

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΚΑΙ

ΑΙΣΧΙΝΟΥ

ΕΝΙΟΙ ΛΟΓΟΙ ΕΚΛΕΚΤΟΙ.

GRAECE ET LATINE.

IN DVOBVS TOMIS.

TOMVS PRIMVS.

EDIDIT

IOANNES TAYLOR, LL.D.

ECCLESIAE DE LAWFORD IN AGRO ESSEXIENSI RECTOR:

ARCHIDIACONVS BVCKINGHAMIENSIS:

ET

DIOECESEOS LINCOLNIENSIS

CANCELLARIVS.

CANTABRIGIAE:

TYPIS ACADEMICIS.

APVD JOHANNEM WOODYER.

M. DCC. LXXIV.

Harvard College Library

Oct. 21, 1912

Gift of

John S. Lawrence, '71.
of Grand Rapids, Michigan.

Gd 15, 122

(2)

Quae in hoc Primo Tomo continentur,
haec sunt, sc.

ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΒΟΛΦΙΟΥ ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ. —————	Pag.	1.
ΑΙΣΧΙΝΟΥ καὶ ΤΙΜΑΡΧΟΥ λόγος. —————	Pag.	9. — 82.
ΝΟΤΑΕ. —————		83. — 108.
ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ὁ περὶ τῆς ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ λόγος. —————		109. — 236.
ΑΙΣΧΙΝΟΥ ὁ περὶ τῆς ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ λόγος. —————		237. — 306.
ΝΟΤΑΕ. —————		307. — 360.
ΑΙΣΧΙΝΟΥ ὁ καὶ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ λόγος. —————		361. — 464.
ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ὁ περὶ τοῦ ΣΤΕΦΑΝΟΥ λόγος. —————		465. — 592.
ΝΟΤΑΕ. —————		593. — 724.
ΑΙΣΧΙΝΟΥ Ἐπιστολαί. —————		725. — 748.
ΝΟΤΑΕ. —————		749. — 761.

6!

General Instructions for the

REVIEW OF RESEARCH PROGRESS
ALABAMA STATE UNIVERSITY
SCHOOL OF AGRICULTURE
AND MECHANICAL ARTS
TUSCALOOSA, ALABAMA
1911

Nobilissimo Illustrissimoq;

D.^{no} D.^{no}

IOANNI

Comiti GRANVILLE,

Vice-Comiti CARTERET,

Baroni CARTERET de *HAWNES*,

Insulae *IERSEIENSIS* Ballivo Regio,

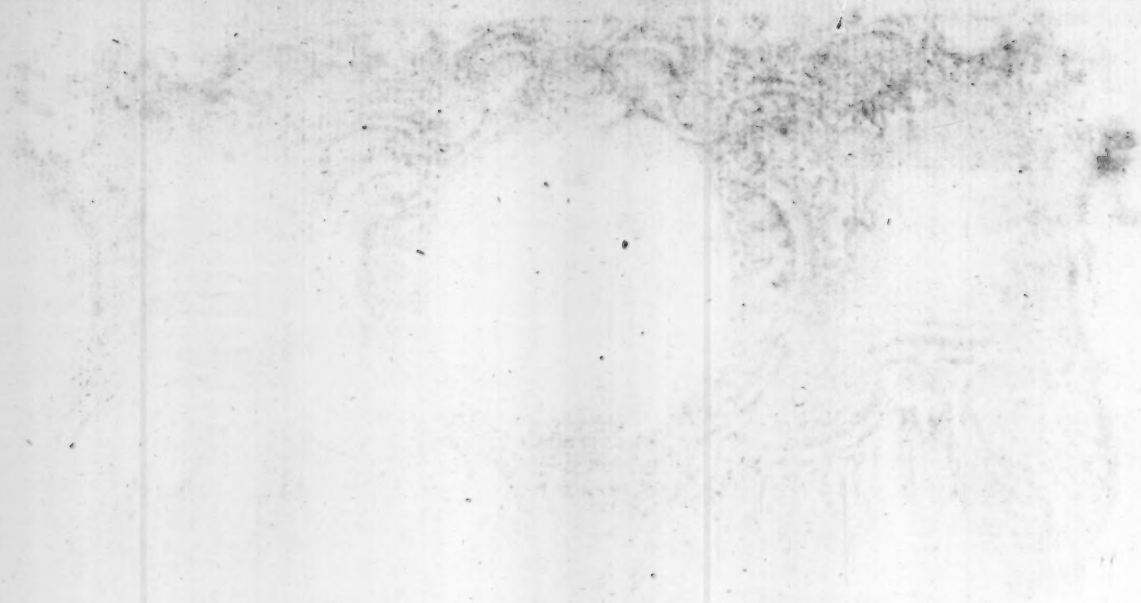
Domino de *S.^{to} OVEN*,

Concilii Regij Praefidi,

Honoratiss.ⁱ Ordinis dicti a *PERISCELIDE*

Commilitoni

S.

Faint, illegible text in the middle section of the page, possibly a title or introductory paragraph. The text is too light to read accurately.

Faint, illegible text in the bottom section of the page, possibly a conclusion or footer. The text is too light to read accurately.

Nobilissimo Illustrissimoq;
D^{no} D^{no}

IOANNI

Comiti GRANVILLE,
Vice-Comiti CARTERET,
Baroni CARTERET de *HAWNES*,
Insulae *IERSEIENSIS* Ballivo Regio,
Domino de *S^{to} OVEN*,
Augustissimo Britanniarum Regi
a Sanctioribus Consiliis,
etc.

VOL.I.

FFERO Tibi, Vir longe ILLUSTRIS-
SIME, Scriptorem, cui, incredibili
omnium aetatum consensu, maxima
vis dicendi conceditur, Atheniensem
DEMOSTHENEM: Metam illam
a Elo-

DEDICATIO.

Eloquentiae Humanae, in quo sc. Natura, quid erat in illo genere laudis summum, experta esse videtur, et monumentum posteris tradidisse, quantum optima animi Indoles acute et feliciter inueniendo, quantum mellitissima Lingua ornate et eleganter dicendo, quantum denique (vt fama fertur, nam id hodie non sentimus) Studium et oris conformatio apte et erudite pronunciando, consequi potuisset.

Eum vt ad Te potissimum deferrem, VIR NOBILISSIME, Nobis felicissime cessit, quod non mea me magis Voluntas incitaret, quam admoneret publica omnium Expectatio. Efflagitarunt, inquam, Populares Tui, vt prodiret iste Orator Tuo Numini consecratus, eodem animo quo sentiunt, eodem ore quo profitentur, Te vnice natum esse ad eum feliciter imitandum. Voluerunt vt esset, aliqua saltem ex parte, locus Tuae sollicitudini in eo Auctore edendo, quem omnibus iis virtutibus quae ciuilem hominem decent, quem gratia dicendi, consiliorum grauitate, incredibili studio Reipub. et genere Orationis, Totum effinxisti.

Proinde merito gaudebam, eum maxime ex omni Antiquitate ad hanc nostram aetatem, meamque operam reseruari expoliendum. Cuius euulgandi ratio tam propriam Tibi et peculiarem hanc nostram

DEDICATIO.

nostram nuncupationem fecit, quam diuturni temporis vsus istiusmodi commendationes vel communis reddidit vel suspiciosas. Nihil enim assentationi, nihil consuetudini datum iri sensi: Nihil de Te ita dici posse, vt idem illud de alio, vel in hac vel in longa maiorum memoria, dici potuisse videretur: Tantum autem a me exspectare Orationis necessitatem, quantum ab aliis solet vel emendicare Fortuna, vel exprimere Adulatio.

Praeterquam vero quod omnibus notum sit, qui de huiusce Gentis laudibus aliquid norunt, quantum nobilissimum hunc Scriptorem prae ceteris antiquae Eruditionis et Eloquentiae Auctoribus didicisti, Nobis id etiam priuatim innotescit, tantum Eum Tibi adferre voluptatis in euoluendo, quantum publice adtulerit fructus ad imitandum. Quoties Te audiui (audiui autem saepenumero) memoriter ea loca adducere, prout Sermonis nostri ratio postulabat, quae ille vel sapienter in vsum suorum Ciuium elaborauit, vel magnifice ad posterorum admirationem, toties Te memini tanta cum gratia, tanta oris suauitate, tam eleganter ea recitare, quam ille scripserit feliciter.

Iam vero quale est illud, non solum studio et assiduo labore efficere, vt hae artes essent in Te summae, verum etiam gratia et praesidio, vt apud alios quodammodo essent perpetuae! Nam cum

DEDICATIO.

Oratorem hunc nostrum emaculandum in me receperim (recepi autem diligenter, cum tanti Auctoris celebritate, tum Tui Nominis religione non mediocriter permotus) nihil a Te non est elaboratum, vt prodiret tum ornatissime, tum etiam emendatissime. Proinde quasi DEMOSTHENEM Tuum omni officiorum beneficiorumque genere demereri velles, et vt tantum iam foret in consilio tuo Sollicitudinis, quantum olim erat in exemplo Auctoritatis. Non in adumbranda operis imagine, non in ordinibus disponendis atque adornandis Tuum deerat studium aut diligentia, non hortatio ad ea loca penitus recolenda, vbi desiderari videretur quaedam animi intentio, non in iis vna recolendis solertia et auctoritas. Nemo erat vel supellectile libraria, vel vlllo ad hanc rem aut vsu aut consilio paulo instructior, cuius Tu fidem non implorasti. Postremo in quodam colloquio, cuiusmodi consuetudine me honorare soles, cum de MStorum vsu et praestantia sermo inter nos haberetur, atque in mentionem incideremus vetustorum Exemplarium quae in instructissima Bibliotheca VIENNAE AVSTRIACAE adferuantur (idque memini me fecisse dolenti potius similem, quod propter vel itineris longitudinem, vel rei ipsius difficultatem, nostrorum hominum paucissimis eorum vsus aliquis contingeret, quam

DEDICATIO.

quam optanti, nedum exspectanti, fore vt mihi aliquando contingeret) Tu protinus ea qua merito éras apud AVGVSTISSIMAM IMPERATRICEM gratia, curasti vt mihi nec-opinanti depromeretur exemplar et aetate et sinceritate spectatissimum, atque ad nitorem Tui DEMOSTHENIS accederet quasi cumulus, istius Membranae varietas, summa quam vidi et morosa diligentia exactissime descripta. Ita res maximas Imperii, et grauissimas nostrae Reip. curas cum literarum fortunis temperasti; atque ea studia, quae per hosce aliquot annos summa cum inclementia nonnulli ne in ocio quidem patienter adspicere solebant, Tu interea in maximis muniis exercitatissimus, non solum diligenter excolere, verum etiam vtiliter propagare potuisti.

Scilicet a Te ereptum iri illud noluisti, quod est in isto fastigio dignitatis pene exoptatissimum. Noluisti tantum apud Te valere auctoritatem diuturno vsu confirmatam, vt non in commouendis studiosorum ingeniis, et posterorum simul vsui, Tuaeque consuleres Immortalitati. Nam vti nullum est magno viro impendii genus dignius, nullum honorificentius, quam quod erogatur in posteros, easque arbores conferere, quae et alteri aetati sunt profuturae: ita nulla est sincerior ratio laudis atque honestatis, quam praedicatio eorum.

DEDICATIO.

rum virtutis, qui cultissimas disciplinas apud retroactam aetatem vel excitauerunt beneficiis, vel exemplo confirmarunt, vel propagarunt denique consilio et prudentia. Curasti igitur vt de Te ita Posteritas sentiret, vti Nos hodie non nisi de Optimis sentimus. Eadem illa aetas, quae ceteras res deterere aut obruere solet, Tuis semper aliquid additura est laudibus, suumque suffragium adponet, non huic tantum Orationi nostrae, verum iis etiam, quae, nescio an magis pudoris Tui conscientia permotus, an tenuitatis ingenii nostri, sentio tantum, eloqui non audeam.

Neque ab iis fane qui negligunt omnem hanc rationem Eruditionis atque ingeniorum exercitationem, vere illud dicitur, parum ad vitam atque ad Remp. proficere, cultissimas licet, disciplinas, in quibus omnibus remissio quaedam animorum et liberalis solummodo oblectatio quaeritur; neque par esse, vt ea studia, quae politioribus in artibus, atque in quadam elegantia literarum versantur, aut nostrum ocium in iis excolendis, aut vestrum fauorem in prorogandis exercerent. Clamant ingenii facultates parum in se esse laudabilis, si iis, qui eas in se habent, iisue, quos delectare possint, sint iucundae, ni humano etiam generi essent quodammodo fructuosae: proinde negligendam esse prorsus, aut exterminandam potius,

DEDICATIO.

tius, Eloquentiam, maxime autem cascā illam, et exoletam, et antiquorum solummodo literis inclusam, cuius si non omnis, at praecipua saltem, laus in delectu verborum, in decore clausularum, et in quadam vbertate orationis continetur.

Esse quandam incredibilem iucunditatem suavitatemque in eo genere literarum, quae etiam occupatissimos percellere solet, nisi earum artium, quibus ad humanitatem informamur, plane rudes fuerint, neque ego negare possum, qui in antiquae Eloquentiae Auctoribus expoliendis aliquam aetatis partem contriuerim, neque apud Te confiteri pudet, qui me, ut id constanter facerem, tantum omni beneficiorum genere impulisti, quantum incendisti hortatu atque auctoritate. Quid enim tam potest esse cognitu iucundum, quam grauissimis sententiis atque omni ornatu verborum distincta oratio et perpolita: ATHENIENSIVM praecipue, a quibus summa dicendi vis et inuenta et perfecta esse creditur: atque eius demum Scriptoris, qui felicitate in excogitando, in explicando atque ornando nitore, tantum ceteris in ea urbe praestitit, quantum ea ipsa omnibus omnino nationibus antecellere iudicatur?

Sed neque in isto genere laudis, siquid sit tamen in apta collocatione verborum, et in numerosa conformatione Orationis laudandum, istorum homi-

DEDICATIO.

hominum Excellentia passa est se contineri: neque ad Remp. adtulerunt infructuosam ingenii culturam, vel ii qui in ista disciplina enituerunt, vel ii, qui eorum monumenta cum aliqua animorum attentione contemplantur. Quis enim nescit, multum utique conferre ad moderationem Ciuitatis, diligentissimam peruestigationem earum omnium rationum, quibus hominum mentes vel ad iram, aut odium, aut dolorem incitantur, vel ab iis reflectuntur? Veruntamen quae de naturis hominum, et de vi omni humanitatis accurate in Scholis disputantur, exarescant plane necesse est, nisi existat quidam, qui ea mentibus hominum ac sensibus, forensi vsu, et grauitate quadam Orationis, accommodare possit. Arma illa vel inflammandis animorum motibus vel extinguendis, scitissime quidem in Vmbra cudi potuerunt: in Acie vero Reip. non poterunt vtiliter nisi ab Oratore geri. Deinde, si eorum laudamus industriam, qui de legibus iubendis aut vetandis, de perspiciendis rationibus constituendarum regendarumque Ciuitatum, de Sociis, de Vectigalibus, de omni Reip. genere, ceterisque sine quibus Hominum Societas aut esse, aut bene administrata esse non potest, quidquam literis mandarunt, quorum omnis, necessaria quidem, cognitio in exilitate quadam doctrinae, et quasi in lineis Reip. describendis versatur;

DEDICATIO.

tur; quanto magis Conformationem huius Disciplinae, rationemque totius Eloquentiae, quae et locorum opportunitate solerter disponere, et orationis lumine luculente distinguere possit, quae illi vel prudenter inuestigarunt, vel artificiose traderunt? Perinde vti in mutis quoque artibus, tametsi eorum, qui aut in instrumentis conficiendis, aut in terendis coloribus exercentur, nemini subtilitas in suo artificii genere desit, dissimilis tamen laus et excellentior longe habenda est ea ratio ingenii, quae in Tabula perfectissimam istam imaginem exprimit, cuius in obtutu atque admiratione tota occupata erit Posteritas.

His si addidero, intercedere quandam necessitudinem, qua coniungitur istius Gentis Eloquentia, non dicam cum Tua, qui propria quadam felicitate, non communi ceterorum exercitatione, DEMOSTHENEM exscribis, verum cum ea ratione dicendi, quae hodie in Foro, in Curia, et Senatu efflorescit; a plurimorum opinione non discedam. Habet enim Eloquentia quosdam quasi flexus aetatis, et variam subinde maturitatem: et omnis noster forensis labor (siue id industria sit effectum, siue casu quodam contigerit, vt ad quandam quasi similitudinem contentionemque deveniretur) et sententiarum clausulis, et sermonis gravitate, et genere laceffendi et respondendi, tota

DEDICATIO.

denique figura Orationis, quam studiosissimi quique magistri in animo conceperunt, verbis declarare non potuerunt, Graecae laudi ab omni parte quam Romanae est propior. Nimirum ea Eloquentia, quam in DEMOSTHENE, torrentis ritu, praecipitari non sine religione quadam contemplamur, deinde post aetatis aliquem decursum, in CICERONE, vbere flumine exundare, et latiori ambitu diffundi et exspatiari, iam in pristinum alueum se recipere velle videtur. Non quasi aut Huic impetu, aut Illi vbertate praestemus; nec quasi in altero desit ornatus, in altero redundet; sed quod genere orandi Aetas nostra velocitatem potius DEMOSTHENIS quam CICERONIS copiam aemulata sit, licet ingenii praestantia et felicitate vtrique multum cedamus.

Et profecto quemadmodum ea tempora, quae DEMOSTHENEM tulerunt, imaginem Eloquentiae nobis reliquerunt, quam feliciter imitari possumus, ita quandam similitudinem Reip., quam tueremur. Graecas vrbes PHILIPPVS R. bello laceffuit. Inter eas maxime inclaruerunt ATHENAE: nam et armorum vsu et rerum gestarum fama cum plurimum posse videbantur, ceteris etiam prouidere et praeesse solebant. Ibi cum Macedo nonnullas Ciuitates largitionibus corrumpere, nonnullas vi et obsidione concu-
tere

DEDICATIO.

tere coepit, num DEMOSTHENIS Tui aut de-
erat in prospiciendis periculis Solertia, aut in
admonendis cogendisque fociis Sedulitas, aut in
cunctorum denique animis excitandis Studium et
Eloquentia? Alios enim nactus est, quos neque
latuerunt quidem PHILIPPI insidiae, neque pro-
priae fugit salutis ratio: verum qui ocio, et diu-
turnitate pacis nimium se passi sunt marcescere.
Hi igitur Orationis quasi admotis facibus erant
inflammandi. Alios rursus, qui licet MACEDO-
NIAE finibus proximi, incendium tamen istud
omnium fortunarum aut non videre, aut non satis
pro magnitudine periculi timere videbantur. Hi
prudencia et omni consiliorum salubritate erant
commonendi. Domi Cuius suos edocuit, summum
Reip. esse praesidium, siquando eorum animos a
PHILIPPO abalienari sentirent, quorum opibus
et amicitia istius olim creuit dominatio: subue-
niendum esse ei opportunitati cum consiliorum
constantia, tum etiam maturitate auxilii: neque
tum solum timendum esse PHILIPPVM, vbi AT-
TICAM inuaserit, verum vbi aut oppressis Sociis
P. A., aut deceptis, aut quoque modo disiectis,
liceret id ei facere, quandocunque libuerit. Rur-
sus cum communem Rempublicam foederatarum
Ciuitatum Legatus obiret (quid enim aliud iudi-
cemus Gentis, loco quidem, moribus et imperii

DEDICATIO.

genere diffitas, belli tamen fortuna, et libertatis vinculo coniunctissimas, quam faciem quandam et figuram Reip.?) vniuersos paris esse posse docebat; dispersos militia, aut discordis consiliis, aut animo fractos testabatur perituros. Omnibus autem palam edicebat, vnā esse cum PHILIPPO pacis rationem, eam nempe, in qua ille non hostilem animum deponeret, voluntatemque nocendi, verum etiam facultatem. Quid? Nos, quos condicio temporum fortunae quadam similitudine pene conclusit, anne morum consiliorumue disiunget inconstantia? Anne minora ea existimabimus, maiestatem Reipublicae, salutem Ciuium, praesidium Sociorum, vindicias Libertatis, quam ii olim existimarunt, quibus gloria et auctoritate imperii non cedimus, felicitate et fortuna superamus? Non per illos, qui in acie CHAERONENSI, multitudine quidem oppressi, animis inuicti, pro communi libertate Graeciae ceciderunt! Non per illos, qui in DETTINGENSI, melioribus auspiciis, REGIOque ductu, communem EVROPAE hostem fortissime repulerunt!

Taedet Te forsitan prolixioris Orationis nostrae: taedet etiam, puto, quoniam occupata est in recensendis Tuis Virtutibus. Paucis tamen repetendum, quantum vel ex summis laudibus sibi iure arroget tenerorum ingeniorum Conformatio,
at-

DEDICATIO.

atque ea cultura, qua Iuuenum animi finguntur ad omnem speciem atque excellentiam virtutis. Neque enim ista Commentatio ab ea fama quam de DEMOSTHENE accepimus, neque a Tuis moribus abhorrebit, neque denique ab indole istius loci, vnde has literas ad Te dedi; vbi vsus sane noster et commoratio istam saltem adtulit iucunditatem memoriae, vt plurimos praestantissimorum ingeniorum fructus partim in optimam spem maturefcere, partim iam a Rep. decerpi sentirem, quos ipse nostrorum hominum cura et praeceptis confertos et excultos esse recordabar.

DEMOSTHENES ille noster PLATONEM, vt Nos hodie eum cum PLATONE, et assidue audiuit, et lectitauit studiosissime; atque ab eo fonte nonnullos riuos ad suae artis studium a multis duxisse creditur. Neque ACADEMIAE solum operam dedit, et a summo isto Magistro ornate splendideque loqui didicit, verum THVCYDIDIS eousque studiosus, vt eum octies sua manu descripsisse perhiberetur, et absumptis incendio quodam cunctis exemplaribus, eas historias memoriter redintegrasse, ab eo densitatem illam maiestatemque sententiarum deriuauit. A Dialecticis argumentationum subtilitates, a Rhetoribus genera causarum, infinitamque quaestionum varietatem adripuit: et cum ex sua Arte colorem orationis,
ex

DEDICATIO.

ex Scena, atque Histrionibus oris conformationem, gestum habitumque accersuit. Denique grauissima naturae impedimenta incredibili meditatione atque exercitatione fustulit; et cum, siue laterum infirmitate, siue spiritus angustia, siue linguae vicio, neque expedite neque plane quidem loqueretur, perfecit diligentia et industria, ut nemo eum non solum contentione dicendi, verum neque maiestate vocis, aut ornatu pronunciationis ex omni memoria superaret.

Ecqua autem vnquam sanctior aut sollicita magis Disciplina, quam Tua fuerit in iis Aedibus, quae et elegantissimae culturae laude semper flourerunt, atque optimorum exemplorum auctoritate abundarunt? Nihil ibi defuit vel ad fingendam vel ad perficiendam eam speciem excellentiae, quae futura esset optima: non Virtus Propria quam exerceres, non Aliorum, quam imitaberis. Et cum Naturae contingerit beneficio, ut praestantissimam haberes animi indolem, quam excoleres, accessit etiam illud, Sapientiae, ut id velles quam seuerissime, tum, Fortunae, ut optimis innutritus praeeptis id etiam posses pari cum utilitate. Non Tibi quidem eadem, quae Oratori Tuo, oblata est Concertatio, neque necesse Tibi fuit luctari cum peruicacia Naturae: Erat tamen Contentio, ratione quidem configendi non leuior, victo-

DEDICATIO.

victoriae certe laude illustrior. Vicisti Generis nobilitatem, Industria, lenocinia Aetatis, Continentia, Aedium denique istarum claritudinem, Exemplo. Meministi, non qualis esses, sed qualis eras futurus. Cedebat Iuuentus Vtilitati publicae atque exspectationi communi: cedebat Elegantia morum, studiorum Seueritati: Natalium splendor, Philosophiae praeceptis: Dignitas Artibus. Iam tum enim praesensisti eos honores, quos Ciuitas erat Tibi debitura, atque vti deberet, elaborasti. Non enim prius eminere statuisti, quam Tibi in animo descripsisti, quantum esset laboris in eminando. Mature ergo in literarum sinu excellebas, licet non hoc genere Excellentiae, quo deinde inclaruisti, eodem tamen animo excellendi. Pulchrum illud fane et honestum, vt qui omnigenas artis beneuolentia sua olim erat complexurus, prius id experiundo disceret, quale esset innutriri, quale antecellere in optimis.

Laudabilis quidem est omnis Animorum Institutio: neque tanta vnquam fuit aut in Nascendo Ingenuitas, aut Conditionis Praerogatiua, cui non aliquantulum addidit Perceptio istarum Artium, quas profitemur; siue contulerint ad exercitationem Adolescentiae, siue ad subsidium Senectutis: siue sint, vbi Illa Aetas suum ocium consumere possit cum innocentia, aut Haec cum quodam fructu

DEDICATIO.

fructu iucunditatis: denique siue tutandis, siue ornandis moribus sint repertae. Tu interea parum contentus necessario illo, sed peruulgato, literarum usu, adtulisti ad haec genera studiorum non magis ornamentum aliquod et dignitatem, quam inuidiae quasi cumulum, cum vnumquemque nostrum qui ad singulas Eruditionis species comparamur, tantum Naturae benignitate, et Industriae laude antecellueris, quantum antecellas loco et conditione. Ea existimatione cum statim floreris, petebaris a Rep., non ab ea ornari petebas. Consecutus es omnia Honoris ac Dignitatis praemia, atque ea quidem aetate, quae non in adipiscendis honoribus, sed in animo fingendo, sollicita esse solet. Legationes arduas atque longinquas pro Rep. obiisti, cum adhuc maturum videri poterat de primordiis Ciuilis Scientiae, et de Rerump. generibus, moribus et institutis meditari.

Quam deinde Aetatis partem transegisti, aut laudibus vacuam, aut sterilem felicitate? Non Ciuiles Rationes gloria caruerunt: non Domesticae gratia et fortuna. Tibi enim publicis licet et muniis, et honoribus innutrito, elargita est Natura omnis elegantias priuatae felicitatis, quibus fruereris: elargita est etiam optimam artem fruendi. Natus summo genere, vtroque Parente nobilitatus, eaque usus condicione nascendi, vt non
Ho-

DEDICATIO.

Honoribus, quos contulimus, auctus, verum ad eos condecorandos factus videreris, magna cum omnium spe, magnaue fiducia ad Remp. gerendam accessisti. Et quanquam, quae Natura aut Fortuna darentur, in iis rebus Te vinci posses aequo animo pati, vt dixit ille CRASSVS, si tamen vinci poteras, vtile tamen fuit Reip., sicut Tibi gloriosum, tot quasi pignora Constantiae, in Regem Fidei, in Remp. Meritorum in vtraque profapia numerari, quot numerat CARTERETORVM et GRANVILLORVM Domus. Quid memorem Tuum summum maximumque Honorem Vultus, Dignitatem Oris, atque Aetatis vegetam et inflexam maturitatem? Quid multas magnasque necessitudines, vrbanoꝝ officioꝝ frequentiam, et politissimas in agro rusticationes? Rara illa et sincera vndique felicitas, contigisse vni non magis in senatu Eloquentiam, Grauitatem in conciliis, in rebus agendis Experientiam, quam in aditu Facilitatem, Elegantiam in congressibus, in sermone Leporem, Humanitatem in amicitiiis, maximam denique Dignitatem maxima Comitatu temperatam? Nouimus Te pari constantia res serias maximasque tractare, atque has nostras elegantia : animumque Tuum ea celeritate hinc inde delabi, vt difficile esset diiudicare, vtrum maior esset in rebus Imperii concipiendis, an exquisitior, dum doctrinarum omni-

DEDICATIO.

vm fontis recluseris, an demum incredibilior, quod vtramque laudem tam feliciter coniunxeris. Hinc non Ocium Tibi solummodo, sed pene dixeram Negocium, literarum luce distinctum. Attamen Tanti interea non Tibi sit vel Tuus ipse DEMOSTHENES, neque ea, quam descripsisti, methodo concinnatus, neque iis, quas comparasti, suppetiis instructus, neque ea, quam voluisti, manu recensitus, Te vt carere posset Resp.; aut, vtilitatis communis impendio, Te nimium allicerent privatae huiusmodi Elegantiae. Sinito Te tamdiu a Tuo DEMOSTHENE diuelli, dum praesentia curas: Iamdudum enim a Te prouisum est, vt Vestra Commemoratio in animis et sensibus posterorum diuellatur nunquam.

Interea autem, dum Te illuc sequitur, et in civilem vitam comitatur, Gratulatio nostra, nescio quod genus laudis et virtutis aut adriperem primus, aut cui insisterem lubentius. Memoremne PROVINCIAM, quam PRO REGE, in ipso Iuuentutis flore, administrasti, summa cum omnium expectatione aditam, et procuratam admiratione, et relictam desiderio? Si domesticas nostras et magis proprias felicitates recolam, ibi meminisse oportet summam cum OPTIMO REGE gratiam, et nostrae Reip. rationes maxima animi constantia, incredibili ingenii vigore, optimo consilio et sapientia, feliciter

DEDICATIO.

liciter et vigilanter saepius gubernatas. Meminisse oportebit qualis quantusque fueris in Senatu, et in Conciliis; summam atque incredibilem gratiam grauitatemque sententiarum, facundiam in voce, feueritatem affirmationemque in vultu, in oculis, habitu, gestu, toto denique corpore naturalem quandam et ingenitam Vim et Eloquentiam. In negociis publicis expediundis, quanta alacritas sine trepidatione, quanta vigilantia, propemodum cum animi remissione coniuncta? In Quaestorum Scribarumque operis excitandis nouus et insolitus, sed Reip. vtilissimus, ardor, sine strepitu, sine molestiis, et fere sine specie, diligentiae. In Legatorum denique congressibus elucebat summa et maxima Experientia, ea, quae cuiusque Nationis vota et necessitates pene anteuenteret; maxima tamen vbique comitas, neque vlla per Interpretem Oratio.

Verum, vti Oratio nostra a DEMOSTHENE exorsa tandem in eius Editore definat, abunde mihi gratulor, oblatam esse hanc opportunitatem, vbi vota publice nuncupare possim, vt hoc sedulitatis meae et diligentiae quaecunque monumentum, ita etiam perpetuum sit argumentum animi Tibi Tuaeque Dignitati addictissimi. Nunquam autem illucescat ille Dies, vbi Vota, quae pro Te nuncupo, Vtilitate potius extorqueri videantur, quam Fide Tibi deberi. Neque interea haec eo dico,

DEDICATIO.

dico, quo quidquam in hac nostra tenuitate, aut Tuis rationibus adiumenti, aut Reip. emolumentum futurum esse arbitrer, verum ut palam declararem, id quod mea Condicio patitur, et Mores postulant, me nullius omnino beneficii, qualia multa in me contulisti, posse esse immemorem. Omnium autem nouissime, Gratiae Tuae et Commendationi debeo, quod iis adiutus, tantum apud optimum Praefulem *Lincolniensem*, morum et sanctitate pariter et elegantia spectabilem, valerem, ut munere illo honorifico, quo hodie apud eum fungor, me augere dignaretur: Cuius ratione id mihi non solum oblatum est Honoris, ut in eius et Curarum et Consiliorum quasi communionem admitti contingeret, verum etiam Beneficii, ut tantam amicitiam excolere, et virtutem propius imitari liceret.

Vale Vir Nobilissime. Ut gaudeas, utque rem bene geras, ex animo comprecatur

Dignitatis Tuae,

Honoris atque Excellentiae studiosissimus,

Tibique omni Officiorum genere

deuinctissimus

Dabam
e Coll. Div. Ioan. Cantab.
ipsis Idib. Decembribus
A. M. DCC. XL. VII.

IOANNES TAYLOR.

ΙΕΡΩΝΤΜΟΥ ΒΟΛΦΙΟΥ

Εἰς τὸν Δεύτερον Τόμον τῶν Αἰσχίνου καὶ Δημοσθένους λόγων

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΕΝ τῷ πρώτῳ τῷ Δημοθέει φιλοπονηθέντων μέρει, πρὸς τοῖς ἄλλοις τέτρε τῷ λόγῳ ἐωράκαμεν, δι' ὧν ὁ δεινότατος εἰπεῖν ἀνῆλθε, καὶ ἰσχυρῶς τὸ πατρὶδος ἀξιώματός τε καὶ σωτηρίας ἐν τοῖς μάλιστα παρδάζων, Φιλίππου καὶ Αλεξάνδρου τῷ Μακεδόνων τὴν δυναστείαν, τῇ μὲν συνισαμένῳ κωλύσαι, τῇ δὲ συνεστηκῇ διαλυῖσαι ἐπεχείρησεν. θεωρῶντο γὰρ, ὅξυδερκέστατος ὧν τὴν διάνοιαν, καὶ πόρρωθεν τὰ ἐσέως μέλλοντα θεωροῦσιν, ἔκτε δὲ τῷ δυνασθούων φύσεως τεκμαιρόμεντο, καὶ τὸ δὲ δημοκρατίας καὶ τυραννίδος διάφορον ἀναλογιζόμεντο, ὡς οὐκ ἂν οἰοίτο ἔσονται. ④ Μακεδόνες τοῖς τε τὸ πατρώας ἀρχῆς οἰείοις καὶ ταῖς λοιπαῖς τῷ ἐπαρχίῳ, ὧν πολέμῳ ἐκράτησαν, ἀρετῶν ἐνέχουσιν, ἀναπαύσασθαι πρὸς ἄλλοις, πρὶν ἂν καὶ τὰς Ἀθηναίους ἀνταγωνιστὰς ὄντας καὶ αἰεὶ πῶς αὐτοῖς ἐναντιομένους, ἢ ἀφανίσαι, ἢ χειρώσασθαι. διόπερ οὐκ ὀκνητέον εἶναι, μηδ' εἰρωνυλίον, μήτε τῇ τῷ συμπολιδομένων ἐθελοκακία ἐπιτεπτόν, μήτε διὰ τὰς τῶν πρὸς διδόνων καὶ τῶν ἀναισθήτως ἐχόντων πικροτάτας ἀντιρροεῖς ἀποδειλιάειν δεῖν ὥσπερ ἀλλὰ τὸν τε δῆμον, ῥαθυμῶντα τέως καὶ πανηγυρίζοντα, πρὸς ζῆλον τὸ τῶν πρὸς ἡμῶν ἀρετῆς ἀνεγείρειν, ἵνα τῶν πρὸς ἡμῶν ἐξουσίαν ἐφ' ὅσον ἂν δύναίτο κωλύειν, ἵνα τῇ πόλει πρὸς τὰς ἀρχαίας συμμάχοις πρὸς ἀσφάλειαν ἐπειράθῃ, ἵνα δὴ ἡ

ὅσον εἰδέπω ἐφεσηκῆα, καὶ ταῖς κεφαλαῖς ἔφιλελθερωτάτου
 ἔθνους ἑπικρεμαμένη τῶν Μακεδόνων τυραννὶς ἀποκράοιτο, καὶ
 πολλαῖς συνεπεκλείετο μὲν γυναικῶν ἢ τῶν Ἑλλήνων αὐτονομία δια-
 σώζοιτο. ὅπῃ ὅ τοιαῦτά τις ἢ ἔφη Δημοσθένους ἐγγύελο παρὰ ἑσέως, ἢ
 τε τῶν λόγων αὐτῶ ἀκολουθία συνεχῆς, καὶ αὐτὴ ἢ ἔφη βίβη τελειότης,
 μάλιστα ἀξιόπιστος γνησιότης, παρέστη. ταῦτα ὅ ἐπεὶ διὰ τῶ
 ἐμαυτῶ εἴτε φιλοπονίας· ἤντιν οὐδεὶς ἀνὰ ἀφέλοιτό μου, καὶ
 διαρραγῶσί πινες τῶν βασιλευσάντων· εἴτε καὶ φιλοσοφίας· ὡς ἢ
 ὅπως ἀνὰ ἑκάστῳ ἦκη φρενῶν τε καὶ ἀρετῆς, ἐμοὶ ἦκιστα ὡς αἰτε-
 μήν, κενέτω· ὅ τοῖς ἀπείρως ἔχουσι ἔφην Ἑλληνισμῶ ἀναγνώσα-
 τα, καὶ διὰ τῶ ἀκολούθητα γέγονεν, εἰδέν οἶμαι τὸ καλεπείγον εἶ-
 ναι, διὰ πλειόνων ἰσχυρῶ ἑλπεύετο ἀνδρῶς, καὶ ἡρώικῶ πινός
 ἐν τῇ πολιτικῇ τάξει γενησὶν μὲν, ἀπολογήσασθαι. ἑπικρατεῖ ὅ
 τέτοις ὅ, τε Πλάταρχος καὶ ὁ Πασανίας, καὶ ἢ τῆς πατριδῶ
 ψῆφῳ, ἀγνώμονος μὲν εἰς ζῶντα τὸν ἄνδρα, τελειότησιν
 δὲ αὐτῶ, διὰ χαλεποτάτης γεννημένης. ὡς περὶ ἔτι ἐχόντων, ἦκιστα
 παρῆσαν ἡγοῦμαι δεῖν τοῖς οἰομένοις, ἢ ζηλοτύπως ἔχοντα τὸν
 Δημοσθένη παρὰ τὴν τῶν ἀντιπολιτευομένων δόξαν, ἢ ἰδίῳ πινὶ εἰς
 οὗτο Μακεδόνας μισθὸν ἐπαρθέντα, ἢ τῶ παρὰ τῶν Περσῶν χερσὶ
 διαφθαρέντα πολιτεύσασθαι ἄγε ἐπολιτεύσασθαι· καὶ τοι οὐκ ἀδη-
 λον οὐν, ὅπῃ φιλοπρότατα μὲν διάκεινται αἱ μεγάλα φύσεις, τῇ
 φιλοδοξίᾳ ὡς περὶ κέντρῳ πινὶ νυθόμηναι· οἱ ὅ τῇ φιλοπρίᾳ δια-
 καιόμενοι, μὴ ὅπῃ καλὰ φρονέμενοι, ἀλλὰ καὶ ἀμελέμενοι, ἢ μόνον
 ὑποφρονέμενοι πινὶ τοῖστον σφόδρα λυπῶνται). ὅση δὲ ἐπὶ τῶν χρημά-
 των ἢ δύναμις, ὡς φθαρτικὴ καὶ τῶν φύσιν μὲν οὐ φαύλων ὄντων,
 οὐ μὲν τοι ἔξιν πινὰ τῆς καλῆς ἀρετῆς ἐνεργείας ἐχόντων, μηδὲ τὰ
 τῶν φιλοσόφων ἀπηνεικισμένων, ὁ καθ' ἡμέραν βίβη δὲ ἀπείρων
 ὡς αἰδέματων ἐλέγχει. ἀλλ' ὅμως ὁ Δημοσθένης, ἀνδρῶν κα-
 λῶν καὶ ἀγαθῶν μαρτυρούντων, περικεῖται ὅ τοῖστον τῶν τε φύ-

σιν ἐ τὴν παίδευσιν καὶ τὴν ἑ βίαν παρδείξουσιν ἐ γράμμοις, ὥστε τὸν τοιοῦτόν π' αὖτε αὐτὸν ὑποφωτισμένον μάλλον ἀντὶ τὴν ἰδίαν ποιητικὴν καλῶς ἵσταναι φανερόν, ἢ τὴν ἐκείνου ἐξελέγχειν. εἰσὶ γὰρ παμμίαροί πινες ἄνθρωποι, οἳ τινες κακίας ἐαυτοῖς πανήγυριν τινα συνει- δότες, πάντας οὖν ὑπερέχοντας τῷ δυνάμει κηλίσιν τισὶν ἀσελ- γείας καὶ μοχθηρίας καλῶς παύειν σπεύδουσιν· ἵνα δὴ πᾶσιν τὴν ἐαυτῶν ποιητικὴν τῇ κοινότητι τῶν παθῶν πρὸς τὰς ἐπ' ἀρετῇ διαφέροντας, συσκιάζουσιν. ἐκείνο μὲν τοι οὐκ ἂν ἔξαρνον εἶην, ὅτι ἐν ταῖς ἰδιωτικαῖς τῶν ἐρίδων, ἔστιν ὅτε τοῦ δέοντος παρε- τράπη ὁ Δημοσθένης, καὶ διὰ συκοφαντίας τοῖς ἐχθροῖς ἐπιθέμε- νος. ἐφ' οἷς ἐγὼ αὐτὸν ἔτ' ἐπαινοῖν δὲ ἔτ' ἀποδεχοίμην, συγ- γνώμης δ' ὡς ἀνθρώπινόν τι παθόντα, ἀξιῶ. καθάπερ γὰρ οἱ εὐ- φοροὶ ἐ πίονες τῶν ἀγρῶν ἐσὶν ἅς καὶ τῶν βλαβερῶν βοτανῶν φύουσιν· ἔτω καὶ αἱ μεγάλαί φύσεις, ὅπερ οὐσόχως ὁ Πλάτων ἀπεφώνηκε, μεγάλας ἐκφέρουσιν ἐνίοτε καὶ τὰς κακίας. ὁ δὲ σύμ- παντος ἑ χρόνου αἱ ἰσορροπία ἔτω φανερόν κατέστησαν, ὥστε πεί- εργον εἶναι τὸ γνωρίζειν τῆτο διὰ πειραδαιγμάτων. ἀλλ' ὑπὸ τῶν τῶν παθῶν εἰς τῆτ' ἐξοκέλαται τὸν Δημοσθένην, ὥσ' ἐκόν- τα καὶ εἰδότα τῇ πατρὶδι ὀλέθριον γράμμοις, ἐμαυτὸν γε πείθειν, ὅ, τι δὴ ποθ' ἑτεροῖς τινες ἐγνωκότες εἰσὶν, ἐκ ἂν δυναίμην. ὁμολογῶ μὲν ἔν φιλεῖν τε καὶ πρὸς πολλὰ ποιῆσαι τὸν Δημοσθένην, ὡς καὶ διδάσκαλον ἐμοὶ γράμμοις· παρ' αὐτῷ γὰρ, ἔ μὲν τὴν δεινότητά τὴν ἐν τοῖς λόγοις, σενοτέρας ἔσσης τ' φύσεως μετ' ἢ ὥστε πρῶτον τιλικῆτον τὸ μέγεθος χωρεῖν, ἀλλὰ γε τὸν Ἑλληνισμόν ἀμω- σγέπως ἔμαθον· καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν δόξης πολλοσημορέον τι εἰς τὸ ἑ Βολφίου ὄνομα μελοχρητύσαντα· ἔδραμ' γὰρ, ὡς οἶμαι, λα- τινίζων ὁ Δημοσθένης ἀναγνωσθήσε', ὅπου μή τινες τῷ ἐπικρῶς ἐχόντων καὶ πρὸς ἐπηρεάζειν οὐ χαιρέτων ἀναμνησθήσονται, ὅτι πρῶτον ὁ Βόλφιος πρὸς τῷ Ἀπικῷ τριδωνίῳ τὸν Δημοσθένην

ἢ Ῥωμαϊκὴν πίεονον ἐπενδύσας· ὅμως δὲ πλεῖστον ἀπέχεν ἂν
 ἑμαυτὸν βελοῖμιν ταύτης, εἴτε δυνάμει, εἴτε αὐθάδειαν, εἴτε
 ἔς ἀδικίαν χεὶρ λέγειν, ὥστ' ὁμολογεμένη καὶ ἀποδεδειγμένη τῇ
 ἀληθείᾳ ἀνπλέγειν. πολλῶν δὲ τέτων ἐστὶ ἀγνώμονες ἔργους εἶναι
 νομίζω, τὰς τὰ προὔπαρξαιλα πάντα πρὸς τὰ τελευταῖον ἐκ-
 βάλλει κείνον· ἔχει ὃ ἀγνώμονας μόνον, ἀλλὰ καὶ λίαν δυνάμει,
 οἱ πνὲς αὐτοὶ μήτε τὰ ἴδια μήτε τὰ κοινὰ διοικεῖν εἰδότες, μετὰ
 τοσαύτας ἐτ' ὡς ἀειόδοις Δημοσθένους καὶ Κικέρωνος διδασκάλους
 ἑαυτὰς καθιστᾶσιν, τῶν πάντων τῶν κατ' ἑαυτὰς ἀρχόντων τε καὶ
 σοφῶν διδασκάλων γεφυρημένων. οὐ λογίζονται δὲ ④ Αἰεταρ-
 χοὶ ἔσθαι, ὅτι μὴ τὰ πράγματα καὶ ὁ τυχὼν ἄνθρωπος τὰ σφάλ-
 ματα τῶν προσηγοριῶν καλεῖν ὀφείλει· ἄπερ, πρὶν ἐπιχειρηθῆναι
 καὶ τὰς φρονημάτων τῶν ἀνδρῶν παρέλαθεν. ἀλλὰ γὰρ τοῖς
 ἀγνώμοσι τέτοις κελαιῖς, καὶ σοφοῖς μὲν εἶναι προσηγοριῶν,
 νοῦν δὲ ὅτι ἔχουσιν, ἱκανῶς ὅ, τε Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ σε-
 φάνος, καὶ Κικέρων ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ἀπολελογῶν. ἀειπὼν τοί-
 νυν ἂν εἴη, πλείους περὶ τέτων ποιήσας τὰς λόγους· ἄλλως τε
 πάντων τῶν δὲ φρονημάτων ἐννοκώτων, ὅτι ὅτι αὐτάρκης ἐστὶν ἢ
 ἀνθρωπίνη φρόνησις μήτε κωλύειν τὰς θεηλάτας καὶ Εὐριπίδην
 φάναι· τῶν συμφορῶν, μήτ' οὐδαιμονίας ἐπιτυχεῖν. ὅμως δὲ γε,
 καθάπερ ἐν τε τοῖς χειμῶσιν ἔργον τί ἐστὶ τοῦ κυβερνητῆ, καίπερ
 ἀσθενὲς ὑπάρχον, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν γεωργῶν ἐν τῷ γίγνεσθαι τὸν
 σῖτον, εἰ καὶ πολλάκις, νῦν μὲν αἱ χάλασαι, νῦν δὲ οἱ κεραυνοί,
 νῦν δὲ αἱ ἐπομβρίαι εἰς μαλαιοπονίαν ἀεισᾶσι πᾶσαν τέτων τὴν
 φιλοπονίαν· ἔτι πῶς καὶ τῇ βελῇ μάχῃ ἢ τύχῃ, μήτε παύοντι
 περὶ τερῶν αὐτῶν διαμαχόμενοι τὸν ἀλλοπρόσαλλον ἄρῳ ἔχουσαι
 βραβεύειν πρὸς ἀλλήλας, πρὶν ἢ αἱ ἐκβάσεις τὴν ἀκατάλακτον
 φιλονεικίαν ἀπαπαύσειαν. ἔτε γὰρ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἔχει κα-
 θάπερ ἢ ἡλῖος, εἴτε περιδρομήν, εἴτε ἀειφορὰν δέον εἰπεῖν. ὅσα
 μὲν

μὲν γὰρ ἀπαραλλάκτως ἀπὸ τ' ἀναβολῆς εἰς δύσιν, καὶ νευθεν ἀνά-
 παλιν φέρεται. τὸ γὰρ αὐτὸν τοτὲ μὲν ὑπὸ νεφῶν ἐπισκιάζεσθαι,
 τοτὲ δ' ὑπὸ σελεύης καὶ δὴθείαν ὑπεύχεται, ἀμυνεῖσθαι πῶς, καὶ
 καθ' ἡμέραν τῆς γῆς ταῖς ὕψεσιν ἡμῶν ἐπισκοπέσθαι, τέτων δὲ μη-
 δαμῶς μὲν τὸν ἥλιον, μᾶλλον δ' ἡμῶν αὐτῶν, εἴτε τὴν ἀδένειαν,
 εἴτε τὴν δυσυχίαν αἰπατέον. ἀλλ' ὥσπερ ④ μεγάλοι τῶν πο-
 ταμῶν ἐχὶ μὲν τὴν δὴθείαν διαπερῶσιν, ἀλλὰ τὰ τε περὶ καὶ
 ὑπορρῶ διώκουσιν· ἔτω καὶ ④ οἱ φρενῶν τῶν ἀνθρώπων τέτοις
 ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ συμπεριφέρων, ὧν εἰς τὸ παρὸν βελτιόνων ἐκ
 ὑπορρῶσι. ταῦτα, καὶ τοι μηδὲν ἔμοιγε διαφέρειν, ἐχὶ οἷός τ'
 ἐγρόμην πάλιν, ὅπως δὲ μετὰ τε πλείονος ἐπικείας καὶ
 σπερδῆς ἐπινωτέρας, τοῖς δ' Δημοσθένεσιν συμβελαδικοῖς τοῖς ἐν
 τῷ περὶ τέττα βιβλίῳ ἐκκεκμημένοις, οἷτε φιλοπάτειδες τῶν ἀνδρῶν,
 καὶ ④ περὶ τὴν περὶ τὴν τύραννον τῶν φρενῶν, ἐσπεδακότες, ἐν-
 τύχοιεν. ὅπερ ἴσως οὐκ ἀνωφελῶς καὶ χολὴν ποιήσαιεν τῶν ἀν-
 θρώπων οἱ μήτε λίαν ἀχολαίμοι, μήτ' ἀμελῶς ἔχοντες τῆς
 πολιτείας. καὶ μὴν ἀμεινον δὴ τί δ' εἰς ④ μὲν τέρψεως διαρκεσέ-
 ρας; περὶ τὰ τοιαῦτα τῶν συγγραμμάτων φιλοπονήσαιεν ④
 οἱ φρενῶν, ἢ περὶ ἕτερος ἅπτα τῶν ὑπὸ τῶν πολλῶν πλείους
 εἶναι ἀξία νομιζομένων. ἐχὶ δ' ἐμὲν αὐτὸν λέληθεν, ὅτι τὰ
 καθ' ἡμᾶς πλείους ἀφέςηκε τῶν ἐπὶ Δημοσθένεσι· ἔτε γὰρ τὰ
 τ' ἐρησείας ταῦτα, καὶ ἄλλοια μὲν τὰ ἐπὶ, ἄλλοι δ' ④ νόμοι,
 ἄλλαι δ' αἱ πολιτεῖαι· ὅμως δ', καθάπερ ἐν τοῖς στρατηγικοῖς, ἔτω
 ἐν τοῖς πολιδύμασι, μεγάλης ἔσσης τ' ἀνομοιότητος, μεγάλη
 πῖς ὅμως ἐστὶ καὶ ἡ ὁμοιότης. ὥσπερ δ' ταύτῃ οὐ πεπαιδευμένον
 ῥαδίως δὴ καπνοῖ· πῖς γὰρ ἀγνοεῖ, ὅτι ἡ δὴθρωπίνη φύσις ἐπὶ
 ταῦτα αἰπῶς φέρεται, τὰ τε συμφέρειν δοκῶντα ἐπαυξάνεσθαι,
 τὰ τε βλαβερά φυλαττομένη, διαφόρως μὲν τοι μετιῶσα; ἔτω
 τοῖς ἀπείροις πραγμάτων, καὶ δυναισθητέσι τῶν δυνάμειων
 δια

διὰ βραχέων ἔ ράδιον ἀποδείξαι. καὶ μὴν εἰ μηδεμία φειγί-
 γνοιτ' ἐκείθεν ὠφέλεια, ἀλλὰ γε ἡ τέρεψις ἢ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως
 τῶν λόγιων συγγραφέων, καὶ ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τῶν πάσαι γε-
 γρημύων, πάγκαλόν δὲ εἶη καὶ οὐκ ἀκαλαφρόνητον. ἀλλὰ
 ταῦτα μὲν παρείσθω, ἥδη δέ ποτε ὁ λόγος ἐπὶ τὴν τῶν εἰς ἄ-
 κρον δεινότητάν ἐληλακότων ἀνδρῶν σφοδρῶτά τι φιλονεικίαν καὶ
 τὰς ἀντιπάλοις μετίτω λόγοις. τῆτο μὲν οὐκ πρῶτον οὐκ ἄδη-
 λον, ὅτι ἀπεχθῶς τε πρὸς σφᾶς αὐτὰς εἶχον, καὶ τῆς αὐτῆς δόξης
 ἔ εὖ λέγειν ζηλωταὶ ἐγγύοντο, Αἰσχίνης καὶ Δημοσθένης. ἐδὲ γὰρ δὴ
 τοιαύτης περὶ φάσεως ἔχ ὑποῦσης, ὁ μὲν τὴν ἐκείνην ζῶντα, ὁ δὲ
 τὴν τελευτῇ ἀξίαν εἰς κίνδυνον κατέστησεν. τὰ δέ γε αἰτία τῆς δια-
 φωνίας ἀφανέστερά πως ὄντα καὶ ἥπλον ἀκρίβη, τοῖς μὲν οὕτως,
 τοῖς δὲ ἑτέρως εἰκάζειν, καὶ τὸ δοκοῦν ἐκάζω, παρέχεν, ἀποδεί-
 ξεων οὐκ ἀπορροῦσιν. εἰσὶ γάρ τινες οἱ νομίζοντες φύσει τινα
 τέτοις ἐνυπάρχεσαν δυσμερίαν περὶ ἀλάξαι τοῦ μίσους· φα-
 σκόντων γε τῶν περὶ τὰ ἄσπρα δεινῶν, ὅτι ἐμφυλὸς ἐστὶν ἐνόις ἐκ
 οἷον ἢ τις πρὸς ἀλλήλους τοῖς μὲν συμπάθεια, τοῖς δὲ καὶ ἀντι-
 πάθεια. τῆτο δὲ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δείκνυσιν, πολλῶν ἐκ τῆς
 πρώτης περὶ σόψεως, τὰς μὲν φιλουμένων, τὰς δὲ μισούντων, καὶ
 τῶν μὲν ταῖς διεργεσίαις εἰς δύναντα περὶ ἀγάγεας μόλις, τῶν δὲ
 μηδὲ ταῖς κακοποιαῖς ἀλλοτριεῖας ῥαδίως δυναμύων. ἀπεφῆ-
 ναίον δὲ καὶ Αἰσιοτέλης, ὅτι αἱ ὁμοιοότητες τῶν ἡθῶν ἡκιστα φιλι-
 κόν. ἐγγύοντο δὲ ὁ μὲν Αἰσχίνης, ὡς φασιν, ἰλαρώτερον τὴν φύσιν,
 ὁμιλητικὸς τὸν τρόπον, ἀσείτον, θεραπευτικὸς τῶν ἐν ἔξουσίᾳ,
 ἐρωτικὸς, συμπολικὸς· ἐκ τῶνναντίων δὲ ὁ Δημοσθένης ὑδρῶπις,
 αὐστηρὸς, ἀκρίβης, δημοκρατικὸς, μισοτύραννος, ἐν τοῖς μάλιστα
 δὲ ἀνταγωνιστῇ τοῖς τὰς Ἑλλήνας, κατὰ τὸ εἶκος, εἰς κίνδυνον κατα-
 στήσαι καὶ βλάψαι μέλλοντας. μόνη δὲ ἐν αὐτῇ διχλήμων ἂν εἶη
 τῇ περὶ φάσεων τῆς ἀπεχθείας. καίπερ γὰρ ἔχοντο Αἰσχίνης ἐγ-
 κλημα

κλημα παρόδοις τοῖς Μακεδόσι γυρόμενος· τῷτο δὲ ὁμῶς οὐκ αὐ-
 τάραως ἐξελεγχθὲν ἐν ἀμφιβολῇ καὶ ἐάσωμεν· καὶ ἀμφοτέρων,
 τόντε Αἰχίνῳ καὶ τὸν Δημοσθένῳ δῶδρα παρδαῖον καὶ φιλόπο-
 λιν γυρόμενος συγχωρῶμεν, οἷον ἑκάτερον ὑπολαμβάνει ἀξιοῖ.
 κατὰ τῷτο δὲ διενέλωχασιν ἀλλήλων, ὅτι ὁ μὲν Δημοσθένης εἶπε
 πόλεως ἀξιόμαλτον, μὲν κινδύνε μὲν ἐν τῇ παρούσῃ συμπεπλε-
 γμένη, εἰς τὸ μέλλον δὲ βεβαίας ἀσφαλείας περιποιητικοῦ ἐσο-
 χάζετο· ὁ δὲ Αἰχίνης τὴν παρῶσαν εἰρήνην ἐσεργῆν ὅποιαν
 δήποτ' ἔσαν, ὅρων γε τὸν δῆμον τὸν Αθηναίων πολλῇ τε φιλη-
 δονίᾳ δεδωλωμένον, καὶ ἀδυνάτερον γεγονότα, ἢ ὡς ἀξιόμαχον
 εἶναι πρὸς Φίλιππον καὶ Αλέξανδρον, δεινότητας πρᾶγμασι
 χρηστὰ βασιλεῖς, καὶ κατ' ἐκείνο καιρὸν μεγίστῳ δυνάμει ἐχούσας.
 ὁπότερον δὲ εἴ σκοπεῖ μάλλον ἔτυχεν ἀποφαίνεσθαι, εἰ πρὸς ἐμὸν
 μὲν ἔστιν ἕκαστον δὲ αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν τὰς ἐκατέρου περιφάσεις
 καὶ λογισμὰς ἀντεξέλαζέτω, καὶ τοὶ καὶ τῷτο σχεδὸν ἀμύχανον ὄν
 ἡμῖν, τοῖς τάραχες δὲ ἰσορίας ἀγνοῦσι. τί γὰρ ἀναμφισβήτητος ἀν-
 διιχνυζοίμεθα χωρὶς ταύτης τῇ ὑποθέσεως· εἰτὲτ' ἠλήθυσεν Αἰ-
 χίνης ἢ Δημοσθένης; τίς γὰρ τῶν παρόντων οὐκ οἶδεν οὐδὲ τῶν ρη-
 τῶν λόγους οὐκ αἰεὶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐξετάζεσθαι, ἀλλὰ
 πρὸς περὶ τὰ παρὸν τρόπον ἀναφύεσθαι ὡς εἴη τὸ πλεῖστον;
 ἀποφάναι αὐτὰς, καταφάναι, πλάττειν πάμπολλα τολμηρό-
 τατα, εἶχ' ἤτιον δὲ καὶ εἴητιχως; ④ γὰρ πολλοὶ τὴν ῥίνα κορυφῆς
 μεσοὶ ὄντες, καὶ δύμετακίνητοι τῇ φύσει, ὑπὸ τῶν ρητόρων ἀγνοῦσι
 καὶ φέρον, καὶ τοῖς μὲν ἐγνωσμένοις ἀπιστοῦσι, τὰ δὲ πρὸς ἀδοξότατα
 τῶν ὄντων ἀποδέχονται, τῇ δεινότητι τῶν λόγων ἀπατηθέντες. τὸ
 τοίνυν τέταρτον δὲ ἀπεχθείας αἶπὸν τάχ' οὐδὲ ἀπὸ τῆς περὶ τὸ αὐτὸ
 ἐπιτήδευμα ζηλοτυπίας ὁρμηθεῖν· ἑκατέρω τῶν μὲν πρωτείων
 τῶν ἐν τοῖς λόγοις δυνάμειον, τὴν δὲ θατέρου λαμπρότητα
 ἐπισκοπεῖν ἑαυτῷ ἀγανακτεῖν. ἐστὶ δὲ τῷτο τὸ πᾶν λυμαν-
 πκώτατον

τικώτατον τῶν πολιτειῶν, καὶ πλείσθης φυλακῆς ἄξιον τοῖς καλοῖς
 καὶ καλοῖς τῶν ἀνδρῶν, ἵνα μὴ εἰς πρηνολοθερίαν τῶν κοινῶν ῥι-
 ζῶθεν ἀναβλασθήσει. καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσούτων. ὅντινα ὃ τέστον
 ἐκάτερος τούτων τὸν ἀγῶνα ἠγωνίσασθε, ἐκ τῆς τῶν ἀντιπάλων
 λόγων συκρίσεως μὲν πλείσθης μὲν ἡδονῆς, ὠφελείας δὲ οὐδὲν
 καλαδεσέρας γνωσθήσετ' τοῖς περὶ τὰς λόγους ἐπιδρακόσιν. ἐν
 τέτοις γὰρ ὁ κρείττιστος τῶν ῥητόρων πᾶσαν μὲν τὴν τῆς διανοίας
 πὴν ἰσχύ, πᾶσαν ὃ πὴν τῆς παιδείας τε καὶ ῥητορείας πανοπλίαν
 περὶ χειρὶσιν αὐτοῦ. περὶ ἡκατέρου δὲ κατὰρχας τὸν καὶ Τιμάρχου
 λόγον· καὶ τοὶ τότε τινὸς ἐν αὐτῷ πραγματισμοῦ, καὶ δακτυλοῦ
 τινὸς δίκλῳ ἐμφωλδύοντο· ὅς τοις καθ' ἡμᾶς ἀνθρώποις καλῶς
 ποιῶσιν ἀπὸ χρημῶν· διὰ τε πὴν τῶν καιρῶν ἀκολουθίαν, καὶ διότι
 ὁ Δημοδένης ἐν τῷ περὶ ἀπαρσεβείας, ἔμνησεν Αἰσχίνῃ ὡς κα-
 θυφεν μὲν τὰ τῆς πόλεως κατηγορεῖ, ἀλλὰ καὶ Τιμάρχος, ἐκ γε
 τῶν ἐνόντων, ὑπεραπολογεῖται. τέτοις δὲ ἔπετ' ἡ Αἰσχίνῃ ἀπο-
 λογία, καὶ ἡ γραφὴ ἡ κατὰ Κλησιφῶντος, ἢ ἀνταγωνίζετ' Δημο-
 δένῃ. καὶ ἐν τέτοις τὸ δεύτερον τμήμα τῶν λόγων καταλήγει.
 καὶ τοὶ τῆς τάξεως ἀπαιτήσεως, τὰς ἐκάτερας ἐπιστολάς περὶ τῶν
 τέλει κεῖται, ἅμα τῷ Δεινάρχῃ λόγῳ, διὰ τὸ τελευταῖα γεγρα-
 φθαι ταῦτα χεδόν. ἀλλ' ἵνα μὴ τὸ μέγεθος τέτου ὅς τόμου
 ἀνάεμοςον γήνοιτο καὶ ἀσύμμετρον, τῷ πρώτῳ μέρει αὐτὰ συν-
 ετάξαμεν· ὅσις μὲν οὐ καὶ τὴν ὁλὴν ταῦτα καὶ μὲν περὶ σελικῆς
 σωέσεως ἀναγνώσετ', καταπύσειεν αὐτὰ, ὡς οἶμαι, τῶν καθ' ἡμᾶς
 λογοδαιδάλων, περὶ γε τέτοις τὰς ῥητορας ἀντεξισταζομένων.

AVGVSTAE VINDELICORVM
 Calendis Augusti
 Anno 1569.

ΥΠΟ-

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑ

ΤΙΜΑΡΧΟΥ ΛΟΓΟΝ.

Αθηναῖοι πολεμήσαντες πρὸς Φίλιππον τὸν Ολυνθιακὸν πόλεμον, ὑπερον δόξαν αὐτοῖς, εἰρήνην ἐποίησαντο πρὸς Φίλιππον καὶ συμμαχίαν αὐτῷ, καὶ τοῖς ἐγγόνοις ψηφισάμενοι, ἐπεμψαν πρὸς αὐτὸν δέκα πρέσβεις, τὲς ἀποληψομένους παρ' αὐτῶ τὰς ὀρκας, ἐν οἷς ἦσαν Δημοσθένης τε, καὶ Αἰσχίνης. ἐπανηκῆσθαι δὲ τῆς πρεσβείας, γράφουσι παραπρεσβείας Αἰσχίνην Δημοσθένης τε ὁ ῥήτωρ, καὶ Τίμαρχος Αριζήλης Σφήττιος, διάσημος ὢν ἐν τῇ πολιτείᾳ, καὶ δημηγορῶν, καὶ πλέον ἢ ἑκατὸν ψηφίσματι γεγραφώς. ἐτύγχανε δὲ νεωστὶ γεγραφώς ψήφισμα βελεύων, τὸν ἐκφέροντα ὅπλα πρὸς Φίλιππον, θανάτῳ ζημιῶσθαι. ἀποτεθείσης ἔν τῆς γραφῆς, πρὶν τὸν ἀγῶνα εἰσελθεῖν, ἐγράψατο Αἰσχίνης τὸν Τίμαρχον ὡς δημηγορῶντα παρὰ τὰς νόμους· ἔκ ἐξεῖναι γὰρ αὐτῷ δημηγορεῖν ἡταιρηκότι. ἐνιοὶ μὲν ἔν φασιν ὡς ἀπήγγεατο ὁ Τίμαρχος, τὴν κρίσιν ἔχ ὑπομείνας· οἱ δὲ, ὅτι ἀλὲς ἡτιμώθη, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. ἔτω δὲ περιβόητον τὸ πρᾶγμα ἐγένετο, ὥς ἐ ἀπὸ τῆς κρίσεως ταύτης, τὲς πορνὰς τὸ λοιπὸν ἐκάλεον Τίμαρχας. τὸ δὲ προοίμιόν ἐστι τραγικώτερον ἐν αὐτῷ δὲ διασυστήσας ἑαυτὸν μέτριον, ἵνα εὐνοίαν ἐπισπάσῃται, καὶ τὸν Τίμαρχον διαβαλὼν, καὶ περὶ τῆς πολιτείας εἰπὼν,

CVM Atheniensibus post bellum Olynthiacum visum esset pacem cum Philippo facere, societate ipsi et posteris eius decreta, decem ad eum legatos, inter quos Aeschines etiam et Demosthenes fuerunt, exigendi iurisiurandi gratia miserunt. reuerſa legatione, Demosthenes orator, et Timarchus Arizeli F. Sphettius, vir in republica illustris, et conciones habere solitus, quique amplius C. decreta scripserat, Aeschinem perpetram obitae legationis reum faciunt. recens autem senatusconsultum promulgarat, ut is qui ad Philippum arma veheret, capite plecteretur. actione porro ad praetorem relata, antequam in iudicium ventum esset, Aeschines Timarchum accusauit, ut qui contra legum edictum conciones haberet: neque enim fas esse ei habere conciones, cum pudicitiam prostituerit. itaque alii dicunt, Timarchum laqueo sibi necem consciiuisse, non exspectato iudicio: alii, condemnatum, atque in ordinem coactum esse, ut Demosthenes in oratione falsae legationis. res autem haec ita celebrata est, ut ab hoc iudicio, homines impudicos, Timarchos appellarent. exordium vehementius est, in quo et sua modestia commendata, captandae beneuolentiae causa, et Timarcho in odium adducto, et disputatione de republica absoluta,

VOL. II.

B

transit

μεταβαίνει ἐπὶ κεφάλαια, ἔ τῆς ὑποθέσεως ἴδια, ἀλλὰ κοινὰ κατὰ πάντων τῶν ἐταιρήσεως κρινομένων. ἔστι δὲ τάδε. εἰ καλῶς καὶ ἀκριβῶς τὰς νόμους ἔθεντο οἱ παλαιοὶ τὰς περὶ τῆς τῶν παίδων εὐκοσμίας, καὶ μεираκίων, καὶ τῶν ἄλλων ἡλικιῶν· εἰ ὀρθῶς ἀπέειπον τοῖς ἡταιρηκόσι μὴ δημηγορεῖν· καὶ ἔζης, εἰ παρὰ τὰς νόμους δημηγορεῖ Τιμαρχὸς ἡταιρηκῶς· ἐν ᾧ εἰ ἐνοχὸς Τιμαρχὸς τῇ γραφῇ ἐταιρήσας· εἰ παρὰ Μισγόλα ἡταιρήσε μισθῶ περὶ τὰ τοιαῦτα ὄντι δεινῶ· εἰ παρὰ Αντικλεῖ ἐν τῷ κυβευτηρίῳ διατρίβων, καὶ κυβεύων ἀνελήφθη ὑπὸ Πιτταλάκῃ, δημοσίῃ δέλου τῆς πόλεως, καὶ παρ' αὐτῷ διέτριψεν ἡταιρῶν· εἰ παρὰ Ηγησάνδρῳ τῷ Τιμομάχῃ ταμίᾳ διέτριψε χρόνον ἡταιρῶν.

transit ad capita, non propria causae, sed communia in omnis ops, qui prostitutae pudicitiae accusantur. sunt autem haec: an veteres recte et accurate leges de modestia puerorum, et adolescentum, ceterarumque aetatum tulerint: an effoeminatis recte interdixerint concionibus: et, an Timarchus, qui pudicitiam prostituerit, contra legum interdictum concionetur: in quo illud

etiam inest, vtrum Timarchus impudicitiae crimen in sese, vt accusetur, admiserit: item, an apud Misgolum in hoc genere exercitatum, quaestum corpore fecerit: an apud Anticlem in gameo versans, et alea ludens, receptus sit à Pittalaco ministro publico: et apud illum, atque etiam apud Hegelandrum Timomachi quaestorem, pro scorto ad tempus se gesserit.

ΑΛΛΩΣ.

ΤΟΥΤΟΝ τὸν λόγον ὁ Αἰσχίνης γέγραφε δοκιμασίαν κατὰ Τιμάρχῃ. ἦν δὲ ὁ Τιμαρχὸς τῶν ἐπὶ τὸ βῆμα προσιόντων, καὶ αὐτὸν τὸν Αἰσχίνην σεσυκαφαντικῶς. νόμοι δὲ εἰσι περὶ τῶν ῥητόρων κείμενοι, οὓς τινὰς χρὴ εἰργεσθαι λέγειν, οἷον τὰς τὰ πατρῶα κατεδιδασκίας, τὰς ἡταιρηκίας, εἰ δὲ μὴ πειθοῖντο, ἐξεῖναι τὸν βεβλόμενον αὐτοῖς δοκιμασίαν ἐπαγγεῖλαι, ὥστε δοκιμάζεσθαι, εἰ ἐπιτήδειοί εἰσι λέγειν. δύο δὲ ἐγκαλὼν Τιμάρχῳ Αἰσχίνης, καὶ ὅτι ἡταιρήκε, καὶ ὅτι τὰ πατρῶα κατεδίδοκε. περὶ ἐταιρήσεως ἐπιγράφεται ὁ λόγος, ὅτι τὸ πλεόν τῆς κατηγορίας διὰ ταύτην ἔστι. φαίνεται δὲ νενικηκῶς τὸν ἀγῶνα, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. δοκεῖσι δὲ μοι οἱ λόγοι μετὰ τὰς δίκας γράφεσθαι.

Censoria est haec Aeschinis in Timarchum oratio, hominem oratorem, et calumniatorem suum. sunt autem latae leges de oratoribus, qui sint a concionibus repellendi: velut ii, qui patrimonium profuderunt, qui pudicitiam prostituerunt: qui nisi iis legibus paruerint, cuius licere iudicio in eorum mores inquirere, vtrum sint tales, vt ad populum verba facere possint. quum

autem duarum rerum Aeschines Timarchum criminaretur, et pudicitiae prostitutae, et absumpti per luxum patrimonii, oratio de impudicitia inscribitur, quod maior eius pars in eo crimine tractando consumitur. vicit autem causam hanc, vt ex affirmatione veterum constat. orationes vero post actas causas mihi esse scriptae videntur.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

ΚΑΤΑ

ΤΙΜΑΡΧΟΥ

ΛΟΓΟΣ.

ΟΥΔΕΝΑ πάποτε τῶν πολιτῶν, ὧς ἄνδρες Αθιναῖοι, ἔτε γραφίῳ γραψάμεν, οὐτ' ἐν διθυάμῃς λυπήσας, ἀλλ', ὡς ἔγωγε νομίζω, μέτερον ἑμαυτὸν πρὸς ἕκαστα τέτων παρεχρηκώς· ὁρῶν δὲ τὴν τε πόλιν μεγάλην βλαπτομένην ὑπὸ Τιμαρχοῦ τετραῖ δειμνηγορευῶν πρὸς τοὺς νόμοις, καὶ αὐτὸς ἰδίᾳ συκοφαντῶν· ὃν ἡ τρέπον, περιόρνῃ ἐπιδείξω ἡ λόγῃ· ἐν τῇ τῶν αἰχρίων ἡγήσαμένῃ εἶναι, μὴ βοηθῆσαι τῇ τε πόλει πάσῃ, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ ὑμῖν, καὶ ἑμαυτῷ. εἰδὼς δὲ αὐτὸν ἔνοχον ὄντα οἷς ὀλίγῳ πρὸς τὴν ἡμέραν ἀναγνώσκοντι ἡ γραμματέως, ἐπήγειλα αὐτῷ τὴν δοκιμασίαν ταυτηνί. καὶ, ὡς ἔοικεν, ὧς ἄνδρες Αθιναῖοι, ὅτι εἰσὶν ὀλίγοι λόγοι λέγεσθαι ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν ὅτι εἰσὶν ψευδεῖς. αἱ γὰρ ἰδίαι ἔχθραι πολλὰ πάν

EGO, iudices, nulli civium unquam vel in iudicio periculum creavi, vel in referendis rationibus molestus fui, sed, ut mihi persuadeo, moderate me in rebus huiusmodi gessi: verum cum et rempublicam graviter a Timarcho laedi, contra leges habente conciones, viderem, et priuatim ab eo calumniis agitarer (quo autem pacto, in orationis progressu ostendam) turpissimum facinus fore

duxi, si nec uniuersae ciuitati, nec legibus, nec vobis, nec mihi ipsi opitularer. cum autem iis cum teneri criminibus scirem, quae paulo ante scriba recitante audiistis, hoc eum censorio iudicio reum feci. omnino enim, Athenienses, ea quae in publicis causis dici solent de priuatis inimiciis, per eas multa reipublicae incommoda depelli, vera sunt. neque vero totius huius actionis cul-

τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦνται. Ἔμην ἔν' ὅλου ἀγῶνι Φανίσει) ἔθ' ἢ πόλις αἰτία ἔσα Τιμάρχῳ, ἔθ' ὁ νόμοι, ἔθ' ὑμεῖς, ἔτε ἐγώ· ἀλλ' αὐτὸς ὁδὲ αὐτῷ. ὁ μὲν γὰρ νόμοι παρὰ αἰχρῶς βεβιωκόπῃ μὴ δημηγορεῖν ἐπιτάγμα, ὥς γε δὴ ἐγὼ κείνω, οὐ χαλεπὸν ἐπιτάξεις, ἀλλὰ καὶ πάντῃ ῥάδιον· ἐμὲ δ' ἔξω αὐτῷ, εἰς ὧς φέρει, μὴ συκοφαντεῖν. Περὶ μὲν ἔν' τούτων μετρίως ἐλπίζω μοι παρὰ ἑαυτοῦ, ὅτι ἀγνοῶ ὅτι, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀ μέλλω ἐν πρώτοις λέγειν, ὅτι Φανείδε καὶ ἑτέρων ἡδὴ πλεονέκτητον ἀκηκοότες, ἀλλὰ μοι δοκεῖ καιρὸς εἶναι, καὶ ἐμὲ νῦν παρὰ ὑμᾶς τῷ αὐτῷ τούτῳ λόγῳ χεῖρ᾽ ἔχειν. ὁμολογοῦνται γὰρ τρεῖς εἶναι πολιτεῖαι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τυραννίς, καὶ ὀλιγαρχία, καὶ δημοκρατία. διοικοῦνται δ' αἱ μὲν τυραννίδες καὶ ὀλιγαρχίαι τοῖς τρέποισι τῶν ἐφεσθηκότων· αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατικαί, τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις. οἳ δ' ἴτε, ὡς Ἀθηναῖοι, ὅτι τὰ μὲν τῶν δημοκρατικῶν νόμων σώματα καὶ τὴν πολιτείαν, ὁ νόμοι σώζουσι, τὰ δ' ὅτι τῶν τυραννῶν καὶ τῶν ὀλιγαρχῶν, ἀπιστία, καὶ ἡ μὲν τῶν ὀπλῶν φρουρά. φυλακίον δὴ τοῖς μὲν ὀλιγαρχικοῖς, καὶ τοῖς τὴν ἀνισον πολιτείαν πολιδομένοις, τὰς ἐν χειρῶν νόμῳ τὰς πολιτείας καταλύοντας· ἡμῖν δ' ὁ παρὰ τοῖς τὴν ἰσὺν καὶ τὴν ἐννομον πολιτείαν ἔχουσι, τὰς παρὰ τὰς νόμοις τι λέγοντας ἢ βεβιωκότας κολάζειν. ἐν τούτῳ γὰρ ἰσχύσειτε, ὅταν ἀνομήσῃτε, καὶ μὴ καταλύσῃτε τὰς τῶν

pam vel ciuitati, vel legibus, vel vobis, vel mihi Timarchus adscribere potest: sed sibi tantum. leges enim ei denunciarunt, cum flagitiose vixisset, ne conciones haberet, (atque id ei edixerunt quod meo iudicio ferre grauiter non potest, sed id quod omnibus facile est) licuit etiam ei non laceffere me per calumniam, si sapisset. Ac de his satis me praefatum esse arbitror: non autem ignoro, Athenienses, ea quae principio dicturus sum, ex aliis etiam ante vos audisse: sed tamen res postulare videtur, ut eadem et ipse utar oratione. constat inter omnes, tres esse formas rerumpublicarum, principatum vniuersi, potestatem paucorum, et populare im-

perium. ac duo priora genera eorum arbitratu reguntur, qui rerum potiuntur: liberae autem ciuitates, vniuersis legibus. satis autem scitis, Athenienses, populi vitam et libertatem conferuari legibus, principum et paucorum, diffidentia, et armorum praesidiis. paucis igitur, atque iis qui republica inaequali vtuntur, ii sunt cauendi, qui manu et vi respublicas euertunt: nos autem decet, qui aequalem et legitimam rempublicam habemus, in eos qui contra quam leges iubent, aut dixerint, aut vixerint, animaduertere. nam vires in eo vestrae sunt, si leges tueamini, neque cuiquam licentiam detis vitam legibus contrariam et petulantem instituendi.

ᾧδανομένων, καὶ ἀσελγῶς βιβάντων. παρήκειν δὲ ἔγωγε νομί-
 ζω, ὅταν μὲν νομοθετῶμεν, τὰθ' ἡμᾶς σκοπεῖν, ὅπως καλῶς ἔχον-
 τας καὶ συμφέροντας νόμοις τῇ πολιτείᾳ δημοσίμεθα· ἐπειδὴν δὲ
 νομοθετήσωμεν, τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις πείθεσθαι, τὰς δὲ μὴ πει-
 θομένοις κολάζειν, εἰ δὲ τὰ τ' ὁλότως καλῶς ἔσθ' ἔχεν. σέ-
 ψασθε γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι πᾶσι νόμοις καὶ σωφροσύνης ἐποιή-
 σατο Σόλων, ἐκείνῳ δὲ παλαιὸς νομοθέτης, καὶ ὁ Δράκων, καὶ οἱ καὶ
 τὰς χεῖρας ἐκείνας νομοθέται. πρῶτον μὲν γὰρ καὶ τ' σωφροσύνης
 τῶν παίδων τῶν ἡμετέρων ἐνομοθέτησαν, καὶ διαρρήδην ἀπέδειξαν
 ἅ καὶ τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον ἐπιτιθεῖν, καὶ ὡς δεῖ αὐτὸν
 τραφῆναι· ἐπεὶ δὲ δεύτερον, καὶ τῶν μειρακίων· τρίτον δὲ ἐφεξῆς,
 καὶ τῶν ἄλλων ἡλικιῶν· ἔμμενον δὲ καὶ τῶν ιδιωτῶν, ἀλλὰ καὶ
 καὶ τῶν ῥητόρων. καὶ τὰς τὰς νόμοις ἀναγράψαντες ὑμῖν ᾧδ-
 καλέθεντο, καὶ ὑμᾶς αὐτῶν ἐπέστησαν φύλακας. Βέλομαι δὲ καὶ ἐγὼ
 πρὸς ὑμᾶς τὸν αὐτὸν τρόπον χεῖρα τῷ λόγῳ, ὅπως τοῖς νόμοις
 ὁ νομοθέτης. πρῶτον μὲν γὰρ διέξειμι πρὸς ὑμᾶς τὰς νόμους, οἱ
 καὶ τῶν δικοσμίας τῶν παίδων τῶν ὑμετέρων· ἐπεὶ δὲ δεύτε-
 ρον, τὰς καὶ τῶν μειρακίων· τρίτον δὲ ἐφεξῆς, ὅτι καὶ τῶν ἄλλων
 ἡλικιῶν, οὐ μόνον καὶ τῶν ιδιωτῶν, ἀλλὰ καὶ καὶ τῶν ῥητόρων.
 ἔγωγε γὰρ ἂν μοι μάλιστα ὑπολαμβάνω ὅτι λόγους διμαθεῖς γε-
 νέσθαι. ἅμα δὲ ἔτι βέλομαι, ὦ Ἀθηναῖοι, διεξελεῖν πρῶτον πρὸς

di. equidem illud existimo, in fanciendis
 legibus spectandum esse nobis, ut eae iustae
 atque e republica sint: vbi autem eas sci-
 verimus, legibus sancitis ut pareamus, et
 contumaces puniamus, si modo rempubli-
 cam incolumem et florentem esse volumus.
 considerate Athenienses, quantam mode-
 stiae rationem habuerit Solo antiquus ille,
 et Draco, ceterique illius aetatis legumla-
 tores, primum enim leges de liberorum no-
 strorum disciplina tulerunt, planeque de-
 monstrarunt, quae puer ingenuus studia se-
 qui debeat, utque sit educandus: secundo
 loco de adolescentibus: ac deinceps de reli-
 quis aetatibus; neque vero ad plebeios dun-

taxat homines, sed etiam ad oratores haec
 pertinere voluerunt. et has leges in literas
 relatas, apud vos deposuerunt, earumque
 custodiae vos praefecerunt. Quem igitur le-
 gum ordinem est secutus legislator, eundem
 et ipse praescribam orationi meae. primum
 enim eas leges exponam vobis, quae de
 puerorum vestrorum: deinde eas quae de
 adolescentum: postremo eas quae de reli-
 quarum aetatum disciplina sunt latae, nec
 priuatorum duntaxat hominum, sed etiam
 oratorum. sic enim orationem meam arbi-
 tror maxime perspicuam fore. simul etiam
 differam, Athenienses, quid edicant leges
 de gerenda republica, et rursus post hoc

Ti-

ὕμᾱς, ὡς ἔχουσιν ④ νόμοι περὶ τῆς πόλεως, πάλιν δὲ μὴ τῆτο
 οὐτεξετάσαι οὐδὲ τρέποισι τῷ Τιμάρχῳ. εὐρήσειε γὰρ αὐτὸν ἐναν-
 τίως ἅπασιν τοῖς νόμοις βεβιωκότα. ὁ γὰρ νομοθέτης πρῶτον μὲν
 τοῖς διδασκάλοις, οἷς ἐξ ἀνάγκης ὡρακαταπθέμεθα οὐδὲ ἡμετέρας
 αὐτῶν παῖδας· οἷς ἐστὶν ὁ μὲν βίβῃ ἀπὸ τῆς σωφροσύνης, ἡ δὲ ἀπορία
 ἐκ τῶν ἐναντίων· ὁ μὲν ἀπιστῶν φαίνεται, καὶ διαρρήδην ἀποδείκνυσσι,
 πρῶτον μὲν ὡς ὅταν παρορσῇκε ἵεναι τὸν παῖδα τὸν ἐλδύθερον εἰς
 τὸ διδασκαλεῖον, ἔπειτα μὴ πόσων παίδων εἰσέναι, καὶ πηνίκα ἀπί-
 ναι· καὶ τὰς διδασκάλας τὰ διδασκαλεῖα, καὶ οὐδὲ παιδοποιεῖας τὰς
 παλαίστρας ἀνοίγειν μὲν ἀπαγορεύει μὴ πρὸς ἄλλους πρὶν δὲ ὁ ἡ-
 λιος ἀνίστη, κλείειν δὲ παρορσῇκε πρὸς ἡλίου δεδυκότος, τὰς ἐρημίας
 καὶ τὸ σκότῳ ἐν πλείῃ ὑποψία ποιεῖν· καὶ οὐδὲ νεανίσκους
 τοὺς εἰσφοιτῶντας, ὅστινας δεῖ εἶναι, καὶ ἄσιναις ἡλικίας ἔχοντας,
 καὶ ἀρχαῖς, ἥτις ἔσαι ἡ τέτων Ἰπμελησομένη· καὶ περὶ παιδα-
 γωγῶν Ἰπμελείας, καὶ περὶ μετρίων ἐν τοῖς διδασκαλείοις, καὶ
 περὶ ἐρμαίων ἐν ταῖς παλαίστραις· καὶ τὸ τελευταῖον περὶ τῆς
 συμφοιτήσεως τῶν παίδων, καὶ τῶν χορῶν τῶν ἐγκυκλίων. κελεύει
 γὰρ τὸν χορηγόν, τὸν μέλλοντα τῷ ἑσπέρῳ τῷ ἑαυτῷ εἰς ὑμᾶς
 ἀναλίσκειν, ὑπὲρ τετραράκοντα ἔτη γεγονότα τῆτο πρῶτην, ἢ
 ἤδη ἐν τῇ σωφρονεσάτῃ αὐτῷ ἡλικίᾳ ὡς ἔως ἐντυγχάνῃ τοῖς
 ὑμετέροις παισίν. ἀναγνώσε' ἐν ὑμῖν τέρας οὐδὲ νόμος ὁ γραμ-

Timarchi mores cum iis conferam. eum enim egisse vitam legibus omnibus contrariam reperietis. legislator primum ludi magistris, quorum fidei liberos nostros necessario committimus, quorumque victus in temperantia situs est, inopia vero in contrariis rebus, tamen diffidit: ac plane definit, qua hora puerum ingenuum in ludum ire deceat, deinde, cum quot pueris ingredi, et quando abire: ac praeceptores ludos, lanistas aperire palastras vetat ante solis ortum, et claudere iubet ante occasum, ut qui solitudinem et tenebras maxime suspectas habeat: addicit item, adolescentulos ea loca frequen-

tantis, qualis esse oporteat, et qua aetate, et qui magistratus eorum habere curam debeat: et de paedagogorum diligentia, et de festo Musarum in ludis, et de festo Mercurii in palaestris, denique de congressibus puerorum et coetuum solennium. iubet enim aedilem, qui suis sumptibus vestris servire commodis studeat, id facere, ubi quadragesimum aetatis annum excesserit, ut is modestissima iam aetate liberos vestros accedat. has igitur leges scribe vobis recitabit, ut sciatis, existimasse legislatorem, puerum recte educatum, virili aetate utilem fore civitati: si autem hominis ingenium malum di-

ματεὺς, ἵν' εἰδῆτε, ὅτι ὁ νομοθέτης ἡγήσατο τὸν καλῶς τραφέντα παῖδα, δούρα γυρόμενον, χησίμον ἔσεσθαι τῇ πόλει· ὅταν δὲ ἡ φύσις ἔδωκ' αὐτῷ εὐθύς πονηρὰν δόχλιν λάβῃ τὴν παιδείας, ἐκ τῶν κακῶς τετραμενῶν παίδων ἀπαπλησίως ἡγήσατο πολίτας ἔσεσθαι Τιμάρχω τούτῳ· λέγε δὲ αὐτοῖς οὗτοι νόμοι τέτοις.

NOMOI. ΟΙ ΔΕ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΑΝΟΙΓΕΤΩΣΑΝ ΜΕΝ ΤΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΑ ΜΗ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΗΛΙΟΥ ΑΝΙΟΝΤΟΣ ΚΛΕΙΕΤΩΣΑΝ ΔΕ ΠΡΟ ΗΛΙΟΥ ΔΥΝΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΜΗ ΕΞΕΣΤΩ ΤΟΙΣ ΥΠΕΡ ΤΗΝ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΗΛΙΚΙΑΝ ΟΥΣΙΝ ΕΙΣΙΕΝΑΙ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ· ΕΝΔΟΝ ΟΝΤΩΝ ΕΑΝ ΜΗ ΥΙΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ Η ΑΔΕΛΦΟΥ Η ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΑΝΗΡ· ΕΑΝ ΔΕ ΤΙΣ ΠΑΡΑ ΤΑΥΤ ΕΙΣΙΗΘΗ ΘΑΝΑΤΩΙ ΖΗΜΙΟΥΤΕΘΩ· ΚΑΙ ΟΙ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΑΙ ΤΟΙΣ ΕΡΜΑΙΟΙΣ ΜΗ ΕΑΤΩΣΑΝ ΣΥΓΚΑΤΙΕΝΑΙ ΜΗΔΕΝΑ ΤΩΝ ΕΝ ΗΛΙΚΙΑΙ ΤΡΟΠΩΙ ΜΗΔΕΝΙ ΕΑΝ ΔΕ ΕΠΙΤΡΕΠΗ ΚΑΙ ΜΗ ΕΞΕΙΡΓΗ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΕΝΟΧΟΣ ΕΣΤΩ Ο ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣ ΤΩΙ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΦΘΟΡΑΣ ΝΟΜΩΙ ΟΙ ΔΕ ΧΟΡΗΓΟΙ ΟΙ ΚΑΘΙΣΤΑΜΕΝΟΙ ΤΗΟ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΕΣΤΩΣΑΝ ΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑΝ ΥΠΕΡ ΤΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤΑ ΕΤΗ. Μετὰ ταῦτα τοῖνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, νομοθετεῖτε περὶ ἀδικημάτων, μέλων μὲν, γυρομένων δ', οἶμαι, ἐν τῇ πόλει. ἐκ γὰρ ἔπραττεσθαι τινὰ ὧν ἔπεσεν, ἐκ τέττα οὗτοι νόμοι ἐγένοντο (4) παλαιοί. διαρρήδην γὰρ λέγει ὁ νόμος, ΕΑΝ ΤΙΝΑ ΕΚΜΙΣΘΩΣΗ ΕΤΑΙΡΕΙΝ.

disciplinae initium coeperit, male institutos pueros, in viros euafuros Timarcho similis, censuisse. recita leges has. LEGES. PVERORVM MAGISTRI LVDOS ANTE SOLIS ORTVM NE APERIVNTO ET ANTE OCCASVM ITERVM CLAVDVNTO NEQVE FAS ESTO IIS QVI PVERILEM AETATEM EXCESSERVNT EO INGRIDIDVM PVERI SVNT INTVS PRAETER FILIVM MAGISTRI AVT FRATREM AVT GENERVM HIS EXCEPTIS SI QVIS FVERIT INGRESSVS CAPITV MVLCTATOR ET GYMNASIARCHAE MERCVRIALIBVS NVLLO MODO QVENQVAM ADVLTVM IN-

GREDI CVM PVERIS SINVNTO SIN PERMISERIT NEQVE GYMNASIO EXCLVSERIT TENEATVR GYMNASIARCHA LEGE DE CORRVPTELA INGENVORVM PVERORVM CHORAGI AVTEM QVI A POPVLO CONSTITVVTVR ANNV M AETATIS QVADRAGESIMVM EXCESSISSE DEBENT. Post-haec, iudices, edicit de iniuriis, magnis illis quidem, sed tamen fieri scilicet in vrbe nostra solitis, nam ea de causa leges a maioribus sancitae sunt, quod quaedam contra quam deceat committantur. lex certe quidem aperte ait: SI PATER AVT FRATER AVT PATRVVS AVT

ΠΑΤΗΡ Η ΑΔΕΛΦΟΣ Η ΘΕΙΟΣ Η ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ Η ΟΛΩΣ ΤΩΝ ΚΥ-
ΡΙΩΝ ΤΙΣ ΚΑΤ' ΑΥΤΟΥ ΜΕΝ ΤΟΥ ΠΑΙΔΟΣ ΟΥΚ ΕΑΙ ΓΡΑΦΗΝ
ΕΤΑΙΡΗΣΕΩΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕ ΤΟΥ ΜΙΣΘΩΣΑΝΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ
ΜΙΣΘΩΣΑΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΜΕΝ ΟΤΙ ΕΞΕΜΙΣΘΩΣΕ ΤΟΥ ΔΕ ΦΗΣΙΝ
ΟΤΙ ΕΜΙΣΘΩΣΑΤΟ, ἢ ἴσα τὰ ἐπιτίμια ἑκατέρῳ πεποίηκε. ἢ
ΜΗ ΕΠΑΝΑΓΚΕΣ ΕΙΝΑΙ ΤΩΙ ΠΑΙΔΙ ΗΒΗΣΑΝΤΙ ΤΡΕΦΕΙΝ ΤΟΝ
ΠΑΤΕΡΑ ΜΗΔΕ ΟΙΚΗΣΙΝ ΠΑΡΕΧΕΙΝ ΟΣ ΑΝ ΕΚΜΙΣΘΩΘΗ ΕΤΑΙ-
ΡΕΙΝ ΑΠΟΘΑΝΟΝΤΑ ΔΕ ΘΑΠΤΕΤΩ ΚΑΙ ΤΑΛΛΑ ΠΟΙΕΙΤΩ ΤΑ
ΝΟΜΙΖΟΜΕΝΑ. σκέψασθε δὴ ὡς καλῶς, ὦ Ἀθηναῖοι, ζῶντ'
μὴ αὐτὸ ἀφαιρεῖται τὴν ὄνησιν τῆ παιδοποιίας, ὥσπερ ἐκείν'
ἔ' παιδὸς τὴν παρρησίαν· τελειώσαντα δ' αὐτὸν, ἥνικα ὁ μὴ
εὐεργετὲρ οὐκ ἐπ' αἰσθάνει) ὧν εὖ πάχει, τιμᾶται δ' ὁ
νόμ' ἢ τὸ θεῖον, θάπτεν ἤδη κελεύει, καὶ τάλλα ποιεῖν τὰ νο-
μιζόμενα. καὶ τινα ἕτερον νόμον ἔθηκε, φύλακα τῶν ἡμετέρων
παίδων, τὸν τῆ προαγωγείας, τὰ μέγιστα ἐπιτίμια ἐπιγράψας,
ΕΑΝ ΤΙΣ ΕΛΕΤΘΕΡΟΝ ΠΑΙΔΑ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΟΑΓΩΓΕΤΣΗ. καὶ
ποῖον ἄλλον; τὸν τῆ ὕβρεως, ὃς ἐν κεφαλαίῳ πάντα τὰ τοιαῦτα
συλλαβὴν ἔχει. ἐν ᾧ διαρρήδην γέγραπται, ἐάν τις ὑβρίῃ εἰς
παῖδα ὑβρίῃ δ' ἤπερ ὁ μιᾶς μέρους· ἢ ἄνδρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τῶν
ἐλθόντων τινὰ, ἢ τῶν δούλων, ἢ ἐάν τινος νόμον τι ποιῇ εἰς τέτων

AVT TVTOR AVT DENIQUE IS CIVIS
EST AVCTORITAS ALIQVEM MERCE-
DE PROSTITVAT NON LICERE PVE-
RVM ACCVSARE SED TAM EVM QVI
ELOCARIT QVAM QVI CONDVXERIT
ILLVM QVOD ELOCARIT HVNC QVOD
CONDVXERIT, et parem in vtrunque
poenam statuit. NEQVE NECESSITA-
TEM IMPONIT PVERO VBI ADOLE-
VERIT PATREM ALENDI AVT DO-
MICIO EXCIPIENDI SI FVERIT AB
EO AD TVRPES QVAESTVM ELOCA-
TVS DEFVNCTVM TAMEN SEPELIRE
IVBET AC CETERA PARENTALIA OB-
IRE VT MORIS EST. confiderate, Athe-
nienfes, quam recte, viventi ei eripiat fru-
ctum procreationis liberorum, quemadmodum

ipse puero libertatem: defunctum tamen,
cum is quidem qui beneficium accipit, non
iam sentit commodum quo afficitur, legi
vero et numini honos habetur, sepelire iu-
beat, et cetera de more praestare. etiam
aliam quandam legem tulit, nostrorum libe-
rorum custodem, de lenocinio, maximis poe-
nis ascriptis, SI QVIS INGENVI PVERI
AVT MVLIERIS LENONEM AGAT. et
quam aliam? legem contumeliae, quae vno
capite, quae sunt huius generis omnia com-
plectitur; in qua plane scriptum habetur,
si quis puero contumeliam fecerit (facit au-
tem utique contumeliam qui conducit) aut
viro, aut mulieri, siue ingenuo siue seruo,
aut aliquid legibus interdictum in horum
aliquem commiserit, in eum contumeliae
acti-

πινὰ, γραφὰς ὕβρεως εἶναι πεποίηκεν, καὶ τίμημα ἐπέθηκεν ὃ, τι
 χεὶρ παθεῖν ἢ ὑποτίσαι. λέγε τὸν νόμον. ΝΟΜΟΣ. ΑΝ ΤΙΣ ΑΘΗ-
 ΝΑΙΩΝ ΕΛΕΤΘΕΡΟΝ ΠΑΙΔΑ ΤΒΡΙΣΗΙ ΓΡΑΦΕΣΘΩ Ο ΚΤΡΙΟΣ ΤΟΥ
 ΠΑΙΔΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΘΕΣΜΟΘΕΤΑΣ ΤΙΜΗΜΑ ΕΠΙΓΡΑΨΑΜΕΝΟΣ
 Ο ΑΝ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΚΑΤΑΨΗΦΙΣΗΤΑΙ ΠΑΡΑΔΟΘΕΙΣ ΔΕ ΤΟΙΣ
 ΙΑ ΤΕΘΝΑΤΩ ΑΥΘΗΜΕΡΟΝ ΕΑΝ ΔΕ ΕΙΣ ΑΡΓΥΡΙΟΝ ΚΑΤΑΨΗΦΙ-
 ΣΘΗΙ ΑΠΟΤΙΣΑΤΩ ΕΝ ΙΑ ΗΜΕΡΑΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΙΚΗΝ ΕΑΝ ΜΗ
 ΠΑΡΑΧΡΗΜΑ ΔΤΝΗΤΑΙ ΑΠΟΤΙΝΕΙΝ ΕΩΣ ΔΕ ΤΟΥ ΑΠΟΤΙΣΑΙ ΕΙΡ-
 ΧΘΗΤΩ ΕΝΟΧΟΙ ΔΕ ΕΣΤΩΣΑΝ ΤΑΙΣΔΕ ΤΑΙΣ ΑΙΤΙΑΙΣ ΚΑΙ ΟΙ
 ΕΙΣ ΤΑ ΟΙΚΕΤΙΚΑ ΣΩΜΑΤΑ ΕΞΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΕΣ. ἴσως ἂν ἔν τις
 θαυμάσειεν, ὅτι αἰφνης ἀκέσας, τί δή ποτε τῷ νόμῳ τῷ τ' ὕβρεως
 προσεγεγράφη τῆτο τὸ ῥῆμα, τὸ τῷ δέλων. τῆτο δὲ, εἰς σκοπῆ-
 τε, διήσειε, ὃ ἄνδρες Αθιναῖοι, ὅτι τῆτο πάντων ἀρετὰ ἔχει.
 καὶ γὰρ ἡμεῖς τῷ οἰκείῳ ἐπαύδαμεν ὁ νομοθέτης, ἀλλὰ βεβλό-
 μῃς ἡμᾶς εἶσαι πολὺ ἀπέχεν τ' τῷ ἐλδοθέων ὕβρεως, προσ-
 ἔγραψε μὴ εἰς ὅδ' ἀέλοις ὑβρίζειν. ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ
 τὸν εἰς ὅτις ὑβρίσῃ, τῆτον ὅδε ἐπὶ πᾶσι ἡγήσατο εἶναι συμ-
 πολιτεύεσθαι. Καί κ' ἐμοὶ σιωδισμῶν ἀκούσατε, ὃ ἄνδρες
 Αθιναῖοι, ὅτι ἐνταῦθα ὁ νομοθέτης ἐπὶ διαλέγε) αὐτῷ τῷ σώ-
 ματι, ὅτι παῖδος, ἀλλὰ τοῖς πατρὶ τὸν παῖδα, πατρὶ, ἀδελφῷ,

actionem dedit et litis aestimationem eam
 fecit, ut statuendum sit, quid is luere de-
 beat, aut soluere. recita legem. LEX: SI
 QVIS ATHENIENSIS PVERO INGENVO
 CONTUMELIAM FECERIT IS IN CIVIS
 POTESTATE PVER EST ILLVM APVD
 SEXVIROS ACCVSATO EA LITIS AE-
 STIMATIONE ASCRIPTA QVA IVDICI-
 VM EVM CONDEMNARIT QVI SI VNDE-
 CIMVIRIS FVERIT TRADITVS EADEM
 DIE PERIMATVR SIN EI MVLCTA PE-
 CVNIARIA IRROGATA FVERIT INTRA
 DIES VNDECIM POST IVDICIVM SOL-
 VAT SI STATIM SOLVERE NON PO-
 TVERIT DONEC VERO SOLVERIT IN
 CARCERE TENEATVR IISDEM PORRO
 CRIMINIBVS TENEANTVR II ETIAM
 Vol. II.

QVI SERVILIA CORPORA VIOLARINT.
 fortassis autem aliquis statim miretur, qua
 de causa legi contumeliae, etiam servorum
 nomen sit ascriptum. id vero si considera-
 bitis, Athenienses, omnium rectissimum esse
 inuenietis. neque enim servi tantae curae
 fuerunt legislatori, sed quia nos consuefa-
 cere voluit, ut a contumelia ingenuorum
 magnopere nobis temperaremus, ascripsit,
 ne servis quidem contumeliam esse facien-
 dam. denique qui in libera ciuitate qua-
 cunque in re contumeliam faceret, eum ad
 ciuilem consuetudinem minime idoneum
 iudicauit. Atque illud vna mecum, Athe-
 nienſes, meminere velim, legislatorem hic
 nondum loqui cum puero, sed cum pueri
 necessariis, patre, fratribus, tutore, magi-
 stris,

Ἐπιρρόπῳ, διδασκάλοις, καὶ ὅλως τοῖς κυρίοις· ἐπειδὴν δὲ ἔγρα-
 φῇ εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, καὶ τὰς νόμους γινῶ καὶ εἰδῇ
 τὰς τ' πόλεως, καὶ ἥδη δύνῃ) διαλογίζεσθαι τὰ καλὰ καὶ τὰ μὴ,
 οὐκ ἔτι ἐτέρῳ διαλέγεται, ἀλλ' ἥδη αὐτῷ Τιμάρχῳ. καὶ πῶς
 λέγει; ἂν τις Ἀθηναίων, φησὶν, ἐταιρήσῃ, μὴ ἔξέσω αὐτῷ τῶν
 ἐννέα δρχόντων γινέσθαι· ὅτι, οἶμαι, τεφανηφόρος ἡ δρχή· μὴδ'
 ἱερωσύνῳ ἱεράσασθαι· ὃς εὖδὲ καθαρῶ διαλέγεται τῷ σώματι·
 μὴδὲ σωδίκησάτω, φησὶ, τῷ δημοσίῳ· μὴδὲ ἀρξάτω ἀρχῇ
 μὴδεμίαν μὴδέποτε, μήτ' ἐνδημον, μήτε ὑπερέρειον, μήτε κλη-
 ρωτῇ, μήτε χειροτονῇ· μὴδὲ κηρυκευσάτω, μὴδὲ πρεσβυ-
 σάτω, μὴδὲ τὰς πρεσβύσαντας κενέτω, μὴδὲ συκοφαντείτω
 μισθωθεὶς· μὴδὲ γνώμῳ εἰπάτω μὴδέποτε, μήτε ἐν τῷ δήμῳ,
 μήτε ἐν τῇ βουλῇ, μὴδ' ἂν δεινότατον ἢ λέγειν Ἀθηναίων. εἰάν
 δέ τις πρὸ ταῦτα πράττῃ, γραφὰς ἐταιρήσεως πεποιήκε, καὶ
 τὰ μέγιστα ἔπιτίμια ἐπέθηκε. λέγε αὐτοῖς καὶ τῆτον τὸν νόμον,
 ἵν' εἰδῇτε, οἷων ἡμῖν κειρμένων νόμων, ὡς καλῶν καὶ σωφρόνων, τε-
 τόληκε Τίμαρχος δημηγορεῖν, ὁ τοιοῦτος τὸν τρόπον οἷον ὑμεῖς
 ἔπίσαδε. AN TIS AΘΗΝΑΙΟΣ ΕΤΑΙΡΗΣΗ ΜΗ ΕΞΕΣΤΩ ΑΥΤΩΙ
 ΤΩΝ ΕΝΝΕΑ ΑΡΧΟΝΤΩΝ ΓΕΝΕΣΘΑΙ ΜΗΔ ΙΕΡΩΣΤΗΝΗΝ ΙΕΡΑΣΑ-
 ΣΘΑΙ ΜΗΔΕ ΣΤΝΔΙΚΗΣΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΜΗΔΕ ΑΡΧΗΝ ΑΡΧΕΤΩ
 ΜΗΔΕΜΙΑΝ ΜΗΤΕ ΕΝΔΗΜΟΝ ΜΗΤΕ ΥΠΕΡΟΡΙΟΝ ΜΗΤΕ ΚΛΗΡΩ-

stris, denique iis in quorum is potestate est:
 ubi autem in album ciuitatis inscriptus fu-
 erit, et leges ciuitatis didicerit ac cognorit,
 et iam inter honesta et turpia discernere po-
 tuerit, non iam cum aliis agere, sed etiam
 cum ipso Timarcho. quomodo autem dicit?
 si quis, inquit, Atheniensium corpore quae-
 stum fecerit, ei non liceat in nouem virorum
 numerum cooptari (eo fortasse quod coro-
 nam gestat is magistratus) neque sacerdotio
 fungatur (vt qui ne ore quidem puro lo-
 quatur) neque publicae causae patronus esto:
 neque vllum magistratum vnquam admini-
 strato, vel domi vel peregre, siue sortitione,
 siue suffragio mandari solitum: neque ca-
 duceatorem neque legatum agat, neque le-

gatione functos accuset, aut calumniatur
 mercede conductus: neque vnquam senten-
 tiam dicat, vel apud populum, vel in senatu,
 tametsi eloquentissimus fuerit Atheniensium.
 qui secus fecerit, eum impudicitiae accu-
 sandi potestatem dedit, poenasque grauissi-
 mas statuit. recita et hanc legem, vt sciatis,
 cum tam honestas et modestas leges habea-
 mus, Timarchum fuisse ausum verba fa-
 cere pro concione, qui iis moribus est, qui-
 bus eum vos esse nostis. LEX. SIQVIS A-
 THENIENSIS SE PROSTITVERIT EI NE
 LICEAT IN NOVENVIROS COOPTARI
 NEC REM DIVINAM FACERE NON PO-
 PVLI CAVSAM AGERE NEC VLLO FVNGI
 MAGISTRATV SIVE DOMI SIVE PERE-
 GRE

ΤΗΝ ΜΗΤΕ ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΤΗΝ ΜΗΔ ΕΠΙ ΚΗΡΤΚΕΙΑΝ ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΣΘΩ ΜΗΔΕ ΓΝΩΜΗΝ ΛΕΓΕΤΩ ΜΗΔ ΕΙΣ ΤΑ ΔΗΜΟΤΕΛΗ ΙΕΡΑ ΕΙΣΙΤΩ ΜΗΔ ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΟΙΝΑΙΣ ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΙΑΙΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥΣΘΩ ΜΗΔ ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ ΠΕΡΙΡΡΑΝΤΗΡΙΩΝ ΠΟΡΕΤΕΣΘΩ ΕΑΝ ΔΕ ΤΙΣ ΤΑΥΤΑ ΠΟΙΗ ΚΑΤΑΓΝΩΣΘΕΝΤΟΣ ΑΥΤΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΝ ΘΑΝΑΤΩΙ ΖΗΜΙΟΥΣΘΩ. Τῷτον μὲν τὸν νόμον ἔθηκε τοῖς τῶν μαρτυρῶν τῶν παλαιῶν εἰς τὰ ἑαυτῶν σώματα ἔξ-
 αμαρτανόνων· ἔς δ' ὀλίγον περὶ ὑμῖν ἀνέγων, τοῖς τῶν παι-
 δων· ἔς δ' ἡλικίᾳ μέλλω λέγειν, τοῖς τῶν ἄλλων Ἀθηναίων. ἀπαλ-
 λαγείς γὰρ τῶν νόμων τέτων, ἐσκέψατο, πᾶσι καὶ τρόπον συλλε-
 γομενῶς ὑμᾶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν βελεύεσθαι τοῖς τῶν παλαι-
 τῶν πραγμάτων καὶ πόθεν ἀρχεῖ; ΝΟΜΟΙ ΦΗΣΙ ΠΕΡΙ ΕΥΚΟ-
 ΣΜΙΑΣ. ἀπὸ σωφροσύνης πρῶτον ἡγεῖσθαι· ὡς ὅπως πλείστη δύκοσμία
 ἐστὶ, ταύτῃ αἰετα τὴν πόλιν οἰκησομεν. καὶ πῶς δ' ἐκλεῖται
 οὗτοι παρὲς τοὺς χρηματίζοντες; ΕΠΕΙΔΑΝ ΤΟ ΚΑΘΑΡΣΙΟΝ ΠΕΡΙ-
 ΕΝΕΧΘΗ ΚΑΙ Ο ΚΗΡΤΞ ΤΑΣ ΠΑΤΡΙΟΥΣ ΕΤΧΑΣ ΕΥΞΗΤΑΙ ΠΡΟ-
 ΧΕΙΡΟΤΟΝΕΙΝ ΚΕΛΕΤΕΙ ΤΟΥΤΞ ΠΡΟΕΔΡΟΥΣ ΠΕΡΙ ΙΕΡΩΝ ΤΩΝ
 ΠΑΤΡΙΩΝ ΚΑΙ ΚΗΡΤΚΩΝ ΚΑΙ ΠΡΕΣΒΕΩΝ ΚΑΙ ΟΣΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑ
 ΤΑΥΤΑ ΕΠΕΡΩΤΑΙ Ο ΚΗΡΤΞ ΤΙΣ ΑΓΟΡΕΤΕΙΝ ΒΟΥΛΕΤΑΙ ΤΩΝ
 ΥΠΕΡ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ ΕΤΗ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ; ἐπειδὴν δ' ἔτοι πάντες
 εἴπωσι, τότε ἡδὴ κελεύει λέγειν τῶν ἄλλων Ἀθηναίων τὸν βε-

GRE SIVE SORTITO SIVE SVFFRAGIO
 MANDARI SOLITO NEQVE FOECIALIS
 MITTATVR NEQVE SENTENTIAM DI-
 CAT NEQVE IN PVBLICA FANA IN-
 GREDIATVR NEQVE IN FESTIS SOLEN-
 NIBVS DE MORE CORONAM GESTET
 NEQVE INTRA FORI SEPTA PROGRE-
 DIATVR SI QVIS AVTEM HAEC FECE-
 RIT IMPVDICITIAE CONDEMNATVS
 MORTE MVLTETVR. Hanc legem in adol-
 lescentulos tulit, qui facile in sua corpora
 nefas admittunt: quas autem paulo ante
 recitavi, eae ad pueros pertinent: quas nunc
 dicturus sum, ad ceteros Atheniensis. ab-
 solutis enim his legibus, consideravit, quo
 pacto vos in concionem convenire, ac de

rebus grauioribus deliberare deceat. unde
 autem auspicatur? LEGES, inquit, DE DI-
 SCIPLINA. a modestia primum auspicatur:
 quasi, vbi optima disciplina sit, ibi ciuitatem
 maxime florere sit necesse. et quo pacto
 iubet praesides de publicis negociis agere?
 VBI LVSTRALIA CIRCVMGESTATA FU-
 ERINT ET PRAECO PATRIA VOTA
 PEREGERIT IN PRIMIS DECERNERE
 IVBET PRAESIDES DE PATRIIS SACRIS
 ET CADVCEATORIBVS ET LEGATIS
 ET PVBLICIS NEGOCIIS DEINDE RO-
 GAT PRAECO QVIS EORVM QVI ANNVM
 AETATIS QVINQVAGESIMVM EXCESSE-
 RINT VERBA FACERE VELIT? vbi au-
 tem hi omnes dixerint, tum demum iubet

λόμῳ, οἷς ἔξεσι. σκέψασθε δὴ ὡς καλῶς, ὧς ἄνδρες Αθῆνῶν. οὐκ ἠγνόει, οἶμαι, ὁ νομοθέτης, ὅτι ὁ πρεσβύτερος τῶ μὲν δὲ φρονεῖν ἀκμάζουσιν, ἢ ὃ τόλμα ἤδη αὐτὸς ἀρχεῖ) ὑπλείπειν, διὰ τὴν ἐμπειρίαν τῶν πραγμάτων. βελλόμην δὴ συνετίσαι τὰς αἰετα φρονεῖν, τὰς ἐπ' ἀνάγκης περὶ τῶν πραγμάτων λέγειν, ἐπειδὴ ὄνοματι αὐτῶν ἕνα ἕκαστον ἄπορεῖ προσεπῆν, τὴν κοινὴν ἐπωνυμίαν τῇ ὅλης ἡλικίας ὑπολαβὼν, ὡς καλεῖται ὑπὲρ τὸ βῆμα, καὶ προσέειπε δημηγορεῖν, ἅμα δὲ καὶ τὰς νέας διδάσκει αἰχύνει τὰς πρεσβυτέρους, καὶ πάνθ' ὕστερος πρᾶττειν, καὶ πρᾶν τὸ γῆρας, εἰς ὃ πάντες ἀφιστόμεθα, εἰς ἃ δὴ διαφθρόμεθα. καὶ ὥτως ἦσαν σώφρονες ὁ δὲ χαῖροι ἐκείνοι ῥήτορες, ὁ Περικλῆς, καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς, καὶ ὁ Αἰσίδαδης, ὁ τὴν ἀνόμοιον ἔχων ἐπωνυμίαν Τιμαρχῶ τριώ, ὁ δὲ καὶ ὑπὲρ τὸν καλὸν, ὡς ὁ νυνὶ πάντες ἐν ἔθελαι πρᾶττομεν, τὸ τὴν χαῖρα ἔξω ἔχοντες λέγειν, τότε τῷ θρασυ πᾶσι δοκεῖ εἶναι, καὶ εὐλαβῆναι αὐτὸ πρᾶττειν. μέγα δὲ τὰς πάντας σημεῖον ἔργῳ οἶμαι ὑμῖν ὑποδείξαι. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι πάντες ἐκπεπλεύκατε εἰς Σαλαμῖνα, καὶ τεθέσθε τὴν Σόλωνος εἰκόνα. ὅτε αὐτοὶ μαρτυρήσασιν ἂν, ὅτι ἐν τῇ ἀγορᾷ τῇ Σαλαμινίων ἀνάκει) ὁ Σόλων, ἐν τῷ τὴν χαῖρα ἔχων. τὰτ' εἰσὶν, ὧς ἄνδρες Αθῆνῶν, ὑπομνήματα καὶ μίμημα τῷ Σόλωνος χήματι, ὃν τρόπον ἔχων

ceterorum Atheniensium quemvis ex iis quibus liceat, dicere. confiderate, Athenienses, quam recte. non ignorabat nimirum legislator, in natu maioribus vigere prudentiam (audaciam autem incipere iam deficere in eis) ob usum rerum, volens igitur prudentissimos quosque consuefacere, ut sententiam necessario sibi dicendam putarent: cum vniuscuiusque nominatim appellandi facultatem non haberet, communi totius aetatis cognomine usurpato, ad suggestum eos vocat, et ad habendas conciones adhortatur: eademque opera etiam adolescentes reverentiam erga seniores adhibendam esse docet, eisque priorem in rebus omnibus locum concedendum, et honorem senectuti haben-

dum, ut ad quam peruenturi simus omnes, nisi nos fata interceperint. itaque veteres illi oratores, Pericles, Themistocles, Aristides, (qui dissimile Timarcho cognomen habet, quippe qui iustus appelletur) adeo modesti fuerunt, ut, quod nunc de more omnes facimus, ut prolata manu dicamus, id tum audaciae tribuerint, et verecundati sint. cuius ego consuetudinis me reipsa magnum vobis argumentum ostensurum arbitror. satis enim scio, vos omnes traiecisse Salaminem, et Solonis spectasse statuam: itaque ipsi testari potestis, Solonem in foro Salaminiorum, situm esse manu intra vestem condita, illud est monumentum, Athenienses, et simulacrum gestus Solonis, quonam pacto cum populo

αὐτὸς διελέγετο πρὸ δῆμῳ τῶν Ἀθηναίων. σκέψασθε δὴ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅσον διαφέρει ὁ Σόλων Τιμάρχε, καὶ ④ ἄνδρες ἐκείνοι, ὧν ὀλίγω περὶ ἑμὴς εἰπὼν. ἐκείνοι μὲν γὰρ ἡχυνόντο ἐξωτὴν χεῖρα ἔχοντες λέγειν· ἐτοσὶ δ' ἐπ' ἀλάμ, ἀλλὰ πρῶτον ποιεῖ, ῥίψας θοιμάτιον, γυμνὸς ἐπαγκρατίζει ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, οὕτω κακῶς καὶ αἰχρῶς διακείμενος τὸ σῶμα ὑπὸ μέθης καὶ βδελυρίας, ὥς τε τὰς γε οὐ φρονοῦντας ἐγκαλύψατο, αἰχμηθέντας ὑπὲρ τὴν πόλεως, εἰ τοιούτοις συμβάλοις χρώμεθα. Ἀσυνιδῶν ὀνομοθέτης διαρρήδην ἀπέδειξεν ἅς χρὴ δημηγορεῖν, καὶ ἅς ἐδὲ λέγειν ἐν τῷ δῆμῳ. καὶ ἐκ ἀπελαύνει ἀπὸ τοῦ βήματος, εἰ τις μὴ περὶ γόνων ἐστὶν ἐσθληγηκότων ὑπὸς, ἐδέ γε εἰ τέχνῃ τινὰ ἐργάζετο, ἑπικουρῶν τῇ δυνάμει τερψῇ· ἀλλὰ καὶ τέτρες καὶ μάλιστ' ἀσπάζεταιται, καὶ διὰ τὸ πολλὰκις ἐπερωτᾷ, τίς ἀγορεύειν βέλεται; τίνας δ' ἐκ ὧν δεῖν λέγειν; τὰς αἰχρῶς βεβιωκότας· τέτρες οὐκ εἰς δημηγορεῖν. καὶ πᾶς τὸ δῆλοῖ; ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ Φησὶ ΡΗΤΟΡΩΝ. ἌΝ ΤΙΣ ΛΕΓΗΙ ΕΝ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΤΥΠΤΩΝ ἢ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ἢ ΜΗ ΤΡΕΦΩΝ ἢ ΜΗ ΠΑΡΕΧΩΝ ΟΙΚΗΣΙΝ ΤΟΥΤΟΝ ΟΥΚ ΕΑΙ ΛΕΓΕΙΝ. νῆ Δία καλῶς γε, ὡς ἐγώ γε φημι. διὰ τί; ὅτι εἴ τις οὐς ἐξίσσῃ δὲ τιμᾶν τοῖς θεοῖς, εἰς τέτρες ἐπὶ φαῦλῳ, τί ποιεῖ, φησὶν, ὑπ' αὐτῷ πείσονται ④ ἀλλότριον, καὶ ἡ πόλις ὅλη; καὶ τίσι δεύτε-

pulo Atheniensium sermonem habuerit. considerate autem, Athenienses, quantum inter Solonem et Timarchum intersit, et eos viros quorum paulo ante mentionem feci. illos enim puduit extenta manu verba facere: iste autem non olim sed nuper aliquando abiecta veste nudus toto corpore pugilem agebat in concione: et quidem corpore ob ebrietatem et petulantiam ita male turpiterque affecto, ut homines cordati oculos velarent, verecundantes reipublicae vicem, quae talibus consultoribus vteretur. Quibus rebus legislator perspectis, plane demonstravit, quibus conciones sint habendae, et quibus apud populum verba facienda non sint. neque vero a suggestu repellit quemquam

qui viro praetorio natus non est, aut qui artem aliquam exercet victus parandi causa: sed hos vel maxime amplectitur, eaque de causa saepe interrogat, quis dicere velit? quos vero a dicendo repulit? qui turpem vitam egerunt. eos concionari non sinit. atque ubi id declarat? in capite DE ORATORVM EXPLORATIONE. SI QVIS, inquit, PVBLICE VERBA FECERIT QVI PATREM AVT MATREM VERBERAT AVT NON ALIT AVT EIS DOMVM NON PRAEBET HOS VERBA FACERE NON SINIT. idque recte mehercule, mea quidem sententia. cur? quod si quis erga eos officio non fungitur, qui pari cum diis immortalibus honore sunt afficiendi: is quo pacto alios homines tractabit,

ρην ἀπέειπε μὴ λέγειν; Εἰ τὰς στρατείας φησὶ μὴ ἐστρατεγ-
 μένος ὅσαι ἂν αὐτῷ προσταθῶσιν ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβε-
 βληκῶς. δίκαια λέγων. τί δὴ πόλε; δῦθρῳπε, τῇ πόλει ὥς ἢ
 τὰ ὅπλα μὴ πῖθεται, ἢ διὰ δειλίαν μὴ δυνάτῳς εἶ ἐπαμῦναι, μὴδὲ
 συμβελθύναι ἀξίς. τρίτον, τίσι διαλέγεται; Εἰ πεπορνευμένος
 φησὶν ἢ ἠταιρηκῶς. τὸν γὰρ τὸ σῶμα τὸ ἑαυτῷ ἐφ' ὕβρει πεπρα-
 κότα, καὶ τὰ κοινὰ τὰ τ' πόλεως ῥαδίως ἡγήσατο ὑποδώσεα. τέ-
 ταρτον, τίσι διαλέγεται; Εἰ τὰ πατρώια φησὶ κατεδηδοκῶς ἢ
 ὧν ἂν κληρονομος γενήται. τὸν γὰρ τὴν ἰδίαν οἰκίαν κακῶς
 οἰκήσαντα, καὶ τὰ κοινὰ τ' πόλεως ἀδραπτησίως ἡγήσατο διαθήσειν.
 καὶ ἐκ ἐδόκει οἷόν τ' εἶναι τῷ νομοθέτῃ τὸν αὐτὸν δῦθρῳπον ἰδίᾳ μὴ
 εἶναι πονηρὸν, δημοσίᾳ δὲ χρησόν. οὐδὲ ὥς το δὲ ὁ νομοθέτης τὸν
 ῥήτορα ἤκειν ἐπὶ τὸ βῆμα, τῷ λόγῳ ἐπιμεληθέντα κατέτερον, ἀλλ'
 ἐξ ἑβίς. καὶ ὥς μὴ ἀνδρὸς καλῆ καὶ ἀγαθῆ, καὶ πάνυ κακῶς
 καὶ ἀπλῶς ῥητῇ λόγῳ, χηρίσμα τὰ λεγόμενα ἡγήσατο εἶναι
 τοῖς ἀκροῦσι ὥς δὲ δῦθρῳπε βδελυγῆ, καὶ καταγελάσας μὴ κε-
 χημύς τῷ σώματι, αἰχρῶς δὲ τὴν πατρῴαν εἰσὶν κατεδηδοκό-
 τῳ, ἐδὲ δὴ δὲ πάνυ λεχθῇ, σωοίσειν ἡγήσατο τοῖς ἀκροῦσι.
 τέτρες ἐν ὁξείῳ ἐξ ἑβίματι, τέτοις ἀπαγορεύει μὴ δημηγο-
 ρεῖν. ἐὰν δέ τις ὥς ταῦτα μὴ μόνον λέγῃ, ἀλλὰ καὶ συκοφαντῇ,
 καὶ ἀσελγαίνῃ, καὶ μηκέτι τοιοῦτον ἄνθρωπον διώῃ φέρειν ἢ πόλιν,

bit, et totam ciuitatem? quibus secundo
 loco habendis concionibus interdixit? si quis,
 inquit, IMPERATAS SIBI EXPEDITIONES
 NON OBIFRIT AVT CLYPEVM ABIECE-
 RIT. recte. cur tandem? homo, ei ciuitati, pro
 qua arma non sumis, cuique ob ignauiam o-
 pem ferre non potes, ne consilium quidem dare
 velis. tertio cum quibus agit? si quis, in-
 quit, MERETRICIVM QVAESTVM FECE-
 RIT AVT PVDICITIAM PROSTITVERIT.
 nam qui suum corpus ad ignominiam vendi-
 derit, eum etiam reipublicae negocia facile
 venditum putauit. quarto loco, cum quibus
 agit? si quis PATRIMONIUM AVT HERE-
 DITARIA BONA PER LVXVM ABSVMPSE-

RIT. nam qui suam familiam male admini-
 strarit, eodem modo rempublicam etiam
 curaturum censuit. neque fieri posse existi-
 mauit legislator, vt idem homo et priuatim
 esset improbus, et publice bonus: aut de-
 cere, vt orator suggestum conscenderet, qui
 orationis habendae prius quam degendae
 vitae rationem duxisset. nam viri boni ora-
 tionem quamuis nudam, quamuis simplicem,
 auditoribus profuturam: hominis autem im-
 probi, qui et corpus suum risui exposuerit, et
 patrimonium turpiter deuorarit, quantumuis
 ornatam, non e re fore auditorum. hos ergo
 repellit a suggestu: his, concionibus inter-
 dicit. quod si quis contra haec, non tantum
 verba

ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΝ μὲν Φησὶν ΕΠΑΓΓΕΙΛΑΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩΝ Ο ΒΟΥΛΟΜΕ-
 ΝΟΣ ΟΙΣ ΕΞΕΣΤΙΝ· ὑμᾶς δ' ἤδη κελύει πρὸς τῶν ἐν τῷ δικαστη-
 ρίῳ διαγινώσκειν. καὶ νῦν ἐγὼ καὶ τῶν νόμον ἤκω πρὸς ὑμᾶς.
 Ταῦτα μὲν ἐν παλαιᾷ νενομοθέτῃ, ὑμεῖς δ' ἐπὶ τί πρὸς θέσθε; καινὸν
 νόμον μὲν τὸ καλὸν παγκράτιον, ὃ ὅδ' ἐπαγκρατίασεν ἐν τῇ ἐκκλη-
 σίᾳ. ὑπεραιχυνθέντες γὰρ ἐπὶ τῷ πρᾶγματι, καθ' ἐκάστην ἐκκλησίαν,
 νόμον ἐθήκατε καινόν, ἀποκληροῦν φυλῇ ἐπὶ τὸ βῆμα, ἢ τις
 πρὸς ἐδρεύσει. καὶ τί πρὸς θέταξεν ὁ τιθεὶς τὸν νόμον; καθῆαυτ
 κελύει ὅδ' φυλέτας, βοηθῆτας τοῖς νόμοις, καὶ τῇ δημοκρατίᾳ· ὥς,
 εἰ μὴ βοηθεῖαν ποθεν μεταπεμψόμεθα ἐπὶ τὰς ἔτω βεβιωκότας,
 ἐδὲ βελύεαυτ ἡμᾶς διωησομένοισι πρὸς τῶν παλαιῶν πρε-
 γμάτων. ἐστὶ δ' ἐδὲν ὀφελῶ, ὡς Ἀθηναῖοι, ζητεῖν τὰς τοιαύτας
 ἀνθρώπων ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος ταῖς κραυγαῖς· καὶ γὰρ αἰ-
 χυρόν· ἀλλὰ ταῖς τιμωρίαις τέτοις ἀπεθίξεν χεῖρ. μόνως γὰρ
 αὐτὸς ἔως ἀνελτοὶ γρόνθοι. ἀναγνώσεσθαι ἐν ὑμῖν τοὺς νόμους τοὺς
 πρὸς τὴν εὐκοσμίας κειμένους τῶν ῥητόρων, καὶ τὸν πρὸς τὴν πρὸς ἐδρεύ-
 τῶν φυλῶν νόμον· ὃν Τίμαρχος ἔτος καὶ ἑτέρῳ τοιαῖσι ῥήτορες
 συνελθόντες, γεγραμμένοι εἰσὶ μὴ ἐπιτήδειον εἶναι, ἵνα ἐξῇ πρὸς
 αὐτοῖς, καὶ λέγειν, ὅς τῃν, ὡς αὐτοὶ βέλονται. ΝΟΜΟΙ. ΤΩΝ
 ΡΗΤΟΡΩΝ ΕΑΝ ΤΙΣ ΛΕΓΗΙ ΕΝ ΒΟΥΛΗΙ Η ΕΝ ΔΗΜΩΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ
 ΕΙΣΦΕΡΟΜΕΝΟΥ ΜΗ ΧΩΡΙΣ Η ΠΕΡΙ ΕΚΑΣΤΟΥ Η ΔΙΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ

verba faciat, sed et calumniatorem agat, et
 petulanter sese gerat, ut eum ciuitas diutius
 ferre non possit: IN EVM, inquit, CIVIVM
 QVILIBET CVI FAS EST CENSORIAM A-
 CTIONEM INSTITVAT: vosque iubet de eo
 iam pro tribunali decernere. ego itaque nunc
 ex hac lege venio ad vos. Et haec quidem
 olim sancita sunt, vos vero quid adiecistis? no-
 vam legem, post bellam istius pro concione
 luctam. summo enim ob istud facinus pudore
 affecti, legem tulistis novam: in singulis con-
 cionibus sortito decernendam esse tribum,
 quae praefideat circa suggestum. et quid legis
 auctor iussit? federe tribulis et defendere leges
 atque rempublicam: quod nisi alicunde auxilia

contra homines his moribus praeditos accer-
 siuerimus, ne deliberandi quidem grauissimis
 de rebus facultatem sumus habituri. inanis
 autem opera sumitur, Athenienses, si talis
 homines clamoribus a suggestu depellere
 studeatis (neque enim eos pudet) sed suppli-
 ciis eorum consuetudo est coercenda. nam
 ita demum ferri possunt. recitantur igitur
 vobis leges de oratorum disciplina latae,
 et ea quae de praesidente tribu agit: quam
 Timarchus et alii huiusmodi oratores per
 conspiracyem, quasi e republica non esset,
 abrogare studuerunt, ut eis suo arbitratu et
 facere et dicere omnia, et viuere liceret.
 LEGES. SI QVIS ORATORVM IN SENATV
 AVT.

ΑΥΤΟΥ Ο ΑΥΤΟΣ ΤΟΙΣ ΑΥΤΟΙΣ ΟΤΙ Η ΛΟΙΔΟΡΕΙΤΑΙ Η ΚΑΚΩΣ
 ΑΓΟΡΕΤΕΙ ΤΙΝΑ Η ΥΠΟΚΡΟΤΕΙ Η ΧΡΗΜΑΤΙΖΟΝΤΩΝ ΜΕΤΑΞΥ Α-
 ΝΗΚΕΣΤΩΣ ΛΕΓΗ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ Η ΠΑΡΑ-
 ΚΕΛΕΤΗΤΑΙ Η ΕΛΚΗΙ ΤΟΝ ΕΠΙΣΤΑΤΗΝ ΑΦΕΙΜΕΝΗΣ ΤΗΣ ΕΚ-
 ΚΛΗΣΙΑΣ Η ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΚΥΡΙΕΤΕΤΩΣΑΝ ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΜΕΧΡΙ Ν
 ΔΡΑΧΜΩΝ ΕΙΘ ΕΚΑΣΤΟΝ ΑΔΙΚΗΜΑ ΕΠΙΓΡΑΦΕΙΝ ΤΟΙΣ ΠΡΑ-
 ΚΤΟΡΣΙΝ ΕΑΝ ΔΕ ΠΛΕΟΝΟΣ ΑΞΙΟΣ ΕΣΤΙ ΖΗΜΙΑΣ ΕΠΙΒΑΛΛΟΝ-
 ΤΕΣ ΜΕΧΡΙ Ν ΔΡΑΧΜΩΝ ΕΙΣΦΕΡΕΤΩΣΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ Η ΕΙΣ
 ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΕΝ ΤΩΙ ΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΩΙ ΟΤΑΝ ΔΕ
 ΔΙΕΞΙΩΣΙ ΚΛΗΣΕΙΣ ΚΡΙΝΑΤΩΣΑΝ ΚΑΙ ΕΑΝ ΚΑΤΑΓΝΩΣΘΗ ΑΥΤΟΥ
 ΚΡΥΒΔΗΝ ΨΗΦΙΖΟΝΤΩΝ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΕΓΓΡΑΨΑΤΩΣΑΝ
 ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΤΟΙΣ ΠΡΑΚΤΟΡΣΙ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ. τῶν μὲν ἔν νόμων
 ἀκηκόατε, ὦ Ἀθιναῖοι, καὶ εὖ οἶδ' ὅτι δοκᾷσιν ὑμῖν καλῶς ἔχειν. τέ-
 τες μὲν τοι τῆς νόμοις εἶναι χρησίμοις ἢ ἀχρήστες, ἐφ' ὑμῖν ἐστίν. εἰάν
 μὲν γὰρ κολάζῃτε τῆς ἀδικεῖντας, ἔσονταί ὑμῖν οἱ νόμοι καὶ καλοὶ καὶ
 κύριοι· εἰάν δ' ἀφίῃτε, καλοὶ μόνον, κύριοι δ' οὐκ ἔτι. Βέλομαι
 οὖν, ὥσπερ ὑπεθέμην δεχόμενός τ' λόγος, ἐπεὶ δὴ παρὶ τῶν νόμων
 εἴρηκα, πάλιν τὸ μὲν τῆτο ἀντεξελάσαι τῆς τρόπης τ' Τιμάρχου,
 ἵνα εἰδῆτε, ὅσον διαφέρει τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων. δέομαι δ' ὑμῶν,
 ὦ Ἀθιναῖοι, συγγνώμην μοι ἔχειν, εἰάν ἀναγκαζόμενός

AVT PRO CONCIONE VEL NON SEORSIM
 DE RE PROPOSITA VEL BIS DE EADEM
 RE APVD EOSDEM DIXERIT SIVE CON-
 VICIANDO SIVE MALEDICENDO ALICVI
 SIVE PEDE SVPPLODENDO VEL INTER
 DECERNENDVM IMPORTVNE LOCVTVS
 FVERIT DE REBVS A SVGGESTV ALI-
 NIS VEL ALIQVEM CONCITARIT VEL
 PRAEFECTVM TRAXERIT DIMISSA CON-
 CIONE AVT SENATV EIVS MVLCTANDI
 POTESTAS ESTO PENES PRAESIDES VS-
 QVE AD L DRACHMAS DEINDE VNA-
 QVAEQVE INIVRIA INSCRIBATVR EX-
 ACTORIBVS QVOD SI GRAVIOREM ME-
 RVISSE POENAM VIDEBITVR INDICTA
 MVLCTA VSQVE AD L DRACHMAS DE-

FERVNTO AD SENATVM AVT PRIMA
 CONCIONE IN CVRIA VBI AVTEM CI-
 TATIONES RECENSVERINT IVDICAN-
 TO QVOD SI CONDEMNATVS FVERIT
 CLAM SVFFRAGIA FERENTIBVS SENA-
 TORIBVS PRAESIDES IIS QVI MVLCTAS
 EXIGVNT VIOLATARVM LEGVM EVM
 INSCRIBVNTO. leges audiistis, Atheni-
 enses: neque dubito, quin eae vobis proban-
 dae esse videantur. ceterum vtrum eae
 leges ratae irritaeue sint, id penes vos est.
 nam si quidem iniurios homines punieritis,
 leges vobis et bonae et ratae erunt: sin ab-
 solueritis, bonae illae quidem erunt, ratae
 non erunt. Volo autem, quemadmodum ora-
 tionis initio propofui, postquam dixi de le-
 gibus,

λέγειν ὡς ἐπὶ πηδευμάτων, φύσιν μὲν μὴ καλῶν, τέτρω δὲ πεπρα-
 γμημένων, περὶ ἑξαχθῶς πρὸς ῥῆμα εἰπεῖν, ὅ ἐστιν ὅμοιον τοῖς ἔργοις
 τοῖς Τιμάρχου. εἰ δὲ γὰρ ἂν δικαίως ἐμοὶ ἐπιτιμήσαιτε, εἴ τι σα-
 φῶς εἴποιμι, διδάσκειν ὑμᾶς βεβλήμεθα· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον
 τέτρω. ἔτρω γὰρ αἰσχροῦς τυγχάνει βεβιωκώς, ὥς τε τὸν τὰ τέτρω
 πεπραγμῶν διεξιόντα, ἀδύνατον εἶναι εἰπεῖν ὡς αὐτὸς βέλῃται,
 εἰ μὴ τι ἐκ τῶν τοιούτων φθέγγηται ῥημάτων. εὐλαβήσομαι δὲ
 αὐτὸ ποιεῖν ὡς ἂν δύνωμαι μάλιστα. σκέψασθε δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι,
 ὡς μετρίως μέλλω περὶ φέρεσθαι Τιμάρχῳ τέτρω. ἐγὼ γὰρ,
 ὅσα μὲν παῖς ὢν εἰς τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ ἠμάρτηκεν, ἀφίημι· καὶ
 ἔσω ταῦτα ἀκυρεῖ, ὥσπερ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα, ἢ τὰ περὶ Εὐ-
 κλείδου, ἢ εἴ τις ἄλλη πώποτε τοιαύτη ἐχρήσθη περὶ φεσμία· ἀλλὰ
 ἥδη φρογῶν, καὶ μειράκιον ὢν, καὶ τὰς νόμους ἐπιστάμεθα τὰς τὴ πό-
 λεως, διαπέπρακται, ὡς τε τῶν ἑγώ γε τὰς κατηγορίας ποιή-
 σομαι, καὶ ὑμᾶς ἐπ' αὐτοῖς ἀξιῶ παρὰ δάξιν. ὅστις γὰρ πρῶτον
 πάντων μὲν, ἐπειδὴ ἀπηλλάγη ἐκ παίδων, ἐκείνητο ἐν Πειραιεῖ
 ἐπὶ τῷ Εὐθυδικῷ ἰατρῆς· περὶ φάσθαι μὲν, τὴ τέχνης μαθητὴς, τῇ δὲ
 ἀληθείᾳ, πωλεῖν ἑαυτὸν περὶ φεσμημένον, ὡς αὐτὸ ἐδείξεν. ὅσοι μὲν
 εἰν τῶν ἐμπόρων, ἢ τῶν ἄλλων ξένων, ἢ τῶν πολιτῶν τῶν ἡμετέρων
 καὶ ἐκείνους τὰς χρόνους ἐχρήσαντο τὰ σώματι Τιμάρχου, ἐκὼν

gibus, iam tandem Timarchi mores cum eis conferre: ut sciatis quantum ii discrepent a vestris legibus. a vobis vero peto, Athenienses, ut veniam mihi detis, si quid fuero dicere coactus de studiis, non quidem natura honestis, sed ab isto tamen usurpatis, atque verbum aliquod mihi exciderit factis Timarchi simile. neque enim iure me reprehenditis, si quid plane dixero, quo vos edoceam: sed multo magis istum: qui adeo flagitiose vixit, ut qui facta eius commemorat, suo arbitratu dicere non possit, nisi verba etiam quaedam huiusmodi proferat. dabo tamen operam, ut quam modestissime id faciam. velim autem consideretis, Athenienses, quanta aequitate sim acturus cum Timarcho.

VOL. II.

nam quae delicta puer adhuc in suum corpus admisit, omitto (eaeque nihil valeant, ut ea quae sub triginta tyrannorum dominatu, aut ante praeturam Euclidis acta sunt, aut si quod aliud huiusmodi praefinitum tempus exstitit) quae vero iam sui compos, quae adolescens, quae legum civitatis gnarus admisit, ea demum accusabo, eaeque vobis uti curae sint, oro. iste primum omnium pueritiam egressus, sedit in Piraeo, in Euthydici medici taberna: per speciem discendae artis, cum, si res ipsa spectetur, se venditare institisset: ut euentus declaravit. qui porro mercatores, aut alii hospites, aut nostri ciues illis temporibus Timarchi corpore fuerint abusi, hoc quoque ultro praeteribo: ne quis

D

for-

ἢ τέτοις ὑπερβήσομαι· ἵνα μή με τις εἴπῃ, ὥς ἄρα λίαν ἀκε-
 βολογῆμαι ἅπαντα· ὧν ὃ ἐν ταῖς οἰκίαις γέγονε, καλαιοχμῶν τὸ
 σῶμα τὸ ἑαυτῷ ἢ τὴν πόλιν, μιθαρνῶν ἐπ' αὐτῷ τέτῳ, ὃ ἀπα-
 γορεύς ὁ νόμος μὴ πράττειν, ἢ μὴ δημηγορεῖν, περὶ τέτων ποι-
 ῆσομαι τὰς λόγους. Μισγόλας ἐστὶ τις Ναυκράτοις, ὃ ἄνδρες Α-
 θηναῖοι, Κολυττεὺς, ἀνῆλθ' αὐτὸν μὲν ἄλλα καλὸς καὶ γαθός· ἢ οὐ-
 δαμῇ ἂν τις αὐτὸν μέμψαιτο· περὶ δὲ τὸ πρῶγμα τέτοιο δαι-
 μονίως ἐπαυδακῶς, ἢ αἰεί τινας ἔχειν εἰωθὼς περὶ αὐτὸν κιθαρω-
 δὲς ἢ κιθαριστάς. ταυτὶ δὲ λέγω οὐδ' φοβηκῆ ἔνεκα, ἀλλ' ἵνα
 γνωρίσῃε αὐτὸν ὅς τις ἐστίν. ὅστις αἰδομένην ὧν ἔνεκα τὰς δια-
 τειδὰς ἐποιεῖτο Τίμαρχος ἔτοσι ἐπὶ τοῦ ἱαλρείου, δρυγυρίον τι
 παραναλώσας, ἀνέστησεν αὐτὸν, καὶ ἔχε παρ' ἑαυτῷ, δῖσαρχον
 ὄντα, ἢ νέον, ἢ βδελυρὸν, ἢ ἐπιτήδειον παρὰ τὸ πρῶγμα, ὃ προ-
 ηρεῖτο ἐκείνῳ μὲν πράττειν, ὅστις ὃ πάχυν. ἢ ταῦτα ὅτε ὤκνη-
 σεν, ἀλλ' ὑπέστη Τίμαρχος οὐτοσί, οὐδενὸς ὧν τῶν μετρίων ἐν-
 δεής· πολλῶν γὰρ πάντῃ κατέλιπεν ὁ πατήρ αὐτῷ ἔσσαν, ὡς ὅστις
 καλεδνέδοκεν, ὥς ἐγὼ περιόνην ἐπιδείξω ὃ λόγος· ἀλλ' ἐπραξε
 ταῦτα δαδύων ταῖς αἰχίσαις ἡδοναῖς, ὀψοφαγίαις ἢ πολυτε-
 λείαις δείπνων, ἢ αὐληταῖς, ἢ ἐταίραις, ἢ κύβοις, ἢ τοῖς ἄλλοις,
 ὑφ' ὧν ἐδενὸς χεὶρ κρατεῖται τὸν γυναικῶν καὶ ἐλδύθερον. καὶ ὅτε
 ἡχμῶθη ὁ μιανὸς ὅστις, ἐκλιπὼν μὲν τὴν πατρίαν οἰκίαν, διαι-

fortasse dicat, me accuratius omnia persequi :
 quorum autem in aedibus, cum sui corporis
 et ciuitatis probro vixerit, quaestus ob eam
 rem faciendi causa : quam rem lex aut vitare
 aut concionibus abstinere iubet : his de rebus
 verba faciam. est quidam Colyttensis Misgo-
 las, Naucratis F. Atheniensis, vir cetera sane
 bonus, nec villo nomine reprehendendus,
 ceterum istius rei impotenter studiosus :
 quique continenter secum habere solet ali-
 quos citharoedos, aut citharistas. haec dico
 non arguendi luxus causa, sed vt noueritis
 quis sit. is vbi animaduertit, quibus de cau-
 sis Timarchus in taberna medica versaretur :

cum nonnihil nummorum insumpsisset, inde
 hominem abduxit ad se, vt et habito cor-
 pore, et adolescentem, et petulantem, et
 aptum ad eam rem, quam et ipse perpe-
 trare, et iste tolerare instituerat. neque vero
 id recusauit Timarchus, sed recepit, cum
 nulla re mediocri egeret (permagnas enim
 opes ei pater reliquerat, quas iste decoxit,
 vt ego vobis in progressu orationis ostendam)
 sed ista fecit, vt turpissimis voluptatibus ob-
 sequeretur, deliciis ciborum, et sumptuosis
 coenis, et tibicinis, et meretricibus, et tes-
 seris, ceterisque rebus, quarum nulla vinci
 debet generosum et liberale ingenium. ne-
 que

τῶν μὲν ὅτι Μισγόλα, ἔτε παλαιῶν ὄντι φίλῳ, ἔτε ἡλικιώ-
 τη, ἔτε παρ' ἐπιτρόπῳ· ἀλλὰ παρ' ἀλλοτρίῳ, καὶ πρεσβυτέρῳ ἑαυ-
 τῷ, καὶ παρ' ἀκολάστῳ πρὸς ταῦτα, ὡραῖον ὦν. πολλὰ μὲν οὖν
 καὶ ἄλλα καταγέλαστα πέπρακται Τιμάρχῳ κατ' ἐκείνοις τοὺς
 χρόνους· ἐν ᾧ ὁ καὶ διηγήσατο ὑμῖν βέλομαι. ἦν μὲν Διονυσίων
 τῶν ἐν ἄσει πομπή. ἐπὶ πομπῇ δὲ ἐν τῷ αὐτῷ ὅ, τε Μισγόλας ὁ
 τότε ἀνελθὼν, καὶ Φαῖδρος ὁ Καλλίε Σφήττιος. σωθευμῆρος δὲ
 αὐτοῖς συμπομπῇ Τιμάρχου τε τοῦ, ④ μὲν πρὸς τὴν ἄλλην
 ὥρην διέτριβον, ὅτι δὲ οὐκ ἐπανῆκε. παρωξυμῆρος δὲ πρὸς
 τὸ πρᾶγμα ὁ Μισγόλας ζήτησιν αὐτῷ ἐποιεῖτο μὲν ὅτι Φαῖδρος· ὅ-
 τι ἀγγελθέντος δὲ αὐτοῖς δόλοισι τότε ἐν σωοικίᾳ μὲν ξένων πι-
 νῶν συωρισθῆναι. διαπειλησαμένων δὲ ὅτι Μισγόλα καὶ ὅτι Φαῖδρος
 τοῖς ξένοις, καὶ κελυθόντων ἤδη ἀκολουθεῖν εἰς τὸ δεσμοπύριον, ὅτι
 μισγολίαν ἐλθόντες διέφθειραν, φοβηθέντες ④ ξένοι, φεύγοντες
 ὥχοντο, καταλιπόντες τὰ παρεσκευασμένα. καὶ ταῦθ' ὅτι ἐγὼ ἀ-
 ληθῆ λέγω, ἅπαντες ὅσοι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐγίνωσκον Μι-
 σγόλαν καὶ Τιμάρχον, ἴσασιν· ἐγὼ δὲ καὶ πάντῃ χαίρω, ὅτι μοι
 γέγονεν ἡ δίκη πρὸς ἄνθρωπον οὐκ ἡγενομένου ὑφ' ὑμῶν, οὐδὲ
 ἀπ' ἄλλου γνωσκόμενον ἐδενός, ἢ ἀπ' αὐτοῦ ὅτι ἐπιπρόμαχος, πρὸς
 ὅτι καὶ τὴν ψῆφον μέλλει φέρειν. πρὸς μὲν γὰρ τῶν ἀγνωσμένων,
 σαφὲς ἴσως πρὸς φέρει τὰς ἀποδείξεις ποιῶν τὸν κατήγορον πρὸς

que nefarium istum in flore aetatis suae pu-
 duit, relictis paternis aedibus apud Misgolum
 vivere: qui neque paternus eius amicus, ne-
 que aequalis, neque curator erat: sed alie-
 nus, et ipso natu grandior, et in eiusmodi
 rebus incontinens. Timarchus igitur cum
 alia deridenda fecit illis temporibus, tum v-
 num quiddam, quod vobis narrabo. ageba-
 tur urbanorum Bacchanalium celebritas. vna
 porro festum celebrabant Misgolas, istius hos-
 pes, et Phaedrus Calliae F. Sphettius, cum
 autem Timarchus promississet, se vna cum
 iis festum acturum: illi dum ceteris rebus
 apparandis occupantur, iste non reuertitur.

quam rem iniquo animo ferens Misgolas,
 vna cum Phaedro eum inquit: factoque
 indicio, deprehendunt in aedibus cum hos-
 pitibus quibusdam prandentem. interminato
 autem Misgola et Phaedro hospitibus, et
 iubente, statim eos ambulare in carcerem,
 quod adolescentem ingenuum corrupissent:
 hospites perterriti, fugam arripuerunt, re-
 lictis epulis. haec vere a me dici, norunt
 omnes, qui iis temporibus Misgolum et Ti-
 marchum nouerunt: vnde gaudeo mihi rem
 esse cum homine vobis non ignoto, neque
 ex alia re vlla noto, nisi ex eo flagitio, de
 quo pronuntiaturi estis. nam ignotae res ac-
 cufatori

δὲ τῶν ὁμολογημένων, οὐ λίαν ἔγωγε μέγα ἔξον εἶναι νομίζω τὸ κατηγορεῖν. ἀναμνησάτω γὰρ μόνον προσήκει τῆς ἀκρόασις. ἐγὼ τοίνυν, καὶ περὶ ὁμολογημένων τῶν πράγματων, ἐπειδὴ ἐν δικαστηρίῳ ἐσμὲν, γέγραφα μαρτυρίαν Μισγόλα, ἀληθῆ μὲν, ὅτι ἀπαίδευτον δὲ, ὡς ἐγὼ ἐμαυτὸν περὶ τῶν. αὐτὸ μὲν γὰρ τὸν νομὸν τῶν ἔργων ὁ ἐπὶ τῇ πρὸς τῶν, ὅτι ἐγγραφῶν, ἐπὶ ἄλλο γέγραφα ἔδεν, ὁ ἐπὶ τῇ μίον ἐστὶν ἐν τῶν νόμων τῶ μὴ τὰ ληθῆ μαρτυρήσαντι· ἃ δὲ ἐστὶν ὑμῖν τε ἀκρόασις γνώριμα, ἀκίνδυνα ὅτι τὰ μαρτυρήσαντι, καὶ μὴ αἰχρᾶ, ταῦτα γέγραφα. ἐὰν μὲν ἔν ἐθελήσῃ ὁ Μισγόλας δεῦρο παρελθὼν τὰ ληθῆ μαρτυρεῖν, τὰ δίκαια ποιήσει· ἐὰν δὲ παραιτηθῇ ἐκκληλευθῆναι μᾶλλον ἢ τὰ ληθῆ μαρτυρεῖν, ὑμεῖς τὸ ὅλον πρᾶγμα σιωπᾶτε. εἰ γὰρ ὁ μὲν πρᾶξας αἰχμηῖται, καὶ παραιτησέτω) χιλίας δραχμὰς μᾶλλον ἀποπῆσαι τῶ δημοσίῳ, ὥστε μὴ δεῖξαι τὸ πρᾶξον τὸ ἐαυτῷ ὑμῖν· ὁ δὲ πεπονηθὼς δημογορήσῃ· σοφὸς ὁ νομοθέτης ὁ τῆς ἔτι βδελυγρῶς ὁξείρων ἀπὸ τοῦ βήματος. ἐὰν δὲ ἄρα ὑπακῶσῃ μὲν, τράπη) δὲ ἐπὶ τὸ ἀναιδέστατον, ἐπὶ τὸ ὁξόμνησθαι τὰς ἀληθείας, ὡς Τιμάρχῳ μὲν χάριτας ἀποδιδῶς, ἐτέρῳ δὲ ἐπιδείξιν ποιήμενος, ὡς δὲ ἐπίσταται τὰ τοιαῦτα συγκρύπτειν· πρῶτον μὲν εἰς ἐαυτὸν ὁξάμαρτήσῃ) ἐπιπορκῶν· ἔπειτα ἔδεν αὐτῷ ἔσαι πλέον. ἐτέραν γὰρ ἐγὼ γέγραφα μαρτυρίαν τοῖς εἰδόσι Τίμαρχον τριπλὸν καλαλιπὸν) α

cusatori fortassis perspicue sunt demonstrandae: in confessis autem equidem non magni operis esse puto accusare. nam excitanda duntaxat est auditorum memoria. sed tamen ego, cum de re constat, quando in praetorio sumus, testimonium Misgoliae scripto denunciaui: verum illud quidem, non tamen iniucile, ut mihi persuadeo. nam ipsius rei, quam cum isto patrauit, nomen non inscribo, neque scripsi quicquam aliud, ob quod poena legibus vera non testificato infligitur: sed quae et vobis audituris nota, et testificanti tuta sunt, ea scripsi. quod si volet Misgolas huc progressus verum testifi-

cari, recte faciet: sin se citatione adigi, quam verum profiteri maluerit, tota res in conspectu vobis erit. nam si is qui patrauit, verecundabitur, et reipublicae mille drachmas pendere maluerit, quam vestra ora intueri: is vero qui passus est, concionabitur: sapienter fecit legislator, qui talis a suggestu repulerit. sin sese stiterit, et tamen ad rem omnium impudentissimam conuerterit, ad eiurandum veritatem, ut qui et Timarcho gratiam referat, et apud alios ostendet quam solerter huiusmodi facinora contegere possit: primum periurio erga semetipsum delinquet, deinde nihil ea re proficiet. nam aliud

τὴν πατρῶαν οἰκίαν, καὶ διαίωμνον πατρὶς Μισγόλα· πρῶγμα, οἶμαι, χαλεπὸν ἐξεργάσαο ἐπιχειρῶν. οὔτε γὰρ ἐμὲ δεῖ τοὺς ἐμαυτῷ φίλοις μάρτυρας παρὰχέαι, ἔτε τὰς τέτων ἐχθρὰς, ἔτε τὰς μηδείεργις ἡμῶν γινώσκοντας· ἀλλὰ τὰς τέτων φίλους. ἂν δὲ ἄρα καὶ τέτοις πείσῃσι μὴ μαρτυρεῖν· ὥς οὐκ οἶομαι, εἰ δὲ μὴ, ἀλλ' ἔχ' ἀπάντας· ἐκείνῳ γε ἐδεμήπολε δύνων) ἀφελῶς τὴν ἀλήθειαν, ἐδὲ τὴν ἐν τῇ πόλει παρὶ Τιμάρχου φήμι, ἣν οὐκ ἐγὼ τέτῳ παρεσκύασα, ἀλλ' αὐτὸς ὄντ' ἐαυτῷ. ἔτω γὰρ καὶ καθαρὸν τὸν βίον εἶναι τοῦ σώφρονος ἀνδρός, ὥς μὴ ἐπιδέχεται δόξαν αἰτίας πονηρῆς. βέλομαι δὲ κακῆνο παρῆναι, εἰ ἄρα ὑπακῇσι ὁ Μισγόλας τῷ νόμῳ καὶ ὑμῖν· εἰς φύσιν ἀνθρώπων πολὺ διαφέρειν οὐ φθίβει ἀλλήλων τὰ παρὶ τὴν ἡλικίαν. ἔνιοι μὲν γὰρ νέοι ὄντες, παρῆναι καὶ παρῆναι φαίνονται· ἔτεροι δὲ πολλὴν δριμύτην χρόνον γερονότες, πάντ' ἀπασιν νέοι δοκοῦντες εἶναι. τέτων δὲ ἐστὶ τῶν ἀνδρῶν Μισγόλας. πυχάνει μὲν γὰρ ἡλικιώτης ὢν ἐμὸς, καὶ συνέφηβος· καὶ ἐστὶν ἡμῖν τετὰ πέμπτον καὶ τετταρακοστὸν ἔτος. καὶ ἐγὼ μὲν τοσαύτας πολίας ἔχω, ὅσας ὑμεῖς ὀρεῖτε, ἀλλ' οὐκ ἐκείνος. διὰ τί δὴ ταῦτα παρῶμαι; ἵνα μὴ ἐξαίφνης αὐτὸν ἰδόντες θαυμάσῃτε, ὥς τοιούτῳ πρὸς τὴν διανοίαν ὑπολάβῃτε ὅτι Ἡρόκλης, ἀλλ' ὄντ' γε τέτ' οὐ πολὺ διαφέρει. ἅμα μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ φύσις τοιαύτη τοῦ ἀνθρώπου, ἅμα δὲ

aliud ego dictavi testimonium, iis qui sciunt Timarchum relictis paternis aedibus apud Misgolum habitasse. ac video profecto, quam arduam rem aggrediar. neque enim vel amici mei, vel ipsorum inimici, testes producendi sunt, neque ii etiam qui neutros nostrum norunt: sed amici istorum. si vero iis etiam persuaferint ne testificentur (quod non existimo, aut certe non omnibus persuasuros existimo) eo tamen nunquam euertent veritatem, aut sparsam in vrbe de Timarcho famam, cuius non ego isti sum auctor, sed ipse sibi. vitam enim viri temperantis adeo puram esse decet, ut in eam nullius flagitii

cadat suspicio. verum illud etiam praefari volo, si forte Misgolas vobis et legibus paruerit: ea sunt naturarum humanarum discrimina, ut aetas ex aspectu satis diiudicari non possit. quidam enim adolescentes, propectae aetatis et senectutis speciem prae se ferunt: alii multos annos nati, omnino iuvenes videntur. quorum vnus est Misgolas. est enim aequalis meus, vnaque mecum adoleuit: atque annum nunc agimus quintum et quadagesimum. ac ego quidem tot canos habeo, quot videtis: ille vero non item. quamobrem igitur hoc praedico? ne vel ex primo statim eius aspectu miremini, et tale quip-

ἤδη μερακίῳ ὄντι αὐτῷ ἐπλησίαζεν. ἵνα ὃ μὴ διατείξω, καλῆ μοι
 πρῶτον μὲν τὰς εἰδότας Τίμαρχον τεινὸν διαίωμόνιον ἐν τῇ Μι-
 σγόλα οἰκίᾳ· ἔπειτα τὴν Φαίδρε μαρτυρίαν ἀναγίνωσκε· τελευ-
 ταίαν δέ μοι λάβε τὴν αὐτῆς Μισγόλα μαρτυρίαν. ἵνα καὶ τὰς θεὰς
 δεδωὲς, καὶ τὰς συνειδότας αἰχμωμόνιοι, καὶ τὰς ἄλλοις πολί-
 τας, καὶ ὑμᾶς τὰς δικαστὰς, ἐθέλῃ τάληθῇ μαρτυρεῖν. ΜΑΡΤΥΡΙΑ.
 ΜΙΣΓΟΛΑΣ ΝΙΚΙΟΥ ΠΕΙΡΑΙΕΤΣ ΜΑΡΤΥΡΕΙ ΕΜΟΙ ΕΓΕΝΕΤΟ ΕΝ
 ΤΗ ΣΥΝΗΘΕΙΑΙ ΤΙΜΑΡΧΟΣ Ο ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΥΘΥΔΙΚΟΥ ΙΑΤΡΕΙΟΥ
 ΠΟΤΕ ΚΑΘΕΖΟΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΓΝΩΣΙΝ ΜΟΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣ
 ΑΥΤΟΝ ΠΟΛΤΩΡΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΥΝ ΟΥ ΔΙΕΛΙΠΟΝ. Εἰ μὲν ταί-
 νυν, ὦ Ἀθλωαῖοι, Τίμαρχοι ἐτοσὶ παρέμεινε πρὸς τὴν Μισγόλα,
 καὶ μηκέτι ὡς ἄλλον ἦκε, μετεωρότερον ἂν διεπέπρακτο· εἰ δὲ πρὸς
 τοιαύτων ἐστὶ μέτερον καὶ ἔγωγε ὅσα ἂν ὤκησα αὐτὸν εἶδεν αἰπα-
 ρσαι, ἢ ὅπως ὁ νομοθέτης παρρησιάζει, ἡταιρηκέναι μόνον. ὁ γὰρ
 πρὸς ἓνα τέτοιο πρᾶγμα, ὅτι μισθὸς ὃ τὴν πρᾶξιν ποιεῖται,
 αὐτῷ μοι δοκεῖ τέτω ἐνοχος εἶναι. εἰ δὲ ὑμᾶς ἀναμνήσας ἐπι-
 δείξω, ὑπερβαίνων τέσδε τὰς ἀγέρας ἄνδρας, Κυδωνίδην, καὶ
 Αὐτοκλείδην, καὶ Θέρσανδρον, ἀλλ' ἐπιδείξω αὐτὰς λέγων ὡς ἐν
 ταῖς οἰκίαις ἀνελημμένους γέγονε, καὶ μὴ μόνον πρὸς τὴν Μισγόλα
 μεμιασμενικότερα αὐτὸν ἐπὶ τῷ σώματι, ἀλλὰ καὶ παρ' ἐτέρῳ, καὶ

quippiam in mentem vobis veniat: meher-
 cule iste ab illo non multum differt. nam
 partim natura hominis talis est, partim cum
 eo iam adolescente confuevit. ne vero mo-
 ram faciam, voca mihi primum eos qui sci-
 unt Timarchum versari solitum in Misgolae
 aedibus: deinde Phaedri testimonium lege:
 postremo ipsius Misgolae testimonium sumi-
 to: ut et deorum immortalium metu, et
 conscribentium, ceterorumque civium, et ve-
 strum, qui pro tribunali sedetis pudore, ve-
 rum perhibere testimonium velit. TESTI-
 MONIUM. MISGOLAS NICIAE F PIRAE-
 ENSIS TESTATUR TIMARCHVM SIBI
 FVISSE FAMILIAREM QVI ALIQVAN-

DO IN EVTHYDICI MEDICI TABERNA
 SEDERIT SEQUE PRO NOTITIA QVAE
 CVM EO INTERCESSERIT NVNQVAM
 EIVS SVMMAM HABERE CVRAM DE-
 STITISSE. Quod si Timarchus, Athenien-
 ses, apud Misgolam mansisset, neque ad al-
 lium se contulisset, rectius sibi consulisset
 (si quicquam tamen huiusmodi rectum esse
 potest) neque ego quicquam aliud ei obie-
 cissem, quam quod legislator aperte dicit,
 eum pudicitiam duntaxat prostituisse. nam
 qui id cum vno perpetrat, ac mercedis ergo
 facit, eo ipso teneri mihi videtur. fin refri-
 cata vestra memoria, omisissis istis agrestibus
 viris, Cydonide, Autoclido, Therfandro,
 de-

παλιν παρ' ἄλλω, καὶ πρὸς τὸν ὡς ἕτερον ἐληλυθότα· ὅτε ἐπὶ δὴ περὶ μόνον φανήσεται) ἡταιρηκώς, ἀλλὰ καὶ μὰ τὸν Διόνυσον ἐκ οἴδ' ὅπως δυνήσομαι πειπλέκεν ὅλῳ τῷ ἡμέραν καὶ πεπορ-
νυμῆσθαι. ὁ γὰρ εἰκὴ τῆτο, καὶ πρὸς πολλὰς πράξεων, καὶ μισθῶ, αὐτῷ μοι δοκεῖ τῆτῳ ἐνοχῆσθαι εἶναι. ἐπειδὴ τοίνυν ὁ Μισγόλας τῇ τε δαπάνῃ ἀπέπειρε, καὶ τῆτον ἐξέπεμψε παρ' ἑαυτῶ, μὴ τῆτον ἀναλαμβάνει αὐτὸν Ἀντικλῆς Καλλίς Εὐωνυμίδης. ὅστις μὲν ἐν Ἀπείρῳ ἐν Σάμῳ μὴ τῆν κληρέχων. ἀλλὰ τὰ μὴ ταῦτα ἐξῶ. ὡς γὰρ ἀπηλλάγη πρὸς τὸν Ἀντικλέους καὶ τὸν Μισγόλα Τίμαρχος ἐ-
τοσί, ὅτε ἐνέθιπτεν ἑαυτὸν, ἐδὲ βελπόνων διαλειβὼν ἠψατο· ἀλλὰ διημέρουν ἐν τῷ κυβείῳ, οὗ ἡ τηλία πῆθε', καὶ τοὺς ἀλε-
κτρούνας συμβάλλεσσι, καὶ κυβεύουσιν· ἥδη γὰρ οἶμαι ὑμῶν τινὰς ἐωρακέναι ἃ λέγω, εἰ δὲ μὴ, ἀλλ' ἀκηκοέναι γε. τῆν δ' ἐκ τῆ δια-
τριβῆς ταύτης ἐστὶ τις Πιττάλακος ἄνθρωπος δημόσιος οἰκέτης τῆ
πόλεως. ἔτος εὐπορῶν ἀργυρεῖς, καὶ ὀρεῶν τῆτον ἐν τῇ διατριβῇ
ταύτῃ, ἀνέλαβεν αὐτὸν, ὃς εἶχε παρ' ἑαυτῷ. καὶ ταῦτ' ὅτε ἐδυσ-
χέριεν ὁ μιὰρὸς ἐτοσί, μέλλων ἑαυτὸν καλῶν καὶ πρὸς ἄν-
θρωπον δημόσιον οἰκέτην τῆ πόλεως· ἀλλ' εἰ λήψεται) χορηγὸν τῇ
βδελυρίᾳ τῇ ἐαυτῶ, τοῦτο μόνον ἐσκέψατο, τῆν δ' καλῶν, ἢ τῆν
αἰχρῶν ἐδεμίαν πώποτε πρὸς οἶον ἐποίησατο. καὶ τοιαῦτα ἀ-

demonstraro ipsos, commemoratis iis in quo-
rum fuerit aedis receptus: unde constet
eum non solum apud Misgola corpus suum
mercede prostituisset, sed apud alium etiam,
et rursus apud alium, atque ab illo ad alium
venisse: non modo iam eum prostituisset pu-
dicitiam apparebit, sed (nescio medius fidius
quomodo rem per ambages efferam) totum
diem pro scorto subagitationem esse. qui enim
petulanter hoc, et apud multos, et mercede
facit, is eo ipso teneri mihi videtur. post-
quam igitur Misgolas sumptibus exhaustus,
istum a se dimisit, Anticles Calliae F. Eu-
onymensis recipit. ac is quidem Sami abest
cum colonis. ea igitur quae secuta sunt, re-

feram. Timarchus ut ab Anticle et Mi-
sgola recessit, non ipse in sese descendit, nec
meliorem vitae rationem est amplexus: sed
in aleatorum circulis totos dies versatus, ubi
tabula ponitur, et coturnices ac galli galli-
nacei committuntur, et alea luditur. vestrum
enim aliquos ea vidisse arbitror, quae dico,
aut saltem audiuisse. est autem ex eius loci
coetu homo quidam Pittalacus, servus pu-
blicus nostrae urbis: qui cum argento abun-
daret, istum in ea palaestra visum, ad se re-
cepit, et domi habuit. neque vero impurus
iste condicionem illam repudiavit, cum se
probri affecturus esset apud hominem ser-
vum publicum: sed illud solum spectavit,
an

μαρτήματα καὶ τοιαύτας ὕβρεις ἐγὼ ἀκήκοα γεινόμεναι ὑπὸ τοῦ
 ἀνθρώπου τέττα εἰς τὸ σῶμα τὸ Τιμάρεχ, οἷας ἐγὼ μὰ τὸν Δία
 τὸν Ολύμπιον οὐκ ἂν τολμήσαιμι παρὲς ὑμᾶς εἰπεῖν. ἃ γὰρ
 αὐτὸς ἔργῳ πράττων οὐκ ἠχμύειο, ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μόνον σα-
 φῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν, οὐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν. ὑπὸ ᾧ τὸς αὐτοὺς
 χρόνοις τέττα ἐν οἷς οὗτ' ἦν παρὰ τῷ Πιπτάλακῳ, καταπλεῖ δεῦρο
 εἰς Ἑλλησπόντ' Ἡγήσανδρος, ὁ τέτον ἀνελήφως. παρὲς δ' ὅτι πάλα
 οὐ οἶδ' ὅτι θαυμάζειε, διότι οὐ μέμνημαι· ἔτις ἐναργὲς ἐστὶν ὁ
 ἔρως. ἔτι δ' ὁ Ἡγήσανδρος ἀφικνεῖται, ὃν ὑμεῖς ἴσε κάλλιον ἢ ἐγώ.
 ἔτυχε δὲ τότε συμπλύσας εἰς Ἑλλησπόντον ταμίας ἅμα Τιμο-
 μάχῳ τῷ Αχαρνεί, τῷ στρατηγήσαντι· καὶ ἦκε δεῦρο ἀπολελα-
 κῶς, ὡς λέγει, τ' ἐκείν' εὐθείας, ἔχων οὐκ ἐλάττοις ἢ ὀγδοή-
 κοντα μνᾶς δρυγείου, καὶ τρέπον πνᾶ, ἔχ' ἥκιστα αἴτιος ἐχθρῆτο
 Τιμομάχῳ τ' συμφορᾶς. ὣν δ' ἐν τοιαύτῃ ἀφθονίᾳ, καὶ φοιτῶν
 ὡς τὸν Πιπτάλακον, συκυβδουτῶν ὄντα, καὶ τέτον ἰδὼν ἐκεῖ παρῶ-
 τον, ἦδη τε, καὶ ἐπεθύμησε, καὶ ἐβλήθη ὡς αὐτὸν ἀναλαβεῖν. καί
 πως ἴσως αὐτὸν ἠγήσατο ἐχθρὸς εἶναι τ' αὐτῷ φύσεως. παρῶτον μὲν
 ἐν τῷ Πιπτάλακῳ διελέχθη, δεόμενος παρὰδοῦναι τέτον. ὡς δὲ
 οὐκ ἐπειθεν, αὐτῷ τέττῳ παρσβάλλει καὶ ἐπὶ πολὺν ἀνάλωσε λόγον,
 ἀλλ' οὐδὲν ἐπεπείκει. καὶ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δεινὴ ἢ κακία

an praebitorem petulantiae suae inuenturus
 esset, nulla vnquam honestatis aut turpitudi-
 nis habita ratione. talia porro delicta et talis
 contumelias audiui ego ab illo homine in
 istius corpus esse factas: quas ego ita me
 Iupiter Opt. Max. iuuat, narrare apud vos
 non audeo. quibus enim iste reipsa com-
 mittendis non erubuit: iis ego aperte dun-
 taxat a me nominatis, viuere recusarim. sub
 eadem tempora, quibus apud Pittalacum
 iste fuit, Hegesander ex Hellesponto huc
 appellit, qui istum ad se recepit: cuius satis
 scio mirari vos, cur non olim mentionem
 fecerim: adeo euident est id quod dicam.
 is igitur Hegesander rediit: quem vos nostis

melius quam ego. nauigarat autem tum pro
 quaestore cum Timomacho Acharnenfi, vi-
 ro praetorio: et venit huc locupletatus, ut
 aiunt, illius simplicitate: nec minus quam
 LXXX argenti minas attulit: et quodam-
 modo non minima illi causa calamitatis fue-
 rat. tantis igitur opibus affluens, et Pitta-
 laci in ludenda alea sodalis, aedis frequen-
 tans, isto statim viso gauisus est: eumque
 expetiuit, et ad se recipere voluit, ut quem
 ab ingenio suo non abhorre existimaret.
 primum igitur ad Pittalacum verba fecit,
 orans, ut eum sibi traderet. quo recusante,
 istum ipsum aggreditur: neque vero longa
 oratione est opus: persuadet statim. nam ad
 istam

καὶ εὐπίστια· ὥς τε καὶ ἔξ αὐτῶν τέτων εἰκότως ἂν μισοῖτο. ὥς ᾧ ἀπὶ Πιττάλακον μὲν ἀπὸ τοῦ Πιττάλακου, ἀνείληπτο ᾧ ὑπὸ τοῦ Ηγεσάνδρου, ὠδυνᾶτο, οἶμαι, ὁ Πιττάλακος, τοσούτον τὸ δαγύριον μάττω, ὥς ὥς, ἀνηλωκώς, καὶ ἐζηλοτύπη τὰ γινόμενα, καὶ ἐφοίτα ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ. ὅπῃ δὲ αὐτοῖς ἠνώχλη, σκέψαθε μεγάλῃ ῥώμῃ Ηγεσάνδρου καὶ Τιμάρχου. μεθυσθέντες γὰρ ποιεῖ ἑ αὐτοῖς, καὶ τῶν συκυβότων πνες, καὶ ἄλλοι, ὧν ἐ βέλομαι τὰ ἐνόμαλα λείπειν, εἰσπηδήσαντες νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν ἐ ὥς ὁ Πιττάλακος, πρῶτον μὲν σωτέριον τὰ σκευάματα, καὶ διερρίπτεν εἰς τὴν ὁδὸν, ἀσφαλτοῖς τε πνας διασείσας καὶ φιμῶν, καὶ κυβότῃς ἑτεροῖς ὄργανα· καὶ τὰς ὀρβύδας καὶ τὰς ἀλεκτρυόνας, ἐς ἡγάπα ὁ τρισκακοδαίμων ἄνθρωπος, ἀπέκλειναν· τὸ δὲ τελευταῖον δῆσαντες πρὸς τὸν κίονα αὐτὸν τὸν Πιττάλακον ἐμασίχων τὰς ἑξ ἀνθρώπων πλεῖστας, οὕτω πολλὴν χερόν, ὥς τε καὶ τὰς γείτονας αἰσθάνει τὴν κραυγῇ. τῇ δὲ ὑπεραία ὑπερβυβανήσας τῷ πρῶτῳ ὁ Πιττάλακος ἐρχέται γυμνὸς εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ καθίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τὸν τῆ μητρὸς τῶν θεῶν ὅχλος δὲ σπυδαμόνιος, οἷον εἴθε γένεσθαι, φοβηθέντες ὅ, τε Ηγεσάνδρος καὶ ὁ Τιμάρχος μὴ ἀνακηρυχθῇ αὐτῶν ἢ βδελυγία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν· ἐπὶ δὲ ἐκκλησία· θέσει πρὸς τὸν βωμὸν καὶ αὐτοῖς, καὶ τῶν συκυβότων πνες, καὶ πεισάντες ἐδέοντο

istam rem conficiendam magnas vires habet improbitas, et auctoritatem; quamobrem vel ob haec ipsa dignus est odio. ut autem a Pittalaco discesserat, et ad Hegesandrum se contulerat, aegre ferebat scilicet Pittalacus, se tantum in istum argenti frustra, ut putabat, infumpfisse: et ea quae gerebantur, ferebat ut riuales solent, et itabat ad aedis illius. quia vero eis molestus erat, spectate quantum fuerit robur Hegesandri et Timarchi. nam aliquando inebriati et ipsi, cum collusorum nonnullis, et aliis, quorum nomina non dicam, noctu in aedis, in quibus habitabat Pittalacus, impetu facto: primum vascula contriuerunt, et proiecerunt

VOL. II.

in viam talos agilis et nexilis, et alia instrumenta aleatoria; et coturnices atque gallos, quos adamabat miserrimus ille homo, occiderunt. tandem ad columnam alligatum ipsum Pittalacum immanibus flagris ceciderunt, idque tam longo tempore, ut vicini etiam clamorem exaudirent. postridie Pittalacus id facinus indignissime ferens, nudus in forum venit, et in ara matris deorum sedet: cum autem, ut fit, turba hominum concurrisset, metuentes Hegesander et Timarchus, ne sua petulantia per totam urbem proclamaretur (instabat autem concio) et ipsi et collusorum quidam accurrunt ad aram, ac circumstantes orant Pittalacum

E

ut

Ἔπιπτάλακας ἀναστῆναι, λέγοντες ὅτι τὸ ὅλον πρᾶγμα παρρησία
 γέγονεν· καὶ αὐτὸς δὲ ὄντι ἐδέετο πῶς μὰ Δία, ὥσπερ νῦν, δεξιᾶς
 τὴν ὄψιν, ἀλλ' ἐπὶ χεῖρσιμος, ὑποχρυσιάζων τὸν ἄνθρωπον, καὶ
 πάντα φάσκων πρᾶξαι, ἃ ἂν ἐκείνῳ συνδοκῇ· πέρας πείθεσιν
 ἀναστῆναι τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῆς βωμῆς, ὡς τευξόμενον πινθῶ τῶν
 δικαίων. ὡς δὲ ἀπῆλθεν ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ὅτε ἐπὶ περσέειχον αὐτῷ
 τὸν νοῦν. βαρέως γὰρ φέρον τὴν ὕβριν αὐτῶν ὁ ἄνθρωπος, δίκην
 ἐκάλειν αὐτῶν λαγχάνει. ὅτι γὰρ ἐδικάσατο· σκέψαθε μέγαλιν
 ῥώμην Ἡγησάνδρου· ἄνθρωπον μηδὲν αὐτὸν ἡδίκηκότα, ἀλλὰ τε-
 ναντίον ἡδίκημένον, ἐδὲ περσέειχον αὐτῷ, ἀλλὰ δημόσιον οἰκέτην
 τῆς πόλεως, ἥ γάρ ἐστις δευτέρῃ, φάσκων αὐτῷ εἶναι δέλον. ἐν παντί
 δὲ κακῶς χροῖστος ὁ Πιπτάλακος, περσέειχον πρὸς τὰ γόνατα
 ἀνδρὶ καὶ μάλα χεῖρσι. ἐστὶς τὸν Γλαυκὸς Χολαργεύς. ὄντι αὐτὸν
 ἀφαιρεῖται εἰς ἐλευθερίαν. τὸ γὰρ μὲν τῆς τοῦ λήξεως δικῶν ἐποίησαν-
 το. περσιόνης δὲ τῆς χρεῖας ἐπέτρεψαν διαγνῶναι τὸ πρᾶγμα.
 Διοπίθης τῷ Σουνίῃ, δημότῃ τε ὄντι τῷ Ἡγησάνδρῃ, καὶ ἤδη ποτε
 χεῖρσιμος, ὅτι ἦν ἐν ἡλικίᾳ. πρᾶγμα δὲ τὸ πρᾶγμα ὁ Διοπί-
 θης ἀνεδάλλει, χεῖρσιμος τέτοις, χρεῖσιν ἐκ χρεῖων. ὡς γὰρ
 παρὶν ἐπὶ τὸ βῆμα τὸ ὑμέτερον ὁ Ἡγησάνδρος· ὅτε καὶ περσέ-
 επολέμῃ Αἰσοφῶντι τῷ Αἰσινίῃ, πρὸς αὐτῷ τὴν αὐτὴν ταύτην

vt furgat, cum dicerent, totam rem per
 ebrietatem factam: esse atque iste profecto
 nondum hirco et aspero vultu, vt nunc, sed
 a dhuc utilis, hominem barba prehendit, et
 illius arbitratu se omnia facturum promittit;
 tandem persuadent homini, vt ab ara furgat,
 vt cui aliquid aequi praestare vellent. vt au-
 tem e foro discesserat, non iam eum cura-
 bant. homo igitur iniuriam eorum grauiter
 ferens, diem vtrique dicit. quod autem in ius
 vocasset (videte magnum robur Hegesandri)
 hominem a quo nulla sibi orta fuerat iniuria,
 imo contra, quem ipse iniuria laeserat, eum-
 que non ad se attinentem, sed seruum publi-
 cum ciuitatis, abduxit in seruitutem, suum

esse seruum asserens. Pittalacus igitur malis
 vndique oppressus ad genua accidit homini
 perquam bono. est quidam Glaucus Cho-
 largensis. is eum asserit in libertatem. post
 hoc fortitiones iudiciorum fecerunt. sed pro-
 gressu temporis cognitorem sumpserunt Dio-
 pithem Suniensem, popularem Hegesandri,
 et per aetatem illius consuetudine usum.
 Diopithes suscepta re differt negocium, aliud
 ex alio tempus reis condonans. vt autem He-
 gesander vestrum suggestum conscenderat.
 (quo tempore Aristophontem Axeniensem
 oppugnabat, priusquam is ei actionem illam
 minatus esset apud populum, qua ego Timar-
 chum reum feci) Crobylus item frater eius
 con-

ἠπείλησεν ἐπαγγελίαν ἐν τῷ δήμῳ, ἣν πρὶς ἐγὼ Τίμαρχῳ ἐπήγ-
 γειλα· ἔπειδὴ Κρώβυλος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐδημηγόρεθ, ἔσως
 ἀπετόλμων ἐν ἡμῖν πρῶτοι ἔτοι παρὶ τῶν Ἑλληνικῶν συμβεβλῶν,
 ἐνταῦθα ἤδη καταμεμψάμενος αὐτὸν ὁ Πιττάλακος, καὶ ἐκλο-
 γισάμενος ὅς τις ὢν παρὸς ἕς τινος ἐπολέμει, οὗ ἐβεβλῶσατο· δὲ
 γὰρ τάληθ' ἐλεγε· ἡσυχίαν ἔχειν, καὶ ἡσάπησεν εἰ τι μὴ παροξυ-
 λῶι καὶνὸν κακόν. ἐνταῦθα δὴ πῶς καλῶ νίκῃ ταύτῃ νενικηκώς
 ὁ Ἡγήσανδρος ἀκονίτι, εἶχε παρ' αὐτῷ Τίμαρχον τετονί. καὶ
 ταῦτα ὅτι ἐγὼ ἀληθῆ λέγω, πάντες ἴσσι. τίς γὰρ ὑμῶν οὐ πώ-
 ποτε εἰς τῆψον ἀφῆκ', ἔτι τὰς δαπάνας τὰς τέτων οὐ τεθεώρη-
 κεν; ἢ τίς οὐ τοῖς τέτων κώμοις ἐμοιχείαις παροξυλῶν, ἐκ ἡχθέ-
 δῃ ὑπὲρ τὴν πόλεως; ὅμως ὅτι ἐπειδὴ ἐν δικαστείᾳ ἐσμεν, καλὴ μοι
 Γλαυκῶνα Χολαργέα τὸν ἀφελόμενον εἰς ἐλευθερίαν τὸν Πιτ-
 τάλακον, καὶ τὰς ἐτέρας μαρτυρίας ἀναγίνωσκε. ΜΑΡΤΥΡΙΑ.
 ΜΑΡΤΥΡΕΙ ΓΛΑΥΚΩΝ ΤΙΜΑΙΟΥ ΧΟΛΑΡΓΕΤΕ ΕΓΩ ΑΓΟΜΕΝΟΝ
 ΕΙΣ ΔΟΥΛΕΙΑΝ ΤΠΟ ΗΓΗΣΑΝΔΡΟΥ ΠΙΤΤΑΛΑΚΟΝ ΑΦΕΙΛΟΜΗΝ
 ΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ ΧΡΟΝΩΙ Δ ΥΣΤΕΡΟΝ ΕΛΘΩΝ ΠΡΟΣ ΕΜΕ ΠΙΤ-
 ΤΑΛΑΚΟΣ ΕΦΗ ΒΟΥΛΕΣΘΑΙ ΔΙΑΛΥΘΗΝΑΙ ΤΑ ΠΡΟΣ ΗΓΗΣΑΝΔΡΟΝ
 ΚΑΙ ΠΡΟΣΠΕΜΨΑΙ ΑΥΤΩΙ ΤΑΣ ΔΙΚΑΣ ΑΡΑΣΘΑΙ ΗΝ ΤΕ ΑΥΤΟΣ
 ΕΝΕΚΑΛΕΣΑΤΟ ΗΓΗΣΑΝΔΡΟΝ ΚΑΙ ΤΙΜΑΡΧΟΝ ΚΑΙ ΗΝ ΗΓΗΣΑΝ-

conciones habebat: denique isti primi apud
 vos ausi fuerunt de republica Graecorum
 capeffenda suadere: tum demum Pittalacus,
 repudiato suo consilio, et ratione inita, quis
 et ipse esset, et cum quibus bellum gereret,
 recte sibi consuluit (vera enim dicenda sunt)
 et quiescere statuit: bene secum agi putans,
 si nihil noui mali sibi daretur. hic demum
 Hegesander pulchram istam victoriam adep-
 tus, Timarchum apud se nulla cum mo-
 lestia habuit. et haec vere a me dici, scitis
 omnes. nam quis vestrum est, qui nunquam
 in forum cupedinarium venerit, nec sum-
 ptus istorum spectarit? aut quis, cum in isto-

ria, reipublicae vicem non doluit? tamen,
 quando in foro sumus, voca mihi Glauconem
 Cholargensem, qui Pittalacum asseruit in
 libertatem: et reliqua testimonia lege. TE-
 STIMONIA. TESTATUR GLAVCO TI-
 MAEI F CHOLARGENSIS EGO PITTA-
 LACVM ASSERVI IN LIBERTATEM CVM
 AB HEGESANDRO AD SERVITVTEM
 ABDVCERETVR ALIQVANTO POST ME
 CONVENIT PITTALACVS SEQVE DIXIT
 TRANSIGERE VELLE CVM HEGESAN-
 DRO ET MISISSE AD EVM DE TOLLEN-
 DIS ACTIONIBVS TAM EA QVA IPSE
 REVM FECISSET HEGESANDRVM ET
 TIMARCHVM QVAM ILLA QVA SE HE-

ΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΔΙΕΛΤΘΗΣΑΝ ΩΣΑΥΤΩΣ ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΑΜΦΙΣΘΕΝΗΣ ΜΑΡΤΥΡΕΙ ΕΓΩ ΑΓΟΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΔΟΥΛΕΙΑΝ ΤΠΟ ΗΓΗΣΑΝΔΡΟΥ ΠΙΤΤΑΛΑΚΟΝ ΑΦΕΙΛΟΜΗΝ ΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ καὶ τὰ ἐξῆς. ἔκῃν καὶ αὐτὸν ὑμῖν καλέσω τὸν Ηγήσανδρον. γέγραφα δ' αὐτῷ μαρτυρίαν κοσμιωτέραν μὲν ἢ κατ' ἐκείνον, μικρῶν δ' σαφεσέραν, ἢ τῇ Μισγόλῃ. ὅκ ἀγνοῶ δ' ὅτι δπομεῖται καὶ Ἰπποκρήσδ. διὰ τί ἔν αὐτὸν καλῶ Ἰππὶ τίνι μαρτυρίᾳ; ἵν' ὑμῖν Ἰππιδείξω, οἷοις ἀπεργάζεσθ' ἀνθρώπος τὸ Ἰππιδόδωμα τέτο· ὡς κατὰ Φερνενίαν μὲν τῶν θεῶν, ὑπεροσῶνας δ' ὅδ' νόμους, ὀλιγώρους δ' ἔχοντας πρὸς ἅπασαν αἰχμύλῳ. καλὴ μοι τὸν Ηγήσανδρον. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΗΓΗΣΑΝΔΡΟΣ ΔΙΦΙΛΟΥ ΣΠΕΙΡΙΕΥΣ ΜΑΡΤΥΡΕΙ ΟΤΕ ΚΑΤΕΠΛΕΥΣΑ ΕΞ ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΥ ΚΑΤΕΛΑΒΟΝ ΠΑΡΑ ΠΙΤΤΑΛΑΚΩΙ ΤΩΙ ΚΥΒΕΤΤΗ ΔΙΑΤΡΙΒΟΝΤΑ ΤΟΝ ΤΙΜΑΡΧΟΝ ΤΟΝ ΑΡΙΖΗΛΟΥ ΚΑΙ ΕΞ ΕΚΕΙΝΗΣ ΤΗΣ ΓΝΩΣΕΩΣ ΕΧΡΗΣΑΜΗΝ ΤΙΜΑΡΧΩΙ ΟΜΙΛΩΝ ΤΗ ΑΥΤΗΙ ΑΡΣΕΙ ΗΙ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΛΑΟΔΑΜΑΝΤΙ. ὅκ ἠγνόεν, ὅτι ὑπερόψεσθ' τὸν ὄγκον, ὃ Ἀθηναῖοι· ἀλλὰ καὶ πρὸς ὑμῖν. καὶ ἐκεῖνο δέ μοι πρὸς δηλὸν ἐστίν, ὅτι ἐπειδὴ νῦν ἔκ ἐθέλει μαρτυρεῖν, αὐτίκα πάρεσιν ἐν τῇ δπολογίᾳ· καὶ ἐδὲν μὰ Δία θάυμασόν. δὴ αὖθις δ' ὅδ' οἶμαι, δεῦρο πεισύνων τῷ αὐτῷ βίῳ, ἀνὴρ καλὸς καὶ χαρὸς καὶ μισοπόνθηρος· καὶ τὸν Λεωδάμαντα ὅς πε

GESANDER DE SERVITUTE EODEMQUE MODO TRANSEGISSE. TESTIMONIUM. AMPHISTHENES TESTATUR EGO PITTALACVM IN LIBERTATEM ASSERVIV CVM AB HEGESANDRO AD SERVITUTEM PETERETVR, et reliqua. igitur et ipsum Hegesandrum vocabo vobis. dictavi autem ei testimonium modestius quam mores eius postulent: sed paulo tamen evidentius quam Misgoliae. neque vero nescio eiuraturum esse, et peieraturum. cur igitur eum cito ad dicendum testimonium? ut vobis demonstrem, qualis soleat homines reddere istud studium: quam et contemptores deorum, et despectores legum, et prorsus

omnis verecundiae negligentis. voca mihi Hegesandrum. TESTIMONIUM. HEGESANDER DIPHILI F SPIRIENSIS TESTATUR CVM EX HELLES PONTO SVM REVERSVS DEPREHENDI APVD PITTALACVM ALEATOREM AGENTEM TIMARCHVM ARIZELI F ATQVE EX ILLA NOTITIA EO VSVS SVM EADEM CVM EO VERSATVS RATIONE QVA PRIVS ETIAM CVM LAODAMANTE. non ignorabam eum neglecturum esse iusiurandum, Athenienses, sed praedixi vobis, quin illud etiam praeuideo, cum nunc testimonium dicere nolit, statim in defensione proditurum: idque profecto minime mirum. ascendet autem.

ἦν ἔ' γινώσκων, ἐφ' ᾧ ὑμᾶς δυνέθορευθήσασθε, ἡ μαρτυρίας δυνά-
 γνωσκομύνης. ἀλλά γε παρὰ τὴν ἀσπίδα σαφέστερον εἰπεῖν, ἢ καὶ
 τὴν ἐμαυτοῦ φύσιν; εἰπαλέ μοι παρὰ τὸν Διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν,
 ᾧ Ἀθηναῖοι, ὅς τις αὐτὸν κατήχυνε παρὰ τὸν Ἡγήσανδρον, οὐ δοκεῖ
 ὑμῖν παρὰ τὸν πόρον πεπορευθῆναι; ἢ πῶς οὐκ οἴομεθ' αὐτοὺς
 ὑπερβολὰς ποιεῖν βδελυρίας, παραινέσας καὶ μοναμύνας; οὐκ
 οἶδατε τὸν Ἡγήσανδρον λαπολόμῃον τὰς παρὰ τὸν Λεωδάμαντα
 πράξεις τὰς παρὰ τὸν αὐτὸν, αἷς ὑμῖς ἀπαντες σωίστε, ὑπερβόλῃς
 τὰ ἱπτάματα ἱπτάμεν, ὡς ταῖς τέττα ὑπερβολαῖς αὐτὸν δό-
 ξαντα μέτετα διαπεπραχθαι; Ἀλλ' ὅμως ὁψέσθε ὅτι καὶ μάλα
 ἱππερεφῶς ἔ' ῥητορικῶς αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κρόβυλος
 αὐτὰ μάλα δύνανται ἀπαρηγόσαντες, ταῦτα μὲν εἶναι πολλῆς
 ἀβελτηρίας φήσαντες, ἃ ἐγὼ λέγω· ἀξιώσαντες δέ με μαρτυρίας
 παρὰ τὸν διαρρήδην μαρτυρεῖν ὅπως ἐπραττεν, ὅπως ἐποίησε, ἢ
 τίς εἶδεν, ἢ τίς ἦν ὁ τρόπος· πρῶτον, οἶμαι, δυνάμεις λέγοντες·
 ἔ' γὰρ οἶμαι ἐγὼ ὑμᾶς ἔ'τως ἐπλήσμονας εἶναι, ὥστε ἀμνημονεῖν,
 ὀλίγω παρὰ τὸν ἀκέραιον δυνάμειον τῶν νόμων, ἐν οἷς
 γέγραπται, ΕΑΝ ΤΙΣ ΜΙΣΘΩΣΗΤΑΙ ΤΙΝΑ ΑΘΗΝΑΙΟΝ ΕΠΙ ΤΑΤΤΗΝ
 ΤΗΝ ΠΡΑΞΙΝ ἢ ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΥΤΟΝ ΜΙΣΘΩΣΗΙ ΕΝΟΧΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΙΣ
 ΜΕΓΙΣΤΟΙΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΙΣΟΙΣ ΕΠΙΤΙΜΙΟΙΣ. τίς ἔ'ν ἔ'τω ταλαίπω-

autem huc, vita anteacta fretus, quippe vir bonus, et malorum osor: et ignarus qui fuerit Laodamas: ob quem vos inter legendum testimonium tumultum excitastis. nunquid audebo euidetius, quam pro natura mea, dicere? dicite mihi quaeſo, Athenienſes: qui ſeſe dedecore affecit apud Hegesandrum, non videtur vobis ſcortatus eſſe cum ſcorto? aut quid inſignis improbitatis praetermiſiſſe, in ebrietate et ſolitudine? non putatis Hegesandrum, ad peruulgata illa cum Laodamante acta defendenda, quorum vos omnes eſtis conſcii, ſuperbe ei imperaſſe: vt ob imperiorum magnitudinem moderate ſe cum eo geſſiſſe videretur? Sed tamen videbitis i-

ſum, et fratrem eius Crobylum, perquam accurate et oratorie ſtatim huc proſilire ac dicere, quae ego dicam, ea magnae eſſe ſtultitiae: ac postulatuſ, vt teſtis producam, qui aperte dicant, vbi egerit, quomodo fecerit, aut quis viderit, aut quae ratio fuerit: impudenti vtentes oratione, neque enim ego vos tam obliuiſos eſſe arbitror, vt non memineritis legum, quas recitari paulo ante audiuiſtis, in quibus ſcriptum eſt: SI QVIS ALI- QVEM ATHENIENſIVM AD ID NEGOCI- VM CONDVXERIT AVT SI QVIS SESE ELOCARIT TENERI MAXIMIS ET PARIBVS POENIS. quis ergo adeo miſer eſt, qui perſpicue velit tale perhibere teſtimonium, vnde,

ρος ἐστὶν ἀνθρώπος, ὅσις δὴ ἐβελήσκει σαφῶς τὴν τοιαύτῃ μαρτυρίαν μαρτυρήσας, ὅτι ἡς ὑπάρχει αὐτῷ, εἰς τὰ ληθῆ μαρτυρή, ἐπιδεικνύει ἐνοχὸν ὄντα αὐτὸν τοῖς ἐχάτοις ἐπιτημίαις; ἔκβιν ὑπόλοιπον ἐστὶ τὸν πεπονητότα ὁμολογεῖν. ἀλλὰ διὰ τῆτο κείνῃ, ὅτι ταῦτα πράξας, ὥστε τὰς νόμους ἐδημηγόρει. βέλεσθε ἐν τὸ ὅλον πρᾶγμα ἀφῶμεν, καὶ μὴ ζητῶμεν; καὶ τὸν Ποσειδῶ, καλῶς ἄρα τὴν πόλιν οἰκήσομεν, εἰ ἂν αὐτοὶ ἐγὼ ἴσμεν γινώμεθα, ταῦτα εἰς μὴτις ἡμῖν δῶρε παρελθὼν σαφῶς ἅμα καὶ δυναιχυνώτως αὐτὸς μαρτυρήσῃ, διὰ τῆτο ἐπλησόμεθα. σέψασθε ὅτι καὶ ἐκ ὥστε δειγμάτων. δυνάμει δὲ ἴσως ἔσαι ὥστε πλησῆσαι τὰ ὥστε δειγματα εἶναι τοῖς τρόποις τοῦ Τιμαρχοῦ. ὁρᾶτε τετρασὶ τὰς ἐπὶ τῶν οἰκημάτων καθεζομένων, τὰς ὁμολογημάτων τὴν πρᾶξιν ταύτῃ πρᾶττοντας. ἔτοι μὲν τοι ὅταν πρὸς τῇ δυνάμει ταύτῃ γίνωνται, ὅμως πρὸς τὴν αἰσχυνῆς πρὸς ἀλλοτρίαις καὶ συγκλείσει τὰς θύρας. εἰ δὴ πῃς ὑμῶν ἐργίτο τὰς ὁδοὺς πορφυρομένους τί νυν ὁ ἀνθρώπος ἔστω πρᾶττει, οὐδὲς ἂν εἴποιε ὅτι ἐργατῆνομα, οὐχ ὁρῶντες τὸν εἰσεληλυθότα ὅς πῃς ἦν, ἀλλὰ τὴν πρᾶξιν τὴν ἐργασίας τοῦ ἀνθρώπου σπειρότες, καὶ τὸ πρᾶγμα γνωρίζοντες. ὁρᾶν τὸν αὐτὸν τρόπον πρὸς τὴν ὑμᾶς (ὅτι πρὸ Τιμαρχοῦ ὁρᾶται) καὶ μὴ σκοπεῖν, εἰς εἶδεν, ἀλλ' εἰ ὥστε πρᾶξιν) τῆτο ἢ πρᾶξις. ἐπεὶ, πρὸς θεῶν, Τιμαρχε, τί χρὴ λέγειν; ἢ τί σὺ δὴ εἴποις αὐτὸς πρὸς ἐτέ-

si verum dixerit, ostendat se extremum supplicium commeruisse? itaque illud est reliquum, ut qui passus est confiteatur. verum ob hoc accusatur, quod his admissis, contra leges conciones habeat. vultis igitur, ut totam rem omittamus, nec inquiramus scilicet? egregie profecto urbs incoletur, si quae ipsi re ipsa fieri scimus, ea nisi quis nobis huc progressus, simul euidenter et impudenter suo testimonio confirmarit, propterea obliuiscemur. idque vel exemplis intelligite. est autem necessarium scilicet, exempla esse consimilia Timarchi moribus. videtis eos qui in prostibulis sedent, et scelus istud admittunt, ut inficias

ire non possint. tamen isti, cum ei necessitati est parendum, dedecus id velamento quodam tegunt, et foris occludunt. quod si quis praetereuntium vos percontetur, quid homo ille tunc agat, statim dicatis nomen illius facinoris: quanquam non videritis quis fuerit ingressus, sed quaestum sciatis ab illo homine institutum, et rem intelligatis. eodem igitur modo vos decet in Timarchum etiam inquirere: nec illud considerare, an aliquis viderit, sed an res ab eo perpetrata sit. nam quid per deos, Timarche, dicendum est? aut quid ipse tu diceris de alio homine, qui eodem crimine accusaretur? aut quid dicen-

ἔργῳ ἀνθρώπων ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ κεινομένης; ἢ πῶς λέγειν ὅταν
 μισθόκιον νέον καταλιπόν τινι πατρῷαν οἰκίαν, νυκτερὴν ἐν ἀλ-
 λοτρίαις οἰκίαις, τινὶ ὄψιν ἑτέρων διαφέρειν, καὶ πολυελεῆ δαίπνα
 δειπνῇ ἀσύμβολον, καὶ αὐλητρίδας ἔχει καὶ ἑταίρας πολυελεσάτας,
 καὶ κυβήν, καὶ μηδὲν ἐκλίνει αὐτός, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπὶ ταῦ-
 τα μεριμᾷατος προσδεῖται; ὅσα δὲ δηλονότι πάντα ἀνάγκη τῶν
 τὰ πλῆκαυτα ἐπιτάγματα πρὸς ἐπιτάττοντα, καὶ αὐτὸν ἀντὶ τέ-
 των ἡδονᾶς πρὸς ὁρμηδύαζεν, τοῖς τὸ δαργύριον προσαναλίσκε-
 σιν; καὶ γὰρ ἔχω, μὰ τὸν Δία τὸν Ολύμπιον, τίνα τρόπον εὐφημό-
 τερον μνηστῶ τῷ σοὶ καταγελάσας πεπραγμένων ἔργων. Θεωρή-
 σατε ὅ, εἰ βέλεσθε, τὸ πρᾶγμα καὶ ἐν πολιτικῶν τινῶν ὁρμη-
 δειμάτων, καὶ μάλιστα ἐν τέτων ἀνὴρ μετὰ χεῖρας ἔχετε.
 γεγονόσιν διαψηφίσαις ἐν τοῖς δήμοις· καὶ ἕκαστος ἡμῶν ψήφον
 δέδωκε πρὸς τὸ σώματι, ὅσιν Ἀθηναῖοι ὄντως ἐσὶ καὶ ὅς τις μή·
 καὶ ἔγωγε, ἐπειδὴν προσίω τὸ δικαστήριον, καὶ ἀκροάσωμαι τῷ
 ἀγωνιζομένῳ, ὁρῶ ὅτι αἰεὶ τὸ αὐτὸ ἰσχύει παρ' ὑμῖν. ἐπειδὴν γὰρ
 εἶπη ὁ κατηγορῶν· ἄνδρες δικασταί, τέττε καταψηφίσαντο οἱ δη-
 μόται, ὁμόσαντο ἑδενός ἀνθρώπου, οὔτε κατηγορήσαντο, οὔτε
 καταμαρτυρήσαντο, ἀλλ' αὐτοὶ συνηδότες δούλῳ, οἶμαι, δορυ-
 βεῖτε ὑμεῖς, ὡς καὶ μετὸν τῷ κεινομένῳ τὸ πόλεως. εἴθην γὰρ, οἶμαι,
 δοκεῖ προσδεῖσθαι ὑμῖν λόγων εἰδὲ μαρτυρίας, ὅσα πῶς σαφῶς

dicendum est, cum homo adolescens, pater-
 nis aedibus relictis, in aliena domo perno-
 ctat, aliis vultu praestans: cum sumptuosis
 coenis fruitur sine suo sumptu: cum et tibi-
 cinas habet, atque meretrices sumptuosissi-
 mas: cum alea ludit: nec ipse quicquam
 soluit, sed alius pro eo; nunquid adhuc ista
 divinationem requirunt? non planum est,
 aliter fieri non posse, quin is qui tot res ali-
 quibus imperet, et ipse pro his voluptates
 aliquibus suppeditet, qui etiam argentum
 infumunt? neque enim, ita me Iupiter amet,
 qua alia ratione modestius turpium facino-
 rum tuorum mentionem faciam, inuenio.

Aestimate autem rem, si vultis, e ciuilibus
 exemplis: iisque potissimum quae nunc in
 manibus habetis. suffragia lata sunt in mu-
 nicipiis: et quisque nostrum suffragium tu-
 lit de homine, quis vere sit Atheniensis, quis
 non sit. atque ego cum accedo ad iudicium,
 et reos audio, idem apud vos semper vale-
 re video. nam cum dicit accusator: iudices,
 hunc populares condemnarunt, etsi morta-
 lium nemo iuravit, aut accusavit, aut testi-
 monium in eum dixerit: vos tamen, quippe
 conficii, tumultuamini statim, quasi reus non
 habeat ius ciuitatis. neque enim vobis opus
 esse videtur verbis aut testimoniis, iis in re-
 bus

οἶδεν αὐτός. φέρε δὴ, πρὸς τῷ Διὶ, εἰ ὥσπερ αὖτε τῷ γένει, ἔτω
 καὶ αὖτε τῷ Πηληϊδῶναι τῆς ἐδέησε δῆναί ψῆφον, Τίμαρ-
 χος εἴτε ἐνοχός ἐστιν, εἴτε μή· ἐκείνῳ δὲ τὸ πρᾶγμα ἐν τῷ δικα-
 σθείῳ· εἰσῆγετο δὲ εἰς ὑμᾶς ὥσπερ νῦν· μὴ δῖξῃν δὲ ἐκ τῷ νόμῳ
 ἢ τῷ ψηφίσματι μήτε ἐμοὶ κατηγορεῖν, μήτε τῷ δόλοιο γένει·
 ὃ δὲ κήρυξ ὁ νῦν παρεστηκὼς ἐμοί, ἐπηρεῶτα ὑμᾶς τὸ ἐκ τῷ νόμῳ
 κήρυγμα, ΤΩΝ ΨΗΦΩΝ Η ΤΕΤΡΥΠΗΜΕΝΗ ΟΤΩΙ ΔΟΚΕΙ ΠΕΠΟΡ-
 ΝΕΥΣΘΑΙ ΤΙΜΑΡΧΟΣ Η ΔΕ ΠΛΗΡΗΣ ΟΤΩΙ ΜΗ· τί ἂν ἐψηφίσασθε;
 ἀκριβῶς οἶδ' ὅτι καλέσω ἂν αὐτὸν. εἰ δὴ πρὸς με ἐργίῳ ὑμῶν, τί δὲ
 σὺ οἶδας, εἰ ἡμεῖς ἂν τῆς καλεψήφισάμεθα; εἵπομεν ἂν, διότι
 ἐπαρρησιάσασθαι μοι, καὶ διείλεχθε καὶ ὅποτε καὶ ὅπου ἕκαστος, ἐγὼ
 ὑμᾶς ὑπομνήσω. ὅταν ἔτοσι ἐν τῷ δήμῳ ἀναβῇ πρὸς τὸ βῆμα·
 καὶ ἡ βαλὴ ὅτε ἐβέλδυσεν πᾶσι· ἢ ἐὰν μνηστὴρ τειχῶν Πη-
 σκυδῆς ἢ Πύργος· ἢ ὡς ἀπήγετό τις πρὸς Διὶς ἐβέλδυσεν καὶ ἐβοᾶτε,
 καὶ αὐτοὶ ἐλέγετε τὴν ἐπωνυμίαν τῶν ἔργων, ὧν σῴζει αὐτῶν.
 καὶ τὰ μὲν πολλὰ καὶ παλαιὰ εἰσώ· τὰ δὲ ἐν αὐτῇ τῇ ἐκκλησίᾳ
 γυρόμενα, ὅτε ἐγὼ τὴν ἐπαγγελίαν ταύτην Τιμάρχῳ ἐπήγει-
 λα, ταῦθ' ὑμᾶς ἀναμνήσαι βέλομαι. τὸ γὰρ βαλὴς τὸ ἐν Ἀρείῳ
 πάγῳ πρὸς ὁδὸν ποικιλήνης πρὸς τὸν δῆμον, καὶ τὸ ψήφισμα
 τὸ τέττα, ὃ ὅδ' εἰρήκῃ αὖτε τῶν οἰκήσεων τῶν ἐν τῇ Πνυκίᾳ· ἡ

bus, quas quis ipse euidenter nouit. age vero, si quemadmodum de genere, sic de acta vita Timarchi suffragium ferendum fuisset, vtrum teneretur, an vero non teneretur: et res in iudicio disceptata, vobisque proposita fuisset, vt nunc: non licuisset autem per legem aut decretum vel mihi accusare, vel isti causam dicere: sed praeco, qui nunc mihi astat, vos legitimo illo praeconio hortatus esset: PERFORATO CALCULO SVAM SENTENTIAM DECLARET IS CUI VIDETUR SCORTVM EGISSE TIMARCHVS INTEGRO AVTEM CUI NON: quidnam pronunciassetis? satis scio, vos illum fuisse condemnaturos, quod si me quis vestrum roget, vnde ego sciam vtrum

vos istum condemnaturi fueritis? dixerim, eo quod libere mecum egeritis, ac differueritis: quando et vbi quisque id fecerit, ego vos commonefaciam. cum iste apud populum suggestum conscendisset: item, cum senatus anno superiore haberetur: praeterea, cum mentionem fecisset moenium reficiendorum, aut turris: aut vt aliquis quopiam abduceretur, cum dixisset: statim ridebatis, et clamabatis, et ipsi dicebatis cognomina rerum, quarum ei estis conscii. ac multa quidem vetera omittam: quae vero in ipsa concione acta sunt, cum ego Timarcho iudicium hoc denunciaui, ea vobis in memoriam reuocabo. nam cum senatus Areopagiticus

μὲν ὁ τὸν λόγον λέγων ἐκ τῶν Ἀρεοπαλιτῶν Αὐτόλυκῳ· καλῶς,
 νῆ τὸν Δία τὸν Ολύμπιον καὶ τὸν Απόλλω, καὶ σεμνῶς καὶ ἀξίως ἔ-
 συνεδρία ἐκείνῃ βεβιωκώς· ἐπειδὴ δὲ πρὸς πατριόνομος ἔ-
 λόβη εἶπεν ὅτι τότε εἰσήγημα τὸ Τιμάρχου ἀποδοκιμάζει ἢ βελή, καὶ οὐ-
 τὶ ἐρημίας ταύτης ἐκ τοῦ τόπου τοῦ ἐν τῇ Πνυκί· μὴ θαυμάσῃτε,
 ὦ Ἀθηναῖοι, ἔφη, εἰ Τίμαρχῳ ἐμπειροτέρως ἔχει τὴν βουλῆς τὴν
 ἐξ Ἀρείου πάγου· ἀνεθορυβήσατε ὑμεῖς ἐνταῦθα, καὶ ἔφατε τὸν
 Αὐτόλυκον ἀληθῆ λέγειν· εἶναι γὰρ αὐτὸν τέτων ἐμπειρον. ἀγνο-
 ῆσας ὃ ὑμῶν τὸν θόρυβον Αὐτόλυκῳ, μάλα σκυθρωπάσας καὶ
 διαλιπὼν εἶπεν· ἡμεῖς μὲντοι, ὦ Ἀθηναῖοι, οἱ Ἀρεοπαγίται ἔτε
 κατηγόρεσθαι Τιμάρχου, ἔτε ἀπολογέμεθα· καὶ γὰρ ἡμῖν πάτερσον
 εἶν· ἔχομεν ὃ τοιαύτῳ συγνώμῃ Τιμάρχῳ. ὅδ' ἴσως, ἔφη,
 ὡήθη ἐν τῇ ἡσυχίᾳ ταύτῃ μικρὸν ἡμῶν ἐκαστῷ ἀνάλωμα γίνεσθαι.
 πάλιν, ὅτι τῇ ἡσυχίᾳ καὶ τῷ μικρῷ ἀναλώματι, μείζων ἀπὸ τῆς
 παρ' ὑμῶν μὲν γέλῳ θόρυβῳ. ὡς δὲ ἐπεμνήσθη τῶν οἰκοπέ-
 δων καὶ τῶν λάκκων, οὐδὲ δῶαλαβεῖν αὐτὰς ἐδυνήθη. ἐνθεν καὶ
 παρ' ἐξέχον Πύρρανδρον ὅτι τιμωρῶν ὑμῖν· καὶ ἤρξατο τὸν δῆμον εἰ-
 ἐκ αἰχμῶν γελῶντες παρ' ἐξέχον τὴν βουλῆς τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου.
 ὑμεῖς δὲ ἐξεβάλετε αὐτὸν, ὑπολαβόντες, ἴσμεν, ὦ Πύρρανδρε, ὅτι
 καὶ δεῖ γελᾶν τέτων ἐναντίον· ἀλλ' οὕτως ἰσχυρὸν ἐστὶν ἡ ἀλήθεια,

giticus populum ex istius decreto accederet, quod iste fecerat de domiciliis in Pnyce: orationem nomine senatus Areopagitici habebat Autolycus: qui (ita me dii ament) bene honesteque et pro eius concilii dignitate vixerat: sed ubi tandem in orationis progressu dixit, senatum Timarchi sententiam de solitudine hac et loco in Pnyce improbare: ne miremini, inquit, Athenienses, si Timarchus peritia senatum superat: ibi vos plausum excitastis, et Autolycum vera loqui dixistis; esse enim eum locorum illorum peritum. Autolycus autem plausu vestro non intellecto, seuero admodum vultu post interuallum dixit: nos Areopagitae, Athe-

Vol. II.

nienes, Timarchum nec accusamus, nec defendimus (neque enim patrium id nobis est) sed hanc veniam Timarcho damus. tum iste, fortassis, inquit, putauit in hoc silentio paruum a nostrum vnoquoque sumptum fieri. rursus ob silentium et paruum sumptum, maior vester eum excepit cum risu plausus. ut vero mentionem fecit arearum et canalium, risu pene emortui estis. ibi Pyrrhander prodit vos obiurgaturus: et rogat populum, an non pueret ridere praesente senatu Areopagitico. vos autem repudiato eo, respondistis: scimus, Pyrrhander, coram his non esse ridendum: sed res adeo fortis est veritas, ut omnis humanas cogita-

F

tiones

ὥστε πάντων ἑπικρατεῖ τῷ δυνάμειον λογισμῷ. ταύτῃ ἐγὼ ὑπολαμβάνω τὴν μαρτυρίαν μεμαρτυρηῆσθαι ὑμῖν ὑπὸ τοῦ δήμου τῷ Ἀθηναίων, ἣν ἀλῶναι ψευδομαρτυριῶν ἐκαλῶς ἔχῃ. ἐκὼν ἄτοπον δὲ εἶη, ὃ Ἀθηναῖοι, εἰ μηδὲν μὲν ἐμοῦ λέγοντι, αὐτοὶ βροῶτε τὴν ἐπωνυμίαν τῶν ἔργων ὧν σωίστε τέττω, ἐμὰ δὲ λέγοντι ἑπιδέληθε· καὶ, μὴ χρομῆς μὲν κρίσεως αὐτοῖς ὁ πρῶτος, ἡλῶ ἂν, γεγονότῃ δὲ ἐλέγχῃ, ἀποφύξειαι. Ἐπειδὴ δὲ ἐμνήστω τῶν διαψηφίσεων, καὶ τῶν τοῦ Δημοφίλου πολιδουμάτων, βέλομαί τι καὶ ἄλλο παρὰδειγμα αὐτῶν ἐπείν. ὁ γὰρ αὐτὸς ὅστις ἀνὴρ καὶ περὶ τούτου πολίτευμα ἐπολιτεύσατο. ἡπάσατο πᾶς εἶναι οἷον ἀρετὴ ἐνεχέειν συνδικάζειν τὴν ἐκκλησίαν ἐς τὰλλα δικαστήρια, ὥστε καὶ νῦν Νικόστρατον· καὶ αὐτὸς τέττων κρίσεις αἱ μὲν πάλαι γεγονάσιν, αἱ δὲ νῦν ἐνεστάσιν ἐπὶ. φέρε δὴ, περὶ τοῦ Διὸς καὶ τῶν θεῶν, εἰ ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐπράποντο ἀπολογία, ἥνπερ Τίμαρχον νυνί, καὶ ὁ σωματοδούοντες αὐτῷ, καὶ ἡζίου διαρρήδην πᾶν μαρτυρεῖν αὐτῷ τὴν αἰτίαν, ἣ ὅτι δικαστὴς μὴ πεισθῆναι ἅπαντα δὴ πρὸς ἀνάγκη ἦν ἐν τῇ λόγῃ τέττω μαρτυρεῖν, τὸν μὲν, ὡς ἐδικάζει, τὸν δὲ, ὡς ἐδικάζειτο, περὶ κριμῆς ἐκατέρω ζημίας ἐν τοῦ νόμου θανάτῃ. ὥστε ἐνθάδε, ἂν τις μισθώσῃαι πᾶν Ἀθηναίων ἐφ' ὕβρι, καὶ πάλιν, εἴαν τις Ἀθηναίων ἐπὶ τῇ ὁ σώματι αἰχμὴ ἐκὼν μισθαρῇ. ἐστὶν ὅτι ἡ

tiones vincat. hoc ego testimonium vobis esse perhibitum existimo a populo Atheniensi, quod mendacii coargui nefas est. absurdum igitur fuerit, Athenienses, si me nihil dicente, ipsi proclamatis cognomentum facinorum, quorum isti estis conscii, me vero dicente obliti estis: sique nullo de re iudicio facto condemnatus esset, re vero conuicta absolueretur. Postquam autem suffragiorum memini, et actorum Demophili, aliud etiam his de rebus exemplum adducam. idem enim hic vir prius etiam huiusmodi quippiam gessit, conquestus est, esse quosdam qui instituerent corrumpere concionem, cetera-

que iudicia, quemadmodum etiam nunc Nicostratus; et his de rebus iudicia quaedam olim facta sunt: quaedam etiam nunc fiunt. agite vero, per Deos immortalis, si eadem qua nunc Timarchus eiusque patroni defensione usi fuissent, ac postulassent, ut aut aliquis perspicue testificaretur de crimine, aut iudices non crederent: ea ratione omnino scilicet necessarium fuisset, illum testari se corrupisse, alium, se corruptum esse, cum in utrumque poena capitis legibus sancitum sit: quemadmodum hic, si quis aliquem Atheniensem ad contumeliam conduxerit, ac vicissim, si quis Atheniensis ultro ad dedecus

μάρις, ὅς τις ἐμαρτύρησεν, ἢ κατήγορος, ὅς ἐνεχείρησε τοιαύτην
 ποιεῖσθαι τὴν ἀπόδειξιν τοῦ πράγματός; εἰ δὴ ταῦτα. τί ἔτι; ἀπέφυ-
 γον ④ κεινόν μοι; μὰ τὸν Ἡρακλέα, ἐπεὶ θανάτῳ ἐζημιώθησαν
 πολλοὶ, καὶ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω, ἔλαττον ἁμάρτημα ἡμαρτη-
 κότες τούτου τοῦ ἀνθρώπου. ἐκείνοι μὲν γὰρ ④ ταλαίπωροι, οὐ
 δυνατοὶ γῆρας ἅμα καὶ πενίαν ὑπενεγκεῖν, τὰ μέγιστα τῶν ἐν
 ἀνθρώποις κακῶν, ταύταις ἐχρήσαντο ταῖς συμφοραῖς· ὅστις δὲ ἔκ
 ἐθέλων τὴν ἑαυτοῦ βδελυρίαν κατέχειν. εἰ μὲν τοίνυν ἦν ὁ ἀγὼν
 εἶναι ἐν πόλει ἐκκλησίᾳ, ὑμᾶς ἂν ἐγώ γε ἠξιώσα μάρτυράς μοι
 γνέσθαι, τὴν ἀρετὰν εἰδότες ὅτι ἀληθῆ λέγω· εἰ δὲ ὁ μὲν ἀγὼν ἐστὶν
 Ἀθηνησιν, ④ δὲ αὐτοὶ δικασαί μοι καὶ μάρτυρες ἐσὲ τῶν λόγων,
 ἐμοὶ μὲν ἀναμνησκέμεν παλαιὰ, ὑμᾶς δὲ μοι μὴ ἀπσεῖν. καὶ γὰρ
 ἐμοιγε δοκεῖ Τίμαρχος, ὃ Ἀθιναῖοι, ἔχοντες ὑπὲρ αὐτοῦ μόνον
 ἐσπασδακέναι, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἄλλων τῶν ταῦτα διαπεπρα-
 γμύων αὐτοῦ. εἰ γὰρ ἡ μὲν παλαιὰ αὐτῷ ἐστὶν, ὥσπερ εἶπτε γίνεσθαι,
 λάτρεα, καὶ ἐν ἐξημίαις, καὶ ἐν ἰδίαις οἰκίαις· ὁ δὲ ἀρετὰ μὲν εἰδώς,
 κατὰ χυμῶν δὲ τινα τῶν πολιτῶν, εἰάν τῃ ἀληθείᾳ μαρτυρῇ, ἐνοχος
 ἐστὶ τοῖς μεγίστοις ἐπιλήμοις· ὁ δὲ κεινόν μοι, κατὰ μεμαρτυρη-
 μέν μοι ὑπὸ τοῦ ἑαυτοῦ βίβη, καὶ τῇ ἀληθείᾳ, ἀξιώσθαι μὴ εἶναι ὡς
 γινώσκεις, ἀλλ' ἐκ τῶν μαρτυριῶν κείνου ἀνέστη· ὁ νόμος καὶ ἡ
 ἀλήθεια καὶ δέδεικται· φανερόν οὖν ὅτι ἡς οἱ τὰ μέγιστα κακὰ γέν-

decus se prostituerit. est vero aut testis qui
 testificatus sit, aut accusator qui factum eo
 pacto demonstrare instituerit? nullus utique.
 quid ergo? absoluti sunt rei? non meher-
 cule, sed capite poenas dederunt: cum qui-
 dem eorum peccatum sit longe minus istius
 flagitiis. nam illi miseri, cum non possent
 paupertatem simul, et senectutem tolerare,
 quae grauissima in rebus humanis mala sunt,
 in eas calamitates inciderunt: iste eo quod
 suam petulantiam noluit coercere. quod si
 causa haec in alia vrbe ageretur, vos ego
 testis citassem, ut qui optime sciretis, me
 dicere verum: sed cum Athenis agatur, at-

que iidem meae sitis et iudices et testes ora-
 tionis, meum est, vos admonere, vestrum
 credere. Timarchus etenim mihi videtur,
 iudices, non suum duntaxat negotium agere,
 sed ceterorum etiam, qui eadem cum ipso
 facinora commiserunt. nam si scelus ipsum,
 ut solet, clam committetur, atque in solitu-
 dine et in aedibus priuatis: qui autem opti-
 me nouit, atque ciuium aliquem probro
 afficit, si verum testimonium dixerit, in ma-
 ximis periculis versabitur: reus autem suae
 vitae ac veritatis oppressus testimonio postu-
 labit, ut de se iudicium fiat, non ex sui no-
 titia, sed ex testimoniis: tolletur et lex et veri-

τες ἀποφύξον). πῶς γὰρ ἢ τῶν λωποδυτῶν, ἢ τῶν κλεπτῶν, ἢ τῶν μοιχῶν, ἢ τῶν ἀνδροφόνων, ἢ τῶν τὰ μέγιστα μὲν ἀδικοῦντων, λάτρεα ὃ τοῦτο πρᾶττόντων, δῶσθ' δίκην; καὶ γὰρ τέτων ④ μὲν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀλόντες, ἂν μὲν ὁμολογῶσι, πῶρα χεῖμα τῷ θανάτῳ ζημιούται ④ ὃ λαθόντες, ἔξαρνοι γινόμενοι, κείνον) ἐν τοῖς δικαστηρίοις: δέεισκέ) γὰρ ἡ ἀλήθεια ἐκ τῶν εἰκότων. χησαδε ὃ πῶρα δέγματι τῇ βελῇ τῇ ἔξ Αἰεὶς πάγῃ, τῷ ἀκρίβει-
 σάτῳ συνεδρίῳ τῶν ἐν τῇ πόλει. πολλὰς γὰρ ἔγωγε ἤδη ἐναλ-
 χῶ τετρώρηκα ἐν τῷ βελδυμείῳ τέτῳ δὲ πάνυ εἰπόντας
 καὶ μάρτυρας πορειαμύρας, ἀλόντας· ἤδη δέ τινας κακῶς πάνυ
 διαλεχθέντας, καὶ πρᾶγμα ἀμάρτυρον ἔχοντας, οἶδα νικήσαντας.
 εἰ γὰρ ἐκ τοῦ λόγου μόνον, εἰδὲ ἐκ τῶν μαρτύρων, ἀλλ' ἔξ ὧν
 αὐτοὶ σωίσασιν καὶ ἔξητάκασιν, τὴν ψῆφον φέρουσι. τοιγάρτοι
 διατελεῖ τέτο τοῦ συνεδρίου δοδοκιμῆν ἐν τῇ πόλει. τὸν αὐτὸν
 τοίνυν τρόπον, ὧς Ἀθηναῖοι, καὶ ὑμεῖς τὴν κρίσιν ταύτῃ ποιή-
 σαδε, καὶ πρῶτον μὲν ὑμῖν μηδὲν ἔσω πισότερον ὧν αὐτοὶ σύνιξε
 καὶ πέπειθε πρὸς Τιμάρχῃ τέτῳ· ἐπειτα τὸ πρᾶγμα θεωρεῖτε
 μὴ ἐκ τῆ παρόντος, ἀλλ' ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου. ④
 μὲν γὰρ ἐν τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ λεγόμενοι λόγοι περὶ Τι-
 μάρχῃ, καὶ τῶν τέτῳ ἐπιτηδευμάτων, διὰ τὴν ἀλήθειαν ἐλέγοντο·

veritas, et evidens monstrata erit via, qua homines maximis constricti facinoribus elabuntur. quis enim aut grassator, aut fur, aut adulter, aut homicida, aut gravissimorum scelerum designator, modo occulte faciat, dabit poenas? inter hos enim, ii qui in ipso facinore deprehenduntur, et fatentur, statim occiduntur: qui autem clam fecerunt, et inficiando sunt, in iudicium adducuntur. veritas enim coniecturis quibusdam verifimilibus indagatur, in quo uti potestis exemplo senatus Areopagitici, quo nullum est vrbe diligentius concilium. multos enim ego vidi nuper in ea curia, cum optime dixissent, et testis produxissent, succubuisse: atque

etiam aliquos, causa male perorata, et nullis testibus confirmata, vicisse. neque enim ex oratione duntaxat, neque ex testibus, sed ex sua conscientia et indagatione suffragium ferunt. itaque hoc concilium in vrbe semper est cum auctoritate. ad eundem igitur modum et vos, Athenienses, in hac facite controuersia; ac primum nihil vobis sit credibilius eo quod ipsi scitis, ac persuasum habetis de Timarcho: deinde rem aestimate non ex praesenti, sed ex praeterito tempore. nam qui sermones superiori tempore fiebant de Timarcho eiusque studiis, eo quod veri essent, fiebant: qui autem hoc die dicuntur, propter hoc discrimen, vestri decipiendi gratia.

Θ δ' ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ ῥηθισόμενοι, διὰ τὴν κρείσιν, τῆς ὑμετέ-
ρας ἀπάτης ἕνεκα. ἀπόδοτε ἔν τὴν ψῆφον τῷ πλείονι χρένῳ, καὶ
τῇ ἀληθείᾳ, καὶ οἷς αὐτοὶ σιώσει. Καὶ τοι λογογράφος γέ τις
φῆσιν, ὁ μηχανώμενος αὐτοῖς τὴν ἀπολογίαν, ἐναντία με λέγειν
ἐμαυτῷ. ὃ γὰρ δὴ δοκεῖ εἶναι ἀπὸ δυνατὸν τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον
πεπορνυῖν, καὶ τὰ πατεῖρα κατεδηδοκέναί. τὸ μὲν γὰρ ἡμαρτηκέ-
ναι πὲρ τοῦ σώματος, παιδὸς εἶναι φησι· τὸ δὲ τὰ πατεῖρα κα-
τεδηδοκέναί, ἀνδρός. ἐπὶ δὲ τὰς κατὰ χυμὸν ἑαυτὸς, μισθούς
φησι πρᾶττεσθαι ὡς πρᾶγμα. ἀποθαυμάζων οὐκ ἀειέρεχε
καὶ τετραδύμενος καὶ τὴν ἀγορὴν, εἰ οὐκ ἀπεπόρνευκε τε καὶ τὰ
πατεῖρα κατεδηδοκεν. εἰ δέ τις ἀγνοεῖ ταῦτα ὅπως ἔχει, ἐγὼ
σαφέστερον αὐτὰ περάσομαι διορίσαι τῷ λόγῳ. ἕως μὲν γὰρ
ἀντήκεν ἢ τὸ ἐπικλήρεσθαι, ἢν Ἡγήσανδρος ὁ τοῦτον ἔχων εἴημεν,
καὶ τὸ δαγύρειον, ὃ ἔχων ἦλθεν ἐκ τῆς Τιμομάχης ἀποδημίας,
ἦσαν ἐπὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας. ἐπειδὴ δὲ ταῦτα μὲν
ἀπολώλη, καὶ κατεκεκύβητο, καὶ κατωψοφάγητο· ἔτοσι δὲ ἔξωρος
ἐγένετο· ἐδίδου δὲ εἰκότως ἑδεῖς οὐδέν· ἢ δὲ βδελυρὰ φύσις καὶ
ἀνόσιος αἰὲς τέτε τῶν αὐτῶν ἐπεθύμει, καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἀκρα-
σίας ἔτερον ἐφ' ἐτέρῳ ἐπίταγμα ἐπέταττε, καὶ μηδὲν ἀπεφύετο
εἰς τὸ καθ' ἡμέραν εἶναι· ἐνταῦθα ἤδη ἐτράπετο ἐπὶ τὸ κατὰ φα-

gratia. apponite ergo calculum longiori tem-
pori, et veritati, et conscientiae vestrae.
Enimuero scriptor quidam orationum, qui
defensionem eis concinnat, me ipsum pu-
gnare mecum asserit. neque enim ei posse
fieri videtur, ut idem homo et quaestum
corpore fecerit et decoxerit. nam peccatum
aliquod in suum corpus admisisse, id pueri
esse ait: patrimonium autem per luxum ab-
sumpsisse, viri. praeterea eos qui semetipsos
probris afficiant, ob eam rem exigere mer-
cedes asserit. proinde admirabundus circuit
in foro, portentum esse simile dictitans, si
idem et quaestum corpore fecerit, et deco-
xerit. quae si quis est qui nesciat quomodo

se habeant, ego dabo operam ut verbis ea de-
finiam planius. nam dum opes orbae puellae,
quam Hegesander Timarchi maritus duxe-
rat, sumptus tolerare poterant, et ea pecunia
quam ex Timomachea peregrinatione retu-
lerat: luxuriosissime lautissimeque vivebant.
sed cum et illa perissent, alea et cupidinis
exhausta: et iste iam exoletus esset: nemo-
que iam, ut fieri solet, quicquam ei largire-
tur: ingenium autem eius importunum et
nefarium eadem subinde postularet, et pro
inexplebili intemperantiae fiti aliud atque
aliud imperaret, quod pro quotidiana con-
suetudine absumeretur: tum demum ad pa-
ternas facultates deuorandas se conuertit.
neque

γαῖν τὴν πατρῴαν εἰσίαν. καὶ ἐ μόνον κατέφαγεν, ἀλλ' εἰ οἷόν τ' εἶπεν, καὶ κατέπιν, ὅ γὰρ ἐδὲ τ' ἀξίας ἕκασον τῶν κλημάτων ἀπεδίδολο, ἐδὲ ἐδυάσ' ἀναμύειν τὸ πλεόν, ἐδὲ τὸ λυσίτελου, ἀλλὰ ἔ' ἤδη δόλυσκομύει ἀπεδίδολο. ἔτως ἠπαίετο σφόδρα πρὸς τὰς ἡδονάς. τέτῳ γὰρ κατέλιπεν ὁ πατήρ εἰσίαν ἀφ' ἧς ἕτερος μὲν ἂν ἐλειτέρῳ, ὅδ' ὅ γὰρ ἐδὲ αὐτῷ διαφυλάξαι ἐδυνήθη. οἰκίαν μὲν γὰρ ὅπως τ' πόλεως, ἐχαιῶν δὲ Σφηνῶν, Αλωπεκῆσι δὲ ἕτερον χωρίον· χωρεῖς δὲ οἰκέτας δημουργὸς τ' σκυτομικῆς τέχνης ἐννέα ἢ δέκα· ὧν ἕκαστος τέτῳ δὴ ὀβολοῖς ἀπέφερε τ' ἡμέρας, ὁ δ' ἡγεμὼν τοῦ ἐργαστηρίου, τεύχεον· ἔτι δὲ πρὸς τέτοις, γυναῖκα ἀμόρῳ ἐπισαμύειν ἐργάζεσθαι, καὶ ἐργαλεπὰ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρεισαν, καὶ ἄνδρα ποικιλῆν, καὶ ὀφείλους τινὰς ἀπὸ δρυέων καὶ ἐπιπλα. ὅτι δὲ ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, ἐνταῦθα μὲν τοι καὶ Δία σαφῶς πάντῃ καὶ διαρρήδην ἐργῶ μαρτυρεῖσθαι ὑμῖν τὰς μάρτυρας παρῆξομαι. ἐδεῖ γὰρ κίνδυνος, ὥσπερ ἐκεῖ, ἐδὲ αἰχμῇ πρὸς εἶσαι ἐδεμία τῷ τάλῃ μάρτυρῃ. τὴν μὲν γὰρ οἰκίαν τὴν ἐν ἅτ' ἀπέδολο ὅδ' ἔ' Ναυσικράτῃ τῷ κωμικῷ ὑποκειτῇ· ἕτερον δ' αὐτὴν ἐπείατο πρὸς ἔ' Ναυσικράτοις εἰκοσι μνῶν Κλεάνει· ὁ χοροδιδάσκαλος· τὴν δ' ἐχαπὰν ἐπείατο παρ' αὐτῷ Μνησίθεος ὁ Μυρρινέσιος, τόπον μὲν πολὺν, δεινῶς δ' ἐξηγριωμῶν ὑπὸ τέτῳ· τὸ δ' Αλωπεκῆσι χω-

neque vero deuorauit solum, sed si dici fas est, etiam exhausit. neque enim iusto quamque possessionem precio distraxit, neque auctionatus est, aut utilitatis rationem ducere potuit, sed tanti vendidit, quantum in praesentia offerebatur. tanto impetu ad voluptates ferebatur. nam eas illi pater facultates reliquerat, unde alius etiam reipublicae contulisset: eas vero iste ne conseruare quidem potuit. videlicet domum vrbanam, fundum Sphettium, aliud praedium Alopecense: praeterea seruos futoriae artis peritos novem aut decem: quorum quisque binos isti obolos in dies singulos pendebat, opificii vero magister ternos: ad haec mulierem byssi te-

xendae peritam, et subtilia opera in forum afferre solitam, et hominem phrygionem, et quosdam obaeratos, suppellectilia denique. et haec ut vere a me dici constet, nunc demum eos producam, qui plane atque aperte re ipsa testificentur. neque enim hic vllum periculum aut dedecus, ut illic, verum testimonium perhibenti accedet. nam vrbanae aedis Nausicrati Comico histrioni vendidit; post autem eas a Nausicrate xx. minis emit Cleaenetus, chori magister: fundum emit ab eo Mnesitheus Myrrhinusius, amplum illum quidem, sed istius culpa prorsus tribulis et sentibus oblitum: Alopecense porro praedium quod a moenibus xi. aut

είον, ὃ ἦν ἀποθεν ἔτειχοις ἑνδεκα ἢ δώδεκα στάδια· ἱκελευέσης
 καὶ ἀντιβολέσης τῇ μητρὶ, ὡς ἐγὼ συνθάνομαι, εἶσαι καὶ μὴ ἀπο-
 δόασθαι, ἀλλ', εἰ μὴ τι ἄλλο, ἐνλαφῆναι ὑπολιπεῖν αὐτῇ· ἐδὲ τού-
 τε ἔχω εἰς ἀπέχεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπέδοιο διχιλίων δραχμῶν.
 καὶ τῶν θεραπαίνων καὶ τῶν οἰκετῶν ἐδένα κατέλιπεν, ἀλλὰ
 πάντας πέπρακε. καὶ ταῦθ' ὅπ' ἐψύδομαι, ἐγὼ μὲν ὡς κατέ-
 λιπεν αὐτῷ ὁ πατήρ, μάστιγας παρέξομαι· ὅστις δ' εἰ μὴ φησι
 πεπρακέναι, τὰ σώματα τῶν οἰκετῶν ἐμφανῆ πρᾶσθαι. ὡς δὲ
 καὶ δεγύριον τισὶν ἐδάνειζεν, ὃ κομισάμενος ὅστις ἀνήλωκε, μάστι-
 γα παρέξομαι ὑμῖν Μελαγχρὴ τὸν Σφήτιον, ὃς ὠφείλησε μὲν
 ἐκείνῳ πλείους ἢ τεράκοντα μνᾶς· ὃ δ' ἦν ὑπόλοιπον, τελευτή-
 σαι· ἔπειτα πατὴρ, τὴν ἀπέδωκεν ἐπὶ μνᾶς Τιμάρχῳ. καί
 μοι καλὴ Μελαγχρὴ τὸν Σφήτιον. πασὼν δ' ἐπρώτῳ ἀνάγνωθι
 τὴν Ναυσικράτους μαρτυρίαν τῇ τὴν οἰκίαν περιεμμένη, καὶ τὰς ἄλ-
 λας ἀπάσας λάβε, ὡς ὧν ἐμνήσθην ἐν τῷ λόγῳ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.
 ὡς τοίνυν ἐκέκτητο ὁ πατήρ αὐτῷ δεγύριον ὅσον ὀλίγον, ὃ ὅστις
 ἠφάνικε, τοῦθ' ὑμῖν ἐπιδείξω. φοβηθεὶς γὰρ τὰς λειτουργίας ἀπέ-
 δοιο ἃ ἦν αὐτῷ κτήματα, ἀνδρῶν τῶν δεσπότης εἰρημνύων χωρίων. Κη-
 φισιάσιν ἑτέραν ἀγρὸν, Ἀμφιτροπῆσιν ἐργαστήρια δύο ἐν τῇ δε-
 γυρείῳ, ἐν μὲν ἐν Αὐλῶνι, ἑτέραν δ' ἐπὶ Θρασύλῳ. ὅθεν δὲ ταῦτ'
 ὑπόρρησεν, ἐγὼ ἐρῶ. ἦσαν ἔτσι τρεῖς ἀδελφοί, Εὐπόλεμός τε ὁ

xii. stadia distat, supplicante et obtestante matre ut retineret, neque venderet, et, si non in aliud, saltem ad sepulturam suam referuaret, ne ab eo quidem praedio abstinuit: sed id quoque duobus drachmarum millibus vendidit. neque ancillarum aut seruorum vllum retinuit, sed omnis venundedit. quae non fingi a me ex eo intelligitur, quod testimoniis declarabitur, haec ei a patre relictas fuisse: quae si se vendidisse negat, corpora seruorum in conspectum producat. eundem etiam isti aes alienum reliquisse, idque ab isto absumptum esse, Metagenis Sphettii testimonio probabo: qui quidem illi amplius xxx. minas debuerat: id

vero quod reliquum fuerat, defuncto patre reddidit, septem minas. accersere mihi Metagenem Sphettium. sed primum omnium lege Nausicratis testimonium, qui aedis emit, et cetera cape omnia, quorum in oratione mentionem feci. TESTIMONIA. iam patrem eius argenti non parum possedisse, quod iste dissipauit, hoc vobis demonstrabo. veritus enim munera publica, possessiones quas habuit vendidit, praeter praedia supra commemorata: videlicet alium agrum Cephiensem, Amphitropensis officinas duas in argentifodinis: alteram in Aulone, alteram ad Thrasylum. eas autem unde sit confectus exponam. tres fuerunt fratres. Eupole-

mus

παιδοτεΐβης, καὶ Αρείζηλος ὁ τότε πατήρ, καὶ Αρίγνωτος, ὅς ἐστι καὶ νῦν, πρεσβύτες, διεφθαρμένος τὰς ὀφθαλμούς. τῶντων πρῶτος ἐτελεύτησεν, ἀνεμήτε τ' εὐσίας ἔσσης, Εὐπόλεμος, δεύτερος δὲ Αρείζηλος, ὁ Τιμάρχου πατήρ. ὅτε δὲ ἔζη, πᾶσαν τὴν εὐσίαν διεχείριζε, διὰ τὴν νόσον καὶ τὴν συμφορὰν τὴν παρὰ τὰ ὄμματα τῷ Αριγνώτῃ, καὶ διὰ τὸ τελευτηκέναι τὸν Εὐπόλεμον· καὶ πῶς καὶ εἰς τσοφὴν σωλαξάμενος ἐδίδε τῷ Αριγνώτῃ. ἐπειδὴ ὅ καὶ ὁ Αρείζηλος ἐτελεύτησεν, ὁ Τιμάρχου τοιοῦτος πατήρ, τὰς μὲν πρῶτοις χρόνοις, ἕως πάντας ἦν ὁδὸν, ἀπαντα τὰ μέγιστα παρὰ τῷ ἔπιτεσπόνῳ ἐγένετο τῷ Αριγνώτῃ· ἐπειδὴ δὲ ἐνεγράφη Τιμάρχος ὁδὸν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, καὶ κύριος ἐγένετο τ' εὐσίας, παρυσάμενος ἄνδρα πρεσβύτερον, καὶ ἡτυχηκότα, θεῖον ἑαυτοῦ, τὴν τε εὐσίαν ἠφάνισε, καὶ τῷ ἐπιτηδείων ἔδεν ἐδίδε τῷ Αριγνώτῃ, ἀλλὰ παρῆεν ἐκ τοσαύτης εὐσίας ἐν τοῖς ἀδυνατίαις μισοφορένῃ. καὶ τὸ τελευτῶν, ὃ καὶ δεινότατον, ἀπολειφθέντος τῷ πρεσβύτερῃ τ' ἡγεμονίᾳ τῶν ἀδυνάτοις δοκίμασι, καὶ ἱκετηρίαν θένους εἰς τὴν βελὴν ὑπὲρ τοῦ μισθοῦ, βελουτὴς ὢν, καὶ παρῆεν ἐκείνῳ τὴν ἡμέραν, ὅς κ' ἠξίωσεν αὐτῷ συνηπῆν, ἀλλὰ παρῆεν ἀπολέσαντα τὸν τ' ὑπερβασίας μισθόν. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι Αρίγνωτον Σφήτιον, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἀναγίνωσκε.

mus lanista, Arizelus istius pater, et Arignotus, etiam nunc superstes, senex, orbus oculis, horum primus obiit Eupolemus, non diuiso patrimonio: secundus Arizelus, Timarchi pater. qui, dum vivebat, omnis facultates tractabat propter Arignoti morbum, et oculorum calamitatem, atque obitum Eupolemi: certamque Arignoto pecuniam, quam ei pro victu ordinabat, pensabat. ut autem Arizelus etiam, Timarchi pater obierat: primis quidem temporibus, dum iste puer adhuc erat, Arignoto a tutoribus aequa omnia praestabantur: posteaquam vero in album ciuitatis inscriptus est Timarchus, atque opes in suam redegit potestatem, repulso

homine sene et calamitoso, eoque patruo suo, cum facultates occultauit, tum Arignoto nihil suppeditauit: sed in tantis opibus nomen inter inopes et caufarios dare passus est. denique, id quod est omnium grauissimum, cum senex inopum explorationi non interfuisset, atque senatui pro mercede impetranda supplicasset, iste cum et senator et praeses eo die esset, illi patrocinari noluit sed amittere mercedem senatoriam passus est. quae ut vere me dicere constet, voca Arignotum, eiusque testimonium recita. TESTIMONIUM. at vero, dicet quispiam, eum paternis aedibus venditis, quasdam alias in vrbe comparasse: ac pro fundo,

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ἀλλ' ἴσως ἂν τις εἴποι, ὡς δ' ἀποδόμῃρος τὴν πατρῴαν οἰκίαν, ἐτέραν ἄλλοθι πρὸ τοῦ ἄστεος ἐκλήσατο, ἀντὶ δὲ τῆς ἐξαπαῆς καὶ τῆς χωρὶς τῆς Αλωπεκῆς, ὅτι τῇ δημοκρεῶν, καὶ τῶν ἄλλων, εἰς τὰ γυρεῖά τι καλίσκιδάσασα, ὥσπερ καὶ ὁ πατήρ αὐτῆς περὶ τὴν ἄλλ' ὅτι ἐστὶ τῆτο. λοιπὸν ἐδὲν, ὅτι οἰκία, καὶ συνοικία, οὐ χωρίον, ὅτι οἰκέται, καὶ δάνεισμα, ὅτι ἄλλ' ἐδὲν, ἀφ' ὧν ἀνθρώποι μὴ κακῆργοι ζῶσιν. ἀλλὰ τέτω ἀντὶ τῇ πατρῴων ἀδείας βδελυρία, συκοφαντία, θράσος, περὶ, δειλία, ἀναίδεια, τὸ μὴ ἐπίστασθαι ἐρυθραῖαν ἐπὶ τοῖς αἰχμαῖς· ὅτι ὧν ἂν ὁ κάκιστος καὶ ἀλυσιελέστατος πολίτης γήροιο. Οὐ τοίνυν μόνον τὰ πατρῴα κατεδήδοκεν, ἀλλὰ καὶ τὰ κοινὰ τὰ ὑμέτερα, ὅσων πώποτε κύριος γέγονεν. ἔτος γὰρ ταύτην τὴν ἡλικίαν ἔχων, ἣν ὑμεῖς ὁρᾶτε, ὅτι ἐστὶν ἣν πᾶσι πώποτε ὅτι ἤρξεν δεχθῆναι, ἐδεμίαν λαχὼν, ἐδὲ χαρῆσθαι, ἀλλὰ πᾶσας ὥσπερ τὰς νόμους πριάμενος. ὧν τὰς μὲν πλείστας παρήσω, δυοῖν δὲ ἡ τριῶν μόνων μνησθήσομαι. λεγιστὴς γὰρ γήρομος, πλείστα μὲν τὴν πόλιν ἐβλάψε, δῶρα λαμβάνων ὥσπερ τῶν ἐδικαίως δεξάμενων, μάλιστα δὲ εὐσκοφάντησε τῶν ὑποθιγῶν τὰς μηδὲν ἡδικοτάτας. ἤρξε δὲ ἐν Ἀνδρῶ, πριάμενος τὴν δεχθῆναι τριάκοντα μνῶν, δανεισάμενος ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς τὴν μναῖν, ἀπορία τῇ βδελυρίᾳ τὰς συμμάχους τὰς ὑμέτερας

fundo, et Alopecenfi praedio, et opificibus, ac ceteris, in argentifodinas aliquid contulisse, ut et patrem eius olim. atqui res se ita non habet. nihil restat, non domus, non villa, non fundus, non serui, non aes alienum, non aliud quicquam, unde homines non malefici viuunt. sed isti loco patrimonii superest improbitas, calumnia, confidentia, deliciae, ignauia, impudentia, erubescendi ob turpitudinem infamia: quibus e rebus cuius pessimus et nequissimus consilari queat. Neque vero patrimonium duntaxat absumpsit, sed publica vestra, quibus unquam potitus fuit. nam is quum ea sit aetate, quam vos videtis, nullus magistratus est

VOL. II.

omnium, quem non gesserit, non illum quidem forte oblatum, aut suffragio mandatum, sed omnis precio contra leges redemptos. quorum ego plurimis omisissis, duntaxat aut trium faciam mentionem. censor factus, plurimum reipublicae nocuit, cum muneribus ab iis accipiendis, qui rem male gesserant, tum iis maxime calumniandis, qui rationes referebant, et nihil peccarant. imperauit etiam Andri, imperio xxx. minis redempto, ac nouenis obolis in minam pecunia mutuo sumpta: ut vestrorum sociorum opibus suam improbitatem expleret. tantamque petulantiam in hominum ingenuorum uxores ostentauit,

G

quan-

ποιέμενος. καὶ τοσαύτην ἀσέλγειαν ἐπεδείξατο εἰς ἐλθυθέντων ἀνθρώπων γυναικάς, ἡλικίην ἔδεις πώποθ' ἕτερος· ὧν ἔδένα ἐγὼ παρκαλῶ δδῖρο, τὴν αὐτῆ συμφορὰν, ἣν εἴλεο σιγαῖν, εἰς πολλὰς ἐμμερτυρῆσαι· ἀλλ' ὑμῖν τοῦτο καλαλείπω σκοπεῖν. τί δὲ περσδοκάτε; τὸν Αἰθνήσιον ὕδριστὴν οὐκ εἰς τοὺς ἄλλους μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ, νόμων ὄντων, ὑμῶν ὁρώντων, ἐχθρῶν ἐφρονηκότων, τέτον αὐτὸν λαβόντα ἄδειαν καὶ ἔκασταν καὶ δρχίω, τίς δὲ ἐλπίσειεν ἀπολελοιπέναι τί τῶν ἀσελγεστάτων ἔργων; ἤδη νῦν τὸν Δία καὶ τὸν Απόλλω, πολλάκις ἐνεθυμήθην τίω δῦπυχίαν τίω τ' ἡμετέρας πόλεως, καὶ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, ἔχ' ἥκιστα ὅ καὶ καὶ ταῦτα, ὅτι καὶ ἐκείνοις τὰς χρόνους ἔδεις ἐβέ- νετο τ' Ἀνδρίων πόλεως ὠνητής. Ἀλλ' ἴσως καθ' αὐτὸν μὲν ἄρχων, Φαῦλῳ ἦν ὄδῃ, καὶ πλειόνων ὅ, Ἰππικῆς. πόθεν; ἔτος, ὃ Ἀθη- ναῖοι, βελδυτὴς ἐγγύεο Ἰππὶ ἀρχοντῳ Νικοφῆμει. ἅπαντα μὲν ἐν διεξελθεῖν ἂ ἐν τῷ τῷ ἐναυτῷ ἐκατέρησε, πρὸς μικρὴν μέρῳ· τ' ἡμέρας οὐκ ἄξιον Ἰππικεῖν· ἂ δ' ἐστὶν ἐνυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παρῶσα κρίσις ἐστὶ, ταῦτ' ἐξω δια βραχέων. ἐπὶ τοίνυν ἔσ' αὐτῷ ἀρχοντῳ, ὅτ' ἐβέλευεν ὄδῃ, ταμίας ἦν τῶν τῆς θεοῦ Ἡγήσανδρος ὁ Κρωβύλα ἀδελφός. ἐκλεπτόν ὅ τῆς πόλεως κοινῇ καὶ μάλα φιλεταίρως χιλίας δραχμάς. αἰδομένῳ ὅ τὸ πρῶγμα ἀνὴρ Ἰππικῆς Πάμφιλῳ ὁ Αἰχερδέσιος, περσδοκῶ-
ani-

quantam nemo alius vnquam: quorum ego neminem huc voco, ad suam calamitatem, quam silentio tegere statuit, publice testan- dam: sed id vobis relinquo cogitandum. quid vero exspectatis? qui se Athenis inso- lenter gerit, non in alios duntaxat, sed et in suum ipsius corpus, cum leges sint, cum vos videatis, cum inimici ei immineant: eum licentiam nactum, et auctoritatem atque imperium, quis speret vllum praetermisisse spurcissimum facinus? ac mihi profecto saepe subiit felicitatem nostrae urbis mirari, cum ob alia multa, tum ob illud maxime, quod eo tempore nullus urbis Andriorum

emptor exstitit. Sed fortassis per se magistra- tus fuit improbus, cum collegis autem mo- deratus, vnde? iste, Atheniensis, senator factus est praetore Nicophemo. omnia por- ro eius facinora illo anno edita, exigua die- culae parte velle recensere, absurdum fuerit: quae autem crimini huius iudicii maxime sunt affinia, ea exponam breuiter. eodem igitur praetore, cum iste senator esset, Mi- neruae quaestor fuit Hegesander, Crobyli frater. furabantur autem clam, et magna cum fide amicitiae M. drachmas ciuitati. qua re vir bonus, Pamphilus Acherdusius, cui cum isto simultatis aliquid intercedebat, ani-

τας τὶ τέτῳ, καὶ παροξυνθεὶς, ἐκκλησίας ἔσσης, εἶπεν δυνάσας, ὧς
 Αθιναῖοι, κλέπτεσιν ὑμῶν κοινῇ ἀνὴρ ἐν γυνὴ χιλίας δραχμάς.
 θαυμασάντων δὲ ὑμῶν, πῶς ἀνὴρ καὶ γυνή, καὶ τίς ὁ λόγος, εἶπε
 μικρὸν διαλιπὼν· ἀγνοεῖτε, ἔφη, ὅ, τι λέγω; ὁ μὲν ἀνὴρ ἐστὶν Η-
 γήσανδρος ἐκείνος νυνί, ἔφη, πρῶτερον δὲ ἦν ἐν αὐτὸς Λεωδά-
 μαντος γυνή· ἢ δὲ γυνὴ Τίμαρχος ἔτοσιν. ὃν δὲ τρόπον κλέπτει
 τὸ δαργύριον, ἐγὼ ἐρῶ. μὲν ταῦτα ἤδη διεξήκει πρὸς τοῦ πρῶτου
 τος, καὶ μάλα εἰδóτως καὶ σαφῶς. διδάξας δὲ ταῦτα, τί ἔτι ἐστὶν,
 ὧς Αθιναῖοι, ὃ συμβαλὺν ὑμῖν; εἰάν μὲν ἡ βελὴ κασαγῆ-
 σα τέτονι ἀδικεῖν, καὶ ἐκφυλλοφορήσασα δικασθεῖω παρὰ δῶ,
 δότε τῶν δωρεῶν αὐτοῖς· εἰάν δὲ μὴ κολάσῃσι, μὴ δότε, ἀλλ' εἰς
 ἐκείνῳ αὐτοῖς τὴν ἡμέραν ἀπομνημονύσατε. μὲν ταῦτα ὡς ἐπα-
 νῆλθεν ἡ βελὴ εἰς τὸ βαλθυπέριον, ὅτε ἐκφυλλοφόρησε μὲν αὐτὸν,
 ἐν δὲ τῇ ψήφῳ κατεδέξατο. ὅτι δὲ ἐπαρέδωκε δικασθεῖω, ἐπὶ
 ὅττι ἐλάσεν ἐκ τῆς βαλθυπέρας, ἀχθομαι μὲν λέγων, ἀνάγκη δὲ
 εἶναι εἰπεῖν, ὅτι τῶν δωρεῶν ἀπετύγχανε. μὴ τοίνυν φανῆτε, ὧς Α-
 θιναῖοι, τῇ μὲν βελὴ χαλεπήναντες, καὶ πέντακοσίους ἀνδρας τῶν
 πολιτῶν ἀσεφανώτερας ποιήσαντες, ὅτι τέτονι ὅτι ἐπρωρήσαντο,
 αὐτοὶ δὲ ἀφῆτε καὶ τὸν τῇ βελὴ μὴ συνενεγκόντα ῥήτορα, τοῦτον
 τῷ δήμῳ ἀειποιήσῃ. Ἀλλὰ πρὸς μὲν τὰς κληρωτὰς ἀρχὰς ἐστὶ
 τοιοῦτος, πρὸς δὲ τὰς χειρῶν τὰς βελτίων. καὶ τίς ὑμῶν ὅτι οἱ-

animaduerfa, commotus in concione sur-
 rexit, ac dixit: Athenienses, furantur vobis
 communiter maritus et vxor mille drachmas.
 vobis autem admiratis, quo pacto maritus et
 vxor, et quid ea sibi vellet oratio, paulo
 post: ignoratis quid dicam? maritus nunc
 est, inquit, Hegesander ille, qui vxor olim
 et ipse fuit Leodamantis: vxor, Timar-
 chus. quo autem pacto pecunia furripiatur,
 ego dicam. ac deinde rem exponebat, eam-
 que valde probabiliter dilucideque. his com-
 memoratis. quid ergo, inquit, consilii do
 vobis? si senatus istum iniuriæ condemna-
 tum, et frondium suffragio repudiatum iu-

dicio tradiderit, præmium de more eis
 datote: si vero non punierint, ne datote,
 sed illo die recordamini. post senatus in cu-
 riam reuersus frondium quidem suffragio
 istum eiecit, sed dicenda sententia recepit.
 quia vero nec iudicio tradiderat, nec e curia
 eiecerat (equidem cum dolore dico, sed dico
 necessario) præmio caruit. nolite igitur
 committere, Athenienses, cum senatui suc-
 censueritis, et quingentis ciuibus coronas
 ademeritis propter istum non punitum, vt
 eundem ipsi non puniatis: et oratorem qui
 senatui non profuit, populo conferuetis. At
 in magistratibus forte obuenientibus est ta-

δεν, ὡς παρὰ τὴν ἑξήλκθη κλέπτης ὢν; πεμφθεὶς γὰρ ὑφ' ὑμῶν
 ἐξεταστὴς τῷ ξένων ἐν Ερετρίᾳ, μόνῳ τῷ ἐξέταστων ὁμολόγη-
 λαβεῖν ἀργύριον· καὶ εἰ παρὰ τὸ πρῶτον ἀπελογίτο, ἀλλ' οὐθὺς
 παρὰ τὸ πρῶτον ὁμολογῶν ἀδικεῖν. ὑμεῖς ὅ τοις μὲν
 ἐξάρνοις ἐπεπημύσατε ταλάνη ἐκάστω, τέτρω ὅ τελαχόντα μνῶν.
 ὁ δὲ νόμοι κελύουσι τῷ κλεπῶν τὸ μὲν ὁμολογῆναι θανάτῳ
 ζημιῶσαι, τὸ δὲ ἀντιμύουσι κείνῳ. τοιγαρὲν ἔτις ὑμῶν κατε-
 φρόνησεν, ὡς οὐθὺς ἐπὶ ταῖς δημοσίαις διαψηφίσει διχαλίᾳς
 ἔλαβε δραχμάς. φήσας γὰρ Φιλωτάδην τὸν Κυδαθλαιᾶ, ἕνα
 τῶν πολιτῶν, ἀπελόμενον εἶναι ἑαυτοῦ, καὶ πείσας ἀποψηφί-
 σαι τὸν δημότα, ἐπὶ τῇ κατηγορίᾳ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου, καὶ
 λαβὼν εἰς τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα τὰ ἱερά, καὶ ὁμώσας μὴ λαβεῖν δῶρε
 μήτε λήψαι, καὶ ἐπομώσας τὸν ὅρκιον θεῶν, καὶ τὴν ἐξώλειαν
 ἐπαρσάμεν ἑαυτοῦ, εἰληφὼς ἠλέγχθη παρὰ Λευκωνίδου τοῦ
 Φιλωτάδου κηδεστῆ, διὰ Φιλήμονα τὸν ὑποκριτῆ, εἰκοσι μνᾶς,
 αἷς ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ παρὰ Φιλοξένῳ ἀνήλωσε τὴν ἐταίραν, καὶ
 πρῶτον τὸν ἀγῶνα, καὶ τὸν ὅρκον ἐπώρησεν. ὅτι ὅ αἰσθῆ λέγω,
 κάλῃ μοι Φιλήμονα τὸν δόντα Τιμάρχῳ τὸ ἀργύριον, καὶ Λευ-
 κωνίδην τὸν Φιλωτάδου κηδεστῆ, καὶ τῶν σωθητῶν ἀγῶνα τὰ
 στήθη, καθὼς τὴν πρῶτην ἐποίησα τὸ ἀγῶνος. ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

lis: in iis autem qui electione creantur, melior. ecquis vero vestrum ignorat, quanta cum infamia peculatus sit conuictus? missus enim a vobis ad habendum delectum peregrinorum Eretriae militum, solus collegarum se argentum accepisse fatebatur: neque causam dicebat, sed statim iniuriam confitens, mulctam grauiorem deprecabatur. vos autem eorum cuique qui inficias ierant mulctam talento aestimastis, isti triginta minis: cum leges iubeant furem confitentem capite plecti, negantem in iudicium adduci. proinde ita vos contempsit, vt in ferendis de iure ciuitatis suffragiis bis mille drachmas acceperit. nam cum Philotadem Cydathe-

naensem, hominem ciuem, libertum esse suum asseruisset, ac popularibus persuasisset, vt eum repudiarent: suscepta in iudicio accusatione, sacrisque in manus acceptis, datoque iureiurando testatus, se dona nec cepisse, neque capturum esse, deos iurisiurandi praefides obtestatus, et exitium sibi ipsi imprecatus, celare non potuit, se a Leuconide Philotadis affine per Philemonem histrionem xx. minas accepisse, quas exiguo tempore in Philoxenam meretricem impendit. sic et praeuaricatus est, et peierauit. ac vt vera dicere me constet, voca mihi Philemonem, qui argentum Timarcho dedit, et Leuconidem Philotadis affinem, et pactionis exem-

plum.

ΣΤΗΝΘΗΚΑΙ. Περὶ μὲν ἔν τὰς πολίτας ἔ τὰς οἰκείας οἷος γεγέννη), ἔ τὴν πατρώαν εὐσίαν ὡς αἰχρῶς ἀνήλωκε, καὶ τὴν ὕβριν τὴν εἰς τὸ ἑαυτῷ σῶμα ὡς ὑπερεώρακε, συνίστε μὲν καὶ πρὶν ἐμὲ λέγειν, ἱκανῶς δὲ ὑμᾶς ὑπομιμνήσκει καὶ ὁ παρ' ἐμοῦ λόγος. δύο δέ μοι τ' κατηγορίας εἶδη λείπειται, ἐφ' οἷς ἑμαυτὸν τ' εἰπεῖν δύχομαι τοῖς θεοῖς πᾶσι καὶ πάσαις ὑπὲρ τ' πόλεως ὡς παρήρημαι, ὑμᾶς τε βυλοῖμην ἂν ἀκῆσαι οἷς ἐγὼ μέλλω λέγειν, καὶ παρσέχειν τὸν νῦν, καὶ παρσυχολογεῖν διμαθῶς. ἔστι δὲ ὁ μὲν πρῶτός μοι λόγος, παρδιήγησις τ' ἀπολογίας, ἧς ἀκούω μέλλειν γίνεσθαι· ἵνα μὴ τῷτο με παρσυχολογῶν, ὁ τὰς τῶν λόγων τέχνας καλεσπαγγελόμηνος ὅθεν νέοις διδάσκειν, ἀπάτη πρὶν παρσυχολογισάμην ὑμᾶς ἀφέλῃ) τὸ τ' πόλεως συμφέρον. ὁ δὲ δεύτερος ἔστι μοι λόγος, παρσυχολογία τῶν πολιτῶν πρὸς ἀρετὴν. ὁρῶ γὰρ πολλὰς μὲν τῶν νεωτέρων παρσυχολογίας πρὸς τῇ διασπείρῃ, πολλὰς γὰρ τῶν πρεσβυτέρων ὅσα ἐλαχίστας δὲ τῶν ἐκ τῆς ἄλλης Ελλάδος συνελθόντων ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν· οὓς μὴ νομίζετ' ἐμὲ θεωρήσοντος ἤκειν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ὑμᾶς εἰσομνύουσιν, εἰ μὴ μόνον οὗ νομοθετεῖν ἐπίστατε, ἀλλὰ καὶ κρίνειν τὰ καλὰ καὶ τὰ μὴ καλὰ δυνάσθε· καὶ εἰ πρᾶν ἐπίστατε τὰς ἀνδρας τὰς αἰαθὰς, καὶ εἰ θέλετε κολλάζειν τὰς ὀνειδὴ τὸν ἑαυτῶν βίον τῇ πόλει παρσυχολογίας.

plum recita, vt videant quo pacto causam vendiderit. TESTIMONIUM. PACTIO. Qualis igitur in ciuis et cognatos suos fuerit, et patrimonium quam turpiter absumpserit, et vt suum corpus affici probis non recusarit, id quidem sciuitis, prius etiam quam ego dixissem: sed et mea vos oratio, quantum satis est, commonefecit. reliqua porro mihi duo sunt accusationis genera: de quibus vt et ego ita dicere queam pro republica, vt institui, deos immortalis precor: et vos ea quae dicturus sum, attente atque intelligenter audire vellem. continet autem prior mea oratio praenarrationem defensionis, quam institutam esse audio: ne ea praetermissa, is

qui se dicendi artem adolescentes edocturum pollicetur, fraude aliqua iniecta, id vobis eripiat quod est e republica. altera, cohortationem ciuium ad virtutem. multos enim et adolescentes et senes astare iudicio video: neque paucos etiam e reliqua Graecia ad audiendum conuenisse: quos adesse non mei, sed vestri potius spectandi causa, putare debetis: vt intelligant, an non modo bonas leges sancire sciatis, sed etiam, quae honesta, quae inhonesta sint, rite diiudicare queatis: et an honorem habere sciatis viris bonis: et an velitis eos punire, qui sic vitam instituerunt, vt ea in reipublicae ignominiam redundaret. dicam autem primum apud.

σκυδάζοντας. λέξω δὲ πρῶτον πρὸς ὑμᾶς περὶ τῆς ἀπολογίας. ὁ γὰρ περὶ τοῦ ἐν τοῖς λόγοις Δημοσθένους, ἢ τὰς νόμοις φησὶν ὑμᾶς ἐξαλείφειν δεῖν, ἢ τοῖς ἐμοῖς λόγοις ὅτι εἶναι πρὸς σκελῆον. ἀποθαυμάζει γὰρ εἰ μὴ πάντες μέμνηται ὅτι καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἡ βελὴ πωλεῖ τὸ πορνικὸν τέλῳ· καὶ τὰς πειραμύους τὸ τέλῳ τῷτο ὅτι εἰκάζειν, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδέναι τὰς ταύτης χειρμύους τῇ ἐργασίᾳ. ὁπότε ἐν δὴ τετόλμηκα δυνεργάσασθαι, πεπορνδυμύῳ Τιμάρχῳ μὴ δῖξιναι δημηγορεῖν, ἀπαλεῖν φησι τὴν πρᾶξιν αὐτὴν ὅτι αἰτίαν κατηγορεῖ, ἀλλὰ μαρτυρίαν τελῶντος δ' ὡς Τιμάρχος τῷτο ἐκλέξαντο τὸ τέλῳ. ἐγὼ δὲ πρὸς ταύτ', ὦ Ἀθηναῖοι, σκέψασθε δὴ ἀπλᾶν ὑμῖν καὶ ἐλδύθειον δόξω λόγον εἰπεῖν. αἰχμῶμαι γὰρ ὑπὲρ τῆς πόλεως, εἰ Τιμαρχῷ, ὁ τοῦ δήμου σύμβουλος, καὶ τὰς εἰς τὴν Ἑλλάδα πολυμύῳ πρεσβείας πρεσβεύειν, μὴ τὸ πρᾶγμα ὅλον ἀποτρέψας δὴ χειρήσει, ἀλλὰ τὰς τόπας ἐπερωτήσῃ ὅπου ἐκαθέζετο, καὶ τὰς τελῶνας, εἰ πώποτε παρ' αὐτῆς πορνικὸν τέλος εἰλήφασιν. ταύτης μὲν ἐν τῇ ἀπολογίᾳ ὑμῶν ἕνεκα ὡς ἀχρησάτω. ἕτερον δὲ ἐγὼ σοι λόγον ὑποβαλὼ, καλὸν καὶ δίκαιον, ὃ χρήσι, εἰ μηδὲν αἰχρὸν σαρτῶ σωθῆσθαι. τόλμησον γὰρ εἰς τὰς δικαστὰς βλέψας εἰπεῖν ὅτι πρὸς σκελῆς λέγειν δυνάμει σώφρονι τὰ περὶ τὴν ἡλικίαν· δυνάμει Ἀθηναῖοι, τέτραμμαι μὲν ἐκ παιδὸς καὶ μειρακίᾳ παρ' ὑμῖν, ἐκ

apud vos de defensione. nam eloquentiae copiis affluens Demosthenes ait, vobis aut delendas esse leges, aut non dandum esse locum orationi meae. admiratur enim, si vos omnes non memineritis, senatum quotannis vendere vectigal meretricium: eiusque vectigalis redemptores non coniectare, sed compertum habere, qui faciant eum quaestum. postquam igitur ego ausus sum ad praetorem referre, Timarcho non licere conciones habere, ut qui pudicitiam prostituerit: postulare hoc negotium non crimen accusatoris, sed testimonium redemptoris, qui vectigal istud a Timarcho collegerit.

ego vero, Athenienses, confiderate, an ad haec simpliciter liberaliterque sum responsurus. nam me civitatis pudebit, si Timarchus, qui populo sit a consiliis, qui legationes in Graecia obire audeat, non totam rem a se amovere studuerit, sed de locis interrogarit, ubi federit, et publicanos, an se unquam meretricium vectigal exegerint. hac igitur defensione, vestra causa cedat. ego vero aliam rationem tibi suggeram, honestam et aequam: qua utaris, si nullius tibi turpitudinis es conscius. audeto iudices intuens ea dicere, quae dicenda sunt viro modeste aetatis flore uso: Athenienses, ego a pueritia

ἀφανῆς ὃ διατεβὰς διατρέβω, ἀλλ' ἐν ταῖς ἐκκλησίαις μετ' ὑμῶν ὀρώμαι. οἶμαι δὲ οὐκ εἰ πρὸς ἄλλους πᾶς ἦν ὁ λόγος μοι. πρὸς τὴν αἰτίαν ἧς κρίνομαι, ταῖς ὑμετέραις μαρτυρίαις ῥαδίως ἀν' ἀπολύσαδ' τὰς ἑκατηγόρας λόγους. μὴ γὰρ εἰ ὅτι πῆραχλαί μοι πὶ τέτων, ἀλλ' εἰ δοκῶ ὑμῖν πρᾶπλησίως βεβαιωκέναι ταῖς λεγομένης ὑπὸ τέτου αἰτίας, ἀδίκων ἢ γέμμετος εἶναι ἐμαυτῶ τὸν λοιπὸν βίον, πρᾶδίδωμι τὴν εἰς ἐμαυτὸν πτωχείαν, ἐναπολογησάδ' τῇ πόλει πρὸς τὰς Ἑλλήνας· ἐδὲ ἤκω παρὰ τὴν πόλιν ὑμᾶς, ἀλλὰ καταχρήσαδ' ἐμοι, εἰ δοκῶ τοιούτῳ εἶναι. αὕτη μὲν ἐστίν, ὧ Τίμαρχε, ἀπολογία ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, καὶ σώφρονος, καὶ πεπαιδευμένου τῷ βίῳ, καὶ καταφρονέοντος εἰκότως ἀπάσης βλασφημίας· ἀλλ' ὃ πρὸς σε λέγειν Δημοκλέους, οὐκ ἀνδρὸς ἐστὶν ἐλευθέρου, ἀλλὰ πόρου, πρὸς τῷ τόπων διαφερεμένης. ἐπειδὴ δὲ εἰς τὰς ἐπωνυμίας τῷ οἰκήσεων καταφύγει, καὶ οἶκημα τὸ πρᾶγμα ἔξετάζεαδ' ἀξιῶν, ὅπως ἐκαστὸς ἀ μέλλω λέγειν ἀκέρως, εἰσαυθὺς ἐχρήσῃ τοιούτῳ λόγῳ, εἰάν σωφρονῆς. ἐ γὰρ τὰ οἰκήματα, ἐδὲ αἱ οἰκήσεις τὰς ἐπωνυμίας τοῖς ἐνοικήσασιν παρέχουσιν, ἀλλ' ὅτι ἐνοικήσαντες τὰς τῷ ἰδίῳ ἐπιτηδευμάτων ἐπωνυμίας τοῖς τόποις πρᾶσκυλεύουσιν. ὅπως μὲν γὰρ πολλοὶ μετ' ὁσάμηναι μίαν οἰκοῦσιν, διελόμενοι ἔχουσιν, συνοικίαν καλεῖσθαι· ὅπως δὲ εἰς ἐνοικεῖ, οἰκίαν· εἰάν δὲ εἰς ἐν δὴ πρὸς τέτων τῷ ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐργαστηρίων ἱατρῶς.

tia et adolescentia sum apud vos educatus : neque vero studiis obscuris occupor, sed vobiscum conspicio in concionibus. arbitror autem, si id crimen, cuius arguor, apud alios mihi defendendum esset : vestris testimoniis me accusatoris orationem facile fuisse refutaturum. neque enim tum duntaxat, si quid istorum egi, sed si vobis egisse videor vitam ab istis criminibus non abhorrentem : vitam posthac acerbam mihi existimans, non recusato quo minus ciuitas de me supplicium summat, ut se apud Graecos excusare queat : neque ad vos deprecandi causa venio, imo interficitote me, si talem existimatis. haec,

Timarche, defensio fuerit viri boni et modesti, et vita anteacta freti, et omnia maledicta non sine ratione contemnens : quae vero dicendi Demosthenes tibi auctor est, ea non sunt hominis ingenui, sed scorti, de locis contendens. quoniam autem ad cognomena domiciliorum confugis, et rem ostiatim coargui postulas, ubi federis : auditis iis quae dicturus sum, eandem orationem si sapis non repetes. neque enim domicilia aut habitationes cognomena faciunt habitatoribus, sed habitatores suorum studiorum cognomena locis indunt : id quod pluribus exemplis ostendi superuacaneum est. nam si.

οικήσῃ), ἰατρῆον καλεῖται· εἰάν δ' ὁ μὲν ὕλοισι κησῇ, εἰς τὸ αὐτὸ τῷτο ἐργασήριον χαλκὸς εἰσοικήσῃ), χαλκῆον ἐκλήθη· εἰάν τ' ἡ γναφὸς, γναφῆον· εἰάν τ' τέκτων, τεκλονεῖον· εἰάν τ' πορνόβοσκός κ' πόρναι, ἀπὸ τ' ἐργασίας διδύς ἐκλήθη πορνεῖον. ὥς τε σὺ πολλὰ πορνεία τῇ τ' πρᾶξίως δὲ χερεῖα πεποίηκας. μὴ οὐκ ὅπως ποτὲ ἐπραΐες, ἐρώτα, ἀλλ' ὥς τῷτο εἰ πεποίηκας, ἀπολογεῖ. Ἡξεῖ δ', ὥς ἔοικε, κ' ἕτερος λόγος πῶς ἔπειθ' αὐτὸς σοφιστὴς συλκίμυρος. λέγει γὰρ, ὥς εἰδέν ἐστιν ἀδικώτερον φήμης, ἀγοραῖα τεκμήρια κ' πανελῶς ἀκόλεθα τῷ αὐτῷ βίῳ παρεχόμενος. πρῶτον μὲν γὰρ τῷ ἐν Κολωνῷ στωικίαν, τῷ Δῆμωνος καλουμένῳ, ψευδῇ φησὶ τῷ ἐπωνυμίαν ἔχειν· εἰ γὰρ εἶναι Δῆμωνος. ἔπειτα τὸν Ερμῆν τὸν Ἀνδοκίδεα καλέμενον, ὅς τις Ἀνδοκίδεα, ἀλλ' Αἰγυπῖδος φυλῆς εἶναι ἀνάθημα. παραφέρει δ' αὐτὸν ἐν σκώμματιος μέρει, ὥς ἡδὺς ἀνῆρ, κ' παρὶ τὰς ἰδίας διατριβὰς γελοῖος· εἰ μὴ καὶ ἐμὲ δεῖ, φησιν, ὑπακχεῖν τοῖς ὄχλοις, μὴ Δημοδένῳ καλέμενον, ἀλλὰ Βάταλον, ὅτι ταύτῳ ὕψος ὑποκορείσματος πρὸς πίττης τὴν ἐπωνυμίαν ἔχω. εἰ τ' Τίμαρχος ὡραῖος ἐγλύετο, κ' σκώπῃ) τῇ τ' πρᾶγματιος διαβολῇ, κ' μὴ τοῖς αὐτῷ ἐργοῖς, εἰ δὴ πού διὰ τῷτ' αὐτὸν φησὶ δεῖν συμφορᾷ παρῆσεν. ἐγὼ τ', ὦ Δημοδένες, περὶ μὲν τῶν δυνάμεων, κ' τῶν οἰκιῶν, κ' περὶ τῶν κλημάτων, κ' πάντων ὅλως τῶν ἀφώνων, πολλὰς κ' πάντο-

fi in earum tabernarum quae in viis sunt quapiam medicus habitavit, ab eo cognomen sumit: ubi is emigravit, ac faber aeriarius immigravit, amisso priore aliud accipit: eodemque modo si fullo, aut alius opifex, aut leno. quod si lupae, ab eo quaestu lupanar appellatur. tu igitur, qui in isto genere tam fueris expeditus et facilis, multa tibi lupanaria effecisti. ne igitur, vbinam feceris interroga: sed hoc te fecisse nega. Afferetur porro alia quoque oratio ab eodem rhetore composita. ait enim fama nihil esse iniquius, circumforanea argumenta et vitae suae omnino consentanea proferens. primum aedis in Colono, quae Demonis dicantur,

falsum habere cognomen: neque enim esse Demonis. deinde Mercurium, qui Andocidis vocetur, non esse Andocidis, sed Aegeiae tribus donarium. interferet etiam, se ridiculi gratia, quippe homo suavis, et in privatis congressibus facetus: nisi me quoque inquit, moveri oportet turbae dicterio, ut qui non Demosthenes nominer, sed Batalus, quod id cognomen per nutricis cuiusdam blanditias tributum mihi fuit. quod si Timarchus formosus fuit, atque ob ipsius formae crimen, et non propter facinora sua, male audit: non ideo profecto, inquit, cum plecti oportet. ego vero, Demosthenes, de donariis et aedibus et possessionibus, omnibus

δαπὲς καὶ ἐδέποισι τὰς αὐτὰς ἀκῶ λόγους λεγομένης. ἔ γάρ εἰσιν ἐν αὐταῖς ἔτε καλαὶ ἔτε αἰχραὶ πράξεις, ἀλλ' ὁ περσαψάμηνος αὐτῶν καὶ περσυχῶν, ὅς τις ἂν ἦ, καὶ τὸ μέγεθος τ' αὐτοῦ δόξης λόγον παρέχῃ· περὶ δὲ τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον καὶ λόγον καὶ τὰς πράξεις, ἀληθὴς τε καὶ ἀψευδὴς τις ἀπὸ ταυτομάτου πλανᾶται φήμη καὶ τὴν πόλιν, καὶ διαγέλλῃ τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας πράξεις· πολλὰ δὲ καὶ μαντεύει περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. καὶ ἔτις ἐναργὲς ἐστὶ καὶ ἐπεπασμύρον ὃ λέγω, ὥστ' εὐρήσετε ἐκ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὰς περσυχῶν φήμης, ὡς θεῶν μεγίστης, βωμόν ἰδρυμένης καὶ τὸν Ομηρεν πολλακίς ἐν τῇ Ἰλιάδι λέγοντα, περὶ δὲ τῶν μελλόντων γράσει,

Φήμη δ' εἰς στρατὸν ἦλθε·

καὶ πάλιν τὸν Εὐριπίδην ἀποφαινόμενον, τὴν θεὸν ταύτῃ οὐ μόνον τὰς ζῶντας ἐμφανίζειν δυναμένην, ὅποιοί πνες ἂν τυγχάνωσιν ὄντες, ἀλλὰ καὶ τὰς τελελυηκότας, ὅταν λέγῃ·

Φήμη τὸν ἐδλὸν καὶ μυχῷ δείκνυσι γῆς.

ὃ δὲ Ησίοδος καὶ διαρρήδην θεὸν αὐτὴν ἀποδείκνυσι, πάνυ σαφῶς φράζων τοῖς βελομένοις σωιέναι. λέγει γὰρ,

Φήμη δ' ἔτις πᾶμπαν ἀπόλλυ', ἥντινα λαοὶ

Πολλοὶ φημίζουσι θεός νυ τίς ἐστὶ καὶ αὐτή.

bus denique rebus mutis, multas ac varias, neque vnquam inter se consentientis orationes haberi audio. neque enim eis insunt vel honestae vel turpes actiones, sed quibus qui eas attigerit, quique illo accesserit, pro magnitudine suae opinionis, famam de iis spargit: de vita autem hominum et oratione et actionibus, vera quidem et minime fallax vltro fama per urbem oberrat, et vulgo actiones nunciat: multa etiam de rebus futuris vaticinatur. atque id quod dico, adeo est euidens, et non commentitium, ut inventuri sitis nostram ciuitatem et maiores nostros aram Famae, ut maximae deae, consecrassent: et Homerum in historia Troiani

VOL. II.

belli, saepe dicere, antequam aliquid eueniat quod futurum est,

Fama in castra venit.

Euripidem item pronunciare, deam hanc non viuentis tantum posse ostendere quales sint, sed et defunctos, cum ait:

Bonum vel imis Tartari recessibus

Vetat latere Fama.

Hesiodus autem plane deam illam esse demonstrat, idque perspicuis verbis, si quis scire cupiat. ait enim:

Quam populi sermo celebrat creber, irrita nunquam

Fama cadit penitus: dea quaedam cum sit et ipsa.

H

et

ἢ τέτων τῶν ποιημάτων τὰς μὲν δὲ χαημόνως βεβιωκότας διή-
σειε ἐπαινέτας ὄντας· πάντες γὰρ ὁ δημοσία φιλότιμοι, ὡς δὲ τὸ
ἀγαθῆς φήμης ἡγεῖν) τὴν δόξαν κομιεῖσθαι· οἷς δὲ αἰχρὸς ἐστὶν
ὁ βίος, ὃ πρῶτον τὴν θεὸν ταύτην κατηγορεῖν γὰρ αὐτὴν ἀθάνατον
ἔχον ἡγεῖν). ἀναμνήσθητε ἔν, ὧς ἄνδρες, πῶς κέχρησθε φήμῃ τοῦ
Τιμάρχου. ἔχ' ἅμα τένομα λέγετε, καὶ τὸ ἐρώτημα διθύς ἐρωτᾶτε,
ποῖος Τιμάρχος; ὁ πόρνος; ἐπεὶ εἰ μὲν μάρτυρας παραι-
χόμενος εἶπεν, ἔπιδείξαι μοι· εἰ δὲ τὴν θεὸν μάρτυρα
παρέχομαι, ὃ πτεύσειε; ἢ εἰ δὲ ψευδομαρτυριῶν θέμις ἐστὶν ἔπι-
σκήψαι. ἐπεὶ καὶ περὶ τῶν Δημοσθένους ἐπωνυμίας, ὃ κακῶς ὑπὸ τῇ
φήμῃ, ἀλλ' ἔχ' ὑπὸ τῇ πίτῃ, Βάταλ' (πρωτοβόλος), εἰς ἀν-
δρίας πνὸς καὶ κιναιδείας ἐνεκάμμενος τένομα. εἰ γὰρ τις σε τὰ
κομψὰ ταῦτα χλανίσκια φοικλώμενος, ὃ τὰς μαλακὰς χι-
τωνίσκους, ἐν οἷς τὰς καὶ τῶν φίλων λόγοις γράφεις, φοιενέκας
δοῖν εἰς τὰς χεῖρας τῶν δικαστῶν, οἶμαι ἂν αὐτὰς, εἰ τις μὴ προ-
επὼν τὸτο ποιήσῃεν, ἀπορεῖν, εἰ τε ἀνδρὸς εἰ τε γυναικὸς εἰ-
λήφασιν ἐδοῖν. Αναθήσει) δὲ ἐν τῇ ἀπολογία καὶ τῶν στρατηγῶν
πρὸς, ὡς ἀκῶ, ὑπὸ τῶν καλῶς καὶ καλῶς ἐκείνων, ὡς ἐν πα-
λαίστραις ὃ διατεταῖς γεγονώς· ὃς ἐπὶ χεῖρσιν διασέειν τὴν ὅλην
ἐνστασιν τῷ ἀγῶνι, ὃ κρείσσον ἐξουθενεῖν με φάσκων, ἀλλὰ δεινῆς

et haec poemata laudari ab iis omnibus qui
honeste vixerunt reperietis (omnes enim ho-
noris publici appetentes, gloriam se a bona
fama consecuturos arbitrantur) quorum au-
tem vita turpis est, ii non honorant hanc
deam, ut quam immortalem habituri sint
accusatricem. recordamini ergo qualem de
Timarcho famam audiat. nonne statim
audito nomine rogatis, quis Timarchus?
num ille impudicus? iam si de re aliqua
testis produxissem, crederetis mihi: at ubi
deam produxero testem, non credetis? in
quam vel solam falsi testimonii actio non
competit. nam quod etiam ad Demosthenis
cognomentum attinet, non male certe qui-

dem is, haud sane a nutrice, verum a fama
Batalus appellatur: nomen id ex mollicie
quadam, et indignis viro modesto gestibus
affectus. si quis enim tibi elegantis istas
laenas auulfas, et mollis tuniculas, in quibus
illas in amicos orationes scribis, allatas iudi-
cibus in manus tradat, equidem arbitror eos,
nisi praemoniti fuerint, dubituros, virine
an mulieris vestem accepissent. In causae
porro dictione ascendet etiam imperator qui-
dam, ut audio, resupinato vultu sese respec-
tans, ut in palaestris et huiusmodi exercita-
tionibus versatus: qui constitutionem totius
causae conuellere nitetur, me non iudicium
dictasse, sed magnae infcitiae principium

ἀπαιδουσίας δὲ χλὼ παρὰ φέρειν· πρῶτον μὲν τὰς διεργείας τὰς
 ὑμετέρας, Ἀρμόδιον καὶ Αἰσιογείτονα, ἃ τὴν πρὸς ἀλλήλοις πί-
 σιν, καὶ τὸ πρᾶγμα ὡς σωλῶεσκε τῇ πόλει, διεξιὼν· ὅσα ἀφ' ἐξέ-
 ρει, ὡς φασιν, ἐδὲ τῶν Ομήρου ποιημάτων, ἐδὲ τῶν ὀνομάτων
 τῶν ἡρώϊκων, ἀλλὰ καὶ τὴν λεγομένην γυνεὴν Φιλίαν δι' ἔρωτα
 Πατρόκλη καὶ Ἀχιλλέως ὑμνήσας, καὶ τὸ κάλλος, ὥσπερ ἐπ' ἀλά-
 μακροζώνῳ, ἀν' τύχῃ σωφροσύνης, νῦν ἐκωμιάσει). εἰ γὰρ
 τὴν τοῦ σώματος διπρέπειαν ταύτῃ πνὲς διαβάλλοντες, συμ-
 φορὰν τοῖς ἔχουσι καταστήσασιν, καὶ ταῦτα κοινῇ ψηφισάτω φήσε-
 σιν ὑμᾶς, ἃ καὶ ἰδίᾳ δοχεῖτε. ἄτοπον γὰρ εἶναι, ὡς δοκεῖν ἑαυτῶν,
 εἰ τὰς μὲν ὑεῖς τὰς μηδέπω γεγονότας ἀπαντες δοχεῖτε, ὅ-
 μέλλοντες παιδοποιεῖσθε, καλὰς καὶ γαυρὰς τὰς ἰδέας φιῶναι, καὶ τὴν
 πόλεως ἀξίους τὰς ἡδὴ γεγονότας, ἐφ' οἷς παρσῆκε σμενύνεσθαι
 τὴν πόλιν, ἐὰν κάλλος καὶ ὥρα διενεγκόντες ἐκπλήξωσί τινας, καὶ
 παρμάχητοι εἴς ἑξάτω γυνῶν), τάς τε, ὡς εἰκεν, Αἰσχίνην παιδέν-
 τες, ἀπμώσειε. καὶ ταῦτα δὴ τινα καταδερμῆν, ὡς ἀκῶ, μέλλει
 περὶ ἐμοῦ ποιῆσθαι, ἐπερωτῶν, εἰ ὅσα αἰχμύομαι, αὐτὸς μὲν ἐν
 τοῖς γυμνασίοις ὀχληρὸς ὢν, καὶ πλείων ἐραστὴς γεγονώς, τὸ δὲ
 πρᾶγμα εἰς ὄνειδος καὶ κινδύνους καδιδας, ἃ, τὸ τελευταῖον, ὡς
 ἀπαγγέλλουσι τινὲς μοι, εἰς γέλωτα καὶ λῆρον τινα παροτρυνόμενος

apportasse dicens: ac primum commemora-
 bit viros de vobis benemeritos, Harmodium
 et Aristogitonem, eorumque fidem mutuatam,
 et consecutas ex ea reipublicae utilitates: ne-
 que etiam, ut aiunt, Homeri versibus absti-
 nebit, aut heroicis nominibus, sed et Achil-
 lis et Patrocli ortam ex amore amicitiam,
 ut fertur, celebrabit, et formam (quasi vero
 ea non olim in felicitatis numero ponatur,
 cum modestia coniuncta) nunc laudabit.
 nam si calumnia quorundam efficiet, ut cor-
 poris decor aliquibus calamitati sit, non ea
 vos publice decreturos dicent, quae priuatim
 exoptetis. absurdum enim videri sibi, cum
 omnes vos liberis operam daturi, vota facia-

tis, ut filii nondum nati forma praestantes,
 et ciuitate digni euadant: eos qui iam nati
 sunt, quos rempublicam laudi sibi ducere
 conueniat, si formae elegantia praestantes,
 aliquos in sui admirationem conuertant, et
 contentione quadam amoris expetantur, a
 vobis Aeschini obsecutis ignominia notari.
 et hoc in loco, ut audio, me quoque per-
 stringet, rogans, an me non pudeat, cum
 ipse in gymnasiis frequens, et plurimorum
 amore captus fuerim, eam rem efficiam igno-
 miniosam et periculosam; postremo, ut qui-
 dam mihi nunciant, vos ad risum et nugas co-
 hortans, se vobis monstraturum dicet, quam
 multa in quosdam amatoria poemata fecerim:

ὑμᾶς, ἐπειδείξαδά μὲ φησὶν ὅσα πεποίηκα ἐρωτικά εἰς τινὰς
 ποιήματα, καὶ λοιδοριῶν τινῶν καὶ πληγῶν ἐν τοῦ πρᾶγματός αὐ
 τοῦ ἐμὲ γεγνήσθαι, μαρτυρίας φησὶ παρέξουσιν. ἐγὼ δὲ ἔτε ἐρωτᾷ
 δίκαιον ψέγω, ἔτε τὰς κάλλει διαφέρουσας φημὶ πεπορνθῆσθαι,
 ἔτ' αὐτοὺς ἐξαρνεῖμαι μὴ εἶ γεγονέναι ἐρωτικούς, ὅτι ἔτι καὶ νῦν εἶναι,
 τὰς τε ἐν τῷ πρᾶγματός γνησιότητος πρὸς ἐτέρους φιλονεικίας ὅτι
 μάχας οὐκ ἀρνεῖμαι μὴ ἔχει συμβεβηκέναι μοι. περὶ δὲ τῶν
 ποιημάτων ὧν φασὶν ἔσθαι με πεποιηκέναι, τὰ μὲν ὁμολογῶ,
 τὰ δὲ ἐξαρνεῖμαι μὴ τῶτον ἔχον τὸν τρόπον, ὃν ἔσθαι διαφθείρου-
 ντες παρέχον. οὐρίζομαι δὲ εἶναι, τὸ μὲν ἐρᾶν τῶν καλῶν καὶ
 σωφρόνων, φιλανθρώπων πάθος καὶ εὐνώμονος ψυχῆς· τὸ δὲ ἀσελ-
 γαίνην ἀρνεῖται τινὰ μιθεόμενον, ὑβριεῖ καὶ ἀπαιδεύει ἀνδρὸς
 ἔργον εἶναι ἡγεῖμαι. καὶ τὸ μὴ ἀδιαφθόρως ἐρᾶσθαι, φημὶ καλὸν
 εἶναι· τὸ δὲ ἐπαρθένην μισθῶ πεπορνεῦσθαι, αἰσχρὸν. ὅσον δὲ ἐκά-
 τερον τῶν ἀπ' ἀλλήλων διέσκηκε, καὶ ὡς πολὺ διαφέρει, ἐν τοῖς
 ἐφεξῆς ὑμᾶς πειράσομαι λόγοις διδάσκειν. (4) γὰρ παλαιοὶ ὑμῶν
 οὗτοι ἵππερ τῶν ἐπιποδύματων καὶ τῶν ἐν φύσεως δυνάμεων κα-
 κῶν ὅτι ἀγαθῶν ἐνομοθέτην ἃ τοῖς ἐλευθέροις ἡγεῖντο εἶναι πρᾶ-
 κτέα, ταῦτα τοῖς δούλοις ἀπέπειον μὴ ποιεῖν ΔΟΥΛΟΝ φησὶν ὁ νόμος
 ΜΗ ΓΥΜΝΑΖΕΣΘΑΙ ΜΗΔΕ ΞΗΡΑΛΟΙΦΕΙΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΠΑΛΑΙΣΤΡΑΙΣ.
 καὶ οὐκ ἐπὶ πρὸς ἑστράψεν, τὸν δὲ ἐλευθέρου ἀλείφου καὶ γυμνά-

ac testis producturum pollicebitur, de conui-
 ciis ac verberibus ob eam rem mihi factis.
 ego vere nec honestum amorem reprehendo,
 neque homines forma praestantis impu-
 dicitiae arguo, nec ipse inficias eo, me pro-
 pensum esse ad amores, neque etiam aemu-
 lationes et pugnas cum aliis, hodie quoque
 ex ea re oriri solitas, et mihi accidisse nego.
 de poematis autem quae me fecisse dicunt,
 eorum quaedam agnosco, quaedam ita esse,
 ut ab istis corrupta proferuntur, non con-
 cedo. amorem porro honestorum et mode-
 storum, humani affectus et liberalis animi
 esse statuo: sed pecunia redimendi aliquem

petulantiam, viri iniurii et inficit munus esse
 arbitror. atque etiam citra corruptelam a-
 mari, honestum esse affirmo: sed mercede
 adductum se prostituere, turpe. quantum
 autem inter horum utrumque interfit, quan-
 toque opere differant, post vos edocere co-
 nabor. patres enim vestri, cum de vitae ra-
 tione, iisque tum malis leges ferrent, quae
 naturae afferret necessitas, tum bonis quae
 ingenuos affectare deceret, haec servis in-
 terdixerunt: SERVVS, inquit lex, NON EX-
 ERCEATUR NEC PVLVERE ASPERGATVR
 PALAESTRIS. neque vero adscripsit
 etiam: ingenuus autem vngatur et exercea-
 tur.

ζεῶς. ὁπότε γὰρ ④ νομοθέται τὸ καλὸν τὸ ἐκ τῶν γυμνασίων
 καλιδόνεις, ἀπείπον τῆς δόλοισι μὴ μελέχην, τῷ αὐτῷ νόμῳ ἡγήσθη,
 ὃ ἐκείνης ἐκώλυνον, ὅτ' ἐλευθέρως περὶ τὰς γυμνάσια.
 πάλιν ὁ αὐτὸς ὅτ' εἶπε νομοθέτης, ΔΟΥΛΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤ ΠΑΙ-
 ΔΟΣ ΜΗ ΕΡΑΙΝ ΜΗΤ' ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΕΙΝ Η ΤΥΠΤΕΣΘΑΙ ΤΗΙ ΔΗΜΟ-
 ΣΙΑΙ ΜΑΣΤΙΓΙ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ ΠΛΗΓΑΣ. ἀλλ' οὐ τὸν ἐλεύθερον
 ἐκώλυσεν ἐρεῖν, καὶ ὁμιλεῖν, ἔ' ἀκολυθεῖν· ἐδὲ βλάβῃ τῷ παιδί,
 ἀλλὰ μαρτυρίαν σωφροσύνης ἡγήσατο συμβαίνειν. ἀκέρου δ',
 οἶμαι, καὶ ἀδυνατῆς ἐπ' ὄνῃ κελῖναι τὸν ὄντως εὖ νοῦν καὶ μὴ, τὸν
 ἐρωτῶσα σωφρονίζῃ, καὶ τὰς τ' φιλίας λόγους εἰς τὴν φρονῆσιν καὶ
 πρεσβυτέρων ἡλικίαν ἀναβάλλει· τὸ δ' ἐπακολυθεῖν καὶ ἐφορεῖν,
 φρεσὶν καὶ φυλακῇ σωφροσύνης ἡγήσατο εἶναι μεγίστην. τῆς δ'
 τοι τὰς τ' πόλεως μὴ δὲ ἐργέτας, ταῖς δ' ἀρεταῖς ὑπερεννοχό-
 τας, Ἀρμόδιον καὶ Αἰσιογόιτονα, ὁ σώφρων καὶ ἐννομός, εἴτε ἐρωτῶ
 εἴτε τρέπον αὐτὸν χρὴ περὶ σπεινῇ, τῆς δ' ἐπαίδευσεν, ὥς τὸς
 ἐπαινεῖν τὰ ἐκείνων ἔργα, καλαδέες ἐξ ἑσέως δοκεῖν εἶναι ἐν τῆς
 ἐγκωμίοις τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων. Ἐπειδὴ δ' Ἀχιλλέως καὶ
 Πατρόκλης μέμνηται, ἔ' Ὀμήρου, καὶ ἐτέρων ποιητῶν, ὡς τῶν μὴ
 ἀκαστῶν ἀνηκόων παιδείας ὄντων, ὑμεῖς ὅ' εὐχήμενός τις περὶ
 ποιῶν εἶναι, καὶ ὑπερφρονῶντες ἰσορῶν τὸν δῆμον· ἵν' εἰδῆτε,
 ὅτι καὶ ἡμεῖς π' ἤδη ἡγάσαμεν καὶ ἐμάθομεν, λέξομεν τι καὶ ἡμεῖς

tur. nam vbi legumlatores perspecta exer-
 citationum honestate, ab earum usu seruos
 repulerunt, eadem lege putarunt, qua illos
 prohiberent, se ingenuos exhortari ad exer-
 citationes. rursus idem legislator edixit, NE
 SERVVS INGENVVM PVERVM VEL A-
 MET VEL ASSECTETVR AVT PVBLI-
 CO FLAGELLO L PLAGIS AFFICIATVR.
 ingenuo autem non interdixit, ne vel ama-
 ret, vel colloqueretur, vel affectaretur: ne-
 que id puero incommodare, sed integritatis
 testimonium perhibere putavit. nam cum
 idem nondum sit eo iudicio praeditus, vt
 verum amatorem a falso possit discernere,

ipsum amatorem castigat, et amicitiae diu-
 dicationem aetati prudentiori et grauiori af-
 feruat: affectationem porro et inspectio-
 nem, modestiae custodiam esse maximam
 existimauit, proinde viros de republica bene
 meritos, et virtute praestantissimos, Harmo-
 dium atque Aristogitonem, modestus ille
 ac legitimus, siue amor siue mos est appel-
 landus, sic erudiit, vt qui eorum facta cele-
 brant, laudes rerum ab illis gestarum non
 assequi videantur. Quando autem Achillis
 et Patrocli meministis, atque Homeri, alio-
 rumque poetarum, quasi iudices nullis di-
 sciplinis sint eruditi, vos autem grauitatem
 quan-

ὡς τῶν. ἐπειδὴ γὰρ ἔπαινον φιλοσόφων ἀνδρῶν μεμνήσθαι,
 ἔκαστος καὶ τῶν εἰρημίων ἐν τῷ μέτρῳ λόγῳ, θεωρή-
 σαί τι δὲ βλάβη, ὡς Ἀθηναῖοι, εἰς τὰς ὁμολογημίων ἀγαθὰς
 καὶ χρηστὰς ποιητὰς, ὅσον κεχωριστὰς ἐνόμισαν τὰς σάφρονας, ἔ-
 τῶν ὁμοίων ἐρῶντας, καὶ τὰς ἀκρατεῖς ὧν ἔχρησεν, καὶ τοὺς ὑβριστάς.
 λέξω δὲ πρῶτον μὲν ὡς Ὀμήρου, ὃν ἐν ταῖς πρεσβυτάτοις καὶ σο-
 φωτάτοις τῶν ποιητῶν εἶναι τάπητον. ἐκεῖν γὰρ πολλαχῇ
 μεμνημένον ὡς Πατρόκλου καὶ Ἀχιλλέως, τὸν μὲν ἐρωτᾷ καὶ τὴν
 ἐπωνυμίαν αὐτῶν τῆς φιλίας ὑποκρύπτει· ἡγούμενον τὰς τῆς
 εὐνοίας ὑπερβολὰς καλὰ φανείναι τοῖς πεπαιδευμένοις τῶν
 ἀκρατῶν. λέγει γὰρ πρὸς Ἀχιλλεὺς ὁδύρην τὸν δὲ Πατρός-
 κλου θάνατον, ὡς ἐν πᾶσι τῶν λυπηροτάτων δυνάμηντοκόμῳ,
 ὅτι τὴν ὑπόχρεσιν τὴν πρὸς τὸν πατέρα τὸν Πατρόκλου τὸν Με-
 νοίπῳ ἀκὼν ἐψύσατο. ἐπαγγέλλεται δὲ αὐτὸν εἰς Ὀπύντα σῶσαι
 ἀπάξιν τὸν Πατρόκλον· ὡς γὰρ Ὀπυντῶν· εἰ συμπέμψειεν
 αὐτὸν εἰς τὴν Τροίαν, καὶ ὡς ἀκατάθρονον αὐτῶν. ὡς καλὰ φανής ἐστιν
 ὡς δὲ ἐρωτᾷ τὴν ἑπὶ μέλειαν αὐτῶν παρέλαβεν. ἐπὶ δὲ τὰ ἔπη, ἃ
 ἐγὼ νυνὶ μέλλω λέγειν,

Ω πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπ' ἐκβαλον ἡματι κείνῳ,
 Θαρσύνων ἥρωα Μενόιπον ἐν μεγάρῳσι.

quandam affectatis, et populo maiorem eru-
 ditionem: ut videatis nos quoque iam ali-
 quid audiuisse ac didicisse, hisce de rebus
 et ipsi aliquid differemus. postquam enim
 eruditorum hominum facere mentionem,
 et ad expositas versu sententias confugere
 instituunt, videte, Athenienses, poetis omni-
 um consensu praestantibus et bonis confide-
 ratis, quantum interesse existimarint inter
 modestos, ac sui similibus amantis, et inter
 immodestos, qui ea desiderant quae non de-
 cet, ac contumeliosos. primum autem de
 Homero dicam, quem in antiquissimis et
 sapientissimis poetis numeramus. qui cum
 multis locis Patrocli et Achillis meminerit,

amorem et cognomentum amicitiae illorum
 dissimulat, cum insignem illam beneuolen-
 tiam eruditibus auditoribus esse conspicuam
 existimet. quodam enim loco Achilles Pa-
 trocli necem deplorans, ut rem earum re-
 rum quae sibi acciderint omnium acerbissi-
 mam: dum recordatur, se inuitum fefellisse
 fidem Menoetio, Patrocli patri, datam: cui
 promississet, se Patroclum, Opuntem saluum
 reducturum (fuit enim Opuntius) si eum
 secum ad Troiam ablegasset, et fidei suae
 commisisset: unde apparet eum amoris cau-
 sa illius curam suscepisse: eos versus posuit,
 quos ego nunc recitabo:

Hæu quam stulta meae venit sententia menti,
 Quo

Φιλῶ δ' ὅτ' εἰς Οπόεῖα φεικλυτὸν ἱὸν ἀπάξῃ,
 Ἰλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τὲ ληϊδ' αἶσαν.
 Ἀλλ' ἔ Ζεὺς δῶδρεσι νοήματα πάντα τελεσάσῃ.
 Ἀμφω γὰρ πέπρω' ὁμοίῳ γαῖαν ἐρύθειν.

οὐ γίνωσκον ἐνταῦθα μόνον χειλιάζων φαίνεσθαι, ἀλλ' ἔτι καὶ αὐτὸν
 ἰσχυρῶς ἐπένθησεν, ὥς τε πρὸς Θέτιδ' αὐτῆς μητρὸς παρὰ
 σπλάγχνης, ὅτι μὴ μελεθὼν μὴδ' ἔτι ἐχθρὸς, ἀλλ' ἐάσας ἀπώμενον
 τὸν δ' Πατρόκλ' ἀνάσσειν, ἐπανελθὼν οἰκαδε, γρηγορὸς ἐν τῇ αὐτῇ
 παλαιοῖσι λυποθανεῖται· τιμωρησάμενος δ' ἐπὶ ταχέων μέλλει τὸν
 βίον τελευτᾶν, εἴη τοι τὴν δ' τεθνεώτ' ἴσιν μᾶλλον ἢ τὴν σω-
 τηρίαν. ἔτι καὶ μεγαλοψύχως ἠπείγει τὸν φονέα τὸν ἐκείνου
 τιμωρήσασθαι, ὥς τε πάντων αὐτὸν ὡς ἀμυνόμενον, καὶ κελδονίων
 λίσσασθαι, καὶ σίτον παροσενέγκασθαι, δόμνους μὴδ' ἐν τῇ τῶν πράξεων
 πρὸς αὐτὸν τὴν δ' Ἐκτορ' κεφαλὴν ἐπὶ τὸν δ' Πατρόκλ' τάφον
 ἐνέγκει. καθεύδοντι δ' αὐτῇ ἐπὶ τῇ πυρρᾷ, ὥς φησιν ὁ ποιητής,
 εἰδὼς ἐφίσατο Πατρόκλ', καὶ τοιούτων ἐπεμνήσθη, καὶ τοιαῦτα
 ἐπέσκηψε τῷ Ἀχιλλεῖ, ἐφ' οἷς καὶ δακρύσαι, καὶ ζηλώσαι τὴν δρεπὴν
 καὶ τὴν φιλίαν ἀξίον αὐτῶν εἶναι. Ἐπισκήψας μὴ γὰρ αὐτῷ, παρ-
 πῶν ὅτι ἐδὲ ἐκείν' ἀπέχθ' μακρὰν τ' εἰς βίαν τελευτῆς, εἴπως εἴη
 δυνάτουν, παροδοικήσας ὅπως τὸν αὐτὸν τρόπον, ὥς τε καὶ ἐτρά-

*Quo spondere die potui tibi, clare Menoeti,
 Incolumem, illustremque ad Opuntia moenia
 natum*

*Euerfa Troia, spoliis insignibus auctum,
 Victorem? sed non deus omnibus omnia
 vota*

*Indulget: siquidem sic impia fata tulerunt,
 Nos eadem ut tegeret tellus, utriusque cruore
 Sparsa ruberet humus.*

neque vero hic duntaxat lamentatur, sed
 eum adeo vehementer luget, ut cum a The-
 tide matre audisset, se, si hostis non perfe-
 queretur, sed inultam Patrocli necem pate-
 retur, domum reuersum, senem in sua pa-
 tria obiturum: sin ultus esset, celeriter vi-

tam cum morte commutaturum, fidem erga
 mortuum suae praetulerit incolumitati. tan-
 taque animi magnitudine ad ulciscendum
 illius interfectorem properarit, ut omnibus
 eum consolantibus, et lauare ac cibum ca-
 pere iubentibus, abiurarit se quicquam illo-
 rum facturum, priusquam caput Hectoris
 ad Patrocli sepulchrum attulisset. ei porro
 in rogo dormienti, ut ait poeta, simula-
 chrum Patrocli obuersatum, huiusmodi re-
 rum memoriam refricat, et ea mandat A-
 chilli, quae nobis lacrymas excutere possint,
 et efficere, ut virtutem eorum atque amici-
 tiam admiremur. nam eum iubet (praefatus
 in primis, illum etiam non longe a morte
 abesse).

Φησαν ἢ ἐβίωσαν ἐν τῷ αὐτῷ, ἔτω ἢ τελευτησάντων αὐτῶν τὰ
ὅσα ἐν τῇ αὐτῇ σοφῇ κείσεται. ὁδύρμηδ' ὃ καὶ τὰς διατείδας
διεξιῶν, ἅς μετ' ἀλλήλων ζῶντες διέτεινον, λέγει ὅτι ἐκ ἔτι πρὶν
τῶν μεγίστων, ὥσπερ τὸ πρῶτον, καθεζόμενοι μετ' ἀλλήλων μό-
νοι ἀποθνήσκον τῶν ἄλλων φίλων βελευσόμεθα· τὴν πίσιν, οἶμαι, καὶ
τὴν δῶνοιαν ποθεινοτάτῃ ἡγάδηρος εἶναι. ἵνα δὲ καὶ διὰ τῆς μέτρας
τὰς γνώμας ἀκρόσῃς τῶν ποιητῶν, ἀναγνώσε' ὑμῖν ὁ γραμματεὺς
τὰ ἔπη τὰ πρὶν τούτων, ἃ Ὀμηρος πεποίηκε. λέγε πρῶτον τὰ
πρὶν τῷ Ἑκτορὶ τιμωρίας·

Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν, φίλ' ἐταῖρε, σὺ ὕστερος εἶμ' ὑπὸ γαῖαν,
Οὐ σε πρὶν κλειῶ, πρὶν γ' Ἑκτορος ἐνθάδ' ἐνέικω
Τύχεα καὶ κεφαλὴν μεγαθύμου σείο φονῆος.

ἀναγίνωσκε δὴ ἃ πρὶν τοῦ ὁμολόφοις αὐτὰς ἡμέρας λέγει ἐν τῷ
ὑπνω ὁ Πάτροκλος, καὶ περὶ τῶν διατείδων ἅς σὺ διέτεινον
ἀλλήλοις·

Οὐ γὰρ ἐπὶ ζωοῖ γε φίλων ἀπάνδρην ἐταίρων
Βελάς ἐζόμενοι βελεύσομεν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν καὶ
Ἀμφέχανε συγερῇ, ἥ περ λάχε γαιόμενον περ.
Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεύς,
Τείχε' ὑπὸ Τρώων εὐνηγμένων δ' ἀπολέας,

abesse) si quo modo fieri possit, dare ope-
ram, ac prouidere, vt quemadmodum vna
sint educati et versati, sic eorum etiam de-
functorum ossa eodem in loculo reponantur.
praeterea lamentans, et actam vna vitam
recensens, ait, se posthac maximis de rebus,
vt soliti prius fuerint, in eodem confessu,
seorsim a ceteris non esse deliberaturos: fi-
dem, opinor, et beneuolentiam, rem summi
esse desiderii existimans. vt autem poetae
sententias versibus inclusas audiat, recita-
bit vobis scriba versus quos his de rebus fecit
Homerus. eos primum narra, quos de He-
ctoris supplicio fecit:

Nunc postquam, Patrocle, tuae sum postera
vitae

Tempora sortitus, non ante ego debita
soluam
Funere iusta tuo, quam huc Hectoris arma
superbi
Et caput attulero.

recita ergo ea quae Patroclus in somnis illi
dicit de communi sepultura, et de vitae actae
vna consuetudine:

Non dabitur tecum posthac de rebus agendis
Consultere, vt nuper viuentes fecimus ambo:
Sed me letiferi cohibet vis ferrea fati,
Quod mihi nascenti saeuae statuere sorores.
Hoc quod te quoque, Achille, manet, sub moe-
nibus aliis
Laomedontae paruo post tempore Troiae.
Hoc

Μαρνάμδρον δῆϊοις Ελένης ἔνεκ' ἠϋκόμοιο.
 Ἄλλο δέ τι ἐρέω, σὺ δ' ὀνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνδθε πηθήμηναι ὅς ἐ, Ἀχιλλεῦ,
 Ἄλλ' ἵνα πῆρ σε καὶ αὐτὸν ὁμοίη γαῖα κεκεύθῃ
 Χρυσέῳ ἐν ἀμφιφορεῖ, τὸν τι πόρρε πτότνια μήτηρ.
 Ὡς ὁμᾷ ἐτράφηνό μ' ἐν ὑμετέρῃσι δόμοισιν,
 Εὐτέ με πύθον ἐόντα Μενόιτιοι δ' Ὀπόεντιοι
 Ηγαγόν ὑμέτερόνδ', ἀνδροκτασίης ὑπὸ λυγρῆς,
 Ημεῖς τὰ, ὅτε παῖδα καλέκτανον Ἀμφιδάμαντιοι
 Νήπιον, ὅκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀσραγάλοισι χολωθείς·
 Εἴθα με δεξάμενοι ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεὺς
 Ἐτρεφέ τ' ἐνδυκέως, καὶ σὸν θεράπονι' ὀνόμηνεν·
 Ὡς ὃ καὶ ὅς ἐα νῶϊν ὁμῇ σορὸς ἀμφικαλύπτοι.

ὥς τίνω δ' ἐλὼ αὐτὰ σωθῆναι μὴ τιμωρησαμὲν τὸν ἔ Πατρό-
 κλυ θάνατον, ἀνάγνωθι ἂ λέγῃ ἡ Θέτις·

Ὀκύμορ' δὴ μοι τέκος ἔσται, οἷ' ἀγορεύεις·
 Αὐτίκα γάρ τι ἔπειτα μεθ' Ἐκτορα πολὺς ἔτοιμος.
 Τὼ δ' αὖτε περσέειπε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς.
 Αὐτίκα τεθναίω· ἐπεὶ ὅκ' ἄρ' ἐμελλον ἐταίρῳ
 Κτεινομὲνῳ ἐπαμυνῶ, ὃ μοι πολὺ φίλτατος ἔσκεν.

*Hoc quoque te repetens iterumque iterumque
 precabor,
 Ne procul a nostris tua mandes ossa reponi
 Ossibus : et quoniam primos simul egimus
 annos,
 Cum puerum pater ex Opoente Menoetius olim
 Me tulit ad vestros studio properante penates,
 Tempore quo infelix natum Amphidamante
 peremi
 Ludendo inuitus : tum me domus inclyta
 Pelei
 Suscepit, cura et tecum nutriuit eadem :
 Nunc etiam nostra ossa una condantur in
 urna
 Coniuncta aureola, sed quae capere utraque
 possit.*
 VOL. II.

*Quam tibi (nam memini) dono dedit inclyta
 mater.
 licuisse porro ei esse incolumi, nisi Patrocli
 necem vltus esset, ea legito quae Thetis ait :
 Et te, sicut ais, cita mors manet, inclyte fili :
 Sed prius Hectoreo tinges in sanguine dex-
 tram,
 Cui vitam eripies, cuius tu fata sequeris
 Temporis exigui spacio. sic dixit, at illi
 Reddidit ex imo suspiria pectore ducens
 Filius Aeacides : equidem, charissima mater,
 Sicut ais, moriar, quando iacet iste meorum
 Optimus, et longe huic animo charissimus idem,
 Cui non auxilio potui, non esse saluti,
 Ne procul a patria, Troiae sub moenibus altis,
 Hostili caderet perfossus pectora ferro.*
 I Iam

ὁ τίνω εἴδενός ἦπ' ἰον σοφὸς τῶν ποιητῶν Εὐριπίδης, ἐν τι τῶν
καλλίστων ὑπολαμβάνων εἶναι τὸ σωφρόνως ἔρᾶν, ἐν εὐχῆς μέρε
τὸν ἔρωτα ποιῆμενος, λέγει περ,

Ὁ δ' εἰς τὸ σωφρον ἐπ' ἄρετὴν τ' ἄγων ἔρως
Ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν, ὧν εἴλω ἐγώ.

πάλιν τίνω ὁ αὐτὸς ποιητὴς ἐν τῇ Φοίνικι (ἀποφαίνε'), ὑπὲρ τῆς
γεγνημένης αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα διαβολῆς ἀπολογούμενος, καὶ
ἀπεδίξων ὅτ' ἀνθρώπου μὴ εἴη ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς,
ἀλλ' ἐκ τῆς βίης τὰς κρείστας ποιῆσθαι.

Ἦδη γ' πολλῶν ἡρέθην λόγων κρείστας,
Καὶ πόλλ' ἀμιλληθέντα μαρτύρων ὑπο-
τάναντ' ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς πέρι.
Καὶ γὰρ μὲν ἔγω, καὶ ὅσις ἔσ' ἀνὴρ σοφός,
Δογίζομαι τὰληθές, εἰς ἀνδρὸς φύσιν.
Σκοπῶν, διαίταν ἴσθιν' ἐμπορεύε').
Ὅσις δ' ὁμιλῶν ἡδέε') κακοῖς ἀνὴρ,
Οὐ πάπο' ἡρώπησα γνώσκων ὅτι
Τοιῷτός ἐστιν οἷς περ ἡδέε') ζυγών.

σκέψασθε δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς γνώμας αὐτῶν ἀποφαίνε') ὁ ποιητὴς·
ἤδη γ' πολλῶν πειρημάτων φησὶ γεγενησθαι κρείστας, ὥσπερ νῦν.

iam qui nulli poetarum sapientia cedit Eu-
ripides, in rebus honestissimis amorem mo-
destum numerans, quodam eum loco votis
exoptans, sic ait:

*Amor modestus, et virtutis affecla,
Est expetendus, isque contingat mihi.*

rursus idem poeta in Phoenice, de calu-
mnia qua delatus fuerat apud patrem, pro-
nunciat, se defendens et homines consue-
faciens, ne ex suspicionibus aut criminatio-
nibus, sed ex anteacta vita iudicium faciant:

*Iam saepe lectus acris litis arbiter,
Cum multa concurrissent dicta testium,
Statui diuersum, causa adductus vnica.*

*Et ego quidem sic (ratio ut ipsa postulat)
Inquiro vera, mores intuens viri, et
Quotidianae vitae consuetudinem.
Namque improborum cui placet sodalitas
Is qui fiet vir, non rogo: sciens satis,
Sodalium illum conuenire moribus.*

considerate sententias, Athenienses, quas
poeta profert. ait se iam multarum rerum
fuisse disceptatorem, ut et vos nunc iudices:
seque asserit iudicia non e testimoniis, sed e
studiis et familiaritatibus fecisse: illuc respi-
cientem quae fuisset reo quotidianae vitae
consuetudo, et ut suam familiam gubernas-
set: quasi eodem modo et rempublicam esset
ad-

ὕμεις δικάσαι· καὶ τὰς κείρας οὐκ ἐκ τῶν μαρτυριῶν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιπιδευμάτων καὶ τῶν ὁμιλιῶν φησὶ ποιῆσθαι, ἐκείσε δ' ἀποβλέπων, πῶς τὸν καθ' ἡμέραν βίον ζῇ ὁ κεινόμενος, καὶ ὄντινα τρόπον διοικεῖ τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν· ὡς ἀπαληψίως αὐτὸν καὶ τὰ τ' ἀπόλεως διοικήσονται· καὶ τίσι χαίρει πλησιάζων, καὶ τελευτῶν οὐκ ὥκνησεν ἀποφίνασθαι, τριῖτον αὐτὸν εἶναι, οἷς περ ἡδεῖ ξυῶν. οὐκοῦν δίκαιον καὶ περὶ Τιμάρχου τοῖς αὐτοῖς ὑμᾶς Εὐριπίδῃ χρῆσασθαι λογισμοῖς. πῶς διώκηκε τὴν ἑαυτοῦ εὐσίαν; καλεδνδοκε τὰ πατρῶα, καὶ τὰ τῶν φίλων, μεμιδαρνηκῶς περὶ σώματι, καὶ δωρεδοκῶν δημοσίᾳ πάντῃ ἠφάνικεν, ὥστε μηδὲν ἄλλ' ἢ τὰς αἰχμῶας αὐτῷ ἀειεῖναι; χαίρει ὃ τῷ ξυῶν; Ἡγησάνδρῳ. ὁ δὲ Ἡγησάνδρῳς ἐκ τίνων ἐστὶν ἐπιπιδευμάτων; ἐκ τέτων, ὅς ὢν αὐτὸν πρῶξδωλα ④ νόμοι ἀπαγορεύουσι δημηγορεῖν. ἐγὼ δὲ τί λέγω καὶ Τιμάρχου; καὶ τίνα ποτ' ἐστὶν ἂν ἀντιγέγραμμαι; μὴ δημηγορεῖν Τιμάρχον πεπορνδυμένον, καὶ τὴν πατρῴαν εὐσίαν καλεδνδοκότα· ὑμεῖς δὲ τί ὁμωμόκατε; ὑπὲρ αὐτῶν ψηφιεῖσθαι ὡς ἀνὴρ δίκαιος ἦ. Ἰνα δὲ μὴ μακρολογῶ περὶ τῶν ποιητῶν δι-
εξιῶν, ἀνδρῶν ἐξ ὧν πρεσβυτέρων καὶ γνωρίμων ὑμῖν ὀνόματα, καὶ μερακίων καὶ παίδων ὧν τοῖς μὲν, διὰ τὴν εὐπρέπειαν πολλοὶ γεγονόασιν ἐρασταί, ἐνίοις δὲ τῶν ἐν ἡλικίᾳ ἐτι καὶ νῦν εἰσὶν ὧν εὐ-
δεῖς πώποτ' εἰς τὰς αὐτὰς αἰτίας ἀφικῇ Τιμάρχῳ. καὶ πάλιν

administraturus: et quorum commercio gavi-
sus esset, denique pronunciare non dubi-
tat, talem eum esse, quales ii sint, quorum
consuetudine delectetur. aequum igitur est,
vos de Timarcho etiam iisdem cum Euri-
pide uti rationibus. quomodo suam rem fa-
miliarem curavit? patrimonium et suum et
amicorum per luxum absumpsit, prostituta
mercede pudicitia, acceptisque ob rem iu-
dicandam muneribus omnia strenue confe-
cit, ut nihil ei sit reliquum praeter dedecus?
cuius autem consuetudine delectatur? He-
gefandri. Hegesandri porro studia quae sunt?

bendis repellitur. ego vero de Timarcho
quid dico? et quanam ad praetorem retu-
li? ne conciones habeat Timarchus, pud-
icitia prostituta, et per luxum absumpto pa-
trimonio: vos quid iurastis? de iis rebus pro-
nunciaturus, quae in accusatione praescri-
ptae sint. Ne vero poetarum auctoritate in-
culcanda sim prolixior, virorum dicam se-
niorum, notorumque vobis nomina, adole-
scentum item et puerorum, quorum alii ob
formae venustatem multos habuerunt ama-
tores, alii per aetatem nunc etiam habent:
quorum nemini unquam eadem quae Timar-
cho crimina sunt obiecta. vicissimque vobis

ὑμῖν ἀντιδέξαιμι ἀνθρώπων πεπορευμένων αἰχρῶς καὶ φανερώς
ὀνόματα· ἵνα ὑμεῖς ἀναμνησθέντες κατανείμῃτε εἰς τὴν περσικήν-
σαν τάξιν Τίμαρχον· πρῶτον δὲ λέξω τὰ τῶν ἐλευθέρων καὶ
καλῶς βεβιωκότων ὀνόματα. γινώσκεις, ὦ Ἀθλωαῖοι, Κεῖτωνα τὸν
Ἀστούχου, καὶ Περικλείδην τὸν Περικλοῖδου, καὶ Πολεμαχῆν, καὶ Παν-
τολέοντα τὸν Κλεαγόρου, καὶ Τιμησίθεον τὸν δρομέα, καλλίσους
ὃ μόνον τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλλήνων γεγενημένοις, καὶ
πλείστον, ἔσθω φρονεσάτων τυχόντας ἐραστῶν· ἀλλ' ὅμως ἔδεις
πάντοτε αὐτοὺς ἐψέξε. πάλιν ἐκ τῶν μεραρχίων, ἔσθω ἐν παισὶν
ἐπὶ καὶ νῦν ὄντων, πρῶτον μὲν τὸν ἀδελφιδῆν ἔσθω Ἰφικράτης, υἱὸν
δὲ Τισίας ἔσθω Ραμνυσίου, ὁμώνυμον δὲ ἔσθω κλεινομήνῃ Τιμάρχου,
ὃς ὑπρεπὲς ὡς ἰδεῖν, τοσούτον ἀπέχει τῶν αἰχρῶν, ὥστε πρῶτον
ἐν τοῖς κατὰ ἀρχὰς Διονυσίοις κωμῶδῶν ὄντων ἐν Κολυτῷ, καὶ Παρ-
μηνίῳ, ἔσθω κωμικῇ ὑποκειτῇ, ἐπὶ τοῖς πρὸς τὸν χορὸν ἀνά-
παισον, ἐν ᾧ ὧν, εἶναι πᾶσι πόρνας μεγάλας Τιμαρχώδεις·
ἔδεις ὑπελάμβανεν εἰς τὸ μεράκιον, ἀλλ' εἰς σὲ πᾶντες. ἔτω
κληρονόμῳ εἰ τοῦ ἑπταδύμαλῳ. πάλιν Ἀντικλέα τὸν σαδιο-
δρόμον, καὶ Φειδίαν τὸν ἀδελφὸν τῷ Μιλησίᾳ. ἐπὶ δὲ εἰπεῖν ἔχων
πολλὰς, παύσομαι· ἵνα μὴ δοκῇ τὸν ἔπαινον φεραπεία πᾶσι κατὰ
αὐτῶν ποιῆσθαι. οὐδὲ δὲ τῶν ὁμοτρόπων Τιμάρχου μὴ φεύγων

commemorabo nomina hominum, qui libi-
dini turpiter aperteque indulserunt: ut vos
eorum recordati, Timarchum in conveni-
entem ei ordinem reponatis. primum autem
commemorabo ingenuorum nomina, qui ae-
tatem honeste exegerunt. nostis, Athenien-
ses, Critonem Astyochi, et Periclidem Pe-
rithoedae F. et Polemagenem, et Pantole-
ontem Cleagorae F. et Timefitheum cur-
sorem, qui non civium duntaxat, sed et
Graecorum omnium formosissimi fuerunt,
atque amatores plurimos et modestissimos
habuerunt: tamen nemo unquam eos vitu-
peravit. rursus ex adolescentibus, et iis qui
etiam nunc inter pueros censentur, primum
Iphicratis ex fratre nepotem, Tisiae Rha-

mnusii F. Timarcho nunc reo cognomir em,
qui cum sit decorus aspectu, tantum: be-
t a turpitudine, ut nuper, cum in suburbanis
Bacchanalibus comoediae in Colyto ageren-
tur, et Parmeno comicus histrio dixisset ad
coetum versum anapaesticum: esse quos-
dam magnos catamitos, Timarcho similis:
nemo id in adolescentem, sed in te omnes
dici putarint. adeo illius studii creuisti
hereditatem. Anticlem porro cursorem, et
Phidiam Milefii fratrem. cum autem multos
adhuc haberem commemorandos, definam,
ne de industria gratiam illorum videar au-
cupari. iam de illis qui sunt Timarcho si-
miles, quamvis inimicitias fugiam, tamen
eorum quos minime curo faciam mentio-
nem.

τὰς ἀπεχθείας, ὧν ἤκιστα μοι μέλει, μνησθήσομαι. τίς γὰρ ὑμῶν τὸν ὀρφανὸν καλέμνον Διόφαντον οὐκ οἶδεν; ὃς τὸν ξένον πρὸς τὸν ἀρχοντα ἀπήγαγεν, ὃ παρήσθαιεν Αἰτισφῶν ὁ Αἰλιεὺς, ἐπαιπασάμενός τέπαρας δραχμὰς αὐτὸν ὑπὲρ τῆς πρῶτης ταύτης ἀπεσεσηκέναι καὶ τὰς νόμους λέγων, οἱ κελεύει τὸν ἀρχοντα τῶν ὀρφανῶν ἑπιμελεῖσθαι, τὰς ὑπὲρ τῆς σωφροσύνης κειμήλους ὑπερβέβηκώς· τίτον δὴ τίς οὐκ ἐμίσθ; ἢ τίς τῶν πολιτῶν οὐκ ἐδυχέραινε Κηφισόδωρον, τὸν τῷ Μόλωνος καλέμνον, καλλίστην ὥραν ὄψεως ἀκλεέστατα διεφθαρκότα; ἢ Μνησίθεον τὸν τῷ Μαγείρῃ καλέμνον, ἢ πολλὰς ἐτέρους, ὧν ἐκὼν ἑπιλανθάνομαι; εἰ γὰρ ἐπεξελθεῖν αὐτῶν ἕκαστον κατ' ὄνομα πικρῶς βέλομαι· ἀλλὰ μάλλον τῶν τοιούτων ἔργων ἀπορεῖν ἂν εὐξαίμην ἐν τῷ λόγῳ, διὰ τὴν πρὸς τὴν πόλιν εὐνοίαν. ἐπειδὴ γὰρ ἐκατέρων πρεσβύται πρὸς τὴν διεξελθούσαν, χωρὶς μὲν τὰς διὰ σωφροσύνην ἐρωμένους, χωρὶς γὰρ τὰς εἰς ἑαυτὰς ἑξαμαρτάνοντας· ὑμεῖς ἤδη τοῦτ' ἐρωτηθέντες ἀποκρίνασθε πρὸς ἐμὲ, εἰς ὁποτέραν τάξιν τὸν Τιμαρχὸν κατανέμετε· πότερον εἰς τὰς ἐρωμήτους, ἢ εἰς τὰς πεπορνισμένους; ἔκῃ μὴ καλαλιπὼν ἢ εἴλου συμμορίαν, αὐτομολήσῃς εἰς τὰς τῶν ἐλευθέρων διαλείδας. Εἰ δὲ ἑπικρατῶσι λέγειν, ὡς ἔχ' ἡταίρηκεν, ὅστις μὴ κατὰ συγγραφὰς ἐμιμῶται, καὶ γραμ-

nem. quis enim vestrum Diophantum, qui orbus appellatur, non novit? qui hospitem ad praetorem traxit, cuius assessor fuit Aristopho Azenienfis: conquestus se quatuor ab illo drachmis ob eam rem promissis, fraudari: et leges recitavit, quae praetorem pupillorum curam gerere iubent: neglectis iis, quae modestiae tuendae causa latae sunt. eum ergo quis non oderat? quis civium non auersabatur Cephisodorum, qui Molonis F. nominabatur, quod pulcherrimi aspectus elegantiam summis probis contaminarat? aut Mnesitheum, qui Magiri (coqui) F. dicitur, aut multos alios, quorum ultro obliuiscor? neque enim eorum quemlibet acerbē et nominatim recensere volo: sed multo

magis optarim, in oratione me talium factorum inopia laborare, pro mea erga urbem benevolentia. sed quia utrorumque quosdam delectu habito commemoravimus, seorsim eos qui ob modestiam diliguntur, eos item seorsim, qui semetipsos violant: vos iam ad quaestionem hanc respondeatis mihi velim, in utro Timarchum ordine collocetis? eorumne qui diliguntur, an qui pro scortis subiguntur? ne igitur ea quam delegisti classe relictā, pro transfuga in coetus ingenuorum irrumpito. Quod si dicere instituerint, non in scortorum numero habendum esse, qui non ex syngrapha fuerit mercede elocatus, ac postularint, ut tabulas et testis exhibeam: vos primum memineritis legum.

ματεῖον, καὶ μάρτυρας ἀξιῶσί με τέτων παλαιῶν πρῶτον μὲν
 τὰς παλαιὰς ἐταιρήσεως νόμοις μέμνηδε, ἐν οἷς ἑδραμὲν μνείαν ὁ
 νομοθέτης παλαιὰ σωθηκῶν πεποίητο. καὶ γὰρ εἰ καὶ γραμματεῖόν τις
 ἑαυτὸν κατήχυνε, τέτ' ἐξήτασεν, ἀλλὰ παρρησιαστικῶς ὅπως ἂν ἡ
 παλαιὰ γῆραι, τὸν παλαιῶνα κελεύει μὴ μετέχειν τῶν τῆ πόλεως
 κοινῶν. εἰκότως. ὅς τις γὰρ νέος ὢν ἀπέστη δι' ἀγχιρὰς ἡδονὰς τῆ εἰς
 τὰ καλὰ φιλοτιμίας, τέτον ὅκ' ὥρῃ δὲ πρεσβύτερον γυμνα-
 νον, ὁ τὰς νόμους εἰσφέρειν, ἐπιτιμον εἶναι. ἔπειτα καὶ τὴν δὴθειαν
 τῆ λόγῃ τέτ' ῥαδιὸν ἐστὶν ἐξετάσαι. πάντες γὰρ ἂν τέτ' ὁμολο-
 γήσαιμεν, ὅτι τὰς σωθηκὰς τὰς παρὰ ἀλλήλους, ἀπιστίας ἕνεκα
 ποιούμεθα· ἵνα ὁ μὴ παλαιὰς τὰ γεγραμμένα, δίκην λάβῃ τῇ
 ψήφῳ παλαιὰ τῆ παλαιότητος. ἔκκ' ἐπεὶ τὸ παλαιὸν δίκης παρ-
 δέεται, τοῖς καὶ γραμματεῖον ἡταιρηκόσιν, ἂν ἀδικῶνται, ἡ τῶν νό-
 μων, ὢν ἑτοί φασι, ἐπικεῖα καὶ ἀλείπειται. καὶ τίς ἂν ὁ λόγος
 ἐκατέρω φανείη; μὴ γὰρ ἡ ἐμὲ λεγόμενον, ἀλλὰ γινόμενον τὸ
 παλαιὸν νομίσθ' ὅρα. ἔγω γὰρ ὁ μὲν μισθωσάμενος δίκαιος εἰς
 τὸ παλαιὸν· ὁ δὲ μισθωθείς ἀδίκος καὶ μὴ βέβαιος. ἡ πάλιν τῆ-
 νουπίον, ὁ μὲν μισθωθείς, μέτερος καὶ ποιῶν τὰ ὁμολογημένα, ὁ δὲ
 τὴν ἡλικίαν παλαιῶν, καὶ μισθωσάμενος, ἐψεύδω. καὶ δικαστὰς
 ὑμᾶς αὐτὰς νομίσαι κατὰ τὴν. ἔκκ' ὁ πρεσβύτερος, ἀποδοθέντος
 τῆ ὑδαίῳ αὐτῷ καὶ λόγῃ, κατηγορίαν μὲν παλαιῆς, βλέπων δι-

legum de impudicitia, in quibus nullam pa-
 ctionum mentionem fecit legislator. neque
 enim an aliquis ex syngrapha se coinquina-
 rit, id spectavit, sed omnino, quocunque
 modo res acta fuerit, eum qui fecerit, ad-
 ministratione reipublicae abstinere iussit. id-
 que merito. nam qui adolescens ob turpis
 voluptates gloriam honestatis neglexisset,
 eum non censuit legis auctor, aetate proue-
 ctioe vllum oportere honorem consequi. de-
 inde rationis istius ineptias facile est osten-
 dere. omnes enim fatemur, nos pactiones
 inter nos ex diffidentia facere: ut qui eas
 servavit, iudicio poenas de eo sumat, qui
 fidem fregerit. igitur si impudicorum actio

iudicium ex syngrapha postulat, si iniuriis
 afficiantur: earum legum quas isti profe-
 runt, praesidium eis est reliquum. ecquae
 autem utriusque possit esse oratio? putate e-
 nim vos, rem non a me narrari, sed a vobis
 aspici. esto enim conductor aequus in con-
 tractu, conductus autem iniquus, et incon-
 stans: aut contra conductus aequus, et stans
 conuentis, alter natu grandior, et conductor
 fallax. vos ipsos autem pro tribunali sedere
 fingite. itaque natu maior, dato sibi tem-
 pore dicendique potestate, seriam accusatio-
 nem instituet, vos nimirum intuens: con-
 duxi, Athenienses, Timarchum, ut meum
 scortum esset, ex tabula, quae sita est apud

De-

λονότι πρὸς ὑμᾶς, ἐρεῖ· ἐμισθώσάμην, ὦ Ἀθῆναι, Τίμαρχον·
 ἔταιρεῖν ἐμαυτῷ καὶ τὸ γραμματεῖον, τὸ πρὸ Δημοσθένος καί μιν·
 εἰδὲν γὰρ καλὴν ἔστω εἰρηάδα· εἰ δὴ ποιεῖ μοι τὰ ὁμολογημένα· καὶ
 ταῦτ' ἤδη διέξεισι δηλονότι, πρὸς οὗτο δίκασας λέγων, ἂν καὶ τὸν
 τοιοῦτον ποιεῖν. ἔπειτα εἰ καὶ ἀλαλούησεν ὁ μισθώμενος τὸν Ἀθη-
 ναῖον πρὸς τοὺς νόμους, καὶ πρὸς τῶν ἀπεισιν ἐν τῇ δικαστείᾳ, εἰ
 τί μ' ἐπωβελίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλῃ ὕβρει; ἀλλ' εἴ οὕτως, ἀλλ'
 ὁ μισθώμενος δικάζεται. λεγέτω δὴ παρελθὼν ὁ σοφὸς Βάταλ·
 ὡς αὐτῷ, ἵνα εἰδῶμεν τί ποτ' ἐρεῖ. ἄνθρωποι δίκασαι, ἐμισθώσατό
 με ἔταιρεῖν αὐτῷ δαγυεῖς ὅσις δηποτοῦν· εἰδὲν γὰρ διαφέρει
 ἔστω εἰρηάδα· καὶ γὰρ μὴ ἀπαντα καὶ πεποίηκα, καὶ ἐτι καὶ νῦν ποιεῶ
 καὶ τὸ γραμματεῖον, ἂν καὶ ποιεῖν τὸν ἔταιρεντα· οὕτως ὅτι ὁ ὑπερβαίνει
 τὰς σωθῆκας. ἔπειτα οὐ πολλὴ κραυγὴ πρὸς τῶν δικαστῶν αὐτῷ
 ἀπαντήσεται; τίς γὰρ οὐκ ἐρεῖ, ἔπειτα εἰσβάλλεις εἰς τὴν ἀγορὰν, ἢ
 σεφανοῖ, ἢ πρὸς τίς τῶν αὐτῶν ἡμῶν; εἰ καὶ εἰδὲν ὅφελος τῆς
 συγγραφῆς. πόθεν οὐκ ἴσχυες, καὶ σωθῆτες γεγνήσθαι λέγειν, ὡς καὶ
 γραμματεῖον ἤδη τινὲς ἠταίρησαν, ἤδη ἐρῶ. ἀνὴρ εἰς τῶν πολι-
 τῶν· τὸ δ' ὄνομα οὐ λέξω, τὰς γὰρ ἀπεχθείας φεύγω· οὐδὲν
 πρὸς οὐδὲν ὥν ὀλίγω πρὸς τερῶν ἐγὼ διεξῆλθον ὡς ὑμᾶς, λέ-
 γει· πρὸς τὰς σωθῆκας ἠταίρησεν τὰς παρ' Ἀνικλεῖ καί με-
 νας, οὐκ ὥν ἰδιώτης, ἀλλὰ πρὸς τὰ κοινὰ πρὸς τῶν καὶ λυδορείαις

Demosthenem (nihil enim prohibet ita dici) neque vero ille stat pactis, eaque iam exponit scilicet, ac iudicibus narrat, quae tali homini facienda sint. nonne vero is qui Atheniensem contra leges conduxerit, lapidibus obruetur, atque e iudicio discedet, non sexta duntaxat aestimatae litis parte condemnatus, sed et ob contumeliam punitus? verum non ille, sed conductus litem intendat, et sapiens iste Batalus causam illius agat: ut videamus quid dicturus sit. conduxit me, iudices, ad libidinem pecunia sua, quicumque sit (nihil enim interest, si ita dicatur) ac ego omnia et feci, et adhuc facio, ut tabulae iubent, quae scorto facienda sunt.

iste autem fidem frangit. nonne vero magnum clamorem tollent iudices? quis enim non dicet: et adhuc in forum prodit? aut coronam gestat? aut aliquid eorum agit quae nos agimus? itaque nulla est syngraphae utilitas. unde autem inoleuerit consuetudo illa, ut dicatur, quosdam ex tabulis sui fecisse copiam, iam explicabo. quidam civium (nomen taceo, vitandae offensionis causa) nulla earum rerum habita ratione, quas paulo ante apud vos commemoravi, fertur contra pactionem, apud Anticlem factam, se prostituisse: et is quidem non homo plebeius, sed rempublicam administrans: qui cum dicteris incesse soleat, effecit, ut haec

ᾠδὴν, εἰς σωήθειαν ἐποίησε ἔργον τέττα τὴν πόλιν καλῶς
 εἶναι· καὶ διὰ τῆτο ἐρωτῶσί τινες, εἰ καὶ γραμματεῖον ἢ πρᾶξις
 γεγύνηται; ὃ δὲ νομοθέτης ἔχῃ ὅπως τὸ πρᾶγμα γεγύνηται ἐ-
 φρόνισεν, ἀλλ' εἰς ὅπως μὴ μίσηται γεγύνηται, καλέγνωκε τοῦ
 πρᾶξαντος αἰσχύνῃ. Ἀλλ' ὅμως ἔγωγε σαφῶς τέτων διωρισμέ-
 νων, πολλὰ παρεμβολὰς λόγων ὑπὸ Δημοθένους διεθέσονται.
 Ἐταῖς μὲν ὑπὲρ τῆς πράξεως κακοηθείας λεγομένης ἦθον
 ἂν τις ἀναγκάσειεν· ἃ δὲ ἐξώθεν ἐπεισάξειαι, λυμαινόμενος
 τὰ τῆς πόλεως δίκαια, ἐπὶ τέτοις ἀξίον ἐστὶν ἐργαζέσθαι. πολλὸς
 μὲν γὰρ ὁ Φίλιππος ἔσται· δυνάμιχθήσεται δὲ καὶ τὸ τῆς παιδὸς
 ὄνομα Ἀλεξάνδρου. καὶ γὰρ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς ἀμεινός τις
 ὅστις καὶ ἀπαίδευτος δυνάτωρ ἐστὶ. τὸ μὲν γὰρ εἰς τὸν Φίλιππον
 τῷ λόγῳ πλημμελεῖν, ἀμαθὲς μὲν καὶ ἀκαίρην ἔλαθον δι' ἧς μέλ-
 λω λέγειν ἀμάχημα. ὁμολογεμένης γὰρ εἰς δούρα, καὶ περ
 ὅτι ὢν αὐτὸς ἀνὴρ, τὰς βλασφημίας ποιήσειαι. ὅταν δὲ ταῖς
 εἰς τὸν παῖδα πεπραγμέναις μελαφοδαῖς ὀνομάτων αἰ-
 χρὰς ὑποψίας παρεμβάλλῃ, καλῶς ἐλαστον τὴν πόλιν ποιῇ. ὡς
 γὰρ τὰς ἐμὰς δούρας βλάπτων, αἷς ὑπὲρ τῆς πρεσβείας μέλλω
 δίδόναι, φήσιν μὲν, ὅτι αὐτὸς πρῶτον πρὸς τὴν βελὴν ὑπὲρ τοῦ
 παιδὸς Ἀλεξάνδρου διεξίη, ὡς ἐν τῷ πῶτῳ ἡμῶν κηραῖζοι, καὶ
 λέγοι ῥήσας πῶτα, καὶ δυνάτωρ πρὸς ἑτέρῳ παῖδα· καὶ αὖτε

haec oratio de more usurparetur in vrbe :
 eaque de causa quidam interrogent, an res
 ex syngrapha sit peracta? legislator autem
 non curauit, quo pacto res facta sit: sed si
 villo pacto locatio intercesserit, eum con-
 demnauit, qui dedecus in sese admisit. Quae
 quamuis tam aperte constituta sint, tamen a
 Demosthene multae verborum cauillationes
 interponentur. ac eae quidem imposturae,
 quas rei natura postulat, aequiore animo
 ferri possunt: quas vero extrinsecus infar-
 ciet, ad iura ciuitatis corrumpenda, eae
 demum dignae sunt iracundia, frequens e-
 nim erit Philippi mentio: admiscebitur et-
 iam nomen pueri Alexandri, nam praeter

cetera mala, iste a musis alienus et rudis
 homo est. nam oratione Philippum perstrin-
 gere, est illud quidem inscitiae et importu-
 nitatis: minus tamen delictum eo quod di-
 cturus sum. nam ei quem virum esse con-
 stat, conuicia dicet, cum ipse vir non sit.
 cum vero excogitatis in puerum translatio-
 nibus verborum, turpis suspiciones iniece-
 rit, ridiculam faciet ciuitatem. quasi enim
 rationes obitae legationis, quas redditurus
 sum, laesurus ait: cum ipse nuper apud se-
 natum de puero Alexandro dixisset, eum in
 computatione nostra citharam pulsasse, et
 dicta quaedam recitasse, et cum alio puero
 esse aemulatum: cumque de his quid senti-
 ret,

τῶν αὐτῶν δὴ πῶς αὐτὸς ἐτύχανε γινώσκων, πρὸς τὴν βελῶν
ἀπεφίνατο, ἔχων ὡς συμπρεσβυτήν, ἀλλ' ὡς συγγρηῆ, τοῖς εἰς τὸν
παῖδα σκώμμασιν ἀγανακτῆσαι. ἐγὼ δὲ Ἀλεξάνδρῳ μὲν εἰκό-
τως διὰ τὴν ἡλικίαν ἐδείλμαι, Φίλιππον δὲ νῦν μὲν διὰ τὴν
τῶν λόγων δύφημίαν ἐπαινῶ· εἰάν δὲ αὐτὸς ἐν τοῖς πρὸς ὑμᾶς
ἔργοις ἡγήσῃ οἷον νῦν ἐστὶν ἐν τοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἀσφαλῆ καὶ
ῥάδιον τὸν καθ' αὐτῆ ποιεῖσθαι ἐπαινον. ἐπέμνησα δὲ ἐν τῇ
βελθυμείῳ Δημοσθένει, οὐ τὸν παῖδα ἐκτετραπύων, ἀλλ', εἰάν
τὰ τοιαῦτα ἀποδέχῃ, ὁμοίαν νομίζων τὴν πόλιν φανήσεσθαι
τῇ τοῦ λέγοντος ἀκοσμία. Οὕτως δὲ, ὡς Ἀθλωαῖοι, τὰς ἐξωθεν τοῦ
πράγματός ἀπολογίας μὴ προσδέχῃσθε· πρῶτον μὲν, τῶν ὀρ-
κῶν ἕνεκεν ὅς ὠμόσατε, δεύτερον δὲ, ὑπὲρ τοῦ μὴ παρὰ κρεσσθῆναι
ὑπὸ δυνάμει τεχνίτη λόγων. μικρὸν δὲ δυνάμει ἀξιομαί διδά-
σκων ὑμᾶς. Δημοσθένους γὰρ, ἐπειδὴ τὴν πατρίαν ἐσίαν ἀνάλωσε,
πρὸς τὴν πόλιν θηρύων νέους πλεσίους ὀρφανούς· ὧν δὲ μὲν
πατέρες τελευτήκεισαν, αἱ δὲ μητέρες διώκουσι τὰς ἐσίας. πολ-
λὰς δὲ ὑπερβάς, ἐνὸς τῶν δεινὰ πεπονθότων ὑπὸ τέττα μνησθή-
σομαι. κατιδὼν γὰρ οἰκίαν πλεσίαν, καὶ οὐκ ἀνομεμελῆ, ἧς
ἡγεμῶν μὲν ἦν γυνὴ μέγα φρονῶσα, καὶ νομῶ οὐκ ἔχουσα, νεα-
νίσκος δὲ ὀρφανὸς ἡμιμανὴς διεχείριζε τὴν ἐσίαν, Αἰσαρχὸς
ὁ δὲ Μόρχα· τέττα προσωποποιήσας ἐραστὴς εἶναι, καὶ τὸ μερῶ-

ret, apud senatum exposuisset, doluisse me, non ut legationis collegam, sed ut pueri cognatum, ob illa dicteria. ego vero cum Alexandro non collocutus sum ob aetatem illius, Philippum autem nunc ob orationis commoditatem laudo: qui si re ipsa sic erga vos se gesserit ut nunc benigne pollicetur, tutam et facilem efficiet laudandi sui rationem. obiurgavi autem Demosthenem in curia, non pueri demerendi causa, sed, quod existimabam, vos si talia probaretis, similem fore de ciuitate atque de dicentis immodestia opinionem. In vniuersum denique, Athenienses, a re alienas defensiones repudiatote, primum ob iusiurandum quod dedistis, Vol. II.

deinde ne fallamini ab homine artifice dicendi. sed paulo altius incipiam docere vos. Demosthenes, cum patrimonium absumpisset, per totam urbem circumibat, ut pupillos adolescentis diuites venaretur: quorum patribus defunctis, matres familiam gubernabant. multis autem praeteritis, vnius mentionem faciam, cum quo inique actum est. cum enim locupletem domum conspexisset, quae non recte gubernabatur, ut cuius dux esset mulier, superba illa quidem, sed minime cordata, adolescens autem pupillus vesanus, opum administrator, Aristarchus Moschi F. huius se amatorem esse simulavit: ad eamque amicitiam adolescentem in-

κίον εἰς τὴν φιλίαν ταύτῃ παροκαλεσάμεν, ἐλπίδων κενῶν ἐμπλήσας, ὡς αὐτίκα δὴ μάλα τῷ ῥητόρων πρῶτῳ δόντα κατὰ λόγον ἀποφαίνων, τοιούτων εἰσηγητὴς αὐτῶν καὶ διδάσκαλός ἐργων ἐγχεῖτο, ὅς ὢν ἐκείνος μὴ φεύγει τὴν πατρίδα, ὅδ' ὁ αὐτὸς τὰ τῆ φυγῆς ἐφόδια παραλαβὼν τρία τάλαντα ἀπεσέρηκε. Νικόδημος δ' ὁ Ἀφιδναῖος ὑπὸ Ἀριστάρχου τετελεύτηκε βίῃ θανάτῳ, ἐκκοπεῖς ὁ δέλαιος ἀμφοτέρωθεν τὰς ὀφθαλμούς, καὶ τὴν γλῶτταν ἀποληθεῖς, ἣ ἐπαρρησιάζετο, πσεύων τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν. ἔπειθ' ὑμεῖς, ὦ Ἀθηναῖοι, Σωκράτῃ μὲν τὸν σοφιστὴν ἀπεκτείνετε, ὅτι Κριτίαν ἐφάνη πεπαιδευκῶς, ἕνα τῷ τελευτῶν, τῷ τὸν δῆμον καταλυσάντων. Δημοσθένους δ' ὑμῖν ἐταίρω ἐξαίτησεν, ὁ τηλικαύτας πτωχείας λαμβάνων παρὰ τῷ ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων ὑπὲρ τῆ ἰσηγορίας; ὃς παρὰ κλημένους πνέει τῶν μαθητῶν ἥκεσιν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν. καλεπαγγέλλε) γὰρ πρὸς αὐτὸς, ἐργολαβὼν ἐφ' ὑμᾶς, ὡς ἐγὼ πτωχάνομαι, λήσῃν μετ' ἀλλάξας τὸν ἀγῶνα, καὶ τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν, καὶ παρὰ τὴν μὲν φυγόντι παρρεῖν, ὅταν αὐτὸς δόρυ παρέλθῃ, ἐκπεπληχθῇ ὅτι τὸ κατηγόρεω καὶ πεφοβῆσθαι πρὸς αὐτῶν τοσούτους ὅτι καὶ τηλικαύτοις ἐκκαλέσας παρὰ τῷ δικαστῶν φορέας, παρεμβάλλων τὰς ἐμὰς δημηγορίας, καὶ ψέγων τὴν εἰρήνην τὴν δι' ἐμοῦ καὶ Φιλοκράτους γεγνημένην, ὡς ἐδὲ ἀπαντήσεσθαι με ἐπὶ τὸ δικαστήριον ἀπο-

vitavit, et vana spe inflavit, pollicens, eum, quod ad eloquentiam attineret, breui oratorum principem futurum. talium autem ei operum auctor et magister factus est, ob quae et ille patria exfulat, et iste tribus eum talentis exilii viatico spoliavit: et Nicodemus Aphidnaeus violenta morte ab Aristarcho occubuit miser exfectis etiam oculis ambobus, et lingua praecisa, qua libere locutus fuerat, legibus fretus et vobis. et vos, Athenienses, Socratem sapientem illum occidistis, quod Critiam instituisset, vnum xxx. virorum, qui populum opprefferunt: Demosthenis autem precibus, qui ab hominibus indoctis et popularibus propter aequalitatem

iuris tantas poenas sumit, condonabitis alios? ad quem audiendum, rogatu eius, quidam adolescentes veniunt. pollicetur enim eis, quaestu in vestram fraudem instituto, ut ego audio, se occultis artificiis mutaturum et causam et auscultationem vestram, atque effecturum, ubi ipse prodierit, ut et reus bono animo sit, et accusator percellatur, et de se ipso sit in metu: et tot ac tantos tumultus a iudicibus euocaturum, meis concionibus inferendis, et pace per me et Philocratem facta, reprehendenda, ut ne in iudicium quidem venturus sim ad mei defensionem, cum obitae legationis rationes reddendae mihi erunt: sed mediocrem multam

λογισόμενον, ὅταν τὰς τ' πρεσβείας εὐθύνας δίδω, ἀλλ' ἀγαπήσιν, εἰάν μετεῖω πημήματι περὶπέσω, καὶ μὴ θανάτῳ ζημιώμαι. μηδενὶ δὴ τρέπω καθ' ὑμῶν αὐτῶν γέλωτα τῷ σοφιστῇ καὶ διατριβὴν πρῶτα· ἀλλ' ὑπολάβετε· ὅρᾳν εἰσεληλυθότα ἀπὸ τῆς δικασθεῖς οἰκάδε, καὶ σεμνυνόμενον ἐπὶ τῇ τῶν μειρακίων διατριβῇ, καὶ διεξιόντα ὡς εἰς τὸ πρῶτον ὑφείλετο τῶν δικαστῶν. ἀπαγαγὼν γὰρ αὐτὸς ἀπὸ τῶν περὶ Τίμαρχον αἰτιῶν, ἐπέστησα φέρων ἐπὶ τὸν κατηγοροῦν καὶ Φίλιππον καὶ Φωκέας· καὶ φόβοις ἐπήρτησα τοῖς ἀκρωμένοις, ὥστ' ὁ μὲν φεύγων κατηγορεῖ, ὁ δ' ἐκ κατηγορῶν ἐκρίνεται. ④ ὁ δὲ δικασαί, ὃν μὲν ἦσαν δικασαί ἐπελάττοντο, ὃν δ' οὐκ ἦσαν κελαι, περὶ τῶν ἡκουον. ὑμέτερον δ' ἐστὶν ἔργον πρὸς ταῦτα ἀντιτετάχθαι, πάντῃ πρῶτα ἀποκλαυθουῦντας μηδαμῇ πρῶτα κλίνειν αὐτὸν εἶναι, μηδὲ τοῖς ἔξω τῶν ἀγῶν λόγους διίσχυρίζεσθαι· ἀλλ', ὥσπερ ἐν ταῖς ἰπποδρομίαις, εἰς τὸν τῶν πρῶτον αὐτὸν δρόμον εἰσελαύνει. καὶ ταῦτα ποιῆτε, καὶ καταφρονηθήσεσθε, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ἐξέειπε γνώμην νομοθετοῦντες καὶ δικάζοντες· εἰ δὲ μὴ, δόξειε, μελλόντων μὴ γίνεσθαι τῶν ἀδικημάτων, πρῶτα ἀνέσθαι καὶ ὀργίζεσθαι, γεγονότων δ', οὐκ ἐπὶ φροντίζειν. ὡς δ' ἐν κεφαλαίῳ εἰρήσεται, εἰάν μὴ κολάζῃ τις ἀδικήσας, ἔσον) ὑμῖν ④ νόμοι καὶ καλοὶ καὶ κύριοι· εἰάν δ' ἀφίηται, καλοὶ μὲν, κύριοι δ' οὐκ ἐπὶ. Ὡν δ' ἐνεκα ταῦτα λέγω, οὐκ ὀκνήσω πρὸς ὑμᾶς παρ-

ctam aequi bonique facturus, modo ne capitis condemnari. nullo igitur pacto, iudices, contra vos ipsos isti rhetori risum et ludum praeberitis: sed putate videre vos e foro domum reuerſum, et gloriantem in adolescentulorum coetu, et commemorantem, quam commodè iudicibus causam extorserit. nam abduxisse eos a criminibus Timarcho obiectis, et magna vi ad accusatorem et Philippum et Phocensē traduxisse; et eum metum auditoribus inieciſſe, ut et reus accusaret, et accusator causam diceret; et iudices, cuius rei essent iudices, obliſi essent, ea vero audirent, quorum iudices non essent. vestrum autem officium est, ut istis vos ar-

tibus opponatis, ut ubique istum affectemini, neque usquam aberrare patiamini, aut rationibus alienis a causa niti: sed, quemadmodum in decurſionibus equestribus, in ipsum negotii cursum compellatis. quae si feceritis, non contemnemini, sed iisdem animis eritis in sententiis dicendis, quibus estis in legibus ferendis: sin minus, existimabunt, vos, cum committenda erunt maleficia, praesentire atque irasci, ubi commissa fuerint, nihil ea curare. ac ut summatim dicam, si puniueritis maleficos, leges vestrae et honestae erunt et ratae: sin absolueritis, honestae duntaxat, non item ratae. Quibus autem de causis haec dicam, non dubitabo libere apud

ῥησιάσατο· ἔσται δὲ ὁ λόγος ἐπὶ παραδείγματι. διὰ τί οἶεσθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰς νόμους μὴ καλῶς κεῖσθαι, τὰ δὲ ψηφίσματα τὴν πόλει εἶναι καλαδέεστερα, ἢ τὰς κρίσεις ἐνίοτε τὰς ἐν ταῖς δικασθεῖσι ἔχειν ἐπιπλήξεις; ἐγὼ τὰς τέτων αἰτίας ἐπιδείξω. ὅτι τὰς μὴ νόμους τίθεσθε ἐπὶ πᾶσι τοῖς δικαίοις, οὔτε κέρδους ἕνεκ' ἀδίκῃς, ἢ ἔχθρας, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον ἢ τὸ συμφέρον ἀποβλέποντες. ἐπιδέξιοι δὲ, οἶμαι, φιώτες ἑτέρων μᾶλλον, εἰκότως καλλίστοις νόμους τίθεσθε· ἐν ᾗ ταῖς ἐκκλησίαις ἢ τοῖς δικασθεῖσι πολλάκις ἀφ' ἑμῶν τῶν εἰς αὐτὸ τὸ παράγμα λόγων, ὑπὸ τῇ ἀπάτης καὶ τῇ ἀλαζονυμάτων ὑπάγεσθε ἢ πάντων ἀδικώτατον ἔθ' εἰς τὰς ἀγῶνας παραδέχεσθε. ἔατε γὰρ τὰς ἀπολογημάτων ἀντικατηγορεῖν τῶν κατηγορουμένων. ἐπειδὴ δὲ ἀποσπασθῇ τὸ ἀπολογία, καὶ τὰς ψυχὰς ἐφ' ἑτέρων γῆρησθε, εἰς λήθην ἐκπεσόντες τὴν κατηγορίαν, ἔξερχεσθ' ἐκ τῶν δικασθεῖων, ὅδε παρ' ἑτέροις δίκῃ εἰληφότες· ἔτε πρὸς ἑκατηγόρους ψῆφον γὰρ καὶ αὐτὰς ἐδίδοι. ἔτε πρὸς ἑκατηγούμενους. ταῖς γὰρ ἀλλοτεῖαις αἰτίαις ἀποτειψάμενοι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν ἐγκλήματα, ἐκπέφουζον ἐκ τῆς δικασθείας. ὅτι νόμοι καλαλύον, ἢ ἡ δημοκρατία διαφθείρει, καὶ τὸ ἐξ ὧν ἐπὶ πολὺ πρὸς βαίνῃ. δι' ἧς γὰρ ἐνίοτε λόγον ἄνθρωπος χρηστὸς βίᾳ πρὸς δέχεται. ἀλλ' ἐπεὶ Λακεδαιμόνιοι· καλὸν δὲ ἐστὶ καὶ τὰς ξενικὰς

vos exponere, idque adducto exemplo. cur putatis, Athenienses, leges vos habere bonas, decreta vero deteriora, et sententias iudiciorum aliquando reprehendi? ego causas ostendam. quod leges sancitis, omnis aequitatis habita ratione, non iniusti lucri causa, non ex inimicitiiis, sed in ipsam iustitiam duntaxat et utilitatem intuentes; cum autem dexteritate ingeniorum aliis antecellatis, non mirum est, vos pulcherrimas sancire leges: in concionibus autem et iudiciis, saepe neglectis ipsorum negotiorum rationibus, ab impostoribus et ostentatoribus in fraudem illucimini: consuetudine in controuersias omnium iniustissima introducta, permittitis

enim, ut ii qui causas dicunt, recriminentur eos, a quibus accusantur. itaque auulsi a defensione, animisque ad alia traductis, in accusationis obliuionem impulsii, e praetoriis disceditis, de neutro poenis sumptis: neque de accusatore (calculus enim contra eum non datur) neque de reo. aliis enim criminandis, obiecta sibi crimina propulsando effugit e iudicio: leges autem abrogantur, et respublica interit, et consuetudo haec late vagatur. facile enim saepenumero absque vita honesta probatis orationem. Lacedaemonii vero non ita faciunt: honestum autem est, etiam exterorum virtutes imitari. nam cum quidam apud illos concionem habuisset,

δρετὰς μιμεῖσθαι. δημηγοροῦντος γὰρ πινθὸν ἐν τῇ τῶν Λακεδαι-
 μονίων ἐκκλησίᾳ, δυνδρὸς βεβιωκότῳ μὲν αἰχρῶς, λέγειν δὲ εἰς
 ὑπερβολὴν δυνατῶ, καὶ τῶν Λακεδαιμονίων, ὡς φασι, καὶ τὴν
 ἐκείνῃ γνώμην ψηφίζεσθαι μελλόντων, παρελθὼν τις τῶν γερόν-
 των, ὅς ἐκείνοι καὶ αἰχμῶν) καὶ δεδῶσι, καὶ τὴν τῇ ηλικίας αὐτῶν
 ἐπωνυμίαν δρχίῳ μεγίστην εἶναι νομίζουσι, καθίστασι δὲ αὐτὰς ἐκ
 τῶν ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας σωφρόνων· τέτων εἰς, ὡς λέγει, πα-
 ρελθὼν ἰχυρῶς ἐπέπληξε τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ τι τοιοῦτο καὶ
 αὐτῶν ἐβλασφήμησεν, ὡς ἔπολιον χρόνον τὴν Σπάρτῃν ἀπόρ-
 ρητον οἰκήσουσι, τοῖσι δὲ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις συμβέλλοις χρώμενοι.
 ἅμα δὲ παρὰκελεύσας ἄλλον πινὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἄνδρα,
 λέγειν μὲν οὐκ οὐφῶ, τὰ δὲ καὶ τὸν πόλεμον λαμπρὸν, καὶ πρὸς δι-
 καιοσύνῃ καὶ ἐγκράτειᾳ διαφέροντα, ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς αὐτὰς
 εἰπεῖν γνώμας ὅπως ὅπως αὐτὸν δύνῃ), ὃς εἶπεν ὁ πρῶτος ῥήτωρ
 ἰν', ἔφη, (4) Λακεδαιμόνιοι ἄνδρες ἀγαθοὺ φθεγξαμένης ψηφί-
 σων), τὰς δὲ τῶν ἀποδεδεικτακῶν καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων φωνὰς
 μηδὲ τοὺς ὡς πρὸς δέχων). ταῦτ' ὁ γέρον, ὁ ἐκ παιδὸς σεσω-
 φρονηκὼς, παρήνευσε τοῖς ἑαυτῶ πολίταις. ταχὺ γὰρ αὐτὸν Τίμαρ-
 χον ἢ τὸν κίναιδον Δημοκλένῃ εἶπεν πολιτεύεσθαι. ἵνα δὲ μὴ δο-
 κῶ Λακεδαιμονίους φεραπύειν, καὶ τῶν ἡμετέρων πρὸς γόνων μνη-
 σήσομαι. ἔγω γὰρ ἦσαν πρὸς τὰς αἰχμῶας χαλεποὶ, καὶ πρὸς

buisset, vir vt vitae flagitiosae, ita summae
 eloquentiae, atque Lacedaemonii, vt aiunt,
 in eius sententiam ituri essent, senum qui-
 dam prodiit, quos illi et verentur, et me-
 tuunt: est enim moris eorum, summum
 magistratum, illius aetatis cognomento ho-
 nestare: deliguntur autem homines, qui a
 pueritia vsque ad senectutem modeste vixe-
 runt: horum igitur vnus prodiisse fertur, et
 acriter obiurgasse Lacedaemonios, ac tale
 quoddam in eos maledictum iecisse, non
 diu Spartam fore ab hostili violentia inco-
 lumem: si talibus in concione suasoribus
 vterentur. eademque opera accersisse alium
 quendam Lacedaemonium, virum haud sane

difertum, sed rebus bello gestis illustrem,
 iustitiaque et continentia praestantem: ac
 iussisse, vt easdem sententias, quas prior ille
 orator dixisset, pro sua virili vtcunque repe-
 teret: vt, inquit, Lacedaemonii de viri boni
 sententia decernant, ignauorum autem at-
 que improborum hominum ne vocem qui-
 dem auribus admittant. haec senex ille, a
 puero temperanter acta aetate, suis ciuibus
 consuluit. qui num Timarchum, aut cinae-
 dum Demosthenem, rempublicam admini-
 strare passus esset? Ne vero Lacedaemoniis
 assentari videar, maiorum etiam nostrorum
 mentionem faciam. hi enim tam iniquis ani-
 mis probra ferebant, suorumque liberorum

mo-

πλείους τῶν τέκνων τὴν σωφροσύνην ἐποιεῖτο, ὥς' ἀνὴρ εἰς τῶν πολιτῶν, δίδων τὴν ἑαυτῷ θυγατέρα διεφθαμενίῳ, ἔκ τὴν ἡλικίαν ἔκαλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου, ἐγκατακοδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἵππων εἰς ἔρημον οἰκίαν, ὅφ' ἔπερδῆλως ἐμελλεν ἀπολεῖσθαι διὰ λιμὸν συγκαταεργεῖν καὶ ἐπὶ καὶ νυκτὶ οἰκίας ταύτης ἔσκηκε τὰ οἰκόπεδα ἐν τῇ ὑμετέρῃ ἀσφί, καὶ ὁ τόπος ἔτος καλεῖται ΠΑΡ ΙΠΠΟΝ ΚΑΙ ΚΟΡΗΝ. ὁ δὲ Σόλων, ὁ τῶν νομοθετῶν ἐνδοξότατος, γέγραφεν δευκαίως καὶ σεμνῶς περὶ τῶν γυναικῶν δόκσμιαις. τὴν γὰρ γυναῖκα, ἐφ' ἣν ἂν ἀλώ μοιχρὸς, ἔκ ἑαυτοῦ κοσμεῖσθαι, ἔδδ' εἰς τὰ δημοτελεῖα ἱερὰ εἰσεύνα, ἵνα μὴ τὰς ἀναμαρτήτοις τῶν γυναικῶν ἀναμιγνυμένη διαφθείρη· ἐὰν δὲ εἰσὶν ἢ κοσμηταί, τὸν ἐντυχόντα κελδύς καταρρήγνυναι τὰ ἱμάτια, καὶ τὸν κόσμον ἀφαιρῆσθαι, καὶ τύπειν, εἰς γόμφρον θανάτου, ἔκ τοῦ ἀνάπνευσιν ποιῆσαι ἀπὸ τῆς τῆς τοιαύτης γυναῖκα, καὶ τὸν βίον ἀβίωτον αὐτῇ πρᾶσθαι ἀδύνατον. καὶ ὅτ' ἀπορῶντες γράφεσθαι κελδύς, καὶ ἀλώσι, θανάτῳ ζημιῶν, ὅπ' τῶν ἑξαμαρτάνειν ἐπιθυμῶντων, ὁκνεῖντων καὶ αἰχμησμένων ἀλλήλοις ἐντυχάνειν, αὐτοὶ τὴν αὐτῶν ἀναίδειαν πρᾶχόντες ἐπὶ μισθῷ, τὸ πρᾶγμα εἰς διάπρασιν καὶ λόγον κατέστησαν. Ἐπειδ' ὁ μὲν πατέρες ἡμῶν ἔτω περὶ τῶν αἰχρῶν καὶ καλῶν διεγίνωσκον· ὑμεῖς δὲ Τίμαρχον ὄντα τοῖς αἰχρίοις ἐπιτηδύμασιν ἐνοχον ἀφῆσθε; τὸν ἄνδρα μὲν καὶ ἄρρενα τὸ σῶμα,

modestiam tanti faciebant, ut ciuium quidam, deprehenso filiae suae stupro, cum puella formam suam usque ad nuptias non diligenter custodisset, eam una cum equo in desertam domum incluserit: a quo in illo carcere citra dubitationem fame efferato interitura esset. ac solum illius domus etiam nunc in vestra vrbe exstat, et locus ille AD EQUVM ET PVELLAM appellatur. Solo autem, legumlatorum celeberrimus, scripsit more antiquorum, et grauiter de disciplina matronarum. mulierem enim, apud quam adulter fuerit deprehensus, ornari non finit, nec in fana publica ingredi, ne suo interuentu integras matronas corrumpat: quod si

intrauerit, aut sese ornauerit, quemuis dilacerare eius vestimenta, et ornatum diripere iubet, et eam verberare, hactenus tamen, ne vel occidat, vel mutilet: sic talem mulierem omni dignitate priuat, et vitam ei acerbam reddit, ac morte duriores. lenones item accusari iubet, et conuictos capite plecti: propterea quod, mercede locata sua impudentia iis, qui quidem delinquere cupiunt, et tamen inter se colloqui dubitant ac verentur, efficere solent, ut periculum faciant et colloquantur. Patres igitur nostri sic de turpibus rebus et honestis statuerunt: vos autem Timarchum turpissimis studiis obnoxium absoluetis? qui cum vir sit, et masculo

COR-

γυναικεία ὃ ἀμαρτήματα ἡμαρτηκότα. τίς ἐν ὑμῶν γυναῖκα λαβὼν ἀδικῶσαν πμωρήσεται; ἢ τίς οὐκ ἀπαίδευτο εἶναι δόξει, τῇ μὲν κατὰ φύσιν ἀμαρτανύσει χαλεπαίνων, τῷ δὲ κατὰ φύσιν ἐαυτὸν ὑβρίσαντι συμβάλῃ χρώμενος; τίνα δὲ ἔχων ἕκαστος ὑμῶν γνώμῃ ἐπάνεισιν οἰκαδὲ ἐκ τῆς δικαστικῆς; ἔτε γὰρ ὁ κρινόμενος ἀφανής, ἀλλὰ γνώμεται· ἔθ' ὁ νόμος ὁ κατὰ τῶν ῥητόρων δοκιμασίας φαύλος, ἀλλὰ κάλλιστος· τό, τ' ἔρεσθαι τοῖς παισὶ καὶ τοῖς μεραρχίοις τὰς ἐαυτῶν οἰκείας ὅπως τὸ πρᾶγμα κέκερται, παρέχειν. τί οὐκ δὴ λέξετε ὅτι τῶν ψήφου κατὰ γεγονότες κύριοι, ὅταν ὑμέτεροι παῖδες ὑμᾶς ἔρων, εἰ καλεδικάσατε ἢ ἀπεψηφίσασθε; ἔχ' ἅμα Τίμαρχον ἀπολύσαι ὁμολογήσετε, ὅτι πῶς κοινὴν παιδείαν ἀνατρέψετε; τί δὲ ὀφείλουτε παιδαγωγὸς πέφυκεν, ἢ παιδοδείκας καὶ διδασκάλας τοῖς παισὶν ἐφιστάναι, ὅταν πῶς τῶν νόμων κατὰκαλὴν ἔχοντες, πρὸς τὰς αἰχμῶνας καλακάμπων; θαυμάζω δὲ ὑμῶν, ὧς Ἀθηναῖοι, καίκενοι, εἰ τὰς μὲν προνοοσικὲς μισεῖτε, τὰς δὲ ἐκόντας πεπορευμένους ἀφίσετε. καὶ, ὡς εἰσιν, ὁ αὐτὸς ἔτος ἀνὴρ ἐρωστυλῶ μὲν ἔθενός τε καὶ κληρώσει, ὡς οὐκ ὦν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα· γράφει δὲ ἐν τοῖς ψηφίσμασιν διχᾶς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς. εἴτα τί θαυμάζομεν πῶς κοινὴν ἀπεραξίαν, τοιούτων ῥητόρων ὅτι τὰς τῆς δῆμῃς γνώμας ἐπιγεγορμένων, καὶ τὸν αἰχρῶς οἰκοῖ βε-

corpore, muliebria in se probra admisit. quis ergo vestrum uxorem in scelere deprehensam vlciscetur? aut quis non rudis existimabitur, si ei succenseat, quae secundum naturam deliquerit: cum eius consiliis auscultet, qui scelere, a quo natura abhorret, se contaminarit? quo porro animo quis vestrum e praetorio domum reuertetur? neque enim reus obscurus est, sed nobilis: neque lex de oratorum exploratione mala, sed pulcherrima: iam pueri etiam et adolecentuli statim necessarios suos cupide interrogare solent, quo pacto causa sit diiudicata. quid ergo dicetis, qui nunc cum potestate ferendae sententiae estis, ubi vos liberi ve-

stri rogarint, vtrum cum condemnaueritis, an vero absolueritis? nonne eadem opera, vos Timarchum absoluisse fatebimini, et publicam disciplinam euertetis? quae porro utilitas erit alendi paedagogos, aut lanistas et magistros praeficiendi pueris, ubi ii, quorum fidei leges commissae sunt, probris ad misericordiam flectentur? illud etiam in vobis miror, Athenienses, si lenones odistis, eos autem qui pudicitiam ultro prostituerunt, absoluetis. igitur idem iste vir nullius dei sacerdotium fortietur, ut qui non puro corpore sit, quemadmodum leges iubent: in decretis autem, vota pro republica faciet severis deabus. quid ergo miramur publice nihil

βιωκότα ἔξω τ' πόλεως πρεσβυτήν πέμψομεν, καὶ τέτω παρὰ τῶν
 μεγίστων διαπισεύσομεν; τί δ' ὅκ' ἂν ἀπόδοιτο, ὃ τῷ ἔσώμα-
 τῳ ὑβρεῖν πεπρακώς; τίνα δ' οὐδ' ὅστις ἐλεήσῃεν, ὃ αὐτὸν ὅκ'
 ἐλεήσας; τίνα δ' ὑμῶν ὅκ' ὀγνωστός ἐστιν ἡ Τιμάρχου βδελυρία;
 ὥσπερ γὰρ οὐδ' γυμναζομένης, καὶ μὴ παρῶμεν ἐν τοῖς γυμνα-
 σίοις, εἰς τὰς διέξιας αὐτῶν ἀποβλέποντες, γινώσκομεν· ἔτω τὰς
 πεπορευομένης, καὶ μὴ παρῶμεν τίς αὐτῶν ἔργοις, ἐκ τ' ἀναι-
 δείας καὶ ἔθραύσεως, καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων γινώσκομεν. ὁ γὰρ
 ἐπὶ τῶν μεγίστων τὰς νόμους καὶ τὴν σωφροσύνην ὑπερδὼν, ἔχῃ
 πῶς ἔξω τ' ψυχῆς, ἢ διὰ δὴλ' ἐκ τ' ἀκοσμίας ἔθραυσε γένε').
 πλείους δ' ἂν ὄρεσθ' ἐκ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων πόλεως ἀνατε-
 τραφότας, καὶ ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς αὐτὰς πεπενηκότας.
 μὴ γὰρ οἶδατε, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς τῶν ἀδικημάτων δεχὰς ἀπὸ
 θεῶν, ἀλλ' ἔχ' ὑπὸ ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι· μηδὲ τὰς ἡσε-
 βηκότας, καθάπερ ἐν ταῖς τραγωδαῖς, ποινὰς ἐλαύνειν καὶ κολά-
 ζειν δασιὶν ἡμῶν; ἀλλ' αἱ περὶ ταῖς ἔσώματι ἡδοναῖς, καὶ τὸ
 μηδὲν ἱκανὸν ἡγεῖσθαι, ταῦτα πληροῖ τὰ ληστέια, ταῦτ' εἰς τὸ ἐπα-
 κτεροκέληται ἐμβιβάζει, ταῦτά ἐστιν ἐκείνῳ ποινὴ, ταῦτα παρὰ κα-
 λῶν τοῖς νέοις σφάλλειν τὰς πολίτας, ὑπερηβῆν τοῖς τυράννοις,
 συγκαταλάθειν τὸν δῆμον. καὶ γὰρ τῷ αἰχμάλωτῳ καὶ αὐτῷ πείσομαι

nihil rite geri, cum istiusmodi oratorum no-
 mina plebiscitis inscribantur: cum eum qui
 domi turpiter vixit, legatum extra urbem
 mittamus, eique de rebus maximis fidem
 habeamus? quid autem non venderet is, qui
 corporis dedecus pecunia addixit? cuius ille
 miserebitur, qui sui ipsius misertus non est?
 cui porro vestrum non satis nota est Timar-
 chi improbitas? ut enim pugiles, tametsi in
 gymnasiis non adfuerimus, considerato ha-
 bitu corporum cognoscimus: sic profligatae
 libidinis homines, tametsi facinoribus eorum
 non interfuerimus, ex impudentia atque au-
 dacia et quotidianae vitae consuetudine ag-
 noscimus. qui enim maximis in rebus leges
 et modestiam despexit, habitum quendam

animo suo impressit, qui ex immodestia mo-
 rum elucet. inuenietis etiam plurimos ex
 isto hominum genere, qui et urbis euerte-
 rint, et in maximas ipsi calamitates incide-
 rint. neque enim putetis, Athenienses, fa-
 cinorum initia a diis, non ab hominum pe-
 tulantia proficisci: aut impios homines, ut
 in tragoediis, a furiis agitari, et facibus ar-
 dentibus puniri: sed temerariae corporis vo-
 luptates, et inexplebilis cupiditatis sitis, haec
 demum sunt unde latrocinia existant: haec
 in myoparones piraticos impellunt: haec v-
 numquemque cruciant: haec adolescentis
 inducunt ad ciuis occidendos, ad tyrannos
 custodiendos, ad rempublicam opprimendam.
 neque enim aut ipsius rei dedecus, aut sup-
 pliciorum

ληφθέντες λογίζον), ἀλλ' ἐφ' οἷς καθελώσαντες διφρανήσον),
 τέτοις κεκήληται. ἔξαιρείτ' ἔν, ὧ Ἀθλωαῖοι, τὰς τοιαύτας φύσεις,
 καὶ τὰ τῶν νέων (ηλώματα ἐπ' ἀρετὴν περτρέψαδε. ἐν δὲ δι' ἐπι-
 σταδε· καὶ μοι σφόδρα τὸ μέλλον ῥηθήσεας διαμνημονύει· εἰ
 μὴ δώσῃ τῶν ἐπιτηδευμάτων Τίμαρχος δίκην, ἀρχὴν δικο-
 σμίας ἐν τῇ πόλει κατασκιάσει· εἰ δὲ λυποφύξει), κρείττων ἦν ὁ
 ἀγὼν μὴ γεγρημύς. πρὶν μὴ γὰρ εἰς κρίσιν Τίμαρχον κα-
 ταστῆναι, φόβον πρὸς παρῆχεν ὁ νόμος, καὶ τὸ τῶν δικαστῶν
 ὄνομα· εἰ δὲ ὁ πρωτεύων βδελυρία καὶ γνωμιώταίος, εἰσελθὼν
 περὶ γρήσει), πολλὰς ἀμαρτάνην ἐπαρεῖ, ὅτε τελευτῶν ἔχῃ ὁ λό-
 γος, ἀλλ' ὁ καιρὸς ὑμᾶς ἐξοργεῖ. μὴ ἔν εἰς ἀθρόους, ἀλλ' εἰς
 ἓνα ἀποσκήψατε, καὶ τὴν πρᾶσκαδὴν ὅτε τὰς σωτηγόρους αὐτῶν
 πρᾶσπεῖτε· ὦν ἐδενὸς ἐγὼ ὀνομαστὴ μνησθήσομαι, ἵνα μὴ ταύτην
 ἀρχὴν ἔσ' λόγος ποιήσω), ὡς ὅτε δὴ παρῆλθον, εἰ μὴ τις αὐτῶν
 ὀνομαστὴ ἐμνήσθῃ. ἀλλ' ἐκείνο ποιήσω, ἀφελὼν τὰ ὀνόματα, δι-
 εξιών ὅτι τὰ ἐπιτηδύματα αὐτῶν, καὶ τὰ σώματα γνώριμα κα-
 ταστήσω. ἔσαι δὲ αὐτὸς ἑαυτῷ ἕκαστος αἶψος, εἰ δὲ εὖρε ἀναβῇ
 καὶ ἀναισχυντῇ. τέτω γὰρ πάρεσιν ἐκ τριῶν εἰδῶν σωτηγορι-
 (1) μὴ, ταῖς κατ' ἡμέραν δαπάναις ἀνηλωκότες τὰς πατρῴας
 ἐσίας· (2) ὅτι, ταῖς ἡλικίαις καὶ τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν ἔκ καλῶς

pliciorum atrocitatem considerant, sed spe
 successuum delinuti ruunt in facinus. excin-
 dite igitur, excindite, Athenienses, talia in-
 genia, et indolem adolescentum ad virtutis
 admirationem excitare. vnum autem quid-
 dam satis scitote (atque id quod dicturus
 sum, in memoria reponite) si facinorum suo-
 rum poenas Timarchus dederit, disciplinam
 ciuitatis erigetis: sin fuerit absolutus, prae-
 stitisset causam hanc in iudicium non venisse.
 nam priusquam Timarchus in iudicium ad-
 duceretur, terrorem aliquibus incussit lex,
 et nomen iudiciorum: si autem princeps im-
 probitatis et nobilissimus, in iudicium ad-
 ductus euaserit indemnis, multos ad pec-
 candum incitabit, ac tandem vestram ira-

Vol. II.

cundiam non oratio, sed tempus ipsum com-
 mouebit. ne vero eam in multos, sed in v-
 num exserite, eorumque apparatus et aduo-
 catos caute: de quorum ego nemine dicam
 nominatim, ne hoc orationis suae princi-
 pium sumant, se prodituros non fuisse, nisi
 nominatim compellati fuissent. illud autem
 faciam, nominibus diffimulatis, eorumque
 studiis commemoratis, etiam personas red-
 dam notas. quod ut fiat, quisque ipse in cau-
 sa erit si huc ascenderit, et frontem perfri-
 cuerit. adsunt isti tria aduocatorum genera:
 alii, qui luxu quotidiano patrimonia sua ex-
 hauserunt: alii, qui flore aetatis et corporibus
 suis non recte vsi sunt, nec de Timarcho
 sollicitantur, sed de semetipsis, suisque studiis,
 ne

L

κεχημημένοι, ἔδεδιότες ἔπει Τιμάρχῃ, ἀλλὰ περὶ ἑαυτῶν, ἔτι τῶν ἐπιτηδευμάτων, μή ποτε εἰς κρίσιν κατασῶσιν· ἕτεροι δὲ, ἐκ τῶν ἀκολάσων, καὶ τῶν τριῶν κεχημητῶν ἀφθόνως, ἵνα ταῖς βοηθείαις αὐτῶν πεινῶντες ῥᾶν πνεύσας ἐξαμαρτάνωσιν. ὧν περὶ τῆς σωτηρίας ἀκούσαι, τὰς βίβας ἀναμνησκέσθαι. καὶ τὰς μὴ εἰς τὰ σώματα ἡμαρτηκότας μὴ ὑμῖν ἐνοχλεῖν, ἀλλὰ παύσασθαι δημηγορίας, κελεύει, ἔδὲ γὰρ ὁ νόμος τὰς ιδιωτεύοντας, ἀλλὰ τὰς πολιτοδουλομένους ἐξετάζει· τὰς δὲ τὰ πατέρα κληροδοκώσας ἐργάζεσθαι καὶ ἐτέρωθεν κτᾶσθαι τὸν βίον κελεύει· τὰς δὲ τῶν νέων, ὅσοι ῥαδίως ἀλίσκοντο, θηροφύλακας ὄντας, εἰς τὰς ξένας καὶ τὰς μετοίκας τρέφει κελεύει, ἵνα μὴ τὸ ἐκείνοις τῆς πρᾶξεως ἀποσερῶν, μὴδ' ὑμεῖς βλάβησθε. τὰ μὲν ἐν παρ' ἐμῶν δίκαια πάντα ἀπειλήφατε· ἐδίδαξα τὰς νόμους, ἐζήτησα τὸν βίον τοῦ κεινομένου. νῦν μὲν ἐν ὑμῖν ἐστὶ τῶν ἐμῶν λόγων κριταὶ, αὐτὰ δὲ ὑμέτερος ἐγὼ θεατής· ἐν γὰρ ταῖς ὑμέτεραις γνώμαις ἢ πρᾶξις καταλείπει. εἰ ἐν βελήσεσθε, τὰ δίκαια ἔτι τὰ συμφέροντα ὑμῶν ποιησάντων, φιλοπρότερον ἡμεῖς ἐξομῶμεν τοὺς ἀδικοποιῶντας ἐξετάζειν.

ne quando in iudicium adducantur: alii homines libidine perdit, quique istiusmodi hominibus ad fatietatem sunt abusi, ut eorum auxiliis freti facilius quidam delinquant. quorum defensionem antequam audiat, qualem vitam egerint, recordamini. ac eos quidem, qui sua corpora dedecorarunt, non vobis obturbare, sed concionibus abstinere iubete (neque enim lex haec in homines privatos, sed in magistratu praeditos inquit) eos porro qui decoxerunt, rem facere, et aliunde victum quaeritare iubete: qui vero ado-

lescentulos venantur, qui facile se in fraudem finunt illiciti, ad peregrinos et inquilinos converti iubete, ut nec ipsi suam cupiditatem non expleant, et vos nihil detrimenti capiat. quae igitur a me praestari fuit aequum, ea praestita sunt omnia; exposui leges, vitam rei excussi. nunc vos estis meae iudices orationis, statim autem ego vester spectator ero; tota enim res iam a vestris pendet voluntatibus. quod si vos voletis ea quae iusta sunt, atque expediunt, agere, excitabitur nostra alacritas ad eos inquirendos, a quibus leges violantur.

NOTAE

IN

AESCHINIS Orationem contra TIMARCHVM.

HABES, mi Lector, Orationem illam saevam, criminosamque et vitulentam (sermone vtor Gelliano, Noct. Attic. XVIII. 3.) qua Timarchum de impudicitia grauiter insigniterque accusauit Aeschines. Causam et historiam abunde discere potes ex argumentis tam quae huic orationi, quam quae binis illis *περὶ παραπρωσίας* adponuntur. Recteque primum in hac Orationum serie locum vindicat, cum sit quasi exordium inimicitarum inter Aeschinem Demosthenemque, et ad celebratissima ista paria λόγων αἰνιπάλων et ordine accusationis et temporis ratione lectorem fere manu ducat. De Timarcho interea, deque huius Orationis aetate, fortuna atque exitu nonnulla video esse praefanda. Homini certe mores spurcissimos, siqua accusanti fides, satis ostendit vehementissima haec et acerrima oratio. Liquet tamen, idque tam ex aduersario, quam ex Demosthene, hominem fuisse in Reip. muniis obeundis exercitissimum, domi peregreque illustrem, et officiis cum bellicis tum ciuilibus strenue defunctum. Erat enim Timarchus, vt Hermogenis verbis vtar *π. μεθ. δεινот. p. 423.* Edit. Crispin. *πρόσωπον ἰδοξόν· ὁ γὰρ Τίμαρχος τιμᾶται, καὶ λιλιθέρρηκε, καὶ ἀρχαῖς ἤρξει.* Vicit tamen, vt in his rebus fieri solet, Criminatio, et Timarchi nomen per omnem quae secuta est aetatem ad diuerbii ignominiam exagitauit. Vti legere possis in Argumento priori huius Orationis. Ita quoque Hefychius v. Δημοκλείδαι. Οἱ ξίνοι καὶ μοιχοὶ ἀπὸ Δημοκλείδου, τοιάτῃ ὄντες, καθάπερ καὶ τὰς ἡταιρηκότας ΤΙΜΑΡΧΟΥΣ ἔλεγον, τὰς δὲ πονηρὰς Εὐρυβάτας, Κιλλίκιας δὲ τὰς προδότας. Ita fere Synesius Encom. Caluit. Οθεν οἱ Κλεισθίνους, καὶ ΤΙΜΑΡΧΟΙ, καὶ πάντες οἱ πρὸς ἀργύριον τὴν ὥραν διατίθιμνοι, et quae sequuntur. Ita etiam Maxim. Tyrius ad finem dissertationis de Socratis amatoria, Τίς αὖ, ὃ θωὸς, μίμψαιτο

ἑραστῇ τοιούτοι, πλὴν ΤΙΜΑΡΧΟΥ; atque ad hanc infamiam proculdubio spectant vexata illa verba Luciani in Pseudolog. §. 27. Ἀθηναῖοι μὲν γὰρ βίλτιςτοι, αἰνισμαλῶδες ἔδιν, ἀλλὰ γράμματ' ἰνὸς προσθήκη τιμήσαις σι ΑΤΙΜΑΡΧΟΝ ὠνόμαζον· ἔδιν γὰρ παρ' αὐτὸν τι περιττότερον προσῆλθαι σοι. Quae si mihi interpretari liceret, dicerem, eum quem in hoc tractatulo adeo feuerere exagitat Lucianus, a moribus non absurdum nomen obtinuisse, quippe quem ciues eius, vnus literulae ad Timarchi nomen additione, ΑΤΙΜΑΡΧΟΝ vocare consuefcebant, quasi totum Timarchum, a capite ad talos, totisque intus medullis Timarchum: cuius ad mores habitumque exprimendum non iam sufficeret simplex illa et protrita veteris Timarchi appellatio. Ego vero pergo. Nonnulla de eo protulit Suidas, quae vix alibi leguntur. Τίμαρχος· Ἀριζήλων, ἄσπις, καὶ πόρτος, ἐν Πειραιεῖ παρ' Εὐθυδίκου διατρίψας τὰ πρῶτα, ὕστερον δὲ Μισγόλα καὶ Ἡγησάνδρου τῷ Λισδάμαϊ ἐρωμένη μισθώσας αὐτὸν, καὶ μὴ αὐτὸς Πιτταλάκῃ συνῶν, τὴν πόλιν οἰκίτην. ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΔΕ ΑΙΡΕΘΕΙΣ, ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ ΑΝΤΕΙΠΟΝΤΟΣ, ΔΙΕΚΩΛΥΘΗ. τῷ θείῳ δὲ ὄντι τυφλῷ, καὶ ἀξιοῦσι μετὰ τῶν ἀδυνάτων τρέφειν, ὃ συνῆπεν· ὅδὲ τῇ μητρὶ χρηζύσῃ τῶν ἀναγκάων ἐπιπαύρησεν. ἤλω δὲ ὑπὸ Αἰσχίνου πορνείας, γέγων ὢν. Orationem Aristogitonis contra Timarchum laudat Harpocratio v. Αὐτοκλείδης et Θέρισανδρος, Scholiastes item Hermogenis pag. 296. et Suidas. Ille est proculdubio quem memorat Quintilianus XII. 10 Transeo plurimos, Lycurgum, Aristogitona, et his priores, I-faeum, Antiphontem, quos vt homines inter se genere similis, differentis dixeris specie. De quo denique rhetore plurima consarcinauit eruditissimus Maussacus, Not. ad Harpocr. pag. 117. Timarchum autem, vt in ordinem redeam, cum in foro plurimum versatus esset, (conciones enim

frequentissime habuit, et rogationes multas tulit) credibile est inter celeberrimos loquendi magistros a *Longino* numerari, quos ille tanquam eloquentiae parentes his verbis in fragmento quodam designat: Κορωνίς δ' ἔγω λόγῳ παλὸς καὶ φρονίμαίῃ. Ἑλληνικῇ Δημοσθένους, Λυσίας, Αἰσχίνους, Αἰγισίδης, Ἰσακῆος, ΤΙΜΑΡΧΟΥ, Ἰσοκράτης ceteri. Et fortasse ad eum spectant verba haec a *Rutilio Lupo* in extremo opere adducta: *Item TIMARCHI: Itaque ut familiares videbantur, hos necessitudine epitulandi adstrinxit, hosque ignotos iusta benevolentiae causa illexit.* De hoc homine aliquam multa consignavit *Τακτες* in *versibus* suis *politicis*, verbi gratia, *Chiliad.* VI. 5, 105, 138, etc. verum quae hanc causam potissimum spectant, haec sunt quae sequuntur:

Οὗτος ὁ Αἰσχίνης μὲν Τίμαρχος παῖς, ὁ πόρενος, ὁ φίλος Δημοσθένης δὲ τῷ πανσιμνομομῆνι. Καὶ γραμματεὺς, καὶ ἑτόρις ὅλης τῆς Ἀθηναίων, Ἐπὶ τὰ ἄλλα προσβύλαι τῷ γένει Ἀθηναίων, Οἷς καὶ ἡ πᾶσα χώρα καὶ τῆς Ἀθηνῶν συνέργει, Κατὰ Αἰσχίνης ἔχουσαι δίκην παραπροσέειας, Ἡ καὶ Συνεὺς κατήγορος ἐνίκησεν αὐτὴν πᾶντας. Ὡμως ἔγω τὸν ἥτις λόγον Αἰσχίνης ἔχων Πρῶτα καθέλει Τίμαρχον δείξας πεπορευκότα, Ὡς Μισγολάου φίλον μὲν ὄντα τῷ φιλονείῳ, Καὶ φίλον Πιπταλάου δὲ πάλιν τῷ ὀρενιδία.

Chil. VI. 47.

Habes nimirum Iambos tetrametros catalecticos, qualis est ille *Terentii* in *Hecyra*,

Nam si remittent quippiam | Philuménæ dolores,

hoc tamen praefato, nempe si eorum ictum et scanfionem, non syllabarum pondere, verum, quae erat istius aetatis barbaries, accentuum ratione dimetiariis, sc.

Ὁ φίλος Δημοσθένης δὲ | τῷ πανσιμνομομῆνι.

et similiter,

Ἐπὶ τὰ ἄλλα προσβύλαι | τῷ γένει Ἀθηναίων.

et

Ἡ καὶ Συνεὺς κατήγορος | ἐνίκησεν αὐτὴν πᾶντας.

Verum ignorata penitus metri ratione fieri non potuit, quin imperitus librarius multa conturbaret, cum rhythmum quem violaret vix se habuisse suspicaretur. Ecce quam leui negotio tris ultimos versiculos (et in reliquis eadem erit venia)

folia vocabulorum transpositione in ordinem redigam:

ΚΑΘΕΙΛΕ ΠΡΩΤΑ Τίμαρχον | ΠΕΠΟΡΝΕΥ-
ΚΟΤΑ ΔΕΙΞΑΣ,
Ὡς Μισγολάου φίλον μὲν | ΤΟΥ ΦΙΛΟΝΕΟΥ
ΟΝΤΑ,
Καὶ φίλον Πιπταλάου δὲ | ΤΟΥ ΟΡΝΙΘΙΑ
ΠΑΛΙΝ.

Quo anno acta fuerit haec causa contra Timarchum nullibi diferte proditur. Certe post Olymp. CVIII. 2. quo tempore Athenienses legatos ad Philippum denuo miserunt pacis confirmandae gratia, et ante Olymp. CIX. 2. quo Demosthenes aduersarium male obitae istius legationis in simulauit, cui subscripturus erat hic ille Timarchus, ni ea quae hic agitur criminatione fuisset ab Aeschine interceptus. Id quod innuit *Demosthenes* π. παραπροσέ. non longe ab initio: Πρὶν γὰρ ἐπισκεῖσθαι εἰς ὑμᾶς [Aeschinem], ἔλαβον δῶναι τῶν παραπραγμένων, ΤΟΝ ΜΕΝ ΑΝΗΠΗΚΕ τῶν ἐπὶ ταῖς ἐνθύνας ἰδούσων, et quae sequuntur. Adde, si lubet, *Vlpianum* ad locum. Annum hoc tempore agebat Aeschines 45um. vti ex oratione liquet.

Sunt qui existimant Timarchum tantis conuiciis ab Aeschine laceratum, vel, secundum alios, ne expectato quidem iudicio, laqueo sibi mortem conscivisse. Vide *Plutarch.* in *vita Aeschinis*, *Photium* item Cod. CCLXIV. *Vlpianum* ad *Demosthen.* π. παραπροσέ. *Tactem* in *Chiliad.* VI. 58. et Auctorem argumenti prioris. Interea tamen nihil istiusmodi comparet ex *Demosthenis* oratione quae sequitur *de male obita legatione*, verum constat solummodo vicisse quidem *Aeschinem*, aduersariumque suum ea infamia perculisse, quae his moribus ex praescripto legum debetur. Vid. pag. 59. l. 16. huiusce Tomi. Ex eadem illa *Demosthenis* oratione etiam admoneo, nonnulla quae *Aeschines* in hac causa seuerè dixerit, hodie desiderari.

Quod in exordio huius orationis de fuga inimicitarum, animique sui moderatione praedicat *Aeschines*, idem etiam inculcat in *Epistola* XII^{ma}. Et laudatur profecto hoc prooemium ab *Hermogene* in cap. περὶ Ἐπιστολῆς, tanquam illustre argumentum istius Characteris. De eo porro ita *Dionysius* quidam (sive is fuerit *Dionysius Longinus*, vt nonnulli arbitrantur, sive quispiam alius) ex *Photii* Cod. LXI. Διονύσιος ὁ σοφιστὴς ἐν ἰνυχῶν

πρὸς

πολλοὶ τῶ κατὰ Τιμάρχου λόγῳ, καὶ τὴν ἀρχὴν ἀναγνῶς τὸ προσωμίαι, — “Εἴθι πολλὰς ἰγρᾶψω” ἴφη, “εἴθι πολλὰς ἰλύπησας, ἵνα πλείους καταλειποῦς ἰ— “τύγχανεις λόγους.” ὅτως ἦσθι τῷ χαρακτῆρι τοῦ ῥήτορος.

Postremo, hanc causam inter alios memorat *Lucian. Apolog. pro Merced. conduct. §. 7. et adu. Indoct. §. 27. Plutarch. in libello de Virtute Athen.* vbi vocatur κατὰ Τιμάρχου ἰταιρήσις, vti inscribitur in Argumento posteriori. In eamque perpetuam commentationem contexit *Brodaeus VIII. Miscell. 7.* vnde quae vtiliora videri possunt, identidem excerpti. TAYLOR.

NOTAE in Argumentum prius.

PAG. 9. l. 5. Αθηναῖοι κ. τ. λ.] Miserunt illi quidem auxilia Olynthiis, sed Amphipolitanum bellum ex professo cum Philippo egerunt. Quare vide num legendum τὸν ΠΕΡΙ ΑΜΦΙΠΟΛΕΩΣ πόλις, aut τὸν ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΙΚΟΝ πόλιν. Esti hoc durius. WOLFIVS.

Ibid. 11. ἐτύχαια δὲ νῦν γιγνόμενα ψήφισμα βούλων] Nuper scripserat decretum senator, cum in senatu esset, cum senatorem ageret. Senatum Atheniensem fuisse non perpetuum, sed annuum ex *Vlpiano* cognouimus. Ego verti, *senatusconsultum promulgarat.* Fuerunt et ψήφισμα τῶ δήμου, plebiscita. WOLFIVS.

Ibid. *Senatusconsultum*, Wolfius. Potius, *Plebiscitum.* IVRIN.

Ibid. 12. ἀποδοθίσης] *Reposita* vel *asseruata* Actione. Forte, ἀποδοθίσης, *Crimine ad praetorem delato, actione publice proposita.* Vetus anonymus interpretis harum orationum (quem post hac litera V notabo) *intermissa ea delatione, antequam ad examen iudicii deueniretur.* WOLFIVS.

Ibid. 14. ἡταιρηκότι] Τὸ ἡταιρῆν non est simpliciter scortari, nec tam mulierum quam marium, qui corpore quaestum faciunt. Hos a suggesto Athenienses arcuerunt, ex lege Solonis, quae exstat apud *Laertium*, τὸν ἡταιρηκότα εἴργει ἀπὸ τῆ βήμας. WOLFIVS.

Ibid. 15. ὅτι αὐτὸς ἡτιμώθη] Wolfius, *condemnatum atque in ordinem coactum esse.* Potius, *ignominia affectum esse.* Nempe, qui magistratu aut quouis supra ceteros honore insignis eo deicitur, recte dicitur in ordinem cogi, cum postea parum cum reliquis ciuibus iure fruatur: at qui ἀτιμᾶται, omni iure ciuium excidit. IVRIN.

Ibid. 17. Τιμάρχος] Falli videtur scriptor argumenti. Nam antiquiorem hac causa fuisse

eiusmodi appellationem patet ex pagina 68 huius Orationis. IVRIN.

Ibid. penult. διασυρήσας] Malim συρήσας, deleta praepositione διὰ. WOLFIVS.

NOTAE in Argumentum posterius.

PAG. 10. l. 19. δοκιμασίαν κατὰ Τ.] *Δοκιμασίαν ἰσαγγέλλειν τῷ, inquisitionem vel probationem denunciare alicui, vel, intendere actionem vitae anteactas.* Est genus actionis in eos, qui magistratu aut honore indigni putantur. Idem γὰρ κληρονομίης λατῆρας μὴ, ἀρχῶν δὲ ὧ, εἰ μὴ δοκιμασθῆναι, vt docet *Demosthenes. V. [sc. l. 23. δοκιμάζεσθαι εἰ ἐπὶ τῇδῃ]* *popularem aduersus eos fore actionem vt iudicarentur, an idonei essent ad concionem [habendam.]* WOLFIVS.

Ibid. 20. σισυκοφαντικῶς] *σισυκοφαντικῶς lege.* WOLFIVS.

Ibid. 25. κατεδόκει] Deesse videtur post hanc vocem. Haeret enim Constructio. δύο δὲ ἰγκαλῶν Αἰσχίνης — περὶ ἰταιρήσις ἰπυγράφειαι ὁ λόγος. TAYLOR.

Ibid. vlt. μὴ τὰς δικὰς γράφειν] Probabile hoc est vel ex eo, quod multa infunt in orationibus, quae non ratione prouisa, sed ex euentu cognita, et inserta esse videantur. *Cicero* orationem pro *Deiotaro* negat scriptione magnopere esse dignam, et apud eundem *Cato senex, Causarum*, inquit, *illustrum quascunque defendi, nunc quam maxime orationes conficio: et Milo de sui Cicero-niana defensione dixisse fertur, o Cicero, si ita dixisses, vt scripsisti, Milo non esset mullos Massiliensis.* WOLFIVS.

NOTAE in ORATIONEM.

PAG. 11. l. 2. ἔτι γράφῃ γράψάμεν κ. τ. λ.] Quid inter γράφῃ, εὐδυναν, ἰσαγγεῖαν et id genus alia actionum genera interfit, ex *Vlpiano* petatur, *Harpocrate* item, et *Suida*. Venetus, γράφῃ γράψαται deferre, ἐν εὐθύναις λυπῆσαι *repetundarum iudicio damnare* vertit [et quidem infcitissime.] WOLFIVS.

Ibid. 9. οἷς] Περιπλίκου, ὅταν αἰσχροὶ ἢ τὰ λεγόμενα, φυλαττόμενοι τὴν ἀπρίπειαν — ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου φησὶν Αἰσχίνης, Εἰδὼς δ' αὐτὸν ἔνοχον εἶναι (θίλει μὲν ἰπὶν τῇ πορνείᾳ, φυλαττόμενος δὲ τὸ αἰσχρὸν, περιπλίκει λέγων) οἷς ὀλίγω πρότερον ἠκέσας ἀναγνώσκοντες τὴ γραμματικῶς. *Hermogen. περὶ περιπλοκῆς.* TAYLOR.

Ibid. ἔνοχον εἶναι οἷς] *Subaudi νόμοις legibus, non criminibus, vt Wolfius.* IVRIN.

Ibid.

Ibid. antepen. ἐπὶ γ[ρα]φῆς] V. hoc iudicium illi denunciamus. WOLFIVS.

Ibid. Virianus ad Androtianam, Ἐπαγγελία ἐστὶ δίκη πρὸς δοκιμασίαν τῷ δήμῳ (vel, vt in margine admonemur, τῷ βίῳ) καὶ ὁ Αἰσχίνης, ἐπὶ γ[ρα]φῆς αὐτῇ τῇ δοκιμασίᾳ. Adeoque Demosthenes in ea oratione, pag. 221. l. 7. μὴ διὰ ταῦτα οἷον σοὶ προσήκει μὴ δῶναι δίκην, εἰ ΓΡΑΦΕΙΣ ΗΤΑΙΡΗΚΩΣ, ὅτι καὶ πρὸς τὰς θισμοθέτας ἴσθ' ἡμῶν ΕΠΑΓΓΕΛΙΑ. Harpocr. Ἐπαγγελία σημαίνει καὶ ἄλλα, ἰδίως δὲ λέγεται ἐπὶ τῇ ἐγκαλύψει τινὶ δημογραφῇ καὶ πολιτείᾳ ἢ ἐξόν καί τινος οἷον παραγγελία. Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου. Vide p. 40. l. 17. huius orationis. TAYLOR.

Pag. 12. l. 1. ἐπανορθῶσαι] γρ. ἐπανορθῶσι παρα τῷ Ερμούκλει. H. STEPHANVS. Ἐπανορθῶσι etiam legit Stobaeus, qui hoc comma laudat, pag. 244. Itemque Codd. Codd. et Reg. 2. Locus Hermogenis, quem voluit Stephanus, est in tractatulo περὶ μεθόδ. διανοίας. pag. 433. Edit. Crispin. TAYLOR.

Ibid. 7. ἀ μίλλω κ. τ. λ.] γρ. ΟΤΙ ἀ μίλλω ἐν πρώτοις λέγειν, φανίσθαι κ. τ. λ. in Codd. Steph. Bern. Locker. Regg. 1. 4. itemque in Hermog. iuxta locum modo laudatum. TAYLOR.

Ibid. 10. ὁμολογῶναι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τρεῖς εἶναι πολιτείας] Hic est ordo verborum, vt post ἀνθρώποις interpungas. ὁμολογῶναι autem πᾶσι τῷ, ὁμολογῶναι ὅτι εἰσὶ. WOLFIVS.

Ibid. Aliter ipse Aeschines, qui haec repetit in initio c. Ctesiph. εἰ γὰρ ἴτε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι τρεῖς εἰσὶ πολιτείας παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τυραννίς, καὶ ὀλιγαρχία, καὶ δημοκρατία. Tu ergo corrige versionem huius loci. TAYLOR.

Ibid. 12. τοῖς τρόποις τῇ ἰφιστάμεν] Sic Isocrates, ἰσχυρότατον ἢ γὰρ νόμος, τὸν τρόπον βασιλείας. V. moribus eorum qui praesunt confirmantur. F. confirmantur. WOLFIVS.

Ibid. 14. τῶν δημοκρατικῶν] Populi Wolfius: Adde, liberi. IVRIN.

Ibid. 16. ὀλιγαρχίᾳ] Non credo haec esse satis sana. In superioribus recte dixit τυραννίς, καὶ ΟΛΙΓΑΡΧΙΑ, καὶ δημοκρατία, et proxime, τυραννίδες, καὶ ΟΛΙΓΑΡΧΙΑΙ, καὶ πόλεις δημοκρατικαί. Ibi enim de Rebus pub. disseritur: hic autem de personis ex quibus eae Respublicae conflantur. Intelligit nimirum τὰ σώματα τῇ δημοκρατικῇ, τῇ τυραννί, καὶ τῇ ΟΛΙΓΑΡΧΙΚῇ. Ita enim legendum omnino est: vti et mox quoque legitur, φυλακίον δὲ τοῖς μὲν ΟΛΙΓΑΡΧΙΚΟΙΣ. Mecum sentit praestantissimus Marklandus. TAYLOR.

Ibid. 18. ἐν χειρῶν νόμῳ] Hos Hefiodus χειρ-δικας appellat, quibus ius est in armis. V. ob-servandum est vt eos apud se habeant qui virium lege respublicas ubi uertere student. Φυλακίον hic aliud significat, et πολιτείας non δημοκρατίας intelligit, sed est nomen generale. WOLFIVS. Recte.

Ibid. Per vim atque caedem. Herodot. in Polyb. ἀτι γὰρ εἰναι ἐπιτάμνοι, τοῖσιν αἱ νῆες διεφθέρησαν, καὶ μὴ EN ΧΕΙΡΩΝ ΝΟΜΩ ἀπολ-λόμενοι. Polyb. lib. 4. Ο μὲν οὖν Αλέξανδρος EN ΧΕΙΡΩΝ ΝΟΜΩ καὶ αὐτὸν ἔπεισε τὸν κίνδυνον. Chalendas quoque Corax templo suo eum pellenti Apollini respondisse fertur, ἀλλ' EN ΧΕΙΡΩΝ ΝΟΜΩ ἔκεινα. Sic enim scribendum est, non ἐκ χειρῶν νόμῳ, nec ἐν πολέμῳ γὰρ, νόμῳ ἔκεινα, vt tradunt nonnulli. BRODAEVS.

Ibid. antepen. ἡμῶν] TMIN mauult H. Stephanus διὰ τὰ ἐξ ἡμῶν, ἰσχυρότε, ἐννοῶντες, καὶ ἀλ-λόντες. Recte. atque ita Codd. Reg. 1. et Locker. Porro autem posterior ille Codex, τὸς παρὰ τὸς νόμους H λέγοντας ἢ βασιλικότας. TAYLOR.

Ibid. ἰσχυροί] Minus acute Wolfius vertit legitimam. Rectius, legibus fundatam, vt discrimen sit inter talem Remp. eamque quae armis metu-que sustinetur. TAYLOR.

Ibid. penult. βεβαιώτατος κολλάει] Si hi accusati pendet a φυλακίῳ, τὸ κολλάει redundat: sin hoc verbum retinetur, legendum ΠΡΟΣΗΚΕΙ κολλάει. WOLFIVS.

Ibid. διορθῶσι τινες, ΚΟΛΑΖΕΙΝ ΠΡΟΣΗΚΕΙ, ἵνα μὴ παρίκη τὸ τὸ ΚΟΛΑΖΕΙΝ, τριῶν τῶν ἔμπροσθεν μέσων φερόμενων πρὸς τὸ φυλακίον. STEPHANVS. Fortasse vox κολλάει addita est ab imperito aliquo homuncione, qui locum aliter intelligere non potuit. TAYLOR.

Ibid. vlt. καὶ μὴ κατὰ νόμον κ. τ. λ.] Wolfius, neque cuiquam licentiam detis vitam legibus contrariam et petulantem instituendi. Minus assequi videtur mentem Oratoris. Is enim ad inuidiam Timarcho conflandam subinnuit, periculum esse libertati publicae ab eiusmodi hominibus. Quem in finem paulo ante praemisit, ciuium vitas et libertatem in populari republica non nisi legum praefidio conseruari. Vsurpatur autem τὸ κατὰ νόμον eodem sensu, quo κατὰ νόμον τὸν δῆμον pas-sim apud Demosthenem et Aeschinem, et hic pag. 80. lin. vlt. συγκαταλέγειν τὸν δῆμον. Vertendum itaque, neque libertatis periculum adeatis a legum violatoribus et turpis vitae hominibus. IVRIN.

Pag. 13. l. 3. τῇ πολιτείᾳ] τῇ ΠΟΛΕΙ. Codd. fere omnes, Bern. Locker. Regg. 1. et 4. TAYLOR. Ibid.

Ibid. ἐπιδὼν κ. τ. λ.] Potius hoc modo, ἐπιδὼν Δ' ENOMOTHEAMEN. Ita Cod. Bern. TAYLOR.

Ibid. 9. ἡμετέρων] ΤΜΕΤΕΡΩΝ δὲ ἐν τοῖς ἐξῆς. STEPHANVS.

Ibid. 14. Βέλομαι κ. τ. λ.] Nonnulli Codd. plenius, Βέλομαι δὲ ἔγωγε NYNI πρὸς ὁμᾶς, Mor. Bern. Locker. TAYLOR.

Ibid. penult. μοι] Faceffat ociofum istud vocabulum, quod nec postulat fensus, neque patitur syntaxis. Enascitur proculdubio ex voce sequente, μάλιστα. TAYLOR.

Pag. 14. l. 1. ὡς ἔχουσιν οἱ νόμοι περὶ τῆς πόλεως] V. ut leges se habeant quae de rep. latae existunt. Malim, ὡς ἔχουσιν οἱ νόμοι ΟΙ τῆς πόλεως. Nam οἱ παρὰ τῆς πόλεως minus placet. WOLFIVS.

Ibid. 8. μὴ δὲ πόσων] F. ΠΟΙΩΝ. WOLFIVS. Omnino πόσων cum Wolfio. Atque ita locum dudum correxeram. Non agitur de numero, sed de aetate, indole, habitu et qualitate. Infra enim, τὸς παιδικῶς τὸς εἰσοφιστάλλας, ΟΥΤΙΝΑΕ δι' εἶναι, κ' ΑΕΤΙΝΑΕ ΗΑΙΚΙΑΕ ΕΧΟΝΤΑΕ. Eadem est mens doctissimi Petiti in Comment. de Legg. Attic. Lib. III. Tit. VII. TAYLOR.

Ibid. 9. τὸς παῖδοις] Male vertit Wolfius Lanistas, vti scite obseruauit ὁ μέγας Casaubonus ad Theophrast. Charact. cap. 7. qui nonnulla minime poenitenda lectori huiusce orationis ibidem protulit. TAYLOR.

Ibid. 15. περὶ μουσίων] Siue sacella Musarum, siue conclauia studioforum, vel communia omnium, vel priuata singulorum, videntur intelligenda hic, et non Festum Musarum. Ερμαιον est τὸ εὐρημα ἢ ὠφίλημα, vnde illud, κοινὸς δ' Ερμῆς. Ερμῆον vero, ἰερὸν τῷ Ερμῷ fortasse rectius quam Ερμαιον. Nam in εἶον templorum nomina per multa desinunt, vt Ηρακλεῖον, Ηφαιστεῖον, Ολυμπίον. Ερμαια Pollux interpretatur ἰορὴν παρ' ὧν μὲν ἱερὸν Ερμῷ, Mercurialia, festum Mercurii, vt Μουσῶν Μουσαῖα. V. deque sessionibus in scholis et gymnasiis. WOLFIVS. Male.

Ibid. 17. τῶν χορῶν τῶν ἐγκυκλίων] Intelligit gregem seu coetum ludionum et saltatorum in solennibus festis, vt Bacchanalibus, Quinquatribus, et similibus. V. de puerorum ludi frequentatione, chorisque qui per circulos haberi solent. WOLFIVS.

Ibid. antep. ὁπῇ τετραράκοισι ἔτη] Recte igitur vapulauit a Midia Demosthenes, qui contra

legem sese aedilem designarit annos circiter 32 natus. Sed ipse scribit se δ' παῖσιν ἀλλ' ἀνδράσι χορηγῆσαι. WOLFIVS.

Ibid. Obiectionem vno oris spiritu et adduxit et refutauit Wolfius. Vtinam et eadem facilitate et istud quoque refutasset, quod obseruabatur a Petito LL. Attic. Lib. III. Tit. VII. nempe eum, cui ἀπολογία δωροδοκίας scripsit Lyfias (pag. Edit. Lond. 373.) anno 2do. Olymp. XCII^{dae} in viros esse relatum, quod circa aetatis annum XXVI^{um}, vt plurimum fieri solebat, anno vero vltimo Olympiadis sequentis, aut saltem proximo, constitutum fuisse χορηγὸν ΠΑΙΔΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ. Hanc legem laudauit Harpocratio in v. Οτι νόμος, ex hoc loco Aeschinis, et ex Aristotele in τῇ Αθηναίων πολιτείᾳ. TAYLOR.

Ibid. penult. ἔτι] Ita edendum curauit pro vulgato ἔτι, nactus fidem Codd. Bern. Locker. Coisl. et Reg. 2. vt in sobria et seuera aetate positus, ἔτι, ita demum inter pueros ciuitatis versetur. Quantum haec alteri lectioni praestet, discas abunde ex iis quae adnotaui ad Midianam, pag. 141. l. 12. TAYLOR.

Pag. 15. l. 6. ΝΟΜΟΙ] Quotcunque ad LL. Atticas commentati sunt, sequentia verba pro vna ac perpetua lege venditant: cum tamen factis constare arbitror ex toto hoc commate — ἀναστῆσαι ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ὁ γραμματεὺς — λίγα ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ — ΝΟΜΟΙ etc. Aeschinem non vnam et continuam legem scribae legendam porrexisset, sed particulas pluris ex diuersis titulis Codicis Soloniani excerptas. Quin et idem suadet tenor legis et allegandi ratio. Hoc modo igitur distinximus:

ΟΙ ΔΕ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ Κ. Τ. Λ. καί,

ΟΙ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΑΙ ΤΟΙΣ ΕΡΜΑΙΟΙΣ Κ. Τ. Λ.

Eandem quoque curam adhibebis in fine, vbi quoque latet tertia lex a prioribus seiungenda,

ΟΙ ΔΕ ΧΟΡΗΓΟΙ ΟΙ ΚΑΘΙΣΤΑΜΕΝΟΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΕΣΤΩΕΑΝ ΤΗΝ ΗΑΙΚΙΑΝ ΥΠΕΡ ΤΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤΑ ΕΤΩΝ.

Neque enim connectit articulus δὲ ea quae hic leguntur, verum ea quae praecesserunt in proprio loco, vnde hoc fragmentum legis decerpitur. Eodem modo allegatur prima particula harum legum, vbi articulus nullum omnino vsum habere poterit, praeter eum quem declarauimus; Οἱ ΔΕ

τῶν παίδων διδάσκαλοι κ. τ. λ. Vid. *Lect. Lyfiac.* c. XI. p. 716. Atque haec hactenus. Neque interea admodum sana sunt verba ipsa legis. Quare enim ΑΔΕΛΦΟΥ [l. 10.]? Quo animo dicitur? qua constructione? Quorsum pertinet? Tu legas omnino cum optimo *Lockeriano* Cod. et *Reg. 2.* ΑΔΕΛΦΟΣ. Vides iam recte excipi omnis eos qui Magistro vel sanguine vel adfinitate essent coniuncti, *filium, FRATREM, generum.* Atque ita vertisse video *Wolfium*, verae licet lectionis, ut videtur, inscientem. Eiusdem quoque consilii optimum *Marklandum* nostrum esse comperio. TAYLOR.

Ibid. 10. Η ΑΔΕΛΦΟΥ] Legendum puto, Η ΑΔΕΛΦΟΣ. IVRIN.

Ibid. 12. ΤΟΙΣ ΕΡΜΑΙΟΙΣ] ἐν τῇ Ερμῷ ἐρεῖν. WOLFIVS.

Ibid. 13. ΣΥΓΚΑΘΙΕΝΑΙ] παρὰ τὸ συγκαθίμι *una demitto.* Malim συκαθίνααι [voluit συκαθίνααι dixisse] *una descendere, παρὰ τὸ συκαθίμι, ἀπὸ τῷ εἶμι, τὸ πορεύομαι.* WOLFIVS.

Ibid. συκαθίνααι *Aldini Codd.* aliique, corrigente tamen *Scaligero.* TAYLOR.

Ibid. antepen. ἐκ γὰρ τῷ πρᾶττιδαι] Hinc illud *Solonis* de nulla poena parricidae constituta. WOLFIVS.

Ibid. Καὶ ἐπινύονηαι νόμοι, ἧ χρίας ἐνίστασθαι αὐτὰς, ὡς ἐ Αἰσχίνης φησὶν, ἐκ γὰρ τῷ ΓΙΓΝΕΣΘΑΙ τινα δὴ ΜΗ ΔΕΙ, ἐκ τούτου τὸς νόμους ἴδιντο οἱ παλαιοί. *Sopater ad Hermogen.* περὶ γάσιως. Πρῶτον γὰρ ὑπᾶρχει τὰ πρᾶγμαλα, καὶ ὅτε νόμοι ἐτίθησαν. ὡς καὶ Αἰσχίνης φησὶν, ἐκ γὰρ ἧ τινὰς ἀμαρτάνειν, τὸς νόμους ἴδισθαι. Id. p. 87. TAYLOR.

Ibid. vlt. ΕΑΝ ΤΙΝΑ ΕΚΜΙΣΘΩΣΗΙ ΕΤΑΙΡΕΙΝ] V. *si quem quaestu locarit, ut se prostituat.* WOLFIVS.

Pag. 16. l. 2. ΤΙΣ] μὴ τὸ ΤΙΣ τιλίαν γιγνῆν θλίον, ἢ γρ. οὐκ ΕΑΙΝ. STEPHANVS.

Ibid. 11. παρέρησιν] *Libertatem*, *Wolfius.* Potius, *dicendi libertatem.* Nempe, ei qui corpus prostituerat, vetitum erat inter alia, sententiam publice dicere. IVRIN.

Ibid. 14. καὶ τινα] Rescribo, καὶ τινα ἑτερον νόμον ἴδιναι, φύλακα τῶν ἡμιλέων παίδων; τὸν τῆς προαγωγείας. *quamnam praeterea legem tulit, nostrorum liberorum custodem? legem de lenocinio.* Infra enim, καὶ ποῖον ἄλλον; τὸν τῆς ὕβριως. Idem etiam submonuit *Cl. Marklandus.* TAYLOR.

Ibid. 16. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΟΑΓΩΓΕΥΣΗ] V. *si perductor esset.* WOLFIVS.

Pag. 17. l. 1. γραφὰς κ. τ. λ.] V. *dat lex contumeliae actionem, poenamque definiuit, quid pati, quidue multae nomine soluere teneatur.* WOLFIVS.

Ibid. 5. ΟΙ ΑΝ ΤΟ ΔΙΚΑΕΤΗΡΙΟΝ ΚΑΤΑΨΗΦΙΣΘΗΙ] Malim, Ο ἄν (sc. τίμημα) τὸ δικαετήριον ΚΑΤΑΨΗΦΙΣΗΤΑΙ, et mox [l. ead.] παραδοθὶς ΔΕ [abest enim a vulgatis]. WOLFIVS.

Ibid. διορθῶσι τινὲς, ΟΥ ἄν, ἄλλοι δὲ, Ο ἄν. STEPHANVS.

Ibid. Vexatissimum hunc locum alii aliter tentarunt. Vide quid *Petitus Attic. Legg. Lib. VI.* Tit. V. "Varie emendant docti: alii enim reponunt, ΟΥ ἄν τὸ δικαετήριον, alii emendant, "Ο ἄν τὸ δικαετήριον. Ego vero nullus dubito "aliquid deesse; itaque e sequentibus rescribendum suspicor, γραφίδω ὁ κύριος τῷ παιδὶ πρὸς τὸς Δισμοθίτας, τίμημα ἐπιγραφάμενος. ΘΑΝΑΤΟΥ Δ ΑΝ τὸ δικαετήριον καταψηφισθῇ, παραδοθὶς τοῖς ἰδικοι, τιθάτω αὐθημερόν. Atque ista referuntur ad iudices Heliastas, penes quos arbitrium est aut morti addicendi, aut mulctandi corruptores: est quippe τιμητὸς ἄγών." Sequitur *Heraldu Animaduvers. in Salmas. Lib. V. Cap. XVIII. §. 14.* "τίμημα ἐπιγραφάμενος ***** ὁ ἄν τὸ δικαετήριον καταψηφισθῇ, παραδοθὶς δὲ τοῖς ἰά κ. τ. λ. Is in cuius erat potestate, siue pater, siue tutor, corruptorem accusare poterat, et publico iudicio persequi, libello Thesmotbetis dato, litis aestimationem continente. Post haec verba τίμημα ἐπιγραφάμενος, deest aliquid, quod vidit etiam *Samuel Petitus*, et supplere voluit. Sententiam legis coniciere difficile non est: verba quae defunt supplere non est facile." Nescio sane annon noster *Wolfius* hic se imperiose satis gesserit, qui locum ex suo ingenio concoctum ita in *Editis* dederit. Accedit quod ex verbis ita sollicitatis ne hilum quidem proficiat. Antiqua forsane lectio est verae proximior, et nihil restat supplendum cum *Petito* et *Heraldo.* γραφίδω ὁ κύριος — τίμημα ἐπιγραφάμενος. ΟΥ ἄν τὸ δικαετήριον καταψηφισθῇ, παραδοθὶς τοῖς ἰά, τιθάτω αὐθημερόν. *Hominem accusato, litis aestimatione adscripta. Quem si iudices morte condemnaverint, morte mulctetur eo ipso die; sin argento tantum etc.* TAYLOR.

Ibid. 12. τῷτο δὲ,] Dele istud incisum post δὲ, quod nescio annon mea incuria huc irrepsit, τῷτο δὲ ἰὰν σκοπῇτι, nulla distinctione. Id fatius est. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 17. ὁτιούνη] Melius fortasse cum *Bern.* ONTINOYN, qui contumeliose quemcumque tractauerit. Ita etiam Cod. *Locker.* ὁτιούνη a manu secunda. TAYLOR.

Ibid. Plane rescribendum, εἰς ONTINOYN. Nempe in eo totus est Orator hoc in loco, ut ostendat nemini iniuriam facere licere, neque ingenuo, neque seruo. IVRIN.

Pag. 18. l. 1. ἰγγραφή] Restituo ΕΓΓΡΑΦΕΙΣ. BRODAEVS. ἰγγραφή TIE *Coisl.* et *Reg.* 2. Vtrumque sine necessitate. TAYLOR.

Ibid. 2. ληξιαρχικὸν γραμματεῖον] παρὰ τὴν ἀξίαν τῶν ἀρχῶν, quod ciui Atheniensii licebat remp. capessere, et adipisci magistratus. V. *posteaquam in librum eorum qui in suam tutelam venerint, est relatus.* Alibi vertit, in *pubertatis eodidem relatus.* WOLFIVS.

Ibid. ληξ. γραμ. in quod puerorum nomina referebantur, qui iam tutelae suae facti erant. BRODAEVS. Scholiastes ita, τὴν ἰφημαρίδα λίγει τὴν δημοσίαν, εἰς ἣν ἐνιστάμενοι οἱ τελεσθέντες τῶν παίδων· οἱς ἐξ ἧς τὰ παλῶνα οἰκονομεῖν, καὶ τῶν ληξίων ἀρχεῖν. Atque similiter *Harpocratio*, sed aliquanto plenius. Fui olim in ea sententia, haec eapropter dici, quoniam tunc temporis tolleretur, *desineret patria potestas.* Verum intercessit *Iul. Pol.* VIII. §. 104. Οὐδὲ εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἰγγραφεῖς, ἥδη τὰ παλῶνα περιλάμβανον· ἢ δὲ παλῶνα ὁσία καὶ ΛΗΞΙΕΣ ἱκαλῆτο. TAYLOR.

Ibid. 7. σώματι] ΣΤΟΜΑΤΙ legit et interpretatur *Wolfius*. Haud scio annon rectius. Equis enim τῷ σώματι διαλέγεται? Noster π. παραπρίσθ. Οὐδὲ, ἔδδιν ἀπρῶτον ἔχον μίρεθ· τῷ σώματι, ΟΥΔ' ΟΘΕΝ ΤΗΝ ΦΩΝΗΝ ΠΡΟΙΕΤΑΙ. Et rursus, κίναιδον αὐτὸν προσειπὼν, καὶ μὴ καθαρεύουσα τῷ σώματι, ΜΗΔ' ΟΘΕΝ ΤΗΝ ΦΩΝΗΝ ΑΦΙΗΣΙΝ. TAYLOR.

Ibid. Plane legendum τῷ ΣΤΟΜΑΤΙ, et ita vertit *Wolfius*. IVRIN.

Ibid. 8. τῷ δημοσίῳ] Infra τῷ ΔΗΜΩΙ. BRODAEVS.

Ibid. μηδὲ συνδικησάτω τῷ δημοσίῳ] *Wolfius*, neque publicae causae patronus esto. Immo, neque sit ex iudicum numero, qui ex populo sorte ducuntur. Item in lege ipsa recitanda paulo infra, μηδὲ συνδικῆσαι τῷ δήμῳ, pro, non populi causam agere, vertendum, *ne iudicet una cum populo.* IVRIN.

Ibid. 11. μηδὲ συκοφαντεῖτω] Haec *Aeschines* exagitandi aduersarii causa inferuit legi, ut et supra *Timarchi* nomen adiecit. WOLFIVS.

VOL. II.

Ibid. Non *Legi*, mi homo, cuius *diserta* verba *Aeschines* non iam recenset, proxime, sc. l. 18. αὐτολεξὶ recensiturus. Et, ut id moneam, (nam nonnullis haec locutio scrupulum iniecit) summo artificio ab Oratore nostro non semel factum est, ut *Timarchi* nomen, mores artemque, ciuitatis suae institutis pene intexteret, quae *Legislator*, ut debuit, generali loquendi modo praescripsit. Quod cum subdole fecit, summaque arte (quasi leges non in facinorosum quendam, sed in *Timarchum* ipsum, veluti facinorum omnium exemplar, ferrentur) tum *Orationi* ipsi vim et *διωότηλα* maximam conciliat. Ita l. 4. supra ἔκ ἐτι ἰτέρῳ διαλέγεται, ἀλλ' ἥδη ΑΥΤΩΙ ΤΩΙ ΤΙΜΑΡΧΩΙ. Ita hic quoque, *Neque ius dicat, neque causam oret*: Ille tamen, a *Timarchi* moribus arrepta pulchre occasione, μηδὲ συκοφαντεῖτω μισθωθῆς, dixit. Similiter, pag. 71. fingit causam agi inter τὸν δῆμον μισθωσάμενος, καὶ τὸν δῆμον μισθωθῆς: Vbi verissime generalem hypothesein ad *Timarchum* et *Demosthenem* priuatim conuertit: ἔκ ἐν ὁρισμέτοις — ἐρεῖ, *Εμισθωσάμενος, ὃ Ἀθηναῖος, ΤΙΜΑΡΧΩΝ ἰταίρειν ἱμαυτῷ καὶ τὸ γραμματεῖον τὸ παρὰ ΔΗΜΟΣΘΕΝΕΙ κίμενος.* TAYLOR.

Ibid. 13. μηδ' αὖ διωότηλα κ. τ. λ.] Videntur et haec esse non *Legis*, sed *Aeschini* verba. WOLFIVS.

Ibid. 18. ΑΝ ΤΙΕ] Δοκεῖ πρὸ τέτων λαίπειν τὸ ΝΟΜΟΣ. STEPH. Habet *Locker.* et *Coisl.* TAYLOR.

Pag. 19. l. 2. ΔΗΜΟΤΕΛΗ] *δημόσια.* WOLFIVS. Errat homo, si haec emendandi animo scripserit. TAYLOR.

Ibid. 3. ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΟΙΝΑΙΣ ΣΤΕΦΑΝΗΘΟΡΙΑΙΣ] *Cum tota coronatur ciuitas.* BRODAEVS.

Ibid. 4. περὶ τῆς ἀνιήσεως] Legendum videtur μηδ' ἐνδὲς τῆς ἀγορᾶς ΠΕΡΙΠΠΑΝΘΡΩΝ πορεύεσθαι. Forum aqua lustrali in circuitu conspergi solitum fuisse conicio. WOLFIVS.

Ibid. Lectionem Codd. *Ald.* cum *Wolfio* recte emendarunt *H. Stephanus* et *Brodaeus*, quemadmodum nos quoque exhibuimus ex Cod. *Bern.* aliisque. TAYLOR.

Ibid. 5. ΚΑΤΑΓΝΩΣΘΕΝΤΟΣ ΑΥΤΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΝ] ἀντὶ τῷ, κατὰ γνώμης ἰταίρειν, hoc est, *μὴ τὴν καλίσιν.* WOLFIVS.

Ibid. 14. οἰκησομένην] *φησὶ* subauditur, aut ἡγήσατο. BRODAEVS.

Ibid. Ἀπὸ τῆς ἀνιήσεως ἀντὶ τῷ, ταύτης τῆς πόλεως οἰκησομένης, τῆς ἐν ἀγρῶν πρᾶξεως, sicut ἐν οἰκίῳ πόλει. WOLFIVS. Rectius.

M

Ibid.

Ibid. 15. ΕΠΕΙΔΑΝ ΤΟ ΚΑΘΑΡΕΙΟΝ] Vide *Aristoph. Acharn.* 43. cuius scholiastes hunc locum *Aeschinis* laudat et illustrat, *Harpocrat.* item v. Καθάριον, et *Maussacum* in notis. TAYLOR.

Ibid. 16. ΠΡΟΧΕΙΡΟΤΟΝΕΙΝ] Wolfius, in *primis* decernere: Potius, referre ad concionem, vel, decernendi potestatem facere. IVRIN.

Ibid. 18. ΚΑΙ ΟΞΙΩΝ] δημοσίων. Nam *ιεζών* antecessit. WOLFIVS.

Ibid. Et ego quoque in hac mente fui, cum et hunc locum, et alium similem *Lyfiae contra Nicomachum* dudum mutaueram. Verum viri doctissimi monitu ea quae ibi dixi pro indictis haberi velim. Nam in *Psephism.* de *Plataeensibus* apud *Demosth.* c. *Neaer.* pag. 741. Edit. Paris. *Πρωτοκράτης* εἶπεν· Πλαταιῆς εἶναι Αθηναῖος ἀπὸ τῆςδε τῆς ἡμέρας ἐνέμους, καθάπερ οἱ ἄλλοι Αθηναῖοι· καὶ μάλιστα αὐτοῖς, ὥστε Αθηναῖος μέγιστος, πάλιν ΚΑΙ ΙΕΡΩΝ ΚΑΙ ΟΞΙΩΝ. *Demosth. adu. Macartat.* pag. 607. Edit. eiusdem. Νόθῳ δὲ μὴδὲ νόθῳ μὴ εἶναι ἀρχιστράτην, μήτε ΙΕΡΩΝ, μήθ' ΟΞΙΩΝ ἀπ' Εὐκλείδου ἀρχιστράτη. Similiter in iureiurando *Ephoborum*, quod exstat apud *Stobacum*, *Serm.* XLI. et *Iul. Polluc.* VIII. §. 105. ἀμυνῶ δὲ καὶ ὑπὲρ ΙΕΡΩΝ καὶ ὑπὲρ ΟΞΙΩΝ. Et *Lycurgus* etiam *nostrae* Edit. pag. 204. Πῶς δ' ὑπὲρ ΟΞΙΩΝ καὶ ΙΕΡΩΝ ἡμῶν αἱ ὁ μὴδὲνα κίνδυνον ὑπομείνας; *Thucyd.* II. 52. Ες ἐλιγυρίαν ἱεράπολις ΚΑΙ ΙΕΡΩΝ ΚΑΙ ΟΞΙΩΝ ὁμοίως. *Antiph. de Herod. caede.* Edit. *Steph.* pag. 136. ἀπειρεῖς δὲ αὐτὸν ΙΕΡΩΝ καὶ ΟΞΙΩΝ, καὶ τῶν ἄλλων ἀπὲρ μέγιστος καὶ περὶ πλείους ἐστὶν ἀνθρώποις. *Maxim. Tyr. Dissert.* XXII. init. Ἀδικεῖ Ἀναξαγόρας, γεγονώς μιν ἐν τῇ Κλαζομενίων γῇ ἐς πόλιν, καὶ μίσσας ἰερῶν, ἐς ΟΞΙΩΝ, καὶ νόμον, ἐς τροφῆς, ἐς τῶν ἄλλων ὧν καὶ οἱ λοιποὶ Κλαζομενιοί. His addas licet quae habet *Demosthenes* noster in *Aristocrateae*, Edit. nostr. pag. 270. 3. πρῶτον μὲν τῆς πατρίδος, καὶ τῆς ἐν ταύτῃ πάντων ΚΑΙ ΟΞΙΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΩΝ. Et 279. 11. μισθώκαμεν αὐτῶν ΚΑΙ ΙΕΡΩΝ, ΚΑΙ ΟΞΙΩΝ, ἐς νομίμων, ἐς πάλιν ὅσων περ αὐτοῖς μέγιστος ἡμῶν. Similiter in *Timocrateae* Edit. Par. pag. 443. Εἰ δὲ τις οἶδὲ τίνα ἢ τῶν ΙΕΡΩΝ ἢ τῶν ΟΞΙΩΝ χρημάτων ἔχοντά τι τῆς πόλεως. Et pag. 460. Εἰς τοῖνον, ὃ ἄνδρες Αθηναῖοι, τὴν διοίκησιν ἀναιρεῖ, τὴν θ' ΙΕΡΩΝ καὶ τὴν ΟΞΙΑΝ. Rursus ibid. τὸς ἔχοντας τὰ τι ΙΕΡΑ καὶ τὰ ΟΞΙΑ χρήματα, καθάπερ εἰς τὸ βουλευτήριον. Iterumque, πάλιν τὰ πράγματα ἀναιρεῖ, δέμον, ἱππίας, βυλὸν, ΙΕΡΑ, ΟΞΙΑ. Pag. 462. Εἰς αὐτὰς ὑφ' ἑαυτοῦ τῆς πόλεως χρήματα καθιστάναι, ΤΑ ΜΕΝ ΙΕΡΑ, ΤΑ Δ' ΟΞΙΑ. Et pag. prox.

ὑφ' ἑαυτοῦ χρήματα πολλὰ, ΤΑ ΜΕΝ ΙΕΡΑ, ΤΑ Δ' ΟΞΙΑ. Deinde pag. 468. δόξασθαι ἔχειν ΙΕΡΑ χρήματα καὶ ΟΞΙΑ. Quae quidem omnia ita discerni videntur ut ΙΕΡΑ ad Religionem, ΟΞΙΑ ad Remp. spectarent: quemadmodum quoque inter *Res sacras* et *publicas* (vel potius eas quae sunt *Vniuersitatis*) distinguit Iurisprudentia Romana. Hoc elucescet ex iis quae subiungimus. *Demosthenes* idem in *Timocrateae* pag. 443. τίθησι τισὶν τὸν νόμον, δι' ὃ τῶν ΙΕΡΩΝ μὲν χρημάτων τὰς ΘΕΟΥΣ, τῶν ΟΞΙΩΝ δὲ τὴν ΠΟΛΙΝ ἀποστρεφῇ. Iterum, pag. 464. quem locum, etsi prolixior paulo sit, describam tamen. Καίτοι ὅστις ἐν δημοκρατίᾳ νομοθεῖν μὴδ' ὑπὲρ τῶν ΙΕΡΩΝ, μὴδ' ὑπὲρ τῶν ΔΗΜΟΥ νομοθεῖν — πῶς ἢ δικαίως ἐστὶ τῆς ἰσχυρῆς τιμωρίας τυχεῖν; ἢ γὰρ δὴ ἐρεῖ, ὡς τὸς τοιούτους ἢ καὶ προσήκει, καὶ οἱ νόμοι κελεύουσιν ταῖς μεγίσταις τιμωρίαις ἐνόχως εἶναι, ὅθ' ὡς ἔστι, ὑπὲρ ὧν εἰρηκε τὸν νόμον, ἢ ἐκ κλίπται καὶ ἐκρούλοι εἰσι, τὰ μὲν ΙΕΡΑ, τὰς δικάτας ΤΗΣ ΘΕΟΥ, ἐς τὰς πειλικτοφίας τῶν ἄλλων θῶν σισυληκότας, καὶ ἀντὶ τῶν ἀποδοῦναι, αὐτοὶ ἔχοντες, ΤΑ Δ' ΟΞΙΑ, ἀ ἐγίγνετο ΥΜΕΤΕΡΑ, κεκοφότες. Omnino vide *Harpocr.* v. *Οσιον*, *Valefium* ad locum, et, qui ad *Valefii* laudes festinat, eruditissimum *Lud. Casp. Valckenaer Animadu. ad Ammonium*, pag. 114. TAYLOR.

Pag. 20. l. 2. ὅτι οἱ περὶ.] Vid. *Stob. de Senectute*, *Serm.* CXIV. TAYLOR.

Ibid. 5. ἱπανάγκης] ἀναγκάως. ἐπιζήνημαλκως. Nam ὁ καὶ ἡ ἱπανάγκης inusitata esse puto. Est autem illa ἀνάγκη αὐθαίρετος. Inuitantur enim fenes potius ad dicendum quam coguntur. WOLFIVS.

Ibid. 7. ὑπολαβόν] Melius fortasse cum *Cod. Locker.* ΑΠΟΛΑΒΟΝ. TAYLOR.

Ibid. 9. ὕστερος] Ita excudit *H. Stephanus* prae *Aldino* ὕστερος, quod *Scaliger* in *Notis* MStis emendauerat ὕστερος. *Wolfius* etiam ὕστερος. TAYLOR.

Ibid. 10. ἰὰν ἄρα δὴ διαγνώμεθα] Placet ἰὰν ἄρα ΝΗ ΔΙΑ γινώμεθα. BRODAEVUS. Inficite tamen.

Ibid. 13. ἐν ἰθύν] *Pro consuetudine, de more.* Haec *Aeschinis* verba videt atque notat *Demosthenes*. BRODAEVUS.

Ibid. pen. ἰσὺς τὴν χεῖρα ἔχων] Magnum illud semper continentiae signum. *Plutarch.* πολιτ. παραγγελμ. Περικλῆς δὲ καὶ περὶ τὸ σῶμα ἐτὴν διαίαν ἐξήλλαξεν ἰαυλὸν ἡρέμα βαδίζων, καὶ πρῶτος διαλέγων, καὶ τὸ προσωπὸν αὐτοῦ συνιστῆνός ἐπιεικύναι, ΚΑΙ ΤΗΝ ΧΕΙΡΑ ΣΥΝΕΧΕΙΝ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΒΟΛΗΣ, καὶ μίαν ὁδὸν πορεύμεν τὴν ἐπὶ τὸ

το βῆμα καὶ τὸ βουλευτήριον. Idem de Phocione, pag. 179. Edix. Bryan. Φωκίων καὶ γὰρ ὅτε γιλάσασθαι τις, ὅτε κλαύσασθαι ἔαδ' ὡς Ἀθηναίων εἶδεν, εἴθ' ἐν βαλανίῳ δημοσίουσι λυσάμενον, ΟΥΔΕ ΕΚΤΟΣ ΕΧΟΝΤΑ ΤΗΝ ΧΕΙΡΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΒΟΛΗΣ, ὅτε τύχοι περιβιβλημένος. Valer. Maxim. VI. 9. Xenocrates — *omissis de quibus differebat, de modestia ac temperantia loqui coepit. Cuius gravitate sermonis respicere coactus Polemo, primum coronam capite detractam proiecit, paulo post brachium intra pallium reduxit, procedente tempore oris consuetudinis hilaritatem deposuit, ad ultimum totam luxuriam exiit.* Inde ad Rhetoricam per translationem admovebat Quintilianus XII. 10. *Quadam eloquentiae frugalitate contentos, ac semper manum intra pallium continentis.* Bene mehercule factum id quod Demosthenes de hac re in Aeschinem retorquet. ὁ λίγιν εἶσω τὴν χεῖρα ἔχοντα, Αἰσχίνην, διτ' ὅ. — ἀλλὰ περιβιβύν εἶσω τὴν χεῖρα ἔχοντα. de ementita legatione pag. 185. Edit. Brooke. TAYLOR.

Pag. 21. l. 3. ὀλίγῳ πρότερον ἐμνήσθην] Addit Bern. EN ΤΩΙ ΔΟΥ. Et similiter Locker. ὀλίγῳ πρότερον EN ΤΩΙ ΔΟΥΓΩΙ ἐμνήσθην. TAYLOR.

Ibid. ἐκείνοι μὲν γὰρ] ἐκείνοι μὲν GAP mauult Wolfius, ita ut edendum curavi. TAYLOR.

Ibid. 12. ἀλλὰ καὶ τότε] Τὸ Ἐ Αἰσικιστὶ παρῆται, nisi forte malis ἀλλάγει. Mox [sc. l. 13.] lego, τίνας δ' ἐκ αὐτοῦ ΔΕΙΝ λίγιν; WOLFIVS.

Ibid. Ita Codd. fere o. s. Bern. Locker. Codd. Regg. 1. 2. 4. Edit. tamen Stephanica, τίνας δ' ἐκ αὐτοῦ λίγιν, neglecto necessario admodum isto vocabulo. TAYLOR.

Pag. 22. l. 9. τὸν γὰρ τ. i. o. κακ. οἰκήσαντα] Malim ΔΙΟΙΚΗΣΑΝΤΑ. Isocrates, ὁ κακῶς ἐπὶ τῶν ἰδίων ΔΙΟΙΚΗΚΩΣ, εἰδὼς ὅτι ἀμεινον βουλευσέναι περὶ τῶν ἀλλοτρίων. WOLFIVS.

Ibid. Quo ingenio ita emendauerit Wolfius, senties, ubi scholiastem nostrum ad hunc locum consultaveris, qui ex ipsissimo Isocrate vulgatam lectionem tuetur. Vel lexica etiam manu plenissima tibi ostendent quoties apud probatissimos scriptores οἰκιστὶς pro διοικιστὶς ponitur. TAYLOR.

Ibid. 15. καὶ ἀπλῶς] ΚΑΙ ἀπλῶς. Ita lege. TAYLOR.

Ibid. Videtur scripsisse Aeschines vel καὶ πάνυ κακῶς ΚΑΙ ἀπλῶς, vel καὶ ἀπλῶς καὶ πάνυ κακῶς. IVRIN.

Ibid. 17. τῷ σώματι] τῷ ΕΑΥΤΟΥ σώματι. Bern. Mox, εἴθ' αὖ ἐν πάνυ ΔΕΓΗ. Mor. cum Locker. TAYLOR.

Pag. 23. l. 4. ὑμεῖς δὲ τί προσέθετε;] Varie haec legi et pungi possunt: Vel ex coniectura, ὑμεῖς δὲ ΚΑΙ προσέθετε καὶνόν νόμον. Vel cum Reg. 1. ὑμεῖς ΔΕΤΙ προσέθετε κ. v. Vel denique cum Locker. ὑμεῖς δὲ τί; προσέθετε κ. v. Vtrahbet certe lectio praestat vulgatae. TAYLOR.

Ibid. 6. καθ' ἰκάνην ἐκκλησίαν κ. τ. λ.] Ordo est, ἰθὺς καὶ νόμον καὶνόν, ἀποκλήρην, καθ' ἰκάνην ἐκκλησίαν, φυλὴν etc. Legem tulistis novam: in singulis concionibus sortito decernendam esse tribum, quae etc. Post βοήθειαν ποθεῖν, [l. 10.] ΜΕΤΑΠΕΜΨΩΜΕΘΑ lego. WOLFIVS.

Ibid. Lege itaque, ut videtur, cautum erat, silentibus tamen scriptoribus, ut ad immodestiam Oratorum compescendam, suggestum ascenderent eo ordine servato, quem Tribus in προεδρία servarent. Nemo, quantum ex vett. monumentis intelligo, hanc P. A. sollicitudinem tetigit, praeter Aeschinē iterum, c. Ctesiph. sc. non longe ab initio. Τῆς δὲ τῶν ἐξηόρων ἀκοσμίας ἐκ ἐπὶ κρῆσιν δύνασθαι εἴθ' οἱ νόμοι, εἴθ' οἱ φυλῆται, εἴθ' οἱ πρόεδροι, εἴθ' ἡ προεδρία φυλῆ, etc. TAYLOR.

Ibid. 9. τὸς φυλῆτας] Tribulis eius, qui πρόσδρος est. BRODAEVS.

Ibid. 15. ἀναγνώσθαι — καὶ τὸν π. i. προεδρίας] Sed recitavit nusquam. Quae enim paulo post secutura sunt verba legitima, modestiam Oratorum, non Tribuum praerogativam spectant. Vide igitur quantum medicinae sit in scriptis Codd. Parisiensibus: ἀναγνώσθαι ἐν ὑμῖν τὸς νόμους τὸς περὶ τῆς εὐκοσμίας κειμένους τῶν ἐξηόρων ΤΟΝ γὰρ περὶ τῆς προεδρίας τῶν φυλῶν ΝΟΜΟΝ ΤΙΜΑΡΧΟΣ ἔπος καὶ ἔτεροι — γράμματα εἰσι μὴ ἐπιθήδισιν εἶναι. Scilicet hoc illud erat. Quo tempore haec acta sint, legem illam alteram περὶ προεδρίας τῶν φυλῶν Timarchus abrogandam suavit. Ea igitur lite pendente, istius Legis vox auctoritate omni caruit: nullam habuit vim in foro et in iudiciis, cum Timarchus tunc temporis eam ream peregit. Nam de Lege, pariter uti de Reo, loquuntur Icti Attici. Ita φεύγειν dicitur ψήφισμα, de quo deliberatur, ἀποφύγειν de cuius auctoritate pronunciatum est. Demosth. c. Aristocr. pag. 276. 8. Edit. nostrae, ἐπειδὴ περ ἐστὶ τὸ ΦΕΥΓΟΝ ψήφισμα ἐκ ἐπὶ ἡδὴ γεισημένῳ τῷ πράγματι, ἀλλὰ κ. τ. λ. et 291. 4. τίς γὰρ οὐ γράψει γι θαρρῶν πάλιν, ἥτις αὖ ἢ ΤΟΥΤΟ ΑΠΟΠΕΦΕΥΓΟΣ; Deinde nihil in iure Attico frequentius ea voce ΓΡΑΨΑΜΕΝΟΣ παρανόμων τὸ ψήφισμα — ΕΙΛΕ τὸ ψήφισμα. Habes utramque in initio c. Neaer. et alibi. ΓΡΑΦΟΝ-

ΤΑΙ τὸ ψήφισμα· καὶ τὰς νόμους ἰδοῦν ἐξῆς, καὶ
ΑΠΕΦΥΓΕΝ. Demosth. c. Timocrat. p. 444. Edit.
Parisiinae. TAYLOR.

Ibid. penult. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΙΣΦΕΡΟΜΕΝΟΥ] *Forte*, περὶ ΤΩΝ ΕΙΣΦΕΡΟΜΕΝΩΝ, ἢ ΜΗ ΧΩΡΙΣ περὶ ἰκάνου, ἢ δις περὶ αὐτοῦ. WOLFIVS.

Ibid. Cod. Bern. περὶ τῆς εἰσφερομένης, ἢ χωρὶς περὶ ἰκάνου, ἢ δις etc. Fortasse, ΜΗ χωρὶς περὶ ἰκάνου, ἢ δις περὶ αὐτοῦ. Adnotaueram olim ad *Lysiam*, pag. 114. Edit. London. Quod ad *Wolfi* et emendationem et versionem prope accedit. Senties, si modo animum aduertat, emendationem istam *Wolfianam* ab *H. Stephano* aliis-que perperam in hunc diem fuisse intellectam, ac alio animo acceptam atque ipse voluit. TAYLOR.

Pag. 24. l. 1. OTI] *Forte* OTE. Et si nec sic placet. WOLFIVS.

Ibid. ETI EI ΛΟΙΔΟΡΗΤΑΙ, ἢ κακῶς ΑΓΟΡΕΥΗΤΑΙ, ἢ ΥΠΟΚΡΟΥΗ. STEPHANVS.

Ibid. ἀγορεύειν et ὑποκρῆν *Reg. 2.* ἀποκρῆν *Locker.* Recte fortasse haec subiunctiua, vti in sequentibus, λίγη et παρακλείεται. Quamquam et ibi quoque variare Codices video. TAYLOR.

Ibid. 2. ΑΝΗΚΕΣΤΩΣ] *F.* ἀντὶ τῆς, μὴ ἀνελῶς, ἢ ἀνυπόστως. Τὸ ἀνέχεσθαι ποιῶν, παθεῖν, γίνεσθαι notae et visitatae formulae sunt: hanc alibi me legere non memini. WOLFIVS.

Ibid. 3. ΜΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ] *de rebus aliis quam de quibus in pulpito Rhetores aut alii e populo verba fecerint.* BRODAEVS.

Ibid. μὴ ἐπὶ τῷ βήματι, sub. προλιθεμένων. Ea quae ad rem, de qua agitur, nihil adtinent. WOLFIVS.

Ibid. Η ΠΑΡΑΚΕΛΕΥΗΤΑΙ Η ΕΛΚΗΙ ΤΟΝ ΕΠΙΣΤΑΤΗΝ] *Wolfius*, vel aliquem concitarit vel praefectum traxerit. Sed cum vtrumque verbum ad praefectum referri videatur, ego transtulerim, vel ausus fuerit praefecto praecipere quid agendum sit, aut eundem per vim trahere. IVRIN.

Ibid. 5. ΜΕΧΡΙ Ν ΔΡΑΧΜΩΝ] Illud v' mihi non placet. Eandem enim summam infra nominat. BRODAEVS.

Ibid. μέχρι v' δραχμῶν, sub. ζημιῶσαι. WOLFIVS. Vide *Demosth. adu. Macartat.* laudatum in notis ad *Lysiam*, pag. 114. TAYLOR.

Ibid. 6. ΕΙΘ] Legendum ΕΙΣ. Nempe multa quinquaginta drachmarum in singula delicta imponebatur. IVRIN.

Ibid. ΕΠΙΓΡΑΦΕΙΝ] Potius ΕΓΓΡΑΦΕΙΝ. Sc. ὁφλῆμα δημοσίων in tabulas et commentarios exactorum referre. Ita infra, l. 11. ΕΓΓΡΑΨΑΤΩ.

ΣΑΝ οἱ πρόδρομοι τοῖς πράκτορσιν. *Demosth. adu. Macartat.* ὅτε δ' ἂν καλίστῳ δῇ, ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΩΝ οἱ ἀρχοὶ, πρὸς ὧς ἂν ἢ ἡ δίκη, τοῖς πράκτορσιν, ὃ τῷ δημοσίῳ γίνεσθαι. — ἰὰν δὲ μὴ ΕΓΓΡΑΦΩΣΙΝ, αὐτοὶ ὀφειλότων. Id. *adu. Boeotum*, ἰὰν ὁφλῇ τῷ δημοσίῳ, τί μᾶλλον ἔτῃ ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΣ ἴσται ἑμῶν; et paulo post, ἰὰν δὲ μὴ ἐκλίσθῃ τὸ ὀφλῆμα, τί μᾶλλον οἱ τῆς παιδὸς ἰσοστασίῃ ἑμῶν ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ; *Harpocr.* Βελιούσιος. ἰσκληματὶ ὄνομα, — ὅταν ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΣ, ὡς ὀφείλων τῷ δημοσίῳ, αὐτὸς δικάζηται τινι, ὡς ἔδικοις αὐτὸν ΕΓΓΕΓΡΑΦΟΤΙ. *Iul. Pollux. L. VIII. C. V. §. 22.* Τὸ δὲ πάθος — ἰζημιῶσθαι, πρὸς τιμῶσθαι, ὁφλῆν etc. καὶ ὁ τοιοῦτος — ὁφλῶν, κεκολασμένῳ, ἰζημιωμένῳ, ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΣ, καλίστῳ μὲν. Idem *C. VI. §. 61* ἰὶ δὲ μὴ τοῦτο σχοίη, τὸ ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΝ ὁφλῇ, καὶ ἄτιμῳ ἦν. Vide omnino *Libanii* argumentum in *Aristogitonianam* priorem. TAYLOR.

Ibid. 7. ΕΣΤΙ] ἢ Bern. et modo ἐπιβαλόντις *Locker.* quod reor esse verum. Praeter istam multam L drachmarum legibus definitam, rem ad Iudices deferunt. Eam esse huius loci mentem arbitror. TAYLOR.

Ibid. 9. ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ] *Wolfius prima concione.* Corrige, primam concionem. TAYLOR.

Ibid. ΟΤΑΝ ΔΕ Δ. ΚΑΗΣΕΙΣ] Puto hoc ad citationem reorum pertinere. WOLFIVS.

Ibid. Aberat istud ΔΕ ab edit *Steph.* Supplevit Cod. Bern. TAYLOR.

Ibid. 11. ΚΡΥΒΑΝ ΨΗΦΙΖΩΝ ΕΝ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ] *F.* κρύβειν ψηφίζων τῶν βουλευτῶν. WOLFIVS.

Ibid. *Stephanus* iuxta cum *Aldo* edidit ψηφίζων ἐν τῷ βουλευτῶν. *ENA Bern.* Vir doctissimus in *Legg. Attic.* pag. 263. hariolatur, κρύβειν ψηφίζων ἐν βουλευτῶν, i. e. numeraliter acceptum, Senatoribus quinque et quinquaginta. Verum de frigidissima ea crisi dixit quae dicenda essent vir omni praeconio maior, *Petrus Wesselingius.* TAYLOR.

Ibid. κρύβειν, tessera, non voce. BRODAEVS.

Ibid. 12. ΤΟΙΣ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ] *Forte*, τῶν παρανόμων. Exactoribus eius pecuniae, qua mulctati sunt, qui fraudem legibus fecerunt. WOLFIVS.

Pag. 25, l. 11. ὥσπερ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα etc.] XXX Tyrannorum expulsio, et actorum ab iis abrogatio satis nota est. De *Euclide* vide *Vlpianum* [ad orationem] contra *Timocratem.* WOLFIVS. Ibid.

Ibid. Quaedam eiusdem farinae habet et Brodaeus, quem proinde describere nolui. TAYLOR.

Ibid. antepen. ὡς αὐτὸ ἰδιῆν] Lego, ὡς ΑΥΤΟΥ ἰδιῆν. BRODAEVS.

Ibid. Inscite profecto, cum lectio recepta satis bene se habeat. ὡς αὐτὸ ΤΟ ΕΡΤΟΝ ἰδιῆν Bern. Regg. 2. 4. ὡς αὐτὸ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑ ἰδιῆν Coisl. Reg. 1. ΤΟΥΡΤΟΝ Locker. Qui omnes crifin Brodaei confodiunt. TAYLOR.

Pag. 26. l. 5. Μισγόλας] Σμιγόλαν κικωμώθη-
κεν [Antiphanes] ὡς ἰσπουδακῶς περὶ κιθαρωδῶς
καὶ κιθαριστῶς ὕδατος. Φησὶ γὰρ ὁ ξήτωρ Αἰσχίνης
ἐν τῷ κατὰ Τιμαρχίου λόγῳ περὶ αὐτῶ ταῦτα. Σμι-
γόλας ἐστὶ Ναυκράτους, ἄνδρες Αθηναῖοι, Κολυττίους,
αἵτις τὰ μὲν ἄλλα καλῶς κἀγαθῶς, ἐν δὲ αὐτῷ ἂν τις
αὐτὸν μίμψαιτο, περὶ δὲ τὸ πρᾶγμα τῶτο δαι-
μονίως ἰσπουδακῶς, καὶ αἱ τινες ἐκ τῶν ἰχθίων περὶ
αὐτὸν κιθαρωδῶς ἢ κιθαριστῶς ταῦτι δὲ λίγῳ ἢ ὅ
φοβικῶς ἵκεα, ἀλλ' ἵνα γνωρίσῃται (l. γνωρίσῃται)
αὐτὸν ὅστις ἐστίν. ἐ Τιμοκλῆς δ' ἐν Σαπφοῖ φησιν,

Ὁ Σμιγόλας ἢ προσίταί σοι φαίνεσθαι,
ἀνθρώποι τοῖς νέοισιν ἡγετισμένῳ;

Ἀλεξίς δὲ ἐν Ἀγῶνι ἡ ἱππίσκῳ

Ὡ μῆτις, ἱκλίνῃ σε, μὴ πείσῃ μοι
τὸν Σμιγόλαν, ὃ γὰρ κιθαρωδῶς εἰμ' ἰγώ.

Athen. l. 8. p. 339. vbi de homine isto plura.
TAYLOR.

Ibid. 9. ἡ κιθαριστῶς] ΚΑΙ κίθ. malit legere
doctissimus Valckenaeus ad Ammonium v. Κίθαρις,
qui hunc locum Aeschinini, sed inemendate, de-
scribit. TAYLOR.

Ibid. ἢ ὅ φοβικῶς ἵκεα] Haec dico, non arguen-
di luxus causa. Quae interpretatio si cui liberior
videbitur, reponat, non insectandi hominis gratia.
Inter citharistas autem et citharoedos hoc inter-
esse puto, quod hi etiam cantillent, illi tantum
pulsent citharam. WOLFIUS.

Ibid. 14. καὶ ταῦτα] ἐ ταῦτα ΠΟΙΕΙΝ. Codd.
Reg. 2. et Locker. TAYLOR.

Pag. 27. l. 2. ὅτι παρ' ἐπιτρόπῳ] Malim, ὅτι
ἐπιτρόπῳ ὄντι. Quanquam mox sequitur, ἐ παρ'
ἀκολούτῳ, vt videatur Auctor de industria in po-
stremo inciso praepositionem repetiisse. WOL-
FIVS.

Ibid. 3. ὡς αὐτῶ ὄν.] In flore aetatis suae, Wol-
fius. Potius, formosus cum esset. Augebat enim
suspicionem forma Timarchi. IVRIN.

Ibid. 7. ἀνιληφῶς] Ἀναλαμβάνω in hac ora-
tione penes se aliquem habere significat, quo pro
catamito utatur. BRODAEVS.

Ibid. 9. ὅτι δὲ ἐκ ἱππῆς] Ad tempus, quo
pompa ducenda erat, domum non est reuersus. BRO-
DAEVS.

Ibid. οὐκ ἱππῆς, sub. ἐπὶ τὴν πομπήν. WOL-
FIVS.

Ibid. 11. συνοικία] Wolfius, deprehendunt in
aedibus cum hospitibus quibusdam prandentem. Sed
τὸ συνοικία non accipiendum est pro aedibus
simpliciter, sed pro aedibus in pluris partis di-
stributis, quarum partium singulas singuli incolae
obtinebant, vel etiam pro caupona, teste Athe-
naeo, quo sensu videtur et hic vsurpari. IVRIN.

Ibid. Vid. infra 49. 5. et 55. penult. TAY-
LOR.

Ibid. 17. ἰγώ δὲ] ἴσασιν ΗΔΗ ἐ πᾶσι χαίρω
etc. Coisl. Reg. 2. Similiter fere Mor. nempe ἡδη
loco τοῦ, ἰγώ δὲ, seruato puncto vulgari, cum
hoc qu. scholiolo, ἡδη, αἰνι τῷ, διδ δὲ. Sed tum
legendum erat ἡ δὲ. Quo modo aperte legitur in
Reg. 1. ἡ δὲ ἐ πᾶσι χαίρω. TAYLOR.

Pag. 28. l. 4. γέγραφα μαρτυρίαν Μισγόλα] Wolfius, testimonium Misgolae scripto denunciaui:
Immo, testimonium Misgolae perscripsi. Nempe
ipse Orator testimonia perscribebat, testes au-
tem ea vel vera, vel falsa esse, aut ipsis non li-
quere iurabant, quod abunde patet vel ex hac
ipsa oratione. IVRIN.

Ibid. 7. ὃ ἐπιζήμιον ἐστίν — τῷ μὴ τάληθῃ
μαρτυρήσαντι] Lege, τῷ τάληθῃ μαρτυρήσαντι,
fine MH. Quis haec non videt? Et abest fane
tumultuosa ea vox ex optimo Cod. Locker. Vi-
detur Auctor ipse quasi praesidio cinxisse hanc
lectionem, cum mox interpretaturo simillimus
scribat, ἀκίνδυνα τῷ μαρτυρῶντι. Iterum 46. 15.
ἀδελφὸς γὰρ κίνδυνος, ὥσπερ ἵκει, ἐδ' αἰσχύνῃ προσ-
εῖναι ἑδμήν τῳ ΤΑΛΗΘΗ ΜΑΡΤΥΡΟΥΝΤΙ.
TAYLOR.

Ibid. Subesse videtur mendum, cum τὸ MH
non redundet solum, sed et sensum perturbet.
Nimirum Aeschines testimonium quod Misgolae
scripserat, non solum verum esse, sed eo modo
scriptum ait, vt si id Misgolas iureiurando con-
firmaret, nihil tamen periculi ex legibus adiret.
Nihil, inquit, scripsi, unde metus a legibus sit vera
iuranti, τῷ τάληθῃ μαρτυρήσαντι: vel, si placet,
etiam vera iuranti, τῷ μὴδὲ τάληθῃ μαρτυρήσαντι,
quod propius ad lectionem superiorem accedit.
IVRIN.

Ibid. 8. ὅμῳ τὶ ἀκοῦσι] Ὁ ἀκούων ἀέ. Ἐ. rarus
est, pro quo fortasse ΑΚΟΥΟΥΕΙ legendum,
et pro τὶ, MEN, quia sequitur ἀκίνδυνα ΔΕ.
WOLFIUS.

Ibid.

Ibid. 10. εἰς δὲ] *Bern.* vna voce auctor, εἰς δὲ ΕΚΩΝ προαιρῆται ἐκκλησιεύθῃναι. TAYLOR.

Ibid. 11. ἐκκλησιεύθῃναι] Citationē adigi, Wolfius: Potius, *multam soluere*. Erat autem multa non dicti testimonii mille drachmarum. Vide l. 13. IVRIN.

Ibid. 14. ὥς μὴ δεῖξαι κ. τ. λ.] *quam vestra ora intueri* Wolfius: Potius, *quam vobis os suum commonstrare*, vel, *quam vobis in conspectum prodire*. IVRIN.

Pag. 29. l. 5. εἰ δὲ μὴ] Sub. μαρτυρήσουσιν ἑνὶ. WOLFIVS.

Ibid. 6. ἀλλ' οὐχ ἀπαίτας] Sub. πείσουσι μὴ μαρτυρεῖν. WOLFIVS.

Ibid. ἐκεῖνός γε κ. τ. λ.] Τὴν ἀλήθειαν additum fortassis est καὶ ἐπιεξηγήσιν. *Illud utique mihi non eripient, veritatem scilicet*. Sed quid si legas, ΕΚΕΙΝΩΙ γε sc. τῷ μὴ μαρτυρεῖν? WOLFIVS.

Ibid. Prior potius Interpretatio placet. *Illud utique nunquam efficient. quid? ut veritatem et factam quae de Timarcho exiuit, deleant aut extinguant nunquam*. Corrigunt alii, ait Stephanus, εἰδὲ μήποτε. atque ita Coisl. εἰδέποτε Reg. 2. Locker. Ipse Stephano placet εἰδαμὴν ποτε. Ita enim hominem intelligo in lectione eius marginali. Porro hic autem δυνήσονται Codd. fere vniuersi. TAYLOR.

Ibid. 13. προφερεῖς] Cum explicatione Scholiastae consentit Harpocratē, et Apostolius Prou. XVI. Cent. 63. *Hefychius* item verbis pene iisdem. Eum vero sensum satis refutauit H. Steph. in *Tbesauro*. Nam si προφερεῖς illi dicantur, qui aetate iuuenes sunt, ore vero senes videntur, totum hoc comma vna vox illa denotabit. Modo, pro δοκῶντες lege vel cum Locker. ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ, vel cum Steph. et Reg. 1. ΔΟΚΟΥΕΙΝ. TAYLOR.

Pag. 30. l. 3. οἰκία] Cl. Marklando post οἰκία ΜΑΡΤΥΡΕΣ, iterumque post ἀναγνώσκει vox ΜΑΡΤΥΡΙΑ substituenda videtur. TAYLOR.

Ibid. 4. ἦα] Lege omnino EAN, et modo cum Locker. ΕΘΕΛΗΣΗΙ. Satis patet correctionis istius necessitas. TAYLOR.

Ibid. 7. ΜΙΣΘΟΛΑΣ κ. τ. λ.] Ecce testimonium, quod praedixit noster 28. 4. ἐκ ἀπαίδευτον, et eodem tempore verum. Vide etenim quali lepore omnem sermonis obscenitatem declinet, ἰμοὶ ἐγένετο ἐν συνουσίᾳ — καὶ τὴν γνώσιν μου — πολυωρῶν εἰς τὴν νύκτα. Sed vnde euenit, ut qui 26. 5. erat domo *Colyttenfis*, ut obseruauit Wolfius, et, (quod ille idem non obseruauit) etiam *Naucratis* F. iam prodiret *Niciae* F. *Piraeensis*? Anne

hic iterum, *Aeschine*, lepori et ciuilitati litasti? TAYLOR.

Ibid. 9. ΚΑΤΑ] F. ΜΕΤΑ. Deinde τὴν γνώσιν ΜΟΥ habet *Bern.* TAYLOR.

Ibid. 13. εἰδὲ] Cod. *Bern.* εἰδὲ ΑΛΛΟ. TAYLOR.

Ibid. 17. Κηδωνίδην, κ. Α. κ. Θ.] Hoc explicat *Suidas* et *Varinus* in vocabulo Κηδωνίδης. BRODAEVS.

Ibid. Consule *Harpocrat.* in singula voce, et *Maussacum*, pag. 118. TAYLOR.

Ibid. vlt. αὐτόν] I. ΑΥΤΟΝ. Nihil certius. TAYLOR.

Pag. 31. l. 2. ἀλλὰ καὶ] Ita Edit. *Ald. Wolf.* cum Cod. *Locker.* Adnotauit Stephanus, ἀλλὰ εἰ, ἐν τῇ πρώτῃ ἐκδόσει· βέλιον δὲ αὖν Εἰ ΚΑΙ, ὡς παρὰ τῷ Ερμολογίῳ. Locus *Hermogenis* est, vbi agit περὶ περιπλοκῆς his verbis: Οτι δὲ τὸ ἔνομα τῷ σχήματι τὸτό (l. τέτυ) ἴσιν ἡ περιπλοκή, Αἰσχίνης φησὶ ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου ἔργῳ. Φανερὸν αὖ ἐν οὐ μόνον ἡταιρηκῶς, ἀλλὰ, μὰ τὸν Διόνυσον, οὐκ οἶδ' ὅπως δὲ περιπλίκειν ὅλην τὴν ἡμέραν, εἰ πορευμένῳ. ὡς δὲ ὅλη τῷ λόγῳ περιπλίκας, διὰ τὸ αἰσχροῦ εἶναι τὰ ῥήματα, ἐπὶ τίλει δὲ νικηθῆναι, εἶπεν ὑπὸ τῷ χολῆς, εἰ πορευμένῳ. Similiter hunc locum *Aeschinis* legit T. Magister, sine κ, in v. Εταῖρα. TAYLOR.

Ibid. 3. περιπλίκειν] *Tegere, dissimulare, per ambages efferre*. Ad verbum, *circumplicare*. Aliud est quam περιλαμβάνειν, omnia complecti. WOLFIVS.

Ibid. ὅλην τὴν ἡμέραν] Recte haec inclusisse mihi videor parenthesi, quemadmodum et Stephanus edidit quoque. Wolfius cum πορευμένῳ coniungit, admodum inscite, ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ πορευμένῳ. TAYLOR.

Ibid. Ambages nectere per totum diem. Minus recte Wolfius transfert istud ὅλην τὴν ἡμέραν ad τὸ πορευμένῳ. IVRIN.

Ibid. πορευμένῳ] εἰς ἡταιρηκῶς, ἀλλὰ πορευμένῳ. Hinc apparet τὸ πορευμένῳ esse turpius; fortasse quia publice et sine discrimine οἱ πάροις omnis admittant, οἱ ἡταιρηκῶς paulo sint verecundiores et occultiores, nec tam quaestus quam amoris mutui rationem habeant. ΑΛΛ' εἰς κόρακας ταύτην τὴν φιλίαν. WOLFIVS.

Ibid. Recte. discrimen satis indicant ea quae sequuntur: *Qui vulgo quaestum corpore fecerit* — εἰκὴ — πρὸς πολλὰς — κ. μισθῶ. Porro vti hic inter ΗΤΑΙΡΗΚΟΤΑΣ et πορευμένους, ita alibi eodem animo inter ΕΡΩΜΕΝΟΥΣ et eosdem di-

distinguit: 69. 16. ἀποκρίσθαι, εἰς ὑπόλειαν τάξιν τὸν Τίμαρχον κατανέμει· πότερον εἰς τὰς ΕΡΩΜΕΝΟΥΣ, ἢ εἰς τὰς ΠΕΠΟΡΝΕΥΜΕΝΟΥΣ. Quantum interfit inter ἱταίρειν, ἱερᾶν, et πωπορνέσθαι, expedient tibi *Athen.* l. 13. p. m. 283. T. Magister v. Εταιρεῖα, et, qui hanc rem diligentissime excussit, doctissimus *Heraldis Animadu. in Salmaf.* pag. 399. TAYLOR.

Ibid. 11. ὃ ἡ Τηλία τῆσι δαί] *Aristophanis in Pluto* Enarrator, καὶ δὲ καὶ ἰδίως ἱκαλιῦτο Τηλία περιφρασμα σκεῖται ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν ᾗ ἀλφίλα ἐπιπράσκοντο, ἐ ἐβλυγοτρόφοι τὰς ἐβλυγας συνέβαλλον ἐν τούτῳ. Pollux lib. 9. Καὶ Τηλία μὲ ὁμοία τῇ ἀβλοπώλιδι. κύκλῳ ἐμπειριγράψαντες, ἀνίστασαν τὰς ἐβλυγας ἐπὶ ταῖς μάχαις ταῖς πρὸς ἀλλήλους· ὃ δὲ ἀνατραπὺς καὶ ἱκπεσὼν κύκλῳ, ἠτλήτο αὐτὸς τι, καὶ ἐ τῷ ὄρνυθι διαπότῃς. BRODAEVS.

Ibid. Vasis genus interpretantur, tum in quo Farina reponatur, tum Coturnices committantur. Item tabulam pistorum etc. Hic vtique ludicrum aliquod instrumentum intelligendum est. WOLFIVS.

Pag. 32. l. 10. Τιμομάχῳ] De Timomacho et eius rebus in Hellesponto gestis plura *Demosth. c. Polyclem.* TAYLOR.

Ibid. penult. λόγῳ] XPONON Bern. et Locker. TAYLOR.

Ibid. vlt. καὶ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρ. κ. τ. λ.] Sententia est, vt opinor, ita auidum foedae libidinis fuisse Timarchum, vt, quemadmodum illa apud *Sallustium* Sempronia, libidine accensa, saepius peteret viros quam peteretur. Eumque eiusmodi monstrorum esse morem et in *Eudemis* tradit *Aristoteles*, et *Suidas* de Eunuchis. Εὐπείρεια αὐτῷ τῷ ὑποκρίσεως poni videtur. WOLFIVS.

Ibid. Venetus Interpres ita: nam ad hanc ipsam rem mirabilis eius improbitas est et morigerata natura. TAYLOR.

Ibid. Legendum videtur, καὶ γὰρ εἰς ΤΟΥΤΟ τὸ πρῶγμα διωγὴ ἡ κακία ἐ ΑΠΙΣΤΙΑ. Nam ad huiusmodi rem conficiendam magnam vim habere solet improbitas et perfidia. Patet enim ex sequentibus, ὥς ἐ ἐ αὐτῶν τούτων εἰκότως ἀν μισοῦτο, duarum rerum Timarchum hic insimulari, improbitatis et perfidiae, nempe erga Pittalacum. IVRIN.

Pag. 33. l. 3. τοσούτων τὸ ἀργύριον] Nonne, τοσούτων ἀργυρίων? IVRIN.

Ibid. 5. ὅτι] F. OTE. Vbi molestus iis esse coeperat. Similem varietatem habes in sequentibus. Vid. 34. 8. TAYLOR.

Ibid. 10. διασείσθαι καὶ φημὸς] *Talos* agilis et nexilis conuertit anonymus Interpres Venetus.

Ego me aleatorum artis etiam nostrae aetatis ignarum esse fateor. Nam dum alii lufstant, ego lucubrare ab ineunte aetate confueui: nec tamen certam horum nominum interpretationem in libris meis reperire potui. Τὸ διασείσθαι est concutere et agitare, φημὸν *camum, capistrum, reticulum*, item *fritillum* interpretantur. Sed videtur hic adiectiue poni, et τοῖς διασείσθαις opponi: siue alteri perforati, alteri integri fuerint, siue quocunque modo se habuerint. Ego meam ignorationem negare non possum. WOLFIVS.

Ibid. Vide omnino doctissimum, amicissimumque *Doruillium* in *Vanno*, pag. 305. seq. Vulgatiore de hac re tibi dabunt *Scholiastes* noster, *Pollux* L. X. C. XXXI. *Is. Casaubon.* ad *Theophrast.* *Charact.* cap. V. *Salmafius* ad *Vopiscum.* *Harpocratio*, et *Kusterus* ad *Suid.* v. Διάσεισις. TAYLOR.

Ibid. 13. τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς] et flagris quae hominibus incuti solent plagas inferebant. BRODAEVS.

Ibid. F. τὰς ἐξ ἀνθρώπων, hoc est, ἀπανθρώπων καὶ θηριώδεις, et si hoc adiectiuum nusquam alibi legere me memini, nisi apud *Athenaeum*, qui σπασμὸν, ἐξ ἀνθρώπων συμφορὰν vocat. WOLFIVS.

Ibid. Lege ἐξ ἀνθρώπων, id est, inhumanas, crudelis. PALMER.

Ibid. Vide quae diximus ad *Lyfiam* c. Agorat. pag. 259. Edit. London. TAYLOR.

Pag. 34. l. 8. ὅτι] Ita Editi. *Stephanus* sua, credo, auctoritate in OTE mutat. Ita *Reg.* 1. *Locker.* Vtrumuis bonum erit. ἰδικάζειτο *Reg.* 2. et *Locker.* TAYLOR.

Ibid. 13. Γλαῦκος] lege ΓΑΑΥΚΩΝ cum *Locker.* Ita in inferioribus, κάλει μοι ΓΑΑΥΚΩΝΑ Χολαργέα, 35. 13. iterumque 15. ΓΑΑΥΚΩΝ Τιμαίῳ Χολαργεύς. Ita etiam *Brodaeus.* TAYLOR.

Ibid. 14. λέξις δικῶν ἐποιήσατο] δίκας ἱλαχόν ἀλλήλοις, alteri alteros in ini vocarunt. WOLFIVS.

Ibid. antepen. ἀνέβαλλο, χ. τ. χ. ἐκ χρ.] V. Cum comperendinaretur, tempusque ex tempore ampliare. WOLFIVS.

Ibid. vlt. τῷ Αἰζηνίῳ] Vel legendum est Αἰζηνοῖ, vel Αἰζηνίῳ, quod vltimum praefero. Saepissime enim accidit, vt ξ et ζ vnum pro altero ponantur. Αἰζηνίῳ demus est *Hippochoontidis* tribus, de quo *Hesychius*, *Suidas*, *Harpocratio*, *Stephanus*, ipse *Aeschines* infra pag. 26. et 70. et 77. [Edit. Ald.] vbi semper gentile Αἰζηνίῳ. PALMER.

Ibid. Hic proculdubio est iste *Aristopho*, quem saepe citat *Aeschines* noster, vt infra 69. 3. quique

que in ea oratione quae contra Ctesiphontem est, dicitur γραφὰς παρανόμων περιγίγναι LXXV. Vid. pag. Edit. Steph. 81. Verum ibi, et vbique scribitur Ἀζημιός, vt rescripsit Palmerius, atque vti hic quoque habent Mor. Locker. Scalig. Vid. Meurs. Reliq. Attic. c. 1. et potissimum ea quae diximus ad Leptineam 55. 15. TAYLOR.

Ibid. πρὶν αὐτῷ κ. τ. λ.] Num, πρὶν ἢ αὐτῷ — ἡπειλῆσαι, vel, πρὶν αὐτῷ — ἀπειλῆσαι? IVRIN.

Ibid. τὴν αὐτὴν ἢ ἱπαρχίαν] Eadem et δοκιμασία dicitur in argumento huius orationis. Vter autem ἡπειλῆσαι, Aristopho Hegesandro? an Hegesander Aristophonti? Est enim constructio ambigua. Sed Hegesandro minitatum esse Aristophontem, verisimilius est. WOLFIVS.

Pag. 35. l. 3. πρῶτοι] Quare πρῶτοι? Anne hi primi qui verba fecerunt de summa rerum Graecarum? Delendum credo; certe ab optimo Locker. abest. TAYLOR.

Ibid. γ. ὅς τις ὢν] qui vir esset, quam nullius auctoritatis. BRODAEVS.

Ibid. 8. ἀκοντὶ] In Edit. Ald. erat ἀκοντὶ εἶχε, non, νεκρικῶς ἀκοντὶ. Ita etiam Codd. Coisl. Reg. z. et Locker. Ita porro interpretari vides Wolfium. Rem vidit praestantissimus Stephanus. TAYLOR.

Ibid. Victoriā istam nullo negotio adeptus, Timarchum habuit, non, istam victoriā adeptus, Timarchum nullo cum negotio habuit, quomodo Cl. Wolfius. IVRIN.

Ibid. 10. τῷ] conuiuia, compotationes. BRODAEVS.

Ibid. εἰς τὸ ὄψον, ad obsonia et lauticias. Videtur hic non τὰ μὲν ἄρτια ἰσθιόμενα significare, sed ἀγορὰν καὶ τὴν τῷ ὄψῳ πωλῆσαι, aut popinas, cuiusmodi sunt Gallicae, lautissimae fane. WOLFIVS.

Ibid. Recte Wolfius, quae in medio habet, recteque forum cupidinarium vertit. Sic, εἰς τὸν χλωρὸν τυρὸν, εἰς τὸν οἶνον, εἰς τέλειον etc. Vide Lect. Lyfiae. caput postremum. TAYLOR.

Ibid. 20. ΠΡΟΠΕΜΨΑΙ — ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΑΡΑΣΘΑΙ] Lego ΠΡΟΣΠΕΜΨΑΙ αὐτῷ ΤΑΣ ΔΙΚΑΣ ἄραδ. WOLFIVS.

Ibid. ΤΑΣ ΔΙΚΑΣ] Bern. vt voluit Wolfius. Ceteri omnes vno ore, προπέμψαι, et τῆς δικῆς. Cod. Reg. 1. καὶ προπέμψαι ΔΙΑΔΥΕΙΝ ἄραδ τῆς δικῆς, ἢ τε αὐτὸς cetera. TAYLOR.

Pag. 36. l. 1. ΚΑΙ ΔΙΕΛΥΘΗΣΑΝ ΩΣΑΥΤΩΝ] τὸν αὐτὸν τρόπον, id est, vt opinor, vterque alte-

rum missum fecit, ἔχοντες ἰκαλίω ὡς ἔχου. WOLFIVS.

Ibid. 11. ΣΤΕΙΠΙΕΤΕ] Repone ΣΤΕΙΠΙΕΤΕ. Στειρία enim demus est Pandionidis, de quo Pausanias in Phocicis, (qui Στίριον videtur nominare) Hefycbius, Harpocratio, Stephanus. Aristophanis Scholiastes ad Ranas habet Στηριός, in eo, credo, corrigendus. Inde domo fuit Thrasylbulus ille decantatus, qui vbique Στειριός dicitur, vt apud Plutarchum in Alcibiade, et alios. PALMER.

Ibid. Non incite Palmerius. Nam praeter Meursium de Pop. Attic. nactus est bonum Cod. Bern. consentientem. Verum praeterea, Hegesander noster 34. 16. videtur fuisse non Stirienfis, sed Sunienfis: Διοπίθαι τῷ ΣΟΥΝΙΕΙ, ΔΗΜΟΤΗΙ ὄντι τῷ Ηγησάνδρῳ. Ad quam normam hic emendandum esse iudicio. TAYLOR.

Ibid. 15. ΘΗ ΑΤΘΗ ΑΡΣΕΙ] eadem vitae societate, cum eo familiariter degens. BRODAEVS.

Ibid. F. χρήσι. Nisi forte sit τῇ δωδεκαμηχανῶν παλαισμάτων ἐν τῇ ἡ ἀρσὶ καὶ ἡ δίσις. ΑΛΛ' εἰς κόρακας ταῦτα. Postea, [pag. 51. huius Edit.] ait ὁ μὲν ἀνὴρ ἐστὶν Ηγησάνδρος ἰκνύμενος, ἴφην, πρότερον δ' ἢ Λαοδάμαστος γυνή. WOLFIVS.

Ibid. Puto legendum τῇ αὐτῇ ΑΙΠΕΣΕΙ, id est, eodem vitae genere. PALMER.

Ibid. Supra docuit Orator se testimonium Hegesandro scripsisse κοσμιώσαν μὲν ἢ καὶ ἰκνύον, μικρῶ δὲ σαφιστέραν, ἢ τῷ Μισγύλῳ, et reuera iis verbis testimonium concepit, quae tam ad innocuum quam ad facinorosum sensum detorqueri possint. Ceterum minus perpexisse videtur Wolfius, quae sit constructio horum verborum. Mihi ita intelligenda videntur; Τιμάρεχον ὁμιλῶν, ἰχρησάμενον τῇ αὐτῇ ἀρσὶ, ἢ καὶ τὸ πρότερον ἰχρησάμενον Λαοδάμαστος ὁμιλῶν. Quae autem fuerit ista, siue ἀρσὶς subleuatio, seu ΕΡΣΙΣ nexus, vel etiam, quod magis arridet, etiam si paulo longius a vulgata lectione recedat, ΑΙΠΕΣΙΣ condicio, consuetudo, qua vsus fuerit Hegesander cum Laodamante, facile perspicitur ex pag. 51. ὁ μὲν ἀνὴρ ἐστὶν Ηγησάνδρος, νυνὶ, πρότερον δ' ἢ καὶ αὐτὸς Λαοδάμαντος γυνή. IVRIN.

Pag. 37. l. 5. πρὸς τὸν πόρον πεπορευδῶ] Sic Hegesandrum flagitiosiore etiam Timarcho facit. Verum quo pacto negat, eum dicturum esse aut dixisse testimonium, cum id recitet? An id ipse Aeschines illius exagitandi gratia confinxit? WOLFIVS.

Ibid. 6. παροινῶντας καὶ μνημένους] Non puto esse

esse causam, cur MAINOMENOYE substituamus. WOLFIVS. Recte tu quidem putasti.

Ibid. ἐκ οἷσθι — διαπιπρᾶχθαι;] Periodi huius sensum cum vix satis expressisse Wolfius videatur, nos integram exponemus. Nonne creditis Hegebandrum, ad eleuandam infamiam decantatae illius et vobis omnibus notae patientiae, quam ipse Laodamanti praestitisset, res omnem impudentiam excedentis Timarcho imperasse, ut prae summa huius turpitudine ipse non immodeste se gessisse videatur? IVRIN.

Ibid. 7. ἀπολογούμενος] Vtrum διηγούμενος, ἢ παρὰλλήλως? Flagitiosam autem Laodamantis istius, quisquis ille fuit, historiam ignorare et me et studiosos adolescentis facile patior. WOLFIVS.

Ibid. 8. ὑπερήφανα] ὑπερήφανα τὰ ἐπιτάγματα ΤΟΥΤΩΙ ἐπιτάττειν, et ὑπερήφανα ΤΟΥΤΩΙ i. i. libri scripti. TAYLOR.

Ibid. 9. ἐπιτάττειν] Vtrum τὸν Λαοδάμαντα τῷ Ηγήσανδρῳ (Nam quanta istorum prostibulorum recordia fuerit, ex ea fabula, quae apud Suidam exstat de quodam, qui amatori suo praecepit, ut de rupe se praecipitaret, apparet) an τὸν Ηγήσανδρον τῷ Τιμάρχῳ? WOLFIVS.

Ibid. ὡς ταῖς — διαπιπρᾶχθαι] ὡς δόξαντα (Sub τῷ Ηγήσανδρῳ) διαπιπρᾶχθαι μέτρια ταῖς ὑπερβολαῖς τέττα. Τῷ τίνι, ἰπιδὴ ὁ Τιμάρχῳ πολὺ ἀκολαστότερός ἐστι τῷ Λαοδάμαντῳ. Nec tamen satis confido huic sententiae: nec nostra interesse sentio, cinaedorum nosse historias atque facetias: neque me poenitet primae conversionis meae. WOLFIVS.

Ibid. 16. ἢ γὰρ κ. τ. λ.] ἢ γὰρ ΕΓΩΓΕ ΥΠΟΛΑΜΒΑΝΩ ΟΥΤΩΣ ΥΜΑΣ ἐπιλήσμονας εἶναι, ὥστε ἀμνημονεῖν ὧν ὀλίγῳ πρότερον ΗΚΟΥΣΑΤΕ ἀναγνωσσομένους ἢ νόμῳ. Reg. 2. et Locker. ἀμνημονεῖν ὧν ὀλίγῳ πρότερον ΗΚΟΥΣΑΤΕ. Reg. item alius. TAYLOR.

Pag. 38. l. 4. τὸν πεπονητότα] Recte Locker. τὸν πεπονητότα ΑΥΤΟΝ ὁμολογεῖν. TAYLOR.

Ibid. 7. οἰκήσομαι] Egregie profecto urbs incolitur. Wolfius. Male. Potius, administrabitur. Οἰκῶ, ἢ μέσσω τὸ κατοικῶ — ἀλλὰ ἔ τὸ ὡσανὶ διοικῶ. Αἰσχίνης. τὸν γὰρ τὴν ἰδίαν οἰκίαν κακῶς ΟΙΚΗΣΑΝΤΑ, καὶ τὰ κοινὰ τ' πόλεως παραπλησίως ἡγήσατο διαθήσειν. Thom. Magister. Vide supra 22. 9. TAYLOR.

Ibid. 11. οἰκημάτων] Οἶκημα ἀλλ' τῷ δισμωτήριον, Διόναρχῳ ἀντὶ τῷ ποσειδῶνι δὲ, Αἰσχίνης. Suidas, et similiter Harpocrat. Vide quae diximus ad Marm. Sanduic. pag. 59. TAYLOR.

VOL. II.

Ibid. 13. ἀνάγκη] F. ΑΙΣΧΥΝΗ. Nisi forte nefaria consuetudo necessitatem quandam adferat turpitudinis. Id quod in *Ethicis Eudemiis* ἡμεῖς μὲν ἡθικῶς, μᾶλλον δὲ ἀσελγῶς καὶ ἀναίσχυτως traditur. WOLFIVS.

Ibid. Merito displicet Wolfio vox ista ἀνάγκη, sed locum non expedit: neque ego mehercule, sine ope codicis sanioris quam nacti sumus, expedire possum. Video autem interea quid velit Auctor. Qui necessario istud agunt, qui cum quaestum exercent, non libidinis ergo, sed victus quotidiani causa, tamen ii ipsi non palam et publice prostant. TAYLOR.

Ibid. 15. εἰ δὲ τις κ. τ. λ.] F. εἰ δὲ τις ΥΜΑΣ ἔροισι ΤΩΝ ἰδῶ ΠΟΡΕΥΟΜΕΝΩΝ. WOLFIVS.

Ibid. Infeliciter profecto, neque opus est emendatione. Interpres Venetus: si vero iam aliquis interroget vos illac transeuntis. ὅμων τὸς πορευομένους, quicumque vestrum illac transferit. TAYLOR.

Ibid. ΥΜΑΣ ἔροισι. Reg. 1. TAYLOR.

Ibid. 16. ἐρωτῶν] Melius cum Bern. Coisl. et Reg. 2. ΕΙΔΟΤΕΣ. TAYLOR.

Pag. 39. l. 2. μετράκιον νόον καλαλιπὼν] Sequitur διαφίρων. Quae puto legenda per ο, καλαλιπὼν, διαφίρων, sicut ἀσύμβολον, quod sequitur. WOLFIVS.

Ibid. Stephanus inuenit in suis exemplaribus (quibuscum praeter Codd. Regg. 1. et 2. ceteri consentire videntur) καλαλιπὼν, διαφίρων, syntaxi ad τὸ νοούμενον, ut aiunt, relata. Melius tamen ei videtur καλαλιπὼν et διαφίρων, ἀκολούθως τῷ ἀσύμβολον. Notes tamen scholiastem nostrum ἀσύμβολον legere. Hunc locum respexit Athenaeus l. XIII. p. m. 283. Καλῶς δὲ ἐπεὶ τ' τοιούτων ΕΦΙΠΠῳ εἰς Σαπφοῖ φησὶν,

ὅταν νόον

Εἰς ἀλλότριον εἰσελθὼν ὅψον ἰατρίῃ,
Ἀσύμβολόν τι χεῖρα προσέσθη βορᾷ,
Διδόναι νόμιζ' αὐτόν σοι τῆς νυκτὸς λόγον.

Τὰ αὐτὰ εἶρηκε καὶ Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχον. Senarium istum secundum Poetae a deploratissimo metro hodie primus liberaui, neque Casauboni solertia in hoc loco mihi valde placet. TAYLOR.

Ibid. 9. εὐφημότερον] Deerat haec vox in Edit. Stephanica, aliisque exemplaribus. Restituit cum Wolfio, Coisl. Locker. et Reg. 2. TAYLOR.

Ibid. 13. γιγόνασι διαψηφίσαι] V. Factas sunt in tribus recensiones. WOLFIVS. Consule Harpocratonem.

N

Ibid.

Ibid. 14. ὅτι] Ita Brodaeus et Wolfius illuuiem quae in Aldo erat repurgarunt. Adiuuant suis suffragiis Locker. Coisl. et Reg. 2. Praestat hoc quam OSEPER Stephani. TAYLOR.

Ibid. 15. προσίω τὸ δικαστήριον] F. ΤΩΙ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ, ἢ ΠΡΟΣ τὸ δικαστήριον. WOLFIVS.

Ibid. ΠΡΟΣ τὸ δικαστήριον Locker. Coisl. Reg. 2. ΕΙΣ τὸ δ. Reg. 1. TAYLOR.

Ibid. 18. ὁμόσαι] Cod. Locker. ΟΜΟΞΑΝΤΕΣ. Vt sit κατεψηφίσαι οἱ δημόται ὁμόσαις, εἰδὼς ἀνθρώπων εἶτε κατηγορήσαι, εἶτε καλαμαρτυρήσαι. quanquam hae duae postremae voces in isto exemplari defunt. TAYLOR.

Ibid. antepen. ἀλλ' αὐτοὶ συνιδότες] Sed ex sua ipsorum conscientia. Haec verba quae habet Orator de popularibus, siue eiusdem pagi ciuibus, male transtulit Wolfius ad ipsos Iudices. IVRIN.

Ibid. εἰδὼς, οἶμαι, δορυεῖτε ὑμῖς] Legendum puto, εἰδὼς δορυεῖτε ὑμῖς. Vos statim conclamatis. Videtur enim τὸ οἶμαι, cum plane superfluum sit, et etiam sensum turbet, ex sequente linea huc irrepsisse. IVRIN.

Ibid. Recte. deest ea vox a manu 1ma. Cod. Locker. TAYLOR.

Ibid. penult. ὡς ἔμετρε] Μῆδον locutio impersonalis est, quod ciuitatis iurium particeps non est, quod ciuis non est. Isocrates, τ' δὲ λόγων τ' καλῶς καὶ τεχνικῶς ἰχόμιεν, ΟΥ ΜΕΤΟΝ τοῖς φαύλοις. Lysias, ΟΥ ΜΕΤΟΝ αὐτῷ ἄλλων τι καλεῖσθαι μίλων. BRODAEVS.

Pag. 40. l. 2. δῆναι ψῆφον Τίμαρχον] Malim ΤΙΜΑΡΧΟΣ. WOLFIVS.

Ibid. Edidi ex mente Wolfii, et Cod. Bern. Olim, εἶδε δῆναι ψῆφον Τίμαρχον, εἶτε ἐνοχός ἐστιν, εἶτε μή. TAYLOR.

Ibid. 7. ΤΩΝ ΨΗΦΩΝ Η ΤΕΤΡΥΠΗΜΕΝΗ] ἐστὶν subaudiendum. BRODAEVS.

Ibid. Nota calculorum discrimina, de quibus etiam Vlpianus aliquid. ψῆφός μελαίνα καὶ λευκή· τετραπλημῆνη καὶ πλῆρης. Quorum priores condemnarunt, posteriores absoluerunt. WOLFIVS.

Ibid. Laudat hanc vocem Harpocratio ex hac oratione, quem consuli velim, itemque Lucianum cum suo scholiaste, T. II. pag. 835. Edit. Nou. TAYLOR.

Ibid. 12. ἀναεῖ] Num legendum ANEBH? IVRIN.

Ibid. 13. τυχὼν ἱπισκινύς] Ea quae sequuntur, videntur ἀλληγορικὰ, mihi quidem αἰνισματικὰ sunt, vt et ea quae ex oratione Autolyti Areo-

pagitae notantur. Τὰ τίχη, ὁ πύργος, τὸ ἀπάγειν obsceci aliquid innuunt. Alias τὸ ἀπάγειν καὶ ἡ ἀπαγωγή de carcere dicitur. Scomatium horum acumen in verborum amphiboliis et allusionibus quibusdam positum nec à me fati intelligi fateor, nec eadem venustate à quoquam posse exprimi Latine existimo. WOLFIVS.

Ibid. penult. προσόδον ποιμήνης π. τ. δ.] αἰὲν τῷ, προσόδους τῷ δήμῳ. Isocrates Areopag. καὶ σωτηρίας τὴν πρόσδον ἐποιήσαμην. et post, ὑπὲρ ἧς ἐγὼ καὶ τὸν λόγον μίλλω ποιεῖσθαι, ἐ τὴν πρόσδον ἀπεφράσαμην. WOLFIVS.

Pag. 41. l. 4. ἡ βελή] Forte plenius distinguendum est post βελή, vt cetera sic ordinarentur, ἐ καὶ τῆς ἐρημίας ταύτης — μὴ θανατώσῃ — ἢ Τίμαρχος ἐμπειροτέρος ἔχει τ. β. τ. ἰ. Α. πάγον. Id vtiq̃ue fatius est. TAYLOR.

Ibid. 11. ἡ γὰρ ἡμῶν πατρικὴν ἐστὶ] Malim ΠΑΤΡΙΩΝ ἐστὶν, ea de causa quam in Isocratis commentariis e Suida protuli, et versatis in lectione Graecorum auctorum probari facile posse puto. WOLFIVS.

Ibid. 12. ἔτ' ἰσως] Τὸ ἔτ' μὲν τῷ ἔφην, κατὰ τινας. STEPHANVS.

Ibid. 13. ἡσυχία] Ησυχία fortasse pro loco deserto et silenti. TAYLOR.

Ibid. 15. οἰκοπέδων] οἰκοπέδον aream domus et domicilium significat. Omnis porro aedis instar admittit Scortum. Minus autem obscurus est in voce λάκκων morfus, siquidem ea vox fossam et cuniculum notat. BRODAEVS.

Ibid. Οἰκοπέδον est Planicies, locus solus et populi expers, area sc. domus vel incendio absumptae, vel alio aliquo casu destructae. Aequor vocant Latini. Ita Aequimelum apud Ciceronem et Liuium solum vel aequor istius domicilii, quod Sp. Melius incoluit. Loquitur Auctor noster solummodo de locis solis et spaciosis, adeoque merito suspectis. Nihil opus est ista περιεργία et circuitione Brodae. TAYLOR.

Ibid. 16. εἰ δ' αὖ λαβεῖν αὐτὸς] F. εἰ δ' ΑΝΑΑΒΕΙΝ ΑΥΤΟΥΣ ἐδυνάσθη, et [l. 18.] ἔξεσθαι τὸν δῆμον, εἰ δὲ αἰσχύνειτο. WOLFIVS.

Ibid. Ald. εἰ δὲ καὶ σχύνειτο. Quod mendum etiam sustulit Brodaeus. Nos plura eius generis praeterimus quae Wolfius complanauit. Nam si maxime necessarium erat vt tollerentur, vix tanti sunt aut ingenii aut ponderis, vt lectori meo identidem auris de ea re vellerem. TAYLOR.

Ibid. Manifestum est debere legi, εἰδ' ΑΝΑΑΒΕΙΝ ΕΑΥΤΟΥΣ, id est, non potuistis vos recolligere

gere et a risu temperare. PALMER. Atque ita MSS.

Ibid. penult. ὑπολαβόντες] Stobaeus, qui hunc locum citat, pag. 136. legit ὑπολαμβάνοντες, et deinde, sc. pag. 42. l. 1. ὑποκρίν. Hoc quidem postremum non incitum aut prorsus negligendum. TAYLOR.

Pag. 42. l. 6. καὶ, μὴ γενόμενης] Parum attente hunc locum vertit Wolfius; neque melius cessit alteri, et, cum hac de re nullum fieret iudicium, fuerit condemnatus, cum vero aperte conuictus fuerit, dimittatur. Verto liberius, absurdum fuerit, si a vobis condemnatus esset extraiudiciali quadam sententia, et cum de eo facinore quaestio non haberetur: iam autem, facta de his ipsis moribus inquisitione, et in iudicio de ea re habito, a vobis absoluitur. TAYLOR.

Ibid. 8. Δημοφίλῳ] Nimirum ille, qui hanc διαψήφισιν siue legem de Cuium scrutinio habendo suavit. Lata est autem ea Lex Olymp. XC. 2. (vti ex Harpocrat. discimus v. Διαψήφισις) non multis annis ante hanc causam habitam. Ait igitur Aeschines "Quoniam ad Populi διαψήφισιν, siue istud Demophili institutum, modo adludebam, vnde argumentum mihi sumpsi de auctoritate publicae Famae, quantum sc. vel oculatum testem superare possit, iterum ex alia ipsius Demophili re apud vos gesta similiter argumentabor. TAYLOR.

Ibid. 11. συνδικάζειν] ἐνδείκνυται ΣΥΝΔΕΚΑΖΕΙΝ, τῶν δὲ, αἵμα διαφθείρειν ὁμοδοκῶντα. Περὶ τῆς δικασμῶν vide annotationes in Symmachicum Isocratis. Sin aliquis ΣΥΝΔΕΚΑΖΕΙΝ legere mauult, vertat licebit, bina inscriptione conicere nomina in urnam. WOLFIVS.

Ibid. Ex hoc loco colligitur non licuisse Athenis priuata iudicia exercere, dum Populus in Pnyce conuocatus erat ad deliberandum de Reip. negociis, et legem fuisse ἐκκλησίᾳς γενόμενης μὴ δύναιτο δικάζειν. Quod elicitur etiam ex Demosthene contra Timocratem, ex his verbis, ἀδυνάτου δὲ ὄντος αὐθήμερον ἐκκλησίαν αἶμα καὶ δικαστήριον γίνεσθαι. PALMER.

Ibid. ΣΥΝΔΕΚΑΖΕΙΝ Locker. Coisl. Regg. 1. 2. Quae proculdubio est huius loci genuina scriptura. Vti et infra quoque l. 18. τὸν μὲν, ὡς ΕΔΕΚΑΖΕ, τὸ δὲ, ὡς ΕΔΕΚΑΖΕΤΟ, προκειμένης ἐκλήξεως ζημίας ἐκ τῷ νόμῳ θανάτου. Lex ait: Siquis Senatorem iudicemve aere corruerit, uterque tam qui acceperit, quam qui porrexerit, ultimo supplicio afficitur. Isocrat. de Pace, ὅπως ἐλέγαν αὐτῶν προσιζόμεν, — ὡς θά-

νάτω τῆς ζημίας ἐπιεικείνης, HN TIE AΔΩΙ ΔΕΚΑΖΩΝ, τὸς τῷτο φανερώτατα ποιοῦσας ἐρατεινὰς χειροποιήσας. Legem ipsam disertissime memorat Demosth. c. Stephan. 11. iuxta finem: Εἰς τις συνίτηται ἡ ΣΥΝΔΙΚΑΖΗ (l. συνδικάζη omnino) ΤΗΝ ΗΑΙΑΙΑΝ Η ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΤΙ τῶν Αθήνησιν, ἢ τῇ βουλῇ, χρίματα δίδως, ἢ δεχομένης — τάτων εἶναι τὰς γραφὰς πρὸς τὴν δημοσίαν. Annon iure existimes ad hanc legem, (in qua vno quasi spiritu continentur qui Remp. labefactare, et qui iudicia corrumpere satagunt) respexisse Pollucem, L. VI. C. XXXVI. Ἐπὶ καταλύσει τῶ δῆμου συνῶν, τὰ δικαστήρια ΣΥΝΔΕΚΑΖΩΝ? Vbi MSS. similiter συνδικάζων, eodem errore. TAYLOR.

Ibid. Plane legendum ΣΥΝΔΕΚΑΖΕΙΝ. Item l. 18. ΕΔΕΚΑΖΕ et ΕΔΕΚΑΖΕΤΟ. IVRIN.

Ibid. 13. ἐνδείκνυται] ἀντὶ τῆς ἐνδείξεως, αὐτίς, γίγνεται. WOLFIVS.

Ibid. 18. ἰδὲ καὶ] Lege ΕΔΕΚΑΖΕ, et ΕΔΕΚΑΖΕΤΟ. Vnius literae et permutatio maximum discrimen facit. WOLFIVS.

Ibid. ἰδὲ καὶ — ἰδὲ καὶ ἴσο. Codd. iidem qui superius. Δύων δὲ, κατὰ τὴν ἐπὶ δώροις δικασίαν, ἢ ἡ γραφὴ. δικασμῶν δὲ, κατὰ τὴν διαφθείραν. καὶ ὁ μὲν ΔΕΚΑΖΕΣΘΑΙ, ὁ δὲ ΔΕΚΑΖΕΙΝ ἰλέγεται. Poll. L. VIII. C. VI. TAYLOR.

Ibid. προκειμένης] προκειμένης Wolfius, credo, incuria Typothetarum. TAYLOR.

Ibid. vlt. μετὰ τὴν] Se prostituerit, Wolfius: Melius, se mercede prostituerit. IVRIN.

Pag 43. l. 1. ἐστὶν ἐν τῷ μάρτυρι — ἡ κατήγορος] Ista H ΜΑΡΤΥΣ sunt ex penu Wolfiano. Et bono sane consilio, certe non contemnenda elegantia, duas istas voculas suppleuit. TAYLOR.

Ibid. 6. ὑπερκεῖται] ἀμύνεται Mor. an pro varia lectione, an pro scholio? TAYLOR.

Ibid. 9. ἐν πόλει ἐκλήτῳ] In externa ciuitate. BRODAEVS.

Ibid. Simpliciter accipio, ἀντὶ ἐτίρας πόλιος, ἐν ἢ ἰδίᾳ ἄλλοθεν τὰς μαγισίας λαμβάνειν. WOLFIVS.

Ibid. Quid sit πόλις ἐκλήτῳ ostendit eruditissimus Valefius ad Harpocrat. p. 55. ex Etym. M. Videtur aliquando Prouocatio fieri ad exterarum Ciuitates, h. m. nempe a Senatu ad Populum, a Populo ad Iudices, a Iudicibus denique ad Forum aliquod peregrinum. Εφιστοίς δὲ ἐστὶν, ὅταν τις ἀπὸ διαίτητων, ἢ ἀρχόντων, ἢ δημοτῶν, ἐπὶ δικαστῆν ἰφῇ ἢ ἀπὸ βουλῆς ἐπὶ δῆμον, ἢ ἀπὸ δῆμου ἐπὶ δικαστήριον, ἢ ἀπὸ δικαστῶν ΕΠΙ ΞΕΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ. Poll. L. VIII. C. VI. Tales igitur Actiones ΕΚΚΛΗΤΟΙ

ΚΑΗΤΟΙ nominabantur, vt *Hesychius* habet, Εκκλησίαι δίκαι, αἱ ἐπὶ ξύνης λεγόμεναι, καὶ ἐκ ἐν τῇ πόλει. Postremo et ipsae Ciuitates, ad quas provocatur, Εκκλησίαι πόλεις etiam vocari videntur, vti ex hoc loco *Aeschines* et *Etym. M.* liquet. Dicit ergo *Aeschines*, si haec fuisset Prouocatio, coram vicina aliqua ciuitate acta, vobis, quos iam Athenis causam perorans pro iudicibus habeo, tunc pro testibus vti potuissim. TAYLOR.

Ibid. 17. ἐὰν τάλῃθ' ἡ μαρτυρῇ] Sub. καθ' ἑαυτῶν, τῶν ἐν, ἐὰν ὁμολογῇ ἡ ἱστειρῆσαι ἡ διαφθεῖραι τινα. WOLFIVS.

Pag. 44. l. 2. ἡ τὴν μίγνυται μὴ ἀδικούντων] Grauiſſimorum scelerum designator: Wolfius: Potius patrator. IVRIN.

Pag. 45. l. 3. λογογράφος] ὁ μόνος ὁ λόγους γράφων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ διαβολῆς εὐχρησται, cetera. *T. Magister*. Adde σχ. ad h. l. TAYLOR.

Ibid. 4. μηχανώμενος] qui artifice solertia composuit. Demosthenem hic videtur notare. BRODAEVS.

Ibid. 10. ἔτος] Rectius omnino cum *Mor.* et *Locker.* εἰς ὁ ΑΥΤΟΣ. TAYLOR.

Ibid. 13. ἀντήκει] F. ΑΥΤΗΡΚΕΙ. Etſi et apud *Platonem* legitur ΑΝΤΑΡΚΕΣΑΙ τοῖς διαβάλλουσιν ἑμᾶς. WOLFIVS.

Ibid. Ita coniecit *Steph.* Ita etiam habent *Codd. Coiff.* et *Reg. 2.* Brodaeus quoque ἀντήκει sufficiebat. Sed non habeo necesse. TAYLOR.

Ibid. ἐπικλήρε] Male vertit *Wolfius* et obscure, orbae puellae. *Επικλήρε*, an *Heireſis*, quae Fratrem non habet, et ad quam paterna bona hereditario iure deueniunt. TAYLOR.

Ibid. antepen. αἰὲν τέτοις] ἡ δ. β. φ. καὶ ἀνόσιος τέτοις αἰὲν αὐτῶν ἐπιθύμει. Ita legit *Cod. Bern.* et *Locker.* ἡ τέτοις αἰὲν, Rectius fane. TAYLOR.

Ibid. penult. καὶ ἀπιφίξιλο] Sententia postulare videtur, καὶ ΜΗΔΕΝ ἀπιφίξιλο. WOLFIVS. Vti et edidit quoque. TAYLOR.

Ibid. Wolfius, quod pro quotidiana consuetudine absumeretur. Vicioſe. Vertendum, et nihil omittebatur ex quotidiana consuetudine. IVRIN.

Pag. 46. l. 2. καὶ καλίπιν] Wolfius, etiam exhausit: Malim, etiam ebibit. Opponuntur enim verba καλίφαγι καὶ καλίπιν. IVRIN.

Ibid. 5. ἀφ' ἧς] Ita *Wolfius* cum *H. Stephano.* MSS. ΕΦ' ἧς. TAYLOR.

Ibid. 7. ἐπισθεν τὴν πόλιν] Post urbem, vel, a tergo urbis (ſi modo τὸ ἐπισθεν mendosum non est) hoc est, suburbanum. Nisi quis iuxta pomae-rium malit intelligere, ſive intra, ſive extra urbem.

Sequitur postea, τὴν μὴ γὰρ οἰκίαν τὴν ἐν ἄρει. Vnde coniectio, in vrbe quidem illam fuiſſe domum, ſed in ea extrema, et loco quopiam remoto, et propinquo moenibus. WOLFIVS.

Ibid. Aestuari vides *Wolfium*, nec ſibi ſatis conſtare. Totam vero istam difficultatem complanabit Scholiastes noster non ineruditus; Πόλις] τὴν ἐν τῇς Ακροπόλεως. τὸ γὰρ πάλαι ἡ Ακρόπολις τῇ Αθηνῶν Πόλιν ἰκαλεῖτο. Istius etiam mentis est doctissimus *Meursius Attic. Lect. VI. 33.* TAYLOR.

Ibid. 11. ἀμόργινα] *Amorgina opera.* Poll. L. VII. C. XVI. et *Eustath.* in *Dionys. Afrum.* BRODAEVS.

Ibid. 12. καὶ ἄνδρα ποικιλτὴν] Poll. L. VII. C. X. BRODAEVS.

Ibid. 14. ἐργῶ] Quid hoc? Quidnam eſſe putemus τὸ ΕΡΓΩΙ μαρτυρεῖν? Lege, ΕΓΩ. Ita *Locker.* et bene. TAYLOR.

Ibid. 18. ὑποκριτῶ] τῷ κωμικῷ ΠΟΙΗΤΗ *Coiff. Reg. 1.* Recte fortasse, ſiquidem istius nominis Poetam Comicum aliquoties memoret *Attenaeus.* TAYLOR.

Pag. 47. l. 3. ἵσταφῆται] Non enim in vrbibus Graecis ſepeliebatur quifquam, niſi virtutis ergo. BRODAEVS.

Ibid. 6. ὡς] Restitue omnino ΩΝ. μαρτυρας ΩΝ καλίπιν. Quod ni ita eſſet, quid facias cum nudo isto vocabulo καλίπιν? μαρτυρας παρῖξομαι ὡς ὁ πατὴρ αὐτῷ ΚΑΤΕΔΙΠΝΕΝ. Inſicete. Mecum interpretari videtur Venetus: Ego earum rerum quas huic pater reliquerat, testis dabo. TAYLOR.

Ibid. 18. ἀνὺ τῷ ἀρτίως ἐξημῶν] Sub. χωρίων. Sententia est, Arizelum praedia omnia vendiſſe, exceptis iis quae modo a Timarcho deuorata eſſe dixit. WOLFIVS.

Ibid. Vide quomodo haec diſtinxerit *Cod. Locker.* ἀνὺ τῷ ἀρτίως ἐξημῶν, ΧΩΡΙΩΝ Κηφισίᾳσιν, ἵτις αὐτῶν Αμφιτροπῆσιν, ἐργαστέα δύο ἐν τοῖς ἀργυρείοις, ἐν μὴ ἐν Αὐλῶνι cetera. TAYLOR.

Ibid. penult. ἐπὶ Θρασύλλῳ] Vel ἐπὶ Θρασύλλῳ. De eo loco videndus *Harpocrat.* et *Valesius Meurs.* *Attic. Lect. V. 30.* More Attico, inquit *Harpocrat.* ἀντὶ τῷ ἐπὶ τῷ Θρασύλλῳ μνήματι. TAYLOR.

Pag. 48. l. 11. ληξιαρχικὸν] Ita hanc vocem in exemplaribus *Aldinis* miſere deprauatam reſtituerunt vna *Brodaeus, Wolfius, Stephanusque.* TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 13. ὡφάνισι] *occultavit*. Wolfius. Perquam infelicit. Quid esset ὡφάνη, quid contra ΦΑΝΕΡΑ, putassem eum hominem in Graecis scriptoribus exercitissimum fugere vix potuisse. TAYLOR.

Ibid. 14. ἐν τοσαύτης ὡφάνει] *In tantis opibus*, Wolfius: Potius, *tantis opibus orbatum*, tertia nempe parte paternae hereditatis. IVRIN.

Ibid. ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφορῶν] *Caufarios intelligi*, quibus, etsi non militarent, tamen stipendium solueretur. Nisi forte intelligendus sit μισθὸς ἔχῃ ὁ γρατιωτικός, ἀλλ' ὁ δικαστικός, καὶ ἰκκλησιαστικός, καὶ βουλευτικός. Sequitur enim, ἀλλὰ περιεῖδεν ἀπολίσσασθαι τὸν τῆς πρυτανείας μισθόν. Etsi intelligi potest τὸ ὑπὸ τῶν πρυτανίων τοῖς ἀδυνάτοις δίδεσθαι. Paulo post, ἀπολιφθέντ' αὐτὸν περιεῖδεν τῆς γυμνασίης τοῖς ἀδυνάτοις δοκιμασίας, καὶ ἰκισθῆναι διόλου. WOLFIVS.

Ibid. Quanto conatu quantas nugas dixerit! Vidit rem *Brodaeus*, τὸ ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφορῶν] *exponens in eorum civium numerum relatus, qui quod inualidi atque infirmi sunt, accepto a Rep. stipendio aluntur*. Vide σχ. ad locum, et quae dixi ad *Lyfias* Orationem de hac ipsissima causa habitam, pag. 404. Edit. Lond. TAYLOR.

Ibid. 15. ἀπολιφθέντ' αὐτὸν περιεῖδεν κ. τ. λ.] Wolfius, *cum senex inopum explorationi non interfuisset: Potius, cum praetermissus esset senex in recensione inopum*. IVRIN.

Ibid. penult. τὸν τῆς πρυτανείας μισθόν.] *quam ex Prytaneo accipere solitus erat mercedem*. Aristophanis in *Nebulis glossata*: Πρυτανία δὲ τὰ νῦν καλούμενα παρὰ Ῥωμαίοις σπείσβια. Paulo infra, ἔτι δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς τὰ Πρυτανία. ἢ δ' ἀργυρίον τι ὅπερ καλίσσαν οἱ δικαζόμενοι, ἀμφοτέροις καὶ ὁ φιύγων ἐ' ὁ δικάων. BRODAEVS.

Ibid. Locus σχ. Aristoph. est ad *Neb.* 1134. Sed haec nihil ad rem nostram, etiamsi essent verissima. Nam hic τὸ Πρυτανίων non dicitur, sed ἡ Πρυτανία. Atque hoc longe aliud est. Πρυτανία erat spatium XXXV circiter dierum, ut notum est, quantum sc. vnaquaque Tribus praesideret in Senatu. Et cum singulis πρυτανίαις erogabatur τοῖς ἀδυνάτοις eorum congiarium, Arignotus ob nepotis inclementiam suo excidebat, quod illo temporis curriculo debebatur: Πρυτανία δὲ θηλυκὴς ὁ χρόνος. διήκει γὰρ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ὁ χρόνος εἰς δίκαια πρυτανίας, ὅσαι καὶ φυλαὶ ἦσαν — ὅθεν ΚΑΙ ΤΟΥΤΕ ΜΙΣΘΟΥΣ, καὶ τὰ ἰσχύματα καὶ τὰς πρυτανίας, καὶ καλὰ μῦθα, ἰτίλιν. T. Magister in v. Πρυτανίων. TAYLOR.

Pag. 49. l. 1. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ] Vel ΜΑΡΤΥΡΙΑ potius. Ita quoque doctissimus *Marklandus*, et *Cod. Locker*. TAYLOR.

Ibid. 5. συνοικία] *Villam* vertit *Interpres*. Male. Συνοικία est *Domus*, quae communis cum aliis habitatur. Anglice, *Lodgings*. Vid. *Asian*. V. H. XIII. 12. et *Perizon*. ibi. Verti laxius potest. *Non domus sua, non domus sibi cum aliis communis*. MARKLAND.

Ibid. Interpretatur ipse *Aeschines* infra, 55. penult. ὅπου μὲν γὰρ πολλοὶ μισθωσάμενοι μίαν οἰκῆσιν, διελόμενοι ἔχουσιν, ΣΥΝΟΙΚΙΑΝ καλοῦμεν, ὅπου δ' εἰς ἰνοικίῃ, ΟΙΚΙΑΝ. Vide consimilem interpretationem *Ammonii*. Οἶκος, Οἰκία, Συνοικία, Οἶκον, Οἰκίσκος, καὶ Δωμάτιον διαφέρουσιν. Οἶκος μὲν λίγυλαι ἢ πᾶσα ὡφία· ΟΙΚΙΑ δὲ ὑπὸ ἑνὸς ἢ ἀπὸ δύο καλοικουμένη· ΣΥΝΟΙΚΙΑ δὲ, ἢ πολλοῖς, ἐ' μισθουμένη. TAYLOR.

Ibid. Wolfius, *non villa*. Rectius, *ne pars quidem domus conductitiae*. Vid. pag. 55. IVRIN.

Ibid. antepen. τῶν ὑπυθύνων] *Abfurde Wolfius, qui rationes referebant*, cum omnino dictum sit de iis qui *nondum* referebant, sed proxime erant relaturi. TAYLOR.

Ibid. ult. τὴν μιν] *singulas minas*. BRODAEVS.

Ibid. τῇ βδελυρίᾳ] *THI EAYTOY* addit *Bern.* et *Locker*. TAYLOR.

Pag. 50. l. 18. ταμίης ἦν τῶν τῆς θι] *Minervae*, hoc est, *fisci*. *Demosth. c. Timocrat.* καὶ χρήματα πολλὰ τῆς θι καὶ τῶν ἱπποπόλων τῆς πόλεως ἔχουσα. Apertius paulo infra ὁφείλει τῶν μὲν πρυτανίων ἕκαστον χιλιάδας δραχμὰς ἱερὰς τῇ Ἀθῆνῃ. BRODAEVS.

Pag. 51. l. 7. μὴ τὰ ταῦτα ἤδη] Ita *Aldus*. Pro quo *Stephanus* et *Wolfius*, ita uti Nos edidimus. *Brodaeus* placet μετὰ ταῦτα Α ΗΙΔΕΙ, quoniam *Andocides* quodam in loco dixit, καὶ περὶ μὲν τῶν ἑρμῶν τῆς ἱπποπόλης Α ΗΙΔΕΙ. *Venetus Interpres*: *ac cum nonnulla iucunda ea in re commemorasset*. TAYLOR.

Ibid. 8. μάλα εὐδότης] *Legisse videtur Wolfius* εὐκότως, cum vertat *valde probabiliter*. Parum certe ad mentem Oratoris, qui furtum istud non pro re probabili, sed certa et comperta habet. Vertendum itaque, *ut qui rem optime compertam haberet*. IVRIN.

Ibid. Μὴ μόνον ἐπισταμένως, ἀλλὰ ἐ' ΕΙΔΟΤΩΣ, ὡς Αἰσχίνης· καὶ μάλα ΕΙΔΟΤΩΣ ἐ' σαφῶς διδάξας δὲ ταῦτα. T. Magister. Vbi obseruabis quomodo ille hunc locum distinxerit, nescio, an non melius. TAYLOR.

Ibid. 13. ἐξίφυλλοφόρησιν αὐτὸν] *Lage* ἐξίφυλλοφόρησιν

λοφύρῃσι MEN αὐτόν. De Etymologia verbi vide *Pollucem* lib. 8. WOLFIVS.

Ibid. 14. ἐν δὲ τῇ ψήφῳ καλεῖσθαι] Ergo ficta fuit illa eiectio, si nihilominus illi ferendi suffragii ius reliquit Senatus. WOLFIVS.

Ibid. Locum subobscuriorem, et a *Wolffio* perperam intellectum ita interpretor. Iudices plerique in hac Rep. ταῖς ψήφοις sententiam tulerunt: Populus interea, in sua quisque curia, si peregrinitatis causa ageretur, Senatus item D virorum, si de moribus et aptitudine Senatoris cuiuspiam inquisitio facta esset, hanc rem non ψήφοις, ut ceteri, sed τοῖς φίλοις, frondibus, transigebant, et eorum sententiis damnatus ἐκφυλλοφορεῖσθαι dicebatur. *Harpocratio* in v. ἐκφυλλοφορεῖσθαι. Etym. M. item in eod. vocabulo, (vbi pro ἐπὶ τοῖς τις ἢ ΠΟΛΙΤΩΝ ἀδικεῖν ἰδοῦμαι, & ἀνάξιον εἶναι ὁ συνεδριῖν τῶν πολιταρχούντων, quo etiam errore tenetur *Suidas*, repone ex Lexicis emendationibus, ἢ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ) *Pell.* L. VIII. C. V. *Petit. LL. Attic.* Lib. III. Tit. I. *Sigonius* II. de Rep. Athen. 2 et 3. *Meurf.* III. *Attic. Lect.* 19. Iam *Timarchus* Olymp. CIV. 4. in Senatorum ordinem cooptatus, eamque quam memoravi δοκιμασίαν coactus subire, ἐκφυλλοφορεῖσθαι, ut cum isto populo dicam. Quod si secunda vice idem ei accidisset, (repetitum enim erat scrutinium, idque ut *Scholias* ad h. l. nos docet, non iam φίλοις, sed ψήφοις peractum,) ibi ab isto coetu amotus, curiae etiam coercendus tradebatur. Hoc vero vbi non factum, ideoque praeuicari videretur ἢ Βουλῇ, euenit, ut anno isto completo, officio quo fungebantur exeuntes, dono isto populari, Corona sc. quae D viris re bene gesta de more donaretur, de qua re plenus est *Demosthenes* in *Androtiana*, tum demum exciderent. Populus enim, consilium *Pamphili Acherdusii* secutus, anno vertere, coronari noluit istum Senatum, ὅτι τῶτον οὐκ ἐτιμωρήσαντο. Istud habe. TAYLOR.

Ibid. 16. ὅτι.] Dele, nam turbat sententiam. *Wolffii* Interpretatio huic rei fidem conciliabit. TAYLOR.

Ibid. penult. περιποιήσῃς] Substituit *Bern.* et *Locker.* MH περιποιήσῃς, verum sine vlla necessitate. TAYLOR.

Pag. 52. l. 12. τὰ ἱερὰ] Vtrum victimas, an simulachra Deorum, quos ὀρκίως θεῶς appellat? WOLFIVS.

Ibid. 13. τὸς ὀρκίως θεῶς] Deos, per quos iusiurandum concipi solenne est. *Pollux* lib. 8. τρεῖς θεῶς ἐμνύσθαι κελεύει Σόλων, Ἰκίσιον, Καθάρσιον, Εὐκλείδη. At *Demosth.* c. *Timocrat.* Εὐμόνυμι Δία,

Προσιδῶνα, Διμήντρα. BRODAEVS. Vid. σχ.

Ibid. 14. ἡλίχθη] *Wolffius*, celare non potuit se: Immo, compertus est. IVRIN.

Ibid. 15. Φιλωτάδου κηδεύῃ] Bene *Wolff.* *Steph.* et *Cod. Bern.* pro *Aldino* Φιλωτάδου τοῦ κηδεύῃ. TAYLOR.

Ibid. εἰκοσι μῶς] Supra l. 8. δισχιλίας δραχμαίς. Quod perinde est. Ita in verbis computi variare solent Attici. Vide ad *Lysiam* c. *Diogit.* pag. 510. Edit. Lond. Adde supra 46. antepen. et 47. 4. Sic modo l. 5. ἐξάρκεις ἐπιτιμῶσαι ταλάσῃ, τῶν δὲ τριακοῖα μῶν: Id est semitalentum. TAYLOR.

Ibid. vlt. τὴν πρᾶξιν] F. τὴν ΠΡΑΞΙΝ, τῆς, τὴν προδοσίαν τῷ ἀγῶνι. WOLFIVS.

Ibid. τὸ πρᾶσιν, quod hariolando dedit *Wolffius*, exhibent *Codd. Locker. Coisl.* et e *Regg. Parisiensibus* duo. Verum quoties Πράττειν et Πράττειν dicantur pro rem dolose transigere, mala fide agere et similibus, ostendent viri docti ad *Thucydidem*, aliique. Et Πράττειν pariter de iis rebus dicitur. Me igitur non tam offendit πρᾶξις, quam πρᾶξιν ποιῆσθαι. Quemadmodum rem controuersam transegerit, *Interpres Venetus*. TAYLOR.

Ibid. Plane πρᾶσιν. Erratum forte. IVRIN.

Pag. 53. l. 7. οἷς] KAI οἷς mauult *Stephanus*, ΕΦ οἷς scripti *Bern. Locker.* et *Reg.* 1. In *Coisl.* quod fortasse fatius est, deest ἀκῶσαι. Ea igitur voce deleta, videamus tenorem Orationis, ὅμῳς τε βυλοῖμην ἂν οἷς ἐγὼ μέλλω λέγειν καὶ προσέχειν τὸν νόον καὶ παρακολουθεῖν ὑμᾶς. TAYLOR.

Pag. 54. l. 7. ἀνιγνράφει] Parum accurate *Wolffius*, ad praetorem referre. *Ανιγνράφει* notat peculiarem tam relationem, qua quis accusantem vel accusaturum contraria actione repellit. Id monuit *Scholias* noster non inereditus. TAYLOR.

Ibid. 17. παραχωρησάτω. ἔτερον δ' ἐγὼ σοι.] Nota mutationem personarum, et apostrophem. Conuertit enim se a iudicibus ad *Timarchum*. WOLFIVS.

Pag. 55. l. 4. μὴ γὰρ εἰ ὅτι.] Malim, μὴ γὰρ Εἴτι πίπρακται μοι τῶν. WOLFIVS.

Ibid. Βέλιον, μὴ γὰρ ΟΤΙ Εἰ πίπρακται μοι τὸ τῶν. STEPHANVS.

Ibid. Cum *Stephano* *Codd. Bern. Coisl.* et *Reg.* 1. Proxime *Bern.* τὸ ΤΟΙΟΥΤΩΝ. TAYLOR.

Ibid. 9. καλαχρήσασθί μοι] Supplicio meo utamini, nolite mihi parcere. Dicitur et χρήσθαι. *Andocides*, χρήσθαι ἡμοῖς ὅ, τι ἂν ὑμῖν δοκῇ. Et χρήσασθί μοι ὅ, τι βέλυσθι. BRODAEVS.

Ibid. F. ΔΙΑΧΡΗΑΣΘΕ ΜΕ, Interfice. WOLFIVS.

Ibid.

Ibid. antepen. *ἑνὸν μὲν γὰρ* etc.] *Vbi enim plures una domo conductae, eam in partibus discretam separatim obtinent, συνουσίαν dicimus: sed in qua unus degit, οἰκίαν appellamus.* Nimis licenter Wolfius horum loco ponit, id quod pluribus exemplis ostendi superuacaneum est, cum tamen ipse plura exempla postea subiungat. IVRIN.

Ibid. ult. *ἰὰν δὲ*] Nam si, Wolfius: Potius, quod si. IVRIN.

Pag. 56. l. 1. *οἰκίσταις*] Πότερον, ΟΙΚΙΣΤΑΙ. Ωσαύτως δὲ ΕΙΟΙΚΙΣΤΑΙ καὶ ΕΙΕΟΙΚΙΣΤΑΙ. STEPHANVS. Vtinam manus abstinuisset! Nam haec sunt pessimi commatis. l. 2. *εἰοικίσταις* LOCKER. TAYLOR.

Ibid. *ἱατρῶν* — *χαλκεῖον* etc.] Quia Medicum (sic), Aetarium, Fullonium, Fabrium dicere non licuit, et circuitio molestior etiam futura foret, hic a verbis ob Latinae linguae inopiam recedendum fuit. WOLFIVS.

Ibid. 4. *ἐργασίας*] ἀπὸ τῆς ἐργασίας ΑΥΤΗΣ, Codd. Bern. et Locker. TAYLOR.

Ibid. 12. *Ἐρμῶν τὸν Ἀνδοκίδην*] Vid. Plutarch. in Alcibiade, Andocidem de Mysteriis, Scholiastem nostrum, Harpocratem Ἀνδοκ. Ἐρμ. Maussac. pag. 49. et ad Harpocr. v. Ἐρμῶν. Meurs. Athen. Attic. III. 3. virosque doctos ad Corn. Nepot. in Alcibiade. TAYLOR.

Ibid. 13. *παράφρων* δ' αὐτὸν] Lego EATTON, sc. Δημοδότης. WOLFIVS.

Ibid. ΑΥΤΟΝ, ὡς ἢ ἀπὸ τῆς αὐτοῦ. STEPHANVS.

Ibid. Legendum αὐτὸν, vel ἱαυτὸν. IVRIN. αὐτὸν LOCKER.

Ibid. 15. *ὕπακτος*] Videtur poni pro respondere, si vocetur Batalus. Sed Aeschines haec σκωπτικῶς affinxit Demostheni, qui conuicia in se dicta non repetere, sed dissimulare solet. WOLFIVS.

Pag. 57. l. 2. *αὐταῖς*] Lege ΑΥΤΟΙΣ omnino. TAYLOR.

Ibid. 3. *καὶ τὸ μέγεθος τῆς αὐτοῦ δόξης λόγον παρίχαι*] Wolfius, pro magnitudine suae opinionis famam de iis spargit: Immo, pro magnitudine suae famae, sermonibus causam praebet. Vult enim Orator hominum insignium famam non raro in causa esse, ut nomen eorum donariis aut possessionibus affingatur, quae suae non fuerint. IVRIN.

Ibid. 4. *περὶ*] ΗΑΡΑ Bern. Quod melius. TAYLOR.

Ibid. 5. *τὰς πράξεις καὶ ἀφειδής*] F. τὰς πράξεις, ΑΛΗΘΗΣ ΤΕ καὶ ἀφειδής τις. WOLFIVS.

Ibid. Ita Wolfius ex sua coniectura, cum haec verba a Codd. absunt. H. Stephano videntur plura etiam abesse. In Locker. et Reg. 2. deficit καὶ ante ἀφειδής. Quod nescio annon melius locum extricet. TAYLOR.

Ibid. 6. καὶ διαγίλλαν — *πράξεις*] Wolfius, et vulgo actiones nunciat, subiunge, priuatas, vel priuatorum. IVRIN.

Ibid. 9. *Φήμης* — *βωμῶν*] Pausanias in Atticis, καὶ γὰρ Αἰδὸς σφίσι βωμὸς ἐστὶ, ἔ Φήμης, καὶ Οἰμῶς. BRODAEVS.

Ibid. Pausaniae istud adduxit, aliaque, quaedam huc pertinentia Meurs. Athen. Attic. III. 2. TAYLOR.

Ibid. 12. *Φήμη δ' εἰς τραγὸν ἔλθει*] Hoc apud Homerum non reperitur. BRODAEVS.

Ibid. Et multa apud Veteres occurrunt, quae in vulgata Homeri Editione non reperiuntur. Dixi alibi. Hoc tamen mirum est, quod dicat Aeschines has voces, saepenumero, πολλάκις, in Iliade legi. TAYLOR.

Ibid. 17. *Ἡσιόδοτος*] in lib. cui titulus Ἔργα καὶ Ἡμέραι. BRODAEVS.

Ibid. 18. *συνίει*] Wolfius, scire: Potius, intelligere. IVRIN.

Pag. 58. l. 9. ἢ] Ita Wolfius edi voluit, consentiente quidem Scaligero, et Cod. Locker. In vulgatis erat HN οὐδὲ ψ. Δίμης ἰστὴν ἱπισκῆσαι. Lyfias pag. 83. οὐκ ἐτόλμησα ΑΥΤΩ ἱπισκῆσαι. Et pag. 402. ἱπισκῆσάμενος ΤΩΙ ΜΑΡΤΥΡΩ οὐκ ἐπιεξῆλθον. Atque ita semper Oratores. TAYLOR.

Ibid. 13. *περικλόμενος*] Ita Wolfius pro περικλόμενος, quod est vulgatum. Brodaeus autem Stephanus, Cl. Marklandus, ut Codd. Locker. et Parisenses, ΠΕΠΕΙΑΟΜΕΝΟΣ. Id quod certissimum est. καὶ Αἰσχίνης· εἰ γὰρ τις σὺ τὰ κομψὰ ταῦτα χλευάζῃς ΠΕΠΕΙΑΟΜΕΝΟΣ. T. Magister in v. Χλευάζειν. TAYLOR.

Ibid. 14. *περιπέπικας*] Aliter haec punguntur in Edit. Steph. scil. λόγος γραφῆς περιπέπικας, δοῖν εἰς τὰς χεῖρας. Hic pro περιπέπικας Cl. Marklandus monet ΠΑΠΕΝΕΓΚΑΣ, quod non paulo melius. Hanc locum tangit Gellius l. 5. Demosthenem tradunt vestitu sincero et cultu corporis nitido venustoque et nimis accurato fuisse: hinc etiam κομψὴ illa χλαῖς καὶ μαλακοὶ χιτῶνες ab aemulis aduersariisque probro data. TAYLOR.

Pag. 59. l. 1. *παράφρων*] Sub. ἰμὶ τὴν καλήγορον. Sic WOLFIVS. In editis erat παράφρων. Atque ita legit σχῆμα, παράφρων] παράφρων. TAYLOR. Ibid.

Ibid. 10. ὁμοιοῦς] Omnino ita, ex sententia *Wolfii*, atque auctoritate *Cod. Bern.* Vulgo ὁμοιοῦς. TAYLOR.

Ibid. ὡς δοκεῖν αὐτῷ] ἄτοπον γὰρ εἶναι ΔΟΚΕΙ ΑΥΤΩΙ *Reg. 1.* et *Locker.* TAYLOR.

Pag. 60. l. 1. ἐπιδοξασθαι μὲν φησὶν] F. ΕΠΙΔΕΙΞΕΣΘΑΙ μὲν ΦΗΕΙ. Et paulo post, ΦΗΕΙ παρῆλθεν. WOLFIVS.

Ibid. 5. ἔτ' αὐτὸς ἐξαγοῦμαι κ. τ. λ.] *Nec ipse inficias eo me propensum ad amores et fuisse, et etiam nunc esse.* Wolfius postrema ista verba alieno loco posuit. IVRIN.

Ibid. 6. πρὸς ἰτίους] πρὸς ΕΤΑΙΡΟΥΣ legit optimus *Cod. Locker.* Et recte. TAYLOR.

Ibid. 11. πάθος] Omnino cum doctissimo *Marklando* ΠΑΘΟΣ. ἐξ ἧν ἡ καλὴ εἶναι ΠΑΘΟΣ φιλοανδρῶν καὶ εὐδωμον ψυχῆς. TAYLOR.

Ibid. τὸ δὲ ἀσιγλαῖον κ. τ. λ.] Wolfius, sed pecunia redimendi aliquem petulantiam. Minus apte. Vendendum potius, sed alicui dedecus asferre mercede conducta. IVRIN.

Ibid. penult. ΞΗΡΑΔΟΙΦΕΙΝ] Vid. *Vales.* ad *Harpocr.* in hac voce, et *Cl. Wesseling.* ad *Petit. Attic. Legg.* pag. 387. Ridiculum istud *Wolfii*, pulverem aspergatur. TAYLOR.

Pag. 61. l. 15. αὐτὸν] εἴτε τρόπον ΑΥΤΩΝ. WOLFIVS.

Ibid. Quid sibi velit hic παραδιορθώτης, fane nescio. Bene constat lectio, nec sollicitari debuit: *Modestus et ingenuus, siue ille ἔρως, siue ille τρόπος sit nominandus.* TAYLOR.

Pag. 62. l. 3. ὁμοιογενέους] Vel fortasse adverbialiter, ΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΣ. Atque ita scribit *Locker.* a manu 2da. TAYLOR.

Ibid. 5. καὶ τὸς ἀκρατεῖς ὧν ὁ χρῆς] Sub. εἶναι ἀκρατεῖς. Nisi malis subintelligere, ἐξῶντας ὧν οὐ χρῆς. WOLFIVS.

Ibid. 7. εἶναι] Rectius abesset. ἐν τοῖς περιεσφύτατοις ἢ ποιητῶν τάτιοι. TAYLOR.

Ibid. 12. ὡς — ἀναμνησκόμενος] Inducere haec verba, quia et turbant sententiam alioquin perspicuam, et videntur esse glossematica τῷ ὀδυρόμενῳ. TAYLOR.

Ibid. 17. παρίλαβεν. ἔτι δὲ] F. παρίλαβεν. ΕΘΗΚΕ τὰ ἔπη, vel potius ΕΣΤΙ δὲ τὰ ἔπη. WOLFIVS. Quemadmodum et *Stephanus* quoque excudit, et *Codd.* habent.

Ibid. penult. Ω πόποι] Locus est *Iliad.* Σ. 324. TAYLOR.

Pag. 63. l. 10. τοῦ τιθιῶτος φίλον] τὸ τηρῆσαι τὴν φίλον τῷ τιθιῶτι. WOLFIVS. Iuxta,

τὴν ΑΥΤΟΥ στήριαν cum praestantissimo *Marklando.* TAYLOR.

Ibid. 16. ἐπιμνήσθην] F. ΥΠΕΜΝΗΣΕ. Tamen illud nihil habet incommodi. WOLFIVS.

Pag. 64. l. 10. ἀλλ' ἐπὶ] Retinui in his versibus interpretationem *Eobani Hefsi*, alicubi tamen correctione aliqua adhibita, ubi ille nimium sibi permisisse videtur. WOLFIVS.

Ibid. Locus *Homeri* est *Il.* Σ. 333. ubi tamen scribitur,

Νῦν δ' ἐπὶ δὲ, Πάτροκλος, σὺ ὄγεις etc.

Modo in *Homero* ἐνθάδ' ΕΝΕΙΚΑΙ habent Editi. Quo pacto etiam hic legit *Cod. Steph.* et *Coslin.* item. De auctoritate *Homeri* et *Euripidis* ab *Aeschine* hic adducta, et de usu Poetarum in prosa oratione, seu potius de modo allegandi, nonnulla *Hermogenes* in capite αὐτοῦ χρήσιμος ἵκναι ἐν περὶ λόγων. pag. 434. Edit. *Crispin.* TAYLOR.

Ibid. 16. Οὐ γὰρ ἔτι κ. τ. λ.] *Homer. Iliad.* Σ. 77. Varietatem, non profecto leuem, qua ab Editis hic discedit *Aeschines*, satis cum diligentia, non tamen summa, adnotarunt *Homeri* Editores. Similiter de loco proximo, qui occurrit *Iliad.* Σ. 95. TAYLOR.

Pag. 66. l. 10. ἡγεῖσθην] *Brodaeus* et *Wolfius* pro eo quod erat in *Aldinis*, ἡγεῖσθην. TAYLOR.

Ibid. 12. φίλος] *Barneſius* edidit ΠΑΡΑ. TAYLOR.

Ibid. 13. Καὶ γὰρ μὲν ἔτω, ὅς τις etc.] *Barneſius* ἔτως. *Wolfius* vero cum *Scaligero* ἔτω, Χ ὅς τις ἔτ' ἀνὴρ σοφός. ΚΑΙ ὅς τις *Locker.* TAYLOR.

Ibid. 15. Σκοπῶν, δῖαντα] Ita *Wolfius*, ita in fragmentis *Euripidis* hunc locum distinxit *Barneſius*, qui et ita reddidit,

Ego namque certis scire dum quaero notis,
Probus an sit aliquis, speculator ingenium viri,
Et quod sequatur usque viuendi genus.

Illud profecto cautum et solers, dignum illud *Barneſii* sagacitate, quod, dum in mores cuiuspiam inquirat, hominis specularetur ingenium et viuendi genus. Non potuit profecto planiori aut simpliciori via peruenire eo quo voluit. Verum an in isto oraculo spectetur *Euripidis* sapientia? Ille quidem dicit, si hominis speculari ingenium atque indolem velimus, inquirendum est in vitae genus, amicitias et consuetudines. Quo sensu, et fane bellus est, locum habebit *Stephani* punctura,

Λογίζομαι τάλῃθις εἰς ἀνδρὲς φύσιν,
Σκοπῶν δ' αἰτῶν ἥτιν' ἱμωροῦνται. TAYLOR.

Ibid. 18. Τοῦτ' ὅς] Malim,

Τοῦτ' ὅς ΕΞΘ ΟΙΟΙΣΠΕΡ ἥδεται ξυνόν.

WOLFIVS.

Atque ita, si *Stephano* fides, in *MStis* exemplaribus reperitur. TAYLOR.

Pag. 67. l. 2. ὁμιλῶν] Placet OMIAION. BRODAEVS.

Ibid. Ita *Stephanus* quoque et *Wolfius* ediderunt. Modo, pro ποιῖσθαι, ΠΕΠΟΙΗΣΘΑΙ ille. TAYLOR.

Ibid. 4. ὡς — διοικήσασθαι] Ἀτλῖσι μὲν, ἀντὶ
Ξ, ὡς διοικήσασθαι. WOLFIVS.

Ibid. 6. οἷσπερ] Et hic quoque restituerem ΟΙΟΙΣΠΕΡ. Proclue erat errasse in describendo. TAYLOR.

Ibid. 12. ἐξ δὲ αὐτὸν πράξασθαι] διότι πῶπρα-
χε τοιαῦτα, καὶ ἐπὶ ἡδυσσι. WOLFIVS.

Ibid. 16. ὁμῶς ὅτι ὁμωμόκασι] ὁμῶς ΔΕ ΤΙ
ὁμωμόκασι; ὑπὲρ αὐτῶν ΨΗΦΙΕΙΣΘΑΙ κ. τ. λ. WOLFIVS.

Ibid. Ita fere *Bern.* et *Scal.* ὁμῶς Δ ὁμωμ. Cod. Reg. 1. ὁμῶς ΔΕ ὅτι, *Locker.* Vulgo, ὁμῶς ὅτι ὁμωμόκασι ὑπὲρ αὐτῶν ψηφισθεῖς κ. τ. λ. TAYLOR.

Pag. 68. l. 5. Περιθόιδυ] Nomen hominis popularis censet esse *Meursius* de *Popul. Attic.* et abesse gentile, hoc modo, Περικλειδὸν τὸν *** Περιθόιδυ, vel rescribendum esse Περικλειδὸν τὸν ΠΕΡΙΘΟΙΔΗΝ. Hoc posterius habet *Locker.* et fatius est. TAYLOR.

Ibid. 13. παραμύνοιον] F. Παρμύνοιον. Proprium certe nomen aliquod requiritur. WOLFIVS.

Ibid. vlt. Τιμάρεχον] F. ΤΙΜΑΡΧΟΝ. WOLFIVS.

Ibid. φύγων] ΜΗ φύγων. Sed si negatio recte abest, τὸ, ὃν ἐκείναι μοι μέλει, μνησθήσομαι, subintelligito ἀνθρώπων, et non, ἀπιχθεῖων. Vt dicat se quidem reformidare inimicitias, sed eos nominaturum, quorum odia facillime contemnat. WOLFIVS.

Ibid. Vertendum, eorum vero, qui moribus *Timarcho* similes sunt, nullo inimiciarum metu, quas mihi minime curae sunt, mentionem faciam. *Wolfius*, cum τὸ δὲ ad ὁμοτρόπων, non ad ἀπιχθεῖας retulerit, sensum peruertit. IVRIN.

Ibid. ΟΥ φύγων Cod. *Bern.* TAYLOR.

Pag. 69. l. 7. ὑπερβέβηκας, ἰμῖσι.] Fortasse addendum, ὑπερβέβηκας. ΤΟΥΤΟΝ ΔΗ ΤΙΣ ΟΥΚ
VOL. II.

ἰμῖσι; WOLFIVS. In *Reg.* 2. et *Locker.* deest etiam ἰμῖσι. Et recte quidem. videtur enim esse marginalis glossa τῷ, ἰδυσχίρῃσι, quod statim sequitur. TAYLOR.

Ibid. antepen. αὐτομολήσεις] F. cum optimo *Marklando*, σχ. et Cod. *Bern.* ΑΥΤΟΜΟΛΗΣΗΣ. TAYLOR.

Pag. 70. l. 13. δίκης προσδίδται, τῆς κ. τ. λ.] Lege ΤΟΙΣ. refertur enim ad ἀταρτηρόσι. WOLFIVS.

Pag. 71. l. 3. δὴ] Melius ΔΕ. Εμισθωσάμην Τίμαρχον ἰταίρειον — ὃ ΔΕ ποιεῖ τὰ ὁμολογημένα. TAYLOR.

Ibid. 8. δικάζει] Vel ΔΙΚΑΖΕΤΩ potius: Finge iam conductum litem intendere. Atque eo consilio locum vertisse *Wolfium* video. TAYLOR.

Ibid. 14. ἐβόλλει] Legendum videtur secundae persona, ΕΙΣΒΑΛΛΕΙ (sic et in oratione *Lycurgi* contra *Leocratem*) εἰς τὴν ἀγορὰν, ἢ ΠΡΑΤΤΕΙΣ (Vulg. πράττει) τὸ ἔργον αὐτῶν ἡμῶν; WOLFIVS.

Ibid. *Coffl.* et *Regg.* 1. 2. ἐβόλλει. *Locker.* et *Bern.* ἐβόλλει. Neglexit *Wolfius* τὸ, εἰσβαλεῖ, quod non debuit, cum sit ceteris impurius. ΣΤΕΦΑΝΟΥΤΑΙ *Bern.* concilians cum πράττει. TAYLOR.

Ibid. 18. τὰς γὰρ ἀπιχθείας φύγων] Videtur Ironia. Nam et satis declarat, quis ille fuerit, et supra, se contemnere inimicitias est professus. Et si aliud est scorti, aliud viri in Rep. versati suscipere odium. WOLFIVS.

Ibid. penult. παρὰ τὰς συνθήκας] Omnino legendum ΚΑΤΑ τὰς συνθήκας, vt in pag. sequente l. 2. ΚΑΤΑ γραμματεῖον. IVRIN. ΚΑΤΑ similiter *Bern.* et *Locker.*

Pag. 72. l. 7. ὑπὲρ] Ita excudebat *Wolfius*. Editi ὑπὲρ. TAYLOR.

Ibid. antepen. φησί] ΦΗΣΕΙ μὲν WOLFIVS. Hoc cum verbo ἀγανακτήσαι componendum. BRODAEVS.

Ibid. penult. διζήν] ΔΙΕΞΗΙ *Bern.* Codd. autem *Locker.* *Regg.* 1. 2. ΔΙΕΞΗΙ. Quod est rescribendum. Pag. 51. l. 7. μὴ δὲ ταῦτα ἥδη ΔΙΕΞΗΙ παρὰ τὰς συνθήκας. TAYLOR.

Pag. 73. l. 5. ἐν τοῖς π. ὁ. ἰ. γιγνέσθαι] Sententia postulat vel ΓΕΝΗΤΑΙ, vel ΓΕΓΕΝΗΤΑΣ, ὑποτακτικῶς. WOLFIVS. *H. Stephanus* etiam in sua nitidissima editione reposuit γιγνέσθαι.

Ibid. 13. μικρὸν] Quis non videt hic in lacuna multa esse intercepta? TAYLOR.

O

Ibid.

Ibid. 18. εὐνομεμένην] De domo, tanquam de ciuitate, loquitur. WOLFIVS. Vid. *Tb. Magister*, *Εὐνομεῖα*.

Pag. 74. l. 1. φιλίαν] ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΝ legit et exponit *T. Magister*. TAYLOR.

Ibid. 2. πρῶτος αἰὼν κατὰ λόγον] αἰὼν ὁ, ἐν τοῖς λόγοις, ὃ κατὰ τὴν δεινότητα τὴν ἐν τοῖς λόγοις. WOLFIVS.

Ibid. 3. ἀποφαίνων] Si verbum hoc non redundat, sic distinguo et ordino verba, — ἐμπλήσας ἀποφαίνων ὡς αὐτίκα δὴ μάλα τὸ ἐπὶ τῶν πρῶτων πρῶτος αἰὼν κατὰ λόγον τοιούτων etc. WOLFIVS.

Ibid. Vulgata lectio ita se habet, ὡς αὐτίκα δὴ μάλα τὸ ἐπὶ τῶν πρῶτων πρῶτος αἰὼν κατὰ λόγον ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ ἀποφαίνων. Quam iuxta cum *Wolfio* et alii quoque emendant. Notabile maxime est quod repraesentat *Reg.* 1. ὡς αὐτίκα δὴ μάλα τὸ ἐπὶ τῶν πρῶτων πρῶτος αἰὼν, κατὰ λόγον ἀποφαίνων ΠΗΤΟΡΩΝ Τῆ ΑΥΤΟΥ ΓΕΓΕΝΗΜΕΝΩΝ. TAYLOR.

Ibid. 8. ἀπομνησθεῖς] ἐκμνησθεῖς *Suidas*, qui totum hoc comma laudat v. Παρρησία. TAYLOR.

Ibid. 9. σοφιστῶν] Recte. Vide *Perizon.* Praef. ad *Aelian. Var. Hist.* Sic *Pythagoras* apud *Herodot.* IV. 95. vocatur σοφιστῆς, et *Solo.* I. 29. MARKLAND.

Ibid. Ὅτι μὲν δὴ πάλαι σιμῶντι τὴν, καὶ ἵπ' ἀξιώσει, ὅτι Σόλωνας ΣΟΦΙΣΤΗΝ ὠνόμαζον οἱ τότε ἄνθρωποι, καὶ Πυθαγόραν, ἀπειροκάλῃ αἰετῇ κωμῶδο ποιῶν ὑμᾶς ὑπομιμνήσκων καὶ ξυγγραφῶν. *Themistius* in *Sophista*. Vid. *Etyim. M. Menag.* ad *Laert.* L. I. §. 12. *Meursium* in *Solone* C. IV. TAYLOR.

Ibid. 11. ἐταίρους] ΕΤΕΡΟΥΣ. WOLFIVS. Atque ita vertit.

Ibid. 13. ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας] *Wolfius*, propter aequalitatem iuris: Immo, hoc in loco, propter libertatem loquendi. Nam lin. 8. inquit, ἐπαρρησιάζετο (*Nicodemus* sc.) πρὸς τοὺς νόμους καὶ ὑμῖν. IVRIN.

Ibid. 14. ἐπὶ τῇ ἀκρόασι] Sub. τὸ ὑπὲρ Τιμάρχου ἀπολογία. WOLFIVS.

Ibid. 15. ἐργολαβῶν ἰφ' ὑμᾶς] quaestu in fraudem vestram instituto, *Wolfius*. Potius, fraude in vos instituta. IVRIN.

Ibid. 16. παραστήσειν] Locum laudat, emendatius non dico, *Suidas* in v. Δεῦρο. TAYLOR.

Ibid. antepen. παρεμβάλλων] τῷ παρεμβάλλειν. Nota hic ἀποπλανήσεων ἐπὶ τοῖς δεινότητι. Cuiusmodi et illa est L. *Craffi* II. de *Orat.* laudantis M. Antonium, qui *Sulpitio Norbanum* eripuerit, tractando loco de seditionibus. WOLFIVS.

Pag. 75. l. 4. διατριβῇ] διατριβῇ hic intelligo ψυχαγωγίαν καὶ τέρεν, μάλλον ἢ ἀναβολήν. WOLFIVS.

Ibid. 5. τῇ μ. διατριβῇ] *Poll.* L. IX. C. v. εἰ μίλοι τὸ διδασκαλεῖν καὶ διατριβὴν κατὰ τὴν τῶν πολλῶν χρῆσιν ἰδίαις καλεῖν, ὅρα μή σε βιάζηται ὅτι τὸ παρ' Αἰσχίνου, Καὶ σιμυνομένην EN τῇ τῶν μισρακίων διατριβῇ. EN τῇ διατριβῇ legit etiam *Coisl.* et *Reg.* 2. TAYLOR.

Ibid. 6. ὡς εἰ τὸ περ. ὑφείληται] Sic et in *Cluentiana* se fucum fecisse iudicibus *Ciceronem* gloriatur scribit *Plutarchus*. WOLFIVS.

Ibid. 12. παλαιαχῇ] ΚΑΙ παλαιαχῇ coniecit *Stephanus* et *Cl. Marklandus*. Ita MSS. *Coisl.* et *Reg.* 1. 2. TAYLOR.

Ibid. 13. παρακλίνειν] ΠΑΡΕΚΚΛΙΝΕΙΝ WOLFIVS. Ita in iisdem libris scribitur. Et utraque emendatio proba est. TAYLOR.

Ibid. διισχυρίζεσθαι] Potius ΙΕΧΤΡΙΖΕΣΘΑΙ, niti, fretum esse. WOLFIVS.

Ibid. 17. μελλόντων μὲν κρίνεται] Quia sequitur γενομένων δὲ, malim ΓΙΝΕΣΘΑΙ. WOLFIVS.

Ibid. Satis quidem bene, cum *Coisl.* et *Reg.* 1. ΓΙΝΕΣΘΑΙ, atque alter *Regius* γίγνεται habeat. TAYLOR.

Pag. 76. l. 6. ἀδίκῃ] Plenius et melius *Reg.* 2. ὅτι κέρως ἵνα ἀδίκῃ, ΟΥΤΕ ΧΑΡΙΤΟΣ, ὅτι ἔχθρας. TAYLOR.

Ibid. 13. ἀπὸ τῆς ἀπολογίας] ἢ δι' ποιήσεσθαι τὸ φεύγειν. WOLFIVS.

Ibid. τὰς ψυχὰς ἰ. ἐτέρων γ.] Ferri hoc potest. Sed et legi queat, ΤΑΙΣ ΨΥΧΑΙΣ ἰφ' ΕΤΕΡΟΙΣ γίνεσθαι. WOLFIVS.

Pag. 77. l. 1. τινος] *Plutarchus*, qui hanc historiolum narrat, Πολιτ. Παραγίγμ. pag. 388. Edit. Basil. 1574. Lacedaemonium hunc, Demosthenem vocat. En δὲ Λακεδαιμόνιο τινὸς Δημοσθένους, ἀνδρὸς ἀκολάστου, γνώμην ἐπιβόλῃ ἀρμόζουσαν, ἀπὸ τῆς ψυχῆς οἱ δὲ Εφοροὶ κληρώσαντες ἵνα τῶν γερόντων, ἐκίλευσαν ἐπὶ αὐτὸν λόγον ἐκείνον, ὥστε εἰς καθαρὸν ἀγῶνι ἐκ ὑπαρῶν μίσαντες, ὅπως ἐπὶ πρόδικτι γίνεσθαι τοῖς πολλοῖς. Et hanc historiam habes apud *Gellium* XVIII. 3. TAYLOR.

Ibid. 6. ἰκωνυμῶν ἀρχὴν] γενομένην appellant *Gellius* XVIII. 3. *Aristotel.* Polit. II. *Xenoph.* in *Lacedaem. Rep.* et *Plutarch.* in *Lycurgo*. BRODAEVS.

Ibid. 7. τῶν ἐξ] Repetitio ob longiorem, ἵνα παρεμβολῇ, ἵνα παρεμβείη. WOLFIVS.

Ibid. 11. παρακλιεύσας] Πότερον, ΠΑΡΑΚΑΛΕΣΑΣ,

ΑΕΣΑΣ, ὡς ἐν τοῖς ἱμπεροσθῆν ἔστι, [sc. p. 20. l. 7.] ΠΑΡΑΚΑΛΕΙ ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ ἀποτρίπτει δημογγορίῳ. STEPHANVS.

Ibid. 16. ὑποδιδακνόντων] Lego ΑΠΟΔΕΔΕΙΛΙΑΚΟΤΩΝ sc. ἐν ταῖς μάχαις, ἐν ἧς ὑπομινάντων τὸς πολέμους. WOLFIVS.

Ibid. 18. ταχὺ γὰρ αὖ Τίμαρχον] Istud AN restituit cum *Wolffo H. Stephanus*. a Codd. vero abest. TAYLOR.

Ibid. Scribendum videtur TAXA, forsitā et ΕΑΣΑΙ. Εἰρωνεύει hoc in loco Orator. Haec, inquit, *seuerus ille senex suis ciuibus*. Forte enim *passus esset Timarchum vel cinaedum Demosthenem rempublicam capessere*. IVRIN.

Ibid. ult. ἔτω — ἐ π. πλείον] Τὸ ἔτω etiam ad περι πλείον pertinet. ἔτω περι πλείον ἰσοῦσθαι, vt Cicero in *tam optima causa* dixit. WOLFIVS.

Pag. 78. l. 4. ἀφ' ὅ] Correxerit γφ ὅ *Wolffius*. Recteque. Ita etiam MSS. *Coisl.* et *Reg.* 1. TAYLOR.

Ibid. 6. ἔστηκε τὰ οἰκόπεδα] Nemo scilicet aream illam aedificare voluit, vt ominosam. WOLFIVS.

Ibid. 7. ΠΑΡ ΙΠΠΟΝ ΚΑΙ ΚΟΡΗΝ] Iis quae habet σχῆμα ad hunc locum adiunge illa *Suidae*, Πάριππον ἐ Κόρη, (emendatius *Photius* MS. Παρ' ἱππον καὶ κόρη) τόπος Ἀθήνησιν, ἔτω καλόμενος ἰπποδῆ τις ὁ γένος τῶν Κορινθίων, ἱππομανὲς τὸνομα, ὅς ἐ τιλιυαῖος ἱερασίλιος, τὴν δυσλίερα καθιέρει ἐν χωρίῳ τινὶ μὴ ἴστω μαινομένου, διότι λαθραία μίξις τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἱλυμένητο. καὶ ὁ ἴστω τὴν κόρη βίαν ἰποῖσθαι, ἀφ' ὅ Παριππον ἐ Κόρη ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ πάθος ὑπέστη, καλεῖται. Haec ille; saniora tamen multo verba, (quae idem produxit in *ἱππομάνης*) *Nicolai Damasceni* in *Excerpt. Constantini*. Porphyrii. ἱππομάνης Ἀθηναίων ἀρχων, ὃς ἐξέτισσε τῆς ἀρχῆς δι' αἰτίαν τοιαύτην. Ἦν αὐτῷ θυγάτηρ, ἣν τινα τῶν ἀγῶν τινος αἰσχύναντος λάβρα, ὑπ' ὀργῆς καθιέρει ἐς οἶκον δῆσας σὺν ἱππῳ, καὶ τροφὴν ὑδρίῳ ἐσέπιμπιν. πισθὲς δὲ λιμῷ ὁ ἴστω, ἰφορμύσας τὴν παιδὶ ἀνῆλωςί τε αὐτὴν, καὶ αὐτὸς ὑγίει ἀπίθαν. μὴ δὲ ταῦτα ἰπισκαφείσης αὐτῷ τῆς οἰκῆσις, ἀπ' ἰκίονος ὁ χῶρος ἐκαλεῖτο ἱππον ἐ Κόρης. TAYLOR.

Ibid. ὁ δὲ Σόλων κ. τ. λ.] Hunc locum ita laudat *Suidas* v. Ἀρχαίων. Ο δὲ Σόλων, ὁ τῶν νομοθετῶν μάστιγα εὐδοκίμων, γύγραφεν ἀρχαίως. TAYLOR.

Ibid. 13. εἰργόμενον θανάτου] qui eam a capitali supplicio vindicare auderet. BRODAEVS.

Ibid. Rectius *Wolffius*, ἀνὲρ φόνος καὶ πηρώσις. Et eodem animo satis belle interpretatur. TAYLOR.

Ibid. 15. τὸς προαγωγὰς] ΤΑΣ ΠΡΟΑΓΩΓΑΣ *Bern.* TAYLOR.

Pag. 79. l. 14. πρὸς τὰς αἰσχύνας καταπαμπλῶσαι] *Wolffius*, *probris ad misericordiam flectentur*: Minus commode. Rectius, *in probris crimine misericordes fuerint*. IVRIN.

Ibid. 18. γράφει] Satis multo cum *Bern.* ΓΡΑΨΕΙ. TAYLOR.

Ibid. penult. τὴν κοινὴν ἀπραξίαν] Τὸ μὲν ὑπὸ τῆς πόλεως παράττω ἢ δειλῶν. εὐφύμως ΑΠΡΑΞΙΑΝ ἔπει τὴν ΚΑΚΟΠΡΑΞΙΑΝ καὶ δυστυχίαν. WOLFIVS.

Pag. 80. l. 5. ὡς περὶ γὰρ τὸς γυμναζομένους] Hanc similitudinem *Cicero* ad artem dicendi transtulit. WOLFIVS.

Ibid. 10. ἢ διάδηλον] Placet ἢ quae. BRODAEVS.

Ibid. *Coisl.* cum *Brodaco* facit. Nos edidimus, vti *Stephano Wolffo*que magis placet. Quamquam hic cum *Coisl.* et *Brodaco* locum interpretetur. TAYLOR.

Ibid. 13. τὰς τῶν ἀδικημάτων] Sententia est, causas scelerum non esse diis imputandas. Et si *Euripides* non dubitauit docere, τὰς θεὰς φόνον τὰς αἰτίας τῆς ἀπωλείας τοῖς βροτοῖς, si quos funditus euerfos velint. Cur autem vellent, nisi illi suis flagitiis et sceleribus poenam commuerissent? Non opus est mutare in τῶν ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ, quamquam τὰ ἀδικήματα gignunt τὰ ἀτυχήματα. WOLFIVS.

Ibid. Ita hunc locum laudat *Theo Progyrnas*. cap. 7. μὴ γὰρ οἴσθαι, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰς τῶν ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ἀρχὰς ἀπὸ θεῶν, ΑΛΛΑ ΑΠ' ἀνθρώπων ἀσολυγίας γίνεσθαι. Nolite existimare, Athenienses, miseriarum initia a Diis, sed ab hominibus potius improbitate prouenire. Atque hanc lectionem potius amplector. TAYLOR.

Ibid. 15. ποινὰς] Τὰς Εὐμενίδας sic dicit. Vide *Eumenidas Aeschyli*, et *Euripidis Orestem*. Hunc locum transtulit *Cicero* in 1mo. libro [§. 14.] *de Legg.* his verbis: Itaque poenas luunt non tam iudiciis (quae quondam nusquam erant, bodie multifariam nulla sunt, ubi sunt tamen, persaepe falsa sunt) quam conscientia: vt eos agitent, insectenturque Furiae, non ardentibus taedis, sicut in fabulis, sed angore conscientiae, fraudisque cruciatu. Item in oratione in *L. Pisonem* [§. 20.] Nolite putare, P. C. vt in scena videtis, homines consceleratos impulsu deorum terreri Furiarum taedis ardentibus. Sua quemque fraus, suum facinus, suum scelus, sua audacia de sanitate ac mente deturbat.

Hae sunt impiorum Furiae, hae flammæ, hae faces.
WOLFIVS.

Ibid. 17. *ἱπακτροκίληα*] *πλοῖον ληστρικὸν* interpretatur *Suidas*. Coniungit Orator facinora et supplicia, tanquam siue antecedentia et consequentia, siue causas et effectus. WOLFIVS. Ammonius: *Κίλης ἑ ἱπακτροκίλης διαφέρει. Κίλης μὲν γὰρ ἡ πλοιαρίον τι μικρόν· ἱπακτροκίλης δὲ κακῶτερον καὶ ληστρικὸν σκάφος, μεταξὺ ἱπακρίδου ἑ κίλης. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμαρχοῦ, ἀλλ' αἱ προπύλαις τῷ σώματι ἔδονται καὶ τὸ μηδὲν ἱκανὸν Εἶναι [ἱκανὸν ἤγεισθαι εἶναι *Valchan*.] ταῦτα πολλοὶ τὰ ληστρία, ταῦτα εἰς τὸν ἱπακτροκίληα ἰμβύζαζι. Quod ait Ammonius medium esse inter ἱπακρίδα, nauem sc. onerariam, et κίληα, siue nauigium perniciosissimum, id non de magnitudine intelligas, verum quod utrique vsui, tam veiocitati quam praedae ferendae consulat. Ita fere *Etym. M.* *ἱπακτροκίλης. συνίσθῃ ἐκ τῆς κίλης καὶ ἱπακρίδου. πλοῖα δὲ ἢ βραχέα ληστρικά, ἢ μὲν ἱπακτρίς, ἐκ τῆς κατάγειν τὰ συλόμενα· ὁ δὲ κίλης εἰς τὸ διώκειν ἑ φιύγειν· κοφότατος γὰρ ἦν. προῦτος δὲ δοκεῖ ἐνερθεῖν τὴν ἱπακρίδα Μίνως. Confer et *Harpocratonem*. TAYLOR.**

Pag. 81. l. 2. *τέτοις κίκληναι*] Lego *ΚΕΚΗΛΗΝΤΑΙ*, non a *καλίω*, sed a *κηλίω*, τὸ διαλάζω ἑ ἐφφραίνω. WOLFIVS.

Ibid. Ita *Stephanus* quoque. At MSS. *Coißl. et Reg. 2.* viciosa *Aldi* lectionem tuentur. TAYLOR.

Ibid. 6. *κατασκευάζει*] *ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΕΤΕ*. WOLFIVS.

Ibid. Recte. Ita etiam *Scaliger* ad oram exemplaris correxerat. Ita quoque MSS. *Coißl. et Regg. 1. 2.* TAYLOR.

Ibid. *κρίτων ἦν*] *Annon* potius, *κρίτων* *AN ἦν*; TAYLOR.

Ibid. 12. *τὸς συνηγόρους αὐτῶν*] *τῶν ἡταιρηκότων*. Sed malim *ΑΥΤΟΥ*, sc. *τῷ Τιμαρχῷ*. WOLFIVS.

Ibid. 16. *καὶ τὰ σώματα*] *αὐτὰς τὸς ἀνδρώπους*. WOLFIVS.

Pag. 82. l. 7. *ἔδδ γὰρ ὁ νόμος τὸς ἰδιαιεύοντας, ἀλλὰ τὸς πολιτευομένους ἐξετάζει*] *Nec enim lex in homines vitam priuatam agentis, sed in eos qui publicis negotiis se immiscent, inquit.* Wolfius, *priuos et magistratus*, minus ad mentem Oratoris. IVRIN.

Ibid. antepen. *ὑμῶν ποιησάτων*] *ἀντὶ τῷ ποιήσαντες, ἢ ὅταν ποιήσῃ. WOLFIVS.*

Ibid. penult. *φιλοτιμότερον — ἔχομεν*] *προθυμηθησόμεθα ἐξετάζειν*. WOLFIVS.

Ibid. Sed monet Scholiastes hoc vltimum comma, *εἰ δὲ βεβλήσῃ* — *ἐξετάζειν*, in antiquo exemplari non exstare, et recte abesse posse iudico. TAYLOR.

Finis Orationis aduersus Timarchum.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΤΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ

ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

ΛΟΓΟΥ.

Αἰσχίνης ἦν ἀνὴρ Ἀθηναῖος, υἱὸς Ἀτρομήτη καὶ Γλαυκοθέας, ἀμφοτέρων ἀδόξων, ὥς φησι Δημοσθένης. τὸν μὲν γὰρ, γράμμασι διδάσκοντα, τὴν δὲ, καθαίρουσαν, καὶ τελεαίαν τινὰς ἐσπεδαίας τελευτάν φησι διαξῆν. παραδεδοταὶ δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Αἰσχίνης, τραγωδιῶν τε ὑποκριτὴς γενόμενος, καὶ γραμματεὺς τῆς πόλεως, ἥ τις ἦν εὐτελής ὑπηρεσία. ὕστερον μὲν τοι τῶν ῥητόρων εἰς ἐγένετο, καὶ περὶ τῆς εἰρήνης πρὸς Φίλιππον ἐπρέσβευσε. πολεμῶντες γὰρ Ἀθηναῖοι Φιλίππῳ περὶ Ἀμφιπόλεως, καὶ πολλὰ μὲν αὐτοὶ δεινὰ πάσχοντες, δρώντες δὲ ἐδὲν ἄξιον λόγου, ἐπέστησαν ὑπὲρ εἰρήνης πρεσβεύασθαι πρὸς Φίλιππον, πέμπειν δὲ πρέσβεις, δέκα τὸν ἀριθμὸν, ἐν οἷς Αἰσχίνης τε καὶ Δημοσθένης ἦσαν. δεξαμένη δὲ Φιλίππος τὰς διαλύσεις, πάλιν οἱ αὐτοὶ πρεσβεύειν δεύτερον, ὅπως οἱ περὶ τῆς εἰρήνης ὅρκοι γένοιτο. περὶ δὲ ταῦτα τὰ πράγματα, κατηγορεῖ ὁ Δημοσθένης Αἰσχίνου τρία· ὅτι Φιλοκράτους αἰσχροὺς καὶ ἀσύμφορον εἰρήνην λέγοντος καὶ γράφοντος, συνεῖπεν αὐτῷ· ὅτι τὰς χρόνας καθηνάλωσε, παρ' ὃ συνέβη τὰ ἐν Θράκῃ διαφθαρῆναι· ὅτι ψευδῇ πρὸς Ἀθηναίους ἀπήγγειλε, παρ' ὃ συνέβη Φωκεῖς ἀπολέσθαι. εἶπε γὰρ, φησιν, ὅτι Φωκέας ἐκ ἀναιρήσει Φίλιππος· καὶ ὑμεῖς τότε πεισέσασθε ἐκ ἐβουλήσατε τοῖς ἀνδράσι. φησὶ δὲ

Αeschines homo fuit Atheniensis, Atrometi filius et Glaucotheae, utriusque obscuri, ut ait Demosthenes. illum enim literis docendis, hanc lustrando, et sacra quaedam friuola peragendo, victum quaeritasse dicit. quin ipsum etiam Aeschinem traditum est, et tragicum fuisse histrionem, et scribam civitatis, quod vile ministerium habebatur. sed in oratorum tandem numerum venit, et legationem, qua de pace cum Philippo ageretur, obiit. nam cum Atheniensis bellum cum Philippo de Amphipoli gererent, et multis cladibus acceptis nihil memorabile effice-

rent, legatos ad Philippum de pace mittendos censent, legant igitur decem, inter quos et Aeschines et Demosthenes fuerunt. cum autem pacis condiciones Philippus accepisset, rursus iidem secundum legati eunt, ut iusiurandum de pace detur. in his negociis tria Demosthenes obiicit Aeschini: eum Philocrati, foedam ac noxiam suadenti ac decernenti pacem, suffragatum esse: tempus triuisse, vnde contigerit, ut res Thraciae perirent: Atheniensibus falsa renunciassse, vnde factum sit, ut Phocenses deleantur. dixit enim, inquit, Philippum non eversurum Phocenses; et

ταῦτα πάντα ἐπὶ μισθῷ καὶ δώροις τὸν Αἰσχίνην κεκακωργηκέναι. ἡ δ' αἰτία περὶ οὐσίας, καὶ σοφαστική. ἡ δὲ κίνησις τῆς μάχης λέγεται διὰ Τίμαρχον, τὸν Φίλον Δημοσθένες, ὃν ἠτίμωσεν Αἰσχίνης, κατηγορήσας ὡς κακῶ βίει, διότι πρὸς Πιττάλακον, τὸν ὀρνίθειαν, Φησὶν, εἰσέει, εὐμορφος ὢν, ἐπὶ τῷ θεᾶσθαι τὰς μάχας τῶν ὀρνίθων, διαφθειρόμενον, καὶ διαφθείροντα.

vos ei fide habita, hominibus opem non tulistis. asserit autem haec omnia mercede et largitionibus adductum, maliciose fecisse. status est de facto, et coniecturalis. sed inimicitiae exstitisse dicuntur propter Timarchum, Demosthenis ami-

cum, quem in ordinem coegerat Aeschines, improbae vitae accusatum, propterea quod ad Pittalacum auarum, ut ait, ingrederetur homo formosus ad spectandas auium pugnas, qui flagitiosa tum faceret, tum pateretur.

ΑΛΛΩΣ.

ΠΟλεμος συνεισφέρει Φίλιππῳ καὶ Αθηναίοις μακρὸς ἐξ ἑπὶ παραβὰς τὰς πρὸς αὐτὰς συνθήκας, ἔλαβε παρ' Ολυνθίων Ἀμφίπολιν, ἔσαν κῆμα τῆς πόλεως, καὶ ὑπ' Ολυνθίοις, καθ' ὃν καιρὸν ἀπέστησαν καὶ οἱ σύμμαχοι. συνεισφέρει δὲ καὶ ἕτερος Φωκεῦσι πρὸς Θετταλὸς καὶ Θεβαίους· τὸτο μὲν, περὶ τῇ Πυθοῖ πρὸς Θετταλῶν· τὸτο δὲ, ὑπὲρ Ὀρχομένων καὶ Κορωνείας πρὸς τὰς Θεβαίας. εὐδελον γὰρ ἐκ τῆς ἰστορίας, ὅτι τῶν μὲν παρειλόντο τὰς δύο πόλεις, γειννώσας αὐτοῖς· Θετταλοὺς δὲ παρωσάμενοι, τὴν Ἀμφικλυονίαν, ἅτε ἐν μέσῃ Φωκίδι τῇ ἐν Δελφοῖς ἱερᾷ ἰδρυμένη. ἐπειδὴ δὲ πολὺν χρόνον ἐπολέμησαν πρὸς ἐαυτοὺς Αθηναῖοι καὶ Φίλιππος, τῷ χρόνῳ τὴν εἰρήνην ἑκάτεροι ποιεῖν ἐβέλοντο· ἀλλ' ὁπότερος ταῦτα προβάλλοιτο, αἰσχυρὴν ἔχειν ἐνόμιζον. Ἀριστόδημος δὲ, καὶ Νεοπτόλεμος, ὑποκριταὶ τραγωδίας ἐτύχχανον. ἔτοιμα διὰ τὴν οἰκείαν τέχνην, ἀδειαν εἶχον ἀπιέναι ὅπερ ἂν βέλωνται· ἀλλὰ δὴ καὶ πρὸς πολέμους. ἀπελθόντες ἐν οὗτοι εἰς τὴν Μακεδονίαν, ἐπεδείξαντο τὴν οἰκείαν τέχνην· καὶ ἔτω φιλοφρόνως αὐτὰς ἐδέξατο Φίλιππος, ὡς τε πρὸς τοῖς ἄλλοις χρήμασι, καὶ ἄλλα ἐκ τῶν οἰκείων παρείχεν αὐτοῖς. αἰσθόμενος δὲ μελλόντων πρὸς αὐτὸν Φωκίων, καὶ Θετταλῶν, καὶ Θεβαίων, ἐβελήθη τὰς Αθηναίους ἐξαπαλῆσαι· καὶ ταύτης τῆς προφάσεως δραζάμενος Φίλιππος, ἀπολύων Ἀριστόδημον καὶ Νεοπτόλεμον, ἔλεγεν αὐτοῖς, ὅτι φίλος εἰμὶ Αθηναίοις. συνέβη δὲ πάλιν τί τοιοῦτον γενέσθαι. Φρύνων τις Αθηναῖος ἀπὸ τῶν Ολυμπιάσιν αἰωνισάμενος,

Bellum inter Philippum et Atheniensis longum intercesserat, ex quo ille pactis et conuentis violatis, Amphipolim ab Olynthiis acceperat, quae cum urbis Atheniensis esset, Olynthiis eo tempore parebat, quo etiam socii defecerant. flagrabat et aliud bellum Phocensium cum Thessalis et Thebanis, cum Thessalis, propter templum Delphicum, cum Thebanis, propter Orchomenum et Coroneam. constat enim ex historia, eos et his eripuisse duas illas urbis ipsis finitimas; et Thessalis depulsis, Amphictyoniam occupasse, quod Delphicum templum in media Phocide esset situm. cum autem diuturnum bellum inter se gessissent Athenienses et Philippus, ac tandem utrique pace uti vellent, sed eius

petendae facere initium utrique turpe ducerent, Aristodemus et Neoptolemus actores tragoediarum (quibus propter artem quocumque impune ire licebat, atque etiam ad hostis) profecti in Macedoniam, artem suam ostentarunt; adeoque humaniter a Philippo sunt accepti, ut praeter ceteras pecunias, alia quoque de suo eis largiretur. cum autem fore sentiret, ut ad se legatos mitterent Phocenses, et Thessali, et Thebani, Atheniensis decipere voluit; eamque causam nactus, Aristodemo et Neoptolemo, cum eos dimitteret, se amicum esse Atheniensibus dicit. rursus contigit, ut tale quiddam accideret. Phryno quidam Atheniensis, regressus Olympia, siue a certamine, siue a spectaculo,

ἢ θρασυάμενος, ἐκρατήθη ὑπὸ τινων στρατιῶν τῷ Φιλίππῳ ἐν ἱερομηνίᾳ, καὶ ἀφηρεθῆ
 πᾶσι τὰ αὐτῷ. καὶ ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας, παρεκάλει τὰς Ἀθηναίους, ἵνα χειροτονήσωσιν
 αὐτὸν πρεσβεύτην, ὅπως ἀπελθὼν πρὸς Φίλιππον, λάβῃ ἅπερ ἀφηρεθῆ. καὶ πει-
 σθέντες οἱ Ἀθηναῖοι ἐχειροτόνησαν αὐτὸν καὶ Κτησιφῶνι καὶ ἐλθόντων αὐτῶν εἰς
 Μακεδονίαν, Φιλοφρόνως αὐτὰς ἐδέξατο ὁ Φίλιππος. ὥς τε καὶ τὰ ἀφαιρεθέντα ὑπὸ
 τῶν στρατιωτῶν πᾶσι ἀποδῆναι αὐτῷ, καὶ ἐκ τῶν οἰκείων ἄλλα ἐπιδῆναι, καὶ ἀπο-
 λογείσθαι, ὅτι ἠγνόουν οἱ στρατιῶται, ὅτι ἱερομηνία ἐστὶ. καὶ τέτοις πάλιν ὁμοίως
 ἔλεγεν, ὥς φίλος εἰμὶ Ἀθηναίοις. καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν Ἀττικὴν, τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις
 ἀπήγγειλαν. ταῦτα ἀκούσαντες Ἀθηναῖοι ἐβύλοντο μαθεῖν, εἰ μετ' ἀληθείας εἰρήνην
 ἄγειν βέβηται Φίλιππος. καὶ δὴ χειροτονῶσι δέκα πρέσβεις, εἰσὶ δ' ἔτσι, Κτησιφῶν,
 Ἀριστόδημος, Ἰατροκλῆς, Κίμων, Ναυσικλῆς, Δερκυλλος, Φρύνων, Φιλοκράτης,
 Αἰσχίνης, Δημοσθένης. πέμπουσιν δὲ τέτταρες εἰς Μακεδονίαν, ἵνα μάθωσιν εἰ μετ'
 ἀληθείας βέβηται εἰρήνην ἄγειν ὁ Φίλιππος, καὶ εἰ ἀληθές ἐστιν, ἥκειν παρ' αὐτῷ
 πρέσβεις, τὰς ληψομένους τὰς ὀρκάς. ἀπελθόντων ἔν τῶν δέκα πρεσβέων, ὧν ἦν καὶ
 Δημοσθένης, ἤγαγον ἀπὸ τῷ Φιλίππῳ τρεῖς πρέσβεις, Ἀντίπατρον, Παρμενίωνα, καὶ
 Εὐρύλοχον, ὁφείλοντας λαβεῖν τὰς ὀρκάς. συναγομένων δὲ τῶν συμμάχων τῶν Ἀ-
 θηναίων ἐπὶ τῷ παρασχεῖν τὰς ὀρκάς, χρόνος παρήρχετο, καὶ γινώσκων τὴν φύσιν
 τῷ Φιλίππῳ ὁ Δημοσθένης, ὥς αἰεὶ καλῶς φερόμενος, καὶ ἐπηρεάζοντος, λέγει τοῖς
 Ἀθηναίοις ταχέως δῆναι τὰς ὀρκάς, καὶ μὴ παρόντος Κερσοβλέπης. ἔλεγε γὰρ, ὅτι
 εἰς τὴν Θράκην ἀπερχομένων ἡμῶν, παρέξει τὰς ὀρκάς ὁ Κερσοβλέπης. ἰστέον δὲ
 ὅτι Δημοσθένης ἀπῆλθεν ἐν τῇ δευτέρᾳ πρεσβείᾳ διὰ τοιαύτην πρόφασιν. ἀπελθὼν
 γὰρ εἰς τὴν πρώτην πρεσβείαν, εὗρεν ἐν Μακεδονίᾳ τινὰς τῶν Ἀθηναίων αἰχμαλώ-
 τας καὶ ὑπέσχετο φέρειν ἐκ τῶν ἰδίων χρημάτων καὶ ρύσασθαι αὐτούς. ἐκ ἡδύνατο
 δὲ τὸ τοιοῦτον εἰ μὴ ἐν προσχήματι πρεσβεύειν. ἐκέλευσε δὲ τὴν πρεσβείαν ἀπελ-
 θεῖν πλῶν, διὰ τὸ αὐτὰς ταχέως ἀπελθεῖν καὶ ὅπως ἂν ὄντα πύθωνται Φίλιππον,
 δεῖ αὐτὰς ἀπελθεῖν, καὶ ἐκεῖσε τὰς ὀρκάς λαβεῖν. οἱ δὲ, μὴ πεισθέντες, περὶ ἀπῆλ-

culo, captus est a quibusdam Philippi militibus in festo, et spoliatus omni pecunia. is reuerfus Athenas precatur Atheniensis, vt se legatum decernant, quo profectus ad Philippum, reciperet ea quibus esset spoliatus. assensu Atheniensis, eum et Ctesiphontem decreuerunt, quos in Macedoniam profectos, Philippus humaniter accepit: neque solum per milites erepta reddidit, sed et alia de suo est largitus, et factum excusauit, ignorasse milites, eo tempore fuisse festiuitatem. et rursus his item dixit, se esse amicum Atheniensibus. qui in Atticam reuerfi, eadem quae alteri nunciarent. his auditis Atheniensis certo comperire voluerunt, an reuera pacem seruare vellet Philippus. itaque decem legatos decernunt. sunt autem hi, Ctesipho, Aristodemus, Iatrocles, Cimo, Nauficles, Dercyllus, Phryno, Philocrates, Aeschines, Demosthenes. eos igitur mittunt in Macedoniam, cognituri verene ad pacem versus esset animus Philippi; quod si verum esset, iusserunt,

vt secum adducerent legatos, qui iusiurandum acciperent. regressi decem legati, quorum vnus fuit et Demosthenes, adduxerunt a Philippo tris legatos, Antipatrum, Parmenionem, et Eurylochum, exacturos iusiurandum. cum autem convocarentur focii Atheniensium ad dandum iusiurandum, et mora intercederet, intelligens Demosthenes Philippi ingenium, semper aliquid subigentis et grassantis, auctor est Atheniensibus, dandi celeriter iurisiurandi, etiam non praesente Cersoblepte; nobis, inquit, in Thraciam abeuntibus iusiurandum dabit Cersobleptes. sciendum autem est Demosthenem in secunda legatione abiisse tali de causa. in prima legatione, quibusdam Atheniensibus quos in Macedonia captiuos inuenerat, pollicetur, se illos sua pecunia redempturum: id quod, nisi persona legati, facere non poterat. iusserat autem naui abire legatos, quo celerius iter conficerent, et vbicumque Philippum esse audirent, eo proficisci, et illic iusiurandum

exi-

θον, καὶ εἰς Μακεδονίαν ἀπελθόντες, ἐκάθισαν ὅλγες τρεῖς μῆνας, ἕως ἃ πολλὰ τῶν Ἀθηναίων χωρία κατεστράψας, ὑπέστρεψε Φίλιππος, ἐν οἷς καὶ Κερσοβλήτης. καὶ ἔλθων, ἐκ εὐθύς παρέσχεν αὐτοῖς τὰς ὁρμὰς, ἀλλ' εἰλκυσεν αὐτὰς, ἕως ἡντρέπισε τὴν ἐπὶ Φωκέας στρατίαν· καίτοι πρεσβευζαμένων πρὸς αὐτὸν Φωκέων, περὶ διαλύσεως τῆς πόλεως. καὶ ἐξελθόντος αὐτοῦ ἐπὶ τὰς Φωκέας, ἀντὶ τῆς παρασχεῖν ἐν ἱερῷ τὰς ὁρμὰς, ἐν πανδοχείῳ παρέσχε, λέγων ἔτω· ΣΠΕΝΔΟΜΑΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΣΥΜΜΑΧΟΙΣ ΧΩΡΙΣ ΑΛΕΩΝ ΚΑΙ ΦΩΚΕΩΝ. ἔλεγε γὰρ ὅτι οἱ Ἀλεῖς ἐχθροὶ ἦσαν τῶν φίλων μετὰ τῶν Φαρσαλίων· Φωκεῦσι δὲ ἐ' σπένδομαι, ἐπειδὴ περ ἡσέδεσαν εἰς τὸ ἱερόν. ἐλθόνσης ἔν τῃς δευτέρας πρεσβείας εἰς τὴν Ἀττικὴν, ὁ Δημοσθένης ἐσαΐαζε, λέγων, ὅτι ἐκ ἀρέσκει μοι τὰ ὑπὸ Φίλιππου δεδογμένα. ὁ δὲ Αἰσχίνης ἔλεγεν, ὅτι ταῦτα εἶπε Φίλιππος ἐν τῷ Φανερωῖ· ἐμοὶ δὲ εἶπεν εἰς τὸ ἕς, ὅτι πλὴν Ἀλεῶν καὶ Φωκέων εἶπον, ἵνα μὴ μαθόντες Θηβαῖοι παραφυλάξωσι. αὐτὰς γὰρ εἰσπρόχρονος ἀπολέσω, τέτῃς δὲ σώσω. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πεισθέντες Αἰσχίνῃ, ἐχειροτόνησαν τρίτην πρεσβείαν, βελλόμενοι μαθεῖν, εἰ φυλάττει Φίλιππος τὰ ὑπ' Αἰσχίνῃ λεχθέντα. καὶ ἐξωμόσατο Δημοσθένης, μήτε πρεσβεῦσαι, μήτε κοινωνεῖν, εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς πράξει ἡ πρεσβεία. καὶ τότε φοβηθεὶς ὁ Αἰσχίνης, μή ποτε μένων ὁ Δημοσθένης πέμψαι πείσει τὸν δῆμον τοῖς Φωκεῦσι βοήθειαν, προσεποίησατο, ὡς λέγει Δημοσθένης, ἀρῶσε· καὶ τότε ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Εὐνομος ἦλθεν ἔχων ἱατρὸν, καὶ ὁμνύων ὅτι ἀρῶσε· Αἰσχίνης· καὶ αὐτὸν τὸν Εὐνομον ἀντὶ τῆς ἐχειροτόνησεν ὁ δῆμος πρεσβευτήν. καὶ ἀπελθόντων τέτων τῶν πρεσβέων, ὡς κατέλαβον Εὐβοίαν, ἤκουσαν ὅτι Φωκέας κατεστράψατο Φίλιππος, καὶ μετ' αἰσχύνῃς ὑπέστρεψαν. ἐλθόνσης δὲ τῆς τρίτης πρεσβείας εἰς τὴν Ἀττικὴν, Αἰσχίνης αὐτοχειροτόνητος πρεσβευτὴς ἀπῆλθε πρὸς Φίλιππον, ὡς λέγει Δημοσθένης. ἰσέον δὲ ὅτι μετὰ τὴν πρεσβείαν ἕκαστος τῶν πρεσβέων εὐθύνας ἐδίδου. καὶ ἡ μὲν πρώτη πρεσβεία παρέσχεν εὐθύνας ἔτω καλῶς, ὡς τε τὸν Δημοσθένην γράψαι, καλέσαι

exigere. illi vero non paruerunt, sed pedestri itinere abierunt, et cum in Macedoniam peruenissent, tris totos mensis defederunt, donec multis Atheniensium oppidis subactis, Philippus reverteretur, ac praeter cetera ipso etiam Ceroblepte capto. ac ne reuersus quidem statim dedit iusiurandum, sed distulit, dum expeditionem contra Phocensis instruxisset, et si ii legatos ad eum de bello deponendo miserant. cum autem contra Phocensis proficisceretur, non in fano, uti fieri par erat, sed in caupona iusiurandum dedit, in haec verba: PACEM FACIO CVM ATHENIENSIBVS ET ATHENIENSIVM SOCIIS ALENSESV ET PHOCENSESV EXCEPTIS: quod Alenses hostes essent Pharsaliis, suis amicis, cum Phocensibus autem se pacem facere negabat, quod fanum Delphicum impie violassent. secunda igitur legatione in Atticam reuersa, Demosthenes controuersiam mouet, decreta Philippi non placere sibi dictitans. Aeschines respondet, ea dixisse Philippum aperte, sibi vero in aurem insusurrasse, Alensis et Phocensis se excepisse, ne,

re animaduerfa, Thebani sibi cauerent; quos invadere ac perdere vellet, hos conseruaturus. Athenienses autem de sententia Aeschinis, tertiam legationem decreuerunt, cognituri, an Philippus staret pollicitationibus Aeschinis. sed Demosthenes et legationem eiuravit, et se negavit quicquam cum legatione rei habiturum, siue ea bene, siue male obiretur. tum veritus Aeschines, ne manens domi Demosthenes persuaderet populo, ut Phocensibus auxilium mitteret, simulat, ut ait Demosthenes, se aegrotare. venit frater eius Eunomus, adductoque medico, iurat aegrotare Aeschinem; sic ipsum Eunomus, Aeschinis loco populus legatum creat. qui legati cum abiissent, ut in Euboeam peruenirent, audire Phocensis euersos esse a Philippo, et cum dedecore redierunt. reuersa tertia legatione in Atticam, Aeschines suapte auctoritate legatus abiit ad Philippum, ut ait Demosthenes. sciendum autem est, post legationem singulos legatos rationem reddidisse. ac primi legati tam praeclare fidem suam probarunt, ut Demosthenes eos decreto ad pran-

αὐτὰς ἐπ' ἄριστον. ἔθος γὰρ ἦν τὰς καλῶς πρεσβευσάμενας, εἰς δημόσιον ἄριστον καλεῖσθαι. ἀπορᾶσι δὲ τινες, ὅτι, εἰ ἠπίστατο Δημοσθένης, ὅτι προδοταὶ ἦσαν, διὰ τί ἐποίησεν αὐτὰς κληθῆναι εἰς δημόσιον ἄριστον. καὶ λέγομεν, ὅτι μετὰ τὸ ἄριστον ἔγνω τὸν σκοπὸν αὐτῶν. τῶν δὲ τῆς δευτέρας πρεσβείας, μόνος ὁ Δημοσθένης δέδωκεν εὐθύνας· μέλλοντος δὲ τῷ Αἰσχίνῃ παρέχειν, ἐπέστη Τίμαρχος καὶ Δημοσθένης κατηγορήσοντες τὴν. καὶ ἤτησεν Αἰσχίνης ἀνάκρισιν γενέσθαι, καὶ γενομένης ἀνακρίσεως, εἰδείξε Τίμαρχον ἡταιρηκότα, καὶ ἐξέβαλον αὐτόν. νόμος γὰρ ἦν τὸν ἡταιρηκότα μὴ πολιεύεσθαι. εἶτα ἐπέστη κατηγορήσων δὲ Δημοσθένης. καὶ λέγουσί τινες, πῶς ἐνταῦθα μέμνηται τῆς τρίτης πρεσβείας; λέγομεν δ' ὅτι μετὰ τρία ἔτη τῆς γραφῆς, εἰσῆλθεν ἔχων τὴν κατηγορίαν. γενομένης γὰρ τῆς δευτέρας πρεσβείας, μαδούνης οἱ Ἀθηναῖοι τὴν τῶν Φωκέων ἀπώλειαν, ἐσκευαγῶνεν ἐκ τῶν ἀγρῶν, καὶ ἐν πολλῷ θορύβῳ ἦσαν. καὶ μετὰ τρία ἔτη εἰσῆλθεν ὁ Δημοσθένης κατηγορήσων Αἰσχίνῃ, καὶ κρίνει αὐτόν διὰ δύο ἐγκλήματα· διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν Φωκέων, καὶ διὰ δωροδοκίαν. ἰσέον δὲ ὅτι προηγμένον ἐστὶν ἐγκλημα, ὅτι Φωκεῖς ἀπολώλασι. πρὸς σύσασιν δὲ τῆς, δεύτερον ἀνέκυψε ζήτημα, ὅτι ἐπὶ χρήμασιν Αἰσχίνῃ τῷτο τετόλμηται· ὡς σύσασιν γίνεσθαι τῷ προτέρῳ ἐγκλήματος τῷ κατὰ Φωκέας. τεκμήρια δ' ἐστὶ τῷ πάλαι ταῦτα ἐσκευασθῆναι καὶ κατεσκευάσθαι. δι' ὧν ἅμα καὶ προαναίρει τὸ χρῶμα Αἰσχίνῃ, καλαφεύγοντος ἐπὶ ἀγνοίαν, καὶ συγνώμην. καὶ τέταν τὰ μὲν, ἐκ τῶν παρειμένων εἴληφε, τὰ δὲ, ἐκ τῶν πεπραγμένων. συνεῖπε γὰρ Φιλοκράτει, ἀνευ Φωκέων γράφοντι τὴν εἰρήνην· ἔκ ἔλαβεν ὅρκους παρὰ Θετταλῶν συμμαχάντων Φιλίππῳ, οἳ ἔκ ἂν συνεστράτευσαν ἐπὶ Φωκέας, εἰ περ διδωκότες ἦσαν τὰς ὁρμὰς· ἐνέδωκε Φιλίππῳ χρόνον τῷ παρασκευάσασθαι τὴν ἐπὶ Φωκέας στρατείαν, διέτριψε γὰρ ἐκεῖνος, τὰς χρόνας ἐξ ἐπιτήδους ἀναλίσκων, ἵνα μὴ περιπλεύσας ὁ δῆμος κλείσῃ τὰς Πύλας· ἐξῆπάτησε τὴν πόλιν ἐπανελθὼν ἐπιτήδους διτλαῖς ἐλπίσι, μᾶλλον μὲν, ὅτι Θεβαῖοι ἀπολῶνται, ἑτέρᾳ δὲ, ὅτι Φωκεῖς σωθήσονται,

prandium inuitari iusserit. moris enim erat, legatos, re bene gesta, conuiuio publico excipere. quidam dubitant cur eos Demosthenes, si scierit fuisse proditores, ad publicum inuitandos prandium curarit. ad quod respondemus, eum a prandio propositum eorum animaduertisse. ex posteriore autem legatione solus Demosthenes rationem reddidit: quam et Aeschinem redditurum, cum Timarchus et Demosthenes accusare institissent. postulat Aeschines, ut inquisitio fiat, facta inquisitione, Timarchum prostitutae pudicitiae conuictum eiicit. lege enim cauebatur, ne quis impudicus rempublicam administraret. deinde aggreditur Demosthenes Aeschinem, accusat. quidam etiam quaerunt, cur hic tertiae legationis meminerit? respondemus, eum triennio post dictam diem, causam egisse in iudicio. missa enim posteriore legatione, Athenienses, cognito Phocensium excidio, ex agris in urbem sua comportant, et in magno sunt tumultu. triennio post ingressus Demosthenes Aeschinem accusare, duo ei crimina obicit, interitum Phocensium et

accepta munera. sciendum autem est, praecipuum esse crimen interitum Phocensium. ad cuius probationem altera quaestio incidit, propter pecuniam Aeschinem id esse ausum, ut probetur prius crimen de Phocensibus. haec et haec argumento sunt, inquit, illa comparata et instructa esse. per quae simul etiam tollit Aeschinis colorem ad ignorationem et deprecationem confugientis. atque argumentorum alia ex praetermissis, alia ex factis petiit. quod suffragatus fuerit Philocrati, pacem sine Phocensibus decernenti: quod non exegerit iusiurandum a Theffalis, Philippi sociis, qui non militassent contra Phocens, si iusiurandum dedissent: quod spacium Philippo praeberit instruendae contra Phocens expeditionis, commoratum enim fuisse de industria, et consumpsisse tempus, ne missa classe populus Pylas clauderet: quod deceperit populum data opera duplici spe, una, fore ut Thebani perderentur, altera, ut Phocenses conseruarentur, ne spacium daretur de incolumitate Phocensium deliberandi, cum dixisset, fidem habendam esse

ὥς τε μὴ ἐγενέσθαι βελεύσασθαι τι δεξιὸν ὑπὲρ Φωκέων, εἶπε γὰρ δεῖν Φιλίππῳ πιστεῦειν, σώσειν γὰρ αὐτὸς χάριν τῆς πόλεως ἐπηγείλατο. καὶ τῷ μὲν προτέρου ταῦτα τεκμήρια· τῷ δὲ δευτέρῳ, τῷ περὶ τῶν δώρων, ἐν ᾧ δείκνυται ὅτι εἴληφεν Αἰσχίνης, ταῦτα τεκμήρια, ὧν ὁμοίως τὰ μὲν ἐκ τῶν παρειμένων ἐστὶ, τὰ δὲ ἐκ τῶν πεπραγμένων. καὶ μισεῖ Φιλίππον καίπερ ἐξαπατηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ὥς φησι· συνεῖπε Φιλίππῳ γενέσθαι Ἀμφικλύονα, πρεσβευσάμενον ὑπὲρ αὐτοῦ τῶν Ἀμφικλυσίων· συνέεισιν αἰεὶ Φιλοκράτει χρήματα εἰληφότι· καλέμενος ἐπὶ μαρτυρίαν, ἥνικα Ὑπερίδης εἰσήγγειλε Φιλοκράτην, παρὼν καὶ ἐφθέγγετο· χειροβιβάσας πρεσβευτὴς ἐπὶ τὴν Φωκίδα πρὸς Φίλιππον ἐπὶ ταῖς ὑποσχέσεσιν, ἀρῶς εἰν προσεποιήσατο· αἰλόντων Φωκέων μὲν τὴν ἐξωμοσίαν, ἀχειροτόνητος πορεύεται, ὅτε καὶ φυλάξασθαι αὐτὸν ἐχρῆν. ταῦτα τὰ τεκμήρια τῷ δευτέρῳ λόγῳ. ἐστὶ δὲ τῶν τῶν ισχυρότερον, καὶ ἔμμελιστα ἀντέχεσθαι, ἡ ἐπαγγελία, καὶ ἡ ὑπόσχεσις Αἰσχίνης, ἡ περὶ Θεβαίων καὶ Φωκέων. Ἡ μὲν ὑπόθεσις τῷ λόγῳ, σοφιστική· καὶ γὰρ συντρέχει τοῖς ἐγκαλυμένοις Αἰσχίνης, ἀλλ' ἀρνεῖται παντάπασιν. τὸ δὲ εἶδος, οἱ μὲν, ἀπλὴν νενομίαςιν, ὕλης πολλῆς εἰς ἓν ἐγκλημα συνδραμέσης· οἱ δὲ, συγκατασκευαζόμενον, δύο εἶναι ὑπολαβόντες ἐγκλήματα, τὸ κατὰ Φωκέας, καὶ Θράκην. Μένανδρος δὲ ἐμπήπτοντά φησιν. εἴληπται δὲ ἐκ διαβολῆς τὸ προοίμιον. δι' ὧν γὰρ αὐτὸν δεδιότα ποιεῖ καὶ δεόμενον, διὰ τούτων δείκνυσιν ὅτι πάντες τοῖς δικαίοις τεθαρρῆκότα. καὶ ἅμα συγκριτικὸν ἂν εἴη τὸ νόημα.

esse Philippo, qui se illis in gratiam nostrae vrbis velle parcere promississet. ac prioris quaestionis haec argumenta sunt: posterioris autem, de largitionibus, dum ostendit accepisse Aeschinem pecuniam, haec argumenta, quorum item alia e praetermissis petita sunt, alia e factis. non odit, inquit, Philippum, quanquam ab eo deceptus, ut ait: patrocinator est Philippo, ut Amphictyos fieret, quum ea de re legationem huc misissent Amphictyones: perpetua consuetudine Philocratis vititur, corrupti largitionibus: postulatus ad dicendum testimonium, cum Hyperides Philocratem detulisset, quanquam praefens, os non aperuit: creatus legatus in Phocidem ad Philippum de pollicitationibus firmandis, aegrotare se simulavit: captis Phocenibus post eiurationem,

vitro sine auctoritate publica est profectus, quo etiam tempore cauere eum oportebat. haec argumenta sunt secundae orationis. inter ea autem firmissimum est, quoque maxime nititur, promissio et pollicitatio Aeschinis, de Thebanis et Phocenibus. Argumentum orationis coniecturale est; neque enim crimina fatetur Aeschines, sed omnino negat. causae genus alii simplex putant, et copiosam in vno crimine probando concurrisse materiam: alii simul confirmari duo crimina statuunt, vnum Phocense, alterum Thracense. Menander autem incidentia vocat. exordium sumptum est a calumnia. dum enim aduersarium, timidum et supplicem facit, indicat eum causa parum esse fretum. simul etiam ad odium concitandum ea sententia pertinere potest.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο ΠΕΡΙ ΤΗΣ

ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΛΟΓΟΣ.

ΟΣΗ μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, παρδὴ πρὸς τετονὶ τὸν ἀγῶ-
να, καὶ πρῶτα γέγονε, σχεδὸν οἶμαι πάντας ὑμᾶς
ἡδῆσας, ἑωρακότας ἄρτι εἶναι, ὅτε ἐκληροῦσθε, ἐνοχλουῦντας καὶ
περσιόνας ὑμῖν· δεήσομαι ὅτι πάντων ὑμῶν, ἀ καὶ τοῖς μὴ δε-
δεῖσι δίκαιόν ἐστιν ὑπάρχειν, μηδεμίαν μὴτε χάριν, μὴτε ἄνδρα
ποιεῖσθε πλεόνον, ἢ τὸ δίκαιον, καὶ τὸν ὄρκον, ὃν εἰσελήλυθεν
ἕκαστος ὑμῶν ὁμωμοκῶς, ἐνδυμηνύμενος, ὅτι ταῦτα μὲν ἐστὶν ὑπὲρ
ὑμῶν, καὶ ὅλης τῆς πόλεως, αἱ δὲ τῶν πρῶτα κλητῶν αὐτὰ δεήσεις
καὶ παρδαί, τῶν ἰδίων πλεονεξιών ἕνεκα γίγνοντο. αἱ δὲ ἵνα κωλύηται
ἡ νόμοι σωτήριον ὑμᾶς, ἔχῃ ἵνα κυρίας τοῖς ἀδικῶσι ποιῇτε.
Τὰς μὲν οὖν ἄλλοις, ὅσοι πρὸς τὰ κοινὰ δικαίως περσέροντο,
καὶ δεδωκότες ὥσιν δὴθύναν, τὴν ἀειδογίαν ὅπως περσινόμενος·

QUANTA in hoc iudicio contentione v-
tantur aduersarii, quibus prehensatio-
nibus, Athenienses, fere omnis vos arbitror
animaduertisse, cum paulo ante videretis
quosdam, dum sortiremini, facessere negoci-
um et supplicare vobis: petam autem a vobis
omnibus ea, quae etiam non rogantibus prae-
stari est aequum, ut neque gratiam ullam,
neque virum pluris faciatis, quam aequita-
tem, et iusiurandum, quo unusquisque ve-

strum dato huc est ingressus; vel hac de
causa, quod hoc e re vestra est, et totius ci-
uitatis, aduocatorum autem istae intercessio-
nes et studia propter priuata emolumenta
suscipiuntur: ad quae prohibenda vos le-
gum auctoritate conuenistis, non, ut ea in-
iuriis hominibus confirmaretis. Ac alios qui-
dem qui recto proposito ad rempublicam ac-
cedunt, etiam si rationem reddiderunt, sem-
per tamen vltro ad respondendum paratos:

τετονὶ δὲ Αἰσχίνῳ, πολὺ τάναντία τέτων. πρὶν γὰρ εἰσελθεῖν εἰς
 ὑμᾶς, καὶ λόγον δοῦναι τῷ πεπραγμένῳ, τὸν μὲν, ἀνήσχευε τῷ
 ἐπὶ τὰς δυνάμεις ἐλθόντων, τοῖς δὲ, ἀπειλεῖ παλαιῶν· δεινότατον
 πόντων ἐστὶ καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν, εἰς τὴν πολιτείαν εἰσά-
 γων. εἰ γὰρ ὁ πράξας τι τῷ κοινῷ καὶ διοικήσας, τὰ καθ' ἑαυτὸν
 φόβῳ, καὶ μὴ τῷ δικαίῳ, κατασκαυάσκει μηδένα εἶναι κατήγορον
 αὐτοῦ, πᾶσι πάντας ἀκυροῖ πόντων ὑμεῖς χρῆσεσθε. Τὸ μὲν οὖν
 ἐξελέγχευε πολλὰ καὶ δεινὰ πεποικκότα τετονί, καὶ τὸ ἐχάτης
 ὄντα πτωχείας ἄξιον, θάρρῳ καὶ πάντῃ πισθῶ· ὃ δὲ, καί τις ὑπε-
 ληφὺς ταῦτα, φοβέσθαι, φράσσει πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἀποκρύψο-
 μαί. ὅτι μοι δοκᾷσιν ἀποκρίσεις ὅτι παρ' ὑμῖν ἀγῶνες, ἔχῃ ἥτιον,
 ὡς ἄνδρες Αθηνῶν, τῷ καιρῷ, ἢ τῷ πραγμάτων εἶναι, καὶ τὸ,
 χρέον γεγενησθαι μὲν τὴν πρεσβείαν πολλῶν, δέδοικα μὴ τινα
 λήθην, ἢ σωθήναι τῷ ἀδικημάτων ὑμῖν ἐμπεποιήκει. ὥς δὴ μοι
 δοκοῖτ' ἂν ὅμως ἐκ τέτων καὶ γινώσκειν τὰ δίκαια καὶ δικάσαι νυνί,
 τὰ δ' ὑμῖν λέξω. εἰ σκέψαισθε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς, ὡς ἄνδρες δικα-
 σαί, καὶ λογίσαισθε, πῶς πρὸς τῇ πόλει λόγον ὡς πρε-
 σβυτὲ λαβεῖν. πρῶτον μὲν τίνων, ὧν ἀπήγειλε δούτερον δὲ, ὧν
 ἐπεισε τρίτον δὲ, ὧν πρὸς ἐτάξαι αὐτῷ· μετὰ ταῦτα δὲ, τῶν χρο-
 νῶν ἐφ' ἅπασιν ὅτε τοῖς, εἰ ἀδωροδοκῆτως ἢ μὴ πάντα ταῦτα

Aeschinem autem longe aliter animatum
 esse video. priusquam enim ad vos ingrede-
 retur, et actorum suorum rationem redde-
 ret, alterum eorum qui rationes postulabant,
 fustulit, aliis passim minitatur: et iniquissi-
 mam omnium consuetudinem in rempubli-
 cam et vobis perniciosissimam, introducit. si
 enim is qui publicum munus gessit et procu-
 ravit, sui terrore, et non aequitate efficiet,
 ne ab aliquo accusetur, omnis vobis eripie-
 tur auctoritas. Ac multa quidem istum gra-
 via scelera designasse, et extremo supplicio
 esse dignum, facile me confido probaturum,
 et omnino persuasum habeo: quid autem
 etiam in hac persuasionem formidem, dicam

apud vos, et non diffimulabo. mihi causae
 quae apud vos aguntur omnes, non minus,
 Athenienses, temporum esse videntur, quam
 negotiorum, et, quia longum inter legatio-
 nem spacium interiectum est, id metuo ne
 quam vobis obliuionem attulerit, aut con-
 suetudinem iniuriarum. sed tamen quemad-
 modum etiam sic et intellecturi quae aequa
 sunt et pronunciaturi nunc videamini, id
 vobis dicam, si vobiscum ipsi consideretis,
 iudices, et reputetis, quarum rerum ciuita-
 tem rationes a legato repetere oporteat.
 primum eorum quae renunciauit: secundo
 loco, eorum quae persuasit: tertio, eorum
 quae vos ei mandastis: denique temporum:

post

πέπρακται). τί δὴ ποιετέτων; ὅτι ἐκ μὲν τῶν ἀπαγγελιών, τὸ βε-
 λεύσαθαι περὶ τῶν πραγμάτων ὀρθῶς, ὑμῖν ἐστίν· ἂν μὲν ἔν ὧσιν
 ἀληθεῖς, τὰ δέοντα ἐγνώτε, ἂν ᾗ μὴ τοιαῦται, τὰνδυσία. τὰς δὲ
 συμβουλίας πιστοῖρας ὑπολαμβάνετε εἶναι τὰς τῶν πρέσβεων·
 ὡς γὰρ εἰδότεων περὶ ὧν ἐπέμψθησαν, ἀκρίβει. ἐδὲν ἔν ἐξελέγχεσθαι
 δίκαιός ἐστιν ὁ πρεσβευτὴς φάλλον ἐδὲ ἀσύμφορον ὑμῖν συμ-
 βεβουλκώς. καὶ μὲν, περὶ ὧν γε πρὸς τετάξατε εἰπεῖν, ἢ πρᾶ-
 ξαι, καὶ διαρρήδην ἐψηφίσασθε ποιῆσαι, πρὸς σὴ διωκτικόναι.
 εἶν. τῶν ᾗ δὴ χρέων διατί; ὅτι πολλάκις, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων καιρῶν ἐν βραχεῖ
 χρόνῳ γίγνεσθαι· ὃν ἐάν τις ἐκὼν καθυφῇ τοῖς ἐνδυσίοις, καὶ πρὸς δῶ,
 οὐδὲ ἂν ὅτιοῦν ποιῇ, πάλιν οἷός τε ἔσαι σῶσαι. ἀλλὰ μὲν,
 ὑπερ γὰρ ὅς πρὸς καὶ ἢ μὴ, τὸ μὲν ἐκ τετάτων λαμβάνειν ὅς ὧν
 ἢ πόλις βλάβη), πάντες εὖ οἶδ' ὅτι φήσαι· ἂν εἶναι δεινόν, καὶ
 πολλῆς ὀργῆς ἄξιον. ὁ μὲν τοι τὸν νόμον τιθεῖς, ἐδὲ δώρισε τετό,
 ἀλλ' ἀπλῶς εἶπε, μηδαμῶς δῶρα λαμβάνειν· ἢ γὰρ μὲν, ὡς ἐ-
 μοὶ δοκεῖ, τὸν ἀπαξ λαβόντα καὶ διαφθαρέντα ὑπὸ χρημάτων, ἐδὲ
 κερπὴν ἔτι τῶν συμφερόντων ἀσφαλῆ μὲν τῇ πόλιν. ἂν μὲν τίνυν
 ἐξελέγξω καὶ δείξω σαφῶς Αἰχίνῳ τετονὶ καὶ μηδὲν ἀληθές
 ἀπηγελκότα, καὶ κεκωλυκότα ἐμὲ τὸν δῆμον ἀκῆσαι τάλανθ, καὶ

post haec vniuersa quaerendum, incorrupte
 necne ea facta sint omnia, cur tandem horum?
 quod ex renunciationibus recte vobis deli-
 berare de rebus licet: quae si verae fuerint,
 ea quae res postulat, statuetis, fin non tales,
 contraria. legatorum enim consilia veriora
 esse putatis; auditis enim eos, ut gnaros ea-
 rum rerum de quibus missi sunt. nequaquam
 igitur decet conuinci legatum, dati vobis
 vilius futilis et perniciosi consilii. iam, quae
 illum dicere aut agere iussistis, et nomina-
 tim decreuistis esse facienda, ea conuenit
 esse procurata. esto, temporum autem quam-
 obrem? quia saepe vsuuenit, Athenienses,
 ut multarum rerum et magnarum occasio

paulo momento temporis concludatur, quam
 si quis vltro aduersariis condonarit et prodi-
 derit, etiamsi omnia conetur, nunquam po-
 terit recuperare. an vero gratis, necne,
 quod inde accipere, vnde reipublicae da-
 mnum detur, omnes, satis scio, et indi-
 gnum esse fateamini, et grauiter vindican-
 dum. ac legislator quidem hoc non explica-
 vit, sed simpliciter atque seuerē vetuit acci-
 pere munera, cum, ut mihi videtur, existi-
 maret, eum, qui semel accepisset, ac largi-
 tionibus corruptus esset, non iam constan-
 tem manere iudicem publicorum commodorum.
 quod si ostendero, et perspicue pro-
 baro, Aeschinem et nihil veri renunciaſſe,

et

πάντα τὰνδυσία τῶν συμφερόντων ὑμῖν συμβεβηκυότα, καὶ μη-
δὲν ὧν περσευαζάει, ἐν τῇ πρεσβείᾳ πεποιηκότα, καὶ δυνηκώτα
ἐστὶν χρόνοις, ἐν οἷς πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων καιρῶν
περὶ τῇ πόλει, καὶ πάντων τέτων ὄντων καὶ μισθὸς εἰληφότα
μὲν Φιλοκράτοις, καὶ ἀντιφύσας αὐτῷ, καὶ δίκην ἀξίαν τῷ ἀδι-
κημάτων λάβει· ἀντὶ τοῦ μὴ δέξω ταῦτα, ἢ μὴ πάντα, ἐμὲ μὲν
φάσιν ἡγεῖσθαι, τῶν δὲ ἄλλων ἄφειε. Πολλὰ δὲ καὶ δεινὰ κατηγορεῖν
ἔχων ἐπὶ τοῖς τέτοις ἑτέροις, ὧς ἄνθρωποι Ἀθηναῖοι, εἴς ὧν οὐκ ἔστι
ὅς τις ἀντὶ οὐκ εἰκότως μισήσκειν αὐτόν, βέλομαι περὶ πάντων, ὧν
μέλλω λέγειν, μνημονεύοντες ὑμῶν δὲ οἱδὶ ὅτι ἐστὶ πολλὰς ὑπο-
μνήσαι, εἰς πᾶσα τάξιν ἑτάξεν ἑαυτὸν Αἰσχίνης ἐν τῇ πολιτείᾳ το-
πρώτον, καὶ τίνους λόγους καὶ τοῦ Φιλίππου δημηγορεῖν ὥστε δειν-
τὴν εἰδῆτε, ὅτι τοῖς ὑφ' ἑαυτῶν πεπραγμένοις καὶ δεδημηγορημένοις
ἐν δόξῃ, τέτοις μάλιστα πάντων ἐξελεγχθήσεσθαι ὄντων ἔχων. ἔστι
τοίνυν ὅστις ὁ πρῶτος Ἀθηναίων αἰσθόμενος Φιλίππον, ὡς τότε
δημηγορῶν ἔφη, ἐπὶ βελδύοντα τοῖς Ἕλλησι, καὶ διαφθείροντά τινος
τῷ ἐν Ἀρκαδίᾳ περσευαζότων· καὶ ἔχων Ἰακχάνδρον τὸν Νεοπτόλε-
μου δευτερεωνιστὴν, περσιῶν μὲν τῇ βασιλῇ, περσιῶν δὲ τῷ δήμῳ
πρὸς τέτων, καὶ πείσας ὑμᾶς πάντας πρὸς πέσσειν πέμπειν, ἐστὶ
συνάξοντάς δὲ τὰς βαλδυστομῶν πρὸς τοῦ περὶ Φιλίππον

et obstitisse populo, ne verum ex me audi-
ret, et vtilibus maxime contraria suasisse
vobis, et nihil eorum quae mandaueratis, in
legatione fecisse, et consumpsisse tempora,
quibus multarum et magnarum rerum occa-
siones reipublicae perierunt, et propter haec
omnia munera et mercedes accepisse cum
Philocrate, condemnate eum, et, ut factis
eius dignum est, mulctate: sin haec non o-
stendero, aut non ostendero omnia, et me
improbum ducite, et istum absoluite. Quan-
quam autem multa et grauia, praeter haec,
etiam alia in eo accusare possem, Atheni-
enses, ob quae nemo non eum iure oderit,
vos tamen ante omnia quae dicturus sum

(licet id, ut satis scio, plerique vestrum me-
minerunt) commonefaciam, in quem rei-
publicae gradum Aeschines se primum col-
locarit, et qualis conciones contra Philip-
pum sibi habendas esse censuerit; ut sciatis,
eum suis actis, et primis concionibus maxi-
me acceptorum munerum posse conuinci.
primus igitur hic est Atheniensium qui ani-
maduerterit Philipppum, ut tum pro concione
asserebat, insidiari Graecis, et corrumpere
magistratum quosdam in Arcadia: qui ad-
hibito Ischandro, Neoptolemi secundano ac-
tore, retulerit ad senatum, retulerit ad po-
pulum his de rebus, et suaserit vobis, quo-
cunque terrarum legatos esse mittendos, qui
Grae-

πολέμῳ· ἢ ἀπαγγέλλων, μετὰ ταῦθ' ἦκων ἐξ Ἀρκαδίας, τὰς κα-
λὰς ἐκείνοις καὶ μακρὰς λόγους, ὅς ἐν τοῖς μυρίοις ἐν Μεγάλῃ
πόλει, πρὸς Ἱερώνυμον τὸν ὑπὲρ Φιλίππου λέγοντα, ὑπὲρ ὑμῶν
ἔφη δεδημηγορηκέναι· ἢ διεξιὼν ἡλικία τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν, ἔχῃ
τὰς ἰδίας ἀδικᾶσι μόνον πατείδας ④ δωροδοκουῦτες, ἢ χη-
ματὰ λαμβάνοντες πρὸς Φιλίππου. ἐπειδὴ τοίνυν ταῦτα πολυ-
τοσιμῶς τέττε τότε, ἢ τέτο τὸ δαῖγμα ἐξενωχότος πρὸς ἑαυ-
τοῦ, τὰς πρὸς τὴν εἰρήνης πρέσβεις πέμπειν ὡς Φίλιππον ἐπέειπε
ὑπὸ Ἀριστοδήμου ἢ Νεόπολέμου ἢ Κτισιφώνου, ἢ τῶν ἄλλων,
τῶν ἐκείθεν ἀπαγγελλόντων ὅτι οὐκ ἔστιν ὑμῶν, γίνεσθαι τῶν πρέ-
σβεων τέτων εἰς τὸ ὅτι· ἔχῃ ὡς τῶν δωροδοκῶν τὰ ὑμέτερα,
ὅτι ὡς τῶν πεπαισθυμένων τῷ Φιλίππῳ, ἀλλ' ὡς τῶν φυλαξόν-
των τὰς ἄλλους. διὰ γὰρ τὰς θεωρημάτων λόγους ἢ τὴν πρὸς
Φίλιππον ἀπέχθειαν, ταύτῃ εἰκότως πρὸς αὐτὰς πάντες εἶχετε
τὴν δόξαν. θεωρηθὼν τοίνυν ἐμοὶ μετὰ ταῦτα, συνετάθητο
κοινῇ πρεσβεύειν, ἢ ὅπως τὸν μισθὸν ἢ ἀναιδῇ φυλάξωμεν ἀμ-
φότεροι τὸν Φιλοκράτην, πολλὰ παρκελεύσασθαι. ἢ μέλει δ'
δεῦρο ἐπιδυελθὲν ἀπὸ τῆς πρώτης πρεσβείας, ἐμὲ γοῦν, ὃ ἄνθρωπος
Ἀθιναῖος, διεφθαρμένον τὸν πεπρακὸς ἑαυτὸν ἐλάνθανε. χωρεῖς
γὰρ τῶν ἄλλων, ὧν, ὅπως εἶπον, εἰρήνην πρὸς τὴν πρὸς

Graecos huc conuocarent, de bello Philip-
pico deliberaturos : qui postea reuersus ex
Arcadia, praeclaras illas et longas orationes
recensuerit, quas apud decem illa virorum
millia, Megalopoli, aduersus Hieronymum,
Philippi defensorem, se habuisse pro vobis
asseruerit, et commemorasse, quantis iniuriis
omnem Graeciam, non suas tantum patrias,
largitionum auidi et pecuniam a Philippo
accipientes, efficerent. posteaquam igitur,
ea tum isto administrante, et tale de se spe-
cimen praebente, vobis ad Philippum lega-
tos mittere persuasum est ab Aristodemo,
Neoptolemo et Ctesiphonte, ac ceteris, ni-
hil sani ex Macedonia renunciantibus, eorum

legatorum et iste fit vnus ; non qui vestra
venderet, aut qui Philippo fidem haberet,
sed qui ceteros custodiret. nam propter ora-
tiones ante habitas, et Philippi odium, sic
de eo non abs re omnes sentiebatis. deinde
mecum congressus, paciscitur se communi-
ter legationem obiturum, et vt sacrilegum
et impudentem Philocratem vterque cauere-
mus, multum hortatur, ac donec huc re-
dissemus a prima legatione, equidem, Athe-
nienfes, non animaduerti, corruptum esse
eum, et semetipsum vendidisse. praeter enim
cetera, quae, vt recensui, prius dixerat,
priori concione qua de pace deliberabatis,
surrexit, eoque principio vsus est, quod
ego

τεραία τῶν ἐκκλησιῶν, ἐν αἷς περὶ τῆ εἰρῆνης ἐβελύεσθε, ἤρξατο
 δεχλῶ, ὡς ἐγὼ καὶ τοῖς ῥήμασιν οἶμαι τοῖς αὐτοῖς, οἷς περὶ οὗτοῦ εἶ-
 πεν, ἐν ὑμῖν ἀπομνημονεύσειν· εἰ πάνυ πολὺν, ἔφη, χρόνον ἐσκό-
 πει Φιλοκράτης, ὃ ἄνδρες Ἀθιναῖοι, ὅπως ἂν αἰετα ἐνδρυπυθείη
 τῇ εἰρῇ, ὅσα ἂν αὐτὸν ἄμεινον διῆν οἶμαι, ἢ τοιαῦτα γρά-
 φοντα. ἐγὼ δὲ ταύτῃ μὴ τι εἰρῇ, ἕως ἂν εἰς Ἀθιναίων
 λείπῃ, ἐδέχομαι ἂν συμβελύσασθαι ποιήσας τῇ πόλει εἰρῇ
 μὴ τοι φημι δεῖν ποιῆσαι. καὶ τοῖς τοῖς τινὰς εἶπε βραχεῖς, καὶ
 μετείοις λόγοις. ὁ δὲ ταῦτ' εἰπὼν τῇ περὶ εἰρῆς, πάντων ἀκ-
 ονήτων ὑμῶν, εἰς τὴν ὑπερῆσαν, ἐν ἣ τὴν εἰρῇ ἐδεῖ κυρθεῖν,
 ἐμοῦ τῷ τῷ συμμαχῶν συνηγορουμένῳ δόγματι, καὶ τὴν εἰρῇ
 νῦν ὅπως ἴσῃ, καὶ δικαία γῆνέ, περὶ τῇ, καὶ ὑμῶν βελουμένων
 ταῦτα, καὶ ἐδὲ φωνῇ ἐθελόντων ἀκῆν τοῦ κατὰ πῦρ Φιλοκρά-
 τοις, ἀναστὰς ἐδημηγόρει, καὶ συνηγόρει ἐκείνῳ πολλῶν ἀξίους, ὃ
 Ζεῦ, καὶ πάντες θεοὶ, θεράτων λόγοις· ὡς ἔτε τῷ περὶ γόνων
 ὑμᾶς μεμνήσθαι δέοι, ἔτε τῷ τὰ τρέπαια, καὶ τὰς ναυμαχίας
 λεγόντων ἀνέχεσθαι, νόμον τε θῆσιν, καὶ γράψιν, μηδενὶ τῶν Ελ-
 λήνων ὑμᾶς βοηθεῖν, ὅς ἂν μὴ περὶ τῆς βεβοηθηκῶς ὑμῖν ἦ. ὅ
 ταῦτα ὁ χέτλι, καὶ ἀναιδῆς οὗτοῦ ἐτόλμα λέγειν, ἐφεσηκότων
 πρέσβων καὶ ἀκόνων, ἐς ἀπὸ τῶν Ελλήνων μελεπέμεψαδε,
 ὑπὸ τῆς τότε περὶ ἐνέας, ὅτ' ἔπω περὶ αὐτὸν ὡς. ὅν μὴ

ego verbis etiam, ut opinor, iisdem, quae ille dixit, apud vos commemorabo: si multum, inquit, et diu meditatus esset Philocrates, quo pacto acerrime reipublicae adversaretur, Athenienses, nihil eum melius fuisse reperturum arbitror talibus decretis. ego vero pacem istam, dum vnus Atheniensis superfuisset, nunquam ciuitati suaferim; pacem tamen faciendam esse dico. talia loquebatur breuiter et moderate. qui vero pridie haec dixerat, audientibus vobis omnibus, idem in posteriore, cum pax confirmanda esset, me fociorum decretum defendente, et id agente, ut pax iusta et aequa fieret, vobisque ita sentientibus, ac ne vocem qui-

dem spurcissimi Philocratis audire volentibus, surgit ad concionandum, illique patrocinatur, verbis, o dii immortales, multis mortibus vindicandis: neque maiorum recordari vos oportere, neque eos qui triumphos et naualia praelia narrarent, tolerare, seque lege lata decreturum, ne cui Graecorum opem ferretis, qui non prior vobis opem tulisset. atque haec detestabilis iste et impudens dicere audebat, astantibus legatis et audientibus quos e Graecia tum conuocaueratis de istius consilio, cum se nondum vendidisset. quemadmodum igitur, Athenienses, iterum a vobis delectus ad iusiurandum exigendum et tempora consumpsit,

et

[illegible]

et omnia reipublicae negotia corruperit, et quae mihi ea prohibere cupienti, contentiones cum eo fuerint, statim audietis. postquam autem ab ea legatione, propter exigendum iusiurandum suscepta, reuerſi sumus, ad quam hae rationum relationes pertinent, cum neque paruum neque magnum quicquam eorum reperissemus, quae, cum pacem faceretis, dicta et exspectata fuerant, sed in omnibus decepti essemus, cumque isti rursus alia vendidissent, et contra ipsum decretum legationem obiissent, accessimus ad senatum; et horum quae dicam, multi sunt concilii, curia enim referta erat plebeiis hominibus. ego vero progressus in medium,

VOL. II.

omnem veritatem senatui renunciaui, et istos accusaui, et a prima illa spe rerum earum, quas Ctesipho et Aristodemus vobis renunciant, omnia enumeraui, et postea, cum pacem fecissetis, quae iste pro concione dixisset, et quo perduxissent rempublicam, et ea quae restabant (quae Phocenses erant et Pylae) suasi ne amitteretis, neue in eandem fraudem incideretis, neue alia ex alia spe suspensi, et pollicitationibus deliniti, res in extremum discrimen adduci pateremini. atque haec senatui persuasi. cum vero concio conuenisset, et ad vos verba facienda essent, progressus Aeschines primus omnium nostrum (obtestor autem vos per Iouem et deos,

9.

νύξιν, ἀν' ἀληθείᾳ λέγω, τὰ γὰρ πρᾶγματα πάντα λυμηνάμενα ὑμῖν, καὶ διαφθείρουσα ὅλως, ταῦτ' ἐστὶν ἤδη· ἔμην ἀπαγγέλλειν π τῶν πεπρεσβυμμένων, ἢ τοῖς τῶν ἐν τῇ βελῇ ῥηθέντων, εἰ ἄρα ἡμφισβήτη μὴ ἀληθείᾳ λέγειν ἐμὲ, μνησθῆναι πάνμπληθες ἀπέχεν, εἶπε ὅ τοιότῃς λόγους, καὶ πηλικαῦτα καὶ τοσαῦτα ἔχοντας ἀγαθὰ, ὥσθ' ἀπώλειας ὑμᾶς λαβὼν ἔχει. ἔφη γὰρ ἦκειν πεπεικὼς Φίλιππον, πάνθ' ὅσα συμφέρει τῇ πόλει, καὶ τοῖς τῶν ἐν Ἀμφικτυσί, καὶ τοῖς τῶν ἄλλων ἀπάντων, καὶ διεξῆλθε λόγον μακρὸν ὑμῖν, ὃν καὶ Θεβαίων εἶπεν πρὸς Φίλιππον ἔφη, ὅτι τὰ κεφάλαια ἀπήγειλε πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀπελογίζετο ἐκ τῶν αὐτῶν πεπρεσβυμμένων, δυοῖν, ἢ τριῶν ἡμερῶν, ὑμᾶς, μύροντας οἰκοὶ, καὶ ἐσφατευομένοις, ἐδὲ ἐνοχλημένοις, Θήβας μὲν πολιορκημένας αὐτὰς καθ' αὐτὰς, χωρεῖς δ' ἄλλης Βοιωτίας, ἀκρσεῶς, Θεσπιάς δ', καὶ Πλαταιάς οἰκίζόμενας, πρὶν θεῶν ὅτι τὰ χεῖματα εἰσπρατήομενα, ἐπὶ τῶν Φωκέων, ἀλλὰ τῶν Θεβαίων, τῶν βελουσαντων τὴν κατ' ἀληψιν ἔς ἱερὸν. διδάσκειν γὰρ αὐτὸς ἔφη τὸν Φίλιππον, ὅτι ἐδὲν ἦτιον ἡσεδήκασιν (4) βεβελευκότες, τῶν ταῖς χερσὶ πραξάντων καὶ διὰ ταῦτα χεῖματα αὐτῶν οὐδ' Θεβαίοις ἔπικεκηρυχέναι. ἀκρσεν δ' καὶ τῶν Εὐβοέων ἐνίων ἔφη πεφοβημένων καὶ τετραγμένων τὴν πρὸς τὴν πόλιν οἰκειότητα Φιλίππῳ γεγρημένῳ, καὶ

deos, date operam, vt vna mecum memoriae infigatis, si vera dixero, ea enim demum sunt, quae omnia negotia vestra prorsus corruperunt et perdiderunt) progressus igitur longissime abfuit, vt renunciaret aliquid in legatione actum, aut, vt de iis quae in senatu dicta essent, si forte vtrum ego vera dicerem dubitabat, vllam in coetu populi mentionem faceret, sed eam habuit orationem, et tot tantisque bonis refertam, vt vniuersos vos in suam sententiam pertraxerit. aiebat enim, se persuasisse Philippo omnia, quae essent vtilia reipublicae, tam in Amphictyonica causa, quam ceteris vniuersis, et prolixam vobis orationem recensebat, quam se contra Thebanos apud Philippum

habuisse diceret, et capita vobis referebat, et commemorabat, se id sua effecisse legatione, vt intra biduum, aut triduum, si dormi maneretis, et non moueretis bellum, neque vobis ipsi negotium facesseretis, audituri essetis et Thebas solas absque reliqua Boeotia obsideri, et Thespias atque Plataeas instaurari, et Apollini pecuniam solui, non a Phocensibus, sed a Thebanis, qui auctores fuissent templi occupandi. se enim docuisse Philippum, nihilo deliquisse minus eos qui facere cogitassent, quam qui manus intulissent; proptereaque se proscriptum esse a Thebanis. quin audiuisse se, et Euboeensium quosdam territatos et perturbatos, propter coniunctionem inter Philippum et urbem

λεγοντων, ὅτι ἐλελήθατε ἡμᾶς, ὡς ἄνδρες πρέσβεις, ἐφ' οἷς πεποί-
 ησθε τὴν εἰρήνην πρὸς Φίλιππον, ἐδ' ἀγνοῦμεν, ὅτι ὑμεῖς μὲν Αμ-
 φίπολιν δεδώκατε ἐκείνῳ, Φίλιππος δὲ ὑμῖν Εὐβοίαν ὡμολόγηκε
 παρδῶσειν. εἶναι μὲν τοι καὶ διωκόμενον τί αὐτῷ, ἐμὴν πῶ τῷτο
 βέλεσθαι λέγειν, καὶ γὰρ νῦν φθονεῖν πᾶς αὐτῷ τῶν συμπρέσβων.
 Ἰωννίπιδος δὲ ἔτω παρ, ὅς παρεδήλα τὸν Ωρωπόν. εὐδοκίμῳ δὲ
 ὅτι τέτοις εἰκότως, καὶ δοκῶν καὶ ῥήτωρ ἀεὶ εἶναι, καὶ ἀνὴρ
 θαυμαστός, καλέβη μάλα σεμνῶς. ἀναστὰς δὲ ἐγὼ ταῦτά τε ἐκ
 ἐφ' ὧν εἶδέναι, καὶ ἐπειρώμην τι λέγειν τέτων, ὧν εἰς τὴν βουλὴν
 ἀπήγχετο. καὶ παρὰ τὸν οὖν μὲν, ἐνθεν, ὁ δὲ, ἐνθεν, ἔτοσι καὶ Φιλοκρά-
 τος, ἐβόων, ὅτι ἐκέρχον με, τελευτῶντες ἐχλεύαζον· ὑμεῖς δὲ ἐγε-
 λᾶτε, καὶ ἔτ' ἀκχεῖν ἠθέλειε, ἔτε πισθεῖν ἠδ' ἐλεσθε ἄλλα, πλὴν
 ἂν ὅτι ἀπηγέλκε. καὶ νῦν τὰς θεάς, εἰκός τι παθεῖν ἐμοίγ' ἐδοκεῖτε.
 τίς γὰρ ἂν ἠνέχετο, πλικάυτα καὶ τοσαῦτα ἔσεσθαι παρδοκῶν
 ἀγαθὰ, ἢ ταῦτ' ὡς ὅτι ἔσαι λέγοντός τινος, ἢ κατηγορουμένου
 τῶν πεπραγμένων τέτοις; πάντα γὰρ τὰλλ', οἶμαι, τότε καὶ δεύτερα
 ἢ τῶν ὑποκειμένων παρδοκῶν, καὶ τῶν ἐλπίδων. ὅτι ἀντιλέ-
 γοντες, ὅχλος ἄλλως, καὶ βασιανία καὶ φαίνετο, ταῦτα δὲ θαυμά-
 σια ἢ ἢ καὶ συμφέροντα ἐδόκει πεπραχθαι τῇ πόλει. Τὰ χάριν
 δὲ ταῦτ' ὑπέμνησα πρῶτα νῦν ὑμᾶς, καὶ διεξῆλθον τέτοις τὰς

bem conciliatam, qui in hanc sententiam
 verba fecissent, non praeterit nos, legati,
 quibus condicionibus pacem feceritis cum
 Philippo, neque ignoramus, vos illi dedisse
 Amphipolim, Philippum autem promississe,
 traditurum se vobis Euboeam. atque aliud
 etiam se procurasse, sed nondum id velle di-
 cere, quosdam enim e collegis iam invidere
 sibi. sic autem obscure et tecte Oropum
 innuebat. cum vero propter haec celebrare-
 tur, cum et orator optimus, et vir admira-
 bilis haberetur, descendit magna cum ma-
 iestate. ego vero ut surrexi, et ea ignorare
 me dixi, et eorum aliquid dicere sum co-
 natus, quae ad senatum retuleram, ibi alter
 hinc, alter illinc assistens, iste et Philo-

crates, clamitare, inturbare, me tandem
 subfannare; vos tum ridere, tum neque au-
 dire velle, neque credere posse alia, quam
 quae iste renunciarat. atque, ita me dii
 bene ament, haud ab re vobis id accidere
 videbatur. quis enim tanta et tot oblatum
 iri bona existimans, ferret aliquem, qui aut
 ea nulla fore diceret, aut acta istorum accu-
 sare? nam cetera omnia nimirum tum mi-
 noris erant, prae excitatis expectationibus et
 spe: qui refragabantur, obturbare sine cau-
 sa, et obrectare videbantur, illa vero per
 quam admirabiliter atque vtiliter confecta
 esse putabantur ciuitati. Qua igitur gratia
 vobis haec primo nunc in memoriam redegi,
 et recensui has orationes? vna de causa, ea-

λόγοις; ἐνὸς μὲν, ὃ ἄνδρες Αθῆνῶν, μάλιστα καὶ πρῶτε, ἵνα
μηδεὶς ὑμῶν, ἐπειδὴ πὶ λέγοντι ἀκὴν με, καὶ κατηγοροῦντι
τῷ πεπραγμένων, ἀπιστῇ, καὶ δοκῇ δεινὸν αὐτῷ, καὶ ὑπερβάλλον
εἶναι, εἴτα τότε οὐκ ἔλεγεσθε ὡς αἰσχρὸν ταῦτα, εἰδὲ ἐδίδασκες
ἡμᾶς, θαυμάζῃ· ἀλλὰ μεμνημένοι τὰς ὑποσχέσεις τὰς τέτων,
ὡς ἐφ' ἐκάστων ποιούμενοι τῷ καιρῷ, ἐξέκλειον λόγῳ τυγχάνειν
τὸς ἄλλοις, καὶ τῷ ἐπαγγελίαν τὴν τέττα ταύτην τὴν καλὴν, εἰδῆτε
ὅτι πρὸς ἅπασιν τοῖς ἄλλοις καὶ τέτ' ἠδίκησθε ὑπὸ αὐτῷ, ὅτι τὰ-
ληθῆ ὡς αἰσχρὸν, καὶ ἡνίκα ἔδει πωθάνεσθε, διεκωλύθητε, ἐλπίσι,
καὶ φενακισμοῖς, καὶ ὑποσχέσεσιν ἐξαπατῶμενοι. πρῶτε μὲν τέττα,
καὶ μάλιστα ἔπειτα εἶπον ἕνεκα, ταῦτα διεξήλθον. δευτέρη δέ τις,
καὶ εἰδὲν ἐλάττω, ἢ τέττα· ἵνα τὴν, ὅτ' ἀδωροδόκητον ὑπῆρχε,
προαίρεσιν αὐτῷ τῷ πολυλείας δυνάμηνοντες, ὡς προβεβλημένη,
καὶ ἀπιστῶ ἦν πρὸς τὸν Φίλιππον, τὴν μετὰ ταῦτα ἐξαίφνης γε-
γονῆσαν πίσιν, καὶ φιλίαν σκέψησθε. εἴτα, εἰ μὲν ἐκβέβηκεν ὅσα ἀ-
πήγειλε πρὸς ὑμᾶς οὗτος, καὶ καλῶς εἶχε τὰ πεπραγμένα, διὰ
τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὸ συμφέρον τῇ πόλει γενησῶς νομίσητε· εἰ δὲ
πρώτα τὰνδωπία ὧν οὗτος εἶπε πέπρακται, καὶ πολλὴν αἰχμύλῳ,
καὶ μεγάλοις κινδύνοις ταῦτ' ἔχει τῇ πόλει, διὰ τὴν αἰχρῶν-
δειαν τὴν τέττα, καὶ τὸ χερμάτων ἀποδόσθαι τὰληθῆ, μετὰ βεβλημένον
αὐτὸν εἰδῆτε. Βέλομαι ὅ, ἐπειδὴ πρὸς εἰς τέτοις προήχθῃ τὸς

que maxima et prima, ut nemo vestrum, si
quid me dicentem audierit, et acta accu-
santem, diffidat, idque iniquum et importu-
num esse putet, ac cur tum illa non dixe-
rim in re praesenti, et vos docuerim, demi-
retur; sed pollicitationes istorum meminerit,
quibus singulis temporibus utentes, dicendi
facultate alios excludebant, et renunciatio-
nem istius praeclaram illam, ut sciatis prae-
ter cetera omnia, etiam hanc ab illo vobis
esse factam iniuriam, quod verum statim et
cum opus erat, audire prohibiti estis, spe et
fucis et pollicitationibus decepti. primum
igitur hac, et ea potissimum, qua dixi, gra-
tia haec commemoravi. deinde, quadam et

hac nihilo minore de causa; ut eius, antequam
corrumperetur largitionibus, institutum in
republica recordati, quam id munitum fue-
rit, quamque Philippo diffidens, secutam
post repente fidem et amicitiam confidere-
tis. deinde, si euenerunt ea quae iste vobis
renunciavit, et acta praeclara fuerunt, ut
propter veritatem et reipublicae utilitatem
esse facta existimetis: sin omnia contra quam
iste dixit, acta sunt, et multum dedecoris et
magna reipublicae pericula attulerunt, pro-
pter sordis istius et veritatem ab eo pecunia
venditam, ut mutatum eum esse videatis. Di-
cam autem, quando huc prouecta est oratio,
primum omnium, quo pacto vobis Phocense
ne-

λόγους, ὃν τρόπον τὰ παρὰ τὰς Φωκέας πράγματα ὑμῖν παρεί-
λοντο, πρῶτον εἰπεῖν ἀποδύτων. δεῖ γὰρ μηδένα ὑμῖν, ὡς ἄνδρες δι-
κασαί, εἰς τὸ τῶν πραγμάτων μέγεθος ἀποβλέψαντα, μείζους
τὰς κατηγορίας, καὶ τὰς αἰτίας, τὴν τέττα δόξης νομίσαι· ἀλλ' ἐκείνο
ὁρᾶν, ὅτι εἰ ἐκ ὀνπιναῶν ὑμεῖς εἰς ταύτῃ τὴν τάξιν καλεσθήσασθε,
καὶ τῶν συμβεβηκότων καιρῶν ἐποίησατε κύριον, εἴθ' ὅτι, εἴπερ ὡς περ
ὅτι, ἐβεβλήθη, μισθώσας ἑαυτὸν τοῖς ἐχθροῖς, ἔξαπαλᾶν ὑμᾶς, ἐκ
φανακίζειν, τῶν ἴσων ἂν αἰπὸν ἦν κακῶν, ὅσων περ ἐκ ὅτι. καὶ γὰρ
εἰ φαύλοις χρησάμενοι ὑμεῖς εἰς τὰ κοινὰ πολλάκις ἀνθρώποις, καὶ τὰ
πράγματά ἐστι φαῦλα, ὧν ἡ πόλις ἀξιοῦται παρὰ τοῖς ἄλλοις·
ἐδὲ πολλὰ δεῖ. εἴτα καὶ Φωκέας ἀπολώλεκε μὲν, οἶμαι, Φίλιππον,
σωτηριανίστην γὰρ ἔστωι. τῆτο δὲ δεῖ σκοπεῖν, καὶ ὁρᾶν, εἰ ὅσα τῶν
Φωκέων σωτηρίας ἔπαι τὴν πρεσβείαν ἤκε, ταῦτα πάντα ἀπώλε-
σαν ἔστωι, καὶ διέφθειραν ἐκόντες· ἐχὼς ὡς ὅδε Φωκέας ἀπώλεσεν ἂν
κατ' ἑαυτὸν. πόθεν; δὸς δέ μοι τὸ πρεσβύλευμα, ὃ παρὰ τὴν
ἐμὴν ἀπαγγελίαν ἐψηφίσασθε ἢ βεβλή, καὶ τὴν μαρτυρίαν τὴν τοῦ
γράφου αὐτὰ τότε, ἵν' εἰδῇ· ὅτι ἐγὼ μὲν ἐδὲ τότε σιγήσας,
ἐδὲ νῦν ἀφίσταμαι τῶν πεπραγμένων, ἀλλ' οὐδὲς κατηγοροῦμαι, ἐκ
παρεώρων τὰ μέλλοντα· ἢ βεβλή γὰρ ἢ μὴ κωλυθεῖσα ἀκῆσθαι τὰ
ληθῆ παρ' ἐμῶν, ἔτ' ἐπήνεσε τέτοις, ἔτ' εἰς τὸ πρυτανεῖον ἠξίωσε
καλέσαι. καίτοι τῆτο ἀφ' ἧς γέγονεν ἡ πόλις, οὐδεὶς πώποτε

negocium eripuerint. ne vero quisquam ve-
strum, iudices, magnitudinem rerum in-
tuens, accusationes et crimina maiora esse
putet, quam pro istius auctoritate; sed illud
spectate, si quemcunque vos illi muneri prae-
fecissetis, et oblatas occasiones eius fidei
mandassetis, illum etiam, si istius exemplo
voluisset, opera sua locata hostibus, vos de-
cipere, et fraude circumvenire, eadem quae
et istum excitare mala potuisset. non enim,
si vos leuibus saepe hominibus publica man-
datis negocia, res etiam leues sunt, quae
honori ciuitatis nostrae ab aliis deferuntur.
neque multis verbis est opus. itaque Pho-
censis etiam Philippus sane perdidit, sed isti

ei adiutores fuerunt. hoc igitur confideran-
dum et videndum est, vtrum, quatenus Pho-
censium salus a legatione pendeat, eatenus
isti corruerint, et perdiderint omnia; non
quasi iste per se perdere Phocensis potuisset.
quo quid absurdius? sed da mihi senatus-
consultum, quod me referente factum est,
et testimonium eius qui tum id fecit, vt sci-
atis, et me non tum tacuisse, nunc ab actis
me remouere, sed statim accusasse, et prae-
vidisse futura, et senatum, qui ex me audire
verum prohibitus non fuit, neque laudasse
istos, neque in curiam vocandos censuisse.
atqui id ab vrbe condita vllis accidisse lega-
tis, nemo meminit: ne Timagorae quidem,
quem

Φησι παθεῖν ἐδένας πρέσβεις. ἐδὲ Τιμαγόραν, ἧ θάνατον κατε-
χειροτόνησεν ὁ δῆμος. ἀλλ' ἔτοι πεπόνθασι. λέγε δὲ αὐτοῖς
πρῶτον μὲν τὴν μαρτυρίαν, εἶτα τὸ πρὸς βλάβειν. ΜΑΡΤΥΡΙΑ.
ΠΡΟΒΟΥΛΕΥΜΑ. ἔνταυθ' ἔτ' ἐπαίνῳ, ἔτε κλησὶς εἰς τὸ πρυτα-
νεῖον ἐστὶ τῶν πρέσβεων ὑπὸ τῇ βελῆς. εἰ δὲ Φησιν ὅτι, δειξάτω
καὶ ὁρᾷ, καὶ γὰρ καὶ βαλῶ. ἀλλ' ὅτι ἐστὶν. εἰ μὲν τοίνυν
ταυτὰ πάντες ἐπρεσβύομεν, δικαίως ἐδένα ἐπῆνεσεν ἡ βελή.
δεινὰ γὰρ ὡς ἀληθῶς τὰ πεπραγμένα πᾶσιν· εἰ δὲ ④ μὲν, τὰ δι-
καιὰ ἐπρατήον ἡμῶν, ④ ἡ, τὰνδωρία, διὰ τὰς πεπονησευμνίας,
ὡς ἔοικε, τοῖς ὁπαικέσι συμβεβηκὸς ἂν εἴη, ταύτης τῇ ἀπμίας με-
τερχηκέναι. πῶς ἔν ῥαδίως ἀποδῶντες εἴσεσθε, τίς ποτ' ἔσθ' ὁ πο-
νηρὸς; ἀναμνήσθητε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς, τίς ἔσθ' ὁ κατηγορῶν τῶν
πεπραγμένων ἑξαρχῆς. δῆλον γὰρ ὅτι τῷ μὲν ἡδίκηκότι σιγᾶν
ἐξήρκει, καὶ διακερυσσαμένῳ τὸν παρόντα χρόνον, μηκέτ' εἰς λόγον
ὡς τῶν πεπραγμένων ἑαυτὸν κατεστάναι· τῷ δὲ μὴδὲν αὐτῷ συν-
εἶδότες δεινόν, εἰ σιγῇ, πονηρῶν καὶ δεινῶν ἔργων δόξα κοινωνεῖν
τῷ σιωπῆσαι. εἰμὶ τοίνυν ὁ κατηγορῶν ἑξαρχῆς ἐγὼ τέτων. τέ-
των δὲ ἐδεῖς ἐμῶν. ἡ μὲν τοίνυν βελή ταῦτα πρὸς βλάβειν,
τῇ δὲ ἐκκλησίᾳ γνωμῆς, καὶ τοῦ Φιλίππου παρόντος ἡδὴ ἐν
Πύλαις· ἦν γὰρ τέτο πρῶτον ἀπάντων τῶν ἀδικημάτων, τὸ τὸν
Φίλιππον ὁπαιῆσαι τοῖς πράγμασι τέτοις, καὶ δέον ὑμᾶς ἀκῆσαι

quem capitis damnauit populus. at istis haec acciderunt. recita primo testimonium, deinde senatusconsultum. TESTIMONIUM. SENATVSCONSULTVM. hic neque laus, neque inuitatio legatorum in curiam a senatu, continetur. si iste contineri ait, ostendat atque exhibeat, et ego descendam. sed non continetur, quod si omnes eadem in legatione egissemus, iure neminem laudasset senatus (reuera enim vituperanda essent acta omnium) si alii bona fide rem gesserunt, alii contra, satis apparet, propter improborum scelera, etiam bonos viros eandem ignominiam subiisse. quo pacto igitur facile cognoscetis omnes, quisnam improbus ille

fit? in memoriam ipsi reuocate vobis, quisnam ille fit, qui ab initio acta accusarit. perspicuum enim est, fonti satis fuisse futurum tacere, et eluso eo tempore, nullam actorum reddere rationem: qui autem nullius culpa sibi conscius erat, is, si tacuisset, facinorum et scelerum socius fuisse videretur. ego igitur is ab initio fui, qui istos accusarim, istorum vero me nemo. ac senatus illa quidem iam decreuerat, concione autem conuocata, et Philippo iam intra Pylas progressio (primum enim id fuit omnium scelerum, quod Philippum iis negociis praefecerant, item, cum primum vobis negocia cognoscenda essent, deinde consultandum, post,

πρὸ τῶν πραγμάτων, εἴτα βελεύσατο, μετὰ ταῦτα ὅτι πράτ-
 τειν ὅ, τι δόξαι, ἅμα ἀκῆεν, κακῆϊνον παρῆναι, καὶ μηδ' ὅ, τι
 χεῖν ποιῆν, ῥάδιον εἶπεν εἶναι· πρὸς ὅ τῆτοις, τοῦτο μὲν εἰδείς
 ἀνέγνω τὰ δῆμῳ τὸ προβέβλυμα, εἰδ' ἤκασεν ὁ δῆμος, δύσας
 ὅ ὅτι ἐδημηγόρει ταῦτα, ἀ διεξήλθον ἅπαντες πρὸς ὑμᾶς ἐγώ,
 τὰ πολλὰ, καὶ μεγάλα ἀγαθὰ, ἀ πεπεικῶς ἔφη τὸν Φίλιππον
 ἤκειν, καὶ διὰ ταῦτα χεῖματα αὐτῷ τὰς Θεβαίους ἔπικεκηρυχέναι.
 ὥσθ' ὑμᾶς, ἐκπεπληγμένους τῇ παρυσίᾳ τὸ πρῶτον τῇ δ' Φιλίπ-
 πῳ, καὶ τῆτοις ὀργιζομένους ἐπὶ τῷ μὴ προσηλκέναι, πρῶ-
 τέρους ἡμεῶς πινός, πᾶσι δ' ὅσα ἐβέλεσθε ὑμῖν ἑστέως πρῶσο-
 κήσονται, καὶ μηδ' ἐφωγὴν ἐθέλειν ἀκῆεν ἐμᾶ, μηδ' ἄλλῃ μηδε-
 νός. καὶ μὲν ταῦτα ἀνεγνώσκετο ἡ ἑπιστολὴ ἡ πρὸς τὸν Φίλιππου,
 ἣν ὅτι ἔγραψεν, ἀπολειφθεὶς ἡμῶν, ἀντικρὺς ἔτωσιν, καὶ διαρρήδιον
 ἀπολογία γεγραμμένη τῶν τῆτοις ἡμαρτημένων. καὶ γὰρ ὡς αὐτὸς
 κατεκώλυσεν αὐτὰς, βελομένους ἐπὶ τὰς πόλεις ἵεναι, καὶ τὰς ὀρ-
 κοὺς ἀπολαμβάνειν, ἐνεσι, καὶ ὡς, ἵνα συνδιαλλάτῃωσιν αὐτῷ τὰς
 Ἀλεῖς πρὸς τὰς Φαρσαλίας, κατέχευεν αὐτὰς, καὶ πάντα ἀναδε-
 χόμενος, καὶ εἰς ἑαυτὸν ποιεῖμενος τὰ τῆτων ἀμαρτήματα ἐστὶν
 ὑπὲρ ὅ τῶν Φωκέων, ἢ Θεσπιέων, ἢ ὧν ἔσθ' ἀπήγειλε πρὸς ὑμᾶς,
 ἀλλ' ἐδὲ μικρόν. καὶ τοῦτο ὅτι ἀπὸ ταυτομάτε τῆτον ἐπράχθη
 τὸν τρόπον, ἀλλ' ὑπὲρ μὲν ὧν πρὸς τούτων ὑμᾶς ἔδει δίκην

post, quod visum esset, agendum, quod ef-
 fecerant, ut simul vos et audiretis, et ille
 adesset, utque nec quid fieri oporteret, dici
 facile posset) illud etiam ad reliqua accessit,
 ut id quidem senatusconsultum populo nemo
 legerit, neque audierit populus, sed iste sur-
 rexerit, et ea praedicarit, quae modo vobis
 exposui, multa et ingentia bona, quae se
 impetrasse a Philippo atque afferre iactabat,
 propter quae proscripserat a Thebanis.
 proinde vos terribili primum praesentia Phi-
 lippi, et istis irascentes, qui non ante indi-
 casset, aliquanto mitiores fiebatis, quod om-
 nia vos consecuturos quae velletis, spera-
 batis, nec vocem audire meam, aut cuius-

quam alterius volebatis. post haec recita-
 bantur missae a Philippo literae, quas iste
 scripserat, commoratus post nos, quae palam
 et aperte nihil erant aliud quam defensio
 scelerum, quae isti perpetrarant. nam et
 hoc inest, se prohibuisse illos in urbis ituros,
 et iusiurandum exacturos, et, ut adiumento
 sibi essent in reconciliandis Alensibus et
 Pharsaliis, eos detinuisse, denique omnia
 istorum peccata in se transfert, et sibi ascri-
 bit: Phocensium vero, aut Thespiensium,
 aut eorum quae iste vobis nuntiabat, nulla
 vel minima fit mentio. neque hoc forte for-
 tuna ita factum est, sed quarum rerum vo-
 bis poenae sumendae erant ab istis, qui ni-
 hil

λαμβάνειν, ἔπεποιηκότων, ἐδὲ διωκηκότων ἐδὲν, ὧν ὑμεῖς προσητάξατε ἐν τῷ ψηφίσματι, ἐκεῖν' ἐνδέχεται τινὶ αἰτίαν, καὶ φησιν αὐτὸς αἰτεῖν γεγνηῶς, ὃν οὐκ ἐμέλλεθ' ὑμεῖς, οἶμαι, διωχέσθαι κολάσασθαι· ἀλλ' ἐκεῖν' ἐξαπατῆσαι, ἥ περ λαβεῖν τὸ πόλεως ἐβέλετο, ἔτι' ἀπήγειλεν, ἵνα μηδ' ἐγκαλέσαι, μηδὲ μέμψασθαι μηδὲν ὑσεργον ὑμεῖς ἔχητε Φιλίππῳ, μήτ' ἐν ἑπιστολῇ, μήτ' ἄλλοθι μηδαμῶς τοῖς παρ' ἐκείνους τέτων ὄντων. λέγε δ' αὐτοῖς αὐτὴν τὴν ἑπιστολὴν, ἣν ἔγραψε μὲν ἔτι', ἐπεμψε δ' ἐκεῖν' καὶ σκοπεῖν ὅτι τέτον ἐχρὶ τὸν τρόπον, ὃν διεξελήλυθα ἐγώ. λέγε. ΕΠΙΣΤΟΛΗ. ἀκέρει, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, τὴν ἑπιστολὴν, ὡς καλὴ καὶ φιλόανθρωπος. περὶ δ' ἡ Θεβαίων, ἡ Φωκέων, ἡ τῶν ἄλλων, ὧν ἔτι' ἀπήγειλε πρὸς ὑμᾶς, ἐδὲ γρὺ ταύτης τοίνυν ἐδοιομὲν εἶναι ὑμεῖς καὶ τέτο αὐτίκα δὴ μάλα ὑμεῖς ὄψεσθε. ὅ μὲν γὰρ Αλαῖς, ἐς ἵνα σωδιαλλάτῃωσιν, ἐκεῖν' ἀπαρτίζειν φησι τέτοις, τοιαύτης τετυχήκασιν τὴν διαλλαγῆς, ὡς ἐξελήλυθ', καὶ ἀνάστα' ἡ πόλις αὐτῶν γέγονε· οὗτο δ' αἰχμαλώτοις, ὁ σκοπὸν πᾶν αὖ ποιεῖν ὑμῖν χαρίσασθαι, ἐδὲ ἐνδυμηθῆναι φησι λύσσαθαι μεμαρτύρη' δὲ δῆπερ ὑμῖν ἐν τῷ δήμῳ πολλάκις, ὡς ἐγὼ τάλαντον ἔχων ἐπ' αὐτὸς ὠχόμην, καὶ νῦν μαρτυρηθῆσε'. διὸ καὶ τὴν ἐμὴν φιλοπρίαν ἔτι' ἀφαιρέμεν, τὸτ' ἐπεισεν ἐκεῖνον

hil fecerant aut administrarant eorum quae senatusconsulto iusseratis, earum ille culpam in se transfert, seque in causa fuisse affirmat, quem vos punire scilicet non possitis: quae autem ille fraude obtinere, et praeripere civitati voluit, ea iste renuntiavit, ut neque accusare, neque postea queri quicquam de Philippo possitis, cum ea nec in literis illius, nec orationibus usquam continerentur. age recita ipsas literas, quas ut iste scripsit, sic ille misit, et confiderate, an eo illa modo se habeant, quo ego exposui. recita. LITERAE. auditis, Athenienses, literas, quam praeclarae sint et humanae. de Thebanis autem et Phocensibus, aut aliis,

de quibus ille apud vos renunciavit, ne tantillum quidem. in iis igitur nihil prorsus aequi et boni continetur, idque vos ipsi statim perspicietis. nam et Alenses, quorum reconciliandi gratia se istos detinuisse dicit, eam conciliationem experti sunt, ut extorres sint facti, et verba eorum sit eversa; captivos autem, is qui dispiciebat quo pacto vobis gratificaretur, missos facere, ne in mentem quidem sibi venisse profitetur. saepe autem testatum vobis est, idque publice, me attulisse talentum, et ad eos redimendos profectum esse, quod testimonium nunc etiam audietis. quapropter ut iste laudem illam benignitatis mihi eriperet, etiam id ut scri-

ἐγγραφῆσαι. ὁ τοίνυν μέγιστον ἀπάντων. ὁ γὰρ εἰς τὴν προτέραν γράψας Ἐπιστολὴν, ἣν ἠνέκαμην ἡμεῖς, ὅτι ἔγραφον μὴ ἂν καὶ διαρρήδην ἡλίκ᾽ ὑμᾶς εὖ ποιήσω, εἰ εὖ ἤδειν καὶ τὴν συμμαχίαν μοι χρησομένην, γεγονῆας ὅτι τὴν συμμαχίαν, ἣ φησιν εἰδέναι τί ἂν ποιῶν χαρίσαιτο, εὖ ὁ αὐτὸς ὑπέχετο· τῆτο γὰρ ἤδει δηλονότι, εἰ πῶς μὴ ἐφενάκιζεν ὑμᾶς. ἀλλὰ μὲν, ὅτι ταῦτ' οὕτως ἔγραψε, λέγε μοι λαβὼν ἐκ τῆς προτέρας Ἐπιστολῆς αὐτὸ τοῦτο ἐνθένδε. λέγε.

ΕΞ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ. ἔκῃν, πρὶν μὴ εἰρήνης τυχεῖν, εἰ καὶ συμμαχία προσηγούη ὑμῶν, γράψαν ὁμολόγη ἡλίκ᾽ τὴν πόλιν εὖ ποιήσῃ· ἐπειδὴ ὅτι ἀμφοτέρω ὑμῶν γέγονεν, ὅσα εἰδέναι φησὶ, τί ἂν ποιῶν χαρίσαιτο. ἐὰν δ' ὑμεῖς λέγητε, ποιήσῃ ἢ μήτε αἰχλύνῃ, μήτε ἀδοξίαν ὑμῶν φέρῃ, εἰς ταύτας τὰς προφάσεις καταφύγων, καὶ ἄρα εἴπητέ τι, καὶ προαχθῆτε ὑμεῖς ἐπαγγείλασθαι, δυνάχωρησιν ἑαυτῶν καταλείπει. ταῦτα τίνυν, καὶ πολλὰ ἕτερα ἐν τῷ πρῶτῳ μαχόμενα τότε δι' οὗτος ἐξελέγχετο, καὶ διδάσκειν ὑμᾶς, καὶ μὴ προτερεῖν τὰ πράγματα ἑᾶν, εἰ μὴ Θεσπιαί, καὶ Πλαταιαί, καὶ τὸ Θηβαίους αὐτίκα δὴ μάλα δώσῃ δίκῃ ἀφείλετο τὴν ἀλήθειαν. καὶ τοι ταῦτα, εἰ μὴ ἀκῆσαι μόνον ἔδει, καὶ φενακισθῆναι τὴν πόλιν, ὁρθῶς ἐλέγξει· εἰ ὅτι προαχθῆναι τῶ ὄντι, σωπαῖας σωέφερον. εἰ μὲν γὰρ ἐν ταῦτ' ἡδη τὰ πράγματα, ὥς ἐμνησθῇ αἰδομένοις τοῖς Θηβαίοις

scriberet, Philippo persuasit. quod igitur maximum est omnium, qui prioribus literis per nos allatis, inscripserat, se aperte etiam fuisse scripturum, quantis beneficiis vos affecturus esset, si sciret societatem etiam secum initum iri, is, conflata societate, neque scire se, qua re vobis gratificetur, neque quicquam promississe ait; quod utique nosset, si fucum vobis non fecisset. verum ut eum haec scripsisse constet, cape priores literas, atque ex illis idipsum recita, ab hoc initio. EX LITERIS. ante pacem igitur impetratam, si etiam societas secum iniretur, se scripturum promittebat, quantis rempublicam beneficiis affecturus esset: postquam

autem vtrumque obtinuit, ignorare se dicit, qua vobis re gratificetur. cum vero vos ea facturos dicatis, quae ei nec pudenda, nec ignominiosa sint, ad has excusationes confugiendo, etsi sane et ipse dixerit aliquid, et vos adducamini ad pollicendum, receptum sibi relinquit. haec igitur et alia multa eo tempore statim in re praesenti coargui potuerunt, vosque edoceri, et cauere, ne rerum gerendarum occasiones amitteretis, nisi Thespiac, et Plataeae, et Thebanis sine mora infligendum supplicium, veritatem vobis eripuisset. atqui ea si tantum audienda fuissent, et verba danda ciuitati, recte dicta essent: sin reuera gerenda et praestanda, ta-

πλέον εἶναι μηδέν, τίς ἔγεγονεν; εἰ γὰρ ὡς τὸ παλαιότερον κε-
κώλυτο, τίς ὁ ἐκλαλήσας; ἔχ' ἔτι; ἀλλ' ἔτε ἔμελλεν, ἔτ' ἤρα-
λήθη ταῦτ', ἔτ' ἤλπισεν ἔτι. ὥς τε ἔγωγε ἐκλελαληκέναι μηδ'
αἰτίαν ἐχέτω. ἀλλὰ φενακισθῆναι τοῖς λόγοις τέτοις ὑμᾶς ἔδει,
καὶ ἐμὲ τάληθ' μὴ ἐβελῆσαι ἀκῆσαι, καὶ αὐτὰς οἶκοι καταμεῖναι,
καὶ ψήφισμα νικῆσαι τριῶτον, δι' ἃ Φωκεῖς ἀπολοῦνται διὰ ταῦτ'
ἐπαυθᾶτο ταῦτα, καὶ διὰ ταῦτ' ἐδημηγορεῖτο. ἀκῶν τοίνυν ἐγὼ
παρακαῶτα καὶ τριαῦτα ἐπαγγελλομένους τέττε τότε, καὶ ἀκριβῶς
εἰδὼς ὅτι ψεύδεσσι, καὶ ὅθεν, φράσω πρὸς ὑμᾶς· πρῶτον μὲν, ἐκ
ἔμοιγε, ὅτε τὰς ὁρεοὺς ἤμελλε Φιλίππου ὀμνυῖναι τὰς τοῦ τ' εἰρήνης,
ἐκαστόνδ' ἀποφθεῖναι τὰς Φωκέας ὑπὸ τέτων, ὁ σιωπᾶν, ὅ
ἐὰν εἰκὸς ἦν, εἴπερ ἔμελλον σώσεσθαι· ἐπεὶ δὲ, ἐκ ἔμοιγε, μήτε τὰς τοῦ
Φιλίππου πρῆσθαι ταῦτα λέγειν, μήτε τὴν Ἰππολὴν τὴν ἔμοιγε Φι-
λίππου, ἀλλὰ τέτον' ἐκ τέτων οὐδὲ τεκμαιρόμεναι, ἀναστὰς
καὶ παρελθὼν, ἐπειρώμεναι μὴ δύπλέγειν. ὥς δὲ ἀκῶν οὐκ ἠθέ-
λες, ἡσυχίαν ἔχον, τριῶτον μόνον διαμαρτυρόμεναι καὶ πρὸς
Διὸς καὶ θεῶν ἀναμνησέσθαι ὅτι ταῦτα ἔτε οἶδα, ἔτε κοινωνῶ,
προσέειπα δὲ, ὥς ἔδει προσδοκῶ. τραχέως δὲ ὑμῶν Ἰππολὴ τὰ μηδὲ
προσδοκᾶν χρόνιων, καὶ ὅπως γε, ὧς ἄνδρες Αἰτωλοὶ, ἐφίλω, ἂν π
τέτων γίγνηται, τέτοις μὲν ἐπαινέσεις, καὶ πρὸς, καὶ σεφδωσέσεις,

ceri expediebat. nam si in eo res iam erant,
ut nec animaduensis infidiis Thebani quic-
quam proficerent, cur factae non sunt? sin
propterea sunt impeditae, quod illi praesen-
ferant, quis enunciauit? nonne iste? sed
illa neque Philippus instituit, aut voluit,
neque sperauit iste: proinde enunciationis
eum crimine libero. fucum illis verbis fieri
vobis oportuit, et id effici, ne verum ex me
audire velletis, et ut domi maneretis, et
tale scitum iuberetur, quo Phocenses interi-
turi essent; eo pertinebant illae deliciae, hinc
erant illae conciones. ego vero cum tanta
et talia illum polliceri tum audirem, et
mentiri compertum haberem, idque vnde
dicam vobis (primum ex eo, cum Philip-

pus iusiurandum de pace daturus esset, quod
Phocensis ab istis exclusos esse foedere ap-
parebat, quod taceri et omitti conueniebat,
si futurum erat ut conseruarentur: deinde
quod neque Philippi legati id dicebant, ne-
que literae Philippi, sed iste) hinc igitur
coniecturam capiens, surrexi et prodii, da-
turus operam, ut refragarer. ut autem vos
audire me nolebatis, quieuī, tantum dun-
taxat testatus (idque obsecro vos per deos
ut in memoriam reuocetis) me ea neque
scire, neque participare, et addidi, neque
etiam expectare. ut autem vos illud verbum
nec expectandi, aegre ferebatis, facite, in-
quam, Athenienses, si quid istorum factum
fuerit, ut istos laudetis, et ornetis, et coro-

ἐμὲ δ', μὴ καὶ μὴν καὶ πάλιν ἐναντίων, ὅπως τέτοις ὀργαῖσθε,
 ἐγὼ δέ, ἀφίσταμαι. μὴ νυν, ὑπολαβὼν ἔφη Αἰσχίνης ἔσσι, μὴ
 νυν ἀφίστασο· ἀλλ' ὅπως τότε μὴ πραγματοποιήσῃ. νῦν Δία, ἀδικήσω
 γ' ἔφην. ἐπιδυσσάσας δ' ὁ Φιλοκράτης μάλα ὑβριστικῶς, ἔδεν ἔστιν,
 ἔφη, θαυμαστόν, ὧς ἄνδρες Αθηνῶν, μὴ ταυτὰ ἐμοὶ καὶ Δημοσθένει
 δοκεῖν· ἔσθ' μὲν γὰρ ὕδωρ, ἐγὼ δ' οἶνον πίνω. καὶ ὑμεῖς ἐγελάτε.
 σκέψασθε δὴ τὸ ψήφισμα, ὃ δίδωσι γράψαι μὴ ταυτὰ ὁ Φι-
 λοκράτης. ἀκῶσαι μὲν γὰρ ἔσσι, παλινκαλῶς ἔχθ' ἐπειδὴν δ' τὰς
 καὶ συλλογισθῆναι τις, ἐφ' ὧν ἐγράφη, καὶ τὰς ὑποχέσεις, αἵ
 ἔσθ' ὑποχρῆντο τότε, ἔδεν ἄλλο φρονήσον, πλὴν πρᾶξάντων
 Φιλίππῳ καὶ Θηβαίοις Φωκέας, μόνον ἐκ ὀπίσω τῶν χεῖρε δῆσαν-
 τες. λέγε τὸ ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ. ὁρᾶτε, ὧς ἄνδρες Αθηνῶν,
 τὸ ψήφισμα, ὅσων ἐπαίνων καὶ ὅσης διφρημίας μεσὸν ἐστὶ καὶ τῶν
 εἰρηνικῶν εἶναι τὴν αὐτὴν ἣν περὶ Φιλίππῳ, καὶ τοῖς ἐκγόνοις, καὶ τὴν
 συμμαχίαν καὶ ἐπαινέσαι δ' Φιλίππον, ὃν ἐπαγγέλλετο τὰ δίκαια
 ποιῆσαι. ἀλλ' ἔδεν ἐκείνός γε ἐπαγγέλλετο, ἀλλὰ τούτου γε
 ἔδει ἐπαγγέλλεσθαι, ὥς ἔδ' εἰδέναι φησὶ, τί ἂν ποιεῖν ὑμῖν χαρί-
 σαιτο· ἀλλ' ἔσθ' ἦν ὁ λέγων ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ὑποχρῆντο. πρὸς
 δ' τὰς πρᾶξεις λόγους ὁρμηκότας ὑμᾶς λαβὼν ὁ Φιλοκράτης,
 ἐγγράφει τούτο εἰς τὸ ψήφισμα· εἰάν δ' μὴ ποιῶσι Φωκεῖς αὐτοῖς,

nis donetis, me vero non : sed si quid secus
 acciderit, istis irascimini, ego vero cedo.
 non nunc, subiicit Aeschines iste, non nunc
 cede, sed vide ne tunc tibi vendiges. ita
 fiet, inquam, nisi velim esse iniurius. at
 Philocrates post illum surgens valde inso-
 lenter, nil mirum, inquit, est, Athenienses,
 non eadem videri mihi quae Demostheni ;
 nam is quidem aquam, ego vero vinum bi-
 bo. ibi vos ridebatis. iam decretum consi-
 derate, Athenienses, quod postea scriben-
 dum curavit Philocrates. nam obiter qui-
 dem auditu sane praeclarum est : sed si quis
 tempora computarit, quibus scriptum fuit,
 et pollicitationes quas iste tum afferebat,
 constabit, eos nihil fecisse aliud, quam tra-

didisse Philippo et Thebanis Phocensis, tan-
 tum non manibus post terga religatis. recita
 decretum. DECRETUM. videtis, Atheni-
 enses, decretum quantis laudibus et benigni-
 tate verborum sit refertum ; et pax eadem,
 inquit, esto quae Philippo, etiam posteris
 eius, et societas ; et laudetur Philippus, quod
 pollicetur se facturum ea quae aequa sint.
 verum nihil ille quidem pollicitus fuerat,
 sed tantum aberat e pollicendo, ut se igno-
 rare diceret, qua re vobis gratificaretur ; iste
 autem pro eo loquebatur, et pollicebatur.
 Philocrates igitur vos in istius verba pro-
 penfos nactus, illud inscribit decreto ; quod
 nisi fecerint Phocenses ea quae debeant, nec
 Amphictyonibus templum tradiderint, po-
 pulum

καὶ παλαιδοῖσι τῆς Ἀμφικτυοῦς τὸ ἱερόν, ὅπῃ βοηθήσῃ ὁ δῆμος ὁ Ἀ-
 θηναίων ἐπὶ τοῦ διακωλύοντος αὐτὰ γίνεσθαι. ἐκέν, ὃ δὴ δὲρες Ἀθη-
 ναῖοι, μερόνων μὲν ὑμῶν οἶκοι καὶ ἐκ ἐξεληλυθότων, ἀπεληλυθότων
 ὃ τῷ Λακεδαιμονίων καὶ περησθημένων τὴν ἀπάτην, ἐδένος δ' ἄλ-
 λος παρόντος τῶν Ἀμφικυόνων πλὴν Θεσσαλῶν καὶ Θηβαίων, εὐφη-
 μότατα ἀνθρώπων, τέτοις παλαιδοῖσι γέγραφε τὸ ἱερόν, γράψας
 τῆς Ἀμφικτυοῦς παλαιδοῖσι. ποίοις; οὐ γὰρ ἦσαν αὐτόθι, πλὴν Θε-
 σαῖοι, καὶ Θεσσαλοί. ἀλλ' ἐδὲ συγκαλέσαι τοῦ Ἀμφικυόνα, ἐδ' ἐπι-
 χεῖν ἕως ἂν συλλεῖται, ἐδὲ βοηθεῖν Πρύξενον εἰς Φωκέας, ἐδ' ἐξι-
 εῖναι Ἀθηναίους, ἐδὲ τριῖτον ἐδέν. καί τοι καὶ ἐπιστολὰς ἐπεμψεν ὁ Φί-
 λιππος δύο, καλέσας ὑμᾶς, ἐκ ἧν ἐξέλθῃ. πώμαλα. ἐ γὰρ ἂν
 ποτε τοῦ χρόνου ἀνέλων, ἐν οἷς ἠδυνήθῃ ἂν ἐξελθεῖν, τῶν καὶ
 ἐκάλει, ἐδ' ἂν ἐμὲ, ἡνίκα δὲ οὐδὲν ἀποπλεῖν ἐβελόμεν, καλεώμεν,
 ἐδὲ τριῖτον λέγειν τέτῳ προσέταται, ἐξ ὧν ὑμεῖς ἡκιστα ἐμέλλετε
 ἐξιέναι· ἀλλ' ἧν ἂν ἐβέλεσθε οἰόμενοι πράξαι αὐτόν, μηδὲν ἐνδελίον.
 ψηφίσαισθε αὐτὰ, μηδ' ἀμυνόμεν, μηδ' ἀντέχοιεν οἱ Φωκεῖς, ἐπὶ
 ταῖς παρ' ὑμῶν ἐπέχοντες ἐλπίσιν, ἀλλ' ἀποπλέοντες ἀποδίωκτες, ἑαυτοὺς
 ἐλχερίσταιεν. λέγει δ' αὐτοῖς αὐτὰς τὰς ἐπιστολὰς τὰς ὅτι Φιλίππου.
 ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ. αἱ μὲν τίνυν ἐπιστολαί, καλεῖσιν αὐταί· καὶ ἡ Δία, ἡδὲ
 γὰρ τέτοις δ', εἴπερ ἦν ὑγίης πὶ τέτων, τί ἄλλο προσηῖκεν ἢ σωπειν,

pulum Atheniensium auxilia missurum con-
 tra eos, per quos stet, quo minus ea fiant.
 itaque, Athenienses, vobis domi manenti-
 bus et non egressis, et regressis Lacedae-
 moniis fraude animaduersa, et nemine alio
 Amphictyonum praesente praeter Thessa-
 los et Thebanos, minima cum offensione,
 et moderatione summa scripsit, templum il-
 lis esse tradendum, cum tradendum esse scri-
 psisset Amphictyonibus. quibus? neque enim
 erant ibi alii, quam Thebani et Thessali.
 sed neque conuocari iussit Amphictyones,
 neque differri dum conuenissent, neque Pro-
 xenum ferre opem Phocensibus, neque e-
 ducere exercitum Atheniensis, neque tale
 quicquam. quin et literas misit Philippus bi-

nas, quae vocabant vos, non ut exiretis. ne-
 quaquam. neque enim spacium sustulisset,
 quo exire potuissetis, et tum demum voca-
 set, neque me huc nauigaturum detinu-
 isset, neque talia istum verba facere iussisset,
 quibus adducti vos minime exituri eratis:
 sed id spectauit, ut vos, putantes eum fac-
 turum quae velletis, nihil ei contrarium
 decerneretis, et Phocenses vim non pro-
 pulsarent, neque resisterent, expectatione
 spei per vos sibi factae, sed desperatione fra-
 cti, omnes deditionem facerent. sed recita
 eis ipsas Philippi literas. LITERAE. ac li-
 terae quidem hae vocant, atque adeo statim.
 istos autem, si quid istorum verum sincerumque
 fuisset, quid decuisset aliud quam
 suf-

ὅπως ἐπεξέλθοιτε ὑμεῖς, καὶ τὸν Πρῶξενον, ὃν παρὰ ὅδῳ τόπῳς ἤδεσαν
 οἷα, γράφειν διθέως βοηθεῖν; πᾶντα τίνω τάναντία τῶν
 φαίνον^{τι} πεποιηκότες. εἰκότως. ἐ γὰρ οἷς ἐπέσελλε πρῶσειχον τὸν
 νοῦν, ἀλλ' ἂν φρογῶν ταῦτ' ἔγραφε, σωήδεσαν. τέτοις ἐν σὺν-
 ἐπρατίον, καὶ τέτοις συνηγωνίζοντο. ὁ μὲν τίνω Φωκῆς, ὡς τὰ
 παρ' ὑμῶν ἐπύθοντο ἐκ τῆς ἐκκλησίας, καὶ τὸ ψήφισμα τοῦτο
 ἔλαβον τὸ δ' Φιλοκράτοις, καὶ τὴν ἀπαγγελίαν ἐπύθοντο τὴν τέττα,
 ἔτας ὑποχέσθης, καὶ πᾶντας τὰς τρέποις ἀπώλοντο. σκοπεῖτε
 γὰρ. ἦσαν ἀπιστοῦντες πνὲς αὐτόθι τῷ Φιλίππῳ, καὶ νῦν ἔχοντες.
 ἔτοι πρὸς τὴν ὑπὸ χεῖρσιν. διὰ τί; ὅτι ἡγουῦτο, ὅτι εἰ δεκάκις Φί-
 λιππῷ αὐτὸς ἐξηπάτα, ὁ δέ ποτ' ἂν τὰς γε Αθῶναιων πρέ-
 σβης, Αθῶναιοις ἐξαπατᾶν ἔλμῃσαι ἀλλ' εἶναι ταῦτ' ἀληθῆ, ἂν
 ἔτ' ἀπήγειλε παρὰ ὑμᾶς, καὶ τοῖς Θεβαίοις ἤκην, ὅτι αὐτοῖς,
 ὁλεθρον. ἦσαν ἄλλοι πνὲς, οἱ πᾶσιν ὅπου, καὶ ἀμυνάσθαι δὲν
 ὄντο. ἀλλὰ καὶ τέττα μαλακὰς ἐποίησε, τὸ, τὸν Φίλιππον ὑπάρ-
 χον αὐτοῖς πεισθῆναι, ἔτα, ταῦτα εἰ μὴ ποιήσασιν, ὑμᾶς ἐπ'
 αὐτὸς ἤξεν, ὅς βοηθήσιν αὐτοῖς ἡλπίζον ἐκείνοι. ἀλλὰ καὶ μετὰ
 μέλιν ὑμῖν ὄντο πνὲς, πεποιημένοι τὴν παρὰ Φίλιππον εἰρήνην.
 τέτοις, ὅτι καὶ τοῖς ἐκγόνοις τὴν αὐτὴν ἐψηφίσασθε, ἐπέδειξαν
 ὥστε πανταχῇ τὰ παρ' ὑμῶν ἀπογνωσθῆναι. διόπερ ταῦτα πάν-

suffragari, ut copias educeretur, et decernere, ut Proxenus, quem in illis locis esse norant, statim opem ferret? verum omnia his eos contraria fecisse constat, nec abs re. nihil enim eius literas curabant, sed quo eas consilio scripsisset, norant. id igitur adiuvabant, et defendebant. Phocenses autem, ut quid apud vos actum esset in concione, audierunt, et decretum illud Philocratis acceperunt, et renunciationem istius et pollicitationes, modis omnibus perierunt. quod ita intelligetis. fuerunt ibi qui Philippo diffiderent, cordati homines. ii adducti sunt, ut ei fidem haberent. quamobrem? quia putabant, etiam si decies ipsi a Philippo deciperentur, nunquam tamen fore, ut Atheniensium le-

gati Atheniensis decipere auderent; sed vera esse illa, quae iste vobis renunciasset, et Philippum in Thebanorum, non in ipsorum venire excidium. erant alii quidam, qui quidvis perferendum, et propulsandam esse vim arbitrantur. sed et illorum animos fregit persuasio illa de Philippi amicitia, et expectatio belli vestri, nisi fecissent, cum illi ante a vobis auxilium sperassent. quin et poenitere vos factae cum Philippo pacis putabant quidam. iis et ad posteros eam pertinere pacem demonstrarunt, ut iam undique vestra auxilia essent desperanda. quapropter omnia ea in unum decretum coniecerunt; in quo iniuriam vobis omnium maximam fecisse mihi videntur, nam cum viro mortali, et pro-

τα εἰς ἐν ψήφισμα οὗτοι συνεσκήσαν, ὃ καὶ μέγιστον ἔμοιγε δοκοῦσιν ἀπάντων ὑμᾶς ἡδικηκέναι. τὸ γὰρ πρὸς ἄνδρα θνητὸν, καὶ διὰ καιρὸς πῶς ἰσχύοντα, γράφοντες εἰρήνῃ αἰθάναν, συνθέσθαι τὴν καὶ τὴν πόλεως αἰσχύνῃ, καὶ ἀποσερῆσαι μὴ μόνον τῶν πατρῶν ἄλλων, ἀλλὰ καὶ τῶν πατρῶν τὴν τύχης δυνεργειῶν τὴν πόλιν, καὶ τοσαύτην φεικσίαν χρησάμενος πονηρίας, ὥς τε μὴ μόνον οὐδὲ ὄντας Ἀθηναίους, ἀλλὰ καὶ τὰς ὑπερὶν πόλε μέλλοντας ἔσεσθαι πάντας ἡδικηκέναι· πῶς ἔχι πῶδὲν ἐστὶ; τῷτο τίνῃ ἐδέποθ' ὑμεῖς ὑπομείνασθαι; δὴ ὑπερὶν παροτρύνειν πρὸς τὴν εἰρήνῃ, τὸ, ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΕΚΓΟΝΟΙΣ, εἰ μὴ ταῖς παρ' Αἰσχίνῃς ῥηθείσαις ὑποχέσεις τότε ἐπισδύσαι· αἷς περ οἱ Φωκεῖς πισδύσαντες, ἀπώλοντο. Ἐ γὰρ τοὶ πατρῶν αὐτὰς Φιλίππῳ, καὶ ἐκόντες ἐγχειρίσαντες ἐκείνῳ τὰς πόλεις, ἀπώτων ἐναντίων, ὧν πρὸς ὑμᾶς ἔτ' ἀπὸ γαίῃ ἐτυχον. ἵνα ὅτι εἰδῆτε σαφῶς, ὅτι ταῦθ' ἔτ' ἐστὶν διὰ τέτοις ἀπολώλε, τὰς χρόνους ὑμῖν λογιῶμαι, καθ' οὓς ἐγένεθ' ἑκάστα, καὶ ὧν δὴ δὴ πῶς ἀντιλέγη τέτων, ἀναστὰς ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι εἰπάτω. ἢ μὴ τοίνυν εἰρήνῃ Ελαφρολιῶν ἐνάτη ἐπὶ δέκα ἐγένετο, ἀπεδημήσαντο δὲ ἡμεῖς ἐπὶ τὰς ὄρεας, τρεῖς μῆνας ὅλως· καὶ τῷτον ἀπώλων τὸν χρόνον ἦσαν ὁ Φωκεῖς σώοι. ἡκομην ὅτι δούρῳ ἀπὸ τῆς περσείας τὴν ἐπὶ τὰς ὄρεας, τρίτη ἐπὶ δέκα τοῦ Σκιρροφροειῶν μισθός· καὶ παρὴν ἐν Πύλαις ὁ Φίλιππος ἦδη,

propter tempora quaedam potenti pace immortalis decernenda, pacisci urbis opprobrium, et spoliare non modo aliorum, sed etiam fortunae beneficiis rempublicam, et tam insigni uti improbitate, ut non eos modo Atheniensis, qui nunc sunt, sed illos etiam qui olim aliquando futuri sunt, omnis iniuriis affecerint, nonne intolerandum est? hoc igitur nunquam ascribere deinde sustinuissetis ad pacem, ETIAM POSTERIS, nisi ab Aeschine tum recitatis pollicitationibus crederetis, quibus freti Phocenses perierunt. si quidem, dum se Philippi fidei committunt, et ultro illi oppida tradunt, omnia eorum

contraria, quae isti vobis renunciant, sunt experti. ut autem certo sciatis, haec ita et propter istos periisse, tempora vobis computabo, quibus singula facta sunt: quae vero istorum aliquis inficiabitur, is surgat, et ad meam aquam dicat. pax igitur XIX Februarii facta est, peregre autem abfuimus nos ad exigendum iusurandum, tris perpetuos mensis; quo toto tempore Phocenses fuerunt incolumes. a legatione ad exigendum iusurandum suscepta huc reuerſi sumus XIII Maii; et iam intra Pylas erat Philippus, et Phocensibus pollicebatur ea, quorum illi nihil credebant. cuius rei signum illud est, quod

καὶ τοῖς Φωκῶσιν ἐπηγγέλλετο ὧν οὐδέν Ἰππίδου ἐκείνοι. σημεῖον δέ. καὶ γὰρ ἂν δόξῃ ἦκον ὡς ὑμᾶς. ἡ δὲ ἐκκλησία μετὰ ταῦτα, ἐν ἣ πάντα τὰ πράγματα ἀπώλεσαν ἔτοι, ψευδάμφοι καὶ φενακίσαντες ὑμᾶς, τῇ ἑκτῇ Ἰππὶ δέκα ἔ Σκιρροφωριῶν ἐγένετο. ἀπὸ τοίνυν ταύτης, πεμπταία λογίζομαι καὶ τὰ παρ' ὑμῶν ἐν τοῖς Φωκῶσι γράει. παρήσαν γὰρ ④ τῶν Φωκῶν πρέσβεις ἐνθάδε, καὶ ἦν αὐτοῖς, καὶ πὶ ἀπαγγέλλουσιν ἔτοι, καὶ πὶ ψηφισθε ὑμεῖς, Ἰπμελὲς εἰδέναι. ἔκουσ' εἰκᾶς, ἡ πέντε πυθέας τὰς Φωκῆας τὰ παρ' ὑμῶν. ἀπὸ γὰρ τ' ἑκτῆς εἰς ταύτην, πέμπτη γίνετο. ὑμέτερά τοίνυν δεκάτη. ἐνάτη. ὀγδόη. ταύτη ἐγγίγντο αἱ σπονδαί, καὶ πάντα τὰ καὶ πράγματα ἀπολώλῃ, καὶ τέλει εἶχε. τῷ τούτῳ δῆλον; τῇ τελευτῇ φθινοῦ, ἐκκλησιάζετε μετὰ ὑμεῖς τότε ἐν Πειραιεῖ, ὡς τῶν ἐν τοῖς νεωρείοις, ἦκε ὁ Δέρκυλλος ἐκ Χαλκίδος, καὶ ἀπήγγειλεν ὑμῖν, ὅτι πάντα τὰ πράγματα ἐγκεχείρικε Θεβαίοις ὁ Φίλιππος· καὶ πέμπτῃ ἡμέρᾳ εἶναι ταύτην ἐλογίζετο, ἀφ' ἧς γεγόνασιν αἱ σπονδαί. ὀγδόη τοίνυν. ἐβδόμη. ἑκτη. πέμπτη. τετράς. αὐτὸ συμβαίνει, εἰς ταύτην εἶναι πέμπτην. ἔκθ' τοῖς χρόνοις οἷς ἀπήγγειλον, οἷς ἔγραφον, πᾶσιν ἐξελέγχονταί σινηγωνισμῶν Φιλίππῳ, καὶ σιναίτοι γεγονότες ἔ τῶν Φωκῶν ὀλέθρου. ἐπὶ τοίνυν τὸ, μηδεμίαν τῶν πόλεων τῶν ἐν Φωκῶσιν ἀλῶναι πολιορκία, μηδὲ ἐκ πρεσβουλῆς κατὰ κράτος, ἀλλ' ἐκ

quod alioqui huc ad nos non venissent. secuta est postea concio, in qua isti omnia negocia perdiderunt, mentiendo, et decipiendo vos, decimo sexto Maii. quinto igitur die post, etiam vestra decreta Phocensibus esse nuntiata colligo. adfuerunt enim Phocensium legati, quibus studio fuit cognoscere, tum quid isti renunciaturi essent, tum quid vos decreturi, vigesimo die proponimus, responsum vestrum Phocensis cognovisse. nam a XVI ad hunc, dies quintus fit. posterior igitur est X. IX. VIII. hoc factum est foedus, illic perdita et consummata erant omnia. unde id perspicitur? XXIII die

concionem vos habebatis in Piraeo de navali-
libus, venit Dercyllus Chalcide, et vobis
nunciat Philippum summam rerum commi-
sisse Thebanis, et quintum eum esse diem
ponebat, ex quo foedus esset factum. igitur
VIII. VII. VI. V. IIII. exquisitè convenit,
ad hunc esse quintum. itaque temporibus
quibus renunciabant, quibus decernebant,
omnibus conuincitur, eos collusisse cum Phi-
lippo, et adiutores fuisse Phocensium inter-
necionis. iam quod nulla Phocensium vr-
bium expugnata, aut facto in eam impetu
vi capta est, sed persuasione funditus omnes
perierunt, maximo argumento est, id eis ac-
cidisse

ἔσπεύσαθ' ὡς τάς ἀρεδὴν Ἀπολέας, μέγιστόν ἐστι σημεῖον ἔστι διὰ
 τούτοις πεισθέντας αὐτὰς, ὡς ὑπὸ ἔφ' Φιλίππου σωθήσονται, ταῦτα
 παθεῖν· ἔστι γὰρ ἐκείνόν γε ἡγήσομαι. φέρε δὴ μοι καὶ τὴν συμμαχίαν
 τὴν τῶν Φωκέων, καὶ τὰ δόγματα, ὑφ' ὧν καθείλεν αὐτῶν τὰ
 τεῖχη, ἵν' εἰδῆτε, οἷον ὑπαρχόντων αὐτοῖς παρ' ὑμῶν, οἷον ἔτυχον
 διὰ τούτοις, τὰς θεοῖς ἐχθρὰς. λέγε. ΣΤΥΜΜΑΧΙΑ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ
 ΦΩΚΕΩΝ. ἂ μὲν τοίνυν ὑπῆρχε παρ' ὑμῶν αὐτοῖς, ταῦτ' ἐστὶ,
 φιλία, συμμαχία, βοήθεια· ὧν δ' ἔτυχον διὰ τούτων, τὸν βοηθή-
 σαι κωλύσθω ὑμᾶς ἀκέραια. λέγε. ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΚΑΙ
 ΦΩΚΕΩΝ. ἀκέραια, ὧ δῶδρες Ἀθηναῖοι. ὁμολογία Φιλίππου καὶ
 Φωκέων φησὶν, ἐχὶ Θεβαίων καὶ Φωκέων, ἐδὲ Θεσσαλῶν καὶ Φω-
 κέων, ἐδὲ Λοκρῶν, ἐδὲ ἄλλων τῶν παρόντων ἐδενός. καὶ πάλιν,
 ὡς ἀδομῶναι ἡ τὰς πόλεις φησὶ Φωκέας Φιλίππῳ, ἐχὶ Θεβαί-
 οῖς, οὐχὶ Θεσσαλοῖς, ἐδὲ ἄλλῳ ἐδενί. διὰ τί; ὅτι Φίλιππος
 ἀπηγέλλετο πρὸς ὑμᾶς ὑπὸ τούτων, ἵππῃ τῇ τῶν Φωκέων σωτηρία
 παρεληλυθέναι. τέτω δὲ πάντ' ἵππιδου, καὶ πρὸς τούτων πάντ'
 ἐσκοποῦν· πρὸς τούτων ἐποιεῖτο τὴν εἰρήνην. λέγε δὴ τὰπίλοιπα,
 καὶ σκοπεῖτε τί πεισθύνω, τί ἔπαθον. ἀρεὰ γε ὁμοία, ἢ ὡς ἀπλή-
 σια, οἷς ἔστι ἀπὸ γῆρας; λέγε. ΔΟΓΜΑ ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΩΝ. τέτων,
 ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δεινότερα ἔστι γέγονεν, ἐδὲ μείζω πρᾶγμα

cidisse propterea quod Aeschini credide-
 runt, se a Philippo conservatum iri: neque
 enim illum ignorabant. age, profer mihi et
 societatem Phocensium, et decreta per quae
 muros eorum subruit, ut sciatis, qua neces-
 situdine vobiscum coniuncti, qualia pertu-
 lerint propter istos sacrilegos. recita. SOCIE-
 TAS ATHENIENSIVM ET PHOCENSIVM.
 coniuncti igitur fuere vobiscum, amicitia,
 societate, auxilio: quid vero pertulerint pro-
 pter istum, qui vos opem ferre prohibuit,
 audite. recita. CONVENTA PHILIPPI ET
 PHOCENSIVM. auditis Athenienses. con-
 venta Philippi et Phocensium, inquit, non
 Thebanorum et Phocensium, nec Thessa-

lorum et Phocensium, nec Locrensium, nec
 aliorum qui adfuerunt vilius. et rursus, tra-
 dendas esse, inquit, urbis Philippo, non
 Thebanis, non Thessalis, non alii cuiquam.
 quapropter? quia renunciabatur ab istis,
 Philippum propter Phocensium conserva-
 tionem adesse. ei igitur credebant omnia,
 ad eum omnia referebant, cum eo pacem
 faciebant. age recita reliqua, considerate
 quae sperarint, et quae sint perpeffi. nun-
 quid similia et consentanea illis, quae iste
 renunciavit? recita. DECRETVM AMPHI-
 CTYONVM. his, Athenienses, nihil atro-
 cius factum est, nec maius, non modo no-
 stra aetate in Graecia, sed nec, ut opinor,
 et-

ἐφ' ὑμῶν ἐν τοῖς Ἑλλήσιν· οἶμαι δὲ ἐδὲ ἐν τῷ παρόντι χρόνῳ. πηλικύτων μύθοι, καὶ τοιούτων πραγμάτων εἰς ἀνὴρ κύριος Φίλιππος γέγονε διὰ τέτοις, οὗτος δὲ Ἀθηναίων πόλεως, ἢ παρὰ τῶν Ἑλλήνων πάτριον, καὶ μηδὲν τοιοῦτον φειορᾶν γινώσκον. ὃν μὲν τοίνυν πρόπον ④ ταλαίπωροι Φωκεῖς ἀπολώλασιν, καὶ μόνον ἐκ τῶν δογμάτων τούτων εἶναι ἰδεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἂν πέπρακται. θεάματα δεινόν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ἐλεεινόν. ὅτε γὰρ νυνὶ ἐπορεύομεθα εἰς Δελφούς, ἐξ ἀνάγκης ἡν ὁρᾶν ἡμῖν πάντα ταῦτα, οἰκίας καλῆσκαμνύσας, τείχη φειρημύρα, χώρας ἐξημον τῶν ἐν ἡλικίᾳ, γυναῖκα δὲ, καὶ παιδάρεα ὀλίγα, καὶ πρεσβύτας ἀνθρώπους οἰκτρύς· ὅλως δὲ, οὐδὲ ἂν εἰς ἐφικέσθαι δυνάμετο τῷ λόγῳ τῶν ἐκεί κακῶν νυνὶ ὄντων. ἀλλὰ μὲν, ὅππῃ τὴν ἐνδοπίαν πόλιν Θεβαίοις ψῆφον ἐθεντο· εἴτοι περὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἀνδραποδισμῶν παρὰθεῖσαν, ὑμῶν ἔγωγε ἀκούω πάντων. τίνα ἂν οὐκ οἶσθε, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς παρονομοῦντες ὑμῶν, εἰ λάβοιεν αἰσθησιν, ψῆφον ἢ γνώμην θεῶν περὶ τῶν τοῦ Φωκεῶν ὀλέθρων αἰτίων; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι, καὶ καταλεύσαντας αὐτοὺς ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ καθαγῆς ἔσεσθαι νομίζειν. πῶς γὰρ ὅχι αἰχρὸν, μᾶλλον δὲ τίς ἐστιν ὑπερβολὴ τούτου, τοὺς σεσωκότας ἡμᾶς τότε, καὶ τὴν σώξασαν περὶ ἡμῶν ψῆφον θεμύρους, τούτους τῶν ἐναντίων

etiam superiori tempore. tantarum igitur et talium rerum vnus homo Philippus potitus est per istos: incolumi vrbe Atheniensium, cui praeesse Graecis patrium est, et non conuiuere, vt quicquam tale perpetretur. quemadmodum igitur aerumnosi Phocenses interierint, cum ex his decretis videre est, tum etiam ex ipsis rebus quae actae sunt. quae res spectaculum, Atheniensēs, crudele sunt et miserabile. cum enim nuper Delphos proficisceremur, necesse habebamus ea videre omnia, aedificia diruta, moenia prostrata, regionem iuuentute desolatam, mulierculas duntaxat, et paucos puerulos, et senes, homines miserandos: denique nemo

Vol. II.

verbis assequi possit ea mala, quae nunc illic sunt. atqui eos olim contrarium Thebanis pro vobis tulisse suffragium, cum de vrbis excidio ageretur, e vobis ego omnibus audio, quod igitur putatis, Atheniensēs, maiores vestros, si in vitam redirent, suffragium aut quam sententiam laturos, de interitus Phocensium auctoribus? equidem arbitrator, tametsi eos suis manibus lapidassent, nullum se commisisse piaculum putaturos. qui enim turpe non sit, imo quae maior esse turpitudine queat, quam iis, qui nos tum conseruauerunt, et salutare pro nobis suffragium tulerunt, contraria per istos accidisse: et neglectos esse, iis acceptis malis, qua-

S

τετυχηκέναι διὰ τούτους, καὶ φειδῶσθαι τοιαῦτα πεπονθότας, οἷα οὐδένες ἄλλοι πᾶν Ἑλλήνων; τίς οὖν ὁ τούτων αἴτιος; τίς ὁ ταῦτα φενακίσας; οὐχ οὗτος; πολλὰ μὲν τοίνυν ἂν πῆ, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Φίλιππον δὴ δαίμονισας τὴν τύχης, εἰκότως τοῦτο μάλιστα ἂν δαίμονισεν ἀπάντων, ὃ, μὰ τὰς θεούς, καὶ τὰς θεάς, οὐκ ἔχω λέγειν ἔγωγε ἄλλον, ὅς τις δὴ τύχηκεν ἐφ' ἡμῶν. τὸ μὲν γὰρ πόλεις μεγάλας εἰληφέναι, καὶ χώραν πολλὴν ὑφ' ἑαυτῶν πεποιῆσθαι, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, ζηλώτα μὲν εἰν, οἶμαι, καὶ λαμπροτάτη πᾶσι γὰρ οὐ; ἔχοι δ' ἂν τις εἰπεῖν πεπραγμένα καὶ ἑτέροις πολλοῖς. ἀλλ' ἐκεῖνο ἴδιον, καὶ οὐδενὶ πᾶν ἀπάντων ἄλλῳ γεγονὸς δὴ τύχημα. τὸ ποῖον; τὸ, ἐπειδὴ πονηρῶν ἀνθρώπων εἰς τὰ πράγματα αὐτῶν ἐδέησε, πονηροῖς εὐρεῖν, ἢ ἐβλάβετο. πῶς γὰρ ἔχ' ἔτοι τρεῖς τοὶ δικαίως ὑποληφθεῖεν ἂν, εἴγε ἂν ὑπὲρ ὧν αὐτὸς Φίλιππος, πλειόντων ὄντων αὐτῶν τῶν διαφορῶν, ἔκ' ἐτόλμα ψεύσασθαι, ἔτ' εἰς Ὀπισθολὴν γράψαι ἐδεμίαν, ἐδὲ πρεσβυτὴς ἐδὲ εἰς εἶπε τῶν παρ' ἐκείνων; ὅτι ταῦτα ἔτοι μισθώσαντες ἑαυτὰς, ὑμᾶς ὀξυπατάων; καὶ ὁ μὲν Ἀντίπατρος, ὃς ὁ Παρμενίων, δεσπότης διακονοῦντες, καὶ ἔ' μέλλοντες μὲν ταῦθ' ὑμῖν ἐνδοξέσθαι, ὅμως τῶν ὀξυπατάων, τὸ μὴ δι' αὐτῶν ὑμᾶς ὀξυπατασθῆναι. ὃ δ' ὁ Ἀθιναίων, τὴν ἐλευθερωτάτης πόλεως, πρὸς ταχθῆναι, ὑμᾶς, οἷς ἀπαντῶντας ἐμβλέπειν, οἷς συζῆν ἀνάγκη τὸν λοιπὸν βίον, καὶ ἐν οἷς δι-

qualia nulli Graecorum alii acceperunt? quis igitur eorum auctor? quis imposturae artifex? an non iste? cum autem, Athenienses, fortuna Philippi multis sit praedicanda nominibus, tum vero hoc felicissimum ei contigit, quod, ita me dii deaeque omnes ament, haud scio an ulli contigerit nostris temporibus. nam urbis magnas cepisse, et multas nationes subegisse, et eius generis omnia, praedicanda sane sunt, et splendida: quis enim neget? sed eadem, et a multis aliis facta recenseri queant. illam pecularem, et cum alio nemine omnium communem habet fortunam. quam? quod, cum improbos homines ad suas res conficiendas re-

quireret, improbiores reperit quam voluisset. quis enim istos talis esse non fateatur, siquidem quae nec ipse Philippus, cum eius tanta res ageretur, ementiri audebat, nec in villas inscribere literas, neque legatorum eius ullus dixit, ad ea isti locata sua opera vos deceperunt? ac Antipater quidem et Parmenio, domino inferuientes, neque deinceps collocuturi vobiscum, tamen id excogitarunt, ne per se vos deciperemini: isti vero Athenarum, liberrimae civitatis, legati delecti, vos, quos obuios intueri, cum quibus familiariter vivere reliquo vitae tempore necesse habent, et apud quos rationem actorum reddaturi erant, vos inquam decipere non dubitarunt.

θνώας ἡμελλον δώσθιν τῶν πεπραγμένων, τέτρε δ'ξαπαλῶν ὑπέ-
 σταν. πῶς ἂν δῶθωποι κακίαι, ἢ μᾶλλον λπονενομημοί τέτων
 ἡρώων; ἵνα τοίνυν εἰδῆτε, ὅτι ἔ κατάρχετός ἐστιν ὑφ' ὑμῶν, καὶ
 εἰδ' ὅσον ὑμῖν εἰδ' ὁσεβές ἐστι τοιαῦτα ἐψδυσμῶν αὐτὸν ἀφεί-
 ναί, λέγε πῖν δ'ραν, ἔ ἀνάγνωθι λαβὼν πῖν ἐκ τ' νόμου ταυλινί.
 ΛΡΑ. ταυτ' ὑπερ ὑμῶν, ὡ ἀνδρες Αθηνᾶιοι, καθ' ἐκάστην ἐκκλη-
 σίαν ὁ κῆρυξ δ'χέ'), νόμῳ περστέαγμῶνα, ἔ ὅταν ἡ βελή κά-
 θῃ), παρ' ἐκείνη πάλιν. καὶ ταυτ' ὅκ ἐνεστιν εἰπεῖν τέτω, ὡς ὅκ
 δ' ἡδ' ὑπογραμματαύων γὰρ ὑμῖν, καὶ ὑπερβῶν τῇ βελῇ, αὐτὸς
 δ'ξηγεῖτο τὸν νόμον τέτον τῷ κῆρυκι. πῶς οὐδ' ὅκ ἄτοπον, καὶ
 ὑπερφυές ἂν πεποιηκότες ὑμῖς εἴητε, εἰ ἄρ' ἂ περσάτῃτε,
 μᾶλλον δ' ἀξίετε ποιήσῃν ὑπερ ὑμῶν ὅτ' θεός, ταυτ' αὐτοῖ
 κύριοι γεγνημῶν τῇμερον μὴ ποιήσετε ἀλλ' ὃν ἐκείνοις δ'χέδε
 δ'ξῶλη ποιῆν, αὐτὸν, καὶ ἡρώς, καὶ οἰκίαν, τέτον ἀφίειτε αὐτοῖ; μη-
 δαμῶς. ὅς γὰρ ἂν ὑμᾶς λάθῃ, τέτον ἀφίειτε τοῖς θεοῖς κολάζῃν
 ὃν δ' αὐτοῖ λάβῃ, μηκέτ' ἐκείνοις περ τέτρε περσάτῃτε. Εἰς
 τῖνυν τέτ' ἀναιδείας, καὶ τόλμης ἤξεν αὐτὸν ἀκῶ, ὡς πάλιν
 τῶν πεπραγμένων ἐκσάνῃα, ὃν ἀπήγειλεν, ὃν ὑπεχέτο, ὃν πε-
 φενάκιε πῖν πόλιν, ὡπερ ἐν ἄλλοις πῖν κρινόμῶν, καὶ ὅκ ἐν
 ὑμῖν τοῖς πάντ' εἰδόσι, πρῶτον μὲν Λακεδαιμονίων, εἶτα Φωκίων,
 εἰθ' Ἡγησίππε καληγορήσθιν. ἐστὶ τ' ταῦτα γέλως, μᾶλλον τ' ἀ-

bitarunt. quo pacto homines vlli improbio-
 res aut profligatiores esse queant? ut autem
 sciatis, eum a vobis diris etiam imprecatio-
 nibus esse obligatum, et nefas esse vobis et
 impium, talia mentitum absolueret, recita
 deuotionem, et lege: eam cape quae hac
 lege continetur. DEVOTIO. haec pro vobis,
 Athenienses, in singulis concionibus praeco
 vota facit, mandata legibus, et cum senatus
 confedit, apud eum repetit. neque iste se
 haec ignorare potest dicere: dum enim scri-
 ptioni apud vos daret operam, et senatui in-
 feruiret, ipse legem hanc praeconi enarra-
 bat. an non igitur absurdum quiddam, et
 rerum naturae contrarium faceretis, si, quae

mandatis, imo quae petitis, ut dii vestram
 vicem exsequantur, ea cum hodie in vestra-
 pte manu sint, non facietis: sed quem ab illis
 male perdi optatis, ipsum, et genus, et fami-
 liam eius, eum ipsi absoluetis? nequaquam.
 nam qui vos fefellerit, eum diis puniendum
 relinquit: quem vero ipsi deprehenderitis,
 de eo nihil iam illis mandatote. Eo autem
 impudentiae et audaciae venturum eum esse
 audio, ut, omnibus actis cedens, quae re-
 nunciauit, quae pollicitus est, per quae rem-
 publicam decepit, tanquam apud alios quof-
 piam iudicium exerceatur, non apud vos
 qui omnia nostis, primum Lacedaemonios,
 deinde Phocens, denique Hegesippum sit

ναιχωπία δεινή. ὅσα γὰρ νῦν ἐρεῖ περὶ τῶν Φωκέων, ἢ τῶν Λακεδαιμονίων, ἢ Ἐγχεσίππου, ἢ ὡς Πρόξενον εἶχ' ὑπεδέξαντο, ἢ ὡς ἀσεβεῖς εἰσιν, ἢ ὅ, τι ἂν δὴ ποιεῖ αὐτῶν κατηγορεῖ, πάντα δὴ που ταῦτα περὶ Ἐὐβοίας πρέσβεις τούτους δῶρ' ἤκην, ἐπέπρακτο· καὶ οὐκ ἦν ἐμποδὼν τῷ τὰς Φωκέας σώζειν. ὥς τις φησιν; Αἰχίνης αὐτὸς ἔτοσι. εἰ γὰρ ὡς, εἰ μὴ διὰ Λακεδαιμονίους, εἰδ' ὡς, εἰ μὴ Πρόξενον εἶχ' ὑπεδέξαντο, εἰδ' ὡς, εἰ μὴ δι' Ἐγχεσίππον, εἰδ' ὡς, εἰ μὴ διὰ τὸ, ὅτι τὸ, ἐσώθησαν ἂν οἱ Φωκεῖς, εἶτω τότε ἀπήγειλεν· ἀλλὰ πάντα ταῦτα ὑπερβὰς διαρρήδην ἤκην ἔφη πεπεικῶς Φίλιππον, Φωκέας σώζειν, τὴν Βοιωτίαν οἰκίζειν, ὑμῖν τὰ πρᾶγματα οἰκῆα ποιεῖν, ταῦτα πεπεράξατο, δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν, διὰ ταῦτα χεῖμαθ' ἑαυτῷ τὰς Θεβαίους ἑπικεκρυχέναι. μὴ τοίνυν ἂν περὶ Ἐὐβοίαν ἀπαγγεῖλαι ταῦτα ἐπέπρακτο ἢ Λακεδαιμονίοις, ἢ Φωκεῶσιν, ἀκείει, μηδὲ ἀνέχεσθαι, μηδὲ κατηγορεῖν ἑατέ Φωκέων, ὡς πονηροί. εἰδὲ γὰρ Λακεδαιμονίους διὰ τὴν ἀρετὴν ποιεῖ ἐσώσαι, εἰδὲ τὰς καταράτας Εὐβοέας τετρασί, εἰδὲ ἄλλους πολλὰς· ἀλλ' ὅτι συμφέρον ἡμῶν, σῶς εἶναι, τῇ πόλει, ὥσπερ Φωκέας νυνί. καὶ τί, τῶν Φωκέων, ἢ τῶν Λακεδαιμονίων, ἢ ὑμῶν, ἢ ἄλλου πινὸς ἀνθρώπου, μὴ τὰς περὶ τὰς λόγους ἑξαμαρτόντων, οὐκ ἀπέβη τὰ περὶ ὑμᾶς ὑπὸ τούτοις τότε ρηθέντα· τίτ' ἐρωτᾶτε.

accusaturus. quae quidem ridicula sunt, vel summae potius sunt impudentiae. quae enim nunc dicet de Phocensibus, aut Lacedaemoniis, aut Hegesippo, aut de Proxeno non recepto ab eis, aut de impietate eorum, aut quocunque nomine eos accusabit, ea certe facta fuerant omnia, priusquam legati isti huc venissent: neque obstabant, quo minus Phocenses conseruarentur, quo auctore? isthoc ipso Aeschine. neque enim si absque Lacedaemoniis esset, neque si Proxenum non repulissent, neque si per Hegesippum non stetisset, neque si hoc vel illud non impedisset, conseruatum iri Phocensis, non ita tum renunciauit: sed his omnibus praeteritis, se aduenire verbis disertis dixit, ac

persuasisse. Philippo ut Phocensis conseruaret, ut Boeotiae urbis instauraret, ut vestrae auctoritati negocia committeret, ea statim confectum iri intra biduum, aut triduum, propterea se a Thebanis proscripsum, promissa interfectori pecunia. ne igitur ea quae ante istius renunciationem vel a Lacedaemoniis facta fuerunt, vel a Phocensibus, audiatis, aut patiamini, neque Phocensium accusare improbitatem finatis, neque enim Lacedaemonios olim propter virtutem eorum conseruastis, neque execrandos illos Euboeensis, neque alios multos: sed quod eos esse incolumis, e republica erat, ut etiam nunc Phocensis. et quid Phocenses, aut Lacedaemonii, aut vos, aut alii aliqui mortales deliquerint

ὃ γὰρ ἔξει δεῖξαι. πέντε γὰρ γεγονάσιν ἡμέραι μόναι, ἐν αἷς
 ὅδ' ἀπήγειλε τὰ ψυδῆ· ὑμεῖς ἐπισύσατε· ④ Φωκεῖς ἐπύθον-
 το· ἐνέδωκαν ἑαυτὰς· ἀπώλοντο. ὅθεν, οἶμαι, καὶ δηλὸν ἐστὶ σαφὲς,
 ὅτι πᾶσα ἀπάτη καὶ τέχνη συνεσθλεύσθη· ὡς καὶ τὰς Φωκέας ὀλέ-
 θρου. ὃν μὲν γὰρ χρόνον ἔχ' οἷός τ' ἦν εἰλθεῖν ὁ Φίλιππος· διὰ
 τὴν εἰρήνην, ἀλλ' ἦν ἐν πῶδ' αὐτῶν, τὰς Λακεδαιμονίους μετεπέμ-
 πετο, πάντα τὰ πρᾶγματα ὑποχόμενος· πρᾶξεν ἐκείνοις, ἵνα
 μὴ δι' ὑμῶν αὐτὰς ④ Φωκεῖς ὑποποιήσωνται· ἐπειδὴ δ' ἦκεν εἰς
 Φύλας, ④ Λακεδαιμόνιοι δ' αἰδομένοι τὴν ἐνεδραν ὑπεχώρη-
 σαν, τῷτον αὖτε προκαθῆκεν ἑξαπαλῶν ὑμᾶς, ἵνα μὴ πάλιν ὑμῶν
 αἰδομένων, ὅτι Θεβαίοις τὰ πρᾶγματα πρᾶττει, εἰς χρόνους, ὥς
 πόλεμον, καὶ τριβὴν ἐμπέσῃ, τῶν μὲν Φωκῶν ἀμνηστώνων, ὑμῶν
 δὲ βοηθούτων, ἀλλ' ἀκοντὶ πάνθ' ὑφ' ἑαυτῶν ποιήσεται. ὅπως καὶ
 γέγονε. μὴ οὖν ὅτι καὶ Λακεδαιμονίους καὶ Φωκέας ἐξηπάτησε
 Φίλιππος, διὰ ταῦθ' ὥν ὑμᾶς ὅδ' ἐξηπάτησε, μὴ δότω δίκην.
 ὃ γὰρ δίκαιον. Ἄν τοίνυν ἀντὶ Φωκῶν, καὶ Πυλῶν, καὶ τῶν ἄλλων τῶν
 ἀπολωλότων, Χερρόνησος· ὡς ὡρίεσθαι τῇ πόλει λέγει, πρὸς Διὸς
 ὥς θεῶν, μὴ ἀποδέξῃσθε, ὡς ἄνδρες δικασαί, μηδὲ ὑπομείνητε,
 πρὸς οἷς ἐκ τῆς πρεσβείας ἠδίκησθε, καὶ ἐκ τῆς ἀπολογίας ὀνειδῆ-
 σθε καὶ κατασθλεύσασθαι τῇ πόλει· ὡς ἄρα ὑμεῖς τῶν ἰδίων τι κτημά-

liquierint post istius verba, quo minus eius orationem euentus sequeretur, id rogitate. neque enim ostendere potest. nam quinque dies duntaxat intercesserunt, in quibus iste falsa renunciauit: vos credidistis: Phocenses audiuerunt: se dediderunt: perierunt. unde opinor etiam manifeste patet, omnem imposturam et fraudem fuisse instructam in Phocensium interitum. quo enim tempore Philippus venire non poterat propter pacem, sed sese comparabat, Lacedaemonios accersibat, se facturum eis esse omnia pollicitus, ne eos sibi Phocenses, vobis intercessoribus, conciliarent: postquam autem venerat in Py-las, et Lacedaemonii, animaduersis infidiis, recefferant, rursus istum praemisit ad vos

decipiendos, ne iterum, vobis intelligentibus eum Thebanorum agere negotium, tempus terere, et bellum gerere cogeretur, tum Phocensibus se defendentibus, tum vobis opem illis ferentibus, sed vt citra pul-veris tactum (quod aiunt) omnia conficeret. idque factum est. non igitur quod et Lace-daemonios et Phocensis decepit Philippus, propterea iste se vobis impune illufisse pos-tulet, neque enim aequum est. Quod si pro Phocensibus, et Pylis, et aliis rebus quae pe-rerunt, Chersonesum superesse reipublicae dixerit, per deos vos obsecro, iudices, ne ad-mittatis, neque patiamini, vt ad legationis iniurias etiam ex defensione probrium ciui-tati concilietur: vos, vt aliquid priuati eri-peretis

τῶν ὑπεξαίρουμένων, τὴν τῶν συμμαχῶν σωτηρίαν προήκατε. ἔγὼ δὲ ἐποίησατε τὸτο, ἀλλ' ἤδη τ' εἰρήνης γεγονίας, καὶ τ' Χερρόνητον σώας ἔσσης, τέταρτος μῆνας ὅλοις ἐσώζοντο. ④ Φωκεῖς τὰς ὑπερῶν ἢ ὅτε τὰ ψευδολογία, μὲν ταύτ' ὑπερῶν αὐτὰς ἀπώλεσεν, ἐξαπατήσασα ὑμᾶς. εἴτα καὶ νῦν ἐν μείζονι κινδύνῳ τὴν Χερρόνητον ἔσαν διήσειε, ἢ τότε. πότερον γὰρ διπορώτερον ἀνδίκῳ ἔδωκε Φίλιππος ἐξαμαρτῶν εἰς αὐτὴν, πρὶν τῶν πῦρ πόλεως καταλαβεῖν, ἢ νῦν; ἐγὼ μὲν οἶμαι τότε πολλῶ. τίς οὖν ἢ ταύτης φεικσία, τῶν φόβων ἀφηρημένων, καὶ τῶν κινδύνων τῶν ἐβελήθει αὐτὴν ἀδικῆσαι; Ἐπὶ τοίνυν, καὶ τοιούτων π μέλλειν αὐτὸν ἀκῶα λέγειν, ὅτι θαυμάζει, τί δήποτε Δημοσθένης μὲν αὐτὸς κατηγορεῖ, Φωκέων δὲ ἐδείς. ὥς δὴ τὸτ' ἔχει, βέλπον κατακῆσαι παρ' ἐμῶ. Φωκέων τῶν ἐκπεπρωκότων ④ μὲν, οἶμαι, βέλπσοι ἐμειλιώτατοι, φυγάδες γεγενημένοι, καὶ τοιαῦτα πεπονθότες, ἡσυχίαν ἄγουσι, καὶ ἐδείς ἀν' αὐτῶν ἐβελήσειεν, ὑπὲρ τῶν κοινῶν συμφερῶν, ἰδίαν ἔχθραν ἀνελείψ. ④ ὅτι μηδοποιῶν ἄνθρωπος δαγυρίου ποιήσονται, τὸν δῶσοντα οὐκ ἔχουσιν ἑαυτοῖς. οὐ γὰρ ἐγὼγ' ἀν' ἔδωκα ἐδένι ἐδέν, ὥς μοι παρὰ δούτας ἐνταυθοῖ, βοᾶν οἶα πεπόνθασιν ἢ γὰρ ἀλήθεια, καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς βοᾶ. ἀλλὰ μὴν, ὅ, τε δήμου ὁ τῶν Φωκέων, ἔτω κακῶς ἐλεεινῶς διάκει, ὥς τε μὴ πρὸς τὴν κατηγορεῖν ἐκάσῃ τὰς Ἀθηναίων δυνάμεις εἶναι

peretis, sociorum salutem neglexisse. neque enim ita fecistis, sed pace iam facta, et Chersoneso incolumi, quatuor totos mensis post salui fuere Phocenses; sed istius mendacia, quibus vos in fraudem illexit, eos, his actis demum, perdiderunt. deinde Chersonesum nunc etiam in maiore versari periculo, quam tum, reperietis. vtrum enim facilius fuisset vlciſci Philippum, si quid in eam commisisset, antequam horum aliquid reipublicae praeſcipuisset, an nunc? equidem opinor tum fuisse longe facilius. quae igitur eius est provinciae nunc praerogativa, adempto metu et periculis ei, qui illam sit affecturus iniuria? Iam etiam tale quiddam

eum esse dicturum audio, mirari se, cur a Demosthene accusetur, a Phocensium autem nemine. quod cuiusmodi sit, in primis ex me audire praestat. Phocensium optimi quique et modestissimi, extorres facti, et ad hunc modum tractati, ocium nimirum agunt, neque quisquam eorum propter rempublicam priuatas suscipere velit inimicitias: qui vero nihil sine pecunia facturi sint, ii praebitorum non habent, neque enim ego cuiquam quicquam dederim, ut hic mihi assistentes clamitarent, qualia perpeſsi essent: veritas enim et res ipsa clamat. cum populo autem Phocensium, adeo male et miserabiliter agitur, ut iam eis non laborandum sit de accusandis

τὸν λόγον, ἀλλ' ἐ δαλδύειν, καὶ τεθνήσκειν τὰ φόβῳ, καὶ τὰς Θηβαίοις, καὶ τὰς Φιλίππων ξένοις, ἐς ἀναγκάζον) τρέφειν, διωκισμῶν κ' κώμας, καὶ παρηρημένοι τὰ ὅπλα. μὴ δὴ ταῦτα λέγειν αὐτὸν ἔατε, ἀλλ' ὡς οὐκ ἀπολώλασι Φωκεῖς δεικνύναι, ἢ ὡς ἐχ' ὑπέχετο σῶσαι αὐτὰς Φιλίππων. τῶτο γὰρ εἰσι πρεσβείας εὐδύναι, τί πέπρακ'; τί ἀπήγειλας; εἰ μὴ ἀληθῆ, σῶζε· εἰ δὲ ψευδῆ, δίκην δός. εἰ ὅ μὴ πάρεσι Φωκεῖς, τί τῶτο; ἔτω γ' διέσκαας αὐτὰς, οἶμαι, τὸ μέγ' σὺ, ὥς τε μήτε τοῖς φίλοις βοηθεῖν, μήτε τὰς ἐχθρὰς ἀμύνεσθαι δύνασθαι. Καὶ μὴν, ὅπ' χωρεῖς τ' ἄλλης αἰχμῆς καὶ ἀδοξίας, ἣν τὰ πεπραγμένα ἔχει, καὶ μεγάλοι κίνδυνοι φερεσῶσιν ἐκ τούτων τὴν πόλιν, ῥάδιον δεῖξαι. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τὰ Φωκῶν πολέμῳ, καὶ τὰ κυρείους εἶναι Πυλῶν Φωκέας, ἢ τε ἀπὸ Θηβαίων ἄδεια ὑπέσχετο ὑμῖν, καὶ τὸ μηδέπο' αὖ ἐλθεῖν εἰς Πελοπόννησον, μηδ' εἰς Εὐβοίαν, μηδ' εἰς τὴν Ἀττικὴν Φιλίππων, μηδ' ἑ Θηβαίους; ταύτῃ μέντοι τὴν ἀπὸ τοῦ τόπου καὶ τῶν πραγμάτων αὐτῶν ἀσφάλεια ὑπέσχεσαν τῇ πόλει, ταῖς τούτων ἀπάταις καὶ ψευδολογίαις πεσόντες, πρὸς καθ' ὑμᾶς καὶ τελευτισμένῳ ὅπλῳ, ἐ πολέμῳ συνεχεῖ, καὶ πόλεσι μεγάλαις συμμάχων ἀνδρῶν, καὶ χώρα πολλῇ, φειδέτε ἀνασταθεῖσαν. καὶ μαλακά μὴ ἢ περὶ τὴν βοήθειαν εἰς Πύλας ὑμῖν γέγονεν, ἣν μ' πλειόνων ἢ διακοσίων ταλάντων ἐποιήσατε, εἰάν

sanctis rationibus Athenis perperam redditis, sed de eo, ne seruiant, et metu emoriantur tum Thebanorum, tum Philippi militum, quos alere coguntur, in vicos redacti, et armis spoliati. ne igitur ista eum dicere finite, sed, aut non periisse Phocensis, ostendere iubete, aut se non promississe, Philippum eos conservaturum. nam hae sunt legationis rationes, quid actum est? quid renunciasti? si vera, absoluitur, sin falsa, dato poenas. quod si Phocenses non adsunt, quid tum? sic enim tractasti eos, pro tua quidem parte, ut nec amicis opitulari, nec inimicos vlcisci possint. Iam praeter dedecus et ignominiam, quae in actis insunt, etiam magna ex his orta esse

reipublicae pericula, ostendi facile potest. quis enim vestrum ignorat, Phocensi bello, dum Phocenses Pylas tenerent, nec a Thebanis quicquam vobis fuisse metuendum, nec vel in Peloponnesum, vel in Euboeam, vel in Atticam venturum fuisse Philippum, aut Thebanos? eam igitur securitatem, quae et a loco et rebus ipsis reipublicae suppetebat, istorum fraudibus et mendaciis circumuenti, vos amisistis; atque armis, et bello perpetuo, et magnis vrbibus sociorum hominum, et amplo agro munitam passi estis euertere. itaque frustra priora auxilia in Pylas missa sunt, quae amplius ducentis talentis vobis constiterunt, si etiam priuatos eorum, qui expe-

λογίσασθε τὰς ἰδίας δαπάνας τῶν στρατοσάμων· μάταια δὲ καὶ αἱ καὶ Θηβαίων ἐλπίδες. ὃ δὲ, πολλῶν ὄντων καὶ δεινῶν, ὧν ὅδ' ὑποθέσκει Φιλίππῳ, πλείων ὑβριν ὥς ἀληθῶς ἔχει καὶ τὴν πόλεως, καὶ καὶ πάντων ὑμῶν, τὸτ' ἀκυστά μιν· ὅτι τοῖς Θηβαίοις ἐγνωκότ' ὁ Ἰσάρχης ὁ Φιλίππου πάνθ' ἅπας προήρητο ποιεῖν, ὅδ' ἀπαγείλας τάνδρ' ἡμῶν, καὶ φανερὰς ἰπιδείξας ὑμᾶς ἐχὶ βολομένοισι, ὑμῖν μὲν πῶς ἔχθραν τὴν πρὸς Θηβαίους μείζω, Φιλίππῳ δὲ τὴν χάριν πεποίηκε. πῶς ἂν ἐν ὑβριστικώτερον ἄνθρωπον ὑμῖν ἐχέσαστο; λέγε δὴ τὸ ψήφισμα λαβὼν τὸ τοῦ Διοφάντη, καὶ τὸ ὁ Καλλισθένοιο, ἵν' εἰδῆτε, ὅτι, ὅτε μὲν τὰ δέοντα ἐποιεῖτε, θυσῶν δὲ ἐπαίνων ἡξίσθε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις· ἐπειδὴ δὲ ὑπὸ τέτων παρεκρέδητε, παῖδας καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν μελοκομίζετε, καὶ τὰ Ἡράκλεια ὄντος τείχεος θύειν ἐψηφίζεσθε, εἰρήνης ἔσσης. ὃ καὶ θαυμάζω, εἰ τὸν μηδὲ τῶν θεῶν, καθ' ὃ πάτερον ἦν, πρῶτον ποιήσασθαι, τῶτον ἀτιμώρητον ἀφήσειε· λέγε τὸ ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ. ταῦτα μὲν τότε ἄξια, ὧς ἄνδρες Αθῆναιοι, τῶν πεπραγμένων ἐψηφίσασθε. λέγε δὴ τὰ καὶ ταῦτα. ΨΗΦΙΣΜΑ. ταῦτα τότε ἐψηφίσεσθ' ὑμεῖς διὰ τέτους, ὅτι ἐπὶ ταύταις ταῖς ἐλπίσιν ἔτε καταρχὰς ποιησάμενοι τὴν εἰρήνην καὶ τὴν συμμαχίαν, ἔθ' ὑστερον ἐγράψαι περὶ ἐνέλης

expeditioni interfuerunt, sumptus supputetis: inanis etiam spes est, quam de viciscendis Thebanis conceperatis. quod autem omnium, cum multa et acerba ea sint, in quibus iste Philippo inferuit, et in rempublicam et in vos omnis, contumeliosissimum est, id ex me audite. cum Philippus ab initio constitisset, omnia quae decreuerat praestare Thebanis, iste contrario nunciato, vestraque auersatione declarata, et vobis inimicitias Thebanorum auxit, et gratiam Philippo. quis igitur mortalium insolentius agere vobiscum potuisset? cape decretum Diophanti et Callisthenis, et recita, ut sciatis, cum officio fungere mini, supplicationes de-

cretas, et laudationibus affectos esse vos, et a ciuibz vestris, et ab aliis: postquam autem isti vos deceperint, vos liberos et uxores ex agris in urbem transtulisse, et sacra Herculis, cum pax esset, intra moenia faciendae decreuisse. id quod miror, si eum, per quem deos patrio ritu colere non licuit, impune dimittetis. recita decretum. DECRETVM. haec igitur olim e dignitate rerum gestarum decreuistis. age et recita et ea quae sequuntur. DECRETVM. haec tum vos decreuistis, ab istis impuls, cum ea spe initio neque pacem fecissetis, neque societatem inissetis, neque post cum adducti estis, ut posteros etiam scripto complecteremini: sed tanquam mira-

αὐτὴν καὶ τοῖς ἐκγόνοις· ἀλλ' ὡς θαυμάσια ἡλίκᾳ πεισόμενοι
 διὰ τέρας ἀγαθὰ. Ἐ μὲν καὶ μὲν ταῦτα ὅσῃς πρὸς Πορθμῶ,
 ἢ πρὸς Μεγάρῳ ἀκρόντες δυνάμιν Φιλίππου καὶ ξένοις, ἐφορ-
 βῶσθε, πρὸς τὴν ἑλπίδα. καὶ τοίνυν εἰ μὴ πῶς τῆς Ἀθηναίων ἑλ-
 πιδῆς, δεῖ σκοπεῖν, εὐδὲ ραθυμεῖν, ἀλλ' εἰ διὰ τέτους ἔξουσία γέ-
 γονεν αὐτῷ τῷ ὅταν βέλῃ ποιῆσαι, τῷ ὅρῳ, καὶ πρὸς ἐκείνο
 τὸ δεινὸν βλέπειν, καὶ τὸν αἶπον, καὶ τὸν κατασχευάσαντα τὴν ἔξουσίαν
 ταύτῃ ἐκείνῳ, μισεῖν καὶ πμωρεῖσθαι. Οἶδα τοίνυν ὅτι οὐ μὲν
 ὑπὲρ τῶν κατηγορημένων αὐτῶ λόγους Αἰσχίνης φέρεται· βου-
 λόμενος δὲ ὑμᾶς ὡς πορρωτάτω τῶν πραγμάτων ἀπάγειν,
 διέξεισιν, ἡλίκᾳ πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγαθὰ ἐκ τῆς εἰρήνης γίνεσθαι, καὶ
 τῷ πόλεμῳ ἐκ τῆς πολέμου κακὰ, καὶ ὅπως ἐγκώμια εἰρήνης ἐρεῖ, καὶ
 τοιαῦτα ἀπολογησέσθαι. ἐστὶ δὲ καὶ ταῦτα πάντα κατηγορήματα τέ-
 του. εἰ γὰρ ἢ τοῖς ἄλλοις ἀγαθῶν αἰτία, τοσούτων πραγμάτων, καὶ
 πηλικαύτης ταραχῆς ἡμῖν αἰτία γέγονε, τί πῶς εἶναι τέτοιο φαίη,
 πλὴν ὅτι δῶρα λαβόντες ἔτοι, καλὸν πρᾶγμα φύσει, κακῶς διέ-
 σταν; τί δέ; καὶ τελέρεις τελαχόσια, καὶ σκδὴ ταύταις, καὶ κλήμαθ'
 ὑμῖν φείεσθαι, καὶ φείεσθαι διὰ τὴν εἰρήνην; ἴσως ἂν εἴποι. πρὸς δὲ
 ταῦτα, ἐκείνο ὑμᾶς ὑπολαμβάνειν δεῖ, ὅτι καὶ τὰ Φιλίππου πρά-
 γματα ἐκ τῆς εἰρήνης γέγονεν ὑποσώτερα πολλὰ, καὶ κατασχευαῖς

mirabilia nescio quae propter istos bona per-
 cepturi. quoties autem etiam post, audien-
 tes Philippi exercitum ad Porthmum aut ad
 Megara esse, tumultuati fitis, scitis omnes.
 non igitur hoc spectandum est, aut cessan-
 dum, etiamsi nondum Atticam inuadit, sed
 illud videndum, an per istos potestas id fa-
 ciendi data ei sit, quando libitum fuerit, et
 illa calamitas respicienda, et auctor et in-
 structor illius potestatis odio prosequendus
 et vlciscendus. Equidem scio Aeschinem
 ad accusationem nihil esse responsurum: sed,
 quo vos quam longissime a causa abducatur,
 commemoraturum, quantum vniuersi mor-
 tales commodorum ex pace percipiant, con-

Vol. II.

tra quas e bello clades, ac denique lauda-
 tionem pacis, defensionis loco allaturum.
 sunt autem ea omnia cum eius criminatione
 coniuncta. nam si pax, quae aliis tot bono-
 rum causa est, tot negotiorum et tantae
 perturbationis causa nobis exstitit, quid tan-
 dem dici conueniet, nisi istos muneribus
 acceptis, rem suapte natura bonam male
 corrupisse? quid vero? an non triremes
 trecentae, et armamenta illarum, et pecu-
 niae vobis supersunt, et supererunt propter
 pacem? fortasse dicat. vobis autem contra
 ita sentiendum est, etiam Philippi opes ea
 pace multo auctiores esse factas, et appara-
 tu armorum, et prouincijs, et redditibus, quos

T

ille

ὅπλων, καὶ χώραις, καὶ περσόδοις, αἱ γεγόνασιν ἐκείνῳ μεγάλα· γεγόνασι δὲ καὶ ἡμῖν πνές· ἡ δὲ γε τῷ πραγμάτων καταστροφῇ καὶ τῷ συμμαχῶν, δι' ὧν ἡ αὐτοῖς ἢ τοῖς κρείττοσι τὰ ἀγαθὰ πάντες ἐκλήλυθον, ἡ μὲν ἡμετέρα, παραθεῖσα ὑπὸ τέτων, ἀπόλωλε, καὶ γέγονεν ἀσθενής, ἡ δὲ ἐκείνων φοβερά καὶ μείζων πολλῶν. καὶ δὴ δικαίον, ἐκείνῳ μὲν ἀμφοτέρω ἡνέχθη διὰ τέτοις, καὶ τὰ τῶν συμμαχῶν, καὶ τὰ τῶν περσόδων ἡμῖν δὲ, ἀδικαίως ἂν ὑπῆρχεν ἐκ τῆς εἰρήνης, ταῦτα ἀντ' ὧν ἀπέδοντο ἔτοι λογίζεσθαι. καὶ γὰρ ταῦτ' ἀντ' ἐκείνων γέγονεν· ἐδὲ πολλὰ δαΐ· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὧν ἂν ὁμοίως ἡμῖν, ἐκείνα δὲ τέτοις ἂν περσῶν, εἰ μὴ διὰ τέτης. ὅπως δὲ, ὧν δόδρες Ἀθιναῖοι, καὶ δίκαιον δῆπερ φήσαι' ἂν εἶναι, μήτ', εἰ πολλὰ καὶ δεινὰ τὰ συμβεβηκότα ἐς τῇ πόλιν, μηδενὸς δὲ Αἰσχίνης αἰπὸν τέτων, εἰς τοῦτον ἐλθεῖν τὴν ὀργήν, μήτ', εἰ τῶν δεόντων πέπρακτον· δι' ἄλλον πνὰ, τέτο σῶσαι τέτονι· ἀλλ' ὅσων ὅσα αἰτίᾳ σκεψάμενοι, ἐχάειν, ἂν ταύτης ἀξιῶν ἦ, καὶ τὴν δυνάτιον ὀργήν, ἂν τοιαῦτα φαίνηται πεποιηκώς, ποιείσθε. πῶς οὖν δύησέτε ταῦτα δικαίως; εἰ μὴ πρὸς ἅμα ἔατε ταρατῆν αὐτόν, τὰ τῶν στρατηγῶν ἀδικήματα, τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Φίλιππον, τὰ πρὸ τῆς εἰρήνης ἀγαθὰ, ἀλλ' ἕκαστον ἐφ' ἑαυτῷ σκοπεῖτε. οἷον, ἣν ἡμῖν πόλεμον πρὸς Φίλιππον. ἦν. ἐνταῦθα ἐγκαλεῖ τις

ille nactus est ingentis: accesserunt et nobis aliqui, sed tamen rerum gerendarum apparatus, et fociorum, quo omnes aut sibi met-ipsis, aut potentioribus opes parant, ac tenent, noster quidem ab isto venditus, perit et debilitatus est, illius autem, formidabilis est factus, et multo maior. non igitur aequum est, illi utraque esse aucta per istos, et societates, et redditus: nobis ea quae propter pacem merito teneremus, istorum corruptelis aestimari. non enim haec pro illis recepimus, neque multis verbis est opus; sed et haec eodem modo teneremus, et illa si absque istis esset, accessissent. illud autem, Athenienses, omnino assentiemini, etiam si

multa et graua mala reipublicae acciderint, eorum autem nullius auctor sit Aeschines, non esse iustum, ut in eum saeuatur, nec si quid per aliquem alium bene gestum est, ut illud eum tueatur; sed quarum iste rerum sit auctor, cogitabitis, eique et gratiam, si dignus videbitur, referetis, et contra, si commuerit, succensebitis. haec igitur quomodo recte deprehendetis? si eum non omnia simul commiscere patiemini, ducum scelera, bellum gestum cum Philippo, commoda pacis, sed si singula per se considerabitis. quod genus est: fuit nobis bellum cum Philippo. hic, nunquis accusat Aeschinem? vult ne aliquis eum postulare de rebus in bello ge-

stis?

Αἰχίνῃ; βούλει αὖ τις τῆτος κατηγορεῖν τοῦ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ
 παρχθέντων; εἰς αὖ. ἔκου' τοῦ τῶν γε ἀφῆται, καὶ εἰς αὖ
 τὸν δὲ λέγειν. τοῦ γὰρ τῶν ἀμφισβητημένων, καὶ οὗ μάλιστα
 παρέχεσθαι, καὶ τὰ τεκμήρια δὲ λέγειν τὸν φθόνον, καὶ τὰ ὁμο-
 λογέμενα ἀπολογέμενον, ἔξαπαλᾷ. ὅπως τοίνυν τὰ τοῦ τοῦ
 πολέμου μηδὲν ἐρεῖς· εἰς γὰρ εἰς αὖ αἰτιάται σε τοῦ αὐτοῦ. μὴ
 ταῦτα δ' εἰρήνην τινὲς ἡμᾶς ἐπειθον ποιήσας· ἐπεισθημ'· πρέ-
 σβεις ἐπέμψαμ'· ἡγαγον ἔτοι δούρῳ οὗ ποισομεν τοὺς τὴν εἰ-
 ρήνην. πάλιν ἐνταῦθα τοῦ τῶν μέμμεται τις Αἰχίνῃ; φησι
 τις εἰσηγήσας τῆτον εἰρήνην, ἢ ἀδικεῖν, ὅτι δεῦρ' ἡγαγε τὸς ποι-
 ησομεν τοὺς; εἰς αὖ. ἔκου' εἰς αὖ ἡμᾶς εἰς αὖ ποιήσας τὴν πόλιν
 εἰρήνην, εἰς αὖ αὐτῷ λεκτέον· εἰ γὰρ οὗ αἰπῶ. τί οὖν, δούρῳ πε-
 λέγεις, εἰ τις ἐρεῖτό με, καὶ πόθεν ἀρχὴ κατηγορεῖν; ὅθεν, ὃ ἀνδρες
 Αθηναῖοι, βαλδουμένων ὑμῶν, οὐ τοῦ εἰς αὖ ποιήσας εἰρήνην, ἢ μή-
 ἐδέδοκτο γὰρ ἡδὴ τῆτος γε· ἀλλ' ἡμᾶς εἰς αὖ ποίαν τινά. τοῖς γὰρ τὰ
 δίκαια γράφουσιν δούτῳ, τῷ μισθῷ γράφοντι σωεῖται, δώρα
 λαβών· ὃ μὴ ταῦτα εἰς αὖ τὸς ὅρκους αἰρεθείς, ὃν μὴ ὑμεῖς περ-
 ετάξατε, εἰς αὖ οὐκ ἐποίησε, τὸς δ' εἰς αὖ τῷ πολέμῳ διασωθέντας
 ἀπώλεσε τῷ συμμαχῶν, καὶ πηλικαῦτα ἐψεύσατο, ἡλικα οὐδεὶς
 δούτῳ ἄλλῳ πώποτε, ἔτε περύτερον, ἔτ' ὕστερον. τὸ μὴ γὰρ

stis? nemo. proinde horum eum absolute,
 neque ad haec eum respondere necesse est.
 nam in controuersiis et testes producendi, et
 argumenta proferenda sunt reo, non iis de-
 fendendis quae in confesso sunt, facienda
 impostura. caue igitur quicquam de bello
 dicas: nemo enim de eo quicquam te accu-
 sat. postea quidam nobis suaferunt pacem:
 persuaferunt: legatos misimus: adduxerunt
 illi huc eos qui pacem facturi essent, hic
 iterum, nunquis ea de re culpat Aeschinem?
 asserit aliquis eum pacis auctorem, aut de-
 liquisse, qui legatos ea gratia misissos huc
 adduxerit? nemo. proinde nec de pace fa-
 cta a republica quicquam est dicendum,

neque enim iste auctor eius est. si quis au-
 tem roget, quid igitur dicis homo? et unde
 primordia capis accusandi? inde, Athenien-
 ses, cum vobis deliberantibus, non vtrum
 pax facienda esset, nec ne (nam id quidem
 iam decretum erat) sed de eo qualis ea esse
 deberet. iusta enim decernentibus refraga-
 tus, mercede decernenti suffragatus est, lar-
 gitionibus corruptus; deinde ad iusiurandum
 exigendum delectus, nec de mandatis ve-
 stris quicquam egit, et socios, qui e bello
 euaserant, perdidit, et tanta est eumentis,
 quanta nemo alius vnquam mortalium, ne-
 que ante, neque post. nam ab initio eo vs-
 que dum permisum Philippo est agere de
 pacis

Ἰξάρχης ἄξει τὸ λόγῳ τυχεῖν Φίλιππον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, Κτησιφῶν καὶ Αἰεσιόδημος τὴν δόξαν τὴν πρώτην ἔφερον τὸ φανακισμῶς ἐπειδὴ οἱ εἰς τὸ πρᾶττεν ἤδη τὰ πρᾶγματα ἦκε, Φιλοκράτης καὶ τούτῳ παρέδωκαν. δεξάμενοι οἱ οὗτοι, πᾶσι τὴν ἀπώλεσαν. εἴτ' ἐπειδὴ δεῖ λόγον αὐτὸν ἐκ δίκῃ ὑπὲρ τῶν πεπραγμένων, ὦν, οἶμαι, πᾶσι γνωστὸν ὅτι, καὶ θεοῖς ἐχθρὸς, καὶ γραμματεὺς, ὡς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης κενόμενος ἀπολογησέμεν, ἔχῃ ἵνα πλειόνων ἢ κατὰ βίαν τις αὐτῷ, δὴ λόγον μὲν γὰρ τὸτό γε ἀλλ' ὅρα τῶν, ὅτι ἐν μὲν τοῖς ὑφ' ἑαυτῶν πεπραγμένοις, ἀγαθὸν μὲν ἑδέν ἐστιν, ἀπῶντα δὲ τὰ δεικνύμενα, ἢ οἱ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης ἀπολογία, ἐκ μὲν ἄλλο, τὸν νομα γοῦν ἔχει φιλόφρων. ἢν δέδοικα μὲν, ὡς ἄνδρες Αθῆναιοι, δέδοικα, μὴ λεληθῆαι ὥσπερ ὁ δανειζόμενος ἐπὶ πολλῷ ἄγοντες. τὸ γὰρ ἀσφαλὲς αὐτῆς, καὶ τὸ βέβαιον, ἔτοιμα πρᾶξαν, Φωκέας καὶ Πύλας· ἔμην διὰ τῶν γε Ἰξάρχης ἐποίησάμεθα. ἀλλ' ἀτοπον μὲν ἐστὶν ὁ μέλλω λέγειν, ἀληθὲς δὲ πάντως. εἰ γὰρ τις ὡς ἀληθῶς χαίρει τῇ εἰρήνῃ, τοῖς στρατηγοῖς, ὧν κατηγορεύσιν ἀπῶντες, χάριν αὐτοῖς ἐχέτω. εἰ γὰρ ἐκείνοι, ὡς ὑμεῖς ἐβέβηκατε, ἐπολέμου, ἔσθ' ὄνομα εἰρήνης ἀν' ὑμεῖς ἠνέχεσθε. εἰρήνη μὲν οὖν δι' ἐκείνους, ἐπικίνδυνος δὲ, καὶ σφαλερὰ, καὶ ἀπίστος, διὰ τῶν γε γέγονε δωροδοκήσας. εἰρήνη δὲ, εἰρεῖτε αὐτὸν τῶν

pacis condicionibus, Ctesipho et Aristodemus primum initium fecerunt imposturae: postquam autem iam eo ventum fuit, ut res gerenda esset, eam Philocrati et isti tradiderunt; qui ea suscepta, omnia perdiderunt. et postquam rationes actorum referendae sunt, iste homo, veterator nimirum et diis iniustus, et scriba, ita se defendet scilicet, quasi de pace agatur, non ut de pluribus quam accusatur, respondeat (nam ea quidem infania esset) sed illud videt, in suis actis non modo nihil esse boni, sed etiam scelera inesse omnia, pacis autem defensionem, ut nihil aliud, nomen saltem habere plausibile. quam, vereor Athenienses, vereor,

ne fero, ut debitores, magno cum fœnore nos agere intelligamus. eius enim securitatem et firmitatem isti prodiderunt, Phocensis et Pylas, non tamen propter istum, eam initio fecimus. quanquam autem id quod dicam absurdum, verum tamen omnino est. si quis re vera pace gaudet, ducibus, quos omnes culpant, gratiam habeat. nam si illi, ut volebatis, bellum administrassent, vos nec nomen pacis tolerassetis. pax igitur per illos, periculosa et lubrica et infida pax per istos facta est corruptos largitionibus. repellite igitur, repellite eum a disputatione de pace, et in disputationem de actis compellite. non de pace accusatur

Ac-

ἰστέρε τ' εἰρήνης λόγων, εἰς ᾗ τὰς ἰστέρε τῶν πεπραγμένων ἐμ-
βιβάζει. ἔ γ' Αἰσχίνης ἰστέρε τ' εἰρήνης κείνῃ, ἔ· ἀλλ' ἡ εἰρήνη,
δι' Αἰσχίνῃ διαβέβλη). σημεῖον δέ· εἰ γ' ἡ μὲν εἰρήνη ἐγεγόνει,
μηδὲν δὲ ὕστερον ἔξηπάτησε ὑμεῖς, μηδ' ἀπολώλει τῶν συμμά-
χων μηδεὶς, τίνα δυνάμεων ἐλύπησεν ἂν ἡ εἰρήνη, ἔξω ἔ· ἀδόξως
γεγενηθεῖ; καὶ τοι καὶ τέττε συναίπῃ· ὅτ' συνεπὼν Φιλοκρά-
τει· ἀλλὰ ἀνήκεσόν γε ἔδεν ἂν ἦν γεγονός. νῦν δ', οἶμαι, πολ-
λὼν ἄλλων ἐστὶ κακῶν αἵπῃ· ὅτ'. Οἱ μὲν τοίνυν αἰσχεῶς καὶ
κακῶς πρὸς ταῦτα ἰστέρε τῶν ἀπολώλει καὶ διέφθαρ), οἶμαι
πρὸς τὰς ὑμᾶς εἰδέναι· ἐγὼ δ', ὡς ἄνδρες δικασταί, τοσούτον ἀπέχω
ἔ· συκοφαντίαν πρὸς τοῖς πράγμασι τέτοις προστάγειν, ἢ ὑμᾶς
ἀξιούν, ὥστε, εἰ ταύτ' ὑπ' ἀβελτηρίας, ἢ δι' ἀνείκεαν, ἢ δι' ἄλλῃ
ἀγνοίαν ἠντιπῶν οὕτω πέπρασθαι), αὐτὸς τε ἀφίημι Αἰσχίνῃ, καὶ
ὑμῖν ἀφείναι συμβελδύω. καὶ τοι τῶν σκήψεων τέτων ἐδεμία
ἐστὶ πολιτικὴ, ἐδὲ δικαία. ἐδένα γ' τὰ κοινὰ πράττειν ὑμεῖς κε-
λεύει, ἐδ' ἀναγκάζει, ἀλλ' ἐπειδὴν τις ἑαυτὸν πείσας δύνα-
σθαι, προσέλθῃ, πρῶτον ποιεῖντες ἀνθρώπων χρηστῶν καὶ φιλαν-
θρώπων, δυνούκως δέχεσθαι, καὶ ἔ· φθονερώς· ἀλλὰ ἔ· χειροτονεῖτε,
καὶ τὰ ὑμέτερα αὐτῶν ἐγχειρίζετε. ἐὰν μὲν ἔ·ν καθέροῖ τις, πμή-
σει), καὶ πλέον ἔξει τῶν πολλῶν καὶ τέτο· ἐὰν δ' ἀποτυγχάνῃ,

Aeschines: sed pax propter Aeschinem cri-
men habet. argumento illud est, quod si pax
ita facta esset, ut vos postea in nulla re de-
cepti essetis, neque sociorum quisquam peri-
isset, nemini mortalium omnium pax mo-
lesta fuisset, ignominia duntaxat excepta.
et si autem et eius culpa pars in isto haeret,
cum sit Philocrati suffragatus: nihil tamen
immedicabile fuisset admissum. nunc multo-
rum aliorum malorum istum causam esse ap-
paret. Ac turpiter quidem, et flagitiose per
istos ea esse omnia perdita et corrupta, scire
omnis vos arbitror: ego vero, iudices, tan-
tum abest ut quicquam illis rebus adiungere
calumniae velim, aut a vobis id fieri postu-

lem, ut, si illa per vaecordiam aut simplici-
tatem acta sunt, aut quamvis aliam igno-
rationem, et ipse missum Aeschinem fa-
ciam, et vobis missum ut faciatis, suadeam.
quanquam harum excusationum nulla ciui-
lis, aut iusta est. neminem enim vos rem-
publicam gerere iubetis, aut cogitis, sed si
quis sibi persuasit, se habere adiumenta re-
rum gerendarum, atque accesserit, pro ve-
stra bonitate et humanitate eum recipitis,
benigne, et non inuide: quin et magistratus
ei mandatis, et eius fidei vestra negocia
committitis. quae si quis probe administra-
verit, honorabitur, et eo nomine supra vul-
gus efferetur: sin frustratus fuerit, excusa-
tiones

σκήψεις ἐ παροφάσεις ἐρεῖ; ἀλλ' ὁ δίκαιον. οὐ γὰρ ἂν ἐξαρκέ-
σαι τοῖς ὑπολωλῶσι συμμάχοις, ἔδ' τοῖς παισὶν, ἔδ' ταῖς γυ-
ναιξίν, οὐδ' τοῖς ἄλλοις, διὰ τὴν ἀδελφείαν τὴν ἐμὴν, ἵνα μὴ
τὴν τέττε λέγω, τοιαῦτα πεπονθέναι πολλοῦ γε καὶ δεῖ. ἀλλ'
ὅμως ὑμεῖς ἀφ' ἑλπίου Αἰσχίνῃ τὰ δεινὰ ταῦτα καὶ ὑπερβάλλοντα, ἂν
δὲ δυνήθειαν, ἢ δὲ ἄλλῃ ἀγνοίᾳ ἡνπινοῦν λευμασμηδύθ' φωνῇ
ἂν μέντοι διὰ πονηρίαν, δ' ἐγύρειον λαβὼν, καὶ δῶρα, καὶ τέτ' ἐξε-
λεγχθῇ σαφῶς ὑπὸ αὐτῶν τῶν πεπραγμένων, μάλιστα μὲν, εἰ
οἶόν τε, ὑποκρίναίτε, εἰ δὲ μὴ, ζῶντα τοῖς πολλοῖς παράδειγμα
ποιήσατε. σκοπεῖτε δὴ τὸν ἐλεγχον τὸν ὑπὲρ τέτων, ὡς δίκαιον
ἔσαι μετ' ὑμῶν. ἀνάγκη δὴ πρὸς οὐ λόγους περὶ τῶν Φωκέων, καὶ
τῶν Θεσπιέων, ἐπὶ Εὐβοίας, εἴπερ μὴ πεπρακὼς αὐτὸν, ἐκὼν ἐξη-
πάτα, δυοῖν θάτερον, ἢ διαρρήδην ἀκέρσῃ ὑποχομένους Φι-
λίππον, ὅπ' πρᾶξει ταῦτα καὶ ποιήσῃ, ἢ, εἰ μὴ τέτο, γοητὸν θέντα,
καὶ φενακιδέντα τῇ περὶ τὰ ἄλλα φιλοδωρωπία, καὶ ταῦτ' ἐλπί-
σαντα παρ' αὐτοῦ. ὅτι ἐνέσι τέτων ἔδ' ἐν χερσὶ. ἐκ τοίνυν τού-
των ἀμφοτέρων, μάλιστα πᾶντων ἀνθρώπων, μισεῖν αὐτῷ παρ-
ήκει Φίλιππον. διὰ τί; ὅτι τὸ μὲν ἐκείνους μέγ' ἀπὸ αὐτοῦ γέ-
γονε τὰ δεινότερα καὶ τὰ αἰσχίστα· ὑμᾶς ἐξηπάτηκεν· ἀδοξεῖ δὲ
καὶ ὑπολωλέναι κείνῳ. καὶ εἰ γέ τι τῶν παροσηκόντων ἐγένετο,

tiones et causas afferet? aequum non est. neque enim ita satis factum erit euerfis foc-
ciis, nec liberis eorum, nec vxoribus, neque
ceteris, si constet eis, se propter meam in-
scitiam, ne istius dicam, ea esse perpeffos.
multum certe abest, sed tamen vos condon-
ate Aeschini atrociam ista et immensa, si per
simplicitatem, aut quamuis aliam ignoratio-
nem commississe videbitur: at si ex improbi-
tate, argento accepto, et muneribus, idque
aperte ex ipsis actis demonstrabitur, maxi-
me quidem si fieri potest, occidite, sin mi-
nus, at in eo documentum statuete viuente.
confiderate autem ipsi vobiscum, eius con-
vincendi ratio quam aequa futura sit. omni-

no est necesse, Aeschinem ea verba apud
vos fecisse de Phocensibus et Thespiensibus,
et Euboea, si non vltro se vendiderat, vos-
que decipiebat, vel quod aperte audierat
Philippum pollicentem, se illa suscepturum,
et facturum: vel, si id non fuit, praestigiis
quibusdam et fucis humanitatis illius ceteris
in rebus deceptum, etiam haec de illo spe-
rasse. vt verum non sit horum alterum, fi-
eri non potest. propter haec autem vtraque
ei Philippum maximo esse odio decet. cur?
quia, quod ad illum attinet, ei acerbissima
et turpissima quaeque acciderunt: vos de-
cepit: laborat infamia: dignus interitu iudi-
catur. quod si ita fieret, vt conueniebat,
iam-

ἐν εἰσαγγελίᾳ πάλαι ἂν ἦν· νυνὶ δὲ διὰ τὴν ἡμετέραν πρᾶξιόν τε καὶ
 δυνάμειαν, δυνάμειας δίδωσι, καὶ ταύτας ὁπνίκα βάλει). ἔστιν ἔν ὅς
 τις ὑμῶν Φωνὴν ἀκήκοεν Αἰσχίνῃ, κατηγοροῦντι Φιλίππῳ; τίς δὲ
 ἐξελέγχοντα, ἢ λέγοντά τι τῶτον ἑώρακεν; εἰδὲ εἷς. ἀλλ' ἅπαν-
 τες Αθῆνῶνιαι περὶ τὴν κατηγορίαν Φιλίππῳ, καὶ ὁ τυχὼν αἰεί-
 ῳν εἰδὲς εἰδὲν ἰδίᾳ ἡδίκηται) δῆπρ. ἐγὼ δὲ ἐκείνοις τὰς λόγους ἐζη-
 τοῦμαι πῶς τὰτα, εἰ περὶ μὴ πεπρακώς ἑαυτὸν ἦν· ἄνδρες Αθῆνῶνιαι,
 ἐμοὶ μὲν χρεῖσθαι ὅτι βέλεσθε. Ἰππίσθουσα· ἐξηπατήθην· ἡμαρ-
 τον· ὁμολογῶ· τὸν δὲ ἄνθρωπον, ὃ ἄνδρες Αθῆνῶνιαι, φυλάττεσθε,
 ἄπιστος, γόης, πονηρὸς. εἴχ' ὁρᾶτε οἷα πεποίηκεν ἐμέ; οἷα ἐξη-
 πάτηκε; τῶτων εἰδὲνα ἀκῶ πάντων λόγων, εἰδὲ ὑμεῖς. διὰ τί; ὅτι
 εἰ πῶς ἀκροσθεῖς, εἴη· ἐξαπατηθεῖς, ἀλλὰ μισθώσας ἑαυτὸν, καὶ
 λαβὼν δαργύριον, ταῦτ' εἶπε, καὶ παροῦδωκεν ἐκείνῳ, καὶ γέγονε κα-
 λὸς καὶ γαθὸς καὶ δίκαιος μισθωτὸς ἐκείνῳ, πρεσβυτέρῳ μέντοι καὶ
 πολίτῃ ὑμῖν, παροδότης, καὶ πρὶς εἴχ' ἅπασι δαπολωλέναι δίκαιος.
 Οὐ τοίνυν ἐκ τῶτων μόνων δῆλον· εἰδὲ, ὅτι χρημάτων ἀποδῶντα εἶ-
 πεν ἐκείνῳ· ἀλλ' ἦκον ὡς ὑμᾶς ἐναγχῶς Θετταλοὶ, καὶ Φιλίππῳ
 πρέσβεις μετ' αὐτῶν, ἀξιουῶντες ὑμᾶς, Φίλιππον Ἀμφικτύονα εἶ-
 ναι ψηφίσασθαι. τῷ παροῦσθαι οὐκ ὁρᾷται τῶτοις μάλιστα πάν-
 των ἀνθρώπων; Αἰσχίνῃ τῶτω. διὰ τί; ὅτι οἷς εἰδὲ ἀπήγειλε πρὸς

iamdudum proditiōnis reus ageretur: nunc
 propter nostram mansuetudinem, et simpli-
 citatem, rationes reddit, easque cum vult.
 est igitur quisquam vestrum, qui ex Aeschi-
 ne ullam vocem audierit, Philippum accu-
 sante? quid? redarguentem quisquam aut
 dicentem eum aliquid vidit? nemo. sed
 omnes Athenienses prius accusant Philip-
 pum, et quiuis semper; quorum utique nul-
 li vlla priuatim facta est iniuria. ego vero
 haec verba ab eo requirerem, si se non ven-
 didisset: Athenienses, me quidem tractate
 ut vultis: credidi: deceptus sum: erravi: fa-
 teor: illum autem hominem caute Athe-
 nienſes, perfidus est, impostor, improbus.

non videtis quomodo mecum egerit? ut de-
 ceperit? horum verborum ego nullum au-
 dio, neque vos. quamobrem? quia non de-
 ceptus, neque falsus, sed mercede ultro con-
 ductus, atque argento accepto, ea dixit, et
 illi prodidit, seque praeclarum ac iustum
 illi mercenarium praeſtuit, legatum autem
 vobis, et civem et proditorem, et ter, non
 semel morte mulctandum. Neque vero ex
 his solum constat, eum mercede conductum,
 omnia illa dixisse, sed et ex eo, cum nuper
 Theſſali, et Philippi legati cum eis, vene-
 runt, postulantes, ut Philippo Amphictyo-
 niam decerneretis. quem igitur omnium
 mortalium maxime istis refragari decebat?
 Aeschi-

ὑμᾶς, τῷτοίς τὰ ἐνδυνία ἐποίησεν ἐκείνῳ. ὅτῳ μὲν γὰρ ἔφη Θεσπιάς, καὶ Πλαταιὰς αὐτὸν τειχιεῖν, καὶ ὅτῳ μὲν Φωκέας ὅσα ἀπολεῖν, (τίῳ δὲ Θηβαίων ὑβρεῖν ὑμῖν καταλύσειν· ὁ δὲ, ὅτῳ μὲν Θηβαίοις μείζους ἢ περὶ ἧκε πεποίηκε, τὰς δὲ Φωκέας ἀρδύῳ ἀπολώλεκε, καὶ τὰς μὲν Θεσπιάς καὶ Πλαταιὰς οὐ τείλειχε, τὸν δὲ Ορχομένον καὶ τὴν Κορώνειαν περὶ σελωδραπόδισαι. πῶς ἂν ἐνδυνιώτερα πρᾶγμαθ' ἑαυτοῖς τέτων γυροῖο; εἰ τοίνυν δυνάττειν, εἰ δὲ διῆρε τὸ σῶμα, εἰ δὲ ἐφθέγγετο ἐναντίον εἰδέν. καὶ εἰχὶ τῷτό πῶ δεινόν, πλικοῦτον ὄν, ἀλλὰ καὶ σωεῖπε μόνῳ τῶν ἐν τῇ πόλει πώτων ἀνθρώπων. καὶ τι τῷτό γε εἰδὲ Φιλοκράτης ἐτόλμησε ποιῆσαι, ὁ μισθός, ἀλλ' Αἰσχίνης ἐτοσί. ἔθρονον αὐτῶν ὑμῖν, καὶ ὅσα ἐβελόνων ἀκέραια αὐτῶν, καταβαίνων ἀπὸ τῆς βήμας, ἐνδεκνύμεν τοῖς πρέσβεσι, τοῖς περὶ Φιλίππου παρῆσι, πολλὰς ἔφη ὅτῳ θρονον αὐτῶν εἶναι, ὀλίγους δὲ τὰς στρατονομίας ὅταν δέη. μέμνητε γὰρ δήπερ, αὐτὸς ὢν, οἶμαι, θαυμάσιος στρατιώτης, ὃ Ζεὺς. Ἐπὶ τοίνυν, εἰ μὲν μηδὲνα ἔχοντα μηδὲν εἰχομένη δέξαι τῶν πρέσβεων, μηδ' ὡς εἰδὲν ἀπαντίας, βασιλεὺς καὶ τοιαῦτα ἐπὶ λοιπὸν ἂν ἦν σκοπεῖν· εἰ δὲ Φιλοκράτης μὴ μόνον ὁμολόγει παρ' ὑμῖν ἐν τῇ δήμῳ πολλάκις, ἀλλὰ καὶ ἐδείκνυεν ὑμῖν, πυρροπολῶν, οἰκοδομῶν, βασιλείας φάσκων, καὶ μὴ χειροτονῆτε ὑμεῖς, ξυληγῶν,

Aeschinem. cur? quia eius renunciacioni contraria ille fecit, iste enim dixerat, illum Thespias et Plataeas muniturum, et cum Phocensis non perditurum, tum Thebanorum in vos insolentiam repressurum: ille vero et Thebanos maiores fecit quam oportebat, et Phocensis funditus deleuit, ut nec Thespias nec Plataeas muro circumdedit, sic Orchomenum et Coroneam insuper excidit, possuntne res inter se villo modo magis esse contrariae? neque vero refragatus est, neque os aperuit, neque vocem ullam contrariam emisit. quod tantum cum sit, non tamen est graue, sed illud, quod et solus omnium in hac vrbe degentium suffragatus est; quodque nec Philocrates facere

fuit ausus, impurus ille, id Aeschines fecit. ac tumultuantibus vobis, et eum audire nolentibus, descendens de suggesto, missis a Philippo legatis se vendicans, multos esse dicebat, qui tumultuarentur, paucos qui militarent, si necesse esset. meministis enim utique: cum ipse, o Dii, sit mirificus bellator. Iam si nullum legatum quicquam accepisse ostendere possemus, neque res ita pateret, ut palam esset vniuersis, quaestiones et eius generis alia restarent: si vero Philocrates se accepisse, non modo pro concione saepe confessus est, sed et vobis ostentauit, vendendo tritico, aedificando, profitendo se iturum, etiamsi vos non iuberetis, vehendis lignis, auro in mensis aperte commutando, non

τὸ χρυσίον καταλλαγόμενον φανερώς ἐπὶ ταῖς τραπέζαις, ὅτε ἐνὶ δήπῃ τῷτον εἶπεν ὡς ὅτε εἴληφε, τὸν αὐτὸν ὁμολογουῦντα καὶ δεικνύοντα. ἐστὶν ἔν τῳ τις δυνάστης ἀνὸς ἢ κακοδαίμων, ὥσθ' ἵνα λαμβάνῃ μὲν Φιλοκράτης, ἀδοξῇ δ' αὐτὸς καὶ κίνδυνός τις, ἔξον αὐτῷ μὲν τῶν μηδέν ἡδικοκώτων ἐξετάζοντα, τέτοις μὲν πολεμεῖν, πρὸς δ' ἐκείνους ἐλθὼν κρινέας βάλε; ἐγὼ μὲν ἐδένα οἶμαι, ἀλλὰ πάντα ταῦτα, εἰάν ὁρθῶς σκοπῇτε, δὴσέτε μεγάλα, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ἐναργῆ σημεῖα, ὅτι χεῖματά τῷτον ἔχεν. Ο τοίνυν ὕστατον μὲν γέγονεν, ἐδενοῦ δ' ἐστὶν ἐλαττον σημεῖον ὅτι πεπραγμέναι τῷτον ἐαυτὸν Φιλίππῳ, θεάσασθε. ἴτε δήπῃ πρῶτον ὅτε εἰσήγαγεν Ὑπερίδης Φιλοκράτην, ὅτι παρελθὼν ἐγὼ δυσχεραίνειν ἐφίω ἐν ἡ τῶν τ' εἰσαγγελίας, εἰ μόνον Φιλοκράτης τοσούτων καὶ τηλικούτων ἀδικημάτων αἰτιῶν γέγονεν, ὅτι δ' ἐνεία τῶν πρὸς ἐμὴν μηδενός καὶ ὅτε ἐφίω τῷτον ἔτῳς ἔχεν. ἐδάμαξεν γὰρ ἂν φανῆναι καθ' ἐαυτὸν ἐκείνους, εἰ μὴ οὐδὲ συναγωνιζομένους τέτων πινὰς εἶχεν. ἵν' ἔν μήτε ἀφῶ, μήτ' αἰπάσσωμαι μηδένα, ἐφίω ἐγὼ, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ τὰς μὲν αἰτίους εἶναι, τὰς δ' μὴ μελεχνηκότας ἀφῆ, ἀναστὰς ὁ βασιλεὺς, καὶ παρελθὼν εἰς ὑμᾶς, δόποθινασθω μὴ μελέχεν, μηδὲ δρέσκεν αὐτὰ τὰ ὑπὸ Φιλοκράτοις πεπραγμένα καὶ τὸν τῷτον ποιήσαντα ἀφίημι ἐγώ γε, ἐφίω.

non profecto habebit iste quod illum accepisse neget, qui ipse confessus est et ostendit. est vero quisquam mortalium adeo vaecors, aut infelix, ut, dum et Philocrates dona accipiat, et ipse male audiat ac periclitetur, cum ei liceret stare ab innocentibus, hos quidem infestet, cum illo autem coniunctus iudicium subire malit? equidem opinor esse neminem, sed haec omnia, si recte consideretis, inuenietis, Athenienses, magna et euidentia esse signa acceptae ab isto pecuniae. Iam illud quod non ut postremo factum est, sic minimum signum est, istum Philippo se vendidisse, spectate. proculdubio nostis dudum, cum prodicionis reum ageret Hyperides Philocratem, me

VOL. II.

progressum dicere, vnum quendam in accusatione mihi restare scrupulum, quo pacto solus Philocrates tot et tantorum scelerum causa fuisset, nouem legati nullius: atque id ita se habere negavi. nullam enim eius per se futuram fuisse auctoritatem, nisi adiutores illorum aliquos habuisset. ut igitur, inquam, neque absoluam, neque criminer quenquam, sed res ipsa et noxios inueniat, et criminis expertes absoluat, surgat quicunque volet, et progressus in conspectum vestrum, declaret se non esse socium, nec probare acta Philocratis; atque eum qui ita fecerit, absoluo ego, inquam. haec meministis, ut ego arbitror. nemo autem prodit, nec ostendit se: ac ceterorum quidem fin-

V

gulis

ἢ χαρίζομαι τῷ ἐπὶ τοιαῦτα, ἀλλ' οἷά περ αὐτὰ παρδὺς καὶ
 διαφθείρας σὺ πεποίηκας, τοιαῦτα ἔξελαζόμενα φαίνε'. παρδὺς
 ἢ τοῖς πρῶγμασιν, αὐτὸς αὐτίκα δὴ σὺ σαιτῆ καλαμαρυγῆς.
 ὑπόκειναι γὰρ δδῶρ ἀνασάς μοι· ἔ γὰρ δὴ δι' ἀπειρίαν γε, ἔ φη-
 σεις ἔχειν ὅ, πῃ εἴποις. ὅς γὰρ ἀγῶνας καινὸς, ὥσπερ δράμαλα, καὶ
 τέτοις ἀμαρτύροις, παρδὺς διαμεμετρημένη τῇ ἡμέρᾳ αἰρεῖς
 διώκων, δῆλον ὅτι πάνδεινόν ἐστις. Πολλῶν τοίνυν καὶ δεινῶν
 ὄντων τῶν πεπραγμένων Αἰσχίνῃ τέτῳ, καὶ πολλῶν κακίαν ἐχόν-
 των, ὡς καὶ ὑμῖν, οἷμαι, δοκεῖν, ἐδέν ἐστιν ἔ μέλλω λέγειν, ὡς ἐγὼ
 κρίνω, δεινότερον, ἐστὶ ὅ, πῃ μᾶλλον δεδωρδοκηκὸς αὐτὸν ἐπαυ-
 τώσω, καὶ πεπρακότα πάντ' ἔξελέγξει. ἐπειδὴ γὰρ ἀπεσεύλατ'
 αὐτῷ αὐτὸ τὸ τρίτον ὅτι πρῆσθεις ὡς τὸν Φίλιππον, ἐπὶ ταῖς κα-
 λαῖς καὶ μεγάλαις ἐλπίσι ταύταις αἷς ὅτι ὑπάρχοντο, ἐχειροτόνη-
 σαι καὶ τέτον, καὶ ἐμὲ, καὶ τῶν ἄλλων ὅτι πλείους τῶν αὐτῶν.
 ἐγὼ μὲν δὴ παρελθὼν, ἐξωμοσάμην δὴθέως. καὶ θορυβοῦντων
 τινῶν, καὶ κελδούων βαδίζειν, ὅτι αὖν ἐφίω ἀπελθεῖν. ὅτι δὲ
 ἐχειροτόνητο. ἐπειδὴ ἢ ἀνέστη μὲν ταῦτα ἢ ἐκκλησία, συνηλθόν-
 τες ἐβελδούοντο ἔτοι, πῖνα αὐτῶν καλαλείψων. ἐπὶ γὰρ τῶν πρῶ-
 γμάτων ὄντων μελεώρων, καὶ ἔ μέλλοντι ἀδήλα, σύλλογοι καὶ
 λόγοι παρδὺδαποὶ καὶ τῇ ἀγορᾷ ἐγγιγνόντο τότε. ἐφοβοῦντο

vel ex persuasione alicuius aut gratificandi studio eas esse talis, sed qualis prodendo et corrumpendo tu eas effecisti, tales in exquirendo apparent. et praeter res ipsas iam tute in te dices testimonium. age huc affiste, et responde mihi, neque enim per imperitiam habere te negabis, quid dicas. cum enim novas causas tanquam fabulas, easque sine testibus ad praefinitam diem accusator vincas, ex eo constat, te esse acerrimum. Quamquam autem multa sunt et atrocia scelera Aeschinis, et magna improbitate referta, ut vobis etiam, nisi fallor, videtur, nullum tamen, meo quidem iudicio, est atrocius, aut euidentius corruptelarum eius

argumentum, aut quod magis ostendat, palamque demonstret, eum accepisse munera, et vendidisse omnia, eo quod et nunc dicam. cum iam tertium legatos missuri essetis ad Philippum, propter praeclaras et magnas illas spes earum rerum, quas iste pollicebatur, delegistis et istum, et me, et ex reliquis plerisque eisdem. ego progressus statim eiuravi. tumultuantibus autem quibusdam, et me ire iubentibus, negavi me abiturum. iste autem delectus erat. deinde cum concio surrexisset, congressi isti consultabant, quem hic relicturi essent. dum enim etiamnum in motu essent omnia, et incerta futurorum expectatio, tum et congressus, et verba va-

δὴ μὴ σύγκληθ' ἐκκλησίᾳ ῥήοιο ἐξαίφνης· εἴτα ἀκρόαυτες
 ὑμεῖς ἐμὲ τάληθ' ὑψηφίσατε π' τῷ δέοντων ὑπὲρ τῷ Φωκέων,
 καὶ τὰ πρᾶγματ' ἐκφύγοι τὸν Φίλιππον. εἰ γὰρ ἐψηφίσασθε
 μόνον, καὶ μικρὰν ὑπεφῆναί εἰς ἐλπίδα λύπνου αὐτοῖς, ἐσώθησαν
 ἂν. εἰ γὰρ ἐνὶ ᾧ, οὐκ ἐνὶ ᾧ, μὴ πῶς ἀκροαθέντων ὑμῶν, μῆναι τι
 Φιλίππῳ. ἔτε γὰρ σιτ' ἐνὶ ᾧ ἐν τῇ χώρᾳ, ἀσπόμεν διὰ τὸν
 πόλεμον γεγονότα, ἔθ' ἡ σποδομπεία δυνατὴ, τεινέων ἔσδων ὑμε-
 τέρων ἐκεῖ καὶ τ' θαλάττης κραλιστῶν, αἱ τε πόλεις πολλαὶ καὶ
 χαλεπαὶ λαβεῖν αἱ τῶν Φωκέων, μὴ εἰ χρόνῳ καὶ πολιορκίᾳ. εἰ
 γὰρ ἐν ἡμέρᾳ πόλιν ἤρεθ, δύο καὶ ἑκοσὶν εἰσιν ὄρεθμα. διὰ δὴ ταῦτα
 πάντ' ἵνα μηδὲν μελάθῃτε ὧν ἐξηπάτησε, τῆτον αὐτὸς καλέλι-
 πον. ἐξομόσαθ' ὡς δὴ μὴ μεῖ' αἰτίας τινός, δεινὸν ὡς, καὶ ὑποψία
 μεγάλη. τί λέγεις; ἐπὶ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἀγαθὰ ἔχει βα-
 διζέας ἀπαρχείας, ἔδ' ἐπεσβούεις; ἔδ' ὅ μὲν. πῶς οὖν; ἀρρω-
 εῖν περὶ φασί(ε), καὶ λαβὼν Εὐχέσον τὸν ἱατρὸν ἀδελφὸς αὐτῶν,
 καὶ περὶ σελθὼν τῇ βαλῇ, ἐξωμόσατο ἀρρώσῃν τῶν, καὶ αὐτὸς ἐχει-
 ρησθήσθαι. ἐπειδὴ ὅ ἀπολώλεσαν (4) Φωκεῖς, ὕστερον ἡμέραις πέντε
 ἢ ἑξ, καὶ τέλ' εἶχε τὸ μίσθωμα, ὥσπερ ἂν ἄλλο τι τέττω, καὶ ὁ
 Δέρκυλλος ἐκ τ' Χαλκίδος ἦκεν ἀναστρέψας, καὶ ἀπήγειλεν ὑμῖν
 ἐκκλησιάζεσθαι ἐν Πειραιεῖ, ὅτι Φωκεῖς ἀπολώλασι καὶ ὑμεῖς, ὡς

ria in foro fiebant. metuebant enim, ne subito concio indiceretur: et vos, audita ex me veritate, aliquid opportuni de Phocensibus decerneretis, et Philippus gerendarum rerum occasionem amitteret. nam si decretum duntaxat fecissetis, conseruati essent. non enim licuisset Philippo, nisi vos decepti essetis, manere diutius. neque enim frumentum erat in agris, propter bellum incultis, neque etiam inuehi potuisset, vestris triremibus ibi praesentibus, et mare obtinentibus, et Phocensium vrbes multae erant, et expugnatu difficiles, nisi mora, et obsidione. nam si singulis diebus singulas cepisset vrbes, duae et viginti fuerunt numero. propter ea

igitur omnia ne quid eorum mutaretis, in quibus decepti eratis, istum hic reliquerunt. sed eiurare, nulla allata causa, non ferendum erat, et vehementer suspectum. quid ais? ad tot et tanta bona quae nunciasti, non abis, nec legatione fungeris? sed manendum erat. quid fit? morbum simulat: frater eius, adducto Execesto medico, curiam ingressus, coram senatu iurat, aegrotare istum: eius vice ipse deligitur. ut autem perierant Phocenses, quinque diebus aut sex post, et ea locatio ab isto confecta erat, quasi aliud quiddam conduxisset, Dercyllus Chalcide reuersus, vobis concionem in Piraeo habentibus nunciat, Phocensis periisse; quo-

ἄνδρες Αθιναῖοι, ταῦτα ἀκρόσθητες, εἰκότως καὶ ἐκείνοις σωθήσθε-
 δε, καὶ αὐτοὶ ἐξεπέπληχθε, καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν
 καλαχομίζειν ἐψηφίζεσθε, καὶ τὰ φρέγια ἐπισκοδάζειν, καὶ τὸν
 Πειραιᾶ τειχίζειν, καὶ τὰ Ηρακλεια ἐν ἁσὶ θύειν. ἐπειδὴ ταῦτ'
 ἡμεῖς, καὶ τοσαύτην ταραχὴν, καὶ τοσῶτον θόρυβον παρεισθήκαμεν πό-
 λιν, τῶν καὶ αὐτὰ ὁ δεινός, καὶ σοφός ἐστι, καὶ δ' ὦν ἐστι, ἔτε βελῆς
 ἔτε δῆμα χειροτονήσθης αὐτὸν, ὅχλειο πρεσβεύων ὡς τὸν ταῦ-
 τα πεποικηκότα, ἔτε τῶν ἀρρώστων, ἐφ' ἣ τότε ἐξωμόσατο, ὑπο-
 λογισάμενος, ἔθ' ὅτι πρεσβυτέρῳ ἄλλῳ ἤρητο ἀντ' αὐτοῦ, ἔθ'
 ὅτι τῶν τοιούτων ὁ νόμος θάνατον τὴν ζημίαν εἶναι κελεύει, ἔθ'
 ὅτι πάνδεινόν ἐστιν ἀπημελκότα, ὡς ἐπικεκήρυκ' ἡμεῖς αὐτῶν
 ἐν Θήβαις, ἐπειδὴ Θηβαῖοι πρὸς τὰ τὴν Βοιωτίαν ἅπασαν ἔχον,
 καὶ τὴν Φωκίων χώραν ἐγκρατεῖς γεγονόσι, τῶν καὶ αὐτὰ εἰς μέσας
 τὰς Θήβας, καὶ τὸ τῶν Θηβαίων στρατόπεδον βαδίζουσιν. ἀλλ' ἔτι
 ἐκφρων ἦν, ὅς ὅλως πρὸς τὰ λήμματα καὶ τὰ δωροδοκήματα, ὥστε
 πάντα τὰ ἄλλα ἀνελὼν καὶ παριδὼν ὅχλειο. καὶ τοιούτους τοῦ
 πειράματος ὄντες, ἔτι πολλῶν δεινότερά ἐστιν ἢ ἐκείσε ἐλθὼν
 διεπράξατο. ἀπάντων γὰρ ὑμῶν τειλῶν, καὶ τῶν ἄλλων Αθιναίων
 ἔτω δεινὰ ὅς ἡμέτερα ἡγεμενῶν οὐδὲν ταλαιπώρεως πάσχειν Φω-
 κίας, ὥστε μήτε τὴν ἐκ τῆς βελῆς θεωρεῖς, μήτε τὴν θερμο-

vos, Athenienses, audito, et illorum vicem
 dolebatis, ut par erat, et ipsi perterriti, li-
 beros et uxores ex agris in urbem transfe-
 rendos decernebatis, et castella instauranda,
 et Piraeum muniendum, et Herculana sacra
 in vrbe facienda. cum haec fierent, et tan-
 ta perturbatio, tantusque tumultus urbem
 inuasisset, tum iste vir eloquens et sapiens
 et vocalis, nec a senatu, nec a populo de-
 lectus, legatus abijt ad eum, qui illa perpe-
 trarat, nulla habita ratione vel morbi, quo
 simulato legationem dudum eiurarat, nec
 quod alius ipsius loco legatus erat, nec quod
 lege talia facinora capite sancita sunt, nec,
 quod absurdissimum esset, postquam renun-

ciarat, se a Thebanis esse proscriptum, cum
 ii praeter Boeotiae totius imperium, etiam
 Phocensis regionis potiti essent, tum in me-
 dias Thebas, et Thebanorum castra vadere.
 verum ita erat extra se raptus, ita totus in
 quaestum et largitionem immerfus, ut sub-
 latis et despectis ceteris rebus omnibus ab-
 iret. quae res cum talis sit, multo etiam
 grauiora sunt ea, quae postquam illuc ve-
 nit, perpetravit. cum enim vos, qui adestis
 omnes, et ceteri Athenienses, tam misere
 et crudeliter cum miseris agi Phocensibus
 duceretis, ut neque senatorios spectatores,
 neque sexuiros ad Pythia mitteretis, sed
 patrium spectaculum defereretis: iste ad
 tri-

θέτας εἰς τὰ Πύθια πέμψαι, ἀλλ' ἀποσῆναι τὴν πατρίδα θεωρίας, ὅσῃ εἰς τὰ Ἰπνίκια τῶν πραγμάτων καὶ τῷ πολέμῳ, ἃ Θηβαῖοι καὶ Φίλιππος ἐδυον, εἰσάτο ἐλθὼν, καὶ σπονδῶν μετέχευε καὶ δυχῶν, ἃς Ἰπνί τοῖς τῶν συμμάχων τῶν ἡμετέρων τείχεσι καὶ χώραις, καὶ ὅπλοις ἀπολωλόσιν ἠνέχετο ἐκείνῳ, ὃ συνεσεφθονετο, καὶ συνεπαιώνιζε Φιλίππῳ, καὶ φιλοποσίας παρῴπινε. καὶ ταῦτ' ὅκ' ἐνεσιν ἐμοὶ μὴν ἔγωγε, τέτῳ δ' ἄλλως πως εἰπεῖν. ἀλλ' ὑπὲρ μὴν τῆς δξωμοσίας ἐν τοῖς κοινοῖς τοῖς ὑμετέροις γράμμασιν ἐν τῷ μητρῷ ταῦτ' ἐστίν, ἐφ' οἷς ὁ δημόσιος τέτακται, καὶ ψήφισμα ἀνικηρὶς τοῖς τέτῳ τῷ ὀνόματι γέγραπται. ὑπὲρ ὃ ὧν ἐκεῖ διεπραξάτω, (4) συμπρεσβούλιες καὶ παρόντες, καταμαρτυρήσασιν, οἵπερ ἐμοὶ ταῦτα δηγοῦντο. ἐγὼ γὰρ ἐγώ γε αὐτοῖς συνεπρέσβουσα, ἀλλ' δξωμοσάμην. καὶ μοι λέγε τὸ ψήφισμα, καὶ τὰ γράμματα, καὶ οὗ μάρτυρας κάλει. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΓΡΑΜΜΑΤΑ. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. πῖνας οὐκ δυχὰς ὑπολαμβάνει δυχὰς τοῖς θεοῖς τὸν Φίλιππον, ὅτ' ἔσπενδεν, ἢ τὰς Θηβαίους; ἀλλ' ἐκράτῃ πολέμῳ, καὶ νικῶ αὐτοῖς καὶ τοῖς συμμάχοις διδόναι, καὶ τὰνδρητὰ τοῖς τῶν Φωκίων; ἐκοῦν ταῦτα σὺν ἡμῶν ἔστω, καὶ κατεῖχετο τῇ πατρίδι, ἃ νῦν εἰς κεφαλὴν ὑμᾶς ἀπὸ δέει τρέψαι. ἐκοῦν ὅχ' ἐλο μὴν ὡς τὸν νόμον, ὃς θάνατον κελεύει τέτῳ τῷ ζῆμιαν εἶναι, ἐλθὼν ὃ ἐκείσε, ἐτέρων θανάτων ἄξια ποιών πέφανται. τὰ δ' ἐμπαρῶεν πεπραγμένα,

triumphalis epulas, negociis et bello confecto, quas Thebani et Philippus in honorem deorum instruxerant accessit, et cum libationum, tum votorum fuit particeps, quae ille ob fociorum nostrorum moenia et agros et arma perdit nuncupabat, et una coronas gestavit, et paeana concinuit cum Philippo, et familiariter propinavit. neque ego haec sic, iste aliter narrare poterit, sed eiuratio inter publica vestra monumenta in tabulario, quibus minister publicus praeest, asseruatur, et decretum palam de ista re est scriptum, quae autem ibi perpetrarit, collegati eius, et ii qui adfuerunt, testimo-

nium in eum dicent: qui iidem haec mihi retulerunt. neque enim ego una in legatione fui, sed eam eiuravi. age, recita mihi decretum, et literas, et testis accerfer. DECRETVM. LITERAE. TESTES. quae igitur vota putatis nuncupasse diis Philippum cum libaret, aut Thebanos? nonne ut in bello vim et victoriam ipsi et focis largirentur, et horum contraria Phocensium foederatis? iste porro eadem precabatur et imprecabatur patriae, quae nunc vos in eius caput convertere oportebit. itaque abiit contra legem, quae id facinus capitale esse iubet: illuc autem profectum aliis mortibus lu-

ἢ πεπρεσβυμύρα ὑπὲρ τῶν, ἀποκλείνειεν ἂν αὐτὸν δικαίως. σκο-
πεῖτε τίνυν τι τίμημα ἔσται, ὃ ταύτῳ ἔξει τὴν ἀξίαν, ὥστε
τοσούτων ἀδικημάτων ἀξιοχρεῶν φαίνεσθαι. πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν,
ὡς δούδρες Ἀθιναῖοι, δημοσία μὲν ἀποδύας ὑμᾶς καὶ ὅλον τὸν
δῆμον, ἅπασιν τοῖς πεπραγμύροις ἐκ τῆς εἰρηνῆς Ἰππικῶν, καὶ μήτε
τῷ ἐν Ἀμφικτύοσι κοινωνεῖν ἐθέλῃν, δυσκόλως τε ἔχειν καὶ ὑπό-
πιως πρὸς τὸν Φίλιππον, ὡς ἀσεβῶν καὶ δεινῶν ὄντων τῶν πεπρα-
γμύρων, καὶ ἔτε δικαίων, ἔθ' ὑμῖν συμφερόντων· εἰς τὸ δικαστήριον
εἰσελθόντας τὰς ὑπὲρ τῶν δυνάμεως δικάζοντας, καὶ τὸν ὄρκον
τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως ὁμωμοκότας, τὸν ἀπάντων τῷ κακῶν αἵτιον,
καὶ ὃν εἰλήφατε ἐπαυτοφώρῳ τοιαῦτα πεποιηκότα, τῶν ἀφείναι;
καὶ πῶς οὐ δικαίως ὑμῖν ἐκκαλέσθαι τῶν ἄλλων πολιτῶν, μᾶλλον δὲ
ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων, ὁρῶν Φιλίππῳ μὲν ὑμᾶς ὀργιστομύροις,
ὃς ἐκ πολέμου μὲν ποικίλονται τὴν εἰρήνην, πρὸς τῶν πωλόντων
τὰς πράξεις ἐκινεῖτο, πρᾶγμα πολλὰ συγγνώμῃ ἔχον δια-
πρατήσονται· τὰ δὲ τὸ ἀφείναι, ὃς τὰ ὑμέτερα ἔως αἰχρῶς
ἀπέδοτε, τῶν νόμων τὰ ἑκάστα ταπήντων Ἰππικῶν, εἰάν τις ταῦτα
ποιῇ; Τάχα τοίνυν ἴσως καὶ τοιοῦτος ἦξει τις λόγος πρὸς τῶν,
ὡς δεχθὲν ἡγήσεσθαι τῆς πρὸς Φίλιππον ἐχθρας, εἰ τῶν πεσσυ-
σάντων τὴν εἰρήνην καταψηφισάτω. ἐγὼ δὲ, εἰ τὸ ἐστὶν ἀληθές,
οὐκ ἔχω σκοπεῖν οὐδὲν, ὃ, πῶς τὰς μεῖζον κατηγορήσω. εἰ

luenda designasse constat: iam eius acta pri-
ora, et obitae propter haec legationes, meri-
to eum interfecerint. quare considerate quae
litis aestimatio ea magnitudine sit, ut tot
sceleribus non minor esse videatur. an non
turpe fuerit, Athenienses, cum publice uni-
versi vos et totus populus omnia ea quae pa-
cem consecuta sunt, reprehendatis, cum
nec Amphictyonum decretis assentiamini,
et irascamini Philippo, eumque suspectum
habeatis, tanquam impia sint et crudelia illa
facta, et neque iusta, neque vobis conduc-
ibilia: si in curiam ingressi, ad rationes de
illis redditas diiudicandas, et iureiurando pro

republica dato, malorum omnium auctorem,
quem in talibus facinoribus palam depre-
hendistis, eum absoluetis? ecquis ceterorum
civium, vel potius Graecorum omnium, non
iure vos reprehendet, qui videat vos irasci
Philippo, qui pacem e bello ut faceret, ne-
gocia ab iis qui vendere solent, mercatus,
rem agit omnino veniam dignam: istum au-
tem absolvere, qui vestra tam flagitiose ven-
didit, cum legibus extrema supplicia talibus
facinoribus sint constituta? Fortassis etiam
talis ab istis ratio adferetur, principium hoc
fore inimicitiarum cum Philippo, si pacis
interpretes damnaueritis. ego vero, id ve-
rum

ᾧ ὁ τ' εἰρῆνης χεῖματι ἀναλώσας ὥς τε τυχεῖν, ἔτ' ἔτω νῦν
 γέγονε φοβερός καὶ μέγας, ὥς τε τῷ ὄρεων, καὶ τῶν δικαίων ἀμε-
 λήστῳ ὑμᾶς ἤδη τί Φιλίππῳ χαλεπῶς σκοπεῖν, τί παθόντες
 ἂν (4) τέτων αἵτιοι, τῷ προσήκσαν δίκῃ δεδοκότες εἶεν; οὐ
 μὲν, ἀλλ' ὅτι Φιλίας δέχῃ συμφερέσσης ὑμῖν μᾶλλον ἐκ τῶν
 εἰκότων γήϊσε, καὶ τέτ' οἶμαι δείξειν. οὗ γ' εἰδέναι χεῖ τ' ἔθ',
 ὅτι καὶ ἀναφρονεῖ Φιλίππῳ, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τ' πόλεως τ'
 ὑμετέρας, ἐθ' ἀχρηστοτέρους νομίσας ὑμᾶς Θεβαίων, ἐκείνους εἰλεῖ
 ἀνθ' ὑμῶν, ἀλλ' ὑπὸ τέτων ἐδιδάχθη, καὶ ταῦτ' ἤκασεν, ἅπερ καὶ
 πρῶτερόν ποτ' εἶπον ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς ἐν τῇ δῆμῳ, καὶ τέτων
 ἐδεῖς ἀντιεῖπεν ὥς ὁ μὲν δῆμός ἐστιν ὄχλος, ἀσαθμυτότατον πρᾶ-
 γμα τῷ ἀπάντων, καὶ ἀσωετώτατον, ὥστε ἐν θαλάτῃ πνύμα
 ἀκαλάστατον, ὥς ἂν τύχοι κινέμενον, ὁ μὲν ἦλθεν, ὁ δ' ἀπῆλθε·
 μέλη δ' ἐδενὶ τῶν κοινῶν, ἀλλ' ἐδὲ μέμνη). δεῖ δέ τινας φίλους
 ὑπάρχειν τὰς ἑκάστα πρᾶξινας ἐν ὑμῖν αὐτῶν, καὶ διοικήσοντας
 οἷον ἂν αὐτῶν δοκῇ· καὶ πρὸς αὐτῶν τέτο καλᾶσθαι, πᾶν ὅ, τι
 ἂν βέλῃ) παρ' ὑμῖν, ῥαδίως διαπραξέει). εἰ μὲν οὖν ἤκασεν, οἶ-
 μαι, τὰς τότε ταῦτα πρὸς αὐτὸν εἰπόντας, πρᾶχῃμα ὥς δ' οὐ
 ἐπικυλῆθον, ληστυμπανισμῶν, ἐποίησεν ἂν ταῦτό τῷ βασιλεῖ.
 τί δ' ἡμεῖς ὁ ἐκείνῳ ἐποίησεν; ἔξαπατηθεὶς ὑπὸ Τιμαγόρου, καὶ

rum si est, quod grauius isti crimen impin-
 gam, nulla ratione reperio. si enim is qui
 pecuniam impendit, ut pacem impetraret,
 ita nunc factus est formidabilis et magnus,
 ut vobis, neglecto iureiurando, et iustitia,
 videndum sit iam, qua re gratum Philippo
 faciatis, quo supplicio afficiendi erunt eius
 rei auctores, ut dignas dent poenas? verum
 enimvero eam rem amicitiae vobis utilioris
 etiam principium futurum esse, quantum
 coniectura licet assequi, id quoque me osten-
 surum opinor. hoc certo tenendum vobis
 est Philippum, Athenienses, non contem-
 nere vestram urbem, neque eo quod vos
 inutiliores putarit quam Thebanos, vobis il-
 los praetulisse, sed ab istis edoctum esse, et

audiuisse, id quod prius etiam publice vobis
 exposui, nemine istorum refragante; popu-
 lum esse turbam, rem omnium inconstan-
 tissimam et stolidissimam, ut in mari vndam
 fluctuantem, quae fortuito agitur, alium
 accedere, alium abire, rempublicam autem
 curae esse nemini, ac quid actum sit, ne
 meminisse quidem; habendos autem aliquos
 amicos, qui ei apud vos singula conficiant,
 atque eius arbitratu gubernent, quod si in
 primis sit consecutus, eum a vobis facile,
 quicquid libitum fuerit, impetraturum. si
 igitur eos, qui tum illa ad eum dixerunt,
 statim, ut huc redierant, in crucem actos
 audiisset, fecisset idem quod rex Persarum.
 quid autem fuit quod ille fecit? de-
 ceptus

τεπαρακόνηα τάλαντα, ὡς λέγει), δεδοκώς αὐτῷ, ἐπειδὴ παρ' ὑμῖν ἐπύθετο αὐτὸν τεθνεῶτα, καὶ εἰς τοῦ ζῆν ὄντα κύριον ἑαυτῷ βεβαιῶσαι, μή τι γ' αὖ ἐκείνῳ τότε ὑπέχετο παρᾶξαι, ἔγνω τὴν πμὴν ἔχει τῷ κυρίῳ τῶν πραγμάτων δεδοκώς. καὶ γὰρ τι, πρῶτον μὲν Ἀμφίπολιν, πόλιν ἡμετέραν δόλιῳ κατέσκησεν, ἣν τότε σύμμαχον αὐτῷ καὶ φίλῳ ἔγραψεν· εἴτ' εἰς ἐνὶ πόλει ἔδωκε χρήματα ἑξ ἑκατῶν. ταῦτό τινι αὖ ἐποίησε Φίλιππος, εἰ πνα τέτων εἶδε δόλιῳ διδόντα· καὶ νῦν, ἂν ἴδῃ, ποιήσῃ. ἐπειδὴν ὅτ' ἀκρόσῃ λέγοντας, διδοκιμῶντας ἐν ὑμῖν, ἐτέρους κείνοντας, τί καὶ ποιῆσαι ζηλοῖ; πολλὰ ἀναλίσκειν, ἵζον ἐλάττω; καὶ πάντας θρασυμένους βελήσῃ, δύο ἢ πρῆς ἑξόν; μαίνοιτο μὲν τ' αὖ. εἰς γὰρ τὴν τῶν Θεβαίων πόλιν εἰλεῖο δημοσίᾳ ποιῆν ὁ Φίλιππος· οὐ πολλὰ γὰρ εἰ δέ· ἀλλ' ὑπὸ τῶν πρέσβεων ἐπέσθη. ὃν ὅτ' ἐπὶ τῶν, φράσω πρὸς ὑμᾶς ἐγώ. ἦλθον πρὸς αὐτὸν πρέσβεις ἐκ Θεβῶν, ὅτε πρὶν καὶ παρ' ὑμῶν ἡμεῖς ἦμεν ἐκεῖ. τέτοις χρήματα ἐκείνῳ ἠβέλετο δέναι, καὶ πάντῃ γὰρ, ὡς ἔφασαν, πολλὰ· ὅτ' ἐδέξατο εἰς ἐλάσον ταῦτα (4) τῶν Θεβαίων πρέσβεις. μὲν ταῦτα ἐν θυσίᾳ τινὶ καὶ δείπῳ πίνων, καὶ φιλανθρωπιδόρῳ πρὸς αὐτὸς ὁ Φίλιππος, ἀλλὰ τε δὴ πολλὰ, οἷον αἰχμάλωτα καὶ τὰ τοιαῦτα, εἰς τελευτῶν, ἐκπώματα δρυγυρᾶ εἰς χρυσᾶ πρῶτον

ceptus a Timagora, cui quadraginta, ut ferunt, talenta dederat, ut audiuit eum a vobis interfectum, ac ne suam quidem tueri vitam, nedum quae pollicitus fuerat, praestare potuisse, animadvertit se pecuniam non ei numerasse, penes quem summa esset auctoritas, proinde primum Amphipolim urbem vestro imperio denuo subiecit, quam hactenus sociam suam et amicam esse scripserat: deinde nemini unquam postea pecuniam dedit. idem igitur et Philippus fecisset, si horum aliquem poenas dare vidisset: idque etiam nunc, si viderit, facturus est. sed cum audiat, eos conciones habere, florere gloria apud vos, aliis creare pericula, quid facere conetur? multum impendat,

VOL II.

cum liceat pauciora? an omnis colere velit, cum duos aut tris liceat? insaniret profecto. neque enim Thebanorum urbi Philippus benefactum publice voluisset (multum certe abest) sed a legatis est ei persuasum. quo autem pacto, dicam ego vobis. venerunt Thebis ad eum legati, cum et nos a vobis missi illic essemus. iis pecuniam ille dare voluit, eamque, ut aiebant, omnino magnam: non admiserunt, nec acceperunt eam Thebanorum legati. post, in sacrificio quodam et coena, potans cum eis Philippus, et humanum erga illos se praebens, cum alia multa, ut captivos et eius generis alia, tum pocula tandem argentea et aurea eis offerebat. ea illi omnia repudiabant, nec usquam

X

αὐτοῖς. ταῦτα πάντα ἐκείνοι διεωθῆντο, καὶ ἐδραμῇ περιέντο ἑαυ-
 τὰς. τελευτῇ δὲ Φίλων, εἰς τῇ πρέσβειν, εἶπεν, ὦ ἄνδρες Ἀθη-
 ναῖοι, λόγον, ὃν ἔχ' ὑπὲρ Θεβαίων, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἄξιον εἰρῆ-
 ναι. ἔφη γὰρ, τὸν Φίλιππον ὁρῶν μεγαλοψύχως καὶ φιλοδωρώπως
 ἔχοντα πρὸς αὐτὰς, ἠδεῖτο καὶ χαίρειν. αὐτοὶ μὲν οὖν ὑπάρχον
 αὐτῷ φίλοι καὶ ξένοι καὶ ἄνδρες τῶν δώρων τέτων· εἰς δὲ τὰ τ' πόλεως
 πρᾶγμα ἐν οἷς ἦν τότε, τὴν φιλοδωροπρίαν αὐτὸν ἠξίου ταύ-
 τῳ περιέναι, ἄξιόν τι καὶ αὐτῷ καὶ τῶν Θεβαίων πρᾶξαι, καὶ
 ἄλλῳ δὲ τὴν πόλιν ἔτι καὶ σφᾶς ὁμολόγου ὑπάρχειν αὐτῷ. καὶ
 γὰρ τι σκέψασθε, τί τις Θεβαίους γέγονεν ἐκ τέτων, καὶ τί συμ-
 βέβηκε, καὶ θεάσασθε ἐπ' αὐτῆς τὴν ἀληθείαν, ἥλικον ἐστὶ τὸ μὴ πω-
 λεῖν τὰ τῆς πόλεως πρᾶγματα. πρῶτον μὲν τοίνυν εἰρήνη γέ-
 γονεν αὐτοῖς πονέσσι καὶ τάλαιπωρομένοις ἤδη τῷ πολέμῳ, καὶ
 ἡττωμένοις· εἶτα τῶν ἐχθρῶν Φωκίων ἀρδῶν ὀλεσθῆναι, καὶ ὅλων τῶν
 τεχνῶν, καὶ τῶν πόλεων ἀναίρεσις. ἄρα καὶ μόνα ταῦτα; ἔ, μα Δί',
 ἀλλ' ἐπὶ πρὸς τέτοις, Ορχομενός, Κορώνεια, Κορσῖαι, τὸ Τιλ-
 φωσαῖον, τὴν τῶν Φωκίων χώραν ὅσῳ ἐβέβητο. τίς μὲν δὲ Θε-
 βαίους, ταῦτα ἐκ τῆς εἰρήνης γέγονεν, ὧν ἔστι ἂν δι' αὐτὸν δῆπου
 μέζονα· τοῖς δὲ πρέσβεσι τοῖς τῶν Θεβαίων τί; ἔδεν, πλὴν τὸ
 τέτων αἰτίαι γεγενῆσθαι τῇ πατρίδι. τῆτο δὲ καλὸν, ὦ ἄνδρες Ἀ-
 θηναῖοι, καὶ σεμνὸν εἰς δρεπῆς λόγον καὶ δόξης, ἢν ἔτοι χρημάτων

quam sui obliuiscabantur. postremo, Phi-
 lo, vnus legatorum, habuit orationem, A-
 thenienses, quam non pro Thebanis, sed
 pro vobis habitam esse oportuit. aiebat e-
 nim, se, cum Philippum videret magno et
 humano in ipsos esse animo, delectari et
 gaudere. sed se iam antea ipsius esse ho-
 spites, et amicos, etiam sine illis muneribus:
 petere autem, vt ad negocia vrbs, quae
 tum illa ageret, ea humanitate conuersa,
 aliquid et seipso dignum et Thebanis prae-
 staret, ita polliceri et se et totam urbem ei
 fore addictam. iam spectate, quid hoc pa-
 cto Thebani consecuti sint, et quid vobis

acciderit, et vere aestimate, quanti sit non
 vendere negocia ciuitatis. primum, pace po-
 titi sunt, laborantes et afflictis iam bello et
 succumbentes: deinde hostes Phocenses ad
 internecionem deleti, eorumque moenia et
 oppida sublati e medio. nunquid sola haec?
 non medius fidius, sed accesserunt etiam
 Orchomenus, Coronea, Corfiae, Tilphos-
 faeum, Phocensis agri quantum voluerunt.
 Thebani igitur haec e pace consecuti sunt,
 quibus vtique maiora nec optarint: Theba-
 norum autem legati quid? nihil, nisi quod
 eorum opera haec patriae contigerunt. id
 vero praeclarum est, Athenienses, et egre-
 gium,

ἀπέδοντο. ἀντιπῶμῳ δὴ τί τῇ τῶν Αθῆναιων πόλει γέγονεν ἐκ τῆς
 εἰρήνης, καὶ τί τῆς πρέσβει τοῖς τῶν Αθῆναιων, καὶ θεωρεῖτε εἰ πα-
 ραπλήσια τῇ πόλει καὶ τέτοις αὐτοῖς. τῇ πόλει μὲν τοίνυν, ἀφῆση-
 κέναι μὲν ἀπάντων καὶ τῶν κλημάτων, καὶ τῶν συμμάχων, ὁμω-
 μοκέναι δὲ Φιλίππῳ, καὶ πῶς ἄλλῃ ἢ πόλιν ἐπ' αὐτὰ βεβλήμενος
 σώζειν, ὑμᾶς κωλύσειν, ἔτι τὸν μὲν ὑμῖν βεβλήμενον παρὰ δουλοῦναι,
 ἐχθρὸν ἡγήσατο καὶ πολέμιον, τὸν δὲ ἀπεσεσηκῶτα, σύμμαχον καὶ
 φίλον. ταῦτα γὰρ ἐστὶν ἃ σωεῖτε μὲν Αἰχίνης ἕτοσι, ἔγραψε δὲ
 ὁ τέτταρτος σωεργὸς Φιλοκράτης. ἔκρουεντο ἡμεῖς τὴν παρὰ τὴν
 ἡμέραν, ἔκρουεντο ὑμᾶς, τὸ τῶν συμμάχων δόγμα κυρῶ-
 σαι, καὶ καλέσαι τὰς πρέσβεις τὰς ἐκ Φιλίππου, ἐκκρούσας ἔτι
 εἰς τὴν ὑστερίαν, τὴν δὲ Φιλοκράτους γνώμην ἐπεισεν ἐλέειν, ἐν ᾗ καὶ
 ταῦτα ἔτι πολλὰ ἄλλα ἐπὶ τέττων δεινότερα ἐστὶ γεγραμμένα. τῇ
 μὲν δὴ πόλει ταῦτα ἐκ τῆς εἰρήνης γέγονεν, ὣν ἕνεκα δὲ εἰς Αἰχίνην
 ῥάδιον· τίς δὲ πρέσβει τί, τοῖς ταῦτα πράξασιν; τὰ μὲν ἄλλα
 σιωπῶ, πάνθ' ὅσα ἐβράκατε ὑμεῖς, οἰκίας, ξύλα, πυργούς, ἀλλ'
 ἐν τῇ τῶν ἀπολωλότων συμμάχων χώρᾳ, κλήματα καὶ γεωργίας
 παμπληθεῖς, Φιλοκράτης μὲν τάλαντον ἔχουσαι παρὰ σοδὸν, τέττω
 δὲ Αἰχίνη, τριάκοντα μνᾶς. καὶ τῇ, πῶς ἔστι δεινόν, ὅτι ἄνδρες Αθη-
 ναῖοι, καὶ χέτλιον, τὰς τῶν ὑμετέρων συμμάχων συμφορὰς παρὰ
 ὁδοῖς τίς πρέσβει τίς ὑμετέρῃς γεγνηῖται, καὶ τὴν αὐτὴν εἰρήνην

gium, si virtutis et gloriae ratio ducatur, quas
 res isti pecunia vendiderunt. conferamus iam
 quid Atheniensium respublica e pace conse-
 cuta sit, et quid legati Atheniensium, et con-
 siderate, num similia respublica et isti ipsi.
 respublica igitur, ut cesserit omnibus, et pos-
 sessionibus, et sociis, ut iuravit Philippo, si
 quis alius illas inuaserit, vobis ut restituat,
 vos prohibuit, et qui vobis eas tradere
 voluerit, eum pro inimico et hoste habitu-
 ros, qui eripuit, pro socio et amico. haec
 enim sunt quae et Aeschines defenderit, et
 adiutor eius Philocrates decreto sanxerit.
 item cum ego pridie superior, vobis persua-

fissem, ut sociorum decretum confirmaretis,
 et legatos Philippi accerferetis, iste cauilla-
 tionibus ea re in posterum diem reiecta,
 persuasit, ut in Philocratis sententiam iretis,
 in qua et haec et alia multo his grauiora
 continentur. ac reipublicae quidem haec ex
 pace contigerunt, quibus flagitiosiora nec
 inueniri facile possunt: legatis autem quid,
 horum auctoribus? cetera omnia taceo,
 quae ipsi vidistis: aedis, ligna, frumentum,
 sed in sociorum qui perferunt regione, pos-
 sessiones et fundi plurimi, quae Philocrati
 talentum, Aeschini tricenas minas pensitant.
 nonne vero graue est et miserabile, socio-

τῇ μὲν ἐκπεμψάσῃ πόλιν, τῶν μὲν συμμάχων ὀλεθρον, τῶν δὲ κλημάτων ἀπόσασιν, ἀντὶ δὲ δόξης, αἰχρύνῃ γεγενηῶς, τοῖς δὲ πρῆσβεσι, τοῖς καὶ τὴν πόλεως ταῦτα πράξασι, περσόδοις, δούποις, κτήμασι, πλοῦτον, ἀντὶ τῇ ἐχάτων ἀποριῶν, εἰργάσθαι; ἀλλὰ μὲν, ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, καλὰ μοι τύτων ὄντων Ολυμπίοις μάρτυρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Οὐ τίνω θαυμάσαιμ' ἂν, εἰ καὶ τοιοῦτό π' ἔλμῃς λέγειν, ὡς ἐκ τοῦ καλῆν, εἰδ' οἷαν ἤξιεν εἶναι, τὴν εἰρήνην ποιήσας, κακῶς τῷ πολέμῳ τῇ στρατηγῶν κεχημημένων. ἂν δὲ ταῦτα λέγῃ, πρὸς θεῶν ἐρωτήσας αὐτὸν μεμνημένοι, πότερον εἴς ἐτέρας πῶς ὥχεται πρῆσβέων πόλεως, ἢ ταύτης τὴν αὐτῆς. εἰ μὲν γὰρ εἴς ἐτέρας, ἢν κεκρατηκέναι τῷ πολέμῳ φήσῃ, καὶ χερσὲς ἔχῃν ὄντων στρατηγῶν, εἰκότως χεῖμασι εἴληφεν· εἰδ' ὅτι ταύτης αὐτῆς, πῶς ἕνεκα ἐφ' οἷς ἡ πέμψασα πόλιν τῇ αὐτῆς ἀπέστῃ, ἐπὶ τέτοις ὄντων δῶρα περσολαβῶν φαίνεσθαι; τῇ γὰρ αὐτῶν εἶδει τὴν τε πέμψασαν πόλιν τυγχάνειν, καὶ τὰς ἐν ταύτης πρῆσβεις, εἴπερ π' τῇ δικαίῳ ἐγγίγνεται. ἐπὶ τοίνυν κακῆν σκέψασθε, ὡς δὲ δρῶντες Ἀθηναῖοι πότερ' οἴεσθε, πλέον Φωκέας Θεβαίων, ἢ Φίλιππον ὑμῶν κρατεῖν τῷ πολέμῳ; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶδ' ὅτι Φωκεῖς Θεβαίων. εἶχον γὰρ Ορχομενὸν, καὶ Κορώνειαν, καὶ τὸ Τιλφωσαῖον, καὶ τὰς ἐν Νέωσιν ἀπειλήφισαν αὐτῶν, καὶ ἐδομήκοντα καὶ δια-

rum vestrorum calamitates, reditus legatis vestris esse factas, eandemque pacem urbi, a qua missi fuerunt, et fociorum interitum, et possessionum iacturam, et pro gloria dedecus attulisse, legatis autem qui rempublicam violarunt, reditus, opes, possessiones, diuitias, pro extrema inopia peperisse? et haec vere a me dici ut constet, voca testis harum rerum Olynthios. TESTES. Neque vero mirabor, si etiam tale aliquid dicere audebit, non licuisse praeclaram, neque qualem ego postularim, facere pacem, cum duces male rem bellicam administrassent. quod si dixerit, obtestor vos ut memineritis eum interrogare, utrum ex alia vrbe lega-

tus abierit, an ex hac eadem. nam si ex alia, quam bello superiorem fuisse dicet, ac bonos duces habuisse, merito pecuniam accepit: sin ex hac ipsa, qua gratia, propter quae vrbs, a qua missus erat, suis bonis cessit, ob ea ipse accepisse dona cernitur? eadem enim et urbi mittenti tribuenda fuerunt, et missis ex ea legatis, si quid recte factum esset. iam et illud considerate, Athenienses, plusne putetis a Phocensibus Thebanos, an a Philippo vos bello superatos? equidem compertum habeo a Phocensibus Thebanos. tenebant enim illi Orchomenum, et Coroneam, et Tilphosaeum, et suos, qui Neotibus fuerant, receperant, et

κοσίους ἀπεκλόνεσαν ἔπι τῷ Ἡδυλείῳ, καὶ τρέπαιον εἰς ἡκίαν, καὶ ἵπποκράτοιω, καὶ κακῶν Ἰλιάς φεικιστῇ Θεβαίοις· ὑμῖν δὲ τοῖς τοῖς μὲν ἔτ' ἦν, ἔτε γρόϊο δὲ λοιπῷ. τῷτο δὲ ἦν τὸ δεινότατον δὲ πρὸς Φίλιππον πολέμῳ· ὅκ ἐδύνασθε κακῶς ἡνίκα ἐβέλεσθε ποιεῖν ἐκείνων, δὲ δὲ μὴ πάχην ἐτι αὐτοῖ, πᾶσαν ἀδελαν ἡγέτε. τί ποτ' οὐκ ἐκ τ' αὐτῆς εἰρήνης, τοῖς μὲν Θεβαίοις, τοῖς τοσούτω κρατῶμένοις τῷ πολέμῳ, καὶ τὰ ἐαυτῶν κομίσασθε, καὶ τὰ τῶν ἐχθρῶν προσλαβεῖν ἐγγέγονε· τοῖς δὲ Ἀθιωμαίοις ὑμῖν, καὶ ἀ τῷ πολέμῳ διεσώζετο, ταῦτ' ἔπι τῆς εἰρήνης ἀπολωλεκέναί; ὅτι τὰ ἐκείνων μὲν ὅκ ἀπέδοντο ④ πρέσβεις, τὰ δὲ ὑμέτερα ἔτοι πεπράχασιν. Ἀλλὰ, νῆ Δία, τὴς συμμαχίαις ἀπειρηκέναι φησὶ τῷ πολέμῳ. ὅτι γὰρ ταῦτα ἔτω πέπρακ', καὶ ἐκ τῶν ἑπιλοίπων ἐτι μᾶλλον εἰσεσθε. ἐπειδὴ γὰρ ἡ μὲν εἰρήνη τέλει ⑤ εἶχεν αὐτὴ ἡ δὲ Φιλοκράτοις, ἡ σωεῖπεν ἔτος, ④ δὲ πρέσβεις ἀπῆρκεσαν ④ τοῦ Φιλίππου, λαβόντες τὴς ὅρκους· καὶ μέχρι τῆς γε ἔδεν ἀνῆκεσον ἦν τῶν πεπραγμένων, ἀλλ' αἰχρὰ μὲν ἡ εἰρήνη καὶ δυνάξια τῆς πόλεως, ἀντὶ δὲ τῶν δὴ τὰ θαυμάσια ἀγαθὰ ἡμῖν ἐμελλεν εἰσεσθε· ἡξίου ὑμᾶς ἐγὼ, καὶ τέτοις ἔλεγον, πλεῖν τὴν ταχίστην ἐφ' Ἑλλησπόντῃ, ἢ μὴ πρὸς ἐσθ', μὴ δὲ εἰσθε καταλαχεῖν Φίλιππον μηδὲν ἐν τῷ μελαζὺ χρόνῳ τῶν ἐκεῖ τι χρείων. ἡδεῖν γὰρ ἀχει-

septuaginta et ducentos occiderant ad Hedyleum, et tropaeum erexerant, et equestri praelio superiores erant, et malorum Ilias Thebanos circundederat: vobis autem nec tale quicquam acciderat, et absit ut accidat in posterum. sed illud erat in Philippico bello grauissimum, quod ei cum volebatis nocere, non poteratis, ne vero noceretur vobis, minime timebatis. qui factum est igitur, ut per eandem pacem Thebanis, qui bello usque adeo inferiores erant, et sua recipiendi, et hostium opes adiungendi potestas data sit: vobis autem Atheniensibus, etiam ea quae bello defendebantur, pace facta, perierint? quod illorum legati opes

eorum non vendebant, vestras isti venderunt. At dicet, hercule, socios fuisse bello defatigatos. nam haec ita fuisse acta, ex iis etiam quae sequuntur, magis intelligetis. ut enim pax ista Philocratis facta auctoritate, confecta fuit, cui iste suffragatus est, et Philippi legati discesserant, exacto iureiurando (et hactenus quidem nihil erat actum atrocius, sed turpis pax erat, et aliena a dignitate reipublicae, loco autem dedecoris huius admiranda illa bona percepturi eramus) postulabam ego, et istis dicebam, ut primo quoque tempore in Hellespontum nauigarent, neue quicquam negligerent, aut Philippum occupare quicquam interiecto tem-

βῶς, ὅτι πάνθ' ὅσα ἂν ἐκ πολέμου γιγνομένης εἰρήνης παρεῖν,
 ταῦτα τοῖς ἀμελήσασιν ἀπολύει. εἰδὲς γὰρ πόποιε ὑπὲρ τῶν
 ὅλων πεισθεὶς εἰρήνῳ ἄγειν, ὑπὲρ τῶν ἐγκαταλειφθέντων ἔξα-
 ρχῆς ἠθέλησε πολεμεῖν· ἀλλὰ ταῦθ' ④ περιλαβόντες ἔχουσι.
 χωρὶς δὲ τούτων, δυοῖν χρησίμοιν εἰ διαμαρτήσεσθε τὴν πόλιν ἡγέ-
 μιν, πλουσάντων ἡμῶν. ἢ γὰρ παρόντων, ἐκ κτ' τὸ ψήφισμα
 αὐτὸν ἔξορκωσάντων, ἃ μὲν εἰλήφει τῶν τ' πόλεως, ἀποδώσειν,
 τῶν δὲ λοιπῶν ἀφέξεσθε· ἢ μὴ ποιουῦντος τέττα ταῦτα, ἀπαγέλ-
 λην ἡμᾶς διθέως δούρῳ. ὥς τ' ἐν ἐκείνοις τοῖς πόρρω, καὶ ἐλάττωσι
 τὴν πλεονεξίαν, καὶ τὴν ἀπιστίαν εἰδότες ὑμᾶς, περὶ τῶνδε τῶν
 ἐγγύς καὶ τῶν μεζόνων, λέγω δὴ Φωκέων ⑤ Πυλῶν, εἰ παρεῖσεσθε.
 μὴ περιλαβόντες δὲ ἐκείνους ταῦτα, μηδὲ ὑμῶν ἑξαπατηθέντων, ἀ-
 πὸρτ' ἐν ἀσφαλεῖ τὰ πράγματα ὑμῖν ἔσεσθε, καὶ παρ' ἐκόντος
 ὑπάρξετε ἀπὸ τὰ δίκαια. καὶ ταῦτ' εἰκότως ἔτως ὑπελάμβαν-
 ον ἔξετε. εἰ γὰρ ἦσαν, ὥς ἦσαν τότε, ④ Φωκεῖς σῶοι, καὶ Πύλας
 εἶχον, ἐκείνη μὲν ἂν εἰδὲν ὑμῖν εἶχεν ἀναλείνασθε φοβερόν, δι'
 ὃ τῶν δικαίων ἂν π. παρείδειε. ἔτε γὰρ κτ' γινώσκοντες, ἔτε
 ναυσὶ κρατήσας, εἰς τὴν Ἀθηκὴν ἤξειν ἔμελλεν, ὑμεῖς δὲ ἐκείνῳ
 πῶρα χεῖμα, εἰ μὴ τὰ δίκαια ποιοίη, κλείσειν τὰ ἐμπόρια, καὶ
 χρημάτων γ' ἐν πάντι, ἐκ τῶν ἄλλων ἐν πολιορκίᾳ πάλιν αὐτὸν

tempore paterentur ex locis illius regionis.
 compertum enim habebam, quaecunque
 bello in pacem conuerso proiecta fuerint,
 ea iis qui neglexerint periisse. nemo enim
 vnquam, cui persuasum fuit de totius im-
 perii statu pacem inire, pro iis quae ab
 initio neglecta fuerunt, bellum gerere vo-
 luit; sed ea tenent ii qui occuparunt. ad
 haec, si nauigassemus, duplici bono auctum
 iri putabam rempublicam. aut enim, si ad-
 essemus, et ex decreto iusiurandum ab eo
 exegissemus, tum ea quae reipublicae no-
 strae praeeripuisset, redditurum, tum reli-
 qua non inuasurum: aut, nisi ille haec fa-
 ceret, nos statim huc renunciaturus, ut vos

in remotis illis et minoribus cognita homi-
 nis auaricia et perfidia, de his finitimis et
 maioribus, Phocensibus, inquam et Pylis
 retinendis, cogitaretis. quod si ille haec non
 occupasset, neque vos decepti essetis, in tu-
 to vobis essent omnia, et quae aequa sunt,
 ille vobis vltro praestaret. neque haec ab re
 ita fore putabam. si enim essent Phocenses,
 uti tum erant, incolumes, et Pylas tenerent,
 ille nullum vobis incutere terrorem potu-
 isset, quo perculsi ius aliquod vestrum ne-
 glexissetis. neque enim aditu terra patefa-
 cto, neque nauali praelio victor, in Atti-
 cam venturus fuit, vos autem illi statim, si
 ius violasset, mercatus claudere potuissetis;

et

καταστήσειν. ὥς ἐκείνῳ ὁ δαδύων ἔσεαδ' ἐμελλε τοῖς ἀπὸ τ' εἰρήνης λυσιέλθουσιν, ἔχ' ὑμῖν. Ἐταύθ' ὅπ' ὅσα ἔπ' τοῖς συμβέβη-
κόσι νυνὶ πλάττομαι, καὶ παρρωσιᾶμαι, ἀλλὰ τότ' εὐδὺς ἐγνώκην
καὶ παρρωρώμην ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ τέτοις ἔλεγον, ἐκείθεν εἰσεῶδε.
ἐπεὶ γὰρ ἐκκλησία μὴ ὅσα ἔτ' ἦν ὑπόλοιπ' ἔδεμία, διὰ τὸ
παρκαταχερῆαδ', ἔτοι δ' ὅσα ἀπήσαν, ἀλλ' αὐτὰ διέτριβον,
γράφω ψήφισμα βελδύων, πὴν βελὴν ποιήσθην ἔδ' ἡμῶν κυ-
ρείαν, ἀπέναι τὰς πρέσβεις πὴν ταχίσιν, τὸν δ' στρατηγὸν Πρῶξε-
νον κομίζεν αὐτὰς ἔπ' τοὺς τόπους, ἐν οἷς ἂν ὄντα Φίλιππον
πυνθάνη), γράψας, ὥσπερ νῦν λέγω, τοῖς ῥήμασιν ἔτως ἀνι-
κρῖς. καὶ μοι λέγε τέτο τὸ ψήφισμα λαβὼν. ΨΗΦΙΣΜΑ. ἐνθένδε
μὴ τοίνυν αὐτὰς ἐξήγαγον ἔτως ἀκονίας, ὡς καθαρώς οἷς μὴ
ταῦτα ἐποίουν, εἰσεῶδε. ἐπεὶ δ' ἡ ἀφικόμεθα εἰς Ωρεὸν, καὶ σινε-
μίζαμην πρὸ Πρῶξενω, ἀμελήσθην ἔτοι ἔπ' πλεῖν, καὶ τὰ παρ-
τέλα γὰρ παρὰ τῶν, ἐπορεύοντο κύκλῳ καὶ πρὸν εἰς Μακεδονίαν
ἐλθεῖν, τρεῖς καὶ ἑκοσὶν ἡμέρας ἀνηλώσαμην, τὰς δ' ἄλλας ἀπά-
σας καθήμεθα ἐν Πέλλῃ, πρὸν Φίλιππον ἐλθεῖν, σὺ αἷς ἐπο-
ρεύσθην, ὁμᾶ πενήκονθ' ὅλαις. ἐν δ' τέτῳ, Δορίσκον, Θράκην,
τὰ ἔπ' τειχῶν, ἱερὸν ὄρεα, πάντα τὰ πρᾶγματα, ἐν εἰρήνῃ καὶ
απονδαῖς ἦεν, καὶ διωκέτο ὁ Φίλιππος, πολλὰ λέγοντ' ἐμᾶ καὶ

et ad pecuniae penuriam, et ceterarum re-
rum iterum velut obsidionem redacturi.
quare ille serviturus fuit pacis commodita-
tibus, non vos. et haec non nunc a me fingi
ex euentu, et simulari, sed tum statim et
sensisse, et praevidisse me in vestram utili-
tatem, et istis indicasse, inde cognoscetis:
cum iam nullae conciones restarent (habita-
enim erant omnes) et isti nondum abiissent,
sed hic tempus tererent, senator decretum
iacio, populi auctoritate senatui permissa, ut
primo quoque tempore legati abirent, et ut
Proxenus dux eos in illa loca deportaret, in
quibus versari Philippum cognovisset, iis
verbis, quae nunc refero, aperte in decreto

positis. age cape id decretum, et recita. DE-
CRETVM. hinc igitur eos eduxi, adeo in-
vitos, ut ex iis quae postea fecerunt, liqui-
do cognoscetis. ut autem Oreum perueni-
mus, et cum Proxeno congressi sumus, isti
neglecta navigatione, et executione man-
datorum, passim oberrabant. antequam igi-
tur in Macedoniam veniremus, dies tris et
viginti consumpsimus, reliquos vero omnis
Pellae defedimus, ante Philippi reditum, iis
quos in itinere fuimus additis, quinquaginta
totos. interea Doriscum, Thraciam, Mu-
ros, Sacrum montem, omnia denique pacis
tempore et foederum, capiebat et procura-
bat Philippus, crebro dictitante me, et cla-

Ἰφυλλοῦτος αἰεὶ, τὸ μὲν πρῶτον, ὡς ἂν εἰς κοινὸν γνώμῃ λυπο-
φαινομένη, μὲν ταῦτα ὅ, ὡς ἀγνωστίας διδάσκειν, τελουτῶντος
ὅ, ὡς ἂν πρὸς πεπρακτότας ἑαυτὸς καὶ ἀνοσιωλάτοις ἀνθρώποις,
ἐδὲν ὑποσελλομένον· ὃ ὅ τῆτοις ἀνιλέγων φθνερῶς, καὶ ἅπασιν
ἐναντιόμηνος οἷς ἔλεγον μὲν ἐγὼ, ἐψήφισο ὅ ὑφ' ὑμῶν, ὅσα ἦν.
εἰ ὅ καὶ πᾶσιν ἤρεσκε ταῦτα τοῖς ἄλλοις πρέσβεσιν, αὐτίκα εἰ-
σεσθε. ἐγὼ μὲν γὰρ ἐδὲν πω λέγω πρὸς ἐδενός, ἐδὲ αἰπῶμαι,
ἐδὲ ἀναγκαζέμενα αὐτῶν ἐδένα δεῖ δοκεῖν χρῆσθαι εἶναι τήμερον,
ἀλλὰ δι' αὐτὸν, καὶ τῷ μὴ κεκοινωνηκέναι τῶν ἀδικημάτων. ὅτι μὲν
γὰρ αἰχρῶ, καὶ δεινὰ, ὅ ἐ πρὸς τὰ πεπραγμένα, πάντες
ὑμεῖς ἐωράκατε· οἱ πινε δὲ ὅ τῆτων μελεχνηκότες αὐτὰ δηλώ-
σει. ἀλλὰ, καὶ Δία, ἐν τῆτω τῷ χρόνῳ τὰς ὅρεσις ἔλαβον πρὸς
τῶν συμμάχων, ἢ τῶν ἄ πρὸς ὅσῃκεν ἐποίησαν; πολλὰ γε καὶ
δεῖ. ἀλλὰ πρὸς μῆνας ὅλοις ἀποδημήσαντες, καὶ χιλίας δραχμὰς
λαβόντες ἐφόδιον παρ' ὑμῶν, ὅσα παρ' ἐδεμίας πόλεως, ἐθ'
ὅτε ἐκείσε ἐπορεύοντο, ἐθ' ὅτ' ἐκείθεν δούρε, τὰς ὅρεσις ἔλαβον,
ἀλλ' ἐν τῷ πανδοκείῳ τῷ πρὸς ὅ Διοσκυρεῖς· εἰ τις ὑμῶν εἰς
Φεράς ἀφίκηται, οἶδεν ὃ λέγω· ἐνταῦθα ἐγίγνωτο ὅ ὅρεσις, ὅτε
δούρε ἤδη τὸ σράτδωμα ἄγων ἐβάδιζε Φίλιππος, αἰχρῶς, ὃ
ἀνδρες Ἀθλωαῖοι, καὶ ἀναξίως ὑμῶν. καὶ τοι τῶν ὃ Φίλιππος

clamitante, primum ita ut in commune
confuli solet, deinde, ut qui docerem igna-
ros, postremo, ut in eos qui se vendidissent,
impurissimos homines, sine ulla dissimula-
tione inueheret: qui autem his aperte re-
fragaretur, et omnibus tam dictis meis,
quam decretis vestris aduersaretur, iste fuit.
an vero eadem ceteris etiam legatis omni-
bus placuerint, statim scietis. ego enim non-
dum quicquam de villo dico, neque queror,
neque vllum eorum coactum hodie videri
bonum virum oportet, sed vltro et ob vi-
tandam scelerum societatem. nam ea esse
atrocia flagitia, et non admittenda gratis, omnes
vos vidistis: quorum qui focii fuerint, res

ipsa ostendet. at, hercule, eo tempore iusiur-
randum a sociis exegerunt, aut alia quae
deciussent exegerunt? multum certe abest.
sed tribus mensibus peregre absumptis, et
mille drachmis in viaticum a vobis acceptis,
quantum a nulla ciuitate numerari solet,
neque cum illo proficiscerentur, neque cum
illinc huc redirent, iusiurandum exegerunt,
sed in caupona, quae est ante Castoris et
Pollucis (si quis vestrum Pheris fuit, intel-
ligit quid dicam) ibi iusiurandum dabatur,
cum iam cum exercitu Philippus huc pro-
ficisceretur, turpiter Athenienses, et non e
vestra dignitate. ut autem illa eo modo fi-
erent, id Philippus omnium maximi aesti-
mauit.

ἀπάντων ἂν ἐπμήσατο πλείους, τῆτον τὸν τρόπον προχθῆναι. τὴν
 τε γὰρ εἰρήνην ἔχει δυνήθων, ὡς ἐπεχείρησαν οὗτοι τὸ πρῶτον,
 ΠΛΗΝ ΑΛΕΩΝ ΚΑΙ ΦΩΚΕΩΝ γράψαι, ἀλλ' ἀναγκασθέντες ὑφ'
 ὑμῶν τῷ Φιλοκράτῃ ταῦτα μὲν ἀπαλεῖψαι, γράψαι δ' ἀντικρὺς
 Ἀθιωμαίοις, καὶ τὰς Ἀθιωμαίων συμμάχοις, ὅσα ἐβέλετο τῆτον ὁμω-
 μοκέναι τὸν ὅρκον ἑδένα πῶν αὐτῶν συμμάχων· οὐ γὰρ αὐτῶ συ-
 στρατεύσειν ἐφ' ἃ νῦν ἔχει πῶν ὑμετέρων ἐμελλον, ἀλλ' ἐξῆν προ-
 φασιν τὰς ὁρκοῖς· ἔτε μάλιστα ἡμέας πῶν ὑποσχέσεων, ἐφ' αἷς
 δύνεικετο τὴν εἰρήνην· ἐδὲ τῆτο δειχθῆναι πᾶσιν, ὅτι ὅσα ἄρα ἢ
 πόλεις ἢ τῶν Ἀθιωμαίων ἤτηλο τῷ πολέμῳ, ἀλλὰ Φίλιππος ἐστὶν
 ὁ τῇ εἰρήνῃ ἐπιθυμῶν, καὶ ὁ πολλὰ ὑποχρυσόμενος τοῖς Ἀθιωμαίοις,
 ὡς τε τυχεῖν τῇ εἰρήνῃ· ἵνα δὴ μὴ γῆν' ταῦθ', ἃ λέγω, φανερά,
 διὰ ταῦτα ὦλο δέιν αὐτὰς μηδαμῶς βαδίζειν· ἔτοι δ' ἔχαι-
 ζοντο πάντα, ἐνδεκνύμενοι καὶ ὑπερκολαχδύοντες ἐκείνων. καὶ τοὶ
 ταῦθ' ὅταν ἐξελέγχων' πάντα, τὰς χρόνους δυνήτωτες, τὰ ἐν
 Θράκῃ προέμενοι, μηδὲν ὦν ἐψηφίσαντο πεποιηκότες, μηδὲ ὦν
 συμφέρον ἦν, τὰ ψευδῇ δόξῃ ἀπηγεληκότες, πῶς ἐνεσι παρ' εὐ-
 φροσύνης δικασαῖς, καὶ βελομενοῖς διορκεῖν, τέτοις σώζεσθαι; ἀλλὰ
 μὴν, ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, λέγε πρῶτον μὲν τὸ ψήφισμα, ὡς
 ὁρκοῦν προσηκέν ἡμῖν· εἶτα τὴν ἐπιστολὴν τὴν ἐκ Φιλίππου· εἶτα

mauit. nam si nec pacem ita, uti institue-
 rant isti primum, discernere potuissent, EX-
 CEPTIS ALENSIBVS ET PHOCENSIBVS, sed
 coactus esset a nobis Philocrates id delere, ac
 perspicue ponere, Atheniensis et Athenien-
 sium socios, nolisset id iusiurandum ab ullo
 fociorum suorum dari: neque enim ea quae
 nunc vobis erepta tenet, oppugnatum illi iui-
 sent, sed iusiurandum excusassent: neque eos
 conscios esse voluisset pollicitationum, quibus
 pacem impetrasset: neque id ostendi palam
 omnibus, non ciuitatem Atheniensium suc-
 cubuisse bello, sed Philippum esse qui pa-
 cem expeteret, et ab Atheniensibus pacem
 multis pollicitationibus impetraret. ne igitur

VOL. II.

tur haec quae dico palam fierent, propterea
 censuit eis nusquam esse abeundum; isti
 autem ei omnia gratificabantur, cum osten-
 tatione, et insigni assentatione. verum si
 horum omnium conuincerentur, consum-
 pisse tempus, neglexisse Thraciam, nihil
 ex decretis egisse vestris, aut ex utili-
 tate reipublicae, falsa huc renunciassent,
 qui possunt isti a cordatis iudicibus et
 religiosis conseruari? quae ut a me vere
 dici constet, recita primum decretum,
 quo pacto nobis fuerit exigendum iusiur-
 randum: deinde literas Philippi: post, Phi-
 locratis decretum: mox plebiscitum. DE-
 CRETVM. LITERAE. DECRETA. iam

Y

vt

τὸ Φιλοκράτης Ψήφισμα· εἶτα τὸ ἔ' δῆμα. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΠΙΣΤΟΛΗ. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. καὶ μὲν, ὅπ' τὸν Φίλιππον ἐν Ἑλλησπόντῳ κατελάβομαι ἀν, εἰς ἐπείθελό μοι, καὶ τὰ προσηλαγμένα ὑφ' ὑμῶν ἐποίει καὶ τὰ Ψηφίσματα, καλὰ δὲ ἐκεί παρόντας μάρτυρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. λέγε δὴ καὶ τὴν ἐτέραν μαρτυρίαν, ἀπὸς Εὐκλείδῳ ὑσερὸν ἐλθόντα τῶν ἀπεκείνατο Φίλιππο. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ὅπ' τοίνυν εἰς ἀρετῆς ἐσιν αὐτοῖς, ἔ' μὴ ταῦθ' ὑπερ Φιλίππου πράττειν, ἀκασαίέ μου. ὅτε γὰρ τὴν προτέραν ἀπῆραμν προσεβίαν, τὴν δὲ τῆς εἰρήνης, κήρυκα ὑμῖς προσηλαγέαι, ὅς τις ὑμῖν παείσει. τότε μὲν τοίνυν ὡς τάχιστα εἰς Ωρεὸν ἦλθον, ὅκ ἀνέμειναν τὸν κήρυκα, εἰς ἐποίησαν χρόνον εἰδέναι, Αλλὰ ὅ πολιορκημένα, διέπλυσαν ὡς τῶτον, καὶ πάλιν ἐνδύθεν πρὸς Παρμενίωνα, τὸν πολιορκουῖτα, εἰς ἐλθόντες, ἀπῆραν διὰ ἔ' πολέμους στραδύμασιν εἰς Παγασάς, εἰς προσιόντες, ἀπῆλθον ἐν Λαρίσῃ πρὸ κήρυκι· τοσαύτη παύση καὶ προθυμία τότε ἐχόρεν· ἐπειδὴ ὅ εἰρήνη μὲν ἦν, ἀπασα ὅ ἀσφάλεια ἵεναι, καὶ προσηλαγία παρ' ὑμῶν παύειν, τῶν καὶ εἰς ἐπείγεσθαι βαδίζουσιν, οὔτε πλεῖν αὐτοῖς ἐπῆς. τί δὴ ποιεῖ; ὅπ' τότε μὲν τὸ πῆν εἰρήνῃ ὡς τάχιστα χυεῖται, τῶν καὶ ὑπερ Φιλίππου· νῦν ὅ, τὸ ὡς πλεῖσον τὸν μέλαζον χρόνον διαλειθῆναι, πρὸ ἔ' δὲ ὅρεοις ἀπολαβεῖν. ἀλλὰ μὲν, ὅπ'

ut appareat nos potuisse Philippum in Hellesponto deprehendere, si quis mihi paruisset, et vestra mandata exsecutus esset ex decretis, voca testis qui illic adfuerunt. TESTES. recita et alterum testimonium, quid Euclidi post profecto Philippus responderit. TESTIMONIUM. eos igitur nec inficias ire posse, quin illa pro Philippo egerint, ex me audite. cum priore legatione profecti sumus de pace facienda, vos caduceatorem prae-misistis ad impetrandam fidem publicam. tum igitur, ut primum Oreum venerunt, non exspectarunt caduceatorem, neque ullam moram fecerunt, sed quamvis Alus ob-sideretur, tamen eo traiecerunt, et rursus

inde ad Parmenionem, qui oppidum obsidebat, egressi per hostilem exercitum Pagasas abierunt, et progressi, caduceatori Larissae occurrerunt, tanto studio et alacritate tum proficiscebantur. cum autem pax esset, et sine omni periculo ire liceret, et a vobis properandi mandatum haberent, tum nec iter accelerare, nec nauigare in mentem eis venit. cur tandem? quia tum e re Philippi erat, pacem quam primum fieri: eo vero tempore, moram quam longissimam interponi, priusquam iusiurandum exigeretur. sed ut et haec vere a me dici constet, etiam hoc cape testimonium. TESTIMONIUM, an igitur fieri potest, ut ulli ho-

καὶ ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι καὶ ταύτῃ τὴν μαρτυρίαν.
 ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ἔστιν οὖν ὅπως ἂν μᾶλλον ἄνθρωποι πάνθ' ὑπὲρ Φι-
 λίππου πράττοντες ἐξελεγχθεῖεν, ἢ τὴν αὐτὴν ὁδὸν, ἥνικα μὲν
 σπύδιον ὑπὲρ ὑμῶν ἔδει, καθήμενοι, ὅτε δ' ἐβαδίζεν παροῖκε,
 πρὶν εἰλθεῖν τὸν κήρυκα, ἐπειγόμενοι; Οὐ τοίνυν χρόνον ἡμεῖς ἐκεῖ,
 καὶ καθήμεθα ἐν Πέλλῃ, σκέψασθε τί πράττειν ἕκαστος ἡμῶν πα-
 ρείτω. ἐγὼ μὲν τοίνυν τὰς αἰχμαλώτους δυνάσσωζεν, καὶ ζητεῖν,
 ὥς παρ' ἑμαυτὲς χεῖματ' ἀναλίσκην, καὶ Φίλιππον ἀξιουῖν, ὥν
 ἡμῖν ἐδίδεξεν ξένων, τῆτοις λύσασθαι αὐτὸς δ', αὐτίκα ἀκέρσεσθε, τί
 ποιεῖν διελέεσθε. τί οὖν ἦν τοῦτο; τὸ κοινῇ τὸν Φίλιππον χεῖ-
 ματ' ἡμῖν διδόναι. ἵνα γὰρ μηδὲ τῆτο ἀγνοῆτε, ἐκεῖνός τις ἡμᾶς δι-
 κωδώνισεν ἀποδῶν, ἕκαστος πρὸς τὸν τρόπον παροσέμπων ἰδίᾳ, καὶ
 πολὺ γὰρ ὥς ἄνθρωποι Ἀθηναῖοι, διδὼς χρυσίον. ὥς δ' ἀπετύγχανεν
 ὁτιδήποτε οὐ γὰρ ἐμὲ γὰρ εἰπεῖν ἑμαυτὸν δεῖ, ἀλλὰ τὰ ἔργα
 καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτὰ δηλώσθαι τὰ κοινῇ δοθέντα ἀποδῶν
 ἡγήτο διθέως διήθως λήψεσθαι. ἀσφάλειαν οὖν ἔσεσθαι τοῖς ἰδίᾳ
 πεπρακόσιν ἑαυτὰς, εἰ καὶ καὶ μικρὸν ἔτι κοινῇ λαβεῖν πάντες με-
 τάχοιμυ. διὰ ταῦτ' ἐδίδου. ξένια δ' ἦν ἡ παροφασίς. ἐπειδὴ δ'
 ἐκώλυσα ἐγὼ, πάλιν παροσδιενέμαντο ἔτι. τῷ Φιλίππῳ δ',
 ἐπειδὴ ταῦτ' εἰς τὰς αἰχμαλώτους ἡξίουσιν αὐτὸν ἀναλίσκειν ἐγὼ,

homines magis conuinci possint, se omnia
 pro Philippo agere, quam qui in eodem iti-
 nere, cum pro vobis festinandum esset,
 defecerunt, cum vero non eundem esset
 ante caduceatoris reditum, festinarunt?
 Quo igitur tempore illic fuimus, et Pellae
 defedimus, considerate quid quisque no-
 strum facere instituerit. ego, captiuos re-
 dimere et quaerere, et de meo pecuniam
 infumere, et a Philippo petere, vt hospita-
 lium munerum vice, quae nobis offerebat,
 illos missos faceret: iste autem quid perpe-
 tuo fecerit, statim audietis. quid igitur il-
 lud erat? vt Philippus communiter pecu-
 niam nobis largiretur. vt autem nec illud

ignoretis, ille nos periclitatus est omnis,
 ad singulos priuatim missitans, et multum
 sane auri offerens. vt autem frustra expe-
 riebatur quemcunque (neque enim de me
 ipso mihi dicendum est, sed facta et res
 ipsae declarabunt) communiter datam pec-
 uniam vniuersos putabat statim temere ac-
 cepturos. eos igitur in tuto fore, qui se
 priuatim vendidissent, si vel minimum com-
 muniter datae pecuniae accepissemus. eo
 dabatur: hospitalia autem munera praete-
 xebantur. vt autem ego prohibui, rursus
 isti de integro inter se partiti sunt. cum
 vero peterem a Philippo vt eam pecuniam
 in captiuos impenderet, neque opportu-
 num

ἔτε καλεῖν τῶν εἶχε καλῶς, εἰπεῖν, ὅτι ἀλλ' ἔχουσιν ὁ δαῖνα καὶ ὁ δαῖνα, ἔτε φυγεῖν τὸ ἀνάλωμα. ὁμολόγησε μὲν δὴ, διεκρῆσατο δὲ, εἰς τὰ Παναθηναῖα φήσας ἀποπέμψαν. λέγε δὴ τὴν μαρτυρίαν τὴν Ἀπολλοφάνους, εἴτα τὴν τῶν ἄλλων τῶν παρθένων. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. Φέρει δὴ καὶ ὅσοις αὐτὸς ἐλυσάμην τῶν αἰχμαλώτων, εἰπὼ πρὸς ὑμᾶς. ἐν ὅσῳ γὰρ, ἐχὶ παρθένῳ πῶς Φιλίππῳ, διελεύσομαι ἐν Πέλλῃ, ἐνιοὶ τῶν ἐαλωκότων, ὅσοι περ ἦσαν ἐξηγητῆρες, ἀπὸ πάντες, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, μὴ διωθήσεαι μὲν ταῦτα πᾶσαι τὸν Φίλιππον, ἑαυτὰς ἐφασαν βέλεαι λύσαι, καὶ μηδεμίαν τῶν Φιλίππῳ χάριν ἔχον καὶ ἐδανείζοντο, ὁ μὲν, πρὸς μᾶς, ὁ δὲ, πέντε, ὁ δὲ, ὅπως σωθήσονται ἐκαστὸν τὰ λύτρα. ἐπειδὴ τοίνυν ὁμολόγησεν ὁ Φίλιππος τὰς λοιπὰς λύσεις, συγκαλέσας ἐγὼ τέτοις, οἷς αὐτὸς ἔχρησα τὰ δέματα, καὶ τὰ πεπραγμένα ὑπομνήσας, ἵνα μὴ δοκοῖεν ἐλαττον ἔχειν ἐπιχθέντες, μηδ' ἐν τῶν ἰδίων λελυτῶν πέντες ἄνθρωποι, τῶν ἄλλων ὑπὸ Φιλίππου πρὸς δόκωμένων ἀφελήσεαι, ἔδωκα δωρεὰν τὰ λύτρα. καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, λέγε καὶ ταύτας τὰς μαρτυρίας. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Ὅσα μὲν τοίνυν ἀφῆκα χεῖματα, καὶ δωρεὰν ἔδωκα τοῖς ἀτυχήσασιν τῶν πολιτῶν, ταῦτ' ἐστίν. ὅταν ὅτι λέγῃ αὐτίκα δὴ πρὸς ὑμᾶς, τί δὴ πόλε, ὡς φῆς, ὦ Δημόσθενες, ἀπὸ

num illi fuit istos prodere, aut dicere illum, vel illum accepisse, neque impensam fugere: sed elusit, se ad Panathenaea illos amissurum pollicitus. recita igitur testimonium Apollophanis, deinde aliorum qui adfuerunt. TESTIMONIUM. age, vobis exponam etiam, quot ipse captivos redemerim. dum enim ante reditum Philippi Pel-lae commorabamur, nonnulli captiuorum, qui vades dederant, diffidentes, ut mihi videtur, se post a Philippo id impetraturos, dixerunt, se velle semetipsos redimere, neque id beneficium acceptum Philippo relaturos; et mutuo sumpserunt, alius tris minas, alius quinque, alius prout cuique con-

diciones erant propositae. postquam autem Philippus pollicitus fuit, se ceteros missos facturum, ego conuocatis iis, quibus mutuum pecuniam ipse dederam, et actorum commonefactis (ne suam sibi festinationem fraudi fuisse putarent, neque suis sumptibus redimerentur tenues homines, cum spes esset, fore ut ceteri a Philippo dimitterentur) dono dedi precium redemptionis. quae ut vere a me dici constet, recita et haec testimonia. TESTIMONIA. Quam igitur remissi pecuniam, et dono dedi calamitosi civibus, haec est. quod si mox iste ad vos dicet, cur tandem, Demosthenes, ex mea, ut ais, Philoeratis defensione cum intellexisses, nos sani.

ἔσσωπαῖν ἐμὲ Φιλοκράτη, γνῆς ἔδ' ἐν ἡμᾶς ὑγίης πρῶτοντας, τὴν μὲν αὐτὰ πρεσβείαν τὴν ἐπὶ τῆς ὀρχης σωμαπρέσβουσας πάλιν, καὶ ὅκ' ἐξωμόσω; ταῦτα μέμνησθε, ὅτι τέτοις ὁμολογήκεν ἥξειν, ἕς ἐλυσάμην, καὶ κομίσιν τὰ λύτερα, καὶ σώσειν εἰς δυνάμιν. δεινὸν οὐκ ἔστι ψεύσασθαι, ἔτι πρῶτον δυνουχοῦντας ἀνθρώπους πολίτας· ἰδίᾳ δ' ἐξομοσάμενον οὐ πάνυ καλὸν ἐστὶ ἀσφαλὲς ἦν ἐκείσε πλανᾶσθαι. ἐπεὶ εἰ μὴ διὰ τὸ τούτοις βέλτερόν σῶσαι, ἐξώλης ἀπολοίμην καὶ περὶ ὧλης, εἰ καὶ περσλαβὼν γ' αὖ δ' ἐργάσιον πόλιν πολὺν, μὲν τῶν ἐπ' ἐσθλῶν. σημεῖον δέ. ἐπὶ γὰρ τὴν τελευτὴν πρεσβείαν δὲς με χειροτονησάντων ὑμῶν, δὲς ἐξωμοσάμην, καὶ πρὸς ταύτῃ ἀποδημίαν πρὸς τὰν ἀντιπρῶτον ἐπ' ἐργάσιον τέτοις. ὦν μὲν τοίνυν αὐτοκράτωρ ἦν ἐγὼ καὶ τὴν πρεσβείαν, τῶν ἑαυτὸν ἔχει τὸν τρόπον ὑμῖν· ἀλλ' ἐστὶ πλείους ὄντες ὀνίκων, ἀπὸ δ' ἀπόλωλε. καὶ τοὶ καὶ τὰλλα αὖ πρὸς ταῖς ἀκολούθως τέτοις ἐπέπερατο, εἴς τις ἐπέθετό μοι. ἐγὼ γὰρ ἔγωγε ἔτι αἰσθῆται, ἐστὶ ἀφρων ἦν, ὥστε χεῖματα μὲν δίδοναι, λαμβάνοντας ὅρων ἐτέρους, ὑπὲρ δ' ὅπως ὑμᾶς φιλοφρονείας· ἀλλ' αὖ μὲν δαπάνης οἰᾶ τε ἦν περὶ ἀντιπρῶτον, πολλὰ δ' ἡ μείζονας εἶχεν ὠφελείας πᾶσι τῇ πόλει, ταῦτ' ὅκ' ἐβελόμην γίγνεσθαι. καὶ σφόδρα γε, ὧ ἀνδρες Αθηναῖοι. ἀλλ' οἶμαι, περὶ ἡσαν ἔστοί με. φέρε δὴ, τί τῶν πρῶτον πρὸς ταῦτα, καὶ τί

fani nihil agere, posteriori legationi ad iurandum exigendum missae interfuisti? cur eam non eiurasti? hoc mementote, me promississe iis quos redemeram, et allatum pecuniam, et eos, quantum in me esset, conseruaturum. non committendum igitur erat, ut mentirer, et defererem calamitosos ciuis; neque etiam admodum honestum aut tutum erat, detrectata legatione priuatim illic oberrare. nam nisi illos seruare voluissem, dii me omnes perdant et eradicent, si magnam mereri pecuniam voluissem, ut istorum in legatione collega essem. cuius rei signum hoc est; quod ad tertiam legationem bis delectus a vobis, bis

iureiurando recusaui, et in illa profectione illis per omnia fui aduersatus. quae igitur in legatione mei arbitrii fuerunt, hoc se modo vobis habuerunt: in quibus autem isti, ut plures, vincebant, ea omnia perierunt. quin et cetera omnia conuenienter his acta essent, si quis mihi paruisset. neque enim ego ita infelix, aut vaecors fui, ut pecuniam darem, cum alios accipere viderem, pro meo vestri studio: quae autem et sine impensis confici potuissent, et vniuersae ciuitati longe plus profuissent, ea fieri noluissem. imo quid maluissem, Athenienses? sed me vincebant isti nimirum. agite vero quid inter haec iste egerit, et quid

τῷ Φιλοκράτῃ, θεάσαθε· ὡς ἄλληλα γὰρ ἔσαι φανερώτερα. πρῶτον μὲν τοίνυν Φωκεῖς ἐκαστόνδοις καὶ Ἀλεις ἀπέφηναν, ἔκ Κερσοβλέπῳ, καὶ ὡς τὸ ψήφισμα, ἔκ τὰ πρὸς ὑμᾶς ἐξημεῖα· εἴτα τὸ ψήφισμα ἐπεχείρησαν κινεῖν, καὶ μελαίρην, ἐφ' ᾗ πρεσβυόνηες ἤκομην· εἴτα Καρδιανὸς Φιλίππῳ συμμαχοῖς ἀνέγραψαν, καὶ τῷ μὲν γραφεῖσαν ἐπιστολὴν ὑπὲρ ἐμῶ πρὸς ὑμᾶς ἀπεψήφισεν μὴ πέμπειν, αὐτοὶ δὲ ἐδοιοῦν ὑγίης γραψούλες, ἀπέπεμψαν· εἴθ' ὁ γηραιὸς οὗτος, ἐμὲ μὲν τὸν δῆμον ἔφη τὸν ὑμέτερον καταλύσθαι ἐπηγέλθαι Φιλίππῳ, ὅτι ταῦτ' ἐπέπληθον, καὶ μόνον αἰχρὰ νομίζων, ἀλλὰ καὶ δεδιώς, μὴ συμπαρόλωμαι διὰ τέρας, αὐτὸς δ' ἰδίᾳ πᾶν τὸν χρόνον ἐντυγχάνων ἐδοιξεν ἐπαύσατο Φιλίππῳ. καὶ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, Δέρκυλλος δὲ αὐτὸν ἐν Φερραῖς πῇ νύκτα ἐφύλαττειν, ὅκ ἐγὼ, τὸν παῖδα ἔχων τὸν ἐμὸν τέκνον, καὶ λαβὼν ἐξιόντα ἐκ τῆς Φιλίππου σκηνῆς, ἐμοὶ τὸν παῖδα ἐκέλευσεν ἐπαγέλλειν, καὶ αὐτὸν μεμνηθεῖ. καὶ τὸ τελευταῖον ὁ ἐδελυρὸς ὅδ' καὶ δυναιδὴς, νύκτα καὶ ἡμέραν, ἀπὸ νύκτων ἡμῶν, ἀπελείφθη ὡς Φιλίππῳ. καὶ ταῦτα ὅτι ἀληθῆ λέγω, πρῶτον μὲν αὐτὸς ἐγὼ συγγραψάμενος, καὶ καταστήσας ἐμαυτὸν ὑποδύμενον, μαρτυρήσω· εἴτα τῶν ἄλλων πρέσβεων ἕκαστον καλῶ, καὶ δυοῖν θάτερον, ἢ μαρτυρεῖν, ἢ ἐξόμνυα δυνάμειν. εἰάν

quid Philocrates, spectate : haec enim inter se collata, clariora erunt. primum igitur Phocensis et Alensis foedere excluderunt, et Cersobleptem, tum contra decretum, tum contra ea quae ad vos relata erant : deinde loco mouere atque immutare decretum, quo legati veniebamur, sunt aggressi : postea Cardianos Philippo socios inscripserunt, et scriptas a me literas ad vos non mittendas censuerunt, ipsi autem vacordes suas literas miserunt : et tamen praeclarus iste vir me pollicitum esse Philippo dixit me rempublicam vestram abrogaturum, quod illas reprehendebam, quas non modo turpis existimabam, sed et verebar, ne infons ego

meo interitu culpam illorum luerem, Aeschines vero nunquam destitit priuatim congregi cum Philippo. ac cetera quidem taceo, Dercyllus autem Pheris eum nocte quadam obseruauit, non ego, adhibito puero hoc meo, eoque deprehenso, e tabernaculo Philippi exeunte, puerum mihi renunciare iussit, et ipsum id meminisse. denique nefarius iste, et impudens, noctem et diem, digressis nobis, remansit apud Philippum. et haec vere a me dici ut appareat, primum ego ipse in tabellas referam, et meo periculo testificabor : deinde ceterorum legatorum singulos citabo, et omnino aut testificari, aut eiurare cogam. quod si eiurarint, per-
iurii

ἢ Ἰξομνύωσιν, Ἰπποβοσκῶτας ἐξελέγξω παρ' ὑμῖν φθνερώς.
 ΜΑΡΤΥΡΙΑ. Οἷοις μὲν τοίνυν κακοῖς καὶ πράγμασι καὶ τὴν ἀπο-
 δημίαν ἀπασαν σπερχόμεν, ἐωράκατε. τί γὰρ αὐτὰς οἶδατε ἐκῆ
 ποιεῖν, ἐγὼς ὄντας εἰ διδόντες, ὅθ' ὑμῶν ὁρώνων τῶν καὶ πμῆσαι
 κυρίων ὄνων καὶ τένδοντον κολάσαι, τοιαῦτα ποιεῖσι; συλλογίσασθε
 δὴ βάλωμαι τὰ κατηγορημῶν ἀπαρχῆς, ἵνα ὅσα ὑμῖν ὑπερχό-
 μῶν δέχομαι εἰ λόγῳ, δείξω πεποιηκώς. ἐπέδειξα ἔδεν ἀλη-
 θεῖς ἀπηγελκότα, ἀλλὰ φενακίσοντα ὑμᾶς, μάρτυσι τοῖς γε-
 γνημῶσι αὐτοῖς, ἐ λόγῳις χρώμενοι. ἐπέδειξα αἶπον γεγνη-
 μῶν εἰ μὴ θέλειν ὑμᾶς ἀκάνειν ἐμοῦ τάλῃ, ταῖς ὑποχέσεις,
 καὶ τοῖς ἐπαγγέλμασι τοῖς τέτε καταληφθέντας τότε, πᾶντα τὰ
 ναντία συμβεβλῶσαντα, ἢ ἔδει, καὶ τῇ μὲν πᾶν συμμαχῶν δῶτει-
 πόντα εἰρήνη, τῇ δὲ Φιλοκράτης σπασαγορεύσαντα. εἰς χρόνος κα-
 τατίψαντα, ἵνα μηδὲ εἰ βέληθε, δύνασθε ἐξελθεῖν εἰς Φωκέας.
 καὶ ἄλλα ἵππ' εἰς ἀποδημίας πολλὰ καὶ δεινὰ ἐργασμῶν. πρῶτε-
 δωκότα πᾶντα. πεπρακότα. δῶρα ἔχοντα. οὐδὲν ἐλλειποτότα
 μοχθηρίας. ἐκοῦν ταῦτα ὑπερχόμεν ἐν δέχῃ, ταῦτα ἐπέδειξα.
 ὁρᾶτε τοίνυν τὰ μὲν ταῦτα. ἀπλῆς γὰρ ἐστὶν ὁ μέλλων λόγος
 ἔτοσι πρὸς ὑμᾶς ἥδη. ὁμωμόκατε ψηφισάμενοι καὶ εἰς νόμους καὶ τὰ
 ψηφίσματα εἰ δῆμα, καὶ εἰ βελῆς πᾶν πέντακοσίων. φαίνεται δὲ

iurii eos manifeste in conspectu vestro con-
 vincam. TESTIMONIUM. Quibus igitur
 malis et negociis in toto itinere sim con-
 flictatus, vidistis. quid enim eos illic fecisse
 putatis, dum prope largitorem essent, cum
 videntibus vobis, qui habendi honoris, con-
 traque irrogandae mulctae potestate valetis,
 ista designent? in summa igitur capita ac-
 cusationis ab initio colligam, ut ea me prae-
 stitisse demonstrum, quae in principio ora-
 tionis, me vobis ostensurum esse sum polli-
 citus. demonstraui eum nihil renunciasse
 veri, sed fucum fecisse vobis, ipsarum rerum
 non verborum testimoniis usus: de-
 monstraui, eum in causa fuisse, ne vos vera

ex me audire velletis, tum istius promissis
 et pollicitationibus occupati, cum is omnia
 contra quam oportuit suasisset, et sociorum
 refragatum esse paci, Philocraticae suffra-
 gatum: tempora contriuisse, ut nec si vel-
 letis, possetis educere copias in Phocidem:
 et alia multa et atrocia in itinere commi-
 sisse: prodidisse omnia: vendidisse: accepisse
 munera: nullum praeterisse improbitatis ge-
 nus. haec igitur in principio promisi, haec
 demonstraui. iam quid reliquum sit, videte;
 simplex enim est quae mihi iam vobiscum erit
 oratio. iurastis vos pronuntiuros ex legibus
 et plebiscitis, et decretis senatus quingen-
 torum: constat autem, istum omnia con-
 traria.

ἔδει πάντα τὰ δυνάμια, τοῖς νόμοις, τοῖς ψηφίσμασι, τοῖς δικαίοις
 πεπεσσομένους. ἐκοιῶ ἐαλωμέναι παροική, ὥρα γε νοῦν ἔχει
 δικασαῖς. εἰ γὰρ ἄλλο μηδὲν ἠδίκη, δύο τῶν πεπραγμένων ἔσθ' ἱκα-
 νὰ αὐτὸν ἀποκτείνειν. εἰ γὰρ μόνον Φωκέας, ἀλλὰ καὶ Θράκιον παρ-
 δέδωκε Φιλίππῳ. καὶ τοὶ δύο χρησιμώτερος τόπος τῇ οἰκισμένης
 πόλει ἂν εἴς τινος εἴδους τῇ πόλει, καὶ μὲν γῆν, Πυλῶν, ἐκ θαλάσσης
 δὲ, ὅτι Ἑλλησπόντου· ἀ σωμαφότερος ἔτοι πεπράκασιν αἰχρῶς,
 καὶ καθ' ὑμῶν ἐγκεχειρέκασιν Φιλίππῳ. τῆτο τοίνυν αὐτὸ ἀνδρῶν
 τῶν ἄλλων, ἡλικὸν ἐστὶν ἀδίκημα, τὸ Θράκιον καὶ τὰ τεῖχη παρ-
 ἔχει; μυρία δ' ἂν εἴη λέγειν, καὶ ὅσοι διὰ ταῦτα ἀπολώλασι
 παρ' ὑμῖν, ④ δὲ, ὅτι χρήματα πάμπολλα ὠφλήκασι, καὶ χα-
 λεπὸν δαΐσαι· Εργόφιλον, Κηφισόδοτον, Τιμόμαχον, τὸ πα-
 λαιὸν πόλε, Εργοκλῆς, Διονύσιον, ἄλλοι, καὶ ὀλίγους δὲ σύμ-
 παντας εἰπεῖν, ἐλάττω τὴν πόλιν βεβλαφέναι τέττα. ἀλλ' ἐπὶ γὰρ
 τότε, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐκ λογισμῶν τὰ δεινὰ ἐφυλάττεσθε
 ὑμεῖς, καὶ παρὲν ὥστε νοῦν δ' ὅ, πᾶν ἂν μὴ καθ' ἡμέραν ὑμᾶς
 ἐνοχλῇ, καὶ παρὲν λυπῇ, παρὲν εἴτε. εἴτα τινα ἄλλως ἐνταῦθα
 ψηφίζεσθε, ἀποδοῦναι μὲν τὸν Κερσοβλέπην τὸν Φίλιππον ὅτι
 καὶ, μὴ μετέχειν δὲ τῶν ἐν Ἀμφικλύοσιν, ἐπανορθώσατο δὲ τὴν
 ἐξέλιξιν. καὶ τὶ τέτων ἐδεῖν ἂν τῶν ψηφισμάτων ἔδει, εἰ πλεῖν

traria legibus, decretis, institutis in legatione
 fecisse. eum igitur condemnari conuenit a
 cordatis iudicibus. nam si nihil aliud com-
 misisset, duo tamen eius facinora morte mul-
 ctanda essent. neque enim Phocensis tan-
 tum, sed et Thraciam prodidit Philippo.
 at duo loca utiliora reipublicae in orbe ter-
 rarum nemo possit ostendere, in terra, Py-
 lis, Hellesponto, in mari: quae utraque
 isti flagitiose vendiderunt, et vestro malo
 Philippo tradiderunt. illud ipsum igitur,
 praeter cetera, quantum scelus est, Thra-
 ciam et Muros prodidisse? infinita dici pos-
 sent, quam multi propter talia facinora et-
 iam interfecti sint apud vos, alios autem

magna esse pecunia mulctatos, ostensu
 non est difficile; ut Ergophilum, Cephiso-
 dotum, Timomachum: ut olim aliquando
 Ergoclem, Dionysium, alios, quos uniuersos
 parum abest quin dicam minus quam
 istum nocuisse reipublicae. nam eo tem-
 pore Athenienses, pericula vos etiamnum
 consilio cauebatis et prospiciebatis: nunc,
 nisi quod vos quotidie vexat, et praesentia
 sua molestiis afficit, negligitis. postea fru-
 stra hic decernitis, et Cersobleptae a Phi-
 lippo dandum esse iusiurandum, et Philippo
 non dandum esse locum inter Amphictyones,
 et pacem esse corrigendam. quorum
 decretorum nullo fuisset opus, si nauigare
 iste,

ἔδει ἤθελε, ἵνα τὰ παροισκόντα ποιῇ· νῦν δὲ ἂν μὴ ἦν πλάσσειν
 σῶσαι, βαδίζειν κελεύων, ἀπολώλεκεν, ἂν δὲ εἰπέσι τὰ ληθῆ, ψυ-
 δόμεν. Ἀγνοακτίσθαι τοίνυν αὐτίκα δὴ μάλα, ὥς ἐγὼ πυν-
 θάνομαι, εἰ μόνον τῶν ἐν τῇ δῆμῳ λεγόντων, λόγων εὐθυίας
 ὑφέξει. ἐγὼ δὲ, ὅτι μὴ πᾶσι πάντες ἀν' εἰκότως ὧν λέγεισι δίκῃ ὑπέ-
 χοιεν, εἴπερ ἐπ' ἀργυρίῳ τί λέγοιεν, παλαίψω· ἀλλ' ἐκείνο λέ-
 γω. εἰ μὲν Αἰσχίνης ἰδιώτης ὧν ἀπελήρησέ τι καὶ δῆμαρτε, μὴ σφό-
 δρα ἀκρεβολουρήσῃ, ἀλλ' ἐάσαι, συγχνώμῃ ἔχει· εἰ δὲ πρε-
 σβυτὴς ὧν, ἐπὶ χρήμασιν ἐξεπίτηδες ἐξηπάτηκεν ὑμᾶς, μὴ ἀφῆτε,
 μὴ δὲ ἀνάγκησθε, ὥς ἔδει δίκῃ ὧν εἶπεν ὑποχρεῖν. τίνα γὰρ
 ἄλλα δὲ δίκην παρὰ πρέσβων, ἢ λόγων λαμβάνειν; εἰσὶ γὰρ
 πρέσβεις, καὶ πειρώων, καὶ τόπων, καὶ ὀπλιτῶν, καὶ ἀκροπόλεως
 κύριοι. καὶ εἰς γὰρ πρέσβεσι ταῦτα ἐγχειρίζει, ἀλλὰ λόγων καὶ
 χρόνων. ἔστι μὲν ἐν χρόνους, εἰ μὲν μὴ παρανεῖλε τὸ πόλεως,
 ὅτι ἀδικεῖ, εἰ δὲ ἀνείλεν, ἡδίκηκε· τὰς δὲ λόγους, εἰ μὲν ἀληθεῖς
 ἀπήγαγεν, ἢ συμφέροντας, ἀποφύγετω, εἰ δὲ καὶ ψευδεῖς, καὶ
 μισθοῦ, καὶ ἀσυμφορίας, ἀλίσκестθω. καὶ ἐν γὰρ ἔσθ' ὅ, τι μείζον ἂν
 ὑμᾶς ἀδικήσῃ τις, ἢ ψευδῇ λέγων. οἷς γὰρ ἐστὶν ἐν λόγοις ἢ
 πολιτεία, πῶς, ἂν ἔτοι μὴ ἀληθεῖς ὦσιν, ἀσφαλῶς ἐστὶ πολιεύ-
 εσθαι; ἐὰν δὲ δὴ ἵνα παρὰ τοῖς ἐχθροῖς συμφέροι, δώρῃ τις λαμ-

iste, et officio fungi voluisset: nunc quae
 nauigando conseruare potuissent, ea dum
 ire iubet, perdidit, quae dicenda veritate,
 mentiundo. Indignabitur autem statim, vt
 ego audio, si soli sibi popularium oratorum,
 verborum ratio reddenda sit. ego vero ae-
 quum esse, vt omnes eorum quae dicant,
 si propter argentum dicunt, rationem red-
 dant, praetermittam: sed illud dico. si Ae-
 schines, vt homo rerum imperitus, delirauit
 alicubi, et frustratus est, ne seuerius in-
 quirite, sed missum facite, veniam date: sin
 legationem obiens, accepta pecunia, de in-
 dustria vos fefellit, ne absoluite, neque ad-
 mittite illud, poenas verborum non esse

VOL. II.

dandas, cuius enim alterius rei, quam ver-
 borum, ratio a legatis reposcenda est? ne-
 que enim legatis committuntur triremes,
 aut loca, aut legiones, aut arces. nemo
 haec legatis tradit, sed verba et tempora.
 quod si reipublicae tempora non praecepit,
 non peccauit, sin praecepit, peccauit: ver-
 ba autem si vera renunciauit, aut vtilia, ab-
 soluatur, sin et falsa, et corruptus, et in-
 vtilia, teneatur. nulla enim re populus lae-
 di grauius potest, quam audiendis menda-
 ciis. quorum enim in verbis sita est respu-
 blica, quo pacto si ea vera non sunt, tuto
 geri potest respublica? quod si quis insuper
 ea quae hostibus conducant, accepta mer-
 cede

Z

βάνων λέγει, πῶς ἐχὶ καὶ κινδυνεύσεις; ἐδέγε τὰς χρέους ἴσον
 ἔς' ἀδίκημα ὀλιγαρχίας, ἢ τυραννὸς παρελεύσῃ, καὶ ὑμῖν οὐδὲ
 ὀλίγον γε δεῖ. ἐν ἐκείναις γὰρ, οἶμαι, ταῖς πολιτείαις, πᾶσι δὲ
 ἐπιτάγματι ὁξέως γίνεσθαι. ὑμῖν δὲ, πρῶτον μὲν περὶ πάντων,
 τὴν βαλὼν ἀκῆσαι καὶ περιελαθεῖν δεῖ καὶ τὰς, ὅταν ἡ κήρυξι
 καὶ πρεσβείαις περιστεραμυδρὸν, ὅσα αἰεὶ εἴτ' ἐκκλησίαν πρῆσαι,
 καὶ ταύτῃ, ὅταν ἐν τῇ νόμων καθήκη. εἴτα κρατῆσαι, ἥ περ
 γυρεῖται δὲ τὰς τὰ βέλτερα λέγοντας, τῇ ἢ δι' ἀγνοίαν, ἢ δια
 μοχθηρίαν ἀνυπερόπῳ ἐφ' ἅπασιν δὲ τέτοις, ἐπειδὴν καὶ δεδο
 γμυδρὸν ἦ, ἥ συμφέρον ἦδη φαίνεται, χρέον δὲ δοθῆναι τῇ
 πολλῶν ἀδυναμία, ἐν ᾗ καὶ ποιεῖται ταύτῃ, ὣν ἀν' δέονται,
 ὅπως ἀν' τὰ δόξα καὶ διωκθῶσι ποιῆσαι. ὁ δὲ τὰς χρέους
 τέτοις ἀναγνῶν, τὸ οἶας παρ' ἡμῖν εἶσι πολιτείας, καὶ χρέους ἀνή
 ρηκεν ὅτι, οὐκ ἀλλὰ τὰ πράγματα ἀπλῶς ἀφῆρη. Ἐστίνου
 πῶς περὶ χρεῶν λόγος πᾶσι τοῖς ἑξαπατᾶν ὑμᾶς βελομυδρῶν.
 (1) ταράσσοντες τὴν πόλιν, (2) διακωλύοντες Φίλιππον δὲ ποι
 ῆσαι τὴν πόλιν. περὶ οὗ ἐγὼ λόγον μὲν ἐδένα ἐρῶ, τὰς δὲ
 ἐπιστολὰς ὑμῖν ἀναγνώσομαι τὰς ἐφ' ἡμεῖς, καὶ τὰς καιροῦς,
 ἐφ' ὧν ἕκαστα ἐξηπάτωδε, ὑπομνήσω ἵνα εἰδῆθ', ὅτι τὸ ψυχρὸν
 τοῦτο ὄνομα, τὸ ἄχει κόρον, παρελήλυθ' ἐκείνῳ φενακίζων

cede dicat, an non etiam in magno peri
 culo eritis? neque etiam eadem iniuria est,
 tyranno, aut oligarchiae praeripere tem
 pora, quae vobis: neque parum interest. in
 illis enim imperiis omnia ex edicto celeri
 ter fiunt: apud vos autem in primis ad se
 natum omnia referenda, et ab eo decer
 nenda sunt; idque duntaxat, cum praeco
 nibus et legationibus adscriptum fuerit, non
 semper; deinde indicenda concio, eaque
 tempore legibus constituto; post vincendi
 et superandi sunt iis qui rectissime consu
 lunt, illi qui ex inscitia, aut ex improbitate
 aduersantur; post haec autem omnia, cum
 iam et decretum aliquid fuerit, et iam

conducibile esse videtur, spacium dandum
 est multitudinis tenuitati, in quo ea com
 parent, quorum indigent, vt decreta etiam
 exsequi possint. qui igitur ea tempora sustu
 lit in tali, qualis apud vos est, republica, is
 non tempora sustulit, non, sed ipsas actiones
 plane vobis eripuit. Et si autem in prom
 ptu est quaedam iis qui vos decipere volunt,
 omnibus, oratio: illi qui ciuitatem turbant,
 qui Philippum reipublicae benefacere pro
 hibent, iis tamen ego nihil respondebo, sed
 literas vobis Philippi legam, et tempora sin
 gula, quibus decepti estis, redigam vobis in
 memoriam: vt sciatis, frigidum illud nomen
 ad fastidium vsque repetitum decipiendis
 vobis

ὑμᾶς. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ. Οὕτω τίνυν αἰχρὰ, καὶ πολλὰ, καὶ
 πρῶτα καθ' ὑμῶν πεπεσβευκῶς, φειδῶν λέγει, τί δ' ἂν εἶποι
 πῶς φεῖ Δημοσθένους, ὃς τῶν συμπεσβεων κατηγορεῖ; νῆ Δία, εἴτε
 βέλομαί γε, εἴτε μή· παρ' ὅλῳ μὲν τῷ λαοδημίᾳ ὑπὸ σοῦ
 τιαυτά ἐπὶ βέλῳ μὲν, δυοῖν δ' αἰρέσεων ἔσῳ μοι νυνί, ἢ
 τοιούτων ὄντων τῶν πεπραγμένων, δοκεῖν κοινωνεῖν ὑμῖν, ἢ καταγο-
 ρεῖν, ἐγὼ δ' ἔδ' συμπεπεσβευκέναι φημί σοι, πρεσβύειν μέντοι,
 σὲ μὲν πολλὰ καὶ δεινὰ, ἐμαυτὸν δ' ὑπὲρ τῶν τὰ βέλῳ.
 ἀλλὰ Φιλοκράτης σοι συμπεπεσβευκε, κακείνῳ σὺ καὶ Φρύνων.
 ὑμεῖς γὰρ ταῦτα ἐπράττειτε, ἐκ ταῦτα ἅπανιν ὑμῖν ἤρεσκε. πῶς δ'
 ἄλλες; πῶς τράπεζαι; πῶς πονδαί; ταῦτα γὰρ τραγωδεῖ φειδῶν
 ὡς περὶ ἐχὶ τοὺς ἀδικοῦντας τέτων ὄντας φειδῶν, ἀλλὰ τοὺς
 τὰ δίκαια ποιῶντας. ἐγὼ δ' οἶδ' ὅτι πάντες ὅσοι πρυάνεις θύ-
 κουν ἐκάστοι κοινῇ, ἐκ σωδειπνῶσιν ἀλλήλοις, καὶ συσπένδουσιν, ἐκ οὐ
 διὰ τῆτο ὅσοι χρεστοὶ τὸς πονηρὰς μιμῶν, ἀλλ' ἐὰν ἀδικοῦντα
 λάβωσί πῃ αὐτῶν, τῇ βελῇ καὶ τῷ δήμῳ δηλῶσι. καὶ ἡ βελή τὰ
 αὐτὰ ταῦτα εἰσιτήρια ἔθυσσε, σωεισιτάθη· πονδῶν, ἱερῶν ἐκοινώ-
 νησαν ὅσοι στρατηγοὶ, χερδόν, ὡς εἰπεῖν, αἱ δὲ καὶ πᾶσαι. ἄρ' οὐ
 διὰ ταῦτα τοῖς ἀδικῶσιν αὐτῶν ἔδωκαν ἄδικαν; πολλὰ γε καὶ
 δεῖ. Λέων Τιμαγόρεα κατηγορεῖ, συμπεπεσβευκῶς τέπειρα ἔτι·

vobis illum consumpsisse. LITERAE PHI-
 LIPPI. Cum igitur tam turpia, tam multa,
 omnia denique contra vos in legatione com-
 miserit, passim dictitat, quid de Demo-
 sthene est dicendum, qui collegatos accu-
 set? mehercule siue velim, siue nolim, cum
 sim et tot a te in toto itinere insidiis appe-
 titus, et duarum nunc mihi rerum detur
 optio, aut ut talium actorum vestrorum
 socius esse videar, aut vos ut accussem, ego
 vero tuum me collegam fuisse nego, et te
 in legatione multa et non ferenda designasse;
 et ea me fecisse dico, quae essent reipubli-
 cae utilissima. Philocrates quidem collega
 tuus fuit, et tu illius, et Phryno. vos enim

ista agitabatis, ista vobis omnibus probaban-
 tur. vbi autem sal? vbi mensa? vbi liba-
 tiones? hoc enim passim tragice declamitat,
 quasi non homines iniurii rerum illarum
 sint proditores, sed ii qui officio funguntur.
 ego vero scio, eos omnis qui summae re-
 rum praesunt, semper rem diuinam facere
 communiter, et concoenare inter se, et vna
 libare, neque tamen propterea boni malos
 imitantur, sed si quem suorum ini facinore
 deprehenderint, apud senatum et populum
 deferunt. senatus item communia sacra ha-
 bet auspiciorum, communia conuiuia: vna
 libant, vna sacrificant duces, parum abest,
 quin magistratus dicam omnis. nunquid pro-
 pterea

Εὐβελος Θάρρηκε, καὶ Σμικύθε, συσσεσιτικῶς· Κόνων ὁ παλαιὸς ἐκείνῳ, Αδαιμάντε συστρατηγῆσας. πότερσι ἔν τε αἷας, καὶ τὰς πονδὰς παρῆβαινον, Αἰσχίνη; ④ παρδιδόντες, καὶ ᾤξαπτε-σβδόντες, καὶ ④ δωρδοκουῶτες, ἢ ④ κατηγοροῦντες; ④ ἀδικῶντες δηλονότι τὰς ὅλης γε τῆς πατρίδος πονδὰς, ὥστε σὺ, καὶ οὐ μόνον τὰς ἰδίας. Ἰνα τοίνυν εἰδῆτε, ὅτι οὐ μόνον τῶν δημοσίων πολεῖ ἐληλυθότων ὡς Φίλιππον ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδίων, καὶ πάντων, ἔτοι φανλότητι καὶ πονηρότατι γεγονόσιν, μικρὸν ἀκίσταλέ με ἔξω τί τῆς πρὸς βίαιας ταυτησί. ἐπειδὴ γὰρ εἶλεν Ολυμπον Φίλιππον, Ολύμπια ἐποίησεν· εἰς δὲ τῷ θυσίαν ταύτῃ καὶ τῷ πρὸς γυμνῇ, πάντας τὰς τεχνίτας σωήγαγον. ἐσιὼν δὲ αὐτὰς, καὶ σεφδῶν τὰς νενικηκότας, ἤρετο Σάτυρον τέλει, τὸν κωμικὸν ὑποκρίνῃ, τί δὴ μόνον ἐδὲν ἐπαγγέλλετο; ἢ τίνα ἐν αὐτῷ μικροψυχίαν, ἢ πρὸς αὐτὸν ἀνδρίαν ἐνεωρακῶς εἶη; εἰπεῖν δὲ φασὶ τὸν Σάτυρον, ὅτι ὦν μὲν ④ ἄλλοι δέον, ἐδενὸς ὦν ἐν χρεῖα τυγχάνει· ἂν δὲ αὐτὸς ἐπαγγέλαιτο ἡδέως, ῥᾶσα μὲν ἐστὶ Φιλίππῳ δῶνα, καὶ χαρίσασθαι πρὸς τῶν, δεδοικέναι δὲ, μὴ διαμάτῃ. κελδύσαντῳ δὲ ἐκείνῳ λέγειν, καὶ π καὶ νεανιδυσαμὲν τοιῷτον, ὡς ἐδὲν ὅ, π ἐ ποιήσῃ, εἰπεῖν αὐτὸν φασιν, ὅτι ἦν αὐτῷ Απολλοφάνης ὁ Πυδναῖος, ξένος, καὶ φίλος· ἐπειδὴ γὰρ δολοφονηθεὶς ἐτελεύτη-

pterea collegis delinquentibus dant impunitatem? minime vero. Leo Timagoram accusavit, cum quadriennium in legatione cum eo fuisset: Eubulus Tharrecem, et Smicythum, cum quibus communem mensam habuit: Cono antiquus ille, Adimantum, imperii militaris socium, utri igitur, Aeschine, salem et libationes negligebant? iine qui prodebant, et legationem ementiebantur, et largitionibus corrumpebantur, an ii qui accusabant? ii nimirum, qui totius patriae libationes violabant, ut tu, et non solum priuatas. Ut autem sciat is istos non eorum modo qui publice unquam, sed eorum etiam qui priuatim ad Philippum venerunt, atque adeo mortalium omnium nequissimos

et improbissimos exstitisse, pauca ex me audite, quae ad hanc legationem nihil attinent. Olyntho capta Philippus Olympia celebrabat: ad id autem sacrificium et celebritatem, omnis artifices congregat. quos cum exciperet epulis, et victores coronis ornaret, interrogabat Satyrum, comicum histrionem, cur tandem solus nihil postuleret? num in se aliquas sordis, aut aliquam animi erga ipsum offensionem perspexisset? respondisse aiunt Satyrum, quae alii requirerent, eorum sibi nihil esse opus: quae vero ipse libenter postuleret, ea Philippo quidem datum esse omnium facillima, et donatu, sed vereri se, ne repudiaretur. cum autem ille dicere iussisset, et iuuenilius aliquid

σεν ἐκείνο; φοβηθέντες ὁ συγγενὲς αὐτῆς, ὑπεξέθεντο τὰς θυγατέρας, παῖδιά ἔσας, εἰς Ολυθον. αὐτὰ νῦν, ἔφη, τὴ πόλειως ἀλγος, αἰχμάλωτοι γεγονόσιν, καὶ εἰς ὧρά σοι, ἡλικίαν ἔχουσαι γάμους. ταύτας αἰτῶ σε, καὶ δέομαι, δός μοι. βέλομαι δέ σε ἀκῶσαι ἵνα μαθεῖν, οἷαν μοι δώσεις δωρεάν, εἰάν ἄρα δῷς. ἀφ' ἧς ἐγὼ κερδανῶ μὲν ἑδέν· περὶ καὶ περὶ αἵμα, ἐκδώσω, καὶ ἐκ περὶ οὐλομαι παθῆσας ἑδέν ἀνάξιον, ἔθ' ἡμῶν, ἔτε ἔπατος. ὡς ἡ ἀκῶσαι τὰς παρόντας ἐν τῷ συμποσίῳ, τοσῶτον κρότον καὶ ἔπαινον καὶ θόρυβον ὧρά πάντων ἡμέρας, ὥς τὸν Φίλιππον παθεῖν π, καὶ δύναι. καὶ τοι τῶν ἀποκλεισάντων ἦν Ἀλέξανδρον τὸν ἀδελφόν τῷ Φιλίππῳ ὅτι ὁ Ἀπολλοφάνης. ἐξετάσμεν δὴ περὶ τὸ τῷ Σατύρῳ τέτε συμπόσιον, ἕτερον συμπόσιον, τὸ τέτων, ἐν Μακεδονίᾳ ἡρόμενον· καὶ θεάσασθε εἰ ὧρα πῆσιον τέτω, καὶ ὅμοιον. κληθέντες γὰρ ἔτοι περὶ Ξενοφρόνα, τὸν υἱὸν τῷ Φαιδίμῳ, τῷ τῶν τετρακοντα, ὧρον, ἐγὼ δὲ ὅτι ἐπορεύθην. ἐπειδὴ ἡ ἡκον εἰς τὸ πίνειν, εἰσάγει τινὰ Ολυθίαν γυναῖκα, οὐ πρὸς μὲν, ἐλευθέραν ἡ καὶ σφρόνα, ὡς τὸ τέτω ἐδήλωσε. ταύτῃ, τὸ μὲν πρῶτον, ἔτωσι πίνειν ἡνάγκαζον ἡσυχῇ, καὶ πρῶτον ἔτοι, μοι δοκεῖν, ὡς διηγέτο Ἰατροκλῆς ἐμοὶ τῇ ὑπεραίᾳ· ὡς ἡ περὶ τὸ πρῶτον, ἵνα διεθελμαίνοντο, καὶ κλίνεσθαι, καὶ τι καὶ ἀδεν ἐκέλευον. ἀδημο-

quid addidisset, se nihil non esse facturum, respondisse illum ferunt, Apollophanem Pydnaeum sibi fuisse hospitem et amicum; quo per insidias occiso, a cognatis eius, metu perterritis, filiolas eius puellulas Olynthum, quo tutiores essent, esse missas. eae nunc, inquit, expugnata vrbe, captae, penes te sunt, aetate iam nubili. eas a te peto, et quaeſo vt mihi des. quas si mihi dederis, quale munus daturus sis, audire et cognoscere te velim. quo ego lucri nihil faciam, sed eas dote data elocabo, neque commitam, vt aliquid indignum vel nobis, vel patre patiantur. quod vt conuiuiae audiuerunt, tantus plausus, tanta collaudatio, tantus tumultus excitatus est ab omnibus, vt

Philippus humanitate motus concederet. quanquam ex interfectorebus Alexandri, fratris Philippi, fuerat is Apollophanes. agite, conferamus cum hoc Satyri conuiuio, aliud conuiuium istorum in Macedonia celebratum: vt spectetis, an aequale huic et simile videatur. inuitati isti ad Xenophronem, Phaedimi filium, vnus e triginta tyrannis, propere abierunt, ego vero non abii. vt autem ad pocula ventum est, introducit is mulierem quandam Olynthiam, formosam quidem illam, sed ingenuam et modestam, vt exitus declarauit. eam primum bibere paulatim cogeabant, atque edere (nisi fallor) isti, vt mihi postridie Iatrocles narrauit: vt autem res procedebat, et mero incallescabant animi,

νόσσης ὃ τ' ἀνθρώπου, ἔ' ἔτε ἐβελύσσης, ἔτε Ὀψισαμύνης, ὕβριν τὸ
 πρᾶγμα ἔφασαν, ἔτοσι καὶ ὁ Φρύνων, καὶ ὅσα δυνέκλιν εἶναι, τῷ
 θεοῖς ἐχθρῶν τε, καὶ ἀλιτρίων Ολυμπίων αἰχμάλωτον ἔσαν,
 πευφᾶν. καὶ καλὴ παῖδα, καὶ ἰμάντα τίς φερέτω. ἦκεν οἰκέτης ἔχων
 ῥυτίδα. καὶ πεπωκότων, οἶμαι, καὶ μικρῶν ὄντων τῶν παροξυνόντων,
 εἰπέσης τί, καὶ δακρυσάσης ἐκείνης, φειρήξας τὸν χιλιονισκὸν ὁ
 οἰκέτης, ξαίνει καὶ ἔ' νώτε πολλὰς. ἔξω δ' αὐτῆς ἔσα ὑπὸ τοῦ
 κακῆ καὶ τοῦ πρᾶγμα. ἡ γυνή, ἀναπιδήσασα, παρ᾽ αἰπῆ
 πρὸς τὰ γόνατα τῆς Ἰατροκλῆς, καὶ τὴν τρέπεζαν ἀναγέπει καὶ,
 εἰ μὴ ἐκείνη ἀφείλετο, ἀπώλετ' ἂν παρθενικὴν. καὶ γὰρ ἡ πα-
 ρθηνία ἔ' καθάρμα. τελευτῇ, δεινῇ. καὶ πρὸς ταύτης τ' ἀνθρώπου, καὶ
 ἐν Αἰκαδία λόγῳ. καὶ ἐν τοῖς μυθεῖσι, καὶ Διόφθου. ἐν ὑμῖν
 ἀπήγειλεν, ἃ νῦν μαρτυρεῖν αὐτὸν ἀναγκάσω, καὶ καὶ Θεσσαλίαν
 πολὺς λόγῳ, καὶ πᾶσι. καὶ τοιαῦτα στωιδῶς ἑαυτῇ πε-
 πραγμὴν ὁ ἀκάθαρτος ἔτοσι, τολμήσῃ βλέπειν εἰς ὑμᾶς; καὶ
 τὸν βεδιωμῆρον αὐτῇ βίον αὐτίκα δὴ μάλα ἐρεῖ λαμπρᾶ τῇ
 φωνῇ; ἐφ' οἷς ἔγωγε δ' ὑποπίνγομαι. ὅσα ἴσασιν ἔτοι, τὸ μὲν ἔξ-
 αρχῆς τὰς βίβλους ἀναγνώσκοιλά σε τῇ μητρὶ τελευτήσει; καὶ παῖδα
 ὄντα ἐν θιάσοις καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις καλινδέμενον; καὶ ταῦτα
 ὃ ταῖς δ' ἄλλαις ὑπογραμμάδουσιν, ἔ' δυοῖν, ἢ τριῶν δραχμῶν

animi, affidere, atque etiam aliquid canere
 iubebant. aestuante muliere, ut quae neque
 vellet, neque sciret, contumeliam id factum
 interpretantur iste et Phryno, et non feren-
 dum esse dictitant, ut captiva ex diis inuifis
 et nefariis Olynthiis, delicias faceret. age,
 voca feruum, inquit, et lorum aliquis affe-
 rat. venit feruus scuticam gestans, cum au-
 tem potassent scilicet, et leui de causa bilis
 moueretur, ut aliquid illa dixerat, et illa-
 crymarat, lacerata et direpta tunica, fer-
 vus crebras plagas tergo ingerit. tum amens
 animi prae dolore et terrore mulier, subsi-
 liens ad genua Iatrocli accidit, et mensam
 subuertit; quod nisi is eam eripuisset, inter-

fecta esset in illa ebrietatis infania. temu-
 lentia enim istius impuri, crudelis est. ac
 de hac muliere et in Arcadia sermo fuit
 percelebris, inter decem illa virosum millia,
 et Diophantus apud vos renunciauit, quem
 mox dicere cogam testimonium, peruul-
 gatus rumor fuit et in Thessalia, et ubique
 gentium. et tamen talium sibi conscius fa-
 cinorum impurus iste vos audebit intueri?
 et actam a se vitam clara statim voce prae-
 dicabit? quae res mihi spiritum intercludit.
 num hi nesciunt, te a primordio aetatis le-
 ctitasse libros matri initianti? et puerum
 etiamnum in coetibus Liberi patris, et inter
 ebriosos homines esse volutatum? post au-
 tem

πονηρὸν ὄντα; τὰ τελευταῖα δὲ, ἐναγχῶς ἐν χορηγίοις ἀλλοτεί-
οις ἔπι τῷ τετραγωνισεῖν ἀγαπητῶς ᾤξατε φόμῳ; ποῖον οὐ-
ερεῖς βίον; ὃν ἐβελίωκας; ἐπεὶ ὅγε βελιωμῶς σοι, τριούτῳ
φαίνε). ἀλλὰ δὴ τὰ τ' ἐξουσίας· ὅτ' ἄλλον ἔκρινε παρ' ὑμῖν ἔπι
πορνεία. ἀλλὰ μὴ πω ταῦτα· ἀλλὰ τὰς μαρτυρίας μοι λέγε
πρῶτον ταυτασί. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Τοσέτων τίνυν καὶ τοιούτων ὄντων,
ὧ ἀνδρες δικασαί, ὧν ἀδικῶν ὑμᾶς ἐξεληλέγκ'), ἐν οἷς τί κακὸν
ὄκ' ἐνι; δωροδόκῳ, κόλαξ, ταῖς δραῖς ἐνοχῳ, ψεύσῃς, τῶν
φίλων δωροδόκῃς, πάντ' ἔνεσι τὰ λεγόμενα, πρὸς ἐν οὐδοποιῶν
τέτων ἀπολογήσε'), ἐδ' ἐξ δικαίαν ἐδ' ἀπλῶς εἰπεῖν ἀπολογία
ἐδεμίαν· ἃ δ' ἐγὼ πέπυσμαι μέλλειν αὐτὸν λέγειν, ἐστὶ μὲν
ἐγὼ μανίας. ἐ μὴν ἀλλ' ἴσως τῷ μηδὲν ἔχοντι δίκαιον ἄλλα
εἰπεῖν ἀνάγκη πάντα μηχανᾶσθαι. ἀκῶ γὰρ αὐτὸν ἐρεῖν, ὡς ἄρα
ἐγὼ, πάντων ὧν κατηγορῶ, κοινωνὸς γέγονα, καὶ σωήσεσκε ταῦτά
μοι, καὶ σωέπρακτον αὐτῷ, ἐπεὶ ἐξαίφνης μελαδέβλημαι καὶ κατη-
γορῶ. ἐστὶ ὃ ὑπερ μὲν τῷ πεπραγμένων, ἔτε δικαία, ἔτε πρὸς-
ήκασα ἢ τοιαύτη ἀπολογία, ἐμὲ μὲν τοι τίς κατηγορεῖ· ἐγὼ μὲν
γὰρ, εἰ ταῦτα πεποίηκα, φανερῶς ἐμὶ ἀνθρωπῳ, τὰ δὲ πρὸς
γμᾶτα οὐδὲν βελτίω διὰ τέτο, οὐδὲ πολλὰ δεῖ· οὐ μὲν ἄλλ'
ἐγώ γε οἶμαί μοι πρὸς ἑκὼν ἀμφοτέρω ὑμῖν ἔπι δεῖξαι, καὶ ὅτι

tem scriptioni apud magistratus dedisse ope-
ram, et propter binas aut ternas drachmas
fuisse sceleratum? postremo, non ita olim
alienis sumptibus ad tertias partis actitan-
das, cum bene tecum agi putares, victitasse?
quam igitur vitam referes? quam non vi-
xisti? nam eam quidem quam vixisti, talem
esse constat. sed o licentiam. iste apud vos
alium impudicitiae reum egit. verum non-
dum haec, sed testimonia mihi prius ista
recita. TESTIMONIA. Cum igitur ea quae
in vos commisisse conuictus est, tot et tanta
sint, iudices, in quibus quid mali non inest?
corruptus, assentator, diris obligatus, men-
dax, amicorum proditor, omnia insunt atro-

cissima, nihil horum defendet, neque quic-
quam aequi aut boni respondere poterit:
quae autem ego eum responsurum esse au-
dio, sunt illa quidem insaniae proxima. sed
eum fortasse qui nullam iustam habet ex-
cusationem, quiduis necesse est comminisci.
dicturum audio, eorum me quae accusam,
focium sibi fuisse, et approbatorem, et adiu-
torem omnium, ac deinde repente mutatum
accusare. quanquam autem actorum illa ne-
que iusta est defensio, neque conueniens,
sed mei quaedam accusatio (ego enim ista
si feci, nequam homo sum, res autem pro-
pterea nihilo sunt meliores, neque multis
verbis est opus) tamen officii mei esse puto,
utrum-

ψύσεται, ταῦτα ἐὰν λέγῃ, καὶ τὴν δικαίαν ἢ τις ἐστὶν ἀπολογία
 φέξῃ). ἢ μὴ τοίνυν δικαία καὶ ἀπλή, ἢ ὡς ἐπέπρακ' τὰ κα-
 τηγορημῆρα, δεῖξαι, ἢ ὡς πεπραγμῆρα συμφέρει τῇ πόλει· τού-
 των δ' ἑδέτερον δυνάιτ' ἂν εἶδ' ποιῆσαι. ἔτε γὰρ ὡς συμφέρει
 δὴ παρὰ Φωκίας ἀπολωλέναι, καὶ Πύλας Φίλιππον ἔχειν, ἔθ-
 ραίοις ἰσχύειν, καὶ ἐν Εὐβοίᾳ στρατιώτας εἶναι, καὶ Μεγάρους ἐπιβ-
 λῦειν, καὶ ἀνώμοτον εἶναι τὴν εἰρήνην, λέγειν αὐτὰ ἔνεστιν, οἷς τότε
 πάναντία ἀπήγειλε παρὸς ὑμᾶς, ὡς συμφέρουσα καὶ χρησόμενα·
 ἔτε ὡς ἐπέπρακται ταῦτα, δυνήσεται πᾶσαι εἶδ' αὐτὰς ἐωρε-
 κότας ὑμᾶς καὶ εἰδότας. ὁκοῦν ὡς ἐκεκοινώνηκα τέτοις μη-
 δένος, λοιπὸν μοι δεῖξαι. βάλεθε οὖν ὑμῖν, πάντα τὰ ἄλλα
 ἀφείας, ἃ παρ' ὑμῖν ἀνείπον, ἃ ἐν τῇ ἀποδημίᾳ προσέκερον, ὡς
 ἅπαντα τὸν χρόνον ἠναντίωμαι, αὐτὰς πρῶτον μάλιστα
 τετρεσὶ, ὡς πάντα πάναντία ἐμοί, καὶ τέτοις ἐπέπρακ', καὶ χημά-
 τα ἔτοι μὴ ἔχουσιν ἐφ' ὑμῖν, ἐγὼ δ' οὐκ ἠθέλησα λαβεῖν; θεά-
 σαθε δὴ. τίνα τῶν ἐν τῇ πόλει φήσασιν ἂν βδελυρώτατον εἶναι,
 καὶ πλείους ὀλιγωρίας ἐναντιοδείας μεσόν; ἑδείς ἑδ' ἂν ἀμαρτῶν
 ὑμῶν ἄλλον οὐ οἶδ' ὅτι φήσειεν, ἢ Φιλοκράτῳ. τίνα δὲ φθέγγεσθαι
 μέγιστον ἀποδύτων, καὶ σαφέστατον ἂν εἶπεν ὁ, πρὸς βέλοισι τῇ φωνῇ;
 Αἰσχίνῳ οἶδ' ὅτι τέλει. τίνα δ' ἔτοι μὴ ἀτολμον καὶ δειλὸν παρὸς

utrumque vobis ut ostendam, et mentitu-
 rum eum, si talia dicet, et legitimam defen-
 sionem declinaturum. quae ita fuerit iusta
 et simplex, si aut non fecisse se quae accu-
 sentur, ostenderet, aut acta quae sint, pro-
 fuisse reipublicae; quorum iste neutrum fa-
 cere poterit. neque enim profecto dicere
 poterit, expedire, ut Phocenses perierint, ut
 Pylas Philippus teneat, ut Thebani sint po-
 tentes, ut milites in Euboea versentur, ut
 Megaris insidiae fiant, ut pax nullo sit iure-
 iurando confirmata, quibus tum contraria
 vobis nunciauit, ut quae et utilia essent, et
 futura essent: neque illa non esse facta, per-
 suadere vobis poterit, qui vidistis ipsi, et

comperta habetis. reliquum est, nihil isto-
 rum omnium ad me attinere ut ostendam.
 vultis igitur me, ceteris omnibus omissis, ut
 scilicet apud vos in eos sim inuectus, ut in
 itinere eos offenderim, ut eis omni tempore
 sim aduersatus, istos ipsos producere testis
 omnia inter me et illos contraria esse facta?
 istos pecuniam contra vos accepisse, me re-
 cufasse? videte igitur, quemnam in ciui-
 tate fateamini esse vaecordissimum, et te-
 meritatis atque impudentiae refertissimum?
 neminem vestrum vel per errorem alium
 scio dicturum, quam Philocratem. quem
 autem omnium clamorissimum, et quaelibet
 clarissima voce pronunciantem? Aeschinem
 ni-

οὗ οὐχ τοῖς φασίν, ἐγὼ δὲ θυλαβῆ; ἐμέ. εἰδὲν γὰρ πῶποτ' ἔτ' ἡνώ-
 χλησα, ἔτε μὴ βελομήδους ὑμᾶς βεβίασμαι. οὐκ ἔν ἐν πάσαις
 ταῖς ἐκκλησίαις, ὅσακις λόγῳ γέγονε περὶ τέτων, καὶ κατηγο-
 ρῆντο ἀκχέέ με, καὶ ἐλέγχοντος αἰ τέτοις, καὶ λέγοντο ἀνικεῖς,
 ὅτι χεῖμαλα εἰλήφασι, καὶ πάντα πεπράκασι τὰ πράγματα τ'
 πόλεως. καὶ τέτων εἰδὲς πῶποτ' ἀκχέων ταῦτα, ἀντείπεν, οὐδὲ
 διῆρε τὸ σόμα, εἰδὲ ἐδείξεν ἐαυλόν. τί ποτ' ἐν ἐπὶ τὸ αἶπον, ὅτι
 βδελυρώτατοι πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει, καὶ μέγιστον φθεγγομένοι,
 καὶ ἀτολμοτάτοι πάντων ἐμῶν, καὶ εἰδενὸς μεῖζον φθεγγομένην, το-
 σέτοι ἡπῶν; ὅτι τάληθες ἰχυρόν ἐστι, καὶ τένοντιον ἀδυνές. τὸ
 σωιδέναι πεπρακόσιν ἐαυτοῖς τὰ πράγματα, τῆτο πῶσαι
 τὴν θρασυτητα τὴν τέτων· τοῦτο δὲ προσέφη τὴν γλῶτταν· ἐμ-
 φράτῃ τὸ σόμα· ἀγχα· σιωπᾶν ποιεῖ. τὸ τοίνυν τελευταῖον, ἵσε
 δῆπε πρῶτον ἐν Πειραιεῖ, ὅτ' αὐτὸν οὐκ εἶατε πρεσβεύειν, βο-
 ῶντα ὡς εἰσαγγελεῖ με, καὶ γράψῃ, καὶ ἐξ ἐξ. καί τι ταῦτα μὲν
 ἐστὶ μακρῶν καὶ πολλῶν ἀγώνων καὶ λόγων δόχη, ἐκείνα δὲ ἀπλᾶ,
 καὶ δὴ ἢ τέλα ἴσως ῥήματα, ἀ καὶ ἐχθρὸς ἐωνημῆτο ἀνδρῶν
 εἰπεῖν διωθεῖν· ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦτ' ἐπὶ τὸ πρᾶγμα πάνδεινόν
 ἐστίν. ἔτοσι κατηγορεῖ ταῦτα ἐμῶν, ὧν αὐτὸς κοινωνὸς γέγονε, καὶ
 χεῖμαλα εἰληφέναι φησὶν ἐμὲ, αὐτὸς εἰληφώς, ἢ μεῖλιηφώς. τέ-

nimirum, quem autem isti carere audacia,
 et timidum esse ad turbas dicunt, ego au-
 tem verecundum? me. neque enim vn-
 quam vobis molestus fui, aut coegi inuitos.
 atqui in omnibus concionibus, quoties de
 his mentio facta est, et accusantem me au-
 distis, et semper istos redarguentem, et
 palam dicentem, eos accepisse pecuniam, et
 omnia vendidisse negocia ciuitatis. quae isti
 cum audirent, nemo vnquam eorum iuit
 inficias, non os aperuit, non se ostendit.
 quae igitur causa est, vt omnium vaecordis-
 simi in ciuitate, et voce amplissima praediti,
 a me omnium timidissimo, et nemine cla-
 rius loquente, tantum superentur? quia ve-

VOL. II.

ritas est potens, contrarium infirmum. con-
 scientia prodicionum, eripit eis audaciam,
 ea linguam reprimat, obturat os, angit, si-
 lentium imponit. postremum autem illud
 profecto nostis, eum, cum nuper legatum
 ire non fineretis, clamitasse, diem se mihi
 dicturum apud senatum, et accusaturum, et
 heu, heu. atqui illa sunt longorum et mul-
 torum certaminum atque orationum exor-
 dia, haec autem simplicia, et duo aut tria
 circiter verba, quae vel heri emptum man-
 cipium proferre posset: Athenienses, ne-
 gocium hoc perindignum est. iste me ea-
 rum rerum accusat, quarum ipse socius fuit,
 et pecuniam accepisse me dicit, cum ipse

A a

acce-

των μὲν τίνων εἶπεν, εἰς ἐφθέγγατο, εἰς ἥκασεν ὑμῶν οὐ-
 δείς· ἄλλα ὃ ἠπείλει. διὰ τί; ὅτι ταῦτα μὲν αὐτὰ σιωπῇ πε-
 πρᾶγμένα, ἔδελθε ἢ τῶν ῥημάτων τῶντων. ἔκοιτο παρῶν παρῶν
 ταῦθ' ἢ διάνοια, ἀλλ' ἀνεδύετο. ἐπέλαμπε γὰρ αὐτοῖς τὸ σιωπῇ
 ναί· λοιδορεῖσθαι ὃ ἄλλα ἄλλα εἰς ἐκάλυπεν αὐτὸν, εἰς βλασφη-
 μῶν. Ο τοίνυν μέγιστον ἀπάντων, καὶ εἰ λόγῳ ἀλλ' ἔργον ἦδη.
 βελονίδης γὰρ ἐμοῦ τὰ δίκαια, ὥσπερ ἐπὶ ἐσθλῶν δις, ἔγωγε καὶ
 λόγον ὑμῖν δέξασθαι δις, παρῶν Αἰσχίνης ἔτος τοῖς λογισαῖς,
 ἔχων μάρτυρας πολλὰς, ἀπηγόρευε μὴ καλεῖν ἐμὲ εἰς τὸ δι-
 καστήριον, ὡς δεδοκὸτα δύνῃας, καὶ οὐκ οὐκ ὑποδύθων. καὶ τὸ
 πρᾶγμα ὡς ὑπεργέλοιον. τί ἐν ἦν τῶτο; πῶς παρῶν ἐκείνης
 πρῆσθαι, ἥς εἰς κατηγόρει, δὲ λόγον, οὐκ ἐβέβητο αὐτῇ εἰς-
 εἶναι παρῶν ταύτης, ἥς νῦν εἰσερχέσθαι, ἐν ἡ πᾶν τὰ ἀδικήματα
 ἐνῆν· ἐκ ὃ εἰς δις ἐμὲ εἰσελθεῖν, ἀνάγκη παρῶν ἔτῳ πάλιν
 εἰσεῖναι. διὰ ταῦτα οὐκ εἶα καλεῖν. καὶ τοι τῶτο τὸ ἔργον, ὃ
 ἄνδρες Αθηναῖοι, ἀμφοτέρω ὑμῖν ἐπιδείκνυσι σαφῶς, καὶ κατεγνω-
 κὸτα ἑαυτῶ τῶτον, ὡς τε μηδὲν νῦν ὑμῶν δύνῃας ἔχειν ἀποψη-
 φίσασθαι αὐτῶ καὶ μηδὲν ἀληθὲς ἐρῶντα παρῶν ἐμοῦ. εἰ γὰρ εἶχε, τότε
 αὖ καὶ λέγων, καὶ κατηγορῶν ἐξηλάττει· εἰ, μὰ Δία, ἐκ ἀπηγόρευε
 καλεῖν. ὡς τοίνυν ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, καλῶ μοι τῶντων οὐδ' ἐμὲ

acceperit, aut in partem venerit. horum
 quidem nihil dixit, nec locutus est, nec ex
 eo quisquam vestrum audiuit, sed alia mi-
 nitabatur. quomobrem? quod ea a se esse
 facta sibi conscius erat, et haec verba fer-
 viliter reformidabat. non igitur eo accede-
 bat animus, sed resiliabat. retrahebatur enim
 a conscientia; alia vero quaedam conuiciari,
 nemo eum prohibebat, et maledicere. Quod
 autem est maximum omnium, et non verba
 iam, sed res ipsa. cum ego vellem, quod
 aequum erat, ut bis legatus ieram, sic bis
 reddere vobis rationem, Aeschines multis
 testibus adductis, ad rationum magistros
 accessit, meque vocari in praetorium vetuit,
 ut qui rationem reddidisset, nec postulari

possem. et res fuit perquam ridicula. quae
 igitur illa fuit? cum de priore legatione
 rationem reddidisset quam nemo accusabat,
 nolebat denuo in ius venire de hac, qua
 nunc reus agitur, in qua omnes iniuriae
 inessent: quod autem ego me bis sistebam,
 ex eoque et ipsi necessitas imponebatur, se
 denuo sistendi. propterea citari me non si-
 nebat. id autem factum, Athenienses, v-
 trumque vobis ostendit aperte, tum istum
 semetipsum damnassee, ut iam nemo vestrum
 eum sine impietate possit absolvere; tum
 nihil de me veri dicturum. si enim habu-
 isset, ibi et dicendo et accusando protulisset;
 non medius fidius citari vetuisset. hoc
 a me vere dici ut constet, voca mihi huius
 rei

πυρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ἀλλὰ μὴν, εἴαν γέ τι ἔξω τῆ πρεσβείας βλασφημίῃ παρὶ ἐμῶ, καὶ πολλὰ ὅσα ἂν εἰκότως ἀκούετε αὐτῶ· ἐγὼ δὲ ἐγὼ κείνομαι πήμερον, οὐδὲ ἐγχαίρῃ μετὰ ταύτῃ ὕδωρ ὑδεῖς ἐμοί. τί ἔστι ταῦτα, πλὴν δικαίων λόγων ἀπορία; τίς γὰρ ἂν κατηγορεῖν ἐλοιλο κεινόμενον, ἔχων ὅ, τι ἀπολογησέ; ἐτι τοίνυν κακείνο σκοπεῖτε, ὡς ἄνδρες δικασαί. εἰ ἐκ κεινόμενον μὲν ἐγὼ, κατηγορεῖ δὲ Αἰσχίνης ὑποσὶ, Φίλιππος δὲ ἦν ὁ κείνων, εἴτα ἐγὼ μηδὲν ἔχων εἰπεῖν ὡς ὅσα ἀδικῶ, κακῶς ἔλεγον τέτονι, καὶ παρρηλακίζῃν ἐπεχείρην· ὅσα ἂν οἴεσθε ἔτι κατ' αὐτὸ τέτο ἀγανακτῆσαι τὸν Φίλιππον, εἰ παρ' ἐκείνῳ ὅδ' ἐκείνῃ τίς δυνεργέτας κακῶς λέγει; μὴ τοίνυν ὑμεῖς χεῖρας γήνησθε Φιλίππου, ἀλλ' ὑπερὶ ὧν ἀγωνίζεσθε, παρὶ τέτων ἀναγκάζετε ἀπολογεῖσθαι. λέγε μοι πῶς μαρτυρεῖται. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν ἐκ τῶ μηδὲν ἐμαυτῷ σπειδέναι δεινόν, καὶ λόγον διδόναι, καὶ πάντα τὰ ἐκ τῶν νόμων ὑπερέχειν ὧν μὲν δεῖν ὑποσὶ τῶ τάναντία. πῶς οὖν ταῦτα ἐμοί καὶ τέτω ταῦτα πέπρακται; ἢ πῶς ἐν ἐστὶ τέτω ταῦτα παρὸς ὑμᾶς λέγειν, ἂ μὴ ἤτις παρὸς πώποτε; ὑδαμῶς δῆλα. ἀλλ' ὅμως ἐρεῖ, ἔτι νῦν Δί' εἰκότως γε. ἴσε γὰρ δήπου τέτῳ, ὅτι ἀφ' οὗ γεγόνασιν ἄνθρωποι, καὶ κείσεις γίνον, ὑδεῖς πώποθ' ὁμολογῶν ἀδικεῖν, ἐάλω· ἀλλ' ἀναιχυντῶσιν, λυγρῶναι, ψεύδοντα,

rei testis. TESTES. Iam si quae in me conuicia extra legationem dixerit, multis nominibus eum audire non debebitis; non enim ego sum hodie reus, neque deinceps mihi quisquam infundet aquam. quid igitur aliud illa sunt, quam iustarum rationum inopia? quis enim accusare velit, dum reus agitur, si, quo se defenderet, haberet? illud etiam considerate, iudices, si ego ipse reus essem, et Aeschines accusaret, Philippus autem esset iudex, atque ego non negare possem me deliquisse, sed isti maledicerem et eum exagitare instituerem: nonne putatis illud ipsum aegre laturum Philippum, si quis apud eum hominibus de ipso benemeritis malediceret? ne igitur vos deterio-

res sitis Philippo, sed ad ea respondere eum cogite, quorum accusatur. recita testimonium. TESTIMONIUM. Ego igitur integritatis meae conscientia fretus, et rationem reddendam, et quae legibus iubentur, praestanda omnia ducebam: iste contra. quare qui fieri potest, ut in eodem negotio ego et iste fecerimus eadem? aut qui convenit isti nunc apud vos ea dicere, quorum me antea nunquam infimulauit? nequaquam certe. sed tamen dicet, nec mehercule iniuria. scitis enim utique hoc, ex quo nati sunt homines, et iudicia exercentur, neminem unquam, qui crimen fateretur, esse condemnatum; sed frontem perfricant, negant, mentiuntur, causas comminiscuntur,

παροφάσεις πλάττον), πάντα ποιῶσιν, ὑπὲρ δ' μὴ δύναι δίκην.
 ὧν ἐδένει δὲ ᾧ ἀνακρουσθῆναι τήμερον ὑμᾶς, ἀλλ' ἀφ' ὧν ἴσε αὐτοὶ,
 τὰ πρῶτα κείναι, μὴ τοῖς ἐμοῖς λόγοις, μηδὲ τοῖς τέτοις
 παρσέχειν, μηδὲ γε τοῖς μάρτυσιν, ἐς ὅτ' ἐτοίμοις ἔξει μαρτυ-
 ρεῖν ὅποιον, Φιλίππῳ χορηγῶ χρώμεσθαι. ὁψέσθαι δ' ὡς ἐτοίμως
 αὐτῷ μαρτυρήσασιν. μηδὲ γε εἰ καλὸν ἔσται μέγα ὅτ' ἐφθέγγε), μηδ'
 εἰ φαῦλον ἐγώ. οὐ γὰρ ῥητόρων, ἐδὲ λόγων κείσιν ὑμᾶς τήμερον,
 εἶπερ οὐ φρονεῖτε, παροφάσεις ποιεῖν. ἀλλ' ὑπὲρ πραγμάτων αἰ-
 χρώς καὶ δεινῶς ἀπολωλότων, τῶν ὑπάρχεσσαν αἰσχύνῃ εἰς ὅτ'
 αἰτίους ἀπώσατο, τὰ πεπραγμένα δ' ἀπὸ δυνάστες ἐπείσαντο ἐξετά-
 σθαι. τίνα ἐν ἐστὶ ταῦτα; ἀ ὑμεῖς ἴσε, καὶ ἐκ παρ' ἡμῶν ὑμᾶς
 ἀκῆσαι δεῖ. εἰ μὲν γὰρ ἀπὸ δυνάστες, ὅσα ὑπέχεσθαι ὑμῖν, ἐκ τῆς εἰρήνης
 γέγονε, καὶ τσαυτῆς δυνάστεως καὶ κακίας ὁμολογεῖτε ὑμεῖς εἶναι
 μεσοὶ, ὡς τε μήτε ἐν τῇ χώρᾳ τῇ πολεμίων ὄντων, μήτε ἐκ
 θαλάττης πολιορκούμενοι, μήτε ἐν ἄλλῳ μηδὲν δεινὸν τῆς πόλεως
 ἔσης, ἀλλὰ καὶ οἶτον δύνων ὠνέμενοι, καὶ τὰ ἄλλα ἐδὲν χεῖρον
 πρῶτον ἢ νῦν, παροφάστες καὶ παροφάστες ᾧ τέτων, καὶ ὅτ'
 συμμαχοῖς ἀπολωμένοις, ἔσται Θεβαίοις ἰσχυρὸς γηροσύνη, καὶ τὰ
 ἐπὶ Θράκης Φιλίππῳ ληψόμενοι, καὶ τὰ ἐν Εὐβοίᾳ κατασκευασθῆ-
 σόμενα ὁρμητῆρα ἐφ' ὑμᾶς, ἔσται πάντα δ' ἀπὸ πρῶτον γηροσύνη.

omnia faciunt ne poenas luant. quarum re-
 rum nulla vos oportet hodie decipi, sed ex
 vestrapte conscientia de causa iudicare, non
 meis aut istius credere sermonibus aut te-
 stibus, quos iste paratos habebit ad quid-
 vis testificandum, Philippo praebitore utens:
 videbitis autem, quam pro eo sint expedite
 dicturi testimonium. neque illud etiam vos
 moueat, si vox illius clara et magna est,
 mea vero tenuior. neque enim de oratori-
 bus, aut orationibus, si sapitis, iudicium ho-
 die facietis: sed ignominiam propter res
 flagitiose et scelerate perditas, susceptam in
 auctores retorquebitis, negociis, quae omnes
 nostis, examinatis. quae igitur illa sunt?

quae vos scitis, neque opus est, ea vos e
 nobis audire. nam si ea, quae vobis polli-
 citus est, omnia pacem sequuta sunt, tan-
 taque ignavia et timiditate vos esse refertos
 fatemini, ut, (cum in agro nostro nulli ho-
 stes versarentur, cum neque mari oppugna-
 remur, neque vlla alia calamitas reipublicae
 accidisset, sed et annonae parui emeretur, et
 nihilo peius quam nunc vobiscum ageretur,
 etsi praescissetis, atque ex istis prius audis-
 setis, et socios perituros, et Thebanos po-
 tentis fore, et Thraciam Philippum occu-
 paturum, et in Euboea castella extructum
 iri ad vos oppugnandos, et omnia quae facta
 sunt futura esse) tamen cupide facturi pacem
 fue-

εἶτα τὴν εἰρηνίαν ἐποίησαδε ἀγαπητῶς, λυποῦν φείσαδε Αἰσχίνην,
καὶ μὴ πρὸς τούτοις αἰχρεῖς, καὶ ἔμπορικίαν πρὸς σκλήσηδε. οὐδὲν
γὰρ ὑμᾶς ἀδικεῖ, ἀλλ' ἐγὼ μαίνομαι, καὶ τετύφωμαι, νυνὶ κατη-
γορῶν αὐτῶν. εἰ δὲ ἀπὸ πάντων τούτων τῶν, καὶ πολλὰ, καὶ φιλάν-
θρωπα εἰπόντες, Φίλιππον φιλεῖν τὴν πόλιν, Φωκίας σώσειν,
Θηβαίους παύσειν τῆς ὕβρεως, ἐπὶ πρὸς τούτοις μέζονα ἢ κατ'
Ἀμφίπολιν οὗ ποιεῖν ὑμᾶς, ἀν' τύχη τῇ εἰρηνίᾳ, Εὐβοίαν, Ω-
ρεωπὸν λυποῦν εἰ ταῦτ' εἰπόντες καὶ ὑποχόμενοι, πάντα ἐξη-
πάθηκασι, καὶ πεφονεύθηκασι, ὅς μόνον ἐκ τῆς Ἀθηναίων ὑμῶν παρη-
γῶν, κατὰ λυποῦν φείσαδε, καὶ μὴ πρὸς τοῖς ἄλλοις οἷς ὑβρίζετε· οὐ
γὰρ ἐγὼ οἶδ' ὅ,τι χρὴ λέγειν ἄλλο· καὶ ὑπερὶ ὧν εἶποι δεδωροδο-
κήκασι, ὑμεῖς τὴν δόξαν καὶ τὴν ἔμπορικίαν οἴκαδε ἀπενέγκηκαδε.

Επὶ τοίνυν καὶ κείνο σκοπεῖτε, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τίν' ἕνεκα ἐγὼ
μηδὲν ἡδικοτέρων τῶν κατηγορεῖν ἀνὰ πρὸς πόλιν. οὐ γὰρ διζή-
σετε. ἡδὺ πολλὰς ἐχθρὰς ἔχετε; εἰδὲ αὖ ἀσφαλές. ἀλλ' ὑπὲρ χε-
μοι πρὸς τούτον ἀπέχθεται τις; ἐδεμία. τί ἔν; ἐφοβῶ πρὸς σεαυ-
τῶν, καὶ διὰ δειλίαν, ταύτῃ ἡγήσω σωτηρίαν; καὶ γὰρ ταῦτα ἀκή-
κοα αὐτὸν λέγειν· καὶ τοι, μηδενὸς ὄντος, Αἰσχίνην, δεινῶς, μηδὲ
ἀδικήματι ὡς σὺ φῆς. εἰ γὰρ αὖ ταῦτ' ἐρεῖ, σκοπεῖτε, ὧς ἄνδρες
δικασταί, εἰ ἐφ' οἷς ὁ μηδολίβην ἀδικῶν ἐφοβέμεν ἐγὼ, μὴ διὰ

fueritis, absoluite Aeschinē, nec cum tot
flagitiis periurium coniungite. neque enim
vobis iniuriā facit, sed ego infanio, et sum
attonitus, qui eum nunc accusē. sin omnia
horum contraria, et multa et benigna locuti,
Philippum bene velle reipublicae, Phocensis
conseruaturum, Thebanorum insolentiam
repressurum, quin ultra haec maiora in vos
quam quae cum Amphipoli conferenda sint,
collaturum, si pacem impetrasset, Euboeam,
Oropum redditurum: si haec, inquam, locuti
et polliciti, omnia sefellerunt, si fucum vo-
bis fecerunt, si vobis tantum non Atticam
eripuerunt, condemnate, neque ad alias fa-
ctas vobis contumelias (neque enim ego scio

quo illa nomine alio appellanda sint) propter
istorum corruptelas, vos diras et periurium
domum reportate. Iam illud etiam confide-
randum, Athenienses, quam ego de causa
istos, infantes si essent, accusare instituif-
sem. nullam enim reperietis. num suave
est, multos habere inimicos? imo ne tutum
quidem. at cum isto aliqua mihi simultas
intercedebat? nulla. quid igitur? de te ipse
pertimueras, et propter metum hoc tibi fa-
luti fore putabas? hoc enim eum dicere au-
diui: at nihil erat periculi, Aeschine, nihil
peccatum erat, ut tu ais. nam si haec dicet,
confiderate, iudices, si acta eiusmodi fuerunt,
ut ego prorsus infons timerem ne propter
istoa.

τέτοις ὑπόλωμαι, τί τέτοις παροσκήσασθαι, τὰς αὐτὰς ἡδίκη-
κότας; ἀλλ' εἰ διὰ ταῦτα, ἀλλὰ διὰ τί σε καταγορεύω; συκοφαντῶ
νὴ Δία, ἵνα δαγύρειον λάβω παρὰ σέ. καὶ πότερον κρείττον ἦν μοι,
παρὰ Φιλίππου λαβεῖν ἢ διδόνῃ πολλὸν, ἢ μηδενὸς τέτων ἔλατ-
τον, ἢ φίλον καὶ κείνον ἔχειν καὶ τέττας; ἦσαν γὰρ αὐτῶν, ἦσαν φίλοι μοι
τῷ αὐτῷ κεκοινωνηκότι, εἰδὲ γὰρ νῦν ἔχθραν πατερικῶς ἔχουσι
παρὰ ἐμὲ, ἀλλ' ὅτι τῷ πεπραγμένων εἰ μετέσχεκα; ἢ παρὰ τέτων
ἀφ' ὧν εἰλήφασιν, μάλιστα, καὶ κείνῳ τε ἔχθρον εἶναι ἢ τέτοις; καὶ
οὐ μὲν αἰχμαλώτοις ἐν τῷ ἰδίῳ τσέτων χρημάτων λύσασθαι,
μικρὰ δ' ἀξιοῦν παρὰ τέτων αἰχρῶς μετ' ἔχθρας λαμβάνειν;
οὐκ ἐστὶ ταῦτα. ἀλλ' ἀπήγειλα μὲν τάλαντον, καὶ ἀπεχόμην τοῦ
λαβεῖν, ἢ δικαίᾳ, καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἕνεκα, καὶ ἢ λοιπὸν βίᾳ, νομίζων,
ὥσπερ ἄλλοι πνὲς παρ' ὑμῖν, καὶ αὐτὸς, ὧν ὀφεικῆς, πμνησέας,
καὶ οὐκ ἀνταλλακτέον εἶναι μοι τὴν παρὰ ὑμᾶς φιλοτιμίαν, εἰδε-
νὸς κέρδοις. μισῶ δὲ τέτοις, ὅτι μοχθηρὰ καὶ θεοῖς ἐχθρὰ εἶδον
ἐν τῇ πρεσβείᾳ, καὶ ἀπεσέξηναι καὶ τῷ ἰδίῳ φιλοτιμίᾳ, διὰ τὴν
τέτων δωροδοκίαν, παρὰ ὅλῳ δυσχερῶς ὑμῖν τὴν πρεσβείαν
ἐργασίαν. καταγορεύω ὅτι νῦν, καὶ ὅτι τὰς διθυβάς ἤκω, τὸ μέλλον
παρορῶμεν, καὶ βαλόμεν ἀγῶνι καὶ δικαστηρίῳ μοι διωριάζει
παρ' ὑμῖν, ὅτι τάνδητιά ἐμοὶ καὶ τέτοις πέπρακται. καὶ δέδοικα, δέ-

istos mihi pereundum esset, quo pacto eos tractari conueniat, qui ipsi deliquerunt? verum non propter haec, sed cur te accuso? per calumniam nimirum, ut abs te nummos extorqueam. vtrum autem praestabilius mihi fuisset, a Philippo accipere multum largiente, et nemine istorum minus, et amicum etiam illum habere, et istos (essent enim, essent amici mihi, si in earundem rerum societatem venissem; neque enim nunc paternae inimicitias exercent mecum, sed propter actorum communitatem recusatam) an ab istis aliquid de acceptis emendicantem, tum illius, tum istorum suscipere inimicitias? cum captiuos priuatis sumptibus tanti redemerim, pauca turpiter ab istis

velle capere et per similitudinem? non ita sunt haec. sed et vera renunciaui, et a corruptelis abstinui, propter iustitiam et veritatem et vitam reliquam, existimans fore, ut mihi, quemadmodum et aliis quibusdam apud vos, si bonus vir essem, honos haberetur, neque commutandum esse mihi vestri studium in illo emolumento. istos autem odi, quod improbos esse, et sacrilegos, in legatione animadverti, et per istorum corruptelas, etiam privato meo honore sum spoliatus, cum vos toti legationi succenseretis. accuso autem nunc, et rationem reddi postulo, propter curam rerum futurarum, et lite iudicioque declarari volo apud vos, ea quae a me et ab istis facta sint, inter se pugnare omnia. et vereor

δοικα· εἰρήσεται γὰρ, ὃ δῆδρες δικασαί, πῶντα ἃ φρογῶ πρὸς
 ὑμᾶς· μὴ τότε μὲν τέτοις συνεπασσάσθαι με τὸν μηδὲν ἀδι-
 κοῦντα, νῦν δὲ ἀναπεπρωκότες ἦτε. πάντας γὰρ, ὃ ἄνδρες
 Αθιναῖοι, ἐκλελῦσθαι μοι δοκεῖτε, καὶ παθεῖν ἀναμύρειν τὰ δεινὰ·
 ἑτέροις δὲ πάχοντας ὀρώντες καὶ φυλάττεσθε, καὶ φρογνέζετε τῆς
 πόλεως πάσαι καὶ πολλὰς καὶ δεινὰς τρέποις ἀδικημάτων. καὶ
 οἶδε δεινὸν εἶναι καὶ ὑπερφύες; καὶ γὰρ εἴ τι σιωπᾶν ἐγνώκειν,
 νῦν λέγειν ἐξάγομαι. ἴσε δὴ πρὸς Πυθοκλέα τυτὸν, τὸν Πυθοδώρη.
 τέτῳ πάντῳ φιλανθρώπως ἐκεχεμήλω ἐγώ. καὶ ἀνδρὲς ἐμοὶ καὶ
 τέτῳ γέγονεν εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ δέν. ὅσα ἐκτρέπεται
 με νῦν ἀπαντῶν, ἀφ' ἧς πρὸς Φίλιππον ἀφικῶ. καὶ ἀναγκαστῇ
 πρὸς συντυχῆν, ἀπεπῆδησεν δούλους, μὴ τις αὐτὸν ἰδὼν λαλῶντα
 ἐμοί· μὲν γὰρ Αἰσχίνης πρὸς ἐμὴν ἀγορὰν κύκλω, καὶ βαλδύλαι,
 καὶ σκοπεῖ. καὶ δεινὸν, ὃ δῆδρες Αθιναῖοι, καὶ χέτλιον, τοῖς μὲν
 τὰ Φιλίππου πρὸς ἀγαθὰ ἡσημύοις θεραπύειν, ἔως ἀκρεῖν πῶν
 παρ' ἐκείνῳ πρὸς ἑκάτερα αἰδοῦσιν ὑπάρχον, ὥς ἐκασον ὡς-
 περ ἀνὴρ παρρησιότατος αὐτῷ, μηδὲ ὥν ἂν ἐνθάδε πράξη, μηδὲν
 ἡγεῖσθαι λήσῃν, ἀλλὰ φίλοις τὲ νομίζῃν καὶ ἂν ἐκείνῳ δοκῇ, καὶ μὴ
 φίλοις ὡσαύτως· τοῖς γὰρ πρὸς ὑμᾶς ζῶσι, καὶ τὸ παρ' ὑμῶν πρὸς
 γλιχομήτοις, καὶ μὴ πρὸς δεινότητι ταύτῃ, ὡσαύτῃ κωφότητι

vereor, vereor (dicam enim iudices, quic-
 quid sentio, apud vos) ne tum me quoque
 eodem cum istis reti implicetis, criminis
 omnis expertem, nunc autem nimium fitis
 negligentes, et supini. prorsus enim, Athe-
 nienſes, dissoluti mihi esse videmini, et eo
 usque differre seueritatem, dum in mala in-
 cidatis; quibus dum alios conflictari videtis,
 non cauetis, neque mouemini, tametsi res-
 publica multis iamdiu, et diris modis lac-
 edatur. an non graue ac pene incredibile
 videtur esse vobis? etsi enim aliquid reti-
 cere statueram, nunc tamen facere non
 possum quin eloquar. nostis utique Pytho-
 clem istum, Pythodori filium. cum eo ego
 coniunctissime vixi. neque vlla inter me

et illum in hunc usque diem exstitit offensio.
 is nunc deuitat occursum meum, ex quo ad
 Philippum profectus fuit. et sicubi mecum
 congregari necesse habet, refilit statim, ne se
 quis mecum videat colloquentem: cum Ae-
 schine autem circunquaque obit forum, et
 deliberat, et meditatur. peracerbum pro-
 fecto est, Athenienſes, et indignum, in eos
 qui colere Philippum instituerunt, adeo ex-
 citatos eius in vtranque partem esse sensus,
 ut quisque putet, tanquam eo semper affi-
 stente, ne vllum quidem suum hic factum
 clam fore, sed et amicos existiment, qui
 illi placuerint, et inimicos similiter: iis au-
 tem qui ad nutum vestrum viuunt, et ho-
 norem a vobis expetunt, eumque nullo emo-
 lumento

καὶ τσοῦτο σκότῳ παρ' ὑμῶν ἀπαντᾶν, ὥς τοῖς ἀληθεύουσιν τέ-
τοις ἔξιστε νῦν ἐμὲ ἀγωνίζεσθαι, καὶ ταῦτα παρ' ὑμῖν, τοῖς ἀπαντα
εἰδόσι. βλέπετε ἔν ἐιδέναι καὶ ἀκῆσαι τὸ τέτων αἶπον; ἐγὼ δὴ
φράσω, ἀξιῶ δὲ μηδὲν ἀχθεσθαί μοι λέγοντι τᾷληθῇ. ὅτι ἐκείνος
μὲν ἐν, οἶμαι, σῶμα ἔχων καὶ ψυχὴν μίαν, παντὶ θυμῷ καὶ φιλεῖ
τὰς ἑαυτὸν δὲ ποιῶντας, καὶ μισεῖ τὰς τάναντία. ὑμῶν δὲ ἕκαστος
πρῶτον μὲν, ἔτε τὸν δὲ ποιῶντα τὴν πόλιν, αὐτὸν δὲ ποιῶν
ἡγεῖται, ἔτε τὸν κακῶς, ἀλλ' ἑτερά ἐστιν ἕκαστος πρῶτος αἰτίας, ὅφ'
ὧν ὁρᾷγεσθε πολλάκις, ἔλεος, φόβος, ὀργή, χαρίσαται τῷ
δεσπότην, ἀλλὰ μυρία. ἂν γὰρ ἀπαντᾷ τις ἐκ φύσιν τὰλλα, τὴν
γε ἐδένα βελονήροις εἶναι τιθέν, ἐ διαφύξει. ἢ δὲ ἐφ' ἕκά-
στη τέτων ἀμαρτία, καὶ μικρὸν ὑπορρέουσα, ἀθρόως τῇ πόλει
βλάβη γίνε. ὧν μηδὲν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πάμπαν τήμερον,
μηδὲ ἀνῆτε τέτον, ὅς ὑμᾶς τηλικαῦτα ἠδίκηκε. καὶ γὰρ ὡς ἀλη-
θῶς τίς ἐσσι λόγῳ περὶ ὑμῶν, εἰ τοῦτον ἀφήσετε; Ἀθλήσθην
ἐπεσβόδυσάν τινες ὡς Φίλιππον τοῦτον, Φιλοκράτης, Αἰσχίνης,
Φρυών, Δημοσθένης. τί ἐν; ὁ μὲν, πρὸς τῷ μηδὲν ἐκ τῷ πρε-
σβείας λαβεῖν, τὰς αἰχμαλώτους ἐκ τῶν ἰδίων ἐλύσατο. ὁ δὲ, ὧν
τὰ τῷ πόλεως πράγματα χερμάτων ἀπέδοτο, τέτων πόρνας
ἡγόραζε, ὡς ἰχθύς φειδῶν. καὶ ὁ μὲν, τὸν ὧν ἐπεμψε Φίλιππον

lumento commutatum volunt, tantum fur-
ditatis, et tantum tenebrarum a vobis oc-
currere, ut ego nunc ex aequo cum nefariis
istis dimicem, idque apud vos, quibus
nota sunt omnia. vultis igitur nosse et au-
dire huius rei causam? dicam equidem. peto
autem, ne quid dicenti mihi verum succen-
seatis. ille unum habet corpus et unum ani-
mum, toto pectore et amat bene de se
merentis, et odit aduersarios: vestrum au-
tem singuli, primum nec bene merentis de
republica, bene de se mereri putant, nec
male merentis, sed alia singulis maiori cu-
rae sunt, per quae saepe abducimini ab of-
ficio, ut misericordia, inuidia, iracundia,
supplicibus gratificando, aliis rebus infinitis.

nam ut alia effugias omnia, nunquam tamen
eos effugies, qui neminem talem esse ve-
lint. at singulatim ita commissā delicta,
paulatim progressā, vniuersae tandem cedunt
in reipublicae detrimentum. quale nihil ho-
die vobis committendum est, Athenienses,
nec dimittendus is, qui tantis vos affecit in-
iuriis. quaeso enim vos, qui de vobis ser-
mones erunt, si istum absoluetis? Athenis
legati ad Philippum iuerunt quidam, Phi-
locrates, Aeschines, Phryno, Demosthe-
nes. quid tum? hic, praeterquam quod ni-
hil ex legatione accepit, captiuos priuatis
sumptibus redemit: ille, qua pecunia ven-
diderat negocia ciuitatis, ea passim scorta
emit, et piscis. et sceleratus ille Phryno
filium

πρὶν εἰς θῦδρας ἐλθέσθαι, ὁ μισθὸς Φρυγῶν ὁ δὲ ἔδεν ἀνάξιον
 ἔτε τ' πόλεως, ἔτε αὐτῷ διεπράξατο. καὶ ὁ μὲν, χορηγῶν καὶ τριη-
 ραρχῶν ἔτι καὶ ταῦτ' ὤλεο δεῖν ἐθελοντὶς ἀναλίσκειν, λύεσθαι τοὺς
 αἰχμαλώτους, μηδένα ἐν συμφορᾷ τῇ πολιτῶν δι' ἐνδειαν
 παρορᾶν· ὁ δὲ, τοσούτῃ δεῖ τῶν ὑπαρχόντων τινὰ αἰχμαλώτον
 σῶσαι, ὥσθ' ὅλον τόπον, καὶ πλείους ἢ μυρίους μὲν ὀπλίτας, ὁμῶς
 καὶ πλείους ἢ χιλίους ἱππέας τῶν ὑπαρχόντων συμμαχῶν, ὅπως
 αἰχμαλώτοι γῶν) Φιλίππῳ, συμπαρεσκόασε. τί ἐν μὲν ταῦ-
 τα; Αθῶναιοι λαβόντες ἤδεσαν μὲν γὰρ πάλαι· τί δέ; ὅτι μὲν
 χρημάτων εἰληφότας, ἔδωρα, καὶ καλαιχμώδους ἑαυτοὺς, τῶν
 πόλιν, τὰς ἑαυτῶν παῖδας, ἀφίεσαν, καὶ νομῶν ἔχειν ἡγοῦντο, ἔ-
 τινὲν πόλιν διδωμεν. τὸν κατηγορήσῃ τί; ἐμβεβρηγῆσθαι, τῶν
 πόλιν ἀγνοεῖν, ὅτι ἔχειν ὅποι τὰ ἑαυτῶν ῥήτορι. καὶ τίς, ὃ ἄνθρωπος
 Αθῶναιος, τοῦτο ἰδὼν τὸ πρᾶγμα, δίκαιον αὐτὸν πρᾶττειν
 ἐθελήσει; τίς παροῖκα πρᾶττειν; εἰ μήτε λαβεῖν, μήτε τῶν εἰλη-
 φόντων ἀξιοπιοτέρην παρ' ὑμῖν εἶναι δοκεῖν ὑπάρχει; ὥστε οὐ
 μόνον κρίνεται τέτληκε τήμερον, ἀλλὰ καὶ νόμον τέτοις πῶς εἰς
 ἀπὸ τὸν μὲν ταῦτα χρόνον, πότερον χρημάτων αἰχρῶς ὑπὲρ
 τῶν ἐχθρῶν πρᾶττειν ἀπὸ τῆς παροῖκας, ἢ παροῖκα ὑπὲρ ὑμῶν
 τὰ βέλπιστα ἀδωροδοκῆτως. ἀλλὰ μὲν τοῦ μὲν τῶν ἄλλων,

filium ad Philippum misit, antequam in al-
 bum virorum inscriberetur: Demosthenes
 nihil vel republica, vel se indignum fecit.
 atque idem, cum et aedilitates obiret, et
 triremis instrueret, etiam hos sumptus vltro
 faciendos existimavit, ut captivos redime-
 ret, neque vllum civium propter egestatem
 in aerumna esse pateretur. ille, tantum ab-
 fuit ut vllum de suo captivum redimeret,
 ut totam provinciam et amplius decies mille
 milites probe instructos, et simul pluris
 mille equitibus e nostris sociis, ut captivi
 Philippi fierent, adiutor fuerit. quid igitur
 fecutum est? Athenienses, cum is esset in
 iudicium adductus, olim norant. quid au-
 tem? eos qui pecuniam acceperant, et mu-

VOL II.

nera, qui probris affecerant semetipsos, rem-
 publicam, suos liberos, dimiserunt, eos tum
 sapere, tum bene actum iri cum republica
 putarunt. de accusatore autem quid? esse
 attonitum, ignorare ingenium civitatis, non
 habere quo suos nummos abiiciat. ecquis,
 Athenienses, in hoc exemplum intuens,
 iustum se praebere volet? quis gratis agere
 legatum? si nec accipere, nec quam ii qui
 acceperint, plus apud vos inuenire fidei li-
 cebit? quare non modo iudicium de istis
 hodie facitis, non: sed et legem sancitis
 istis in omne aevum, vtrum propter pecu-
 niam flagitiose legati omnes hostium utili-
 tatibus servire debeant, an gratuito et sine
 corruptelis agere quae vobis sunt utilissima.

B b

ac

ἐδενὸς προσδεῖσθε μάρτυρα· ὡς ὃ τὸν υἱὸν ἐπεμψεν ὁ Φρύνων, καλῇ μοι τέτῳν τὰς μάρτυρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. τοῦτον μὲν τοίνυν οὐκ ἔκρινεν Αἰσχίνης, ὅτι τὸν αὐτῷ παῖδα ἐπ' αἰχύνῃ πρὸς Φιλίππον ἐπεμψεν· εἰ δέ τις ὦν ἐφ' ἡλικίας, τὴν ἰδέαν ἐτέρῃ βελπίων, μὴ πρὸς δόμῳ πὴν εἴς ἐκείνης τ' ὄψεως ὑποψίαν, ἰταμώτερον τῷ μὲν ταῦτα ἐχρήσατο βίῳ, τέτῳν ὡς πεπορευομένην κέκεικε. Φέρε δὴ πρὸς τ' ἐπείσεως ἔξ' ὑψηφίσματος εἶπω. μικρῶν γε, ἃ μάλιστα με δεῖ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, παρήλθον. τ' πρῶτης ἐκείνης πρὸς βείας, γράφων τὸ πρὸς ἐλθῶμα ἐγὼ, καὶ πάλιν ἐν τῷ δήμῳ, ταῖς ἐκκλησίαις, ἐν αἷς ἐμέλλει βελδύεσθαι πρὸς τ' εἰρήνης, ἐδενὸς ἔτε λόγῳ πρὸς τῶν τέτῳν, ἔτ' ἀδικήματα ὄντα φθνεῖς, τὸν νόμον ἔθῃ ποιῶν, καὶ ἐπὶ νῆσα τέτοις, καὶ εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσα· ἔ, νῆ Δί, ἐγὼ γε καὶ τὰς πρὸς εἴς Φιλίππον πρέσβεις ἐξένισα, ἔ πάλιν γε, ὧ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, λαμπρῶς. ἐπειδὴ γὰρ ἐώρων αὐτὰς, καὶ ἐπὶ τοῖς τοιαύτοις ἐκεί σεμνυνομένοις, ὡς διδαιμόνας καὶ λαμπρὰς, διδὺς ἡγάμην ἐν τέτοις πρῶτῳ αὐτὸς πρὸς εἶναι δεῖν αὐτὰν, καὶ μεγαλοψυχότερος φαίνας. ταῦτα δὴ παρ' ἐξέ) νῦν ὁδῶ, λέγων, ὡς αὐτὸς ἐπὶ νῆσας ἡμᾶς, καὶ αὐτὸς εἰς τὰς πρὸς βείας· τὸ πότε, εἰ διορίζων. ἐπὶ ὃ ταῦτα πρὸς εἴς πὴν πόλιν ἡδίκηται π, καὶ φθνεῖς τέτοις πεπραχότας αὐτὰς γράας· ὅτε

ac de ceteris nullo teste vobis est opus: a Phrynone autem missum esse filium ut constet, voca mihi testis. TESTES. hunc igitur non accusavit Aeschines, quod suum filium ad probum misit ad Philippum: sed si quis adolescens, aliis forma praestantior, non cavens illam ex facie nasci solitam suspicionem, liberius postea vixit, eum impudicitiae accusavit. Verum iam de inuitatione ac decreto ut dicam, faciendum est. parum enim abfuit, quin ea primae legationis acta, quae me vobis in primis referre oportet, praeterirem. ego cum senatusconsultum scriberem, ac rursus apud populum, cum quidem iis concionibus, in quibus de pace deliberaturi eratis, nihil dum neque de ra-

tionibus istorum, neque de iniuriis constaret, consuetudinis iure usus, et laudavi istos, et in curiam inuitavi. ac mehercule et Philippi legatos hospitio excepi, idque, Athenienses, omnino splendide. nam cum viderem eos illic etiam eam rem gloriae sibi ducere, ut beatis et splendidis, statim duxi me primum eis superiorem esse oportere, et magnificentia antecellere. ea igitur iste nunc afferet et recenset: ipse, inquit, laudavit nos, et ipse legatos convivio excepit; neque tempus illius facti distinguet. facta autem illa sunt, antequam res publica quicquam detrimenti cepisset, antequam palam factum esset, istos se vendidisse: cum legati primum recens advenissent, et populo

ἀρετὴ μὲν ἦκον ὁ πρεσβείας τὸ πρῶτον, ἀκῆσαι δὲ εἶδει τὸν δῆμον
 πὶ λέγεσθαι, ἐδέπω δὲ εἴθ' ὅστις σωεῖται δῆλον ἦν τῷ Φιλοκράτει,
 εἴτ' ἐκείνῳ τοιαῦτα γράψων. ἀνὰ δὲ ταῦτα λέγει, μέμνηται τὰς
 χρέτας, ὅτι τῶν ἀδικημάτων εἰσὶ πλεονεργίαι. μὲν ταῦτα δὲ, ἐδὲν
 ἐμοὶ πρὸς τέτοις οἰκείον, ἐδὲ κοινὸν γέγονε. λέγει τὴν μαρτυρίαν.
 ΜΑΡΤΥΡΙΑ. Ἰσως τίνων ἀδελφὸς αὐτῷ σωεῖται Φιλοχάρεος, καὶ
 Αφρόβητος· πρὸς ἐς ἀμφοτέρους ὑμῖν πολλὰ καὶ δίκαια ἐστὶν εἰπεῖν.
 ἀνάγκη δὲ, ὅτι ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὲν παρρησίας διαλεχθῆναι, μηδὲν
 ὑποσελλόμενον. ἡμεῖς, Αφρόβητε, καὶ σὺ, Φιλόχαρε, ἴσμεν σὲ μὲν
 τὰς ἀλαβαστροθήκας γράφοντα, καὶ τὰ τύμπανα, τέττας δὲ γραμ-
 ματείας, καὶ τὰς πυλῶνας δυνάμεις. ἐδὲ μιᾶς κακίας ταῦτα·
 ἀλλ' ἐδὲ στρατηγίας γε ἀξία. πρεσβείων, στρατηγῶν, τῶν μεγίστων
 πρὸς ἡξιώσαντων. εἰ τοίνυν μηδὲν ὑμῶν ἡδίκηκε μηδεὶς, οὐχ ἡμεῖς
 χάριν ὑμῖν ἐδεῖτο, ἀλλ' ὑμεῖς ἡμῖν δικάως ἀν' ἔχοιτε τούτων.
 πολλὰς γὰρ ὑμῶν μᾶλλον ἀξίους πρῶτον παρ' ἡμῖν ὑμᾶς
 ἐσεμνύμενον. εἰ δὲ καὶ ἐν αὐτοῖς οἷς ἐτιμᾶσθε, ἡδίκηκε τις ὑμῶν,
 καὶ ταῦτα τοιαῦτα, πόσω μᾶλλον ἀν' ἡμῖν δικάως, ἢ σώζοισθε;
 ἐγὼ μὲν οἶμαι πολλῶν. βιάσοντο τοίνυν ἴσως, μεγαλόφωνοι ἐν
 ἀναιδέϊ ὄντι, καὶ τὸ, συγγνώμη ἀδελφῷ βοηθεῖν, πρὸς τὴν φρόνησιν.
 ὑμεῖς δὲ μὴ ἡτῶσθε, ἐκείνο ἐνδυμέμενοι, ὅτι τέτοις μὲν, τέτοιον

pulo audiendum esset quid dicerent: cum
 nondum vel istum patrocinari Philocrati,
 vel illum talia esse decreturum, constaret.
 si igitur talia dixerit, mementote tempo-
 rum, quae iniuriis antecesserunt. post au-
 tem nulla mihi cum istis familiaritas aut
 societas intercessit. recita testimonium.
 TESTIMONIUM. Fortassis autem frater ei
 patrocinebatur Philochares et Aphobetus,
 quorum utrique multa et aequa respondere
 poteritis. necesse autem est, Athenienses,
 libere loqui, nihilque dissimulare. nos, A-
 phobete, et tu, Philochares, scimus te qui-
 dem alabastrothecas pingere solitum, et
 tympana, istos vero notarios et vulgaris
 fuisse homines. atque haec ut ab omni sunt

improbitate remota, sic neque imperii di-
 gnitatem merentur. legationibus, imperiis,
 maximis honoribus vos ornauimus. quod si
 nemo vestrum quicquam delinqueret, non
 nos merito vobis villo nomine, sed vos nobis
 de his iure gratiam haberetis. multis enim
 honore quam vos dignioribus praeteritis, vos
 extulimus. sed si quis vestrum in illis ipsis,
 qui vobis habebantur, honoribus deliquit,
 idque tanta in re, quanto magis odio, quam
 conseruatione digni estis? multo equidem
 opinor. vim autem fortasse facient, ut ho-
 mines vocales et impudentes, atque illa re
 freti: non vitio vertendum, fratri opitulari.
 vos autem nolite succumbere, illud cogi-
 tantes, conuenire illis, ut istum curent: vo-
 bis,

πρωτόκλη φρογνίζεν· ὑμῖν γὰρ τῶ νόμων, καὶ ὅλης τῆ πόλεως, καὶ πᾶσι
 πάντα, τῶ ὅρκων, εἰς αὐτοὶ κάθησθε ὁμωμοκότες. καὶ γὰρ εἰ τινῶν
 δεδέλω) τρεῖς σῶζεν, πότερ', ἂν μηδὲν ἀδικῶν φαίνη) τὴν πόλιν,
 ἢ καὶ ἀδικῶν, σκοπεῖτε. εἰ μὲν γὰρ μὴ ἀδικῶν, καὶ γὰρ φημὶ δεῖν·
 εἰ δ' ὅλως καὶ ὁτιοῦν, ἔπρεκεν δεδέην). εἰ γὰρ εἰ κρύβδην εἰς ἡ
 ψήφου, λήσῃ τρεῖς θεοὶ· ἀλλὰ καὶ τρεῖς, ἔ πάντων αἰετα ὁ τιθεὶς
 τὸν νόμον εἶδε, τὸ ΚΡΥΒΔΗΝ ΨΗΦΙΖΕΣΘΑΙ. διὰ τί; ὅτι τούτων
 μὲν εἰς εἰσε) τὸν ἑαυτὰ κεχαρισμένον ὑμῶν. ④ θεοὶ γὰρ εἰσον-
 ται ἔ τὸ δαιμόνιον, τὸν μὴ τὰ δίκαια ψηφισάμενον. παρ' ὧν
 κρείττον' ἐστὶν ἐκάστω τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας τοῖς πασι καὶ ἑαυτῷ, τὰ
 δίκαια γνόντα ἔ τὰ πρωτόκοντα, πεποιήσας, ἢ τὴν ἀφανῆ καὶ
 ἀδηλον χάριν τέτοις καταθέας, καὶ ἀφῆναι τρεῖς, ὅς αὐτὸς ἑαυτῷ
 καταμεμαρτύρηκε. Τίνα γὰρ, Αἰσχίη, μαρτυρεῖ μείζω πρῶτα
 μαι εἰ πολλὰ καὶ δεινὰ πεπεσσοῦσθαί σοι, ἢ σε καὶ σεαυτῷ; ὅς γὰρ
 ὥσθης χρῆναι τὸν φανερόν τι ποιῆσαι βελθέντα πᾶν σοὶ πεπε-
 σσομένων, πηλικυτῇ καὶ τοιαυτῇ συμφορᾷ πεδισαίν, δῆλον ὅτι
 δεινὸν ἂν τι παθεῖν σαυτὸν ἤλπιζες, εἰ πύθοιθ' ἔτοι τὰ πεπρα-
 γμένα σοι. τρεῖς τοίνυν, ἂν περ ὑμεῖς οἱ φρογνῆτε, καθ' αὐτῷ συμ-
 βήσῃ) τέτρω πεπεσσοῦσθαι, εἰ μόνον καὶ τρεῖς, ὅτι παμμέγεθες ση-
 μεῖον ἐστὶ πᾶν πεπεσσομένων· ἀλλ' ὅτι καὶ κατηγορῶν, ἐκείνοις

bis, vt leges et totam rempublicam, et prae-
 ter omnia, iusiurandum, quo dato ad iudi-
 candum fedetis. quod si rogarunt vestrum
 aliquos, vt illum seruaretis, illud confide-
 rate, vtrum ita rogarint, si insons reperi-
 retur, an, si in rempublicam iniurius, si
 insons, et ego censeo: sin omnino, quicquid
 deliquisset, id rogarunt, vt nullum periur-
 rium recusaretis, non enim si occulta suffra-
 gia sunt, latebunt deos: sed et hoc vidit, et
 omnium rectissime prouidit legislator, VT
 CLAM SVFFRAGIA FERRENTVR. cur?
 vt nemo reorum sciret, quis ei esset gratifi-
 catus: sed dii scirent, et numen, eum qui ini-
 qua pronunciasset. a quibus praestabilius est,

singulos sibi et liberis, iusta quae sunt pro-
 nunciando, spem bonam reseruare, quam ob-
 scuram et incertam gratiam istorum captare,
 et absolueret istum, qui in se ipse dixit testi-
 monium. Quo enim alio maiore teste pro-
 brem, Aeschine, te multa, et non ferenda in
 legatione designasse, quam te teste contra te
 ipsum? quod enim eum, qui aliquid eorum
 quae in legatione egisti, palam facere voluit,
 in tantam et talem calamitatem coniciendum
 esse censuisti, ex eo constat, pessime tecum
 actum iri te putasse, si tua facinora iudices
 comperissent, illud igitur eius factum in eius
 fraudem, si sapitis, esse factum intelligetis,
 non eo duntaxat, quod ingens signum est,
 qua

τὴς λόγους εἶπεν, οἱ κατ' αὐτὰς νῦν ὑπάρξουσιν. ἃ γὰρ ὠρίσω σὺ δίκαια, ὅτε Τίμαρχον ἔκρινες, ταῦτα δὴπερ ταῦτα καὶ κτ' σοῦ παρορήσει τοῖς ἄλλοις ἰσχύειν. ἔλεγε τοίνυν τότε πρὸς τὴς δικαστὰς, ὅτι ἀπολογήσε' δὲ Δημοσθένης ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ κατηγορήσει τῶν ἐμοὶ πεπεσσομένων· εἴτα ἂν ὑμᾶς ἀπαγάγῃ τῷ λόγῳ, νεανιδύσει, καὶ παρὶ τῶν ἐρεῖ, πῶς; τί; τὴς δικαστὰς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, ὡχόμην τὸ πρῶτον αὐτῶν ὑφελόμενος. μὴ σὺ γε ἀλλ' ὑπὲρ ὧν ἀγωνίζῃ, ὑπὲρ τῶν ἀπολογῶ. τότε δ', ἡνίκα ἐκείνον ἔκρινες, εἴη σοι κατηγορεῖν καὶ λείπειν ὅ, τι ἐβέβηκε. Ἀλλὰ μὴν, καὶ ἐπὶ τοῖς δικασταῖς ἔλεγες, ἐδένα μάρτυρα ἔχων, ἐφ' οἷς ἔκρινες τὸν ἄνθρωπον, πῶς αἰσθάνομαι,

Φήμη δ' ἔτις πάντων ἀπόλλυ', ἦν τινα πολλοὶ

Λαοὶ φημίζωσι· θεὸς νῦν πῶς ἐστὶ καὶ αὐτή.

ὁκοιῶν, Αἰσχίνη, καὶ σὲ πάντες ἔτοι χρέμαλα ἐκ τῆς πρεσβείας φασὶν εἰληφέναι· ὥστε ἔκ κτ' σὲ δὴπερθεν

Φήμη δ' ἔτις πάντων ἀπόλλυ', ἦν τινα πολλοὶ

Λαοὶ φημίζωσιν.

ὅσω γὰρ αὖ σε πλείους ἢ ἐκείνον αἰτιῶν, θείωρησον ὡς ἔχει. τὸν μὲν Τίμαρχον, ἐδ' ὅτι παρὰ χωρὶ πάντες ἐγίνωσκον· ὑμᾶς δὲ

qua ratione legationem obierit: sed quod in accusando, ea verba protulit, quae nunc in eum possint retorqueri. quod enim ius accusando Timarcho constituisti, idem etiam ab aliis usurpatum in te valere debet. tum autem dicebat ad iudices, defendet eum Demosthenes, et meam legationem accusabit: et, si vos a causa abduxerit, strenue declamabit, et passim iactabit; quomodo? quid? abduxi a causa, iudices, et surrepto eis negotio abii. nequaquam vero: sed quibus de rebus controuersia est, ad eas respondeto. tum igitur, cum illum accusares, criminari tibi et dicere licebat, quicquid libebat. Quin et ad iudices dicebas te, qui

nullum actionis tuae testem haberes, ipsum hominem exhibere,

Quam populi sermo creber ciet, irrita nunquam

Fama cadit penitus: dea quaedam cum sit et ipsa.

atqui et te, Aeschine, hi omnes dicunt ex legatione accepisse pecuniam; itaque in te quoque illud profecto valet

Quam populi sermo creber ciet, irrita nunquam

Fama cadit penitus.

nam quod te longe plures quam illum criminantur, id cuiusmodi sit, considera. Timarchum, ne finitimi quidem omnes norant:

vos

τὰς πρέσβεις, ἔδεις Ἑλλήνων, ἔδεις Βαρβάρων ἔσθ' ὅς τις ἔφησι
 χρέματ' ἐκ τῆς πρεσβείας εἰληφέναι. ὥς· εἶπε ἀληθὴς ἡ φήμη,
 καὶ καθ' ὑμῶν ἐστὶν ἡ ἀρετὴ τῶν πολλῶν. ἦν ὅτι πεινῆν εἶναι δεῖ, καὶ
 θεὸς νῦν πῶς ἐστὶ καὶ αὐτὴ, καὶ ὅτι σοφὸς ἦν ὁ ποιητὴς ὁ ταῦτα ποιή-
 σας, σὺ δὴ ὠρίσας αὐτός. Ἐτι τοίνυν ἱαμβεῖα δῆπερ συλλέξας
 ἐπέγραμιν οἶον,

Ὅς τις δ' ὁμιλῶν ἥδε) κακοῖς ἀνῆς,
 οὐ πάπο' ἠρώπησα· γινώσκων, ὅτι
 τοιούτος ἐστὶν οἷς περ ἥδε) ξυμῶν.

εἶτα τὸν εἰς τὰς ὁρεῖς εἰσιόντα, ἔκ μὲν Πιπταλάκῃς φειδύοντα, καὶ τοι-
 αῦτ' εἰπὼν, ἀγνοεῖτ', ἔφη, ποῖον τινα ἠγεῖσθαι δεῖ; ἔκ μὲν, Αἰχίνῃ, ἔκ
 καὶ σὲ τὰ ἱαμβεῖα ταῦτ' ἀρμόσει νῦν ἐμοί· καὶ ἐγὼ λέγω πρὸς
 τέττας, ὁρθῶς ἔκ περσικόνως ἐρῶ. ὅστις δ' ὁμιλῶν ἥδε), καὶ ταῦ-
 τὰ πρεσβύων Φιλοκράτῃ, οὐ πάποτ' ἠρώπησα, γινώσκων, ὅτι
 δεξιόχειρον εἰληφεν ὅτι, ὥσπερ Φιλοκράτης ὁ ὁμολογῶν. Λογο-
 γράφας τίνυν καὶ σοφιστὰς ἀποκαλῶν τὰς ἄλλας, καὶ ὑβρίζων
 περὶ ἑαυτοῦ, αὐτὸς ἐξελεγχθήσετ' ἐτέροις ὣν ἐνοχῶ. ταῦτα μὲν
 γὰρ τὰ ἱαμβεῖα ἐκ Φοίνικὸς ἐστὶν Εὐριπίδῃ. τέτο' ἡ τὸ δῶμα,
 ἔδωπάπολε, ἔτε Θεόδωρῶ, ἔτε Αἰεσόδημῶ ὑπεκρίνατο, οἷς
 ὅτι τὰ τεῖτα λέγων διέλεσεν, ἀλλὰ Μόλων ἠγωνίζετο, καὶ εἰ

vos autem legatos, nemo vel Graecorum,
 vel Barbarorum est, qui pecuniam accepisse
 ex legatione non dicat. quare si fama verax
 est, contra vos etiam valet vulgaris ille ru-
 mor. cui fidem esse habendam, quaedam
 dea cum sit et ipsa, et sapientem fuisse poe-
 tam versuum auctorem, tu ipse definiisti.
 Praeterea collegit iambos, si diis placet, et
 prolixè recitavit: veluti,

*Mala improborum consuetudo cui placet,
 Is qui fiet vir, non rogo: sciens satis
 Sodalium illum convenire moribus.*

eum igitur qui ad gallos gallinaceos ingre-
 ditur, et cum Pittalaco obambulat, et eius

generis alia cum dixisset, ignoratis, inquit,
 cuiusmodi sit existimandus; proinde et in
 te iambi isti mihi nunc erunt opportuni,
 Aeschine: quos si ad iudices dicam, recte
 convenienterque dicam. cui consuetudo pla-
 cet Philocratis, et eadem obeundae legatio-
 nis ratio, de eo nihil rogo, pecuniam eum
 accepisse sciens, ut Philocratem, qui con-
 fitetur. Cum autem orationum scriptores
 et sophistas alios cognominet, atque exagitare
 studeat, eum ipsum talem esse constabit.
 hi enim iambi e Phoenice sunt Euripidis.
 quam fabulam nunquam vel Theodorus,
 vel Aristodemus egit, apud quos iste ter-
 tias partis actitavit, sed Molo repraesent-
 tavit,

δή τις ἄλλο τῷ παλαιῶν ὑποκειμένων Αντιγόνῳ ὃ Σοφοκλέους, πολλάκις μὲν Θεόδωρο, πολλάκις ὃ Αἰρισόδημο ὑποκέχει, ἐν ᾗ πεποιημένα ἱαμβεῖα καλῶς καὶ συμφερόντως ὑμῖν πολλάκις ὅδ' εἰρηκῶς, ἔα ἀκρεβῶς ἐξεπιδάμνῃ, παρέλιπεν. ἴσε γὰρ δῆπερ τῷ, ὅπ' ἐν πᾶσι τοῖς δράμασι τοῖς τραγικοῖς, ἐξαίρετόν ἐστιν, ὥσπερ γέρας τί, τοῖς τελαγωνισαῖς, τὸ, τὰς τυράννας, καὶ τὰς τὰ σκῆπτρα ἔχοντας εἰσιέναι. ταῦτα τοίνυν ἐν τῷ δράματι τῷ σκέψασθε, ὁ Κρέων Αἰχίνης οἷα λέγων πεποίηται τῷ ποιητῇ. ἃ ἔτε πρὸς αὐτὸν ὅδ' ὑπὲρ τῆς πρεσβείας διελέχθη, ἔτε πρὸς τὰς δικαστὰς εἶπε. λέγε.

IAMBEIA ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΕΞ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ.

Ἀμύχανον ὃ πρὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν
 Ψυχὴν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην, πρὶν ἂν
 Ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντειβῆς φθνῇ.
 Εμοὶ γοῦν, ὅς τις πᾶσαν διθυῶν πόλιν,
 Μὴ τῶν δούρων ἅπλῃ βλαδιμάτων,
 Ἀλλ' ἐκ φόβου τε γλώσσαν ἐγκλείσας ἔχῃ,
 Κάκιστόν ἐστιν νῦν τε ἔτι πάλα δοκεῖ.
 Καὶ μείζον' ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτῆς πάτρας
 Φίλον νομίζει, τέτον' ἔδαμ' λέγω.
 Εγὼ γὰρ, ἴσω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὁρῶν αἰεὶ,

tauit, et quispiam fortassis alius veterum histrionum: Antigonom autem Sophoclis saepe Theodorus, saepe Aristodemus egit, in qua factos iampos praeclare et vobis vtiliter, quos saepe iste recitavit, et in promptu habet, praetermisit. nostis enim hoc scilicet, in omnibus fabulis tragicis, eximium veluti praemium virtutis hoc esse tertianis actoribus, ut tyrannorum habitu et sceptris gerentes in scenam ingrediantur. eos igitur iampos in ea fabula considerate, qualis poeta Aeschini Creonti recitandos tribuerit: quos iste nec sibi ipsi dixit in legatione, neque iudicibus recitavit, recita-

IAMBI SOPHOCLEIS EX ANTIGONA.

*Pernosse mentem nullius queas viri,
 Tacitoque sensus pectoris deprendere,
 Diu antequam versetur in republica.
 Nam quisquis urbi, cuius imperium gerit,
 Metu subactus ora degeneri tenens,
 Mutamque linguam, haud consulit salubriter,
 Culpa est et hoc et omni tempore.
 Itemque amicum patriae qui praetulit,
 Habetor improbus vir, et civis malus.
 Sed ipse (magnus idque Iupiter sciat,
 Qui cuncta vigili semper lumine aspicit)*

M.

Οὐτ' ἂν σιωπήσαιμι, πῶν ἄτλω ὀρών
 Στάχυσαν ἀσοῖς ἀντὶ τ' σωτηρίας·
 Οὐτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμυῖν χθονός
 Θείμῳ ἐμαυτῷ, τέτο γινώσκων, ὅτι
 Ἡδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα, καὶ ταύτης ἐπὶ
 Πλέοντες ὀρθῆς, τὰς φίλας ποιούμεθα.

τῶτων ἔδεν Αἰχίνης εἶπε πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ πρεσβείᾳ, ἀλλ' ἀντὶ
 μὲν τ' πόλεως, τὴν Φιλίππου ξενίαν, καὶ φιλίαν, πολλὰ μείζονα
 ἠγήσατο αὐτῷ, καὶ λυσιτελεσέραν, ἐρρώδης πολλὰ φράσας τῷ σοφῷ
 Σοφοκλεῖ. τὴν δ' ἄτλω ὀρών σείχυσαν ὁμοῦ, πῶν ἐπὶ Φωκίας
 στρατείας, ὃ πρὸς εἶπεν, ἔδεν πρὸς ἐξήγησεν, ἀλλὰ τὸνδ' αὖτε, συνέ-
 κρυψε, καὶ σωέπρεξε, καὶ οὖν βελονήμους εἰπεῖν, διεκώλυσεν, καὶ
 δυνάμνησθεις, ὅτι ἡδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα, καὶ ταύτης ἐπὶ τελευτᾷ μὲν
 ἡ μήτηρ αὐτῆς, καὶ καθαίρουσα, καὶ καρπευμένη τὰς τῶν χειρῶν οἰ-
 κίας, ἐξέδρεψε τοσάτοις τοιῶσιν· διδάσκων δ' ὁ πατὴρ γράμ-
 ματα, ὡς ἐγὼ τῶν πρεσβυτέρων ἀκούω, πρὸς τῷ Ἡρώος ἱερῷ,
 ὅπως ἠδυνάτο, ἀλλ' οὐκ ἐν ταύτῃ γε ἐξῆν ὑπογραμματίζοντες ὅ
 ἔτοι, καὶ ὑπερετῶντες ἀπάσαις ταῖς δρχαῖς, δρχεῖον εἰλήφεσαν,
 καὶ τὸ τελευτᾶν, ὑφ' ἡμῶν γραμματεῖς χειροκνηθέντες, δὲ ἐπὶ διε-
 τράφησαν ἐν τῇ Θόλῃ· πρεσβύων δ' ἀπέσταλτο νῦν οὗτος ἐκ

*Minime tacebo, si quid ingruat mali
 Urbi, vel vitae cum periculo meae :
 Nec urbis huius hostis impius, mihi
 Amicus esto ; nam considero satis,
 Portum salutis patriam esse ciuibus :
 Cui dum ventus prosper aspirauerit,
 Ex illa amicos nobis eligi decet.*

horum nihil sibi proposuit Aeschines in le-
 gatione, sed republica neglecta, Philippi
 hospitium et amicitiam longe pluris aesti-
 mauit, sibi que utiliora fore censuit, nihil
 motus omnino sapientis poetae Sophoclis
 auctoritate. et cum noxam una cum expe-
 ditione in Phocensis pergere videret, non
 praedixit, non ante denunciauit, sed contra,

occultauit, et adiuuit, et dicturis obstitit,
 non recordatus, hanc esse portum salutis,
 et in ea initiantem matrem suam, et lustran-
 tem, et fruentem eorum, qui eius opera ute-
 rentur, opibus, istos tantos viros educasse ;
 et patrem suum, ut ego e natu maioribus
 audio, ad Herois medici fanum docentem
 literas, ut potuerit illum quidem, sed in hac
 vrbe vixisse tamen ; se vero et suos scriptu-
 rae operam dantis, et omnibus magistrati-
 bus inferuentis, nummos accepisse, deni-
 que scribas a vobis delectos, biennium in
 Tholo esse enutritos ; et nunc se ex hac vrbe
 legatum esse missum. horum nihil confide-
 rauit, neque ut reipublicae prosper ventus
 aspi-

ταύτης. τῶτων εἰδὲν ἐσκέψατο, εἴθ' ὅπως ὀρεθῇ πλούσει, παρθείδετο, ἀλλ' ἀνέτεψε, καὶ καλῆδυσσε, καὶ τὸ καθ' αὐτόν, ὅπως ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς ἔσαι, παρσεκδύασεν. εἴτ' εἰ σὺ σοφιστὴς ἐπὶ πονηρὸς γε; εἰ σὺ λογογράφος, καὶ θεοῖς ἐχθρὸς; ὅς, ἀλλ' οὐκ πολλὰ κίς ἡγώνισω καὶ ἀκλειδῶς ἐξηπίσασο, ὑπερέβης· ἀλλ' ὅτι εἰδεπώποισεν ἐν τῷ βίῳ ὑπεκρίνω, ταῦτα ζητήσας ἐπὶ τῷ τῷ πολιτῷ βλάβῃ πινά, εἰς μέσον ἤνεγκας; Φέρε δὴ καὶ πᾶσι τῷ Σόλωνος ὃν εἶπε λόγον, σκέψασθε. ἔφη γὰρ τὸν Σόλωνα ἀνακείας τῶ πᾶν τότε δημηγορουμένων σωφροσύνης παρδειγμα, εἴσω τῷ χεῖρα ἔχοντα ἀναβελημένον, ἐπιπλήτην πῆ καὶ λοιδόρεμνος τῇ τῷ Τιμαρχῇ παρπειεία. καὶ τοι τὸν μὲν ἀνδριάντα τοῦτον οὐπω πενήκοντα ἔτη φασὶν ἀνακείας Σαλαμῖνιοι· ἀπὸ Σόλωνος γὰρ, ὁ μὲν διακόσια ἔστιν ἔτη καὶ τετρακόντα, εἰς τὸν νυνὶ χρόνον. ὧς δ' ὁ δημοκρεγός, ὁ τῶτο πλάσας τὸ γῆμα, εἰ μόνον οὐκ αὐτὸς ἦν καὶ ἐκείνον τὸν χρόνον, ἀλλ' ἐπὶ ὁ πᾶσι αὐτῶ. τῶτο μὲν τῶν εἶπε τοῖς δικασταῖς, καὶ ἐμιμήσατο· ὁ γὰρ τῷ γῆματι ὡς τῶτο πολλῶ τῇ πόλει λυσιτελέσσειν, τὸ τῷ ψυχὴν τοῦ Σόλωνος ἰδεῖν, καὶ τῷ διάνοιαν, ταύτην ἐκ ἐμιμήσατο, ἀλλὰ πᾶν τένδωπόν. ἐκείνος μὲν γε, ἀφῆσκησας Σαλαμῖνι Ἀθιναίων, καὶ θάλασσαν τὴν ζήμιαν ψηφισαμένων, ἀν' πῆς εἶπη κομίζεσθαι, τὸν ἰδίον κίνδυνον ὑποθεῖς, ἐλεγεία

aspiraret, procuravit, sed eam euertit, et demerfit, et quantum in se fuit, operam dedit, ut in hostium potestatem redigeretur. nonne tu igitur literator es, et improbus? nonne tu scriptor orationum, et diis inuisus? qui, quae in scena saepe recitaras, et memoria probe tenebas, praeterieris: quae vero in tua vita nunquam repraesentaras, ea exquisita ad laedendum ciuem quendam, in medium attuleris? Agite vero et de Solone quid dixerit, confiderate. dixit Solonem dedicatum esse in exemplum modestiae oratorum, manum intra vestem tenentem, quo reprehendit et exagitat Timarchi petulantiam. at istam statuam nondum ante annos

Vol. II.

quingenta fuisse dedicatam, dicunt Salaminii: a Solone autem omnino ducenti sunt anni et quadraginta, ad hanc aetatem. quare artifex, qui eum gestum effinxit, non ipse solum eo tempore non fuit, sed nec auus eius. hoc igitur dixit iudicibus, et imitatus est: id autem, quod gestu illo multo esset reipublicae utilius, ut animus Solonis inspiceretur, et mens, id non est imitatus, sed omnia potius contra fecit. nam ille, cum Salamis descivisset ab Atheniensibus, et capite sancitum esset, nequis eius recuperandae esset auctor, priuatim periculum sibi depoposcit, et elegiacos versus quos fecerat, cecinit, et provinciam reipublicae

C c

re-

ποιήσας ἦδε, καὶ τὴν μὲν χώραν ἔσωσε τῇ πόλει, τὴν δὲ ὑπάρ-
 χουσαν αἰχμάλωτον ἀπὸ πᾶσιν ἔδωκεν· ὅθεν καὶ ἡν ὁ Βασιλεὺς καὶ πάντες ὁ
 Ἕλληνες ὑμεῖς ἔγνωσαν, Ἀμφίπολιν, ταύτῃ ἐξέδωκε, καὶ
 ἀπέδωκε, καὶ τὰ ταῦτα γράφοντι σωεῖπε Φιλοκράτης. ἄξιόν γε.
 καὶ γὰρ ἦν Σόλωνος αὐτῷ μεμνηθεῖς. καὶ ἐμὸν ἐνταῦθα ταῦτ'
 ἐποίησεν, ἀλλὰ κακῶς ἐλθὼν, ἐδὲ τὸν νομα ἐφθέγγετο τὴν χώραν,
 ὡς ἦς ἐπείσεσθε. καὶ ταῦτα αὐτὸς ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς. μέ-
 μνηθε γὰρ δήπερ λέγοντι αὐτὸν, ὅτι πρὸς Ἀμφιπόλεως εἶχον μὲν
 καὶ γὰρ λέγειν· ἵνα δὲ ἐγγένηται Δημοσθένει πρὸς αὐτῆς εἰπεῖν, παρέ-
 λιπον. ἐγὼ καὶ παρελθὼν, ἐδὲν ἔφην τέτων ὧν ἐβλέπετο εἰπεῖν πρὸς
 Φίλιππον, ἐμοὶ πρὸς ἀλιπεῖν· θάπτεον γὰρ ἂν τὸ αἶμα, καὶ λόγου
 μετὰ δ' ἐναὶ πινι· ἀλλ', οἶμαι, τὸν χεῖμα εἰληφότα, καὶ ἦν δύπλεγεν
 πρὸς Φίλιππον, τὸν ὑπὲρ τέτων δεδοκότα, ὅπως ἐκείνην μὴ ἀπο-
 δῶ. λέγε δὴ μοι λαβὼν καὶ τὰ τῶν Σόλωνος ἐλεγεία ταυτί· ἵν' ἐ-
 δῆτε, ὅτι καὶ ὁ Σόλων ἐμίσθ' ὅδ' οἶος ὅδ' ἄνθρωποις. καὶ λείπειν εἴσω τὴν
 χεῖρα ἔχοντα, Αἰγίνη, δέ, καὶ ἄλλα πρὸς ἐσθλὴν εἴσω τὴν χεῖρα ἔχον-
 τα. σὺ δὲ ἐκεῖ πρὸς εἰνάς, καὶ ὑποχὼν, καὶ κατὰ αἰχμάλωτας τέτοις, ἐνθάδε
 σεμνολογῇ; καὶ λογάρεα δύσιν μελετήσας καὶ φωνασκήσας, καὶ
 οἶε δίκην δώσειν πηλικέτων καὶ τούτων ἀδικημάτων; καὶ πλίσθιον
 λαβὼν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν, πεινοσῇ, καὶ ἐμοὶ λοιδόρῃ. λέγε σύ.

restituit, et susceptum dedecus aboleuit: iste autem, quam rex Persarum, et omnes Graeci vestram esse decreuerunt, Amphipolim, eam tradidit et vendidit, et eius senatusconsulti auctorem defendit Philocratem. praeclare sane. neque enim ei Solonis recordari vacabat. neque id hic solum fecit, sed et illuc cum venisset, ne mentionem quidem fecit eius regionis, propter quam legatus abierat. idque ipse vobis renunciavit. meministis enim profecto dicere eum, de Amphipoli et ego verba facere potuissem; sed ut Demostheni de ea dicendi esset locus, ideo praeterii. ego vero progressus dicebam, eum nihil eorum quae ad Philipppum dicere voluisset, mihi reliquisset (facilius enim san-

guine, quam dicendi loco cuiquam cedere) sed putasse, accepta pecunia, aduersari Philipppo non licere, qui pecuniam ea de causa largitus esset, ne id oppidum redderet. age, cape Solonis elegiam illam, et recita: ut sciatis etiam Soloni homines istius similis fuisse inuifos. non concio habenda est, Aeschine, manu in sinu condita, non: sed obeunda legatio manu in sinu condita. tu vero, cum eam illic porrexeris, et exhibueris, et hos contumelia affeceris, hic differis magnifice, et propter miseras sententias, quas meditatus es, et vocis exercitationem, te poenas esse daturum non putas, tot et tantorum scelerum: et si pileolo capiti imposito obambularis et in me conuicia dixeris. recita tu.

ELE

ΕΛΕΓΕΙΑ ΣΟΛΩΝΩΣ.

Ημεῖρα δ' πόλις, κτ' μὲν Διὸς ἔποτ' ὀλεῖται
 Αἶσαν, ἢ μακάρων θεῶν φρένας ἀθανάτων.
 Τοίη γὰρ μεγάλῃ, Ἰπσκοπῷ, ὀβριμοπάτρῃ,
 Παλλὰς Ἀθιναίῃ, χεῖρας ὑπερθεῖν ἔχει.
 Αὐτοὶ δ' φθείρειν μεγάλῃ πόλιν ἀφραδίῃσιν
 Ἀσοὶ βέλον, γρήμασι πειθόμενοι,
 Δήμῳ δ' ἡγεμόνων ἀδικῷ νόμῳ, οἷσιν ἐτοῖμον
 Τρεῖς ἐκ μεγάλης, ἄλγεα πολλὰ παθεῖν.
 Οὐ γὰρ Ἰπιδῷ καλέχεν κόρην, εἰδὲ παρῆσας
 Εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίῃ.
 Χρήματα δ' ἡμείρουσιν ἔχειν, ἀδίκως δ' ἐπεπᾶσθε,
 Πλατῆσι δ' ἀδικοῖς ἔργμασι πειθόμενοι,
 Οὐδ' ἱερῶν κλεάνων, ἔτε πῖ δημοσίων
 Φειδόμενοι, κλέπτεσιν ἐφ' ἀρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλῳ,
 Οὐδ' ἐφυλάσσον, σεμνὰ δίκης θέμεθλα.
 Ἡ σιγῶσα σιγῶιδε τὰ γιγνόμενα, πρὸτ' ἐόντα,
 Τῷ δ' ἡ χεῖρ πάλιν ἦλθ' ἀπολισσαμένη.
 Ταῦτ' ἤδη πάσῃ πόλιν ἔρχετο ἔλκῳ ἀφυκτον,
 Εἰς δ' κακὴν ταχέως ἦλυθε δελοσυλίῳ.
 Ἡ σάσιν ἔμφυλον, πόλεμόν δ' ὄδον, ἐπεγείρεθ,
 Ὅς πολλῶν ἐρατὴν ὤλεσεν ἡλικίῳ.

ELEGIACI VERSVS SOLONIS.

Nostra quidem, fato Iouis, urbs non occidet
 unquam,
 Propitiisque diis salua manere potest.
 Nam Ioue nata, ferox hastaque atque aegide
 Pallas,
 Hanc teget, hostilis disicietque minas.
 Moenia sed ciues stolidi, cupidique lucrorum
 Ardua subuertere per sua facta student;
 Atque ducum populi mala mens, elataque corda,
 Accersunt poenas, et mala multa sibi.

Non etenim placida didicerunt munere diuum
 Mente frui, saturi nec tenuere modum.
 Despoliant aerarium, et ipsa altaria diuum,
 Per fas atque nefas quo cumulentur opes.
 Furantur, rapiunt omnes datur unde, nec iram
 Iustitiae curant, scitaeque sancta deae.
 Illa tacet veterum memor, et praesentia cernens,
 Saeua, sed at poenas post ruitura grauis.
 Urbibus hinc vlcus venit immedicabile cunctis,
 Ut iuga seruitutis max odiosa ferant.
 Seditioe oritur, sopitae bella moventur,
 Bella, quibus pubes laeta perire solet.

Εκ γὰρ δυσμύρων ταχέως πολυήρατον ἄστυ
 Τρύχῃ ἐν σωόδοις τοῖς ἀδικῶσι φίλοις.
 Ταῦτα μὲν ἐν δήμῳ σρέφεῖ κακὰ τῶν ἡ πονηρῶν,
 Ἰκνῶν πολλοὶ γαῖαν εἰς ἀλλοδαπὴν
 Πραθέντες, δεσμοῖσι τ' αἰκελίοισι δεθέντες.
 Οὕτω δημόσιον κακὸν ἔρχεῖ οἰκαδ' ἐκάστω·
 Αὐλαιοὶ δέ τ' ἔχειν οὐκ ἐθέλουσιν δύρα,
 Ὑψηλὸν δ' ὑπὲρ ἔρκος ὑπέσθουρεν, δῦρε ἡ πάντων,
 Εἴ γε τίς ἢ φεύγων ἐν μυχῶ, ἢ θαλάμῳ.
 Ταῦτα διδάξαι θυμὸς Ἀθλωαίοις με κελεύει,
 Ὡς κακὰ πλεῖστα πόλιν δυσνομία παρέχῃ·
 Εὐνομία δ' οὐκοσμητὴ, καὶ ἀρετὰ πάντ' ἀποφαίνει,
 Καὶ θαμὰ τοῖς ἀδικοῖς ἀμφιπύθουσι πέδας,
 Τραχέα λειαινέ, παύει κόρον, ὕβριν ἀμαυροῖ,
 Αὐαίνῃ δ' ἄτης ἀνθεα φύομεν,
 Εὐθυμῇ ἡ δίκας σκολιάς, ὑπερῆφανά τ' ἔργα
 Πραῦνει, παύει δ' ἔργα διχοσασίης,
 Παύει δ' ἀργαλέης ἐλιδος χόλον. ἐστὶ δ' ὑπὸ αὐτῆς
 Πάνη καὶ ἀνθρώποις ἀρετὰ, καὶ πινυλὰ.
 Ἀκρίβει, ὦ ἄνδρες Ἀθλωαῖοι, πρὸς τῶν τοιούτων ἀνθρώπων, οἷα Σό-
 λων λέγει, καὶ πρὸς τῶν θεῶν, ὅς φησι τὴν πόλιν σώζειν. ἐγὼ δ'

*Urbs etenim, quae nulla tenet socialia iura,
 Est subito hostili disperitura manu.
 Haec agitant populum mala, sed paupercula
 turba
 Venditur, et peregre vincula dura gerit.
 Nec sunt expertes cladis, quos ampla beat res,
 Et sua diuitibus poena luenda venit.
 Publica sic intrant priuatos damna penates;
 Excludi foribus nec mala tanta queunt.
 Transiliunt muros altos, fuga nulla tuetur,
 Siue petas thalamum, siue sub antra ruas.
 His ego Palladios monitis pius instruo ciuis,
 Ut sapiant, vigilant, nil petulanter agant.
 Inuehit heu quantas legum violatio clades?
 At iustae leges commoda quanta ferunt?*

*Compeditibus stringunt sceleratos, ordinis aequi
 Conseruatrices, nil nisi recta sinunt.
 Aspera complanant, sedant fastidia, fraenant
 Indomitos, abigunt semina quaeque mali,
 Iura regunt, mansuescunt turgentia corda,
 Compescunt miserae seditionis opus,
 Iurgia litis acerba premunt, ac denique vi-
 tam
 Humanam erudiunt, ut sapienter eat.
 Auditis, Athenienses, de isto genere homi-
 num Solo quid dicat, et de diis, a quibus
 urbem conseruari asserit. ego vero semper
 hanc orationem veram esse puto, et opto,
 conseruari urbem nostram diuinitus: et
 quodammodo existimo, et sic accipio ea
 quae*

αἰ μὲν ἀληθῆ τὸν λόγον εἶναι τῆτον ἡγῆμαι καὶ βέλομαι, ὡς
 ἄρα ④ θεοὶ σώζουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν· τρέπον δὲ πνα ἡγῆμαι
 καὶ βέλομαι, καὶ τὰ νῦν συμβεβηκότα πᾶντα ἐπὶ ταῖς διθυώαις
 ταῦταισι, δαιμονίας πινὸς δινοίας ἐνδείγμα τῇ πόλει γεγνηῶς.
 σκοπεῖτε γάρ. δῆθρῳπ ⑤ πολλὰ καὶ δεινὰ πρὸς βούσας, ἐς χώρας
 ἐκδεδωκώς, ἐν αἷς εἶν θεὸς ὑφ' ὑμῶν ἐς τῶν συμμαχῶν πρᾶδ
 πρὸς ἡμῶν, ἡπίμωσεν ὑπακχσδῶν πνα αὐτὸς κατήγορον. διὰ τί;
 ἵνα μήτε ἐλέου, μήτε συγνώμης, ἐφ' οἷς αὐτὸς ἡδίκησε, τύχη.
 ἀλλὰ καὶ κατηγορῶν ἐκείνῃ, κακῶς λέγειν πρὸς ἐλὲ ἐμέ· καὶ πάλιν
 ἐν τῇ δῆμῳ γραφὰς δῶποισιν, καὶ τριαῦτα ἡπέλθ. διὰ τί; ἵνα ὡς
 μὲν πλείστης συγνώμης παρ' ὑμῶν, ὅ τὰ τέτῃ πονησδύματα ἀκρι-
 βέστα εἰδὼς ἐγὼ, καὶ παρηκολυθηκῶς ἅπασιν, κατηγορῶ. ἀλλὰ
 καὶ διακροόμεν πᾶντα τὸν ἐμπροσθεν χρόνον εἰσελθεῖν, εἰς τοι-
 ῶτον ὑπὸ καίρῳ, ἐν ᾧ τῶν ἐπὶ πόνων ἕνεκα, εἰ μηδενὸς ἄλλου,
 ἔχ οἷόν τε, εἰδ' ἀσφαλὲς ὑμῖν, δεδωρδοκηκότα τοῦτον ἀθῶον
 εἶσαι. αἰ μὲν γὰρ, ὡς δῆθρῳς Αθλῶν, πρὸς ἡμῶν μισεῖν, καὶ κολά-
 ζειν εἶν πρὸς πρὸς, καὶ δωρδοκόις· μάλιστα ὅ νῦν ἐπὶ καίρῳ
 τῆτο γῆνοιτ' ἂν, ἐς πᾶντας ὠφελήσειεν ἀνθρώπους κοινῇ. νόσημα γὰρ,
 ὡς ἀνδρες Αθλῶν, δεινὸν ἐμπέπηκεν εἰς τὴν Ελλάδα, ἐς χαλε-
 πόν, καὶ πολλῆς πιν ⑥ δῶτυχίας, καὶ τ' παρ' ὑμῶν ἐπὶ μελείας
 δεόμενον. ④ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσι γνωριμῶτατοι, καὶ πρὸς ἡμῶν

quae nunc acciderunt omnia in accusatione hac, diuinae cuiusdam erga rempublicam beneuolentiae signum exstitisse. idque sic considerate. homo qui multa in legatione, et atrocia scelera designauit, qui prouincias tradidit, in quibus deos a vobis et sociis coli decebat, ignominia notauit quendam, qui eius accusatorem se profiteri non dubitauit. cur? ne ipse delictorum suorum veniam, aut vllam misericordiam consequeretur. sed et illo accusando in me inuehere instituit, et rursus pro concione accusationem mihi minitatus est, et eius generis alia. quamobrem? ut optima cum venia apud vos ego, qui scelera istius optime noui, et

omnia comperta habeo, accusarem. quin etiam cum omni superiori tempore iudicia eluserit, in id coniecit sese tempus, in quo si non ob aliud, vel propter imminetia pericula, nec licitum, nec tutum vobis est, istum corruptum largitionibus absolvere. semper enim, Athenienses, odio prosequendi sunt, et puniendi proditores, et homines corrupti: tum vero nunc id cum primis tempestiue et communi cum vtilitate mortalium fiet. morbus enim, Athenienses, ingens inuasit in Graeciam, et difficilis, quique magnam et felicitatem et curam vestram postulet. qui enim sunt in urbibus nobilissimi, et in quos collata est reipublicae

τῶν κοινῶν ἀξιώματι, τὴν αὐτῶν παροδιδόντες ἐλευθερίαν, ὅς δυν-
 χεῖς, αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγον^τ δαλείαν, Φιλίππου ξενίαν, καὶ
 ἐταιρίαν, καὶ φιλίαν, καὶ τριαυθ' ὑποκοιζόμενοι. ὅς ὅ λοιποὶ, καὶ
 τὰ κύρια ἅπαντα πόλιν ἐν ἐκάσῃ τῶν πόλεων, εἰς ἔδει τέτοις κο-
 λάζειν, καὶ παρὰ χεῖμα ἀποκλινύναι, τοσούτον ἀπέχουσι τῷ τοιούτῳ
 π. ποιεῖν, ὥς εἰ θαυμάζουσι, καὶ ζηλοῦσι, καὶ βέλονται ἂν αὐτὸς
 ἕκαστος τοιούτῳ εἶναι. καὶ τοι τετὰ τὸ πρῶτον, καὶ τὰ τοιαῦτα ζη-
 λώματα, Θεσσαλῶν μὲν, ὧς ἄνδρες Ἀθλωαῖοι, μέχρι μὲν ἐχθρὸς
 εἰς πρῶτον, τὴν ἡγεμονίαν, καὶ τὸ κοινὸν ἀξίωμα ἀπολωλέκει, νῦν
 δὲ ἤδη καὶ τὴν ἐλευθερίαν παρὰ χεῖται. τὰς γὰρ ἀκροπόλεις αὐτῶν
 ἐνίων Μακεδόνες φρουροῦσιν. εἰς Πελοπόννησον δὲ εἰσελθόν, τὰς
 ἐν Ἠλίδι σφαγὰς πεποίηκε, καὶ τοσαύτης παρὰνομίας, καὶ μεθυίας
 ἐνέπλησε οὐδὲν ταλαιπώρους ἐκείνοις, ὥς, ἵνα ἀλλήλων ἀρχώσι,
 καὶ Φιλίππῳ χαρίζων^τ, οὐδὲν συγγενεῖς αὐτῶν, καὶ πολίτας μαι-
 φονεῖν. καὶ ἐδὲ ἐνταυθ' ἐσηκεν, ἀλλ' εἰς Ἀρκαδίαν εἰσελθόν, πάντ'
 ἄνω καὶ κάτω τάκεῖ πεποίηκε. καὶ νῦν Ἀρκαδῶν πολλοὶ, παροσῆκον
 αὐτοῖς ἐπ' ἐλευθερίᾳ μέγιστον φρουρεῖν, ὁμοίως ὑμῖν· μόνοι γὰρ
 ἀπάντων ὑμεῖς αὐτόχθονες ἐσθε, καὶ ἐκεῖνοι· Φιλίππου θαυμάζουσι,
 καὶ χαλκῶν ἰσᾶσι, καὶ σεφθουσι, εἰς τὸ τελευταῖον, ἂν εἰς Πελοπόν-
 νησον ἵη, δέχεσθαι ταῖς πόλεσιν εἰσὶν ἐψηφισμένοι. ταῦτα ὅ ταυ-

auctoritas, hi suae proditores libertatis, in-
 felices, ultro in seruitutem se coniiciunt,
 dum Philippi hospitium, et familiaritatem,
 et amicitiam, atque alia, minuendi causa
 criminis, in ore habent: ceteri autem, et
 magistratus singularum urbium, quicunque
 illi sunt, a quibus illos coerceri oportebat,
 et statim occidi, ii, tantum abest, ut tale
 aliquid agant, ut eos admirentur, et fortu-
 natos iudicent, et singuli se talis esse optent.
 atqui ea res, et eiusmodi aemulationes, The-
 salorum, Atheniensium, cum nuper adeo prin-
 cipatum et communem auctoritatem per-
 didissent, nunc iam etiam libertatem eis
 eripiunt. nam quorundam ex eis arcis Ma-

cedones praefidiis occupant. in Pelopon-
 nesum autem ingressa, caedes illas Elide
 concitavit, et ea iniquitate et insania mi-
 seros illos implevit, ut, quo alii aliis im-
 perent, et Philippo gratificentur, cognato-
 rum suorum et civium caede se polluant.
 ac ne hic quidem res stetit, sed Arcadium
 ingressa, omnia illic sursum deorsumque
 vertit. et nunc Arcadum multi, cum eos li-
 bertatem facere maximi oporteat, aequae ut vos
 (soli enim vos ex omnibus, et illi, aborigines
 estis) Philippum admirantur, et aereas ei
 statuas erigunt, et coronas decernunt, deni-
 que, si in Peloponnesum ierit, eum oppidis
 recipere decreverunt. eadem et Argiuorum
 ratio

τα Αργεῖοι. ταῦτα, νῆ τινὶ Δήμητρα, εἰ δέῃ μὴ ληρεῖν, δὺλαβείας
 ἔ μικρῶς δέῃται ὡς βαδίζον γε κύκλῳ, ἥ δ' ὄρεθ εἰσελήλυθεν, ὧ
 ἄνδρες Αθῆναι, τὸ νόσημα τοῦτο. ἕως ἔν ἐσὲ ἐν ἀσφαλεῖ, φυ-
 λάξαδε, καὶ εὖ πρῶτοις εἰσαγαγόντας ἀπμώσατε· εἰ δὲ μὴ,
 σκοπεῖτε ὅπως μὴ πνικαῦτα δὴ λέγεσθ' δόξη τὰ νῦν εἰρημνία,
 ὅτε ἐδὴ ὁ, π χρὴ ποιεῖν ἔξελε. ἔχ' ὁρᾶτε ὡς ἐναργές, ὧ ἄνδρες
 Αθῆναι, καὶ σαφές πρῶτον δειγμα ④ ταλαίπωροι γεγόνασιν Ο-
 λύνθιοι; οἱ παρ' ἐδὲν ἔτως, ὡς τὸ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν, δ' ἀπολώ-
 λασιν ④ δαίλαιοι. ἔχοιτε δὲ ἂν ἐξετάσαι καθαρώς, ἐν τῶν συμ-
 βεβηκότων αὐτοῖς. ἐκείνοι γάρ, ἡνίκα μὲν τετρακοσίοις ἰππέας
 ἐκέκλιον μόνον, καὶ σύμπηδες ἐδὲν ἦσαν πλείους πεντακισχιλίων
 τὸν δριβμόν, ἔπω Χαλκιδέων πάντων εἰς ἐν σωωκισμῶν, Λα-
 κεδαιμονίων ἐπ' αὐτὰς ἐλθόντων, καὶ πεζῇ, καὶ ναυικῇ πολλῇ δυ-
 νάμει· ἴσε γὰρ δῆπερ τῷ, ὅπ' γῆς καὶ θαλάττης ἤρχον, ὡς ἐπ' ὅ-
 εἰπεῖν, Λακεδαιμόνιοι κατ' ἐκείνας τὰς χρόνας· ἀλλ' ὅμως πηλι-
 καύτης ἐπ' αὐτὰς ἐλθέσης δυνάμεως, ἔτε τὴν πόλιν, ἔτε φρέειον
 ἐδὲν ἀπώλεσαν, ἀλλὰ καὶ μάχας πολλὰς ἐκράτησαν, καὶ τρεῖς
 τῶν πολεμάρχων ἀπέκλειναν, ἥ τὸ τελευταῖον, ὅπως ἤβελοντο,
 ἔτω τὸν πόλεμον κατέθεντο. ἐπειδὴ ὅ δ' ὠρεδοκεῖν ἤρεξεντό πνες,
 καὶ δι' ἀβελτηρίαν ④ πολλοὶ, μᾶλλον ὅ δ' ἀδυσυχίαν, τῆτους

ratio est. haec medius fidius, si serio agen-
 dum est, non parvam prudentiam postulant;
 passim enim peruagata lues illa etiam huc
 introiit, Athenienses. dum igitur in tuto
 estis, caute, et eos qui illam primi intro-
 duxerunt, cogite in ordinem; quod si ne-
 glexeritis, videte, ne tum ea quae nunc di-
 co, recte dicta esse videantur, cum nullum
 rerum vestrarum initium reperietis. non
 cernitis, Athenienses, quam evidens et il-
 lustre exemplum sit in miseros Olynthios
 editum? qui nulla alia re magis quam istius-
 modi factis perierunt. idque ex eorum even-
 tibus cognosci perspicue potest. qui cum
 quadringentos duntaxat equites haberent, et

vniuersi non plures numero quinque mil-
 lium essent, antequam Chalcidenses in vnum
 locum conuenissent, a Lacedaemoniis petiti
 magnis et pedestribus et naualibus copiis
 (nostis enim hoc haud dubie, terra marique
 ut paucis dicam, illis temporibus imperi-
 tasse Lacedaemonios) tamen tantis oppu-
 gnati copiis, neque urbem suam, neque ca-
 stellum vllum amiserunt, sed et praelia
 multa vicerunt, et tris imperatores occide-
 runt, et pacem denique ex animi sui sen-
 tentia fecerunt. posteaquam autem quidam
 acceptare munera coeperunt, et ex simpli-
 citate, ac potius calamitate, illos fideliores
 existimauit populus, quam patriae studiosos
 et

πισοίερες ἡγήσασθε τῶν ὑπὲρ αὐτῶν λεγόντων, καὶ Λααθένης μὲν
ἤρεψε τὴν οἰκίαν τοῖς ἐκ Μακεδονίας δοθείσι ξύλοις, Εὐθυκρά-
της δὲ βῆς ἔτρεφε πολλὰς, πρὶν δὲ ἐνὶ δόξῃ, ἔτερο δὲ τις ἦκεν
ἔχων πρῶτον, ἀλλὰ δὲ τις ἵππας, ὃ δὲ πολλοὶ, καὶ καθ' ὧν
ταῦτα ἐγίγνετο, ἔχ' ὅπως ὠργίζοντο, ἢ κολλάζεν ἡξίαν οὖν ταῦτα
ποιοῦντας, ἀλλ' ἀπέβλεπον, ἐζήλαν, ἐπίμων, ἀνδρας ἡγοῦντο·
ἐπειδὴ ταῦθ' ἔτω πρῶτον, καὶ τὸ δωροδοκεῖν ἐκράτισσε, χιλίας
μὲν ἵππας κεκλημημένοι, πλείους δὲ ὄντες ἢ μύριοι, πάντας δὲ τοὺς
πρῶτον ἔχοντες συμμάχας, μυρίους δὲ ξένους, καὶ τριήρεσι πεν-
τήκοντα ὑμῶν βοηθησάντων αὐτοῖς, καὶ ἐπὶ τῶν πολιῶν τετρακισ-
χιλίοις, ἐδὲν αὐτὰς τῶν ἡδυνήθη σῶσαι, ἀλλὰ πρὶν μὲν ἐξ-
ελθεῖν ἐν αὐτὸν τὸ πολέμα, τὰς πόλεις ἀπάσας ἀπολωλέκεσαν
τὰς ἐν τῇ Χαλκιδικῇ ὃ δὲ πρῶτον, καὶ Φίλιππος οὐκ ἔτ' εἶχεν
ὑπαρχεῖν τοῖς πρῶτον, ἐδὲν εἶχεν ὁ, πρῶτον λάβη, πεν-
τακοσίοις δὲ ἵππας πρῶτον, αὐτῶν τῶν ἡγεμόνων ἐλα-
βεν αὐτοῖς ὅπλοις ὁ Φίλιππος, ὅσας ἐδὲν πόλις ἄλλος ἀνθρώ-
πων, καὶ ἔτε τὸν ἥλιον ἡχύνοντο ὃ δὲ ταῦτα ποιεῖντες, ἔτε τὴν γῆν,
πατρίδα ἔσαν, ἐφ' ἧς ἔσασαν, ἔτε ἱερὰ, ἔτε τάφους, ἔτε τὴν μὲν
ταῦτα γρηγορήντων αἰχμύλῳ ἐπὶ τοῖς τοιέτοις ἔργοις. ἔτως ἐκ-
φρηνάς, ὃ ἀνδρες Αθῆναιοι, καὶ πρῶτον τὸ δωροδοκεῖν ποιεῖ.
ὑμᾶς ἔν, ὑμᾶς δὲ φρηνεῖν δεῖ, τὰς πολλὰς, ὅ μὴ ἐπιτρέπειν τὰ

et defensores, cum Lasthenes aedis suas
contextit lignis dono allatis e Macedonia,
et Euthycrates bouis multos aluit, precio
nemini numerato, et alius aliquis ouis ad-
vexit, alius equos, cum populus, in cuius
illa fraudem fiebant, non modo non irasce-
retur, aut id genus hominum puniret, sed
suspiceret, praedicaret, veneraretur, viros
putaret; cum igitur ea ita crescerent, et
largitiones inualescerent, quamvis equites
mille haberent, et plures essent x. milli-
bus, et cum finitimis omnibus societate con-
iuncti, quamvis vos eis decies mille con-
ducticiis, et triremibus l. opem tulissetis,
et quater mille praeterea ciuibus, nihil ho-

rum eis saluti esse potuit, sed priusquam
belli annus exiret, oppida omnia Chalci-
dicae ditionis, proditores perdiderunt, nec
Philippus iam ad nutum proditorum praesto
esse potuit, neque sciuit, quid primum oc-
cuparet, et quingentos equites ab ipsis du-
cibus proditos cum ipsis armis cepit, quod
nemini mortalium vnquam contigit, neque
illi solem reuerbantur, qui id agebant,
neque terram patriam, in qua stabant, ne-
que fana, neque monumenta maiorum, nec
dedecus ea facinora secuturum. usque adeo
vaecordis, Athenienses, et attonitos faciunt
largitiones. vos igitur, vos, inquam, ciues,
et sapietis, et ad talia facinora non conni-
vebitis,

τοιαῦτα· ἀλλὰ κολάζειν δημοσίᾳ. καὶ γὰρ ἂν καὶ ὑπερφυῖες εἴη, εἰ καὶ μὴ τῶν Ολυμπίων προδόντων, πολλὰ καὶ δεινὰ ἐψηφίσασθε, τὰς δὲ παρ' ὑμῖν αὐτοῖς ἀδικήσας, μὴ κολάζοντες φαίνοισθε. λέγε ἔν τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τῶν Ολυμπίων. ΨΗΦΙΣΜΑ. ταῦτα ὑμεῖς, ὧς ἄνδρες δικασαί, ὁρθῶς καὶ καλῶς πᾶσιν Ἑλλησὶ τε καὶ βαρβάρους δοκεῖτε ἐψηφίσαι, κατ' ἀνδρῶν προδοτῶν, καὶ θεοῖς ἐχθρῶν. ἐπειδὴ τοίνυν τὸ δωροδοκεῖν, πρῶτον τοῦ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν ἐστὶ, καὶ δι' ἐκείνο καὶ τὰδε πράττεισι πῆρες, ὃν ἂν, ὧς ἄνδρες Ἀθλωαῖοι, δωροδοκεῖντα ἴδῃτε, τῆτον καὶ προδότῳ εἶναι νομίζετε. εἰ δὲ ὁ μὴ καιρὸς, ὁ δὲ πρᾶγματα, ὁ δὲ στρατιώτας προδίδωσιν, ὧν ἂν ἕκαστος αὐτῷ, οἶμαι, κύριος γίγνηται, ταῦτα διαφθείρει. μισεῖν δὲ ὁμοίως ὅν τινα τοῖς ἀποδύας προδοτῶν. Ἐστὶ δὲ ὑμῖν, ὧς ἄνδρες Ἀθλωαῖοι, περὶ τῶν μόνους πόντων τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, οἰκείοις χρησθῶν προδιδέμασι, καὶ τὰς προγόνους, ὧς ἐπαινεῖτε δικαίως, ἔργῳ μιμεῖσθε. καὶ γὰρ εἰ μὴ τὰς μάχας, μηδὲ τὰς στρατείας, μηδὲ τὰς κινδύνους, ἐν οἷς ἦσαν ἐκείνοι λαμπροί, συμβαίνει καιρὸς, ἀλλ' ἀγέει ἡσυχίαν ὑμεῖς ἐν τῷ παρόντι, ἀλλὰ τό γε δεῖ φρονεῖν αὐτῷ μιμεῖσθε· τὰς γὰρ πονηρίας χρεῖα. καὶ ἔστιν ἐστὶ πραγματωδέεσθον, ἔστι δὲ ὀχληρότερον τὸ καλῶς φρονεῖν ἢ κακῶς. ἀλλ' ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ νυκὶ καθεύδοντες ὑμῶν ἕκαστος, ἂν μὴ ἀπὸ τῆς γνῶσιν περὶ τῶν πραγμάτων καὶ ψηφίσῃ, βελτίῳ τὰ

vebitis, sed ea publice punietis. nihil enim fieri queat absurdius, quam committere, cum in proditores Olynthiorum multa atrocitas decreueritis, ut eos qui apud vosmetipsos deliquerunt, non puniatis. age recita decretum de Olynthiis factum. DECRETUM. haec vos, iudices, recte praeclareque omnium et Graecorum consensu et barbarorum, decrevistis in proditores, et homines diis inimicos. cum igitur acceptatio munerum talia facinora praecedat, et propter illa etiam haec quidam admittant, quemcunque, Athenienses, acceptare munera videritis, eum etiam proditorem esse putatote. quod si alius occasiones, alius ne-

VOL. II.

gocia, alius milites prodit, quicquid singulis commissum fuerit, id utique perdunt. aequae autem tales omnes digni sunt odio. Et vos, Athenienses, in ea re soli exemplis uti domesticis potestis, et maiores, quos iure laudatis, ipsa re imitari. quod si praelia, et expeditiones, et discrimina, in quibus illi fuerunt splendidi, hoc tempore non incidunt, cum ocium nunc vos agatis, at prudentiam eorum imitamini, qua ubiuis est opus. neque operosius est, aut molestius, sapere, quam desipere. sed pari spacio temporis sedens vestrum quisque, si quae oportet de rebus statuerit et decreverit, reipublicae commodis consulat, et a dignitate

D d

ma-

καινα ποιήσῃ τῇ πόλει, καὶ ἀξία τῷ περγόνων προέξει· ἀν δ' αὖ
 μὴ δέῃ, φευλότερα καὶ ἀνάξια τῷ περγόνων ποιήσει. τί οὖν
 ἐκείνοι περὶ τῶν ἐφρόνου; ταυτὶ λαβὼν ἀνάγνωθι, γραμ-
 μαλῶ. δέῃ γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι ὅττι τοῖς τριτοῖς ἔργοις ῥα-
 θυμεῖτε, ὧν θάνατον κατεγνώκασιν ④ περγόνοι. λέγε ταῦτα.
 ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΚΛΟΓΗΣ. ἀκρίε, ὦ ἄνδρες Αθιναῖοι, τῶν γραμ-
 μάτων λεγόντων, Αρθμιον τὸν Πυθῶνακ' ⑤ τὸν Ζελεῖπιν, ἐχθρὸν
 εἶναι ἔ πολεμίον τοῦ δήμου τῶν Αθιναίων, καὶ τῶν συμμάχων,
 αὐτὸν καὶ γὰρ ⑥ ἅπαν. διὰ τί; ὅτι τὸν χρυσὸν ἐκ τῶν Βαρβάρων
 εἰς τὰς Ἑλλάδας ἤγαγον. ὅκου ἔστιν, ὡς ἔοικεν, ἐκ τῶν ἰδεῖν,
 ὅτι ④ περγόνοι μὴ ὑμῶν, ὅπως μὴδὲ ἄλλος ἀνθρώπων μὴδεὶς
 ὅττι χρήμασιν μὴδὲν ἐργάσῃ) κακὸν τῷ Ἑλλάδα, ἐφρόνιζον·
 ὑμεῖς ὅ ἐδὲ τῷ πόλει αὐτῷ ὅπως μὴδεὶς τῶν πολιῶν ἀδικήσῃ,
 περὶ οὗτο. νῆ Δί', ἀλλ' ὅπως ἔτυχε ταῦτα τὰ γραμμαλᾶ ἔσηκεν;
 ἀλλ' ὅλης ἔσης ἱερᾶς τ' ἀκροπόλεως ταυτοῖ, ἔ πολλὴν εὐρυ-
 χωρίαν ἐχέσης, περὶ τῷ χαλκῷ τῷ μεγάλῳ Αθιναῖν ἐν
 δεξιᾷ ἔσηκεν· ὡς, δρισεῖον ἢ πόλις ἔ περὶ τὰς βαρβάρους πο-
 λέμους, δόντων Ἑλλήνων τὰ χρήματα ταῦτα, ἀνέθηκε. τότε μὴ
 τοίνυν ἔτω σεμνὸν ἦν τὸ δίκαιον, καὶ τὸ κολάζειν τὰς τὰ τοιαῦτα
 ποιῶντας ἐνέμον, ὥστε τ' αὐτῆς ἡξίετο σάσεως τό, τε δρισεῖον τ'

maiorum non degenerabit: fin quae dede-
 cent, statum rerum communium deterio-
 rem faciet, et indignum maioribus. ut igitur
 illi in istos fuerunt animati? haec cape,
 scriba, et lege. cognoscendum enim vobis
 est, vos in iis rebus esse segnis, propter quas
 fontis capitis damnarunt maiores. recita has.
 LITERAE DELECTVS. auditis, Athenien-
 ses, hoc scripto contineri, Arthmion Py-
 thonactis F. Zelitam, iudicatum esse ini-
 micum et hostem populi Atheniensis et fo-
 ciorum, ipsum et vniuersum eius genus.
 cur? quod aurum a Barbaris in Graeciam
 inuexit. hinc apparet nimirum, et maiori-
 bus vestris, ne quisquam mortalium propter

pecuniam, eadem importaret Graeciae,
 fuisse curae: et vos nec illud cauere, ne
 vestrorum ciuium aliquis reipublicae iniu-
 riam faciat. at hercule id monumentum ut-
 cunque collocatum est? imo cum haec tota
 arx sit sacrosancta, et amplum spacium oc-
 cupet, iuxta aeream illam et magnam Mi-
 neruam, ad dextram situm est, quam in vi-
 ctoriae memoriam Barbarici belli, data pe-
 cunia illa a Graecis, respublica consecrauit.
 ac tum quidem tanti fiebat iustitia, tanto-
 que studio fontes plectebantur, ut eadem
 statio et deae praemio, et talium scelerum
 supplicio tribueretur: nunc autem rifus,
 impunitas, dedecus, nisi vos immodicam
 istam

θεῶ, καὶ αἱ καὶ τῶν τὰ τοιαῦτα ἀδικημάτων πτωχείᾳ· νῦν δ', γέλωσι
ἀδεια, αἰσχυνή, εἰ μὴ τὴν ἄγαν ταύτην ὀξυσίαν χήσειε νῦν ὑμεῖς.
Νομίζω τοίνυν ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ καθ' ἐν πμόνον τὰς
πρωτόνοισι μιμημένοις ὀρθῶς ἀν ποιεῖν, ἀλλὰ καὶ καὶ πᾶν
ὅσα ἐπρατίον ἐφεξῆς. ἐκείνοι τοίνυν, ὡς ἀπὸ πληγῆς οἱ οἶδ' ὅτι τὸν
λόγον τῆτον ἀκηκόατε, Καλλιάν τὸν Ἰππωνίκα, τὸν ταύτῳ τὴν
ὑπὸ πάντων θρυλλασμένην εἰρήνην πρεσβύσθησα, ἵππου μὲν
δρόμον ἡμέρας περὶ μὴ καταβαίνειν ἐπὶ τὴν θάλατταν βασι-
λέα, ἐντὸς δὲ Χελιδονέων καὶ Κυθνέων, πλοῖον μακρῷ μὴ πλεῖν,
ὅπ' ὄρω λαβεῖν ἐδοξε πρεσβύσας, μικρῷ μὲν ἀπέκλειαν, ἐν
δὲ ταῖς δύττωσι πενήκοντα ἐπράξαντο τάλαρα. καὶ τι καλλίως
ταύτης εἰρήνῃ, ἔτε πρῶτον, ἐπὶ ὑστερον, ἐδεῖς ἀν εἰπεῖν ἔχοι
πεποιημένην τὴν πόλιν. ἀλλ' ἐ τῆτο ἐσκόποισι. τέττα μὲν γὰρ
ἡγεῖτο τὴν ἐαυτῷ δρετὴν, καὶ τὴν τὴν πόλεως δόξαν, αἰτίαν εἶναι
δὲ τὴν πρῶτα, ἢ μὴ, τὸν τρόπον δὲ πρεσβυτοῦ. τῆτον δὲ δικαίον
ἡξίου παρέχεσθαι καὶ ἀδωροδόκητον, τὸν πρεσβύτα τοῖς κοινοῖς.
ἐκείνοι μὲν δὲ ἔως ἐχθρὸν ἡγοῦντο τὸ δωροδοκεῖν, καὶ ἀλυσιτελεῖς
τῇ πόλει, ὥς μὴτ' ἐπὶ πράξεως μηδεμιᾶς, μήτε ἐπ' ἀνδρὸς ἐᾶν
γίγνεσθαι· ὑμεῖς δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν αὐτὴν εἰρήνην ἐωρα-
κότες, τὰ μὲν τῶν συμμάχων τῶν ὑμετέρων τεύχη καθηρηκῆσαν,

istam licentiam nunc reprimetis. Existimo autem recte vos esse facturos, si non una tantum in re maiores, sed ex aequo in omnibus ea imitemini, quae illi fecerunt. illi igitur, quod vos omnis audiuisse compertum habeo, Calliam Hipponici F. qui legatus celebratam illam pacem fecit, ut nec intra spacium, quantum cursu equi vno die confici posset, rex Persarum cum exercitu ad mare descenderet, nec ad Chelidonias et Cyaneas longa naue accederet, quod in legatione munera accepisse visus fuit, parum absuit quin occidissent, in referendis certe rationibus l. talenta ab eo exegerunt. atqui pulchriorem ea pacem ne-

que post, neque prius ullam a ciuitate nostra esse factam, quisquam dicet. verum non illud spectabant. id enim suae virtuti et reipublicae auctoritati acceptam referebant: an vero gratis fieret, necne, legati ingenio. ab eo enim qui ad rempublicam esset accessurus, morum integritatem et abstinentiam flagitabant. illi igitur ita inimicas ducebant largitiones, et reipublicae perniciosas, ut nec in actione vlla, nec viro locum habere paterentur: sed vos, Athenienses, cum videritis eandem pacem et moenia vestrorum sociorum diruisse, et legatorum aedis exstruxisse, et reipublicae suas opes eripuisse, istis autem ea quae

τὰς δὲ τῶν πρέσβων οἰκίας οἰκοδομεῖσαν, καὶ τὰ μὲν τῷ πόλει
κτῆματα ἀφηρευόμενα, τέτοις δὲ ἂν μηδὲ ὄναρ ἤλπισαν πώποτε,
κλῆσαμην, οὐκ αὐτοὶ τέτοις ἀπεκλείνατε, ἀλλὰ κατηγορεῖ
παραδείδει, καὶ λόγῳ κείνῳ, ὃν ἐργῶ τὰ ἀδικήματα πᾶντες
ὁρώσιν. Οὐ γὰρ τὴν παλαιὰν δὴ πρὸς ἔχον μόνον εἶπεν, καὶ διὰ
τέτων τῶν παλαιῶν ἐπὶ πτωχείαν παρακαλεῖσαι,
ἀλλ' ἐφ' ὃν τῶν ἐπὶ ζώντων ἀνθρώπων πολλοὶ δίκην δε-
δώκασιν ὃν ἐγὼ οὐ μὲν ἄλλοις παραλείψω, τῶν δὲ ἐν πρε-
σβείας, ἢ πολὺ ταύτης ἐλάττω κακὰ τὴν πόλιν εἰργασαί, θανάτῳ
ζημιωθέντων, ἐνὸς ἢ δυοῖν ἐπιμνησθήσομαι. καὶ μοι λέγε τουτὶ τὸ
ψήφισμα λαβὼν. ΨΗΦΙΣΜΑ. κατὰ τὴν τὸ ψήφισμα, ὃ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, τῶν πρέσβων ἐκείνων ὑμεῖς θάνατον κατέγνωκατε· ὃν
εἰς τὴν Εὐκράτης, ἀνὴρ, ὃς ἐγὼ τῶν πρεσβυτέρων ἀκέρως, παραδείδει,
καὶ πολλὰ χεῖρσι τῇ πόλει, καὶ τῶν ἐκ Πειραιῶς καταγαγόν-
των τὸν δῆμον, καὶ ἄλλως δημοδικός. ἀλλ' ὅμως ἐδὲν αὐτὸν ὠφέ-
λησε τέτων. δικαίως. ἐγὼ δὲ ἐφ' ἡμισείᾳ χεῖρσιν εἶναι δεῖ, τὸν τὰ
τηλικαῦτα διοικῆναι ἀξιοῦν, ἐδὲ τὸ πεισθῆναι παραλαβόντα παρ'
ὑμῶν, εἰς τὸ μείζων δύνασθαι κακουργεῖν καταχρησάμενος· ἀλλ' ἀπλῶς
μηδὲν ὑμᾶς ἀδικεῖν ἐκόντα. εἰ γὰρ τίνων τῶν τέτων ἀπεκλείον ἐστὶ τού-
τοις, ἐφ' οἷς ἐκείνων θάνατον κατέγνωσαν, ἐμὲ ἀποκλείειν ἤδη.

nec per somnium vnquam sperarant, con-
tulisse, non ipsi eos occidistis, sed accusa-
tore indigetis, et verbis disceptatis causam
eorum, quorum iniurias re ipsa omnes vi-
dent. Neque vero vetera duntaxat referri
possunt, et per exempla vos ad ultionem
incitari, sed vestra aetate, qui adhuc vi-
vitis, poenas dederunt: quorum ego alios
praeteribo, eorum autem, qui propter le-
gationem, hac multo minus nocentem rei-
publicae, capite mulctati sunt, vnus atque
alterius mentionem faciam, age cape hoc
decretum, et recita. DECRETVM. ex hoc
decreto, Athenienses, legatos illos capitis

vos condemnastis, quorum vnus fuit Epi-
crates, homo, vt ego e natu maioribus au-
dio, frugi, et multum vtilis reipublicae, et
ex eorum numero, qui populum e Piraeo
reduxerunt, et alioqui popularis. sed ta-
men nihil ei horum profuit. merito. ne-
que enim ex semisse bonum oportet esse
eum, qui tanta negocia suscipit, nec si fides
ei adiungatur a vobis, ea abuti ad maiorum
scelerum licentiam; sed plane vos nulla in-
iuria de industria afficere. si quid igitur eo-
rum isti non perpetrarunt, propter quae
illi capitis sunt damnati, me iam occidite.
rem autem ita considerate. CVM CONTRA

LITE-

σκοπεῖτε γάρ. ΕΠΕΙΔΗ ΠΑΡΑ ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ Φησιν ΕΠΡΕΣΒΕΥ-
ΣΑΝ ΕΚΕΙΝΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ. καὶ τὸ ἐστὶ τῶν ἐγκλημάτων τὸ
πρῶτον. ἔτοι δὲ οὐ παρὰ τὰ γράμματα; οὐ τὸ μὲν ψήφισμα
Αθιναίοις, καὶ τῆς Αθιναίων συμμάχοις εἶναι κελεύει τῷ εἰ-
ρωῇ. ἔτοι ἢ Φωκίας ἐκασόνδας ἀπέφηναν; καὶ τὸ μὲν ψήφισμα
οὐδ' ἀρχοῖας ὀρεκοῦν τὰς ἐν ταῖς πόλεσιν. ἔτοι ἢ ὅς οἱ Φίλιπ-
πος αὐτοῖς παρσέπεμψε, τέτοις ὥρεωσαν; καὶ τὸ μὲν ψήφισμα
ἐδαμῆ μόνους ἐντυγχάνειν Φιλίππῳ. ἔτοι δὲ ἐδὲν ἐπαύσαντο
ἰδία χρηματίζουτες; ΚΑΙ ΗΛΕΓΧΘΗΣΑΝ ΤΙΝΕΣ ΑΥΤΩΝ ΕΝ ΤΗ
ΒΟΥΛΗ ΟΥ ΤΑΛΗΘΗ ΑΠΑΓΓΕΛΛΟΝΤΕΣ. ἔτοι δὲ γε καὶ ἐν τῷ
δήμῳ καὶ ὑπὸ τῆς; τῆτο γάρ ἐστι τὸ λαμπρὸν ὑπὸ αὐτῶν τῶν
πραγμάτων. οἷς γὰρ ἀπήγειλαν ἔτοι, πάντα δήπερ γέγονε τὰ-
ναντία. ΟΥΔΕ ΕΠΙΣΤΕΛΛΟΝΤΕΣ Φησι ΤΑ ΑΛΗΘΗ. ἔκοι οὐδὲ
ἔτοι. ΚΑΙ ΚΑΤΑΨΕΥΔΟΜΕΝΟΙ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΚΑΙ ΔΩΡΑ ΛΑΜ-
ΒΑΝΟΝΤΕΣ. ἀντὶ μὲν τοίνυν ἔστι κατὰ ψεύδεας, παντελῶς ἀπολω-
λεκότες. πολλῶν ἢ δὴ περ τῆτο τοῦ κατὰ ψεύδεας δεινότερον
ἀλλὰ μὲν, ὑπὲρ γε ἔστι δῶρα εἰληφέναι, εἰ μὲν ἡρνοῦντο, ἐξελέγ-
χειν τὸ λοιπὸν ἂν ἦν, ἐπειδὴ ἢ ὁμολογεῖσιν, ἀπάγειν δὴ πού
παρσῆκε. τί οὖν, ὧ ἀνδρες Αθιναῖοι, τέτων ἔτι εἰς ἐχόντων, ὑμεῖς
ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ὄντες, ④ ἢ καὶ πινες αὐτῶν ἐπὶ ζῶντες, ὑπο-

LITERAS inquit LEGATIONEM OBI-
ERINT ILLI ET DECRETVM. atque hoc
primum crimen est. an vero isti non con-
tra literas? nonne decretum iubet pacem
ad Atheniensis et ad Atheniensium socios
pertinere; isti autem Phocenses foedere
excluserunt? nonne decretum iureiurando
adigi urbium magistratus; isti autem, quos
Philippus ad ipsos miserat, iureiurando ade-
gerunt? nonne decretum nusquam solos
cum Philippo colloqui; isti autem priu-
tim cum eo agere nunquam destiterunt?
QVIDAM EORVM IN SENATV FALSAE
REVNCIATIONIS SVNT CONVICTI. at

isti apud populum: et a quo? (id enim
illustre est) a rebus ipsis. nam eorum re-
nunciationi euenerunt omnia sane contra-
ria. NEC VERA inquit SCRIPSERVNT.
at nec isti. ET IN SOCIOS inquit MEN-
TITI SVNT ET MVNERA ACCEPTA-
RVNT. isti vero non in eos mentiti sunt,
sed funditus eos perdiderunt. id quod mul-
to est mendaciis acerbius. iam de largi-
tionibus, si se accepisse munera negarent,
restaret, ut conuincerentur, cum autem
fassi sint, in cruciatum abreptos oportebat.
quid igitur, Athenienses? cum haec ita sint,
cum vos illis viris prognati, partim etiam
ex.

ῥηρεῖτε τὸν μὲν διεργέτω ἔθ' δῆμα, καὶ τῶν ἐν Πειραιῶς, Ἐπικρά-
 τῳ, ἐκπεσεῖν καὶ κολαδῆναι, καὶ πάλιν πρῶτον Θρασυβέλων ἐκεί-
 νον, τὸν Θρασυβέλ' ἔθ' δημοτικῶς ἵον, καὶ ἀπὸ Φυλῆς κατὰ γόνυ
 τὸν δῆμον, τάλαντα δέκα ὠφληκέναι, καὶ τῷ ἄφ' Ἀρμόδιου καὶ
 Αἰσουργίτον, ἔθ' τῷ τὰ μέγιστα ἀγαθὰ ὑμᾶς ἐργασαμένων,
 οὗ νόμῳ διὰ τὰς διεργεσίας, αἷς ὑπῆρξαν εἰς ὑμᾶς, ἐν ἅπασι
 τοῖς ἱεροῖς, ὅπῃ ταῖς θυσίαις, σπονδῶν, ἔθ' κρατῆρων κοινωνῶν πε-
 ποίηδε, καὶ ἀδελφεῖς ἔθ' πρᾶτε ὅξισα τοῖς ἡρώσι, καὶ τοῖς θεοῖς, τού-
 τοις μὲν πᾶντας τῷ ἐν τῷ νόμῳ δίκῃ ὑπερχηκέναι, καὶ μήτε
 συγνώμῃ, μήτε ἔλεον, μήτε παῖδια κλάοντα, ὁμῶνυμα τῷ
 διεργετῶν, μήτ' ἄλλο μηδὲν αὐτὸς ὠφεληκέναι τὸν ὃ Ἀττομήτα
 ἔθ' γραμματικῶς, καὶ Γλαυκοθέας, τὸ δὲ διάσοις σωμαγέσης, ἐφ'
 οἷς ἑτέρα τέθηκεν ἱέρα, τέτον ὑμεῖς λαβόντες, τὸν τῷ τοιῶντων,
 τὸν εἰ καὶ ἐν χρήσιμον τῇ πόλει, οὐκ αὐτὸν, οὐ πατέρα, οὐκ
 ἄλλον εἰδέναι τῷ τέτῃ, ἀφῆσε; ποῖον γὰρ ἵππον, ποῖα τε-
 ῆς, ποῖα στρατεία, ποῖα χορηγία, πῶς χορὸς, πῶς λειψυγία,
 πῶς εἰσφορὰ, πῶς δύνοια, ποῖον κίνδυνον, τί τέτων ἀπῶντων,
 ἐν πόλει χρένῳ γέγονε ὅσα τέτων τῇ πόλει; καίτοι, καὶ εἰ ταῦ-
 τα πάντα ὑπῆρχεν, ἐκείνο ὃ μὴ παροῖον, τὸ δικαίως, καὶ παροῖον
 πεπεσσομένον, ἀπολωλέναι δὴ ποῦ παροῖον αὐτῷ; εἰ ὃ μήτε

ex illorum numero fitis superstites, com-
 mittetis ut de republica benemeritis, et po-
 puli ex Piraeo reductor Epicrates, urbe
 pulsus poenas dederit, cum rursus, dudum
 Thrasylbulus ille, Thrasylbuli hominis po-
 pularis filius, eius qui populum è Phyle
 reduxit, talentis decem sit multatus, cum
 quidam ex Harmodii et Aristogitonis po-
 steris, et eorum qui maxima in vos bene-
 ficia contulerunt, quos lege ob beneficen-
 tiam erga vos in omnibus fanis, in sacri-
 ficiis, libationum et poculorum participes
 effecistis, quos celebratis et colitis pari
 cum heroibus honore, et diis: cum igitur
 hi quidem omnes, poenas legibus dede-
 rint, cum neque venia, neque misericor-

dia, neque plorantes pueri, nomina eorum
 qui bene de republica sunt meriti, refe-
 rentes, neque quicquam aliud eis profue-
 rit: Atrometi literatoris et Glaucothaeae,
 coetus bacchantium ductantis filium, ob
 quod factum alia sacrificula occisa est,
 eum vos nacti, prognatum talibus, nulla
 ex parte reipublicae utilem, non ipsum,
 non patrem, non alium vllum eius necessa-
 rium, dimittetis? quis enim equitatus,
 quae classis, quae expeditio, quae aedi-
 litas, qui coetus, quod munus, quod tri-
 butum, quae benevolentia, quod pericu-
 lum, quid horum omnium ab omni me-
 moria praestitum est ab istis reipublicae?
 atqui si illa praestitissent omnia, neque
 tamen

ταῦτα, μήτε ἐκείνα, ἃ πμωρήσεσθε; ὅκ' ἀναμνησθήσεσθε, ὧν ὅδ' ἔστι κατηγορῶν ἔλεγε Τιμάρχος; ὡς εἰδέν ἐστιν ὁφελῶς πόλεως, ἢ πῶς μὴ νῦν. ὅτι ὅτ' ἀδικουῦντας ἔχῃ, εἰδὲς πολιτείας, ἐν ἣ συγ-
γνώμη καὶ παρὰ γέλιον τῶν νόμων μείζον ἰσχύουσιν. εἰδὲς ἐλεεῖν ὑμᾶς
ἔτε τι μὴτέρα δεῖν τιμῶ Τιμάρχον, γραῦν γυναῖκα, ἔτε τὰ
παιδιά, ἔτε ἄλλον εἰδέναι, ἀλλ' ἐκείνο ὁρᾶν, ὅτι εἰ παρήσεσθε τὰ
τῶν νόμων, καὶ τὰ τῆς πολιτείας, εἴχ' ὀφείλειε ὅτ' ὑμᾶς αὐτὰς ἐλε-
ήσονται. ἀλλ' ὁ μὲν ταλαίπωρος ἄνθρωπος ἡπίμων, ὅτι τοῦτον
εἶδεν ἀδικουῦντα· τέτω δ' αἰσῶ δώσετε εἶναι; διὰ τί; εἰ γὰρ παρὰ
τῶν εἰς ἑαυτὰς ἐξαμαρτανόντων πλῆκαυτῶν ἡξίωσε δίκῃ Αἰσχίνης
λαβεῖν, παρὰ τῶν εἰς τὰ τῆς πόλεως πλῆκαυτα ἡμαρτηκότων, ὧν εἰς
ὅδ' ὧν ἐξελέγχετο, πλῆκῃ ὑμᾶς παρὰ σῆκ' λαβεῖν, τὰς ὁμωμο-
κότας καὶ δικάζοντας; νῦν Δί'. ④ νέοι γὰρ ὑμῶν δὲ ἐκείνων ἔσονται
τὸν ἀγῶνα βελτίους; εἰ γὰρ ἐν τῷ τόνδ' ④ πολιδομήνιοι, δὲ ὧν
τὰ μέγιστα κινδυνεύει τῇ πόλει. παρὰ σῆκ' ὅτι καὶ τῶν φρονιζόντων.
ἵνα τίνων εἰδῆτε, ὅτι καὶ τῶν ἀπώλεσε τὸν Τιμαρχόν, εἰ μὰ Δία,
εἴχ' ἃ τῶν ὑμῶν παίδων, ὅπως ἔσονται σώφρονες, παρὰ σῶν εἰσὶ
γὰρ, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐν νῦν σώφρονες, μὴ γὰρ ἔτω γυνοῖς κα-
κῶς τῇ πόλει, ὡς Αφροδίτη καὶ Αἰσχίνης σωφρονιστῶν δεηθῆναι τὰς
νεωτέρους· ἀλλ' ὅτι βαλδύων ἐγγραφέν, ἂν τις ὡς Φίλιππον ὅπλα

tamen eis recte et gratuito legationis obitae laus accederet, interfici eum utique de- ceret: quod si neque haec, neque illa, non punietis? non reminiscimini quid in ac- cusando Timarcho dixerit? nullum esse usum ciuitatis, quae neruos contra faci- norosos non habeat: neque reipublicae, in qua venia et deprecatio plus valeant legi- bus. neque vos misericordia moueri oportere matris Timarchi, senis mulieris, nec puero- rum, nec denique cuiusquam, sed illud spe- ctandum, si legum et reipublicae curam ab- ieceritis, qui vestri misereatur, inuenturos esse neminem. ille igitur infelix homo igno- minia notatus est, quod istius scelera vidit: isti autem impunitatem concedetis? cur?

nam si ab iis qui in se ipsi deliquerunt, tantas poenas expetiit Aeschines, quid in eos, qui tantis in rebus reipublicae nocue- runt, quorum istum vnum esse constat, a vobis iuratis iudicibus erit statuendum? at hercule adolescentes propter illud iu- dicium vobis erunt meliores? propter istum autem ii qui versantur in republica, per quos in summum ciuitas discrimen addu- citur. est autem et horum habenda ratio. ut autem sciatis, ab isto etiam hunc Timar- chum euersum esse, non ita me dii ament de liberis vestris, quo illi essent modesti, sollicito (sunt enim, Athenienses, iam nunc modesti: absit ut eo loci respublica redi- gatur, ut Aphobeto et Aeschine censoribus indi-

ἀγων ἀλῶ, ἢ σκδὴν τειμεικά, θανάτον εἶναι τὴν ζημίαν. σημείον δέ. πόσον γὰρ ἐδημηγόρει χρόνον Τίμαρχον; πολὺν. ἔκτεν τέτον ἦν Αἰσχίνης ἀπὸ τῆς ἐν τῇ πόλει, καὶ εἰς πόλιν ἡγανάκησεν, εἰς δὲ δεινὸν ἡγήσατο εἶναι τὸ πρᾶγμα, εἰ ὁ τιετὸν λείψ, ἕως εἰς Μακεδονίαν ἐλθὼν, ἑαυτὸν ἐμίσωσε. λέγε δὴ μοι τὸ ψήφισμα λαβὼν αὐτὸ τὸ τοῦ Τιμάρχου. ΨΗΦΙΣΜΑ. ὁ μὲν τοίνυν ὑπὲρ ὑμῶν γράψας, μὴ ἀγειν ἐν τῷ πολέμῳ πρὸς Φίλιππον ὅπλα, εἰ ᾧ μὴ, θανάτῳ ζημιᾶς, ἀπόλωλε, καὶ ὑβρίζαι· ὁ δὲ καὶ τὰ πάντων ὑμετέρων συμμάχων ὅπλα ἐκείνῳ πρὸς ἀδελφὸς ἐτοπὶ, κατηγορεῖ, καὶ πρὸς πορνείας ἐλεγε, ὃ γὰρ καὶ θεοὶ, δυοῖν μὲν κηδεσθῆναι παρρησιόχοι, εἰς ἰδόντες αὖ ὑμεῖς ἀνακράγοιτε, Νικίᾳ τε βδελυγῆ, ὃς ἑαυτὸν ἐμίσωσεν εἰς Αἴγυπτον Χαβρία, καὶ καταράται Κηρυβιδόν, ὃς ἐν ταῖς πομπαῖς ἀνδρὶ βδελυγῆς κωμάζει. καὶ πᾶσι ταῦτα; ἀλλὰ τὸν ἀδελφὸν ὁρῶν Αφρόβητον. ἀλλὰ δῆτα ἄνω ποταμῶν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πρὸς ὅσοι καὶ πρὸς πορνείας ἐρρύησαν λόγοι.

Καὶ μὲν εἰς ὅτῳ ἀπρίαν πῖν πόλιν ὑμῶν ἢ τέττα πονηρία, καὶ ψευδολογία κατέστησεν ἔχει, πάντῃ τὰ ἄλλα ἀφείας, ὃ πάντες ὑμεῖς ἴτε, ἐρῶ. πρὸς τὸν μὲν γὰρ, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πᾶσι παρ' ὑμῶν ἐψηφίσαι, τέττα ἐπέτερον καὶ ἄλλοι πάντες Ἕλληνες· νῦν δὲ δὴ πρὸς ἐρχόμεθα ἡμεῖς, πᾶσι δέδοκται τοῖς ἄλλοις σκοποῦντες, καὶ ὡτα-

indigeat, absit) sed quod ille fenator scripsit, si quis conuincatur, arma vexisse ad Philippum, aut armamenta trirremium, morte mulctandum. cuius rei hoc signum est. nam quamdiu concionatus fuit Timarchus? diu. eo igitur omni tempore in republica fuit Aeschines, et nunquam aegre tulit, aut graue esse duxit, si homo illis moribus, conciones haberet, donec in Macedoniam profectus, seipsum mercede locauit. age, ipsum Timarchi decretum cape, et recita. DECRETUM. qui igitur pro vobis decreuit, ne belli tempore ad Philippum arma ferrentur, sin quis fecisset, capitale fore, periit, et contumelia est affectus, iste autem, qui, et vestrorum sociorum arma illi tradidit, accusat, et de

stupro differit, pro diuino atque hominum fidem, duobus suis affinis assistentibus, quibus conspectis vos exclamaretis, Nicia illo vaecordi, qui se in Aegypto mercede locauit Chabriae, et homine execrando Cerybione, qui in festis absque persona comessatur. sed quid haec dico? atqui fratrem eius videat Aphobetum. sed illa die profecto omnes de impudicitia orationes aduerso, quod aiunt, amni fluxerunt. Verum quanta ignominia rempublicam vestram istius improbitas et mendacitas affecerit, omnibus relictis ceteris, quod nostis omnes vos, id dicam. olim, Athenienses, quid a vobis decretum esset, obseruabant alii Graeci omnes: nunc obambulamus nos, quid visum sit aliis, speculantes, atque auscultantes,

κουσουῶτες, τί τὰ τῶν Ἀρχάδων; τί τὰ τῶν Ἀμφικλυόνων; ποῖ πάρεσι Φίλιππος; ζῇ, ἢ τέθηκεν; οὐ τιαυτα ποιοῦμαι; ἐγὼ δ' ἔδεδοικα, εἰ Φίλιππος ζῇ· ἀλλ' εἰ τ' πόλεως τέθηκε τοῦ τῆς ἀδικήσας μισαίν, ἥ πτωχεύει. ἔδ' ἐφοβεῖ με Φίλιππος, ἂν τὰ παρ' ὑμῶν ὑγαινῇ, ἀλλ' εἰ παρ' ὑμῖν ἄδεια γυμνῇ τοῖς παρ' ἐκείνους μισθαρνεῖν βαρλομήτοις, καὶ σωεῖσσι πινεσ τῆτοις τῶν ὑφ' ὑμῶν πεπιδυμένων, καὶ πάντα τὸν ἐμπεροῦεν χρόνον δυνάμει μὴ πράττειν ὑπὲρ Φιλίππου, νυνὶ ἀναβήσονται ταῦτα φοβεῖ με. τί γὰρ δὴ ποιε, Εὐβουλε, Ηγεσίλεω μὲν κεινομήτῳ, ὃς ἀνεψιός ἐστὶ σοι, καὶ Θρασυβέλῳ πρῶτῳ, τῷ Νικηράτῳ δέω, ὅτι μὲν τ' πρῶτης ψήφου ἔδ' ὑπακῆσαι καλὸν ἡθέλησας, εἰς τε τὸ τίμημα ἀναβᾶς, ὑπὲρ μὲν ἐκείνων ἔδ' ὅτι ἐλεγεσ, ἐδέεσθαι δ' τῶν δικαστῶν συγγνώμῳ ἔχειν σοι· εἴτα ὑπὲρ μὲν συγγενῶν καὶ ἀναγκαίων ἀνθρώπων ἐκ ἀναβαίνεις, ὑπὲρ Αἰσχίνου δ' ἀναβήσῃ; ὃς, ἡνίκα ἐκρενευ Ἀριστοφῶν Φιλόνηκον, καὶ δι' ἐκείνους τῶν σοι πεπραγμένων κατηγόρεσθαι, συγκατηγορεῖσθαι μετ' ἐκείνους σὺ, καὶ τῶν ἐχθρῶν τῶν σῶν εἰς ἐξήλζετο· ἐπειδὴ δ' σὺ μὲν τετρασὶ δεξάμενος, καὶ φήσας καταβαίνειν εἰς Πειραιᾶ δέειν ἦδη, καὶ χεῖματα εἰσφέρειν, καὶ τὰ θεωρικά στρατιωτικά ποιεῖν, ἢ χειροτονεῖν, ἃ σωεῖπε μὲν ὅτι, ἔγραψε δ' ὁ βδελυρὸς Φιλοκράτης, ὅτι ὧν ἀντὶ καλῆς αἰσχρὰν σωεῖν γυμνᾶς

scultantes, quid Arcades? quid Amphictyones? quo proficiatur Philippus? vivatne? an obierit? nonne ita facimus? ego vero id non vereor, an vivat Philippus: illud vereor, ne reipublicae odium in facinorosos et vindicta obierit. neque mihi terrori est Philippus, si vos sani sitis, sed si a vobis impunitas proponetur iis, qui illi mercede feruire non recusant, si illis quidam patrocinauntur, quibus vos fidem habetis, si ii qui omni superiore tempore negarunt se causam Philippi agere, nunc suggestum conscendent: haec mihi terrori sunt. nam cur tandem, Eubule, Hegefileo reo, qui consobrinus tuus est, et Thrasymbulo dudum Nicerati auunculo, cum prima suffragia ferrentur, aduocatus esse, cum

VOL. II.

citarere, noluisti, et ad litis aestimationem progressus, nec pro illorum defensione dixisti quicquam, et iudices precatus es, ut veniam tibi darent: itane, cum hominibus cognatis et necessariis non patrocineris, Aeschini patrocinaberis? qui, cum Aristopho reum ageret Philonicum, et per illum tua acta accusaret, una cum illo te accusabat, et in inimicorum tuorum subfelliis versabatur; postquam autem post istos oratione habita affirmasti, aut iam in Piraeum esse descendendum, et pecuniam conferendam, et theatralem in militarem convertendam, aut iubenda quae et iste defenderat, et nefarius Philocrates decreuerat, vnde factum est, ut pro honesta pace pax turpis fieret, postquam igitur isti,

E e

perpe-

τὴν εἰρήνην, ἔτοι δ' ἐπειδὴ τοῖς μὲν ταῦτα ἀδικήμασι πάντα
 ἀπολωλέκασιν, πνικαῦτα δὴν ἀλάξαι; ἔ ἐν μὲν τῷ δήμῳ κατηγο-
 ρῶν Φιλίππου, καὶ τῷ τῶν παίδων ὤμνους, ἢ μὴν ἀπολωλέναι Φί-
 λιππον, ἂν βεβλήθῃ νῦν ὃ βοηθήσεις τέτῳ; πῶς ἔν ἀπολείται,
 ὅταν τὰς παρ' ἐκείνους δωρεδοκῶντας σὺ σώζῃς; πῶς γὰρ δῆποτέ, Μυ-
 ροκλέα μὲν ἐκείνας, εἰ πῶς τῶν τὰ μέταλλα ἐωνημύρων εἴκοσιν
 ἔξελεξε δραχμάς παρ' ἐκάστου, καὶ Κηφισοφῶντα γραφίῳ ἱερῶν
 χρημάτων ἐδίωκες, εἰ τρισὶν ὕστερον ἡμέραις ἐπὶ τὴν τράπεζαν
 ἔθηκεν ἐπὶ μνᾶς τὰς ὃ ἐχούσας, ὁμολογῶντας, ἔξελεγχόμενοις
 ἐπαυτοφώρῳ ἐπὶ τῷ τῶν συμμάχων ὀλέθρῳ ταῦτα πεποιηκότας,
 τέτῳς ἔ κείνους, ἀλλὰ ἔ σώζειν κελύεις; καὶ μὴν, ὅτι ταῦτα μὲν
 ἐστὶ φοβερά, καὶ περὶ νόμους, καὶ φυλακῆς πολλῆς δεόμενα· ἐφ' οἷς δὲ
 ἐκείνους σὺ ἐκείνας, γέλως, ἐκείθεν ὄψεσθε. ἦσαν ἐν Ηλιδι κλέ-
 ποντες τὰ κοινὰ πνές; καὶ μάλα εἰκός γε. ἔστιν ἔν ὅς τις μετέχεν
 αὐτόθι νῦν τέτῳς ἔ καταλύσαι τὸν δῆμον; ἔδὲ εἷς. πῶς δέ; ἦσαν
 ὅτε ἦν Ολυμπῶ, τοιούτοί πνές ἄλλοι; ἐγὼ μὲν οἶμαι. ἄρ' ἔν διὰ
 τέτοις ἀπώλετο Ολυμπός; ἔ. πῶς ἔν; Μεγάρους ἐκ οἷσθ' εἰναί πνα
 κλέπῳ, καὶ παρεκλέγοντα τὰ κοινὰ; ἀνάγκη καὶ πῶς φηνε. πῶς οὖν
 αἰπῶ αὐτόθι νῦν τέτῳς τῶν συμβεβηκότων πραγμάτων; ἔδὲ
 εἷς. ἀλλὰ ποῖοι, καὶ πνές εἰσὶν ὅ τὰ πνικαῦτα, καὶ τοιαῦτα ἀδι-

perpetratis postea sceleribus omnia perdide-
 runt, tum demum in gratiam rediisti? cum
 pro concione Philippum infeceris, et per
 liberos tuos iuraris, haud dubie perituum
 Philippum, si populus velit: nunc isti opitu-
 laberis? qui peribit igitur, si eos quos ille
 corrumpit largitionibus, tu seruaris? nam
 cur tandem Myroclelem accusabas, quod a sin-
 gulis eorum qui metalla redemerant, vicenas
 drachmas exegisset? cur Cephisophontem
 sacrilegii reum agebas, quod triduo post sta-
 tam diem septem minas numerasset? eos
 vero qui habent, fatentur, conuicti sunt,
 palamque deprehenfi fecisse illa in sociorum
 perniciem, eos non modo non accusas, sed

et seruari iubes? atqui haec esse formidabi-
 lia, et magnam requirere prudentiam et cau-
 tionem, ea vero, quorum tu illos accusasti,
 ridicula, inde perspicietis. fueruntne Elide
 quidam aerarii depeculatores? omnino pro-
 babile est fuisse. an vero quisquam eorum
 auctor, adiutorue fuit abrogandi status popu-
 laris? nullus. quid? fueruntne Olyntho in-
 columi alii quidam tales? equidem, opinor.
 nunquid per istos periit Olynthus? non.
 quid igitur? Megaris nonne putatis aliquem
 fuisse peculatorem, et ex aerario surripien-
 tem? non aliter fieri potest, palamque fa-
 ctum est. quis igitur ibi auctor fuit rerum,
 quae nunc illic acciderunt? nemo horum,
 quales

κἄλλες; ④ νομίζοντες αὐτὰς ἀξιόχρεως εἶναι, ὧς Φιλίππου ξένοι, καὶ φίλοι προσπαγορεύεσθαι, ④ στρατηγῶν τε, καὶ πρῶτα ἀξιέμενοι, ④ μέγας τῶ πολλῶν οἰόμενοι δὲν εἶναι. καὶ Περίλαος ἐκείνους ἐναλχέει ἐν τοῖς Μεγάροις ἐν τοῖς τελακοσίοις, ὅτι πρὸς Φίλιππον ἀφίκετο, καὶ παρελθὼν Πτοιοδωρὸς αὐτὸν ἐξητήσατο, καὶ πλάττω, ὧς γὰρ, καὶ δόξῃ πρῶτος ὢν Μεγαρέων, καὶ πάλιν ὡς Φίλιππον ἐξέπεμψε; καὶ μὲν ταῦτα, ὁ μὲν ἤκεν, ἄγων τὰς ξένοις, ὁ δὲ ἐνδὸν ἐτύθευε τιὰ ταῦτα. καὶ γὰρ ἔστιν, ὅτι ἔσθ' ὅ, ἡ τῶν πονηρῶν μάλλον δὲ λαβεῖσθαι δεῖ, ἢ τὸ, μέγιστον τινὰ τῶν πολλῶν εἶναι γίγνεσθαι. μή μοι σωζέσθω, μηδὲ δαπανέσθω μηδεὶς, ὃν εἰς ὃ δέονα βάλῃ, ἀλλ' ὃν εἰς τὰ πεπραγμένα σώζῃ, καὶ τὸν πόνον, τὴν τε τῶν πονηρῶν ψήφου παρ' ὑμῶν ὑπαρχέτω τυγχάνειν. τῆτο γὰρ ἐστὶ δημοτικόν. Ἐτι τοίνυν, πολλοὶ παρ' ὑμῖν ἐπὶ καίρων γερόνασιν ἰατροῖς, Καλλίστρατος ἐκείνος, αὐτοῖς Αἰσοφῶν, Διόφαντος, τῶν ἐτεροῖν πρῶτον. ἀλλὰ πᾶς τῶν ἐκαστοῦ ἐπρωτόθεν; ἐν τῷ δήμῳ. ἐν τῷ τοῖς δικαστηρίοις, ἐδὲ πᾶς μέλει τῇ τήμερον ἡμέρας ὑμῶν, ἐδὲ τῶν νόμων, ἐδὲ τῶν ὅρκων κρείττων γέγονε. μὴ τίνω μηδὲ νῦν τῆτον ἐάσῃ. ὅτι γὰρ ταῦτα φυλάττοιτε εἰς εἰκότως μάλλον ὑμεῖς, ἢ τῶ τοῖς πρῶτοις, τῶν θεῶν ὑμῖν μελεῖαν ἀναλῶσομαι, οἱ περ αἰεὶ σώζετε τὴν πόλιν πολλὰ τῶν προσηκότων μάλλον. λέγε

quales igitur, et qui sunt, qui tanta et talia facinora designent? qui se dignos esse putant, qui Philippi hospites et amici appellantur, quibus exercitus et summa rerum creduntur, qui prae se multitudinem despicunt. nonne Megaris Perilaus nuper apud trecentos causam dixit, quod ad Philippum venisset, Præodorus autem progressus pro eo deprecatus est, et genere, et opibus, et auctoritate princeps Megarensium, eumque ad Philippum remisit? post, ille conductitios milites adduxit, alter intus talia instruxit. non enim est, non quicquam est rerum omnium, quod magis sit cauendum, quam ne quem vulgo maiorem fieri patiamini. ne

mihī sit incolumis, neque vero pereat quicquam, certi cuiusdam arbitrato, sed is quem facta sua tuentur, contraque, ut ius et æquum est, in istum sententia feratur. hoc enim populare est. Iam sæpe accidit, ut pro ratione temporum, quidam apud vos multum potuerint, ut Callistratus ille, ut Aristopho, Diophantus, alii his antiquiores. sed ubi horum singuli principatum tenuerunt? apud populum. in iudiciis autem, ad hodiernum usque diem nemo vel vobis, vel legibus, vel iureiurando plus valuit. itaque nec istum nunc finatis. hanc enim rem vobis magis esse cauendam, quam istis fidendum, ut sciat, responsa deorum vobis recitabo, qui semper

τὰς μολυβείας. MANTEIAI. ἀκέειε, ὦ ἄνδρες Ἀθλωαῖοι, τῶν θεῶν, οἷα ὑμῖν προλέγασιν; εἰ μὴ τίνων πολεμούντων ὑμῖν ταῦτ' ἀνηγήκασι, τὰς στρατηγὰς λέγασσι φυλάττειν. πόλεμος γὰρ εἰσιν ἡγεμόνες ④ στρατηγοί· εἰ δ' ἐπεποιημένων εἰρήνῃ, τὰς ἐπὶ τῇ πολυλείας ἐφεσηκότες. ἔτοι γὰρ ἡγῶν, τέτοις πείθεσθε ὑμεῖς, ὑπὸ τέτων δέος ἐστὶ μὴ ᾤσασθε. καὶ τὴν πόλιν δεῖν σωέχειν φησὶν ἡ μολυβεία, ὅπως ἂν μίαν γνώμῃ ἔχωσιν ἅπαντες, ἥ μὴ τοῖς ἐχθροῖς ἡδονὴν ποιῶσι. πότῃρον ἔν οἷός, ὦ ἄνδρες Ἀθλωαῖοι, τὸν ῥαυτὰ κακὰ ἐργασμῶν, σωθέντα, ἢ δίκῃ δόντα, ἡδονὴν Φιλίππῳ ποιῆσαι; ἐγὼ μὴ οἶμαι σωθέντα. φησὶ δέ γε ἡ μολυβεία, αἰεὶ δεῖν, ὅπως ἂν μὴ χαίρωσιν ④ ἐχθροί, ποιῶν. ἅπασιν τοίνυν μιᾷ γνώμῃ ᾤσασθε ④ κολάζειν τὰς ὑπερσηκότες π. τοῖς ἐχθροῖς, ὁ Ζεὺς, ἡ Διώνη, παρόντες ④ θεοί. ἔξωθεν ④ ἐπιβεβλυσσόντες, ἐνδοθεν δὲ ④ συμπράττοντες. ὁκοῦν τῶν ἐπιβεβλυσσόντων μὴ ἔργον, τὸ δίδόναι τῶν συμπραττόντων δὲ, λαμβάνειν, καὶ τὰς εἰληφότας ἐκσώζειν. Ἐτι τοίνυν καὶ ἀπ' ἀνθρώπων λογισμῷ τοῦτο ἴδοι τίς, ὅτι πάντων ἐχθρότατον καὶ φοβερώτατον τὸ, τὸν ὑπερσηκότεν ἔαν οἰκῶν γίγνεσθαι τοῖς μὴ τῶν αὐτῶν ἐπιθυμῶσι τῷ δήμῳ. τίσι γὰρ τῶν πραιμάτων ἐγκρατὴς γέγονε Φίλιππος ④ ἀπάντων, καὶ τίσι τὰ μέγιστα καλεῖσθαι τῶν πεπραγμένων, σέψαδε. τῷ ᾧ

per multo magis rempublicam tuentur, quam ipsi magistratus. recita oracula. ORACULA. auditis, Athenienses, qualia dii vobis praedicant? qui, si belli tempore vobis haec respondissent, imperatores cauendos esse vobis monuissent (belli enim duces sunt imperatores) at pace facta, reipublicae gubernatores. hi enim duces sunt, his vos paretis, ab his periculum est, ne decipiimini. urbem porro coniungendam esse monet oraculum, ut omnes consentiant, neque hostibus voluptatem praebeant. vtrum igitur putatis, Athenienses, eum qui tot scelera perpetravit, conferuatum, an mulctatum, voluptatem Philippo praebiturum? equidem opinor con-

seruatum. asserit autem oraculum, semper esse curandum ne hostes gaudeant. omnis igitur hortatur vno animo, ad puniendos eos qui aliquid officii hostibus praestiterunt, Iupiter, Dione, omnes dii. foris sunt qui insidientur, intus qui iuuent insidiatores. proinde insidiatorum munus est, largiri: adiutorum autem, accipere, et eos qui acceperint, tueri. Iam humana etiam prudentia perspicere potest, omnium inimicissimum esse, et maxime periculofum, si princeps ciuitatis iis familiaris fiat, quorum animi a populi studiis abhorrent. quibus enim rebus Philippus omnis subegerit, qua ratione maxima quaeque confecerit, spectate. emendis actionibus

τῶν πωλάντων τὰς προξένους ὠνεῖσθαι, τῷ τὸς πωρησικώτας ἐν ταῖς πόλεσι διαφθείρειν, καὶ ἐπαίρειν τέτοις. ταῦτα τοίνυν ἐφ' ὑμῖν ἔστιν ἀμφοτέρω, εἰὰν βέλησθε, ἀχρεῖα ποιῆσαι τήμερον, εἰὰν τῶν μὴ, μὴ ἐθέλητε ἀκέρει, τοῖς τοιούτοις σωτηροῦσιν, ἀλλ' ὁπιδείξητε ἀκέρει ὄντας ὑμῶν· νῦν γὰρ φασιν εἶναι κύριοι τὸν δὲ πεπρωκότα ἑαυτὸν κολάσσει, ὥς τὸν ἀποκτείνωσι. πάντι μὴ γὰρ εἰκότως ἂν ὀργισθῇ, ὡς ἄνδρες Ἀθιναῖοι, τοιαῦτα πεποιηκότι, καὶ πωρδεωκότι συμμαχοῖς, καὶ φίλοις, ὥς καιρὸς, μεθ' ὧν καλῶς, καὶ κακῶς ἐκάσους ἔχει τὰ πάντα· καὶ μὴν ὑδενὶ μᾶλλον ὑδὲ δικαιότερον ἢ τέτῳ. ὅς γὰρ ἑαυτὸν τάξας τῶν ἀπιστῶντων εἶναι Φιλίππῳ, καὶ μόνῳ καὶ πρῶτῳ ἰδὼν, ὅτι κοινὸς ἐχθρὸς ἐκείνους ἐστὶν ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων, ἡγομολήσας, καὶ πρῶτον, καὶ γέγονεν ὁξαίφνης ὑπὲρ Φιλίππου, πῶς καὶ πολλάκις ἔσθ' ὅστις ἀξίος ἀπολωλέναι; ἀλλὰ μὴν, ὅτι ταῦτα ἔτις ἔχει, αὐτὸς ἔχ' οἷός τε ἀνιλεῖν ἔσθαι. τίς γάρ ἐστιν ὁ τὸν Ἰσχυδρόν πωρσάγων ὑμῖν τοκαταρχάς, ὃν πῶς τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ φίλων τῇ πόλει δίδωρ ἦκεν ἔφη; τίς ὁ συσχυάζων τὴν Ἑλλάδα καὶ Πελοπόννησον Φίλιππον βοῶν, ὑμᾶς δὲ καθύδειν; τίς ὁ τὸς καλὰς, καὶ μακρὰς, καὶ πολλὰς λόγους ἐκείνοις δημογορῶν, καὶ τὸ Μιλτιάδου καὶ Θεμιστοκλέους ψήφισμα ἀναγινώσκων, ὥς τὸν ἐν τῷ Ἰσχυρῶν τῶν ἐφῆδων ὄρεον; ἔχ' ὅστις; τίς

bus ab iis qui vendebant, corrupendis principibus ciuitatum, iisque extollendis. haec autem vtraque in vestra potestate est, hodie, si vultis, facere irrita, si et audire istos noletis, qui talibus hominibus patrocinantur, sed ostendetis, nullam eorum esse apud vos auctoritatem (nunc enim vos in sua potestate esse dicunt) et ipsum venditorem punietis, idque in conspectu omnium. nam cum omnibus iure irascimini, Athenienses, qui talia designarint, et prodiderint focios, et amicos, et occasiones, quibus rebus fit, ut singulorum fortunae omnes vel floreat, vel marcescant: tum vero isti maxime et iustissime omnium. qui enim, cum ex eorum se

esse numero voluerit, qui Philippo diffident, cum solus et primus perspexerit, communem illum esse hostem Graecorum omnium, transfugit ad hostes, et stationem deseruit, et subito factus est Philippi defensor, nonne is multiplex dignus est interitu? haec autem esse vera, nec ipse poterit ire inficias. quis enim est, qui Ischandrum primum ad vos adduxerit, quem amicam reipublicae ex Arcadia huc venire dicebat? quis compilari Graeciam et Peloponnesum a Philippo clamitabat, vos autem dormire? quis, qui praeclaras et prolixas et multas illas orationes declamaret, et Miltiadis et Themistoclis decretum recitaret, et illum in Agrauli facel-

ὁ πείσας ὑμᾶς μόνον οὐκ ἐπὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν πρεσβείας
πέμπειν, ὡς Ἰππευλομοῖνης μὲν ὑπὸ Φιλίππου τῇ Ἑλλάδι,
ὑμῖν δὲ πρεσβῆσαν ταῦτα, καὶ μὴ πρεσβεῖν τὰ τῶν Ἑλ-
λῆνων; εἴχ' ὁ μὲν γράφων τὸ ψήφισμα Εὐεβλῆ ἦν, ὁ δὲ πρε-
σβύων εἰς Πελοπόννησον, Αἰσχίνης ἔτοςί; ἐλθὼν δὲ ἐκείσε ἅπτα
μὲν ποιεῖ διελέχθη καὶ ἐδημηγόρησεν, αὐτὸς ἂν εἰδείη· ἂν δ' ἀπήγ-
γειλε πρὸς ὑμᾶς, ὑμεῖς οἶδ' ὅτι μέμνητε πάντες. βάρεβαρὸν τε
γὰρ πολλάκις καὶ ἀλάστορα τὸν Φίλιππον ὀνομαζόντων, ἐδημηγόρει,
ὥς τὰς Ἀρκάδας ὑμῖν ἀπήγειλεν ὡς ἔχαιρον, εἰ πρεσβείᾳ τοῖς
πράγμασιν ἤδη, (ὥς ἐγείρει) ἢ τῶν Ἀθιναίων πόλις. ὁ δ' ὅτι πάντων
μάλιστα ἀγνοακῆσαι ἔφη· σωλυχεῖν γὰρ ἀπὸν Ἀτρεσίδα πρὸς
Φιλίππου πορευομένην, καὶ μετ' αὐτῇ γυναῖκα καὶ παιδάριον ὡς τριά-
κοντα βαδίζειν, αὐτὸς δὲ θαυμάσας, ἐρέει πινὰ τῶν ὁδοιπόρων,
τίς ὁ ἄνθρωπος ἐστὶ, καὶ τίς ὁ ὄχλος ὁ μετ' αὐτῆς. ἐπειδὴ δ' ἀκῆσαι,
ὅτι Ἀτρεσίδας πρὸς Φιλίππου τῶν Ολυθίων αἰχμαλώτῃ δω-
ρεᾶν ταῦτα ἔχων ἀπέρχετο, δεινὸν αὐτῷ τι δόξαι, καὶ δακρύσαι, καὶ
ὀδυρᾶσθαι τὴν Ἑλλάδα, ὡς κακῶς δάκει, ἢ τοιαῦτα πάθη πει-
ροῖσθαι γινόμενα, καὶ συνεβέλθυσεν ὑμῖν, πέμπειν τινὰς εἰς Ἀρκάδιαν,
οἱ τινες κατηγορήσασιν τῶν τὰ Φιλίππου πραγμάτων. ἀκῆειν γὰρ
ἔφη τῶν φίλων, ὡς εἰαν Ἰππερυφὸν ἢ πόλις ποιήσῃ, ὥς πρεσβείας

lo adolescentum iusiurandum? nonne iste?
quis auctor fuit, tantum non ad mare rubrum
mittendi legatos, tanquam et insidiae fierent
Graeciae a Philippo, et vos deceret id pro-
spicere, et non deferere Graeciae libertatem?
nonne decreti auctor Eubulus fuit, legatus au-
tem in Peloponnesum iste iuit Aeschines?
quo cum peruenisset, quid differuerit, et pro
concione dixerit, ipse nouit: quid vero renun-
ciarit, vos scio meminisse omnis. ita enim
concionabatur, ut barbarum et pestem fae-
pe Philippum nominaret, et nunciabat, quan-
ta laetitia Arcades afficerentur, si iam curam
suscepisset rerum, et expectata esset urbs
Atheniensium. quod vero sibi omnium gra-

vissimum accidisset, id esse dicebat, quod in
reditu in Atrestidam a Philippo abeuntem in-
cidisset, qui secum mulierculas et puerulos
proficiscentis haberet circiter triginta, se
vero miratum, ex viatore quodam quaevisse,
quisnam homo ille esset, et quae turba cum
eo? postquam autem audisset Atrestidam
dono acceptis illis Olynthiorum captiuis a
Philippo abire, indignum facinus sibi esse
visum, et illacrymasse, et doluisse vicem
Graeciae, et segnitiam, quae ad talis iniu-
rias conuiueret, vobisque suasis, ut mittere-
tis aliquos in Arcadium, qui Philippi studio-
sos accusarent. se enim ex amicis audisse di-
cebat, si reipublicae nostrae curae esset, si-
que

πέμψῃ, δίκῃ ἐκείνοι δώσκει. ταῦτα μὲν τοίνυν τότε καὶ μάλα, ὡς ἄνδρες Αθῆναιοι, καλὰ, καὶ τὴν πόλεως ἄξια ἐδημηγόρη· ἐπειδὴ δὲ ἀφίκετο εἰς Μακεδονίαν, καὶ τὸν ἐχθρὸν εἶδε τὸν ἑαυτοῦ, ὅς τῶν Ἑλλήνων, τὸν Φίλιππον, ἄρα γε ὅμοια, ἢ ὡς ἀπλήσια τοῦτοις; πολλὰ γε καὶ δεῖ, ἀλλὰ μήτε τῶν παρόντων μεμνηθεὶς, μήτε τρέπαια λέγειν, μήτε βοηθεῖν μηδενί, τῶν τε κελδούνων μὲν τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὸν Φίλιππον εἰρήνης βελούεας, θαυμάζειν ἔφη, εἰ πρὸς τῶν ὑμετέρων ἰδίων ἄλλον τινα δεῖ πειθεῖσθαι, εἰναί τε τὸν Φίλιππον αὐτὸν, Ἡρόκλεις, Ἑλλωικώτατον ἀνθρώπων, δεινότατον λέγειν, φιλαθῆναιότατον, ἔγω δὲ ἀτόποις τινὰς ἐν τῇ πόλει καὶ δυσχερεῖς ἀνθρώποις εἶναι, ὥς τε οὐκ αἰχμῶεας λοιδορεμύχας αὐτῶν, καὶ βάεβαρην αὐτὸν ἀποκαλέντας. ἔστιν ἔν ὅπως ἂν ταῦτ' ἐκείνα παρηρηκώς, ὁ αὐτὸς ἀνὴρ, μὴ διαφθαρεῖς, ἐτόλμησεν εἰπεῖν; τίς δὲ ἐστίν, ὅς τις ἂν τὸν Ἀτρεΐδαν τότε μισήσας, διὰ τὰς τῶν Ολυπθίων παῖδας ὅτι γυναικα, ταυτὰ Φιλοκράτῃ νυνὶ πράττειν ὑπέμεινεν, ὅς γυναικας ἐλευθέρας τῶν Ολυπθίων ἤγαγε δούρου ἐφ' ὕβρις; καὶ ἔτις ἐπὶ τῷ βδελυγῶς βεβιωκέναι γιγνώσκει, ὥς τε μηδὲν ἐμὲ αἰχρὸν εἰπεῖν νυνὶ πρὸς αὐτὸν δεῖν, μηδὲ δυσχερεῖς, ἀλλὰ τοσούτον εἰπόνῃ μόνον, ὅτι Φιλοκράτης γυναικας ἤγαγε, πάντας ὑμᾶς εἰδέναι, καὶ τὰς παρηρηκότας τὰ μὲν ταῦτα, καὶ ἐλεεῖν, εὖ

que legatos mitteret, poenas illos daturus esse. haec igitur tum, Athenienses, et quidem praeclara, et e dignitate nostrae urbis pro concione dicebat: ut autem in Macedonia venit, et hostem vidit, tum suum, tum Graecorum omnium, Philippum, nunquid his similia aut affinia? minime gentium: sed neque maiorum esse recordandum, neque triumphos praedicandos, neque cuiquam opem ferendam, seque eos qui de sententia Graecorum, de facienda cum Philippo pace deliberari iuberent, demirari aiebat, si in vestris priuatis negociis, alterius vobis assensu esset opus, esseque Philippum ipsum, o dii, omnium studiosissimum Graecorum, e-

loquentissimum, Atheniensium amantissimum, ceterum adeo peruersos esse quosdam et morosos in vrbe homines, ut non erubescerent ei conuicia dicere, et barbarum eum vocitare. fieri potest igitur ut idem vir, illis sermonibus ante habitis, post, haec dicere non dubitasset, nisi corruptus esset largitionibus? quid vero? isne qui Atrestidae tum infestus fuit propter Olynthios pueros et mulierculas, nunc adiutor Philocratis esse non dubitat, qui mulieres Olynthias ingenuas ad libidinem huc adduxit? qui ob vitae petulantiam sic innotuit, ut mihi nulla iam eius flagitia commemoranda sint, aut facinora, sed si tantum dixero, Philocratem huc du-

οἶδ' ὅτι, τὰς ἀτυχεῖς ἔταλαιπώροις ἀνθρώποις ἃς ὄκ' ἠλέησεν Αἰσχίνης, εἰδὲ ἐδάκρυσεν ἐπὶ ταύταις τῶν Ἑλλάδα, εἰ ὥσθ' αὖ τοῖς συμμαχοῖς ὑπὸ τῷ πρέσβειον ὑβρίζον), ἀλλὰ ὑπὲρ αὐτῶν κλαῖναι, ἔτι τὰ τοιαῦτα πεπρεσβευκότῳ, καὶ τὰ παῖδια ἴσως ὥσθ' αὖ καὶ ἀναδιδῶνται. ὑμεῖς ὅτι ἐνθυμείσθε, ὡς ἄνδρες δικασταί, πρὸς μὲν τὰ τέττα παῖδια, ὅτι πολλῶν συμμαχῶν ὑμετέρων καὶ φίλων παῖδες ἀλῶν), καὶ πτωχοὶ ἀειέρον), δεινὰ πεπονθότες διὰ τῶντον· ἔς ἐλεῖν πολλῶν μᾶλλον ὑμῖν ἄξιον, ἢ ὅτ' οὗτοσαῦτα ἠδίκηκότας, καὶ πρὸς τὸν πατέρα, καὶ ὅτι τὸς ὑμετέρους παῖδας ἔτοι, καὶ τοῖς ἐγγόνις πρὸς γράψαντες τῶν ἐκείνων, καὶ τῶν ἐλπίδων ἀπεσερῆκασι. πρὸς δὲ τὰ αὐτὰ τέττα δάκρυα, ὅτι νῦν ἔχειτε ἄνθρωπον, ὃς εἰς Ἀρκαδίαν ἐκέλευεν ἐπὶ τὸς ὑπὲρ Φιλίππου πράττοντας πέμπειν τὸς κατηγορήσοντας. νῦν τοίνυν ὑμᾶς ὄκ' εἰς Πελοπόννησον δεῖ πρεσβεῖαν πέμπειν, εἰδ' ὅδ' ὁδὸν μακρὰν βαδίσαι, εἰδὲ ἐφόδια ἀναλίσκειν, ἀλλὰ ἄλλοι ἔτι βήματα ἐνταυθοῖ πρὸς ἐλθόντα ἕκαστον ὑμῶν, τῶν ὅσων καὶ δικαίων ταύτῃ ψῆφον ὑπὲρ τῶν πατέρων θείας κατ' ἀνδρῶς, ὃς, ὡς γὰρ καὶ θεοὶ, ἐκείνα ἀδιεξήλητον ἐν δόχῃ δεδημηγορηκώς, τὸν Μαραθῶνα, τῶν Σαλαμῖνα, τὰς μάχας, τὰ τρέπαια, Ἰθαίφνης, ὡς ἐπέβη Μακεδονίας, πάντα τὰνδουτῖα τέτοις ἔλεγε, μὴ πρὸς γόνων μεμνήσθαι, μὴ τρέπαια

duxisse mulieres, omnis vos et eos qui circumstant, cetera nosse sciam, et dolere vicem infelicitium et aerumnosarum mulierum, quarum Aeschines non miseretur, nec in eas intuens, Graeciam deplorat, si illae apud socios a legatis contumeliose vexantur, suas quidem fortunas lamentabitur, cum ita se in legatione gesserit, et puerulos fortassis accerseret, et produceret. vos autem cogitabitis, iudices, in respectu ad istius liberos, multorum sociorum vestrorum et amicorum liberos errare, et mendicos circumire, crudeliter tractatos propter istum; quorum vos misereri multo est aequius, quam natorum ita facinorosi et proditoris patris, et vestro-

rum liberum qui sunt ab istis, qui pacem ad posteros quoque extenderunt, etiam spe fortunae melioris spoliati. ipsius autem lacrymas intuentis, vos nunc habere hominem qui vos iussit mittere in Arcadiam, qui Philippi studiosos accusarent. nunc igitur nihil est necesse legatos mittere in Peloponnesum, aut longinquum iter suscipere, aut viaticum impendere, sed illud duntaxat, ut unusquisque vestrum usque ad tribunal progressus, sanctum et aequum suffragium ferat pro patria, contra hominem, qui, o dii immortales, cum illas, de quibus initio dixi, conciones habuerit, de Marathone, de Salamine, de praeliis, de triumphis, statim ut Macedoni-

am

λέγειν, μὴ βοηθεῖν μηδενὶ, μὴ κοινῇ μὲν τῶν Ἑλλήνων βελαδέας, μόνον οὐ καθελεῖν τὰ τεῖχη. καὶ τοι τέτων αἰχίοις λόγοι ἐδένες πώποτε ἐν πᾶσι παντὶ γεγονόσι χρόνῳ παρ' ὑμῖν. πῆς γὰρ ἐστὶν Ἑλλήνων ἢ Βαρβάρων ἔτι σκαῖος, ἢ ἀνήκοος, ἢ σφόδρα μισῶν τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν, ὅς τις, εἴ πῃς ἐργίζῃ, εἰπέ μοι, ὅτι νῦν ἔσῃς Ἑλλάδος ταυτησὶ καὶ οἰκιστῇ, ἔσθ' ὅπ' ταύτῃ ἂν τὴν παροργισίαν εἶχεν, ἢ ὥκεῖτο ὑπὸ τῶν νῦν ἐχόντων Ἑλλήνων, εἰ μὴ τὰς δευτέρας ὑπὲρ αὐτῶν ἐκείνας. ④ Μαραθῶνι ἔτι Σαλαμῖνι παρέχοντο ἡμέτεροι παροργοί; ἔσθ' ἂν εἰς οὗτοι οἶδ' ὅπ' φήσιν· ἀλλὰ πάντα ταῦτα ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἂν ἐλαυνόμενα. εἴθ' ἔς μηδὲ τῶν ἐχθρῶν μηδεὶς ἂν τέτων τῶν ἐλκωμίων καὶ τῶν ἐπαίνων δόποσερήσειε, τέτων Αἰχίνης ὑμᾶς ἐκ ἐᾶ μεμνησθε, ὅτι ἐκ ἐκείνων, ἵνα αὐτὸς δευτέρου λάβῃ. ἔτι μὲν τῶν μὲν ἄλλων ἀγαθῶν, ἐμὲτεσι τοῖς τελευτηῶσιν. ④ ὅτι ἐπὶ τοῖς καλῶς πεπραχθεῖσιν ἐπαινοί, τῶν ἔτι τελευτησάντων ἰδίον κλημᾶ εἰσιν. ἐδὲ γὰρ ὁ φθόνος αὐτοῖς ἐτι πικρὰ καὶ ἐναντιοῦται. ὧν δόποσερῶν ἐκείνοις ὅστις, αὐτὸς ἂν ὅτι ἐπιπρίας δικαίως νῦν σερηθείη, καὶ ταύτῃ ὑπὲρ τῶν παροργόνων ὑμᾶς δίκῃ λάβῃ παρ' αὐτῶν. τισὶ τοῖς μὲν τοι λόγοις, ὅτι κακὴ κεφαλὴ, σὺ τὰ τῶν παροργόνων ἔργα συλήσας, καὶ διασύρας τῷ λόγῳ, πάντα τὰ πρᾶγματα ἀπώλεσας. εἴτα γεωργεῖς ἐκ τέ-

am attigit, omnia his contraria dixit: non recordandum esse maiorum, non triumphos narrandos, nemini opem ferendam, non communiter cum Graecis consultandum, tantum non diruendos esse muros. quibus orationes nullo vnquam tempore apud vos habitae sunt foediores. quis est enim Graecorum et Barbarorum ita vaecors, aut imperitus rerum, aut vsque adeo nostrae vrbi inimicus, qui, si quis roget, age, dic mihi, eius Graeciae quae nunc est, atque incolitur, estne vlla pars, quae nomen suum retineret, atque incoleretur ab iis qui nunc eam obtinent Graecis, nisi in Marathone et ad Salaminem maiores nostri pro eis tanta virtute dimicassent? ne-
Vol. II.

mo id quidem, satis scio, dixerit: sed illud fuisse futurum, vt a barbaris haec omnia caperentur. quibus igitur laudibus et ornamentis illos vel hostium nemo spoliaret, eorum vos Aeschines meminisse non finit, illorum posteros, vt ipse nummos accipiat. ac alia quidem bona nihil attinent ad defunctos: at rerum praeclare gestarum laudes, eorum qui sic oppetiere, propria sunt possessio (neque enim eis inuidia post obitum aduersatur) quibus eos iste dum defraudat, ipse merito nunc dignitate priuabitur, et vos hoc modo maiores vestros recte vlciscimini. talibus verbis, o improbum caput, tu res gestas maiorum depraedatus, et calumniatus, omnia ne-
F f goria

των, καὶ σεμνὸς γέγονας. καὶ γὰρ αὖ τῷτο, πρὸ μὲν ἔργα πάντα τὰ
κακὰ ἐργάσθαι τὴν πόλιν, ὁμολόγησεν γεγραμμάδην, καὶ χά-
ριν ὑμῖν ἔχειν τοῦ χαιροῦνθ' ἡμῶν, καὶ μέτερον παρῆχεν ἑαυτόν·
ἐπειδὴ δὲ μύρια ἐργάσαι κακὰ, τὰς ὁφρὺς ἀνέσπακε, καὶ, ὁ γε-
γραμματοδύκως Αἰσχίνης, εἶποι πρὸς, ἐχθρὸς δὴθέως, καὶ κακῶς φησὶν
ἀκηκοέναι, καὶ διὰ τὴν ἀγορᾶς πορεύεσθαι, τοιμάπον καθεὶς ἄλλοι
τῶν σφυσῶν, ἴσα βαίνων Πυθοκλῆϊ, τὰς γνώσεις φυσῶν, τῶν Φι-
λίππου ξένων ἐφ' ὧν εἰς ὅδ' ὑμῖν ἤδη, τῶν ἀπαλλαγῆναι τοῦ
δήμου βελονδῶν, καὶ κλύδωνα καὶ μολύβδον τὰ καθεστηκότα πρᾶ-
γματὰ ἡγουμένους, ὁ τέως ἐπὶ πρῶτον τὴν Θόλον. Βέλομαι
τίνων ὑμῖν ἐπὶ κεφαλαίων ἐπελθεῖν, ὃν τρέπον ὑμᾶς κατεπολι-
τεύσας Φίλιππον, πρὸς λαβὼν τέρας ὅτι θεοὶς ἐχθρὸς πάντι
δὲ ἀξίον ἐξετάσαι καὶ θεάσασθαι τὴν ἀπάτην ὅλην. τὸ μὲν γὰρ
ἀπ' ἀρχῆς, τὸ ἐξ ἡμέρας ἐπὶ θυμῶν, διαφορομένους αὐτὸς τὴν χώραν
ὑπὸ τῶν ληστῶν, καὶ κεκλεισμένων τῶν ἐμπορίων, ὥστε ἀνόνητον ἐκεί-
νον ἀπάντων εἶναι τῶν ἀγαθῶν, ὅτι τὰ φιλοδύστροπα λέγοντας
ἐκείνοις ἀπέειλε ὑπὲρ αὐτῶν, τὸν Νεοπτόλεμον, τὸν Αἰσιόδημον,
τὸν Κτισφῶντα· ἐπειδὴ δὲ ἤλθομεν ὡς αὐτὸν ἡμεῖς ὅτι πρὸς βίαις,
ἐμὴν δόξα μὲν τῷτον δὴθέως, ὅπως σωεῖται ἐκ σωαγωνιῆται τῶν
μιαρῶν Φιλοκράτης, καὶ τῶν τὰ δίκαια βελονδῶν ἡμῶν πρᾶττειν

gocia perdidisti. postea istis dictis et factis
praediatus nobis et magnificus exstitisti. nam
illud, antequam rempublicam omnibus cla-
dibus affecisset, fatebatur, se fuisse scribam,
et gratiam habere vobis de creditis magistra-
tibus, et moderatum se praebebat. postea-
quam autem infinita scelera designavit, su-
percilium erigit, ac si quis dicat, Aeschines
qui scriba fuit, statim hostis est, statim male
audisse se dicit, et per forum ambulat, veste
ad talos usque demissa, pari cum Pythocle
gradu incedens, buccas inflans, Philippi
hospitem et amicorum vobis iam vnus est,
qui a populo recedere volunt, et tempesta-
tem atque insaniam receptum statum in-

terpretantur, qui non ita pridem Tholom
adhuc adorabat. Libet autem vobis summa-
tim percurrere, quibus calliditatibus vos Phi-
lippus, ascitis istis nefariis adiutoribus, cir-
cumuenerit: omnino autem operae precium
est, perpendere et spectare fraudem vni-
uersam. ab initio cum pacem expeteret,
latronibus eius regnum diripientibus, clau-
sisque mercatibus, ut nullis omnino suis
bonis frui posset, misit huc qui humana
ipsius verba renunciarent, Neoptolemum,
Aristodemum, Ctesiphontem: ut autem nos
legati venimus, statim istum conduxit, ut
defenderet, et adiuuaret nefarium Philo-
cratem, et nos qui bona fide res agere in-
stitueremus,

πείεσαι. συνέγραψε ὃ Ἐπιστολῶν ὡς ὑμᾶς, ἢ μάλιστα ἂν ὤετο
 τῆς εἰρῆνῆς τυχεῖν. ἦν δὲ οὐδὲν μᾶλλον μέγα αὐτῷ καθ' ὑμῶν
 εἶδ' ἔγωγε πρᾶξαι, εἰ μὴ Φωκίας ἀπολῇ· τῆτο ὃ ὅκ ἦν δύσπορον.
 σωῆκτο γὰρ αὐτῷ τὰ πρᾶγματα, ὥσπερ ἐκ τύχης, εἰς καιρὸν
 τοῖστον, ὥς ἢ μηδὲν, ὧν ἐβέλετο εἶναι διαπράξαας, ἢ ἀνάγκῃ
 εἶναι ψύσαας, Ἐπορεῖσαι, ἔ μάρτυρας τ' αὐτῇ κακίας πάντας
 Ἑλλῶας καὶ Βαρβάρους ποιήσαας. εἰ μὲν γὰρ πρῶσδέξατο Φω-
 κίας συμμαχοῖς, καὶ μεθ' ὑμῶν τὰς ὅρκους αὐτοῖς ἀποδοίη, τὰς
 πρὸς Θεσσαλὰς καὶ Θηβαίους ὅρκους ἀπαβαίνειν διθυς ἀναγκαῖον
 ὡς, ὧν τοῖς μὲν, τῶν Βοιωτῶν συνεξαίρησεν ὁμωμόκῃ, τοῖς δὲ,
 τῶν Πυλαίων συγκαταστήσιν· εἰ ὃ μὴ πρῶσδέχοιτο, ὥσπερ οὐ
 πρῶσίη, ὅκ ἐάσειν ὑμᾶς παρελθεῖν αὐτὸν ἡγήτο, ἀλλὰ βοη-
 θήσιν εἰς Πύλας. ὅπως, εἰ μὴ παρεκράδητε, ἐποιήσατε ἂν. εἰ δὲ
 τῆτο γήροιο, ὅκ ἐνεῖναι παρελθεῖν ἐλογίζητο. καὶ ταῦτα εἰ παρ'
 ἄλλων αὐτὸν ἔδει πυθέας, ἀλλ' αὐτὸς ὑπῆρχε μάρτυς ἑαυτῷ
 πρᾶγματι. ὅτε γὰρ τὸ πρῶτον ἐκράτισε Φωκίας ὁ Φίλιππος,
 καὶ διέφθειρε τὰς ξένους αὐτῶν, ἔ τὸν ἡγέμενον, καὶ στρατηγοῦντα
 Ονόμαρχον, τότε τῷ ὄντων ἀνθρώπων ἀποδύτων ἐδενὸς ἔτε Ἑλ-
 λῶν, ἔτε Βαρβάρου βοηθήσαντι Φωκῶσι, πλὴν ὑμῶν, οὐχ
 ὅπως παρελθὲν, ἢ διεπράξατο ὧν ἡβελήθη π παρελθὼν, ἀλλ'

stitueremus, superaret. scripsit et epistolam
 ad vos, qua se vel in primis pacem impe-
 traturum putavit. nihilo magis tamen et-
 iam sic ei quicquam gerere magnum con-
 tra vos licebat, nisi Phocensis perdidisset:
 id vero expeditum non erat. contractae e-
 nim eius res erant tanquam fato quodam,
 hoc modo, ut aut nihil eorum quae vellet,
 posset consequi, aut necesse haberet men-
 tiri, peierare, et testis suae improbitatis
 facere omnis et Graecos et Barbaros. si e-
 nim Phocensis socios recepisset, et vobis-
 cum eis iusiurandum dedisset, Thebanis et
 Thessalis datum iusiurandum statim violare
 coactus esset, quorum se illis Boeotiam sub-

acturum, his Pylaeam redditurum iurauerat:
 sin eos non recepisset, sicut non admittebat,
 non permissuros vos sibi, ut progredere-
 tur, putabat, sed auxilia missuros ad Pylas. id-
 que, nisi decepti essetis, fecissetis. quod si
 fieret, satis videbat sibi aditum esse inter-
 clusum, neque id ei erat ex aliis cogno-
 scendum, sed ipsemet eius rei sibi testis erat.
 ut enim primum Phocensis subegerat Phi-
 lippus, et milites eorum occiderat, ac du-
 cem atque imperatorem Onomarchum, tum
 si mortalium omnium nemo neque Grae-
 cus, neque Barbarus opem tulisset Phocen-
 sibus, praeter vos, non modo non pene-
 trasset, aut ingressus eorum quae voluit
 perpe-

εἰδὲ πρὸς ελθεῖν ἐγὼς ἡδυνήθη. ἤδει ὃ σαφὲς, οἶμαι, τῆτο, ὅπ-
 νῳ, ἡνίκα ἐσαΐαζε μὴ αὐτὰ τὰ Θετταλῶν, καὶ Φερᾶιοι πρῶτον
 καὶ σιωπηκοὺς εἶναι, ἐκείνους ὃ Θεβαῖοι, ἐν μάχῃ ἡττητοί, καὶ τρέ-
 παιον ἀπ' αὐτῶν εἰσῆκε, ὅτε ἐνεσι παρελθεῖν, εἰ βοηθήσεται ὑμεῖς·
 εἰδὲ, ἂν ἔπιχειρῇ τοῖς ὅπλοις, διωκῆτε, εἰ μὴ τις τέχνη πρὸς-
 γρησέται. πῶς οὐ μὴτε ψεύσομαι φθνεῶς, μὴτε ἔπιπορκεῖν
 δόξας, πάνθ' ὅσα βέλομαι, διαπράξομαι; πῶς; ἔτως. εἰάν
 Αθιωμαίων πινὰς εὖρω εὖ Αθιωμαῖοις ἐξαπατήσοντες. ταύτης γὰρ
 ἐκ ἐτ' ἐγὼ τ' αἰσχύνῃς κληρονομῶ. ἐνταῦθεν (4) μὴ παρ' ἐκείνου
 πρέσβεις πρὸς λέγον ὑμῖν, ὅτι Φωκίας καὶ πρὸς δέχεσθαι Φίλιππον
 συμμάχους· ἔτοι ὃ ἐκδεχόμενοι, τοιαῦτα ἐδημηγόρουν, ὡς Φα-
 νεῶς μὴ καὶ καλῶς ἐχέει πρὸς Φίλιππον πρὸς δέξασθαι εὖ Φω-
 κίας συμμάχους, διὰ τὰς Θεβαῖους καὶ τὰς Θετταλὰς, εἰάν δὲ
 γῆν) τῶν πραγμάτων κύριος, καὶ τ' εἰρήνης τύχη, ἅπτε ἂν σω-
 θέας νῦν ἀξιώσασθαι αὐτὸν, ταῦτα ποιήσῃ τότε. τί μὴ τίνῳ
 εἰρήνῃ, ταύταις ταῖς ἐλπίσι καὶ ταῖς ἀδασκδουαῖς καὶ ταῖς ἐπαγω-
 γαῖς, εὖρω πρὸς ὑμῶν ἀνδρῶν Φωκίων. τί μὴ ὃ βοήθειαν εἰδὲ μὴ
 ταῦτα κωλύσαι, τί μὴ εἰς τὰς Πύλας, ἐφ' ἣν αἱ πενήκοντα τριή-
 ρεις ὁμόσε ἐφώρμεν, ἢ, εἰ πορδύοιτο Φίλιππος, κωλύοιτε ὑμῖς.
 πῶς οὐ; τίς τέχνη πάλιν αὐτὸν γρησέει πρὸς ταύτης; τὰς χρε-

perpetrasset quicquam, sed nec prope acce-
 dere potuisset. satis autem illud norat, opi-
 nor, se tum, cum inter Thessalos, et se
 non optime conveniret, et Pheraei primum
 militiam detrectarent, et Thebani succu-
 buissent, praelioque victi essent, et tro-
 paeum de eis erectum, non penetrare posse,
 si vos opem ferretis: nec, si armis conaretur,
 quicquam perfecturum, nisi dolus accessisset.
 quo pacto igitur nec aperte mentiar, et sine
 periurii infamia, omnia quae volo conse-
 quar? quomodo? sic. si quos Atheniensis
 inuenero, qui Atheniensis decipiant: id
 enim probum iam meum non erit. inde fa-

ctum est, ut eius legati vobis ante dicerent,
 Phocensis a Philippo in societatem non re-
 cipi: isti autem succedere, atque ita con-
 cionati sunt; palam non sane commodum
 esse Philippo, in societatem recipere Pho-
 censis, propter Thebanos et Thessalos, sed
 si summa rerum potiretur, et pacem impe-
 traret, quae nunc eum pacisci postulemus,
 tum facturum. pacem igitur his pollicita-
 tionibus et dolis et illecebris a vobis sine
 Phocensibus impetrarunt. post, prohiben-
 dum erat, ne ad Pylas auxilia mitterentur:
 cuius rei gratia L. triremes in propinquo in
 ancoris stabant, ut si proficisceretur Philip-
 pus,

τοὺς ὑμῶν ἀφελῆσθαι, καὶ ἐπισηῆσαι τὰ πρᾶγματα ἀγαγόντας
 ἀφνω, ἵνα, μὴδ' ἂν βέλῃσθε, διωήσεσθε ἐξελθεῖν. ἐκοιῶ ταῦθ'
 ἔτοι πρᾶξις φαίνον). ἐγὼ δ', ὥσπερ ἀκηκόατε ἤδη πολλά-
 κες, ἐχὶ διωθεῖς περαπελθεῖν, ἀλλὰ καὶ μισθωσάμενοι πλοῖον
 κατεκωλύθην ἐκπλῦσαι. ἀλλὰ ἐπεὶ πρὸς Φωκέας ἔδει Φι-
 λίπῳ, καὶ ἐκόντας ἑαυτοὺς ἐνδεῖναι, ἵνα μὴδὲς χρεόν ἐγγή) τοῖς
 πρᾶγμασι, μὴδ' ἐνδυνίον ἔλθῃ ψήφισμα παρ' ὑμῶν μὴδέν.
 οἰκοῦν, ὡς μὲν (4) Φωκεῖς σωθήσονται, πρὸς τῶν Αθιναίων πρέ-
 σβων ἀπαγγελθήσεται). ὡς τε ἐπὶ πρὸς ἐμοὶ διαπτεῖ, τέτοις πρὸς
 σας, ἑαυτὸν ἐγχειρεῖ. τὰς δ' Αθιναίοις αὐτὰς μελαπεμφόμεθ'
 ἡμεῖς, ἵνα πᾶντα ὅσα ἂν βέλων), νομίσθῃς ὑπάρχειν σφίσι,
 μὴδέν ἐνδυνίον ψηφίσων). οὗτοι δ' ἑαυτὰ ἀπαγγελοῦσι παρ'
 ἡμῶν καὶ ὑποχρήσονται), ἐξ ὧν μὴδ' ἂν ὅποιον ἢ, κινήσονται). τὸν
 τὸν τρόπον καὶ τοιαύταις τέχναις, ὑπὸ τέτων τῶν κάκιστα ἄπολε-
 μῶν ἀνθρώπων, πᾶντα τὰ πρᾶγματα ἀπώλετο. καὶ γὰρ τοὶ
 πρὸς αἰῶμα, ἀντὶ μὲν δ', Θεσπιάς οἰκιζομένης ἰδεῖν, Ορχομενὸν
 καὶ Κορώνειαν ἡκίστατε ἡνδραποδισμένης ἀντὶ δ' τοῦ, τὰς Θήβας
 ταπεινάς γνέσθαι, καὶ περὶ αἰεθλῶναι τὴν ὕβριν καὶ τὸ φρόνημα
 αὐτῶν, τὰ τῶν συμμάχων τῶν ὑμετέρων Φωκίων τείχη κατεσκά-
 πτετο, Θηβαῖοι δ' ἦσαν (4) κατασκάπτοντες, (4) διοικιστῆς ὑπ'

pus, vos prohiberetis. quid igitur? quae ite-
 rum fraus hic excogitabitur? tempora vo-
 bis eripienda erant, et negotium ita ducen-
 dum, ut subito ingrueret, ac vos, nec si
 velletis, possetis egredi, itaque istos fecisse
 constat. ego vero, ut iam saepius audistis,
 non prius abire potui: sed et naue con-
 ducta sum retentus. iam opus erat, ut et-
 iam fidem haberent Philippo Phocenses, se-
 que ultro dederent, ne res differretur, neque
 contrarium a vobis senatusconsultum ede-
 retur. proinde ab Atheniensium legatis nun-
 ciandum fuit, Phocensis conseruatum iri:
 ut, tametsi aliquis mihi diffidat, illorum pro-

missis fretus, se mihi tradat. Atheniensis
 autem ipsos, accersemus nos, ut omnia quae
 volunt, sibi parata esse existimantes, nihil
 contrarium decernant. illi autem a nobis
 talia nunciabunt et promittent, ut quicquid
 tandem fiat, non commoveantur. ad hunc
 modum et talibus technis, ab istis perdi-
 tissimis hominibus omnes res sunt perditae.
 itaque statim non Thespias et Plataeas in-
 staurari vidistis, ut decebat: sed Coroneam
 et Orchomenum euerfas esse audiistis: non
 Thebas depressoas, nec insolentiam Theba-
 norum et ferociam cohibitam, sed Pho-
 censem, sociorum vestrorum, moenia di-
 ruta,

Αἰσχίνε τῷ λόγῳ· ἀντὶ τοῦτο, τὴν Εὐβοίαν ἀντ' Ἀμφιπόλεως ὑμῖν
 παροδοθῆναι, ὁρμητήρια ἐφ' ὑμᾶς ἐν Εὐβοίᾳ Φίλιππον παροσ-
 καλασθῆναι, ἔτι Γερασῶ καὶ Μεγάρῳ ἐπιβελδύων διατελεῖ·
 ἀντὶ τοῦτο, τὸν Ωρωπὸν ὑμῖν ἀποδοθῆναι, καὶ Δρύμιν, καὶ τὴν πρὸς
 Πηνακίῳ χώραν, μετ' ὅπλων ἐξερχόμεθα, ὅ, τέως ἦσαν Φωκεῖς
 σῶοι, ἐδὲ πολεῖ ἐποιήσαμιν· ἀντὶ τοῦτο, τὰ πάντα ἐν τῷ ἱερῷ
 κατασθῆναι, καὶ τὰ χρήματα εἰσπραχθῆναι τῷ θεῷ, ὅ μὲν ὅλγες
 Ἀμφικλύονες φύγῃσι ἔτι ἐξελήλυτοι, καὶ ἀνάστατον αὐτῷ ἡ
 χώρα γέγονεν, ὅ δ' οὐδὲ πόπολις ἐν τῷ παρόντι γεγονότις,
 Μακεδόνες βάρβαροι, νῦν Ἀμφικλύονες εἶναι βιάζοντες, ἐὰν δέ τις
 παρὰ τῶν ἱερῶν χρημάτων μνηστὴρ κατακρημνίζῃ, ἡ πόλις τοῦτο, τὴν
 παροδοτείαν ἀφῇ, καὶ γέγονε τὰ πράγματα πάντα, ὥσπερ
 αἰνίγμα τῇ πόλιν· ὅ μὲν, ἐδὲν ἐψύχῃσι, ἔτι πάντα ὅσα ἐβελήθη
 διαπέπρακται, ὑμεῖς τοῦτο, ἅπτε εὐξαισθε ἀν' ἐλπίσθοντες, τὰναντία
 τέτων ἐωράκατε γνόνμενα. καὶ δοκεῖτε μὲν εἰσὶν ἄγαν, πε-
 πόνθατε τοῦτο δεινότερα, ἢ πολεμουῦντες, ἔτοιμοι τοῦτο χρήματα ἔχουσιν
 ἐπὶ τέτοις, καὶ μέλει τῇ τήμερον ἡμέρας, δίκην ἐδεδώκασιν. Οἱ
 τοῦτο ταῦθ' ἀπλῶς δεδωροδόκῳ, καὶ πρὸς ἔχουσιν ἀπάντων τέτων
 ἔτοιμοι, πολλαχόθεν μὲν ἔγωγ' οἶμαι δῆλον ὑμῖν εἶναι πάλαι,
 καὶ δέδοικα, μὴ τὸναντίον ἐβέλομαι ποιήσω, σφόδρα ἀκρεβῶς

ruta, eaque diruta a Thebanis, quorum vr-
 bem Aeschinis verba in pagos redegerunt
 scilicet. non vobis Euboea tradita est pro
 Amphipoli: sed Philippus in Euboea prae-
 fidia munit ad bellum vobis inde inferen-
 dum, et Gerasto et Megaris insidiari non
 desistit. non vobis Oropus restituitur: sed
 de Drymo, et agro ad Panactum armis di-
 micamus, quod saluis Phocensibus, nun-
 quam fecimus. non patrii ritus in templo
 Delphico obseruantur, non Apollini pecu-
 nia redigitur, sed germani Amphictyones
 exsulant et exterminantur, eorumque regio
 vasta iacet, qui vero ante nunquam fue-
 runt Amphictyones, barbari Macedones,

ii nunc vi Amphictyones esse volunt. quod
 si quis de sacra pecunia mentionem fece-
 rit, de saxo delicitur, et vrbi nostrae ora-
 culi praerogatiua est erepta, et totum ne-
 gocium reipublicae nostrae factum est ae-
 nigmatis instar. ille et nihil mentitus est,
 et quae voluit confecit omnia vos, cum ea
 quibus optari meliora nequeant, sperauerit-
 tis, eorum contraria fieri vidistis, et, cum
 in pace viuere videamini, acerbiora per-
 pessi estis, quam si bellum gereretur, isti
 pecuniam habent, et in hunc usque diem
 poenas non dederunt. Haec autem omnino
 confecta esse largitionibus, et precium eo-
 rum omnium habere istos: iamdudum vo-
 bis

δείκνυμαι περὶ μὲν τοῦ διοχλῶ πάλαι τῆτο αὐτὸς ὑμᾶς εἰδόν-
 τας· ὅμως δὲ ἐν ἐπὶ καὶ τόδε ἀκρόαζε. ἔστιν ὄντινα ὑμεῖς, ὧς ἄνδρες
 δικασαί, τῶν πρέσβων, ὧν ἐπεμψεν Φίλιππος, χαλκῶν κήσαι;
 ἀνὲν ἐν ἀγορᾷ; τί δέ; δοίητ' ἀνὲν ἐν Πρυτανείῳ σίτησιν, ἢ ἄλλω
 πινὰ δωρεάν, αἷς πᾶτε οὖν διεργέτας; ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι.
 διὰ τί; ἔτε γὰρ ὑμεῖς γε ἀχάριστοί ἐστε, ἔτε ἀδικοὶ ἄνθρωποι, ἔτε
 κακοί· ἀλλ' ὅτι πάνθ' ὑπὲρ Φιλίππου καὶ ἐδοκίμην ὑπὲρ ὑμῶν
 ἐπραξαν, εἵποιτε ἀνὲν ἐν ἀληθείᾳ καὶ δίκαια. εἴτα οἶεσθε ὑμεῖς μὲν
 ἔττω γινώσκων, τὸν δὲ Φίλιππον ἔχ' ἔττω; ἀλλὰ τέτοις δίδοναι
 τοσαύτας καὶ τιλικαύτας δωρεάς, διότι ὑμῶν δικαίως καὶ
 καλῶς ἐπρέσβυσαν; οὐκ ἐστὶ ταῦτα. τὸν γὰρ Ηγήσιππον ὁρᾶτε,
 καὶ τὸς μετ' αὐτοῦ πρέσβεις ὅπως ἐδέξατο, τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ,
 ἀλλὰ Ξενοκλείδην τῶν τοιοῦτον ποιητὴν ἐξεκέρυξεν, ὅτι αὐτοὺς
 ὑπεδέξατο, πολίτας ὄντας. τοῖς μὲν γὰρ ὑπὲρ ὑμῶν λέγουσι
 δικαίως ὅσα ἀνὲν φρονῶσι, τῆτον τὸν τρόπον περσφένε· τοῖς δὲ
 πεπρακόσιν ἑαυτὰς, ὡς τέτοις. ταῦτ' ἐν μαρτύρων; ταῦτ' οὖν
 ἐλέγχων τινῶν ἐτι δεῖται μειζόνων; ταῦτ' ἀφαιρήσειαί τις ὑμῶν;
 Εἶπε τοίνυν μοί τις ἄρτι περσελθὼν περὶ τῆς δικαστικῆς πράξιμα
 καινότατον πρῶτον· Χάρημι καὶ κατηγορεῖν παρεσκευάσθαι, καὶ διὰ
 τῆς τῆς τρόπου, καὶ διὰ τῶν τῶν λόγων, ἐξαπατήσιν ὑμᾶς ἐλ-

bis multifariam declaratum esse arbitror, et vereor, ne contra quam volo faciam, et dum id accurate conor ostendere, vobis molestus sum, rei iamdudum gnaris, sed tamen et hoc audite. estne legatorum aliquis, quos Philippus huc miserit, cui vos acream in foro statuam decerneretis? quid vero? an victum in Prytaneo daretis? aut aliquod aliud praemium, quo benemeritos honoratis? equidem non opinor. cur? neque enim vos ingrati estis, neque homines iniurii, neque mali: sed eo vos facturos negaretis (idque vere et recte) quod pro Philippo omnia, pro vobis nihil prorsus egissent, cum vos igitur ita sentiat, putatis aliter Philippum esse animatum, at-

que istis tot et tanta largiri munera propterea, quod pro vobis legationem recte et vere obierint? fieri non potest. Hegesippum enim, et collegatos eius videtis ut acceperit, cetera taceo. sed Xenoclidem poetam egie in exilium, quod eos, cuius suos, hospitio exceperat. sic cum illis agit qui vere et ex animo causam vestram agunt, qui vero se ipsos vendiderunt, eos tractat, ut istos. haec igitur testes, haec aliqua maiora argumenta requirunt? haec quisquam vobis extorquebit? Dudum autem ante curiam quidam venit, et mihi rem dixit omnium absurdissimam: instituisse eum Charetem accusare,

πίζειν. ἐγὼ δὲ, ὅτι μὴ πάντα τρόπον κρινόμενός· Χάρες, δι' ἐρεθίσ-
σε) πτωχῶς καὶ δυνοϊκῶς, ὅσον ἡ ἐπ' ἐκείνῳ, πρᾶξις ἡ πρὸς ὑμῶν,
διὰ τὴν ὅθεν ἐπὶ χεῖμασι λυμαίνοντο τοῖς πράγμασι, πολλῶν
ὑπερῶν, οὐ πάνυ δι' ἰσχυρίζομαι, ἀλλ' ὑπερβολῶς ποιήσομαι·
ἔσω γὰρ, πάντα τὰ ληθῆ λέξεν ὅτι ἀπὸ τῆς καὶ ἔτω τοίνυν
κομιδῇ γέλως ἐπὶ κατηγορεῖν ἐκείνους τῆς καὶ. ἐγὼ γὰρ Αἰσχίνῳ ἐδε-
νός αἰπώμαί τῃ ἐν τῷ πολέμῳ παραχθέντων τέτων γὰρ εἰσιν
④ στρατιῶται ὑποδύθωνοι· ἐδὲ δὲ ποιήσαντες τὴν πόλιν εἰρήνην. ἀλλ'
ἀρεῖ τέτε πάντα ἀφίμῃ. τί οὐκ λέγω, καὶ πόθεν ἀρχομαι κατη-
γορεῖν; δὲ, ποικιλήρης τὴν πόλεως εἰρήνην, Φιλοκράτῃ σιωπεῖν,
ἀλλὰ μὴ τις τὰ βέλῃς γράφῃσι· καὶ δὲ, δῶρα εἰληφέναι· τοῦ,
μετὰ ταῦτα ἐπὶ τὴν ὑπέρτας πρεσβείας ὅθεν χρόνους κατατείνειν,
καὶ μηδὲν ὦν παρσιδᾶσαι ὑμῖς, ποιῆσαι· δὲ, φενακίσαι τὴν πόλιν,
καὶ παρσιδᾶσαι ἐλπίδας, ὡς ὅσα βεβλόμεθα ἡμεῖς, Φίλιππος
πρᾶξις, πάντα ἀπολωλέκεναι· δὲ, μετὰ ταῦτα ἐτέρων παρσιδᾶσαι
φυλάττειν τὸν ῥαῦτα ἡδίκηκότα, τοῦτον ἐκείνῳ σιωπορεῖν.
ταῦτα κατηγορεῖν. ταῦτα μέμνητε. ἐπεὶ δικαίαν εἰρήνην καὶ ἴσῳ,
καὶ μηδὲν πεπρακότας ἀνθρώποις μηδὲ ψευσαμένοις ὑπερῶν, καὶ
ἐπὶ νοῦν, καὶ παρσιδᾶσαι ἐκείνους. στρατηγός δὲ εἶπες ἡδίκηκεν ὑμᾶς,
ἐχὶ κοινωνεῖ ταῖς νῦν δυνάμεις. ποῖός γὰρ στρατηγός Αἰών, τίς δὲ

cusare, atque eo modo et iis verbis decipi
posse vos sperare. ego vero, si accusetur
Chares, inuentum iri eum fideliter et bene-
vole modis omnibus pro vobis egisse, quic-
quid in ipso fuerit: propter eos autem, qui
suis corruptelis negocia perderent, tanto
fuisse inferiorem, non magnopere contendo.
sed nimium isti largiar. esto, vere Aeschini-
nes de eo dicat omnia: etiam sic tamen
admodum ridiculum erit, eum ab isto ac-
cusari. ego enim nihil quod in bello com-
missum est, Aeschini imputo (id enim a
ducibus requirendum est) neque pacem fac-
tam a republica: sed hactenus condono
omnia. quid igitur dico? unde accusare in-
cipio? quod, dum pacem respublica face-

ret, Philocrati suffragatus est, non iis qui
suadebant optima: quod munera accepit:
quod deinde in posteriore legatione tempora
consumpsit, et nihil eorum quae vos man-
dauertis, fecit, quod fucum fecit reipu-
blicae. et excitata spe, quae vellemus nos,
Philippum esse facturum, omnia perdidit,
quod postea, cum alii praemonerent, ca-
vendum esse eum, qui vos tot iniuriis affe-
cisset, ipse defendit. haec accuso, haec me-
mineritis. nam iustam pacem et aequam,
homines item incorruptae fidei, et post nihil
mentitos, etiam laudassem, et corona do-
nari iussissem. si quis autem vos dux affecit
iniuriis, id ad hanc reddendae rationis cau-
sam nihil attinet. quis enim dux Alon,
quis

Φωκέας ἀπολώλεκε; τίς ᾗ Δορίσκον; τίς ᾗ Κερσοβλέπῳ; τίς ᾗ ἱερὸν ὄρεα; τίς δὲ Πύλας; τίς δὲ πεποίηκεν ἄχρ' ἢ Ἀθηναίων οὐδὲν διὰ συμμάχων καὶ φίλων εἶναι Φιλίππῳ; τίς δὲ Κορωνέειαν, τίς Ορχομενὸν, τίς Εὐβοίαν ἀλλοτεῖαν; τίς Μέγαρον πρῶτον ὀλίγον; τίς Θηβαίους ἰσχυροὺς; τέτων γὰρ ἔδεν, τσούτων ἔτι πλείονων ὄντων, διὰ τοὺς στρατηγοὺς ἀπώλετο, οὐδ' ἐν τῇ εἰρήνῃ συγχωρηθὲν, πεσόντων ὑμῶν, ἔχει Φίλιππος, ἀλλὰ διὰ τούτοις ἀπώλετο, καὶ τὴν τούτων δωροδοκίαν. ἀν' ἵνῃ ταῦτα μὴ φύγῃ, πλὴν δὲ, καὶ πάντα μᾶλλον λέγῃ, ἐκείνως αὐτὸν δέχεσθαι οὐ στρατῷ δικάζομεν. ὁ δὲ τέτων κρίνει. μὴ λέγε εἰ τίς αἰπὸς ἐστὶ καὶ ἄλλος ἢ τῷ Φωκέων ὀλέθρου, ἀλλ' ὥς οὐ σωμαίπιος εἶ, δαΐξον. τί οὖν, εἴπε Δημοσθένης ἡδίκη, νυνὶ λέγεις, ἀλλ' ἔχ' ὅτε τὰς δυνάμεις ἐδίδοις, κατηγόρεις; δι' αὐτὸ γὰρ εἶ τῷτο ἀπώλεται δίκαιος. μὴ λέγε, ὡς καλὸν εἰρήνην, μηδὲ συμφέρον· ἔδεις γὰρ αἰπάται σε ἔτι ποιήσας τὴν πόλιν εἰρήνην. ἀλλ' ὥς ἔχ' αἰχρὰ, καὶ ἐπονείδισα, καὶ πολλὰ ὕστερον ἔξηπατήμεθα, καὶ πλεονέκτητα ἀπώλετο, ταῦτα λέγε. τέτων γὰρ ἀπώλεται ἡμῖν αἰπὸς σὺ δέδειξαι. καὶ τί δὴ μέλει νυνὶ τὸν τὰ τοιαῦτα πεπονηκότα ἐπαινέει; ἀν' οὕτω φυλάττειτε αὐτὸν, οὐχ' ἔξει τί λέγειν, ἀλλὰ τίνα ἄλλως ἐνταῦθα ἐπαρεῖ τὴν Φωνήν, καὶ πεφωναστικῶς ἔσαι.

quis Phocensis perdidit? quis Doriscum? quis Cerfobleptem? quis sacrum montem? quis Pylas? quis effecit, ut per socios et amicos usque ad Atticam Philippo esset iter? quis Coroneam, quis Orchomenum, quis Euboeam alienavit? quis Megara paulo ante? quis Thebanos firmavit? quae quamquam tot tantaque sunt, nihil tamen eorum, culpa ducum periit, neque vestro consensu concessum in pace, Philippus tenet: sed ea per istos perierunt, eorumque corruptelas. quod si haec fugerit, et errarit, et quidvis potius dixerit, sic ei occurrere. non de duce iudicium facimus: non horum criminum reus es, ne dic, etiam alium quempiam prae buisse causam Phocensium excidio: sed

VOL. II.

te insontem esse ostendito. quid igitur, si quid deliquit Demosthenes, nunc narras, et non, cum rationem redderet, accusabas? nam propter hoc ipsum dignus es exitio. ne dic, quam res bona sit pax atque utilia. nemo enim pacis a republica factae auctorem te esse dicit: sed, non turpiter et flagitiose, post multis in rebus nos esse deceptos, non omnia periisse, id dicito. horum enim omnium te esse auctorem, id nobis est ostensum. cur vero hactenus eum qui talia designavit, laudas? si sic ab eo caueritis, nihil habebit, quod respondeat: sed frustra vocem hic acuet, et declamabit. sed fortassis et de voce necessario dicendum est, nam ea quoque magnopere fretus esse

G g

fertur,

καίτοι καὶ αὖτις τῇ Φωνῇ ἴσως εἰπεῖν ἀνάγκη· πάντῃ γὰρ μέγα καὶ ἐπὶ ταύτῃ φρονεῖν αὐτὸν ἀκρόω, ὡς καθυποκρινέμενον ὑμᾶς. ἐμοὶ δὲ δοκεῖτε ἀτοπώτατον ἀπάντων ἀν ποιῆσαι, εἰ, ὅτε μὲν τὰ Θυέσου καὶ τῶν ἐπὶ Τροίᾳ κακὰ ἠγωνίζεσθε, ἐξεβάλλετε αὐτὸν, καὶ ἐξεσυνείητε ἐκ τῶν θεάτρων, καὶ μόνον ἐκ καλεσθέντες ἔτῳ, ὥς τε τελουμένων, τοῦ τελουμένου ἀποσῆναι· ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἐπὶ τῇ σκηνῇ, ἀλλ' ἐν τοῖς κοινοῖς, καὶ τοῖς μεγίστοις τῇ πόλει πρὸς γυμνασίου μνηστῆρας εἰργασθαι κακὰ, τιμωρικάτως ὡς καλὸν φθιτορὶ ὡς περὶ σέχοι. μηδαμῶς. μηδὲν ἀβέλτερον ὑμεῖς πάθητε, ἀλλὰ λογίζεσθε, ὅτι δὲ, κήρυκα μὲν ἀν δοκιμάζητε, εἰ δὲ φωνῇ, σκοπεῖν· πρὸς οὐδὲν δὲ, καὶ τῶν κοινῶν ἀξιουμὲν πρὸς πρᾶξιν, δίκαιον καὶ φρόνημα ἔχοντα, ὡς μὲν ὑμῶν μέγα, πρὸς δὲ ὑμᾶς ἴσον. ὥσπερ ἐγὼ Φίλιππον μὲν οὐκ ἐθαύμασα, οὐδὲ αἰχμαλώτοις θαυμάσας ἔσωσα, οὐδὲν δὲ ὑπερβαλόντα· οὐδὲ δὲ ἐκείνῳ μὲν περὶ κυλινδῆτο, ἐκ τῆς παιᾶνας ἦδεν, ὑμῶν δὲ ὑπερεώρα. ἔτι τοίνυν, ὅταν μὲν ἴδῃτε δεινότητα, ἢ δὲ φωνίαν, ἢ τὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων ἀγαθῶν ἐπὶ χερσὶ καὶ φιλοτίμῃ γεγενημένον δούλῳ, συγχαίρειν καὶ συνασκεῖν ἀποδύτας δὲ· κοινὸν γὰρ ὑμῖν ἅπασιν τοῖς ἄλλοις τοῦτο τὸ ἀγαθὸν γίνεται· ὅταν δὲ ἐπὶ δωρεῶν, ἐκ πονηροῦ, καὶ πονηρὸς ἥτονος λήμματος, ἀποκλείειν,

fertur, ut actionis vehementia vos debellaturus. facturi autem estis, mea quidem opinione, omnium ineptissime, si quem Thyestes et Troiani belli mala repraesentantem eiecistis, et exsibilastis e theatris, et tantum non lapidibus obruistis, usque adeo donec a tertiarum actione partium dimouistis: cum, postquam non in scena, sed in republica et maximis negotiis civitatis infinita scelera perpetravit, tum demum ut belle sonantem attente audietis. minime vero. absit a vobis ea stultitia: cum praeco approbandus est, id spectandum esse ducite, an sit vocalis. legatum autem et reipublicae

gubernatorem, cum virum esse bonum tum magnum pro vobis et aequum erga vos animum habere oportet. sicut ego Philip-pum non sum admiratus, sed captivos admiratus servavi, neque dissimulaui quicquam. iste vero et ante illum procidebat, et paeanas cantabat, et vos despiciebat. ad haec, siue eloquentia, siue claritate vocis, siue alio quopiam commodo bonum virum et vestri studiosum praeditum videritis, congratulari omnes et excolere debetis (id enim bonum vobis omnibus fit commune) sin hominem corruptum et improbum, quique omni lucello vincitur: excludere, et acerbè atque

καὶ πικρῶς, καὶ ἐνδοτιῶς ἀκένει, ὡς πονηρία δυνάμεως δόξαν
 δὲραμμένη παρ' ὑμῶν, ἐπὶ τὴν πόλιν ἐστίν. ὁρᾶτε δὲ ἀφ' ὧν ὅδε
 δὲδοκιμῆ, πηλίκᾳ τῇ πόλει περὶέθηκε πρᾶγματα. αἱ μὲν τοί-
 νυν ἄλλαι δυνάμεις, ὁπρὸς εἰσιν αὐτὰρκεῖς ἢ δὲ τοῦ λέγειν,
 ἂν τὰ παρ' ὑμῶν τῶν ἀκρόντων ἀνίσῃ, διακόπτεται. ἔτι οὖν
 ἀκένει τέτοι, ὡς πονηροῦ, καὶ δωροδόκου, καὶ ἐδολοῦ ἐργωτοῦ
 ἀληθές. ὅτι δὲ ἔμῳ κτ' τὰ ἄλλα, ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸς αὐτὸν
 τὸν Φίλιππον πρᾶγματα, πῶταχοῦ συμφέρεται τετονὶ ἐαλω-
 κέναι, θεάσασθε. εἴτε γὰρ ἤξει ποτὲ εἰς ἀνάγκην τῶν δικαίων τι
 ποιεῖν τῇ πόλει, τὸν τρόπον μεταθήσεται· νῦν μὲν γὰρ περὶ-
 ρηται, τὰς πολλὰς ἐξαπατῶν, ὀλίγοις θεραπύειν, ἂν δὲ τέττοις
 ἀπολωλότας πύθη, ὑμῖν τοῖς πολλοῖς, καὶ πῶτων κυρίοις, τὰ
 λοιπὰ ποιεῖν βεβλήσεται· εἴτ' ἐπὶ τῇ αὐτῇ, ἥσπερ νῦν, ἐξουσίας καὶ
 ἀσελγείας μῆνι, τοὺς ὁτιοῦν ἂν ἐκείνῳ ποιήσοντας δυνήσκοντες
 ἐκ τῇ πόλει ἐσεῶν, ἂν τέτοις ἀνέλπητε. εἰ γὰρ οἰόμενοι δίκην
 ὑφ' ἑξέν, τοιαῦτα ἐπραξαν, τύτοις, ἂν τὰ παρ' ὑμῶν αὐτοῖς
 ἀφελῇ, τί οἶδε ποιήσιν; ποῖον Εὐθυκράτην; ποῖον Λαδέν-
 νον; τί ἔχ' ὑπερβαλεῖν πρὸς δότιν; τίνα δὲ ἔμῳ πῶτων τῶν
 ἄλλων χεῖρ πολίτην ὑπάρξειν; ὁρῶντα τοῖς μὲν ἅπαντα
 πεπρακόσι, χεῖματα, δόξαν, ἀφορμὴν, τὴν Φιλίππου ξενίαν

atque hostiliter aduersari. improbitas enim facultatis apud vos adepta opinionem, reipublicae perniciofa est. videte quibus laudibus iste floret, eae laudes in quae negocia rempublicam coniecerint? ac ceterae quidem facultates suis ipsae viribus nituntur; sed eloquentia, si auditorum studiis destituitur, intercidit. sic igitur audite istum, ut improbum, ut corruptum, ut nihil veri dicturum. iam non propter cetera duntaxat negocia, sed propter illa ipsa etiam, quae cum Philippo vobis sunt, omnino esse vtile ut condemnnetur, spectate. siue enim aliquando in necessitatem veniet praestandi

aliquid reipublicae quod debet, mutabit ingenium (nunc enim instituit populum decipere, et paucos colere, at si eos perisse audierit, populo et vobis, penes quos summa rerum est, cetera praestare volet) sin eandem, qua nunc vitur, licentiam et petulantiam retinebit, eos e ciuitate, qui ad nutum illi parati essent, sustuleritis, si istos sustuleritis. si enim, cum putarent se poenas duros, talia commiserunt, eos, sublato vestri metu, quid facturos putatis? quem Euthycratem? quem Lasthenem? quem proditore non superaturos? quem reliquorum ciuium non deteriore fore? qui vi-

πείουσαν· τοῖς δὲ δικαίους τε παρέχουσιν ἑαυτούς, καὶ πρὸς ἀηλωκόσι χρήματα, πράγματα, ἀπεχθείας, φθόνους πείοντα παρ' ἐνίων; μηδαμῶς. ἔτε γὰρ πρὸς δόξαν, ἔτε πρὸς δισέβειαν, ἔτε πρὸς ἀσφάλειαν, ἔτε πρὸς ἄλλο ἑδὲν ὑμῖν συμφέρει, τῷτον ἀφῆναι· ἀλλὰ τιμωρησαμένους πείδειγμα ποιῆσαι πᾶσι καὶ τοῖς πολίταις, καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησιν.

deat iis qui vendiderunt omnia, pecuniam, auctoritatem, opes, Philippi hospitium suppetere? iis autem qui se bonos viros prae-buerunt, et insuper etiam sumptus fecerunt, molestias, inimicitias, invidiam superare apud nonnullos? absit hoc, absit: ne-

que enim ad gloriam, neque ad pietatem, neque ad securitatem neque ad ullam denique rem aliam vobis prodest, istum ut absoluat: sed ut eum in exemplum omnium et civium et aliorum Graecorum puniat.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ
ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ
Λ Ο Γ Ο Υ
ΤΟΥ ΑΙΣΧΙΝΟΥ.

Αθηναῖοι Φιλίππῳ πολεμήσαντες, ὕστερον ἐπείσθησαν ὑπὸ Ἀριστοδήμου καὶ Νεο-
πτολέμου καὶ Κτησιφῶντος, εἰρήνην πρὸς αὐτὸν ποιήσασθαι. καὶ ἐπεμψαν δύο
πρεσβείας· τὴν μὲν πρότεραν περὶ τῆς εἰρήνης, τὴν δευτέραν δὲ, ἀποληφομένην τὰς
ὀρκας. ἐν αἷς ἀμφοτέραις ἦσαν πρεσβευταὶ Δημοσθένης καὶ Αἰσχίνης. ὡς ἔν ἐπα-
νήκον ἐκ τῆς ὑστέρας πρεσβείας τῆς ἐπὶ τὰς ὀρκους, ἐγράψαντο παραπρεσβείας
Αἰσχίνην Δημοσθένης τε καὶ Τίμαρχος. τὸν μὲ οὖν Τίμαρχον πρὸ τῆς παρα-
πρεσβείας ἀγῶνος, γραψάμενος Αἰσχίνης ἐταιρήσεως, ἠτίμωσε· πρὸς δὲ Δημο-
σθένην ἀπολογεῖται. ἐνίοι μὲν ἔν φασι γεγραφέναι μὲν τὰς λόγους ἀμφοτέρους, ἔ
μὲν τοι γε εἰρῆσθαι· οἱ δὲ καὶ εἰρῆσθαι φασι, καὶ κεκινδυνεύκειναι τὸν Αἰσχίνην τριά-
κοντα ψήφοις ἀλῶναι, ὅμως μὲν τοι ἀποφυγεῖν, Εὐβούλῃ αὐτῷ τῷ δημαγωγῷ
συναγωνισαμένῃ, ἔ μὲν τοι παρὰ πᾶσιν ἀπογνωσθῆναι αὐτῷ τὸ Φιλίππιζεν,

GESTO bello cum Philippo, Aristodemus
tandem, Neoptolemus et Ctesipho, aucto-
res fuerunt Atheniensibus, pacis cum eo facien-
dae. itaque bis legatos miserunt, principio pro-
pter pacem, deinde ad exigendum iusiurandum.
inter quos utroque tempore Demosthenes et Ae-
schines fuerunt. ut igitur ex posteriore legatione
ad iusiurandum exigendum missa reuerſi fuerunt,
Aeschinem Demosthenes et Timarchus perperam
orbitae legationis accusarunt. ac Timarchum qui-

dem, antequam in iudicium veniret ea causa, Ae-
schines prostitutae pudicitiae conuictum, in ordi-
nem coegit: contra Demosthenem autem se de-
fendit. sunt qui dicant, utrumque has orationes
scripsisse, sed non habuisse: sunt qui etiam habi-
tas esse affirmant, et Aeschinem xxx duntaxat
calculorum praesidio euasisse, atque absolutum
esse Eubuli opera, viri in republica magnae au-
ctoritatis, non tamen ab omnibus liberatum ea
suspicionem, quasi cum Philippo faceret, ut et ipse
in

ὡς αὐτὸς ἐν τῷ προσιμίῳ παραδηλοῖ, καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς Στεφάνου. Ἐν μὲν ἐν τῷ πρώτῳ προσιμίῳ κατ' ἀρχὴν εἰς εὐνοίαν παρακαλεῖ τὸς δικαστὰς, τὸν ἀντιδίκον καὶ τὴν κατηγορίαν διαβάλλων, καὶ τῇ κινδύνε τοῦ μέγεθος, καὶ ὡς ψεῦδος συκοφαντῶντα. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ γόηματι, πρᾶγμα εἰρημένον ἐν τῇ κατηγορίᾳ διαβάλλει, καὶ πιστῆται ἀξιοπίστως, ὡς καὶ αὐτῶν εἰδότεων ὅτι ψεῦδος ἔστι. καὶ τῆτο δὲ εἰς διαβολὴν τῆς ἀντιδικίας. καὶ τὰ ἐξῆς ὁμοίως εἰς εὐνοίαν ἑαυτοῦ, καὶ διαβολὴν τοῦ ἀντιδίκου.

in exordio innuit, et Demosthenes in oratione de Corona. In primi exordii initio benevolentiam captat iudicum, aduersario et accusatione criminanda, et magnitudine periculi ac falsitate calumniae conquerenda. in altera sententia, partem quandam accusationis perstringit, et ma-

gna grauitate confirmat, eam ipsa etiam iudicum conscientia esse falsam. quod et ipsum ad criminationem aduersarii pertinet. referuntur et cetera deinceps, tum ad benevolentiam ipsi comparandam, tum ad odium aduersario coglandum.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ

ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

ΛΟΓΟΣ.

ΔΕΟΜΑΙ ὑμῶν, ὦ Αθλωαῖοι, ἐθελῆσαι μετ' ὀνοίας ἀκῆσαι με λέγονθ', ὑπολογιζομένοις τό, τε μέγεθ' τῆς κινδυνῆς, ἔ τὸ πλῆθος τῶν αἰτιῶν, πρὸς αἷς ἀπολογήσασθαι με δεῖ, καὶ τὰς τέχνας καὶ τὰς κατασκευὰς τοῦ κατηγορεῖ, καὶ τὴν ὁμολογίαν· ὅς ἐτόλμησε πρὸς ἀνδράς, ὁμωμοκότας τῶν ἀνιδίκων ὁμοίως ἀμφοτέρων ἀκῆσαι, τὴν δὲ κινδυνεύοντ' ὦσιν μὴ ὑπομένειν. καὶ ταῦτ' εἶπεν, καὶ δι' ὀργὴν· ἐδεῖ γὰρ τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως διαβαλλομένοις ὀργίζεσθαι, οὐδ' ὅτι τὰ ληθῆ λέγοντες, κωλύει λόγῳ τυχεῖν τὸν φεύγοντα, καὶ γὰρ πρὸς τερρὴν κατηγορίαν ἰσχύει πρὸς τοὺς ἀκῆσαι, πρὶν ἂν ὁ φεύγων ἀπολογίας τυχῶν, ἀδυνατήσῃ τὰς πρὸς ἐξημέρας αἰτίας ἀπολύσασθαι· ἀλλ', οἶμαι, Δημοσθένος καὶ χαίρει δικαίοις λόγοις, καὶ δὲ ἔγω πάρε-

ORO vos, Athenienses, ut me dicentem benevole audire velitis, considerata et periculi magnitudine, et multitudine criminum, quae refutanda mihi sunt, et accusatoris artibus, infidiis atque crudelitate: qui non dubitarit eos viros exhortari, qui sacramento adacti sunt se aequis animis vtrunque aduersarium audituros, ut rei ne vocem quidem tolerant. idque dixit, non per

iracundiam (nemo enim mentiens iis irascitur, qui iniquo crimine petuntur, et qui vera dicunt, ii dicendae causae potestatem non adimunt reo, neque enim accusatio prius apud auditores valet, quam reus defensionis facultate concessa, obiecta crimina refellere non potuerit) sed illud in causa est, quod Demosthenes veris orationibus non delectatur, neque ita se parauit, sed. vestram

σκόδασαι, ἀλλὰ τὴν ὑμετέραν ὀργὴν ἐκκαλέσασθαι βεβέλη), καὶ κατηγόρηκε δωροδοκίας, ἀπίθαι δὲ ὦν πρὸς τὴν ὑποψίαν ταύτην. τὸν γὰρ ἐπὶ ταῖς δωροδοκίαις οὐ δικαστὰς πρὸς ἐπὶ ὀργίζεσθαι, αὐτὸν χεῖρ τῶν τοιχῶν ἐργῶν πολὺ ἀφεςῆναι. Εμοὶ δὲ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, συμβέβηκε τῷ Δημοσθένει ἀκρόνῃ κατηγορίας, μήτε δεῖσαι πώποθ' ἔτως, ὥς ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ, μήτ' ἀγανακτῆσαι μᾶλλον ἢ νυν, μήτ' εἰς ὑπερβολὴν ὁμοίως ἡδῆναι. ἐφοβήθην μὲν γὰρ, καὶ ἐπὶ καὶ νυν τεθορύβηναι, μή πινες ὑμῶν ἀγνοήσισί με, ψυχαγωγηθέντες τοῖς ἐπιβεβηκυμένοις καὶ κακοήθεσι τέτοις ἀντιθέτοις. ἐξέβην δὲ ἐμαυτῷ, καὶ τὴν αἰτίαν βαρέως ἠνεγκα, ὅθ' ὕβρις καὶ παρρησία εἰς γυναῖκα ἐλθούσαν καὶ τὸ γένος Ὀλυνθίαν κατηγόρημα. ἤδην δὲ, ὅτ' αὐτὸν ἐπὶ τῇ αἰτίᾳ ὄντα ταύτης ἐξεβάλετε, καὶ τῶν σεσωφρονημῶν ἐν τῇ βίῳ μοι χάριν ἀπειληφέναι νομίζω. ὑμᾶς μὲν ἔν ἐπαινῷ καὶ διαφερόντως ἀγαπῶ, ὅτι τῇ βίῳ μᾶλλον τῷ τῶν κεινομῶν πεισθύνετε, ἢ ταῖς πρὸς τῶν ἐχθρῶν αἰτίαις· αὐτὸς δ' οὐκ ἂν ἄποσαίλω τῷ πρὸς ταύτ' ἀπολογίας. εἰ γάρ τις ἢ τῶν ἐξωθεν ἀπειρηκόντων πείσεται· χερδὸν δὲ
 ④ πλείους τῶν πολιτῶν πάρεσιν· ἢ τῶν δικαζόντων ὑμῶν, ὥς ἐγὼ τοιούτῳ περὶ διαπέπραγμα, μὴ μόνον εἰς ἐλεύθερον σῶμα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ τυχόν, ἀδίκῳ εἶναι μοι τὸν λοιπὸν βίον νομίζω.

stram iracundiam inflammare voluit, meque acceptorum munerum accusavit, homo ad eam suspicionem inferendam ineptus. nam qui iudices hortatur, ut largitionum corruptelis irascantur, eum oportet ipsum ab eiusmodi factis plurimum abhorreere. Sic autem accidit, Athenienses, ut audita Demosthenis accusatione, neque unquam sic ut hoc die pertimuerim, nec magis indignatus sim quam nunc, neque etiam pari laetitia exultarim. timui enim, idque nunc etiam me turbat, ne qui vestrum me ignorent, deliniti insidiosis istis et maliciosis contrapofitis. et extra me ipsum raptus sum, crimenque grauitur tuli, cum me contumeliae

et proteruitatis in mulierem ingenuam et genere Olynthiam admittae accusaret. delectatus autem sum, cum eum id crimen tractantem eiecistis, quo facto, vitae modestae gratiam mihi perfolutam esse existimo. vos igitur laudo, et singulari amore prosequor, qui vitae reorum magis credatis, quam criminationibus inimicorum, ipse tamen hac defensione non cedam. nam siue foris circumstantis coronae (sere autem maxima pars ciuium adest) siue vestrum qui pro tribunali sedetis cuiquam persuasum est, me tale aliquid commisisse non tantum in hominem ingenuum, sed vel in quemlibet, reliquum vitae mihi tempus acerbum

καὶ μὴ, παρῆχθης τῆς ἀπολογίας, ἐλέγξω καὶ τὴν αἰτίαν εἶσαν
 ψυδῆ, καὶ τὸν τολμήσαντ' εἰπεῖν, ἀνόσιον καὶ συκοφάνην, καὶ τὰλλα
 πάντα μηδὲν ἀδικῶν φαίνωμαι, θανάτῳ τιμῶμαι. Παράδοξόν
 δέ μοι κακεῖνόν ὁ λόγος ἐφάνη, καὶ δεινῶς ἀδικόν, ὅθ' ὑμᾶς ἐπη-
 ρώτα, εἰ οἷόν τ' εἶναι ἐν τῇ αὐτῇ πόλει Φιλοκράτης μὲν θάνατον
 κατὰ ψήφισαός, ὅτι καταγνὺς ἀδικεῖν ἑαυτὸν τὴν κρίσιν ἔχ' ὑπέ-
 μινεν, ἐμὲ δ' ἀπογνῶναι. ἐγὼ δ' ἐπ' αὐτῷ τέτῳ δικαίως ἂν ὑπο-
 λαμβάνω μάλιστα σωθήσεάς. εἰ γὰρ ὁ καταγνὺς ἑαυτοῦ, καὶ μὴ
 παρὼν, ἀδικεῖ, ὁ δὲ ἀπογνὺς, ἐν τῷ σώματι τοῖς νόμοις καὶ τοῖς πο-
 λίταις παρῶν, οὐκ ἀδικεῖ. Περὶ ὃ τ' ἄλλης κατηγορίας δέομαι
 ὑμῶν, ὧς ἄνδρες, ἐάν τι παρῶν, καὶ μὴ μνηστῶν, ἐπερωτᾶν με, καὶ
 δηλῶν, ὅτι ἐάν ποθῇτέ με ἀκῶσαι, μηδὲν προκατεγνωκότες ὡς
 ἀδικῶ, ἀλλ' ἴση τῇ εὐνοίᾳ ἀκῶσιν. ἀπορῶ δ' ὁπόθεν χεὶρ πρῶτον
 ἀρξάσθαι, διὰ τὴν ἀνωμαλίαν τ' κατηγορίας. σκέψασθε ὃ, ἂν ὑμῖν
 εἰκός τι πρῶτον πάχεν δόξω. εἰμὶ μὲν γὰρ ὁ κινδυνεύων ἐγὼ
 νυνὶ παρὶς τῷ σώματι τ' ὃ κατηγορίας τὴν πλείω πεποιήται
 Φιλοκράτης, καὶ Φρυώνος, ἐκ τῶν ἄλλων συμπρόσβρων, καὶ Φι-
 λίππου, ἐκ τ' ἐριλῆος, καὶ τῶν Εὐβόλου πολιδμάτων. ἐν ἅπασιν
 δὲ τέτοις ἐγὼ τέταγμα. μόνον δ' ἐν τῷ λόγῳ φαίνεται κη-
 δεμῶν τ' πόλεως Δημοσθένος, ὅς δ' ἄλλοι παρόντες, διατε-

cerbum puto, quod nisi in defensionis pro-
 gressu, et crimen illud esse falsum demon-
 straro, et qui id afferre ausus fuit, nefa-
 rium calumniatorem, et si cetera omni cri-
 mine vacaro, mori non recuso. Admirabilis
 illa etiam mihi visa est oratio, et supra mo-
 dum iniusta, cum vos percontaretur, num
 fieri posset, ut in eadem ciuitate Philocrates
 capitis condemnaretur, quod facinorum con-
 scientia perterritus, iudicio se non stitisset:
 ego vero absoluerer. ego vero ob idipsum
 maxime conseruandum esse me arbitror.
 nam si is qui ipse sese condemnauit, atque
 e medio excessit, peccat, is nimirum qui
 sese absoluit, et corpus suum legibus et ci-

VOL. II.

vibus tradit, non peccat. De reliqua accu-
 satione vos oro, Athenienses, si quid prae-
 termisero, et silentio praeteriero, ut me sci-
 scitemini, et significetis, quid ex me audire
 velitis, meque sine praeiudicio vllius delicti,
 sed pari beneuolentia audiat. dubito autem
 unde mihi primum sit ordiendum, ob accu-
 sationis confusionem. cuius dubitationis an
 causam habeam, sic considerate. ego nunc
 in capitis discrimen sum adductus: accu-
 sationis autem maxima pars consumpta est
 criminando Philocrate, Phrynone, et reli-
 quis legatis, Philippo item, et pace, et Eu-
 buli actis. atque iis omnibus ego sum in-
 fertus. solum autem in tota oratione de rep.

H b

folli-

τέλεχε γὰρ εἰς ἡμᾶς ὑβρίζων, καὶ λοιδορίας ψευδεῖς οὐκ ἐμοὶ μόνον λοιδορέμεν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις. ὃν δὲ ἔτως ἀπμάζει, πάλιν ἐκ μεταβολῆς, ὅπως τύχη, ὥσπερ Ἀλκιβιάδην ἢ Θεμιστοκλῆ κείνων, οἱ πλεῖστον τῶν Ἑλλήνων δόξῃ δῖνησαν, δυνήσκειναι μὲν αἰπᾶται με τὰς ἐν Φωκίδι πόλεις, ἀπηνόητων δὲ ἀφ' ὑμῶν τὸν ἐπὶ Θράκης τόπον, ἐκβεβληκέναι δὲ καὶ τὴν δὲ ἑσχῆς Κερσοβλέπῳ, ἀνδρα φίλον καὶ σύμμαχον τὴν πόλεως, ἐνεχείρησε δὲ ἀπεικάζειν με Διονυσίῳ, τῷ ἡγεμονίῳ τῆς Σικελίας τυράννῳ, καὶ μὲν παρὰ τῆς κραυγῆς πολλῆς παρεκελεύσασθαι ὑμῖν τὸ θηροῦ φυλάξασθαι, καὶ τὸ τὴν ἱερείας ἐνύπνιον. τὴν ἐν Σικελίᾳ διηγῆσθαι. ἔγωγε δὲ ἂν τὸ πρᾶγμα ἰδέσθαι, ἐφθόνησέ με ταῖς διαβολαῖς, τὰς αἰτίας δυνάμεις τῶν πεπραγμένων καὶ τῶν ἐμοῖς λόγοις, ἀλλὰ τῶν ὅπλοις τοῖς Φιλίππῳ. Πρὸς δὲ τοσαύτῳ τόλμῳ καὶ τερατείᾳ ἀνθρώπου, χαλεπὸν ἐστὶ διαμνημονεύσαι τὰ λεχθέντα καθ' ἕκαστα, καὶ λέγειν μὲν κινδυνὸς πρὸς ἀπροσδοκίτας διαβολὰς. ἢ δὲ οἶμαι σαφεσάτερος μοι οὗτος λόγος ἔσται, καὶ γνωρίμους ὑμῖν ἐστὶ δικαίους, ἐπὶ τοῖς ἀρεστοῖς, ἀπὸ τῶν πρὸ τῆς εἰρήνης λόγων, καὶ τῆς αἰρέσεως τῆς πρεσβείας. ἔγωγε γὰρ ἂν μάλιστα καὶ μεμνήσομαι, καὶ διωήσομαι εἰπεῖν, καὶ ὑμεῖς μαθήσεσθε. ἀποφύγετε γὰρ ἂν ὑμᾶς εἶναι τὸ γὰρ αὐτὸ μνημονεύειν, ὅθ' ὅτε πρέσβεις ὅτε τῶν Ἑ-

follicitum esse apparet Demosthenem: ceteri omnes sunt proditores. nunquam enim nos probis afficere destitit, et falsa maledicta iacere, non in me duntaxat, sed etiam in ceteros, quem vero sic deprimit, rursus mutata sententia, quasi Alcibiadem aut Themistoclem accusaret, quorum summa fuit inter Graecos auctoritas, criminatur, ut qui et Phocensis ciuitates euerterim, et Thraciae locum a vobis alienarim, et Cersobleptem etiam regno eiecero, virum amicum et foederatum ciuitatis: quin et Dionysio Siciliae tyranno me comparare instituit, et belluam vos magna seueritate et clamore

multo est hortata, ut vobis caueretis, et Siciliae sacrificulae somnium recitauit. cum autem rem tantopere exaggerasset, inuidit meis criminationibus, et causam rerum gestarum ascripsit non meis verbis, sed Philippi armis. Contra igitur tantam audaciam et praestigias hominis, difficile est vel meminisse singula, et cum periculo dicere contra inexpectatas calumnias. sed tamen qua ratione meam orationem dilucidissimam, vobisque notam et aequam fore arbitror, inde auspicabor: videlicet ab oratione de pace et delectu legationis. sic enim ego maxime et meminero, et dicere potero, et vos rem cognoscite.

βοέων, ἐπειδὴ περὶ τῷ πρὸς αὐτὰς εἰρήνης τῷ δήμῳ διελέχθησαν, εἶπον, ὅτι καὶ Φίλιππος αὐτὰς κελύσειεν ὑμῖν ἀπαρτίζειν, ὅτι βάλει) διαλύσας πρὸς ὑμᾶς, καὶ τὴν εἰρήνην ἄγειν. καὶ πολλῶν δὲ ὑπερὸν χρόνῳ, Φρυγῶν ὁ Ραμνεσιος) ἐάλω ὑπὸ ληστῶν, ἐν ταῖς ποσσὶν ταῖς Ολυμπικαῖς, ὡς αὐτὸς ἠπᾶτο. ἐπειδὴ δὲ ἐπιδηλὴ δούρειον λυτρωθεὶς, ἐδεῖτο ὑμῶν πρεσβυτικῶν αὐτῷ πρὸς Φίλιππον ἐλθεῖν· ἵν', εἰπὼς δυνάμει, ἀπολάβοι τὰ λύτρα. πεπιδέντες δὲ ὑμεῖς πρὸς αὐτὸν Κτησιφῶντα πρεσβυτικῶν. ἐπειδὴ δὲ ἐπιδηλὴ δούρειον ἀπὸ τῆς πρεσβείας ὁ Κτησιφῶν, ἀπήγειλε πρὸς ὑμᾶς ὑπὲρ ὧν ἐπέμπετο, καὶ πρὸς τέτοις, ὅτι φαίη Φίλιππος, ἄκων μὲν πολεμῆσαι πρὸς ὑμᾶς, βάλει) καὶ ἐν νῦν ἀπαλλαγήναι τὸ πολέμου. εἰπόν) καὶ ταῦτα τὸ Κτησιφῶν, καὶ πολλῶν πᾶσι δὲ ἀπαρτίζοντες πρὸς τέτοις φιλοδωροπῶν, καὶ τοῦ δήμου σφόδρα ἀποδεξαμένης, καὶ τὸν Κτησιφῶντα ἐπαινεσθῆναι, δούρειον δὲ ἐδενός, ἐνταῦθα ἤδη δίδωσι ψήφισμα Φιλοκράτης ὁ Ἀγνεσιος, καὶ ὁ δῆμος ἅπας ὁμογνωμονῶν ἐχειροτόνησεν, εἶναι δούρειον Φιλίππῳ κήρυκας καὶ πρέσβεις πέμπειν ὑπὲρ εἰρήνης. πρῶτον μὲν γὰρ καὶ αὐτὸ τέτ' ἐκωλύετο ὑπὸ πῶν, οἷς ἦν τοῦτ' ἐπιμελές, ὡς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἔδειξεν. γράφον) δὲ ἔτοι παρ' ἐνόντων τὸ ψήφισμα, Λυκῖνον ἐπὶ τὴν γραφὴν ἐγγραφάμενοι,

cognoscetis. vos omnis illud ipsum meminisse arbitror, legatos Euboeensium, cum de pace a sese cum populo facienda egissent, dixisse, etiam Philippum nunciari iussisse vobis, se velle transigere vobiscum, et pacem agere. non multo autem post, Phrynonem Rhamnusium a praedonibus esse captum in Olympicis induciis, ut ipse querebatur: eumque cum huc redisset redemptus, orasse vos, ut se legatum ad Philippum decerneretis, an forte pecuniam suam recuperare posset. vos obsecuti, legatum ei adiunxistis Ctesiphontem. is huc a legatione reuersus, ea vobis renunciavit, ob quae sue-

rat missus, praetereaue dixisse Philippum, se et inuitum vobiscum gessisse bellum, et nunc eo velle liberari. quae cum dixisset Ctesiphon, et magnopere humanitatem regis praedicasset, populus item eam rem valde probasset, ac Ctesiphontem collaudasset, nemo autem aduersatus esset: ibi demum decretum facit Philocrates Hagnusius, et populus vno animo decernit, licere Philippo caduceatores huc mittere, et legatos de pace. prius enim idipsum etiam a nonnullis prohibebatur, quibus ea res studio erat, ut res ipsa declarauit. isti autem id decretum ut contra leges factum accusant, Licyno

ἢ πῆμα ἐπέθηκαν ἑκατὸν τάλαντα. καὶ μὲν ταῦτ' εἰσέει ἡ γραφή
εἰς τὸ δικαστήριον. ἀρρώσως δ' ἔχων ὁ Φιλοκράτης ἐκάλεσεν
αὐτὸν σωτήγορον τὸν Δημοδένειον, ἀλλ' οὐκ ἐμέ. παρελθὼν δ'
ὁ μισοφίλιππος Δημοδένειος κατέλειψε τὴν ἡμέραν ὅλῳ ἀπο-
λογεῖσθαι, καὶ τὸ τελευταῖον ἀποφύγει ὁ Φιλοκράτης. ὁ δὲ
γραψάμενος τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων οὐ μεταλαμ-
βάνει, καὶ ταῦθ' ὑμεῖς ἅπαντες ἴτε. ὑπὸ ᾧ τὰς αὐτὰς καίρας, Ολυμ-
θὸν ἦλθον, ὅτε πολλοὶ τῶν ἡμετέρων ἐγκαλεσθῆσαν πολιτῶν. ὧν
ἦν Στρατοκλῆς ὁ Εργοχάρειος ἀδελφός, καὶ Εὐκράτης ὁ Στρεμ-
μύχης υἱός. ὑπὲρ ᾧ τῶν ἱκετεῖαν θέντες οἰκείοι, ἐδέοντο ὑμῶν
ἐπιμέλειαν ποιήσασι. παρελθόντες δ' αὐτοῖς συνηγόρου Φι-
λοκράτης καὶ Δημοδένειος, ἀλλ' οὐκ Αἰσχίνης. καὶ πέμπτεσι πρε-
σβυτίῳ Αεισόδημον, τὸν ὑποκείμενον, πρὸς Φίλιππον, διὰ τὴν
γνώσιν καὶ φιλοδυσηρίαν τῆς τέχνης. ὡς δ' ἐπαυήκων ἀπὸ τῆς πρε-
σβείας ὁ Αεισόδημος, διὰ πῃνας ἀρχολίας καὶ πρὸς τὴν
βελίαν, ἀλλ' ἔφθασεν αὐτὸν Στρατοκλῆς, ἐλθὼν ἐκ Μακεδονίας,
ἀφ' οὗτος ὑπὸ Φιλίππου ἀνδρὶ λύτῃ, γυρόμενος αἰχμάλωτος,
ἐνταῦθ' ἡγανάκτου πολλοί, ὅτι τὴν πρεσβείαν οὐκ ἀπήγειλεν
ὁ Αεισόδημος, οὐδ' αὐτὰς λόγους ἀκούσας ὁ Στρατοκλῆς πρὸς
ὁ Φιλίππου. τελευταῖον δ' εἰς τὴν βελίαν εἰσελθὼν Δημοκρά-

accusatore inscripto, et multa c. talentis aestimata. deinde causa in foro agebatur. Philocrates, cum aduersa valetudine laboraret, Demosthenem sibi patronum aduocauit, non me. progressus Philippi osor Demosthenes, in defensione totum diem contriuit. denique Philocrates absoluitur, accusator autem quintam suffragiorum partem non accepit. etiam haec vos omnes scitis. sub eadem tempora Olynthus capta est, in eaque multi nostrorum ciuium sunt comprehensi. quorum fuit Stratocles Ergocharis frater, et Eucratus Strommichi filius. horum cognati vos rogarunt supplices, vt

curam eorum susciperetur, iis Demosthenes et Philocrates patrocinati sunt, non Aeschines. et legatum ad Philippum mittunt Aristodemum histrionem, ob notitiam et artis gratiam. vt autem a legatione reuersus Aristodemus, propter occupationes quasdam non accedebat senatum, Stratocles eum anteuertit, profectus ex Macedonia, vbi captius fuerat, et sine precio dimissus a Philippo, ibi multi indignabantur, quod Aristodemus legationem non renunciasset, cum eadem de Philippo a Stratocle referri audirent. postremo senatum ingressus Democrates Aphidnaeus, senatui auctor est Aristodemi

της ὁ Αφιδναῖος, ἔπεισε τὴν βουλὴν δυνάκαλέσασθαι τὸν Αρεισόδημον. εἰς ᾧ τῷ βουλευτῷ ἦν Δημοσθένης, ὁ ἐμὸς κατήγορος. παρελθὼν δὲ Αρεισόδημος, πολλὴν πῖνα δύνοιαν ἀπήγειλε ἔξ Φιλίππου πρὸς τὴν πόλιν, καὶ πρὸς ἐπείκειν, ὅτι καὶ σύμμαχος βέλοιο τῇ πόλει γυμνάς. καὶ ταῦτ' οὐκ ἐν τῇ βουλῇ μόνον εἶπεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ δήμῳ. κἀνταῦθ' ἔδεν ἀνείπε Δημοσθένης, ἀλλὰ καὶ σεφάνας τὸν Αρεισόδημον ἔγραψε. ῥηθέντων δὲ τούτων ἐν τῷ δήμῳ, ψήφισμα ἔγραψεν ὁ Φιλοκράτης, ἐλέας πρέσβεις ὑμᾶς πρὸς Φίλιππον ἄνδρας δέκα, οἵ πινες διαλέξοντ' Φιλίππῳ περὶ εἰρήνης, ἔ τῷ κοινῇ συμφερόντων Ἀθηναίοις καὶ Φιλίππῳ. χειρονομίων ᾧ τῷ δέκα πρέσβεων, ἐγὼ μὲν πρεβλήθην ὑπὸ Ναυσικλέους, Δημοσθένης δὲ ὑπὸ ἔξ Φιλοκράτοις, ὁ νυνὶ Φιλοκράτης κατήγορός. ἔτω δὲ ἦν πρὸς θυμός εἰς τὰ πράγματα, ὥς τε ἐν τῇ βουλῇ γράφει, ἵνα ἀξήμιος ὢν ἡμῖν συμπρεσβύη ὁ Αρεισόδημος, ἐλέας πρέσβεις ἐπὶ ταῖς πόλεσι ἐν αἷς ἔδδ' τὸν Αρεισόδημον ἀγωνίζεσθαι, οἵ πινες ὑπὲρ αὐτῶν παρὰ τῶν αἰσίων τὰς ζημίας. ἔ ὅτι ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ, λάβε μοι τὰ ψηφίσματα, καὶ τὴν ἐκμαρτυρίαν ἀνάγνωθι τὴν Αρεισοδήμου, καὶ καλῶς πρὸς ἑς ἐξεμαρτύρησεν, ἵν' εἰδῶσιν ④ δικασταί, τίς ἦν Φιλοκράτης ἐταῖρος, καὶ τίς ὁ τὰς δωρεὰς Αρεισοδήμῳ φάσκων πείσειν δοῦναι τὸν δῆμον. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΚ-

stodemi reuocandi. fuit autem tum senator Demosthenes, accusator meus. progressus Aristodemus, magnopere praedicauit Philippi beneuolentiam, quam erga nostram urbem haberet, et adiecit, Philippum, etiam societatem cum republica coire velle. neque in curia duntaxat haec, sed et pro concione dixit, atque ibi nihil contra dixit Demosthenes, sed et coronam Aristodemo decreuit. his apud populum dictis, decreuit Philocrates, x legatos a vobis esse creandos, qui cum Philippo de pace agerent, et iis rebus quae ex aequo Atheniensium et Philippi interessent. decretis x legatis, ego de-

signatus sum a Nauficle, Demosthenes a Philocrate, quem nunc accusat. ea porro alacritate rem gerendam suscepit, ut in senatu scriberet quo citra suum detrimentum nobiscum iret Aristodemus, legatos creandos esse in eas urbis, in quibus Aristodemo certandum esset, qui multas pro eo deprecarentur. quae ut vera esse constet, sume decreta, et scriptum Aristodemi testimonium recita, et eos voca, qui hoc eum testificantem audierunt, ut sciant iudices, quis fuerit Philocratis amicus, quis item qui polliceretur, se munera Aristodemo impetratum esse a populo. DECRETVM, ET ALIENA

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Ἡ μὲν τίνυν ὅξ ἀρχῆς ἔνστασις τῶν ὅλων πραγμάτων ἐχέτω, εἰ δὲ ἐμῶ, ἀλλὰ διὰ Δημοσθένους καὶ Φιλοκράτους. ἐν ᾗ τῇ πρεσβείᾳ συσιτεῖν ἡμῖν ἐπαύδασεν, ἐκ ἐμῆ πείσας, ἀλλὰ οὐ μετ' ἐμῶ, Ἀγλαοκρέοντα τὸν Τενέδιον, ὃν ἐν τῶν συμμάχων εἰλεσθε, καὶ Ἰατροκλέα. ἐν ᾗ τῇ πορείᾳ παραπεσθῆναι με φησὶν αὐτὰς, ὅπως τὸ θηρίον κοινῇ φυλάξωμεν, τὸν Φιλοκράτην, πᾶγμα λέγων πεπλάσμενον. πῶς γὰρ ἂν ἐγὼ Δημοσθένει ἐπὶ Φιλοκράτῃ παρεκάλεν, ὃν ἤδεν σπειρόνῃ μὲν Φιλοκράτῃ, ὅτ' ὡς ἢ τῶν παρόντων γραφῇ, παρβληθέντα δὲ εἰς τὴν πρεσβείαν ὑπὸ Φιλοκράτους; πρὸς δὲ τέτοις, οὐκ ἐν τέτοις μόνον, οἶμαι, λόγοις (4) συμπέσεις, ἀλλ' ὅλῃ τὴν πορείαν ἡναγκαζόμεθα ὑπομῆναι Δημοσθένει, ἀφόρητον ὄντα καὶ βαρὺ δυνάτω. ὅς διασκοπέντων ἡμῶν, ὃ, πρὸς λέγειν ἡμᾶς, τῶν συμπέσεων, ἐκ Κίμωνος εἰπόντος, ὅτι φοβοῖτο, μὴ δικαιολογέμενος παρὰ τοῖς ἡμῶν ὁ Φίλιππος, πηγάς ᾗ δὴ λόγων ἀφθόνοις ἔχειν ἐπηγέλλειο, καὶ παρὰ τῶν δικαίων τῶν ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως, καὶ τῇ ἀρχῇ τῷ πολέμου τοιαῦτα ἐρεῖν ἔφη, ὥστε ἀπορράψαι τὸ Φίλιππου σῶμα ὀλοχοῖναι ἀδρόχῳ, καὶ πείσαι Ἀθηναίους μὲν καταδέξασθαι Λεωσθένη, Φίλιππον δὲ Ἀθηναίους Ἀμφίπολιν ἀποδῆναι. ἵνα ᾗ μὴ μακρολογῶ τὴν τέττα διέξιόν ὑπερφανίαν, ὡς τάχιστα ἡκο-

LIENA FIDE RECITATA TESTIMONIA.

Prima igitur totius rei institutio, non a me, sed a Demosthene et Philocrate est profecta. in legatione porro mensa eadem nobiscum uti studuit, idque non a me obtinuit, sed ab Aglaocreonte Tenedio, quem e sociis delegeratis, et ab Iatrocle. iam in itinere ait me sibi auctorem fuisse belluae communiter cauendae, nimirum Philocratis: commentum referens. quo pacto enim ego Demosthenem contra Philocratem concitasset, quem scirem et patrocinatum esse Philocrati in violatarum legum actione, et legatum a Philocrate designatum? praeterea non in huiusmodi duntaxat verbis nos legati, sed

in toto itinere tolerare coacti sumus Demosthenem, hominem intolerabilem et molestum. nam cum nos legati meditaremur, quid nobis dicendum esset, et Cimo dixisset, vereri se, ne Philippus iure suo defendendo nos superaret, iste se fontis eloquentiae vberissimos habere pollicebatur, ac de iure Amphipolis bellique principio talia dicturum dicebat, ut os Philippi grandi siccoque iunco confueret, ac persuasurum, ut et Athenienses Leosthenem reciperent, et Philippus Amphipolim Atheniensibus restitueret. ne vero longus sim istius arrogantiae recensenda, cum primum in Macedoniam venissemus, constituimus inter nos,

cum

μὲν ὡς Μακεδονίαν, συνετάξαμεν ἡμᾶς αὐτὲς, ὅταν παροσίωμεν
 Φιλίππῳ, τὰς πρεσβυτάτοις πρώτοις λέγειν, καὶ τὰς λοιπὰς καθ'
 ἡλικίαν. ἐτύγχανε δὲ ἡμῶν νεώτατος ὢν, ὡς ἔφη, Δημοσθένης.
 ἐπειδὴ ὃ εἰσεκλήθημεν, καὶ τέτοις ἤδη σφόδρα μοι παρσέχειε τὸν
 νῦν. ἐν δὲ οὕθην γὰρ κατόψεσθε ἀνθρώπων φθόνον ὑπερβάλλοντα, καὶ
 δεινὴν δειλίαν ἅμα καὶ κακοήθειαν, καὶ τοιαύτας ἑπικελας κατ'
 ἀνδρῶν συσίτων καὶ συμπέσεων, αἷς οὐδὲ καὶ τῶν ἐχθίστων τίς
 εἰκὴ ποιήσαιτο. τὰς γὰρ τὴ πόλεως ἅλας, καὶ τὴν δημοσίαν τράπεζαν
 παρὶ πλείους δὴ φησι ποικίλῃ, ὅσα ὦν ἐπιχώριος, εἰρήσει) γὰρ, εἰδὲ
 ἐγγενὲς ἡμῖν. ἡμεῖς δὲ, οἷς ἱερὰ καὶ τάφοι παργόνων ὑπάρχουσιν
 ἐν τῇ πατρίδι, καὶ διατεταῖ, καὶ σωθήσεται μεθ' ὑμῶν ἐλευθερίᾳ,
 καὶ γάμοι καὶ τὰς νόμοις, ἔκ κηδεσσι, καὶ τέκνα, Ἀθήνησι μὲν ἡμεῖς
 ἄξιοι τῆς ὑμετέρας πίσεως· εἰ γὰρ ἂν πώποτε ἡμᾶς εἴλεσθε· ἐλθόντες
 δὲ εἰς Μακεδονίαν ἐξαίφνης ἐγρόμεθα παροδοῦναι. ὁ δὲ οὐδὲν
 ἄπιστα ἔχων μέγας ἔστωμαλος, εἰδὲ ὅθεν τὴν φωνὴν παρτίει), ὡς
 ὦν Αἰεσιδῆς ὁ τὰς φόβους τάξας τοῖς Ἑλλησιν, ὁ δίκαιος ἐπικα-
 λῆμνος, δυσχεραίνῃ, καὶ καλαπύῃ δωροδοκίας. ἀκέραιε δὴ τὰς τε
 ἡμετέρας λόγους, εἰς εἰπομένη ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ πάλιν, εἰς τὸ μέγα
 ὄφελος τῆς πόλεως εἴρηκε Δημοσθένης, ἵν' ἐφεξῆς ἔκ καὶ μικρὸν
 παρὸς ἕκαστα τῶν κατηγορημένων ἀπολογήσωμαι. ἐπαινώ δὲ εἰς

cum Philippum accessuri essemus, ut nati-
 maximi primi verba facerent, et reliqui pro
 aetate. erat autem nostrum natu minimus,
 ut aiebat, Demosthenes. ut intro vocati fu-
 mus (haec diligenter velim vos animaduer-
 tere. hinc enim perspicietis hominis inui-
 diam immensam, et ingentem timiditatem
 simul et malitiam, et talis insidias contra
 eiusdem et mensae et legationis socios, qua-
 lis non facile quisquam vel contra inimi-
 cissimos compararet. nam cum salem ciui-
 tatis et mensam publicam maximi se facere
 dicat, non est ex nostro solo (dicetur enim)
 neque nostri generis. nos vero, qui sacra et
 monumenta maiorum habemus in patria,

et commercia atque familiaritates vobiscum
 liberalis, et legitima connubia, et affinis
 et liberos, Athenis quidem fuimus digni,
 quibus fides a vobis haberetur (alioquin e-
 nim nos non legassetis) in Macedoniam au-
 tem profecti, subito sumus facti proditores.
 ipse vero, qui nullam partem corporis non
 venalem habet, ne eam quidem vnde vo-
 cem emittit, quasi Aristides esset qui tri-
 buta Graecis ordinavit, et iustus cognomi-
 natur, auersatur et despuit largitiones) au-
 dite igitur eas orationes, quas nos habuimus
 pro vobis ac vicissim eas, quas magnum rei-
 publicae munimentum Demosthenes reci-
 tauit, ut ordine ac pedetentim singula ca-
 pita

ὑπερβολὴν πᾶντας ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες, ὅτι σιγῇ καὶ δικαίως ἡμῶν ἀκέσει. ὥστε εἴαν ἡ μὴ λύσω τῷ κατηγορηθέντων, ἔχ ὑμᾶς, ἀλλ' ἐμαυτὸν αἰπάσομαι. ἐπεὶ γὰρ ④ πρεσβύτεροι ταῖς ἡλικίαις ὑπὲρ τῶν πρεσβείας εἰρήκεσαν, καθῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος. Ἐὰν μὲν καθ' ἕκαστα τῷ ἐκείνῳ ῥηθέντων ὑπ' ἐμῶν, καὶ εἴθ' ὑπὲρ ταῦτα λεχθέντας ὑπὸ Φιλίππου λόγοις, ἐν τῷ δήμῳ σαφῶς ἀπήγειλα ὑπὲρ ἀπάντας Ἀθηναίους, νυνὶ δὲ πειράσομαι διὰ κεφαλαίων ὑμᾶς ὑπομνήσκω. πρῶτον μὲν γὰρ ὑπὲρ αὐτὸν διεξήλθον τὴν παλαικλὴν δύναιον, ἥ τας δυνεσσίας αἷς ὑμεῖς ὑπὲρ ἔλαβε Ἀμύντα, τῷ Φιλίππῳ παῖρι, ἐδὲν ὡς ἀλείπων, ἀλλ' ἐφεξῆς ἀπάντα ὑπομνήσκω, δεύτερον δὲ ὧν αὐτὸς ἡ μάστις δι' παθόν. Ἀμύντα γὰρ νεωστὶ τελευτηκότος, καὶ Ἀλεξάνδρου δὲ πρεσβυτάτε τῷ ἀδελφῷ, Περδίκκῃ δὲ καὶ Φιλίππῳ παίδων ὄντων, Εὐρυδίκῃ δὲ τῇ μητρὶ αὐτῷ περὶ διδομένης ὑπὸ τῷ δοκύνῳ αὐτοῖς εἶναι φίλων, Πausanias δὲ ἐπὶ τὴν δόξαν αὐτῶν καλόντος, Φυγάδος μὲν ὄντος, τῷ καιρῷ δὲ ἰσχυρόντος, πολλῶν δὲ αὐτῷ συμπρατόντων, ἔχοντος δὲ Ἑλληνικῶν δυνάμειν, εἰληφότος δὲ Ἀνθεμῶντα ἥ Θέρμαν καὶ Στρέφαν καὶ ἄλλ' ἅπαντα χεῖρα, Μακεδόνων δὲ οὐχ ὁμονούντων, ἀλλὰ τῶν πλείων τὰ Πausanias φρονούντων ἐπὶ τῶν καιρῶν τέτων ἐχειροτόνησαν στρατηγὸν Ἀθηναῖοι ἐπ' Ἀμφίπολιν Ἰφι-

pita accusationis dissoluam. laudo autem supra modum omnis vos, iudices, quod cum silentio, et ut aequum est, nos auditis. itaque si quod crimen non refellero, me ipsum, non vos culpabo. cum igitur nati maiores pro legatione verba fecissent, ad nos peruenit series orationis. ea porro singula quae illic a me dicta sunt, et vicissim quae a Philippo sunt responsa, pro concione perspicue renunciaui apud vniuersos Atheniensis: nunc per capita duntaxat vobis in memoriam ea reuocare conabor. primum apud eum commemoravi paternam beneuolentiam, et beneficia quae in Amyntam patrem Philippi contulissetis, nihil praeter-

mittens, sed ordine omnia commemorans: et deinde merita, quorum ipse testis erat. nam Amynta recens defuncto, et Alexandro fratrum nati maximo, Perdicca et Philippo pueris, Eurydice autem matre eorum, ab iis quos amicos sibi esse putabat, destituta, et Pausania in imperium eorum inuadente, qui quamuis exsul, tamen propter tempora multum poterat, ut qui et multorum studia haberet, et Graecis copiis munitus esset, et Anthemum, Therman, Strepham, et alia quaedam oppida cepisset, Macedonibus non consentientibus, sed plerisque Pausaniae fauentibus; his igitur temporibus Atheniensis, Iphicratem ad Amphipolim

κράτῳ, Ἀμφιπολιτῶν αὐτῶν ἐχόντων τὴν πόλιν, καὶ τὴν χώραν τότε καρπυρῶν. Ἀφικομένης δ' εἰς οὗτον τόπον Ἰφικράτης μετ' ὀλίγων τὸ πρῶτον νεῶν, ἐπὶ καλασκοπῇ μᾶλλον τῶν πραγμάτων, ἢ πολιουρκίᾳ τὴν πόλιν, ἔνταυθ', ἐφ' ἧς ἐγὼ, μελεπέμεν ἅπασι αὐτὸν Εὐρυδίκη ἢ μήτηρ ἢ σὺ. καὶ, ὥς γε δὴ λέγουσιν ὁ παρὸν παλαιός, Περδικκᾶν μὲν τὸν ἀδελφὸν τὸν σὸν καλασῆσασα εἰς τὰς χεῖρας τὰς Ἰφικράτους, σὲ δὲ εἰς τὰ γόνατα τὰ ἐκείνου θείσας παιδίον ὄντα, εἶπεν, ὅτι Ἀμύντας ὁ πατὴρ τῶν παιδῶν τέτων, ὅτ' ἐξῆ, υἱὸν ἐποίησά σε, τῇ δ' Ἀθωαίων πόλιν οἰκίᾳ ἐκράτιστο, ὥς τε συμβαίνει σοι καὶ ἰδίᾳ τῶν παιδῶν τέτων γεγενῆσθαι ἀδελφῶν, καὶ δημοσίᾳ φίλων ἡμῖν εἶναι. Ἐμὲ ταῦτα ἤδη δέξασθαι ἐποίησε καὶ ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ ὑπὲρ τῆς δόξης, καὶ ὅλως ὑπὲρ τῆς σωτηρίας. ἀκούσας δὲ ταῦτα Ἰφικράτης, ἐξήλασε Πανσθενίαν ἐκ Μακεδονίας, καὶ τὴν δυναστείαν ὑμῖν ἔσωσε. καὶ ἐμὲ ταῦτα εἶπον παρὰ Πτολεμαίῳ, ὅς ἦν ἐπίτροπος καθ' ἑσπερίαν τῶν πραγμάτων, ὥς ἀχάριστον καὶ δεινὸν ἔργον διεπράξατο, διδάσκων, ὅτι πρῶτον μὲν ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως ἀντέπσταται τῇ πόλιν, καὶ παρὰ Θεβαίους διαφερομένων Ἀθωαίων, συμμαχίαν ἐποίησατο. καὶ πάλιν ὥς Περδικκᾶς εἰς τὴν δόξην καλασῆς, ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως ἐπολέμησε τῇ πόλιν, καὶ τὴν ὑμετέραν, ἡδικομένων ὁμῶς,

phipolim misisse cum imperio, cum ipsi Amphipolitae urbem tenerent, et agri fructus perciperent. cum igitur in ea loca venisset Iphicrates, principio cum paucis navibus explorandarum rerum causa magis, quam obsidendae urbis, tum, inquam, eum accersivit mater tua et (ut ii dicunt qui affuerunt omnes) Perdicca fratre tuo in manus Iphicratis tradito, te autem, qui puer esses adhuc, in genua illius imposito, dixit, Amyntas, pater horum puerorum, dum vixit, et te adoptavit, et urbe Atheniensium familiariter usus est, unde fit, ut et priuatum horum puerorum sis frater, et publice nobis amicus. his dictis, vehementer eum

VOL. II.

obtestata est, tum pro vobis, tum pro se, tum pro regno, denique pro incolumitate. quibus Iphicrates auditis, Pausaniam Macedonia expulit, et vobis imperium conseruauit. post haec, locutus sum de Ptolemaeo, cuius auctoritati summa rerum commissa fuerat, quam is ingratis et improbe se gessisset, docens primum, eum de Amphipoli aduersatum fuisse nostrae urbi, et cum Thebanis, Atheniensium hostibus, foedus icisse. ac rursus, ut Perdiccas suscepto regno, de Amphipoli bellum gessisset cum nostra urbe, et vestram, quanquam iniuriis affectorum humanitatem narrans, commemorabam, ut, quamuis Perdicca bello

supra-

Φιλανθρωπίαν λέγων, διεξήειν, ὅτι κρατῶντες τῷ πολέμῳ Περδικαν, Καλλισθένοις Αθλωαίων ἡγεμόνibus, ἀνοχὰς πρὸς αὐτὸν ἐποιήσαδε, αἰεί πινῶ πρὸς δοκῶντες τῷ δικαίῳ τούτῳ. καὶ τὴν διαβολὴν ταύτην ἐπειρώμεν διαλύειν, διδάσκων, ὅτι Καλλισθένι ὁ δῆμος ἀπέκτεινεν, οὐ διὰ τὰς πρὸς Περδικαν ἀνοχὰς, ἀλλὰ δι' ἑτέρας αἰτίας. καὶ πάλιν οὐκ ὤκνην κατ' αὐτὸν λέγειν, Φιλίππῳ Ἰππικῶν, ὅτι τὴν ἐκδοχὴν ἐποιήσατο πρὸς τὴν πόλιν ἑὸν πολέμου. καὶ πρὸς τῶν ὧν ἔποιμι, μάστιγας τὰς ἐκείνων Ἰππολῶν παρεχόμεν, καὶ τὰ ψήφισματά ἑ δῆμος, καὶ τὰς Καλλισθένοις ἀνοχὰς. πρὸς μὲν ἔν τ' ἑξ ἄρχῃς κλήσεως τ' χώρας, ἔ τ' ἑ καλεσμένων ἐννέα ὁδῶν, καὶ πρὸς τῷ Θησέως παίδων, ὧν Ἀκάμας λέγει) φερὲν τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὴν χώραν ταύτην, τότε μὲν ἤρμοιτο λέγειν, καὶ ἐρρέθη ὡς ἐνεδέχετο ἀκρεβέστατα. νυνὶ δὲ ἴσως ἀνάγκη σωλόμεναι οὐδὲ λόγῳ. ἀ ἡ ἦν τῷ σημείῳ ἐκ ἐν τοῖς ἀρχαίοις μύθοις, ἀλλ' ἐφ' ἡμῶν γεγενημένα, τέτων Ἰππικῶν ἐσομαι. συμμαχίας γὰρ Λακεδαιμονίων καὶ τῷ ἄλλων Ἑλλήνων σωελεύσεως, εἰς ὧν τέτων Ἀμύντας ὁ Φιλίππος πατὴρ, καὶ πέμπων σωελεύον, ἔ τ' καθ' ἑαυτὸν ψήφους κύριος ὧν, ἐψηφίσαντο Ἀμφίπολιν τὴν Αθλωαίων σωεξαίρειν μὲν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων Αθλωαίοις. καὶ τέτο το κοινὸν δόγμα τῶν Ἑλλήνων, καὶ

superiores, Callisthene Atheniensium duce, inducias tamen cum eo fecissetis, subinde sperantes, vos tandem aequi aliquid impetraturos. et calumniam illam refellere studebam, docens, Callisthenem a populo non propter inducias fuisse interfectum cum Perdicca factas, sed ob alias causas. ac rursus contra eum dicere non dubitabam, Philippum increpans, quod belli contra urbem nostram gerendi successor exstisset. atque omnium eorum quae referebam, testis proferebam literas eius, et plebiscita, et Callisthenis inducias. ac de prima regionis illius acquisitione, et nouemviriarum, ut vocabantur, et de Thesei filiis, quorum Aca-

mas doti accepisse ferretur eam provinciam, haec et tunc dici conveniebat, et dicta sunt quam fieri potuit accuratissime; nunc autem fortassis opus est verba conferre in compendium. quae vero signa non in antiquis fabulis posita erant, sed nostra aetate facta, eorum mentionem faciebam. referebam, ut congressa Lacedaemoniorum ceterorumque Graecorum societate, eorum vnus Amynτας, pater Philippi, missis assessoribus, sui iure suffragii iure praeditus, decreuisset, Amphipolim Atheniensium urbem, esse Atheniensibus reliquorum Graecorum auxiliis expugnandam, et restituendam. et hoc commune Graecorum decretum, eosque qui

οὐ ψηφισαμένοις, ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων μάρτυρας παρεχόμενῳ. ὣν δ' Ἀμύντας ἀπέστη ὁ Φιλίππος πατὴρ ἐνδησίῳ τῶν Ἑλλήνων ἀποδύτων, ἐ μόνον λόγοις, ἀλλὰ καὶ ψήφῳ, τέττων, ἔφην ἐγὼ, σὲ τὸν δὲ ἐκείνῃ γεγνημένον, ὅτι ἐστὶ δίκαιον ἀντιποιεῖσθαι. εἰδὼς ἀντιποῆ, καὶ πόλεμον λαβὼν, εἰκότως ἔχειν, εἰ μὴ πρὸς ἡμᾶς πολεμήσας, δορυάλωτον τὴν πόλιν εἴλες, κυρίως ἔχεις, τῷ δ' ἐπολέμῃ νόμῳ κλησάμεντο· εἰδὼς Ἀμφιπολίτας ἀφείλας τὴν Ἀθλωαίων πόλιν, ἐ τὰ ἐκείνων ἔχεις, ἀλλὰ τὴν Ἀθλωαίων χώραν. Ρηθέντων δὲ τέττων ἐ ἐτέρων λόγων, ἤδη καθῆκεν εἰς Δημοσθένει τὸ τ' πρεσβείας μέρος, καὶ πάντες προσεῖχον ὡς ὑπερβολὰς πινὰς δυνάμεως ἀκασόμενοι λόγων. καὶ γὰρ πρὸς αὐτὸν τὸν Φίλιππον, ὡς ἦν ὑπερὸν ἀκάνειν, ἐ πρὸς οὐκ ἐταίρις αὐτοῦ, ἐξηγέσθην ἢ τῶν ἐπαγγελιῶν ὑπερβολή. ἔτῳ δὲ ἀπάντων διακειμένων πρὸς τὴν ἀκράσιν, φθέγγεται τὸ θηρίον τῷτο προοίμιον σκολεινόν τε καὶ τεθνηκὸς δειλία, καὶ μικρὸν παραγαγὼν ἄνω τῶν πραγμάτων, ἐξαίφνης εἰσέγησε καὶ διηπορήθη· τελευτῶν δ' ἐκπύπῃ ἐκ τ' λόγου. ἰδὼν δ' αὐτὸν ὁ Φίλιππος ὡς διέκειτο, θαρρύνει τε παρεκελδέει, καὶ μὴ νομίζειν, ὥσπερ ἐν τοῖς θεάτροις, διὰ τῷτο οἶεσθαι τι πεπονθέναι· ἀλλ' ἡσυχῇ καὶ καὶ μικρὸν ἀναμιμνήσκεσθαι, καὶ λέγειν ὡς παρείλειο. ὁ δ', ὡς ἅπαξ ἐταράχθη, καὶ τῶν

qui decreuissent, e publicis monumentis testata proferebam. iam quibus rebus Amyntas, tuus pater, coram Graecis omnibus cessit, non oratione duntaxat, sed etiam suffragio, eas, aiebam, te ex illo natum tibi vindicare, non est aequum. sin vt bello captam, iure te habere censet, siquidem bello aduersus nos gesto vi cepisses urbem, sine controuersia teneres eam, quippe iure belli partam: sed si Amphipolitidis urbem Atheniensium eripuisti, non ea quae illorum fuerunt, habes, sed regionem Atheniensium. His et aliis orationibus habitis, legationis vices iam Demosthenis erant: atque omnes intenti ora tenebant, vt inuictam excellentis eloquen-

tiae vim audituri. nam et ipsi Philippo (vt post audire licuit) et amicis eius enunciata fuerat pollicitationum eius magnitudo. sic autem affectis omnibus ad auscultationem, sonat bellua ista exordium tenebricosum, et prae metu exanime, et cum in rerum commemoratione paulum processisset, subito obticuit, inops consilii: tandem excidit oratione. Philippus autem cum vidisset, vt affectus esset, eum et bono animo esse iussit, et non existimare, vt in theatris, sic sibi propterea mali aliquid accidisse; sed per ocium ac paulatim redire in memoriam, et pro suo instituto verba facere. at iste vt semel fuerat conturbatus, et a scri-

γεγραμμένων διεσφάλῃ, εἰδὲ ἀναλαβεῖν ἑαυτὸν ἡδυνήθη· ἀλλὰ καὶ πάλιν λέγειν ἐπιχειρήσας, ταυτὸν ἔπαθεν. ὥς ᾧ ἦν σιωπῇ, μελασθῆναι ἡμᾶς ὁ κήρυξ ἐκέλευεν. ἐπειδὴ δὲ ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν ④ συμπέσεις ἐγγρόμεθα, σφόδρα πάνυ σκυθρωπάσας ὁ χρεὼς ὅδ' Δημοσθένης, ἀπολωλέκεναι μὲ ἔφη τὴν πόλιν καὶ ὅν συμμάχοις. ἐκπλαγῆντι δὲ ὅκ ἐμὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν συμπέσεων ἀπάντων, καὶ τὴν αἰτίαν πωλοθυομένων, δι' ἣν ταῦτ' εἶπεν, ἤρετό με, εἰ τῶν Ἀθηναίων πραγμάτων ἐπιλέλθωμαι, καὶ τὸν δῆμον καταπεπονημένον, καὶ σφόδρα ἐπιθυμουῦντα τ' εἰρήνης, εἰ μὴ μέμνημαι. ἡ μέγα φρονεῖς, ἔφη, ἐπὶ ταῖς ἐψηφισμέναις μὲν πεντήκοντα ναυσὶν, εἰδέποτε δὲ πλερωθησομέναις; ἔγω γὰρ ἤρεδικας Φίλιππον ἐ τοιαῦτα εἶρηκας, εἰς ὧν ὅκ εἰρήνη γήρ' ἂν ἐν πολέμῳ, ἀλλ' εἰς εἰρήνης πόλεμον ἀκήρυκτον. δεχομένη δὲ με πρὸς ταῦτα ἀντιλέγειν, ἐκάλεν ἡμᾶς ④ ὑπερέταί ④ τ' Φιλίππῳ. ὥς δὲ ἦλθομεν ἐκκαθεζόμεθα, εἰς δεξιὰς πρὸς ἑκάστον τῶν εἰρημένων ἐνεχείρει τι λέγειν ὁ Φίλιππος, πλείω δὲ εἰκότως ἐποίησας διατελεῖν πρὸς ὅν ἐμὲς λόγοις· ἴσως γὰρ εἰδὲν τῶν ἐνόντων εἰπεῖν, ὥς γε οἶμαι, παρέλιπον· καὶ πολλάκις μου τῆνομα ἐν τοῖς λόγοις ὠνόμαζε, πρὸς δὲ Δημοσθένι, τὸν οὕτω καταγελάσας ἀπαλλάξοντα, εἰδὲ ὑπερ' ἐνός, οἶμαι, διελέχθη.

ptis aberrarat, ad sese redire non potuit, sed et rursus dicere aggresso, idem accidit. ut autem silentium erat, secedere nos praeco iussit. deinde cum nos legati soli essemus, bonus iste Demosthenes vultu admodum tetrico, perdidisse me urbem et focios aiebat. perculso autem non me tantum, sed et ceteris legatis omnibus, ac causam sciscitantibus, cur id dixisset, me rogabat, an oblitus essem, ut se res Athenis haberent, et ut populus esset defatigatus, et quantopere pacem expeteret, non meminisset. an vero animos, inquit, tibi faciunt L triremes, decretae illae quidem, sed nunquam complendae? sic enim

irritasti Philippum, et ea fecisti verba, unde non bellum in pacem mutetur, sed pax in bellum infestissimum. incipiente autem me haec refutare, accersiebant nos ministri Philippi. ut venimus, et denuo confedimus, Philippus ad singula quae dicta fuerant, respondere aliquid parabat, neque vero mirum fuit, eum in mea oratione diutissime fuisse immoratum (fortassis enim nihil quod dici poterat, ut arbitror, praetermiseram) et saepe nominatim me compellauit, contra Demosthenem autem, qui tam ridicule discesserat, ne vlla quidem de re differuit scilicet. quae summa isti crux et molestia fuit. ut
autem

τῷτο ἢ ἄρα ἦν ἀγχόνη καὶ λύπη τέτω. ἐπειδὴ δὲ κατέσρεψεν εἰς φιλοδυρρωπίαν τοὺς λόγους Φίλιππον, καὶ τὸ συκοφάνημα, ὃ περιεῖκε κατ' ἐμὲ πρὸς τὰς συμπρέσβεις ἔδειξεν, ὡς ἐσομένου πολέμου καὶ διαφορᾶς αἰτίαι, διέπιπεν αὐτῷ, ἐνταῦθα ἤδη καὶ πικρὰ τέλει δὲ ξιστὰ μὲν αὐτῷ καταφθνήσκουσιν ὥστε καὶ κληθέντων ἡμῶν ἐπὶ ξενία, δεινῶς ἀχρημονεῖν. Αφορμώντων δὲ ἡμῶν οἰκάδε ἐκ τῆς πρεσβείας, ἐξαίφνης καὶ τὴν ὁδὸν πρὸς ἀδόξως καὶ φιλοδυρρωπίας πρὸς ἑκάστον διελέγετο. ὃ, πὺ μὲν οὖν ἦν ποθ' ὁ κέρκωψ, ἢ τὸ καλέμενον παιπάλημα, ἢ τὸ παλίμβολον, ἢ τὰ τριαυτὰ ῥήματα, ὅσα ἤδεν πρότερον· νυνὶ δὲ ἐξηγητὴν τοῦτον λαβὼν τῆς πάσης κακοθείας, μεμάθηκα. διαλαμβάνων γὰρ ἑκάστον ἡμῶν ἐν μέρος, τῷ μὲν, ἔρανον εἰσείσειν ἐπηγέλλετο, καὶ βοηθήσειν τοῖς ἰδίοις, τὸν δὲ εἰς στρατηγίαν καταστήσειν, ἐμοὶ δὲ πρὸς ἀκολαθῶν, ἐπὶ τὴν φύσιν μακαρίζων, καὶ τὰς λόγους, ὅς εἰπον, ἐγκωμιάζων, πολλοὺς ἦν τοῖς ἐπαίνοις καὶ ἐπαχθῆς. σωδειπνουμένων δὲ ἡμῶν πάντων ἐν Λαρίσῃ, εἰς αὐτὸν μὲν ἐσκώπτε, καὶ τὴν ἀπορίαν, τὴν ἐν τῷ λόγῳ συμβᾶσαν ἑαυτῷ· τὸν δὲ Φίλιππον τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀνδρῶπων ἔφη πάντων εἶναι δεινότατον. σωμαποφνηαμένους δὲ καμῶν πὺ τοῖστον, ὡς μνημονικῶς εἶποι πρὸς τὰ παρ' ἡμῶν ῥηθέντα, Κτισφῶν δὲ, ὅσους ἦν ἡμῶν πρεσβύτατον, ὑπερβολῶς πῖνα ἑαυτῷ:

autem Philippi oratio tandem in fine ad humanitatem conuersa est, et iste calumniam, qua me prius apud collegas onerarat, quasi belli et diffidii auctor futurus essem, amiserat, ibi vero satis apparebat, eum nec animi iam esse compotem; adeo ut ad hospitium nobis inuitatis, ineptissime se gereret. Cum autem a legatione iam nos ad reditum pararemus, subito in itinere, praeter opinionem nostram, humaniter cum singulis colloquebatur. quid igitur esset Cercops, aut Vertumnus, aut Chamaeleo, aut si quid aliud est eiusmodi nominum, prius ignorabam: nunc istum totius maliciae nactus in-

terpretem, didici. nam unoquoque nostrum seducto, alii collectam se collaturum pollicebatur, et de suo laturum esse opem, alium ad imperium euecturum, me vero assectans, et ingenii mei felicitatem praedicans, atque habitam orationem celebrans, multus erat me laudando, et molestus. cum autem nos omnes Larissae concoenaremus, se ipsum ludebat, ac dicendi qua usus erat inopiam: Philippum autem eorum qui sub sole essent eloquentissimum esse asserbat. ut autem et ego tale aliquid pronunciarum, quam memoriter nostris orationibus respondisset, et Ctesipho qui nostrum erat natu:

παλαιότητι καὶ πλήθους ἐτῶν εἰσόνῃ, καὶ παρθενίῃ, ὡς ἐν το-
σούτῳ χρόνῳ καὶ βίῳ, ἐπὶ πόσῳ ἔτῳς ἡδὺν ἔδῃ ἐπαφροδίτῳ ἄν-
θρωπον ἑωρακώς εἴη, ἀνακροτήσας ὁ Σίσυφος ὁδε τὰς χεῖρας,
ταῦτα μὲν τοι, ἔφη, ὦ Κτησιφῶν, ἔτ' ἂν σὺ πρὸς τὸν δῆμον εἴποις,
ἔτ' ἂν ὅτ' ἐμὲ δὴ λέγων· τλημήσειεν εἰπεῖν πρὸς Ἀθλωαίεας, ὡς
ἦν ὁ Φίλιππος δεινὸς εἰπεῖν, καὶ μνημονικὸς. ἀναιδῆτως γ' ἡμῶν
ἐχόντων, καὶ τὴν ἐπιβελήν ἐπαρρωμιύων, ἣν αὐτίκα ἀκέσσεδε,
εἰς σωθῆκην πῶς ἡμᾶς κατέκλεισεν ὑπὲρ τοῦ ταύτ' εἶναι πρὸς
ὑμᾶς, ἐμὲ δὲ καὶ δέησιν πῶς ἰχυρὰν ἐδέηθη, μὴ παλαίπῃ, ἀλλ'
εἰπεῖν, ὡς ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως καὶ Δημοσθένους εἴποι. Μέχρι μὲν
ἔν τέτῳ ④ συμπέσβεις εἰσὶ μοι μάρτυρες, ἐς παρρηλακίζων
ὅτ' καὶ διαβάλλων ἐν τῇ κατηγορίᾳ διατετέλεκε τὰν δ' ἐπὶ τοῦ
βήματος παρ' ἡμῖν λόγων ὑμεῖς ἀκηκόατε. ὡς τε ὅκ' ἐνέσαι μοι
ψύδεδε. δέομαι δὲ ὑμῶν παρσεπιπονησάμενος ἀκούσας ἐπὶ τῷ λοι-
πῷ διήγησιν. ὅπ' μὲν γὰρ ἕκαστος ὑμῶν ποθεῖ τὰ παρὲς Κερσοβλέ-
πῳ ἀκῆν, καὶ τὰς παρὲς Φωκίων αἰτίας, σαφῶς οἶδα, ἐπὶ πρὸς
ταῦτα παύσω. ἀλλ' ἐὰν μὴ τὰ πρὸ τέτῳ ἀκῆσθαι, ἔδ' ἐκεί-
νοις ὁμοίως παρκαλοχθήσειε· ἐὰν δ' ἐμοὶ τὰ κινδυνόοντα, εἰπεῖν
δῶτε ὡς βέλομαι, καὶ σώσαί με, εἰ μηδὲν ἀδικῶ, δυνήσεσθε, ἱκα-
νὰς εἰληφότες ἀφορμὰς, καὶ θεάσεσθε ἐν τῷ ὁμολογεμῶν ἐ

natu maximus, insignem senectutem suam
et annorum multitudinem narrasset, atque
adiecisset se tanto temporis spacio nullum
hominem adeo suauem et festiuium vidisse,
Sisyphus iste cum plausu manuum haec
quidem, inquit, Ctesiphon, neque tu, neque
iste (me autem intelligebat) ad populum
dicere audebit, fuisse Philippum eloquen-
tem, et memoria valuisse. nos autem qui,
illa non intelligeremus, neque insidias pro-
spiceremus, quas statim audietis, pactione
quadam conclusit, vt apud populum eadem
omnes diceremus, me vero vehementer et-
iam obtestatus est, ne praetermitterem quin
dicerem, etiam Demosthenem aliquid di-

xisse de Amphipoli. Hactenus igitur testes
mihi sunt legationis collegae, quos per to-
tam orationem exagitare non destitit: orati-
ones autem, quae pro suggestu apud vos ha-
bitae sunt, ipsi audiistis. quare mihi men-
tiri non licebit. oro autem vos, vt id labo-
ris capiatis, vt et reliquam audiat narra-
tionem. nam quemque vestrum de Cersoblepte
et Phocensi crimine audire cupere, satis scio,
et ad illa festino. verum nisi ea
quae antecedunt, audiueritis, illa etiam mi-
nus accipietis: fin periclitanti mihi arbitratu
meo dicendi potestatem dederitis, et con-
seruare me, si innocens sum, poteritis satis
edocti, et ex iis quae in confesso sunt etiam
con-

τὰ ἀντιλεγόμενα. ὥς γὰρ δούρ' ἤλθομεν, καὶ πρὸς τὴν βασιλὴν
ἐπὶ κεφαλαίων τὴν πρεσβείαν ἀπηγείλαμεν, ἔτι τὴν ἐπιστολὴν
ἀπέδομεν τὴν πρὸς Φιλίππον, ἐπαινέτης ἦν ἡμῶν Δημοσθένους
πρὸς τοὺς βασιλεύοντας, καὶ τὴν Εἰσὶν ἐπώμοσε τὴν βασιλίαν, συγ-
χαίρειν τῇ πόλει, ὅτι τισί τοις ἀνδράσι ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἐξέ-
πεμψεν, οἱ καὶ τοῖς λόγοις, καὶ τῇ πίστι, καὶ πράσσοντες τε καὶ λέγοντες
ἀξιοὶ ἦσαν τῆς πόλεως· ὑπερέμειν ὅτι εἰπέμεν τοῖς τοῖς, ὥς ἐψουσαί-
μεν τὰς τῶν ἐλομένων με ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἐλπίδας. τέλος δὲ
πρώτων, ἔγραψεν ἡμᾶς σεφιδώσαι θάλασσαν σεφάνω ἕκασον, δι-
νοίας ἕνεκα τὸ εἰς τὸν δῆμον, ἔτι καλέσαι ἐπὶ δῆμον εἰς τὸ πρυταν-
εῖον εἰς αὐριον. ὅτι δ' ἐδὲν ψυδὸς εἴρηκα πρὸς ὑμᾶς, λαβέτω μοι
τὸ ψήφισμα ὁ γραμματεὺς, καὶ τὰς τῶν συμπρέσβειων μαρτυρίας
ἀναγνώτω. ΨΗΦΙΣΜΑ ΒΟΥΛΗΣ Ο ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΕΙΠΕ. ΜΑΡ-
ΤΥΡΙΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΠΡΕΣΒΕΩΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΙΡΗΜΕΝΩΝ. ἐπειδὴ
εἴνυν ἀπηγείλαμεν τὴν πρεσβείαν ἐν τῇ δῆμῳ, εἶπε παρευθὺν
πρώτῳ ἡμῶν διὰ τὴν ἡλικίαν Κτισφῶν, ἄλλας τέ πιναι λόγους, καὶ
οὗ πρὸς Δημοσθένει αὐτῷ συγκατημένοις ὑμῖν εἶναι, πρὸς τε ἐν-
τεύξεως ἔτι Φιλίππον, καὶ τῆς ιδέας αὐτῆς, καὶ τὸ ἐν τοῖς πότοις
ἐπιδεξιότης. ἔτι μὲν τῶτον Φιλοκράτοις ἐπόντῃ μικρὰ, καὶ
Δερκύλλῃ, παρευθὺν ἐγώ. ἐπειδὴ δὲ τὴν ἄλλαν διεξῆλθον πρε-

controuersa perspicietis. vt enim huc reuer-
si, apud senatum capita legationis exposui-
mus, et literas Philippi reddidimus, lauda-
tor noster fuit Demosthenes apud senatores,
et per aram curialem iurauit, se gratulari
ciuitati, quae talis legatos misisset, qui et
eloquentia et fide se republica dignos, di-
cendo, agendoque praeuissent: de me autem
huiusmodi quippiam dixit, me spem eorum,
qui me legatum creassent, non sefellisse.
postremo omnium scripsit, nostrum vnum-
quemque sacrae oleae corona ornandum
esse, ob beneuolentiam erga populum, et
ad coenam in curiam in crastinum inui-
tandum. vt autem constet, me nihil falsi

dixisse apud vos, capiat scriba decretum, et
collegarum testimonia recitet. SENATVS-
CONSULTVM DEMOSTHENE REFEREN-
TE FACTVM. TESTIMONIA COLLEGA-
RVM DE IIS QVAE DICTA SVNT. post-
quam igitur legationis acta apud populum ex-
posuimus, Ctesiphon primus inter nos, pro-
pter aetatem, cum alia dixit, tum ea quae di-
cturos esse nos, cum Demosthene pepigera-
mus, item de affabilitate Philippi, et forma
eius, et dexteritate in computationibus. post
hunc, cum Philocrates et Dercyllus pauca di-
xissent, ego prodii. recitatis autem ceteris le-
gationis actis, ad eam etiam commemoratio-
nem, quae cum collegis mihi conuenerat, cum
acces-

σθείαν, ἀπήντησα καὶ πρὸς τὸν λόγον, ὃν ἐν τοῖς συμπρέσβεισι διω-
μολογησάμην· εἰπὼν, ὅτι μνημονικῶς καὶ διωατῶς ὁ Φίλιππος
εἶποι, καὶ τὴν δέησιν οὐκ ἐπελαθόμεν τὴν Δημοθένης, ὅτι ταχθεὶς
λέγειν, εἴαν τι παλαιότερον ἡμεῖς, ὑπερὲς Ἀμφιπόλεως. ἐφ' ἅπασι
δὲ ἡμῖν ἀνίσταται τελευταῖα Δημοθένης, καὶ τετραδυσάμηνος,
ὥστε εἴθε, τῷ χήματι, ἐτείψας τὴν κεφαλὴν, ὁρῶν Ἰπσημαι-
νόμηνον τὸν δῆμον, καὶ δεδεγμένον τὰς παρ' ἐμῶν λόγους, ἀμφο-
τέρων ἔφη θαυμάζειν, καὶ τῶν ἀκρόντων, καὶ τῶν πρεσβυσάντων,
ὅταν παρὲν τὸν χρόνον, ὅ μὲν τὸν ἔβελύσσατο, ὅ δὲ, τὸν
ἔσυνελαύνειν, ἀποδιατείδωσι, τὴν ὑπερβόρην λαλιὰν ἀγαπών-
τες ἐν τοῖς οἰκείοις πράγμασιν· ἔδεν γὰρ εἶναι ῥᾶον ἢ πρεσβείαν
ἀπαγῆλαι. βέλομαι δὲ ὑμῖν, ἔφη, καὶ ἰπιδεῖσθαι ὡς δεῖ τὸ πρᾶ-
γμα γίνεσθαι. ἅμα δὲ ἐκέλευσεν ἀναγνωσθῆναι τὸ ψήφισμα ἔ-
δήμῃ. ἀναγνωσθέντος δὲ, εἶπεν, ὅτι καὶ τὸτο ἔξεπέμφθημεν, καὶ
ταῦτα ἐπράττομεν, ἃ ἐνταυθοῖ γέγραπται. λάβε δὴ μοι καὶ τὴν
ἰπσηολήν, ἣν ἤκομεν παλαιὰ Φιλίππου φέροντες. ἐπειδὴ δὲ ἀνεγνώσθη,
ἀπέχεσθαι, ἔφη, τὴν ἀπόκρισιν, καὶ λοιπὸν ὑμῖν ἐστὶ βελύσσατο. δο-
ρυευσθέντων δὲ ἐπ' αὐτῷ, τῶν μὲν, ὡς δεινὸς τις εἴη καὶ σωτόμος,
τῶν δὲ πλειόνων, ὡς πονηρὸς καὶ φθονερός, καὶ σκέψασθε δὲ, ἔφη, ὡς
σωτόμως, καὶ τὰλλα πρὸς αὐτὰ ἀπαγῆλθαι. ἐδόκει μνημονικὸς καὶ

accessissem, dixi Philippum memoriter et
eloquenter respondisse. neque oblitus pre-
cum Demosthenis adieci, ei partis dicendi
de Amphipoli attributas fuisse, si quid nos
pretermissemus. post omnis nos postremus
surgit Demosthenes, et vultu, ut solet, prae-
stigiis factis, atque capite perfrecto, cum
populum videret gestu dare signum, et
meam approbasse orationem, utrosque se mi-
rari dixit, tum qui audirent, tum qui legati-
onem obissent, quod omisso tempore, illi
deliberandi, hi in medium consulendi, mo-
ram facerent, nugis peregrinis contenti in
rebus domesticis; nihil enim esse facilius,

quam legationem recensere. demonstrabo
autem, inquit, vobis, quae ratio huius rei
esse debeat. ac simul recitari iussit plebisci-
tum. quo recitato, dixit, nos ex hoc able-
gati sumus, et quae hic scripta sunt, ea egi-
mus. cape ergo etiam literas, quas a Philip-
po afferimus. quibus lectis, habetis, inquit,
responsum, restat ut deliberetis. excitato
autem tumultu, ab aliis, quod brevis et
acutus, a pluribus, quod improbus atque in-
vidus videretur, videte porro (inquit) quan-
to compendio et cetera omnia sum renun-
ciaturus. visus est memoria valere, et elo-
quentia Philippus Aeschini. mihi vero non

δεινὸς εἶναι λέγειν Αἰσχίνῃ Φίλιππος; ἀλλ' ὅκ' ἐμοί. ἀλλ' εἴπῃς αὐτῷ τὴν τύχην παλαιῶν, ἐτέρῳ παλαιῇ, ὅκ' ἂν πολὺ ἢ κατὰ-δεὴς εἴη. ἐδόκ' Κτησιφῶνι τὴν ὄψιν λαμπρὴς εἶναι; ἐμοὶ δ' οὐ χείρων Αἰσώδημος, ὁ ὑποκριτής, ὃς παρὴν ἡμῖν καὶ συνεπέ-σθευε. μνημονικὸν πῶς αὐτόν φησιν εἶναι; καὶ γὰρ ἕτεροι. συμπεῖν δεινὸς ἦν; ἀλλὰ Φιλοκράτης ὁ μετ' ἡμῶν δεινότερος. λόγον τίς φησιν ἐμοὶ κατὰλιπεῖν ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως; ἀλλ' ἔτ' ἂν ὑμῖν ὁ ρήτωρ ὅδ' ἔτ' ἂν ἐμοὶ λόγῳ μετὰδοίη. ταῦτα μὲν ἔν λῆρῃς ἐστίν, ἔφη, ἐγὼ δ' ὃ ψήφισμα γράψω, καὶ τῷ κήρυκι ἀπέισαθ' βέλομαι τῷ πατρὶ Φιλίππῳ ἡκούῃ, καὶ τοῖς μέλλουσι παρ' αὐτῷ δόξαι εἶναι πρέσβεις, καὶ τὰς πρυτάνεις κελύειν, ἐπειδὴν ἡκωσιν ④ πρέσβεις, ἐκκλησίαν δ' ἔτι δύο ἡμέρας ποιεῖν, μὴ μόνον ὑπὲρ εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ περὶ συμμαχίας, ἥ τὰς πρέσβεις ἡμᾶς, εἰ δοκῇ μὲν ἄξιοι εἶναι, ἐπαινέσαι, καὶ καλέσαι δ' ἔτι δέκνον εἰς τὸ πρυτανεῖον εἰς αὐ-ριον. ὅπ' ἂν ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὰ ψηφίσματα, ἵνα εἰδῆτε, ὧ ἄνδρες, ἥ τὴν ἀνωμαλίαν αὐτῷ, ἥ τὸν φθόνον, καὶ τὴν τῶν πραγμάτων μὲν Φιλοκράτοις κοινωνίαν, καὶ τὸ ἥθος ὡς δ' ἔπ' ἐχλον ἥ ἀπιστον. καλῶ δέ μοι καὶ τὰς συμπρέσβεις, καὶ τὰς μαρτυρίας αὐτῶν ἀνάγνωθι, καὶ τὰ ψηφίσματα Δημοσθένους. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ. ὃ τοίνυν μόνον ταῦτα ἔγραψεν, ἀλλὰ καὶ μὲν ταῦτα

non item. nam si quis fortunam ei ademptam, alteri tribueret: is non multo esset illo inferior. visus est Ctesiphonti splendido esse vultu? mihi vero illo non deterior Aristodemus histrio, qui nostrae legationi interfuit. memoria eum pollere, ait aliquis? sunt et alii. egregius compotor fuit? at Philocrates, qui nobiscum fuit, longe illum superat. dicendi de Amphipoli se mihi reliquisse locum ait aliquis? at nec vobis orator iste dicendi locum daret, nec mihi. verum istae nugae sunt, inquit, ego vero decretum scribam, et cum caduceatore a Philippo misso inducias faciam, et cum

VOL. II.

mittendis huc legatis: curiones porro iubebo, vbi legati venerint, eis bidui concionem conuocare, qua deliberetur, non de pace tantum, sed etiam de societate, et nos legatos, si digni videmur, laudare, et vocare ad coenam in curiam in crastinum. vt autem me vera dicere constet, cape decreta: vt videatis inconstantiam eius, et malignitatem, et actionum cum Philocrate societatem, et mores infidiosos ac perfidos. voca ergo mihi legatos, eorumque testimonia recita, et decreta Demosthenis. DECRETA. neque vero haec duntaxat scripsit, sed post etiam in senatu dixit: spectandi

K k

ἐν τῇ βελῇ εἶπε, θεῶν εἰς τὰ Διόνυσια καλῶνται τοῖς πρέσβειν, ἐπειδὴν ἤκωσι, τοῖς Φιλίππῳ. λέγε καὶ τὸ τοῦ ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ. ἀνάγνωθι δὴ καὶ τὴν τῶν συμπρέσβων μαρτυρίαν, ἵν' εἰδῆτε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι Δημοσθένης οὐχ ὑπὲρ τῆς πόλεως εἰπὴν δυνάτῃ, ἀλλ' ὑπὲρ τοὺς συσίτας καὶ ὁμοπόονδας μελετᾷ. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. Τὴν μὲν τοίνυν πραγματείαν τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης πράξεων, ἐκ ἐμὴν καὶ Φιλοκράτης, ἀλλὰ Δημοσθένης καὶ Φιλοκράτης δυνήσεσθαι, καὶ τὰς πλείους τῶν εἰρημίων ἱκανὰς ὑμῖν οἶμαι παρὰ χάριν. τῶν μὲν γὰρ ἀπηγελημμένων ὑμεῖς ἐσέ μοι μάρτυρες τῶν ὅτι ἐν Μακεδονίᾳ ῥηθέντων, ἔτι τῶν καὶ τὴν πορείαν ἡμῖν συμβάντων, τὰς συμπρέσβεις ὑμῖν μάρτυρας παρεχόμενους τῆς ὅτι ὑπὸ Δημοσθένει δέξιως εἰρημίας κατηγορίας ἠκούσατε καὶ μέμνησθε, ἥς τὴν δέχνην ἐποίησατο ἀπὸ τῆς δημογορίας, ἣν εἶπον παρὰ τῆς εἰρήνης. πᾶσι δὲ ἐν τῷ μέρει τούτῳ τῆς κατηγορίας ἐψυσμύθη, ὅτι τῷ καιρῷ τούτῳ δεινῶς ἐχέλιε. τὰς γὰρ λόγους τὰς ἐνδοκίον φησὶ τῶν πρέσβων λέγεσθαι, οὓς ἐπεμψαν πρὸς ἡμᾶς ④ Ἕλληνας, μεταπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ δήμου, ἵνα κοινῇ καὶ πολεμοῖεν, εἰ δέοι, Φιλίππῳ καὶ Ἀθωαῖων, καὶ τῆς εἰρήνης, εἰ τούτο εἶναι δοκοῖν σύμφορον, μετέχοιεν. σκέψασθε δὴ πρᾶγμα τὸ μέγα καὶ κλοπῇ, καὶ δεινῶς ἀναισχυντίαν ἀνθρώπων. τῶν γὰρ

etandi locum Bacchanalibus assignandum esse Philippi legatis, ubi venerint. recita etiam hoc decretum. DECRETUM DEMOSTHENIS. recita etiam legatorum testimonium ut videatis, Athenienses, Demosthenem non posse verba facere pro republica, sed declamitare contra convictos, atque arctissima necessitudine deinctos. TESTIMONIUM. Tractationem igitur pacificationis, non meam et Philocratis, sed Demosthenis et Philocratis fuisse, reperietis: et argumenta eorum quae dixi, me fide dignare attulisse. nam eorum quae renunciaui, vos mihi testes estis: eorum quae in Ma-

cedonia dicta sunt, atque in itinere nobis acciderunt, collegarum testimonio vobis demonstraui: accusationem autem modo a Demosthene allatam audistis, et meministis, cuius initium sumpsit a concione, quam de pace habui. cum autem in ea parte accusationis ementitus fuerit omnia: in eo articulo vehementer est conquestus. ea enim verba coram legatis ait esse facta, quos Graeci ad nos misissent, a populo accersiti, ut communiter et bellum gererent contra Philippum, si esset opus, cum Atheniensibus: et pacis, si id expedire videretur, essent participes. confiderate igitur, quantam

rem.

πρέσβειων, ἧς ἔξεπέμψατε εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐπὶ τῷ πολέμῳ πρὸς Φίλιππον ἡμῖν ἐνεσηκότῃ, ὅτι μὴ χρόνοι τῆς αἰρέσεως, ὅτε ἔξεπέμφθησαν, καὶ τὰ τῶν πρεσβυτέρων ὀνόματα, ἐν τοῖς δημοσίοις ἀναγέγραπτο γράμμασι· τὰ δὲ σώματα αὐτῶν ἐσιν οὐκ ἐν Μακεδονίᾳ, ἀλλ' Ἀθήνησι· ταῖς δὲ ξενικαῖς πρεσβείαις ἢ βελὴ τὰς εἰς τὸν δῆμον πρεσβόδας πρεσβυτέρους. οὗτοι δὲ φησὶν ἀπεσάλαθαι τὰς παρὰ τῶν Ἑλλήων πρεσβείας. παρελθὼν τοίνυν, Δημόσθενες, ἐπὶ τὸ βῆμα τέτο, ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ, εἰπε πόλεως ἧς τινὲς βέλῃ τῶν Ἑλλήων τῆνομα, ἔξ ἧς ἀφίχθαι τότε φῆς τὴν πρεσβείαν, καὶ τὰ πρεσβυτέρων παρὰ αὐτῶν ἐκ τῆς βελουπείας δὲ ἀναγνῶναι, καὶ τὴν Ἀθηναίων καλὴν πρεσβείαν, ἧς ἔξεπέμψαν ἐπὶ τὰς πόλεις, μάρτυρας καὶ παρῆναι, καὶ μὴ ἀποδημεῖν, ὅτε ἢ πόλις τὴν εἰρήνην ἐποιεῖτο, μαρτυρήσωσιν, ἢ τὰς πρὸς τὴν βελὴν αὐτῶν πρεσβόδας καὶ τὰ ψηφίσματα ἀνὰ τῆς ἀρχῆς, ἐν ᾧ σὺ φῆς ὅτι χρόνῳ, καταβαίνω, καὶ θανάτῳ τιμῶμαι. ἀνάγνωθι δὴ καὶ τὸ τῶν συμμάχων δόγμα τί λέγει. ἐν ᾧ διαρρήδην γέγραπται, ἐπειδὴ βελὴ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων ὑπὲρ εἰρήνης πρὸς Φίλιππον, ὅτι πρεσβείας ἔγωγε πάρεσιν οὓς ἔξεπέμψεν ὁ δῆμος εἰς τὴν Ἑλλάδα, παρὰ καλουῦντας τὰς πόλεις ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων, δεδόχθαι τοῖς συμμάχοις, ἐπειδὴν ἐπιδημήσωσιν

rem homo furripuerit, quantaque sit impudentia, nam eo tempore legati creati sunt quos in Graeciam ablegastis, quo bellum vobis adhuc cum Philippo intercedebat: ac legatorum nomina quidem in publica relata sunt monimenta: eorum autem corpora non sunt in Macedonia, sed Athenis: et senatus de adducendis ad populum peregrinis legationibus decernit. iste autem ait, missas fuisse Graecanicas legationes. igitur consensu hoc suggesto, Demosthenes, dum meae sunt dicendi partes, cuiusvis Graecanicae urbis nomen profer, ex qua tum legatos aduenisse dicis, earumque senatusconsulta e

curia dato legenda, et Atheniensium legatos citato testis, quos ablegavit ad ciuitates qui se adfuisse, nec peregre profectos fuisse testificati fuerint: si accessum eorum ad senatum et decreta exhibueris, eo facta tempore, quo tu ais: descendo, et capitis ipse me condemno. lege et sociorum decretum, quid in eo dicatur. in quo aperte scriptum est: cum deliberet populus Atheniensis de pace Philippica, legati autem nondum adsint, quos ablegavit populus in Graeciam, qui urbis ad tuendam Graecorum libertatem exhortentur: visum esse sociis, ubi redierint legati, et acta sua renunciarint

④ πρέσβεις, καὶ τὰς πρεσβείας ἀπαγγείλωσιν Ἀθιναῖοις, καὶ τοῖς συμμαχοῖς, πρὸς γράψαι τὰς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο καὶ τὰς νόμους. ἐν δὲ ταύταις βεβλῦσαδὲ πρὸς τῆς εἰρήνης Ἀθηναίους. ὁ, τι δὲ ἂν βεβλύσῃ) ὁ δῆμος, τὰτ' εἶναι κοινὸν δόγμα τῶν συμμαχῶν. ἀνάγνωθι δὴ μοι τὸ τῶν σπυριόρων δόγμα. ΔΟΓΜΑ ΣΤΥΝΕΔΡΩΝ. πρὸς ἀνάγνωθι δὴ μοι καὶ τὸ τοῦ Δημοσθένους ψήφισμα, ἐν ᾧ κελεύει τὰς πρυτάνεις καὶ τὰ Διονύσια τὰ ἐν ἅσδε, καὶ τὴν ἐν Διονύσει ἐκκλησίαν, πρὸς γράψαι δύο ἐκκλησίας, τὴν μὲν, τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα, τὴν δὲ τῇ ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα, οὐρίζων τὸν χρόνον, καὶ πρὸς Φαιρῶν τὰς ἐκκλησίας, πρὸς ἐπιδημῆσαι εἴθ' ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων πρέσβεις, ἐν τὸ μὲν τῶν συμμαχῶν δόγμα κελεύει, ᾧ σπυριπῆν καὶ ἐγὼ ὁμολογῶ, ὑπὲρ τ' εἰρήνης μόνον ὑμᾶς βεβλύσαδὲ, Δημοσθένους καὶ καὶ πρὸς συμμαχίας κελεύει. λέγε αὐτοῖς τὸ ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ. τῶν μὲν ψηφισμάτων ἀμφοτέρων, ᾧ Ἀθιναῖοι, ἡκίστατε, ὑφ' ὧν ἐξελέγχεσθαι Δημοσθένους τὰς ἀποδημῶσας πρεσβείας ἐπιδημῆν φάσκων, καὶ βεβλυόρων ὑμῶν ἀκροάσαδὲ, τὸ τῶν συμμαχῶν ἀκροῶν πεπονηκὸς δόγμα. ④ μὲν γὰρ ἀπεφώνησθε, ἀναμεῖναι τὴν πόλιν τὰς Ἑλληνικὰς πρεσβείας· Δημοσθένους δὲ οὐ λόγῳ μόνον κεκάλυκε πειμῆναι, ὁ πᾶντων αἰχρῖα καὶ τάχιστα μελαθέμεν, ἀλλ' ἐργῶ καὶ ψηφίσματι πρὸς-

Atheniensibus, eorumque sociis, ut curiones duas conciones secundum leges indicant, atque in iis de pace deliberent Athenienses. quicquid autem populus decreuerit : id fore commune sociorum decretum. recita ergo decretum assessorum. DECRETUM ASSESSORVM. confer cum hoc etiam Demosthenis decretum, quo iubet curiones, post urbana Bacchanalia, et concionem in Bacchi aede haberi solitam, indicare duas conciones, alteram die XVIII, alteram XIX. definiens tempus, et conciones praecripiens, ante legatorum ad Graecos missorum reditum. ac sociorum quidem decretum iubet, quod me quoque defendisse fateor, vos de pace

duntaxat deliberare : Demosthenes autem, etiam de societate iubet. recita decretum. DECRETVM DEMOSTHENIS. decretum vtrumque audiistis, Athenienses, unde conuincitur, Demosthenem affirmare, legationes eas quae abfuerunt, adfuisse : et cum vos audire velletis, irritum fecisse decretum sociorum. nam illi quidem pronunciarant : Graecanicas legationes esse vrbi expectandas : Demosthenes autem non verbis tantum obstitit, quo minus expectarentur, qui illud omnium turpissime ac celerrime immutauit, sed re ipsa et decreto, quippe qui statim deliberari iusserit. Dixit autem, me priore concione, cum verba fecisset Philocrates

τάξας ἤδη βελεύεας. Εἶρηκε ὃ ὡς ἐν τῇ προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν
δημηγορήσδωτο Φιλοκράτοις, ὕστερον ἀναβὰς ἐγὼ καλεμε-
ψάμῳ ἦν εἰσηγέιτο ἐκείνῳ εἰρήνην, αἰχρὰν καὶ τὴν πόλεως ἀνα-
ξίαν εἶναι φάσκων· τῇ δὲ ὕστεραίᾳ πάλιν ἡμέρᾳ ὡς συναγορεύ-
οιμι τῷ Φιλοκράτῃ, ἐκ τὴν ἐκκλησίαν εὐήμερήσας ὥχόμεν φέρων,
πειθὼν ὑμᾶς μὴ προσέχειν τοῖς τὰς μάχας καὶ τὰ τῶν πραγ-
μῶν λέγεσσι τρέπαια, μηδὲ τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖν. ὅπῃ δὲ καὶ ψευδῇ
μόνον κατηγορήκεν, ἀλλὰ καὶ ἀδυνάτα γινέσθαι, μίαν μὲν αὐτὸς
καθ' αὐτὴν Δημοσθένους μαρτυρίαν μαρτυρήσας, ἑτέραν δὲ πάν-
τες Ἀθηναῖοι, καὶ ὑμεῖς ἀναμιμνησκόμενοι, τρίτην δὲ, ἢ τὴν αἰτίας
ἀπθανότης, τετάξιμω ὃ, ἀντὶς ἀξιόλογον, εἰς τῇ πολλοῖς δομῶν,
Ἀμύντωρ, ὃ τὸ ψήφισμα ἐπεδείξατο Δημοσθένους, καὶ ἀνεκοινῆτο,
εἰ δὲ τῷ γραμματεῖ, ἔχον ὑπερδωτόν, ἀλλὰ ταυτὸν γεγραφὸς
Φιλοκράτῃ. καὶ μοι λάβε τὸ ψήφισμα καὶ ἀνάγνωθι τὸ Δημο-
σθένους. ἐν ᾧ φαίνεται γεγραφὸς τῇ μὲν προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν
συμβεβλῆναι τὸν βελλόμενον, τῇ δὲ ὕστεραίᾳ ὅτι προέδροις ἐπι-
ψηφίζεν τὰς γνώμας, λόγον ὃ μὴ προελθῆναι, ἐν ᾧ με φησὶν
αὐτὸς Φιλοκράτῃ συνεπιεῖν. ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ. ὁμοῦ
τὰ μὲν ψηφίσματα ὡς ἐξ ἀρχῆς ἐλάφην μὲν· ὃ δὲ τῶν συκοφαν-
τῶν λόγοι, πρὸς τὰς ἐφ' ἡμέραν καιρὰς λέγονται. ποιεῖ δέ μου

locrates, post eum suggestu consensu re-
prehendisse pacem, cuius auctor ille fuerit :
eamque turpem et ciuitate indignam iudi-
casse : postridie autem suffragatum Philocra-
ti, et concionem magno applausu in sen-
tentiam meam perduxisse : cum suaderem
vobis, ne auscultaretis iis, qui praelia et
triumphos maiorum commemorarent, neue
Graecis auxiliarentur, id vero crimen non
tantum esse falsum, sed etiam fieri sic non
potuisse, primum ipsius Demosthenis, deinde
omnium Atheniensium, tertio loco, vestro,
si admonemini, denique viri magnae in
republica auctoritatis, Amyntoris, cui De-
mosthenes decretum ostendit, quemque

consuluit, vtrum id daret scribae : cum qui-
dem non contrarium, sed idem quod Phi-
locrates scripsisset, testimonio, atque ipsius
calumniae absurditate ostendetur. cape De-
mosthenis decretum, et recita : in quo eum
priore concione scripsisse constat, licere cui-
vis in medium consulere, posteriore prae-
sidibus recensendas esse sententias : et non di-
cendi potestatem esse dandam, quo tempore
ipse me ait Philocrati esse suffragatum. DE-
CRETVM DEMOSTHENIS. itaque decreta
vt principio scripta sunt, ita manent, calu-
mniatorum autem verba in dies pro tem-
pore mutantur. facit autem concionem
meam accusator geminam : decretum et
veritas,

τὴν δημηγορίαν ὁ μὲν κατήγορος διτήν, τὸ ψήφισμα δὲ καὶ τὰ ληθές μίαν. λόγων γὰρ μὴ παρθεέντων εἰς τὴν ὑμέραν ἐκκλησίαν, τῶν δὲ παρθεέντων κωλύοντων, ἐκ ἐνὴν εἰπεῖν. τί δὲ καὶ βεβλόμην, εἶπερ ταῦτα Φιλοκράτης παρθεόμην, κατηγόρου μὲν παρθεός τις αὐτὸς ἀκρατὴς τῇ παρθεραία, μίαν δὲ νύκτα διαλιπὼν σωηγόρου; πότρεα ὡς αὐτὸς διδοξήσων, ἢ ὡς ἐκείνον ὠφελήσων; ἀλλ' ὅκ ἐνὴν ἀμφοτέρω ἐξενέγκαδς, ἀλλ' ὑπὸ πάντων μὲν μισῆς, παρθείνειν δὲ μηδέν. καλὴ δέ μοι καὶ Ἀμύντωρ Ερχία, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἀνάγνωθι. ὃν δὲ τρόπον γέγραπται, παρθελεθῆν ὑμῖν βέλομαι. μαρτυρεῖ Ἀμύντωρ Αἰσχίῃ, ὅτε ἐβελύετο ὁ δῆμος παρθεὶς τὴν συμμαχίαν τὴν παρθε Φίλιππον καὶ τὸ Δημοσθένους ψήφισμα, ἐν τῇ ὑπεραία τῶν δυοῖν ἐκκλησιῶν, ὅτε ὅκ ἐξήν δημηγορεῖν, ἀλλὰ τὰ παρθεὶς τὴν εἰρήνης καὶ συμμαχίας ψήφισματα ἐπεψηφίζετο, ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, Δημοσθένει ἐπιδείξασθαι παρθεκαθήμηνον ψήφισμα γεγραμμένον ἑαυτῷ, ἐφ' ᾧ ἐπεγέγραπτο Δημοσθένους ὄνομα, καὶ ἀνακοινῆς αὐτὸν αὐτῷ, εἰ δὲ τῷ γεγραμματοῖ, ἐπιψηφίσαδς τοῖς παρθεροῖς· ἐφ' οἷς τὴν εἰρήνην καὶ τὴν συμμαχίαν ἔγραψε ποιῆς. ὅτι τοῖς αὐτοῖς, ἐφ' οἷς περ καὶ Φιλοκράτης ἐγέγραφται. καλὴ δέ μοι Ἀμύντωρ Ερχία, καὶ ἐκκλησίᾳ, εἰ μὴ δέλη δούρὶ παρθεῖναι. ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΜΥΝΤΟΡΟΣ.

veritas, vnam. cum enim posteriore concione dicendi potestas data non esset, sed, praesides prohiberent, verba facere non licuit. quid vero mihi voluissem, si Philocratis sectam sequebar, eo pridie apud eosdem auditores, accusando, et post intervalum noctis vnus defendendo? vtrum ut ipsi mihi accederet auctoritas? an ut illi commodum aliquod per me compararetur? verum non licuit vtrumque consequi: sed illud restabat, ut et omnium voluntates a me alienarem, et nihil promouerem. voca mihi Amyntorem Erchensem, et eius testimonium recita. quo autem pacto id scriptum sit, in primis exponam vobis. testi-

monium perhibet Amyntor Aeschini cum populus de societate cum Philippo ineunda de sententia Demosthenis in posteriore duarum concionum deliberaret, ac verba facere non liceret: sed decreta de pace et societate facta, comprobanda aut improbanda essent, in ea concione Demosthenem assidentem sibi ostendisse scriptum decretum, cui nomen Demosthenis praescriptum esset ac consuluisse, an daret scribere, ut praesidibus offerret: in quo scripsisset, pacem et societatem iisdem condicionibus esse faciendam, quibus Philocrates scripserat. voca mihi Amyntorem Erchensem, et citato, nisi huc prodire voluerit. TESTIMONIUM AMYN-

τὴν μὲν μαρτυρίαν ἀκηκόατε, ὧ δὲ ἄνδρες. σκοπεῖτε δὴ πότερα ὑμῖν δοκεῖ Δημοσθένος ἐμοῦ κατηγορηκέναι, ἢ τινδάρειον αὐτὸς ἑαυτοῦ ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὀνόματι. Επεὶ δὴ ὅτι καὶ τὴν δημοσίαν με διαβάλλει, καὶ τὰς εἰρημύους λόγους ἐπὶ τὰ χεῖρα διεξέρχεται, ἔτ' ἂν ἀποδραῖνω, οὐτ' ἂν τῷ τότ' εἰρημύων οὐδὲν δεησαίμην, ἔτ' αἰχρινομαί ἐπ' αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον φιλομῖμαι. βέλομαι δὲ ὑμᾶς καὶ τὰς καιρὰς ὑπομῆσαι ἐν οἷς ἐβελύεσθε. τὴν μὲν γὰρ δεξιὴν ἐποίησάμεθα ὁ πολέμῳ ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως σωέβαινε δὲ ἡμῶν τὸν στρατηγὸν ἐν τῷ πολέμῳ μὲν ἐβδομήκοντα καὶ πέντε πόλεις συμμαχίδας ἀποβεβληκέναι, ἃς ἐκλήσατο Τιμόθεος ὁ Κόνωνος, καὶ κατέστησεν εἰς τὸ σωέδειον· περὶ γὰρ παρρησιάσας καὶ ἐλθυθέντας ἅμα καὶ τάληθ' εἰπὼν σώζεσθαι, εἰάν τις ἄλλως πῶς γνώσκῃ, διαχρήσασθαι με, οὐ γὰρ ἂν ὑποσελαίμην· ἑκατὸν δὲ καὶ πεντήκοντα τελέρεις λαβόντα ἐκ τῶν νεωρείων μὴ κατακεκομικέναι· καὶ ταῦτα ὑμῖν ἐν τοῖς ἀγῶσιν αἰετοῖς Χάρετος ④ κατήγορος· δεικνύσιν· χίλια δὲ καὶ πενητακόσια τάλαντα οὐκ εἰς στρατιώτας, ἀλλ' εἰς ἡγεμόνων ἀλαζονείας ἀνηλωκέναι, Διόαρχον τε καὶ Διήπυρον καὶ Πολυφόντην, καὶ δραπέτας ἀνθρώπους, ἐκ τῆς Ἑλλάδος· σωελεγεμύους, καὶ χωεῖς εἰς τὰς πρὸς τὸ βῆμα καὶ τὴν ἐκκλησίαν μισθοφόρους· ④ τὰς μὲν τάλαιπώρους

AMYNTORIS. testimonium quidem audivistis, Athenienses. considerate igitur, verum videatur vobis Demosthenes me accusasse: an contra sub meo nomine semetipsum? Quoniam autem concionem quoque meam criminatur, et habita a me orationes male narrando depravat: ego nec defugio eorum quae tum dixi, neque negarim quicquam: quorum adeo me non pudet, ut ea laudi quoque mihi ducam. reuocabo autem vobis in memoriam temporum condicionem, quibus deliberabatis. bellum principio suscepimus pro Amphipoli. res autem eo redierat: noster imperator foederatas urbis v. et

nis F. potitus erat, quasque nostro concilio adiunxerat. (decreui enim nihil dissimulare, et libere simul vereque loquendo conservari, sin aliter senseritis, animo tamen meo obsequi, neque enim tergiversabor) et cum C. L. triremis e navalibus accepisset, XLVIII. reducerat (atque haec vobis accusatores in Charetis periculis subinde ostendunt) et MD. talenta non in milites, sed in ducum insolentiam insumpta erant: in Deiaem, Deipyrum, Polyphontem, qui fugitivos homines ex Graecia collegerant, ac seorsim in mercenarios istos, qui in suggesto et concionibus versantur: qui a miseris insularibus quotannis sexaginta talenta exigebant tributum.

νησιώτας καθ' ἑκάστον ἐνιαυτὸν ἐξήκοντα τάλαντα εἰσέπραττον
 σωτάξιν, κατήγον δὲ τὰ πλοῖα καὶ τὰς Ἑλληνας ἐκ τῆς κοινῆς
 θαλάττης. ἀντὶ τοῦ ἀξιώματός, καὶ τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας ἡ πόλις
 ἡμῶν Μυοννήσας ἐκ τῆς τῶν ληστῶν δόξης ἀνεπίπλετο. Φίλιππος
 δὲ ὀρμηθεὶς ἐκ Μακεδονίας, ὅτε ἔθ' ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως παρὰ
 ἡμᾶς ἡγωνίζετο, ἀλλ' ἤδη παρὶ Λήμνου καὶ Ἰμβροῦ καὶ Σκύρου, τῶν
 ἡμετέρων κτημάτων. ἐξέλιπον οὖν Χερρόννησον ἡμῶν ④ πολῖται,
 τὴν ἔσαν ὁμολογῶντες Ἀθηναίων, πλείους οὖν ἐκκλησίας συλλή-
 τους ἡναγκάζεσθε ἐκκλησιάζειν μὴ φόβος καὶ θορύβος, ἢ τὰς τέλα-
 γμένας ἐκ τῶν νόμων. ἔγω δ' ἦν σφαλερὰ καὶ ἐπικίνδυνα τὰ
 πράγματα, ὥστε ἡναγκάσθαι γράψαι ψήφισμα Κηφισοφῶν ὁ
 Παιδιεύς, εἰς τῶν φίλων καὶ ἐταίρων τῷ Χάρητι, ἐκπλεῖν τὴν τα-
 χίστην Ἀντίοχον τὸν ἐπὶ τῶν ὑπερλικῶν, καὶ ζητεῖν τὸν στρατηγὸν
 τὸν ἐπὶ τῇ δυνάμει τεταγμένον, καὶ ἐντυχὴ παρὰ, φράζειν, ὅτι
 θαυμάζει ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων, εἰ Φίλιππος μὲν ἐπὶ Χερ-
 ρόννησον τὴν Ἀθηναίων πορεύεται, Ἀθηναῖοι δὲ ἔδδ' τὸν στρατηγὸν
 ἴσασιν, ἔδδ' τὴν δυνάμιν ἣν ἐξέπεμψαν, ὅπως εἰσὶν. ὅτι δ' ἀληθῆ
 λέγω, ἀκρόστατε τῷ ψηφίσματι, καὶ ἀναμνήσθητε τῷ πολέμῳ, καὶ τὴν
 εἰρήνην, τὰς τῶν πολέμων ἡγεμονίας, ἀλλὰ μὴ τὰς πρὸς βίαις ἀπαι-
 τεῖτε. ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΥ Ο ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ ΕΙΠΕΝ. ④ μὲν καιροῖ

nomine : qui naui et Graecos in commu-
 ni naui depraedabantur : nostra vero vrbs
 loco auctoritatis et principatus Graecorum,
 eandem opinionem, quam Myonnesus et pi-
 ratae, consecuta erat. Philippus porro e Ma-
 cedonia progressus, non ut hactenus de Am-
 phipoli nobiscum pugnabat : sed iam de Im-
 bro et Lemno et Scyro, nostris possessioni-
 bus : et Chersonnesum ciues nostri desere-
 bant, quae citra controuersiam est Atheni-
 ensium. erant autem plures necessario indi-
 ctae conciones cum tumultu et metu habenda-
 dae, quam statae ac legitimae, res porro
 ita labefactatae ac periculosae erant, ut Ce-

phiseppo Paeaniensis, amicus et familia-
 ris Charetis, decretum scribere cogere-
 tur, ut Antiochus actuariis nauigiis praefe-
 ctus, quam primum solueret, imperatorem
 quaesitum, cui commissus esset exercitus.
 quod si in eum incidisset : ei narraret, mi-
 rari populum Atheniensem, Philippum Cher-
 sonnesum, quae sit Atheniensium, inuadere :
 Atheniensis autem nescire, nec dux nec co-
 piae quas miserint, ubi sint ? ut autem ve-
 ra me loqui intelligatis : decretum audite et
 belli recordamini, et pacem a belli ducibus
 non a legatis repetitote. DECRETVM A CE-
 PHISOPHONTE FACTVM. ac tempora qui-
 dem

τὴν πόλεως τοιοῦτοι ἦσαν, ἐν οἷς ὁ πρῶτος τῆς εἰρήνης ἐγγύοντο λόγοι. οὐκ ἀνδρῶν δὲ ὁ σωτήρας ἀνδρῶν ῥήτορες, πρῶτος μὲν τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως ἔδεν ἐνεχέειν λέγειν, ἀποβλέπειν δὲ εἰς τὰ πρῶτα πύλαια τῆς ἀκροπόλεως ἐκείνου ἡμᾶς, καὶ τῆς ἐν Σαλαμῖνι πρὸς τὸν Πέρσῳ ναυμαχίας μεμνησθῆναι, καὶ τῶν τάφων, καὶ τῶν πρῶτων, καὶ τῶν τρεπείων. ἐγὼ δὲ ἀπὸ τῶν μὲν τῶν ἐφ' ἃς δὲ μεμνησθῆναι, μιμνήσκου μέντοι τὰς τῶν πρῶτων δούλειαν, τὰ δὲ ἁμαρτήματα αὐτῶν καὶ τὴν ἀκαίρην φιλονεικίαν φυλάττειν, τὴν μὲν ἐν Πλαταιαῖς πρὸς τὴν Πέρσας πεζομαχίαν, καὶ τοὺς ἀγῶνας τὰς περὶ Σαλαμῖνα, καὶ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην, καὶ τὴν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχίαν, καὶ τὴν Τολμίδεος ζηλοῦν στρατηγίαν κελύων, ὅς χιλίους ἐπὶ κλέους ἔχων Ἀθηναίων, διὰ μέσης Πελοποννήσου, πολέμιας ἔσσης, ἀδελφῶς διεξήλθε, τὴν δὲ εἰς Σικελίαν στρατείαν φυλάττειν, ἣν ἐξέπεμψαν Λεοντίνους βοηθήσοντες, τῶν πολέμων ἐμβεβληκότων εἰς τὴν χώραν ἡμῶν, καὶ Δεκελείας ἐπιτεχνισμῶν, καὶ τὴν τελευταίαν ἀδελφίαν φυλάττειν, ὅθ' ἡττημένοι τῷ πολέμῳ, παρακαλουμένων αὐτὰς Λακεδαιμονίων εἰρήνῃ αἰεὶν, ἔχοντες πρὸς τῇ Ἀθηναίᾳ Λήμνον καὶ Ἰμβρὸν καὶ Σκύρον, καὶ δημοκρατούμενους καὶ τὰς νόμους, τῶν μὲν ἔδεν ἤθελον ποιεῖν, πολέμῳ δὲ πρῶτον, ὃ δυνάμει Κλεοφῶν δὲ ὁ λυρποιοὺς, ὃν

dem ciuitatis, quibus de pace verba fiebant, erant huiusmodi. oratores autem isti factiosi, cum ad dicendum surgebant, de ciuitatis quidem incolumitate nihil in medium afferrebant, sed vos arcis vestibulum intueri iuebant, et Salaminiae pugnae contra Persas, et sepulchrorum et maiorum nostrorum et triumphorum meminisse. ego vero horum sane omnium recordandum esse dicebam, sed tamen prudentiam maiorum esse imitandam, peccata vero et intempestiuam contentionem vitandam, pedestre praelium ad Plataeas, et Marathoniam pugnam, et nauale praelium ad Artemisium, et Tolmi-

VOL. II.

dae imperium iubebam imitari, qui cum haberet mille delectos Atheniensis, infestis armis secure per mediam Peloponnesum peruasisset, expeditionem autem Siciliensem cauendam esse, qua Leontinis auxilia misissent, cum hostes in nostrum agrum impetum fecissent, et Decelea contra nos munita esset, postremum item temeritatem illam cauendam, cum bello victi, postulantibus Lacedaemoniis ut pacem agerent, et praeter Atticam, etiam Lemnum Imbrum et Scyrum tenerent, et constituta legibus libertate vterentur, horum nihil admittere voluerunt, sed bellum quod gerere non poterant,

L 1

πολλοὶ δεδεμένον ἐν πέδαις ἐμνημόνθιον, παρελθόντες αἰχρῶς πολίτης, καὶ διεφθαρκῶς νομῇ χρημάτων τὸν δῆμον, λυποκόψαν ἡπείλῃ μαχαίρᾳ τὸν τράχηλον, εἰ πῶς εἰρῆνης μνησθήσεῃ· τελευτῶντες δὲ εἰς τοῦτο τὴν πόλιν παρήγαγον, ὥς ἀγαπητῶς τὴν εἰρήνην ποιήσας, λυποσάντας πόντων, καὶ τὰ τεῖχη καθελόντας, ἔκ τῶν δεξαμενῶν φεγγεῖν, καὶ Λακεδαιμόνιον ἀρμόσιν, καὶ τῇ δημοκρατίας τοῖς τειάκοντα ἀφειμένους, οἱ χιλίους καὶ πεντακοσίοις τῶν πολιτῶν ἀκρίτως ἀπέκλειναν. τὴν μὲν τριαυτίην ἀβελίαν ὁμολογῶν τῶν ἀφειμένων φυλάττειν, τὰ δὲ ὀλίγα περὶ τὴν εἰρήνην μιμῆσθαι. καὶ γὰρ τῶν ἀλλοτρίων, ἀλλὰ τῶν πάντων οἰκειοτάτα ταῦτα ἐπινοήσονται. Ατρεμένης γὰρ πατρὸς ὁ ἡμέτερος· ὃν σὺ λοιδορεῖς, ἔτ' εἰδὼς ἔτ' ἑπιδὼν τῇ ἑαυτοῦ ἡλικίας ὅς τις ἦν, καὶ ταῦτα, ὃ δὴ Δημόθεος, ἐκ τῶν νομάδων Σκυθῶν τὸ πρὸς μητρὸς γένος ὡς ἐφυγε μὲν ἐπὶ τῶν τειάκων, συγκατήγαγε τὸν δῆμον. καὶ ὁ πῶς μητρὸς τῆς ἡμετέρας ἀδελφός, θεῖος τῇ ἡμέτερῃ, Κλεόβουλος ὁ Γλαύκος τῷ Αχαρνέως υἱός, μὲν Δημαίνετος τῷ Βεζύγῃ, συγκαταναμάχησε Χίλωνα, τὸν Λακεδαιμονίων ναύαρχον. ὥς οἰκῆά μοι καὶ σωθήη τὰ τῆς πόλεως ἀτυχήματα εἶναι τοῖς ὡσὶν ἀκέραια. Ἐπιμῆας δέ μοι καὶ τὴν ἐν τοῖς μυθίοις ἐν Ἀρκαδίᾳ δημηγορίαν καὶ πρεσβείαν, καὶ μελαβεβλήσασθαι

rant, praetulerunt: cum quidem Cleopholyrarum faber, quem multi conpedibus victum meminerant, per fraudem ac turpiter incivium album inscriptus, populo largitionibus corrupto, se gladio collum ei praecisurum minitaretur, qui pacis mentionem fecisset: tandem eo rem illi perduxerunt, ut cupide pace amplecterentur, cedentes omnibus possessionibus, moenibus deiectis, praesidio recepto, et praefecto Lacedaemonio, et populi auctoritate ad xxx. tyrannos translata, qui m. civis indicta causa occiderunt. talem temeritatem esse cauendam, monuisse me profiteor, ea vero quae paulo ante dixi, esse imitanda. neque enim ab ali-

enis illa, sed ab omnium coniunctissimo audiebam. nam Atrometus pater noster (cui tu maledicis, cum eum ignores, neque videris quisnam sua aetate fuerit, idque Demosthenes, cum maternum tuum genus a vagabundis Scythiis originem trahat) sub xxx. tyrannis profugit, et populum restituit, et matris nostrae frater, avunculus noster Cleobulus, Glauci Acharnensis f. cum Demaeneto Buzigo, Chilonem Lacedaemonium navali praelio vicit. itaque domesticum mihi est, et usitatum, urbis adversos casus auribus accipere. Obiicis mihi praeterea concionem in Arcadia apud x. m. virorum habitam, et legationem illam, meque

με φῆς, αὐτὸς ὢν δυνάστωδ' ὡδης καὶ μονονέκ' ἐπιμύθε' αὐτό-
 μολος. ἐγὼ δ' ἐν μὲν τῷ πολέμῳ σωίστω καθ' ὅσον ἦν δυνατὸν,
 Ἀρκάδας καὶ τὰς ἄλλους Ἑλλήνας ἐπὶ Φίλιππον, ἐδενὸς δ' ἄν-
 θρώπου Ἰππικροῦτος τῇ πόλει, ἀλλὰ τῶν μὲν, θεωρώντων ὃ, π
 συμβήσεται, τῶν δ' ὃ, συνεπιστραφιδόντων, τῶν δ' ἐν τῇ πόλει ῥητόρων
 χορηγὸν ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιημένων,
 ὁμολογῶ συμβαλῦσαι τῷ δήμῳ διαλύσασθαι πρὸς Φίλιππον, καὶ
 τὴν εἰρήνην σωθῆναι, ἣν σὺ νῦν αἰχρὰν νομίζεις, ἐδεπώποθ' ἀψα-
 μύθε' ὅπλων. ἐγὼ δ' ταύτῃ εἶναι πολλὰ φημι καλῶς ἔπο-
 λέμεν. καὶ δὲ ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς μὲν πρέσβεις θεωρεῖν πρὸς τὸν
 καιρὸν, καθ' ὃν ἐπείσβουον, τὰς δὲ στρατηγὰς πρὸς τὰς δυνάμεις
 ὢν ἡγουῦτο. ἔ γ' τὰς εἰκόνας ἰσᾶτε, ἔ τὰς θεωροῦσας, καὶ τοὺς
 σεφδούους, καὶ τὰς ἐν τῷ πρὸς τὴν πόλιν στήσεις δίδοτε, καὶ τοὺς τὴν εἰρή-
 νην ἀπαγγέλλουσιν, ἀλλὰ τοῖς τὴν μάχην νικήσασιν. εἰ δ' ἔσονται
 τῶν πολέμων αἱ μὲν οὐθὺναι τῶν πρέσβεων, αἱ δὲ δωρεὰ τῶν
 στρατηγῶν, ἀσπόνδοις καὶ ἀκηρύκτοις τὰς πολέμοις ποιήσετε. οὐ-
 δείς γὰρ θελήσῃ πρεσβεῖν. Περὶ δ' Κερσοβλέπης, καὶ Φωκίων, καὶ
 τῶν ἄλλων, ἃ πρὸς τέτοις διαβέβληται, ὑπόλοιπον εἶπεν. ἐγὼ
 γ' ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ, καὶ ἐν τῇ ὑστερᾳ πρεσβείᾳ, ἃ
 μὲν εἶδον, ὡς εἶδον, ὑμῖν ἀπήγγεila, ἃ δ' ἤκουον, ὡς ἤκουον. τίνα

meque immutatum esse dicis, cum sis ipse
 mancipii similis, et tantum non Threiciis
 notis compunctus transfuga. ego vero in
 bello, quantum fieri potuit, Arcadas et
 ceteros Graecos contra Philipbum con-
 citavi, cum autem mortalium nemo repu-
 blicae opem ferret, sed alii euentum o-
 ciose expectarent, alii nos oppugnarent,
 urbani autem oratores ex bello quotidi-
 ano suo luxui sumptus suppeditarent, po-
 pulo me suasisse fateor, ut cum Philippo
 reconciliaretur, et pacem iungeret, quam
 tu nunc turpem existimas, cum arma nun-
 quam attigeris. ego vero eam longe hone-
 stiorem bello esse affirmo. sunt autem, A-

thenienses, legati spectandi ex eo tempore,
 quo legationem obiuerunt: duces e copiis,
 quibus cum imperio praefuerunt. etenim et
 statuas erigitis, et principem locum affi-
 gnatis, et coronas, et victum in curia datis,
 non iis qui pacem renunciarint, sed iis
 qui hostis praelio superarint. quod si bello-
 rum rationes a legatis reposcentur, praemia
 ducibus tribuentur, efficietis, ut nulla vn-
 quam bella vel humaniter gerantur, vel
 placide componantur. nemo enim legatus
 ire volet. Nunc reliquum est, ut de Cerio-
 blepte et Phocenibus, ac ceteris obiectis
 mihi criminibus dicam. ego, Athenienses,
 et in priore et in posteriore legatione, quae
 vidi,

οὐκ ἦν ἐκάτερα τούτων, ἃ τε εἶδον, ἃ τε ἤκουσα παρὰ Κερσοβλέπῃου; εἶδον μὲν ἐγὼ καὶ ④ συμπεσέσθαις ἀπὸ δούλων ὁμηροδόντα τὸν υἱὸν τὸν Κερσοβλέπῃου παρὰ Φιλίππῳ καὶ ἐπὶ καὶ νῦν τῷ ἔτι ἔχει. σπυριεύειν δὲ, ὅτε τὴν προτέραν ἐπεσβεσθόμην πρεσβείαν, ἐμοὶ μὲν μὴ τῶν συμπεσέσθαι ἀπέναι δεῦρο, Φιλίππῳ δὲ παρὰ Θράκῃ ἐξίεναι, παρὰ δὲ ἡμᾶς ὁμολογηκέναι, ἕως ἂν ὑμεῖς παρὰ τῆς εἰρήνης βουλευσώδε, μὴ παρὰ τῆς εἰρήνης μετὰ ὅπλων Χερρόνησου. ἐν ἐκείνῃ μὲν οὐκ τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ὑμεῖς ἐψηφίσασθε τὴν εἰρήνην, ἔδε-
μία μνεία ἐγγράφῃ παρὰ Κερσοβλέπῃου. ἥδη δὲ ἡμῶν χειροκροτημένων ἐπὶ τῆς ὁρκίᾳ, ἔγωγε ἀπεκρότων ἐπὶ τὴν ὑστέραν πρεσβείαν, ἐκ-
κλησία γίνεσθαι, ἐν ἣ Ἀθηναίων, ὁ νῦν κατηγορῶν ἐμῶν, λαγχάνει
παρεδρεύειν. ἐν δὲ ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ Κριτόβουλος ὁ Λαμψα-
κηνὸς εἶπε παρελθὼν, ὅτι πέμψει μὲν αὐτὸν Κερσοβλέπῃς, ἀ-
ξιοὶ δὲ ἀποδοῦναι τῆς ὁρκίᾳ τοῖς Φιλίππου πρέσβεσιν, καὶ συνα-
ναγραφῇναι Κερσοβλέπῃν ἐν τοῖς ὑμετέροις συμμαχοῖς. ῥηθέντων
δὲ τῶν λόγων τούτων Ἀλεξίμαχος ὁ Πηλῆξ δίδωσιν ἀναγνῶναι
ψηφισμα τοῖς παρόντοισι, ἐν ᾧ ἐγγράφῃ, ἀποδοῦναι δὲ ὁρκίᾳ
Φιλίππῳ μὴ τῶν ἄλλων συμμαχῶν τὸν ἥκοντα παρὰ Κερσοβλέ-
πῃου. ἀναγνώσας δὲ ὁ ψηφισματὶ καὶ ταῦτα οἶμαι πάν-
τας ὑμᾶς μνημονεύειν ἀναστὰς ἐκ τῶν παρόντων Δημοσθένης,

vidi, vt vidi, quae audiui, vt audiui, renun-
ciaui. quae igitur haec vtraque fuerunt, quae
et vidi et audiui de Cersoblepte? vidi ego,
et legati omnes, Cersobleptis filium, obli-
dem Philippo datum: idque etiam nunc ita
se habet. accidit autem, dum priore lega-
tioneungebamur, vt ego cum collegis huc
redirem, Philippus autem in Thraciam
egrederetur, qui nobiscum pepigisset, dum
vos de pace deliberaretis, se Chersonesum
armis non inuasurum. illo igitur die, quo
vos pacem decreuistis, nulla facta est men-
tio Cersobleptis. iam vero nobis ad exi-
gendum iusiurandum delectis, nondum vero

ad posteriorem legationem profectis, con-
cio fit, in qua Demostheni, qui nunc me
accusat, obuenit vt praesideret. in ea con-
cione Critobulus Lampfacenus progressus
dixit, se missum esse a Cersoblepte, qui pe-
teret vt iusiurandum Philippo daretur, et
Cersobleptes inter vestros socios inscribe-
retur. hac oratione habita, Aleximachus
Galea decretum praesidibus legendum dat,
in quo scriptum erat vt is qui a Cersoblepte
venisset, iusiurandum Philippo cum ceteris
sociis daret. recitato decreto (et hoc vos o-
mnis arbitror meminisse) surrexit Demosthe-
nes a praesidibus, seque id decretum appro-
baturum

ὅκ' ἔφη τὸ ψήφισμα ἔπιψηφίειν, εἰδὲ λύσειν τὴν πρὸς Φίλιππον εἰρήνην, εἰδὲ γνώσκειν τῶν συμμάχων τὰς συμφραπιδύους, ὥσπερ ἐν τοῖς ἀπένδεσι, τῷ ἱερῶν ἀποδοθῆναι δὲ πρὸς τούτων ἑτέραν ἐκκλησίαν. βοῶντων δ' ὑμῶν, καὶ τοὺς πρεσβέτους ἐπὶ τὸ βῆμα καλῶντων, ἔως, ἄκουσθε αὐτῶν, τὸ ψήφισμα ἐπέψηφίσθη. ὅπ' αἰληθῇ λέγω, καλῶ μοι τὸν γεγράφτα τὸ ψήφισμα Ἀλεξίμαχον, καὶ οὖν συμπρεσβέτους Δημοσθένους, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἀνάγνωθι. ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΣΥΜΠΡΟΕΔΡΩΝ. ὁ μὲν τρίτῳ ἔπιδακρύσας δρῶν ἐνταυθοὶ Δημοσθένης, μνηθεὶς Κερσοβλέπῃ, φαίνεται τῆς συμμαχίας ἐκλείων αὐτόν. ὡς δ' ἡ παρῶσα ἐκκλησία διελύθη, ἔξωρριζον οὖν συμμάχοις (4) τοῦ Φιλίππου πρέσβεις ἐν τῇ στρατιῇ τῇ ὑμετέρῃ. τετόλμηκε δὲ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν ὁ κατήγορος, ὡς ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἐγὼ Κριτόβουλον ἀπήλασα τὸν πρεσβυτέρῳ τὸν πρὸς Κερσοβλέπῃ, παρῶντων μὲν τῶν συμμάχων, ἐψηφισμὲν δ' ἔδῃμεν, πρὸς καθηκῶν δὲ τῶν στρατηγῶν. πόθεν τσαυτὴν ῥώμην λαβὼν, ἢ πῶς ἂν τὸ πρῶγμα ἐσιγῇ; εἰ δ' ἄρα ἐγὼ ἐτόλμων τοῦτο παῖν, ἐπέπεψας ἂν, ὃ Δημοσθένης; καὶ οὖν ἐνέπαυσας βοῆς καὶ κραυγῆς τὴν ἀγορὰν, ὁρῶν με, ὡς ἔφης δρῶν, ὠθομέντα ἀπὸ τῶν ἱερῶν τὸν πρεσβυτέρῳ; καλείτω δὲ μοι οὖν στρατηγοὺς ὁ κήρυξ, καὶ τοὺς

baturum esse negavit, neque factam cum Philippo pacem irritam redditurum, neque agnoscere socios, qui tanquam in libationibus, manus sacris admoverent: sed de his aliam esse concionem indicendam. clamantibus autem vobis, et praefides ad suggestum vocantibus, sic inuito isto comprobatum est decretum. quae ut vere a me dici constet, voca mihi Aleximachum, qui decretum scripsit, et collegas Demosthenis, ac testimonium recita. TESTIMONIUM DEMOSTHENIS COLLEGARVM. is igitur qui modo hic ad Cersobleptis mentionem illacrymavit, societate illum exclusit. ut vero ea con-

cio dimissa fuit, foederatos Philippi legati iureiurando in vestro praetorio obstrinxerunt. ausus autem est ad vos dicere accusator, me Critobulum, Cersobleptis legatum, a sacris repulisse, cum et socii adessent, et populus sciuisset, et duces affiderent. unde tantas vires accepi? aut quo pacto res tacita est? quod si istud ego facinus non reformidasset, tu passus esses, Demosthenes? non vociferationibus et clamoribus forum complexses, cum videres me, ut modo aiebas, a sacris legatum repellere? accersat mihi duces praeco, et sociorum affectores, ut eorum testimonia audiat. TESTIMONIA. nonne intolerabile

συνέδροις τῶν συμμάχων, καὶ τὰς μαρτυρίας αὐτῶν ἀκέσατε.
 ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ὁκοῦν δεινόν, ὦ Ἀθηναῖοι, εἴ τις κατ' ἀνδρὸς πολί-
 του, ἔχ' ἑαυτῆ, ἀλλ' ὑμετέρου· τὸτο γὰρ περδιορθοῦμαι· ἑλμῶ
 πλικάυτα καταψύδεδας, κινδυνεύοντι· ἵππερ' ἔ' σώματι· ἢ
 πῶς ὅκ' εἰκότως ④ πατέρες ἡμεῖς ἐν ταῖς φονικαῖς δίκαις ἐπὶ
 Παλλαδίῳ καλέδειξαν, τέμνοντες τὰ τόμια, τὰς νικῶντας τῇ ψήφῳ
 ἐξορκίζεας· καὶ τὸτο ὑμῖν πατριόν ἐστιν ἐπὶ καὶ νῦν· τὰ ληθῆ καὶ τὰ
 δίκαια ψηφίζεας τῶν δικαστῶν, ὅσοι τινὲς ψῆφον ἠνεγκαν αὐτῶν,
 καὶ ψύδονται μηδ' ἐν εἰρηκέναι, εἰ γὰρ μὴ, ἐξώλητε αὐτὸν εἶναι ἐπαρῶν
 καὶ τὴν οἰκίαν τὴν αὐτῆ, τοῖς δὲ δικασταῖς δοῦχεας πολλὰ καὶ ἀγαθὰ
 εἶναι; ἔ' μάλα ὀρθῶς καὶ πολίτικῶς, ὦ Ἀθηναῖοι. εἰ γὰρ μηδεὶς ἀν
 ὑμῶν ἑαυτὸν δυνάπλησαι φόνος δικαίου βέλτε, ἢ πρὸς ἀδίκου γε
 φυλάξαιτ' ἀν, τινὲς ψυχὴν, ἢ τὴν ἐστίαν, ἢ τινὲς ἐπιμίαν πνός
 ἀφελόμενοι· ἐξ ὧν αὐτοὺς ἀνηγήκασί πνες, ④ γὰρ καὶ δημοσία
 ἐτελδύπταν. ἄρ' οὐκ, ὦ Ἀθηναῖοι, δοίητ' ἀν μοι συγνώμην, κί-
 ναιδον αὐτὸν περσειπόντι, καὶ μὴ καθαρεύοντι τὰ σώματι, μήθ' ὅθεν
 τὴν φωνὴν ἀφίπσιν, ἔπειτα τὸ λοιπὸν μέρεθ' ἔ' κατηγορήματι· ἔ'
 περὶ Κερσοβλέπης ἐπ' αὐτοφώρῳ δείξαιμι ψύδος ὄν; κάλλισον
 γὰρ, οἶμαι, περῶμα, καὶ χρησιμώτατον τοῖς διαβαλλομένοις παρ'
 ὑμῖν γινέσθαι. ἔ' γὰρ τὰς χροῖους, καὶ τὰ ψηφίσματα, ἔ' τὰς ἐπιψη-

tolerabile est, Athenienses, si quis contra
 hominem ciuem, non suum, sed vestrum
 (hoc enim in primis distinguo) tanta non
 veretur mendacia comminisci, quibus in
 capitis discrimen adducatur? maximam
 igitur approbationem meretur is mos,
 cuius in capitalibus ad Palladium causis
 patres nostri auctores fuerunt: cum victimis
 secandis, eos qui suffragio superiores sunt,
 iureiurando obstringunt (idque vobis etiam
 nunc patrium est) eos iudices vere iusteque
 pronunciasse, qui suffragium pro se tulerint,
 et nullum dixisse mendacium: quod
 ni ita sit, sibi et familiae suae exitium
 imprecantur: iudicibus autem optima quae-

que et faustissima optant. idque rectissime,
 ac ciuilliter, Athenienses. nam si nemo ve-
 strum est qui iustae caedis in se piaculum
 admittere vellet, quanto magis iniustam ca-
 vebitis, erepta alicui vita, aut re fami-
 liari, aut dignitate? ob quas res alii sibi
 manus attulerunt, alii publice perierunt.
 non igitur veniam mihi dabit, Atheni-
 enses, si eum cinaedum appellaro, et homi-
 nem polluto corpore, ea etiam parte vnde
 vocem edit, ac deinde reliquam accusati-
 onis partem de Cerfoblepte euidenter fal-
 sam esse ostendero? iis enim qui vocantur
 in crimen res apud vos contingit mea
 opinione pulcherrima, et vtilissima. etenim
 tem-

φίσκοντας ἐν ταῖς δημοσίαις γράμμασι τὸν ἅπαντα χρόνον φυλάττετε. εἴρηκε δ' ἔτι οὖν πρὸς ὑμᾶς, ὥστε τὸτο διαφθαῖναι τὰ Κερσοβλέπης πρᾶγμα, ὅτι τὸ πρεσβείας ὣν ἡγεμὼν ἐγὼ, καὶ κατ' ὁμολογίαν παρ' ὑμῖν, αὐτὸς κελδύοντι εἰς Θράκην ἡμᾶς ἵεναι, Κερσοβλέπης πολιορκηθεὶς, καὶ διαμαρτυραθεὶς Φιλίππῳ, ταῦτα δὴ ποιεῖν οὐκ ἠθέλησα, ἀλλ' ἐκαθήμην ἐν Ωρεῶν, καὶ ὁ συμπρέσβεις, πρεσβείας κατασκαδαζόμενοι. ἀκέσατε δὴ τὸ Χάριτον Ἐπιστολῆς, ἣν ἐπέσειλε τότε τῷ δήμῳ, ὅτι Κερσοβλέπης ἀπολώλεκε τὴν δρχήν, καὶ τὸ ἱερὸν ὄρος κατείληφε Φίλιππος, Ελαφροβλιώντι μὲν ἐκτὴ φθινοῦτος. Δημοσθένης δ' ἐν τῷ δήμῳ πρεσβείας τέτταρτος μηνός, εἰς ὃν τῶν πρέσβεων, ἐβδόμη φθινοῦτος. ΕΠΙΣΤΟΛΗ. οὐ μόνον τοίνυν διετείψαμην τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῷ μὲν, ἀλλὰ Μουνυχιῶνος ἐξωρμήσαμην. καὶ τέτταρτην βουλήν μαρτυρὰ ὑμῖν παρῆξομαι. ἐστὶ γὰρ αὐτῆς ψήφισμα, ὃ κελδεῖ ἀπέναι τὰς πρεσβείας ἐπὶ τὰς ὁρκας. καὶ μοι λέγε τὸ τὴν βουλῆς ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ. πρεσβυτάτῳ δὴ καὶ τὸν χρόνον, ὅς τις ἦν. ΧΡΟΝΟΣ. ἀκούετε ὅτι Μουνυχιῶνος ἐψηφίσθη τέττη ἡμετέρα. ὁ δὲ Κερσοβλέπης πόσαις πρεσβείαις ἡμέραις ἀπώλεσε τὴν δρχήν, πλεονέκει ἀπέναι; ὡς φησι Χάρης ὁ στρατηγός, καὶ ἐπιστολή, ὅτι πρεσβείας μὲν, εἴπερ Ελαφροβλιών ἐστὶ Μουνυχιῶνος πρεσβείας. ἐδύ-

tempora, et decreta, eorumque suffragatores in publicis monumentis perpetuo asseruatis. dixit autem iste, eam esse causam, cur Cersobleptis res perierint, quod ego legationis dux, et secunda aura vestra usus, se nos in Thraciam ire iubente, cum Cersobleptes obsideretur, et contestari apud Philippum, ea facere noluerim, sed Orei federim, ceterique legati, hospitibus nobis conciliantes. audite igitur Charetis literas, quas misit ad populum, quibus continetur, Cersobleptem imperium amisisse, et sacrum montem a Philippo occupatum esse xxvi. Februarii: Demosthenes autem cum ex legatis esset, praefes pro concione fuit eius-

dem mensis die xxvii. LITERAE. neque vero reliquos duntaxat mensis dies morati, sed Martio demum profecti sumus: cuius rei testem vobis senatum exhibebo. senatusconsultum enim est, quod legatos ad exigendum iusiurandum abire iubet. recita mihi senatusconsultum. SENATVSCONSULTVM. etiam tempus recita, quodnam id fuerit. TEMPVS. auditis, hoc fuisse decretum iii. Martii. Cersobleptes autem quot diebus ante imperium amisserat, quam ego discederem? ut Chares imperator, et literae indicant, priore mense, si modo Februarius Martio prior est. ergo ne Cersobleptem ego conseruare potui, qui ante me-

νάμιν ουὶ ἐγὼ σῶσαι Κερσοβλέπην, ὅς, πρὶν ἐμὲ ἐξορμαῖν οἰκοθεῖν, ἀπολώλῃ; ἔπειτα οἶσθ' ἐπὶ τούτον ἀληθὲς εἰρηκέναι, ἢ πρὶν ἐν Μακεδονίᾳ πρᾶχθέντων, ἢ πρὶν τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ, ὅς τοι βελουπεῖς, καὶ τῶν δημοσίων γραμμάτων, καὶ ὧν χεῖρας, καὶ τῶν ἐκκλησιῶν κατὰ ψυδρὲς; καὶ τὸν Κερσοβλέπην Αθλήῃσι μὲν ἐκποσόνδον ἐποίεις, πρὸς δὲ ὧν ἐν Ωρεῶν δὲ ἡλείεις. καὶ νῦν με δωροδοκίας κατηγορεῖς· πρῶτον δὲ ὑπέμεινας τὴν ἐπιβολὴν τῆς βελῆς τῇ ἐξ Αρεῖας πάγῃ, ὅκ ἐπεξιών τῇ ὧν πρᾶγματ' ἔγραφῃ, ἣν ἐγράψω Δημομέλῃ τὸν Παιδικέα, δυνεψιὸν ὄντα, ἐπιτεμὼν τὴν σαυτὴ κεφαλὴν. καὶ σεμνολογεῖς ἡμῖν, ὡς ὅκ εἰδόσι τέτοις, ὅπ' Δημοσθένους ὑὸς εἶ νόθος τῆ μαχαιροποιῆς. Επεχείρησας δὲ εἰπεῖν, ὡς καὶ πρὶν ἐπὶ τὰς Αμφικλύοντας πρεσβείαν ἐξομοσάμεν πρεσβυτέρους, καὶ ψήφισμα, τὸ μὲν ἀνέγνως, τὸ δὲ ὑπερέβης. ἐγὼ δὲ αἰρεθεὶς πρεσβυτέρους ἐπὶ τὰς Αμφικλύοντας, ἀρρώτως δὲ ἔχων, καὶ μὴ πολλῆς πρᾶθυμίας ἀπαγγέλλων ἀφ' ἧς ἦκον πρεσβείας πρὸς ὑμᾶς, πρὶν μὲν πρεσβείαν ὅκ ἐξομοσάμεν, ἀλλ' ὑπερχόμεν πρεσβύσειν, εἰάν ᾧ δυνατός· πρὸς δὲ πρὶν βελὴν ἀπὸνῶν τῶν συμπεσόντων, τὸν ἀδελφὸν ὧν ἐμαυτῶν, ὧν τὸν ἀδελφιδῶν, καὶ τὸν ἱατρὸν ἐπεμψα, ὅκ ἐξομολόγους ἐμὲ· ὅδ' ὧν ὁ νόμος εἶα τὰς ἐν ὧν δήμου χειροτονίας ἐν τῇ βελῇ ἐξόμνους· ἀλλὰ πρὶν

domo egressum perierat. et putatis istum aliquid dixisse veri de rebus, siue in Macedonia, siue in Thessalia actis, qui contra curiam, contra publica monimenta, contra tempus, contra populi conuentus mentia-
tur? tu Cersobleptem Athenis foedere ex-
cludebas, cum praeses esses: eiusdem Orei te miserescebat. nunc me corruptelae accu-
sas: prius autem mulctam ab Areopagitico
senatu inflictam tolerasti, non persecutus
vulneris actionem, qua reum feceras De-
momelem Paeaniensem, consobrinum tu-
um, cum ipse tuum caput incidisses. tamen
verba fundis apud nos sapientia, quasi hi
ignorant, te filium adulterinum esse Demo-

sthenis gladiatorum fabri. Praeterea dicere
ausus es, me legatione Amphictyonica et-
iam eiurata, officio non esse functum: ac
decretum aliud recitasti, aliud transiliisti.
ego vero legatus ad Amphyctiones creatus,
quamuis infirma valetudine, magna tamen
cum alacritate, eam, vnde redieram, lega-
tionem apud vos renunciavi, legationem
autem non eiuravi, sed promisi me obitu-
rum, si villo modo possem: cum autem col-
legae mei senatum accederent, fratrem me-
um eiusque filium, et medicum misi, non
meo nomine eiuratos (neque enim lex finit,
populi suffragiis decreta munera in senatu
eiurare) sed infirmitatem meam indicaturos.
cum

ἀρρώστιαν με δηλώσοντας. ἐπεὶ ὃ οἱ συμπρέσβεις πυθόμενοι τὰ πε-
 ρὶ τῆς Φωκέας συμβδύτα, ἀνέστρεψαν, γυρομένης ἐκκλησίας, ἥδη
 παρών καὶ διωάμενος τῷ σώματι, προσδυναγκάζοντο ἕξ δήμου
 μηδὲν ἡπὶον πρεσβύειν ἡμᾶς τῆς ἐξ ἀρχῆς αἰρεθείας ἀποκτας,
 ἀψυδεῖν πρὸς Αθηναίους ὥμην δεῖν. Ἐ ταύτης τὴν πρεσβείας οὐ
 κατηγορεῖς, μοῦ διδόντο τὰς διθύνας, ἀλλ' ἐπὶ ταύτην τὴν πρε-
 σβείαν ἤκει, τὴν ἐπὶ τῆς ὀρκους· ὑπὲρ ἧς ἐγὼ σαφῶς καὶ δικαίως
 ἀπολογήσομαι. σοὶ μὲν γὰρ ἀεμότης καὶ πᾶσι τοῖς ψυδομένοις,
 μεταφέρειν τοὺς χρόνους· ἐμοὶ δὲ ἐφεξῆς λέγειν, ἀναλαβόντι τὴν
 ἀρχὴν τῆς λόγου ἀπὸ τῆς πορείας τῆς ἐπὶ τῆς ὀρκους, Ἐ τὴν πρεσβείας.
 πρῶτον μὲν γὰρ δέκα πρεσβέων ὄντων, ἐνδεκάτῃ ὃ τοῦ συμπεμ-
 φθέντο ἡμῖν ὑπὸ τῷ συμμάχων, ἔδεις ὑπὸ συνηεῖν, ὅτ' ἐξή-
 ειμεν ἐπὶ τὴν ὑσέραν πρεσβείαν, ἤθελεν, ὅτε ἐν ταῖς ὁδοῖς, ὅπου
 διωατὸν ἦν, εἰς ταὐτὸ πηροδοκεῖον καταλύειν, ὁρῶντες αὐτὸν ἐν τῇ
 πρῶτῃ πρεσβείᾳ πᾶσιν αὐτοῖς ἐπιβεβηλυκότα. πρὶ μὲν οὖν
 τὴν ἐπὶ Θράκης ὁδὸν, ὅκ ἐχρύετο μνεία· ἔδὲ γὰρ τὸ ψήφισμα τῶν
 ἡμῖν πρὸςέταπεν, ἀλλὰ ἀπολαβεῖν μόνον τῆς ὀρκους, καὶ ἄλλ' ἄπῃ·
 ὅτε ἐλθόντας πρὸςέπεν ἔδὲν ἐνεδέχετο, πρὶ Κερσοβλέπῳ ἥδη
 γεγυρημένων, ὧν ἀρχῆς ἡκίστατε, ὅτ' ὅτ' ἔδὲν ἀληθὲς εἶπεν, ἀλλὰ
 ψυδεῖ, καὶ κατηγορεῖν ἔδὲν ἀληθὲς ἔχων, τερατῶν. συνηκο-

cum autem collegae mei, Phocensi excidio
 audito, reuertissent, habita concione, iam
 praefens, et corpore confirmato, cum po-
 pulus nihilominus nos omnis qui primum
 delecti fueramus ad obeundam legationem
 adigeret, non danda esse verba Atheniensibus
 existimaui. at illam quidem legationem,
 me rationes referente, non accusabas, hanc
 autem inuadis, qua ad iusiurandum profectus
 sum; quam ego perspicue et iure optimo
 defendam. nam tibi quidem, et mentientibus
 omnibus est accommodatum, transferre
 tempora: mihi vero, ordine differere, ora-
 tionis initio repetito a profectione, et lega-
 tione propter exigendum iusiurandum suf-
 Vol. II.

cepta. primum quum legati essent decem,
 atque vndecimus accederet, is quem foede-
 ratum nobiscum miserant, nemo cum isto
 cibum capere, cum secunda legatione ex-
 iremus, voluit, neque in itinere, ubi vitari
 potuit, in eadem caupona diuertere, quippe
 qui viderent, eum priore legatione omnibus
 infidiatum esse. de itinere porro in Thraciam
 suscipiendo, nulla facta est mentio (neque
 enim decreto id nobis iniungebatur, sed id
 duntaxat, ut iusiurandum exigeremus, ac
 alia quaepiam) nec si voluissemus, agere
 nobis licuisset, cum ita Cerfobleptis res
 sese haberent, ut modo audiulistis, neque
 iste quicquam veri dixit, sed mentitur, et
 M m quia

λήθουσι δ' αὐτὰς δώδεκα ἄνθρωποι δύο σωματόδεσμα φέρουσι, ἐν τῷ τῷ
 ἐτέρῳ τέττων, ὡς αὐτὸς ἔφη, τάλαντον ἐνὶ δακτύλῳ. ὅτε οὖν
 συμπέσβεις ἀνὰ μνηστέρων τὰς δακτύλους ἐπὶ πωλείας αὐτῶν. ἐν
 πωλείᾳ μὲν γὰρ ὦν, ἐκλήθη δὲ αἰχμαλωτὴν πινὰ ἢ κιναιδίαν Βά-
 ταλῳ, ἐκ παίδων δὲ ἀπαλλαχόμενος, καὶ δεκατάλαντος δίκας
 καὶ τῷ ὑπὸ πτερόντων λαγχάνων, Ἀργὰς ἐκλήθη, ἀνὴρ δὲ γυρόμενος
 περὶ εἰρήνῃ τῶν πονηρῶν κοινῶν ἐπὶ πωλείας, σκοφώτης.
 ἐπορεύετο δὲ λυσόμενος τὰς αἰχμαλωτῶν, ὡς ἔφη, καὶ πρὸς ὑμᾶς
 δακτύλῳ εἰρηκεν, εἰδὼς μὲν Φίλιππον ἐν τῷ πολέμῳ εἰδέναι πᾶ-
 ντες Ἀθηναίων λύτερα πρᾶξάμενον, ἀκέρων δὲ πᾶν ἐκείνους φίλων
 ἀπάντων, ὅτι καὶ τὰς λοιπὰς, εἰάν εἰρήνη γῆν, ἀφῆσθε, πολλῶν δὲ
 ἡτυχηκότων, τάλαντον φέρων, ἐνὸς ἀνδρὸς, εἰδὲ τέττα λίαν δύπο-
 ρου, ἰσχυρὰ λύτερα. ὡς δὲ ἦν ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ σωτήριον εἰς
 ταῦτόν, καὶ Φίλιππον ἐκ Θράκης παρέντα κατελήφαμεν, ἀνε-
 γνώμεν μὲν τὸ ψήφισμα, καθ' ὃ ἐπεσβόσαμεν, καὶ τὰ περὶ
 ταγμένα ἡμῖν πρὸς τὸ τοὺς ὅρκους ἀπολαβεῖν σωτηριούμεθα.
 ὡς δὲ εἰδὲς ὑμῶν τῶν μεγίστων ἐμμένον, ἀλλὰ πρὸς πρᾶγματων
 ἐλαττόνων τῶν διατελειῶν ἐποιουῶτο, εἶπον ἐγὼ λόγοις, εἰς ἀναγ-
 καίον ἐστὶ πρὸς ὑμᾶς ῥηθῆναι. καὶ πρὸς τῶν θεῶν, ὧς Ἀθηναῖοι,
 ὥσπερ καὶ τὴν κατηγορίας ἡκέστα, ὡς αὐτὸς ὁ κατήγορος ἐβόλετο

quia verum nullum crimen obicere potest,
 praestigias agit. sequebantur autem eum ho-
 mines duo; sarcinas lectulorum ferentes, in
 quarum altera, ut ipse aiebat, talentum
 argenti inerat. itaque collegae veterum eius
 cognominum recordabantur. nam puer
 dum esset, ob flagitium quoddam, aut mol-
 licem, Batalus est vocatus, cum puericiam
 excessisset, et in suos tutores denu- talen-
 tum actiones instituisset, Argas est appella-
 tus, vir porro factus, commune omnium
 improborum cognomentum assumpsit, ut
 calumniator vocaretur. ibat autem, captiuos
 ut aiebat, redempturus, ut modo apud vos
 etiam dixit, cum sciret, Philippum a ne-

mine Atheniensis captiuo precium vnquam
 postulasse, et ex eius amicis omnibus audi-
 ret, eum etiam reliquos, pace facta, dimis-
 surum; ferebat autem talentum, cum multa
 ea calamitate conflictati essent, quo vnus
 vir, nec is admodum locuples, redimi po-
 tuisset. ut autem in Macedoniam venimus,
 ac congressi sumus, et Philippum ex Thra-
 cia reuersum deprehendimus, recitatum
 est decretum, ex quo legati missi eramus,
 et quae in mandatis acceperamus de iure-
 iurando exigendo, enumerauimus. cum
 autem maximarum rerum mentionem fe-
 cisset nemo, sed de rebus minutioribus e-
 gissent omnes, orationem ego habui, quam
 necesse

εἰπᾶν, ἔτω καὶ τὸ ἀπολογία δυνάμει ἀκρίβει, καὶ τὸν αὐτὸν μοι
τρόπον διαμείνατε, ὃν περὶ ἑξ ἀρχῆς ἐν ταῖς προσημύροις ἤδη λόγοις
ἠκροῦσθε. ὅπερ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὑπεθέμεν, ὡς Ἀθηνᾶιοι, εἶπον συν-
ειλεγμένων τῶν πρέσβεων, ὅτι μοι δοκοῖσαν τὸ μέγιστον πρὸς
ταγμα ἔδῃμα δεινὸς ἀγνοεῖν. τὸ μὲν γὰρ τὰς ὁρκοὺς ἀπολαβεῖν,
καὶ περὶ τῶν ἄλλων διαλεχθῆναι, καὶ περὶ τῶν αἰχμαλώτων εἰπᾶν,
καὶ εἰ τὰς ὑπερήτας ἐπεμψεν ἡ πόλις, περὶ ταῖς πᾶσι αὐτοῖς,
ἀπὸ τῶν ἀνὰ πρᾶχθῆναι νομίζω. τὸ δὲ ὑπὲρ πάντων ὁρθῶς βε-
λῦσαθαι, ὅσα καθ' ὑμᾶς ἐσιν ἢ Φίλιππον, τοῦτο ἤδη ἔργον ἐστὶν
πρέσβεων φρονίμων. λέγω δὲ, ἐφ' ἡμῶν, περὶ τὸ εἰς Πύλας στρα-
τείας, ἣν ὁρᾶτε ἔσσαν ἐν τῷ τῶν ἀσπιδῶν. ὅτι δὲ οὐ κακῶς σοχάζομαι
περὶ τῶν πραγμάτων, μεγάλα τέτων ὑμῖν σημεῖα δείξω. πάρεσι
μὲν γὰρ Θεβαίων, ἦκασι δὲ Λακεδαιμονίων πρέσβεις, ἀφίγμεθα
δὲ ἡμεῖς ἔχοντες ἔδῃμα ψήφισμα, ἐν ᾧ γέγραπται, πρὸς τὸν
τὰς πρέσβεις, καὶ ἄλλ' ὅ, πᾶσι ἀνὰ διώων ἀγαθόν. ἀπὸ τῶν δὲ
Ἑλλήνων πρὸς τὸ μέλλον ἔσεσθαι βλέπουσιν. εἰ μὲν οὖν ἡγεῖτο ὁ
δῆμος αὐτῷ καλῶς ἔχειν, ἔξενεγκεῖν μὲν παρρησίας ἐν τῷ ψη-
φίσματι πρὸς Φίλιππον, Θεβαίων μὲν περὶ ταῖς πύλαις, Βοι-
ωτῶν δὲ ἀναστῆσαι τὰ τείχη, ταῦτα ἂν ἡξίωσεν ἐν τῷ ψηφίσματι.
νῦν δὲ αὐτοῖς μὲν κατέλιπεν τὴν εἰς τὸ ἀφθνὲς ἀναφορὰν, ἂν

neceffe est apud vos exponi. obtestor autem vos, Athenienses, quemadmodum accusa- tionem audiulistis, ut ipse accusator verba facere voluit, ita etiam reliquum defen- sionis audiatis ordine, eademque attentione operam mihi detis, qua superiora audiulistis. dixi enim, ut modo posui, Athenienses, in conuentu legatorum, eos mihi visos esse praecipuum populi iussum omnino ignorare. nam iusurandum exigere, et ceteris de rebus agere, et de captiuis eloqui, etiam si ministros urbs misisset, data eis auctoritate, tamen illos videri mihi rem omnem fuisse confecturos: summae autem rerum recte consulere, quatenus eae ad nos aut Philip-

pum attinerent, id vero cordatorum lega- torum munus esse. dico autem, inquam, de expeditione, quam in Pylas apparari vi- detis; atque ostendam vobis magna signa, vnde intelligatis, me ea de re non male coniectare. nam et Thebanorum legati adfunt, et Lacedaemoniorum aduentant, et nos ex plebiscito aduenimus, in quo scriptum est, legati autem quicquid prae- terea boni possunt, agunto. omnes porro Graeci exspectatione euentus sunt suspensi. quod si populus se decere censuisset, libere in decreto promulgare, ut Philippus The- banorum insolentiam compesceret, et Boe- otias ciuitates instauraret, haec etiam in

μὴ πείθωσιν, ἐν ἡμῖν δὲ ἀποκινδυνύειν ὥησαν δ᾽ αὖν. δ᾽ αὖ δὴ τὰς
 πρὸς τὰ κοινὰ φιλομικροῦς μὴ κατέχειν μὲν ἑτέρων χώρων
 πρέσβων, ἃς ὅξῃν πέμπειν ἀνθ' ἡμῶν Ἀθηναίους, αὐτὰς δὲ τὰς
 πρὸς Θηβαίους ἀπεχθείας φεύγειν. ὣν εἷς ὢν Ἐπαμινώνδας στρα-
 τηγός, ἔχ' ὑποπνέξας τὸ τῶν Ἀθηναίων ἀξίωμα, εἶπε διαρρήδην
 ἐν τῷ πλήθει τῶν Θηβαίων, ὡς δ᾽ αὖ τὰ τ' Ἀθηναίων ἀκροπόλεως
 προπύλαια μελενεγκεῖν εἰς τὴν πρεσβίαν τ' Καδμείας. ταῦτα
 δὲ μετὰ λέγοντι, ἀναβοᾷ παμμέγεθες Δημοθένης, ὡς
 ἴσασι πάντες ὅτι συμπρέσβεις ἡμεῖς καὶ γὰρ πρὸς τοῖς ἄλλοις κα-
 κοῖς βοιωτιάδι. ἦν δ' οὐκ ἄπαρ' αὐτῶν ταυτὶ λεγόμενα. ἀνδρῶν
 ἔτοσι ταρχῆς καὶ τόλμης ἐστὶ μεσός. ἐγὼ δ' ὁμολογῶ μαλακός
 εἶναι, καὶ τὰ δεινὰ πόρρωθεν δεδιέναι. ἀπαγορεύω μέντοι, μὴ
 σὺνταράττειν ἡμᾶς πρὸς ἀλλήλας τὰς πόλεις, τὸ μὴ πολυ-
 τραγμονεῖν ἡμᾶς τὰς πρέσβεις μηδὲν, τοῦτ' ἀγαθὸν ὑπολαμ-
 βάνων εἶναι. πορεύεσθαι Φίλιππον εἰς Πύλας; ἐγὼ δὲ ἐγκαλύπτω-
 μαί. ἔδεός με τῶν ὀπλῶν ἕνεκα τῶν Φιλίππου κρινεῖ, ἀλλ' ὢν ἂν
 εἶπω ἢ μὴ δέον, ἢ πράξω πὶ τῶν μὴ πρεσβευμένων. πέρρας
 δὲ τοῦ πράγματός, ἐψηφίσαντο ὅτι συμπρέσβεις, κατ' ἀνδρα
 ἐπερωτώμενος ἕκαστος ἡμῶν, ὅ, πὶ νομίζῃ συμφέρον, τοῦτο λέ-
 γειν. ὅτι δ' ἀληθῶς λέγω, κάλει μοι οὗτοι συμπρέσβεις, καὶ τὴν

decreto petiisset : nunc id sibi reliquit, ut
 rem ad incertum euentum referre possit si
 non persuaserit, nostro autem periculo rem
 explorandam censuit. decet igitur eos, qui
 suam industriam republicae probatam cu-
 piunt, non eorum legatorum occupare lo-
 cum, quos Atheniensibus nostro loco
 mittere licuisset, nos ipsos autem vitare of-
 fensionem Thebanorum. quorum unus
 Epaminondas imperator, non perterritus
 auctoritate Atheniensium, apud Thebanos
 dixit, Atheniensis arcis propylaea transfe-
 renda esse ad Cadmeae ornamentum. haec
 me dicente, maxima voce exclamat Demo-
 sthenes, ut sciunt omnes collegae : nam

praeter cetera mala, etiam Boeotii fauet.
 haec certe quidem ab isto afferebantur :
 homo iste est tumultus et audaciae plenus.
 ego vero me fateor esse mollem, et pericula,
 etiam dum longe absunt, pertimescere. ve-
 rum edico, ne nos vrbis inter se commit-
 tamus : atque id e re nostra esse puto, ne
 quid nos legati temere moueamus. profici-
 scitur Philippus ad Pylas? ego me abscondo.
 nemo me propter arma Philippi in iudici-
 um adducet, sed si quid dixerō, quod non
 oportet, aut si quid egero, quod in manda-
 tis non accepi. ut rem finiam, decreuerunt
 collegae, ut viritim quisque sententiam ro-
 gatus, quod e republica esse putaret, id
 dice-

μαρτυρίαν αὐτῶν λέγε. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ἐπειδὴ εἶναι, ὧς Ἀθλωαῖοι, συωλέγησαν μὲν εἰς Πέλλαν αἱ πρεσβεῖαι, παρὴν δὲ ὁ Φίλιππος, ἔτι τὰς Ἀθλωαίων πρεσβεῖαις ὁ κήρυξ ἐκάλε, πρῶτον μὲν παρήμερον, ἔπειτα καὶ ἡλικίαν, ὥσπερ ἐν τῇ προτέρᾳ πρεσβείᾳ, ὁ πρῶτος πρὸς διδοκιμῆν, ἔτι κόσμος εἶναι τὴν πόλιν ἐφαίνετο, ἀλλὰ κατὰ τὴν Δημοσθένους ἀναισχυντίαν. φάσκων γὰρ νεώτατος εἶναι πάντων, τὴν τάξιν τοῦ πρώτου λέγειν ὅτι ἂν ἔφη καταλιπεῖν, οὐδὲ ἔπιτρέψαι πρὶν, ἀντιπρόσωπον εἰς ἐμὲ, προκαταλαβόντα τὰ Φιλίππου ὥς, τοῖς ἄλλοις λόγον μὴ καταλιπεῖν. δευτέρου δὲ τὴν λέγειν, πρῶτον διαβολὴν πρὸς τὴν συμπρέσβειον ὑποειπὼν, ὡς ἔχοντες ἅπαντες ὑπὲρ τῶν αὐτῶν, ὅτι ὅμοιοι ταῖς δόξαις ἡκούμεν, διεξήκει τὰς ὑποθέσεις τὰς ὑπογεγραμμένας εἰς Φίλιππον αὐτῷ, πρῶτον μὲν τὴν ἐν τῷ ψήφισματι ἔτι Φιλοκράτους συνηγορίαν, ὅτε ἐφθυγε πρῶτον, ἔπειτα γράψας Φιλίππῳ, πρεσβεῖαι πρὸς Ἀθηναίους ὑπὲρ εἰρήνης πεμπεῖν, δευτέραν δὲ, ὑπογράφων τὸ ψήφισμα ὁ γεγραφὼς αὐτὸς ἦν, περὶ σαφὲς τῷ κήρυκι, καὶ τῇ πρῶτῃ Φιλίππου πρεσβείᾳ, τρίτην δὲ, τὸ πρὸς τὸν βασιλέα τὸν δῆμον ὑπὲρ εἰρήνης ἐν ταχισταῖς ἡμέραις. καὶ προσέειπεν οὕτως ὁ κήρυξ, ὅτι πρῶτον ἔπιπρομίσαι τὰς τὴν εἰρήνην ἐκκλείοντας, ἔπειτα τοῖς λόγοις, ἀλλὰ τοῖς χρόνοις. ἐπειθ' ἕτερον ἐπῆγε ψή-

diceret. haec ut a me vere dici constet, voca mihi collegas, eorumque recita testimonium. TESTIMONIUM. postquam igitur legationes Pellam conuenerant, ac Philippus aderat, et praeco legatos Atheniensium vocabat, primum processimus, non obseruata aetate, ut in priore legatione, quod apud quosdam celebrabatur, et ornamentum ciuitatis putabatur, sed pro Demosthenis impudentia. nam cum se omnium natu minimum esse profiteretur, primas dicendi partis se nemini concessurum affirmabat, neque commissurum, ut qui-

autem exorsus est, cum quadam collegarum criminatione, quos neque omnis iisdem de rebus, neque consentientibus animis adesse significabat, sua officia Philippo praestita commemorabat: primum, ut Philocratis decreto suffragatus esset, violatarum legum accusati, cum is scripsisset, licere Philippo legatos de pace Athenas mittere; deinde recitauit decretum quod ipse scripserat, pacem faciendam cum caduceatore et legatis a Philippo missis; denique illud, ut populus intra certos dies de pace deliberaret, ac talem verbis suis significationem interiecit, se primum iis qui pacem excluderent, os obturas-

non

φισμα, τὸ καὶ περὶ συμμαχίας βελεύσας τὸν δῆμον. καὶ μὲν ταῦτ' ἤδη, τὸ περὶ τῆς προεδρίας τῆς εἰς τὰ Διονύσια τοῖς Φιλίππῳ ψήφισμα. καὶ προσέθηκε τὴν ἑπιμέλειαν τὴν ἐπ' αὐτῆς, καὶ προκεφαλαίων θέσιν, ὥς φυλακὰς πινας, καὶ ἀγρυπνίας διὰ τὰς φθονουῦτας, καὶ βελομήτοις εἰς τὴν αὐτῆς φιλοδομίαν ὑβρίσαι. καὶ τὰ γε δὴ καταγέλασα παντελῶς, ἐφ' οἷς ὁ συμ- πρέσβεις ἐνεκαλύψαντο, ὡς ὅτι ἐξένισε τὰς πρέσβεις τὰς Φιλίππῳ, ὡς ἐμιθώσατ' αὐτοῖς, ὅτ' ἀπήσαν, ὅτι καὶ ζύγῃ, καὶ συμπαρήει ἐφ' ἰώπῃ, οὐ κατὰ δὲ εἰς τὸ σκότος, ὡς ἑτέρῳ πινῆς, ἀλλὰ φανερώς ἑπιδεικνύμεν τὴν τῶν πραγμάτων θεραπείαν. ἐκείνα δ' ἤδη καὶ σφόδρα διωρθετο. ὅτι εἶπον ὡς καλὸς εἶ γυνὴ καὶ τῶν ὄντων ἐστὶ κάλλιστον. καὶ ὡς δεινὸς συμπεῖν ποσὶ τὸν ἑπαινον ὑπολαμβάνων τῆτον εἶναι. καὶ ὡς μνημονικὸς σοφιστὴς τὰ τοιαῦτα νομίζων ἐβόλαβουῖτο ἐγκώμια εἶναι. ἵνα δὲ μὴ μακρολογῶ, τοιαῦτα ἦν ἃ ἔλεγε παρόντων τῶν πρέσβεων, ὡς ἐπὶ εἰπεῖν, ὅτι ἀπάσης τῆς Ελλάδος. ἐφ' οἷς γέλῳις ἔχῃ τυχόντες ἐγχεῖν. ἐπειδὴ δὲ ποτ' ἐπαύσατο, καὶ σιωπὴ ἐγχεῖν, ἡναγκαζόμεν ἐγὼ λέγειν μὲν τοιαύτῃ ἀπαιδυσίαν, καὶ κατακλείας αἰχρῆς ὑπερβολὴν, καὶ μικρὰ προεῖπον ἐξ ἀνάγκης, πρὸς τὴν προεῖρη- μένην καὶ τῇ συμπρέσβεων ἰσὺς αὐτῆς διαβολὴν. λέγων ὅτι πέμ-

non verbis, sed temporibus. deinde aliud decretum adduxit, quo scripsisset, delibe- randum esse populo de ineunda societate. post aliud decretum de Philippi legatis, principem eis locum dandum Bacchanali- bus. et adiecit, quanta sibi curae illi fuissent, ut ceruicalia apponi curasset, su- amque custodiam et vigilias commemora- vit, propter inuidos, qui splendorem su- um contumeliis afficere cupiuisent. adie- cit illa etiam maxime ridenda, quorum collegas ita pudebat, ut faciem obtege- rent: ut Philippi legatos hospitio excepis- set, ut eis discessuris bigas mulorum con- duxisset, et equo eos comitatus esset, non

in tenebras demersus, ut alii quidam, sed aperte ostendisset obseruantiam et studium suum. illa vero demum vehementer etiam corripuit; se non dixisse Philippum esse formosum: nihil enim esse muliere formosius. neque potando eum valere: quod eam lau- dem spongiae esse existimaret. neque memo- ria pollere: quod eam putaret rhetoris mer- cenarii esse commendationem. ne longum fa- ciam, eiusmodi erant ea quae dicebat, prae- sentibus legatis, ut breuiter complectar, totius Graeciae, unde risus maximus concitabatur. ut autem aliquando finierat, factoque si- lentio, ego post tantam rusticitatem, et tam insignem adulationem dicere cogebar, neces-

ψειαν ἡμᾶς Αθλιωᾶοι πρέσβεις, ὅτι ἀπολογησομένους ἐν Μακεδονία περὶ ἡμῶν αὐτῶν, ἀλλ' οἰκοθεν ἐκ τῆς βίης δεδοκίμασμένους ἀξίοις τὴν πόλεως εἶναι. βραχέα δὲ ὑπὲρ τῶν ὅρκων παρειπῶν ἐφ' ἧς ἡκομην ἀποληψόμενοι, καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἃ παρσετάξατε ὑμεῖς διεξήειν· ὁ γὰρ θεὸς, ὃς τοῖς λόγοις δεινὸς Δημοσθένης, ἐδενὸς τῶν ἀναλκαίων ἐμνήσθη καὶ δὴ περὶ τῆς εἰς Πύλας στρατείας εἶπον, καὶ περὶ τῶν ἱερῶν, καὶ περὶ Δελφῶν, καὶ περὶ τῶν Ἀμφικλυόνων, καὶ μάλιστα μὲν Φίλιππον ἡξίου, μὴ μεθ' ὅπλων, ἀλλὰ μὲν ψήφῳ ὡς κρίσεως, τ' ἀκτὴ κατισάναι. εἰ δὲ ἄρα μὴ δυνατὸν εἴη· τῷτο δὲ ὡς πρὸς δόξαν, τὸ γὰρ στρατόπεδον παρῶν καὶ σωήτρως· εἶπον ὅτι τὸν μέλλοντα ὑπὲρ Ἑλληνικῶν ἱερῶν βεβλῦσαι, πολλῶν παρθένων πρὸς τοὺς ἱεροὺς εἶναι, καὶ τοῖς θεοῖς τῶν πατρῴων ἐγγχεῖσθαι διδάσκειν, παρσέχειν τὸν νοαῦ. ἅμα δὲ ὅτι δρχῆς διεξήλθον τῶν κτίσιν τῶν ἱερῶν, ὃς τῶν πρώτων συνόδον γενομένην τῶν Ἀμφικλυόνων, ὃς ὅτι ὅρκους αὐτῶν ἀνέγνω, ἐν οἷς ἐνορκον ἦν τοῖς δρχαίοις, μηδεμίαν πόλιν τῶν Ἀμφικτυονίδων ἀνάστατον ποιήσιν, μηδὲ ὑδάτων ναμαλιαίων εἰρῆναι, μήτ' ἐν πολέμῳ, μήτ' ἐν εἰρήνῃ, εἰάν τις ταῦτα παρσῇ, στρατεύσειν ἐπὶ τῷτον, καὶ τὰς πόλεις ἀναστήσειν. καὶ εἰάν τις ἢ συλᾷ τὰ τοῦ θεοῦ, ἢ σωειδῇ τι, ἢ βεβλύσῃ τί τι τῶν ἐν ταῖς ἱερῶν, πμωρήσει καὶ ποδὶ

necessario pauca praefatus sum de calumnia collegis facta: missos esse nos ab Atheniensibus legatos, non ut in Macedonia causam ipsi diceremus, sed domi iudicio de nobis facto, quod digni essemus ciuitate. pauca item de iureiurando sum praefatus, cuius exigendi gratia venissemus, ceteraque res, quas nobis mandaueratis, exposui (nam copiosus et eloquentia praestans Demosthenes, nullius rei necessariae meminerat) itaque et de expeditione ad Pylas feci mentionem, et de sacris, et de Delphis et Amphictyonibus; in primis autem a Philippo petii, ut res eas non vi et armis, sed suffragio et iudicio constitueret, quod si

fieri non posset (ut dubium non erat, cum exercitus conuenisset, atque in procinctu staret) dicebam, ei qui de sacris Graecanicis deliberaturus esset, magnam religionis curam esse suscipiendam, et iis qui de patriis ritibus docere vellent, auscultandum. eademque opera a primordio commemorabam, ut templum aedificatum esset, ut Amphictyones principia conuenissent, eorumque iusiurandum recitabam, quo veteres obstricti essent, se nullam urbem Amphictyonicam euerfuros, neque aqua profluente prohibitueros, siue pace siue bello; quod si quis contra fecisset, ei se bellum illaturos, et urbis excisuros. si quis vero Apollinem vel

καὶ χεὶρ, καὶ φωνή, καὶ πάση δυνάμει. καὶ προσὴν τῷ ὄγκῳ ἀεὶ
 ἰσχυρό. τούτων δὲ ἀναγνωδέντων, ἀπεφηνάμην, ὅτι ἐμοὶ δοκεῖ
 δίκαιον εἶναι, μὴ παροτρύνειν καλεσκαμένης τὰς ἐν Βοιωτοῖς πόλεις,
 ὅτι δὴ ἦσαν Ἀμφικλυονίδες καὶ ἑνορκοί. κατηρθμισάμην δὲ ἔθνη
 δώδεκα, τὰ μετέχοντα τῷ ἱερῷ, Θεσσαλὸς, Βοιωτὸς, καὶ Θηβαῖος
 μόνος, Δωριεὺς, Ἴωνας, Περραιβοὺς, Μάγνητας, Λοκροὺς, Οἰταίους,
 Φθιώτας, Μαλεῖς, Φωκεῖς, καὶ τῶν ἑδεῖξα ἕκαστον ἔθνη ἰσό-
 ψηφον γυρόμενον, τὸ μέγιστον τῷ ἐλάττω, τὸν ἥκοντα ἐκ Δωριέων,
 καὶ Κυλινίαν, ἴσον δυνάμενον Λακεδαιμονίοις· δύο γὰρ ψήφοις ἕκα-
 στον φέρει ἔθνη. πάλιν ἐκ τῶν Ἰώνων τὸν Εὐρυθραῖον, καὶ Πειρινέα,
 τοῖς Ἀθιναίοις, καὶ οὗτοι ἄλλους καὶ ταυτά. πῶς μὲν οὖν ἀρχὴν τῆς
 στρατείας ταύτης, ὅσῃαν καὶ δίκαιαν ἀπεφηνάμην εἶναι. συλλεγόν-
 των δὲ τῶν Ἀμφικτυόνων εἰς τὸ ἱερόν, καὶ τυχόντων ἰσχυροῦς, καὶ
 ψήφου, οὗτοι αἰτίους τῷ ὅτι δὲ λήγῃς καταλήψεως τῶ ἱεροῦ, δίκης ἡξίαν
 τυχεῖν, μὴ τὰς πατείδας αὐτῶν, ἀλλ' αὐτοὺς οὗτοι χειροεργή-
 σθωτας, καὶ βελούσθωτας, τὰς δὲ πόλεις παρεχέσθαι εἰς κρίσιν
 οὗτοι ἀδικήσθωτας, ἀζημίους εἶναι. εἰ δὲ ἐπεξελθὼν δυνάμει, ἔφην,
 βεβαιώσεις τὰ Θηβαίων ἀδικήματα, παρ' ὧν μὲν βοηθεῖς, σὺ
 ἀπολήψῃ χάριν καὶ γὰρ ἂν δυνάμει αὐτοὺς πλεονέκτητα διεργεῖσθαι,

vel spoliaret, vel conficius esset illius iniuriae, vel consilium daret contra templum, eum se ulturos et pede et manu, et voce et omnibus viribus. annexam etiam esse iureiurando atrocem execrationem. his recitatis, pronuntiabam, iustum videri mihi, ne Boeotias urbis euerfas iacere pateremur, ut quae et Amphictyonicae essent, et iureiurando comprehensae. enumerabam porro gentis duodecim, quae templi participes essent, Thessalos, Boeotios (non Thebanos solos) Dorienfis, Ionas, Perrhaebos, Magnetis, Locrenfis, Oetaeos, Phthios, Maleenfis, Phocenfis: et harum gentium vnamquamque demonstrabam par suffragii ius habere, maximam idem quod minimam, eum qui venisset Dorio et Cytinio, tantum valere,

quantum Lacedaemonios: binum enim quaque gentem suffragium ferre. ex Ionibus item Erythraeum et Prienenfem, quantum Athenienfis, ac ceteros eodem modo. principium igitur expeditionis illius, pronuntiabam oportere iustum esse. vbi ergo Amphictyones in templo conuenissent, ac aequabile dicendi ius et suffragium adepti essent, eos qui auctores fuissent templi principio occupandi, in iudicium adducendos censebam, non patrias eorum, sed eos ipsos qui manum admouissent, et consilium dedissent, urbis autem, quae facinorosos exhibuissent, indemnitas esse oportere. fin armis rem exsecutus, iniurias Thebanorum confirmasset, ab iis quos iuuisset, gratiam ei relatum non iri (neque enim tanta in eos posse conferre con-

ἡλικία Αθιναῖοι πρῶτερν, ὧν ἐ μέμνην. ὅς δ' ἐγκαταλείψεις, ἀδικήσεις, χεῖρη δ' ἐχθροῖς μείζουσιν, ἀλλ' οὐ φίλοις. ἵνα δὲ μὴ διατείβω σὺν ἐκεῖ λόγοις ῥηθέντας νυνὶ πρὸς ὑμᾶς ἀκρεβῶς διεξιὼν, ἐν κεφαλαίῳ περὶ πάντων εἰπὼν παύσομαι. ἡ μὲν τύχη καὶ Φίλιππος ἦσαν τῶν ἔργων κύριοι· ἐγὼ δ' ὅτι πρὸς ὑμᾶς εὐνοίας, ἐκ τῶν λόγων. παρ' ἐμοῦ μὲν οὐκ ἐρρέθη τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα ὑμῖν· ἀπέβη δ' ἐχ' ὡς ἡμεῖς ἠυχόμεθα, ἀλλ' ὡς Φίλιππος ἐπραξε. πρῶτερν οὐκ ὁ μὲν πρὸς θυμηθεὶς ἐργάσατο ἀγαθόν, δίκαιός ἐστιν εὐδοξεῖν, ἢ ὁ μὲν ὧν ἦν δυνατός, ἐλλείπων; ἐν δὲ τῷ παρόντι νυνὶ πολλὰ διὰ τὸν καιρὸν παύομαι. Εἶπε δ', ὡς ἐψευδολόγουν, φάσκων ὀλίγων ἡμερῶν τὰς Θήβας ἔσεσθαι ταπεινάς, καὶ τὰς Εὐβοέας ὡς ἐφόβουν, πρὸς αὐτὰς εἰς ἐλπίδας πᾶς ὑμᾶς. ὃ δ' οὐ ποιεῖ, καταμάθει, ὡς Αθιναῖοι. ἐγὼ γὰρ περὶ Φιλίππου μὲν ὧν, ἠξίωσα, πρὸς δ' ὑμᾶς ἤκων, ἀπήγγελλον, ὅτι τὰς Θήβας Βοιωτίας δίκαιον ἡγοίμην εἶναι, καὶ μὴ τὴν Βοιωτίαν Θηβῶν. τὸτο οὐκ ἀπαγγεῖλαι, ἀλλ' ὑποχέει με φησὶν. ἔλεγον δ' πρὸς ὑμᾶς, ὅτι Κλεοχάρης ὁ Χαλκιδεύς θαυμάζειν ὑμῶν καὶ Φιλίππου φαίη τὴν δ'ξαίφνης ὁμόνοιαν, ὡς καὶ τὸ πρὸς ταῖς ἡμῖν πράξειν ἀγαθόν, ὃ, πᾶσι δυνώμεθα, ἐν τῷ ψηφίσματι.

beneficia, quanta olim contulissent Athenienses, quorum illi non meminissent) quos vero deferuisset, iis iniuriam facturum, ac hostis potius maiores, quam amicos habiturum. ne vero sermonibus illic habitis accurate apud vos commemorandis immorer, ubi summatim de omnibus dixero, definam. penes fortunam et Philippum, rerum gerendarum fuit auctoritas: penes me, benevolentiae erga vos, et orationis habendae potestas. ea porro a me dicta sunt, quae dici fuit aequum, quaeque e re vestra fuerunt: euentus autem is consecutus est, qui non optatis nostris, sed Philippi actis respondit. vtrum igitur aequius est, auctoritate florere, eumne, qui ne studuit quidem commodare quicquam, an eum, qui nihil quod potuit prae-

VOL. II.

termisit? nunc autem propter tempora, multa praetermitto. Dixit autem, mentitum esse me, cum profiterer, intra paucos dies Thebas fore humilis; et Euboeensibus terrorem incussisse, cum vos spe aliqua producerem. quid autem faciat, cognoscite, Athenienses. ego dum apud Philippum essem, petii, cum ad vos reuerterer, renunciaui, censere me, esse aequum, ut Thebae essent Boeotiae, non, ut Boeotia Thebarum esset. hoc iste me non renunciaffe, sed promississe ait. dixi autem apud vos, Cleocharem Chalcidensem dixisse, mirari se vestram et Philippi subitam concordiam, atque illam etiam mandatorum nostrorum ex decreto clausulam, agendum esse nobis quicquid praeterea possumus boni. nam qui paruorum, ut ipsi, oppido-

N n

rum

τοὺς γὰρ μικροπολίτας, ὥσπερ αὐτὰς, Φοβεῖν τὰ τῶν μειζόνων ἀπόρρητα. ταῦτα δ' ἐδιηγήσατο αἰ με φησὶν, ἀλλ' ἐπηγέλθαι, τὴν Εὐβοίαν παρδῶσαι. ἐγὼ δὲ ὑπεκλήφην δεῖν τὴν πόλιν τῷ ὑπὲρ τῶν ὅλων μέλλουσιν βελεύεσθαι, μηδενὸς λόγου Ἑλληνικοῦ ἀνήκοον εἶναι. Διέβαλλε δὲ κακῆϊνον διαιρέμεν τὸν λόγον, ὡς ἀπαγγέλλειν τὰ ληθῆ βελέμεν, ὑπὸ ἐμοῦ καὶ Φιλοκράτοις κωλυθείη. ἐγὼ δὲ ἡδέως ἀν' ὑμᾶς ἐργίμην, εἴ τις πώποτε Ἀθηναίων πρεσβυτὴς ἐκπεμφθεὶς, ἐφ' οἷς πεπρέσβευκε κεκώλυται πρὸς τὸν δῆμον ἀπαγγέλλειν, καὶ ταῦτα παθὼν, καὶ ἀπμαδείς ὑπὸ τῷ συμπρέσβειον, τέτοις ἐγραψεν ἐπαινεῖσαι, καὶ καλεῖσαι ἐπὶ δεῖπνον. Δημοσθένος τοίνυν ἦκων ἀπὸ τῆς ὑπέρας πρεσβείας, ἐν ἣ φησι τὰ τῷ Ἑλλήνων πράγματα ἀνατρεπῶναι, οὐκ ἐν τῷ ψηφίσματι μόνον ἡμᾶς ἐπὶναι, ἀλλ' ἀπαγγέλλουσαν πρὸς τὸν δῆμον ἐμοῦ τοὺς τότε περὶ τῷ Ἀμφικτυόνων λόγους, καὶ Βοιωτῶν, ὅς ὥσπερ νῦν σωτέμενον, ἐδ' ἐπειγομένης, ἀλλ' ὡς ἐδυνάμην καὶ ῥῆμα ἀκρίβεσθαι, καὶ ὅς δὴμα σφόδρα ἀποδεχομένης, παρὰ κληθείς ὑπὸ ἐμοῦ καὶ τῷ ἄλλων συμπρέσβειον, καὶ διερωτῶμεν, εἰ τὰ ληθῆ καὶ ταῦτα ἀπαγγέλλω πρὸς Ἀθηναίους, ἅπας καὶ πρὸς Φίλιππον εἶπον, πάντων μαρτυρημάτων, καὶ ἐπαινῶν με τῶν συμπρέσβειον, ἐπαναστὰς ἐπὶ πᾶσιν, οὐκ ἔφη με

rum essent ciues, ijs terrori esse arcana maiorum ciuitatum. haec iste me non renunciasse ait, sed promississe, vobis Euboeam traditurum. ego vero in ea eram opinione, urbem de summa rerum deliberaturam, nullam non a Graecis habitam orationem audire oportere. Illam etiam orationem insidiosa distinctione calumniatus est, se, vera renunciaturum, a me et Philocrate esse prohibitum. ego vero vos rogatos volo, an vnquam quisquam Atheniensium legatus, prohibitus fuerit, quo minus acta sua populo renunciaret, idque per collegas, et ab iisdem contumeliis affectus, tamen scripserit, eos laudandos, et ad coenam inuitandos. De-

mosthenes autem a posteriore legatione reuersus, qua statum Graeciae queritur euersum, non decreto duntaxat nos laudauit, sed cum apud populum renunciassem habitam tum de Amphictyonibus orationem, deque Boeotiis, non per compendium et festinationem, vt nunc, sed quam accuratissime potui, totidem verbis, eamque populus vehementer approbasset, aduocatus a me et collegis, et accurate rogatus de singulis, vtrum vera et eadem renunciarem apud Atheniensis, quae apud Philippum dixissem, omnibus legatis attestantibus, et me collaudantibus, surrexit post omnis, et dixit, me non, quemadmodum in praesentia dicerem, tunc etiam dixisse

ὥστερ ἐκεῖ εἶπον, ἔτως ἐν τῷ παρόντι λέγειν, ἀλλ' ἐκεῖ διπλα-
σίως ἀμεινον. Ἐ τῶν ὑμεῖς ④ τὴν ψῆφον μέλλοντες φέρειν, ἐσέ-
μοι μάρτυρες. καὶ τοι τίς ἂν αὐτῷ καλλίων καιρὸς ἐγγύεσθαι, ἢ τὸτ'
ἐξελέγχειν εὐθύς, εἴπῃ τὴν πόλιν ἐξηπάτων; φῆς γὰρ με ἐν μὲν
τῇ πρώτῃ πρεσβείᾳ λαθεῖν σπαντὸν σωεσηκότα ἐπὶ τὴν πόλιν,
ἐν δὲ τῇ ὑστεραίᾳ αἰσθένει, ἐν ἣ σωμαγορεύων μοι φαίνεται. καὶ κείνης
μὲν ἅμα κατηγορῶν, ἔ φῆς κατηγορεῖν· τὸ δὲ ἐπὶ τὰς ὁρὰς κα-
τηγορεῖς. καὶ τοι εἰ τὴν εἰρηνίαν ψέγεις, σὺ καὶ τὴν συμμαχίαν
ἐγράψας. Ἐ Φίλιππος, εἴπῃ τὴν πόλιν ἐξηπάτα, διὰ τῆτο ἐψεύ-
δεσθαι, ὅπως τῆς εἰρήνης, ἥπερ συνέφερεν αὐτῷ, τύχοι. ὁκοιῶ ἢ μὲν
πρεσβείᾳ τὸν καιρὸν τῆτον εἶχεν· ἢ δὲ ὑστέρα ἐπὶ πε-
πραγμένοις ἐγίνεσθαι. πίνες οὐκ ἦσαν αἱ ἀπάται; ταῦτα γὰρ τοῦ
γόητος ⑤ δούρωπε, ἐξ ὧν εἴρηκε, λογισάσθαι. εἰσπεῖν με φησὶν ἐν
μονοξύλῳ πλοίῳ καὶ τὸν Λυδίαν ποταμὸν τὸ νυκτὸς, εἰς Φίλιππον,
καὶ τὴν ἐπιστολήν, τὴν δούρῳ ἐλθῆσαν, Φιλίππῳ γράψαι. ὁ μὲν
γὰρ Λεωσθένης, ὁ φεύγων ἐνθένδε διὰ τὰς συκοφαντίας, ἔδωκε
τὸς ἦν ἐπιστεξίως ἐπιστολήν γράψαι· ὃν οὐκ ὀκνεῖς πίνες ἀποφαί-
νεσθαι μὲν Καλλίστρατον τὸν Αφιδναῖον, τῶν ἄλλων μάλιστα εἰπεῖν
δυνάσθαι. ἐδὲ αὐτὸς ὁ Φίλιππος, πρὸς ὃν ἀντιπεῖν Δημοσθένης
ὑπὲρ ὑμῶν οὐκ ἠδυνήθη. ἐδὲ ὁ Βυζάντιος Πύθων, ἄνθρωπος ἐπὶ

dixisse, sed illic duplo melius. horum vos, qui suffragia feretis, testimonium mihi perhibebitis. enimvero quae pulchrior ei dari potuit occasio redarguendi mei, quam tum statim, si qua in re urbem decipiebam? ais, prima legatione te non animaduertisse meam contra rempublicam conspirationem, sed in posteriore intellexisse, in qua te patrocinari mihi constat. et cum illam interim accuses, accusationem tamen diffimulas: hanc vero accusas, qua iusiurandum exegimus. atqui si pacem vituperas, tu etiam societatem decreuisti. et Philippus, si qua in re urbem decipiebat, propterea mentiebatur, ut eam consequeretur pacem, quae e re sua esset.

haec igitur ratio prioris legationis fuit: posterior autem, rebus iam confectis facta est. quae igitur in ea fraudes fuerunt? nam quantus iste sit impostor, ex eius oratione colligitur. ait, me noctu per Lydiam amnem celoce ad Philippum traiecisse, et literas quae huc missae sunt, Philippo scripsisse. nam Leosthenem, qui propter calumniatores urbe exfuit, non satis habuisse dexteritatis ad scribendas literas; quamvis sint qui dicant, eum post Callistratum Aphidnaeum, omnium fuisse eloquentissimum. neque ipsum Philippum, contra quem vos Demosthenes defendere non potuit. neque Byzantium Pythonem, hominem qui scribendi

τῷ γράφειν μέγα φρονῶν, ἀλλ', ὡς ἔοικε, τὸ πρᾶγμα ἐμοὺ
 παροσσεδεῖτο. Ἐ λέγεις μὲν, ὅτι Φιλίππῳ μεθ' ἡμέραν πολλάκις
 μόνος μόνῳ, διελεγόμην, αἰπᾶ δ' ἐσπλεῖν με νύκτωρ καὶ τὸν πο-
 ταμόν. ἔγωγε νυκτερινῆς ἑπιστολῆς τὸ πρᾶγμα ἐδεῖτο. ὅτι δ' ἐδέν
 ἀληθὲς λέγεις, ἤκισσι μὲν μαρτυρήσοις, μεθ' ὧν σωεσίτην, Αἰγλαο-
 κρέων ὁ Τενέδιος, καὶ Ιατροκλῆς ὁ Πασιφώνιος, μεθ' ὧν ἐξῆς
 ἀπαντα τὸν χρόνον τὰς νύκτας ἀνεπαυόμην, οἱ συνίσασιν ἐμοί,
 μηδεμίαν πώποτε ἀπ' αὐτῶν νύκτα ἀποχρομίσθω, μηδὲ μέρεσιν
 νυκτός. ἄγομαι δὲ καὶ εἴ τι οἰκέτας, καὶ παρὰ δόμον εἰς βᾶσθρον, καὶ
 τὸν μὲν λόγον, εἰ συγχωρήσῃ ὁ κατήγορος, καταλύω. παρέσαι
 δ' ἤδη ὁ δῆμιος, καὶ βασανιστὴς ἐνδοπίον ὑμῶν, ἂν κελδύη. ἐνδέ-
 χετο τὸ λοιπὸν μέρεσιν τῆς ἡμέρας ταῦτα πρᾶξαι. πρὸς ἑνδεκά
 γὰρ ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κείνομαι. καὶ φῶσιν
 ἀποκοιτόν με τέττωνι πώποτε τῶν συνιστῶν βασανιστῶν γεγο-
 νέναι, μὴ φείσασθαι με, ὡς Ἀθηναῖοι, ἀλλ' ἔξανασθῶτες ἀποκτεί-
 ναί. εἰ δ' ἐξελεγχθῆς ψευδόμηνος, Δημόστρε, τοιαύτῳ δι-
 κίῳ δός· ὁμολόγησον ἀνδρόγυνος εἶναι, καὶ μὴ ἐλδύθεις, ἐναντίον
 τέττων. καλὴ μοι τὰς οἰκέτας δῶρεθ' ἑπὶ τὸ βῆμα, καὶ τὴν τῶν
 συμπέσσειων ἀναγίνωσκε μαρτυρίαν. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ.
 ἐπειδὴ τοίνυν οὐδέχεται τὴν πρὸς κλησιν, ἐλθ' ἂν φησιν ἑπὶ βα-

artem laudi sibi ducit, sed mea scilicet o-
 pera ad rem conficiendam fuisse opus. alias
 dicis, me saepe interdum solum cum solo
 Philippo esse collocutum, alias criminis,
 me noctu fluuium traiecisse. usque adeo no-
 cturnis literis fuit opus. te autem nihil di-
 cere veri, adsunt qui testentur, ii cum qui-
 bus victu communi sum usus, Aglaocreo
 Tenedius, et Iatrocles Pasiphontis filius,
 cum quibus omni tempore continenter sin-
 gulis noctibus dormivi, qui conscii sunt,
 me nullam unquam noctem, aut noctis par-
 tem a se abfuisse. adducimus etiam famulos,
 et ad quaestionem damus, ac orationem, si
 concesserit accusator, omitto. adesto autem

carnifex iam, et coram vobis torqueat, si
 iusseritis. satis adhuc digi reliquum est ad
 haec peragenda. nam distributo diei tempo-
 re, ad undecim aquae amphoras accusor.
 quod si in quaestione dixerint, me unquam
 ab his conuictoribus ullam noctem abfuisse,
 ne parcitote mihi, Athenienses, sed surgite,
 meque occiditote. si tu, Demosthenes, men-
 dacii conuictus fueris, has dato poenas:
 confitere coram his, te semiuirum esse, et
 non ingenuum. accerse mihi seruos huc ad
 tribunal, et collegarum recita testimonium.
 TESTIMONIUM. PROVOCATIO. quando
 autem prouocationem repudiat, neque se
 commissurum, ait, vt mancipiorum quaestio
 fraudi

σάμοις ἀνδραπόδων γράει, λάβε μοι τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, ἣν ὁ Φίλιππος ἐπεμψε. δῆλον γάρ, ὅτι τὰ μεγάλα τὴν πόλιν ᾤξασθαι, δι' ἣν ἡγρυπνεῖν γράφοντες. ΕΠΙΣΤΟΛΗ. ἀκρόατε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι τὰς ὁρκοὺς ἀπέδωκα, φησὶ, τοῖς ὑμετέροις πρέσβεσι, καὶ τῶν συμμάχων ἑαυτὰς τὰς ᾤξασθαι κατ' ὄνομα γέγραφα, καὶ αὐτὰς, καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν, τὰς δ' ὑπερήσαντας τῶν συμμάχων, ἀποσελεῖν φησὶ πρὸς ὑμᾶς. ταῦτ' οὐκ ἂν οἶδατε διώσας γράψαι Φίλιππον μετ' ἡμέραν ἀνθ' ἑμῶν; ἀλλ' ἔμοιγε νῆ τὰς θεὰς ἔτοσι δοκεῖ τῆτο μόνον λογίζεσθαι, ὅπως μεταξὺ λέγων διδοκίμησιν· εἰ δὲ μικρὸν ἐπιχρῶν δόξει πονηρότατος πᾶν Ἑλλήνων εἶναι, ἐδὲ μικρὸν φρογνίσῃ. Τί γὰρ ἂν τις τοιοῦτος πεισθύνειν ἀνθρώπῳ, ὃς ἐγκεχέισκε λέγειν, ὡς Φίλιππος καὶ τοῖς αὐτῶν στρατηγήμασιν, ἀλλὰ ταῖς ἑμαῖς δημηγορίαις εἰσω Πυλῶν παρήλθε; καὶ λογισμὸν πᾶσι ἡμερῶν συνεβλήμετο πρὸς ὑμᾶς, ἐν αἷς ἐγὼ μὲν ἀπήγγελλον τὴν πρεσβείαν, (1) δὲ Φαλαίκε καὶ Φωκέων τυράννη δημοκλήρυκες, ταῖς δὲ ἐκείσε διήγγελλον, πεισθύναντες δὲ (2) Φωκεῖς ἑμοί, εἰσω Πυλῶν αὐτὸν παρεδέξαντο, καὶ τὰς πόλεις τὰς αὐτῶν παρέδωκαν. ταῦτα μὲν οὐκ ὁ κατήγορος μεμηχανῆν, τὰ δὲ ἐν Φωκίδι διεφθάρη πράγματα, πρῶτον μὲν, διὰ τὴν τύχην, ἢ πᾶσι τῶν ἐπὶ κυρία, ἔπειτα διὰ τὸ μῆκος (3)

fraudi sibi sit, cape has literas, quas Philippus misit. unde constat, eum magnis in rebus decipere civitatem, ut ob eas literas scribendas fuerit nobis lucubrandum, LITERAE. audite, Athenienses, ait, se dedisse iurandum vestris legatis, et socios suos qui adfuerint, nominatim cum ipsis, tum urbis eorum inscripsisse, eos vero socios qui non adfuerint, pollicetur se missurum esse. haec ergo putatis Philippum non interdum scribere potuisse sine me? sed ita me dii ament, isti non aliud curae esse apparet, nisi ut interim dum verba facit, eloquentiae gloriam consequatur: an vero paulo post omnium Graecorum improbius sit per-

hibendus, pro nihilo putare. Quid enim tali homini quisquam credat, qui dicere non veritus est, Philippum non suis auspiciis, sed meis concionibus intra Pylas penetrasse? atque etiam numerum dierum iniit apud vos, intra quos ego legationem renunciarim, et Phalaeci, Phocensium tyranni, publici caduceatores decreta nostra illuc renunciarint, et Phocenses me freti, illum intra Pylas receperint, atque urbis suas ei tradiderint. et haec quidem commentus est: accusator, res autem Phocensium interierunt, primum per fortunam, quae omnibus dominatur, deinde propter spacium temporis et decennale bellum (eadem enim

res

χρόνου, καὶ τὸν δεκαετὴ πόλεμον· τὸ γὰρ αὐτὸ ἤυξησέ τε τῶν ἐν Φωκδοσι τυράννων τὰ πρᾶγματα, καὶ καθεῖλε, κατέστησαν μὲν γὰρ εἰς τὴν δόχην, τολμήσαντες τῶν ἱερῶν χρημάτων ἄψαυτος, καὶ διὰ ξένων τὰς πολιτείας μετέστησαν, κατελύθησαν δὲ ἀπορία χρημάτων, ἐπεὶ κατεμισθοφόρησαν τὰ ὑπάρχοντα· τρίτον δὲ αὐτὰς καθεῖλεν ἡ τοῖς ἀπορριμμοῖς στρατοπέδοις σωήτως ὥσπερ λαθῶσα σάσις, τέταρτον δὲ ἡ Φαλαίικα πρὸς τῶν μελλόντων ἔσχατος πρᾶγματων ἄγνοια. ἡ μὲν γὰρ Θεσσαλῶν, ἡ Φιλίππου στρατιά, πρὸς δόλος ἦν, οὐ πολλῶν δὲ χρόνων πρῶτον πρὸς ἡ τὴν πρὸς ὑμᾶς εἰρήνην γνέσθαι, πρὸς ὑμᾶς ἦλθον ἐκ Φωκῶν, βοηθεῖν αὐτοῖς κελύοντες, καὶ ἐπαγγελλόμενοι ὥσπερ ὥσπερ Ἀλπώνων, καὶ Θρόνιον, ἡ Νίκαιαν, τὰ τῶν παρόδων τῶν εἰς Πύλας χωρία κύρια. ὑψηλοτέρων δὲ ὑμῶν ὥσπερ ὥσπερ πρὸς τὴν πρὸς τὴν Φωκῶν ταῦτα τὰ χωρία, καὶ πενήκοντα πληρῶν τελεῖς, καὶ τὰς μέγας πειράκοντα ἐπὶ γεγονότας ὥσπερ, ἀντὶ τοῦ ὥσπερ τὰ χωρία πρὸς τὴν, ἔδωκαν ④ τύραννοι τὰς πρὸς τὴν ἐπαγγελλόμενοι ὑμῶν ὥσπερ τὰ φυλακίαι, καὶ τοῖς σπονδοφόροις τοῖς τὰς μυσηρώπιδας σπονδὰς ἀπαγγέλλουσι μόνοι τῶν Ελλήνων Φωκεῖς ὥσπερ ὥσπερ. ἡ πάλιν Αρχιδάμης ὁ Λάκωνος ὥσπερ λαμβάνειν ὅλος ἐτοίμη τὰ χωρία, καὶ φυλάττειν,

res Phocensium tyrannorum opes et auxit, et destruxit, nam imperium susceperunt, cum ausi essent sacram pecuniam inuadere, et peregrinorum militum opera respublicas mutassent, tandem interierunt inopia pecuniae, cum eam omnem in stipendia militum erogassent) tertio loco eos evertit seditio, quae exercitus penuria laborantis familiariter commitari solet, quarto loco, Phalaeci futurarum rerum ignoratio. nam Thessalorum quidem et Philippi exercitus in conspectu erat, non multo autem ante quam pax vobiscum iniretur, legati Phocensium ad vos venerant, auxilia petentes, et vobis se tradituros pollicentes Alponum, Thronium, et

Nicaeam, quae loca transitu Pylarum potiuntur. cum vero vos decreuissetis, ea loca Proxeno duci vestro a Phocensibus tradenda esse, et quinquaginta triremis complendas, et iis qui intra trigesimalum aetatis annum essent, in aciem exeundum, tyranni ea loca Proxeno adeo non tradiderunt, ut legatos, qui se arcis illas vobis tradituros promiserant, in vincula coniecerint, et cum faecialibus, qui arcana illa foedera annunciabant, soli Graecorum Phocenses foedus non percusserint. deinde cum Archidamus Laco paratus esset loca accipere, ac tueri, non assenserunt, sed ei responderunt, se Spartae magis quam suis rebus diffidere. eo autem

οὐκ ἐπέειπεν, ἀλλ' ἀπεκρίναντο αὐτῷ, τὰ τ' Σπάρτης δεῖνὰ δε-
δίνααι, καὶ μὴ τὰ παρ' αὐτοῖς. κανταύθα οὐπὼ διελέλυθε Φι-
λίππῳ, ἀλλ' ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ φερί τε τ' εἰρήνης ἐβελδύεσθε, ἔ-
τ' Ἐπιστολῆς ἠκύνετε τῆς Προξένου, ὅτι Φωκεῖς οὐ πῶδε δεδώκασι
αὐτὰ τὰ χωρία, καὶ ④ τὰ μυστήρια ἀπαγγέλλοντες μόνους τῶν
ἄλλων Ἑλλήνων ἀπέφηναν Φωκέας ἔδεδεγμύρας τὰς σπονδὰς,
ἀλλὰ καὶ τὰς δόρυ ἐληλυθότας πρέσβεις δεδηκότας. ὅτι ὃ ἀληθὴν
λέγω, καλὰ μοι τὰς σπονδοφόρους, καὶ τὰς πῶδ' Προξένου ἔγρα-
πτε πρεσβεύσαντας εἰς Φωκέας, Καλλιστράτῳ, καὶ Μεταχρῆ. καὶ
τῆς Ἐπιστολῆς ἀκούσατε τῆς Προξένου. ΕΠΙΣΤΟΛΗ. ἀκούετε, ὦ
Ἀθηναῖοι, τῶν χρόνων πῶδ' ἀναγνωσκομένων ἐκ τῶν δημοσίων γραμ-
μάτων, καὶ τῶν μαρτύρων ἡμῖν πρεσβιαμαρτυρησόντων, ὅτι πρὶν
ἐμὲ χειροτονηθῆναι πρεσβυτὴν, Φάλαϊκος ὁ πῶν Φωκέων τύραν-
νος, ἡμῖν μὲν καὶ Λακεδαιμονίοις ἡπίστ', Φιλίππῳ δὲ Ἐπίσθεν.
ἀλλ' ὅδ' ἄν μόνος τὸ συμβησόμενον ἡγνόη; ὑμεῖς ὃ αὐτοὶ δημοσία
πῶς διέκεισθε; ἔ πάντες πρεσβεδοκᾶτε Φίλιππον ταπεινώσειν Θη-
βαίους, ὁρῶντες αὐτῶν τὴν θρασυτείαν, καὶ τῷ μὴ βέλεσθαι δυνάμει
ἀνθρώπων ἀπίστων ἐπασκῆσαι; Λακεδαιμόνιοι ὃ οὐ μετ' ἡμῶν τὰ-
ναντία Θηβαίοις ἐπξέσβουον, καὶ τελευτῶντες πρεσέκρον Φανερώς
ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ διηπείλου τοῖς τῶν Θηβαίων πρέσβεσιν; αὐτοὶ

autem tempore, nondum inter vos et Phi-
lippum conuenerat, sed eodem die et de
pace deliberabatis, et Proxeni literas audie-
batis, quibus significabatur, Phocensis loca
illa non tradidisse, et ii qui arcana sacra
annunciant, indicabant, solos inter ceteros
Graecos Phocensis foedus non admisisse,
sed legatos qui huc profecti essent, in vin-
cula coniecisse. quae ut vere a me dici con-
stet, accersere foecialis, et Callistram ac
Metagenem, quos Proxenus ad Phocensis
legatos misit. audite item literas Proxeni.
LITERAE. auditis, Athenienses, vna etiam
tempora recitari ex publicis monumentis,
testis quoque dixisse, priusquam ego legatus

crearer, Phalaecum, Phocensium tyrannum,
nobis et Lacedaemoniis diffusum, Philippo
credidisse. nunquid vero iste solus, quid
euenturum esset, ignorabat? imo vos ipsi
publice quomodo affecti fuistis? nonne o-
mnes exspectabatis, fore, ut Philippus The-
banos opprimeret, quippe quorum et audaci-
am videret, et perfidorum hominum poten-
tiam augeri nollet? nonne Lacedaemonii le-
gati vna cum vestris, Thebanis refragaban-
tur, ac tandem aperto odio eos in Macedo-
nia laceffebant, et legatis illorum minita-
bantur? nonne vero ipsi aestuabant, et de-
sepe pertimuerant legati Thebanorum? non-
ne Theffali ceteros deridebant, et sua cau-
fa

ἢ ὅκ ἠπόρεν, καὶ ἐφοβῶντο ὅ τῶν Θεβαίων πρέσβεις; Θεπάλοι
 ἢ ἔ καλεγέλων πῶν ἄλλων, ὑπὲρ αὐτῶν φάσκοιτες τὴν στρατείαν
 εἶναι; τῶν δὲ ἐταίρων τινες τῶν Φιλίππων, ἔ διαρρήδην πρὸς τινας
 ὑμῶν ἔλεγον, ὅτι τὰς ἐν Βοιωτοῖς πόλεις κατεκικεῖ Φίλιππος;
 Θεβαῖοι δὲ ὅκ ἐξεληλύθεσαν πανδημεῖ, ἀπιοῦντες τοῖς πραγ-
 μασιν; ὑμῖν ἢ, ταῦθ' ὁρῶν ὅκ ἐπεμψεν Ἐπιστολὴν ὁ Φίλιππος,
 ἐξιέναι κελεύων πάσῃ τῇ δυνάμει, βοηθήσοντάς τοῖς δικαίοις; ὅ
 ἢ νῦν πολεμικοὶ, ἐ τὴν εἰρήνῃ ἀνανδρίαν καλεῖντες, ἔ διεκώλυ-
 σαν ὑμᾶς ἐξελθεῖν, εἰρήνης ἐ συμμαχίας ὑμῖν γεγνημένης, δε-
 δέναι φάσκοιτες, μὴ τὰς στρατιώτας ὑμῶν ὁμήγεας λάβῃ Φίλιπ-
 πος; πότερην ἔν ἐγὼ τὰς παργόνας ἐκώλυσα τὸν δῆμον μιμῆ-
 ας, ἢ σὺ, καὶ ὅ μὲν σὺ σωεσσηκότες ἐπὶ τὰ κοινά; καὶ πότερην ἦν
 ἀσφαλεστέρα, ἐ καλλίων Ἀθηναίοις ἢ ἔξοδος· ἡνίκα ἤκμαζον ἐν
 τῇ μακίᾳ Φωκεῖς, ἐπολέμεν δὲ Φιλίππῳ, εἶχον δὲ Ἀλπωνόν, καὶ
 Νίκαιαν, μή πω παρὰ δρόντος Φιλίππου Μακεδόσι, τὰς ἀπονδὰς
 δὲ, οἷς ἐμέλλομεν βοηθεῖν, τὰς μυσηρωτίδας ὅκ ἐδέχοντο, Θε-
 βαῖς δὲ ὅπιδεν κατελίπομεν, μεταπεμπομένους μὲν Φιλίππῳ, ὅρ-
 κων δὲ ἡμῖν, καὶ συμμαχίας γεγνημένης, Θεπάλων δὲ, καὶ τῶν
 ἄλλων Ἀμφικτυόνων στρατευόντων; οὐ πολλῶ καλλίων ὄρεται ἦν ὁ
 καιρὸς ἐκείνους, ἐν ᾧ διὰ τὴν σὴν ἀνανδρίαν, καὶ ἅμα φθόνον, ἐσκυ-

fa illam expeditionem susceptam esse iacta-
 bant? nonne vero quidam amicorum Phi-
 lippi aperte ad vestrum quosdam dicebant,
 Philippum Boeotias urbis instauraturum
 esse? nonne Thebani omnis suas copias e-
 duxerunt, diffisi rebus suis? nonne Philip-
 pus ea cum videret, vos per literas cum o-
 mnibus copiis exire iubebat, pro aequitatis
 defensione? nonne vero bellicosi isti, qui
 pacem ignaviam vocant, vos prohibuerunt
 ne exiretis, quod se vereri dicerent, ne pace
 et societate facta, Philippus milites vestros
 obsides caperet? vtrum igitur ego prohi-
 bui maiores imitari, an tu, et ii qui tecum
 contra rempublicam conspirarunt? vtra por-

ro expeditio tutior fuit, et honestior Athe-
 niensibus? eane, cum Phocensium furor
 viribus adhuc sustentaretur: cum Philippo
 resisterent, cum Alponum et Nicaeam te-
 nerent, nec dum ea loca Philippus Mace-
 donibus tradidisset: cum foedus, ex quo eis
 suppetias ituri eramus, atque arcana sacra
 repudiascent: cum Thebanos a tergo reli-
 quissemus: cum a Philippo accerferemur,
 iureiurando et societate cum eo nobis inter-
 cedente: cum Thessali et ceteri Amphicty-
 ones militarent? nonne haec occasio longe
 fuit honestior illa, qua propter et ignaviam
 et invidentiam tuam Athenienses suppel-
 cilia ex agris in urbem conuexerunt, cum
 ego

αγώγησαν ἐκ τῶν ἀγρῶν Ἀθηναῖοι, πρεσβεύοντες ἐμῇ τὴν τρίτην ἡδὴ πρεσβείαν ὑπὲρ τὸ κοινὸν τῶν Ἀμφικτυόνων, ἐφ' ἣν τολμᾷς με λέγειν, ὡς ἐ χειροδονηθεὶς ὠχόμην, ἐχθρὸς δ' ὢν ἔπω καὶ τήμερρον τεθέληκάς με εἰσαγείλαι πῶρα πρεσβύσαός. οὐ γὰρ δὴ φθονεῖς γέ μοι τῷ εἰς τὸ σῶμα πηρημάτων. τοιγάρτοι Θεβαίων μὲν πῶρα κατημύρων, καὶ δεομύρων, τ' δ' ἡμετέρας πόλεως διὰ σὲ τεθορυβημένης, καὶ τῷ Ἀθιναίων ὀπλιτῶν ἐπαργύρων, Θεπάλων δ' Θεβαίοις προσθεμύρων, διὰ τὴν ὑμέτεραν ἀβελίαν, καὶ τὴν πρὸς Φωκέας ἐχθραν, ἣ πρὸς ὑπῆρχε Θεπάλους ἐκ παλαιῶν χρόνων, ὅτε αὐτῶν οὐδ' ὀμῆρις λαβόντες Φωκεῖς κατηλόησαν, Φαλαίκα δ', πρὶν ἐμὲ εἰλθεῖν, καὶ Στέφανον, καὶ Δέρκυλλον, καὶ τοὺς εἰς Ἀμφικτυόνας πρέσβεις, ἀπεληλυθότας ὑποσπόνδους, Ορχομυρίων δ' ἀειφόρων ὄνων, καὶ σπονδὰς τοῖς σώμασιν αἰτησάτων, ὥς ἀπελθεῖν ἐκ τῆς Βοιωτίας, παρενηκότων μὲν τῶν Θεβαίων πρέσβεων, ὑποληπομένης δ' ἐχθρας φανεράς Φιλίππῳ πρὸς Θεβαίους, καὶ Θεπάλους, τότε ἀπώλοντο αἱ πράξεις, οὐ δὲ ἐμὲ, ἀλλὰ διὰ τὴν σὴν πειροσύνην, καὶ τὴν πρὸς Θεβαίους προξενίαν. μεγάλα δ' οἶμαι τέτων ἐγὼ σημεῖα ὑπιδείξιν. εἰ γὰρ ἡ τέτων ἀληθὲς ἦν, ὡς σὺ λέγεις, κατηγόρεον ἂν με Βοιωτοὶ, καὶ Φωκῶν οἱ φύγοντες, ὡς τὰς μὲν ὑξεβεβλήκειν, τὰς δ' ἐκώλυσαν καλελεθεῖν.

ego iam tertiam legationem obirem apud concilium Amphictyonum, quam tu me obiuisse non delectum, dicere non dubitas: et tamen cum inimicus mihi sis, hactenus nunquam ausus es me falsae legationis accusare. neque enim scilicet eas mihi multas inuides, quae corpore sunt luendae. itaque cum Thebani affiderent, atque orarent, cum nostra urbs propter te perturbata esset, cum Athenienses legiones non adessent, cum Thessali se cum Thebanis coniunxissent, propter vestram temeritatem, atque odium Phocensium, quod ab antiquis temporibus in eos gerebant, quod Phocenses eorum obfides acceptos trucidassent, cum

VOL. II.

Phalaecus ante meum, Stephani, Dercylli, ceterorumque legatorum, qui ad Amphictyonas missi erant, reditum per inducias dimissus esset, cum Orchomenii metu perterriti, salute corporibus suis pacta, polliciti essent, se Boeotia excessuros, cum Thebanorum legati astarent, cum aperte inimicitiae Philippi erga Thebanos et Thessalos restarent, tum res perierunt, non propter me, sed per tuam prodicionem, et amicitiam cum Thebanis. harum ego rerum me magna argumenta prolaturum arbitror. nam si quid eorum quae tu dicis, verum esset, Boeotii et Phocensium exfules me accusarent: quorum alios eiecissē, alios ab exilio reuo-

cari

O o

νῦν δ' ἔχει τὰ συμβάντα λογιζόμενοι, ἀλλὰ τὴν δυνόειαν τὴν ἐμὴν
 ἀποδεχόμενοι, συλληφότες ὅ φεύγοντες Βοιωτῶν, ἤσθηταί μοι
 σωηγόροις. ἤκαστι δ' ἀπὸ τῶν ἐν Φωκῷσι πόλεων πρέσβεις, ὅς
 ἐγὼ τὴν τρίτῃ πρεσβείᾳ ἐπὶ τὰς Ἀμφικλύονας πρεσβύων
 ἔσωσα, Οἰταίων ἐγχειρέων λέγειν, ὡς δ' αὖ τὰς ἡβώντας ὠθεῖν καὶ
 ἔκρημνον, καὶ παρήγαγον εἰς τὰς Ἀμφικλύονας, ὥστε ἀπολογίας
 τυχεῖν. ὁ μὲν γὰρ Φάλαικ' ἔτρεαν' ὑπόσπονδ' ἀφείτο, ὃ
 ὃ δ' αὖτε ἀποθνήσκον ἐμελλον, συναγορεύοντες δέ με διεσώ-
 θησαν. ὅπ' αὖ αὖτε λέγω, καλὰ μοι Μνάσωνα τὸν Φωκέα, καὶ
 τὰς συμπρέσβεις, καὶ τὰς ἀπὸ τῶν Βοιωτῶν φυγῆς ἡσμημένους.
 ἀνάβηθι δ' οὖρ Λίπαρε, καὶ Πυθίῳ, καὶ τὴν αὐτὴν ἀποδοτέ μοι
 χάριν εἰς τὴν ἑσώματος σωτηρίαν, ἣν περ ἐγὼ ὑμῖν. ΣΤΗΝΗΓΟΡΙΑ
 ΒΟΙΩΤΩΝ ΚΑΙ ΦΩΚΕΩΝ. πῶς ἔνθα ἂν δεινὰ πάθοιμι, εἰ κα-
 τ' ὅρε' ἔνθα μὲν Δημοσθένους ἔθ' Ὁηβαίων πρεσβέων, καὶ πονηροτάτων
 τῶν Ἑλλήνων, συναγορεύοντων δέ μοι Φωκέων, καὶ Βοιωτῶν, αἰλοῖν;
 Ἐτόλμησε δ' εἰπεῖν, ὡς ἐγὼ τοῖς ἐμαυτῶν λόγοις ἀειπύῃ. Φησὶ
 γὰρ με εἰπεῖν, ὅτ' ἔκεινον Τίμαρχον, ὅτι πλούτης κατ' αὐτῶν τὴν
 τὴν πορνείας φήμῃ παρελήφασιν, τὸν δ' Ἡσίοδον ποιητὴν ἀγαθὸν
 ὄντα, λέγειν,

Φήμη δ' ἔτις πάντων ἀπόλλυ', ἣν τινα πολλοὶ
 Λαοὶ φημίζωσι, θεὸς νύ τις ἐστὶ καὶ αὐτή.

cari prohibuissem. nunc non euentu confi-
 derato, sed studio meo comprobato, Boeoti-
 orum exsulum concilium aduocatos mihi cre-
 auit. adsunt et e Phocensium urbibus legati,
 quos ego tertia ad Amphictyonas legatione
 conferuau, cum Oetaei censerent, puberes
 de rube praecipitandos esse, atque ad Am-
 hictyonas adduxi, vt eis dicendi pro se po-
 testas daretur. nam Phalaecus tyrannus cer-
 tis condicionibus dimissus erat, hominibus
 autem infontibus exitium imminebat, qui
 me patrocinate sunt conferuati. vt autem
 vera me dicere constet, voca mihi Mnafo-
 nem Phocensem, eiusque legationis colle-
 gas, et eos qui a Boeotio exsilio sunt delecti.
 ascendite huc Lipare et Pythio, eandem-

que ad vitae incolumitatem mihi gratiam re-
 fert, quam ego vobis contuli. ADVOCATIS
 BOEOTIORVM ET PHOCENSIVM. non ve-
 ro inique mecum ageretur, si accusante me
 Demosthene, Thebanorum procuratore, ac
 Graecorum improbiissimo, Phocensibus au-
 tem et Boeotiis mihi patrocinantibus, conde-
 mnarer? Ausus porro est dicere, meis ip-
 sis verbis me conuinci. ait enim me dixisse,
 cum Timarchum accusarem, omnis impu-
 dicitiae famam de eo accepisse: Hesiodum
 autem praestantem poetam dicere,

Quam populi sermo celebrat creber, irrita
 nunquam

Fama cadit penitus, Dea quaedam cum sis
 et ipsa.

can-

τὴν δὲ αὐτὴν ταύτῃ θεὸν ἤκεν νῦν κατηγορεῖσθαι ἐμῶ· πάντας γὰρ λέγειν ὡς χεῖματα ἔχω παρὰ Φιλίππου. εὖ δὲ ἴσῃ, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι πλεῖστον διαφέρει φήμη, καὶ συκοφαντία. φήμη μὲν γὰρ ἐκ κοινῆς διαβολῆς· διαβολὴ δὲ, ἀδελφόν ἐστι, καὶ συκοφαντία. διορίω δὲ αὐτῶν ἐκάτερον σαφῶς. φήμη μὲν ἐστίν, ὅταν τὸ πλεῖστον τῶν πολιτῶν αὐτόματον ἐκ μηδεμιᾶς προφάσεως λέγῃ τινὰ ὡς γενησιγενὲς παρὰ τὴν συκοφαντίαν· συκοφαντία δὲ ἐστίν, ὅταν πρὸς τὰς πολλὰς εἰς ἀντὶς αἰτίαν ἐμβαλὼν, ἐντὶ ταῖς ἐκκλησίαις ἀπάσαις πρὸς τε τὴν βελὴν διαβάλλῃ τινὰ. καὶ τῇ μὲν φήμῃ δημοσία δύσμενος, ὡς θεῶ· τῶν δὲ συκοφαντῶν, ὡς κακῶν δημοσία προβόλος ποιεῖμεθα. μὴ ἔν σὺν αὐτῷ εἰς ταυτὸν τὰ κάλλιστα τοῖς αἰχρίοις.

Ἐπὶ πολλοῖς μὲν ἔν ἐγὼ τῶν κατηγορημάτων ἡγανάκτησα, μάλα δὲ ἡνίκα ἡτιάτο εἶναί με προδοτικῶν. ἅμα γὰρ ταῖς αἰτίαις ταύταις φανῆναί με δεῖ θρηνώδη, καὶ τὴν ψυχὴν ἄσβεστον, καὶ πολλοῖς ἐτέροις ἀμαρτήμασι πρότερον ἔνοχον. ἔμην δὲ ἐν ἐμοὶ βίαι, ὅτι καθ' ἡμέραν διαίτης ὑμᾶς δοκίμασας ἱκανὸς εἶναι νομίζω· ἃ δὲ ἐπὶ τοῖς μὲν πολλοῖς ἀσυνώπια, τοῖς δὲ χεῖροις τὰς ψυχὰς μέγιστα, τῶν ὑμῖν τὰ πλεῖστα, καὶ καλῶς ἔχοντα ἐκ τῶν ἐμῶν ὅσων διαβιβῶμαι, ἵν' εἰδῆτε τὰς ἐμὰς παρὰκαταθήκας, ἃς οἱ καὶ καλαμπῶν, εἰς Μακεδονίαν ἐπρέσβυσα. σὺ μὲν, ὦ Δημόστρε, ταῦτα ἐπλάσσω ἐπ' ἐμέ· ἐγὼ δὲ ὡς ἐπαιδευθὼν, καὶ δικαίως ἐξη-

eandem igitur deam nunc venire me accusatum; omnis enim dicere, me pecuniam accepisse a Philippo. satis autem scitis, Athenienses, inter famam et calumniam plurimum interesse. fama enim cum criminatione nihil habet commune: criminatione vero et calumnia germanae sunt sorores. quarum utramque perspicue definiam. fama est, cum multitudo civium ultro, nulla de causa, de re aliqua loquitur, quasi facta sit: calumnia vero est, cum unus vir apud multos crimine coniecto, tam in concionibus omnibus quam apud senatum, aliquem criminatur. ac famae quidem sacra publice facimus, ut deae: de calumniatoribus autem, tanquam maleficis publice conqueri licet. noli

igitur coniungere turpissima cum honestissimis. Ego vero, cum alia multa in accusatione iniquo animo tuli, tum vero illud, quum me proditoris infimulavit. nam una cum his criminibus ostendendum est, me esse ferum atque impium, et multis aliis criminibus olim constrictum. sed ego vos meae vitae, ac quotidianae consuetudinis idoneos existimo censores: quae vero vulgo perspicere non possunt, hominibus vero animo liberali praeditis sunt maxima, horum ego plurima quae recte se habent apud me, in conspectum producam, ut sciatis, quae pignora, cum hinc legatus irem in Macedoniam, post me reliquerim. tu quidem Demosthenes ista contra me commentus es: ego vero

γῆσομαι. ἔτοσι μὲν μοι ἐπὶ πατρὸς Ατρεΐδῃ, σχεδὸν πρεσβύ-
 ταί τῶν πολιτῶν ἔτι γὰρ ἤδη βεβίωκεν ἐνεήκοντα καὶ τέτταρα.
 καὶ συμβέβηκεν αὐτῷ, νέω μὲν ὄντι, πρὶν τὴν ἐσίαν ἀπολέσαι διὰ
 τὸν πόλεμον, ἀθλῆν τε σώματι, ἐκπεσόντι δὲ ὑπὸ τῶν τερά-
 κων, τραυέει μὲν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, δρισεύειν δὲ ἐν τοῖς κινδύοις,
 εἶναι δὲ ἐκ φατείας τὸ γῆρ, ἢ τῶν αὐτῶν βωμῶν Ετεοβυτά-
 δαις μελέχει, ὅθεν ἡ τ' Αθηνᾶς τ' πολιὰδ' ἐστὶν ἰέρεια, συγκα-
 τάγειν δὲ τὸν δῆμον, ὥσπερ καὶ ὀλίγω πρότερον εἶπον. ἐλευθέρως
 δέ μοι συμβέβηκεν εἶναι, καὶ τὰς πρὸς μητρὸς ἀπαίτας, ἢ νυνὶ
 ἐμοὶ πρὸς τῶν ὀφθαλμῶν προφαίνε, φοβεμένη περὶ τ' ἐμῆς σω-
 πείας, καὶ διηπορημένη. καί τι, ὦ Δημόδωρες, ἡ μὲν ἐμὴ μήτηρ
 ἔφυγε μὲν τ' αὐτῆς ἀνδρὸς ἐπὶ τῶν τεράκων εἰς Κόρινθον, καὶ
 μετέχε τῶν πολέμων κακῶν. σὺ δὲ ἀμφισβητῶν ἀνὴρ εἶναι καὶ γὰρ
 ἂν ἀμφισβητήσαιοι εἰπεῖν, ὡς ἀνὴρ εἶ ἐνεγράφης λιπολαξίς, καὶ
 τὸν γραψάμενον Νικόδημον τὸν Αφιδναῖον χεῖμασι πείσας,
 ἐσώθης, ὃν ὕστερον μὲν Αλκίνοῦ στυγέειναι, καὶ ἔκκαρτος
 ὦν τὰς χεῖρας, εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλας. Φιλοχάρης δὲ ἔτοσι,
 ὁ πρεσβύτατος ἀδελφὸς ἡμῶν, ὅς τε ἀγχιεὶς διατείδας, ὡς σὺ
 βλασφημεῖς, ἔχων, ἀλλ' ἐν γυμνασίοις διατείδων, καὶ μὲν Ἰφικρά-
 τοις συνεστράδην, καὶ συνεχῶς ἔτ' ἤδη τετὰ τρίτον στρατι-

vero ut educatus sim, vere exponam. hic pater meus est Atrometus, fere natus maximus omnium civium: annos enim iam vixit quatuor et nonaginta. accidit autem ut adolescens, ante rem familiarem bello amissam, pugilem ageret, post a xxx tyrannis eiectus, in Asia militaret, atque in praeliis victoriam cum laudis insignibus consequeretur. eius porro genus est ex ea curia, quae aras cum Eteobutadis communis habet, unde Mineruae urbanae sacrificula deligitur. ad haec, ut paulo prius etiam dixi, populi in patriam reducendi adiutor fuit. praeterea, materni cognati mei omnes ingenui sunt, quae mihi nunc ob oculos ver-

satur, sollicita de salute mea, et inops consilii. enimvero, Demosthenes, mater mea cum suo marito Corinthum abiit exsulatum sub xxx tyrannis, et publicorum malorum particeps fuit. tu autem, qui te virum profiteris (valde enim dubito an vir sis appellandus) inscriptus es ut ordinum desertor, et accusatore Nicodemo Aphidnaeo pecunia placato euasisti, cuius postea Aristarcho adiutor fuisti occidendi, et cum manus caede inquinatas habeas, in forum irrumpis. Philochares porro frater meus, qui non degeneri studio occupatur, ut tu conuiciaris, sed in gymnasiis versatur, et cum Iphicrate militavit, et tertium iam annum continenter

est

γῶν, ἢ καὶ δεησόμενός ἐμι, ἐμὲ σῶσαι. Αφόβητός ἐστι, ὃ νεώτατός ἀδελφὸς ἡμῶν, πεπεσθεσθαι μὴ ὑπὲρ ὑμῶν ἀξίως τὴ πόλεως παρὰ τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα, καλῶς δὲ καὶ δικαίως τῶν ὑμετέρων παροσόδων ἐπιμεληθεὶς, ὅτε αὐτὸν ἐπὶ τιμῇ κοινῇ διοίκησιν εἴλεσθε, καὶ πεπαιδοποιημένός τε καὶ νόμοις, ἀλλ' οὐ Κνωσίῳ τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα κατακλίνων, ὥσπερ σὺ, πάρεστι καταφρονῶν τῶν σὺν λοιδοριῶν. τὸ γὰρ ψευδὲς ὀνειδίζου πείρου τὴν ἀκοῇ ἀφικνεῖται. ἐτόλμησας δὲ καὶ τῶν ἐμῶν κηδεσῶν εἰπεῖν, ἔτως ἀναιδὴς, καὶ πόρρωθεν ἀχάρις εἶ, ὃς Φιλόδημον τὸν Φίλωνος πατέρα καὶ Επικράτους, ὃς ἀγαπᾷς, ἐδὲ παροικνεῖς, δι' ὃν εἰς σὺν δημότας ἐνεγράφης, ὡς ἴσασιν ὁ πρεσβύτατος Παιδουέων. ἐκπέπληγμαι δὲ, εἰ σὺ λοιδορεῖς Φίλωνα τολμᾷς, καὶ ταῦτα ἐν τοῖς ἐπικεισάτοις Ἀθηναίων, οἱ δὲ εὖρρ' ἐσεληλυῖσσι δικάζοντες, ἐνεκα δὲ βελτίους τὴν πόλεως, καὶ μᾶλλον παροσέχουσι τοῖς βίοις ἡμῶν, ἢ τοῖς λόγοις. πότερ' οὖν ἂν παροσδοκᾷς αὐτὸς εὐξασθαι μυεῖς ὁπλίτας ὁμοίους Φίλωνι γυμναστῇ, καὶ τὰ σώματα ἔτω διακεμήνους, καὶ τὴν ψυχὴν ἔτω σώφροναν, ἢ τεισμυεῖς κιναιδοῖς, οἷός τις σὺ; καὶ τὴν Επικράτους εὐαγωγίαν, δὲ Φίλωνος ἀδελφεὺς, ἐπιδράγεις εἰς ὀνειδῆ. καὶ τίς αὐτὸν εἶδε πώποτε ἀχρημονήσαντα, ἢ μετ' ἡμέραν, ὡς σὺ φῆς, ἐν τῇ πομπῇ τῶν Διονυσίων,

est cum imperio, adest, oraturus vos, vti me conferuetis. Aphobetus autem, frater noster natus minimus, legationem pro vobis apud regem Persarum obiit, pro dignitate civitatis, vestrosque redditus recte iusteque curavit, cum eum publicis vectigalibus praeficisset, et legitimos liberos procreavit, non ut tu, suam uxorem Cnosophi ad stuprum obtulit, atque adstat, contemptis conviciis tuis. falsum enim probum ultra aures non penetrat. ausus etiam es in affinis meos dicere, adeo impudens es, et veteris beneficii immemor atque ingratus, qui Philodemum Philonis patrem, et Epicratis, non diligas et adores, cuius opera in municipes es in-

scriptus, ut e Paecanensibus natus maximus meminerunt. itaque stupore quodam afficior, si tu Philoni conviciari audes, idque apud modestissimos Atheniensium, qui huc ingressi sunt, publici boni causa ius dicturi, vitasque nostras spectant magis quam orationes. vtrum enim eos censeres optare, ut decem millia militum existerent, qui sint similes Philonis, et corporibus sic affecti, et animis ita modesti: an vero tricies mille cinaedi, qualis tu es? atque etiam Epicratis tractabilitatem, fratris Philonis, loco probi commemoras. et quis eum unquam vidit indecore se gerentem vel interdum, ut tu ais, in celebritate Bacchanalium, vel noctu? neque

ἢ νύκτωρ; ἔ γ' ἂν τοῦτο γ' εἴποις, ὡς ἔλαθεν. ἔ γὰρ ἠγνοεῖτο. ἐμοὶ δ', ὦ Ἀθλωαῖοι, ἐκ τ' Φιλοδήμου θυγατρὸς, καὶ Φίλωνος ἀδελφῆς, καὶ Επικράτους, τρεῖς παῖδες εἰσι, μία μὲν θυγάτηρ, δύο δ' υἱοί. ἐς ἐγὼ ἤκω μὲν τῶν ἄλλων κομίζων, ἐνὸς ἐρωτήματος ἕνεκα, ἵνα τεκμηρίω πρὸς οὗτον δικαστὰς, ὃ νυνὶ ἤδη χηρσομαι. ἐρωτῶ γ', ὦ Ἀθλωαῖοι, εἰ δοκῶ ἂν ὑμῖν πρὸς τῇ πατρειδί, καὶ τῇ τῶν φίλων σωτηρίᾳ, καὶ ἱερῶν, καὶ τάφων πατρῶων μετὰ σία, τέτρες τὰς πάντων ἀνθρώπων ἐμοὶ φιλτάτης πρὸς οὗτον Φιλίππῳ, ἵνα πλείονος τὴν ἐκείνου φιλίαν τ' τέττων σωτηρίας ποιήσασθαι. ποία κρατηθεὶς ἠδονῇ; ἢ τί πώποτε ἀχνημον ἕνεκα χημάτων πρᾶξας; οὐ γ' ἡ Μακεδονία κακὸς ἢ χηρστὸς ποιεῖ, ἀλλ' ἡ φύσις. ἐδὲ ἐσμὲν ἑτεροί πινες, ἡκούτες δ' ἀπὸ τ' πρεσβείας, ἀλλ' οἷος ὅξεπέμψατε. συμπέπλεγμαι δ' ἐν τῇ πολιτείᾳ κατ' ὑπερβολὴν ἀνθρώπων γόητι, καὶ πονηρῶ, ὅς ἐδὲ ἂν ἄκων ἀληθὲς ἐδέν εἴποι, ἠγείται δ', ὅταν τι ψεύδῃ, τῶν λόγων ὄρεος, καὶ τῶν ἀναιχμύτων ὀφθαλμῶν. καὶ τὰ γε γρημύρα ἔ μόνον, ὡς ἐστὶ λέγειν, ἀλλὰ καὶ τῷ ἡμέραν, ἐν ᾗ φησι γυεῖσθαι, καὶ πρὸς οὗτον πινὸς ὄνομα πλασάμηνος ὡς ἔτυχε πατρὸν, μιμνήσκου τοὺς τάλαντ' ἀποδίδου. ἐν δὲ εὐτυχῶν μὲν μὴδὲν ἀδικῶντες, ὅτι πρὸς τῇ τερατείᾳ ἔ τρέψα, καὶ τῇ τῶν ὀνομάτων σωθῆσθαι, νῦν ἔκ ἔχει. σκέψασθε γ' ἀφροσύνῳ ἄμα, καὶ

que enim dicere potes, eum latuisse. neque enim ignotus fuit. mihi vero, Athenienses, ex Philodemi filia, Philonis et Epicratis forore, tres nati sunt liberi, una filia, et filii duo. quos ego cum ceteris afferō, unius interrogationis ergo, et argumenti apud iudices, quo nunc utar. rogo enim vos, Athenienses, num videar vobis una cum patria et amicorum consuetudine et sacris, et patrum monumentorum communione, hos omnium mortalium mihi charissimos prodidisse Philippo, et pluris fecisse illorum amicitiam, quam salutem horum. qua victus voluptate? aut quod unquam dedecus pecuniae causa in me suscepi? neque enim Macedonia bonos aut malos facit, sed suum

quemque ingenium. neque alii sumus a legatione reuerſi, sed tales, qualis nos ablegastis. sed implicatus sum in republica cum mirifico praestigiatore, et insigni praedito improbitate, qui nec inuitus veri quicquam dicat, cum autem mentitur, principatum orationis tenet iusiurandum, nec impudentis eius oculos vester conspectus pudefacit. neque vero quae facta sint duntaxat ait, sed et diem quo facta esse ait, adiicit, et ficticium alicuius nomen adungit qui interfuerit, ut eos qui vera loquuntur imitetur. sed una res nobis infontibus est praesidio, quod in istis morum praestigiis et compositione fabularum, mentem non habet. nam quanta sit hominis vaecordia, simul et inscitia, ex eo aesti-

ἀπαιδυσίαν ἀνθρώπου, ὃς τριῖτον ἔπλασε τὸ πρὶ τῷ Ολυμπίῳ
 γυναῖκα ψεύδος κατ' ἐμῶ, ἐφ' ᾧ μετὰ μὲν λέγων ὑφ' ὑμῶν
 ἐξερίφη. τὸν γὰρ πλείστον ἀφρηκότα τῶν τριῖτων, πρὸς τὰς εἰ-
 δότας διέβαλλε. σκέψασθε ὃ, ὡς πόρρωθεν ἐπὶ τὴν αἰτίαν ταύτην
 παρεσκιάζετο. ἐστὶ γὰρ ἡς Ἰππιδιμῶν ἡμῶν εἰς τῷ πόλιν Αει-
 σοφδύης Ολύνθιος. τέτρω συσθεῖς ὑπὸ τινων, ἔκ πυθόμηνος, ὡς
 εἰπεῖν δυνάμει, ὑπερεκθεραπεύσας αὐτὸν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀγαγόμενος,
 τέτρω ἐπειθεν ἐμοῦ τὰ ψυδῇ καταμαρτυρεῖν πρὸς ὑμᾶς. καὶ
 παρελθὼν ἐθέλησεν χεῖλιάσασθαι, καὶ λέγειν, ὡς εἰς οἰκίαν αὐτῆς
 γυναῖκα, καὶ αἰχμαλώτον γεγνημῆναι πεπαρῶνκα, πεντακο-
 σίας μὲν ἤδη δραχμὰς ὑπερχεῖτο ἀπὸ δώσειν, πεντακοσίας
 δ' ἐτέρας, ἐπειδὴν καταμαρτυρήσῃ. ὁ δ' αὐτὸς ἀπεκρίνατο, ὡς
 αὐτὸς διηγέτο, ὅτι τῆς μὲν φυγῆς, καὶ τῆς παρούσης δυνάμεως ἐαυ-
 τῷ ἐκακῶς, ἀλλ' ὡς οἷόν τε αἰετα σοχάροισι. ὅτι ὃ τρόπον πλεί-
 στον εἶη διημαρτηκός. εἰδὲν γὰρ ἂν τριῖτον πρᾶξαι. ὅτι ὃ ἀληθῆ λέ-
 γω, αὐτὸν Αεισοφδύην μαρτυροῦντα παρέξομαι. καλῶ μοι
 Αεισοφδύην Ολύνθιον, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἀναγίνωσκε, καὶ εἴδ' ὅτι
 ἀκηκοότας αὐτῆς, καὶ πρὸς ἐμὲ ἀγείλδης, Δερκύλλον Αὐτοκλέους
 Ἀγνέσιον, καὶ Αεισείδην Εὐφιλῆτα Κηφισίαν. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. τῶν μὲν
 μαρτύρων διομνημύων, καὶ μαρτυρομένων ἀκρίβει, τὰς δ' ἀνοσίους

aestimate, quod eiusmodi mendacium con-
 tra me de Olynthia muliere commentus est,
 ut inter dicendum a vobis eiiceretur. eum
 enim, qui ab eiusmodi crimine remotissimus
 esset, apud eos qui vitam illius perspectam
 haberent, criminabatur. videte autem quam
 longe ante ad crimen istud se paravit. est qui-
 dam frequentare nostram urbem solitus Ari-
 stophanes Olynthius. is cum isti a quibusdam
 esset commendatus, atque illud etiam adie-
 ctum esset, dicendi esse peritum, hominem
 omni obsequiorum genere demereri studuit,
 atque adducere, ut falso me apud vos testi-
 monio opprimeret. quod si progressus misera-
 bili gestu, dicere vellet, me mulieri sibi co-
 gnatae et captivae insultasse, statim ei se

quingentas drachmas daturum pollicebatur,
 atque alias quingentas post dictum falsum te-
 stimonium. ille autem ei respondit, ut ipse
 narrabat, eum, quod ad exilium attineret, at-
 que inopiam qua vrgeretur, non mala, sed
 quam sagacissima coniectura esse usum, sed ab
 ingenio suo longissime aberrasse. nihil enim
 eiusmodi se commissurum. ut autem vera me
 dicere constet, ipsum Aristophanem testem
 producam. accersere Aristophanem Olynthi-
 um, eiusque testimonium recita, eos item
 qui hoc ex illo audierunt, mihi nunci-
 arunt, Dercyllum Autoclis f. Hagnusium,
 et Aristidem Euphileti f. Cephisiensem.
 TESTIMONIUM. testis iurantis et testifi-
 cantis auditis, nefarias autem istas verbo-
 rum.

τῶν λόγων ταύτας τέχνας, αἷς ὁδῶν πρὸς τὰς νέους ἐπαγγέλλε^ς),
 καὶ κέχε^ν νυνὶ κατ' ἐμῶ, ἄρα μέμνησθε, ὡς Ἰπιδακρύσας, ἐκ τὴν
 Ελλάδα καὶ δουράμην^ο, καὶ Σάτυρον τὸν κωμικὸν ὑποκρίτῳ
 προσεπαίνεσας, ὅτι ξένοις τινὰς αὐτῷ αἰχμαλώτοις, σκάνοντας
 ἐν τῷ Φιλίππῳ ἀμπελουργίῳ, καὶ δεδεμμένοις, πρὸς τὸν πότον ἔξη-
 τίσατο πρὸς τοῦ Φιλίππου, ταύτῃ ὑποθεῖς, ἐπέειπεν, ἐλκενάρην^ο
 ταύτῳ τὴν ὀξείαν, ἐκ ἀνοσίαν φωνὴν, ὡς δεινὸν, εἰ ὁ μὲν τὰς Κα-
 εῖωνας, καὶ Ξουδίας ὑποκρινάρην^ο, ἔτῳς δι' ἡγῆς, καὶ μεγαλό-
 ψυχός γε γῆροιο, ἐγὼ δὲ ὁ τῆς μεγίστης πόλεως σύμβουλος, ὁ τὰς
 μυρίους Ἀρκάδων νεθεῖων, ἐκ ἀλάχοιμι τὴν ὕβριν, ἀλλὰ πρὸς θε-
 μαθεῖς, ὅθ' ἡμᾶς εἰσὶν Ἄνδοκος τῶν ἐταίρων τις τῷ Φιλίππου,
 ἔλκοιμι τῶν τριχῶν, καὶ λαβὼν ῥυτῆρα μασιθοῖμι τὴν αἰχμαλῶτον
 γυναῖκα; ἔκῃν εἰ ὑμεῖς αὐτῷ Ἰπιδάσασθε, ἢ Αἰσοφοδῆς με συλ-
 λαψέσθασθε, ἐπ' αἰχραῖς αἰτίαις ἀδίκως ἀπωλόμην ἄν. ἐάσειε
 ἐν αὐτὸν τοῖστον ἐμῶ προστρόπαιον, μὴ γὰρ δὴ τῆς πόλεως, ὥς
 ἐν ὑμῖν ἀνασρέφεσθε; καὶ τὴν μὲν ἐκκλησίαν καθαίρειε, ἐν ᾗ τοῖς
 ψηφίσμασι διὰ τέτε τὰς διχὰς ποιήσεσθε; καὶ στρατὸν, ἢ πεζὴν,
 ἢ ναυτικὴν, ἐκπέμψετε; καὶ μὴν ὅγε Ησίοδος λέγει,

Πολλάκι τοι ξύμπασα πόλις κακῶ ἀνδρὸς ἀπύρεα,
 Οσκειν ἀλιτρεῖν, καὶ ἀτάδαλα μηχανάαται.

rum technas, quas iste adolescentibus polli-
 cetur, quibusque nunc contra me est abusus
 nunquid meministis, ut abortae sint ei la-
 crymae, ut Graeciam deplorarit, ut Satyrum
 comicum histrionem laudaret, quod hospites
 quosdam suos captivos fodientis in Philippi
 vinea, et vinctos, in computatione a Philippo
 impetrasset: hoc fundamento iacto, adiecit,
 contenta acuta ista et nefaria voce, quam a-
 cerbum sit, cum is qui Cariones et Xanthias
 repraesentet, adeo generosum et magnanimum
 se praeberit, me qui sum urbi maximae a
 consiliis, qui illos x. m. Arcadas admoneam,
 petulantiam meam non coercuisse, sed ca-

lore euectum, cum nos quidam ex Philippi
 amicis Xenodocus, conuiuio exceperisset,
 capillis traxisset, et loris arreptis captiuam
 mulierem flagellasse? igitur si vos ei credidissetis,
 et Aristophanes una cum eo me per
 mendacium oppressisset, ob turpe crimen iure
 periissem. finetis igitur eum qui talis sit meus
 malus genius (absit enim ut vobis sit) finetis
 inquam, versari inter vos? ac concionem qui-
 dem lustrabitis, in decretis autem vota per
 istum facietis? et exercitum siue pedestrem
 siue naualem ablegabitis? atqui Hesiodus ait:

Saepe viri gens tota luit scelus unius atrox,
 Qui praecipit agitur male sani pectoris aestu.
 vnum

ἐν ᾧ πρὸς τοῖς εἰρημένοις εἰπεῖν ἔτι βέλομαι. εἰ γὰρ πᾶς τις ἐστὶ κακία κατ' ἀνθρώπους, ἂν μὴ πρωτόν τι πρὸ ταύτῃ ἀποδείξω Δημοδένην, θανάτῳ τιμῶμαι. Ἀλλ', οἶμαι, πολλὰ καὶ χαλεπὰ πρὸς ἀπολαύσει τῷ κεινομένῳ, ὅς με βακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὃ κίνδυνος ἐπὶ τὰς ὑπὲρ τῆς σωτηρίας λόγους, καὶ διαλογισμὸν παρίσχει, μή τι πρὸς ἀλίπῃ τῷ κατηγορημένων. ὥστε ἅμα μὲν ὑμᾶς, ἅμα δὲ ἑαυτὸν εἰς ἀνάμνησιν τῶν κατηγορημένων ἀγαγεῖν βέλομαι. σκοπεῖτε γὰρ δὴ καθ' ἕκαστον, ὦ Ἀθηναῖοι. ποῖον ἐγὼ ψήφισμα γράψας κείνομαι, ἢ ποῖον νόμον λύσας, ἢ ποῖον γέρας κωλύσας, ἢ πῶς ὑπὲρ τῆς πόλεως σωθήσας ποιησάμενος, ἢ τί τῶν δεδογμένων πρὸς τῆς εἰρήνης ἀπαλείψας, ἢ τί τῶν δοξαστῶν ὑμῶν μὴ πρὸς γράψας; ὅκ ἤρεσκε τίσι τῶν ῥητόρων ἡ εἰρήνη. ἐπεὶ δὲ τότε ἀντιλέγειν αὐτὸς ἐχρῆν, ἀλλὰ μὴ νῦν ἐμὲ κείναι; ἐπλάττειν ἱνὲς ἐν ᾧ πόλεμος ἀπὸ τῶν ὑμετέρων εἰσφορῶν, καὶ τῶν δημοσίων πρὸς πόλεμον. νῦν δὲ πέπαυται. εἰρήνη γὰρ δόξαν ἐπὶ τῇ πόλει. ἐπεὶ δὲ μὲν ὅκ ἀδικήματα, ἀλλ' ἀδικῶντες τὴν πόλιν, τιμωρήσονται τὸν πρὸς πόλεμον τὴν εἰρήνης, ὅς δὲ ὠφελόμενοι, τὰς χρησίμους εἰς τὰ κοινὰ γινόμενας ἐκαταλείψετε; Συνῆδον δὲ ὅς πάλαι Φιλίππῳ, καλεσκαμμένων τῶν ἐν Φωκίδι πόλεων, ὡς φησὶν ὁ κατηγορῶν. καὶ ποῖα τεκμηρίω δυνάμει ἂν

vnum adhuc superioribus adiiciam. nam si qua est in rebus humanis improbitas, cuius ego non principem esse Demosthenem demonstraro, mori non recuso. Sed multis rebus difficultatibus conflictatur, et animum ab ira periculum ad salutis reuocat defensionem: ac dispicere iubet, ne vllum accusationis caput praetermiserit. itaque simul et vobis et mihi, obiecta crimina in memoriam revocabo. considerate igitur singula, Athenienses, quo decreto ego scripto accuser, aut qua lege abrogata, aut qua impedita quo minus perferretur, aut quibus pactionibus pro republica factis, aut quibus decretis de

VOL. II.

pace deletis, aut quibus quae vobis probata fuerunt, non adscriptis? non placebat pax quibusdam oratorum. nonne vero tum refragari, non nunc me accusare debuerunt? ditabantur quidam bello de vestris tributis et publicis vectigalibus. quorum messis nunc desit. pax enim ocium non alit. ii ergo qui non laeduntur, sed laedunt rempublicam, pacis interpretem mulctabunt, vos vero qui fructum percipitis, eos qui vtilem reipublicae operam nauarunt, deferetis? Vna cum Philippo cantica triumphalia cecini, euerfis Phocensium urbibus, ut ait accusator. quo autem id argumento perspicue poterit de-

P p

monstrare?

πρὸς σαφὲς τὸτο ἰπιδᾶξαι; ἐκλήθην μὲν γὰρ ἰπὶ τὰ ξέμα μὲν
τῶν συμπεσόντων ἦσαν οἱ κλητοὶ, καὶ σωδαιπνοῦντες, σὺν ταῖς
ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων πρεσβείαις, οὐκ ἐλάττοις ἢ διακόσιοι. ἐν τῷ τέ-
τοις, ὡς ἔοικεν, ἐγὼ διαφανὴς ἦν, ἐχ' ὑποσιγῶν, ἀλλὰ σπαδῶν,
ὡς φησι Δημοσθένης, ἔτ' αὐτὸς παρῶν, ἔτε τῶν ἐκεί παρόντων
ἐδέξατο παρὰ χόρην μάρτυρα. Ἐτῶγε δὴλ' ἦν, εἰ μή γε, ὥσ-
περ ἐν ταῖς χοροῖς, παρῆδον; οὐκοῦν εἰ μὲν εἰσίων, ψυδῆ μὲν
κατηγορεῖς· εἰ δὲ οὐδὲν ἡμῖν τ' πατείδ' ἔσσης, καὶ τῶν πολιτῶν
κοινῇ μηδὲν ἀτυχέων, σωῆδον μὲν τῶν ἄλλων συμπεσόντων τὸν
παῖδ' αἶνα, ἡνίκα ὁ θεὸς μὲν ἐπιδᾶτο, Ἀθιναῖοι δὲ μηδὲν ἠδόμενον,
δυσέβου, ἀλλ' οὐκ ἠδίκου, καὶ δικαίως ἀν' σωζοίμην. ἐπειτα ἐγὼ
μὲν διὰ ταῦτα δυνήεντός τις εἰμὶ ἀνδρῶν, σὺ δὲ δυσέβης, ὁ
τῶν συσπόνδων, Ἐσπασίτων κατήγορος. Ωνείδισας δέ μοι καὶ πο-
λιτείας ἐμπληξίαν, εἰ πεπεσόντως πρὸς Φίλιππον πρῶτον,
παρεκάλου ἐπ' ἐκείνον τὰς Ἑλλώας. καὶ τοι ταῦτ' αἰ, εἰ βέλαι,
τὴν κατηγορίαν, καὶ τῶν ἄλλων Ἀθιναίων δημοσίᾳ κατηγορήσεις.
ἐπολεμεῖτε Λακεδαιμονίοις μὲν τὴν ἐν Λόκτοις συμφορὰν τοῖς
αὐτοῖς ἐβοηθεῖτε. κατηγορεῖτε εἰς τὴν πατρίδα φεύγοντας Θε-
βαίους καὶ πάλιν τέτοις ἐμάχεσθε ἐν Μαντινείᾳ. ἐπολεμήσατε
Ερετριεῦσι, καὶ Θεμισίωνι· καὶ πάλιν ἐσώσατε καὶ μυρίοις ἄλλοις

monstrare? sum enim cum ceteris nostris
legatis ad hospitium inuitatus; fuerunt autem
vocati, et concoenati sunt cum legationibus
Graecorum, non pauciores ducentis. inter
quos ego scilicet conspicuus fui, non subti-
cens, sed concinens, ut ait Demosthenes:
qui nec ipse ibi adfuit, nec eorum qui in-
terfuerunt ullum testem produxit. et quis
me nosse potuit, nisi forte, ut in coetibus,
praecinui? itaque si tacui, falso me accusas:
sin patria nostra incolumi, et ciuibz nulla
calamitate publica conflictantibus, Paeanem
cum ceteris legatis concinui, cum et deo
honor haberetur, et Athenienses nulla igno-
minia afficerentur, pie feci, non iniuste, et

iure conseruabor. et ego propter haec immi-
fericors homo sum: tu vero pius, qui sis eo-
rum, qui iisdem tecum et libationibus et epulis
vsi sunt, accusator. Atque etiam inconstan-
tiam in gerenda republica mihi obiecasti, quod
cum prius Graecos contra Philipppum conci-
tasssem, legatus ad eum iuerim. enimvero i-
dem crimen publice omnibus Atheniensibus
obiicies. bellum gefistis cum Lacedaemo-
niis: eosdem post Leuctricam calamitatem de-
fendistis. Thebanos exfulantis in patriam re-
stituistis: et rursus eosdem ad Mantineam
oppugnastis. oppugnastis Eretrienfis et The-
misonem: atque eosdem conseruastis. et
Graecos infinitos eodem modo tractastis.
nam

ἤδη τῶν Ἑλλήνων ἔτω κέχησθε. τοῖς γὰρ καιροῖς συμπεριφέρεσθε ἀνάγκη πρὸς τὸ κράπτον, καὶ τὸν ἄνδρα, καὶ τὴν πόλιν. τὸν δὲ ἀγαθὸν σύμβουλον τί χεὶρ ποιεῖν; ἢ τῇ πόλει πρὸς τὸ παρὲν τὰ βέλπιστα συμβεβλῆναι; τὸν δὲ πονηρὸν κατήγορον, τί χεὶρ λέγειν; ἢ τὰς καιρὰς ἀποκρυπτόμενον, τὴν πρᾶξιν κατηγορεῖν; τὸν δὲ ἐκ φύσεως πειθότῳ πῶς χεὶρ θεωρεῖν; ἄρα γε ἔχῃ ὡς σὺ τοῖς ἐντυγχάνουσι καὶ πειθύνουσι κέχησαι, λόγους εἰς δικαστήρια γράφοντα μισθῶ, τέτους ἐκφέρειν τοῖς ἀνιδίοις; ἔγραψας λόγον Φορμίωνι πρὸς τὴν τραπεζίτην, χεῖματὰ λαβὼν· τέτον δὲ ξήνεγκας Ἀπολλοδώρῳ πρὸς τὴν τῷ σώματι κείνῳ Φορμίωννα. εἰσῆλθες εἰς διδαιμονέσσαν οἰκίαν τὴν Αἰσαρχῆς τῆς Μόχης· ταύτῃ ἀπώλεσας. πρὸς λαβὴς τεία τάλαντα παρ' Αἰσαρχῆς φεύγοντι· τέτον τὰ τὴν φυγῆς ἐφόδια ἀπεσέρεσας, ὅτε αἰχμηθεὶς τὴν Φήμῳ, ἣν πειθοποιήσω ζηλωτὴς εἶναι τὴν ἡλικίας ἢ μερακίης. ἢ γὰρ οὐκ ἔστιν ἡ ἀληθεία. ἢ γὰρ πειθοδέχεται δικαίῳ ἔως πονηρίαν. τέτ' ἐστὶν ὁ πειθότης, καὶ τὰ τέτοις ὅμοια. Ἐμνήσθη δὲ περὶ τῆς στρατείας, καὶ τὸν καλὸν στρατιώτην ἐμὲ ὠνόμασεν· ἐγὼ δὲ ἔχ' ἕνεκα τὴν τέτη βλασφημίας, ἀλλὰ ἔτι παρὲν κινδυνὸς πειθομέλῃς, καὶ περὶ τέτων ἀνεπίφθονον λέγειν εἶναι μοι νομίζω. περὶ γὰρ, ἢ πότε αὐτῶν, ἢ πρὸς πῖνας, πειθαλιπῶν τῷδε τὴν ἡμέραν, μνησθήσο-

nam tempori servire, et optima quaeque amplecti publice et priuatim, omnes necesse habent. quid autem bono senatori est agendum? nonne reipublicae pro re nata, ea quae utilissima sint, suadenda? improbo porro accusatori quid est dicendum? nonne temporibus dissimulatis res gestae accusandae? unde porro homo ad prodicionem natus, est spectandus? non ita, ut tu iis usus es qui tibi familiares fuerunt, et fidem habuerunt: qui ob mercedem orationes ad iudicia scribat, easque prodant aduersariis? orationem scripsisti Phormioni mensario, pecunia accepta: eandem Apollodoro tradidisti, qui Phormionem capitis accusabat. ingressus es in flo-

rentem Aristarchi domum, Moschi f. eam perdidisti. praecepisti tria talenta ab Aristarcho qui exsulat: eum exilii viatico speculasti, famam nihil veritus, cum te mirari formam adolescentis simulasses. neque enim vere miratus es. neque enim verus amor improbitatem admittit. ex his, similibusque rebus, aestimandus est proditor. Quodam etiam loco militiae mentionem fecit, meque egregium illum militem appellavit; ego vero non propter illius conuicium, sed discriminis huius habita ratione, sine invidia de his etiam a me dici et posse et debere existimo. ubi enim, aut quando eorum, aut apud quos, hac die praetermissa faciam

μαί; ἐκ παίδων μὲν γὰρ ἀπαλλαγείς, οὐδέποτε τῇ χώρᾳ ταύ-
της ἐγρόμην δύο ἔτη, καὶ τῶν ὑμῖν τὰς συνεφίβας, ἐπὶ τὰς συ-
αρχοντας ἡμῶν μάστιγας παρέξομαι. πρῶτον δὲ ἐξελθὼν στρα-
τείαν τὴν ἐν τοῖς Μέρεσι καλεσμένην, καὶ συμπαραπέμπων μετὰ τῶν
ἡλικιωτῶν, καὶ τῶν Αλκιβιάδου ξένων, τὴν εἰς Φλιοῦντα ἀναπομ-
πύω, κινδύνου συμβαλήσθαι ἡμῖν οὐδὲ τὴν Νεμεάδα καλεσμένην
χαράσσαν, ὥτως ἡγωνισάμην, ὥστε ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων ἐπαινέσθαι,
καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκ διαδοχῆς ἐξόδοις, τὰς ἐν τοῖς Εὐβοίοις,
καὶ τῆς Μέρεσιν ἐξῆλθον, καὶ τὴν ἐν Μολυνείᾳ μάχῃ συνεμαχε-
σάμην οὐκ αἰσχρῶς, οὐδὲ δυνάξίως τὴν πόλεως. ἐπὶ τὰς εἰς Εὐβοίαν
στρατείας ἐστρατεύσάμην, καὶ τὴν ἐν Ταμύναις μάχῃ ἐν τοῖς
ἐπὶ πλέκτοις ὥτως ἐκινδυνύσασα, ὥστε καὶ κεῖ σεφιδωθῆναι ὑπὸ τῶν
ἡγεμόνων, καὶ δούρην ἦκων πάλιν ὑπὸ τοῦ δήμου, τὴν τε νίκην τῇ
πόλεως ἀπαγείλας, Τεμενίδου δὲ τῇ Πανδονίδου ταξίαρχου, καὶ
συμπροσβύσσοντος ἀπὸ στρατοπέδου μοι δοῦναι, καὶ τὰ οὐδὲ τὸν
γρόμην κίνδυνον, οἷόν τ' ἦν, ἀπαγείλδοντος. ὅππῃ δὲ ἀληθῆ λέγω
λάβετε μοι τῆτο τὸ ψήφισμα, καὶ καλῶς τὸν Τεμενίδην, καὶ τὰς συνε-
στρατεύμεν μοι τὰς ὑπὲρ τῇ πόλεως στρατείας, καὶ Φωκίωνα τὸν
στρατηγὸν, μήπω συνήγορον, ἀνὰ μὴ τῆτοις συνδοκῇ, ἀλλ' ὑποδύ-
νον τῷ συκοφαντῇ μάστιγα, εἰάν ψεύδῃ). ΨΗΦΙΣΜΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

faciam mentionem? cum igitur pueritiam excessissem, custos nostrae ditionis fui per biennium, cuius rei aequales et collegae mihi apud vos testimonium perhibebunt. primum in militiam profectus sum ea expeditione, quae Meresiana nominatur: et dum cum aequalibus pompam Philiuntiam cum Alcibiadis militibus comitarer, et circa Nemeaeam fossam praelium commissum esset, sic decertavi, ut a ducibus laudarer: ceteris etiam expeditionibus quae per vices mittebantur, ut Eponymianae et Meresianae, interfui, et ad Mantineam depugnaui, non turpiter, aut cum dedecore ciuitatis.

in Euboea item militavi, et Tamynaea pugna inter delectos ita me gessi, ut et ibi a ducibus corona ornarer, et huc reuersus iterum a populo, cum et victoriam publice renunciaissem, et Temenides Pandioniae tribus centurio, qui a castris legatus huc mecum profectus erat, qualem in praelio me praebuissem, indicasset. quae ut vere a me dici constet, cape decretum hoc, et Temenidem voca et eos commilitones meos, qui pro republica militarunt, et Phocionem imperatorem, nondum aduocatam, nisi iudicibus visum fuerit, et testem calumniatori obnoxium, si mentitus fuerit. DECRE-

Απαγείλας τοίνυν πρῶτον τὴν τ' πόλεως νίκην ὑμῖν, καὶ τὴν τῶν παίδων τῶν ὑμετέρων κατόρθωσιν, πρῶτῳ ἡμᾶς ἀπαιτῶ χάριν τὴν ἑσώματον σωτηρίαν, καὶ μισόδημον ὦν, ὥς φησιν ὁ κατήγορος, ἀλλὰ μισοπόνηρος, καὶ τὰς Δημοσθένους ὑμᾶς ἐὼν παρ- γόνες μιμῆσθαι· οὐ γὰρ εἰσιν· ἀλλὰ τῶν καλῶν τῇ πόλει βελου- μάτων ζηλωτὰς εἶναι ᾧσακαλῶν. νῦν δὲ αὐτὰ πόρρωθεν δρ- ξάμενος μικρὸν διαμίσσας σαφέστερον. πρῶτον ἢ πόλις ἡμῶν διδό- ξησε μὲν τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν πρὸς τὸν Πέρσῳ, καὶ τῶν τειχῶν ὑπὸ τῶν βαρβάρων πεπρωκότων, εἰρήνης δὲ ὑπαρχέσης πρὸς Λακεδαιμονίους, διέμεινεν ἡμῖν τὸ τ' δημοκρατίας πολιτεύ- μα. συνταραχθέντες δὲ ὑπὸ πνυγῶν, καὶ κατασθῆτες πρὸς Λακε- δαιμονίους εἰς πόλεμον, πολλὰ καὶ παθόντες κακὰ, καὶ ποιήσαντες, Μιλτιάδης καὶ Κίμωνος παρηγευκδυσαμένους πρὸς Λακεδαιμονίους, ὅλητον προξένους, πονοδὰς καὶ πολέμους πεντηκονταετῆς ἐποίησαντες. ἐξησάμεθα αὐταῖς ἡ ἔτη τετρακαίδεκα. ἐν ἡ τῷ τῷ χρόνῳ ἐτεχίσαντες τὸν Περσῶν, καὶ τὸ βόρειον τεῖχος ὠκοδομήσαντες, ἑκατὸν ἡ πενήντης πρὸς ταῖς ὑπαρχέσαις ἐναυπηησάμεθα, τετα- κοσίους ἡ ἰσπεύας προσαλεισδυασάμεθα, καὶ τετακοσίους τοξότας Σκύθας ἐπειάμεθα, καὶ τὴν δημοκρατίαν βεβαίως εἶχομεν. παρεμ- πεσόντων δὲ εἰς τὴν πολιτείαν ἡμῶν ὅσα ἐλδοθέντων ἀνθρώπων, καὶ

MVM. TESTIMONIA. Cum igitur primus urbis victoriam vobis renunciarim, et liberum vestrorum successus, primam hanc a vobis gratiam repeto, ut vitam meam tueamini, cum non sim populo inimicus, ut accusator ait, sed improbis infestus, quippe qui vetem vos Demosthenis maiores imitari (nulli enim sunt) sed cohorter, ut honestorum consiliorum aemulatores sitis. quae altius repetita, paulo dilucidius explanabo. primum, nostra urbs gloriam consecuta est post nauale contra Persam praelium ad Salaminem gestum, cum moenibus a barbaris dirutis, et pace cum Lacedaemoniis

constituta, libertatem civitatis retinuimus. post a quibusdam concitati, belloque contra Lacedaemonios suscepto, multis malis et datis et acceptis, intercessione Cimonis, Miltiadis filii, cui hospitium erat cum Lacedaemoniis, foedus annorum quinquaginta percussimus, eoque tredecim annos sumus vixi. hoc tempore Piraeum muro cinxi- mus, et septentrionalia moenia extruximus, et praeter eas, quas ante habueramus, centum triremis aedificauimus, et trecentos equites nostris copiis adiunximus, trecentos item Scythas sagittarios mercati sumus, et populare imperium constanter retinuimus.

cum

τῆς τρέποις ἔμετείων, πάλιν πρὸς Αἰγινήτας εἰς πόλεμον κατέστημεν. κἀνταῦθα ὄκ ὀλίγα βλαβέντες, τῆς μὲν εἰρήνης ἐπεθυμήσαμεν, Ἀνδοκίδην δὲ ἐκπέμψαντες πρὸς τὰς Λακεδαιμονίους, καὶ τὰς συμπέσεις, εἰρήνῃ ἔτη τριάκοντα ἡγάγομεν, ἢ τὸν δῆμον ὑψηλὸν ἦγεν. χίλια μὲν γὰρ τάλαντα ἀννέγκαμεν νομίσματος εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ἑκατὸν δὲ τειήρεις ἑτέρας ἐναυπηγησάμεθα, καὶ νεωσοίκους ὠκοδομήσαμεν, χιλίους δὲ καὶ διακοσίους ἰπώεας καλεσθήσαμεν, καὶ τοξότας ἑτέρας ἑσάκτας, καὶ τὸ μακρὸν τεῖχος τὸ νόπον ἐτειχιάσθαι, ἔτι τὸν δῆμον ἐδεῖς ἐνεχέειν καλαλῦσαι. πάλιν δὲ εἰς πόλεμον πρὸς Μεγαρέας πειδέντες καταστῆναι, καὶ τὴν χώραν τμηθῆναι προέμενοι, καὶ πολλῶν ἀγαθῶν σεσηθέντες, εἰρήνης ἐδεήθημεν, ἔτι ποισάμεθα διὰ Νικίης καὶ Νικηράτης. καὶ πάλιν ἐν τῷ χρόνῳ τῷ ἐπὶ ἑπτακισχίλια τάλαντα ἀννέγκαμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν διὰ τὴν εἰρήνῃ ταύτῃ, τειήρεις δὲ ἐκτησάμεθα πλοῖμους καὶ ἐντελεῖς ὄκ ἐλάττης ἢ τριακοσίας, φόρος δὲ ἡμῖν κατ' ἐνιαυτὸν προσήκων πλέον, ἢ χίλια ἔτι διακόσια τάλαντα, καὶ Χερρόνησον, ἔτι Νάξον, καὶ τὴν Εὐβοίαν εἰχομεν, πλείους δὲ ἀποικίας ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις ἀπεσεύλαμεν. καὶ ἑσάκτα ἔχοντες τὰγαθὰ, πόλεμον δὲ Ἀργείοις πρὸς Λακεδαιμονίους ἐξηνέγκαμεν, πειδέντες ὑπὸ Ἀργείων καὶ τελευτώντες, ἐκ τῶν ῥητόρων ἀψιμαχίας

cum autem in rempublicam nostram homines non ingenui nec moderati irruissent, rursus Aeginetis bellum intulimus : in eoque non mediocribus affecti damnis pacem expetivimus, Andocide cum collegis misso ad Lacedaemonios, et pacem triginta annos servavimus, quae magnifice populum extulit. nam mille talenta signatae pecuniae in arcem retulimus, et centum alias triremis fabricati sumus, et naualia extruximus, et equites mille ducentos comparauimus, et alios totidem sagittarios ; erecta item sunt austrina moenia, neque quisquam statum popularem euertere est aggressus. rursus cum persuasum nobis esset, ut bellum ad-

versus Megarensis fusciperemus, tum agros nostras vastari passi sumus, tum multis bonis amissis, pacem petiuimus, atque fecimus per Niciam Nicerati filium. sic iterum hoc tempore septem millia talentum ob pacis istius commoda in arcem retulimus, et triremis expeditas atque integras non pauciores trecentis comparauimus, item tributis nomine quotannis mille ducenta talenta nobis fuere pensitata ; tenuimus Chersonesum, Naxum, Euboeam, plurimas colonias iis temporibus condidimus. et cum tot bonis afflueremus, propter Argiuos bellum intulimus Lacedaemoniis, Argiis obsecuti, donec tandem per oratorum velitationes eo deue-

εἰς φρεσὶν τῆς πόλεως, καὶ τὰς τέτρακοσίαις, καὶ τὰς ἀσεβεῖς πριά-
κοντα ἐνεπέσαμην, οὐκ εἰρήνῃ ποιησάμενοι, ἀλλ' ἐν πρῶτα-
γμάτων ἡναγκασμένοι. πάλιν δὲ σωφρονῶς πολιτὸι θέντες, καὶ δὲ
δήμῃ καλεσθέντες ἀπὸ Φυλῆς, Ἀρχίνου, καὶ Θρασυβέλου πρῶτον
τῶν δὲ δήμῃ, καὶ τὸ μὴ μνησικακεῖν πρὸς ἀλλήλους ἐνορκοῦν ἡμῖν
κατασησθέντων, ὅθεν σοφωτάτῃ πάντες τὴν πόλιν ἡγήσασθαι
εἶναι, καὶ ταῦτα ἀναφθέντες δὲ δήμῃ, καὶ πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἐχύ-
σασθαι, ἄνθρωποι παρ' ἐξοπίου γεγενημένοι πολῖται, καὶ τὸ
νοσοῦν τῆς πόλεως αἰὲν πρῶταγόμενοι, καὶ πόλεμον ἐν πολέμῃ
πολιτὸι μέντοι, ἐν μὲν εἰρήνῃ τὰ δεινὰ τῷ λόγῳ πρῶταγοίμενοι, ἐν
ταῖς ψυχὰς τὰς φιλοπρίμοις καὶ λίαν ὀξείας ἐρεθίζοντες, ἐν δὲ τοῖς
πολέμοις ὅπλων ἐχ' ἀπρίμοι, ἐξέτασαι δὲ καὶ ἀποσολεῖς γνό-
μοι, παιδοποιεῖμενοι δὲ ἐξ ἐταίρων, ἄπμοι δὲ ἐν συκοφαντίας,
εἰς τὰς ἐχάτοις ἡμῖν κινδυνεύει τὴν πόλιν καθίστασι, καὶ τὸ μὲν
τῆς δημοκρατίας ὄνομα οὐ τίς ἠθέσιν, ἀλλὰ τῇ κολακείᾳ θρο-
πύοντες, καλαλύοντες δὲ τὴν εἰρήνῃ, ἣ δημοκρατία σώζεται, συνα-
γωνίζομενοι δὲ τοῖς πολεμίοις, ἐξ ὧν ὁ δῆμος καλαλύεται. ἔτοι-
μὸν ἐπ' ἐμὲ συστροφέντες ἦκασι. καὶ φασὶ μὲν τὸν Φίλιππον τὴν
εἰρήνῃ πείραζε, καὶ πρῶτα εἶναι ἐν ταῖς σωθήκαις ἡμῶν ἀπὸ τῆς
ἣν δὲ αὐτὸς εὗρεν εἰρήνῃ ἀπὸ συμφύρεσαν, ταύτῃ πρῶτα βεβη-

deuenimus, vt praefidium vrbi imponeretur, et quadringenti, ac post impii triginta ty-
ranni, rerum potirentur, pace non vltro fa-
cta, sed vi nobis imperata. rursus vita mo-
deste acta, et populo e Phyle reducto, Ar-
chino et Thrasybulo populi partis defen-
dentibus, obliuione iniuriarum iureiurando
fancita, vnde omnes ciuitatem nostram sa-
pientissimam iudicarunt, tunc populo recre-
ato, atque iterum viribus aucto, ciues a-
dulterini, et fraude in album ciuitatis relati,
subinde laborantem vrbis partem sibi con-
ciliarunt, et bellum ex bello seuerunt. nam
in pace verbis pericula amplificabant, et
praemonebant, atque animos liberalis et ni-

mis celeris extimulabant, in bellis autem
arma non attingebant, quamuis et censo-
res essent, et classium praefecti, qui quidem
liberos e scortis suscipiebant, et ob calu-
mniandi studium infames erant. hi igitur no-
stram urbem in extrema pericula coniiciunt,
et cum popularis imperii nomen non mo-
ribus, sed assentatione colant, et pacem tur-
bent, qua popularis status conseruatur, at-
que iis nauent operam, qui populum bellis
opprimunt: hi nunc conglobati me inua-
dunt, ac Philippum pacem emisit dicu-
tant, atque in pactionibus omnia nobis
praeripuisse; quam autem pacem impetrarit
sibi conducibilem, eam violasse. me vero sic
accu-

κέναι. ἐγὼ δ' ἔχ' ὡς πρεσβυτὴν κείνησιν, ἀλλ' ὡς ἐγρηγορήτην Φι-
λίππῳ, καὶ τῆς εἰρήνης· καὶ τὸν μηδὲ τῶν ὅλων λόγων κύριον, τὰς
τῶν ἔργων περὶ σοδοκίας ἀπαιτῶσι. τὸν αὐτὸν δ' ἐν μὲν τοῖς ψηφί-
σμασιν ἐπαινέτω Ἰππιδέκνυμι, ἐν δ' ἐν τῷ δικαστηρίῳ κατηγορῶ
κέχημαι. δέκατος δ' αὐτὸς πρεσβύσας, μόνος τὰς θυγατέρας
δίδωμι. Καί μοι μὲν ὁ σωδασπόμηνος πάρεστιν ὑμῶν πατήρ
μὲν, ὃς τὰς δ' ἡγέως ἐλπίδας μὴ ἀφέλῃσθε, ἀδελφοὶ δὲ, οἱ δια-
ζυγῆτες ἐμῶν, ζῆν ὅσα ἂν περὶ ἐλπίδας, κηδεσθαι δ' ἐν ταυτὶ μὲν τὰ
μικρὰ παῖδιά, ὅτι τὰς κινδυνώεις ἔπω συγιέναι, ἐλεεινὰ δ' εἰ π
συμβῇσιν) ἡμῖν παθεῖν. Ἰππὲρ ὧν ἐγὼ δέομαι, καὶ ἰκετεύω, πολ-
λὴν πρὸς τοὺς ποιεῖσθαι, ὅτι μὴ τις ἐχθροῖς αὐτὰ, μηδ' ἀνάν-
δρῳ, καὶ γυναικείῳ ἀνδρὶ τὴν ὀργὴν, πείσθαι. πείσθαι δὲ,
καὶ ἰκετεύω, σῶσαί με πρῶτον μὲν τὰς θεάς, δεύτερον δὲ ὑμᾶς τὰς
τῶν ψήφου κυρίας, οἷς ἐγὼ πρὸς ἑκάστον τῶν κατηγορημένων, εἰς
μνήμην ἐν τὴν ἐμὴν, ἀπολελόγημαι. καὶ δέομαι σῶσαί με, καὶ
μὴ πρὸς λογογράφῳ, καὶ Σκύθῃ κακῶ ὄντι πείσθαι. ὅσοι μὲν
ὑμῶν πατέρες εἰσὶ παῖδων, ἢ νεωτέρους ἀδελφούς, ὅσοι πολλοὺς
ποιεῖσθε, ἀναμνηστέους, ὅτι τὴν τῆς σωφροσύνης πείσθαι δια-
τῆς πείσθαι Τίμαρχον κρίσεως ἀειμνήσεως πείσθαι κλησθαι· τὰς δ' ἄλ-
λους ἀπὸ τῆς, οἷς ἐμαυτὸν ἄλυστον πείσθαι, τὴν μὲν τύχην

accusant, non vt legatum, sed vt Philippi
atque ipsius pacis sponforem: et cum ne to-
tius quidem orationis potestas penes me fu-
erit, actionum expectationem a me re-
poscunt. iam eundem hominem in de-
cretis laudatorem meum ostendo, et in
iudicio accusatorem reperio. et cum de-
cimus ipse legatus fuerim, solus rationes
reddo. Adfunt mihi quidem qui vna me-
cum vos deprecantur, pater meus, cui
spem senectutis ne eripiat: et fratres, qui
a me seiuncti, vitam sibi acerbam puta-
bunt: affines item et hi puelli quidem, qui
pericula nondum intelligunt, sed misera-
biles tamen sunt futuri, si quid nobis acci-
derit. pro quibus ego vos oro atque obte-

stor, vt eos etiam atque etiam commenda-
tos habeatis, neque inimicis, et effoemi-
nati ac mulierosi hominis iracundiae tradi-
tis. oro porro, et supplex peto, primum a
diis immortalibus, vt me conseruent, se-
cundo loco a vobis, qui ferendi suffragii
ius habetis, apud quos ego singula crimina
quantum quidem meminisse potui, refuta-
vi. conseruate igitur me, neque orationum
scriptori et improbo Scythae me tradite.
et qui vestrum patres sunt liberorum, aut
qui fratres natu minores magnificitis, re-
cordamini, me immortalem ad modestiam
adhortationem accusatione Timarchi reli-
quisse: a ceteris autem omnibus, erga quos
me comem prae bui, cum fortuna sim ple-
beius

ιδιώτης ὢν, καὶ τῖς μετέοις ὑμῶν ὅμοιος, ἐν δὲ τῖς πολιτικοῖς ἀγῶσι μόνος τῶν ἄλλων ἐφ' ὑμᾶς οὐ σωεσηκῶς, αἰτῶ παρ' ὑμῶν τὴν σωτηρίαν, μὴ πάσης δυνόιας τῇ πόλει πεπρεσβυκῶς, καὶ μόνος ὑπομείνας τὸν τῶν συκοφαντῶν θόρυβον, ὃν ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τῖς πολέμοις λαμπρῶν, ἔχ' ὑπέστησαν. καὶ γὰρ ὁ θάνατος δεινόν, ἀλλ' ἢ τοῦτ' ἐν τῇ τελευτῇ ὑβρίσας φοβερά. πῶς δὲ οὐκ οἰκτερὸν βλέπειν ἐχθρῶν πρὸς ὄψωπον ἐπεγελῶντος, καὶ τοῖς ὡς τῶν ὀνειδῶν ἀκῆσαι; ἀλλ' ὅμως τετόλμη', δέδοται τὸ σῶμα πρὸ κινδυνῷ. παρ' ὑμῖν ἐτράφην, ἐν ταῖς ὑμετέροις διατριβαῖς βεβίωχα, ἐδεῖς ὑμῶν διὰ τὰς ἐμας ἡδονὰς κάκιον οἰκεῖ, ἐδὲ ἐσέστη' τ' πατρίδος, κατηγόρεα τυχὼν ἐν τοῖς δήμοις, ὅτ' ἦσαν αἱ διαψηφίσεις, ἐδ' ὑπὸ θυμῷ ὢν δέχῃς, ἐκινδύνυσσα. μικρὰ δ' εἰπὼν ἤδη καταβαίνω. ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἔμην μὴδ' ἐν ἀδικεῖν ὑμᾶς, κύριός ἦν. ἔγ' ὃ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἢ τύχην, ἢ συνεκλήρωσέ με ἀνθρώπῳ συκοφάντῃ, βαρβάρῳ, ὃς ἔτε ἱερῶν, ἔτε σπονδῶν, ἔτε τραπέζης φρεντίσας, ἀλλὰ οὐκ εἰς τὸν μέλλοντα αὐτὰς χρόνον ἀνιερεῖντας ἐκφοβῶν, ἢ καὶ ψευδῇ σωτάξας καθ' ἡμῶν κατηγορίαν. εἰάν ἔν ἐβελήσπετε σῶζειν τὰς τ' εἰρήνης, καὶ τῆς ὑμετέρας ἀδείας σωματῶνισας, πολλὰς βοηθὰς λήψετε τὸ τ' πόλεως συμφέρον, καὶ κινδυνεύειν ὑπὲρ ὑμῶν ἐτίμης. παρακαλῶ δὲ Εὐέλθον

beius et mediocrium similis, in ciuilibus autem certaminibus solus ceterorum contra vos non conspirarim, peto salutem, summa erga rempublicam beneuolentia legatione functus, et solus calumniatorum tumultum perpeffus, quem multi iam, qui in bellicis egregia facinora edidere, non sustinuerunt. neque enim terribilis est interitus, sed contumelia in morte est metuenda. quanta vero miseria est, inimici insultantis vultum intueri, et eius probra auribus accipere? sed tamen in discrimen ventum est, vita mea est periculis exposita. apud vos sum educatus, in vestris congressibus sum versatus, cum nemine vestrum propter meas voluptates peius agitur, neque patria quisquam

VOL. II.

priuatus est me accusatore, cum in municipiis ciuium recensiones fierent, neque obgestum magistratum in periculum veni. sed vbi pauca dixero, descendam. illud, Athenienses, in potestate mea fuit, vt nulla vos afficerem iniuria: ne vero in crimen venirem, id penes fortunam fuit, quae me cum homine calumniatore, eoque barbaro, conflictari coegit, qui neque sacrorum, neque libationum, nec mensae communis habita ratione, sed iis qui in posterum aduersari ei possent, terrore iniecto, adest, falsa contra nos accusatione concinnata. quod si eos conseruare volueritis, qui pacem vestramque securitatem defenderunt, multi erunt, qui reipublicae commoda tueri velint, et alacriter

Q 9

μὲν ἐκ τῶν πολιτικῶν ἐ σωφρόνων ἀνδρῶν συνηγόρου, Φωκίωνα
 δ' ἐκ τῶν στρατηγῶν, ἅμα δὲ ἐ δικαιοσύνῃ διεννηχότα πάν-
 των, ἐκ δὲ τῶν φίλων καὶ τῶν ἡλικιωτῶν τῶν ἐμαυτῷ, Ναυσικλέα,
 καὶ τὰς ἄλλους ἀπολυτας οἷς πρὸς ἐγὼ κέχρημαι, ἐ τῶν αὐτῶν
 ἐπιηδευμάτων μετέστηκα. ὁ μὲν ἔν ἐμός λόγος εἴη. τὸ δὲ
 σῶμα τέμνον ἤδη παραδίδωσιν ὑμῖν, καὶ ἐγὼ, ἐ ὁ νόμος.

ter pro vobis decertare. peto autem, ut aduo-
 catus mihi esse dignetur e viris modestis, et
 in republica versatis, Eubulus, ex impera-
 toris Phocio, qui praeterea etiam iustitia
 omnibus antecellit, ex amicis et aequalibus

meis Nauficles, ceterique omnes, quibus
 ego familiariter usus, atque in iisdem studiis
 versatus sum. ac mea quidem oratio iam
 absoluta est: corpus autem meum vobis, et
 a me traditur, et a lege.

NOTAE

AD

DEMOSTHENIS et AESCHINIS
ORATIONESDe male gesta Legatione
Aduersarias.

HABES, Lector, primo *Demosthenis* Orationem decantatam; ad optima fere quae reperiri poterant exemplaria a me recensitam, eorumque ope, quod vix credibile existimari potest, quingentis circiter in locis restitutam: deinde *Aeschini* Defensionem, summa itidem cura expolitam. Neque me infiniti fere laboris, quem exantlavi, poenitet. Nam, ut ad utramque contentionem referamus ea quae dixit *Cicero* de altera, *Quid tam visendum aut audiendum fuit, quam summorum Oratorum in gravissimis causis accurata et inimicitiiis incensa Contentio?*

Non multa sunt quae iis habeo praefanda. Neminem enim ad eas accessurum esse arbitror, nisi Historia Graeca leviter saltem imbutum, rerumque quae Macedonia et Athenis hoc tempore agitabantur, scientem. Quod siquem lectorem ea negotia hactenus fugerint, satis tamen instructus esse poterit a diligenti istarum rerum temporumque Recensione, quam *Vlpianus* (nam *Libanius* breuior est) huic orationi *Demosthenis* praefixam pro Argumento esse voluit. Et quia nemo fere, nisi perlectis *Philippicis*, huc progreditur, ea propter, quoniam multa exinde sunt depromenda, (maxime ex *Philippica* II^a, quae est huius quodammodo Orationis aditus) Historiae, ut passim soleo, concinnandae et praepoenndae supersedere maiore cum venia possum.

At interea nonnulla sunt sane a me minime negligenda. Grauiissime enim in Titulo peccatur; et ex omnibus tam Antiquis quam Recentioribus, qui laudant hanc Orationem *Demosthenis* (laudatur autem, illa *De Corona* excepta, prae ceteris fere omnibus) neminem ad hunc diem usque vidi, qui recte riteque appellavit. *KAT' AIEXINOY* nonnulli, ut *Priscianus* aliquoties, *Vlpianus* frequenter, *Suidas*, *Harpocratio*, alique: Iidem quandoque *ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ*, ut et alii plurimi. Etiam coniunctim nonnulli, *KAT' AIEXINOY ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΑΡΓΟΥΣ*. Pauci denique, inter quos est *Dionysius Halicarnassensis*, *ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΑΙΕΧΙΝΟΥ*. Qui *KAT' AIEXINOY* simpliciter appellant, satis quidem distinguunt ab illa altera *Demosthenis*, quae sequitur, *De Corona*. Nam accurate scribendo, *KATA* ad *Actoris* Orationem recte applicatur, cum *Reus* interea non *κατά*, sed *ΠΡΟΣ*, verba habere dicitur: Si vera sint ea quae notavi, pag. 652. Tom. III. ad initium *Eubulidae*. Neque enim vlllo in numero sunt habendi, qui forte contra hanc legem peccant. Sunt autem *vel Duo, vel Nemo*. Non, inquam, si incogitanter Orationem apologeticam *Demosthenis*, quae est *De Corona*, semel nominavit, aut *Servius*, CONTRA AESCHINEM, ut nominavit ad *Virg. XI. Aen. 301.* aut *Photius* in *vita Demosthenis*, *KAT' AIEXINOY*,

NOT, idcirco Ego et Tu protinus ita scribemus, sed distinguemus solertius, atque vt Iurisprudentes Atticos distinguere decet, inter Formulam et Appellationem istius Actionis, quae in se continet *Accusationem*, et illius, quae *Apologiam*.

Mane. Nondum eo perueni, quo volui. Male haec Oratio titulum nacta est, ab iis qui *causam actionis* Auctoris nomini addunt, καὶ ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ, sed pressius et accuratius laudari debuit, καὶ Αἰσχίνου, ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. Nam ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑ est vocabulum Forense, Crimen intentatum, ipsius Actionis proprium et definitum *Vocabulum*. Et, qua proprietate infimulabatur aliquis Athenis Atticis, Αργίας, Διπολαξίας, Ασείας, etc. eadem hic Demosthenes postulauit Aeschinē ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. Qua in causa Περὶ esset inutile admodum, et praeter solitum Atheniensium morem. Ita Scholiafles Thucydidi VI. 91. enumerat γραφάς Δυρεδοκίας, Υβριως, Συκοφαντίας, Μοιχείας, Ψευδογραφίας, ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ, Διπογραφίης. Et Pollux VIII. 6. ἰδίως ἢ κατὰ τῶν Πρεσβυτῶν Γραφὴ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ἰδίγιστο. Et alibi similiter. Accedat Hermogenes lib. I. de Inuent. pag. Edit. Porti 102. Πρεσβύων Αἰσχίνης παρὰ τὸν Φίλιππον — ΚΡΙΝΕΤΑΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ὑπὸ Δημοσθένους. Et alibi, sc. pag. 70. Αἰσχίνης καὶ Δημοσθίνης ἀπὸ τῆς παρὰ Φίλιππον ἡκούτης πρεσβείας ἀντιγαλῶσι ἀλλήλοις· ἐπειδὴ δὲ μὴ — ὁ δὲ ΑΠΟΛΟΓΙΑΝ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ γίγνασθαι, ὁ Αἰσχίνης. Et nescio fane annon his testibus accenseri mereatur Cic. Orat. 31. Multae sunt cuius totae Orationes subtiles — multae totae graves — multae variae: vt contra Aeschinē Falsae Legationis, vt contra eundem, pro causa Ctesiphontis. Pari felicitate et cura loquuntur Plutarchus et Photius mox a me in hoc tractatulo adducendi. Immo semper ita scribunt accuratiores. Ως ἱπαινέον ἐκ τῆς ὑστερας πρεσβείας, τῆς ἐπὶ τῷ ὕδατι, ΕΓΡΑΨΑΝΤΟ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ Αἰσχίνην Δημοσθένος τε καὶ Τίμαρχον. Argum. Orat. Aeschin. aduersariae. Et deinde, paucissimis interiectis, πρὸ τῷ τῆς ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ἀγῶνι. Semper denique ita indignantur Orationes Forenses, vt apud Lyfiam plurimae: scil. τὰς καλλίστης ΙΕΡΟΣΤΑΣΙΑΣ. Καὶ Ἀνδοκίδου ΑΣΕΒΕΙΑΣ. Πρὸς τοὺς συνοσιαγὰς, ΚΑΚΟΔΟΓΙΩΝ. Καὶ Ἀλκιβιάδου, ΔΕΙΠΟΤΑΞΙΟΥ, ΑΣΤΡΑΤΕΙΑΣ. Κατὰ Φίλων, ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ. Πρὸς Αἰσχίνην, ΧΡΕΟΥΣ. τὰς Διζῶν, ΑΠΟΣΤΑΣΙΟΥ. Κατὰ

Στρατοκλίας, ΕΞΟΥΛΗΣ. Κατὰ Θιοπόμπου, ΑΙΚΙΑΣ. Καὶ Αὐτάνδρου, ΞΕΝΙΑΣ. τὰς Ἀχιλλείδου, ΦΟΝΟΥ. Κατὰ Καλλίου, ΤΥΡΕΝΩΣ. etc. etc.

Eodem pacto Aeschinis Oratio Απολογία, vel τῆς Παραπρεσβείας Απολογία nominari et citari debet, quem tamen tenorem citandi non accurate seruant aut Antiqui, aut Neoterici. Harpocratio quidem in v. Αργῶς eam vocat ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ: quoniam, vt ait Maussacus, in ea rationem reddat Aeschines defunctae et peractae Legationis. Vulgo etiam, addit idem Vir eximius, πρὸ παραπρεσβείας inscribitur, sed minus proprie. Ita quidem, sed si παραπρεσβείας, non vtique. Cl. interea Vir, H. Valesius pro τῆς Αποδόσεως, ΤΗΣ ΑΠΟΔΟΓΙΑΣ substituit, in textu Harpocratonis, quo modo ea Oratio, iuxta eundem virum eruditissimum, laudatur alicubi ab isto Auctore, et a Commentatore Hermogenis. Attamen, mi homo, id nunquam; hoc praestabo.

Habita est haec Causa Olymp. CIX. 2. (Vid. Dionys. Halic. ad Ammaeum, §. 10. Meursii Solonem, cap. extrem. Schott. in vit. Demosth. ad eum annum) triennio post legationem obitam. Interiectum esse quoddam temporis interuallum inter Crimen et Contentionem non vno in loco lamentatur Demosthenes. Χρόνον γινώσκειν μετὰ τῇ πρεσβείᾳ πολλόν, pag. 116. l. 13. statim exorsa Oratione. Et similiter infra, pag. 205. Et quidem Triennium fuisse, vt modo diximus, testatur etiam Vlpianus in Argumento.

Cum dixi habitam esse hanc Orationem, non fane nesciui, aut oblitus sum, fuisse apud Antiquos, qui id aut negarent, aut addubitarēt certe. O δὲ καὶ Αἰσχίνης τῆς Παραπρεσβείας, inquit Plutarchus in vita Demosthenis, ἀδελφὸν ἢ λίλιαι. Καίτοι φησὶν Ἰδομένης παρὰ τριάκοντα μόνας τὸν Αἰσχίνην ἀποφυγῆναι. Αλλ' ἔκ τοι καὶ ὅπως ἔχουσιν τὰ ληθῆς, ἢ δὲ τοῖς πρὸς Σιφῶν γίγνασθαι ἱκατέρων λόγοις τιμαίρεσθαι. Μίμηται γὰρ ἑδῆτιμος ἀνὴρ ἱναργῶς, ἑδῆ τραγῶς, ἱκίον τὸ ἀγῶνι, ὡς ἄχει δίκης παρὲλθῶν. Ταῦτ' ἢ ἴτεροι διακρινέσθαι μάλλον. In eadem dubitatione esse video eum, qui scripsit Argumentum Defensionis Aeschineae. Memorat ille scil. a multis credi, scriptas quidem fuisse has Orationes, non tamen in Curia esse actas: ab aliis, et actas, et Aeschinē tot suffragiis esse absolutum, quot Idomeneus ille apud Plutarchum modo memoriae prodidit. Adhibeatur Aeschini ipsi fides, siqua sit fides in Epistolis, quae illi adscribuntur. Εφάν

ἢ ἴσως, ἢ ὅς κ' ἀληγορήθη πρῶτον ὑπὸ Δημοσθένους — ἢ μικρὸν εἰς ὁμᾶς διῆγμα τὸ τοῦ καλῶς ἐμὲ πολιτισθεῖναι, ὅτι ὅδ' Δημοσθένης ἀληγορήθη ἰσάων. Epist. XII. Argumentum *Plutarchi* elumbe fane et inficetum, tractum scil. a silentio huiusce Accusationis per totam *De Corona* controuersiam, bene refutat noster *Wolffius*, dum commentatur ad Orationem sequentem, in initio. Et mirum fane, unde adriperet *Vlpianus* istud ἀνικέδον, scil. ἰσίων, ὅτι ἐν τῷ τῷ χωρίῳ (scil. pag. Edit. nostrae 181. vbi agitur de muliercula Olynthia) ἀνέστησαν οἱ δικασταί, καὶ εἶπεν ἑήτορα λίγοςία, τῷ Εὐθέλῳ, συμπράττοις τῷ Αἰσχίνῳ, μισθὸν δὲ τὸν ἑήτορα, ἐπέμειν αὐτοῖς "Τοιῶτων αἰσχρῶν ἀνίστασθαι λίγοςία Δημοσθένης;" Et id quoque *Photius* tuetur: Καθηγορηθεὶς [Aeschines] παραπρεσβίας ὑπὸ Δημοσθένους, ὅς κ' ἰσάων, ἀτι δὲ Εὐθέλῳ τῷ δημαγωγῷ, ὃ ἐπιδέησι, συναρπάσαι αὐτὸν κατὰ Δημοσθένους, ἐν τῷ παρασκευάσαι τὸς δικαστὰς ἀναστῆναι ἔτι τῷ Δημοσθένει λίγοςία. Annon haec clamant, non solum scriptas esse has Orationes, verum etiam peroratas? Adiungere etiam potuissim anonymum Scriptorem vitae *Aeschinis*, sc. ὅτι ἡδυνήθη νικῆσαι τὴν καθήγορίαν, Εὐθέλῳ συναρπάσαι κατὰ τῷ Δημοσθένει, ἐν τῷ ποιῆσαι τὸς δικαστὰς ἀναστῆναι, ἔτι τῷ Δημοσθένει λίγοςία, ὡς ἔγνωμεν καὶ τὸ τοῦ Δημοσθένους. Sed quis non videt haec esse iterum *Vlpiani*, qui ad Commentarios suos ad *Demosthenem* his verbis adludit, vt patet ex ea locutione, ὡς ἔγνωμεν ἐν τοῖς Δημοσθένει, de qua alibi dixi? Potuissim etiam adiungere ipsum *Aeschinem*, qui confirmat in principio suae Defensionis, pag. sc. 240. l. 12. surrexisse Iudices in Confilio, cum causa ageretur, ni vidissem obiectionem isti auctoritati iamdudum esse paratam.

Sed pene video, quid hic rei agatur. Dubitari nimirum potest, an Oratio, quam tractamus, *Demosthenis*, sit consummatum et sincerum opus istius Auctoris, et a manu eius vltima profectum. Et huiusmodi fere Suspicio fuit apud antiquiores. Μάλιστα δ' κατ' Αἰσχίνῳ λόγος παρὶς αἰτίαν ἐν ὑπόμνημασι καταλειπῆσθαι, ὅπου τὴν ἐργασίαν ἀπυληφῶς τιλεῖαν. Διότι καὶ ἂν πρὸς τὴν καθήγορίαν πολλὰ ἴσχυι τὴν ἀμυνόμενη καὶ κωφότης, ἐπὶ τῇ τιλεῖται τῷ λόγῳ παρὶς αἰτίαν, ὅπως ἐκ' αὐτῶν περιεῖδεν ὃ ἑήτορα εἰς ἐξέτασιν ἀκριβεστεραν τῶν ἰδίων λόγων καταστῆναι. Photius in *vita Demosthenis*. Et rursus, Id. ibid. Ὁ κατὰ Μισθῶν, καὶ κατ' Αἰσχίνῳ λόγος αἰτίαν ἴσχυι τῷ μὴ τὴν αὐτὴν κατὰ πάγια ἀρεῖαν

τῷ Δημοσθένει συνδιασώσασθαι χαρακτῆρι. Καὶ γὰρ ἐν τοῖς δυοῖν τέτοις λόγοις ἐκ διαλειμμάτων τινῶν τοῖς αὐταῖς ἰστοῖαις ἐπιβάλλων, ἀμειλῶσθαι δοκεῖ πρὸς ἑαυτὸν, ὥστε ἀσκήμων, ἀλλ' ὅτι αὐτοῖς ἀγνισθῆναι τοῖς ἔργοις. διὸ καὶ τινες ἔφησαν, ἰκάτερον λόγος ἐν τυποῖς καταλειπῆσθαι, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἐκδοσὶν διακεκαθῆναι. Et fane ea Suspicio, siquid concludi potest ex summa rerum omnium confusione, ex argumentis, quasi tela quadam, incoeptis, necdum pertextis, ex sententiis inconcinne aut alieno loco positis, profecto fidem nacta est maximam. Habes igitur, vt credere fas est, Orationem, non ab ipso Auctore perpolitam et euulgatam, sed quae inchoata solummodo, et quasi adumbrata, ex eius commentariolis et scriniis excidit: foetum quidem abortiuum, sed abortiuum *Demosthenis*: et, quod Criticus ille summus de summi Poetae *Phyrea* scriptum reliquit: *Sint sane Somnia, Somnia tamen sunt Ionis*.

Ad has tamen cuiusmodi sint Orationes non nuper solum, sed olim, operam atque industriam contulerunt viri eruditi. Ad *Demosthenicam* scripsit *Apollonides* quidam *Nicaeensis* (Vid. *Ammonium* v. Οφελίῳ) idem fortasse, vt id interea submoneam, qui ad *Sillos Timonis Phliasi* commentarium scripsit, vt ex *Diogene Laertio* constat IX. 109. et *Tiberio Imp.* consecrauit. Vt ille, quisquis fuerit, de *Demosthene* mereri studuit, ita pariter de *Aeschine* *Didymus* quidam. Istius rei vestigium exstat apud *Harpocrat.* v. Περσασία. *Didymus* proculdubio ille est, qui ad *Demosthenem* quoque et *Isaeum* commentatus est, et de quo pariter in commodiori loco dicemus. Hic tamen vtrum *Aeschinem* totum, an hanc singularem istius Orationem commentario suo illustrauerit, nobis non est permittum adfirmare. Atque hos quidem doleo esse interceptos vetustate, temporisque inclementia: quae meditati sunt Recentiores, inuideo minus. Minus enim exquisita sunt quae exorsus est scribere Vir alioqui non indoctus, *Fr. Portus* Cretensis; quorumque omne quod superest coniungi solet eius in *Sophoclem* commentariis. Quae studiosis in Schola *Parisiensi* praelegit ad hanc Causam *Dion. Lambinus*, vt testatur in notis ad *Corn. Nepotis Miltiadem* §. 4. ea, nunquam, quod sciam, publici iuris fecit. Proculdubio multam lucem foenerata esset haec biga Orationum, si *Maussaci*, viri eruditissimi, *Lectioes* produissent vnquam: An prodierint, dubito.

Ibi

Ibi enim, sc. Lib. II. Cap. 15. de variis conuiciis, βλασφημίαις, et falsis dictis, in quibus inter se luserunt hi duo Oratores, satiatissime a se actum esse profitetur. De licentia ista, βωμολοχίαι vocant, qua vsi sunt aliquando Veteres Oratores, operae precium erit consulere locum insignem *Plutarchi in Polit. Praecept.* Αἱ δὲ λοιδορίαι τοῖς πολιτικοῖς ἥκιστα περίεσσι. ὅρα δὲ τὰ πρὸς Αἰσχίνην ὑπὸ Δημοσθένους ἐξημίνα, καὶ τὰ πρὸς τὸν ὑπ' Αἰσχίνου, καὶ πάλιν ἃ πρὸς Δημάδην γέγραφεν Ὑπερίδης, εἰ Σόλων ἂν εἶπεν, ἢ Περικλῆς, ἢ Λυκούργος ὁ Λακιδαιμόνιος, ἢ Πίττακος ὁ Αἰσκιός.

Denique mirum artificium, quo vsus est *Demosthenes* per totam hanc Orationem, et vafriam summam: cur insimulet potius secundam Legationem, τὴν ἐπὶ τὸς ὅρκους scil. (Vid. pag. 121. l. 6.) quam priorem, in qua omnia gesta sunt, et vbi peccauit *Aeschines*, siquid peccauerit: haec, inquam, ceteraque huius generis argumenta persequitur *Dionysius Halicarnassensis*, in *Arte Rhetorica* VIII. 5.

Quod superest, *Dio Prusaenus*, *Platonis* et *Demosthenis* aemulus (*Philostratus* in *vit. Sophistar.* §. 7.) maximi semper fecit hanc Orationem. Nam in sordibus istius Textus eam latere arbitrator: sc. ἀπὸ δυοῦ βιβλίων ἰαντὸν ξυῖχι. Ταυτὶ δὲ ὅ,τι Φαίδων ὁ τῷ Πλάτωνος, καὶ Δημοσθένους (l. Δημοσθένους) ὁ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. Quod mendum ex iis quae modo praefabar, tollas quaeso. TAYLOR.

NOTAE ad LIBANII Argumentum.

PAG. 109. l. 7. ἡ σπουδαία διαγγίλλουσα] Lege ἡ σπουδαίας ΤΕΛΟΥΣΑΝ, vt habet *Felicianus*. WOLFIVS.

Ibid. διαγγίλλουσα est lectio plurimorum. Habent Parisienses. Notabile est, quod in *Ven.* scribitur, τὴν δὲ ΤΕΛΟΥΣΑΝ, καὶ τιλιτάς τινας ἡ σπουδαίας ΔΙΑΓΓΕΛΛΟΥΣΑΝ. Cod. *Reg.* i pro τιλιτάς, ΤΕΛΟΥΣΑΝ, et omittitur ibi quoque negatiua particula ante σπουδαίας. TAYLOR.

Ibid. 11. διωά] Deest in Cod. *Mead.* Non ineleganter. πολλὰ μὲν πάσχοις, δρῶντες δὲ ἄδην — Aliter, Liber ille, in toto hoc Argumento (et ultra non procedit) nihil sani habet in sua Varietate: vti ἀξίον pro ἀδόξον l. 5. διζάμνοι l. 13. et l. 15. demum, pro πρῶτα, γράμματα. TAYLOR.

Ibid. 16. λίγολο] ΑΓΟΝΤΟΣ *Reg.* i. Sed tam vulgatae quam MS. lectioni praestat *Lindemb.* Φιλοκράτης αἰσχρὰ καὶ ἀσύμφορον εἰρήνην ΓΡΑΦΟΝΤΟΣ, ceteris omiffis. Male hic *Wolfius* discernenti. *Philocrates* enim, hac locutione, non vtique pacem decreuit, verum, proposuit vt decerneretur: relationem habuit. TAYLOR.

Pag. 110. l. 1. τὴν γὰρ πρὶ ὅσας] Lege ΗΣΤΑΞΙΣ etc. Πρὶ ὅσας, vero, πότιρον ὅπως ἴσιν; An sit? Feceritne id *Reus*, cuius arguitur? WOLFIVS.

Ibid. Recte fane: *Ald.* enim, *Ven.* et *Lind.* τὴν ΗΣΤΑΞΙΝ — ΣΤΟΧΑΣΤΙΚΗΝ. TAYLOR.

Ibid. 2. μάχης] ΕΧΘΡΑΣ habent *Codd. Regg.* i. n. Edit. *Manut.* et *Felician.* multo melius. TAYLOR.

Ibid. 3. ἡτίμασιν] Lege ΗΤΙΜΩΣΕΝ, παρὰ τὸ ἀτιμῶν. Nam τὸ ἀτιμάζω aliud est, pro quo *Poetae* etiam ἀτιμάω dicunt. WOLFIVS.

Ibid. ἡτίμασιν in omnibus, tam MSS. arbitrator, quam *Impressis*. Restat ergo sola *Wolfi* auctoritas. Quam tamen amplector. Αἰμῶν enim est vox quasi Ritualis, et tota Forensis. Poenas eas ciuilis denotat, et supplicium, quod non admodum scite reddidit *Wolfius*, cum scripsit in ordinem cogere: nam propius esset, quod Nos in nostra Iurisprudencia per *Outlawry* intelligimus: Aliquem praesidio legum, et publico iure priuare, — eximere e numero ciuium, atque hominum prope — in eam condicionem detrudere, vt eius neque verbera, neque iniuriae, neque internecio denique ipsa legibus vindicari poterat. *Adi Petit. Comment. ad LL. Attic. Lib. IV.* Tit. IX. *Demostb. Philip. III.* n. 48. Ed. *Paris. Vlpian.* ad loc. *Harpocrat.* v. Αἰμῶν, et *Cl. Abresch. Animadu. ad Aeschyl.* II. 21. Constanter, inquam, video *Curiam Atticam* ita loqui. Ita *Libanius* in argumento Orationis aduersariae, Τίμαρχον — γραψάμενος Αἰσχίνης ἱταϊζήσιν, ΗΤΙΜΩΣΕ. Et *Demosthenes* noster, infra p. 205. l. 7. de hac ipsa causa *Timarchi*: ΗΤΙΜΩΣΕΝ ὑπακούσαντά τινά αὐτῷ κατηγοροῦ. Iterumque in eadem, pag. 215. l. 8. Ο μὲν ταλαίπωρος ἀνθρώπος ΗΤΙΜΩΤΑΙ. Et similiter p. 207. l. 4. τὸς πρώτους εἰσαγαγόντας ΑΤΙΜΩΣΑΤΕ. Rurfus, *De Corona* pag. 499. l. 14. ἰὰν μὴ σὶ ἔτοι παύσῃ, ΑΤΙΜΩΣΑΝΤΕΣ τήμερον. Id. c. *Mid.* pag. 119. Edit. nostrae, ἰπειδὴ ΗΤΙΜΩΣΕΝ ὁ ἱεὺς — αὐτὸν δὲ μὲν ΗΤΙΜΩΤΑΙ καὶ παραπτόμενος. Ibid. pag. 124. l. 8. ἰφ' ἧ γὰρ ἐκὼν ΗΤΙΜΩ-
KEN

ΚΕΝ αὐτὸν, ὅτι ἐπιβλήδων — Pag. 151. l. 15. ΗΤΙΜΩΜΕΝΟΙ διὰ πολλῶν τούτων ἰδάλῃι πρᾶγμα. Et 152. l. 6. ἀλλ' ἀποκλινοῖτε ἢ ΑΤΙΜΩΣΕΤΕ. Recte quidem hoc: neque enim multum intererat. Namque haec *Capitis Diminutio* morti per omnia assimilabatur. Vnde *Vlpianus* ad initium huius Orationis, sc. pag. 116. l. 2. scribere non dubitaret, τὰς ἡτιμωθῆσας ἰγγυὲς τῶν τοιούτων εἶναι. Id quod monet, ut lectorem, hac occasione arrepta, obiter docerem, unde tanta videatur esse inconstantia apud Antiquos de poena Timarchi, atque exitu istius Accusationis; cum nonnulli (vt *Demosthenes* noster statim in aditu huius Orationis, p. 116. l. 2.) videntur dicere eum ultimo supplicio fuisse adfectum, et p. 215. l. 16. ἀπόλῃσι τὸν Τίμαρχον: alii, quod perinde pene iam esse sentimus, ἡτιμωθῆσθαι solum. Vtrumque dicitur pag. ibi sequent, l. 8. ἀπόλῃσι καὶ ὄψιν. Verum, quod praecipue hic per totum obseruabam, et ab aliis obseruari volebam, non pro nihilo est, quod, dum haec res agitur, constantissime videamus Scriptores hos iuridicos, ex duabus istis vocibus, vna perpetua esse contentos: ΑΤΙΜΩ, sc. nunquam ΑΙΜΑΪΩ, vt *Wolfius* acutissime. Nam ΑΙΜΑΪΩ ad priuatam infamiam detrudi videtur, ad contumeliam significandam, easque ignominias, quae homini ab homine, non a lege, insiguntur. Vt finem huic Commentatiunculae imponam, rectus ille *Status*, quo quis priuatur, cum ΑΤΙΜΩΤΑΙ, a Scriptoribus nostris vocatur emphatice ΕΠΙΤΙΜΙΑ. Ita N. c. *Midiam*, pag. 125. l. 11. ἐκτὶνὰ τι, καὶ τὰ λοιπὰ πάθῃα, τὴν πόλιν, τὸ γένος, τὴν ΕΠΙΤΙΜΙΑΝ, etc. Vti in *Aeschini Epistola* II. loco admodum confimili, recte et sane in Exemplari MSto scribitur, λευπητακόσι τῆς παρίδου, καὶ ἀπεγεγενημένοις ΕΠΙΤΙΜΙΑΣ, καὶ πόλεως, καὶ πολιτῶν, καὶ φίλων. Male excudebatur ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ. TAYLOR.

Ibid. *Wolfius*, quem in ordinem coegerat. Potius, quem ignominia damnauerat. IVRIN.

Ibid. κατηγορήσας ὡς κακὸν βίον Sub. ὅλῃα. Etsi τὸ ὡς malim abesse. WOLFIVS.

Ibid. 4. τὸν ὀρεθίσαν] *Ορεθίας* χυμῶν, ab Internecone: *Ορεθίας* ἀνιμῶ, ab aduentu Avium huc non pertinet: Hic eum significat, qui Auis pugnaces alit, vt ex eo argumento, quod sequitur, incerti Auctoris, apparet. Et in Oratione κατὰ Τίμαρχον, τὰς ὀρεθίας, inquit, καὶ τὰς ἀλεκτρούας, ὅς ἡγάπα ὁ τρισκακοδαίμων ἀνθρωπῶ, ἀπείλυναι. Num vero ὀρεθίας eum significet, qui

in lustris et ganeis gallos gallinaceos, vt Cono ille, contra quem nostri Auctoris exstat Oratio, per lasciviam et ludibrium imitetur, alii dixerint. WOLFIVS.

NOTAE ad Argumentum posterius.

PAG. 110. l. 6. μικρὸς] ΜΑΚΡΟΣ. WOLFIVS. Recte. Ita Cod. a. et *Altemps*. et Editiones accuratiores. Cum *Benenatus* in corrupta lectione cum *Aldo* consentiat. Non negligendum est, quod admonet Vir optimus, *D'Oruillius ad Cbariton*. pag. 467. potuisse μικρὸς pro ΜΙΚΡΟΣ per errorem substitui. TAYLOR.

Ibid. 7. τμήμα] [Ita Editi] ΚΤΗΜΑ. WOLFIVS. cum *Bodl.* et MS. *Reg. a.*

Ibid. 8. Restitue, nam excidit *Wolfi* incuria, καὶ HN ὑπ' ΟΛΥΘ. — Reperitur in o. l. s. Idem etiam dicendum videtur de sequentibus: τὸτο μὲν περὶ τῷ ΙΕΡΟΥ ΤΟΥ ΕΝ Πυθῶϊ: vel, vt nonnulli, sine praepositione, τῷ Πυθῶϊ. TAYLOR.

Ibid. 12. φαρμακίον] Dele punctum post hanc vocem, legendo φαρμακίον τὴν Ἀμφικτυονίαν: ius *Amphictyonicum* a *Thebanis* eripuisse: vel, *Thebanos* iure *Amphictyonico* priuasse. *Wolfius* longe errat in vertendo. Hoc Auctor noster vocat Πυλαίαν, dum infra de hac ipsa re loquitur, sc. pag. 227. l. 11. [Θετῆλαοῖς] τὴν Πυλαίαν σὺν γαστήρην. TAYLOR.

Ibid. τὸν ἐν Δ. ἱερὸν ἱδρυμένον] ΙΑΡΥΜΕΝΩΝ. Sed cum vnum Delphicum templum celebretur, aut legendum (κοινῶς) ΤΟΥ ἐν Δελφοῖς ΙΕΡΟΥ ΙΑΡΥΜΕΝΟΥ, aut (Ἀττικῶς) ΤΟ ἐν Δ. ΙΕΡΟΝ ΙΑΡΥΜΕΝΩΝ. WOLFIVS. Nostri tamen Editique omnes constanter, Τὸν ΙΕΡΩΝ — ΙΑΡΥΜΕΝΩΝ, vel saltem id voluerunt. Nam ἱδρυμένον impressorum quorundam est error tantummodo typographicus. Cod. optimus *Vindob.* sine litura, ΙΑΡΥΜΕΝΩΝ. TAYLOR.

Ibid. 16. οἰκίαν] Forte delendum. Et infra, l. 19. pro ἀλλὰ rectius ΠΟΛΛΑ. MARKLAND.

Ibid. ἀδύαν] Sic fere *Demosth. de Pace*, init. Νισπτόλιμον, τὸν ὑποκριτὴν, τῷ μὲν τῆς τίχνης προσχέματι, τυγχάνοντα ἀδύας. Vide *Orat. Eubulideam* pag. 631. l. vit. Tom. III. TAYLOR.

Ibid. 19. ἀλλὰ] Durissimum istud περὶ τοῖς ἈΛΛΟΙΣ χεῖμασι, καὶ ἈΛΛΑ — φαρμάχῃ. Quare doctissimo *Marklando* omnino assentior legenti ΠΟΛΛΑ. TAYLOR.

Ibid. μιλλήων] αἰσθόμενον δὲ, ΟΤΙ ΜΕΛΑΛΟΥΣΙ περισβύισθαι περὶ αὐτὸν ΘΩΚΕΙΣ, καὶ ΘΕΤΤΑ-

ΘΕΤΤΑΔΟΙ, καὶ ΘΗΒΑΙΟΙ. Ita Codd. meliores *Vindob.* et *Reg. a.* TAYLOR.

Ibid. vlt. ἀγωνισόμενοι ἢ διασόμενοι] Videtur per α scribingum, Aoristo primo Medio, quia praecedit ἀπὸν Ολυμπιάσιν. WOLFIVS.

Ibid. Miror has turbas dedisse hominem non inruditum, et sollicitasse lectionem quae vnice est vera, et ab omnibus, credo, Codd. confirmata. Tum autem bella est argumentatio, quare nimirum sollicitaret *Quia praecedit ἀπὸν Ολυμπιάσιν.* Illud est scitissimum. Mi homo! Ἀπὸν est *Profectus*, non *Regressus*, neque coniungi debet cum Ολυμπιάσιν, verum hoc potius cum ἀγωνισόμενοι. Verto igitur liberius. *Phryno Athenis profectus, ut Olympicum vel certamen iniret, vel spectaculo interesset, cetera.* TAYLOR.

Pag. 111. l. 1. ἱερομηνία] Festi praefinitum tempus, non necessario, menstruum, ut erudite explicat Cl. D'Oruillius ad *Chariton. Aphrodis.* VI. 2. et *H. Steph. Thes. L. G. T. I.* col. 1647. TAYLOR.

Ibid. 3. ὅπως] INA Codd. duo e praestantioribus, *Reg. a* et *Vindob.* Et vicissim iidem l. 12. pro ἵνα, ΟΠΩΣ. TAYLOR.

Ibid. 9. εἰρήνην ἄγειν] pacem seruare. WOLFIVS. Immo, pacem redintegrare. Nam adhuc bellum erat. IVRIN.

Ibid. 13. καὶ εἰ ἀληθὲς εἰσιν, ἐνίγκαι] Forte, H-KEIN, venturos esse legatos. Sed videtur poni pro ἀγαγὶν πρίσκειν, quo verbo paulo post vitur. *Quod verum si esset, (sc. eum pacem velle facere) ut legati Atheniensium legatos illius adducerent.* WOLFIVS.

Ibid. Rursus contra Codd. militat *Wolfius.* Cum in nullo istud ἔκειν reperitur, et ἐνίγκαι est vox satis proba in eo sensu quem idem hic assignavit. Ni legendum potius ΕΝΕΓΚΩΣΙ, cum *Bodl.* et *Ital.* Sc. ἵνα μάθωσι — καὶ, εἰ ἀληθὲς εἰσιν, ΕΝΕΓΚΩΣΙ παρ' αὐτῶν πρίσκειν. Num potuit apertius? TAYLOR.

Ibid. 14. ἀπελθόντων] Ἀπελθόντων non de regressis dicitur, ut iterum cespitat *Wolfius*, sed abeuntibus. Quid enim, mi Adnotator? Annon, cum infra sc. l. 20. dicitur εἰς τὴν Θράκην ἀπερχομένων, Tu interpretaris nobis in Thraciam abeuntibus? Porro autem hic non intelligo huiuscemodi syntaxin, ἀπελθόντων τῶν δίκαια πρίσκειν, ἡγαγοι κ. τ. λ. Mirum ni aliqua exciderint in priore membro Sententiae. TAYLOR.

Ibid. ὧν] ὧν ΕΙΣ ἦν, Cod. α et *Vindob.* et deinde ὧν εἰς ἦν Δημοσθένους, sine καὶ, Regii cum eod. TAYLOR.

Ibid. 20. εἰς τὸν δὲ ὅτι Δ. καὶ ἀπὸ λθόν] Τὸ ΟΥΚ delendum esse constat, quod [pag. 173.] ipse Auctor ait, se ad redimendos Captiuos denuo cum legatis iuisse. WOLFIVS.

Ibid. Haec tam sicco pede *Wolfium* transire non oportuit. Mire enim in his turbatum est. Constat ex infinitis fere locis, ea legatione functum esse *Demosthenem.* Et ea quae hic sequuntur aliter non possunt aut sibi constare aut rite intelligi. Interea tamen aequae liquet negatiuam istam particulam in omnibus Codd. tam scriptis quam prelo excusis (solo *Reg. a* forte excepto) solenniter et obstinate exstare, atque ea quidem constantia, ut cedere velle non videatur. Sed de ea re essemus ociosi, nisi maius esset aliquid, quod nos commouere possit. In *Oratione* π. Στφ. pag. 479. exstat disertissimis verbis *Demosthenis* de hac re *Decretum*: in quo tam explicite dicitur, quam dici potuit maxime, ad hoc negotium electos esse quinque legatos, quorum nomina in decreto continentur: sc. Eubulus Anaphlystius, Aeschines Cothocides, Cephisopho Rhamnusius, Democritus Phlyensis, Cleo Cothocides. De *Demosthene* altum silentium. Et quidem quicumque legit istam *Orationem*, fere sentiet *Demosthenem* legatum non fuisse. Dum ex *Aeschinis* aduersaria contrarium facillime erui posse video: πρὶν ἐπὶ τὴν ὑστέραν ἀπαίρειν πρίσκειν, τὴν ἐπὶ τῶν ὀρκῶν, Δημοσθένην. Ο γὰρ μισαλίξανδρος καὶ μισοφίλιππος ὁ μὲν ἔτος ἑπτὰ δις πρίσκειν ἐν Μακεδονίᾳ. Aeschin. c. *Ctesiph.* p. 393. Ita *Demosthenes* ipse in hac *Orat.* ὥσπερ πρίσκειν δις, ἔτω καὶ λόγον ὁ μὲν δῆναι δις. (loquitur de prima et secunda legatione.) Pag. 186. l. 7. Ita loca fere sexcenta. Vix meum est adferere, aut abiisse eum in ea legatione, aut domi mansisse. Sed pene teneo quid de hac patientia Codicum, adeo incredibili, et inaudita, sit statuendum. Quod alibi exponam liberius. Interea de hac re cogitent Eruditi. Nec solus sum, quem ea discrepantia in numero Legatorum perculit. Iam enim video istis locis in Exemplari *Altempsiano* crucem esse affixam: et de ea inconstantia nonnulla disputasse *Contarenum, Var. Lect. Cap. XVII.* TAYLOR.

Pag. 112. l. 1. ἐκὰς] ΕΚΑΘΙΕΑΝ, παρὰ τὸ παθίζω. Quod cum Actiuum potius quam Absolutum videatur (neque vero moror depravatos Codices. Quoties enim Librarii η et ι, et alias cognatas literas permutant?) malim ΕΚΑΘΗΝΤΟ. Et paulo post [l. 2.] ἐν οἷς καὶ ΚΕΡΕΟΒΑΕΠΤΗΝ.

ΒΛΕΠΤΗΝ. Et [l. 3.] ΗΥΤΡΕΠΙΣΕ. Et [l. 12.] ΠΑΡΑΦΥΛΑΞΟΝΤΑΙ. WOLFIVS. Edebatur enim παραφυλάζεσθαι.

Ibid. Si bene intelligam virum hunc eruditum, nam praeter solitum est paulo obscurior, *ἐκάθισαν*, lectionem infinceram, sed ab omnibus confirmatam, propter facilem deprauationem in *ἐκάθισαν* retrahi iubet: deinde autem, quia vox Actiua huic loco non conueniat, ΕΚΑΘΗΝΤΟ iubet. Non male, quod ΕΚΑΘΗΝΤΟ. Ipse namque *Demosthenes* in hac eadem historia, *βραχὺ φροντίσαντες οἱ χρεῖοι περίσσεις ὅτοι ΚΑΘΗΝΤΟ ἐν Μακεδονίᾳ τρεῖς ὅλας μῆνας*. De Cor. pag. 480. l. 9. Ceterum *Wolfius* de Grammatica sua non oportuit esse tam sollicitum. *Εκάθισαν* enim tam *Absolute*, (si per hoc, *Neutrum* intelligit) quam *Active* dicitur. Et ea, propter Codicum quasi-auctoritatem, est lectio huius loci. TAYLOR.

Ibid. 2. *ἐν οἷς καὶ Κερσοβλίπης*] *Wolfius*, ac praeter cetera, ipso etiam *Cersoblepte* capto. Rectius, *Cersoblepte ditione exuto*. IVRIN.

Ibid. 4. *στρατιάν*] Infinitum esset recensere, quot in locis permutentur hae voces *στρατιά* et *στρατιά*. Idque ante me adnotarunt plurimi. Hic tantum admoneo, utramvis hic bene constare posse. Nam, me iudice, et *ἐνὶ στρατίᾳ* ΣΤΡΑΤΕΙΑΝ, et *ἐνὶ στρατίᾳ* ΣΤΡΑΤΙΑΝ, recte dicitur. Sed illud fortasse commodius: Nam *De Corona*, pag. 481. l. 2. legitur, *ὡς ἂν τὰ τῆς ΣΤΡΑΤΕΙΑΣ τῆς ἐν τῇ Φωκίᾳ ΕΥΤΡΕΠΗ ποιήσαιτο*. Vbi minus bene legeremus ΣΤΡΑΤΙΑΣ, quanquam et id scribitur quoque. Attamen hic *Wolfius* video parum recte alteram in textu, alteram significationem in versione exhibere. TAYLOR.

Ibid. 11. *ταῦτα ἴπαι*] Elegantius paulo Cod. *Vindob.* ὅτι ταῦτα ΜΕΝ ΕΛΕΤΕ Φίλιπποι — ἵπποι δὲ ἴπποι κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. 13. *πισθίνης*] Male *Wolfius* interpretatur, ac si tertiam legationem suadebat *Aeschines*. Suadere quidem potuit, sed non ex his verbis colligitur. Tantum dicitur, quod dum *Demosthenes* acta legatorum de pace ineunda improbaret, defenderet autem *Aeschines*, vicit huius causa et sententia, unde factum est ut tertio mitterentur legati. Distant haec inter se plurimum. TAYLOR.

Ibid. 14. *φυλάτῃ*] Rectius ΦΥΛΑΤΤΟΙ cum *Vindob.* Et mox, l. 17. ΠΕΙΣΗΙ. TAYLOR.

Pag. 113. Verf. col. i. l. 6. a prandio] Post istud prandium. MARKLAND.

Ibid. 7. *ἐξέκαλον*] i. e. Iudices. *Εξέκαλον* o. l. s. VOL. II.

Bodl. interea ΕΞΕΒΑΑΕΝ, quasi ad *Aeschinem* referre voluit. Atque ita *Wolfius* legit et interpretatur, lectore suo, id quod minime decuit, non admonito. TAYLOR.

Ibid. 8. *λίγυσι*] ΖΗΤΟΥΣΙ. *Lambinus*. TAYLOR.

Ibid. 15. *διύτερον ἐνίκυψι*] [vt Editi] ANEΚΤΥΕ lego. Et [paulo ante] *πρὸς σύρασι* ΔΕ τέτυ. [Aberat enim] WOLFIVS.

Ibid. 16. *τικμήρια δ' ἴσι κ. τ. λ.*] Post haec verba deesse videntur ea signa. Sequitur enim mox, *δι' ὧν ἄμα*. Sed ea ex iis quae sequuntur, possunt intelligi. Paulo post [l. 20.] *ἄνι Φωκίῳ γράφοις*. Et [l. 22.] *ἰδὼκε Φιλίππῳ χρόνον* lege. Et [l. vlt.] *μὲν μὲν, ὅτι Θεβαῖοι ἀπολύθησαν*. Et [pag. 114. l. 2.] *σώσι γὰρ αὐτὸς χάριν τῆς πόλεως*, vt habet *Felicianus*, aut, *σώσι γὰρ αὐτῶν τὰς πόλεις ἐπηγείλατο*. Et [pag. ead. l. 6.] *πρὸς οὐσαμύνων ΠΕΡΙ αὐτῶ τῶν Ἀμφικλύων*. Et [l. 9.] *ἀλόλῃν Φωκίῳ μετὰ τὴν ἐξουμοσίαν*. WOLFIVS.

Ibid. Quid hic praestitit *Wolfius*, melius discetur ex VARIIS LECTIONIBVS, ad calcem operis. Quaedam tamen sunt hic dicenda. Voces illae l. 17. *δι' ὧν* — *συγγνώμην* cum Cl. *Marklando* parenthesi sunt includendae; quod difficultatem huius loci aliquatenus leuabit. Ita enim quodammodo fluat Oratio: *τικμήρια δὲ* (sc. signa siue argumenta prioris Quaestionis) — *τὰ μὲν ἐκ τῶν παρειμίων* — *τὰ δὲ* etc. Deinde l. 22. pro *χρόνῳ*, accuratiores Editiones, *Manutii* sc. et *Feliciani*, vti restituit cum *Lambino Wolfius*, diserte ΧΡΟΝΟΝ. Proxime autem, [114. 2.] neque cum *Aldo* et *Benenato* *σώσι γὰρ αὐτὸς τῆς πόλεως*: neque cum *Feliciano* et *Manutio* *χάριν τῆς πόλεως*, neque cum *Wolfio*, *σώσι γὰρ αὐτῶν τὰς πόλεις*, verum cum *Bodl. Cod. Reg. a Ital.* et *Vindob.* *σώσι γὰρ αὐτὸς ΘΗ ΠΟΛΕΙ* ἐπηγείλατο. Demum [114. 10.] META recte, non *ἐπὶ*, cum Codd. et Impressis emendationibus, *Lambino* similiter ita coniectante. Nihil agunt illi, qui ΠΑΡΑ substituunt. TAYLOR.

Ibid. antepen. *στρατίαν*] Lege ΣΤΡΑΤΙΑΝ, vti pag. 112. l. 4. *νῦν ἐπίσει τὴν ἐν τῇ Φωκίᾳ ΣΤΡΑΤΙΑΝ*. Mox [l. penult.] lege ΕΞΕΠΙΤΗΔΕΕ. MARKLAND.

Ibid. vlt. *Θεβαῖοι*] Deest in Impressorum plurimis. Restituerunt cum *Wolfio* Codd. *Reg. a. Altemps.* aliique. TAYLOR.

Pag. 114. l. 3. *ἐλληφιν*] ὅτι ΧΡΗΜΑΤΑ ἐλληφιν *Reg. a.* et Cod. *Vindobonensis*. TAYLOR.

R r

Ibid.

Ibid. 10. ὅτι καὶ φυλάξασθαι αὐτὸν ἔχον] E verbis *Demosthenis* legendum videtur ὅτι καὶ ΦΙΛΑΟΣ ΕἶΝΑΙ Αὐτῷ ΕΦΗ. WOLFFIVS.

Ibid. Quid hoc, mi homo? Cur hortaris, ut tuam fidem secuti tam longe a Codd. atque a Veritate ipsa aberraremus? Metuendum esset *Aeschini*, inquit Scriptor, a *Thebanis*, praesertim si iter suscepisset sine auctoritate publica. Olim enim, eo tempore, quo legationem suam renunciauit, aiebat, se, propter fidem patriae suae praestitam, a *Thebanis* fuisse proscriptum et proclamatum. Πάριον igitur est, (ut ait *Demosthenes*, p. 157. de hac ipsa re quae hic tractatur) ἀπηγέλκοντα, ὡς ἐπικικήμεναι χρέματι αὐτῷ ἐν Θήβαις, ἐπιιδὴ Θεβαῖται πρὸς τῷ τῇ Βοιωτίᾳ ἀπασαν ἔχον, καὶ τῆς Φωκίᾳς χώρας ἐγκρατεῖς γενόμενοι, τῆς αὐτῆς εἰς μίσας τὰς Θήβας, καὶ τὸ τῶν Θεβαίων στρατόπεδον βαδίζον. Iam iudicet aequus lector, vter e verbis *Demosthenis* (nam ad verba *Demosthenis* prouocauit) veram lectionem stabilierit, Ego, an Professor Francofurtensis? TAYLOR.

Ibid. 11. λόγῳ] Incaute scribitur ab *Vlpiano* (nam haec *Vlpianus*) λόγῳ, qui prius scripserat, ζητήματι. Accusatio haec siue Oratio, duas continet quaestiones. Vid. pag. praeteritam, l. 15. Mox cum MSto *Vindob.* restituas τὸ ἸΣΧΥΡΩΤΑΤΟΝ. TAYLOR.

Ibid. 12. ἐπαγγελία] Permisseri saepissime a Librariis, inter describendum, voces *Ἀπαγγέλλειν* et *Ἐπαγγέλλειν*, id quidem adnotatur a multis. Vid. Cl. *D'Oruillium* ad *Chariton. Aphrodis.* pag. 413. *Albert.* ad *Act. Apost.* XXIII. 21. Nihil potest istius rei illustrius proferri exemplum, quam quod occurrit in *Vlpiano*. Dum commentatur ad pag. 134. l. 13. huiusce Orationis, ΕΠΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΟΙ καὶ ὑποσχομένῳ τὴν σωτηρίαν Αἰσχίνῳ, haerebat ibi in *Lutecianorum* primo ΑΠΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΟΙ. Haerebat inquam, et ita credere fas est. Nam *Benenatus*, dum eam varietatem lectionis in margine adnotare voluit (adeo proclive erat in his vocibus describendis errare) pro varia, istud *Ἐπαγγελλομένῳ* Auctoris sui iterum repraesentauit. Cum autem per totam hanc Orationem potissimum in cognatis his vocabulis et peccatum est maxime, et tamen quam minime oportuit, venia dignus censetur qui id utique negotii diligentissime et accuratissime excutiet: praesertim cum ea varietate referta sunt Exemplaria non solum ex imperitia describen-

tium, qui in ductu literarum hallucinabantur, verum etiam aliquando ex temeritate sanare meditantium: vti accidit *Brodaeo*, quem vide ad *Aeschinē* in *Defensione sua*, pag. 282. l. 16. ΑΠΑΓΓΕΛΛΕΙΝ igitur, vox intra limites vnus fere significationis contenta et conclusa, nihil dicit, nisi *Renunciare*, id est, simpliciter enarrare quae gesta sunt, et quo modo. Οὐδὲν ἕξον, ut scribitur apud *Aeschinē*, p. 256. l. 12. ἡ περιστάσις ΑΠΑΓΓΕΛΛΑΙ. Sic, εἶναι ταῦτα ἀληθῆ, ἀ δὲ ΑΠΗΓΓΕΙΛΑΙ πρὸς ὑμᾶς, infra pag. 133. l. 13. Et pag. 121. l. 12. πάντα τὰληθῆ πρὸς τὴν βουλὴν ΑΠΗΓΓΕΙΛΑΙ. Et pariter, p. 134. l. 13. ἀπ᾽ αὐτῶν ἰναντίον, ὧν πρὸς ὑμᾶς δὲ ΑΠΗΓΓΕΙΛΕΝ. Adde p. 116. l. 17. p. 117. l. 1. p. 136. l. 15. et penult. etc. etc. Infinitus enim essem, si exempla coaceruarem: neque opus est multis. ΕΠΑΓΓΕΛΙΑ interea (I) de eo dicitur, qui aliquid in se praestandum suscepit, qui sponte agit, non coactus, aut inuitus. Ita *De Corona*, pag. 520. l. 3. Ἀλιφῶντα, ὃς ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΜΕΝΟΣ Φίλιππον τὰ νόμιμα ἐμπέσειν. Sic, adu. *Leptin.* pag. 21. l. 10. Tom. III. ὁρῶν — σπανίζοις τὸν δῆμον χρημάτων, τὰλασίῳ ἰδῶν αὐτὸς ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΜΕΝΟΣ, i. e. ultro, sponte sua. Vid. *Wolf.* ad locum. Similiter fere *De Corona*, 511. penult. ὧν μάλιστα ἐκ τῆς ἰδίας ὁσίας ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΜΕΝΟΣ δίδωκα. Inde aliquoties, cum quadam plenitudine dicitur, ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΑΤΟΥΣ, ἰδελοντάς, ut *De Coron.* 493. 12. Et profecto non solummodo cum plenitudine, sed tanta similitudine etiam, ut nonnulli posteriorem vocem, pro *Glossa* damnatam, eiicere non dubitarent. (II.) Deinde significat *Polliceri*, *Fidem dare*, et *Se obstringere ad aliquid praestandum*. Ita Noster in hac Oratione, p. 131. l. 15. ἱπανίσαι Φίλιππον, ὅτι ΕΠΑΓΓΕΛΛΕΤΑΙ τὰ δίκαια ποιήσειν· ἀλλ' ὅδιν ἐκείνῳ γὰρ ΕΠΗΓΓΕΛΛΕΤΟ, ἀλλὰ τοσούτῳ γὰρ εἶδεν ΕΠΑΓΓΕΛΛΕΣΘΑΙ, ὥς — Ita in *Argumento Philip.* II. διαβάλλουσιν αὐτὸν — ὡς ΕΠΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΟΝ αὐτοῖς πολλὰ καὶ μεγάλα, ψευδόμενοι δέ. Atque iterum ibid. Οὐτὶ γὰρ ταῖς ἐπιστολαῖς ἐνέγραψεν ὁ Φίλιππος ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝ ἡδεμίαν, ἐδὲ διὰ τῶν ἰδίων περιστάσεων ἐποίησεν αὐτὸς ὑπόσχεσιν. Sed pergo sustinere Lexicographi personam. ΕΠΑΓΓΕΛΛΕΣΘΑΙ in III^{to}. et leuiter inflexo sensu, est operis formam proponere; rem seu argumentum futurum delineare; et rationem instituere istius quod esset exsequendum. Οἶμαι τοίνυν (inquit Noster *Philipp.* I. n. 20. Ed. *Lutet.*) ἰγὼ ταῦτα

λίγην

λίγην ἔχειν, μὴ κωλύων οὔτις ἄλλος (lege ΑΛΛΟ) ΕΠΑΓΓΕΛΛΕΤΑΙ. *Unless some one has another Plan.* Exemplum est satis notabile in *Hermogene* III. de *Inuent.* his verbis: εἶρον τὸν ἑήτορα, εἰ μὴν ἀπατήσῃ μὴ μίλλοι τὴς δικαστῆς, ἀλλὰ πλεονάζουσιν τὴν ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝ καθαρώς — τῆς μνήμης ὅσης ἐναύλων τῆς κατὰ τὴν ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝ, μηδὲν ψεύδεσθαι δοκεῖν, ἀλλ' ὡς ΕΠΗΓΓΕΙΛΑΤΟ τιθίβια τὴν καλίσκουσιν, ὅτως — δοκεῖν δικαίως μὴν ΕΠΑΓΓΕΛΛΕΣΘΑΙ, τὴν ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝ δὲ παρ' ὅδιν τιθισθαι — εἴθ' ἂν — ἐξελθούσα τὴν ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝ — καὶ ὅλων τὴν τάξιν τῆς ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ συγχύας, καὶ ὡς ΕΠΗΓΓΕΙΛΑΤΟ, καλίσκουσιν. Porro autem ΕΠΑΓΓΕΛΛΕΣΘΑΙ (IV.) est *Petere*, siue *Rogare*. Dubitare nos non finit *Viprianus*: τὸ μὴν Επαγγέλλισθαι ΑΙΤΕΙΝ σημαίνει. Rursus ille, *Επαγγέλλισθαι* Πρόραξιν ἢ ΑΙΤΗΣΙΝ. Et rursus, *Επαγγέλλισθαι* ἀντὶ τῷ ΑΙΤΗΣΑΙ. Quae Glossae reperirentur omnes ad hanc ipsissimam Orationem in qua versamur. Et notauit *Suidas* eo sensu reperiri istam vocem in *Causa π. παραπροσβ.* sed locum non memorat. Ostendam: Pag. 180. l. 11. ἐγὼν [Philippus] αὐτὸς — ἤρειτο Σάτυρον τῶν, — τί δὴ μόνον ὅδιν ΕΠΑΓΓΕΛΛΕΤΑΙ; cur ille solus nihil postularet — εἰπεῖν δὲ φασὶ Σάτυρον — ἀνὰ αὐτὸς ΕΠΑΓΓΕΙΛΑΙΤΟ ἡδῶς, ῥῆγα μὴν ἐγὼ κ. τ. λ. Et forte in ea significatione est vox accipienda rursus in hac Oratione, pag. 129. l. 13. καὶ ἄρα εἴπημι καὶ προαχθῆτε ὑμῖς ΕΠΑΓΓΕΛΛΕΣΘΑΙ: vt plenius confirmavi ad locum ipsum. Et praeterea ita sumi debere existimavit *Viprianus* in his quoque verbis, pag. 125. l. 16. δὲς δὲ μοι τὸ προδύλιμα, ὃ πρὸς τὴν ἰμὴν ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐψηφίσασθαι ἢ βελῆ, cum interpretatur πρὸς ῥαξιν ἢ αἵτησιν. Ibi tamen rectius scribas ΑΠΑΓΓΕΛΙΑΝ, vt pariter mihi confirmasse videor. Vltimo deniq; (V.) ΕΠΑΓΓΕΛΙΑ est Vox Iuridica: Δοκιμασίαν, inquit *Aeschines c. Timarch.* pag. 23. l. 1. huiusce Tomi, ΕΠΑΓΓΕΙΛΑΤΩ Ἀθηναίων ὃ βελέμιν. Plurimis exposuit Scriptor eruditus ad *LL. Atticas* Lib. III. Tit. III. Sed hoc extra oleas. Iam si haec adeo distincta sint, in suo vnumquodque significatu, quid, inquiet aliquis, Te monitore opus est? Vel caecus viderit, vbi τῷ Απαγγέλλειν locus sit, et vbi τῷ Επαγγέλλειν vicissim. Cui Ego, Mane, inquam, nondum ea res transacta est et expedita. Accidit enim, vt *Aeschines* in *renuncianda* legatione, qua functus est, dum ΑΠΗΓΓΕΙΑΝ ea quae gesserat, Philippi quoque no-

mine sponderet, pollicereturque, (ΕΠΗΓΓΕΛΛΕΤΟ) quae ille alter erat praestiturus. Vnde factum est, vt, non solum enascerentur istae turbae, quas in initio huius Notae memoravi, ex similitudine harum vocum in MSS. verum etiam aliquando esset difficile vel summo homini et acutissimo diiudicare, vtram postulare loci sententia. Verbi gratia, cum in pag. 133. l. 7. dicitur οἱ μὴ Φωκεῖς, ὡς — τὴν ΑΠΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐπύθοιο τὴν τέττω, καὶ τὰς ὑποσχίσεις — Equis est, qui hanc lectionem asserturus est contra membranas *Ven.* et *Harl.* contra Impressores, *Aldum* et *Morrellium*, quorum vterque excudit ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝ? Quod ex iis quae dixi, aequè commodè intelligi potest: quoniam isti *Renunciationi* Aeschinis inerant quoque quaedam *Pollicitationes*. Ita quandoque coniunguntur ΕΠΑΓΓΕΛΙΑ et ΥΠΟΣΧΕΣΙΣ, vt in loco prae manibus, ἔρ. δὲ — ὁ μάλιστα ἀντίκειται, ἢ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑ, καὶ ἢ ΥΠΟΣΧΕΣΙΣ Αἰσχίνου. Et similiter pag. 124. l. 7. huiusce Orationis, μνημονεύοις τὰς ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ — καὶ τὴν ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝ. Vt pag. 175. l. 11. ταῖς ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ καὶ τοῖς ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΣΙ τοῖς τότε καταληφθέντας τότε. Ita etiam recte coniungi posse videntur, ΑΠΑΓΓΕΛΙΑ et ὑπόσχισις: vt exeunte fere Oratione, pag. 229. l. 12. ὅτοι δὲ τοιαῦτα ΑΠΑΓΓΕΛΟΥΣΙ παρ' ἡμῶν, καὶ ΥΠΟΣΧΗΣΟΝΤΑΙ. Legimus etiam p. 139. l. 18. πάλιν τῶν πεπραγμένων ἐκτάλῃα, ὃν ΑΠΗΓΓΕΙΑΝ, ὃν ΥΠΕΣΧΕΤΟ cetera. Statuere igitur non semper erit facillimum, (id enim agebam) quoniam modo scribendum fuerit. Duo insigniora loca proferam. Dicitur p. 121. l. 14. ἀπὸ τῶν περὶ τῶν ΕΛΠΙΔΩΝ ἐκείνων ὃν ὁ Κτησιφῶν, καὶ ὁ Ἀριστόδημος ΑΠΗΓΓΕΙΑΝ πρὸς ὑμᾶς. Duriusculo quidem *Spem* aliquis *renunciare* posse videtur: *Renunciamus* enim ea quae gesta sunt, non ea quae ventura. Interea ἐπαγγέλλειν, *spem polliceri*, *spondere*, aut *mentibus auditorum subiicere*, paulo esset elegantius. Et tamen Codd. obstinate et morose defendunt lectionem receptam. E contra in illa *De Corona*, pag. 483. l. 11. Ἀρ' ἐπὶ ταύταις ταῖς ΕΛΠΙΣΙΝ ἐποιήσθαι τὴν ἐξέτην, καὶ ταῦτ' ΕΠΗΓΓΕΙΛΑΘ' ὑμῖν ἔτ' ὃ μισθωτός; Vide, mi lector, in vtroque loco, cum res sint prope *pares*, constantiam Codd. in *diuersa* locutione. Verum extra ea quae recitavi, generaliter quidem neminem paulo attentiores fugere potest *Lectio* vnice vera. Exempli gratia: cum scribitur 140. 9. ὁ γὰρ ὡς εἰ μὴ διὰ Λακεδαιμονίως — ὁ γὰρ τότε

τότε ΔΙΠΗΓΓΕΙΑΝ, quisquamne est, qui Cod. vnus *Veneti* auctoritate moueretur, vbi exaratur ΕΠΗΓΓΕΙΑΝ? Vicissim cum *Moresius* et *Wolfius*, p. 174. l. 15. dederunt, λαβὼν ἐξ ἰοῦλα ἐκ τῆς Φιλίππου σκητῆς, ἰμοὶ τὸν παῖδα ἐκίλειυσιν ΕΠΑΓΓΕΛΛΕΙΝ, ecquis erit, qui non Editorum, MStorumque, exceptis forte *Parisenfibus*, omnium auctoritatem adriperet — τὸν παῖδα ἐκίλειυσιν ΕΠΑΓΓΕΛΛΕΙΝ? Atque haec hactenus. TAYLOR.

Ibid. 15. ὡς ἐν ἀληθείᾳ συνδραμύσης] Forte, ΕΙΣ ΕΝ ΕΓΚΛΗΜΑ συνδραμύσης. WOLFIVS. Audacter sane: feliciter necne, non possum dicere. TAYLOR.

Ibid. δύο λαβόντες] Forte δύο ΥΠΟΛΑΒΟΝΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ἐγκλήματα. WOLFIVS.

Ibid. vlt. Post νόημα nonnulla leguntur in Codd. *Regg.* et *Ven.* et prelo dedit *Benenatus*; quae repetuntur initio Scholiorum. Nam cum iis hoc Argumentum, ab eodem nimirum Auctore profectum, olim connectebatur. Et sane satius esset, vt Argumentum defineret saltem in voce τιθαγγήματα. Certe non in νόημα, sensu imperfecto. Mens enim haec est *Vlpiani*, συγκεχυμένων ἀντὶ τοῦ νόημα ἐκ διαβολῆς τῷ ἀνιδίκῳ καὶ τῶν συνηγόρων, etc. vt in scholiis continuatur. TAYLOR.

NOTAE ad Orationem DEMOSTHENIS περὶ Περσέως.

ΛΟΓΟΣ] Titulo addunt KAT' ΑΙΞΙΝΟΥ Codd. *Lind.* et *Aug.* Hic destituimur ope et auxilio *Vindobonensis*; in quo feruatur solummodo Argumentum cum scholiis, Oratio ipsa deficit.

PAG. 115. l. 2. παραγίγλα] Vid. pag. 215. l. 4. *Harpocrat.* et *Vlpianum*. Hanc vocem et hunc locum satis illustrat *Christoph. Rufus* in *Antexegem.* apud *Gruter. Thesaur. Crit.* Tom. II. TAYLOR.

Ibid. 7. ἐνθυμύμενος] Ita *Benenatus* incorrecte: ΕΝΘΥΜΟΥΜΕΝΟΥΣ ceteri plerique, vt *Man. Fel. Harl. Cant. Bodl. Obsop. Ital.* Nimirum ea constructione, qua dixit *Aeschines* in eadem causa, iuxta init. Δίωμα ὕμῶν — ἰθιλήσαι — ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟΥΣ κ. τ. λ. Vid. *IND. LYSIAE*, *ANTIPTOSIS*, et *Cl. Marklandum* ad finem huiusce Orationis. Sic scribunt plerunque: Δίωμα — ὕμῶν — ἐννοικῶς ἀκροᾶσθαι — ΠΡΟΕΞΧΟΝΤΑΣ τὸν εὐν. Noster c. *Macart.* init. Aliquando lasciuunt: Ita *De Coron.* pag. 541. l. 8. διδοκίλα, ΘΗ ΒΟΥΛΗ καὶ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ —

ΕΥΞΑΜΕΝΟΥΣ καὶ ΘΥΣΑΝΤΑΣ τοῖς Θεοῖς — καὶ ΕΝΘΥΜΘΕΙΣΙ τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς — διακοσίας ναῦς καθέλειν. Si locus iste sanus sit. TAYLOR.

Ibid. vlt. αἰιλογία] Vox ista *Demosthenica* fere. Nam secundum *Genethlium*, qui fuit inter antiquos *Demosthenis* Commentatores, σπανίως εὐρίσκεται παρ' ἄλλω. Occurrit iterum in *Enbulidea*, pag. 634. vlt. Edit. nostrae. Vide *Harpocrat.* et *Suid.* in v. TAYLOR.

Ibid. προεινομήνης] *Suid.* v. Προβάλλισθαι, hunc locum Auctoris nostri respiciens, ΠΡΟΒΑΛΟΜΕΝΟΥΣ legit, et exponit per προεινομήνης. Προβάλλισθαι — ὁ ῥήτωρ. Τὴν αἰιλογίαν ἐρῶ προβαλλομήνης, ὅπερ ταῦτ' ἐν τῇ προεινομήνης. Vnde suspicantur vocem veram, προβαλλομήνης, a glossa sua hic esse loco auito exclusam, vt solet aliquando fieri. Sed hic in Codd. altum vbique silentium. TAYLOR.

Pag. 116. l. 1. τέτων] Vel fortasse ΤΟΥΤΟΥ cum *Ven. Obsop. Ital.* et MSS. *Felician.* TAYLOR.

Ibid. 2. ἀνέγκει] Vide modo quae protuli vt confirmarem, hanc vocem, etiam latissime sumptam, nimirum de ultimo supplicio, bene constare posse cum ea *Infamia*, qua sola plectebatur *Timarchus*. Sed non necesse est tam inclementer et rigide interpretari, verum de *exfilio* fortasse, aut poena leuiori. Atque id cautum a *Suida* video, si hunc locum respexerit. Respexisse autem credo: *Ανέγκει*, ἀντὶ τῷ, ἰκποδῶν ἰποήσαστο. Δημοσθένης καὶ ἀντὶ τῷ ἰφόνισσιν. Id est, *Ανέγκει* est aliquando *Εφόνισσιν*, sed non in illo loco *Demosthenis*. Adlicere liceat σχόλιον ad marginem Exemplaris *Altemps.* *Ανέγκει*] Ὑποποιήσασθαι ἰπιστόμωσι. TAYLOR.

Ibid. 4. ἀσυμφωτάτος] ΒΑΡΥΣΥΜΦΩΡΩΝΤΑΤΟΝ marg. *Benen.* *Vlpianus* item in σχ. vbi ἀσυμφωτάτος pro varia lectione. TAYLOR.

Ibid. 10. ἀποκρύψομαι] Similiter *Philipp.* II. versus finem: ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἔκ ΑΠΟΚΡΥΨΟΜΑΙ. Sed, nescio quo consilio, saepissime in Codd. manu exaratis vocem istam praefocauit illa altera ΑΠΟΤΡΕΨΟΜΑΙ: Vti hic in optimo *Reg. a.* in *Harleiano* itidem, a manu secunda, quasi a cura secunda. *Vlpianus*, γράφεται γὰρ καὶ ΑΠΟΚΡΥΨΟΜΑΙ. Proinde quasi Ius et Possessio commendasset ΑΠΟΤΡΕΨΟΜΑΙ. Plura ad initium *Timocrateas.* TAYLOR.

Ibid. 14. ἐμπειροήκει] F. ΕΜΠΕΠΟΙΗΚΕΝ. MARKLAND. Et *Lambinus* quoque. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 16. σκέψαισθι] Pro ἢ σκέψαισθι, etc. ΣΚΕΥΑΣΘΕ παρ' ὑμῶν αὐτοῖς — καὶ ΛΟΓΙΣΑΣΘΕ Codd. Regii, α. 1. ζ. verbis imperatiuis. Accedunt alii, ΛΟΓΙΣΑΣΘΕ Obsop. ΛΟΓΙΣΕΣΘΕ Harl. Receptam lectionem tuetur Hermogenes, de Inuentione, T. III non longe ab initio. TAYLOR.

Pag. 117. l. 1. τῶν] τί δὲ πῶς τῶν ΕΚΑΣΤΟΥ; Regg. α. 6. 1. ζ. η. Aug. et Harl. TAYLOR.

Ibid. 3. τὰς δὲ συμβουλίας κ. τ. λ.] Secundum iam hoc caput, et respondet superioribus, διῳτιζον, ὡς ἔπεισι, p. 116. l. antepen. Quod non animaduertens Wolfius inficete perquam vertit: legatorum enim consilia veriora esse putatis. TAYLOR.

Ibid. 8. προσήκει διπληκίαι] Post haec verba Ratio tertiae huius Propositionis reddi debuit, quemadmodum in ceteris quatuor factum est. Sed haec incuria Scribae excidit. MARKLAND.

Ibid. Neque quinque ista membra (Vid. p. 116. l. antepen. et seqq.) in quae diuiditur Criminatio Demosthenis, satis recte aut accurate recensentur a Quintiliano IV. 4. his verbis: Singula ex pluribus colliguntur: ut cum Legatio male gesta obicitur Aeschini, quod mentitus sit, quod nihil ex mandatis fecerit, quod moratus sit, quod munera acceperit. TAYLOR.

Ibid. 13. ἢ μὴ] Melius Interrogatiue, ἀλλὰ μὴν ὑπὲρ γὰρ τῷ προῖκα, ἢ μὴ; Ita modo l. 9. antecedens caput adduxit similiter; τῶν δὲ τῶν χρέων διατί; Interpres interrogatiue quasi dedit, sed non satis accurate. TAYLOR.

Ibid. τὸ μὴ] F. OTI τὸ μὴ. MARKLAND.

Ibid. antepen. τῇ πόλει] Codd. duo et η, μέν EN τῇ πόλει. Quod facile excidere poterat. Versio Etrusca: non puo piu effer sicuro giudice di quel che giouì alla città. TAYLOR.

Pag. 118. l. 10. τὸς πολλὰς] Rescribe εὖ οἷδ' ὅτι πολλὰς, sine articulo: vt saepe alibi loquitur. Verbi gratia, infra p. 121. l. 10. in simili sensu scripsit, ταυτὶ πολλοὶ συνίστασιν ἃ μέλλω λέγειν, non οἱ πολλοί. Quod alia res est. Et deesse video articulum in optimis fere exemplaribus. Reg. α. et Harl. TAYLOR.

Ibid. 17. Ἰσχάνδρον] Ambigue, ni distinguatur post Ἰσχάνδρον, h. m. ἔχων Ἰσχάνδρον, τὸν Νεοπτόλεμον διυλεργωνιστήν, etc. MARKLAND.

Ibid. Harpocr. v. Ἰσχάνδρος, Mauffacus, alii-que de Ischandro multa; qui tamen omnes locum hunc non expediunt. Credo quidem Ischandrum fuisse histrionem, Neoptolemi, non filium,

sed ministrum, τὸν Νεοπτόλεμον, Aeschinis vero διυλεργωνιστήν, sc. qui Aeschini succenturiabatur, et in hac quasi Fabula, secundas partis agebat: allusorie scil. ad Aeschinis artificium et quaestum, vt Demosthenes frequenter hominem exagitat, et Vlpianus disertè adfirmat hic eum exagitasse. Punge igitur, si haec vera sint, ἔχων Ἰσχάνδρον, τὸν Νεοπτόλεμον, διυλεργωνιστήν, etc. Neque interea sum nescius Aeschinem ab Harpocratiōe dici Ischandri succenturiatorem, non Ischandrum Aeschinis. Sit ita sane. Sit Aeschines secundarum vel etiam tertiarum partium Actor in Fabula, sub Ischandro. At constat ex pag. 221. Aeschinem hunc hominem ex Arcadia duxisse, quem Ciuitati amantissimum venditabat, eique secundas partis in Rep. detulit, nimirum quas in Scena agebat ipse. Neoptolemus Histrion erat ea aetate celeberrimus. Vid. Argumentum Vlpiani huic Orationi praemissum, Demosth. de Pace, rursus C. Eubulid. T. III. pag. 631. vlt. TAYLOR.

Ibid. vlt. τὸς βαλυσσομένους] Videtur deesse ΕΛΛΗΝΑΣ inter has voces, vt pag. 120. penult. et passim in Orat. c. Ctesiph. MARKLAND.

Pag. 119. l. 1. ἀπαγγέλλων] Notabilis est lectio, non tamen verissima, quam repraesentauit, huius loci, Dionys. Halic. exscribens in Arte Rhetor. VIII. 6. per binas fere paginas Editionis nostrae: scil. πείσας ὑμᾶς — καὶ ἀπαγγέλλων. Μιτὰ ταῦθ' ἦκων ἐξ Ἀρκαδίας, τὸς πολλὰς ἐπίπλους καὶ μακρὰς λόγους ἐν [fine ἔς] τοῖς μυστοῖς κ. τ. λ. Concoquere ista potuerunt homines parum sagaces. Sed tum, quid de Megalopoli statuendum est, cum iam res Athenis agi videtur? Nimirum ista ἐν Μεγάλῃ πόλει diffimularunt hoc pacto, sc. ἐν τῇ μεγάλῃ ΒΟΥΛΗ. Istud est sapere! TAYLOR.

Ibid. Ita distingue: καὶ ἀπαγγέλλων μὲτὰ ταῦθ', ἦκων ἐξ Ἀρκαδίας, τὸς πολλὰς κ. τ. λ. MARKLAND.

Ibid. 2. μυστοῖς] Harpocratio in v. Μύστοι, iterumque in Ἰερώνυμῳ locum hunc illustrabit. Hieronymus iste Arcas erat, a Philippo corruptus, et, vti ex Vlpiano hic discimus, e Schola Isocratis. Μύστοι erat Concilium Arcadicum, sub quo Resp. gerebatur. Constitutum autem erat, vt ex Diodoro Sic. discimus, Olymp. CII. 3. Plura Valefius ad Harpocr. et Kuster. ad Suid. TAYLOR.

Ibid. 9. Κλησιφῶνι] Forte ΚΗΦΙΣΟΦΩΝΤΟΣ. Anonymus quidam in Argumento scribit, Ctesiphontem Phrynoni legatum adiunctum fuisse. Vtunque sit, videtur alius ab eo fuisse, cuius decretum defendit Demosthenes. WOLFIVS.

Ibid.

Ibid. Ctesipho quidem nomen erat huic homini, et quidem alius ab isto Ctesiphone, in quem postea insurgebat *Aeschines*. Haec *Wolfius* docere poterat *Harpocratio* in v. qui consuli debuit. Hic cum *Aristodemo* et *Neoptolemo* coniunctus, non tamen *Histrion* fuit, ut *Vipianus* recte prae-
caueri voluit. TAYLOR.

Ibid. 12. *πιπιγευκότων*] *ΕΜΠΟΛΗΣΟΝΤΩΝ* *Lambinus*. *ἔχ' ὡς τῶν ἀποδωσομένων τὰ ὑμῖν*, *ἔδ' ὡς τῶν ΕΜΠΟΛΗΣΟΝΤΩΝ τῷ Φιλίππῳ*. Quem non recte intelligo. Scholiastes quidem noster in glossis : *Αποδωσομένων*] ἦγον ἰμπολησόντων. Atque id credo voluisse *Lambinum*. TAYLOR.

Pag. 120. l. 1. τῇ προτεραίᾳ τῶν ἐκκλησιῶν] Sub. ἡμέρα. *Pridie Concionum : eo die, qui Pop. conventum antecessit*. Sed, quia additur *ἀναγὰς*, et non fit mentio *Curiae*, aut alterius publici loci, videtur legendum τῇ ΠΡΟΤΕΡΑΙ, ut sit τῇ προτεραίᾳ ἐκκλησίᾳ, *priori concione*; in qua fuit assertor *Aeschines* publicae dignitatis, quam eandem posteriore oppugnauit. WOLFIVS.

Ibid. ΠΡΟΤΕΡΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ] Cod. Reg. α. ut voluit *Wolfius*. Et similiter in aliis credo obtinuisse, in quibus, mox pro *ἰν αἴς*, *ἢ* HI scriptum deprehendi : sc. *Lind.* et *Ven.* In sequentibus l. 9. pro *προτεραίᾳ*, *Aug.* ΠΡΟΤΕΡΑΙ. TAYLOR.

Ibid. 3. *ἰν ὑμῖν*] Ita distinguendum : *ῥήμασι — τοῖς αὐτοῖς, οἷσπερ ἔτ' ἔπιν ἰν ὑμῖν, ἀπομνημονεύουσιν, verbis — iisdem, quae ille dixit apud vos, commemorabo*. MARKLAND.

Ibid. 5. τῇ εἰρήνῃ] Forte THI ΠΟΛΕΙ. Nam pacem suasisse et *Philocratem* adparet, sed parum honestam. WOLFIVS.

Ibid. Excidit forte vox : *ἰναλῶθειν* τῇ ΠΟΛΕΙ *εἰρήνῃ*, *pax noceret Reip.* MARKLAND.

Ibid. *Wolfius*, *reipublicae*. Immo, *paci*. Nimirum, cum *Philocrates* pacem iniquissimis conditionibus ineundam suaderet, eo ipso *paci* aduersari censendus erat. IVRIN.

Ibid. 10. *εἰς τὴν ὑστεραίαν*] S. τῶν ἐκκλησιῶν. Sequitur longa *ἰπιμολή*, *ἰν ᾗ — ἀναγὰς ἰδημυόγει*, etc. Malim et hic, *εἰς τὴν ὕστεραν*, pro *ἰν τῇ ὑστερᾷ ἐκκλησίᾳ*, potius quam *εἰς τὴν ὑστεραίαν ἡμέραν*, in posteriore Concione. WOLFIVS.

Ibid. antepen. *ἰφιστηκότων πρίστων*] Repete articulum, *ἰφιστηκότων ΤΩΝ πρίστων*. Et ita *Aeschines* in *π. παραπρίστ.* pag. 258. τὰς γὰρ λόγους τούτους ἰνατίον φρεὶ ΤΩΝ πρίστων, ὡς

ἰπιμολαν πρὸς ἡμᾶς οἱ Ἕλληνες. Ex hoc loco. MARKLAND.

Ibid. ΤΩΝ πρίστων, *Schol. Ald. Ven. Lind.* *ἰφιστηκότων* ETI ΤΩΝ πρίστων *Regii α. C. s. d. η.* et *Harleianus*. *ἰφιστηκότων* ETI πρίστων *solus Augustanus*. TAYLOR.

Pag. 121. l. 7. τῶν] τῶν ΥΠΟ ΤΟΥΤΟΥ — *λεχθῶν*. *Hermog.* ὃ. *περὶ περιβολῆς*. TAYLOR.

Ibid. 8. *καὶ τῶν ἱστῶν* αὐθις αὖ ΠΕΠΡΑΚΟΤΩΝ. A *πιπρασκῶν*, non a *πράττω*. Mox, pro *παρα* τὸ alii habent ΠΑΡ' ΑΥΤΟ τὸ *ψήφισμα*. Et [l. 13.] *καὶ ΑΠΗΡΙΘΜΗΣΑΜΗΝ*. WOLFIVS.

Ibid. *vendidissent*. Immo *fecissent*, *πιπραχότων*. *Vendidissent* esset *πιπρακότων*. MARKLAND.

Ibid. *Wolfius*, *cumque isti rursus alia vendidissent* : Immo, *cumque isti rursus alia omnia fecissent*, alia nempe, quam quae *plebiscito* *impe-*
rata fuerant. IVRIN.

Ibid. ΠΕΠΡΑΚΟΤΩΝ *Manutius* quoque et *Felicianus*. Vtraque sane lectio tolerabilis : licet aliquanto potior sit ea quam reiecit *Wolfius*. *Hauendo costoro altre cose in contrario fatte*. Ita *Ferro*. Admonendus es, Lector, istud αὐθις abesse ab *Harleiano*, et ΠΑΡ' ΑΥΤΟ τὸ *ψήφισμα* reperiri in *Man. Fel.* Editorum, et inter *MStos* in *Regg. α. s. η. Harl. Bodl. Obs. Ital.* TAYLOR.

Ibid. 10. *προσῆμιν*] ΠΡΟΣΗΙΕΙΝ *Ven.* ΠΡΟΣΗΙΕΙΜΕΝ, *Regg. α. s. et σχ. Aug.* item et *Harl.* TAYLOR.

Ibid. πολλοὶ] πολλοὶ ΜΟΙ συνίσασιν. *Lambin.* TAYLOR.

Ibid. 13. *ἀνηριθμῶσάμην*] Hic grassatur *Wolfius* contra *Codd.* *vnuerfos*. Nam in omnibus *ἀνηριθμῶσάμην*. TAYLOR.

Ibid. 15. *προήχασιν*] A *προάγω*. Dicunt etiam Attici *προαγνόχασιν*. WOLFIVS. MS. ζ. ΠΡΟΗΓΑΓΟΝ. Vid. praestantissimum *Jac. Phil. D'Oruillium* ad *Charit. Aphrodis.* III. 9. TAYLOR. *Not. ad Demosth. c. Aristogit.* I. pag. 467. l. 10. Tom. III. TAYLOR.

Ibid. 17. *μηδὲ ταῦτα παθῶν*] Lego ΤΑΥΤΑ, ut *Olynth.* I. WOLFIVS. Correcte etiam legunt *Codd.* s. ζ. TAYLOR.

Ibid. *μηδ' ἀναετωμένως κ. τ. λ.*] Consulatur *Cl. D'Oruillius* ad *Chariton. Aphrodis.* III. 9. TAYLOR.

Ibid. 18. *ὑποσχίσασιν*] *Exspectassent* καὶ ὑποσχίσασιν ΕΞ ΥΠΟΣΧΕΣΕΩΝ. Vid. pag. 124. l. 5, 6. MARKLAND.

Ibid. vlt. *παιρᾶσθαι συνδιαμνημονεύειν*] *Date operam ut una mecum memoriae infigatis*. *Wolfius*. Potius,

Potius, *date operam, ut una mecum memoria repetitis*. Agitur enim de verbis olim factis in Concone. IVRIN.

Pag. 122. l. 1. ἀν' ἀληθῆ λέγω] EI ἀληθῆ λέγω Cod. Reg. 1. Et modo pro ὑμῶν, ΥΜΑΞ MSS. α. et δ. Quasi hic locus ita esset intelligendus, sc. πάλιν ταῦτα τὰ πρῶτα λυπημένα ἐστὶν ὑμῶν. TAYLOR.

Ibid. 3. πρὶς] Faceere iubet Lambinus, tanquam minus necessarium. TAYLOR.

Ibid. ii ἀρεὰ ἡμφισθέται κ. τ. λ.] Sententia est: Aeschini imprimis et acta legationis renuncianda, et orationem Demosthenis in senatu habitam refutandam fuisse. Verum ille pollicitationibus illis maiorem iniiit a populo gratiam. WOLFIVS.

Ibid. 4. ἀπειχῶν] ΑΠΕΙΧΕΝ Reg. 1. ΑΠΕΣΘΗ. ζ. TAYLOR.

Ibid. 6. ὥσθ' ἀπαλαίας ὁ. λ. ὧ.] ἀντὶ τῷ, ἵππισται αὐτῷ ὥσως ἔχουσιν. WOLFIVS.

Ibid. Similiter scripsit infra, pag. 131. l. penult. Πρὸς τὸς παρὰ τῆς λόγους ὁμηγότας ὑμῶν ΛΑΒΩΝ ὁ Φιλοκράτης — Nonnulli Codd. hic ΛΑΘΩΝ. Sunt autem ex Regg. α. et δ. non sane contemnendi. "Nescio cui incidit ΛΑΧΩΝ," ait Vir doctissimus ad Chariton. III. 7. "non adeo necessarium. Alioqui obuia permutatio horum vocabulorum." TAYLOR.

Ibid. 10. ἀπειλογίζετο] Vtrum ἀπειλογίζετο ἐκ, an ἐκ τῶν περισευμένων ἀπέσισθαι διὸν ἢ τριῶν ἡμερῶν? WOLFIVS.

Ibid. F. ΤΗΕΑΟΓΙΖΕΤΟ. MARKLAND.

Ibid. Recte. Auctoribus et fideiussoribus etiam Harl. (ita tamen ut ἀπειλογ — sit illic a manu secunda) Bodl. et Reg. 1. Supputabat, computabat, intra triduum vos audituros ea quae maxime velletis fieri: Adeo strenue se munere suo esse defunctum. Tametsi et hunc sensum non inuite admittat Vox altera: Et nescio fane annon hic sit locus quem respexit Suidas v. Απολογίζομαι. TAYLOR.

Ibid. 11. μένοντας οἶκοι κ. τ. λ.] Dubito, an ea mente scripserit Demosthenes, ut ea quae hic sequuntur, Condicio esset ab Atheniensibus praestanda. Scil. Haec omnia vobis promitto, ea tamen lege, ut domi maneatis, etc. Ita quidem Wolfius: ita alii quoque interpretantur. Et est sententia fatis proba. Ego tamen semper aliter accepi: Nempe, curavi sedulo, ut omnia quae velletis, efficerentur, sine vestro labore, sumptu aut sollicitudine, μένοντας οἶκοι, καὶ ὃ ἐργαζομένους. TAYLOR.

Ibid. 15. τῶν βαλισάντων τὴν κατάληψιν] Ex Historia non constat: ac potius absurdum est Thebanos id consilii dedisse Phocensibus hostibus ut templum occuparent: sed cum ipsi pecunia egerent, Phocensibus anteuertere voluisse, cum fuerint posteriores. WOLFIVS. Consule Vhianum. TAYLOR.

Ibid. 16. διδάσκω] Putarem ΔΙΔΑΣΚΑΙ, quod (non διδάσκω) est docuisse. Alia ratio est τῷ ἀκούειν, quod mox sequitur. MARKLAND.

Ibid. antepen. χερέματα — ἐπικικηρύχαι.] Proclamare pecuniam contra aliquem proprie significat, siue is viuis adducatur ad supplicium, siue interficiatur. Q. Curtius, lib. 3. Darius mille talenta interfectori Alexandri daturum se pronunciari iusserat, id est, ἐπικικηρύχαι τῷ Αλιζάνδρῳ χίλια τάλαντα. WOLFIVS.

Ibid. Moneo ut conferantur quae habet Harpocratio v. Επικικηρύχαι, cum σχ. ad haec verba Demosthenis. Quod sane Scholium scitissime et solerter emendatur a viro doctissimo, Animadu. ad Aeschyl. I. 19. Interea de more isto et ritu proscribendi nonnulla habet non inscita aut iniucunda doctissimus H. Valesius ad Harpocratonem in voce, iterumque ad pag. 179. Notar. Mauffaci. Hominem tamen miror, qui in utroque loco existimare potuit, Thebanos hic caput Philippi, precio deuouisse. Non enim istius, sed Aeschinis, licitatum; siquid Ego videre possum. TAYLOR.

Ibid. αὐτῷ] ΑΥΤΩΙ. Vid. pag. 140. l. 12. vbi est, χερέμαθ' αὐτῷ. MARKLAND.

Ibid. χερέμαθ' αὐτῷ Cod. Ital. nostrique Ven. et Lind. TAYLOR.

Ibid. vlt. τὴν πρὸς τ. π.] F. ΔΙΑ τὴν πρὸς τὴν πόλιν. MARKLAND.

Ibid. Aliter sane insolentior videri posset Structura. Interea tamen vide quae mox adnotamus ad pag. 143. l. 1. TAYLOR.

Pag. 123. l. 1. καὶ λιγύλων] Ex Editione Luteciana, MSS. Aug. et Harl. Defunt in ceteris. TAYLOR.

Ibid. 4. εἶναι μέλοι καὶ διακημένον αὐτῷ] S. τὴν τῆς Εὐβοίας παραδόσιν. Sed puto legendum ΜΕΝΤΙ, esse quidem aliquid a se iam instructum et confectum. WOLFIVS.

Ibid. Rectius fortasse Ed. Benenati, cum Ald. Felician. Manut. Ven. Harl. εἶναι μέλοι καὶ ΑΛΛΟ διακημένον αὐτῷ, omisso τῷ post διακημένον. Et fortasse etiam rectius ΑΥΤΩΙ. Vir longe doctissimus

simus ad *Chariton. Aphrodis.* p. 36. veram lectionem esse reputat εἶναι μίσοι καὶ ἈΛΛΟ ΤΙ διωκόμενον αὐτῷ. Cod. *Aug.* εἶναι μίσοι ΤΙ καὶ ἈΛΛΟ διωκόμενον. TAYLOR.

Ibid. 5. καὶ γὰρ etc.] καὶ γὰρ οὐν τινὰς αὐτῷ φθονοῦν τῶν συμπερίσβειων. Ita verba ordinat Cod. *Harl.* Quod vix esset monitu dignum, nisi vt inde intelligeretur auctoritas quaedam accedere coniecturis *Lambini*, qui locum iuxta Cod. nostrum complanauit, cum in Edit. *Parisi.* pessime repraesentaretur. TAYLOR.

Ibid. 6. πῶ] Restitue mecum, ὑπὸ τῷ ἴδιῳ δ' ἔτω ΜΟΥ, καὶ παρεδήλω τὸν Ὄρωπον. Dixerat enim immediate *Aeschines*, quosdam e Collegis sibi inuidere, *adludens* proculdubio, sed tecte et tacite, ad *Demosthenem*. TAYLOR.

Ibid. 8. ταῦτά τε] ταῦτά ΜΕ καὶ ἴφην εἰδέναι. MARKLAND.

Ibid. 9. ἐπιειρώμην] καὶ ΑΜΑ ἐπιειρώμην Cod. *Reg.* 1. TAYLOR.

Ibid. 13. εἰκός τι παθεῖν] Plane effert *Aeschines* π. παραπερίσβ. p. 241. εἰκός τι ΠΡΑΓΜΑ πάσχειν δεῖν. MARKLAND.

Ibid. 17. ὑποκειμένον] Notatur legi et ΥΠΟΚΡΙΝΟΜΕΝΩΝ. Malim ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΩΝ. WOLFIVS.

Ibid. ΚΡΙΝΟΜΕΝΩΝ marg. *Parisi.* ΥΠΟΚΡΙΝΟΜΕΝΩΝ MSS. *Ald.* Et ita *Harl.* a manu prima. TAYLOR.

Ibid. οἱ δ' ἀνελίγοις ὅχλος — καλεφαίνω.] Ἐτίρωσις ἀριθμῶ, ἀντὶ τῷ, καλεφαίνω δὲ ὅχλοι μάτην καὶ βάσκανοι. WOLFIVS. Vid. Cl. *D'Orville* ad *Charit.* p. 596. TAYLOR.

Ibid. antepen. ὅχλος ἄλλως] Inutile istud ἄλλως valde mihi displicet: nec tamen prae manibus habeo quod reponam melius. Nisi Tu mauis ΟΛΩΣ. Codd. *Harl.* et *Reg.* α. ἈΛΛΟΣ. TAYLOR.

Pag. 124. l. 3. τῶν πεπραγμένων] τῶν πεπραγμένων, ἀπὶ τῆς καὶ δοκῆς lege. WOLFIVS. Nam edebatur δοκῆ. Quod cum *Wolfio* restituunt MSS. *Felician.* et *Bodl.* Vox autem ἀπὶ τῆς, quae ab omnibus abest, ex *Wolfiano* penu est ad sententiam suffarcinandam. Vide vt belle procedat Oratio in *Versione Etrusca*, sine isto adiumento: *Prima e principalmente, accioche a niun di voi, posciache m' harà vditto parlato, paia graue et esorbitante cosa, ch' io habbia accusate le amministrationi passate, e se ne marauigli, dicendo: e perche albora incontanente non ci diceui tu, e ci mostrauì queste*

cosa? Redonabit lector meus *Wolfio* praeclarissimum suum inuentum, τὸ ἀπὶ τῆς. TAYLOR.

Ibid. αὐτῇ] An ATTO? MARKLAND.

Ibid. 4. εἴτα τότε καὶ ἱλεγίς] μιμητικῶς. Hoc in Orat. περὶ Στεφάνου *Aeschini* ipse obliquit, quod non refragatus sibi fuerit societates, leges et bella suadenti. WOLFIVS.

Ibid. F. εἴτα ΤΟ, ΤΙ καὶ, etc. MARKLAND.

Ibid. Vel, εἴτα, ΤΙ τότε καὶ ἱλεγίς — θανμάζῃ. TAYLOR.

Ibid. 6. ἐκείνῳ] Melius fortasse cum *Regg.* α. δ. η. ἰφ' ΕΚΑΕΤΩΙ ποιοῦμαι τοὺν καίρων. TAYLOR.

Ibid. ἐξέλλω] Nescio an *Variae* sint *Lectio*nes, an *Glossae* potius, quas ex MSS. proferimus. ΕΞΕΚΡΟΥΟΝ *Reg.* 6. ΕΞΕΒΑΛΛΟΝ 7. ΕΞΕΛΑΒΟΝ (*viciose*, pro ἐξέβαλλον) καὶ ΕΞΕΚΡΟΥΟΥΝ *Ven.* Haec certe postrema glossam sapiunt et interpretationem. TAYLOR.

Ibid. 7. ἐπαγγελίαν] F. ΑΠΑΓΓΕΛΙΑΝ. Vid. pag. 133. l. 7. et passim. Infra l. 15. ὅσα ΑΠΗΓΓΕΙΑΕ πρὸς ὑμᾶς. MARKLAND.

Ibid. Nollem sane: et istam coniecturam, quae mihi cum viro eruditissimo communis erat, etiam nonnullis Codd. commendatam (sunt autem *Bodl.* marg. *Benenati* cum Editt. *Manut.* et *Felician.*) nunc penitus relicto. Voces, ἐποσχίσαι, l. 5. et ἐπαγγελίαν recte coniunguntur. Dixi nuper; neque eam sententiam muto. Licet nescius non sim, aliquando stare bene posse ΑΠΑΓΓΕΛΙΑΝ, etiam vbi vox ΥΠΟΕΞΕΞΕΙΣ simul sequatur, vt p. 133. l. 7. et, p. 139. l. 18. Iterumque p. 229. l. 12. et 13. Supra ad pag. 114. l. 12. TAYLOR.

Ibid. 9. συνθάσθαι] Anne distinguendum cum *Wolfio* Interprete, ἥνικα ἴδι, συνθάσθαι δικωλύθη; Sed non magni refert. TAYLOR.

Ibid. 11. θῆς] Forte legendum ΟΠΕΡ, vt adnotauit, qui Cod. *Italicum*, in *Wolfii* gratiam contulit. TAYLOR.

Ibid. 12. καὶ τότε] Forte delendum καὶ. MARKLAND.

Ibid. 13. περιβελήμην] περιβελήμην καὶ ὠχυρῶμην, ὥσπερ περιβέλημα καὶ ἀσφάλειαν ἔχουσα τὴν ἀπὶ τῆς. WOLFIVS.

Ibid. *Wolfius*, quam munitum. Potius, quam proiectum: quanto ante ceteros omnis praecipitatum. IVRIN.

Ibid. Mallem sane cum *Wolfio* interpretari, pace Viri doctissimi: et credo metaphoram a munitionibus esse deductam. Cum autem, ne id prae-

praetermittam. *Vlpiānus* vocabulum *πρωτοβλήμην* exponat *πρωτοβλήμην*, etc. id sane malim, quam *Suidas* et *Harpocrationis* interpretamentum amplecti, qui habent *πρωτοβλήμην*. Quod certe viciosum est. Adducitur hoc Comma ab iis in v. *Πρωτοβλήμην*. Adducitur etiam ter a *Prisciano*, et bis quidem in ead. pag. sc. col. 1175, 1176. sed in priore loco, errore membranarum. TAYLOR.

Ibid. 15. *ἢτα ἢ μὴ*] Ita lege. WOLFIVS. Debetur etiam Particula *ἢ* sinceritati boni Cod. Reg. a. TAYLOR.

Ibid. antepen. *ἔχει*] F. EIXE, vt *παρακλίσαι*. Sic in *Androt.* pag. 236. *ἃ ζῶλον πολὺν* EIXE *κὶ φιλομύριαν τῇ πόλει*. MARKLAND. Ita dedit *Benenatus*, inuitis tamen Codd. *Ven. Harl. Aug. Reg. a. Ital.* TAYLOR.

Ibid. penult. *τὴν τέτυ*] *διὰ τὴν αἰσχροκίρδιαν* EATTOY. *Ven. Lind. Ital. Obsop.* Quod notatu dignum iudicaui. TAYLOR.

Pag. 125. l. 6. *ἢθ' ἔτο*, *ἢππερ ὥσπερ ἔτο*] Delendum videtur τὸ EIHET, cum superuacaneum sit, praecedente *ἢ* in linea superiore, et insuper conturbet sententiam. IVRIN.

Ibid. Recte fane, et in ea mente semper fui. Contra tamen stat *Vlpiānus*, neque quidquam in MSS. praesidii. Aliquam tamen asperitatem tollunt probi MSS. *Harl. Aug. et Reg. a.* qui ita legunt, *ἢτοιήσας κέρειον*, OYTOS ΔΕ, *ἢππερ, ὥσπερ ἔτος* κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. 8. *ἢ γὰρ κ. τ. λ.*] Lubens consensio *Vlpiāno*, qui palam profitetur τὸτο τὸ *χωρίον* τῶν *ἀσάφων* εἶναι, atque illud etiam adiungo, posteaquam eius scholium pertractaui, esse τῶν *ἀσάφιστων*. Nam, consulto eo oraculo, vt verbis utar *Terentianis*,

Incertior sum multo quam dudum fui. TAYLOR.

Ibid. 11. *ἢδὲ πολλὰ δι'*] Sub. λόγῳ. Alii ἀντὶ τῷ, *πολλὰ γὰρ κὶ δι'*, *multum abest ut res ita se habeat.* WOLFIVS.

Ibid. Sic pag. 146. l. 9. et 183. l. penult. quod pag. 178. exprimitur per *ἢδ' ὁλίγω γὰρ δι'*, *multum abest*: vfitatissime *πολλὰ γὰρ κὶ δι'*. Sed mirum est, vnde *ἢδὲ πολλὰ δι'*, Locutio, vti videtur, Negatiua, tantundem valeret ac Affirmatiua, *πολλὰ γὰρ κὶ δι'*. Non possum soluere hunc nodum, nisi aliter distinguendo, *ἢ δὲ πολλὰ δι'*, *minime vero*: *multum abest*. Notandum enim est, in omnibus iis locis, vbi haec phrasis inuenitur, semper prae-

Vol. II.

ire negatiuam *ἢ*, vnde repetitio eiusdem vehementius *negat*. Sic pag. 146. *ΟΥ γὰρ ταῦτ' ἀντ' ἐκείνων γίγνεται*. *ΟΥ δὲ πολλὰ δι'*. Quod eodem recidit, quo istud in *Midian*. pag. 97. *ἔχει δ' ΟΥΧ ἔτω ταῦτα*. *ΟΥΔ' ἰγγύς*. MARKLAND.

Ibid. Rescribendum videtur, *ἢ πολλὰ γὰρ δι'*. IVRIN.

Ibid. 15. *πρὸς τὴν ἐμὴν ἀπαγγελίαν ἐψηφίσασθαι ἢ βυλῆ*] Ita lege. WOLFIVS.

Ibid. Recte, et vt Criticum decuit, noster *Wolffius* *ΑΠΑΓΓΕΛΙΑΝ* pro *ἀπαγγελίαν* reuocauit, quod erat ex prelo *Aldino* et *Luteciano*. Cum *Wolffio*, *Bodl. Reg. a.* et *Harl.* Attamen *Vlpiānum* video aliter sentire. Interea *Wolffius* non eo acumine reddidit, quo restituit: *quod me referente factum est*. Nequaquam. Hoc enim erat istius hominis, cuius testimonio iam est vsurus, τὴν *γερὰ ψαλῆ* scil. Istius enim erat *referre* ad Senatum, qui Decretum apud se habebat scriptum, paratumque, quod eorum suffragiis confirmari voluit — et in acta referri. Quod dicit hic *Demosthenes*, est huiusmodi: *Profer S. Ctum, quod factum est eo tempore, vbi Ego legationem renunciaui, atque etiam hominis istius testimonium*, quo referente, factum est id S. Ctum. TAYLOR.

Ibid. 17. *ἢ' ἰδὲθ'*] Verba sic ordina, *ἢα ἰδὲθτε*, ὅτι ἰγὰ τὴν ἀφίσταμαι τῶν *παραγμίων*, sc. τοῖς *συμπρίσσεισι*, *σιγήσας ἢδὲ τότε*. WOLFIVS.

Ibid. Delendum vltimum istud *ἢδὲ*. Vnde, et quare adderetur, obuium est. Praecessit nempe *ἢδὲ τότε*: putabant igitur *ἢδὲ τὴν* sequi oportere. MARKLAND.

Ibid. Postulare videtur sententia, vt rescribamus, *ἢδὲ TOT' ΕΣΙΓΗΣΑ*. IVRIN.

Ibid. Cod. *Harl.* et aliquatenus *Lind.* et *Aug.* fauent interpretationi et notulae *Wolffii*: ὅτι ἰγὰ μὴ ΟΥ τότε *σιγήσας*, τὴν *MEN* ἀφίσταμαι τῶν *παραγμίων*. Porro vltimum istud negatiuum neque agnoscunt *Wolffii*, neque aliorum plurimorum Editiones. Primus, credo, inuexit *Benenatus*. TAYLOR.

Ibid. 18. *κατηγόρων*] Verbum augetur, non Praepositio: quamvis *ἀγορεύω*, non *ἀγορεύω*, dicatur, vnde fit *κατηγόριον*. WOLFIVS.

Ibid. antepen. *προσώρων*] *Ald.* habuit *προσώρων* cum *Benenato*. Mecum *Regg. a. C. d. Obsop. Ital. Askew.* TAYLOR.

Pag. 126. l. 1. *φῆσι*] *ΦΗΣΕΙ* rectius *Regg. a. i. Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

Ss

Ibid.

Ibid. ἐπὶ Τιμαγόρῃ] Hic legatus Artaxerxe adorato multis muneribus donatus est. Vide *Suidam*. WOLFIVS.

Ibid. De hoc Timagora vide *Plutarch.* in *Pelopida*, et in *Artaxerxe*. PALMER.

Ibid. 10. ταύτης τῆς ἀτιμίας] F. THE ATYTHE ἀτιμίας. MARKLAND.

Ibid. 15. τῷ δὲ μηδὲν κ. τ. λ.] Sequitur δόξει κοινωνεῖν. Est Ἀντίπρωσις, ἀντὶ τῷ, ὃ δὲ μηδὲν αὐτῷ συνειδώς — δόξει. Ac potius, lapsus memoriae, ex eo quod antecessit τῷ μὲν ἡδικοῦσι σιγᾷ ἐξήκει. Nisi forte sit locus hic mendosus. WOLFIVS.

Ibid. Sana non sunt: sed opinor *Demosthenem* scripsisse, τῷ δὲ μηδὲν αὐτῷ συνειδότι δεινόν, ΔΕΙΝΟΝ, εἰ σιγῇ, ποιητῶν καὶ δεινῶν ἔργων ΔΟΞΑΙ κοινωνεῖν τῷ σιωπῆσαι. Non repugnabo tamen, si velis eiciere prius illud δεινόν. Vtunque sensus erit: Sonti satis erat tacere: at infanti gravis erat tacere, cum ex ipso silentio futurum erat, ut videretur particeps culpa. IVRIN.

Ibid. δεινόν] δεινόν ΕΙΣΗΙΕΙ εἰ σιγῇ — ΔΟΞΕΙΝ (vel ΔΟΞΑΙ) κοινωνεῖν. *Lambin.* Iam autem pro δεινόν εἰ σιγῇ, Cod. *Aug.* ΕΙΣΗΙΕΙ, εἰ σιγῇ. Forte, τῷ δὲ μηδὲν αὐτῷ συνειδότι δεινόν ΕΙΗ, εἰ σιγῇ, ποιητῶν — ἔργων δόξαι κοινωνεῖν, τῷ σιωπῆσαι. Vel fortasse, in hac inconstantia scribendi, voces εἰ σιγῇ irrepsisse poterant ex marginali glossa τῷ, τῷ σιωπῆσαι. Vtunque verba ordinantur, sensus periodi est satis manifestus. TAYLOR.

Ibid. 17. τῷ σιωπῆσαι] F. κοινωνεῖν ΤΟ σιωπῆσαι. MARKLAND.

Ibid. penult. ἢ γὰρ τὸ το πρῶτον] F. ΤΟ πρῶτον, vt pag. 213. l. 2. καὶ τὸ τ' ἔστι τῶν ἐγκλημάτων ΤΟ πρῶτον. MARKLAND.

Pag. 127. l. 2. δόξαι.] ΔΟΞΗ *Aug. Harl.* ΔΟΞΕΙ α. α. TAYLOR.

Ibid. ἄμα ἀκύν] ἄμα ΥΜΑΣ ἀκύν. MARKLAND.

Ibid. ἄμα ἀκύν ΣΥΝΕΒΗ *Ven. Harl.* Et in eorum priore etiam, aliter, Α ἀκύν ΣΥΝΕΒΗ: atque etiam ἀκύν συνέβη, suppresso isto ἄμα: Quae sane varietas non est negligenda. TAYLOR.

Ibid. 3. πρὸς δὲ τέτοις] Malim πρὸς ΔΗ τέτοις. Alioqui erit ἀναλαπρόδοις. WOLFIVS.

Ibid. 7. αὐτῷ] ΑΥΤΩΙ. Vid. pag. 140. l. 12. MARKLAND. Χρημαθ' ΕΑΥΤΩΙ *Ital. Ven.* TAYLOR.

Ibid. 10. τινός] Alii ΤΕΝΕ, πάνθ' ὅσα ΒΟΥΛΕΣΘΕ. WOLFIVS.

Ibid. An ΜΕΧΡΙ τινός? MARKLAND. Pro τινός Cod. *Reg. a.* habet ΤΙΝΑΣ. TAYLOR.

Ibid. 17. ΑΛΙΣ] Ita Cod. *Aug.* Alii ΑΛΙΣ, accentu ad penult. retracto: ΑΛΕΑΣ legit *Harperatio*, cum hunc locum laudat. Vide quae dixit *Maussacus* de ea re, atque de hoc populo. TAYLOR.

Ibid. antepen. ὅπῃ] ΠΕΠΙ *Lind.* et *Ven.* Quod rectius. Vti infra p. 128. l. 11. Vbi similiter ΠΕΠΙ *Codd.* plurimorum auctoritatem habet, et locum habet in Textu, quem et hic quoque occupare debuit. TAYLOR.

Ibid. Φωκίων ἢ Θεσπίων] Post recitatam epistolam Philippi, p. 128. l. 10. vbi eadem repetuntur, (et repeti solent quae praemittebantur: nam in vno loco praedicat quae erant ab Epistola expectanda, in altero admonet ea evenisse quae praedixerat) in eo, inquam, loco, nihil reperimus de *Thespensibus*, verum verba Oratoris sunt, περὶ ΘΗΒΑΙΩΝ ἢ Φωκίων, ἢ τῶν ἄλλων, ὃν ἔτ' ἀπύγχι πρὸς ὑμᾶς, ἐδὲ γέρ. Plane vt in hoc loco, verbis iisdem. Et recte sane. Nam in tota hac Tragoedia Thespenses secundarum tantum partium erant: primas vtique agebant Phocenses et Thebani. Quibus, fat scio, benevolus lector postliminium dabit. Similiter peccatum est infra, pag. 150. l. 12. Vbi vide *Lambinum*. TAYLOR.

Ibid. penult. ἀλλ' ἐδὲ μικρὸν] Τὸ ΑΛΛ' παρ' ἐλπίς ἐμφανικῶς. WOLFIVS.

Pag. 128. l. 5. ἐβόλαιο] ΕΒΟΥΛΕΥΕΤΟ *Regg. a. d.* TAYLOR.

Ibid. 6. ἐχρήσ] ΕΧΟΙΤΕ *Harl. Reg. a.* TAYLOR.

Ibid. 7. τοῖς] F. ΕΝ τοῖς, vt ΕΝ ἐπιστολῇ. MARKLAND.

Ibid. τέτων ὄντων] Forte, ΕΝΟΝΤΩΝ τοῖς παρ' ἐκείνους, sc. λόγοις ἢ ἔργοις. Alioqui duriuscula fuerit Ellipsis. WOLFIVS.

Ibid. Idem alibi coniecerat, ΩΣ παρ' ἐκείνους τέτων ὄντων. ΕΝΟΝΤΩΝ quidem omnes fere scripti: *Ven. Harl. Cant. Bodl. Lind. Ital. Aug.* et ex *Regg. a. i.* Quorum plerique ΤΩΝ παρ' ἐκείνους κ. τ. λ. Ad has voces τέτων ὄντων adnotatur in *Exempl. Altemps.* 10. τῶν πρὸς ἑαυτῶν. TAYLOR.

Ibid. 9. καὶ σκοπεῖθ' ὅτι] Num ita se illa habent, vt ego exposui. Malim, καὶ σκοπεῖται, Εἰ τῶν. WOLFIVS.

Ibid. 12. ἐδὲ γέρ.] Sic et *Aristophanes* [*Plut. y. 17.*] ἀντὶ τῷ, μηδὲ τελευτήσαντος προσίγαψι. WOLFIVS.

Ibid. 15. τέτῃς] τὴς περιστοιχίας. WOLFIVS. Ibid.

Ibid. 16. ἀνάστατο.] ANΑΣΠΑΣΤΟΣ *Ven. Ask. marg. Benen. Ital. Obsop. et MSS. Manus. et Felician.*, sed praeter rem. "Ανάσπαστο," inquit Vir longe celeberrimus ad *Chariton. Aphrodis.* "III. 7. ferri posset, si non de Ciuibus iam praecessisset ἐξελίλαστο. Quare ἀνάστατο, vt in p. 230. [huius Edit.] legitur ἀνάστατο χώρα, praetulerim : vt apud *Sophocl. Trachin.* 244." A contraria tamen parte omnino stat *Valesius*, pag. *Animadu. ad Maussacum*, 212. Vbi contendit Halum euerfam non fuisse, sed traditam Pharfaliis, eiusque Incolas abductos et in seruitutem redactos. Talis vocari solere ἀνασπάσας multis et luculentis confirmat testimoniiis Vir ille eruditissimus. Optauerim adductum esse vel vnicum saltem locum, vbi παλις, Vrbs ipsa, aut Χώρα, ANΑΣΠΑΣΤΟΣ dicitur. TAYLOR.

Ibid. vlt. ἀφαιρέμενο.] Malim, etiam tacitis Exemplaribus, ΥΦΑΙΡΟΥΜΕΝΟΣ: quoniam fraude magis quam vi haec geri video. TAYLOR.

Pag. 129. l. 1. Plane delendum videtur ΓΑΡ. IVRIN. Vt in *Bodl.* deprehendi. TAYLOR.

Ibid. γράψας] F. ΕΓΓΡΑΨΑΣ, vt pag. 131. l. vlt. MARKLAND.

Ibid. 4. δι] Abundat δι, vt in *Midian.* p. 123. l. 5. Nisi hic legendum ΗΔΗ, vt pag. 142. l. 2. Quod verius puto. MARKLAND. Vel ΔΗ cum emphasi bene nota: γινούσας ΔΗ τῆς συμμαχίας — is, constata demum ea, quam dixi, societate — Atque ita video in *Bodl.* et *Ital.* Desideratur quidem ΔΕ in *Harl. Lind. et Regg. a. C. d. i. n.* TAYLOR.

Ibid. 5. δὲ ὁ αὐτὸς ὑπὸσχάτο.] S. αἰδύμ. Se nescire quidnam promiserit. Hoc est, negat se quicquam esse pollicitum Atheniensibus. Hoc malo, quam, negat se scire id quod vobis promissit. Videatur enim ad Philippum ὑποδύκω, non ad Demosthenem ἀποφασίζω, referendum. WOLFIVS.

Ibid. Wolfius, neque quicquam promississe. Minime ad mentem Demosthenis, qui hunc in modum intelligendus est: ait se nescire, qua in re vobis gratum facere possit, ne illud quidem excipiens, quod ipse promiserat. IVRIN.

Ibid. Distinguendum — τί ἀν' ποιῶν χάρι-εαίσο. Οὐδ' ὁ αὐτὸς ὑπὸσχάτο; τὸτο γὰρ ἔστι δη-λονότι etc. neque scire se quae se vobis gratificetur. Quid? (inquit Orator indignabundus) nesciuit quod ipse promiserat? Fieri certe non potest, vt hoc nesciret, nisi vobis illuderet. Par istud, et eiusdem caloris in *Leptin.* pag. 60. μὴδ' ἀν' ταῦτοί τι-τες γίνονται, Διερύνη; MARKLAND.

Ibid. 6. δὲ γράψας] Πότις, φιλί, πῶς, ἢ Αἰσχίνης; WOLFIVS.

Ibid. Codd. complures, quasi fere caue, vt a Wolfi dubitatione, non ἔτο, sed ΟΥΤΩΣ, vel ὅτω. ὅτι ΟΥΤΩ ΤΟΤΕ ἔγραψα. α. C. d. Δ. ἔγ. *Ven.* ὅτι ταῦθ' ΟΥΤΩ ΤΟΤΕ ἔγραψα. *Harl.* TAYLOR.

Ibid. 7. ἰδίδε.] Potius ita mecum: λίγι μοι — αὐτὸ τὸτο. Ἐνθίδε λίγι. *Begin at th's place.* Non enim totae literae Philippi iam perlectae erant, sed earum particula. Sequitur enim, ΕΞ ΕΠΙ-ΣΤΟΛΗΣ. Simile occurrit in ea *Aesebinis*, quae a *Ctesiphontem* est, pag. 404. l. 1. cum particulam ex psephismate excerpi et a Scriba legi voluit, ὅτι δ' ἀληθῆ λίγι, ἀφίλων τὸν κόμπον — ἐκ τῆ ψηφί-σμαθ, ἀνὰ γῶν, ἐ τῷ κλίματ' ἀφαι — *Istud membrum decreti attinge; vbi continetur Fraus et Impostura hominis, ceteris omis.* E contrario, vbi Scriba non exciperet, sed totum continuo recitaret, ibi dicitur, φέρι — τὴν ἐπιτολὴν τῆς τῷ Φιλίππου, καὶ ΛΕΓΕ ΕΦΕΣΗΣ. De *Coron.* p. 495. l. 3. Et dixerat paulo superius, παρὲ πάντων ἐγὼ καθίκατον ΕΦΕΣΗΣ, καὶ ἔδιν' ἰκὼν παραλίφω. Non tantum iuxta ordinem et seriem, quantum, continuo: perpetuo tenore: ab initio usque ad finem. TAYLOR.

Ibid. 11. ἰὰν δ' ὑμῖς λίγητι κ. τ. λ.] Totam fere hanc periodum male vertit Interpres. Sensus est, quod si vos cum certiore feceritis, sc. quibus in rebus ciuitati gratum facere possit, se ea facturum, quae sibi nec pudori nec dedecori futura sint, ad has excusationes confugiens, vt etiam si vobis animum inducat ad aliquid proferendum et postulandum, hunc receptum sibi relinquat. IVRIN.

Ibid. 12. αὐτῷ] SCR. ΑΥΤΩ; sibi. MARKLAND.

Ibid. 13. καὶ ἄρα ἰππὶ τί τι.] Sub. ὁ Φίλιππος. Sin τὸ ἰππὶ vna vox numeri pluralis fuerit, pro, et ipse dixerit, reponere, etsi sane et dixeritis aliquid, vt ad pollicendum adducti fueritis. Sed prior sententia magis mihi probatur. WOLFIVS.

Ibid. F. ΕΙΠΗΙ ΤΙ, καὶ ΠΡΟΑΧΘΗΙ ΥΜΙΝ ἰ-παγσίλασθαι, etc. Etiam si aliquid certi dicat, et eo procedat, vt polliceatur vobis, etc. Vulgata est ab Interpolatione. Cum enim facili aberratione scriptum fuisset ἰππὶ τί, pro ἰππὶ τι, iam necesse erat, vt παρὰ χθὲν mutaretur in παρὰ χθὲν, et ὑμῶν in ὑμῖς. MARKLAND.

Ibid. Iuxta mentem et interpretationem Scholiastae, quem aliquoties iuuabit in consilium adhibere, minimā arte, aut fiduculis opus erit ad sanum

fanum ^f ansu ex his verbis eliciendum. Επαγγίλασθαι enim, ut pluribus ostendi ad pag. 114. l. 12. aliquando est, *rogare* aut *postulare*. Atque ita] sic exponit *Vlpianus*. Επαγγίλασθαι] ἀντὶ τοῦ ΑΓΓΗΕΑΙ. Vide ergo: *Philippus ait* (pene cum *se* ruulo Terentiano), *Aliquid inuenite modo, Athe-¹ nenses, quod ametis: utilitatem in ea re faciam ut cognoscatis meam. Quod si vos ea oratione delin-² niti adducamini, ut aliquid ab eo re vera peteretis, protinus sibi perfugium quaerit: vobis autem nihil nisi illud relictum — Quo promissa cadunt! Et profecto cum exemplaribus, quae sunt praestantiora, totam hanc periodum reformo: — εἰς ταύτας τὰς προφάσεις ΚΑΤΑΦΕΥΓΕΙ, ΙΝΑ, κἂν ἄρα εἴπητέ τι, καὶ προαχθῇτε ὑμῖς ἐπαγγίλασθαι, ἀναχώρησιν ΕΑΥΤΩΙ ΚΑΤΑΛΕΙΠΗΙ. TAYLOR.*

Ibid. 14. παραχρῆμα — ἰσθῆς] Haec nonnullis Glossam forte sapere posse videantur: Mihi quidem emphasin non mediocrem continere. Neque tamen interea significationem habent plane identicam, ut bene exposuit *Wolfius* in sua interpretatione. TAYLOR.

Ibid. 16. εἰ μὴ Θισπιάι — καὶ τὸ Θεαῖος — ἀφείλετο] ἀντὶ τοῦ ἀφείλοιο. Retulit καθ' ὑπόθεσιν verbum ad postremam clausulam. WOLFIVS.

Pag. 130. l. 1. πλὴν εἶναι μὴδὲν] ut nec — quidquam proficerent. WOLFIVS. Inficetissime, quod vnquam vidi. Dixi ad *Aristocrateam*, Tom. III. pag. 281. l. 2. TAYLOR.

Ibid. παρα τὸ προαισθίσθαι] Legendum opinor παρα τοῦ, vel ΔΙΑ τὸ. IVRIN. Minime. Τὸ ΠΑΡΑ in hoc loco, ut frequenter, vim habet τοῦ ΔΙΑ. TAYLOR.

Ibid. 2. ἔτι ἐμίλλει] Sc. ὁ Φίλιππος ταῦτα ποιήσειν. WOLFIVS.

Ibid. 3. ἔτ' ἔλπισεν ἔτε. Sc. ὁ Αἰσχίνης. WOLFIVS.

Ibid. Sensus et Lingua, opinor, volunt, ἀλλ' ἔτι ἐμίλλειν ΑΥΤΟΣ, (vel ΕΚΕΙΝΟΣ) ἔτ' ἔβουλόθη ταῦτ', ἔτ' ἔλπισεν ἔτε. Sed neque facturus erat ille (sc. Philippus), neque haec voluit, nec speravit hic, sc. Aeschines: ἐμίλλει, nempe ποιήσειν. MARKLAND.

Ibid. 7. ἰσπαθῆτο] *Vlpiani* glossae, quae hic est melioris notae, coniunge *Etym. M.* 384. 44. *Harporocr.* et *Suid.* in v. Εσπαθῆτο. Confer etiam *Cl. Albert.* ad 1. *Timoth.* v. 6. et *Illustriff. Ezechb.* *Spanheim* ad *Aristoph. Nub.* §. 55. Cod. *Aug.* servavit hocce scholiolum: sc. ἰσπαθῆτο] ὑφαίνω,

καί σκευάζω, καί καταψιλύνω. I. ΚΑΤΕΔΑΥΤΙ. ΑΕΥΕΤΟ. TAYLOR.

Ibid. 9. εἰδὼς ὅτι ψεύδεται κ. τ. λ.] Est proluxa Επιμολή, qualem et supra notavi. Απόδοσις prioris membri, siue προτάσεως, quae est, εἰδὼς ὅτι ψεύδεται, sequitur his verbis, ἐκ τούτων ἐν τι-
κμαιρόμενος [l. 14.] mutato participio, et addito ὅν. Huc illud *Ciceronis* II. de *Orat.* pertinere puto: *Quum Demosthenis spiritus esset angustior, tantum continenda anima in dicendo est affectus, ut una continuatione verborum, id quod eius scripta declarant, binas ei contentiones vocis et remissiones continerentur.* Sed quis scit, an ita locutus sit, ut scripsit? WOLFIVS.

Ibid. 17. ταῦτα ἔτι οἶδα, ἔτι κοινῶν] S. τέτων. Verba diuersae Constructionis coniuncta eodem casu. Nam τὸ κοινῶν Dativus et Genitivus fere iungitur, ut in *Aristogit.* μηδὲνα μηδινὸς τέτῳ κοινῶν. Illud autem, κοινῶν κοινῶν communis Atticismus est, non propria verbi constructio. Mox [l. antepen.] ταχίως δὲ, et [l. penult.] καὶ ὅπως γι, ὃ ἀνδρὶς. WOLFIVS.

Ibid. antepen. ταχίως] Pro ταχίως, ΤΡΑΧΕΩΣ MS. Quam ego veram lectionem esse puto. Est enim referendum ad sequens participium σχόντων, *aspere, acerbè ferentibus vobis*, etc. Proclivius autem lapsus librarii fuit ex ταχίως in ταχίως, vnica omissa litera ε. OBSOP. γε. ΤΡΑΧΕΩΣ marg. *Altemps. Ask.* TAYLOR.

Pag. 131. l. 7. ἀκῶσαι μὲν γὰρ etc.] In tribus Editionibus Conuersionis meae sic legitur: *Hic enim orationis ordo perquam opportunus est. Quae verba nescio quomodo irreperint in eorum locum, quae sunt in Graeco: nam obiter quidem auditu sane praeclarum est; sed siquis etc.* Nisi forte in Veneta Editione *Feliciani*, quam nunc ad manum non habeo, scriptum fuit, αὐτὴ γὰρ ἡ τάξις τοῦ λόγου πάνυ καλῶς ἔχει. Sic enim lego pro παγκάλως. Sed *Heruagiana* vetus magis probatur. WOLFIVS. ΠΑΝΤ ΚΑΛΩΣ plerique e nostris. TAYLOR.

Ibid. 9. συλλογίσηται] Ita recte reposuit *Wolfius*, et coniecit *Lambinus*, pro ΣΥΛΛΟΓΗΕΝΤΑΙ Parisiensium. *Vlpianus* enim modo, ἐκ τῶν χρέων βέλεται ΣΥΛΛΟΓΙΣΘΑΙ τὴν ἀπόδειξιν. TAYLOR.

Ibid. 14. καὶ τοῖς ἰγγόνις] M. ΕΚΓΟΝΟΙΣ. Et si non adeo multum interest. WOLFIVS.

Ibid. ἰγγόνις *Benenatus*, et Editi: Codd. tamen α. i. d. *Ask. Lind. Obsop. Harl.* et MSS. *Felician.*

διητόν — γράφοντες ἐξήντην, ἀθάνατον συνθήκην κατὰ τῆς πόλεως ἀσχύνην κ. τ. λ. *Vos, ubi cum viro mortali pacem decerneretis, immortale ciuitatis vestrae opprobrium pacisci* — πῶς ἔχ' ἀναιδέων ἐς; confirmat hoc vis et vehementia totius periodi. TAYLOR.

Ibid. 15. τὸς χρόνους λογιῶμαι] Calculus hic lectorem meum non morabitur, si subnectam Calendarium Attici particulam, resque a *Demosthene* relatas, in ea quasi tabella pictas.

- I. Πρώτη Ἰσαμίν.
- II. Διυτίρα.
- III. Τρίτη.
- IV. Τετάρτη.
- V. Πέμπτη.
- VI. Ἑκτη.
- VII. Ἑβδόμη.
- VIII. Ογδόη.
- IX. Ἐνάτη.
- X. Δεκάτη.
- XI. Πρώτη Μισθύν®, vel ἐπὶ Δίκα.
- XII. Διυτίρα.
- XIII. Τρίτη. Reuerſi Athenas Legati. *Demosth.* pag. 134. l. penult.
- XIV. Τετάρτη.
- XV. Πέμπτη.
- XVI. Ἑκτη. Senatus habitus. Id. 135. 4. Renunciatur Legatio.
- XVII. Ἑβδόμη.
- XVIII. Ογδόη.
- XIX. Ἐνάτη.
- XX. Εἰκάς. Hoc die ponit *Demosthenes* decreta Atheniensium renunciari potuisse Phocensibus. 135. 8.
- XXI. Δεκάτη Φθινόγον®.
- XXII. Ἐνάτη.
- XXIII. Ογδόη. Foedus. Interitus Phocensium. 135. 10, 11.
- XXIV. Ἑβδόμη.
- XXV. Ἑκτη.
- XXVI. Πέμπτη.
- XXVII. Τετάρτη. Senatus in Piraeo. Auditur Athenis Clades Phocensium. 135. 12.
- XXVIII. Τρίτη.
- XXIX. Διυτίρα.
- XXX. Ἐν καὶ Νία.

Vir doctissimus *Vincent. Contarenius* huic rei impendit *Variar. suarum Lectionum* Cap. XVII^{um}. quem iuuabit consulere, cum ob rationes tem-

poris probe subductas, tum quod historiam huius Orationis in initio Capitis breuiter et luculente describit. Adde eruditissimum Virum, *Edoard. Corſinium* in *Fastis Attic.* Dissert. II. n. XV. TAYLOR.

Ibid. 18. τρεῖς μῆνας ὅλως] Ita infra pag. 168. l. 14. τρεῖς μῆνας ὈΛΟΥΕ ἀποδημῶσαις, Et *De Cor.* 480. 9. οἱ χρετοὶ πρίσθεις ὅτοι καθῆτο ἐν Μακεδονίᾳ τρεῖς ὈΛΟΥΕ μῆνας. Quod si, vt certissime constat, peregre profecti sunt Legati post diem tertium *Munychionis* (sit v. g. *Martius* Mensis. Et ita est praeterpropter) redierunt die 13to. *Scirrhoborionis* (vel *Maii*) errat Noster in calculo. Sed in his rebus non exspectamus rigorem supputationis: licet Vox ὅλως, *totos*, id expectare permittat. Sufficit, si fuerit bimestre spacium, et quod excurrit. Venia ea facile conceditur, praesertim si amplificandi studio id ab Oratore dicitur. Vid. *Contaren.* l. c. TAYLOR.

Ibid. penult. τρίτη ἐπὶ Δίκα] Ita edidimus, moti auctoritate *Bodl.* et *Reg. a.* non δεκάτη, vt alii repraesentant. Modo dixerat, eadem ratione, ἐνάτη ἐπὶ Δίκα: quanquam et ibi obtinet apud vetusta quaedam exemplaria, vti *C. i.* ἐνάτη ἐπὶ δεκάτη. Sed corrupte, vt arbitror, et contra communem vsum scribendi. Et similiter infra p. 135. l. 4. τῇ ἑκτῇ ἐπὶ δεκάτῃ *Codd. C. d. i.* TAYLOR.

Pag. 135. l. 5. συμπίαῖα] τῇ συμπίῃ ἡμέρᾳ τοῖς Φωκίῳσιν ἀπαγγίλθαι. Post [141. i.] dicit εἰς τὴν γιγνῶσιν ἡμέραι μόναι, ἐν αἷς δὲ ἀπαγγίλῃ τὰ ψυδῇ, ὑμῖς ἐπισύστασι, οἱ Φωκίῳς ἐπὶ τοῖς, ἐν δὲ καὶ ἰαυτῶς, ἀπώλοισι. Sic autem numerabis 16, 17, 18, 19, 20. WOLFIVS.

Ibid. 7. καὶ ἐν αὐτοῖς] Verba sic ordina, καὶ ἐν ἐπιμολίς αὐτοῖς εἰδῖναι, καὶ τί ἀπαγγίλῃσιν ὅτοι, καὶ τί ὑμῖς ψηφισθεῖ. WOLFIVS.

Ibid. 9. ὅτῃ τῷ τῷ δεκάτῃ] Non ea, quam *ἐκάδα* modo dixit, sed a tempore habitae Concionis. Retro autem numerat *Demosthenes* (vt opinor) vt ostendat breuissimum tempus intercessisse inter pollicitationes *Aeschinis*, et Phocense excidium. WOLFIVS.

Ibid. Minime gentium. Progreditur noster in numerando ea quae euenerunt post diem vigesimum. Id quod fiebat apud Atheniensis ordine retrogrado. Quod quanquam plurimis notum est, non tamen grauabor verba *Vlpiani* ad hunc locum exscribere. Εἴτα, id est, post diem vigesimum, λοιπὸν ἐκ τῆς πρώτης καὶ ἐκάδῃ. ΕΞ ΥΠΟ-ΣΤΡΟΦΗΣ λίγοντις τῇ πρώτῃ ἐκάδῃ, (corrigere

τῇ πρώτῃ ΚΑΙ ἑκάδα), δικάτη, καὶ τῇ δευτέρῃ ἑκάδα (iterum corrige), ἑνάτη, καὶ τῇ τρίτῃ ἑκάδα (iterum) ὀγδόη, καὶ ὁμοίως ὅπως ἕως τῆς τριακάδης. Iam ab hoc computo recens ita *Demosthenem* eris interpretaturus. *Scirrhophorionis dies vigesimus*: *Postridie vigesimus primus* (Attico computo, δικάτη sc. μῆδος φθινόβοι, cursu retrogrado) deinde *vigesimus secundus*, *tertius*: eo die factum est *fordus*. Concordat Interpretatio Etrusca: *Aventi adunque pogniamo* — *Seguano poi i vent'uno, i ventidua, i ventitre*. Et similiter in sequentibus. Miror haec tam protritā non vidisse *Wolfium*. Et qui haec non viderit, nae ille de tota hac supputatione et calculo *Demosthenis* nihil omnino intelliget. Ergo l. 12. *τετράδι φθινόβοι*. Tu interpreteris *dies mensis vigesimo septimo*: non decimo quarto. et l. 16. *ὀγδὼν ἰσδόμην ἑκτὴν πρίμην τετράς*, ita expones, *Dies Scirrhophorionis vigesimus tertius — quartus — quintus — sextus — septimus*, vel, *τετράς φθινόβοι*. Interuallum nimirum dierum quinque, quo sane vtrique contigit, vt et ea quae Athenis gesta essent, rescirent Phocenses, et quae in Phocide, renunciarentur Athenis. TAYLOR.

Ibid. 10. *ταύτη ἰγίγιστο αἱ σπονδαί*] Sub. τῶν Φωκίων πρὸς Φίλιππον τῇ ὀγδὼν ἡμέρᾳ μετὰ τὴν Αἰθήνησιν ἑκκλησίαν, hoc est, 24to Maii, qui est ἡ τετράς φθινόβοι, vel, ἡ τετάρτη ἐπὶ ἑκάδι, vel, ἡ ἰσδόμη φθινόβοι. Sin a tempore supputes, quo Phocenses Atheniensē Concionem cognouerunt, decimus inde dies erit 30^{mus} Maii, nonus, 29^{mus}, octauus, 28^{mus}. Ego dubitationem meam fateor. WOLFIVS.

Ibid. Qui ea legerit quae modo adnotaui, eum de hoc loco *dubitare* non sinam. TAYLOR.

Ibid. 11. *τῇ τῷτο δῆλον*] ἀντὶ τῷ, τινὲς σημείω. WOLFIVS.

Ibid. 12. *τῇ τετράδι φθινόβοι*] τῇ εἰκοστῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ Σκιρροφοριῶν. *Τετράς* hic non significat quartam lunam, de qua Prouerbiū, τῇ τετράδι γιγνόναι, sed simpliciter, τὴν τετάρτην μετὰ τὴν ἑκάδα, nisi forte a trigesimo die mensis sit retro numerandum. Ita cadet ἡ τετράς in 27^{mu} Maii, nec erit ἡ τετάρτη φθινόβοι. Fuit et ἡ τετράς ἱεραμῖν, Mercurio sacra, id est, quartus cuiusque mensis dies, seu pridie Nonas. Nomina illa Decuriarum Mensis, ἱεραμῖν — μεσσηνῖν — φθινόβοι, ἀπριλῖν, ἡ λῆγοις, satis nota sunt. *Vlpiani* autem huius loci Enarratio corrupta, et Supputatio haec obscura est, quod

non satis constat, mihi quidem, vnde, aut cur, ordiatur ad hunc modum. Qua de ratione etiam in Orat. περὶ Συμμοριῶν sum conquestus. καὶ ἵσως πανόργημά τι ζητορεῖν τῇ συγχύσει τῶν ἀριθμῶν ἰμωλαίου. WOLFIVS.

Ibid. in Πιραεῖ] Alias ἡ Πιρᾶς locus Concionum fuit. Nunc in Piraeo portu, a quo vtiq̄ue naualia non longe abfuerunt. WOLFIVS.

Ibid. 16. *ὀγδὼν τοῖσιν*] S. φθινόβοι. Hoc est, 23. 24. 25. 26. WOLFIVS. Aliquando expergiscitur bonus Homo, et ad se redit. TAYLOR.

Ibid. 17. *τετράς*] Si τετάρτη φθινόβοι, est 27. Sin τετράς, ἡ τετάρτη ἐπὶ ἑκάδι, 24. WOLFIVS.

Ibid. αὐτῷ] Sc. τὸ πρῶγμα. *Res ipsa conuenit*. Plene in *Midiana*, p. 90. ὡς ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑ μαρτυρεῖ. Vel τῶρον, vt in *Timocratea*, p. 370. MARKLAND.

Ibid. *Lambinus*, deleta praepositione, legit, αὐτὸ συμβαίνει ταύτῃ ἡμαὶ πρίμην. Quod non improbo, et confirmat quod in superioribus admonebam, scil. *Perinde est: vtrique euenit, τὸ αὐτὸ συμβαίνει*, vtrum a Phocide Athenas, an ab Athenis Phocida nunciatur. TAYLOR.

Pag. 136. l. 1. *σπείσασθαι*] S. τῆς Φωκίας. Mox [l. 6.] ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΦΩΚΕΩΝ. WOLFIVS.

Ibid. ΠΕΙΣΑΣΘΑΙ habent Editi praeter *Parsienfis*. Vbi renouari voluit *Lambinus*. Rectius manuscripti nostri, vt edidimus. TAYLOR.

Ibid. 6. *τέτρε*] Cod. *Ven.* habet διὰ ΤΟΥΤΩΝ τοῖς θεοῖς ΕΧΘΡΩΝ. TAYLOR.

Ibid. ΣΥΜΜΑΧΙΑ κ. τ. λ.] Pro Συμμαχία ΘΗΒΑΙΩΝ καὶ Φωκίων, in nostro ΑΘΗΝΑΙΩΝ καὶ Φωκίων erat. Atque ita legendum esse superiora et antecedentia verba confirmant. OBSOP.

Ibid. ΘΗΒΑΙΩΝ quoque *Ald. Heruag.* alique. Sed Editiones, quae rite procurabantur, vt oportebat, et Codd. nonnulli, inter quos *Altemps.* et *Askew.* In Codd. α. β. *Aug. Harl.* defunt verba Αθηναίων καὶ et exaratur solummodo Συμμαχία Φωκίων. Quod est inhonestum. Ceterum multas turbas dederunt propter similitudinem voces Θηβαίων et Αθηναίων. Nam prima litera abrafa in hac posteriore voce, non multum abludunt. Notauit et confirmaui pluribus ad *Leptineam* Tom. III. pag. 42. l. 7. Et iuuabit quoque adicere, quae produxit Cl. *Valesius* ad pag. 155. *Harpocratidis*. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 12. *παρόντων*] F. APANTON, vt p. 138.
1. 10. *καὶ ἐδὲν τῶν APANTON ἄλλω γιγνός.*
MARKLAND.

Ibid. Felicissime. ΠANTON Cod. Reg. a.
TAYLOR.

Ibid. 16. *πρὸς τῶτον κ. τ. λ.]* Voces istae *πρὸς τῶτον* (vel cum nonnullis *πρὸς τῶτο*) *πάν' ἰσκό- πει*, defunt in Codd. Regg. a. i. et in *Harleyano* nostro. Et profecto melius absunt. Eas natas esse arbitror a sequentibus, quae in *Veneto* exemplari ita leguntur, *πρὸς τῶτον ΠΑΝΤΕΣ ποιοῦντο.* TAYLOR.

Ibid. antepen. *τί ἴπαθον*] Excidii Phocensium descriptionem vide apud *Diodorum*, folio Graeco 542. WOLFIVS.

Ibid. OIA *πιστεύσας*, OIA *ἴπαθον*. Codd. a. d. Aug. Sed Ven. TINA — TINA. Et similiter *Ital.* in posteriore saltem membro. TAYLOR.

Ibid. penult. *δόγμα*] Lege ΔΟΓΜΑΤΑ. Supra, 1. 4. et p. 137. l. 6. MARKLAND.

Pag. 137. l. 1. *ὑμῶν*] F. HMΩN, vt p. 138. l. 6. MARKLAND.

Ibid. Ita a *Benenato* excudebatur. YMΩN. a. ζ. TAYLOR.

Ibid. *ἐδ' ἐν τῷ πρὸς θιν*] XPONΩI lege. WOLFIVS.

Ibid. 3. *προιστάται*] ΕΜΠΡΟΣΘΕΝ ΣΤΗΝΑΙ. Ven. Quod est profecto glossae simillimum. TAYLOR.

Ibid. 13. *ἱαντίαν* — *ψῆφον*] Thebani, victis ad Aegospotamos Atheniensibus, in Concilio pronunciarunt, Athenas delendas esse, et Atticam pascuis ouium assignandam. Quibus aduersatos fuisse Phocensis hic tradit Demosthenes, cum nec Lacedaemonii committendum censerent, τὴν Ἐλλάδα ἱεροφθαλμον γίνεσθαι. WOLFIVS.

Ibid. 14. *ὑπὲρ ἀνδραποδισμῶ* ΠΡΟΤΕΘΕΙΣΑΝ lege. WOLFIVS.

Ibid. Recte. Nam *προσθεῖσαν*, quod exibat e prelo *Benenati*, aliorumque, erat a mala manu. Sinceriores lectionem agnoscit Cod. Paris. a. item Bodl. et MSS. *Felician.* Recte etiam *Vlpiatus* noster, dum historiam huius loci enarrat, *Κρατήσας* — *οἱ Λακιδαιμόνιοι* — ΠΡΟΕΘΕΝΤΟ *ψῆφον* *περὶ τῶν Ἀθηναίων*. Non potuit melius. Dixi liberius de hoc errore Codicum facillimo, ad *Lyfiam*, Orat. I. pag. 12. et ad *Timocrateam* Vol. III. pag. 382. l. 15. TAYLOR.

Ibid. 16. *περὶ τῶ τῶν*] [Ita *Aldus.*] M. Περὶ ΤΩΝ τῶ τῶν: ac potius, quia molesta est tot

articulorum repetitio, *περὶ τῶν τῶ Φωκίων ὀλίθου αἰτίων*. WOLFIVS.

Ibid. Satiis cum *Harl.* *περὶ τῶν αἰτίων τῶ* (non τῆς, vt MS.) *τῶν Φωκίων ὀλίθου*. TAYLOR.

Ibid. 17. *ἰγὼ μὲν γὰρ οἶμαι κ. τ. λ.]* Dubitatio hic subit, referendumne sit τὸ καθαρεὺς ad homicidii crimen, quod quidem nullum futurum videtur in poena proditorum: an ad crimen perfidiae et ingratitude, quo spectare videntur et praecedentia et subsequenda. Nempe proditoris crimine primum legati, deinde, ciuitas ipsa teneri videbatur, nisi vindicaret. Tu, si ita sentias, rescribe, *καθαρεὺς ΟΥΚ ἴσισθαι*, vel, si malis, *ΟΥΚ ΑΝ καταλείσασθαι*, vel etiam, *ΟΥ Κἂν καταλείσασθαι*. IVRIN.

Ibid. penult. *τίς*] Editi omnes ante *Wolsum*, et manuscripti quoque, *μᾶλλον δὲ, ΕΙ τις ἴσιν ὑπεβόλη*. Et tum deesse aliquid suspicarer post *τῶτο*, hoc pacto: *πῶς γὰρ ἐκ αἰσχροῦ, μᾶλλον δὲ, εἰ τις ἴσιν ὑπεβόλη τῶτο, ΠΩΣ ΟΥΚ ΑΣΕΒΕΣΤΑΤΟΝ*; vel aliquid simile. TAYLOR.

Pag. 138. l. 10. *καὶ ἐδὲν τῶν ἀπάντων ἄλλω γιγνός* lege. WOLFIVS. ΑΛΛΟ enim plurimi: et in aliis prorsus deerrat. TAYLOR.

Ibid. 13. *ἀ ὑπὲρ ὧν*] Alterum horum ex margine esse opinor: et vltimum potius, nempe *ὑπὲρ ὧν*. Ita primitus, *ἵγι ἀ αὐτὸς Φίλιππος* — *ἐκ ἱτόλμα ψύσασθαι*. Aliquis deinde explicauit *ἀ ὑπὲρ ὧν*. Sequiores vtrumque admiserunt. MARKLAND.

Ibid. E nostris, pro *ἵγι*, ΟΙΓΕ, et nonnulli, ΟΙΓΕ *ἀ Φίλιππος*, ceteris neglectis. Cod. Reg. a. *ἵγι ὑπὲρ ὧν*, omisso praenomine. In pluribus, *ἵγι ἀ ὑπὲρ ΑΥΤΟΥ Φίλιππος* — *ἐκ ἱτόλμα ψύσασθαι*. TAYLOR.

Ibid. 15. *γράψαι*] Constantius exarari in MSS. video ΕΓΡΑΥΕΝ. *ἔτ' εἰς ἐπιστολὴν*, vel, abiecta praepositione, *ἔτ' ἐπιστολὴν ΕΓΡΑΥΕΝ ἐδιμίαν*. Ita plurimi. TAYLOR.

Ibid. 17. *καὶ ὁ μὲν Ἀντίπατρος κ. τ. λ.]* Restituendum est *καὶ ΕΙΓΕ ὁ μὲν Α.* Aut ea vox saltem subintelligenda est. Vno enim spiritu, vno tenore orationis dixit *Demosthenes*, *πῶς γὰρ* — *ἵγι ἀ αὐτὸς Φίλιππος* — *καὶ ΕΙΓΕ ὁ μὲν Ἀντίπατρος κ. τ. λ.* Quo admissio, Interrogationis nota recte adponetur clausulae orationis, ad vocem *ὑπὲρ ἡσαν*, pag. 139. l. 2. TAYLOR.

Ibid. antepen. *Ἀθηναίων*] ΑΘΗΝΑΙΟΙ Ven. Lind. MSS. *Ald. Manut. et Felic.* οἱ δὲ ΑΘΗΝΑΙΟΙ, ΟΙ τῆς κ. τ. λ. Aug. Regg. a. i. et *Harleyanus* quoque a manu

a manu prim^a, vt videtur. Sero, id est, manu multo recentiori, οἱ δ' Ἀθηναῖον, οἱ — Credo articulum huic occasioni deberi, sc. quod cum in aliis Ἀθηναίων, in aliis Ἀθηναίων, exaratum erat, repeti coepit οἱ post vtrumque, siue Ἀθηναίων scripserint, siue Ἀθηναίων: Nempe varietate supra adscripta Ἀθηναίων. TAYLOR.

Ibid. vlt. βίον] XPONON Cod. a. et Aug. Itidem *Harleyanus* noster; qui et βίον habet inter lineas, pro varia lectione. TAYLOR.

Pag. 139. l. 5. λίγῃ] Praetulerim ΔΑΒΕ Codicum praestantiorum, sc. Reg. a. Harl. et Aug. propter ἀνάγνωθι, quod est tantundem. Sed sequitur etiam λαβόν. Quis haec expediet? TAYLOR.

Ibid. 10. ἐξηγῆτο] *Demosthenes* in τῇ κατ' Αἰσχίνου, Αὐτὸς ἐξηγῆτο τὸν νόμον τῷ κήρυκι, ἀντὶ τῷ, ὑπηγόρευεν. Priscian. col. 1182. TAYLOR.

Pag. 140. l. 3. ἡ δ' ὅτι] Cum nonnullos, immo plurimos, Codd. vidi, vt *Ven. Lind. Harl. Ital. Obsop. Aug.* constanter insinuare ΩΕ ante ὅτι, scil. ἡ ὡς ὅτι (*Ask.* quidem ὡς ὅτι, pro ἡ ὅτι) arbitrabar hoc non temere aut inconsulto factum: et iudicabam protinus aliquid latere, ἡ ὡς ἀσχετῆς εἰσιν, ἡ ὡς *** Quid esset interea quod latebat, hoc eruere desperabam, cum Codd. de ea re prorsus tacuerunt. Ecce mihi praesto fuit ex insperato *Vlpius*, cuius scholion adhibere lectorem meum admoneo: nam ad totius huiusce loci illustrationem multum conferet; praecipue autem eam medicinam adferet, quam memoravi. Ecce enim: Φωκίων κατηγορεῖ, διότι — Πρόξενος — ὁ προσιδίξαι, καὶ ἀλυσιν τῶν πόλεων ὑποκλιούσας, ἐνταῦθεν ΠΟΝΗΡΟΥ Φωκίας ἐκάλεισιν· ἈΣΕΒΕΙΣ δὲ, ὅτι — τὰς μυνησιώδεις σπονδὰς ἢ ἐκίξαι — ὅθιν αὐτὰς ΚΑΙ ἀσχετῆς ὠνόμασιν. Lege ergo in Textu, ἡ ὡς ἀσχετῆς εἰσιν, ἢ ΩΕ ΠΟΝΗΡΟΙ, ἡ ὅτι, ἀντὶ τῷ αὐτῶν κατηγορεῖ. TAYLOR.

Ibid. 5. ὡς τίς φησιν; Αἰσχίνης αὐτός.] Est haec Subiectio. Quis hoc dicit? *Aeschines ipse*. ὅχ' ὑπερίξαι [l. 7.] lege. S. οἱ Φωκίς. WOLFIVS.

Ibid. Legitur in Cod. *Vaticano*, vti discimus ex marg. Exemplaris *Altemps*. ὡς πῶ φησιν Αἰσχίνης ὑποκλ. Plurimi item Codd. ὡς ΠΟΥ φησιν. Tum ista *Wolfiana* distinctione nihil opus erit. TAYLOR.

Ibid. 7. ὑπερίξαι.] *Ald.* ὑπερίξαι. ἀπερίξαι Cod. ζ. Sed restituerunt *Obsop. Altemps. Ask.* et alii. TAYLOR.

VOL. II.

Ibid. 8. ἀ] Inferui auctoritate Codd. *Paris. Obsop. et Ask.* ἰσ. ἀντὶ τῶς ἐρῶς, sc. ΟΥ ΣΩΘΕΣΟΝΤΑΙ Φωκίς. Ita marg. *Altemps*. TAYLOR.

Ibid. 11. περιεξίσθαι] Dele istud punctum, quod per incuriam irrepsit post hanc vocem. Verba haec adducit *Priscianus*, col. 1185. ordine inuerso, δυοῖν ἡ τριῶν ἡμερῶν ταῦτα περιεξίσθαι. TAYLOR.

Ibid. 12. διὰ ταῦτα] ΚΑΙ διὰ ταῦτα *Aug. Harl.* cum *Benenato*. TAYLOR.

Ibid. 15. ὡς πορησθῇ] ὡς ΠΟΝΗΡΩΝ legendum. Spectat enim praecedentem genitium Φωκίων. *Obsop.* Ita MSS. *Felic.* et *Man.* Ita Exemplar *D. Askew.* TAYLOR.

Ibid. ἀρετῇ] Adde ΑΥΤΩΝ ex Edit. *Ald.* et *Lutec.* et exemplaribus probatissimis *Ven. Harl. Aug.* TAYLOR.

Ibid. 16. Εὐβοίας τῶν ἐσθλῶν] *Euboeenses* hos, vel istos. Demonstratiue: licet istud, de quo Sermo tunc fit, non adfit. Qui Graecis est vsus Pronominis ὅτῳ, de re aliqua omnibus bene nota. Sic p. 180. ἤριτο Σάτυρον ΤΟΥΤΩΝΙ, *Satyrum* hunc interrogauit. *Satyrus* non tunc aderat: vide quae sequuntur. Ita, p. 191. Πυθοκλῆα ΤΟΥΤΩΝΙ, et p. 192. Φίλιππον ΤΟΥΤΩΝΙ, et passim in hac ipsa Oratione. Vnde explicandus locus iste in *Leptinea*, p. 32. de Chabria: εἰς δὲ τῶν νήσων ΤΟΥΤΩΝ τὰς πολλὰς: harum vel istarum insularum plerasque, scil. quas omnes nouistis: de quibus Insulis vide *Cl. Taylorum* ad *Marmor Sanduicense*. Aliud agebam, cum vocem τῶν ibi delendam putavi, immemor exemplorum huiusce rei plurimum, quae antea dederam ad *Max. Tyrium*, *Dissert.* XXIII. p. 694. Ed. Lond. A Graecis mutuati sunt Latini eundem morem loquendi in pronomine *Hic*. MARKLAND.

Pag. 141. l. 2. ἐνέουσι] ΕΠΕΙΘΟΝΤΟ *Lambinus*: forte propter pag. 136. l. 2. Sed omnino praeter rem. Flagitat locus, vt intelligatur de iis rebus, quae gestae erant Athenis, et quas Phocenses rescuerunt. Confer pag. 135. per totam: Vbi, inter alia dicitur, εἰκός, ἡ τίθεται ΠΥΘΕΣΘΑΙ τὸς Φωκίας τὰ παρ' ὑμῶν. Sin alium expectet Lector meus fide-iussorem, praestabo. Ecce enim *Suidas*: ΠΥΘΑΝΕΣΘΑΙ — ἐπὶ τῷ ΑΚΟΤΕΙΝ — Δημοσθένης ἐν τῇ περὶ τῆς Παραπερισβείας. Οὗτῳ ἀπήγειλε τὰ ψευδῆ ὑμῖς ἐπισύστασι οἱ Φωκίς ΕΠΥΘΟΝΤΟ. TAYLOR.

Ibid. 4. πᾶσα ἀπάτη] F. πᾶσ' ἡ ἀπάτη, vt p. 226. l. 13. τὴν ἀπάτην ὅλην. MARKLAND.

T t

Ibid.

Ibid. 5. δὲ] META omnes fere: *Ven. Bodl. Lind. Obsop. Aug. Ital. Harl. Ask. cum Regg.* duobus €, et δ. TAYLOR.

Ibid. 6. τὰς Α. μελετήματα] Clam cum Phocen-
sibus coniunctos fuisse Lacedaemonios tradit *Dio-*
dorus. WOLFIVS.

Ibid. 9. φύλας] Restitue Πύλας. Menda est
operarum, quam neglexi. TAYLOR.

Ibid. 16. Αν τοίνυν κ. τ. λ.] Vid. *Hermog. de*
Inuent. pag. 151. Edit. Port. Verba quidem non
magnopere illustrat, neque enim illustrari egent,
sed vim Oratoris nostri et artificium, eamque Fi-
guram, in qua dominatur maxime, satis dilucide
ob oculos ponit. TAYLOR.

Pag. 142. l. 1. ὑπεξαίρεται] *eriperetis Wol-*
fius: minus accurate; *per leuare occultamente dal*
pericolo alcuna delle vostre cose, vti optimus Inter-
pres Etruscus. TAYLOR.

Ibid. προήκασθε] ΠΡΟΕΔΟΤΕ *Reg. ζ.* Nimirum
Glossa esse videtur. TAYLOR.

Ibid. 3. τίτλας μῆνας ὅλης] Attamen, vt recte
Contarenius, Var. Lect. Cap. 17. a die XIX^{mo}. Ela-
phebolionis, quo die Pacem factam fuisse constat,
si numerando perueniamus ad diem XXIII^{ium}.
Scirrhophorionis, quo redigerentur Phocenses,
non amplius *tribus mensibus* reperietur cum *diebus*
quatuor. Vide quae dixi ad pag. 134. l. 18. TAY-
LOR.

Ibid. 7. τέτων] Conieceram TOYTON, sed abs-
tinui, monitus a Scholiaste. Phocis, siue Resp.
Phocensium, constabat ex plurimis Ciuitatibus:
Αἵτε πόλεις πολλαὶ καὶ χαλεπαὶ λαβοῦν, αἱ τῶν Φω-
αίων, vt ait Noster in sequentibus, sc. pag. 156.
Nimirum numero erant XXII. Ad has respicit
Orator. TOYTON habet marg. Exemplaris *Ask.*
TAYLOR.

Ibid. 8. τίς ἔν ἡ ταύτης περιουσία;] Id est, vt
opinor, *ωλεονίκημα. Quare nunc est meliore con-*
ditione quam prius? Sed fortasse rectius, *Quae est*
utilitas eius conseruandae, cum sine periculo nobis
eripi possit? WOLFIVS.

Ibid. Absurde! vt potuit maxime. Aliter ac
Wolfius, hunc locum, et vim vocis Περιουσία, il-
lustrat *Christoph. Rufus* apud *Gruter. Thef. Crit.*
Tom. II. *Che saluetzza adunque è quella di Cber-*
ronese hora essendo tolte via le paure e' pericoli di
chi la vuole offendere? Ita *Hieron. Ferro. TAY-*
LOR.

Ibid. 10. βεληβίη κ. τ. λ.] βεληβίη AN
αὐτὴ ἀδικῆσαι. MSS. *Bodl. Aug. Ital. Harl. TAY-*
LOR.

Ibid. 11. μὲν] Restitui, necessarium enim erat,
ex Edit. *Lutec.* et MSS. *Ven. Aug. Harl. TAYLOR.*

Ibid. 16. μηδοσιὺν κ. τ. λ.] Plurimi MSS. ar-
ripiunt, et in eo mire consentiunt, οἱ Δ' Ο, ΤΙΟΥΝ
AN ΔΙ' ΑΡΓΥΡION ποιήσαντες. Hanc lectionem,
et fortasse praestantiorē, sequitur eruditus Inter-
pres Etruscus: *Quegli che ogni cosa per danari*
fanno. TAYLOR.

Ibid. 17. ἑαυτοῖς] ΑΥΤΟΙΣ melius cum *Harl.*
et *Regg. α. δ.* TAYLOR.

Ib. antepen. αἰτοῖς] Anne ita accipiendum est,
quasi diceret Auctor noster: *Veritas et Res ipsa*
pro illis clamant? An potius cum MSS. et cum
Maximo Sophista, qui hunc locum laudat, emen-
dabimus, καὶ τὰ περιεσφύμενα ΑΥΤΑ βοᾷ? Ita enim
Felic. Manut. Codd. Reg. 1. Obsop. Ital. Cant. Harl.
et *Ask. TAYLOR.*

Ibid. penult. ὅ, τι δῆμοι] ὁ ΓΕ δῆμοι, vti ex-
presserunt Editi *Felician. et Manut. MSti. Obsop.*
Ital. marg. Ask. et admonuit Lambinus. TAYLOR.

Ibid. vlt. εὐθύνας] Exscribo *Vlpianum*, vt expo-
nat, et enodet, siquis in eius lectione erit me peri-
tior et exercitator: sc. *Ὡς μὴ εἶναι ἑκάστου τῶν*
λόγων, ἕως Ἀθήνησιν εὐθύνας δίδωσι. οἱ δὲ ἐν ἡλλά-
ξαι ὡς ἐν σχήματι τὰς πλώσεις, γυνικὴν ἀντὶ αἰτία-
τικῆς ἐλεφόντης, καὶ ΕΥΘΥΝΩΝ εἰπόντες. Nequeo
fane hariolari quid velit. ΕΥΚΑΘΗΤΟΕΙΝ
Lambinus; qui totam etiam hanc periodum ita
configit, *ὥς μὴ περὶ τῷ ΕΥΚΑΘΗΤΟΕΙΝ*
ἐκάστῳ τὰς εὐθύνας (deleto Ἀθήνησιν) εἶναι τὸν λόγον,
ΑΛΛΑ ΤΟΥ δευτέρου κ. τ. λ. Porro ΠΕΡΙ τὰς
Ἀθήνησιν εὐθύνας Codd. α. δ. Sed locus, etiam his
omnibus adiumentis, non satis est defaecatus.
TAYLOR.

Pag. 143. l. 1. ἀλλ' εὐ δευτέρου] Forte, ἀλλὰ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ δευτέρου, καὶ ΤΕΘΝΑΣΙ τῷ φόβῳ,
pro *τιθῆναι*, quod tamen pendere potest ab ὥς.
WOLFIVS.

Ibid. εὐ deest in exemplaribus optimis, in *Ven.*
in *Aug. et Harl.* (In marg. *Ask.* exarabatur MH
pro εὐ. Sed secundis curis debebatur vtrumque) μὴ
περὶ τῷ κατηγορεῖν — ἀλλὰ δευτέρου. In ea re
scil. animi eorum occupantur. Plurimum negotii
administrauit ea particula *Obsopago*, et qui *Ita-*
licum Cod. conferebat. Ita enim hic: “ΟΥ ante
“ *δευτέρου* expungendum videtur. Ibidem quoque
“ καὶ ante *Θηβαίως* delendum censetur.” Delent
quidem *Reg. δ. Aug. et Harl. TAYLOR.*

Ibid. καὶ τὰς Θηβαίως] ΔΙΑ τὰς Θηβαίως, *Lam-*
binus. Sed non est necesse. Proba est Constructio,
τιθῆναι

τιθῆναι τῷ φέροντι Θεβαίῳ, *metu timori Thebanorum*; quam erudite explicat, ut audio. Cl. Frid. Lud. Abresch. *Animadu. ad Aeschyl.* Lib. I. Cap. 9. Ita Demosthenes, *Philipp.* I. n. 61. Edit. Paris. ΑΛΛ' οἱ μὲν ἰχθῆροι καταγλυῶσιν, οἱ δὲ σόμεμαχοι τιθῆναι ΤΩΙ ΔΕΕΙ ΤΟΥΤΟ ΤΟΙΟΥΤΟΥΣ ΑΠΟΞΕΤΟΛΟΥΣ. Et pene similiter *Polybius*, l. 1. initio: καταπλαγίς γινόμενοι τῇ ἰφοδοι. Atque hic adducendus est *Priscianus*, licet valde laceratus. Ita Ille: Demosthenes, καὶ περιτὸν ἐν βασιῶν (f. ΘΗΒΑΙΩΝ) τιθῆναι ΤΩΙ ΔΕΕΙ ΤΟΝ ΦΙΛΙΠΠΟΝ. lib. 13. col. 1176. TAYLOR.

Ibid. 3. κύμας] ΧΩΡΑΝ Aug. Et Harl. quoque a manu prima. Mox l. 5. *Lambinus* mauult, ΑΥΤΑΙ γὰρ εἰσι περιστάσεις ἰσθῆναι, nulla, vel faltem, non maxima, necessitate. TAYLOR.

Ibid. 16. πραγμάτων] *rebus ipsis*, Wolfius. Vult Auctor *negotium, difficultatem, molestiam*, quam Philippo exhibebant istae Pylarum angustiae. Ea est creberrima notio vocis, πραγμάτων. Ita modo, p. 145. l. 14. Η τοῖς ἄλλοις ἀγαθῶν αἰτία, τοσούτων ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ, καὶ τῇλικαύτης ταραχῆς ἡμῖν αἰτία γίγνεται. Et rursus, p. 175. l. 2. Οἷσις πακοῖς καὶ ΠΡΑΓΜΑΣΙ — συνισχύοντι, ἰσθῆναι. Denique p. 162. l. 7. τὰ τῆς πόλεως ΠΡΑΓΜΑΤΑ, ἐν οἷς ἦν τότ'. Add. *De Cor.* 476. 10. 485. 2. TAYLOR.

Ibid. 18. τῆς ἰσχυρομένης] Et si ad ἀσφάλειαν duriuscule Participia τῆς ἰσχυρομένης καὶ ἀνασθενῆσαν referuntur, tamen, cum χώρα πολλῇ sequatur, non ausim legere καὶ ΧΩΡΑΝ τῆς ἰσχυρομένης χώρα πολλῇ. WOLFIVS.

Ibid. Videtur desiderari Vox ΠΟΛΙΤΩΝ in hac sententia; nempe ciuitatem Phocensium. Aliter nihil erit, ad quod referre possis τῆς ἰσχυρομένης. MARKLAND.

Pag. 144. l. 5. προσέφησθε ποιεῖν] Προαίρεσις illa fuit belli Phocensis Confectio. WOLFIVS.

Ibid. Legendum fortasse πάλιν ἀπὸ ΠΕΠΤΟΗΚΕ, ἔτ' α. κ. τ. λ. Ita MSS. Harl. et Bodl. TAYLOR.

Ibid. 6. καὶ φανερόν ἐστιν ὅτι οὐκ ἐστὶν βυλομένης] S. Φίλιππος τοῖς Θεβαίῳις ἀπαλὶα ποιεῖν, *vestra auersatione declarata*, id est, cum aperte prae vobis tulissetis odium in Thebanos vestrum. WOLFIVS.

Ibid. 10. Καλλισθένης] Callisthenes plebiscitum asseruatur, verbis disertissimis, in Orat. *De Corona*, pag. 482. huius Editionis. TAYLOR.

Ibid. 12. ἄλλοις] καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ΕΛΛΗΘΙΝ. Ita e suis Codd. dedit *Bematus*. Atque ita legit *Harleyanus*. TAYLOR.

Ibid. 13. κατεκομίζετε] KATEKOMIZETE *Ven. Lind. Harl. Regii* d. ζ. Infra pag. 157. loco perquam simili: αὐτοὶ ἐξέπληχθη, καὶ παῖδας, καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν ΚΑΤΑΚΟΜΙΖΕΙΝ ἐψηφίσθη, καὶ τὰ φερία ἐπισκευάζειν, καὶ τὸν Πιεραιῶν τειχίζειν, καὶ τὰς Ἡράκλειαν ἐν ἄσπιδι θύειν. Atque ita scribitur disertissimis verbis ipsius Decreti: ΚΑΤΑΚΟΜΙΖΕΙΝ τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν πάντα τὴν ταχίτην. De Corona, pag. 483. l. 5. TAYLOR.

Ibid. Ἡράκλεια] Πολλῶν ὄντων κατὰ τὴν Ἀττικὴν Ἡράκλειαν, Δημοσθένους ἐν τῷ κατ' Αἰσχίον ἦτοι τῶν ἐν Μαγαθῶνι, ἢ τῶν ἐν Κισσοσάργει μνημονεύει. Τούτῳ γὰρ διὰ τιμῆς μάλιστα ἔργοι Ἀθηναίων. Suid. ex *Harpocrat.* Obseruat, non tamen pro sua solita felicitate, *Kusterus*, accipi apud *Demosthenem* in hac Oratione vocem Ἡράκλεια, non pro Templo, sed pro Festo Herculis. Proinde quasi non ita essent accipienda verba Lexicographi quoque. Ταῦτα sc. τὰ ἱερά. vel ΤΑΥΤΑΣ, ut scribitur quoque, i. e. ἱερὰς. Vid. *Vales.* ad *Harpocrat.* Obseruo Festa Atheniensia neutro genere perpetuo efferri. Vox igitur ταῦτα doctissimum *Kusterum* torquere non debuit. TAYLOR.

Ibid. 14. οἱ μὲν τὸν τὸς θῶς] Lego, οἱ τὸν μὲν τὸς θῶς. WOLFIVS.

Ibid. Sed et ita excudebatur quoque a *Felician. Manus.* et *Bematus*. Ita Bodl. quoque. TAYLOR.

Ibid. 16. ΤΗΘΙΣΜΑ] In marg. *Bematus* scribitur, Τῆθισμα ἀσφάλειαν εἶναι τὸ θῆναι τοῖς θεοῖς, ὑπὲρ τῷ διαθεῖναι Φίλιππον. TAYLOR.

Ibid. 18. ΤΗΘΙΣΜΑ] Ibidem, Τῆθισμα Καλλισθένους, εἶναι τὸ σπουδαγῶν ἐκ τῶν ἀγρῶν, δι' αὐτῆς ἐπὶ οἷσις Φίλιππος εἰς τὸς Θεβαίους. Rectius sane hoc adnotatum, quam illud prius. TAYLOR.

Pag. 145. l. 1. αὐτῶν] F. ΑΥΤΗΙ: deinde ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΕΚΤΟΝΟΙΣ, literis maiusculis. Vel Εἰς ΑΥΤΗΝ, ut p. 131. l. ult. His verbis, καὶ τοῖς ἐκτόνοις saepe Aeschinem pungit Demosthenes. MARKLAND.

Ibid. 3. ἰσορροπῶν] Ὡς ἰσορροπῶν *Ven.* et *Harl.* TAYLOR.

Ibid. 9. ὡς ὑπὲρ τῶν κατηγορημένων αὐτῷ lege. WOLFIVS. Alii enim incorrecte habent κατηγορημένων. Et ΑΥΤΩΙ porro, non αὐτῷ, in Editis omnibus. A *Wolffo* stant MSS. *Felician.* et *Manus.* *Ven. Bodl. Obsp.* legendo αὐτῷ. TAYLOR.

Ibid. 10. πραγμάτων] ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ legit *Maximus Sophista*. Ita quoque MSS. *Felician.* et *Manus.* *Ven. Obsp.* et ex *Regg. Parisiensibus* C. d. s. Marg. item *Askeu.* TAYLOR.

T 2

Ibid.

Ibid. 17. *τριακόσια*] ΔΙΑΚΟΣΙΑΙ Regg. α. δ. 1. et Harl. TAYLOR.

Ibid. *κτῆμαθ'*] Rectius ΧΡΗΜΑΘ', et tuentur complures: Codd. sc. α. ε. δ. *Obſop. Harl. Ask.* cum Editis *Felic.* et *Manut.* Atque ita a *Maximo* laudatur locus, et restitui voluit Cl. *D'Oruillius* ad *Chariton. Aphrodis.* II. 7. TAYLOR.

Ibid. penult. *ὑπολαμβάνειν*] γρ. ΥΠΟΒΑΛΛΕΙΝ marg. *Paris.* TAYLOR.

Ibid. vlt. *καλασκιναῖς*] Sedulo lectori meo commendando varietatem Cod. *Harleyani*: ὅτι καὶ τὰ Φιλίππου *πράγματα* — γίγονεν ὑποκρίματα πολλὰ, καὶ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ ὄπλων, καὶ ΧΩΡΑΙ, καὶ ΠΡΟΣΟΔΟΙ ΓΕΓΟΝΑΣΙΝ *ἐκείνῳ* μεγάλαι. TAYLOR.

Pag. 146. l. 1. *μεγάλαι*] Post hanc vocem sequitur in *Maximo* Sophista, τὰ δὲ *ἐκείνῳ* ἑδίδω, ὡς ἔτοι τὰ ἡμέτερα. Οὐ δὲ δίκαιον etc. deinceps vti in l. 5. Intermedia desiderantur. TAYLOR.

Ibid. 2. *πράγματων*] F. ΠΡΟΣΟΔΩΝ ex seqq. l. 7. MARKLAND.

Ibid. 3. *αὐτοῖς*] ΑΥΤΟΙΣ, vel ΕΑΥΤΟΙΣ Codd. *Parif.* et *Harl.* TAYLOR.

Ibid. 4. *τέτων*] ΤΟΥΤΟΥ marg. *Parif.* cum Editis *Felician.* et *Manut.* TAYLOR.

Ibid. 5. *ἐκείνων*] F. ΕΚΕΙΝΟΥ, sc. Philippi. MARKLAND.

Ibid. Ita *Felician. Manut.* et *Benen.* Ita *Obſop.* quoque et *Bodl.* et marg. Exemplar. *Ask.* quoque. TAYLOR.

Ibid. 6. *νύξῃσθαι*] *Maximus* modo laudatus, ita: ἀμφότερα νύξῃσθαι, ΚΑΙ ΤΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ, ΚΑΙ ΤΑ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ· Α ΔΕ ΗΜΙΝ δικαίως ἂν ὑπῆρχεν κ. τ. λ. Porro Cod. *Lindemb.* Α ΔΕ ΗΜΙΝ δικαίως ἂν ὑπῆρχεν. Et similiter, MSS. *Felician.* et *Manut.* excepto quod ΗΜΩΝ, et Cod. *Obſop.* qui habet ΥΜΩΝ. Deinde ΥΠΗΡΞΕΝ in plurimis, *Bodl.* α. δ. *Aug.* et *Harl.* α δ' ἡμῶν δικαίως ὑπῆρχεν, marg. *Ask.* TAYLOR.

Ibid. 7. *ἡμῖν δὲ, α δικαίως*] Hic est ordo verborum, α δικαίον ταῦτα, α ὑπῆρχεν ἂν ἡμῖν δικαίως ἐκ τῆς εἰρήνης, λογιζέσθαι ἀντὶ τούτων, α ἔτοι ἀπιδόσω. Τί δὲ ἀπιδόσω; τὴν τῶν *πράγματων* καλασκινην, καὶ τῶν *συμμάχων*. WOLFIVS.

Ibid. Recte quidem hoc: sed perperam vertit, aut potius, quae male verterat, mutare destitit. *Istorum corruptelis aestimari: Quanto felicius Ferrus? E che le cose, lequali à noi debitamente veniuano per la pace, voi contiate in luogo di quelle che costoro hanno venduto.* TAYLOR.

Ibid. 9. *ἂν πολλὰ δι'*] *Neque multis verbis est opus.* WOLFIVS. Nequaquam. Verte, *Longe abest.* Vti nos solemus dicere. *No. Not by a great deal.* Interpres Italicus, quod non intellexit, dissimulavit, et in versione omisit. Vide Cl. *Marklandum*, supra, pag. 125. l. 11. TAYLOR.

Ibid. 10. *εἰ μὴ διὰ τέτος*] Εἰ μὴ ἔτοι ἱμποδὼν ἐγίνωσο. *Isoctates* in *Panegyrico*, καὶ γὰρ τέτος περιγινίσθαι τῆς βασιλείας δυνάμειος ὁμολογῶσιν, Εἰ ΜΗ ΔΙΑ ΚΥΡΟΝ. Τητίσιν, εἰ μὴ ἂν δ Κῦρος τῆς νίκης ἀπετίρῃσιν. WOLFIVS. *If it had not been for Cyrus.* TAYLOR.

Ibid. 15. *χάριν*] Quare de phrasi, *χάριν* et *εργὴν* ποιεῖσθαι. MARKLAND.

Ibid. 16. *τοιαῦτα*] F. TANANTIA. TAYLOR.

Ibid. vlt. *Φίλιππον*] Ita distingue, vt opinor, ἢ ἡμῖν *πρόλιμ* πρὸς *Φίλιππον*; Interrogatiue. MARKLAND.

Pag. 147. l. 2. *ἐκὼν* — *αὐτὸν ἀφίεται*] F. αὐτὸν ΑΦΙΕΤΕ, aut ΑΥΤΟΣ ἀφίεται. Ac potius, τὸ αὐτὸν redundat. WOLFIVS.

Ibid. Excudatur enim, *ἐκὼν* *περὶ τέτων* γι αὐτὸν ἀφίεται. *Lambinus* praefert, ΑΥΤΟΝ ΑΦΕΙΤΕ, quo pacto Editiones *Felician.* et *Manut.* Sunt qui legunt, *περὶ τέτων* γι ΑΥΤΩΝ ΑΦΕΙΤΑΙ, vti *Bodl.* Quocunque demum modo legas, constat Sensus et Mens Auctoris. TAYLOR.

Ibid. 9. *μίμφιλαι τις Αἰσχίνης*] F. ΑΙΞΙΝΗΙ. WOLFIVS. Ita *Lambinus* etiam. TAYLOR.

Ibid. 15. *ἀλλ' ὑπὲρ κ. τ. λ.*] ἀλλ' ὑπὲρ τῶ, *ποίαν τινα, τοῖς τὰ δίκαια* etc. Ita distinguendum puto, et delendum γὰρ, quod constructioni officit. MARKLAND.

Ibid. Recte sane. Ita excuderunt *Parisienses.* Et in *Harleyano* pariter deest particula, vt oportuit. Mox, sc. l. prox. pro *γράφωσιν*, ΛΕΓΟΥΣΙΝ plurimi, sc. MSS. *Ald. Felic.* et *Manut. Ven.* item, *Lind.* et *Regg.* ε. 1. TAYLOR.

Ibid. antepen. *ἐπὶ*] *ἐπὶ in*, vt p. 165. l. 9. *ἐπὶ* τῆς εἰρήνης, *in pace.* p. 175. l. 15. *ἐπὶ* τῆς ἀποδημίας. MARKLAND.

Ibid. Inutile ergo erit corrigere, cum *Harl. Aug.* et *Parif.* α. δ. 1. EN ΤΩΙ ΠΟΛΕΜΩΙ. TAYLOR.

Ibid. penult. *τηλικαῦτα*] Τηλικαῦτα ΚΑΙ ΤΟΙ-ΑΥΤΑ ἐψεύσατο. Codd. *Regg.* ε. δ. ζ. et *Ven. Aug. Harl. Lind.* tanta et talia mendacia, vt alicubi obseruauit *Wolfius.* Malim quidem, si opus sit correctione, *τηλικαῦτα* ΚΑΙ ΤΟΣΑΥΤΑ, quae saepissime

saepissime quidem coniunguntur : vti infra, p. 153.

I. 12. ΤΟΣΟΥΤΩΝ καὶ τηλικύτων ἀδικημάτων αἵ-
τιαι. Et 156. 13. ἐπὶ ΤΟΣΑΥΤΑ καὶ τηλικαῦτα
ἀγαθά. Ita infra 233. 5. τούτων ἑδὼν, ΤΟΣΟΥΤΩΝ
καὶ τηλικύτων ἔντων. et alibi passim. Sed et con-
iunguntur quoque τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτα, vt, ex-
empli causa, pag. 130. I. 8. TAYLOR.

Ibid. vlt. τὸ μὲν γὰρ κ. τ. λ.] Pro τὸ, *Parisienses*
melius, KAI. TAYLOR.

Pag. 148. I. 2. τὴν ἀρχὴν] Delendum est vtique
vel τὴν ἀρχὴν, vel τὴν περὶ τὴν. Altera vox est
enim alteri pro glossemate. Priorem inducunt
Regg. d. et Harl. TAYLOR.

Ibid. 4. διζήμενοι] Potius ΕΚΔΕΞΑΜΕΝΟΙ,
vti praeferunt *Regg. α. d. s. Aug. et Harl.* TAY-
LOR.

Ibid. 5. ὦν] Inutile hoc et ociosum. Natum est
scil. ex fine verbi praecedentis. MSS. *Ald. Felic. et*
Manut. ὦν οἶμαι ὁ πανῶργος, et ὡς οἶμαι ὁ παν-
ῶργος. TAYLOR.

Ibid. 10. καὶ εἰ] Qui accuratius scribunt, scri-
berent EI KAI μὴδὲν ἄλλο. Et ita feliciter sane o-
ptimus Cod. *Harleyanus*. Cum autem *Lyfias* dixit,
pag. 479. Edit. nostrae, ὡς αἰετὸς ἡμῶν τὰς αὐτὰς
ἐκείνοις θυσίας ποιεῖσθαι KAI EI μὴδὲν δι' ἄλλο,
τῆς τυχῆς εἶκα κ. τ. λ. ea res est omnino diuersa.
TAYLOR.

Ibid. 12. λιλῆθαμιν] Disputatur, vtrum ita
distingui oporteret, ἢν [ἐξήγησεν scil.] — δίδοικα,
μὴ λιλῆθαμιν, ὥσπερ οἱ δανιζόμενοι ἐπὶ πολλῶν,
ἀγοίης : an ita, ἢν — δίδοικα, μὴ λιλῆθαμιν,
ὥσπερ οἱ δανιζόμενοι, ἐπὶ πολλῶν ἀγοίης. Priorem
distinctionem amplectitur Cl. *Marklandus*, poste-
riorem, vti ex *Versione* liquet, *Hier. Wolfius*.
Quam pace viri amicissimi doctissimique amplec-
tor quoque. Pro nihilo est, quod habet Cod. *Ve-*
netus, ἐπὶ πολλῶν ΚΑΚΩΙ. TAYLOR.

Ibid. 14. τούτων] F. ΤΟΥΤΟΥΣ, vt lin. vlt.
MARKLAND.

Ibid. ἐποισάμεθα] Alii addunt THN EIPH-
NHN, quod scholion videtur ; alii ΕΙΣΗΓΗΘΕΑ-
ΜΕΘΑ [legunt scil.]. WOLFIVS. Ista varietas ex
marg. *Parif.* TAYLOR.

Ibid. 15. ἀλλ'] *Benenatus* distinxit hoc pacto :
ἀλλ' ἂν τοῦ μὲν ἔστι — ἀληθὲς δὲ πάντων· perio-
dum istam post ἀλλ' parenthesi includens. Vide
annon praestet. TAYLOR.

Ibid. 17. αὐτοῦ] F. ΑΥΤΗΣ, sc. ἐξήνης. Sic
p. 172. μηδεμίαν ΤΟΥΤΟΥ Φιλίππου χάριν ἔχων.

Et ita p. 195. I. 14. et in *Midian*. p. 142. lin.
antepon. MARKLAND.

Ibid. Omnino recte. Et *Wolfius* alibi in ea mente
est quoque. Αὐτοῖς faltem erat superuacaneum
post τοῖς τραγητοῖς in lin. superiori : et eo credo
animo deesse in *Harleyano* nostro. TAYLOR.

Pag. 149. I. 1. ἰμβιβάζει] ΣΥΜΒΙΒΑΖΕΤΕ
MSS. *Ven. et Obsop.* cum marg. *Ask.* TAYLOR.

Ibid. 3. ἡ διαβίβληται. Ita *Parisienses*, quod
non neglexit *Lambinus*. TAYLOR.

Ibid. 5. ἀδύξως] ΑΔΟΞΟΣ MSS. *Ald. Felician.*
et *Manut.* Quae sequuntur καίτοι καὶ τότε —
ad vocem Φιλοκράτι, iuxta monitum Cl. *Mark-*
landi, inter cancellos parentheseos sunt circumscri-
benda. TAYLOR.

Ibid. 11. προσάγειν] ΠΡΟΑΓΑΓΕΙΝ Cod. *Reg.*
Par. d. TAYLOR.

Ibid. 12. ἐπ' ἀξιοληρίας] Sic per η plerique
scribunt, cum ἀξιοληρία fit analogum. WOLFIVS.

Ibid. 13. ἔτω] Immo ΤΟΥΤΩΙ πῶτε καὶ : vti
optimi *Regg. α. et Harl.* Neque damno, quod *Ven.*
Aug. et ζ. Regiorum habent, sc. ΑΥΤΩΙ. TAY-
LOR.

Ibid. penult. τιμήσειται] Vel ΤΙΜΘΗΣΕΤΑΙ,
quod solennius arbitror, et magis vsitatum. Tu-
entur Edit. *Felician. Manut. et Parisiens.* TAY-
LOR.

Pag. 150. I. 2. τοῖς πασις] Codd. *Harl. Obsop.*
cum marg. *Benen. et Ask.* τοῖς πασις ΑΥΤΩΝ,
haud ociosa addita dictione, vt quidam adno-
tauit. TAYLOR.

Ibid. 6. ἄλλην] δι' ἄλλην ΤΙΝΑ ἀγορίαν ἡντιῶν
Harl. Regg. α. s. TAYLOR.

Ibid. 9. πολλοῖς] ΛΟΙΠΟΙΣ certe praestat :
quod in Exemplaribus hisce inueni, sc. *Obsop.*
Regg. quatuor α. β. γ. δ. ε. in marg. *Ask. et Edit.*
Felician. et Manut. Tantundem est, si legas τοῖς
ΑΛΛΟΙΣ παραδιδίμα ποιήσαι. Sed tutius est
sequi fidem membranarum. TAYLOR.

Ibid. 10. σκοπιῖτε — μεθ' ὑμῶν] Vtrum
σκοπιῖτε μεθ' ὑμῶν, an, ὡς ἔχει δίκαιον μεθ' ὑμῶν,
ταῖς βουθύλων ὑμῶν, *vestra opera, vobis adiu-*
uantibus. WOLFIVS.

Ibid. σκοπιῖτε δὴ] Nonne σκοπιῖτε ΔΕ ? IVRIN.

Ibid. 11. ὑμῶν] ΗΜΩΝ habet Cod. *Harl.*
Quam lectionem quoque agnoscit, et interpretatur,
Scholiastes. Interpretatur quidem vtramque, sed
meliolem adhuc desidero interpretationem. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. τὸς λόγους] Desiderari videntur aliqua ad supplendam orationem: Haec in Editione *Beneati* reperies, etsi non suo loco posita. Sic itaque legi velim: ἀνάγκη δὴ πῦ τὸς λόγους ΤΟΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ περὶ τῶν Φωκίων — καὶ τῆς Εὐβοίας, ΑΙΣΧΙΝΗΝ ΤΟΥΤΟΝΙ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ ΕΙΠΕΙΝ, ὡς περ κ. τ. λ. Haec autem si non admittas, necessarium videtur pro ἀκούσαι et ἰλησαι rescribere ΑΚΟΥΣΑΙ et ΕΛΠΙΣΑΙ. IVRIN.

Ibid. ἀνάγκη κ. τ. λ.] Credo *Wolfius* hic errore, non consilio, recessisse a lectione omnium Editorum, Manuscriptorumque, ἀνάγκη δὴ πῦ τὸς λόγους ΤΟΥΤΟΥΣ, ΑΙΣΧΙΝΗΝ ΤΟΥΤΟΝΙ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ ΕΙΠΕΙΝ, ΤΟΥΣ περὶ τῶν Φωκίων κ. τ. λ. Aliter cum Cl. *Iurino* legendum est: et vertendum, *Necesse est igitur, hunc, si bona fide egerit, aut audiuisse Philippum haec verba facientem de Phocensibus, etc. aut speravisse haec eum facturum.* Sed sine dubio erravit prae incuria aut festinatione *Wolfius*. Non enim sciens prudensque tam insignem et notabilem varietatem transiliret, et obmutesceret. TAYLOR.

Ibid. 12. καὶ τῆς Εὐβοίας] Pro istis verbis reponit *Lambinus* ΚΑΙ Τὸν ΘΗΒΑΙΩΝ. Nimirum opus est *Thebanis*, verum fortasse, non vt excluderentur Euboeenses. Vide supra ad pag. 127. 1. antepen. TAYLOR.

Ibid. ἰκὼν ἐξηπάτα] F. A. ἰκὼν ΗΜΑΣ ἐξηπάτα. Sic in *Leptinea*, ἀλλ' ὃ δίκαιοι ἴσμεν ἀφαιρῆσθαι, ἔστι ἐξηπάτησθαι. WOLFIVS.

Ibid. Deest ἰκὼν in duobus, *Regg.* nimirum 1. et *Harl.* nostro. TAYLOR.

Ibid. vlt. ΔΙΚΑΙΟΣ ἀπολαύει lege, non δικαίως. WOLFIVS. Ita contra Codd. omnium, credo, auctoritatem *Wolfius*. Nactus est tamen *Lambinum* et nescio quem in *Bodleiano* nostro consentientem. TAYLOR.

Pag. 151. l. 1. ἡμίτερον] Puto ΥΜΕΤΕΡΑΝ. IVRIN.

Ibid. 3. τίς δ' ἐξελίγχοιτα — ἰούκων;] Ita fere Editi. *Wolfius* cum *Aldo*, dederat τίς δ' ἐξελίγχοιτα κ. τ. λ. Quo sensu, apparebit ex eius versione. TAYLOR.

Ibid. 4. τῶτον] F. ΤΟΙΟΥΤΟΝ. MARKLAND.

Ibid. ΤΟΥΤΩΝ *Harl.* ΤΙΝΑ *Obs.* λίγους ΤΙΝΑ τῶτον marg. Exemplaris *Ask.* TAYLOR.

Ibid. 5. πρῶτερον] ΠΡΟΤΕΡΟΙ *Regg.* α. δ. TAYLOR.

Ibid. 6. ἰγὼ δὲ] Hic iuxta scribitur in *Veneto*,

ἰκὼς ἂν ἐν ταῦτα λίγισθαι παρ' αὐτῷ. Quae arbitror esse quasi scholion eorum quae statim leguntur, ἰγὼ δὲ ἰκίους τὸς λόγους ἐξήτεον — Fortasse suspicabatur, quicumque fuerit, istud ἐξήτεον obscurius esse dictum, et indignuisse interpretatione. TAYLOR.

Ib. ἐξήτεον] F. ἐξήτεον AN. MARKLAND.

Ib. 14. ἰκίους] Plurimi ΦΙΑΠΠΩ habent, vt *Regg.* α. δ. *Harl.* Sed in *Aug.* non est varia lectio, sed scholiolum. Hoc rectum, et quod a bono exemplari expectassem. TAYLOR.

Ibid. 15. ὕμῳ] ΥΜΕΤΕΡΟΣ *Regg.* α. 1. *Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

Ibid. 16. δῆλον] ΔΗΑΟΝ *Parisienses*: quibus ex ingenio suo, et solertia, qualis fuerit, adiecit *Lambinus* ea quae sequuntur. Οὐ τοίνυν ἐκ τέτων μόνων δῆλον ἰσθ' ὅτι χρημάτων ἀπαρία ἔστιν ἰκίους, ἀλλὰ ΚΑΙ ΕΞ ΑΛΛΩΝ: ἴκων etc. TAYLOR.

Ibid. 17. ἰκίους] ΕΚΕΙΝΩΙ MSS. *Ald.* *Felic.* et *Manut.* TAYLOR.

Pag. 152. l. 3. ὕμῳ] ΗΜΙΝ *Regg.* Codd. α. δ. ζ. Quod perinde est. In *Harl.* deest. Sed recte dicitur, et notissima structura. Ita supra, p. 127. l. 16. ἵνα συνδιαλλάττωσιν ΑΥΤΩΙ τὸς ΑΛΕΙΣ πρὸς τὸς Φαρσαλίους. TAYLOR.

Ibid. 6. προσεξηδραπόδισαι lege. WOLFIVS. *Aldus* enim προξ — TAYLOR.

Ibid. πῶς ἂν] πῶς ΟΥΝ *Aug.* Vtrumque certe, πῶς ΑΝ ΟΥΝ, vt video placere *Fabricio*, qui istas membranas contulit. TAYLOR.

Ibid. 9. τηλικῶτος δὲ] Pro τηλικῶτος δὲ m. *Par.* ΚΑΙΠΕΡ ΟΝ ΔΕΙΝΟΝ. *Wolfio* vtrumque coniungendum videbatur, καὶ ἔχ' τὴν πῶ διδόν, ΚΑΙΠΕΡ ΟΝ ΔΕΙΝΟΝ, τηλικῶτος δὲ. Vt margo *Parif.* ita *Harl.* quoque, ita Cod. *Aug.* quo in conferendo, idem *Sim. Fabricio* in mentem venit, quod *Wolfio* nostro. *Demosthenes* in *Philipp.* III. καὶ ἔχ' τὴν πῶ διδόν, ΚΑΙΠΕΡ ΟΝ ΔΕΙΝΟΝ. TAYLOR.

Ibid. ἀλλὰ καὶ συνίπτε μόνῳ] S. τῷ Φίλιππον ἀμφικτόνα ἵνα ψηφισασθαι. Hinc recte colligunt, Orationem περὶ εἰρήνης non esse habitam a *Demosthene*. Quid vero, si *Aeschinis* illa esset, siquidem is vnus *Thessalorum* postulationi suffragatus est? Vt enim dictio non sit *Aeschineas* per omnia similis, tamen eosdem alias alio dicendi genere vti, quid vetat? Tamesti tris tantum eas, quae illius nomine exstant, orationes scripsisse fertur. WOLFIVS.

Ibid.

Ibid. 13. τοῖς πρίσσι, τοῖς παρὰ Φιλίππου
lege. WOLFIVS. περί enim in nonnullis infcite.
TAYLOR.

Ibid. 14. στρατιωμένους] F. ΣΤΡΑΤΕΥΣΟΜΕ-
ΝΟΥΣ. MARKLAND.

Ibid. δὲ] Ita locum distingui iubet Cl. Mark-
landus, ἴφη — ὅτι δὲ μίμησις γὰρ δέξω·
αὐτὸς ὡν κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. 16. Εἰς τοῖν κ. τ. λ.] Adnotator in Ex-
emplari *Altempis*. non contentus his Negatiuis in-
geminat talem constructionem, εἰ ἐκ εἴχουσι δι-
ξαι μὲν τῶν πρίσσιων ἔχοντα μὲν. Sed non
est necessarium. TAYLOR.

Ibid. 17. μὲν ἢ ὡς ἰδὲν ἀπαιτᾷ] S. τὸ πρᾶ-
ν φανερὸν. WOLFIVS.

Ibid. penult. τυροπωλῶν] Emenda ΠΥΡΟΠΩ-
ΛΩΝ, vt habent omnes praeter *Aldum* : cuius in
luto haerens *Wolfius* textum quoque nostrum in-
quinari fecit. *Suid.* v. Ἀλικαλλατόμων, descri-
bens hunc locum, habet ΤΥΡΟΠΟΛΩΝ. Sed hoc
pariter esset τυροπωλῶν, si de cafeis vendendis res
ageretur, quo pacto *Suidam* isti interpretantur.
TAYLOR.

Ibid. vlt. ξυληγῶν] Vid. *Poll.* VII. 29. Con-
iunge nostrum inferius, pag. 163. l. 16. et 208. 2.
TAYLOR.

Pag. 153. l. 1. ἐκ τοῦ δήπου etc.] Ad Philocra-
tem haec pertinent, quem cum cepisse munera
contra Remp. constet, eodem crimine et amicū
eius Aeschinem teneri sit consentaneum. WOLFIVS.

Ibid. 6. βύλῃαι] ὡς θ', ἴνα — ΒΟΥΛΕΣΘΑΙ
Bodl. et m. *Paris*. Aliter tamen reficio : ἴνῃ ὅν
ἔτω τις — κακοδαίμων, ΟΕΤΙΣ, ἴνα λαμβάνῃ —
πρίσσι βύλῃαι ; Ita *Harl. Obsop.* cum MSS.
Fel. et *Man.* et marg. *Ask.* TAYLOR.

Ibid. 12. τῶν] Deest inutilis illa Vox in *Codd.*
Lind. et *Regg.* α. β. δ. ε. TAYLOR.

Ibid. 14. πρίσσιων] ΣΥΜΠΡΕΣΒΕΩΝ *Regg.* α.
δ. et *Harl.* TAYLOR.

Ibid. ἑδὰμῦ γὰρ κ. τ. λ.] Nullam eius fuisse
auctoritatem : Ita interpretatur *Wolfius*. *Persichecke*
non mai egli à far questo da per se solo si farebbe
iscoperto, se non bauesse hauuti alcuni compagni.
Ferrus. Nusquam enim ille per se solus visus fu-
isset, nisi aliquos ex his adiutores habuisset. *Ano-*
nymus. Quod pene ridiculum est. Sensus est :
Non ille palam et publice hac agere sustinuit,
nisi aliquid adiumenti socii eius occulto submini-
strassent. TAYLOR.

Ibid. 15. εἰ μὴ τὸς συναρτιζομένους] M. εἰ μὴ
συναρτιζομένους : nisi placeat inuertere ordinem,
εἰ μὴ τῶν τινῶν εἴχῃ τὸς συναρτιζομένους. WOL-
FIVS.

Ibid. 17. τὸ πρᾶγμα αὐτὸ] ΤΑ ΠΕΠΡΑ-
ΓΜΕΝΑ ΑΥΤΑ *Codd.* *Regii* α. δ. *Aug.* et *Harl.*
Et mox, pag. 154. l. 1. iidem cum *Regio* 1, ταῦτα
ΓΑΡ καὶ μετρημένοι. TAYLOR.

Ibid. vlt. ποιήσαντα] Lege ΠΟΙΗΣΟΝΤΑ.
TAYLOR.

Pag. 154. l. 2. πρέφασιν] Plenius, et quidem
valde vñtato genere loquendi, cuderunt *Parisienses*,
ἴσιν ἰκάρῃ τις, ΩΣ ΕΟΙΚΕ, πρέφασιν. Quibus
consentiunt optima Exemplaria, *Aug.* et *Harl.*
TAYLOR.

Ibid. l. 3. τῷ δὲ, κηδεστὴς ἢ ἰκάρῃ] Omnino le-
gendum videtur ΕΚΕΙΝΟΣ, nempe Philocrates.
IVRIN.

Ibid. F. ΕΚΕΙΝΟΣ, Philocrates. MARKLAND.

Ibid. Ego etiam lego ΕΚΕΙΝΟΣ, cum viris do-
ctissimis, verum aliter intelligo. Scilicet, τῷ δὲ
[Phrynoni] κηδεστὴς ἢ ἰκάρῃ [Philippus]. Confule
Vlpianum ad h. locum, iterumque *Demosthenem*
pag. 192. l. vlt. et pag. 194. init. σχ. denique ad
pag. 182. l. 1. et *Suid.* v. Φρύων. TAYLOR.

Ibid. 7. ἰκάρῃ. ὡς ἴνα] Male distinguitur.
Delenda est plena σίμῃ post ἰκάρῃ, et ponenda
minima. Nam ὡς dependet ab ἔτω praecedenti ;
ἔτω σίμῃ καὶ αὐτὸν — ὡς — ἔδ' ἀφί-
ησι. MARKLAND.

Ibid. μὲν ἔφημα] Deesse arbitror ante, vel
post, has voces : ἴνα μὲν ἰαντίον ΜΗΔΕ * * *
μὲν ἔφημα. TAYLOR.

Ibid. 8. ἔδ' ἀφίηται ἀφίηται] S. τῶν κατηγό-
ρων αὐτὸν : ἀφίηται αὐτὸς, τῷ τῇ, τὴν ἰσυχίαν
ἀφίηται ἑ. WOLFIVS.

Ibid. Ludit in duplici significatione Verbi
ἀφίηται : ut, neque si vos illum absoluatis, vos ille
missos faciat. That, if You would even acquit him,
he would not let you alone. Similiter in *Midiana*,
pag. 159. ἔτος δὲ ἔδ' ἀφίηται ἀφίηται. MARK-
LAND.

Ibid. ΑΦΙΕΤΑΙ Libri meliores, *Regg.* α. δ.
Obsop. *Aug.* *Harl.* *Ask.* TAYLOR.

Pag. 155. l. 4. ἀπὸ κείνου κ. τ. λ.] Huc spectat
fortasse Comma istud *Suidae* : Αποκρίθητι. Δη-
μοσθένης. Αποκρίναι διῶρο μοι παραλθῶν. — ἀλλὰ
καὶ Δημοσθένης λίγῃ ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου, ὡς προεί-
ρηται. Adde *Harpocrat.* v. Αποκρίσις. Difertius
aliquanto idem *Suidas* v. Διῶρο. Certe spectat
Her-

Hermogenes verbis disertissimis: Απόκριναι γὰρ διῶρο ἀναγὰς μοι· ἔ γάρ δὴ δι' ἀπειρίαν γι εὐ φήσιν· ἔχιν ὅ,τι εἶποις. pag. 179. Ed. Fr. Porti. TAYLOR.

Ibid. 5. ὅς γὰρ ἀγῶνας] Alludit ad accusationem Timarchi, quae aequae est ἀμάρτυς, atque haec *Demosthenica*. WOLFIVS.

Ibid. Alludit ad multa: ad pristinam artem quaestumque *Aeschin*: ad nouam et insolitam criminationem Timarchi, iam senis, et cui per antea vitam inusta non erat ea suspicio: ad rudimenta fortasse et tyrocinium Aeschin, qui nemini vnquam, ante hunc Timarchum, diem dixerat: ad accusandi denique licentiam, cum non ex testibus, sed vulgi rumoribus, et incerta fama nitebatur. Nonnulla hic Scholiastes, qui est consulendus. Neque tamen vel eo magistro totam fabulam ediscis, aut huius scommatis leporem omnem plene exhaustis. Non enim omnia quae ab Antiquis allusorie et vellicatim iaciuntur, Posteritati datum est vt probe intelligerent. Vid. *Aeschin*. π. παραπρωτοῦ. pag. 284. l. 13. *Brodæum* ad loc. *Harpocrat*. v. Διαμιμνήσκω. *Maussacum*, *Victor*. IX. Var. Lect. 20. alios. Voces istae, ἀγῶνας καὶ ὅ,τις, ὥσπερ δράματα, lucem fortasse aliquam consequuntur ex iis quae dicturi sumus ad init. *Aeschineae* c. *Ctesiphontem*. TAYLOR.

Ibid. 7. πῶδιν· εἰ τις] *** Nonnulla opinor deesse. MARKLAND.

Ibid. 9. ὥς καὶ ὑμῖν οἶμαι δοκεῖν lege, vel δοκεῖ, vt habet *Felician*. pro οἶμαι. WOLFIVS. Nam *Aldus* dedit οἶμαι pro οἶμαι. *Felician*. quidem et *Manut*. ΔΟΚΕΙ, vti *Parisienses* quoque, et *Scholiastes*, qui exponit per φαίνεσθαι. Non male. Et tum obtineret punctuatio Textus nostri. Aliter et ea reformanda fuerit. Marg. *Ask*. cum *Wolfo* consentit. TAYLOR.

Ibid. 10. ὅ,τι κ. τ. λ.] ὅ,τι μᾶλλον ἑαυτοφῶρ διδωροδοκῆντα πάντα αὐτὸν ἐξελίγξει. Ita Cod. *Harl*. TAYLOR.

Ibid. antepen. τίνα αὐτὸν καλαρίψου] *Quem ibi statum rerum deprehensuri essent*. Τὸ αὐτὸ, παρὰ τῷ Μακιδόνι, ἢ, ἐν τῇ Μακιδονίᾳ, accepi, et pro καλαρίψου legendum censui ΚΑΤΑΔΗΨΟΝΤΑΙ. Sed agnosco erratum, et emendo, *quemnam hic relisuri essent*, qui sc. Demostheni aduersaretur. αὐτὸν, ἀντὶ τῷ, ἐνθάδε, ἢ ἐνταῦθα. WOLFIVS.

Ibid. vlt. ἐγίγνοντο τότε] Malletm distingui,—κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐγίγνοντο. τότε ἐφῶδεντο δὲ etc. MARKLAND.

Pag. 156. l. 1. σύγκλητος ἐκκλησία] Huc spectat *Etym. M.* 753. 15. Τῶν Ἐκκλησιῶν αἱ μὲν ἐξ ἴθους καὶ κατὰ μῆνα ἐγίγοντο. εἰ δὲ τι ἐξαίφνης κατεπίσταν ὥς γινέσθαι ἐκκλησίαν, αὐτὴ ἐκαλεῖτο Σύγκλητος Ἐκκλησία. Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου. Huc *Harpocrat* et *Suidas* denique. Erant igitur Σύγκλητος Ἐκκλησία Conciones extra ordinem datae, proclamatae, vt vox sonat, vbi aliquid neopinatum acciderit. Ad statas enim et legitimas, vt pote notas, et periodice recurrentes, non opus erat citare aut monere: vt vocabulum hoc rite explicat *Scholiastes* noster, Attici Iuris saepe bene consultus. Πλείους ἐκκλησίας (inquit *Aeschines* π. παραπρωτοῦ. pag. 264. l. 6.) ΣΥΓΚΛΗΤΟΥΣ ἢ ναγκάζεσθαι ἐκκλησιάζειν μετὰ φόβου καὶ θορύβου, ἢ τὰς ΤΕΤΑΓΜΕΝΑΣ ΕΚ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ. Apposite ad eam rem quam velim. Vt sunt etiam verba haec *σχ. Aristoph. Acharn*. γ. 19. Κυρίας Ἐκκλησίας] Ἐν ᾗ ἰκύνει τὰ ψηφισμάτα. Εἰσὶ δὲ Νόμιμοι Ἐκκλησίας αἱ λεγόμεναι τρεῖς τῷ μηνὶς Ἀθήνησιν, ἡ πρώτη, καὶ ἡ δεκάτη, καὶ ἡ τριακάς (Illud fortasse minus accurate) εἰσὶ δὲ καὶ Πρὸς κλητοί, ἐναγόμεναι κατὰ τινα ἐπιτίμια πράγματα. αἱ μὲν ἐν νόμοις καὶ ὁρίσμεναι Ἐκκλησίας Κυρίαί λεγόνται, ὥς ἴφαμεν· αἱ δὲ πρὸς τὰ κατεπίγοντα συναγόμεναι, ΣΥΓΚΛΗΤΟΙ. Adde *Petit. LL. Attic*. Lib. III. Tit. 1. *Vlpian*. hic, et ad N. *De Coron*. 495. 8. et eruditissimum longe virum, *Valckenatrum Animadu.* ad *Ammon*. I. 16. TAYLOR.

Ibid. 4. καὶ μικρὰν ἐπιτίμια ἰλπίδα ἡντινῶν αὐτοῖς] Omisit *Wolffius* in vertendo. Refarcias ex Anonymo: et aliquam mediocrem spem eis praestulisset. TAYLOR.

Ibid. 5. μὴ αἰ τί] Scribendum forte ETI pro TI. MARKLAND.

Ibid. Ita *Lindenb.* expresse: neque multum abludunt Editt. *Felic.* et *Manut.* ETI μὴ αἰ. TAYLOR.

Ibid. 9. μὴ ἔ χροῖν] ἀντὶ τῷ, εἰ μὴ χροῖν. WOLFIVS. Idem fere adnotatur in marg. *Altemps*. TAYLOR.

Ibid. 12. ἐξομολογήσασθαι] [Ita *Ald.*] Legendum ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΘΑΙ, vt est adnotatum [in MSS. *Ald.*] WOLFIVS.

Ibid. 15. Εξήκιστον] Mirum ni feruilem et peregrinam condicionem denotet, quod nomen ab Arte sumpserit. Commune hoc et solenne apud Antiquos: Vbi PAVSILYPVS, SOTER, SOSTHENES, LYSIPONVS etc. conuenientissima Medico nomenclatura, vt *Reinesius* scribit ad hunc lapidem XI. 2.

P. CHAR. M.
SOSTHE
MEDIC.

IIIIII VIR. AVG.
SIBI
ANCHAR.

Ex eadem nomenclatura est Medicus ille ex sepulchreto Domûs Augustae, *Bianchin.* pag. 57.

M. LIVIVS
BOETHVS
MEDICVS DAT
M. LIVIO SPERATO ET
IOLE L.
SVAE.

Potuissem adiungere, Excecidem quendam nunquam ab *Aristophane* adduci, nisi vt dilaceraretur ob peregrinitatem.

Εἰ δὲ δῶλος ἴσῃ, καὶ Κὰρ, ὡς περ Εξηκιδίδης, Φυσάτω πάπῳ παρ' ἡμῶν, καὶ φανῶνται φεάτορες.
Ex *Ambus* §. 765.

Pag. 157. 1. 4. τυχίζω] Potius credo ΕΠΙΤΕΙΧΙΖΕΙΝ, cum Editt. *Felic.* et *Manut.* vt sit *Reficere*, non, *de de nouo Aedificare.* TAYLOR.

Ibid. θύει] Tollenda est Distinctio plena post θύει, et ponenda ὑπογυμῇ. Adhuc enim pendet sententia, quae incepit pagina superiori, l. 17. Επειδὴ δὲ ἀπολώλυσαν οἱ Θωκυῖς — καὶ ὁ Δίεκυλλος ἔκει — καὶ ὑμῖς ἰψηφίζισθε τὰ Ηράκλεια ἐν αἵσι θύειν· ἐπειδὴ ταῦτ' ἦν etc. MARKLAND.

Ibid. ἐπειδὴ] A *Benenato* editur, ἐπειδὴ ΤΟΙ-ΑΥΤΗ ἦν καὶ τοσαύτη ταραχὴ κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. 15. ἦν] *Vlpianus* in 2^a persona: ἕτως ἐφρον ΕΙ — ὡς — ΟΙΧΟΥ. Idem etiam pro πάντα τὰ ἄλλα habet ΤΑΥΤΑ ΠΑΝΤΑ. Quo fere modo legendum esse arbitror, nimirum iuxta membranas plurimas, ὡς ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ἀνελών — vt MSS. *Felic.* et *Manut. Ven. Lind. Ital. Obsor. Harl. Reg. ζ.* et marg. *Ask.* TAYLOR.

Ibid. ὅλῳ πρὸς τῷ λήμματι lege, nominandi casu. Et si et ὅλως Aduerbium ferri potest. WOLFIVS.

Ibid. ὅλως] F. ΟΛΟΣ — TOTVS in illis. Horat. MARKLAND.

Ibid. *Wolfi* et *Marklandi* coniecturam tuetur Cod. Aug. ΟΛΟΣ. TAYLOR.

Pag. 158. l. 2. ἔτῳ εἰς τὰ ἐπινίκια] Lege, ἔτῳ Εἰς τὰ ἐπινίκια etc. Id est, *hic solus epulatus est*, sensu plano. Nam, vt scriptum est, nec bene hel-lenizat Oratio, nec bene procedit Sententia. PALMER.

Vol. II.

Ibid. 5. συνειπαίνω] Si παρὰ τὸν παλαιὸν fuit, malim ΣΥΝΕΠΑΙΑΝΙΖΕ, per α. Et si passim per α scribi video. WOLFIVS.

Ibid. 6. φιλοησίας περιπνι] Familiariter propinavit, Wolfius: benevolentiae poculo propinabat, Alius: *Inuitauit a bere*, Etruscus. Expectassem quidem propinasse Philippum, non Aeschinem. Sed nihil hic omnino de propinando aut praebendo. Negligere enim nos iubent praepositionem in ista compositione omnes qui accuratius hanc rem tractant. Postulabit igitur a me Lector meus beneuolus informari, quid ea locutione contineatur; postulabit quoque vt mentem meam etiam exponam de lectione MStorum in hac re, quorum nonnulli, neque infimae auctoritatis, exhibent φιλοησίας ΠΡΟΥΤΕΙΝΕ, vt MSS. *Ald. Felic. Manut. Lind. et Regg.* α. β. γ. δ. ζ. Et, quoniam eo proceditur, rogabit quid statuam, de illa etiam locutione: Occurrit autem p. 161. l. vlt. ἐκπώματα ἀρξεν καὶ χρυσῶ ΠΡΟΥΤΕΙΝΕΝ ἀνδρῶν [Philippus] cum MSti, quasi vicem rependere vellent, ibi rursus ἐκπώματα — ΠΡΟΥΠΙΝΕΝ. Est quaedam, inquam, inter haec duo loca quasi necessitudo: Ita vt mihi erit expeditius, et lectori fortasse neque ingratius neque incommodius, si vtrumque parietem eadem fidelia dealbarem. Neutro igitur in loco stare posse περιείναι contendo, verum recte dici in altero φιλοησίας περιπνι, in altero, ἐκπώματα, licet diuerso sensu et proprietate, vt iam sum dicturus. Προπνι φιλοησίας est simpliciter com-
tare, vel, vt verbis vtat *Plautinis*, *Pseud.* V. 1. 18. Propinare amicissimam amicitiam. Quod quoniam tractim fiebat, et per modum successionis, vbi alter poculis praeiret et quasi prouocaret, alter deinde exciperet, et per vices traderet, vsurpabant vocem compositam ΠΡΟΠΙΝΕΙΝ, et, quoniam Genio litabant, et Amicitiae, περιπνι ΦΙΛΟΘΕΙΑΣ. Ita *Lucianus*: Οὐ γὰρ ὅσον ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἰστίαν τὰς ταῦτα διαίθιδας καλεῖν, καὶ ΦΙΛΟΘΕΙΑΣ ΠΡΟΠΙΝΕΙΝ, καὶ ὅψαν τῶν αὐτῶν ἀπλοῦσαι. *Pseudolog.* §. 31. Et in *Somnio* rursus §. 12. Καὶ τὸ δειπνόν ἀρτι συνοκομίζετο, καὶ ὁ πότος συνοκομίζετο· ἐν τούτῳ ὅλα μί, καὶ ΦΙΛΟΘΕΙΑΣ ΠΡΟΠΙΝΟΝΤΑ ἐν χρυσαῖς φιάλαις ἐκάστω τῶν παρόντων κ. τ. λ. Vtile erit adhibere verba *Biseti* ad *Aristoph.* *Lyfistr.* 203. Κύλιξ φιλοησία] Οὕτω καλεῖται ἡ φιάλη ἡ δεδομένη ἐν τοῖς πότοις. Εἰ γὰρ τοῖς συμποσίοις φιλοφρονούμενοι ἀλλήλους ἐπιδίδουσαν οἶνον κύλικα, ἢ φιλοησίαν ἐκάλουν· ὡς Ὑπερίδης φησὶ, καὶ Ἀλκιβίς, καὶ Ὀμηρὸς ἐν τῷ Δ. τῆς Ιλ.

[Vv]

Niklae

Νίκλαρ ἰωνοχόει· τοὶ δὲ χρυσίοις διπαίσει
Διδίχαλ' ἀλλήλους.

Καὶ αὖθις· Εἰχίτω τις τέτῳ φιλοησίαν. Καὶ
φιλοησίας, τὰς διξιώσεις διὰ τῆς φιλίας. Καὶ
ΦΙΛΟΤΗΣΙΑΝ ΠΡΟΠΙΝΕΙΝ ἴσιν, ἥκα τις ἐν
ἀρίστῳ ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῷ φιάλης πινὼν μέρεθ·
τὸ λοιπὸν παρὰσχῇ τῷ φίλῳ, καὶ τὴν φιάλην χαρι-
σάμενθ. Horum magnam partem, et praecipue
extremam, Suidae et Etymol. M. debet Bisetus.
Quid ergo? An Poculum Aureum Argenteumue, quo-
ties se plusculum inuitarent, pro munere offerebatur?
Num huiusmodi liberalitas hic praedicatur in Ae-
schine? Ita quidem interpretantur haec verba,
καὶ τὴν φιάλην χαρισάμενθ. Credo hanc olim
fuisse Regum, Magnatumque munificentiam: vt
Suidas testatur in v. Προπίνειν. Immo clarissimum
Exemplum mox subiicitur in hac ipsissima Ora-
tione, pag. 161. Vbi Rex Philippus comiter et
laute excipiens Thebanorum legatos, ἐν θυσίᾳ τινὶ
καὶ δέειπνῳ πίνων, καὶ φιλανθρωπυνόμενθ· πρὸς αὐτοὺς
ἄλλα τι δὴ πολλὰ, οἷον αἰχμάλωτα καὶ τὰ τοιαῦτα,
καὶ τελειῶν. ΕΚΠΩΜΑΤΑ ΑΡΓΥΡΑ ΚΑΙ ΧΡΥΣΑ
ΠΡΟΥΤΕΙΝΕΝ ΑΥΤΟΙΣ. Ταῦτα πάντα ἱκεῖνοι
— αὐτοὶ μὲν ὅν ὑπάρχειν αὐτῷ φίλοι
— καὶ αὖν τῶν ΔΩΡῶΝ τέτων. Atque ita Vl-
pianus ad textum in quo versamur: πολλάκις καὶ
ταῦτα τὰ ποτήρια ΧΑΡΙΖΕΣΘΑΙ τὸν βασιλεῖα,
εἰς προπίνειν, χρυσᾷ ἔντα. Τὸτο γὰρ ἔν τὸ ΠΡΟ-
ΠΙΝΕΙΝ. Ita quidem, sed ΠΡΟΠΙΝΕΙΝ ΠΟΤΗ-
ΡΙΑ, quod iam est illud diuerfum, atque aliud
quam ΠΡΟΠΙΝΕΙΝ ΦΙΛΟΤΗΣΙΑΣ. Corrige ergo
fidenter ex auctoritate MStorum optimorum (sunt
autem, praeter Editiones Felician. et Manut. Codd.
praestantes, Regg. a. C. d. i. n. Obs. Harl. Lind. Ital.
Aug. Ask.) verba illa Demosthenis 161. vlt. ἱκνώ-
μαλα ἀργυρεᾷ καὶ χρυσᾷ ΠΡΟΥΤΙΝΕΝ αὐτοῖς. Num
haefitas? num dubitas neutiquam dici posse ΠΡΟΥ-
ΤΕΙΝΕΝ, sed vtrouique ΠΡΟΥΤΙΝΕΝ? Annon
demum censeres recte a me distingui προπίνειν φιλο-
τησίας, amice et familiariter compotare, et προ-
πίνειν ἱκνώμαλα, regio more, pocula aurea preciosae
dono donare? Inerat Alexandro M. vt refert Plu-
tarchus in eius vita, munificentia plane singularis,
cum summa comitate coniuncta: cuius rei exem-
plum subiicit. Ο τῶν Παισίων ἡγάμενθ, ἀποκρίνας
πολέμιον ἄνδρα, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπιδειξάμενθ αὐτῷ,
τῆτο, εἶπεν, ὡ βασιλεῦ, παρ' ἡμῖν ΕΚΠΩΜΑΤΟΣ
χρυσὴν τιμᾶται τὸ δῶρον· ὃ δὲ Αλέξανδρ· γιλάσας,
καὶ ὡ γι, εἶπεν· ἰγὼ δὲ σοὶ μιστὸν ἀκράτῃ ΠΡΟΠΙΟ-

MAI. Similis error, προπίνειν, sc. loco τῷ, προ-
πίνειν occupavit Libanium Declam. II. quem ema-
culauit doctissimus Gatakerus ad M. Antonin. XI.
13. dignus omnino, qui de hoc ritu propinandi
consulatur: praecipue autem de hac largitione po-
culorum, in Aduersar. Miscell. Posthum. V. 5. Adde
Cl. Valesium ad Harpocr. v. Προπιπώκοτες. Scio
esse apud Veteres nonnulla quae militare videntur
contra meam sententiam, veluti illud Aristophanis,
Acharn. γ. 981.

Καμάχιον, καὶ προσίτι πολλὰ προκαλυμίν,
Πίνε, κατὰκισσο, λαβὴ τῆδε φιλοτησίαν.

Cui subnectitur scholion: Φιλοτησίαν ἔλιγον τὴν
φιάλην τὴν δεδομένην ἐν τοῖς συμποσίοις. TAYLOR.

Ibid. 9. ἰφ' οἷς ὁ δημόσι· τίτακλαι] S. οἰκίτης,
ἢ δούλ·. WOLFIVS.

Ibid. Recte sane Wolfus. Οἰκίτης subintelligitur,
pro quo Scholiolum Vlpiani perperam habet οἰ-
κ·. Vid. Cl. D'Oruillium ad Chariton. Aphrodis.
pag. 292. TAYLOR.

Ibid. 10. περὶ τέτῃ τῷ νόμῳ] S. τῷ Αἰσχίνῳ
ἐξομόσαίθ· τὴν περιστάσαν. WOLFIVS.

Ibid. ἱκεῖ] EKEISE ΕΛΘΩΝ MSS. Regii a. d.
Aug. et Harl. TAYLOR.

Ibid. 16. αὐτοῖς] Rescribi iubet Cl. Marklan-
dus ΑΥΤΟΙΣ, vti habet Benenatus. Mox cum eod.
Editore, Feliciano pariter et Manutio, et Cod. Har-
leyano, καὶ τάναντία ΤΟΥΤΩΝ τοῖς τῶν Φ. TAYLOR.

Ibid. penult. τέτων] Sc. τῶν ἱερῶν. Forte ΤΟΥ-
ΤΩ, sc. τῷ Αἰσχίνῳ. Sic enim solet leges ad reos
accommodare. WOLFIVS.

Ibid. τέτων.] scil. τῶν οἰχομένων παρὰ τὸν νόμον,
vel πραγμάτων. MARKLAND. Vox haec in Har-
leyano nostro desideratur. TAYLOR.

Pag. 159. l. i. πεπιστευμένα ὑπὲρ τέτων] τῶν
ἢ γινωσκμένων ἐν Φωκίᾳ, ἢ Φιλίππῳ καὶ Θεβαίων.
WOLFIVS.

Ibid. 3. ἀδικημάτων] ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ plurimi.
MSS. Ital. Regg. C. ζ. Lindenb. Obsq. et marg.
Ask. TAYLOR.

Ibid. 6. δυσκόλως κ. τ. λ.] ἐργάζεσθαι τῷ Φι-
λίππῳ, καὶ ὑφορᾶσθαι αὐτόν. Mox [l. 10.] ΤΟΝ
ἀπάντων τῶν κακῶν αἴτιον lege, non τῶν ἀπάντων.
WOLFIVS.

Ibid. 11. τοιαῦτα] F. ΤΑΥΤΑ sc. τὰ κακά.
MARKLAND.

Ibid. 12. ἰγκαλίστη] ὑμῖν AN ΕΓΚΑΛΕΣΕΙΕ.
Ita Benenatus. Quod confirmant Aug. et Harl.
Mox iidem fere τῶν ΑΛΛΩΝ ΕΛΛήνων. TAYLOR.
Ibid.

Ibid. 18. Τάχα τοίνυν ἴσως] σχ. non habet ἴσως. Sed vide Cl. *Marklandum* ad *Leptineam* pag. 12. l. penult. TAYLOR.

Ibid. antepen. τῶν περισσευσάτων τὴν εἰρήνην] Vertit *Wolffius*, *pacis interpretes*. Potius, *pacis auctores*, vel, *legatos ad pacem conficiendam missos*. IVRIN. *Quegli, che hanno fatto la pace*. Ferro. Ad hunc locum adludit verbis aliquantulum consentientibus *Hermogenes de Inuent.* pag. 151. ΑΛΛ' ἀγαπήσεις Φίλιππον, εἰς τῶν περισσευσάτων τὴν εἰρήνην καὶ ἀφ' ἑσέως. Aut alios repperit *Codices Rhetor ille*, aut, quod nonnunquam fit, memoriter laudavit. de *Figura et Sententia*, quam de Verbis follicitor. TAYLOR.

Pag. 160. l. 1. τυχεῖν] Plenius aliquando et expressius *Regii MSti.* α. et δ. ὡς τυχεῖν ΑΥΤΗΣ. TAYLOR.

Ibid. 5. μάλλον] ΟΥΤΩ μάλλον, MSS. *Ven. Obsop. Aug. et Harl. et marg. Ask.* TAYLOR.

Ibid. 11. ἀσυνθιτάτοιον] Explicant *Harpocrat.* et *Suidas*, ad hunc locum respicientes. Eos etiam vide in v. *ἀσυνθιτάτοιον*. Nam ita scribendum arbitror in linea sequenti, cum *Lambino*, cum MSS. *Ald. Felic. et Manut.* et optimo nostro *Harleyano*, non *ἀσυνθιτάτοιον*, vti dedit *Wolffius*, neque *ἀσύνθιτον*, vt *Regii Codd.* α. δ. Verte autem, rem omnium inconstantissimam et maxime infidam. Sic *Horatius* habet *Vulgus infidum*. Oritur menda in libris *Demosthenis*, folito more. Cum enim antiquiores *Glossographi ἀσυνθιτάτοιον* quandoque per *ἀσυνθιτάτοιον* exponerent, id quod fecit *Harpocrat.*, adripuit scriba interpretamentum. Vel potuit similitudine vocabulorum esse deceptus. Sunt autem simillima. Interpretes interea securi, hic, *res imprudentissima*, ille, *cosa pazzeissima*. Vterque praeter rem et veritatem. Nam mea lectio est vnice approbanda. Et confirmat Cl. *Valesius* ad *Harpocrat.* TAYLOR.

Ibid. 12. πνεῦμα] F. ΚΥΜΑ, vel PEYMA. Nam *Ventus* non magis inconstans est in mari quam terra. MARKLAND.

Ibid. Omnino recte. κύμα margo *Benenati*: atque insuper Editiones apprime bonae *Feliciani* et *Manutii*. Simile est illud *D. Iacobi* l. 6. Ο γὰρ διακενόμενος τοῖς κλύδωνι θαλάσσης, ἀνιμίζομεν καὶ ἐπιζομεν. Vide Cl. *Wolffium Cur. Philolog.* ad *Act.* XVII. 13. Anne hunc locum *Demosthenis* respexit *M. Antonius*, cum *Octauio iuvene* sermocinans, apud *Appian.* II. *B. Ciu.* p. m. 271. Ο δὲ ΔΗΜΟΣ ἴσιν, ὥσπερ καὶ οὗ τῶν Ἑλληνικῶν ἀρετιδ-

δακλῶ. ὡς ἱμαθες, ἀσάθμητον, ΩΣΠΕΡ ΕΝ ΘΑΛΑΣΣΗ ΚΥΜΑ ΚΙΝΟΥΜΕΝΟΝ, Ο' ΜΕΝ ΗΑΘΕΝ, Ο' Δ' ΑΠΗΛΘΕΝ? Verum vtrum respererit, necne, correctio nostra est necessaria. Et retinerem sane articulum δ: neque genus mutassem cum *Appiano* δ μὲν ἦλθεν — Ad ciuem enim refertur, τὸν δῖον ἐκ τῷ δέμῳ, non ad fluctum marinum. Sc. *Alius accedit, alius abit: Nemini autem Remp curae esse video*, vt recte *Interpres*. Vide *Lipsium* I. *Var. Lect.* 3. conferentem hunc locum *Demosthenis* cum alio *Ciceronis*. TAYLOR.

Ibid. 15. αὐτῷ] Non est pro nihilo, quod plurimi *Codd.* vt MSS. *Ald. Felician.* et *Manut. Aug. Harl.* habeant ΟΥΤΩ. *περάζοντος* — ΟΥΤΩ, καὶ *δοικόντος*, οἷον ὡς αὐτῷ δοκῇ. Et pene habeo necessarium. Quenam enim est illa, *Dii boni*, scribendi negligentia, *περάζοντος ἐν ὑμῖν ΑΥΤΩΙ* — οἷον ὡς ΑΥΤΩΙ δοκῇ: *καὶ περ ΑΥΤΩΙ τῷτο καλίσκουσθῃ* —! Mox l. 17. melius fortasse ΔΙΑΠΡΑΞΕΣΘΑΙ. TAYLOR.

Pag. 161. l. 2. ὁμῶν] ΥΜΩΝ est *Hariolatio Lambini*, sed infcitior. TAYLOR.

Ibid. εἰ δὲ τῷ ζῇ ὅλα κύριον αὐτῷ βιβαιῶσαι] S. αὐτό. Sed quid si εἰ δὲ ΤΟ Ζῇ, vt referatur ad *βιβαιῶσαι*? WOLFIVS.

Ibid. An ΤΟ Ζῇ, vitam? Κύριον βιβαιῶσαι, vt κύριος ζημιῶσαι contr. *Aristocratem*, pag. 267. Vide tamen pag. 281. l. 4, 5. eiufd. *Orat.* MARKLAND.

Ibid. Legendum opinor τῷ ΤΟ Ζῇ, vt sit sensus, κύριον ὄντα τῷ βιβαιῶσαι ΤΟ Ζῇ (vitam) αὐτῷ. IVRIN.

Ib. ΤΟ Ζῇ MSS. *Ital. Ven. et Harl.* TAYLOR.

Ibid. 4. καὶ γὰρ τοι — φίλην ἔγραψεν] Male, opinor, haec vertit *Wolffius*. Vertendum, itaque primum quidem *Amphipolim*, vestram urbem, imperio suo subiecerat, quam tunc (*Timagora* nempe damnato) in sociarum et amicarum urbium catalogum retulit. Legendum vero ΥΜΕΤΕΡΑΝ pro ΗΜΕΤΕΡΑΝ. IVRIN.

Ibid. 5. πόλιν] F. ΠΑΛΙΝ ἡμίτεραν δόλην κατέστησιν. WOLFIVS.

Ibid. F. HN, πόλιν ἡμίτεραν, δόλην κατέστησιν, τότε etc. Male *Wolffius* coniungit *Αμφίπολιν πόλιν*, et peius vertit, ἡμίτεραν δόλην κατέστησιν vestro imperio denuo subiecit: et quae sequuntur, quam hactenus sociam suam etc. MARKLAND.

Ib. Quicquid sit in ista coniectura *Wolffii*, auctoritatem aliquam nacta est ex scriptis *Codd. Ven. Ital. Lind. et Regg.* α. ε. qui omnes praeferunt ΠΑ-

AIN. Sed Viri doctissimi amicissimique Correctio est vnice vera. TAYLOR.

Ibid. 7. τῆρ'] F. TOT a, etc. cui mox opponitur *ivn*. MARKLAND.

Ibid. 16. ἔκ ἐδίζαντο] F. A^h ἔκ ἐδίζαντο. MARKLAND.

Ibid. vlt. πρῆτειν] Omnino ΠΡΟΥΗΝΕΝ, vt nuper ostendimus. TAYLOR.

Pag. 162. l. 1. ἑδάμῃ προτεῖνο ἑαυτοῖς.] Verte, neque se vsquam prostituebant. Incautius hic Wolfius, et negligentius. TAYLOR.

Ibid. 3. ὅν ἐχ' ὀπίρ Θ.] Delendum puto istud ON. IVRIN. Id tamen minus necessarium. Licet in *Harleyano* deesse videam. TAYLOR.

Ibid. 8. προθίντα] Male Edit. *Benenati* προσθίνα. Quod vidit et vindicauit *Lambinus*. Confer pag. 137. l. 14. TAYLOR.

Ib. αὐτῷ] SCR. ΑΥΤΟΥ. MARKLAND. Et recte. *Harl.* ΕΑΥΤΟΥ. Id quod voluisse credo *Regg. a. d.* qui ΕΑΥΤΟΥ. TAYLOR.

Ibid. 10. καὶ τί συμβέβηκε] Wolfius, et quid vobis acciderit. Immo, et quid iis (*Thebanis*) euenierit. IVRIN.

Ibid. Recte fortasse. Sed nonnulli Codd. *Wolfii* interpretationem confirmant. MS. enim *Harl.* cum *Aug.* et Edit. accuratioribus, τί τοῖς Θεβαίοις γέγονεν ἐκ τέτων, καὶ τί ΥΜΙΝ συμβέβηκε. Quam lectionem neque laudo admodum, neque improbo. TAYLOR.

Ibid. 17. τῆς ΤΩΝ Θεβίων χώρας, vt excudebant *Parifenses*, et confirmant *MSti. Lind.* et *Harl.* TAYLOR.

Ibid. ὅσην] Rectius fortasse ΟΣΟΝ, vti praeferrunt MSS. ΟΠΟΣΗΝ ΒΟΥΛΟΝΤΑΙ *Lindenb.* TAYLOR.

Ibid. antepen. τοῖς δὲ πρίσσι τοῖς τῶν Θ.] ΤΙ δὲ πρίσσι τοῖς τῶν Θεβαίων; τί; Cod. *Venetus*. TAYLOR.

Pag. 163. l. 1. ἀπιδόλο] L. ΟΥΚ ἀπιδό — quod patet ex comparatione sequenti. ἔτοι sunt *legati Thebanorum*. MARKLAND. Ni ἔτοι fortasse in *Aeschinem* et focios iaciatur. Quod est verisimile. TAYLOR.

Ibid. 7. ἠγάσασθαι] L. ΗΓΗΣΕΣΘΑΙ, vt κωλύσιν. MARKLAND.

Ibid. Recte, vt Cod. *Reg. a.* et *Ital.* Verum in *Ven.* et in *Lindenb.* κωλύσιν non scribitur, sed κωλύειν. TAYLOR.

Ibid. 11. καλίσαι] F. καὶ ΜΗ καλίσαι. MARKLAND.

Ibid. ἐκρέβας ἔτο· εἰς τὴν ὕστεραίαν] *Re fraude in posterum diem dilata.* Hoc malo, quam, *Iste cauillationibus eludens, postridie persuasit.* WOLFLVS.

Ibid. 12. ἐλίσθαι] ἔπιουσιν ΥΜΑΣ ἐλίσθαι, cum *Lutecianis*, *Membranae Ven.* et *Harl.* TAYLOR.

Ibid. 16. πάνθ'] Distinguit Cl. *Marklandus* ita, τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ πάνθ', ὅσα ἰωράκασι. TAYLOR.

Ibid. ἀλλ' ἂ ἐν τῷ] Τὸ Α^h redundare puto. Nec enim verbum, ad quod referri possit, sequitur aut subintelligitur. WOLFLVS.

Ibid. ἀλλ' Α^h, Edit. *Ald.* et *Lutec.* Corrigit nonnulli ΑΛΛΑ ἐν τῷ κ. τ. λ. Ita dedit *Felicianus*. Ita Cod. *Ven.* cuius lectio non recte repraesentari solet, aut intelligi, ἢ ἄλλὰ ἦ. Sed exaratur, si fides sit accuratius explorantibus, ἀλλ' ἐν, ἢ ἄλλα ἐν; i. e. ἀλλὰ sed, vel ἄλλα alia. Ita nonnunquam vexantur Exemplaria ex Scribis emendantibus. TAYLOR.

Ibid. καὶ γινώσκεισιν ἀμυληθῆναι] Sub. ἰγίνοντο. WOLFLVS.

Pag. 164. l. 1. πόλει] *Benenatus* τῇ μὲν ἐκπιψάσῃ ΘΗΙ πόλει. Editio fane prae ceteris harum minutiarum prodiga. TAYLOR.

Ibid. 4. ἀποριῶν] Proba est Lectio, neque temere sollicitanda. Bene, vt mihi videtur, addit *Demosthenes*, ἀντὶ τῶν ἰσχυάτων ἀποριῶν, ad exprimendam istorum hominum subitam nouamque fortunam. *Ex summa rerum omnium inopia, et maxima egestate euaserunt beatissimi.* Simile est istud *Terentianum*, initio *Andriae*:

Feci e seruo ut esses libertus mihi.

Simile etiam istud *Lyfzacum*, de *Caede Eratosthenis*, p. 4. ἔτι χρημάτων ἵνα ἐπράξα ταῦτα, ἢ αὐτῶν ΕΚ ΠΕΝΗΤΟΣ γίνουμαι. Ita *Olynth. III.* οἱ μὲν ΕΚ ΠΤΩΧΩΝ πλούσιοι γινόμεσιν, οἱ δ' ΕΞ ΑΔΟΞΩΝ ἴντιμοι. Ita *De rebus Chersones.* τέτων μὲν ΕΚ ΠΤΩΧΩΝ ἴνιοι ταχὺ πλούσιοι γινόμεσιν· καὶ ΕΞ ΑΝΩΝΥΜΩΝ καὶ ἀδόξων, ἰδόξοι καὶ γνώριμοι· ὑμεῖς δὲ τῶν ἀντίων ΕΚ μὲν ΕΥΔΟΞΩΝ ἀδόξοι, ΕΚ δ' ΕΥΠΟΡΩΝ ἀποροί. Ita *Philipp. III.* ὅτι μὲν δὴ μέγας ΕΚ ΜΙΚΡΟΥ καὶ ΤΑΠΕΙΝΟΥ τοκαλαρχὰς ὁ Φίλιππος ἡξήσῃ. Ita infra, p. 217. l. vlt. ἐξ ὧν ΑΝΤΙ ΚΑΛΗΣ αἰσχυρὰ συνίστη γινόμεσθαι τῆς εἰρήνης. Ita *Herodot.* *Erat.* 32. ΕΠΟΙΕΩΝ ΑΝΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΝΟΡΧΙΑΣ, ἐνέχυρος. *Emphasin* haec habere solent praecellentem. TAYLOR.

Ibid. ἐργάσθαι] ΚΑΘΙΣΤΑΣΘΑΙ MSS. *Ald.* *Felician.* et *Manut.* TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 5. τὸς Ολυνθίους μάρτυρας] Quid Olynthiis extorribus cum Phocensi agro? Puto legendum ΦΩΚΕΑΣ. Et si *Aeschines* meminit Olynthii cuiusdam, quem *Demosthenes* corrumpere non potuerit, ut pro testimonio mentiretur. WOLFIVS.

Ibid. Delendum opinor Ολυνθίους. MARKLAND.

Ibid. ΟΛΥΝΘΙΩΝ Cod. Aug. cum marg. *Benenati*. TAYLOR.

Ibid. 7. ὡς ἐκ τῆς καλῆς lege. WOLFIVS. Nam Editio *Parisiensis* una cum *Vlpiano* habet ΚΑΑΗ. Minime recte. TAYLOR.

Ibid. 10. τῆς αὐτῆς] F. del. THE, ut paulo post. MARKLAND.

Ibid. Ita Cod. noster *Harleyanus*. Atque ita *Maximus Sophista* (Vid. *Fabric. Bibliothec. Gr.* Tom. IX.) qui totum h. locum laudat, tali varietate: scil. ἀνιερθίσσας — πόλις ἥχιστο περιούσιον — ταύτης αὐτῆς — τὴ τῶ πολέμου (ut *Regg. a. d. i. Ital. et Harl.*) — ἔχουν γενηθῆς (ut *Lind. et Harl.*) — πόλις τῶν αὐτῆς ἀφίγκων. TAYLOR.

Ibid. 12. χερέματα] F. XPHMAT' AN. MARKLAND.

Ibid. εἰδ' ἐκ ταύτης αὐτῆς] εἰδ' ἐκ THE αὐτῆς MS. *Obsep.* et marg. *Ask.* TAYLOR.

Ibid. 16. ἐγίγνη] Post hanc vocem, in quodam vetusto exemplari, quod *Vlpianus* adhibuit, ut et in *Harleyano* nostro, ita scribebatur. Νῦν δὲ ἡ μὲν πόλις τῶν αὐτῆς ἀφίγκων ἔτ' δὲ χερέματα εἰληφον. Addit deinde homo satis sagax, non videri hoc comma profectum esse a *Demosthene*. Cui lubens assentior. Eadem porro vocabula retinet Cod. *Aug.* ex ceteris solus. In eo tamen apponuntur exaduersum l. 13. ad haec verba, ἰφ' οἷς ἡ πύμψασα πόλις τῶν αὐτῆς ἀπίσκη, ἐπὶ τέτοις ἔτ' δὲ δῶρα προσλαβὼν φαίνισαι. Cuius nimirum textus sunt vel Glossa, vel quaedam Chrestomathia. TAYLOR.

Ibid. vlt. ἐν Νέωσι] *Néwa Stephanus* urbem Phocidis esse scribit, unde fiat patrium nomen, Νέωσις. Sed hoc plurale est, siue οἱ Νέωσις, siue τὰ Νέωσις, fortassis a noua emptione. Eis νέωσις, aut altero anno. Vnde Versus,

Αἰὶ γεγεγὸς εἰς νέωσις πλάσσει. WOLFIVS.

Ibid. *Harpocr.* v. Νέωσι hunc locum citat: apud quem *Androtio* in plurali habet Νέωσις: licet *Herodotus*, ut discimus ex eod. *Harpocr.* et *Stephano Byzantino*, in singulari, Νέωσις. MSti. nostri Νέωσις, *Επιωσις*, etc. non quod librarii du-

plicem scripturam Ciuitatis inuenerant, ut male auguratur *Valesius* in *Notis ad Harpocr.* sed quod proclius fuerit, ex his vocibus καὶ τὸς EN ΝΕΩΣΙΝ ἀπικλίσσαν, oscitanti Scribae tale monstrum procudere. Sed *Valesii* existimationi melius esset consultum, si tota illa Adnotatio deleteretur. Pessime enim cepit Auctoris nostri mentem in hac periodo, atque hic extra limites negotii sui diuagatur, ut id palam omnibus faceret. Eius tamen meritis hoc lubenter sum condonaturus. Locus *Herodoti* est VIII. 32. TAYLOR.

Pag. 165. l. 1. Ἡδύλιον] In Cod. *Augustano* σχ. ὅς. Φωκίδος. Plura de eo consignantur ab *Vlpiano* et *Harpocrate*. TAYLOR.

Ibid. καὶ τρέπαιον εἰσέκει. Malim ΕΙΣΤΗΚΕΙΣΑΝ. IVRIN.

Ibid. Dubito vehementer. Scriptum est Graecanico more. Infra, pag. 228. l. 4. ἐκπαύλιον Θηβαῖοι, καὶ μάχη ἡτλην, καὶ τρέπαιον ἀπ' αὐτῶν εἰσέκει. TAYLOR.

Ibid. 2. κακὴν ἱλιάς] Miror cur *Genethlio*, antiquo scriptori in *Demosthenem*, displicuerit hoc Prouerbum: Φησὶ δὲ Γενέθλιος, ὅτι ἐν ἡλλακταῖς (ita lege) ἡ πτώσις. ἔδει γὰρ εἰπεῖν ΙΑΙΑΔΟΣ ΚΑΚΑ. *Vlpianus*. TAYLOR.

Ibid. ὁμῶν δὲ] Codd. alii, ὁμῶν δὲ τοῦτο ΟΥΔΕΝ ἔτ' ἦ, ἔτι γίνωσι. Alii ὁμῶν δὲ τοῦτο ΜΗΔΕΝ ἔτ' ἦ, ΜΗΤΕ γίνωσι. TAYLOR.

Ibid. 5: ἔτι] Malim TI. WOLFIVS. Deest *Harl.* TAYLOR.

Ibid. 6. τοσούτων] L. ΤΟΣΟΥΤΟΝ: ut vidi in quodam Exemplari olim correctum. Atque ita MSS. optimi, *Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

Ibid. 8. ἐγγίγνη] Non est ut muniretur Vox ea tali Praeposito. Simplicius multo et melius MSS. *Ven. Lind. Aug. Harl.* cum duobus *Parisi.* α. et ζ. ΓΕΓΟΝΕ. TAYLOR.

Ibid. ἀ τῶ πολέμου] F. ἀ EN τῶ πολέμου. Pag. 147. ἐπὶ τῶ πολέμου διασωθείας. MARKLAND.

Ibid. 11: ΑΛΛὰ, καὶ Δία κ. τ. λ.] Aut haec Obiectio abundare, aut Refutatio eius abesse videtur. Praestiterit enim positam non fuisse, quam non euerfam. Neque enim facile bellum est sine sociorum auxiliis. *Vlpianus* ἐξάνισαν esse putat, quae κατ' ἀποδίωξιν refutatione indigna esse putetur. WOLFIVS.

Ibid. ΑΛΛὰ, καὶ Δία — τῶ πολέμου.] Haec aliena esse arbitror, neque huius loci. Ita connectendum et legendum existimo: ὅτι τὰ ἐκείνων μὲν ἐκ ἀπιδόσιν οἱ πρόσβις, τὰ δὲ ὑμῖν ἐκ τοῦ ποταμοῦ.

πιπεράσαι. ὅτι γὰρ ταῦτα ἔτω ΠΕΠΡΑΤΑΙ, καὶ ἐκ τῶν etc. Πίπεσαι, inquam, non πίπεσαι. Nam causale γὰρ, et narratio, quae sequitur, clare euincunt *Demosthenem* iam in eo esse, ut probet *venditam* fuisse rempublicam. MARKLAND.

Ibid. Mire aestuat *Vlpianus* in fordibus huius καὶ κόμματι expurgandis. Et simile aliquid ei contigisse video ad eam quae est *De Corona*. Adnotarunt hic Librarii in suis Exemplaribus, δοκεῖ λείπειν ἐν ταῦθα πολλὰ. Nemo autem ante praestantissimum *Marklandum* vidit infaustissimum id Incisum [Αλλὰ, καὶ Δία — τῷ πολέμῳ.] potius esse eliminandum. Veruntamen, ut meam exponam de ea re sententiam, vero est omnino simillimum et talem obiectionem (vel potius, talem defensionem Pacis male conciliatae) sc. *Socios belli diuturnitate fractos esse et desectos*, factam fuisse ab *Aeschine*, et a *Demosthene* alicubi animaduersam: Qua tamen in parte Orationis, neque liquet, neque fortasse vnquam liquebit. Per totam enim mirum in modum omnia sunt conturbata, ut in aditu Orationis admonui, et ut, ea progrediente, planius apparebit. TAYLOR.

Ibid. 13. αὐτῇ] F. ΑΥ'ΤΗ, haec. WOLFIVS. MARKLAND.

Ibid. 14. ἀπίκτισαν] ἀπίπλισαν habet MS. Aug. loco scholii aut glossae. TAYLOR.

Ibid. penult. ἰᾶσθαι] F. ΕΑΣΑΙ. MARKLAND.

Ibid. Ita Editi a *Benenato* et *Feliciano*. Et ita, sine litura, *Obsop. Cant. Harl.* et marg. *Exempl. Ask.* TAYLOR.

Ibid. vlt. τι] Τὸ τι videtur παρέλκειν, cum μηδὲν antecedit. WOLFIVS.

Pag. 166. l. 2. ἀμείψασι] ΜΕΛΛΗΣΑΣΙ Aug. et *Harl.* TAYLOR.

Ib. 3. ἐγκαταλειφθίσιν] τῶν προκειμένων, καὶ ἡμελημένων. Postea coniungo ἡθίλησι πολέμῳ ἐξαρχῆς. WOLFIVS.

Ibid. ΕΓΚΑΤΑΛΗΘΕΝΤΩΝ maluit *Lambinus*. Nae ille aliquoties truculentus est Criticus, praeter aequum modumque. TAYLOR.

Ibid. ἐξαρχῆς] Quaero, an significet *denuo*, et coniungendum sit cum ἡθίλησι πολέμῳ, *denuo bellum gerere voluit*. Ita sumendum videtur apud *Aesch.* π. Παραπρ. pag. 303. καὶ πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἰσχύσασθαι — atque iterum, *denuo*, viribus aucto, sc. populo, vel, statu populari. MARKLAND.

Ibid. Recte: et corrige *Wolfii* versionem ad normam Etruscae, *vorra per qualche rimanente di nuouo guerreggiare*. TAYLOR.

Ibid. 4. ἔχουσι] Hinc illud in foederibus, O EXΩΝ EXΕΤΩ. WOLFIVS.

Ibid. 8. τότε] Satagunt MSti. in substituendo ΕΚΕΙΝΟΥ. Aug. nempe, *Harl.* et ex *Regiis*, α. δ. i. n. Deest in *Lindenb.* TAYLOR.

Ibid. ἀπαγγέλλει] F. ΑΠΑΓΓΕΛΕΙΝ, ut ἀποδώσιν, ἀφίξισθαι, προσίσσθαι, etc. MARKLAND.

Ibid. Recte. Ita quoque MSS. et marg. *Benenati*. TAYLOR.

Ibid. 10. ἰδόντας] ΙΔΟΝΤΑΣ MSS. *Obsop. Ital. Aug. Harl.* et *Reg. η.* Accedit *Ask.* vbi scribitur ἰδούσας. TAYLOR.

Ibid. 17. δικαίῳ] Non *Ius*, ut reddit *Wolfius*, aut *Iura*. Τὰ Δίκαια sumuntur ut τὰ δικαιώματα, nimirum *Postulationes. Claims or Pretences. Ea quae iuste vobis concedi oportere existimatis*. Vide *De Coron.* 472. 6. et 474. 11. Mox melius fortasse cum *Reg. α.* ΠΑΡΙΔΕΤΕ, et, l. antepen. cum *Ven.* et *Harl.* ΕΚΕΙΝΟΥ — τὰ ἱμῶν. TAYLOR.

Ibid. penult. κλείσιν] Sc. ἱμῶν, repetendum ex praecedenti ἱμῶν. MARKLAND.

Pag. 167. l. i. δουλεύων] ΔΟΥΛΕΥΩΝ *Ital. Harl.* et *Reg. η.* TAYLOR.

Ibid. 7. τὴν βουλὴν ποιήσαντι τῷ δήμῳ κυρία] Alioqui Προβούλευμα τῆς Βουλῆς ad Concionem fuisset referendum. Sic enim scribit *Aphthonii* Interpres: Οσα ἐν τῇ Βουλῇ ἰδοῦσι. ταῦτα ἐπὶ τὸν δῆμον ἀνφίρετο καὶ ἐκ τῶν ἱκανῶν, τὰ ὑπὸ τῷ δήμῳ ψηφίζόμενα ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐκυρῶτο. WOLFIVS.

Ibid. hauendo dato il popolo la podestà al Senato, Italus Interpres, paulo pressius, quam sunt Latina *Wolfii*. TAYLOR.

Ibid. 10. ὥσπερ] *Lambinus* ita corrigit: γράψας, ΟΙΣΠΕΡ ἐν λέγω, τοῖς ῥήμασιν ΑΥΤΟΙΣ. Illud probō: hoc certe est minus necessarium. Οὕτως enim non semper ad comparisonem adhibetur: sed est quoddam quasi intensivum. Et ecce, ne nimis diuagari videar, linea, si adnumerabis, secunda, αὐτὸς ἐξήγαγον ΟΥΤΩΣ ἀκούσας, full force against their Will; ut dicerent nostrates. Vbi Versionem *Wolfii* reformabis. TAYLOR.

Ibid. 12. ὥτως ἀκούσας] Ἀντὶ τῷ, πάλιν. Nisi forte ΟΥΤΩΣ legendum sit, reuera inuitos. Quod adnotatum est, ἀκούσας etiam legi, nullum habet sensum. WOLFIVS. ΑΚΟΥΟΝΤΑΣ erat in MSS. *Ald.* et *Reg. δ.* ΑΑΟΝΤΑΣ in η. TAYLOR.

Ibid. 13. συνιμάμεν] ΣΥΝΕΣΜΕΝ habet *Vlpianus*; et συνιμάμεν pro varia lectione. γρ. σύνισμιν et συνιτάμεν (sic) marg. *Parif.* TAYLOR. Ibid.

Ibid. antepen. ὅλας] F. ΟΛΑΣ. MARKLAND. Ita etiam *Lambinus* auguratus est, et vertit *Wolffius*. Sine litura denique ΟΛΑΣ in *Harleyano* nostro, et *Ital.* TAYLOR.

Ibid. Δορίσκον, Θράκην, τὰ ἐπὶ τειχῶν] ΘΡΑΚΗΣ ΤΑ ἐπὶ τειχῶν. Ita legendum arbitratur *Palmerius* ad *Scylacem*, pag. 280. *Exercitat.* TAYLOR.

Ibid. penult. τὰ ἐπὶ τειχῶν] Alias τῷ *Ηρακλῆϊ* τειχῶς meminit, de quo et *Stephanus* in *Ηρατῶν*. WOLFIVS.

Ibid. ἰερὸν ὄρεος] Vid. *Strabon. Vales.* ad *Harpocrat.* v. *Εγρίσκην*, Not. ad *Aeschin.* infra, pag. 271. TAYLOR.

Pag. 168. l. 2. ὡς ἀγνοῦσιν] F. ὡς AN ἀγνοῦσιν, ut ante, et *MOX.* MARKLAND.

Ibid. 9. αὐτὸν] L. ΑΥΤΟΝ. MARKLAND.

Ibid. 10. αἰσχερὰ δινά] F. αἰσχερὰ ΚΑΙ δινά. WOLFIVS. Deerat enim in Impressorum aliquibus. TAYLOR.

Ibid. 11. αὐτὰ δηλώσει] S. τὰ πρῶτα. WOLFIVS.

Ibid. 15. ὅσα κ. τ. λ.] Variatum est in Membranis. In hac autem lectione consentiunt plurimae παρ' ἑδμιας ΑΛΛΗΣ πόλιος. TAYLOR.

Ibid. 17. πανδοκίῳ] Illustrat *Brodacus* IV. *Misell.* 17. TAYLOR.

Pag. 169. l. 2. τῶν τε γὰρ ἐξήντη ἔχ' ὀνυθίντων] S. τῶν περισσίων. Υποθετικῶς ea quae sequuntur, accipienda sunt, εἰ μὴ ὀνυθίσαν etc. Quae cum e conversione mea plana et perspicua esse confidam, nihil est quod actum agam. WOLFIVS.

Ibid. Verf. col. 1. l. 1. nam si nec] cum enim non. Et l. 4. a nobis] a vobis. Et l. 6. noluisse] noluit. Et l. 10. voluisse] voluit. IVRIN.

Ibid. Recte sane. Apage *Hypotheticam* istam et odiosam *Wolffii* obscuritatem. Quanto praestantius, ille qui *Italice* vertit? *Percioche non possendo egli, come costoro haueano innanzi tentato — scriuer la pace, ma essendo stato forzato da noi Filocrate, che cancellasse questo — non voleua che alcuno de' suoi confederati facesse questo giuramento.* TAYLOR.

Ibid. 2. ἐξήντη] Additur in MStorum nonnullis, KAI THN ΣΥΜΜΑΧΙΑΝ. TAYLOR.

Ibid. 5. Αθηναίους] Rectius credo, quod *Lambinus* submonuit, adstipulantibus etiam *Codd. Harl.* et *Reg. a.* ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ καὶ ΤΟΙΣ Αθηναίων ΣΥΜΜΑΧΟΙΣ. TAYLOR.

Ib. 9. εἰ δὲ κ. τ. λ.] marg. *Benenati*, ΟΥΤΕ τὸ τοῦτο χθῆναι παύσειν, ΩΣ ἐκ ἀρχῆς κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. 12. ὡς τε τυχεῖ] AN ΤΥΧΗ quamplurimi *Codd. Aug. Ven. Reg. d. Obsop. Harl. Lindenbr. Ital. et Ask.* TAYLOR.

Ibid. 13. ἥϊο διὸ αὐτὸς] Vter? *Philippus*, an *Aeschines*? WOLFIVS. *Philippus* proculdubio. TAYLOR.

Ibid. μηδ' αὖτις βαδίζει] *Che effi* in nian luogo andassero, ut recte *Ferrus*. A loco, in quo erant, nusquam pedes dimouere. Quod omne pessundat lectio *Cod. Reg. a.* ΟΥΔΑΜΝΕ ἥϊο διὸ τέτως (ita enim etiam nonnulli) βαδίζει. Sed in illo exemplari non sincere exaratur. Voluit certe *Scriba* id quod reperitur in *Lindenb.* et *Harl.* διὰ ταῦτα ΟΥΔΑΜΝΕ ἥϊο διὸ τέτως βαδίζει. Quod vulgatam lectionem tuetur, et eodem recidit. TAYLOR.

Ibid. 15. ὅταν ἐξελίγῃς πάντας] S. οἱ πρῆσσις. *Mox* [l. 17.] πῶς ἴνις — τέτοις σάξισθαι; Potest et ΤΟΥΤΟΥΣ legi. WOLFIVS. ΤΟΥΤΟΥΣ *Lambin.* MSS. item *Ald.* Editt. *Felician.* et *Manus.* Recte fortasse. ΤΟΥΤΩΙ *Lind. Obs.* et *Ask.* ΤΟΥΤΟΝ *Harl.* et *Aug.* omnium fortasse optimi, et integerrimi, sed qui hic vadimonium deferuerunt. TAYLOR.

Pag. 170. l. 8. ἀπέραμ] ΑΠΗΡΑΜΗΝ *Lind.* ΑΠΗΡΟΜΗΝ *Ask.* et similiter *Cod. Obsopoi*, cui visum est addere haec verba, *haud dubie emendatius*. Sed non teneo emendationem. Loquitur de toto grege Legatorum, Nos omnes. Et recte igitur modo l. 10. doctissimus *Iurinus* restituit HMIN. ὅς τις HMIN, nobis legatis, σπείσισι. Iam autem vnde aut quo artificio delapsus est *Noster* a prima persona, ἀπέραμ, ad tertiam in istis vocibus ἦλθον, αἰμίμην, ἐποίησαν, etc. vile erit consulere quae habet ad locum σχῆς. *noster* *Vlpius*. TAYLOR.

Ibid. 11. ἐποίησαν] ἐποίησαν ΤΟΝ χερόν. Ita dedit *Benenatus*. Forte restituendum ΕΠΟΙΗΣΑΝΤΟ χερόν. Quod in margine exaratum est, γρ. ἀνέλωσαν, ἦγον ἔπεισαν, vtrumque pro *Glossa* habeo, ut habebat etiam *Wolffius*. TAYLOR.

Ibid. Αλλ' ὁ πολιορκούμενος lege, [Corrupte enim edi vidit, Αλλ' ὁ] et [l. 17.] εἴτε πλεῖν αὐτοῖς ἴπποι ab ἑπιμῇ, ἀντὶ τῷ ἰππῶτι, ἢ, εἰς τὸν ἦλθι. Et [l. ult.] ΠΡΟ τῷ τὸς ὄρεως ἀπολαβῇ. WOLFIVS. Male enim πρὸς in exemplaribus *Aladinis*. TAYLOR.

Ibid. 14. Πάσας] ΠΗΓΑΣΑΣ *Reg. Cod. i.* Forte ΠΗΓΑΣ appellatiue, notauit alicubi *Wolffius*. Qua mente et consilio, sane nescio. TAYLOR. Ibid.

Ibid. vlt. διαλεξιῶσαι] ΔΙΑΤΡΙΦΘΗΝΑΙ MSti. Regg. α. 6. ε. η. Lind. Obsep. Harl. et Ask. ΚΑΤΑΤΡΙΦΘΗΝΑΙ Ven. TAYLOR.

Pag. 171. l. 3. ἡ τὴν αὐτὴν] Restitue, ἡ ΟΙ τὴν αὐτὴν ὁδὸν κ. τ. λ. Editt. Felician. et Manut. cum MSS. Harl. et Obsep. TAYLOR.

Ibid. 4. δ] Quaere annon vtilius esset ΟΥΔΕ βαδίζειν Codicum Aug. Ven. Ital. et Regg. α. 5. TAYLOR.

Ibid. 5. πρὶν ἐλθεῖν τὸν κήρυκα] Wolfius, ante caduceatoris reditum. Potius, ante caduceatoris adventum. Nempe Athenis missus erat Caduceator, necdum legatos affecutus fuerat. IVRIN. Recte. Ita Italus: prima che fosse venuto il trombetta. TAYLOR.

Ibid. 6. καθήμεθα] Hic locus, credo, designatur a Polluce III. 13. cum ait apud Demosthenem reperiri καθήμεθα pro ικαθήμεθα. TAYLOR.

Ibid. 8. ἀξιῶν] Melius non paulo ΗΞΙΟΥΝ Cod. Aug. TAYLOR.

Ibid. 9. αὐτὸς δὲ] Requirit Sensus, vt legatur ΟΥΤΟΣ δέ. Quod etiam reperitur in Benenati margine. IVRIN. Recte. Et conseruant plurimi, sc. Aug. Ven. Reg. δ. Lind. Ital. et Harl. TAYLOR.

Ibid. 11. διεκδώνουσιν] Vide Harpocratonem. Codd. non moror, qui vocem hanc iactitant, ΔΙΕΚΩΔΩΝΗΣΕΝ, ΔΙΕΚΩΔΩΝΙΖΕΝ. Scitius est, et felicius, quod locum desperatiorem nonnulli ex iis ita complanent, sc. ἐκείνῳ ἡμᾶς διεκδώνουσιν ἀπαλίας. TINA ΤΡΟΠΟΝ; ἰκαστῶ προσπίμπων ἰδίᾳ κ. τ. λ. Ita enim Cod. Lindenb. Cui accedit etiam Cant. Ita etiam voces constituunt Ven. et Harl. verum sine Interrogatiua. TAYLOR.

Ibid. 12. προσπίμπων] ΠΡΟΠΕΜΠΩΝ Ven. Regg. α. 6. δ. η. et Harl. TAYLOR.

Ibid. 16. εὐθίως] Ferri potest. Sed speciem habet Variæ Lectionis τῷ εὐθίως. Quod male redditur temere. Significat simpliciter, faciliter, sine scrupulo. MARKLAND. Recte in σχ. εὐθίως. ἀπλόστειρον. Scholiolon illud quod in Augustano exstat, minus intelligo. Εὐθίως. δ' λίγῃ μωρῶς, ἀλλὰ κακέρως. Porro, istud εὐθίως in Edit. Parisiensis non exstat: neque in Harleyano Codice. TAYLOR.

Ibid. 17. τῷ κοινῷ λ. π. μετάσχοιμιν] Huc, vt arbitror, respexit Priscianus, col. 1142. cum ex Demosthene citat τῶν ξενίων εἰ μετάσχοιεν. TAYLOR.

Pag. 172. l. 1. ἔτι καλεῖται] Periodi duo sunt membra, ἔτι καλεῖται — ἔτι φησὶν τὸ ἀνάλωμα. Quod interpositum est, ἔδ' εἰπὶν — καὶ δ' εἰπὶν, Tu priori substitutes, quasi interpretamen-

tum: vt recte in versione distinxit Wolfius: Neque opportunum illi fuit istos proderet, (aut dicere illum vel illum accepisse) neque impensam fugere. Verum quid erat dicturus Philippus, si dixisset? Sequitur, ὅτι ἀλλ' etc. Vbi ὅτι, perinde est ac SCILICET: Formula Graeca, vbi Persona mutatur, et Alius loqui intelligitur. Deinde, ἀλλὰ est quasi Negantis. IMMO iam consumpta sunt: In hunc et illum contuli. Vid. 210. 15. Ita in minutis istis particulis volui et industrius videri et vtilis esse. TAYLOR.

Ibid. 2. ὁμολόγησι κ. τ. λ.] Priorem horum partem omisit Wolfius in versione. Rescribendum, assensus est igitur, sed elapsit. IVRIN.

Ib. 5. ΜΑΡΤΥΡΙΑ] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. MARKLAND.

Ibid. 7. ὅσοι πρὸς ἡσάν ἐξηγῆσθαι] Qui sponsores dederant. WOLFIVS.

Ibid. 12. λύσασθαι] ΛΥΣΕΘΑΙ. MARKLAND. Ita Harleyanus noster. TAYLOR.

Ibid. 13. οἱς αὐτὸς ἔχρησα τὸ ἀργύριον lege, παρὰ τὸ χρεῶν, τὸ, χρηματὰ δίδωμι, αὐτοὶ τῶν ἀποληφόμενων. Nam τὸ δανίζω in furam completitur. WOLFIVS. Illud propter faeces Aldinae aliorumque, vbi ἔχρησα το ἀργύριον siue ἀργύρια. TAYLOR.

Pag. 173. l. 5. δεινὸν ἔν τῃ] Scr. δεινὸν ἔν AN ἢ — fuisse. MARKLAND.

Ibid. 6. ἰδίᾳ] Sic ordina: πλανᾶσθαι ἐκείνῃ ἰδίᾳ ἐξομοσάμινον (S. τὴν περιστάσει) δ' πάντῃ καλόν, ἔδ' ἀσφαλὲς ἦν. Et post [l. 15.] ὅτε χρηματὰ δίδονται ὑπὲρ τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας, δέξιν ἐτίμης λαμβάνουσι. Et [pag. 174. l. 4.] ἐπιχειρήσαν, ab ἐπιχειρίω. WOLFIVS.

Ibid. δ' πάντῃ] Satius cum Aug. Cod. ἰδίᾳ δ' ἐξομοσάμινον ΟΥΤ' ΑΥ καλὸν ἔδ' ἀσφαλὲς κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. 11. παρὰ ταύτην κ. τ. λ.] Lege cum Aug. et Harl. παρ' ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ἀποδημίαν. Illud τὴν etiam in Ald. Benenat. et Lind. TAYLOR.

Ibid. vlt. περιῆσαν ἑτοίμοι] F. περιῆσαν AN. Loquitur ex opinione sua. Frustra, inquit, opinor, suscepissem hanc tertiam legationem: nam isti, vt pote plures, περιῆσαν ἂν μιν, superiores me fuissent. MARKLAND.

Ibid. παρὰ] ΠΕΡΙ Reg. δ. TAYLOR.

Pag. 174. l. 1. παρὰλληλα] Ἀντιθέμενα ἀλλήλοις, καὶ συκρινόμενα. Schol. Cod. Augustani. TAYLOR.

Ibid. 2. ΑΛΙΣ] ΑΛΙΣ. Circumflecti debuit, vt pariter fieret cum pag. 127. Vbi de accentu isto dixi. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 3. *ἡ παρα* etc.] Delent *ἡ* MSS. Reg. *η*. et *Harl.* Deinde in *Parisiensi* exaratur, *ἡ ΠΑΡΑ* τὰ *πρὸς ὑμᾶς εἰρημῖνα*. Quod melius. TAYLOR.

Ibid. 5. *ἀντιγραφῶν*] ΕΝΕΤΡΑΥΑΝ Regg. *ε*. *1*. Obsop. Ask. cum Editis *Felician.* et *Manut.* TAYLOR.

Ibid. 7. *ἀντίγραφον*] Correctius — *μὴ σίμω* — ΕΠΕΜΥΑΝ vti ediderunt *Parisenses*, et exaratur in *Ven. Harl. Lind.* et *Aug.* TAYLOR.

Ibid. Vers. col. 1. l. penult. *illas reprehendebam, quas non modo turpis existimabam*] Lege, *illa, quae non modo turpia*. Nec enim haec ad literas pertinent, sed ad facta legatorum. IVRIN.

Ibid. 11. *διὰ τούτους*] ΜΕΤΑ ΤΟΥΤΩΝ. Ita *Lambinus* sua sola auctoritate, id est, nulla, legere voluit. TAYLOR.

Ibid. 15. *ἐπαγγίλλειν*] Legendum ΑΠΑΓΓΕΛΛΕΙΝ. Ita *Ald. Manut. Bodl. Felic. Harl. Aug.* etc. Vide supra ad p. 114. l. 12. TAYLOR.

Ibid. 17. *ἀντιλήφθη παρὰ Φιλίππου* lege. WOLFIVS. Περὶ enim nonnulli admodum infingere. TAYLOR.

Ibid. antepen. *συγγραψάμενον*] Haec intelligenda sunt de testimonio quod Actor ipse, magno suo periculo, perhibet in sua causa. Ο *κατὰ ΣΥΓΓΡΑΦΗΝ μαρτυρῶν*, inquit *Vlpianus* ad locum, *ἑαυτὸν ὑπὸ ὅσων καὶ ἡγορεῖα καθίστησιν*. Et rursus, *ὁ μαρτυρῶν ΣΥΓΓΡΑΨΑΜΕΝΟΣ* ἰδίῳ *ἑαυτὸν ὑπὸ ὅσων τῶ καὶ μαρτυρηθῆναι*. Bene est, et addit, *ἵππ* *ἄπορον ἢ τὸν αὐτὸν ΚΑΤΗΓΟΡΕΙΝ ἢ ΜΑΡΤΥΡΕΙΝ*, ἰδὼν *ἡμῖν μισθὸς, προσβίς, ἢ ἰπὼν, ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΨΑΜΕΝΟΣ*. Eiusmodi Testimonium videtur in *scripta* referri, et obfignari, (ideoque fieri dicitur *κατὰ συγγραφήν*) vt aduersarius, quandocunque vellet, litem falsi testimonii intendere posset aduersario: et idcirco bene addit Scholiastes noster — *ὑπὸ ὅσων ἢ εἰς τὸν μισθὸν ταῦτα χρεῖον*. Singularis haec Iurisprudentiae Atticae Formula non adeo silenti pede praeteriri debuit ab iis qui Iurisprudentiam Atticam illustrare voluerunt. TAYLOR.

Pag. 175. l. 2. Οἷς] Apparet legatos aspere *Demostheni* respondisse. WOLFIVS.

Ibid. 4. *ἦλας*] Cod. optimus *Aug.* habet ΟΝΤΟΣ. Tu dispicias. TAYLOR.

Ib. 5. *τοιαῦτα ποιεῖς*] Wolfius, *ista designent*: Potius, *ita faciant*. IVRIN.

Ibid. 7. *ἦα* — *δίξω ποιοιηκός*] Elegans Graecismus, *φάινμαι ποιοιηκός*, et si *δίξω ἱμάντων ποιοιηκός* crebrius est. Latine dicendum VOL. II.

effet, *ἱμάντων ποιοιηκός*. Multa enim Graecorum verba feruntur in Nominatiuum, aut Accusatiuum Participii, vbi Latini Accusatiuum cum Infinitiuo ponunt. WOLFIVS. ΠΕΠΟΙΗΚΕΝΑΙ Cod. Reg. *δ*. TAYLOR.

Ibid. 11. *καταληφθῆναι*] Vel potius ΠΡΟΚΑΤΑΛΗΦΘΕΝΤΑΣ, vt repraesentant Codd. Regg. *δ*. *η*. et *Harl.* TAYLOR.

Pag. 176. l. 2. *ἰαλυνίαι*] Vno fere ore MSti. ΗΑΝΚΕΝΑΙ. Regg. *δ*. *η*. *Harl. Ask. Lind.* et Obsop. TAYLOR.

Ib. 10. *μυρία*] Non bene conueniunt, ΜΥΡΙΑ *αὖ* *ἢ λύνειν* — ΟΣΟΙ *κ. τ. λ.* Tum superuacanea sunt illa in fine periodi, *ἢ χαλεπὸν διῆξαι*. Neque interea bene opponuntur, *ἢ ὅσοι* — *οἱ δὲ* — vbi Cod. *Lind* ΟΣ *δὲ* *χερήματα κ. τ. λ.* Quod *Harl.* habet, pro nihilo est, *Εἰ δὲ χερήματα κ. τ. λ.* Locus certe prae fractus et mendosus. TAYLOR.

Ibid. 13. *Εξοκλῆς*] Vid. Cl. *Valesium* ad *Harpocr.* in hac voce. TAYLOR.

Ibid. 17. *ἵτα τινάλλως ἰταῦθα ψηφίζισθαι*] Effectus negligentiae et cessationis hic describitur. WOLFIVS.

Ibid. antepen. *μὲν*] Deerat, credo, in omnibus. Vnde erat quod scriberet *Wolfius*, “Ante ἀποδοῦναι, aut aliquid deest, aut legendum ἀποδοῦναι “MEN.” Id quod exhibuit. ἀποδοῦναι ΔΕ Editi a *Feliciano*, *Manutio* et *Benenato*. TAYLOR.

Pag. 177. l. 2. *καλῶν*] ΚΛΩΤΩΝ nonnullis placere video; et meo exemplari, nescio a qua manu, adhaesit. Sed certe praeter rem, vt praeter membranas. Opponuntur voces *πλεῖστασι* et *βαδίζων*. Quae potuissent conseruari, si nauibus essent profecti, ea omnia perdidit, dum effecit, vt pedibus iter facerent. Nihil certius. Vide, quod ad historiam attinet huius rei, p. 165. l. antepen. et 166. 6. et demum 167. 14, 15. Opponuntur saepe hae duae locutiones. Ita p. 170. l. 17. *τηνικαῦτα δὲ ἱππίζισθαι* ΒΑΔΙΖΟΥΣΙΝ, ὅτι ΠΛΑΕΙΝ αὐτοῖς ἱππῖν. Atque ita bis laudat hunc locum *Hermogenes de Inuent.* Tom. IV. p. 180, 181. TAYLOR.

Ibid. *ἀπολώλει*] Lege, vt *Regii α. δ.* ἀπολώλει ΟΥΤΟΣ. *Aeschines* sc. Ita *Hermogenes* loco nuper laudato, *ὅν δ' αὖ μὲν πλεῖστασι ἢ σωσαι, βαδίζων ΚΕΑΕΥΩΝ, ἀπολώλει ΟΥΤΟΣ αὖ δ' ἰπῶσι τάληθῃ, ψευδόμενον*. TAYLOR.

Ibid. 7. *ιδιώτης ὢν*] Vertit *Wolfius*, vt *homo rerum imperitus*. At si animum aduertisset opponi inter se verba, *ιδιώτης* et *πρῶτος*, transtulisset, [X]

prinatus

privatus cum esset, vel, cum nullo publico munere fungeretur. IVRIN.

Ibid. 8. ἀκριβολογήσῃς] AKPIBOΛOΓHΣAΣ-ΘE Lambin. AKPIBΩΣ ΛOΓHΣHΘEE, vel, ΛOΓIΣAΣΘE plurimi Codd. Quod rectius fortasse in *Aug.* et *Ital.* rationem habet Scholii et Interpretationis. TAYLOR.

Ibid. 10. μὴ ἀνάσχησθε, ὡς] F. addendum, μὴδὲ ἀνάσχησθε ΔEΓONTOS, ὡς — WOLFIVS.

Ibid. Legendum puto, μὴδὲ ἀνάσχησθε ΔEΓONTOS, ὡς δὲ δ. IVRIN. Ita Lambinus restituit quoque. TAYLOR.

Ibid. 13. κύριοι] Distinguendum — ὅδ' ἀπροπόλιως κύριοι· ὅδ' αὖτε γὰρ πρὸς τοῖς ταῦτα ἐγχειρίζει· ἀλλὰ λόγων καὶ χρόνων. MARKLAND.

Ibid. penult. μὴ] γε. EI MH. Marg. *Altemp.* Sed recte se habent vulgata. An i. e. ἰάν, vt solet dici. TAYLOR.

Ibid. 15. ENEETI plurimi. Sunt vero ex *Regg.* α. δ. ι. η. *Harl.* et *Aug.* Alicubi deprehendi *Wolffium* adnotantem, ET' EETI. TAYLOR.

Pag. 178. l. 4. ὁμῶν] Forte, ΠΑΡ ὁμῶν δὲ — WOLFIVS.

Ibid. 5. ὅταν ᾖ — προσγεγραμμένον] S. τῷ νόμῳ, vt opinor. Videtur esse clausula de Senatu habendo de Caduceatoribus et Legatis. WOLFIVS.

Ibid. F. ΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΝ, praescriptum. MARKLAND.

Ib. Lege τῷδ', ὅταν ᾖ κήρυξι καὶ περιστάσεως ΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΝ. Vid. *Valef.* ad *Harpocrat.* v. Κυρία Εκκλησία, qui etiam confirmat emendationem istam auctoritate *Vlpiani.* Adi etiam celeberrimum *Hemsterhus.* ad *Lucian. Nekomant.*

§. 19. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ, inquit Scholiastes, est τὸ περιθίμενον τῆς Εκκλησίας, ὥστε βεβαιώσασθαι, ἢ περὶ τῷ πείμψαι περίσσεις, ἢ, περίσσειαν ἡκόνην, μαθεῖν ὅ,τι λέγουσιν. Hanc necessariam lectionem repperit in suis Codicibus optimus *Budaeus*, qui ita locum vertit, "Apud vos autem rem ipsam Curiae innotescere moris est, deque ea re SC. fieri, idque tum demum, cum aut de mittendis legatis vestris, aut audiendis aliorum, concionis edicta proscripta sunt, non semper. Deinde concione aduocata, id quod tum solenne est fieri, cum praescriptis legum congruit e re nata, oratoribus videndum est, vt cum consilia sane utilia commodaque Reip. in medium adtulerint, dicendi quoque facultate iis praeualeant, qui e diametro in medium allatis pugnantia, vel imprudentia ipsi lapsi, vel ducti improbitate, tueantur." Προγε-

γραμμένοι excusum denique a *Parisiensibus* sine litura, nihil contra nitentibus membranis. Ita quoque *Harleyanus* noster. TAYLOR.

Ibid. 7. ὅταν ἰκ τῶν νόμων καθήκη] De statis Concionibus loquitur. Nam supra facta est Mentio etiam συκλήτης ἐκκλησίας. Nota τὸ καθήκη, ἀντὶ τῷ, προσήκη. Hinc Stoicorum καθήκον. WOLFIVS.

Ibid. 12. δὲ δὴ τὰς χρόνας τῶν αἰετῶν — καὶ χρόνας ἀνέστηκεν etc.] Similis omnino Locutio *Marci Evangelistae*, IX. 37. καὶ ὅς ἰάν ἐμὶ δίδηται, ἐκ ἐμὶ δίδχεται, ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με. MARKLAND.

Ibid. 13. οἶα] OIA Lambini est coniectura. Ita *Cant.* Ita *Ital.* Quid si, τῆς OIAΠEP HMΩN λαιτίας? TAYLOR.

Ibid. 14. ἔτο] ΚΥΚΛΟΣ Cod. *Reg.* α. Qui quid sibi velit, nescio. Tantumdem intelligo, cum *Wolffius* adnotauit id esse scholium. TAYLOR.

Ibid. 16. οἱ ταράττοις τὴν πόλιν] Μιμητικῶς. WOLFIVS.

Ibid. *Wolffius* non recte cepit. Haec non sunt verba ipsius *Demosthenis*, sed *Aduersariorum*, ab eo μιμητικῶς vel τεχνικῶς prolata. Vt in *Midiana*, pag. 141. Ἡμεῖς οἱ λειψυγῶντες, Ἡμεῖς οἱ περισσφιροῦτες ὁμῶν, Ἡμεῖς οἱ πλάσιοι. MARKLAND.

Ibid. penult. τὸ ψυχρὸν] Qu. ΤΩΙ ΨΥΧΡΩΙ ΤΟΥΤΩΙ ΟΝΟΜΑΤΙ, ΤΩΙ, ΑΧΡΙ Κόρυ, παρὲλθ' etc. Ista, ΑΧΡΙ Κόρυ, videntur esse verba Philippi ex Epistolis eius desumpta, in quibus promiserat se satisfacturum esse Atheniensibus ἀχρη Κόρυ, usque ad satietatem. ΕΚΙῶΝ est Philippus. MARKLAND.

Ibid. *Budaeus* interpretatur: Vt intelligatis *Aschinem* in impostura vobis factitanda, etiam verbum illud quod frigide et scurriliter dici solet, ad satietatem usque exsuperasse. Interpres *Etruscus*: Accioche veggiate, che questa promessa fredda, la quale hoggi ci è venuta a noia, egli no ce l'ha offervata, ingannandoci. TAYLOR.

Pag. 179. l. i. ΕΠΙΣΤΟΛΗ] ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ, vt excudebat *Benenatus*, atque vt promisit *Demosthenes* p. 178. antepen. Ita denique Codd. *Aug.* et *Ital.* TAYLOR.

Ibid. καὶ πολλὰ καὶ πάτα. Necesse est, vt sit aliquid huiusmodi: ἔτω τοίνυν αἰσχυρὰ καὶ ΔΕΙΝΑ, πάλιν καθ' ὁμῶν περιστοιχῶς. TAYLOR.

Ibid. 4. παρ' ὅλην μὲν τὴν] Videtur deesse ΓΑΡ post μίαν. MARKLAND.

Ibid.

Ibid. 7. ἐγὼ δ' F. ΕΓΩΓ'. MARKLAND.
Ibid. Pungit *Wolfius* post κατηγόριον. Deinde procedit, Εγὼ δ' ὑδὲ κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. 10. ταῦτα ἐπράττις] AN ΤΑΥΤΑ, eadem?
Infra p. 187. l. 15. MARKLAND. Ὑμῖς γὰρ ΤΑΥΤΑ ἐπράττις, καὶ ταῦτα ἅπανιν ὑμῖν ἤρισκ. Cod. Ital. TAYLOR.

Ibid. καὶ ταῦτα ἅπανιν ὑμῖν ἤρισκ. lege. WOLFIVS. Legebatur enim infulse καὶ ταῦτα ἅπανιν ὑμῖν ταῦτα ἤρισκ. TAYLOR.

Ibid. 17. εἰσιτήρια] Locum hunc confer cum iis quae habet *Suidas*. Εἰσιτήρια, ἡμέρα ἱερῆς, ἐν ᾗ οἱ ἐν τῇ ἀρχῇ πάντες προῖασιν, ὅπως ἰκαλεῖτο. Ταύτην δὲ τὴν ἡμέραν πρῶτην τῆς ἔως Ἀθηναίων νομίσκασιν. Δημοσθένης ἐν τῇ περὶ τῆς Παραπρεσβείας. Ἡ Βουλὴ τὰ εἰσιτήρια ἴδυσιν. Συνεστίασαν δὲ καὶ τῶν ἰκοιωνήσαν οἱ στρατηγοὶ, καὶ σχεδὸν ἐπιπῦν αἱ ἀρχαὶ πᾶσαι. Emendandus est ex textu *Demosthenis*. Nescio unde arripuerit hanc glossam *Suidas*, certe non verbis mendosiores, quam re et doctrina infincera. Quanto rectius alii, vt *Vlpianus* ad *Midianam*, interpretantur de Sacris quae Senatus facit, religione antiqua, ante consilium caperetur, et coeptum esset agi. Vid. doctissimum *Valesium* ad *Harpocrat.* pag. 343. et in *Excerptis Peiresc.* pag. 90. *Photii Lexic.* MS. *Casaubon.* ad *Theophrast. Charact.* pag. 153. *H. Steph. Thes. L. Gr.* Tom. I. col. 1138. et *Petitum* denique ad *LL. Attic.* pag. 275. TAYLOR.

Pag. 180. l. 1. συσσισιευκός] [vt *Ald.*] Σιλιεύς est *saginare*, vt σιλιεύς μόσχῳ. Α σιλιῦ vero fit συσσιτιῦ, vnde Συσσιτία. Quare cum *Feliciano* lego ΣΥΣΣΕΣΙΤΗΚΩΣ. Et [l. 5.] τῆς παλίδῳ. Et [l. 7.] ὡς Φίλιππος. Et [l. 9.] Ολυθον. Et [l. 11.] ἐγὼ δ' αὐτὸς. Et [l. 12.] τὸς νικηκότας. Et [l. 16.] ἀ δ' αὖ αὐτὸς. Et [pag. 181. l. 5.] ἀφ' ἧς. Et [l. 10.] καίτοι τῶν. WOLFIVS. Quae, plurima faltem, menda erant Typothetarum.

Ibid. συσσισιευκός] Id est, συμπεριλαμβύσας. Nam, vt dixit supra, οἱ Περγάμους θύουσιν ἰκάγῳ κρινῶν, καὶ συνδαιπνῶσιν ἀλλήλοις. PALMER.

Ibid. ΣΥΣΣΕΣΙΤΗΚΩΣ est Lectio omnium fere Codd. a Συσσιτίῳ. Nam Σιτινῶν alia plene res est. TAYLOR.

Ibid. 4. οἱ δωροδοκῆς] Delendum OI. MARKLAND.

Ib. E contra *Aldus* ingeminavit articulum, OI προδιδόκῃς, καὶ OI παραπρεσβευόκῃς, καὶ OI δωροδοκῆς. TAYLOR.

Ibid. 5. δηλονότι] Punge leuiter post istam vo-

cem. Et rem ita concipias mecum. Scil. πότιροι παραβαίνουσι; — οἱ ἀδικεῖς δηλονότι. Et quid παραβαίνουσι? nimirum τὰς ὁλῆς γι κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. 11. ἐγὼ κ. τ. λ.] Pulcerrima sane Historia, et digna quae *Demosthenis* oratione posteritati consecraretur. Attigit etiam *Libanius Declam. XIV.* Αὐτὸς δὲ αὐτὸν καὶ πρὸς τὰς Απολλοφάνους θυγατέρας ποιῆσαι τι παραπλήσιον. ἀφίνα γὰρ αὐτὰς Σατύρῳ τῇ τῆς Κωμῆδίας ὑποκριτῇ. Geminam plane adiungo ex Scriptore incerto apud *Suidam*, v. Επαγγέλλαι. Ο δὲ Βασιλεὺς φιλοφρόνως δέχεται αὐτὸν, καὶ κελεύει θάρσει καὶ εἴτι δίδαι ἐπαγγέλλαι (id erat αἰτεῖσθαι, aliquid postulare, vt hic). ο δὲ δίδται ὑπὲρ Μονάτου τῷ Περάτῳ, ὃς ἦν λ. ἔτη ἐν σκότῳ καθιερμίνῳ. Adi *Harpocr.* et *Suid.* v. Οτι ξένος κ. τ. λ. Apud hunc in v. Φωκίων, legitur ex arcana historia quod sequitur: Ο δὲ περὶ Σατύρου φησὶν ὁ Δημοσθένης ἵνα τῶν Απολλοφάνους θυγατέρων, τὸτο εἰς Φωκίῳνα τινὲς ἀναφέρωσι. Καί φασιν, ὅτι λαβὼν αὐτὰς εἰς Ἀθήνας ἤγαγε, καὶ ἐξίδωκε. Postremo adiungam *Hermogenem* in aureo libello περὶ μεθόδου διωότητος: Cap. Περὶ Ἀλιθιότητος. Τὸτο δὲ τὸ ἀντίθλον εἰς Δημοσθένης ἰποῖσι κακῆθῃς, τὸ μὲν πρᾶγμα ἀληθὲς λαμβάνων, τὸ δὲ ἀνικαίμενον, ψευδὲς ὅν. ὡς ἐν τῇ περὶ τῆς Παραπρεσβείας ἐισάγει συμπόσιον Φιλίππου, καὶ τῶν Ολύμπια νικηκότων, καὶ διάλοφον Σατύρου τῷ κωμικῷ ὑποκριτῇ. ὅτω δὲ ψυχαστογῇ τὰς ἀκρόβιας, ὥς οἶσθαι ἐν σομποσίῳ εἶναι. Εἴτα ἀντιτίθῃσι συμπόσιον ἑτέρου ὡς γινόμενον Αἰσχίνῃ, ψευδόμενον, μηδέποτε γινόμενον. ἵνα ἐψυχαγωγημένοι διὰ τῶν προτέρων λόγων οἱ δικασταὶ πεισθῶσι καὶ τοῖς ἐπιφερομένοις, ὡς ὁμοίως ἀληθῆσι. Quod cum historiolum hanc plurimi attigerunt, alii de humanitate Philippi folliciti, alii artificium admirati *Demosthenis*, ideo tamen prae ceteris *Hermogenem* adductum esse volui, vt lectionem illam l. 10. Ολύμπια simul stabiliret. Philippus sc. ob partam victoriam laetabundus, et res Olynthi prospere gestas, conuiuio excepit, vt narrat iste Scriptor, eos qui nuper Olympia vicerunt. Et percommode fane accidit, vt *Olympia* celebrarentur eodem anno quo Philippus Olynthum obfidione cepit. sc. Olymp. CVIII. 1. Minus igitur necessaria est, elegantissima licet, coniectura viri nunquam satis laudandi, qui pro Ολύμπια, ΟΛΥΝΘΙΑ, ludos ob captam Olynthum, reponit. TAYLOR.

Ibid. 12. εἰφανῶν] Locum hunc adducit et explicat *Harpocr.* in v. Στιφανῶν τὸς νινκ. TAYLOR.
[x x 2] Ibid.

Ibid. 13. ἐπαγγέλλισαι] *Harpocr.* v. *Επαγγελία* consulatur, item *Vlpianus* ad hanc vocem, et quae Ego produxi ad initium Orationis. *Cod. Aug.* scholion conseruauit, sc. *Επαγγέλλισαι*] αἰτιῶ. TAYLOR.

Ibid. 14. ἰνωρακῶς] *Simplicius* et rectius, ΕΝΡΑΚΩΣ, vt plurimi. *Sc. Reg. d. Harl. Obsp. Aug.* et *Ask.* TAYLOR.

Pag. 181. l. 5. ἀφ' ἧς] Corrupte posterior vox in *Ald.* Totum comma, si *Lambini* coniecturam, et plurimorum *Codd.* additamentum admiseris, ita plenius erit concipiendum: sc. — δωρεάν, ἰάν ἄρα δῶς· ΤΟΙΑΥΤΗΣ, ἀφ' ἧς ἰγὼ κερδανῶ μὲν εἶναι, ΕΑΝ ΔΑΒΩΙ· περὶ κα δὲ κ. τ. λ. Vid. *Var. Lect.* In nonnullis ΕΑΝ ΔΑΒΩ pro ΕΑΝ ΑΡΑ ΔΩΣ. TAYLOR.

Ibid. 10. Ἀλέξανδρον] Plures erant eo nomine. *Επερ* Ἀλέξανδρος· καὶ αὐτὸς Μακεδόνων βασιλεὺς, ἀδελφὸς Φιλίππου πρεσβύτερος, περὶ δὲ Δημοσθένους ἐν τῷ περὶ Παραπρεσβείας φησὶ, ΚΑΙΤΟΙ ΤΩΝ ΑΠΟΚΤΕΙΝΑΝΤΩΝ ΑΔΕΞΑΝΔΡΟΝ ΗΝ ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟΝ ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΟΥΤΟΣ ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗΣ. *Harpocr.* v. Ἀλέξανδρος. TAYLOR.

Ibid. 14. Φαίδιμον] *Xenopho* in recensione XXX. Tyrannorum, ΦΑΙΔΡΙΑΝ, non Φαίδιμον ponit. PALMER.

Ibid. Dixi in *vita Lysiae*. Notabile est quod conseruarentur haec verba a *Polluce* VIII. 1. Κληθείς γὰρ ἔτοι πρὸς Ξινόφρονα, τὸν υἱὸν τοῦ Φαίδιμου. TAYLOR.

Ibid. 15. ἐπειδὴ δὲ ἦκον κ. τ. λ.] Locum hunc confert cum simili *Ciceronis* in *Verrinis Victorius* XIV. *Var. Lect.* 14. Non poenitebit elegantem istum Criticum consulere. TAYLOR.

Ibid. 17. τίλῃ] Numero vincunt *MSti.* qui ΕΡΤΟΝ loco τῆς, τίλῃς habent, sc. ex *Regiis* α. β. δ. ε. η. *Lind. Ital. Harl.* et *MSS. Ald. Felic.* et *Manut.* TAYLOR.

Ibid. antepen. ἔτωσὶ πίνειν lege. [Nam *Ald.* ἔτωσι]. Et [pag. 182. l. 5.] καὶ μισαῶν ὄντων, vt referatur ad *Phrynonem* et *Aeschinem*. Sin placeat *μικρῶν*, significat ebrios facile concitari. WOLFVS.

Ibid. Οὐτως, Indifferenter, nullo consilio, sine dolo, ὡς ἔτυχεν. Vid. *Not. ad Midianam*, 131. 9. *H. Steph. Conformité du lang. Franc. avec le Grec.* p. 86. *D. Chrysostom.* ad *Ioan.* IV. 6. TAYLOR.

Ibid. vlt. ἀδημονέσης] Consule *Vlpianum* ad loc. item *Mauffaci* not. ad *Harpocrat.* pag. 16. TAYLOR.

Pag. 182. l. 5. μικρῶν] ΜΙΑΡΩΝ cum *Wolfo*, quod iam vidimus, habent etiam marg. *Benenati*, et *Bodl.* Videamus Interpretem Etruscum: E quantunque fosse leggieri la cagione che gli moueua ad ira, nondimeno perche eglino haueano beuuto, poscia che ella hebbe detto non so che, e che hebbe pianto — Hoc cum secundis curis *Wolphi* atque eius interpretatione consentit. Et credo ad sensum Auctoris pertinere. Interea, si bene se habeat illa versio Italica, leues illae causae quae stomachum mouebant temulentis illis et petulantibus, erant, quod Mulier infelix prae impatientia aliquid inconsulto dixerit, et suam fortunam sit conquesta. Fuerint igitur quae effutuerit huiusmodi, qualia comminifcebatur *Vlpianus*: “Haecine ab Atbeniensibus perpetior! Immo cum *Scythis* dego, non cum legatis istius *Vrbis* quae humanitatis laude semper florebat.” Hinc illae Irae. Pergo. Immo non dixit solummodo, sed illachrymauit. Quid? an illud quoque bilem mouerit? An *Lachrymae*? Expectaret Lector: Dixit aliquid, quod animos hominum perculit, quod offensionem ferre videbatur. Anne hoc ἐπώσης τι καὶ ΔΙΑΚΡΟΥΣΑΣΗΣ κινήσης, vt in vno exemplari *Reg.* η. scribitur? TAYLOR.

Ibid. 6. περιεξήξας] Locum hunc citat *σχ. Aristoph. Acharn.* 319. TAYLOR.

Ibid. 7. πολλὰς] πολλὰς sc. Ellipsis est singularis, sed non infrequens. Hinc pendet Ioculare istud *Phrynes* scorti non incelebris: ΜΑΕΤΙΤΙΟΥ δὲ τινος μιζακνυομένης πρὸς αὐτὴν, καὶ φάμιν πολλὰς συμπεπλήχθαι, καθ' ὑπόκρισιν ἰσχυρώπασιν· ἐπερωτήσασθαι δὲ τὴν αἰτίαν, ὀργίζομαι σοι, ἴππυ, ὅτι ΠΟΛΛΑΣ ἔχῃς. *Athen.* l. 13. p. m. 289. Ceterum de hoc loco vide *Suid.* v. *Φοινικίδα.* et *T. Magist.* v. *Ξαῖν*: vbi dedit, *Δημοσθένους* ἐν τῷ περὶ τῷ *Ξαῖν*, immemor orationis, *Ξαῖν* κατὰ τὸ νότυ πολλὰς. TAYLOR.

Ibid. 10. ἀφείλισθαι] Plenius in membranis, εἰ μὴ κινῶν ἀφείλισθαι ΑΥΤΗΝ, ΚΑΙ ἀπόλιτ' αὐτὴν παρομένη. TAYLOR.

Ibid. 15. ἀκάθαρτος] ΚΑΤΑΠΑΤΟΣ *Cod. Reg.* η. Vulgatam tuetur *Hermogenes*, pag. 346. Iterumque 347. TAYLOR.

Ibid. 16. αὐτῷ] Lege ΑΥΤΩΙ. MARKLAND.

Ibid. penult. θιάσοις] *Δημοσθένους* ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. Θιάσος ἐστὶ τὸ ἀθροίζομενον πλῆθος ἐπὶ τελετῇ καὶ τιμῇ θιῶν. *Harpocrat.* in v. TAYLOR.

Pag. 183. l. 3. βεβιωκας] Melius fine Interrogatione. Nam reddituium est. Ποῖον; ὃν ὁ βεβιωκας scil. Nam βεβιωκας τοιοῦτος ὢν φανίσαι.

Sic

Sic enim et illud corrigendum, ex *Parifensibus* et *Augustano*. TAYLOR.

Ibid. 4. τῆς ἐξουσίας] Post hanc vocem pono notam Interrogationis: ἀλλὰ δὴ τὰ τῆς ἐξουσίας; sc. ἐξουσίας. Eam igitur vitae partem referes, in qua tam licenter grassatus es? Hic exemplum statim subditurus erat Demosthenes, Timarchi historiam. Sed subito abruptum, et in alium magis opportunum locum reiecit. ἔτε' ἄλλον ἔκρινε παρ' ἐμῶν ἐπὶ πορνείᾳ — ἀλλὰ μήπω ταῦτα· ἀλλὰ τὰς κ. τ. λ. MARKLAND.

Ibid. Recte haec omnia: et improbanda omnino *Wolfii* Conuersio. Liqueat enim eum locum hunc non intellexisse. Εξουσία hic non significat auctoritatem aut ius, sed iniuriam potius et audaciam ad omne nefas paratissimam. Ita exeunte hac Oratione: εἰ ἐπὶ τῆς αὐτῆς, ἥσπερ νῦν, ΕΞΟΥΣΙΑΣ καὶ ἀσελγείας μιν. Et pag. 211. l. 2. γίλως — αἰσχύνῃ, εἰ μὴ τῇ ἄγαν ταύτῃ ΕΞΟΥΣΙΑΝ σχήσι νῦν ὑμῖς. TAYLOR.

Ibid. 9. λιγύμυνα] *Wolfius* vertit lectionem, non a se receptam, sed quae reperitur in membranarum vetustis, Regg. sc. C. d. *Harl. Obsop. Ital. Ask.* et Editis sanioribus, τὰ ΔΕΙΝΟΤΑΤΑ. TAYLOR.

Ibid. 14. ταῦτα] F. TATTA' eadem. MARKLAND.

Ibid. 17. ἐμὲ μίσηο τίς καθήσκει] *Lambinus*, argumento non intellecto, locum inquinat, legendo, ἐμὲ μὲν τοι τίς ΚΑΘΗΓΟΡΕΙ; Licet ea lectio et scholia quoque occupavit. Sensus est, *Sit verum in me crimen: illi tamen in eo nullum est praesidium*. Hoc est certissimum. TAYLOR.

Ibid. penult. εἰδὲ πολλὰ διῶ] Rescribendum videtur ΟΥΔΕΝ· πολλὰ γέ διῶ. Vel, ΟΥ· πολλὰ γέ διῶ. IVRIN.

Pag. 184. l. 4. ποιῆσαι] Non ποιῆσαι, sed ΕΙΠΕΙΝ Codd. praestantiores. Idque rectius. Sunt autem *Aug. Harl.* cum *Regio* d. TAYLOR.

Ibid. 8. καὶ γυνήσκινα] Iterum hallucinatur *Lambinus*, qui legit ὡς συμφέροντα γυνήσκινα, deleta coniunctione: in rem vestram futura. Sensus est, *Haec renuntiavit Aeschines ut quae essent et utilia, et quae certissime erant euentura*. TAYLOR.

Ibid. 10. τέτοις] ΤΟΥΤΩΝ ΟΥΔΕΝΟΣ *Harl.* ΟΥΔΕΝΟΣ etiam *Reg. d.* Fortasse *Vulgata* recte se habet. Cum iis [legatis sc.] in nulla re communicavi. TAYLOR.

Ibid. 15. ὑμῶν] Forte, ἐφ' ὧν ΤΑΥΤΩΝ, ἐπὶ τῇ βλάβῃ ὑμῶν. Εφ' ὧν vero significat in τῇ ἐξουσίᾳ ὑμῶν. WOLFIVS.

Ibid. ΥΜΑΣ. MARKLAND.

Ibid. penult. τῇ φωνῇ] Lege ΔΑΜΠΠΑΙ τῇ φωνῇ. Quod deerat in aliquibus: sed non oportuit. Restituerunt optimi *Harl.* et *Aug.* cum Edit. *Lutec.* Modo 182. 16. — καὶ τὸν βεβιωμένον αὐτῷ βίον αὐτίκα δὴ μάλα ἐρεῖ ΔΑΜΠΠΑΙ τῇ φωνῇ. (Vbi *Hermogenes* inuenerat in suis Codd. ΜΑΚΡΑΙ τῇ φωνῇ.) Nimirum ex multis locis hic est vnus, in quibus *Demosthenes* dicit voce dulci et clara fuisse *Aeschinem*: Verbis vtor *Ciceronis* in *Oratore* §. 18. Sic in sequentibus, pag. 188. l. 6. μηδὲ γὰρ εἰ καλὸν καὶ μέγα ἔτε' φθίγγειναι, μηδ' εἰ φαῦλον ἐγώ. Vid. Orationem hanc exeuntem, pag. 234. per totam, pag. 157. l. 6. pag. 195. antepen. Iis quae ex *Cicerone* adtulimus, adde *Vlpianum* in σχ. ad Auctorem nostrum, pag. 234. εἰ γὰρ ἐφ' ὧν ἐτάλατο Αἰσχίνης, ὡς αὐτὸς μαρτυρεῖ πολλὰ καὶ ὁ Δημοσθένης. Similia pene habet *Plin.* II. *Epist.* 3. TAYLOR.

Ibid. vlt. καὶ διὰ τὸν πρὸς τοὺς ὅρκους] F. ΟΧΛΟΥΣ, vt e *Plutarcho* apparet. WOLFIVS. ὅρκους habuit *Aldus*, credo, solus. TAYLOR.

Pag. 185. l. 7. εἰδὲ ἰδιξέν] Quid hoc? *Harl.* Cod. habet ΑΔΔ' ἰδιξέν ἑαυτὸν. *Se ipsum, vt sorex, suo indicio prodidit*. Non negligenda sane lectio. TAYLOR.

Ibid. 11. τὸ συνιδέναι] F. τὸ ΓΑΡ συνιδέναι. MARKLAND.

Ibid. 15. καίτοι ταῦτα] F. καὶ ΤΑ ΤΟΙΑΥΤΑ· Α μὲν etc. MARKLAND.

Ibid. 16. μακρῶν] F. ΤΡΑΤΙΚΩΝ pro μακρῶν. Suspicio insignem aliquam deprauationem his verbis subesse. MARKLAND.

Ibid. penult. ταῦτα] F. ΤΑΥΤΑ', ex p. 187. l. 15. et p. 190. l. 6. MARKLAND.

Pag. 186. l. 3. ἐνμάτων] ΧΡΗΜΑΤΩΝ sc. γρ. *Marg. Altemps.* TAYLOR.

Ibid. 4. ἐπίλαμπι γὰρ αὐτοῖς] F. ΑΥΤΩΙ. Nam de solo nunc *Aeschine* loquitur. *Felician.* ἐπιλαμβάνο γὰρ αὐτοῖς. WOLFIVS.

Ibid. αὐτοῖς] F. ΑΥΘΙ. sc. διαοίᾳ, vel, ΑΥΘΗΣ. MARKLAND.

Ibid. ΕΠΕΑΑΜΒΑΝΕΤΟ plurimi praeter *Felician.* Immo omnes, arbitror. Et in totidem fere ΑΥΘΗΣ. *Επιλαμβάνο γὰρ αὐτῆς τὸ συνιδέναι. Percioche la faccia tirare in dietro la coscienza.* Italus. TAYLOR.

Ibid. 5. ἀτλα] Ita *Parifenses* cum spiritu leni. Credo tum adspirandum esse, cum significat ὅσα· quam significationem produxit *Harpocr.* ex hac ora-

oratione. Confer p. 206. l. 4. p. 222. l. 5. Vid. *Suid. Etym. M.* 167. 35. TAYLOR.

Ibid. εἰς] An ΟΥΔΕΝ? MARKLAND. Ita scribitur in marg. *Benenati*. TAYLOR.

Ibid. 7. βελομένη γὰρ ἐμὴ τὰ δίκαια] F. addendum ποιῶν. Ni sit ἑλληνικόν, κατὰ τὰ δίκαια. WOLFIVS. Alibi Idem, βελομένη γὰρ ἐμὴ τὰ δίκαια ΠΟΙΕΙΝ, ΚΑΙ, ὥσπερ κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. Distingue, βελομένη γὰρ ἐμὴ, τὰ δίκαια, ὥσπερ ἐπέσδυσσα etc. Sic τὸ παλαιόν, p. 176. l. 12. MARKLAND.

Ibid. 17. εὐσεβῶς] Vide supra p. 139. l. 4. et *Priscian.* col. 1190. l. 21. TAYLOR.

Pag. 187. l. 5. ἀπολογίσῃς] ΑΠΟΛΟΓΗΣΗΤΑΙ. MARKLAND.

Ibid. 12. ἀναγκάζῃς] Restitue ἀναγκάζῃς ΑΥΤΟΝ ἀπολογισθῆναι, cum *Benenato*, Codd. *Harl.* et *Aug.* TAYLOR.

Ibid. λέγει μοι τὴν μαρτυρίαν] Cuiusnam rei testimonium? Haec aut loco suo mota videntur, aut aliquid forte ante ea excidit. Nisi haec μαρτυρία referenda sit ad modo citatos (hac pagina l. 1.) μάρτυρας. Quod tamen non puto. MARKLAND.

Ibid. 14. δεινόν] In duobus exemplaribus vetustis, quae saepe pulchre inter se consentiunt et conspirant, legitur, Οὐκὲν ἰγὼ μὲν ἐκ τῆς μηδὲν ἱμαλὴς ΣΥΝΕΙΔΕΝΑΙ, ΚΑΙ λόγον ΗΘΕΛΟΝ διδόναι. Deinde *Harl.* solus, καὶ πᾶσι τὰ ἐκ τῶν νόμων ΥΠΑΡΧΕΙΝ ὅμην δειν. TAYLOR.

Ib. 16. ἐμοὶ καὶ τέτρω ταῦτα] Forte ΠΑΝΤΑ. Ac potius abundat, quia ταῦτα antecedit. WOLFIVS.

Ibid. Deest, vt oportuit, in *Regg. a. n. Ven.* et *Harl.* TAYLOR.

Ibid. penult. εἰς πώποθ' κ. τ. λ.] Ambigue dictum. Vult, neminem unquam, qui condemnatus fuerit, fassum esse crimen. Rationem reddit *Aeschines* in *Timarch.* pag. 44. l. 3. quia, οἱ μὲν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀλόγῃς, ἂν μὲν ὁμολογῶσι, παραχρῆμα τῷ θανάτῳ ζημιῶνται· οἱ δὲ λαθόντες, καὶ ἔλαργοι γινόμενοι, κρίνονται ἐν ταῖς δικαστηρίοις. MARKLAND.

Ibid. Recte. Constructio est, εἰς πώποθ' ἰάλω, ὁμολογῶν ἀδικεῖν. Niuno mai per confessare il suo errore è stato condannato. Ferrus. Aliter *Wolfius*: εἰς πώποθ' ὁμολογῶν ἀδικεῖν, ἰάλω. Neminem unquam, qui crimen fateretur, esse condemnatum. Haec inter se distant plurimum. Vid. *Lecton. Lyfiae.* Cap. XI. pag. 713. TAYLOR.

Pag. 188. l. 4. εἰς τὸ κ. τ. λ.] Omnia haec post μάρτυσιν, usque ad μαρτυρήσων, l. 6. parenthesi sunt includenda, iuxta monitum Cl. *Marklandi*. Iam ita instituetur Oratio; sc. καὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις, — μηδὲ τοῖς τέτρω — μηδὲ τοῖς μάρτυσιν — μηδὲ γὰρ ἐκ καλὸν cetera. Ad quam normam reformabis Versionem. TAYLOR.

Ibid. 6. ἐκ καλὸν μίγα] Forte, ἐκ ΚΑΙ μίγα. Vel, ἐκ καλὸν ΚΑΙ μίγα. WOLFIVS. Deerat enim καὶ apud *Ald.* TAYLOR.

Ibid. φθίγῃς] ΦΘΕΓΞΕΤΑΙ MSS. *Obsep. Harl. Ask.* cum Edit. *Felician.* et *Manut.* Atque hoc est rectius. Modo l. 10. Cod. *Harl.* ΕΞΕΤΑΣΑΝΤΑΣ. Quod restitues, propter ποιεῖν — ἀπώσασθαι, quibus connectitur in compositione. TAYLOR.

Ibid. 11. ἀ' ἐμοῖς ἴσι] Modo dixerat, ἀ' ἀπαίσις ἐπίστασθαι. MARKLAND.

Ibid. antepen. γινησομένης] Melius cum historia concordabit Cod. *August.* ΓΕΓΕΝΗΜΕΝΟΥΣ: itemque *Harl.* ex secundis curis. TAYLOR.

Pag. 189. l. 2. προσκλήσῃς] ΠΡΟΣΗΕΞΕΘΕ Cod. *Reg. n.* TAYLOR.

Ibid. 9. παρήρησαι] Ita exhibuit *Wolfius* solus, neque lectorem admonuit, se ab omnibus exemplaribus, tam literis cufis, quam manu exaratis discessisse. Nam in omnibus, quae consului, legitur ΠΕΡΙΗΡΗΝΤΑΙ. TAYLOR.

Ibid. 12. ἀπινίγῃς] ΕΙΣΕΝΕΓΚΗΣΘΕ Cod. *MS. Harl.* cum *Regio n.* ΕΙΣΕΝΕΓΚΗΤΕ *Aug.* TAYLOR.

Ibid. 17. καὶ γὰρ ταῦτα ἀκήκοα αὐτὸν λέγειν] Ακήκοα ἐτίμων, ὅτι Αἰσχίνης ταῦτα λέγει. Alias, si de ipso Aeschine intelligeretur, dicendum esset, ἀκήκοα αὐτὸς ταῦτα λέγοντος. WOLFIVS.

Ibid. ult. ἐἴ ῥ' οἷς] ἐἴ ῥ' οἷς ΟΥΤΟΙ ΗΔΙΚΗΚΑΙΝ LAMBIVS. Nulla omnino necessitate. TAYLOR.

Pag. 190. l. 2. ἀλλ' ἐ' διὰ ταῦτα κ. τ. λ.] i. e. Verum esto vt non propter haec te accusem: ob quid igitur te accuso? dices, per calumniam etc. MARKLAND.

Ibid. 3. πότερον] F. ΠΟΤΕΡ' ΑΝ. MARKLAND.

Ibid. 13. ὥσπερ ἄλλοι τινες] Ita distinguendum, cum commate post istam vocem. Quod rursus delendum, post δωροδοκίαν, l. 17. id momente Cl. *Marklando*. Verte autem locum hunc posteriorem: Istos autem odi, quod improbos esse et sacrilegos in legatione animaduerti, et quod etiam priuato meo honore sum spoliatus, cum vos propter istorum

istorum corruptelas toti legationi succenseretis.
TAYLOR.

Ibid. τιμηθήσονται.] In Codd. *Regiis* et *Harleyano* nostro, post haec verba scribitur, ΚΑΙ ΠΛΕΟΝ ΕΞΕΙΝ ΤΩΝ ΠΟΛΛΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΤΟ.
TAYLOR.

Pag. 191. l. 2. μή τότε.] Sensus videtur poscere, μή ΠΟΤΕ. IVRIN.

Ibid. 4. ἐκλιῦσθαι κ. τ. λ.] Laudat αὐτολεξίη *Hermogenes*, pag. 250. iterumque 252. TAYLOR.

Ibid. 5. φυλάττεισθαι κ. τ. λ.] Totus iste locus, ex MSS. sic legendus: ἰτίους δὲ πάσχειας ὁρῶν-
τες ὁ ΦΥΛΑΤΤΕΣΘΑΙ, ὁ δὲ ΦΡΟΝΤΙΖΕΙΝ τῆς
πρόβλεψ· πάλαι ΔΕ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΠΟΛΛΟΥΣ καὶ διονύς
τρόπος ΔΙΑΦΘΕΙΡΟΜΕΝΗΣ. OBSOPOEVS.

Ibid. ΦΥΛΑΤΤΕΣΘΑΙ et ΦΡΟΝΤΙΖΕΙΝ com-
plures, sc. Editi a *Feliciano* et *Manutio*, MSti. *Ask.*
Harl. Aug. et ex *Regiis* optimi. Et proxime, cum
eod. *Obsop.* consentiunt cum iidem, tum alii, πάλαι
ΔΕ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΠΟΛΛΟΥΣ καὶ διονύς τρόπος ΔΙΑ-
ΦΘΕΙΡΟΜΕΝΗΣ, vel, vt exaratur quoque, ΔΙΕ-
ΦΘΑΡΜΕΝΗΣ. TAYLOR.

Ibid. 6. ἀδικημένους.] F. ΔΙΚΗΜΕΝΗΣ. MARK-
LAND.

Ibid. ἂν οἷσθαι.] Verti, tametsi *Resp.* multis iam-
diu et miris modis laedatur, neque id esse graue et
immane putatis, coniuncta hac clausula cum supe-
riore periodo. Sed videtur ea pertinere potius ad
illa quae sequuntur, et nouam inchoare perio-
dum. *Annon graue, ac pene incredibile videtur esse*
vobis? Scil. id quod de *Pythocle* dicturus sum.
WOLFIVS. Recte. Et Textum cum versione re-
praesentauit iuxta saniozem mentem *Wolfii*, aliter
ac distinguitur in Edit. *Luteciana*. TAYLOR.

Ibid. 9. φιλανθρωπῶς.] F. τέτῳ πάνυ ΦΙΛΩΝΙ
ΠΡΩΗΝ ἰκισχέρμην ἰγώ. WOLFIVS.

Ibid. 14. ἔκῃ.] F. ΟΥΚΟΥΝ, nonne igitur, in-
terrogationis nota post ἰδέσθαι posita, p. 192. l. 3.
MARKLAND.

Pag. 192. l. 4. μηδὲν.] F. ΜΗΔΕΝ' *neminem*.
Sic in *Leptin.* pag. 31. l. 13. Sed et μηδὲν ibid.
p. 40. l. ult. et in *Mid.* p. 107. l. penult. Nil
igitur muto. MARKLAND.

Ibid. 9. χαρίσασθαι.] F. ΤΟ χαρίσασθαι.
MARKLAND.

Ibid. 11. ἔδιναι βελομένους.] Apposite ad haec
verba leue scholium, quod sequitur, exaratur in
marg. *Altempr.* scil. Οὐ γὰρ οἱ κακοὶ διακταί,
τῶν ἀγαθῶν τῷ φθόνῳ, καὶ οἱ ἀγαθοὶ, τῶν κακῶν τῷ
μίσῳ, ἀποφθιγγίζονται. ἔτι κακὸς ἀγαθόν, ἔτ' ἀ-

γαθὸς κακὸν διακτῆ διαφθιγγίζαι. Sed neque hoc
rem attingit, neque quod produxit *Vfricanus*.
Quid autem statuendum sit de huius loci vel sen-
tentia vel sinceritate; de auctoris mente, vel scri-
pturae veritate, id iudicent alii. Id interea scio:
bene coniungi cum superioribus ea quae sequun-
tur, si totum hoc comma [ἀν γὰρ — διαφθιγγίζαι]
facefferet. TAYLOR.

Ibid. 12. ἀθρόως.] Opponitur τῷ κατὰ μικρόν,
ideoque non optime redditur a *Wolfio*. Potius,
Vno ictu. Bene distinxit *Hieron.* Ferrus: à poco à
poco — à vn tratto. Πάσιον δ' ΑΘΡΟΝΕ, καὶ γ' ὅ-
ΕΝΑ ΚΑΙΡΟΝ — κολασθίσιν. *Philo de Providentia*
apud *Euseb.* *Praepar. Euang.* l. 8. TAYLOR.

Ibid. 14. ἀντί.] Certe multum praestat quod
reperi in Membranis, ΑΦΗΤΕ: sc. *Regiis* α. γ.
δ. ι. η. et Cod. *August.* Proxime l. 15. pro ἀφί-
σσιτι, idem *Aug.* cum *Harl.* et ex *Regg.* α. δ. η.
ΑΦΗΤΕ. TAYLOR.

Ibid. 17. πρὸς τῷ.] Cum libris omnibus. Ope-
rarum fuisse vicium arbitror, cum *Wolfius* emisit
πρὸς ΤΟ — μηδὲν — TAYLOR.

Ibid. penult. ἀπίδοι.] *Philocrates* nempe. Ex
τύχης δὲ καὶ διὰ τὴν Φιλοκράτης λαβὴν χειρῶν
παρὰ Φιλίππῳ, πόνους καὶ ἰχθύς ἠγόρευε, καὶ Λα-
σθίης καὶ Εὐδοκράτης ἀπώλισαν Ολυμπον, τῇ γαστρί
μυρῶνι καὶ τοῖς αἰσχίροις ἰνδαίμοιαν. *Plutarch.*
de Fortuna, init. Adda quae dicemus infra ad
pag. 208. l. 1. TAYLOR.

Pag. 193. l. 2. ὅτι αὐτῷ.] Vsitatus ΟΥΘ' αὐτῷ.
MARKLAND.

Ibid. 3. τριηραρχῶν.] Distinguas, χορηγῶν καὶ
τριηραρχῶν, ἔτι καὶ ταῦτ' ἥδη διῶ, ἰδελούης κ. τ. λ.
MARKLAND.

Ibid. 5. τῶν ὑπαρχόντων.] F. ΕΚ τῶν ὑπαρχόντων.
MARKLAND.

Ibid. 6. ὁμῶ.] Male *Wolfius* interpretatur *simul*.
Ομῶ in computo est *prope*, *pene*, etc. vt pluri-
bus declarauit in Tom. III. ad Orat. c. *Aristogit.*
pag. 482. l. 13. Certe istud πλείους ἤ, quod se-
quitur, et quod meae Crisi non mediocriter offi-
cit, natum est ex linea superiori, et abesse et
potest, et debet. Deest in *Linden.* et *Harl. mi-*
lites amplius decies mille, et pene mille equites. TAY-
LOR.

Ibid. 9. λαβόντες.] Verte, quid igitur secutum
est? *Athenienses*, cum ii essent adducti (olim enim
senferant) etc. MARKLAND.

Ibid. 12. ἐυθηνίσθαι.] Iterum erratum credo ab
operis *Wolfii* typographicis. Nam quod nos re-
praesentamus,

praesentamus, est Editt. et Codd. omnium. Quod ille, *ἰσθυσθαι*, pro nihilo est. Cum dixi *omnium*, non dissimulo, esse in aliquibus, vt puta Regg. C. d. n. Lind. Obsop. Ask. EYΘENEISΘAI. Quod et dici quoque de hac re nonnulli contendunt. Harl. deprauatius, EYΘENEISΘE. TAYLOR.

Ibid. 13. *ῥίπτοι*] Iterum Wolfius ab omnibus tacitus discedit, qui *ῥίπτοι* habent, *ῥίπτοι*, et *ῥίπτοι*. Qui *ῥίπτοι* nullus. TAYLOR.

Ibid. 17. *τέτοις*] TOYTOY. MARKLAND. De-est in Regg. a. n. et Harleyano. TAYLOR.

Pag. 194. l. 2. *τέτων*] Scribe, TOYTOY, huius rei. MARKLAND.

Ibid. 3. *ἔκρινεν*] *ἔκρινεν* hoc loco est *κατηγορήσεν*, accusauit, reum detulit, vt alibi etiam in eo significatu reperitur. PALMER. Nos vberime ad *Lycurgum*, §. 2. TAYLOR.

Ibid. τὸν αὐτὸν παῖδα ἰπ' αἰσχίνῃ lege, et [l. 5.] μὴ προσιδόμενον. WOLFIVS.

Ibid. 7. *μικρὺ γι*] Verba sic ordino : *μικρὺ γι παρῆλθεν τῆς πρώτης περιστάσεως* (S. ταῦτα) ἃ μὲ μάλιστα ἐπιῦν πρὸς ὑμᾶς. Et postea [l. 9.] ἰγὼ γεγράφην τὸ προδόλειμμα (S. ἐν τῇ βουλῇ) καὶ πάλιν ποιοῦν τὸν νόμον ἔθω, καὶ ἐπὶ τὰς τέρας ἐν τῷ δήμῳ, ἔδιδος ἔτι λόγῳ ἔτι ἀδικήματι. παρὰ τούτων οὐδὲ φανερὸν ταῖς ἐκκλησίαις, ἐν αἷς etc. καὶ εἰς τὸ πρὸς τανύτον ἐκάλισσα. Pro *μικρὺ γι*, malim *μικρὺ ΓΑΡ*. Huius loci prima Conuersio mea sic habet : Age igitur, iam de conuiuio et decreto dicam. Prope- modum sane, quae potissimum ad vos dicenda sunt, praeterissem. Primae illius legationis S. C. ego cum scriberem, et rursus apud populum in iis concionibus, quibus deliberaturi eratis de pace, cum nullum isti etiamnum verbum fecissent, neque de villo eorum facinore constaret, consuetudinis iure vsus et laudaui istos, et in curiam inuitaui. Qua, cui visum fuerit, vtatur. Est enim locus hic non ita planus, vt non aliis aliter interpretandus esse videatur. Sed hac Editione, hanc, quam posui, distinctionem sum secutus: quod ἐν τῷ δήμῳ ταῖς ἐκκλησίαις neque ἐξηγητικῶς, neque si τὸ καὶ ad-deretur, coniungi commode viderentur. Sic igitur verto : Nam parum absuit, quin ea primae legationis acta, quae me in primis vobis referre oportet, praeterirem. Ego, cum S. C. scriberem, ac rursus apud populum (cum quidem iis concionibus, in quibus de pace deliberaturi eratis, nihil dum neque de rationibus istorum neque de iniuriis constaret) consuetudinis iure vsus eos et laudaui et in curiam inuitaui. WOLFIVS.

Ibid. F. *μικρὺ ΓΑΡ*. Et ita legisse videtur Wolfius. Deinde, pro *μὲ δὲ* fortasse M' EDEL MARKLAND.

Ibid. *μικρὺ ΓΑΡ Ven*. Et *μὲ ἴδω*, vel *μ' ἴδω* plurimi. TAYLOR.

Ibid. 8. *παρῆλθεν*] Satiis est cum MStis, ΠΑΡΗΛΘΕΝ. Immo necessarium arbitror. TAYLOR.

Ibid. 10. *ταῖς ἐκκλησίαις*] EN ταῖς ἐκκλησίαις marg. Benenati, Harl. Aug. TAYLOR.

Ibid. 11. *λόγῳ*] *rationibus* Wolfius. Aegre ferrem. Cum nullus adhuc neque sermo de iis increbuit, neque facinus constaret: Vel, cum Etrusco, non essendo anchora nota ninna parola, ne ingiuria de costoro. Quod praestat. Vtuncque id sit, haec verba parenthesi sunt includenda. TAYLOR.

Ibid. 12. τὸν νόμον ἔθω ποιοῦν] Ex lege consuetudinem faciens. Videtur ὑπαλλαγή, τὸ ἔθω νόμον ποιοῦν. Nisi forte aliter legendus sit hic locus. WOLFIVS.

Ibid. F. TO ENNOMON, *morem legitimum*. MARKLAND.

Ibid. Variant MSti. TO KOINON NOMIMON ἔθω ποιοῦν, plurimi: id quod Obsopoes arrisit. Suspicio autem vel *κοινὸν* vel *νόμιμον* glossam esse. Quod confirmatur ab optimis exemplaribus Harl. et Aug. in quibus exaratur TO KOINON ἔθω ποιοῦν. TAYLOR.

Ibid. 17. *μεγαλοψυχότερος*] Ἀντὶ τοῦ, μεγαλο-πρεπέστερος. Sic supra, in Satyri fabula, ἢ τινα ἐν αὐτῷ μικροψυχίαν ἰσχυράκως εἶη, ἀντὶ τοῦ, μικρο-πρέπειαν. Vnde Cicero, Nihil, inquit, est animi tam angusti, tamque parui, quam amare pecuniam. WOLFIVS.

Pag. 195. l. 9. ὑποκρινόμενον] Fortassis allusit ad Aeschini Histrionicam. Alioqui dicere solet, μηδὲν ὑποκρινόμενον. WOLFIVS.

Ibid. Et quidem ΥΠΟΣΤΕΙΛΑΜΕΝΟΝ plurimi et praestantiores, vt Regg. a. C. d. s. n. Ven. Harl. Aug. ΥΠΟΣΤΕΛΛΑΜΕΝΟΝ Obsop. cum marg. Benenati, et Editt. Felician. et Manut. TAYLOR.

Ibid. ἴσμεν] Quid si ΥΜΑΣ? Vt referatur ad ἡξιώσαμεν, et sit Prolepsis. Alioqui Constructio parum consentanea est, *Φαρμάκων διόμνη σοφῶν*. Etfi autem veterem conuersionem haud muto, malim tamen sic interpretari (quod quidem ad verborum proprietatem adinet) Nos, Aphobete, vos, et Tu, Philochares, Te quidem, cum alabastroribecis et tympana pingeres, Iitos autem (Aphobetum et Aeschinem, vt exponit Vlpianus) nota-
rios

rios et vulgaris homines (quae ut ab omni improbitate remota sunt, sic neque imperii dignitatem merentur) legationibus, imperiis, maximis honoribus ornauimus. WOLFIVS.

Ibid. 10. ἀλαστροθήκας] ΑΛΑΒΑΣΤΟΘΗΚΑΣ Lambinus. Atque ita hanc vocem citat Suidas: Αλαστροθήκας, τὰς θήκας τῶν ἀλαστρῶν, Δημοσθένος λέγει. Ita etiam legi voluit Maussacus ad Harpocrat. Vide Not. pag. 22. vbi de hoc genere vasis differit. Licet Suidas ἀλάστρον non sit ignotum, vti liquet ex proximo articulo istius Lexicographi. Vtroque modo apud antiquos scribitur, verum Ἀλικάτιον est sine ῥῶ. Vid. doctissimum Alberti ad Hesych. v. Αλάστρ. De Alabastrothecis vide Vlpianum ad h. l. Illustriss. Spanheimium ad Callimach. Hymn. in Lauacr. Palad. ῥ. 13. TAYLOR.

Ibid. τέτρες] scil. fratres tuos, Aeschinem et Aphobetum. MARKLAND.

Ibid. γεραμυλίας] Nulla auctoritate, nullis rationibus, discedit ab omnibus vbique exemplaribus Wolfius noster. Restitue ex iis dictum satis cum amaritudine, ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ. Miror sane ridiculam hanc Wolfii licentiam. TAYLOR.

Ibid. 11. καὶ ἐδιδίκαζεν] Punge cum accuratissimo Marklando, τέτρες — τυχούσας ἀνθρώπους καὶ ἐδιδίκαζεν κακίας ταῦτα, ἀλλ' ἐδὲ γεραμυλίας γε ἀξία περισσεύειν — ἡξιώσαμεν. TAYLOR.

Ibid. 14. ἔχετε] EIXETE Cod. Reg. η. Harl. et Aug. TAYLOR.

Ibid. 16. Hermogenes de Ideis Oratt. Tom. II. bis hunc locum laudat: Εἰ ΔΕ ΔΗ ΚΑΙ ΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΟΙΣ ΕΤΙΜΑΣΘΕ ΗΔΙΚΗΚΕ ΤΙΣ ΥΜΩΝ, ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ ΤΟΙΑΥΤΑ, ΠΟΣΩΙ ΜΑΛΛΟΝ ΜΙΣΟΙΣΘ' ΑΝ ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ ΔΙΚΑΙΩΣ, Η ΕΝΖΟΙΣΘΕ; ἢ τὰ ἑνὶ ὁ ἀπόλυτος μισθός, ἢ δὲν ἄλλ' ἢ ἐπικρίσεις ὧν οἶον; ΕΓΩ ΜΕΝ ΟΙΜΑΙ ΠΟΛΛΩ. Pag. 353. Rursus 358. Εἰ ΔΕ ΚΑΙ ΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΟΙΣ ΕΤΙΜΑΣΘΕ ΗΔΙΚΗΚΕ ΤΙΣ ΥΜΩΝ, ΠΟΣΩΙ ΜΑΛΛΟΝ ΜΙΣΟΙΣΘ' ΑΝ Η ΕΝΖΟΙΣΘΕ ΔΙΚΑΙΩΣ; ἢ τὰ ἢ ἐνδοιασὶς μὴ ἐπικρίσεις; ΕΓΩ ΜΕΝ ΟΙΜΑΙ ΠΟΛΛΩ. TAYLOR.

Ibid. 17. τοιαῦτα] F. καὶ ταῦτα ΤΑ τοιαῦτα, praesertim in talibus et tantis rebus. MARKLAND.

Ibid. πόσω] Potius ΠΩΣ ΟΥ μᾶλλον ἢ μισοῦσθε δικαίως, ἢ σώζοισθε; Ita marg. Benenati; atque emendatissima exemplaria, Harl. et Aug. TAYLOR.

Ibid. penult. συγκρίσιν ἀδελφῶ βοηθίῳ] S. ἴσαι. Videtur παρειμιῶδες ἴσαι. WOLFIVS.

VOL. II.

Ibid. Lege ΣΥΓΓΝΩΜΗ, vti habet marg. Benenati, licet solus. Effatum illud, et quod Tertius vocat honestam orationem (non enim, vt Wolfius, est Adagium aliquod) saepius proferentes: Ignoscendum est, si quis fratri opitulanti nitatur. TAYLOR.

Pag. 196. l. 7. ἴδε] F. ΔΙΕΙΔΕ, vt c. Aristocrat. p. 274. Vel ΕΙΠΕ, vt hac Orat. p. 117. l. 16. ὁ μύθοι τὸν νόμον τιθεῖς — ἀπλῶς ΕΙΠΕ etc. MARKLAND.

Ibid. 13. τίνα] F. τίνα γὰρ ΑΝ, Αισχίνην, κ. τ. λ. propter παράσχουμαι. MARKLAND.

Ibid. 14. περισεύσθαι σοι] Puto ΠΑΡΑΠΕΠΡΕΣΒΕΥΣΘΑΙ σοι. Alioquin ineptum esset τὸ πολλά. IVRIN. Similiter etiam infra 205. 5. erratum esse arbitror: Ἀνθρώπου ΠΟΛΛΑ καὶ δυνάμει περισσεύσας. Interea tamen minus necessaria coniectura illa Lambini l. prox. φανερόν τι ποιῆσαι — τῶν σοι περισεύμενων, vbi commendavit ΠΑΡΑΠΕΣΒΕΥΜΕΝΩΝ (voluit dicere ΠΑΡΑΠΕΠΡΕΣΒΕΥΜΕΝΩΝ), atque etiam, quae mihi olim placebat, l. vlt. huius pag. παραμύγιθες σημείον τῶν ΠΑΡΑΠΕΠΡΕΣΒΕΥΜΕΝΩΝ. Licet hoc potius mutari debuit, quam illud. TAYLOR.

Pag. 197. l. 2. ταῦτα δὴν ταῦτα] ΑΥΤΑ δὴν ΤΑΥΤΑ. WOLFIVS.

Ib. ΤΑΥΤΑ δὴν ΤΑΥΤΑ. Cod. Aug. Ceteri omnes tam cusi quam manu exarati (a qua lectione tacitus abire non debuit Wolfius in sua Impressione) ταῦτα δὴν ταῦτα cum emphasi et quadam vehementia. TAYLOR.

Ibid. 3. τοῖς ἄλλοις] F. ΠΑΡΑ τοῖς ἄλλοις. MARKLAND.

Ibid. 4. δὲ Δημοσθ.] Exulare debere videtur istud δὲ. IVRIN. Deest quidem in Reg. a. Sed non recte. Vide praestantissimum D'Oruillium ad Chariton. Aphrodis. VII. 1. fin. Verba enim ita non sunt accipienda, ἵνα γὰρ τότε, ὅτι ἀπολογήσιν Δημοσθένος — Tum dixit, quod Demosthenes defensionem parabit, vel, Demosthenem defensurum esse. Verum hoc potius pacto: scil. ἵνα γὰρ τότε, ὅτι — (Tum hac oratione usus est, NEMPE) “Απολογήσιν δὲ Δημοσθένος — Ea nempe voluit putari ipsissima verba Aeschinis, et sunt: quae, iuxta distinctionem Italici Interpretis, continuantur vsque ad vocem ἀπολογῶ” l. 8. TAYLOR.

Ibid. 5. περισεύμενων] ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ Regg. a. d. TAYLOR.

Ibid. τῷ λόγῳ] Futilis Versio, a causa abduxerit. Quae si mens Demosthenis fuisset, scripisset [ΥΥ] procul-

proculdubio eandem syntaxi, qua statim scribit, τὴς δικαστῆς ἀπαγαγὼν ΑΠΟ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ. Recte Anonymus Interpres: *si vos orando seduxerit*. TAYLOR.

Ibid. 7. μὴ σέγῃ] Wolfius, *nequaquam vero*. Potius, *Tu ne ita feceris*. IVRIN.

Ibid. 8. ὅτις — ὅτις] Melius utroque in loco ΠΕΡΙ cum MSS. TAYLOR.

Ibid. 11. τὸν ἀνδρῶν παρασχίσθαι] Dubia est Distinctio, utrum ἔκρινε τὸν ἀνδρῶν, an, παρασχίσθαι τὸν ἀνδρῶν. Sed quia Aeschines Fama nititur, loco Testium, legendum videtur, ἵφ' οἷς ἔκρινε τὸν ἀνδρῶν, τὴν φήμην παρασχίσθαι. Ut enim in Orat. Aeschinias (aliter enim dixisse quam scripsisse probabile est) haec verba ipsa non sint, sententia tamen est eadem. Quare vertere malim: *Atqui et apud iudices dicebas, Te, qui nullo teste crimen homini obiectum probare posses, Famam testem producere*. WOLFIVS.

Ibid. Male Wolfius; *Quin et ad iudices dicebas Te, qui nullum actionis tuae testem haberes, ipsum hominem exhibere*. Transferendum potius, *Quin et apud iudices, cum earum rerum, quarum hominem accusabas, testem omnino nullum posses exhibere, dicebas*. IVRIN.

Ibid. τὸν ἀνδρῶν, παρασχίσθαι] Aliter distinxit Wolfius, sed non bene. MARKLAND.

Ibid. Recte etiam Vlpianus: Οὐδὲνα μάστιγα δύναμει παρασχίσθαι ἐπὶ τέτοις, ἵφ' οἷς Τίμαρχον ἔκρινε. TAYLOR.

Ibid. 13. et 17. φημίζωσι] Codd. MSti, et Impressi, pariter ut in Orat. Aeschinea quae sequitur, ΦΗΜΙΞΩΣΙ vel ΦΗΜΙΞΟΥΣΙ. Ita fere variatur in illa altera c. Timarch. Atque etiam eadem est inconstantia scribendi in MStis Hesiodi. TAYLOR.

Pag. 198. l. 2. ἀληθῆς] Restitue verbum cum Vlpiano et plurimis membranarum, ὥς' εἴπερ ΕΣΤΙΝ ἀληθῆς ἡ φήμη. TAYLOR.

Ibid. 4. ὁ ποιητῆς] Abest ab vno exemplari. Cur non ab omnibus? Age consule auriculas, et iudica: Σοφὸς ἦν ὁ ταῦτα ποιήσας. Et, Σοφὸς ἦν ὁ ΠΟΙΗΤΗΣ, ὁ ταῦτα ΠΟΙΗΣΑΣ. Existimavit fedulus glossographus, lectorem latere potuisse notionem τῷ, ΠΟΙΕΙΝ, i. e. *versus facere*: adeoque exaduersum his verbis ὁ ποιήσας, admonuit, idem id esse ac si scripsisset Auctor, ὁ ΠΟΙΗΤΗΣ. TAYLOR.

Ib. 9. τοῦτο] Malim τοῦτο ΕΞΘ' ΟΙΟΙΣ-ΠΕΡ, ut et in Timarchae notavi. WOLFIVS. Ita MARKLAND.

Ibid. 10. εἴτα τὸν τὸς] Lego, εἴτα τὸν Οἷ τὸς ἔρως, aut potius, ΟΡΝΕΙΣ. WOLFIVS.

Ibid. ΤΑΕ ἔργα MSti praeter Regios, omnes fere, Ven. Obsop. Aug. Harl. et Ask. Id utique quod Obsopoco ipsi necessarium videbatur: mihi autem neutiquam. TAYLOR.

Ibid. vlt. τὰ τέτα λίγων] Egrege explicat eruditissimus Valefius, dum commentatur ad pag. 197. Notarum Manffaci. Similiter H. Stephani Thes. L. Gr. Tom. 1. col. 104. qui etiam anticipavit solertem illam coniecturam Valefii in hoc loco Plutarchi de Rep. bene gerenda, scilicet. Ατρεπον γὰρ ἐστὶ τὸν ἐν τραγῳδίᾳ περιλαγνιστὴν Θείδωρον ἢ Πῶλον ὅτι μισθωτῶ τῷ τὰ ΤΡΙΤΑ (non τέτα) λίγων, πολλὰς ἵπτασθαι καὶ προσδιαλίγασθαι ταπεινῶς, ἀν' ἐκείνῳ ἔχῃ τὸ διάδημα καὶ τὸ σκήπτρον. Adungere liceat Vlpianum ad Orat. de Pace, prout optime emendatur a Lambino: Οἱ ἀρχαῖοι ὑποκριτὰς ἐκάλουν τὸς νῦν κωμῳδῶς καὶ τραγῳδῶς λεγομένους. ἔτοι δὲ ἦσαν ΤΡΕΙΣ, ὁ μὲν πρωταγωνιστὴς, ὁ δὲ δευτερογωνιστὴς, ὁ δὲ ΤΡΙΤΑΓΩΝΙΕΤΗΣ. Et tamen, licet Tertianus ille Actor infimae erat conditionis, Aeschines ille Actor istas partis egit, Creontem in Tragoedia fingitur repraesentasse. Id enucleabit Scriptor vetustissimus, Ο τὰς διαλεκτικὰς ἱστορίας συγγραψας, ab Vlpiano in hoc loco conseruatus: διὰ τοῦτο τοῖς τετραγωνισαῖς τὰς ὑποκρισίας τῶν δυναστευόντων παρασχίσθαι, ἐπειδὴ ἥτις ἐστὶ παθητικὰ τὰ ὑπὲρθεα. Ita corrigere, non, vti edi solet, ἥτις ἐστὶ παθητικὰ ΚΑΙ ὑπὲρθεα. Nam Longinus: Εγκώμια, καὶ τὰ Πομπικὰ καὶ Επιδεικτικὰ τὸν μὲν ΟΥΚΟΝ καὶ τὸ ὑψηλὸν ἐξ ἀπαλήθους περιέχει, ΠΑΘΟΥΣ δὲ ΧΗΡΕΤΕΙ κατὰ τὸ πλεῖστον. §. 8. TAYLOR.

Pag. 199. l. 4. παρίστιν] ΠΑΡΕΒΗ. Harl. et ex Regg. a. d. η. In Augustano repraesentatur ut scholium. TAYLOR.

Ibid. 6. τὸς τυράννους — εἰσέναι] Si recte habet εἰσέναι, transitivum hic videri potest, εἰσέναι τὸς τυράννους, intrare tyrannos, i. e. intrando agere, vel, exhibere tyrannos, ut saltare Cyclopa, pro, saltando exhibere Cyclopa, apud Horatium. Sin neutrum sit εἰσέναι, hoc modo supplenda erit Constructio, ἐξαίρετόν ἐστιν — τὸ [αὐτὸς ὄντας] τὸς τυράννους, καὶ τὸς τὰ σκήπτρα ἔχοντας, εἰσέναι. Quod verius. MARKLAND.

Ibid. 17. τῷ THN Reg. a. et Harl. TAYLOR.

Pag. 200. l. 4. ἡμῶν] ΕΜΑΥΤΟΥ Ven. et Harl. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 9. ἰξῶσθαι] *Valedicens Sophocli*. Diuagatur *Wolffius*: et nugatur Scholiastes. TAYLOR.

Ibid. 10. ὁμῶ] F. εἰχῶσαι ὁμῶ THI — ΣΤΡΑΤΕΙΑΙ, vel εἰχῶσαι ΧΘΟΝΙ, τὴν — στρατίας — MARKLAND.

Ibid. τῆς ἐπὶ Φ. στρατίας] Potest accipi κατ' ἐπιξήγησιν. Sed quid si ὁμῶ THI ἐπὶ Φωκίας ΣΤΡΑΤΕΙΑΙ? WOLFFIVS. Ita etiam legi voluit Vir celeberrimus in *Animaduvers. ad Chariton*. pag. 540. TAYLOR.

Ibid. 13. ἦτις τὴν δῶα] Nonnulli coniunctim ΕΠΙΤΕΛΟΥΣΑ. Quos bene refutat *Vlpianus*. TAYLOR.

Ibid. 14. οἰκίας] F. ΟΥΣΙΑΣ. Nisi sit quale istud *Lucas XX. 47*. οἱ καλοῦντο τὰς οἰκίας τῶν χρηρῶν. MARKLAND.

Ibid. 16. Ηξω] HPN Codd. *Regg. a. d.* et, emendatiores ceteris, *Harl.* et *Aug.* Arridere forte potest quibusdam *Lectio Obsop. et Ask.* πρὸς ΤΟ ΗΡΝΙΟΝ τῷ ἱατρῷ. Contra tamen explicat *σχῆμα* cui coniungas *Meurs. Athen. Attic. III. 1.* TAYLOR.

Ibid. vlt. Θόλῳ] Laudat *Harpocr.* ex Orat. *ω. Παραπρωτ.* Et occurrit etiam infra, pag. 226. l. 10. De hac voce, fere nihil habeo quod adiciam exquisitae doctrinae *H. Stephani Thes. Gr. L. T. I. col. 1573.* qui omnia quae ad hanc vocem spectant, congestit ex Lexicis antiquis, ex *Serui*, et *Vlpiano* nostro, aliisque Scriptoribus. Videtur Camera fuisse fornicata, ea fere figura, qua effigiebantur in saeculis sequentibus Aedes Capitulares in Ecclesiis et Monasteriis. Apud antiquos hic congregabantur, alebantur, et fortasse erudiebantur quoque, Aedium Sacrarum ministri famulique. Et, ut apparet, vnumquodque Templum suam Tholon habebat, in qua Pueruli literis operam darent. Εἰ δὲ τῇ ΘΟΛῳ τῷ Πτῶσι Απὸ λῶν ΜΑΘΩΝ τις ὁμῶν ἐνέγραψεν, Αχιλλεύς καλός. Ita in schedis meis adnotatum repperi ex Auctore, cuius nomen elapsum est: siue *Synefius* fuerit, ut arbitror fuisse, siue quispiam alius. De Tholo plurima etiam collegit diligentissimus *I. Meursius Ceramicus Cap. 7.* ut alios praeteream. TAYLOR.

Pag. 201. 1. ταύτης] ἐκ ταύτης ΑΥΤΗΣ habent optimi *Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

Ibid. ὁρθῶ] ταύτης ἐπὶ

Πλάσιος ΟΡΘΗΣ habet Poeta. WOLFFIVS.

Ib. F. ΕΠ ΟΡΘΗΣ. Vid. pag. 200. l. 5. MARKLAND.

Ibid. ὁρθῶ in recto casu excuderunt *Parisienses*. TAYLOR.

Ibid. 3. εἴτ' ἢ σὺ κ. τ. λ.] Ita distinguendum, εἴτ' ἢ σὺ σοφιστῆς; καὶ πονηρός γι. ἢ σὺ λογογράφος; καὶ θεοῖς ἐχθρός. Nonne Tu igitur *literator* es? Immo et *improbus* quidem. Nonne Tu *scriptor* *Orationum*? et quidem *Diis inuisus*: qui — Verba, καὶ πονηρός γι, et, καὶ θεοῖς ἐχθρός, sunt responsa ipsius *Demosthenis*. MARKLAND.

Ibid. 9. εἶσω τὴν χεῖρα ἐχούσα ἀναβιβλῆμιν] Ἀντὶ τῷ, εἶσω τῆς ἀναβολῆς τῆς ἰσθῆτος. Sic *Plato* in *Theaeteto*, ἀναβάλλισθαι ὃ ἐκ ἐπισταμίνῃ ἐπὶ δεξιᾷ ἰλιυθίως. Et *Athenaeus* l. 1. Εμὲ τοὺς παλαιούς, καὶ τὴν κοσμίως ἀναλαμβάνειν τὴν ἰσθῆτα, καὶ τῆς μὴ τῷτο ποιῆσας ἰσχυρίων. WOLFFIVS.

Ibid. Coniunge *Vales.* ad *Excerpt. Polyb. p. 34.* Recte autem mihi videor distinxisse, εἶσω τὴν χεῖρα ἐχούσα, ἀναβιβλῆμιν: Quasi diceret: *Stat Solo paludatus* vel *tunicatus*, *manum intra vestem habens*. Hoc neglexit in versione *Wolffius*, quia non intellexit. Eo habitu erat Solo. Adiuuat iste locus *Plutarchi* in *Phocione* T. IV. pag. 179. ὃ δὲ ἐκ τῆς ἐχούσας τὴν χεῖρα τῆς περιβολῆς, ΟΤΕ ΤΥΧΟΙ ΠΕΡΙΒΕΒΛΗΜΕΝΟΣ. Et ex his locis inter se collatis, lucis aliquantulum foenerabitur *Suidas*: ἀναβάλλισθαι τὸ ἱμάτιον οἱ Ἀθηναῖοι, ὃ περιβάλλισθαι λέγουσιν. TAYLOR.

Ib. 12. ἀπὸ Σόλων] Vtrum, a nato, an mortuo, an florente? In quo genere loquendi saepe haud iniuria maiorem Scriptorum diligentiam requiras. WOLFFIVS.

Ibid. Recte. *Meursius* non animaduertit hanc inconstantiam veterum Scriptorum: adeoque retro computando ad Olymp. XLVI. 3. (quo tempore Solo Rempubicam istam latis legibus ordinavit) deprehendit annos excurrere CCLII. Ad quem fere computum Auctoris nostri textum conformari voluit. Vide eius *Solonem* cap. extremo. Sed melius cum *Wolffio* cogites *Demosthenem* rem liberius supputasse, et more rotundiore; Anni sc. sunt CCXL. praeterpropter. Atque ea est vis τῷ, ὁμῶ, ut alibi adnotauimus, sc. ad *Aristogit. I. Tom. III. pag. 482. l. 13.* TAYLOR.

Ibid. 13. νυν] νυν aut νῦν ΠΑΡΟΝΤΑ χρόνον plurimi, ut *Regg. d. n. Ven. Ital. Aug. et Harl.* TAYLOR.

Ibid. 17. καὶ τὴν διάοισιν ταύτην, ita distinguas. MARKLAND.

Ibid. penult. Σαλαμῖν] F. Σαλαμῖν, ΚΑΙ ΑΘΗΝΑΙΩΝ θάλασσαν, etc. MARKLAND.

[y y]

Pag.

Pag. 202. l. 5. ὃ γὰρ] Distingue, ἀξιόν γε (ὃ γὰρ;) ἢν Σόλων etc. Sic contra *Androt.* p. 236. ὁμοίον γε (ὃ γὰρ;) τὸτο etc. Distingui quoque potest, ἀξιόν γε (ὃ γὰρ ἢν;) Σόλων etc. Respondet nostrati locutioni, *Was it not? Contra Aristocr.* pag. 315. καλὰ γε (ὃ γὰρ;) ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι etc. vbi vide *Cl. Taylorum*, qui et ibi huius loci meminit. Vid. et *De Coron.* pag. 521. l. 11. MARKLAND.

Ibid. 10. ὃδὲν ἔφην τῶτων] Malim ΤΟΥΤΟΝ. WOLFIVS.

Ibid. 12. ἐκ ἧ] F. ΟΥ ΧΡΗΝ. MARKLAND.

Ibid. 15. ἰμίσει κ. τ. λ.] Id est, ἰμίσει τὸς ἀνθρώπους [οἱ ἦσαν τοῖσιν] οἱ ἔτ[ε] [ἔτι]. Ita *Aeschines* π. Παραπρὶς. p. 293. τρισμυρία; κιναιδὲς, οἱ σὺ. MARKLAND.

Ibid. ὃ λίγειν κ. τ. λ.] Tangit hunc locum *Eustathius* ad *Iliad.* γ. 216. Χειρὼν κινήσει ἢν Δημοσθένης μὲν ἵποιοιτο, Αἰσχίνης δὲ ἀπίστευεν, ὃ καὶ ἀκόσας ἐκ Δημοσθένος χεῖρας τὸς ῥήτορας περισβύοντας ἴσω τὰς χεῖρας ἔχουσιν, ὃ μὲν ἐξ ἀνάγκης δημηγορήσας. Et *Hermogenes* quoque p. 165. Edit. Porti. TAYLOR.

Ibid. antepen. σιμολογῇ] ΣΕΜΝΟΛΟΓΕΙΕ *Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

Ibid. penult. πωλίδιον] “ Quod Graeci πῖλον, πωλίων, πωλίδιον dicunt, hoc Latini *pileum* et *pileolum* vocant. Pollux, ὃ μόνον δὲ πωλίδιον, ὃ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἐπιπλήθειν πῖλον ὅτως ἱκαλεῖτο, ἀλλὰ καὶ ὃ παρὰ τοῖς ποσίν. *Demosth.* περὶ Παραπρὶς. καὶ πωλίδιον λαβὼν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν, περιεστῆς. *Budaeus* in *Pandectis* hunc *Demosthenis* locum exponens, τὴν ἐπιπλήθειν κόμην intelligit, quae φινάκη etiam πρόσθετο et περιθῆτο κόμη dicitur. A quo ut inuitus dissentiam, facit primum *Interpres*, deinde *Aristophanes* in *Comoedia*, quae *Αχαρνῆς* inscribitur.

Εὐρεπίδην, ἐπιπλήθι περὶ ἰχαρίσω μοι ταδὶ,
Κακείνῃ μοι δὲ τ' ἀκόλυθα τῶν ῥακῶν,
Τὸ ΠΙΛΙΔΙΟΝ περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μύσιον.

Ex his vocibus, ἀκόλυθα τῶν ῥακῶν, ut πωλίδιον petasum exponas, necesse est: id quod etiam *Glossographus* agnoscit. *Plato* Πολιτ. γ. Εὰν δὲ τις αὐτῷ μακρὰν διάλειαν προσάτῃ, πωλιδία τε περὶ τὴν κεφαλὴν περιεστῆς. An vlla aegrotationis generi conueniat adulterina coma, cuius perspicuum esse potest.” Haec *BRODAEVS Miscell.* 1. 12. Confer et quae *Iunius* item II. *Animadu.* 6.

Quicquid demum sit, siue, ut isti volunt, *Demosthenes* noster aduersario suo molliciei notam his verbis inurere voluit, siue verae sint hariolationes quas *Vlpianus* produxit, liceat certe lectori ob oculos ponere quae *Plutarchus* in *vit. Solon.* pag. 180. T. I. Ed. Bryan. Ελιγιῖα δὲ κρύφα συνθίς, [Solo] καὶ μελετήσας ὥς λίγειν ἀπὸ γόμα-τος, ἐξέπληθον εἰς τὴν ἀγορὰν ἀφῶ ΠΙΛΙΟΝ ΠΕΡΙΘΕΜΕΝΟΣ. ὃχλῳ δὲ πολλῷ συνδραμόντος, ἀνα-βάς ἐπὶ τὸν τῷ κέρκευ λίθον, ἐν ᾧ διέκλειε τὴν ἐλιγιῖαν, ἧς ἐστὶν ἀρχή,

Αὐτὸς κέρκευ ἦλθεν ἀφ' ἱμερτῆς Σαλαμῖνος,
Κόσμοι ἐπίων ὡδὴν αὐτ' ἀγορῆς θίμνον.

An ad hanc historiam *Demosthenes* hic adludat, viderit *Annotator*, qui id asseruit ad *Plutarchum*. Interea tamen habet lector meus ex hac narratione *Plutarchi*, quod displicere non possit. ΤΑΥ-ΛΟΡ.

Pag. 203. l. 1. ΕΛΕΓΕΙΑ ΣΟΛΩΝΟΣ] *Solonis* Poeticen siue vsum in versibus pangendis praedicant praeter alios *Aeschines* c. *Ctesiph.* pag. 406. qui eum vocat ἄνδρα περὶ ποίησιν καὶ φιλοσοφίαν διατίτρεφτα, et *Plato* in *Timaeo*, δοκίμῳ οἱ τὰ τ' ἄλλα σοφώτατον γινώσκειν Σόλωνα, καὶ κατὰ τὴν ποίησιν αὐτῶν ποιητῶν πάλιν ἰλιθυριώτατον. De ea multi, inquam, scripsere, et nonnulli quaedam citauerunt. Vid. *Plutarch.* in *vita Solonis* — *Compar. Solon. et Poplicol.* — de amore *Diuitiar.* — *Præcept. bene gerendae Reip.* — *Sept. Sapient. Conuiui.* — *Orat. Amator.* — de *Tranq. Anim.* — de *Profectu in virtute* etc. Adiciatur maxime *Philo Iudaeus*, *Clemens Alexandrinus*, *Aristoteles*, *Stobaeus*, *Phrynichus*, *Laertius*, *Pausanias*, *Athenaeus*, *Aristides*, *Gellius*, *Tertullianus*, *Eustathius*, alique. Ex Recentioribus *Canter.* V. *Nou. Lect.* 9. *H. Steph.* IV. *Schediasm.* 20, 21. *Allat. de patr. Homeri*, c. 5. *Stanleus* in *vita Solonis*, etc. In iis quae conseruata sunt, elegantiam sane et nitorem, floremque illum Poeticum, quem sentimus, describit nemo, lector meus non maximum deprehendit; verum simplicitatem quandam quae primaeuos mores et aetatem redolet. Eius *lasciuissimos versus* memorat *Apuleius* in *Apologia*, et *Plutarchus* in *vita*. Et restant fane apud antiquorum nonnullos, quos modo adduxi, quaedam eius commatis et petulantiae. Honestius fane fragmentum, et elegantius paulo ad nos durauit, *I. Stobaeo Serm.* IX. id procurante: in quo varii humani generis quæ-

stus,

stus, artificia, et rationes quibus homo ab homine distinguitur, lepide depinguntur. Et quoniam *Stobaei* Chartae, doctae fane et laboriosae, in hac nostra aetate, atque hac Sapientia, non assidue teruntur, aut saltem non ea assiduitate teruntur, quam merentur, depromam pauca, atque lectorem donabo meum illo *Humanæ Vitæ Speculo Soloniano*.

Σπειύει δ' ἄλλοθεν ἄλλοι· ὁ μὲν κατὰ πόλιν ἀλάττει

Εἰ τοιοῦτον, χρεῖζον οἴκαδε κίρθ' ἄγειν,

Ἰχθυόειν· αἰέμοισι φοριέμενοι ἀργαλίοισι,

Φειδωλὴν ψυχῆς ἐδιδίμην θίμενοι.

Ἀλλ' οὐ γὰρ τίμων πολυδένδριον εἰς ἑαυτὸν

Δαίρειναι, τοῖσι καμπύλ' ἀρῶντα μέλι.

Ἀλλ' Ἀθηναίης τε καὶ Ἡφαίστου πολυτίχην

Εἰσαλα εἰς χεῖροῖν ξυλλίγεται βίοντο.

Ἀλλ' Ὀλυμπιάδων μυστῶν πάρα δῶρα διδάχθεις,

Ἰμερτῆν σοφίης μετρεὶν ἐπιστάμενοι.

Ἀλλ' οὐ καλὴν ἔθηκεν ἀναξὶ ἐκείνῳ Ἀπόλλων,

Εἶπε δ' ἀνδρὶ κακὸν τηλόθεν ἐρχόμενον,

ὅτι συνομαρτήσωσι θεοὶ· τὰ δὲ μύσσημα πάντως

Οὔτε τις οἶσιν ἐϋστίαι, ὅθ' ἱερά.

Ἀλλ' οὐ Παιῶν πολυφαρμάκων ἔργον ἔχουσις

Ἰήροισι, καὶ τοῖς ἑδὴν ἱππῶσι τίλῃ.

Πολλάκι δ' ἐξ ὀλίγης ὀδύνης μέγα γίγνεται ἄλγος,

Καὶ τις λύσασθαι ἥπια φάρμακα δέξ.

Τὸν δὲ κακὰς νόσοισι κυκώμενον ἀργαλίας τε

Ἀψάμενοι χεῖροῖν αἰψά τίθησ' ὑγιῆ.

Mendas, quibus obfiti sunt hi Elegi, tollere non vacat: ad alia festino. TAYLOR.

Ibid. 2. *Ἡμετέρα*] Poemation hoc esse ἀκίφαλος, adnotatur in *Altemps.* Et continuo repraesentatur hoc Distichon:

Ἴσμεν εἰς Σαλαμῖνα μαχησόμενοι περὶ νῆον,

Ἰμερτῆς χαλεπὸν αἶσχος ἀπώσάμενοι.

Qui haec adleuit margini Exemplaris *Altempsiani*, errorem magnum erravit. Arbitror enim, neque sine auctoritate, duo fuisse insignia et peruulgatiora Poematia Solonis, elegiacis versibus concinnata; quorum vnum hoc aut simile initium habere potuit: scil.

Ἴσμεν εἰς Σαλαμῖνα μαχησόμενοι περὶ νῆον,

Ἰμερτῆς χαλεπὸν αἶσχος ἀπώσάμενοι.

Alterum vero et diuersum est id Fragmentum quod beneficio *Demosthenis* hodie legimus. Haec admonuit *Vlpius*. Verum cum ille Adnotator *Altempsianus*, et Scholiastes noster, *Vlpius*, haec

scripserunt, quid hoc mali et infortunii in priore disticho, ubi Vox initialis et sensui et metro repugnat,

ἼΣΜΕΝ εἰς Σαλαμῖνα — ?

Lege itaque,

ἼΟΜΕΝ εἰς Σαλαμῖνα μαχησόμενοι περὶ νῆον.

Ἴομεν, *Eamus, Proficiscamur*, id quod exspectare fas erat ab homine qui carmen ποροτρυντικὸν canebat. Atque ita recte exaratur iu *Laertio*. TAYLOR.

Ibid. 5. χιῖρας ὑπερβῆν ἔχιν.] Festiuissimus omnium et lepidissimus, qui scripsit, Poeta, hos versus Solonis ita deridendos propinauit, *Equit.* 1168.

ΚΑ. Εγὼ δ' ἔτ' ἔτι γε πείσονται, εὐχρην καὶ καλὸν

Ετόρουν δ' αὐτὸς ἡ ΠΑΛΛΑΣ, ἡ Πυλαίμαχος.

ΑΑ. Ὡ δὲ μ' ἱσαργῶς ἡ θεὸς σ' ΕΠΙΣΚΟΠΕΙ,

Καὶ νῦν ΥΠΕΡΕΧΕΙ ΣΥΧΤΡΑΝ, ζυμῶ πλίαν.

ΔΗ. Οἷον γὰρ ΟΙΚΕΙΣΘ' ἂν ἔτι ΤΗΝΔΕ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ,

Εἰ μὴ φανερῶς ἡμῶν ΥΠΕΡΕΙΧΕ ΤΗΝ ΣΥΤΡΑΝ;

ΚΑ. Τὸτ' εἰμαχὸς σοὶ δῶκεν ἡ Φοβισισγάτη.

ΑΑ. Η δ' ΟΜΒΡΙΜΟΠΑΤΡΑ γ' ἰφθὰν ἐν ζυμῶ κρίας.

Vbi recte σχ. τὴν χύτραν] ἀντὶ τῶ ἱππῶν χιῖρας. Haec animaduertit, Senatus Criticorum Princeps, ὁ μέγας *Hemsterhuis* ad *Lucian. Timon*. Tom. 1. pag. 119. Edit. Nou. TAYLOR.

Ibid. 12. *Χρήματα*] Hoc distichon videtur laudari, verbis diuersis, a *Plutarcho*, in *vit. Solon.* pag. 174. T. 1.

Χρήματα δ' ἸΜΕΙΡΩ ΜΕΝ ἔχιν, ἀδίκως δὲ πεισθῆναι

ΟΥΚ ΕΘΕΛΩ· ΠΑΝΤΩΣ ΎΤΕΡΟΝ ΗΘΕΛΕ ΔΙΚΗ.

Sed non est huius loci. Pertinet enim ad poema bene longum, cuius partem modo laudauimus ex *Stobaeo*. Deerat prior Versus in *Wolffo*: restituit autem *Benenatus*. TAYLOR.

Ibid. 13. Πλοῦτος.] F. ΠΛΟΥΤΗΣΑΙ. MARKLAND.

Ibid. ἔρμασι] Ἐρμα, cum adspiratione, est περιφρασμα, κύλυμα, παρὰ τὸ ἔρκω, vnde ἔρκω et ἔρκη. Ἐργμα, cum tenui, ἔργον, vt apud *Hesiodum*,

ἐν ἔρματι τὸτ' ἄριστοι.

Vtraque Scriptura locum habere potest: τὰ γὰρ ἄδυνα

ἀδίκῃ ἔργα ἱερῶν ἐστὶ. Sententia est, iniustus
lucris eos ditari. Hesiodus,

κακὰ κέρδια ἴσα ἄτην. WOLFIVS.

Ibid. 14. Οὐδ' ἱερῶν] Hic occurrunt duo Pentametri nullo Hexametro interueniente; et pag. vertente 1.6. eadem condicione vicissim duo Hexametri. Aliter credo, quam Lex et Ratio Elegiarum postulauit, saltem apud Antiquos. Fortasse ea res mouit Editores, vt auellerent in his locis et discernerent hos Elegos Solonis, quasi defectum indicarent: vel fortasse putarunt tria haec esse Solonis fragmenta, ex diuersis locis sumpta, et hic quasi confarcinata. Ea est, inquam, Facies Editionum omnium. An ita se res habeat necne, ignoro. Illud saltem teneo, neutiquam posse fieri, vt multa in istis lacunis, si tamen lacunae sint, deessent: adeo bene cohaerent et consequuntur quae hodie habemus. Hoc in Poetica versione, qualem Wolfii subieciimus, non adeo facile adparet. Apponemus igitur Etruscam, quae nec pura puta est Poetica, verum utcumque inter Profam et Poeticen ambulat:

*La Città nostra mai per fato iniqua
Non perirà, ne per voler di Giove.
Che quella che dal forte padre è nata
Pallade saggia, la difende, e regge.
Ma i cittadin, ch' all' oro sono intenti,
E la de gli ottimati ingiusta mente,
I quai sono a far mille ingiurie pronti,
Onde poscia patisce il popol tutto,
Corromper voglion la lor gran cittade,
Perche nel ben non fanno temperarsi,
Ne celebrar l' allegre feste in pace,
Ne s' astengon dal sacro, o dal profano,
* Pur ch' adempian la lor ingorda voglia.
Ne seruan la giustitia amica a Dio.
La qual tacendo, il presente, e'l passato
Vede, e tarda, ma al fin viene à punire.
Onde incurabil piaga la cittade
Assale tutta, onde ella poscia presto*

*Sotto 'l giogo seruil il collo pone;
E discordia ciuile, e guerra desta
Che dorme, laqual molti giouin spugna.
Perche la patria, è da' nimici offesa,
Ch' offendan quei che dianzi erano amici.
Hor questi mali tra'l popolo sono.
Altri miseri vanno a terra strana
Venduti, in brutti, e duri lacci auuolti.
* Così il mal tutti va a trouare a casa.
E se la prima porta nò'l riceue,
Egli in cima dell' alto tetto sale,
Talehe ritruoua ogniun, se bene s' fusse
Ne' piu secreti penetrati ascoso.
Hor queste cose me le detta il genio
Per gli Atheniesi. Che le triste leggi
Di molti mali alla città son causa.
E le buone ogni cosa eguale, e piana
E ben composto fanno; e le medeme
Spesso auuolgan la fune al collo a' tristi:
E l' aspro molle fanno, e l' insolenza
Lieuan, e fanno ancor cessar l' ingiuria,
E i fior seccar del mal, ch' ogni bora nasce:
E modrano i giuditii duri, e l' opre
Superbe humili fanno, e la ciuile
Discordia fan coll' ira altiera vana,
E da lor' ogni bene human deriua.*

Versus hos Solonis plurimi Latinitate poetica donarunt: Wolfius noster, Philippus Melanchthon, cuius Versio ad finem I. Stobaei editur, pag. 632. Anonymus quidam, qui quinque has Orationes conuertit, ediditque Venet. apud Hieron. Scotum 1545. Verum, vt credo, (namque in eo vertitur haec Adnotatio) licentiam istam in Elegiacis componendis, quam modo adnotaui, non facile admiserunt Veteres. In plurimis sane quae reliquerunt, religio erat Hexametro Pentametrum suum subiicere et coniugare, vt per totam Elegiam pariter fieret. Recentiorum arbitror esse commentum, quos tamen ipsos in ea re parcos fuisse deprehendimus: sed quaedam ex eo genere Saxi et Marmoribus adhaerescunt.

ΕΚ ΓΕΝΕΗΣ ΠΕΡΙΒΩΤΟΝ ΑΠ' ΑΝΘΥΠΑΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠΑΡΧΩΝ
ΠΛΟΥΤΑΡΧΩΝ ΚΑΘΑΡΗΝ ΑΟΙΔΙΜΟΝ ΕΥΝΟΜΙΗΝ
ΠΡΩΦΟΝΕΩΣ ΜΕΓΑΡΗΣ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΙΣ ΕΠΙ ΕΡΤΟΙΣ
ΕΙΚΟΝΙ ΛΑΙΝΕΗ ΣΤΗΣΑΝ ΑΓΑΣΣΑΜΕΝΟΙ
ΠΑΝΤΗ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΙΟ ΚΑΘΟΣ ΠΑΝΤΗ ΔΕ ΤΕ ΘΑΥΜΑ
ΠΑΝΤΗ Δ' ΕΥΝΟΜΙΗΣ ΕΥΧΟΣ ΑΠΕΙΡΕΣΙΩΝ
ΥΠΕΟΣ ΕΥΡΩΙΟ ΤΟΝ ΑΔΚΑΘΕΟΥ ΝΑΕΤΗΡΕΣ
ΠΟΛΛΩΝ ΑΝΤ' ΑΓΑΘΩΝ ΑΜΟΙ ΔΙΚΗΣ ΤΕΜΕΝΕΙ.

Megaritis.

Ex

Ex Schedis anecdotis *Veronii*. Num haec Inscriptio ab aliis edatur necne, nescio sane, neque vacat consulere: et praetera omnes Auctores, qui in ea materia versantur, ad manus praesto non sunt. Sed pergo. Alia porro, cum simili li-

centia, et pariter inemendata, exstat in *Reinesio*, *Inscript.* XV. vlt. Attamen, si fides sit habenda exemplaribus *Plutarchi*, antiquis etiam placebat haec Inconstantia,

ΤΟΝΔΕ ΠΟΘ' ΕΛΛΗΝΕΣ ΝΙΚΑΣ ΚΡΑΤΕΙ ΕΡΓΩΙ ΑΡΗΟΣ
ΠΕΡΕΑΣ ΕΞΕΛΑΣΑΝΤΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΙ ΕΛΛΑΔΙ ΚΟΙΝΟΝ
ΙΔΡΥΣΑΝΤΟ ΔΙΟΣ ΒΩΜΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ.

Ita dedit *Plutarch.* in *Aristid.*

Quod tamen alibi, sc. de *Herodot.* malignit. emendatius hoc pacto:

ΤΟΝΔΕ ΠΟΘ' ΕΛΛΗΝΕΣ ΝΙΚΗΣ ΚΡΑΤΕΙ ΕΡΤΟΝ ΑΡΗΟΣ
ΕΥΤΟΛΜΩΙ ΨΥΧΗΣ ΔΗΜΑΤΙ ΠΕΙΘΟΜΕΝΟΙ
ΠΕΡΕΑΣ ΕΞΕΛΑΣΑΝΤΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΙ ΕΛΛΑΔΙ ΚΟΙΝΟΝ
ΙΔΡΥΣΑΝΤΟ ΔΙΟΣ ΒΩΜΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ.

Et quidem ea Consuetudo, binis Hexametris subdendi vnum Pentametrum, (quale metrum excidimus modo ex inemendatis *Plutarchi* membranis) prae ceteris omnibus placuisse videtur iis Scriptoribus qui senectutem Poetices viderunt. *Gosfridus Viterbiensis*, qui saeculo XIII^{to} floruit,

eo tenore, per opus bene longum, *Chronicorum* scil. librum, partim ligata, partim soluta oratione scriptum, perpetuo est usus. Et eodem consilio, nam casu factum esse non existimo, exaravit quidam in marmore, Epigramma quod sequitur:

ΕΚ ΔΕΚΑ ΠΕΝΤ ΑΝΔΡΩΝ ΦΟΙΒΟΥ ΤΕ ΦΑΝΗΦΟΡΟΣ ΙΡΕΥΣ
ΚΡΗΣΚΗΝΣ, ΗΓΑΘΕΟΣ ΤΕ ΛΕΟΝΤΙΟΣ, ΕΝΣΟΦΟΙ ΑΝΔΡΕΣ,
ΟΣ ΜΕΝ ΑΠ' ΑΝΤΟΔΙΗΣ, ΟΣ Δ' ΑΡ' ΑΘ' ΕΣΠΕΡΙΗΣ
ΟΡΓΙΑ ΣΥΝΠΡΕΣΑΝΤΕ ΘΕΑΙ ΠΑΜΜΗΤΟΡΙ ΡΕΙΗΙ
ΚΡΙΘΒΟΛΟΥ ΤΕΛΕΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑΥΡΟΒΟΛΟΙΟ ΦΕΡΙΣΤΗΣ
ΗΜΑΣΙ ΜΥΤΗΠΟΛΟΙΣ ΒΩΜΟΝ ΥΠΕΡΤΙΘΕΣΑΝ.

Reines. I. 41.

Ex omnibus exemplis, vbi legibus Elegiacis huiusmodi facta est Violentia, nullum habemus insignius aut luculentius, quam suauissimum istud Epicedion, quod Athenis hodie exstans descripserunt plurimi, incorrecte, vti existimasi, omnes. Sed errores qui sunt (sunt autem non pauci) non Exscriptoribus, sed Quadrataris esse adscribendos

docuit me Vir doctissimus et amicissimus *D. Aston. Askew*; qui mendarum memor quae isti saxo imputare solebant, maxima cura et sollicitudine descripsit. En exemplum antiquum Incuriae et Negligentiae! En pulcerrimum poemation, non saepius describendo, sed semel exarando, misere et lachrymabiliter contaminatum!

Η ΠΟΤΕ ΚΥΔΙΟΝΣΑ ΞΑΝΘΑΙΣ ΕΠΙ ΚΡΑΤΟΣ ΕΘΙΡΑΙΣ
ΚΑΙ ΧΑΡΙΤΟΒΛΕΦΑΡΟΙΣ ΟΜΜΑΣΙ ΛΑΜΠΟΜΕΝΗ
ΧΙΩΝΕΟΙΣ ΤΕ ΠΡΕΠΟΥΣΑ ΠΡΟΣΩΠΟΙΣ ΗΔΕ ΠΑΡΕΙΑΙΣ
ΚΑΙ ΓΑΥΚΕΡΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΟΠΑ ΔΙΡΙΘΕΣΣΑΝ ΙΕΙΣΑ
ΧΙΛΕΣΙ ΠΟΡΦΥΡΕΟΙΣ ΕΛΕΦΑΝΤΙΝΕΟΝ ΔΙ ΟΔΟΝΤΩΝ
ΠΑΝΤΟΙΗΝ ΤΕ ΑΡΕΤΗΝ ΠΕΡΙΚΛΑΔΑΔΕΙ ΣΩΜΑΤΙ ΘΕΙΣΑ
ΗΝ ΤΕΚΕΝ ΕΥΤΥΧΙΑΗ ΣΘΕΝΑΡΩ ΚΙΔΙΚΙΑ ΧΑΡΙΤ
ΕΙΚΟΣΗΠΕΝΤΑΕΤΗΣ ΤΡΥΦΕΡΑ ΤΗΔ ΕΝ ΧΘΟΝΙ ΚΕ
ΕΡΜΕΡΩΣ ΔΕ ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΙΟ ΠΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΜΗΤΡΟ
ΜΝΗΜ ΑΛΟΧΩ ΦΙΛΗΗ ΘΗΚΑΤΟ ΚΟΥΡΙΑΙΗ.

Coronidem huic Adnotationi fati prolixae iam sum impositurus. Idem Vir praestantissimus,

quem modo memoravi, cui tantum debent Graecae literae, secum etiam ex iis regionibus adportari fecit

fecit Marmor, noui sane et infoliti argumenti pariter et Graecismi: et quod Nemo ex nostra Familia non ad originem suam corrigere et reuocare festinaret, ni admoneretur autographum

istud, ita inemendatum, aut saltem obscurum, hisce ipsis literis domi apud eundem hodie conseruari. Age, Lector, explica.

ΣΟΙ ΠΛΑΚΑ ΝΗ*** ΑΝΗΚΕ ΚΟΡΗ ΔΙΟΣ ΥΔΑΤΟΕΣΣΑ

ΠΗΓΗ ΝΥΜΦΑΩΝ ΟΡΦΙΤΕ ΝΑΜΑ ΦΙΛΟΝ

ΕΝΘΑ ΠΑΛΛΙ ΒΑΣΙΛΗΣ ΑΠΟ ΠΤΟΛΕΜΟΙΟ ΚΑΜΟΝΤΕΣ

ΕΝΧΕΑ ΚΑΙ ΚΟΡΥΝΑΣ ΚΑΘΕΣΣΑΝ ΙΠΠΟΛΟΦΟΥΣ

ΕΞ ΟΥ ΔΗ ΔΟΡΥΚΝΑΜΑ ΤΕΟΣ ΛΑΧΕΝ ΟΥΝΟΜΑ ΧΩΡΟΣ

ΧΩΡΟΣ ΕΛΛΗΡΗ ΤΕΡΠΟΜΕΝΟΣ ΔΙΒΑΔΙ

ΠΑΝΤΑ ΔΕ ΣΟΙ ΝΥΝ ΤΑΥΤΑ ΔΙΕΡΓΑΤΙΝΑΙΣ ΠΑΛΑΜΑΙΣΙΝ

ΤΡΙΣΣΟΝ ΥΠΟΛΑΥΚΑΒΑΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ ΤΕΛΕΩ. TAYLOR.

Ibid. 16. Θίμιλα] F. ΘΕΜΕΘΛΑ, τὰ θιμίλια. Nisi forte θίμιλοι ἀντὶ θισμῶ ponatur. Non obseruant angustas iustitiae sanctiones. WOLFIVS.

Ibid. ΘΕΜΕΘΛΑ] Aldina Edit. et Parisina. Ita Bodl. quoque, et Lindenb. TAYLOR.

Ibid. 18. ἀπόισαμένη] F. ΑΠΟΤΙΣΟΜΕΝΗ. MARKLAND.

Ibid. 19. Ταῦτ' ἦδη] F. ΤΑΥΤΗ ΔΗ hoc facto igitur. MARKLAND.

Ibid. ΤΟΥΤ' ἦδη Reg. 1. Ven. Ital. Lind. et Harl. TAYLOR.

Ibid. penult. ἐπιγίγῃ] Vtrum ἡ Δίκη, an ἡ Πόλις? WOLFIVS.

Pag. 204. l. 2. Τρύχλια] Ἀστὺ πολυήρατον τρύχεται τὰ χίως ἐκ δυσμνίων, τοῖς ἀδικῶσι τὸς φίλους ἐν συνόδοις. Id est, Vrbs eorum, qui ciuis suos in congressibus et commerciis afficiunt iniuriis, opportuna et obnoxia est hostium insultui. WOLFIVS.

Ibid. φίλων] ΦΙΛΟΙΣ Codd. Regg. 1. η. cum Lindenb. TAYLOR.

Ib. 4. ἰκύντα, ΠΟΛΛΟΙ est legendum. WOLFIVS. Alii enim πολλὰν. TAYLOR.

Ibid. 5. Πραθίντις] Videtur in Pentametro, quod deest, etiam diuitibus poenam esse minatus. Quare ausus ego sum distichon addere.

Nec sunt expertes cladis, quos ampla beat res,
Et sua diuitibus poena luenda venit. WOLFIVS.

Ib. 7. Lege Αὔλαιοι Δ' ἔτ' ἔχουσιν] ἔτι κωλύουσιν δὲ δύναισιν. WOLFIVS.

Ibid. 8. ὑπέρθερον] ΥΠΕΡΘΥΡΟΝ Reg. η. Obsop. et Ask. TAYLOR.

Ibid. εἴρε δὲ πάντων] F. ΠΑΝΤΩΣ, vt supra. MARKLAND.

Ibid. ΠΑΝΤΑΣ ἢ ΠΑΝΤΩΣ Bodl. ΠΑΝΤΑΣ Reg. 1. Obsop. et Ask. TAYLOR.

Ibid. 9. Εἴη γι τις φύγων] [Ita Ald.] Versus

non constat. Forte. Εἴ γι τις ἢ φύγων, vel HE γι τις φύγων. Legi etiam potest, ΕἴΗ τις φύγων, ἀντὶ τῷ, φύγοι. WOLFIVS.

Ibid. Restituitur etiam in Bodl. Εἴ γι τις ἢ φύγων, et restituerunt etiam Editt. Felician. Manitique. TAYLOR.

Ibid. ἐν μυχῶ] Pro, εἰς μυχὸν, ἢ θάλαμον. Attica Enallage Praepositionum ἐν et εἰς. WOLFIVS.

Ibid. 14. Τραχία λαιάνει] Vtrum ἦθη, an, τὰ ἀτυχήματα? WOLFIVS.

Ibid. 18. Πάντι δ' ἀργαλῆς lege. WOLFIVS.

Ibid. antepen. ἀρτία] ἀπηρτισμένα, τίλμια, προσσημοσμένα. WOLFIVS.

Ibid. πινυτά.] ΣΥΝΕΤΑ. Ven. Quae cum vox sit familiarior, aliquando fortasse fuit vice Expositionis. TAYLOR.

Pag. 205. l. 3. καὶ βέλομαι] Haec duo verba videntur e scholio huc irrepsisse. WOLFIVS.

Ibid. Bene Wolfius. Defunt etiam in Codd. G. d. η. et Lindenb. Porro autem ista ΗΓΟΥΜΑΙ ΚΑΙ in l. 1. aequae sunt importuna. Corrige ergo, αἰὲ μὲν ἀληθῆ τὸν λόγον εἶναι τῶτον ΒΟΥΛΟΜΑΙ, ὡς ——— τρέπον δὲ τινα ΗΓΟΥΜΑΙ καὶ τὰ νῦν συμβεβηκότα κ. τ. λ. Vel si prius istud ἡγῶμαι cuidam adblandiatur, et retinendum videatur in l. 1. ἡγῶμαι καὶ βέλομαι, tunc restitues cum Reg. d. et Aug. in l. 2. τρέπον δὲ τινα ΟΙΜΑΙ καὶ τὰ νῦν συμβεβηκότα κ. τ. λ. Meminerit Lector prius καὶ βέλομαι deesse in Exemplaribus Ven. Aug. et Harl. atque etiam vocem εἶναι in omnibus. TAYLOR.

Ibid. 5. περισείουσας] Lege ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΥΣΑΣ. Nam πολλὰ περισείουσιν in nulla criminationis parte esse arbitror. TAYLOR.

Ibid. 7. ὑπακῶσαι] Τὸ, ὑπακῶσαι videtur significare, Timarchum a populo delectum accusatorem

factorem *Aeschini* paruisse. Quod, ut verum non sit, quid vetat, a *Demosthene*, causae ut seruiret, confictum esse? WOLFIVS.

Ibid. Vide infra 217. II. MARKLAND.

Ibid. Ita se habet Italica Versio: *ba priuato del suo honore un suo accusatore* accusato poi da lui, e comparso in giudicio. Anonymus: *quendam eius accusatorem* ex animi sententia *infamia* notauit. Optimum fortasse, quod debemus marg. Ask. et Cod. *Obsep. ΥΠΑΚΟΥΕΑΕ* τινὰ αὐτῷ. Vbi tamen τὰ τιν' αὐτῷ. Quasi olim fuisset ὑπακούσας τὰ NEANIEYMATA τινὰ αὐτῷ: aut aliquid istiusmodi. Ὑπακούσας etiam bonus et sincerus Cod. *Harleyanus*. TAYLOR.

Ibid. 9. καὶ πάλιν κ. τ. λ.] Supra, βούντα ἐν Πιραιῇ, ὡς εἰσαγγεῖλαι, καὶ γράψαι, καὶ ἰδ., ἰδ. Verba sic ordino: ἡπίλιν ἐν τῷ δήμῳ (ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ) ἀποίσιν γραφὰς (S. πρὸς τὸν Ἀρχοῦν, καὶ τὸς Θεομοθέτας, κατ' ἑμὲ) καὶ τοιαῦτα (S. ἡπίλιν). WOLFIVS.

Ibid. Punge igitur post δήμῳ, ut sit καὶ ἡγορῶν ἰκίον, καὶ πάλιν ἐν τῷ δήμῳ, γραφὰς ἀποίσιν — ἡπίλιν. et in curia, et in concione. Infra pag. 219. Πῦ τῶτων ἕκαστος ἐπρώτιον; ἐν τῷ ΔΗΜῳ. ἐν δὲ τοῖς ΔΙΚΑΕΣΤΗΡΙΟΙΣ, ὁδὲς πω κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. 11. ὁμῶν] Potius YMIN, ut marg. *Benedicti*, et Cod. *Aug.* TAYLOR.

Ibid. 12. ἀκριβέστα] Malim AKPIBEETA-TON. IVRIN.

Ibid. *παρεκολουθηκὲς ἀπασιν*] *Frigide Wolfius* interpretari videtur, *omnia comperta habeo*. Neque multo felicius ceteri. *H. Stephanus Thef. L. G. Tom. I. col. 282.* exquisitus de eo, qui rerum cognitionem studiose persecutus est, ita ut eam sit consecutus. Ita *De Coron.* 536. 15. ΠΑΡΗΚΟΛΟΥΘΗΚΟΤΑ τοῖς πρᾶγμασιν ἐξαρχῆς, καὶ συλλογισμίνον ὁρθῶς. Vide quae protulit Vir ille doctissimus; et quam pulchre consonat locus ille *D. Lucae* (ab illo non praeteritus) I. 3. Ἐδοξε καὶ μοι ΠΑΡΗΚΟΛΟΥΘΗΚΟΤΙ ΑΝΩΘΕΝ πᾶσιν ἀκριβῶς —. Neque tamen interpretibus id vicio verti, quasi mentem Auctoris non omnino attigerint, sed quod vim et emphasin non adeo dilucide expresserint. TAYLOR.

Ibid. 13. διακρυβόμενος] Ἀντὶ τῷ, διακρυβόμενος εἰσιλθεῖν εἰς τὸ δικαστήριον. WOLFIVS.

Ibid. 14. τῶν ἐπιόντων] τῶν μελλόντων καὶ προσδοκωμένων κινδύνων καὶ συμφορῶν. WOLFIVS.

Ibid. 18. νόσημα] *Iam quid audentius illo pulcherrimo ac longissimo excessu?* Νόσημα γὰρ — *Plin. IX. Epist. 26.* TAYLOR.

VOL. II.

Ibid. antepen. διουδ] Deerat in *Aldo*, neque excudit *Wolfius*. Restitui e ceteris. TAYLOR.

Ibid. penult. ἐντυχίας] Arridere potest ΕΥΑΛΒΕΙΑΣ. Ut modo de eadem re scribitur, pag. 207. I. I. Ταῦτα, καὶ τὸν Δῆμῳ — ΕΥΑΛΒΕΙΑΣ ὁ μικρὰς δίδται. Sed *Hermogenes* περὶ ἀκμῆς, ubi hunc locum laudat, diserte habet ΕΥΤΥΧΙΑΣ. *Dionysius* interea *Halicarn.* qui pariter citat, *de admir. vi dicendi in Demosth.* §. 14. habet ΕΥΝΤΥΧΙΑΣ. Stet igitur vulgata lectio: ad *Remp. seruandam opus est cum fortunae auxilio, tum providentia vestra*. Ita *Etruscus*: *d' una diuina gratia, e della vostra diligenza ha di bisogno.* TAYLOR.

Pag. 206. I. 2. ἐπάγοις κ. τ. λ.] 2 *Pet. II. I.* ἐπάγοις ἑαυτοῖς ταχὺν ἀπώλειαν. Mox, ΤΑ τοιαῦτα. MARKLAND. Vti habent *Parifenses*, et *Suidas*.

Ibid. Φιλίππου] Forte Φιλίππου ξένον — ὑποκριζόμενοι. Τουτέστιν, ἀντὶ περδοσίας ξένον ἐνφημοτέρως ὀνομάζοντες. WOLFIVS. Φιλίππου Editi omnes cum *Harleyano*: In paucissimis MSS. Φιλίππου: quod tamen debuit legi. TAYLOR.

Ibid. 3. ὑποκριζόμενοι — ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρήσατο τῇ λέξει, ἐπὶ τῷ, ἐνφημῶντι, καὶ τὸ αἰσχρὸν ἐνφημῶς ὀνομάζοντι. Λέγει γὰρ ἐν τῷ περὶ Παραπρεσβείας: Αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δολίαν, Φιλίππου ξένον, καὶ ἰταίρειαν, καὶ ΤΑ τοιαῦτα ὑποκριζόμενοι. *Suidas.* ΥΠΟΚΡΙΝΟΜΕΝΟΙ *Harl.* Sed perperam. Nemo ex Interpretibus haec probe intellexit. *Quam seruiunt seruitutem illiberalem, blando nomine dissimulant: vocant enim amicitiam cum Philippo initam.* Ea est vis τῷ ὑποκριζισθαι, atque ea mens huius commatis. TAYLOR.

Ibid. 4. τὰ κύρια] Οἱ τὸ κύριον, καὶ τὸν ἐξουσίαν ἔχοντες, οἱ ἀρχόντες, οἱ ἐν τέλει. Intellego haec de variis appellationibus Magistratum in aliis atque aliis Ciuitatibus. WOLFIVS.

Ibid. *Wolfius*, Magistratus singularum urbium. Potius, *Li*, quicumque sint, penes quos est summa potestas in singulis urbibus: sc. Populus in Democrazia, in Aristocrazia, Nobiles. IVRIN.

Ibid. Recte omnino et feliciter Vir, dum viveret, mihi amicissimus. Τὸ Κύριον non significat Magistratus, siue τὰς ἐν τέλει, sed, quod Nos emphatice in Lingua Anglicana, *The Constitution*. Eo modo intelligendi, distinguit Scriptor noster in hoc loco, inter τὰς γνωριμωτάτας, τὰς προσιτάτας τῶν κοινῶν ἀξιωματικῶν, εἰς qui *Remp. administrant*, et, τὰ κύρια — ἐν ἐκείνῃ τῶν πόλεων, siue *Remp. ipsam*. Dilucida haec omnia et distincta. Verum [Z z] interea,

interea, quinam sint illi λοιποί, l. 3. qui tam odiose se his rebus admiscunt, et conturbant omnia quae enarrauimus? Et, quorum ope tam bellam versionem nobis procudit *Wolfius*? Sc. ii, in quos collata est *Reip. auctoritas*, — ceteri autem, et magistratus singularum urbium. Non potuit optare, non ausus est, ut qui Graece nesciuere, existimarent Oratorum principem tam futilia, tam inania, tam insulsa blaterasse. Quid ergo? Pro οἱ λοιποί, omnino restituas οἱ ΠΟΛΛΟΙ. Ex iis enim constituta erat *Resp. Atheniensis*. Et benigne sane nobiscum actum est, quod haec mea Diuinitio praefidium quoddam nacta esse videretur ab Auctore nostro, exeunte hac Oratione, sc. pag. 235. l. 12. vbi legimus ἡμῖν ΤΟΙΣ ΠΟΛΛΟΙΣ, καὶ πάντων ΚΥΡΙΟΙΣ. Parem omnino huic prae manibus locum habemus pag. 208. vbi *Lasthenes*, et *Euthycrates* erant οἱ προσηγορεύοντες, οἱ ὑπὲρ ἄλλων λόγοις, et sequitur deinde, l. 4. Οἱ δὲ ΠΟΛΛΟΙ — ὅς ὅπως ἀγρίζοιτο. Similiter in ea, quae sequitur, Oratione, *De Corona* pag. 485. l. ult. Αἱ μὲν πόλεις ἐνόουν, ΤΩΝ ΜΕΝ ΕΝ ΤΩ ΠΟΛΙΤΕΥΕΣΘΑΙ καὶ πρᾶττεν δωροδοκῶν — τῶν δὲ ΙΔΙΩΤΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΛΩΝ κ. τ. λ. Iterum pag. 486. l. 6. Συμβίβηκε ΤΟΙΣ ΜΕΝ ΠΑΗΘΕΣΙΝ — τῇ ἐλευθερίᾳ ἀπολωλέναι, τοῖς δὲ ΠΡΟΕΣΤΗΚΟСИ κ. τ. λ. Ita *Noster Philippic. II. n. 28.* Edit. Paris. φυλακτῆριον — τοῖς ΠΑΗΘΕΣΙ πρὸς τὸς τυράννους. Ita *Aeschines c. Ctesiph.* Δίγει γὰρ περ παιδίων τὰ ΠΑΗΘΗ, καὶ συμβελίων ταῖς πόλεσι τὸς ποικίλους τῶν δημαγωγῶν μὴ προσδίσχουσι, pag. 416. l. 18. Et antea p. 390. l. 3. εἰ τις προσίχοιεν τῷ ΠΑΗΘΕΙ ΤΩ ΥΜΕΤΕΡΩ. Scriptores enim antiqui indifferenter eam *Remp.* designant, siue per ΤΟΥΣ ΠΟΛΛΟΥΣ, siue per ΤΟ ΠΑΗΘΟΣ. Ita *Lysias c. Agorat.* Αἰσθόμενοι ἐκ τῷ τρόπῳ τῶν τὸ ὑμῖν ΠΑΗΘΟΣ καταλυθόμενον, pag. 237. Edit. nostrae. Add. 206. 207. 231. 232. 234. 235. 319. etc. Etiam Latini Scriptores (ut id obiter admo- neam) praesertim si Atticissem, ita rem describere solent. *Non idem ipsi* qui summas imperii tenerent *expedire*, et Multitudini. *Corn. Nepos in Miltiade* §. 3. Loquitur enim ibi Histiaeus de Tyrannis, quos in vnaquaque ciuitate constituerat Darius (in quo numero et ipse fuit) et de iis *Ciuitatibus*, quae populari forma vterentur *Remp.* administrandi. Aliud porro et insigne exemplum habemus in eodem Auctore. Accidit, ut Athenis duae essent Factiones, quarum vna *Populi* causam agebat, altera *Optimatum*. In hac erat *Phocio*.

In quem, ait *Cornelius* noster, tantum fuit odium Multitudinis, ut nemo ausus sit eum sepelire. Quid? Caue, ut vocem istam *Multitudinis* de maiore, sed de altera, parte interpreteris. Ut redeam iam ad *Demosthenem*, quis non fatebitur istas sordis fuisse a me feliciter expurgatas? Οἱ προσηγορεύοντες τῶν πολιτῶν ἀξιόμοιοι — et deinde, Οἱ ΠΟΛΛΟΙ, id est, ΤΟ ΠΑΗΘΟΣ, siue ΤΟ ΚΥΡΟΣ. Verum, quia vnaquaque Ciuitas non eadem forma utatur imperii, subiicit, καὶ τὰ κύρια ἄλλα ποῖ ἐστὶν ἐν ἑκάστῃ τῶν πόλεων. Harpocratius vocem ἄλλα illustrans ait sumptam esse in hac Oratione *Demosthenis* pro ὅσα. Potius pro οἷα, si hic sit locus. Nam et occurrit pag. 222. l. 5. Modo melius ἑκάστη τῶν πόλεων, (sine praepositione) uti habet MS. Reg. d. TAYLOR.

Ibid. 8. μέγιστον μὲν ἰχθύος καὶ πρῶτον ἐπ' ὀλίγον χρόνον. WOLFIVS.

Ibid. 12. μανίας] Adiungit *Benenatus* ΚΑΙ ΠΑΡΟΙΝΙΑΣ. Istud absurdum. Potuit quidem fuisse ΠΑΡΑΝΟΙΑΣ. Verum cum ita restituo, non lubenter in textum admitto. Video enim in marg. Paris. τὸ ΠΑΡΑΝΟΙΑΣ adnotari (ex MSto quodam proculdubio) ut variam lectionem siue τῷ, παρανομίας, quod modo praecesserat, siue potius, τῷ, μανίας. TAYLOR.

Ibid. 14. αὐτῶν] Corrige ΑΥΤΩΝ. MARKLAND.

Ibid. antepen. ὑμῖν] S. οἱ Ἀθηναῖοι καὶ Ἀρκάδες. *Suidas* addit Αἰγυπτίους καὶ Θηβαίους (sic enim lego, non Ἀθηναῖοι) et eam adfert causam, quod vel terram ante ignauam excoluerint, vel non aliunde aduenerint. WOLFIVS. Bene. Diximus ad T. III. pag. 42. l. 7. TAYLOR.

Ibid. ult. ταῖς πόλεσι] F. EN ταῖς πόλεσι. MARKLAND.

Pag. 207. l. 2. εἰσελήλυθεν] Mallem hanc vocem participii formam gessisse, et τῷ, βαδίζον ex aequo respondisse: vtrique voce absolute sumpta, ut solent Attici. TAYLOR.

Ibid. 8. ὡς τὸ τὰ τοιαῦτα] ὡς τὰ τοιαῦτα Edit. Paris. ὡς τὸ ταῦτα in margine. TAYLOR.

Pag. 208. l. 1. αὐτῶν] ΑΥΤΩΝ. MARKLAND.

Ibid. Λασθένης] *Plutarch.* de Garrulitate: Εὐθυκράτης μὲν ἐν ἡρεσίᾳ τῇ οἰκίᾳ τοῖς ἐκ Μακεδονίας ξύλοις, ὡς φησι Δημοσθένης· Φιλοκράτης δὲ χερσίων πολλὰ λαβὼν, πόνους καὶ ἰχθύος ἡγύραζεν, Εὐφρόδω δὲ καὶ Φιλάργῳ τοῖς Ερετρίαν προδόντι, χόρας ὁ βασιλεὺς ἔδωκε. TAYLOR.

Ibid. 2. ἡρεσίᾳ] ΕΣΤΕΓΑΣΕ Reg. c. TAYLOR.

Ibid. δοθῆσι] Haereo de hac voce, non solummodo, quod apud *Plutarchum* non appareat, sed quod

quod ociosa est, vel potius importuna. Dedit curiosus aliquis Adnotator, qui Lectorem admonere voluit, Lasthenem largitione Philippi esse corruptum, cum potuit aliquis citra culpam domum suam exstruere vel reficere ex lignis vel materia Macedonica: et idcirco obseruat eam non solum a Macedonia esse adportatam, verum etiam *dono datam*. Eam cautelam a Demosthene non utique expectabant eius Auditores. Ergo vocem eliminor. TAYLOR.

Ibid. 3. τιμὴν ἑδνὶ δδς] Id est, *gratis acceptos*, dono datos a Macedonibus. MARKLAND.

Ibid. 7. ἰπιιδὴ ταῦθ' ἔτω] Forte addendum ἰπιιδὴ ΔΗ, vel ΓΟΥΝ, vel ΤΟΥΝΥΝ, ταῦθ' ἔτω — propter prolixitatem periodi. WOLFIVS. Immo cum Aug. Cod. ΕΠΕΙ ΔΕ κ.τ.λ. TAYLOR.

Ibid. 8. κελημίνοι] Obserues ἀνακολουθίαν huius sententiae, χιλίως ἰππίας ΚΕΚΤΗΜΕΝΟΙ, πλείως δὲ ΟΝΤΕΣ ἢ μύριοι — ἑδνὶ ΑΥΤΟΥΣ τῶτων ἡδυνήθη σῶσαι. Vis et Spiritus Oratoris Grammaticam prostravit. TAYLOR.

Ibid. 13. οἱ προδιδόντες] F. Glossa. MARKLAND.

Ibid. Id quoque credo. Hoc non potuit a Demosthene proficisci, scil. τὰς πόλεις ἀπολωλέμεσαν — Οἱ ΠΡΟΔΙΔΟΝΤΕΣ, κ' ΦΙΛΙΠΠΟῦ ἢ κ' ἑχὺν ὑπακούειν ΤΟΙΣ ΠΡΟΔΙΔΟΥΣΙΝ. Et glossam esse puto istorum verborum οἱ ταῦτα ποιοῦντες, quae occurrunt infra l. 17. Neque me magno opere afficit, quod haec duo adeo locis essent disjuncta. Solet hoc fieri. TAYLOR.

Ibid. ἢ κ' ἑχὺν] Non placet ἢ κ' ἑχὺν — ἢ ΕΙΧΕΝ κ.τ.λ. Iam Δ'ΧΥΠΕΙΧΕΝ ΤΗΑΚΟΥΩΝ Cod. Aug. Neque id placebat Collatori, S. Fabricio. ΤΗΑΚΟΥΩΝ etiam Reg. δ. Ven. Ask. et Obseq. ΑΚΟΥΩΝ Ital. Sed nihil has salebras complanat. TAYLOR.

Ibid. 16. οἱ ΦΙΛΙΠΠΟῦ] Iterum glossam sapit. Ecce enim in vna periodo, ΦΙΛΙΠΠΟΣ ἢ κ' ἑχὺν — πειλακοσίως δ' ἰππίας — ἔλαβεν αὐτοῖς ὅπλοις Ο ΦΙΛΙΠΠΟΣ. An potuit inhonestius scribi? An ab omni, non dicam elegantia, verum a castitate sermonis alienius? TAYLOR.

Ibid. 18. ἰφ' ἧς ΕΣΤΗΕΑΝ lege. WOLFIVS.

Pag. 209. l. 2. κατὰ μὲν τῶν Ολυθίων] Cod. δ. pro τῶν habet ΤΟΥΣ. Ego utrumque amplector. TAYLOR.

Ibid. ἰψήφισασι] Scribe ΨΗΦΙΑΙΣΘΕ. MARKLAND.

Ibid. 10. οἱ δὲ κ.τ.λ.] Legendum arbitror, Εἰ δὲ ὁ μὲν καὶ εἰς, ὁ δὲ πρὸς ἀγμάλα, ὁ δὲ τρατιώτας

προδιδόναι, ΚΑΙ οἱ αἱ ἰκαρῶ αὐτῶν, ὁμαί, κέρει γίγνηται, ταῦτα διαφθεῖναι, μισοῖν ΔΗ ὁμοίως τὰς τοιούτους ἀπαιτίας προσήκει. Et sic mecum verte: *Quod si hic opportunitates, ille negocia, tertius milites prodit, et, ut uno verbo complectar, cuiusque res aliquae fuerint commissae, eas utique perdat, omnes demum istiusmodi pari odio digni esse censantur.* Hic tacitus discedit Wolfius ab omnibus exemplaribus, vbi ἰκαρῶ ΥΜΩΝ vniuerse. TAYLOR.

Ibid. 11. διαφθεῖναι] Cod. Reg. 1. ταῦτα ΚΑΙ ΠΡΟΔΙΔΩΣΙ ΚΑΙ διαφθεῖναι. TAYLOR.

Ibid. 15. οἱ μὴ τὰς μάχας —] S. μιμῶσθαι συμβαίνει καὶ εἰς, ἀλλ' οἱ ἀγῶνι ἰσχυρίαν etc. Hunc locum videtur imitatus Cicero l. de Offic. vbi de invitatione parentum agit. Si inquit, non poterit *sue causas defenditare, siue populum concionibus tenere, siue bella gerere, illa tamen praestabit, quae erunt in ipsius potestate, iustitiam, liberalitatem, fidem, modestiam, temperantiam, quo minus ab eo id quod desit requiratur.* WOLFIVS.

Ibid. οἱ μὴ τὰς μάχας — συμβαίνει καὶ εἰς] Sc. καὶ εἰς [τῷ μιμῶσθαι] τὰς μάχας etc. Quod Infinitivum subintelligendum est ex τῷ, μιμῶσθαι ad finem sententiae, si haec integra sint. MARKLAND.

Ibid. Acute haec, ut omnia, Vir ingeniosissimus. Verum locum *haud integrum* ita restituant MSti: κ' γὰρ οἱ μὴ τὰς μάχας — ΕΝ ΤΟΙΣ ΝΥΝ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΜΙΜΕΙΣΘΑΙ ΚΑΙΡΟΙΣ. Ita disce ex marg. *Benenati*, et *Altemps*. Ita etiam Codd. Aug. Ven. Harl. Ital. TAYLOR.

Ibid. penult. ἰν τῷ ἴσῳ χρόνῳ] Quicquid statuatur de hoc Textu, dubio sane, atque, ut videtur, inficeto, nemo integrae mentis absoluerit mirabilem istam conversionem, *pari spacio temporis*. Sed locus sine dubio est contaminatus. Nonnihil proficimus, sublata voce χρόνῳ. *Vos nunc in deliberationibus, aequalem partem Reip. sustinentes, ac illi militantes.* Pene videor tenere mentem Auctoris. TAYLOR.

Ibid. vlt. ψηφίζηται] Recte. Male editur a *Parisensibus*, ψηφίζεται. TAYLOR.

Pag. 210. l. 6. ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΚΛΟΓΗΣ] Qui fit delectus iste, me ignorare fateor. WOLFIVS.

Ibid. An, ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΕΚΛΟΓΗ? MARKLAND.

Ibid. Lege omnino γράμματα ΕΚ ΕΣΤΗΑΝ, ut annotatum est in margine *Benenati*. Leges, Plebiscita, Foedera, omnia denique cuiuscunque generis Monumenta, fuisse apud Antiquos columnis lapideis, aereis, ligneisque exarata, nemo [222] est

est qui ignorat. LEGES. Ανάγνωθι, inquit *Lyfias*, Orat. I. p. 17. δι' μοι καὶ τῶτον τὸν ΝΟΜΟΝ ἐκ τῆς ΣΤΗΛΗΣ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου. Ita *Demosth.* c. *Neaer.* pag. Edit. nostrae, 590. Τῶτον τὸν ΝΟΜΟΝ γράψαντες ἐν ΣΤΗΛΗΙ λιθίνῃ ἔγραψαν ἐν τῷ ἱερῷ — καὶ αὐτὴ ἡ ΣΤΗΛΗ ἔτι καὶ νῦν ἔσκειν. Adde pag. 602. l. 10. Ita *Andocid.* Orat. I. p. 12. Edit. Steph. Ο δὲ ΝΟΜΟΣ τί κελεύει, ὅς ἐν τῇ ΣΤΗΛΗΙ ἔμπεροσθὲν ἐστὶ τῷ βουλευτηρίῳ; Atque hinc loco *Lyfiae* deploratissimo, sc. Orat. c. *Nicomachum* pag. 478. ἢ memineras, mi Lector, aut ea res te ceperit, Lux olim plenissima a me affusa. FOEDERA porro. Ita in *Epistola Philippi*, n. 9. Edit. Lutet. Εγὼ δὲ τότες ἔτι τῶν περὶ τῆς ἐσχάτης ΣΥΝΘΗΚΩΝ οἶδα μίλασ χάριτας ὑμῶν, ἔθ' ἐν ταῖς ΣΤΗΛΑΙΣ ἀναγεγραμμένους. Deinde *Aeschines* c. *Ctesiph.* pag. 391. l. ult. Εξῆναι τῷ βυλομένῳ τῶν Ἑλλήνων ἐν τρεῖσι μηνσὶν εἰς τὴν αὐτὴν ΣΤΗΛΗΝ ἀναγεράσθαι μὴ Ἀθηναίων, καὶ μίλιχιν τῶν ὄρκων καὶ τῶν ΣΥΝΘΗΚΩΝ. Harpocratione denique v. Ἀθηναίους γράμμασι. Θιόπομπον ἰσχυροῦσθαι λίγην τὰς περὶ τὸν Βάρεαρον ΣΥΝΘΗΚΑΣ, αἷς ὁ τοῖς Ἀθηναίοις γράμμασιν ΕΣΤΗΛΙΤΕΥΣΘΑΙ, ἀλλὰ τοῖς τῶν Ἰωνῶν. Postremo *Ohaeratorum* nomina, maxime autem PROSCRIPTORVM (*Vilegatos* vocat Iurisprudencia nostra) cippis et faxis frequenter, cum titulo et causa condemnationis, in-

scribi solebant. *Isocrates* in Orat. *de Bigis*. Εἰς τοσούτοις ὕβρεις ἦλθοι, ὧς ἔπεισαν ὑμᾶς ἱλαύνειν αὐτὸν ἐκ πάσης τῆς Ἑλλάδος, καὶ ΣΤΗΛΗΝ ἀναγεράσθαι. *Diodorus Siculus*, l. 16. Ο δὲ Φιλόμηλος ἰπαρεὺς τῇ πόλει, τὰς τῶν Ἀμφικλυόνων ἀποφάσεις ἐκ τῆς τῶν ΣΤΗΛΩΝ ἐξέκοψε, καὶ τὰ περὶ ΤΩΝ ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ γράμματα. Vnde factum est, ut ΣΤΗΛΙΤΕΥΕΣΘΑΙ idem esset ac Proscribi: et λόγοι ΣΤΗΛΙΤΕΥΤΙΚΟΙ apud Antiquos pro Invectivis passim haberentur. Cuiusmodi sunt *Gregorii Nazianzeni* Orationes duae adu. *Iulianum*: Istius posterior his verbis clauditur. Αὐτὴ σοι παρ' ἡμῶν ΣΤΗΛΗ τῶν Ἑρακλείων γηλῶν ὑψηλοτέρα τι καὶ περιφανέστερα — ἢ καὶ ὁ μέλλων ὑπολήψεται χρόνον, εὖ οἶδα, σί τι καὶ τὰ σὰ ΣΤΗΛΙΤΕΥΟΥΣΑΝ, καὶ τὲς λοιπὰς πάσας παιδεύσαν, μή τινα τοιαύτην κατὰ θεῶν τολμᾷ ἱπανάσῃσιν, ἵνα μὴ τὰ ὅμοια δρασάσῃς, τῶν ἴσων καὶ ἀντιτύχουσιν. At quid in his moramur? Hoc in *Arthmio* esse factum, et haec ipsa verba, quae hic memorat Noster, esse in eius cippo insculpta, abunde docemur. Orator noster in *Philipp.* III^a. Οὐ λόγους ἱμαντὲ λίγων, ἀλλὰ ΓΡΑΜΜΑΤΑ τῶν προγεγνημένων ὑμετέρων διακύνει, ἀ καίτοι κατέβητο, Εἰς ΣΤΗΛΗΝ ΧΑΛΚΗΝ ΓΡΑΥΑΝΤΕΣ — τί ἐν λίγῃ τὰ γράμματα;

ΑΡΘΙΟΜΙΟΣ, φησιν, Ο ΠΥΘΩΝΑΚΤΟΣ

Ο ΖΕΛΕΙΤΗΣ

ΑΤΙΜΟΣ ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΙΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ

ΑΥΤΟΣ ΚΑΙ ΓΕΝΟΣ.

Εἴθ' ἡ αἰτία προσγέγραπται, δι' ἣν τὸν ἰγνίλο,

ΟΤΙ ΤΟΝ ΧΡΥΣΟΝ ΤΟΝ ΕΚ ΤΩΝ ΜΗΔΩΝ ΕΙΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ
ΗΓΑΓΕΝ.

Sed hoc vnico testimonio contentus non ero. Ad-
dere liceat *Aristidem*: Θιμισοκλῆς μὲν Ἀθήμιον
(Ita *Aristidis* vbique exemplaria, Tu corriges

mecum) ΕΣΤΗΛΙΤΕΥΣΕΝ, ὅτι τὸν ἐκ Μήδων etc.
Iterum. Τῷ δ' αὐτῷ φρονήματός ἐστι καὶ ἡ ΣΤΗΛΗ,
ἣν ὕστερον τότεν ἔγραψαν, λίγισαν τὰδε:

ΑΡΙΘΜΙΟΝ ΤΟΝ ΠΥΘΩΝΑΚΤΟΣ ΤΟΝ ΖΕΛΕΙΤΗΝ

ΑΤΙΜΟΝ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΙΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΓΕΝΟΣ

ΟΤΙ ΤΟΝ ΕΚ ΜΗΔΩΝ ΧΡΥΣΟΝ ΕΙΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ

ΗΓΑΓΕΝ.

Vid. *Aristid.* Tom. II. pag. 218. 303. Edit. pos-
trem. Coronidis loco adiciantur haec ex *Nonno*,
qui *Historica* ἱστορικὴ γράμματα *Gregorii Nazianzeni*
collegit, et illustravit. Στήλη δὲ ἐστὶν ἡ λίθος ἡ
χαλκός, ἐν ἑπιμῆκει τῆς ἀγῶνι σχήματι, ἐν ἣ ἰγγί-
γραπταὶ ἡ τῷ γηλιτευομένῳ ὕβρις. Οἷον Ἀθηναῖοι

τὸν Ζηλεῖτην Ἀθήμιον, τὸν διαφθείροισα τῶς Ἑλλήνας
χερήμασιν, ἐπὶ τῷ μάλλον ὑπακῦσαι τῷ Πέρσῃ, ἐν
τήλῃ ἀνέγραψαν, ἀτιμώσαντες καὶ αὐτὸν, καὶ ἄπαν τὸ
γίνεσθαι αὐτῷ, ἐξουσίαν διδόντες ἐν τοῖς γράμμασι τῷ
βυλομένῳ αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐγγραψάντες καὶ τὴν
αἰτίαν ἐν αὐτῇ τῇ στήλῃ, ἥτις ἦν αὐτῷ τῷ Ἀθήμῳ
ψόγος.

ἴσχυς ὅτι, φησι, τὸν χρυσὸν τὸν ἐκ τῶν Μήδων εἰς Πειλοπόννησος ἤγαγεν. Εἰδέναι δὲ χρὴ, ὅτι πολλὰ κίς, καὶ εὐρέσι τὰς αἰνέσεις αἰνέσεις ἐν ταῖς γύλαις αἰνέσεσσι, ὡς περὶ τὴν Διόκλειαν, τὴν ἄρχουσαν Βοσπόρου, ἀνιέρχεται ἐν Αθήναις. Plura de Arthmio praestabunt *Plutarch.* in *Themistocle* Vol. I. pag. 253. *Harpocr.* v. *Ατιμῶς*, *Dinarchus*, *Aeschines*, *Vales.* ad *Harpocr.* pag. 26. aliique. TAYLOR.

Ibid. 15. ἀλλ' ὅλης] Videtur deesse ΜΗΔΑΜΩΣ in subiectione, ante ἀλλ' ὅλης: aut τὸ, ἀλλὰ pro immo, vero ponitur. WOLFIVS.

Ibid. Ellipsis est Negatiuae ἐχὶ ante ἀλλ'. Vnde explicatur par omnino locus *D. Pauli*, 1 *Cor.* X. 19, 20. Τί ἐν φημι; ὅτι ἰδωλὸν τι ἐστίν, ἢ ὅτι ἰδωλόθυτον τι ἐστίν; Respondet ipse [Ὁδχί:] ΑΛΛ' [φημι] ὅτι ἂν δύνηται τὰ ἰδωλὰ, δαιμονίοις δύνηται, ἢ θείῃ. Confer loca. MARKLAND.

Ibid. Suppletur Negatiua in marg. *Morel*, ὅτ' MA ΔΙΑ. TAYLOR.

Ibid. 17. ἐν δεξιᾷ] EK ΔΕΞΙΑΣ in MSS. fere cunctis. Atque ita laudat *Hermog.* de *formis Orat.* Tom. I. pag. 272. TAYLOR.

Ibid. penult. τὸ δίκαιον καὶ τὸ κολλάειν lege. WOLFIVS.

Ibid. ult. τὸ ἀρεστὸν τῆς θείῃ] Simile est istud σημεῖον ἰωνῶν τῷ προφητῷ apud *Euang.* sc. *Matth.* XII. 39. et alibi. Nam haec Statua Deae erat ipsissimum ἀρεστὸν. TAYLOR.

Pag. 211. l. 1. νῦν δὲ, γίλως, ἀδεια] S. τὸ, τοιαῦτα ἀδίκειν. Quod vero sequitur, αἰσχύνη, videtur ad sequentia pertinere, εἰ μὴ ἡμεῖς σχίσθαι νῦν τὴν ἄγαν ταύτην ἔξουσιν, αἰσχύνη ἐστίν. WOLFIVS.

Ibid. Disputo quae hic scripsit *Wolffius*. Totum enim (non vocem, αἰσχύνη, solam) pertinere video ad sequentia. Sed tum quid erit ἀδεια? Nimirum ex loco suo exturbatur, quem occupavit Vox alia et similis ἄγαν. Lege itaque νῦν δὲ, γίλως, αἰσχύνη, εἰ μὴ τὴν ΑΔΕΙΑΝ ταύτην ΚΑΙ ἔξουσιν σχίσθαι νῦν ἡμεῖς. TAYLOR.

Ibid. 5. ὡς ἀπαίσεις] εἰ οἷδ' ὡς (ὅτι) ἀπαίσεις τὸν λόγον τῷτον ἀκηκόασι. WOLFIVS.

Ibid. 8. βασιλία] Lege ΤΟΝ βασιλία, vt pag. 160. l. pen. et vbique. Nam Rex Persarum Ο βασιλεὺς Graecis appellabatur. MARKLAND.

Ibid. 9. Χιλιδονίαν] Stephanus Χιλιδονίας πύργου appellat per 1. Κυνάσαι, Συμπληγάδες, Συνδρομάδες vel ex *Homeri Scholiaste* notae sunt. WOLFIVS.

Ibid. Dixi ad *Lycurg.* §. 17. de hoc foedere. TAYLOR.

Ibid. 10. ὅτι δῶρα λαβεῖν] At in *Cimonis vita*

Plutarchus contra asserit; et *Calliam*, de quo hic sermo, dicit multum honoris et reuerentiae adeptum fuisse ex hac legatione apud Atheniensis. Cui credendum? Vtrique vt credo. *Callias* accusatus vitae periculum adiit; at crimine δωροδοκίας absolutus multum honoris adeptus est. PALMER.

Ibid. 15. τῷτον ἐν δίκαιον] S. τὸν τρόπον χρὴ παρῆχισθαι δίκαιον, τὸν προσίδια τοῖς κοινοῖς. WOLFIVS.

Ibid. τῷτον. sc. τὸν τρόπον. Vage interpretatur *Wolffius*. MARKLAND.

Ibid. antepen. ἐπ' αὐτὸς ἰπὺν γίγνισθαι lege. WOLFIVS. *Aldus* enim ἰπ.

Pag. 212. l. 3. ἀπεικισίαν] *Codd. Reg. a. i.* cum *Aug.* et *Harl.* ΑΠΟΚΤΕΝΕΙΤΕ. Quae proba erit lectio, si Interrogatiue sumas hanc periodum. TAYLOR.

Ibid. 9. ἢ πολὺ ταύτης lege, vt sit articulus postpositiuus, cum adspiratione. WOLFIVS.

Ibid. 13. *Επικράτης*] Infra, pag. 214. l. 2. dicit hunc *Epicratem* ἱκτισσὶν, exilio multatum fuisse, vel, urbe pelli, *Wolffio* vertente. Dubito, an ibi recte. Vid. init. *Androt.* vbi ἱκτισσὶν vertit, *honore deicere*. Latine dici posset *excidere*. Sub quo comprehenditur vel *Mors*, vel *Exsilium*, vel *Mulcta*. MARKLAND.

Ibid. *Harpocr.* et *Suid.* v. *Επικράτης*, ad hunc locum digitum intendunt. Male ergo *Cod. Paris.* δ. *Εὐθυκράτης*: Quo pacto etiam habet infra, p. 214. l. 1. De hoc *Epicrate* multa *Mauffacius* ad glossam *Harpocratonis*, et *Valesius* ad *Adnotata Mauffaci*. Alius porro erat *Epicrates*, *Aeschinis* affinis, vt obseruarunt iidem *Lexicographi*, δ' ἰπώνυμον Κυρηναίων, ὡς *Δημ.* ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. Vid. pag. 216. l. 12. TAYLOR.

Ibid. 14. *Χρήσιμος*] F. πολλὰ *Χρήσιμος* ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ τῇ πόλει. WOLFIVS.

Ibid. καὶ ΤΟΝ ἐκ Πειραιῶς καταγαγόντων τὸν δῆμον (S. εἰς) καὶ ΑΛΛΩΣ δημοτικῶς lege. WOLFIVS. *Ald.* valde infingere τὸν et ἄλλω. TAYLOR.

Ibid. 16. ἐφ' ἡμισίᾳ] Malim ΕΞ ΗΜΙΣΕΙΑΣ, vt *Aristot.* ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι ΕΞ ΗΜΙΣΕΙΑΣ δυστυχῶς γυναικοκρατούμενοι. WOLFIVS.

Ibid. γρ. ἡμισία et ἡμισία. Quod si hoc postremum obtineat, adnotauit alibi *Wolffius* intelligendum esse *μεῖδι*. TAYLOR.

Ibid. 17. *προσλαβόντα*] ΠΡΟΛΑΒΟΝΤΑ *Ven.* et *Ital.* Sed vtraque Compositio est inutilis. Praestat simplex, ΛΑΒΟΝΤΑ. Id quod dedit *Harleyanus*. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. antepen. *καλαχρησθαι*] S. τῷ πιστευθῆναι. WOLFIVS.

Ibid. penult. *ἀπρακτόν* ἐστὶ τούτοις lege. WOLFIVS. Quidam enim ἢ τοῖνυν τι τούτων ἀπρακτόν ἐστὶ τούτων. Optime haec verba ordinantur in nonnullis exemplaribus, ἢ τοῖνυν τι ΤΟΥΤΟΙΣ ἀπρακτόν ἐστὶ ΤΟΥΤΩΝ, ἢ οἷς κ. τ. λ. Lind. Ven. Obsop. TAYLOR.

Pag. 213. l. 6. *ὁρεῖν* — *ὠρεῖσαν*] Ergo τὸ, *ὁρεῖν* et *ὁρεῖσιν* idem valent: nisi, vt existimo, legendum sit *ὠρκῶσαν*. WOLFIVS.

Ibid. Quanam est haec petulantia, et prurigo emendandi! Quare exterminanda est *ὠρεῖσαν*, ab *ὁρεῖσιν*, vox ab omnibus confirmata Codd. quae aequae valet *iusiurandum deferre*, ac *ὠρεῶσαν*, quae profecta est ab *ὁρεῶ*. Noster *De Corona* p. 480. l. 14. ἢ ἐκ αὐτῶν *ὠρκίζομενα* αὐτῶν. TAYLOR.

Ibid. 9. *ΚΑΙ ΗΛΕΓΧΘΗΣΑΝ ΤΙΝΕΣ* lege. WOLFIVS. *Aldus* enim *ἡλέχθησαν*. Restituerunt et alii. TAYLOR.

Ibid. 14. *ἔθ' ἔτοι*] Ita f. distinguendum, *ἔθ' ἔτοι*; cum Interrogatione. Sensus est: Οὐδ' ἔτοι sc. *ἡλέχθησαν* ἢ *τάληθ' ἀπαγγέλλοις*, *ἔθ' ἐπιείλοοντες* τὰ *ἀληθῆ*; MARKLAND.

Ibid. vlt. οἱ δὲ καὶ τινες αὐτῶν ἔτι ζῶντες] ὁμαῖς τινος, ἀντὶ τῆς ὁμῶν τινος αὐτῶν. S. τῶν προγόνων. WOLFIVS.

Pag. 214. l. 1. *καὶ τῶν ἐκ Πειραιῶς* iterum lege. S. ἴνα. WOLFIVS.

Ibid. i. e. *καὶ ἔνα τῶν ἐκ Πειραιῶς*. Vt p. 221. τῶν ἀπιστῶτων *Φιλίππου*, pro, *ἔνα τῶν* etc. Et supra, p. 212. l. 14. MARKLAND.

Ibid. Melius hoc multo, quam quod legitur in *Benenato*, aliisque Editis, sc. *ΤΟΝ ἐκ Πειραιῶς*. TAYLOR.

Ibid. 3. *καὶ τὸν ἀπὸ Φυλῆς*] καὶ *ΤΟΥ ἀπὸ Φυλῆς*. Et si malim abesse articulum. Et, [l. 4.] *τάλαστα δίκαια ὠφληκίαι*. WOLFIVS.

Ibid. Necessarium sane articulum, *ΤΟΥ ἀπὸ Φυλῆς*, prout legitur in MSS. praefocavit *Wolfius*. Male *TON Ald. Felician. et Harl.* TAYLOR.

Ibid. 4. *καὶ τῶν ἀφ' Ἀρμόδιου*] Si hoc ad Thra-sybulum non refertur, cuius mihi genealogia nota non est, subintelligendum est, aut omissum, *TINAE Vlpianus Proxenum* intelligit. WOLFIVS.

Ibid. 5. *ἐ τῶν*] F. delendum *ΚΑΙ*. Vel legendum, *ΤὸΝ ΚΑΙ* τὰ etc. MARKLAND.

Ibid. Recte deest *ΚΑΙ* in Cod. δ. TAYLOR.

Ibid. *ἐργασαμένω*] Vtitur multo, quod est in plurimis, in *Aug. Harl. Obsop.* in marg. *Benenati* et *Ask. EIPTAEMENON*. Proxime, 220. 9. τὸν τοσαῦτα κατὰ *EIPTAEMENON*. Et 226. 2. Πρὸ μὲν τῷ [Aeschinem] *πάντα τὰ κατὰ EIPTA-ΕΘΑΙ τὴν πόλιν*. Et passim, vt dixi. TAYLOR.

Ibid. 7. *ἐ κρατήρων*] *κρατήρες* fortasse additi sunt, quod vnicuique Deo sui peculiare *crate-res* fuerunt. WOLFIVS.

Ibid. 13. *ἰεῖμα*] Quaedam hic non inutilia habet Scholiastes. Meminerit autem lector meus, haec et eiusmodi omnia quae ad *Aeschinis* genus et familiam pertinent, quemadmodum et ea, quae ad *Demosthenis* pariter, studiose a me in *vita Actorum* recenseri. TAYLOR.

Ibid. 16. *χορηγός*] Lege *ΧΟΡΟΣ*. Alioqui *χορηγία* et *χορηγός* inanis erit nugatio. WOLFIVS.

Ibid. Et reperitur quidem *ΧΟΡΟΣ* in vno Exemplari *Reg. Paris.* s. in marg. *Askew* etiam, in *Obsop. et Harl.* in Edit. *Felician.* et *MSto Aug.* TAYLOR.

Ibid. vlt. *αὐτῷ*] Rectius *ΑΥΤΟΝ*. Ita optimi, *Reg. a. Aug. et Harl.* TAYLOR.

Pag. 215. l. 1. *ἐκείνα*] L. *EKEINO*. Vide quae praecedunt. MARKLAND.

Ibid. 4. *ἔθ' ἰλιπύ κ. τ. λ.*] Haec cum non sint in *Aeschinis* oratione, fati apparet, cum, vt et ceteros oratores, aliter dixisse, aliter scripsisse; ipsoque euentu edoctos et detraxisse et addidisse et mutasse complura. Nisi forte et hoc sit *Demosthenicae* licentiae mendacium. WOLFIVS.

Ibid. *ἔθ' ἰλιπύ*] F. *ΟΥ ΔΗ* — non igitur. Vt p. 146. l. 5. *ΟΥ ΔΗ δίκαιον*. MARKLAND.

Ibid. 5. *διῷ* etc.] *ΔΕΙ ΤΟΥ Τιμάρχου*. MS. *Reg. d. et Ital.* TAYLOR.

Ibid. 13. *ὁμῶν*] *ΥΜΙΝ* legit marg. Edit. *Paris. Ven. Harl. Ital.* cum Edit. *Felician.* (*HMIN Harl.*) solita et nota syntaxi. *ΕΓΑΣΙΑΖΕ ΜΕΝ ΑΥΤΩΙ* τὰ *Θετλαλῶν*, infra 228. 2. et alibi passim. Atque ita hic interpretatur *Wolfius*. TAYLOR.

Ibid. 14. *διὰ τόνδε*] Vertendum, *propter hoc*, iudicium nempe, non, *propter hunc*, sc. Aeschinem, vt *Wolfius*. Opponuntur enim *δι' ἐκείνον τὸν ἀγῶνα*, et *διὰ τόνδε*. IVRIN.

Ibid. Omnino recte Vir doctissimus. Animad-verti velim hic, in Edit. *Morel.* legi *διὰ ΤΩΝΔΕ*, atque in *Codd. Regiis. a. C. s.* *διὰ ΤΟΥΤΩΝ ΓΕ*. Atqui id inde enatum, quia *Scriba*, aut malus *Corrector*, existimabat intercessisse aliquid inter *τῶνδε* et *δι' ὧν*, quod sequitur. Quod tamen verum non est: quia *δι' ὧν* pertinet ad τὰς *πολιτευομένας*. Et recte alicubi *Wolfius*, Malim, *διὰ τόνδε*, sc. *ἀγῶνα τῆς παραπρεσβείας*. *Διὰ ΤΟΥΤΩΝ ΓΕ Aug. Harleganus* autem, vt editur. TAYLOR.

Pag. 216. l. 5. *ἐμίσθωσι*] Addunt *Parisienses*, et confirmat *Cod. Augustanus*, *ιαυτὸν ἐμίσθωσι ΦΙΛΙΠΠΩΙ*. TAYLOR.

Ibid. 9. *κατηγόρει*] Recte, vt exemplaria optima, propter sequens *ἰδὲν*. Mala fide nobiscum egit *Wolfius*, qui *κατηγόρει* legit, in praesenti tempore, et pariter interpretatur. TAYLOR.

Ibid. 11. *ἐς ἰδόντες αὖ*] Quia alii illius causae iudices fuerunt, quotannis mutari soliti. Istos ergo adfinis in hoc iudicio non adfuisse, τὸ *δυνήσκον μέριον*, *ἰδόντες ΑΝ*, *τετέστιν*, *εἰ ἰδῆτε*, arguit. WOLFIVS.

Ibid.

Ibid. 12. Κηρυβίων] Ad hanc vocem ita adnotavit I Meursius, I. Attic. Lect. 4. "Τὸ κατάρατον ΚΥΡΗΒΙΩΝΟΣ. Ita rescribo. Hodie editur, τὴν κατάρατον Κηρυβίωνος. Nam Κηρυβίωνος scripsisse Demosthenem certum ex Suid. in Επικράτης, et Harpocr. in Κηρυβίων. Quibus addo Athen. I. 6. Κηρυβίων δ' ἐπικαλεῖτο Επικράτης, ὁ Αἰσχίνης τὴν ἐξ ἄλλου κηρύβιν, ὡς φησὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς Παραπρωστίας. Idem mendum apud Vlpianum in eandem Orat. καὶ τὴν κατάρατον Κηρυβίωνος] Τὸ μὲν ὄνομα, Επικράτης, τὸ δὲ Κηρυβίωνος, Αἰσχύνης, λέγει δὲ τὸ κατάρατον, καὶ ὑποτίθεται. Κηρύβια γὰρ τὰ ἀποκαθάρματα τῶν σίτου λέγεται. Rescribe, ΚΥΡΗΒΙΩΝΟΣ et ΚΥΡΗΒΙΑ. Scio ego κηρύβια scribi apud nonnullos Grammaticos Graecos, sed tamen apud potiores, κηρύβια. Corruptus quoque Alexis in Pancratiaste, apud Athen. I. c. et Theophrast. in Orat. Πῶς τῶ φιλοσόφῳ λικτίον." Hactenus Vir doctissimus. TAYLOR.

Ibid. 13. αὐτὸν τὴν προσωπίῳ] Consule Vlpianum ad loc. Harpocr. v. Πομπηίας, ceteros. Adnotavit hic σχῆμα. in antiquis libris reperiri ΠΡΟΣΩΠΙΟΝ, non ΠΡΟΣΩΠΕΙΟΝ. Vide quantum auctoritatis tribuat Cod. Augustano, qui ex istis veterimur describi videtur, cum retineat ΠΡΟΣΩΠΟΥ! TAYLOR.

Ibid. καὶ τὴν ταῦτα; ἀλλὰ τὸν ἀδελφόν] Αποδιώξις καὶ Αποσιώπησις quasi prae indignatione flagitia Aphobeti commemorare non possit. WOLFIVS.

Ib. 14. ἀλλὰ τὸν ἀδελφὸν ὁρῶν Αφόβητον] Referenda haec sunt et coniungenda cum superioribus; περὶ πορνείας ἔλεγον, δύο μὲν κηδεαὶν παρισκώτοιον — ἀλλὰ τὸν ἀδελφὸν ὁρῶν Αφόβητον, cum indignatione. Accusavit, inquit, Aeschines Timarchum impudicitiae coram duobus suis affinis, Nicia et Cerybione, multo impurioribus. Sed hoc parum est. Accusavit eum etiam coram suo fratre Aphobeto. Amaré! MARKLAND.

Ibid. 15. ὅσοι οἱ] Prior istarum vocum Wolfus superflua videtur. Posterior deest in Cod. d. Sed ista Sententia placet, atque ita legunt Lind. et Ital. πάντες οἱ περὶ πορνείας ἐξέστησαν λόγοι. TAYLOR.

Ibid. 16. ἀτιμίαν] καὶ μὴν εἰς ὅσην ΑΙΕΧΥΝΗΝ ΚΑΙ ἀτιμίαν κ. τ. λ. Parisienses optimi cum optimo Aug. TAYLOR.

Ib. 17. κατατήσασα ἔχου] ἀντὶ τῆς, κατέστησεν, vt φλαγγεῖς ἔχων, πλοισασμῶ Αἰσχύνης. WOLFIVS.

Ibid. Non admodum est simile, quod produxit Wolfus. Propius illud Lucretii. I. 1068.

Sed vanus stolidis haec omnia finxit error, Amplexi quod habent peruerse prima viai. Huic locutioni ortum debere Neotericorum verbum, quod dicunt, auxiliare, HABERE, notavit H. Stephanus Conformité du lang. Franc. avec le Grec. TAYLOR.

Ibid. ὁ πάντες ὑμῖς ἴτε] Nunc hoc, vt cetera omnia dissimularet, id solum quod omnes norant, proferre vellet. Lege cum MStis d. et Aug. πάντα τὰ ἄλλα ἀφίς Α πάντες ὑμῖς ἴτε — omittis iis quae vos bene nostis. Parisienses neque d, neque d. TAYLOR.

Pag. 217. I. 2. τοιαῦτα] TATTA potius, vt habent Reg. d. et Aug. TAYLOR.

Ibid. ἰγὼ δὲ] Locum hunc aliquanto plenius laudat Hermogenes περὶ δεινότητος. sc. Εγὼ δὲ εἰ τοῦτο δίδωκα, εἰ φιλιππῶς ζῇ, ἢ ΤΕΘΝΗΚΕΝ, ἀλλ' εἰ — T. II. pag. 334. TAYLOR.

Ibid. 5. παρ' ὁμῶν] F. YMIN. Et vicissim modo, παρ' ΥΜΩΝ ἀδία γνήσιαι. Vid. pag. 235. L. 16. MARKLAND.

Ibid. ἀντὶ τὰ παρ' YMIN ὁγιασθῇ Reg. α. cum Aug. TAYLOR.

Ibid. 7. ὅφ' ὁμῶν] ΠΑΡ' YMIN. Codd. Regii, α. β. δ. ε. ΠΑΡ' HMIN. Aug. TAYLOR.

Ibid. 9. Ηγησίλει] Incorrecte. Ratione accentus formam habet Genitivi, ratione autem τὸ ἰῶτα subscripti, Datiui quidem. Vlpianus cum margine Benenati, accuratius ΗΓΗΣΙΑΔΩ ΚΡΙΝΟΜΕΝΟΥ. Quod si recte sit, quid statuemus de Θερασυέλα, τῷ — Δείω; An haec etiam in eundem casum vertentur? Mihi quidem videtur, propter constructionem totius commatis. TAYLOR.

Ibid. 10. Δείω] S. σὺ, siue patruus, siue avunculo tuo. Πάτερως γὰρ, ὁ πατρὸς πατρός, μήτερως δὲ, ὁ πατρὸς μητρός Δείω. Quae, incognita genealogia, discerni per se non possunt. Sed quid haec nostra? Neque enim hereditatem illorum cernemus. WOLFIVS.

Ibid. Punge igitur post Νικηράτη. Θερασυέλα τῷ Νικηράτῃ, Δείω sc. σὺ, et pariter distingue in versione, vt distinxerat quidem Wolfus, dum nos Editioni Lutecianae adhaesimus. Ita tamen, si viri doctissimi Genealogia se recte habeat. Vlpianus quidem in ea est sententia; et utrosque, Hegefilaum et Thrasylbulum modo vocat Noster Eubuli cognatos et necessarios. TAYLOR.

Ibid. ἐπὶ μὲν τῆς πρώτης ψήφῳ] Cum, vt conicio, teneaturne reus, pronunciatur. ὁ διοτίρας ψήφῳ, cum lis aestimatur, et mulcta dicitur. WOLFIVS. Recte conicias. Confirmo in proximis. TAYLOR.

Ibid. 11. εἰς τὸ τίμημα] Lege, εἰς τὸ ΤΟΤΕ ΒΗΜΑ, sensu manifesto. Et ita habet Editio Benenati in margine adscriptum. PALMER. Habet quidem τὸ βῆμα ex Cod. G. adscriptum, quo pacto et marg. Altemps, et Bodl. sed nullo commodo. Wolfus haec vidit et vertit recte. Sed nemo melius haec explanabit quam Aeschines in ea quae est c. Ctesiphontem, pag. 441. Εἰς τρία μέρη διαμεριῖται ἡ ἡμέρα — ἰγχεῖται γὰρ τὸ μὲν πρῶτον ὕδωρ τῷ κατηγόρῳ — τὸ δὲ δεύτερον — τῷ τῇ γραφῇ φεύγοντι — Επειδὴ δὲ τῇ πρώτῃ ψήφῳ μὴ λυθῇ τὸ παράνομον, ἤδη τὸ τρίτον ὕδωρ ἰγ-

ἔρχεται THΙ TIMHΞEI καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς τῆς ὑμιτέρας. ὅστις μὲν ἔν ἐν THΙ TIMHΞEI τὴν ψῆφον αἰτεῖ, τὴν ὀργὴν τῆς ὑμιτέρων παραιτεῖται· ὅστις δὲ ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ τὴν ψῆφον αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. 13. συγκλῶμην ἔχειν σοι] Queat dicere Eubulus, eo se haec facere, quod habeat religioni, nocentem et nefarium impiumque defendere. Causam autem aliam esse Aeschinis, quem Demosthenes innocentem in iudicium capitis arcefferit, et eloquentiam a natura ad salutem hominum, et ad conseruationem datam, ad boni viri pestem perniciemque conuertat. WOLFIVS.

Ibid. ἀναγκαῖον] Nota ἀναγκαῖος hic, vt et Latinis, dici *Necessarios*. Sic et Isocrates τὴν συγγίνοιαν, ἀνάγκην vocat his verbis: μᾶλλον ἰθαυμάζει τὴς περὶ αὐτὸν σπευδάζοντας, ἢ τὴς τῷ γίνεσθαι προσήκοντας. ἡγίετο γὰρ πρὸς ἰταίριαν πολλὰν κρείττω φύσιν νόμον, καὶ τρόπον γίνεσθαι, καὶ προαίρεσιν ἀνάγκης. WOLFIVS.

Ibid. 16. ὅς — συγκατηγόρει] Sic alienare studet Eubulum ab Aeschine. WOLFIVS.

Ibid. συγκατηγόρει μὲν ἰκέειν σὺ] Explicatio marginalis praecedentis sententiae. MARKLAND.

Ibid. Quamquam haec Oratio istiusmodi glossis et quisquiliis ultra modum sit referta, hic tamen rem ita se habere, multum dubito. Videor enim videre ita sententiam progredientem: Cum Aristopho Philonicum in iudicium adduxit, et per illum tua quoque, Eubule, crimina attigit, iste Aeschines una cum Aristophonte te accusabat, et inter inimicos tuos numerabatur. Cur igitur istum Aeschinem nunc adiunas? cur defendis? TAYLOR.

Ibid. 17. τῶνσι διέξιμην] ποτίρους; τὴς διακασίας, ἢ τὴς περὶ τὸν Αἰσχίνην; adhibitis iudicibus aut populo? Vel ἀποδιέξιμην τούτων, suffragatus Aeschini et Philocrati, vel approbatis istis? Ego haec verba, quae non satis intelligo, notavi asterisco. Pro μὲν τούτωνσι, Versio mea declarat, me aut alicubi notatum legisse, aut legi oportere suspicatum esse, σὺ META ΤΟΥΤΟΥΣ ΛΕΞΑΜΕΝΟΣ. Sed nihilo magis hoc placet. WOLFIVS.

Ibid. Cum his vltimis dictis pene consentit Etruscus Interpres: *Ma poi che tu dopo che costoro bebbero finito, parlasti, e dicesti* — Licet διεξιμην cum ista interpretatione stare possit. ΔΙΑΔΕΞΑΜΕΝΟΣ ΔΙΑΔΕΞΑΜΕΝΟΣ etc. alii. Sed neque *Excipere*, neque *Dicere*, neque *Docere* quidquam valent. Corrige periculo nostro ΔΕΔΙΞΑΜΕΝΟΣ. Oratio Eubuli erat *comminatoria*. Dixit enim aut extrema esse subeunda, sc. descendendum in Piraeum, et Theatralem pecuniam in Militarem conuertendam, (quod nisi in summo discrimine Reip. fieri non solebat) aut statuenda esse ea quae Philocrates suadebat, τῶνσι διέξιμην, hos nempe qui adstant, digito monstratos, Cuius Atheniensis, *vos* inquam, *perterrefaciens*.

Et praeterea διεδίξιμην est Lectio Codd. omnium qui aut aequitate valent aut sinceritate scribendi, Ital. Ven. Harl. et Aug. Et in hoc postremo additur scholiolon, sc. διεδίξιμην] ἰς δὲ καλαγῆσας. Illud habe. TAYLOR.

Pag. 218. l. 1. ὅτοι δ' ἰπιδὴ] M. ὅτοι ΔΗ ἰπιδὴ, vt sit repetitio in τῇ ἀποδόσει propter prolixitatem τῆς προτάσεως. WOLFIVS.

Ibid. Deleri suadeo istud ΕΠΕΙΔΗ. Et deest quidem in binis Regg. d. i. in Lind. et Aug. Cohaerent haec cum prioribus, p. 217. l. 17. ἰπιδὴ δὲ σὺ MEN — ὅτοι Δ' — Wolfius locum non intellexit. TAYLOR.

Ibid. 3. Φιλίππου] Recte, si obtineat κατήγορος. Sed quae mens tum fuerit tot legentium Φιλίππου? Mirum, ni sinceriora sint quae habent MSS. Ald. et Felician. ἐν μὲν τῷ δῆμῳ ΚΑΤΗΓΩ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Δίρις insectabaris. TAYLOR.

Ibid. ἀπολωλῖναι Φ.] F. ἀπολωλῖναι AN Φιλίππου, fore ut pereat. Vt, AN ἰαλωλῖναι, p. 225. l. 10. MARKLAND.

Ibid. 5. Μυροκλία] Alii non per υ, sed per ο scribingunt, Μοιροκλία. Sed parum refert, siue παρὰ τὸ, τῷ μύρῳ, siue τὸ, τῆς μοίρας, κλίω, appellatus fuerit. WOLFIVS.

Ibid. 7. παρ' ἐκάστῳ] ΕΛΛΗΝΙΚΩΤΕΡΟΝ erit, si priorem vocem eliminaueris: παρὰ τῶν — ἰωνημέων — ἐκάστῳ. TAYLOR.

Ibid. γεράφῳ ἱερῶν χρημάτων] Fortassis pecuniae sacrae quaestor aliquid inde mutuatus fuit. WOLFIVS.

Ibid. 8. ἐπὶ τῇ τράπεζῃ ἔθηκαν] Vtrum, τὴν ἱερὰν, an τὴν τῶν τραπεζιτῶν? Num et sacram pecuniam foenore occuparunt? WOLFIVS.

Ibid. 10. ποιποιήκοντας] F. ΠΕΠΡΑΚΟΤΑΣ. MARKLAND.

Ibid. 15. ἦσαν] Lambinus, nulla cogente necessitate, τὶ δέ; ΟΥΚ ἦσαν EN ΟΛΥΝΘΩ, ὅτι ἦν ΟΛΥΝΘΩ, τοιούτοις τινεσς ἄλλοι; TAYLOR.

Ibid. 16. τοιούτοις τινεσς ἄλλοι;] Pro quo alias ἴτεροι. Quod non semper conduplicationem praecedentis numeri significare, alibi notatum est. WOLFIVS.

Ibid. 17. τί ἐν;] F. τί; EN Μισγάροις, vt EN ΗΛΙΔΙ, l. 13. et EN τοῖς Μισγάροις p. 219. l. 4. Nam τί ἐν non conuenit huic loco. MARKLAND.

Ibid. Optime, vt solet. Τί Δ'; EN Μισγάροις — Aug. Lind. Harl. et Regg. ε. d. i. TAYLOR.

Ibid. antepen. τίς ἐν αἰτίῳ αὐτόθι νῦν τέτων, τῶν συμβεβηκότων πράξεων] Sic puto legendum, vt τέτων referatur ad κλίπῃας: Τίς τέτων αἰτίῳ τῶν νῦν αὐτόθι συμβεβηκότων πράξεων; WOLFIVS. Recte. Quis igitur eorum? In marg. Altemps. ad hunc fere modum: ἀνάγκη, καὶ σίφῃσι τίς αἰτίῳ αὐτόθι νῦν τέτων. TAYLOR.

Ibid. vlt. ἀλλὰ ποῖοι κ. τ. λ.] Incuriosius haec edidit Benenatus: ἀλλὰ ποῖοι, καὶ τίνας εἰσὶν οἱ τὰ ΤΟΙΑΥΤΑ τηλικαῦτα, καὶ τοιαῦτα ἀδικήσεις; TAYLOR.

Pag. 219. l. 2. *πρωτοῦ*] ΠΡΟΤΑΞΙΩΝ Ven. Recte fortasse, ut responderet τῷ, *πρωτοῦ* TAYLOR.

Ibid. 4. *ἐν τοῖς Μυάροις*] Desunt haec verba in Cod. Reg. d. TAYLOR.

Ibid. 5. *Πτοῦδωρ*] Πτοῦδωρ Harpocr. Edit. *Μαυφ.* Πτοῦδωρ Edit. *Αλδ.* Πτοῦδωρ recte apud *Suidam*. Hic est quem memorat *Thucyd.* l. 4. et *Plutarch. Dion.* Haec *Meurf.* IV. *Attic. Lect.* 2. TAYLOR.

Ibid. 6. *δ'*] Non admodum necessaria Vox. Ita tamen tacitus *Wolfius*, omnibus inuitis exemplaribus. Quod non oportuit fieri. TAYLOR.

Ibid. 7. *ἐξέμψα*] ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΖΕ Cod. C. Mira sane varietas. Sed neque varia est Lectio, neque huic loco convenit. Quid ergo? Sane *Glossa* est insolitae vocis quae proxime sequitur, *ἐνέρι*. Ecce enim. *Τυρέων*, ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΩΝ. *κ' τυρέων*, ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΑΝΤΕΣ. *Suid.* Ita *Vl. rianus* quoque: *Ενέρι*] ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΖΕ, *ἐμψα*. Ceterum notatu dignum est quod legitur in *Polluce* VI. 32. *Εἰ δὲ κ' Δημοσθίνης φησὶν, ὃ δὲ ἰδοὺ ἐνέριον, ἀλλ' ὃ κ' ἔγωγε ἀποδέχομαι τὸ ΤΥΡΕΥΕΙΝ.* TAYLOR.

Ibid. 10. *μή μοι κ. τ. λ.*] Laudatur ita ab *Herzogio* pag. 264. *μή μοι σωζέσθω, μηδ' ἀπολλύσθω μηδὲς*, ON AN O ΔΕΙΝΑ H O ΔΕΙΝΑ BOYΛHTAI. Ita Editiones antiquiores, praeter istas *Feliciani Manutii*que. Ita etiam MSS. *Lind. Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

Ibid. *τὴν ἀντίον, τέτω*] τῷ Αἰσχίνῃ. Thefin enim transfert ad Hypothefin. WOLFIVS.

Ibid. *Wolfius* sequitur suam distinctionem Textus, quam et Ego repraesentavi. Quae si praestare videbitur, hic erit Sensus: *Neminem alicuius Gratia vel eripiat vel pessundet. Vnusquisque autem vel ex rebus gestis servetur, vel, si ita res tulerit, condemnatur, uti bice Aeschines.* Vide quae diximus ad *Aeschin. c. Timarchum.* pag. 18. l. 11. TAYLOR.

Ibid. penult. *ὁμοῖς, ἢ τέτοις*] Desunt haec verba in *Reg. d.* *μᾶλλον ἢ πεινέοιτε* *Lind.* ceteris omissis. TAYLOR.

Ibid. *τῶν θῶν*] F. ΤΑΣ τῶν θῶν ὁμοῖν ΜΑΝΤΕΙΑΣ ἀναγνώσκει, ex sequentibus. MARKLAND.

Pag. 220. l. 5. *ἡγῆσαι*] Videtur deesse ΕΙΡΗΝΗΣ, vel TOTE. MARKLAND.

Ibid. 8. *πότερον*] F. ΠΟΤΕΡ' AN δ', ut lingua postulat. MARKLAND. *ἡδονὴν AN Φιλίππῳ ποιεῖσαι.* Codd. *Regg. Parisiens.* et *Aug.* TAYLOR.

Ibid. 11. *ἀπασιν τοῖσιν*] ἀπασιν τοῖσιν ΥΜΙΝ *μὴ γνώμη παρακλιούται* Cod. *Aug.* Nec longe abest *Reg. d.* TAYLOR.

Ibid. 13. *Διόνῃ*] ΔΙΟΝΩΝΗ reponit *Gal. Canter.* VIII. *Nou. Lect.* 12. idque confirmat auctoritate *Dinarchi.* Hominem vide. TAYLOR.

Ibid. *ἔξωθεν*] *Lambinus*, ΕΞΘΡΟΙ ΔΕ, *ἔξωθεν* MEN, *οἱ ἐπὶ κ. τ. λ.* Ingeniose satis et feliciter. VOL. II.

Prima ista vox, quam restituit, latebat in praecedenti. *Omnis hortatur ad puniendos eos, qui in re aliqua hostis Reip. adiuvant.* Hostes autem quoniam sunt? Illi scilicet qui etc. TAYLOR.

Ibid. 2 Cor. VII. 5. *ἔξωθεν μάχα, ἔσωθεν φόβος.* MARKLAND.

Ibid. 16. *ἀπ'*] Visitationis credo ΕΠ' ἀνθρώπων λογισμῶν. TAYLOR.

Ibid. 17. *τὸν προειρηκότα*] Scilicet τὸ δῆμον. MARKLAND.

Pag. 221. l. 1. *ἐν ταῖς πόλεσι*] in liberis civitatibus et autokratias, quae a πόλις frequenter appellantur. MARKLAND. Istud confirmaui pluribus in notis ad *Aesch. c. Ctesiph.* pag. 368. TAYLOR.

Ibid. 6. *κ' τῶτοι ἀπασιν*] τὸν Αἰσχίνῃ. S. καπολασμένοι. Vel, κ' ΤΟΥΘ' ἀπασιν. [Et, in alio loco] Vel κ' τῶτοι ἀπασιν ΚΕΚΟΛΑΣΜΕΝΟΝ ἴδωσι. WOLFIVS.

Ibid. F. κ' ΤΟΥΤ' AN ἀπαντες. MARKLAND.

Ibid. Puto, κ' ΤΟΥΤΟ. IVRIN.

Ibid. κ' ΤΑΥΤΑ Cod. *Reg. d.* *Aug.* In aliis quamplurimis ΤΟΥΤΟ vel ΤΟΥΘ'. TAYLOR.

Ibid. 10. *δικαιοῦσι*] Addit Exemplar *Altempt.* ΟΡΤΙΣΘΕΙΗΤΕ. Sed commode subintelligi potest. Idcirco nihil moueo. Verum cum istud δὲ in melioribus desit, legendum arbitror (deleto etiam μᾶλλον) δ' μὴ εἰδὴ δικαιοῦσι ἢ τέτω. TAYLOR.

Ibid. 16. *φίλων*] Vtrum τῶν ἐν Ἀρχαῖα φίλων? An δ' — ΦΙΛΟΝ — διὸ ἔκιν? Nam et ita scribitur. Atque ita exhibent Editi omnes, improbane *Lambino.* Φίλων quidem Interpretes, ille Venetus innominatus, et alter qui hanc Orationem Italice vertit. Et ita exaratur in optimo. *Augustano.* et in *Harleyano.* Bonus *Wolfius*, dum sequitur eam lectionem in textu, alteram sequitur in versione. Sed ita solens est. Suo more id facit. Neque id exprobranti similis dico, sed ut lectorem meum admonerem, licet non semel de ea re a me admonitum. Idem est *Ischander*, de quo nonnulla superius ad pag. 118. TAYLOR.

Ibid. *συσκευάζεσθαι*] *Marklandus* vertit, quis captare Gratiam et Peloponnesum Philippum clamitabat, vos autem dormire? Fortasse *Wolfi* Interpretatio non est admodum improbanda. Euphemismus est insignis et notabilis in v. *συσκευάζεσθαι*: non solum vasa colligere atque profectioem parare, verum etiam vasa aliena; i. e. praedari et diripere. Vbi sunt in hoc sensu, ut ante me observatum est, LXX. Interpretes, sc. *Exod.* III. 22. Καὶ ἐπιθήσει, κ' ΣΥΣΚΕΥΑΣΕΤΕ τὰς Αἰγυπτίους. Vbi alii *συνελεύσασθαι*. Quod poterat fuisse scholion aut glossema vocabuli paulo insolentioris. Verum illa prior τὸ *συσκευάζεσθαι* notio potius est *Demosthenica*: ut in init. *Cerberostanae*: Εἰ μὴ ἡσυχίαν Φιλίππῳ ἄγει — μὲν ΣΥΣΚΕΥΑΖΕΤΑΙ πάντες ἀνθρώποι ἐφ' ἡμᾶς. TAYLOR.

[A a a]

Ibid.

Ibid. vlt. Αγαύη] [Viciose Typothetae nostri, Αγαύη] Alii Αγλαύη. WOLFIVS. Ita quidem Felicianus, ita Manutius, qui illum exscripsit. TAYLOR.

Pag. 222. l. 14. ἀκούσαι] ΑΚΟΥΣΑΙ lege, cum acuto, vt sit tertia persona αὐτοῦ. αὐτοῦ. WOLFIVS.

Ib. 15. αἰχμαλῶα δαρεῖν ταῦτα] S. σώματα, ἢ ἀνδράποδα, aut pro τέτρες αἰχμαλῶτες. WOLFIVS.

Pag. 223. l. 6. κλεινόνων] F. κλεινόνων KOINH, vt pag. 225. l. 1. et alibi. MARKLAND.

Ibid. 7. ἴφην] Ex penu et liberalitate Wolfiana. Nam in Edit. quae praeiuere, ignoratur. Atque idem intelligo de MStis. TAYLOR.

Ibid. 12. ταῦτ' ἰκίῃα] F. TOT' ἰκίῃα. Et mox [l. 13.] ΤΙΣ Δ' ἴσιν ὅστις ἂν videtur rectius legi, quam τί δέ; ἴσιν ὅστις ἂν — ? Quis vero est, qui, cum Atrestidam ob Olynthiorum puerulos et mulierculas tum odisset, nunc Philocratis adiutor esse vellet etc. WOLFIVS.

Ibid. MSti ταῦτ' ἰκίῃα, sine commate: alii (sine ταῦτα) ὅπως ἂν ἰκίῃα προσηκῶς — Editi ταῦτ' ἰκίῃα viciosissime. Lege autem, cum optimis, ὅπως ταῦτ' ἂν, ἰκίῃα προσηκῶς — Illa Distinctio erat a Wolfio, quam, non recte, negleximus. Atque ita interpretatur. TAYLOR.

Ibid. 13. τίς δέ ἴσιν] F. τί δέ; ἴσιν ὅστις — ? Vt p. 218. l. 14. MARKLAND.

Ibid. Ita Edit. Benenati. Ita Felician. Ita Cod. Harl. TAYLOR.

Ibid. 15. οὐ πέραιεν] ΣΥΜΠΑΤΤΕΙΝ Reg. d. et Aug. TAYLOR.

Ibid. vlt. μετὰ ταῦτα] Non satis placet. Sed nihil occurrit melius. Absesse mallem et hoc Παρεῖλκεν certe videtur. WOLFIVS.

Ibid. τὰ μετὰ ταῦτα, consequentia. MARKLAND.

Pag. 224. l. 4. περιεκυκλῶτος] Distingue περιεκυκλῶτος. Καὶ τὰ etc. MARKLAND.

Ibid. 5. Aliter distinxit Benenatus: sc. pungit ad ὀφειζοῖται in linea superiori: — ὀφειζοῖται. Αλλὰ ὑπὲρ αὐτῶ κ. τ. λ. Verum neutra Distinctio satis placet. Totum enim, quod hic sequitur, ita cohaeret cum ἰδάκρυτον in lin. secunda, vt in nouum paragraphum diuelli et distrahi nequeat. TAYLOR.

Ibid. 5. ἀναβιβᾶται] M. ANABIBΑΣΕΤΑΙ. WOLFIVS. Vt in margine Benenati, et MSS. Ald. TAYLOR.

Ibid. 8. ὑμῖν ἄξιον] πρέπον. F. ΥΜΩΝ. WOLFIVS.

Ibid. ἡ τὸς τοῦ τοσαῦτα ΗΑΙΚΗΚΟΤΟΣ καὶ προδόντε παῖδες. S. παῖδας. WOLFIVS.

Ibid. ἡδίκητότας] ΗΑΙΚΗΚΟΤΟΣ MARKLAND. IVRIN. Ita Par. Felic. Obsop.

Ibid. γε. ἡ τὸς τὰ τοιαῦτα ἡδίκητότα, καὶ προδόντε παῖδες παῖδας, οἷς ἔτοι καὶ τοῖς ἰγγόνοις etc. Marg. Attempts. et similiter Aug. ἡ τὸς τοῦ τοσαῦτα Ven. Lind. Harl. ἡ τοῦ τοσαῦτα Benenatus cum Ital. Bene haec omnia vertit Etruscus,

cum Wolfius pessime. De' quali è molto più conuenue, che voi habbiate compassione, che di questi, che sono figliuoli di padre, il quale ha fatte tante ingiurie, e traditore: E che eglino i vostri figliuoli delle speranze, che poteano hauere, hauendo scritto la pace anco per i posteri, hanno priuato. TAYLOR.

Ibid. 10. τὴν ἰερίην] Scr. καὶ τοῖς ἰγγόνοις προσγεγάσθαι THΙ ΕΙΡΗΝΗ, vel, ΠΡΟΣ τὴν ἰερίην. Vid. pag. 134. Interpretetis autem, qui verba ista, [quae literis maiusculis etiam describi poterant] ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΕΚΓΟΝΟΙΣ paci addiderunt. MARKLAND. Vide supra, pag. 145. l. 1. THΙ ΕΙΡΗΝΗ marg. Benenati. TAYLOR.

Ibid. 15. ἀλλ' ἄχρι τῷ βήματι] S. τῷ Αἰχμητῷ. Etsi non satis mihi constat de consuetudine ferendi suffragia; quae non vna eademque in omnibus iudiciis fuisse videtur. WOLFIVS.

Ibid. antepen. διεξήλθον] Distingue, ἰκίῃα ἀ διεξήλθον, ἢ ἀρχῇ δ. MARKLAND.

Ibid. Corrige ergo Wolfi versionem, hoc pacto: Qui cum illas, quas recensui, conciones initio habuerit — Ita distinguit Hieron. Ferrus in versione Italica. TAYLOR.

Pag. 225. l. 6. ὅτι] Scribendum, O, TI. Vid. ad pag. 223. l. 13. MARKLAND. Et recte vertit Wolfius. Eius Graeciae estne vlla pars quae — ? TAYLOR.

Ibid. 8. ἰκίῃας] ἰκίῃας EN Μαραθῶν καὶ Σαλαμῖνι παρίσχοιτο Οἱ ἡμίτεροι πρόγονοι. Ed. Lutet. et Cod. Harl. TAYLOR.

Ibid. 10. ἰαλυνέαι] Huic voci subiicitur ΣΥΝΕΒΗ in Cod. d. TAYLOR.

Ib. 13. λᾶβῃ] Interrogatiue λᾶβῃ; MARKLAND.

Ibid. 16. ἀποσιγῶν — σιγηθεῖν] Scholiastes, si eius verba recte intelligam, acutum ponit harum vocum distinctionem, huic quidem loco satis conuenientem, dubito autem an a Veteribus religiose obseruatam. Iuxta eius sententiam, Αποσιγεῖσθαι erit Carere, Σιγηθεῖν, Amittere. In illo sensu Defraudamur, in hoc, Spoliamur. Qui prae nobis ocio abundant, viderint an haec rite discriminentur. Ego sane dubito. Consonat quidem hoc, Οὕτω γὰρ ἂν τις ἐπὶ πλῶτον, ἐδόξαι, ἐσοφίαν ἀγαπήσει παραβινόμενῃ, διδῶς ΣΤΕΡΕΟΤΑΙ. Plutarch. in Solone. Iterumque, Οἷς ἐδ' ἀπὸ λανσις ἰγγίνεαι τῷ ποθυμῶντι παρόντι, τῷ μίλλοιτι ἄδῃας αἰὶ, καὶ τρέμει, καὶ ἀγῶνας, εἰ ΣΤΕΡΗΣΟΝΤΑΙ, παρίσχοιτο αὐτοῖς. Ibid. Ita scripsit Demosthenes aut scripsisse videtur, τῆς χάριτος ἀποσιγεῖσθαι, gratia et popularitate defraudari, non earum rerum compotem fieri. Sed et scripsit quoque Idem, τῆς ἡγεμονίας ἀποσιγεῖσθαι, de auito imperio deturbari. Ita scribunt et alii quoque. TAYLOR.

Ibid. antepen. λόγοις] F. ΕΡΤΟΙΣ, cui mox opponitur λόγῳ. Vid. Aeschin. adu. Ctesiph. p. 460. l. 9. MARKLAND.

Ibid. Fortasse mecum. Τοιούτοις μίλλοι λόγοις, tali

oratione, (nempe, μὴ προγῶν μιν μινῆσθαι, μὴ τρέ-

παια λέγειν, quae verba Aeschinis saepe per-

stringit

stringit, in aditu scil. huius Orationis, pag. 120. l. 15. rursus 223. 5. et rursus denique 224. vlt. seq.) τοιούτοις, inquam, ΛΟΓΟΙΣ οὐ τὰ τῶν προγόνων ΕΡΓΑ συλήσας καὶ διασύρας, πᾶσι τὰ πρᾶγμα ἀπώλισας. Nam illud τῷ λόγῳ post διασύρας est inficetum, et pene expiandum. TAYLOR.

Pag. 226. l. 1. γίγονας; Ita distingue. MARKLAND.

Ibid. 4. μύρια εἰς ἄσας κακὰ lege, [non εἰς ἄσας cum Aldo] et paulo ante [l. 1.] καὶ γὰρ αὐτὸ τοῦτο, F. addendum εἰπὼν δι᾽, nisi τὸ, τὸτο redundet. Referri quidem potest ad ὁμολόγησι. WOLFIVS.

Ibid. 6. ἀχει τῶν σφυρῶν] Vid. Victor. XI. Var. Lect. II. TAYLOR.

Ibid. 7. Ἰσα βαίλων Πυθοκλείῳ] Hunc supra Aeschinim amicum esse dixit. Qui, cum forte procerus homo esset, Aeschines pufillus homuncio, aequè μακροβαίων prae indignatione esse studuit. WOLFIVS.

Ibid. Vid. Harpocr. Suidam. Adducit Kusterus locum similem ex Athenaeo, lib. 5. Vbi videbis Casaubonum. Constat quidem parua fuisse statura Aeschinē, si vlla fides habenda sit Vlpiano, dum interpretatur ista verba in Orat. De Corona, p. 519. l. 5. τὸν καλὸν ἀνδριάντα, καὶ τριῖς ἡμέρας ἄκρον ἐξίθρηψεν σι. Ceterum quis fuerit iste Pythocles, nescimus hodie et nescibitur. Hoc tantum scio, Valesium futiliter coniectasse hunc esse Pythoclem, adolescentem ex Secta Epicurea, cuius meminere Plutarchus et Laertius. Quid, mi homo? In qua Olympiade acta erat haec causa Athenis, ea ipsa in lucem editus est EPICVRVS ipse, qui sectam et scholam condidit, Verba ea adagiaria, Ἰσα βαίλων, illustrarunt plurimi: omnium fortasse felicissime Homo eruditissimus, D. Langbaenius ad Longini Caput ultimum. TAYLOR.

Ibid. 10. προσκυνοῦν τὴν Θέλον] Significat illi optatissimum fuisse scriptionis illud vile munus. Curia quaedam Atheniensis Tholus dicta fuit. WOLFIVS.

Ibid. Dixi supra, ad pag. 200. Vnde liquebet nihil hic fani protulisse Wolfium. Ad phrasin istam, προσκυνοῦν τὴν Θέλον, quod adtinet, notauit doctissimus Tiber. Hemsterhusius, conferri eam merito posse cum his verbis Lucianēis, in Timone, §. 23. Ο δὲ ἱμπίτων ἀθρόως ἐς ἑμὲ ἀπειρόκαλον καὶ παχυδερμῶν ἀνθρώπων, ἔτι τὴν πείθην πεφρικώς, καὶ ἐπὶ παριῶν ἄλλων μαρτυρεῖ τις, ὅρθιον ἰφίρως τὸ ἔς, καὶ τὸν ΜΥΛΩΝΑ, ὥσπερ τὸ ἀνακτορον, ΠΡΟΕΚΥΝΩΝ — Recte ergo τίως ἔτι, qui nondum deprossit eos mores et vitae rationem. Wolfius vertit, quasi adprobasset lectionem quam plurimorum Codd. ΠΡΩΝΗΝ προσκυνοῦν τὴν Θέλον. Hoc explicabit mentem eius qui contulit Italicum Codicem, “ Τὴν Θέλον quidam legendum putant” [nam Θέλων edi videbat] “ et pro hoc alii ὑπερ-

ῶν.” Hoc erat istud πρῶτον, de quo modo dixi. TAYLOR.

Ibid. 11. ἐπιλαθῆναι] Malim ΕΠΕΞΕΛΘΕΙΝ. Quod longe praestat. Licet Codd. vt puta Ven. Reg. a. et Aug. habeant ΕΠΑΝΕΛΘΕΙΝ. TAYLOR.

Ibid. 14. διαφορῶμεν] F. ΔΙΑΦΘΕΙΡΟΜΕΝΗΣ. WOLFIVS.

Ibid. Inutiliter sane et inauspicato: licet eam lectionem quoque commendat Cod. Harl. cum Regg. C. et i. Vid. D’Oruill. ad Chariton. Aphrodis. III. 5. TAYLOR.

Ibid. 15. ὑπὸ τῶν ληστῶν] Prima Philippica monuit, ὅτι ληστεῖν ἀνάγκη, καὶ τέτω τῷ τρόπῳ τῷ πολέμῳ χρῆσθαι τὴν πρῶτην. WOLFIVS.

Ibid. ὥς ἀνέστη etc.] ὥς ἔχον τ’ εἶναι ὄνασθαι καὶ ἀπολαύειν τῶν ἀγαθῶν. Vid. II. Olynth. WOLFIVS.

Ibid. antepen. ὥς αὐτὸν ἡμῖς οἱ πρέσβεις lege. WOLFIVS.

Pag. 227. l. 1. ἡ] ἐπιστολὴν ὥς ὁμᾶς, ΔΙ’ ΗΣ μάλιστ’ ἀν’ ὅλο τῆς ἐξήνης τυχεῖν. Ita Marg. Ask. Lind. Obsop. Ven. et Ital. TAYLOR.

Ibid. 2. ἡ δὲ ἐδὴν μάλλον μέγα] F. ἡ δ’ ΟΥΔΕΝΟΣ μάλλον ΟΥΔΕΝ μέγα. WOLFIVS.

Ibid. μάλλον] F. ΑΛΛΟ, vt pag. 183. l. 12. μηδὲν ΑΛΛΟ δικαίον. MARKLAND.

Ibid. Cod. Augustanus legit ἐδὴν μάλλον ΟΥΤΩ μέγα αὐτῷ. F. ἡ δὲ ἐδὴν ΜΑΛΑ μέγα αὐτῷ καθ’ ὁμῶν ἐδ’ ἔτω πρᾶξαι, εἰ μὴ Φωκίας ἀπολῇ. Lambinus, nulla gratia, aut verisimilitudine, ἡ δὲ ἐδὴν μάλλον μέγα αὐτῷ καθ’ ὁμῶν ΚΑΚΟΝ ἐδ’ ἔτω πρᾶξαι. TAYLOR.

Ibid. 5. ὃν ἐβλήθη εἶναι] Ociosum sane istud εἶναι, ne dicam molestum — ὃν ἐβλήθη ΕἶΝΑΙ, διαπραξασθαι, ἢ ἀνάγκη ΕἶΝΑΙ. Credo ergo ortum esse ex ea vicinia. Nam nunquam alibi sic loquitur. Infra l. vlt. διαπραξάλο ὃν ἐβλήθη: et sic satis. Rursus, pag. proxima, l. 7. πᾶνθ’ ὅσα βέλομαι, διαπραξομαι. Et p. 229. l. 11. πᾶσι, ὅσα ἀν’ ἐβλήθη, νομίσαντες ὑπάρξαι. Et p. 230. l. 13. πᾶσι ὅσα ἐβλήθη, διαπείπραξι. Ita p. 160. l. 16. πᾶν, ὅ,τι ἀν’ ἐβλήθη παρ’ ὁμῶν ῥαδίως διαπραξίται. Et sic in locis sexcentis. Inutile enim erat et insolitum, adicere τὸ, ΕἶΝΑΙ. TAYLOR.

Ibid. 6. ἐπιτοκῆσαι] ψεύσασθαι ΚΑΙ ἐπιτοκῆσαι addit marg. Ask. non inutiliter. Addiderant Parisienses, Cod. etiam Lind. et Aug. TAYLOR.

Ibid. 11. συγκαταστήσειν] M. ΣΥΝΑΠΟΚΑΤΑΣΤΗΣΕΙΝ. Erepta enim erat eis Pylaea fuae Amphictyonica dignitas a Phocensibus. WOLFIVS.

Ibid. 16. ὁ Φίλιππος] Deest in bonis exemplaribus, C. d. Regiorum, Lind. et Harl. Et mirum ni saepe alibi ex margine irrepserit. Vide supra ad pag. 208. Οτι γὰρ Φωκίας ΕΚΤΗΣΑΤΟ πρῶτον, καὶ διέφθειρε τὸς ξ. Cod. Lind. ΕΚΤΗΣΑΤΟ fimi-liter Ven. et Ital. sed inficite. TAYLOR.

Pag. 228. l. 3. ἐκράτῃσιν δὲ Θεῶν] ἐκράτῃσιν καὶ ἐκράτῃσιν ὑπὸ Φωκίων. WOLFIVS.

[A a a 2]

Ibid.

Ibid. 3. κ' τρέπαιον ἀπ' αὐτῶ] F. ἀπ' ΑΥΤΩΝ. S. τῶν Θεβαίων. Sin de Philippo, nam et is semel a Phocensibus profligatus est, lego ΕΠ' αὐτῶ. Verba sic ordino: ἔδιν δὲ σαφῶς, οἶμαι, τὸτο, ὅτι οὐκ ἐστὶ παρὶλθεῖν (S. ἴσω Πυλῶν) ἥλικα ἰστασίζε. WOLFIVS. Quid hoc somnii! ἀπ' αὐτῶ nullus est qui legit, aut impressus, aut manu exaratus. TAYLOR.

Ibid. 5. ἐπιχειρῇ] Marg. *Altemp.* et *Aug.* γρ. εἰδ' αὖ ἐπιχειρῇ — χαιρέσω. Suspicio aliquid huiusmodi: εἰδ', αὖ ἐπιχειρῇ τοῖς ὅπλοις, δυνήσθαι ΧΩΡΗΣΕΙΝ. TAYLOR.

Ibid. 17. εὐρεῖο] F. ΕΥΡΟΝ παρ' ὑμῶν ΤΟ ἄνιν Φωκίων. WOLFIVS. Illud flocci non facio. Lege omnino cum optimo *Aug.* ΕΥΡΕΤΟ παρ' ὑμῶν ἄνιν Φωκίων, Philippus scil. TAYLOR.

Ibid. vlt. τὰς χεῖρας] F. addendum, ΕΔΕΙ τὰς χεῖρας, vt et post, πειγνύσαι Φωκίας ἰδί. WOLFIVS.

Pag. 229. l. 1. ἀγαγόντας ἄφην] F. ΑΓΑΓΟΝΤΟΣ ἄφην (sc. Φιλίππου τὴν δύναμιν ἐπὶ Φωκίας). Praecedat enim si pareretur Φιλίππου. WOLFIVS.

Ibid. Et huic negotio praeficere homines, qui subito res eo deducerent, vt etc. MARKLAND.

Ibid. 2. δυνήσασθαι] ΔΥΝΗΣΗΣΘΕ. MARKLAND. ΔΥΝΗΣΘΕ. *Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

Ibid. 6. ἰνδύναι] ΕΚΔΟΥΝΑΙ Impressi omnes cum *Lind.* et MSS. potioribus. ΕΝΔΟΥΝΑΙ Codd. a. 1. *Ven.* TAYLOR.

Ibid. 9. ὅτε καὶ εἰ τις ἰμοὶ διαπιστῇ] Verba Philippi sunt μνηστικῶς. Et [l. 12.] ἀπαγγιγῶσι παρ' ΗΜΩΝ, sc. ἰμῶ τῷ Φιλίππου καὶ τῶν συμμάχων. Et [l. 13.] μηδ' αὖ δὲ, τῶν ἡ. WOLFIVS.

Ib. 11. ὑπάραχιν] F. ΥΠΑΡΞΕΙΝ. MARKLAND. Recte. Consentit marg. *Benenati.* TAYLOR.

Ibid. 13. ἡμῶν] Ita *Wolfius* edidit iuxta marg. *Parifensem.* *Benenatus* enim dedit ΥΜΩΝ. Nec ille solus, sed Impressi omnes, et MSti. Erat vbi *Wolffo* arridebat ΥΜΙΝ. Quod miror, cum inultima eius adnotatione adripuit id quod res ipsa fuit. TAYLOR.

Ibid. 14. τῶν κάκις ἀπολυμένων] Non perditissimos proprie significat, sed pessime perituros. Denunciat enim eis exitium. WOLFIVS.

Ibid. 16. Θεσπιάς] In vetusto plura erant addita, nec abs re, vt opinor, ad hunc modum: ἀντὶ μὲν τῷ, Θεσπιάς, ΚΑΙ ΠΛΑΤΑΙΑΣ οἰκιστομένης. OBSOP. Ita marg. *Ask.* Ita *Felician.* *Manut.* Codd. *Harl.* *Aug.* *Ital.* et *Luteciani.* Confer omnino 122. 13. et 129. 16. TAYLOR.

Ibid. vlt. διοικισθέντες] Hunc locum bene illustrat *Vlpianus*, et vertit *Wolfius*. Et *Italus* quoque, i quali per le parole d'Eschine haueuano à essere dishabitati. Promisit *Aeschines* Philippum Thebanis omne robur adempturum. Quod efficeret, armis e manibus eripiendis, castellis atque vrribus diruendis, ipsis denique per pagos et vicos distribuendis. Simile aliquid occurrit superius,

de Phocensibus, pag. 143. l. 2. διοικισμένοι κατὰ κάμας, καὶ παρηρημένοι τὰ ὅπλα. TAYLOR.

Pag. 230. l. 1. ὑμῶν — ὑμᾶς] Nulla auctoritate, nulla necessitate addo, recedit *Wolfius* ab omnibus, qui. HMIN — HMAE. TAYLOR.

Ibid. 2. προσκαλασκιυάζει lego. [et l. 3.] Stephanus Γεραιτὸς per ai habet, non Γεραιτὸς. *Plinius* Gerastum Euboeae promontorium esse scribit ad Atticam vergens. WOLFIVS. *Ald.* enim προσκαλασκιυάζεται. TAYLOR.

Ibid. 3. Γεραιτῶ] ΓΕΡΑΙΣΤΩΙ. MARKLAND. Ita notauit doctissimus etiam *Valesius* ad *Harpocrat.* v. Δρυμός. Ita scribi solet; a *Strabone* sc. ab *Homer.* *Odys.* Γ. 177. cuius *Scholiastes* portum esse Euboeae docet. ΓΕΡΑΙΣΤΩΙ denique cum marg. *Benenati* Cod. *Italicus.* TAYLOR.

Ibid. 4. Δρύμω — Πανάκτω] Panactum Atticae castellum esse tradit *Stephanus*: cui forsasse Δρύμω, cuius non meminit, vicina fuit. WOLFIVS. Coniunge *Suidam.* Δρυμός ἐν τῷ περὶ Παναγισβείας Δημοσθίνους. Πόλις ἐστὶ μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς. TAYLOR.

Ibid. 5. μὴ ὅπλων ἱερέχόμεθα] *Wolfius*, armis dimicamus. Rectius, cum armis eximus. Necdum enim bellum redintegratum cum Philippo, sed infida pax erat. IVRIN.

Ibid. τίως] Τίως — ἐν τῷ περὶ τῆς Παραπερισβείας. Ἀντὶ δὲ τῷ, τὸν Ωρωπὸν ὑμῶν ΠΑΡΑΔΟΘΗΝΑΙ, περὶ τοῦ Δρύμω καὶ τῆς πρὸς Πανάκτω χώρας μὴ ὅπλων ΕΞΕΡΧΕΣΘΕ, ὅ, τίως ἦσαν σῶσι Φωκίᾳ, εἰ δέωσι ἰποπόλεως. *Suidas.* *Benenatus* dedit τίως ΕΩΣ ἦσαν κ.τ.λ. Corrige autem hic ΟΥΔΕΠΩΠΟΤΕ ἰποπόλεως. Ita *Lind.* *Ven.* et *Aug.* TAYLOR.

Ibid. 7. ἀλάσθηται] Μ. ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΘΗΝΑΙ. WOLFIVS.

Ibid. 9. πρὸς θῶν] Excidit χεῖρας, quod habent plurimi: qui legunt etiam ἐν τῷ πρὸς θῶν ΧΡΟΝΟΓΕΝΟΜΕΝΟΙ. Sunt Codd. *Regg.* *Ven.* *Obs.* *Harl.* *Lind.* *Ital.* TAYLOR.

Ibid. 11. περὶ τῶν ἱερῶν χρημάτων] Quae direpta a Phocensibus renumeranda erat a Thebanis, qui Phocidis pleraque loca occupabant. WOLFIVS.

Ibid. 17. ἐπὶ τέτοις] Neglexit *Wolfius* in vertendo. E costoro per tali cose, hanno guadagnato. *Italus.* TAYLOR.

Ibid. vlt. ποιήσω ΚΑΙ σφύδρα ἀκριβῶς. WOLFIVS.

Ibid. Sensus videtur postulare vt legamus, ΕΙ σφύδρα ἀκριβῶς. IVRIN.

Pag. 231. l. 4. ἐν] Restituit *Lambinus* cum *Wolffo.* TAYLOR.

Ibid. 8. δίκαια] Addunt *Regg.* Codd. et *Aug.* ἵποιοι αὖ καὶ ἀληθῆ, καὶ δίκαια ΑΝ ΕΙΠΟΙΤΕ. TAYLOR.

Ibid. ὑμῖν] L. ΤΜΑΕ. ἵτα οἶσθε ΤΜΑΕ μὲν ἔτω — τὸν δὲ ΦΙΛΙΠΠΟΝ ἔχ' ἔτος; Illud habet. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 12. ἰδίξατο, τὰ μὲν ἄλλα etc.] Lego et distinguo — περίβρις ὅπως ἰδίξατο. KAI τὰ μὲν ἄλλα — Sic pag. 174. KAI τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ. Δίεκυλλο δ' αὐτόν etc. Et ita in *Leptin.* p. 18. et in *Midian.* p. 128. lin vlt. et p. 135. l. 2. MARKLAND.

Ibid. 13. ἰξικέρυξεν] διὰ κηρύγματός· ἐκίλευσιν ἀποσχίσθαι τῆς Μακεδονίας. WOLFIVS.

Ibid. 16. ὡς τότε] S. τῷ Φιλοκράτῃ καὶ Αἰσχίῳ προσφίεσθαι. WOLFIVS.

Ibid. penult. παρισκινάσθαι] ATTON παρισκινάσθαι restituit cum optimis exemplaribus et scriptis et prelo cussis. TAYLOR.

Pag. 232. l. 1. Χάρεος] Chares ille Imp. vti ex *Platiano* liquet, et ex *Aeschinibus* obtreactione, ex inimicitis quas cum Phocione gessit, et ex multis aliis locis constare posse arbitror, *Demosthenis*, eiusque causae partiumque erat patronus. Nihilominus adeo aduersa usus est fortuna, vt defendi non potuisset etiam ab amicissimo. Ecce vnum infelicitatis exemplum e multis. Οἱ ἐχθροὶς ἠγωνίσασθαι τὸν Χάρεϊα γράψοντες ἀποσταλέναι. καὶ πλείους ἐκίλευσεν ἔδιν αἰσίων τῆς δυνάμεως ἱπποκρίτων, ἔδιν αἰ πλείους ἰδίχοιτο τὸν γόλον, ἀλλ' ὑποπλῆσεν ὡς πᾶσι ἱπποκρίτων χρηματίζομενος ἀπὸ τῶν συμμάχων, καὶ καταφρονέμενος ὑπὸ τῶν πολιτῶν. Plutarch. in *Phocione*. Reliquum igitur erat Oratori nostro extenuare, quod refutare non potuit. Idque omnino hic facturus esset, si id permisissent Descriptores malae manus. Id autem quo modo, aut qua ratione? Nempe in *Charete bonum animus*, et *Reip. studiosum fuisse asserit*: res improspere gestas dissimulare non potest: verum omnem eam culpam in eos reiecit qui *precio corrupti Reip. male consulebant*. Honesta sane Oratio, et digna quam proferret homo cum Charetis tum Reip. amantissimus. Lege ergo, et distingue necum: ἰγὼ δὲ, ὅτι μὲν πάντα τρόποις κερνόμενος Χάρεος ἐξηθῆσθαι πειρώμενος ἰννοῖκας, ὅσοι ἦν ἐπ' ἐκείνῳ, πράττειν ὑπὲρ ὑμῶν, διὰ δὲ τῶς ἐπὶ χεῖρας αὐτοῦ ΝΟΜΕΝΟΥΣ, ΤΟΙΣ πράγμασι πολλῶν ὑπερῶν, ΤΟΥΤΟ πᾶν (vel σφόδρα cum plurimis) διῶχνερίζομαι. Sic verto: Ego autem, si accusetur Chares, inuentum iri eum fideliter et benevole modis omnibus pro vobis, quantum in eo fuerit, egisse, id constanter asseuerare adeo: quod si rebus gestis et successu, a multis fuerit superatus, debere id omne malorum hominum consiliis, qui largitionibus corrupti Remp. labefactarunt. TAYLOR.

Ibid. 4. ἀλλ' ὑπερβολὴν ποιήσομαι] Sed id omne aduersario largior. Facebat istud nimum Wolfii. TAYLOR.

Ibid. 11. ἐ τῷ, δῶρα] Omnino ablegandum istud καὶ, quod totam sententiam eneruat. MARKLAND.

Ibid. Ante voces μετὰ ταῦτα, *Maximus Sophista*, dum hoc comma laudat, insinuat vocem ἰξαπατῆσαι. Fortasse igitur: τῷ, δῶρα ἰ-

ξαπατῆσαι τῷ, ΕΞΑΠΑΤΗΣΑΙ μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῆς ὑστερας περιόδου· ΤΟΥ, χρόνος καταλείψαι, καὶ μηδὲν κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. 12. ὑστερας] Ita Codd. C. d. *Aug. Harl.* MSS. *Ald.* Editorum interea nonnulli sc. *Ald.* et *Benenat.* perquam incommode, ΤΜΕΤΕΡΑΣ. TAYLOR.

Ibid. 15. ἰτίρην προλιγόντων lege. Et [pag. 233. l. 6.] ἔδιν ἐν τῇ ἐρήνῃ. Et [l. 9.] ἐκίλως αὐτὸν δέχισθαι. WOLFIVS.

Ibid. 17. ἴσην] Haeret Sententia. Quid enim? Anne ἐρήνην ἰτίρην ἐ φερανὲν ἐκίλως? Nimirum hic nonnihil deest, ἐπεὶ δικαίαν ἐρήνην καὶ ἴσην * * *, καὶ μηδὲν etc. Scribitur, ἐπὶ Εἰ δικαίαν ἐρήνην καὶ ἴσην ΕΝΩΝ. TAYLOR.

Ibid. penult.] καὶ φερανὲν] Fortius, καὶ ἰτίρην, ΚΑΝ φερανὲν ἐκίλως. MARKLAND.

Pag. 233. l. 6. ἔδιν] Hic cogitur *Demosthenes* repugnantia sibi dicere. Voluit id nimirum inculcare: *Non haec accidisse ob Imperatorum male res gestas in Bello, sed aliorum corruptelam in Pace.* Sed anne hoc dixit? aut aliquid huic simile? Lege itaque et emenda, Τέτων γὰρ ἔδιν, τοσούτων καὶ τηλικούτων ὄντων, διὰ τῶς γράψοντες ἀπόλωτο, ΑΛΛ' ἐν τῇ ἐρήνῃ συγχωρηθὲν, πεισθῆναι ὑμῶν, ἴχει Φιλίππος, ΚΑΙ διὰ τῶς ἀπώλωτο. Istud ἔλλα, postquam suo loco exciderit, has turbas dedit. TAYLOR.

Ibid. 8. ἀν τοίνυν ταῦτα μὲν φερόγη] Wolfius, quod si haec fugerit. Potius, quod si haec illi defendenda sint. IVRIN.

Ibid. 9. δέχισθαι] ΥΠΟΔΕΧΕΣΘΑΙ. LAMBIN.

Ibid. 11. αἰτί. — συναιτί. — Nisi fallor, mutandae sunt sedes harum vocum, et legendum, ἵτις ΣΥΝΑΙΤΙΟΣ ἐστὶ — ἀλλ' ὡς ἔσθ' Αἰτί. — MARKLAND. Hoc postremum adiuuatur a MSS. *Obop* et *Aug.* TAYLOR.

Ibid. 12. ἵτις Δημοσθένους ἠδίκει] Non necesse est *Charetem* loco *Demosthenis* ponere. Nam et ipsum *Demosthenem Aeschines* recriminaturum se esse, est minitatus. WOLFIVS.

Ib. 12. δ' αὐτὸ — τὸ ἀπολωλὲν δικαιο] Ob id ipsum, scil. quod *Demosthenem* nunc potius accuset, quam olim in rationibus reddendis? Vix crediderim. Neque facile iudicarem, eam rem fuisse adeo capitalem. Sed recte haec coniunges cum iis quae linea abhinc secunda dicuntur de excidio *Phocensium*. Inducas igitur ea verba [τὸ ἐν, ἵτις Δ. — καὶ ἠγόρευς;]. Simile aliquid deprehendit *Cl. Marklandus*. pag. 165. l. 11. Vbi totum pariter Comma locum alienum occupauerit, atque omnem omnino, non solum gratiam, verum sensum ab Auctore nostro excusserit. Et profecto, quantum per totam hanc Orationem vel grafata fuerit imperitorum Licentia, vel labem addiderit aliorum Socordia, vel siqua potior sit Causa, Lector meus infinitis fere in locis a me docetur. Si quaerat interea, vbi referre possit istud comma

comma quod eliminavimus, infra fortasse, l. antepen. commodior erit locus. Τὸ ἔν, εἴτε Δημο-
δῆμος ἡδίκη, ἢν λέγεις, ἀλλ' ἔχ' ὅτι τὰς εὐθύνας
ἰδίδου, κατηγόρους; καὶ τί δὴ μέχρι νυνὶ τὸν τὰ τοιαῦ-
τα ΠΕΠΟΙΗΚΟΤΑ ἱπαινεί; Nam ΠΕΠΟΙΗΚΟ-
ΤΑ omes, Regii scil. Ven. Ital. Obsop. Aug. et
Harl. TAYLOR.

Ibid. 14. ἀπολωλῆναι εἰ δίκαιος] ἀντὶ τοῦ, δίκαι-
ὸν εἶναι ἀπολωλῆναι σι, Latino more. WOLFIVS.

Ibid. 16. ἐπὶ νείδισα] ΕΠΟΝΕΙΔΙΣΤΟΣ cum
Lambino, Ven. Ital. Aug. Deinde, idem Lambinus,
καὶ ΩΣ ΟΥ ΠΟΛΛΑ ὕστερον ———. TAYLOR.

Ibid. 17. ταῦτα λίγαι' τῶν γὰρ πάντων ἡμῶν
αἴτιον· σὺ δὲ διδίδου· εἰ τί δὴ — ΠΕΠΟΙΗΚΟΤΑ
ἱπαινεί. ἀν' ἔτω ——— et dic, quare hactenus eum,
qui talia fecit, laudas. si sic etc. MARKLAND.

Ibid. antepen. καὶ τί δὴ μέχρι νυνὶ etc. Verba
perspicua sunt, sed quorsum pertineant, me fateor
non intelligere. Siue enim ad Demosthenem, siue
ad Macedonem referantur, non video quam belle
conueniant. WOLFIVS.

Ibid. penult. λίγαι] ΑΕΓΕΙ et ΑΕΘΗ MSti.
Illud Harl. Hoc Aug. cum Ital. TAYLOR.

Pag. 234. l. 2. καθυποκρινόμενος] Impotenter
Wolfius, debellaturus. Sed quibus armis, quibusue
machinis, non dixit. At id dixit Demosthenes in-
terea: nimirum Theatralibus, Histrionicis. Recte
Italus: come che con essa a guisa di histrione eser-
citandola inganni voi. Raro ab artificio Aduerfa-
rii recedit Noster, quaestum et professionem,
non sane liberalissimam, semper exagitant. TAY-
LOR.

Ibid. l. 5. καλεῖσθε] Lege et distingue, μόνον
καλεῖσθε, ὅπως, ὥστε τελευτῶντα ΚΑΙ τὸ τρεῖς-
γυναικῶν ἀποσπῆσαι. MARKLAND.

Ibid. 11. προσειυτὴν δὲ ——— δίκαιον, εἰ φρόνη-
μα ἔχοντα] Antecedit, εἰ εὐφρων, σκοπεῖν. Hic
igitur requirebatur, εἰ ΔΙΚΑΙΟΣ, καὶ φρόνημα Ε-
ΧΩΝ. Aut igitur est ἀνακόλουθον, aut addendum,
ΕἶΝΑΙ ΧΡΗ δίκαιον, καὶ φρόνημα ΕΧΕΙΝ. WOL-
FIVS.

Ibid. Praecedentia postulant, εἰ ΔΙΚΑΙΟΣ, καὶ
φρόνημα ΕΧΩΝ, ὅπως etc. MARKLAND.

Ibid. Aliter hae rugae complanantur in marg.
Paris. (Ita Ital. etiam, Obsop. et Editio Feliciani.)
Vbi, γὰρ κήρυκα ——— ΕΥΦΩΝΟΝ σκοπεῖν. A-
liter denique Cod. MS. δ. qui l. 12. pro ἔχοντα,
habet ΕΧΕΙΝ. Quod fortasse est res ipsissima —
δεῖ, κήρυκα μὲν ἀν' ἀποκρίσεως, εἰ εὐφρων, σκοπεῖν·
προσειυτὴν δὲ, καὶ τῶν κοινῶν ἀξιῶντά τι πράττειν,
δίκαιον (i. e. δεῖ) καὶ φρόνημα ΕΧΕΙΝ. TAYLOR.

Ibid. 14. θαυμάσας] F. ΑΘΗΝΑΙΟΥΣ
cui respondet ἡμῶν in altero membro sententiae.
Vid. pag. 274. Nisi delendum sit θαυμάσας, or-
tum ex linea superiori. MARKLAND. Recte pro-

culdubio. θαυμάσας membranae plurimae, quod
nihil aliud est, quam Vox per errorem describen-
tium repetita, vt feliciter coniecit Vir summus,
et quem suo maximo merito maximi semper feci.
TAYLOR.

Ibid. ὁπερ ἐλάμην] Wolfius, neque dissimulaui
quicquam. Potius, neque egi quicquam animo ab-
iecto. IVRIN.

Ibid. 16. ὅταν μὲν ἴδῃτε δινομένη] Isocrates in
Panathenaeico paulo aliter, non facultates ipsas
laudandas, sed usum earum expectandum esse.
WOLFIVS.

Ibid. antepen. (Cynaschi] F. ΕΥΝΕΠΙΑΣΚΕΙΝ.
Aesch. π. Παραπρisc. p. 287. δύναμιν ἀνθρώπων
ἀπίστων ΕΠΙΑΣΚΗΣΑΙ. MARKLAND. ΚΟΙΝΩΝΕΙΝ
MSS. Ald. TAYLOR.

Pag. 235. l. 3. αἱ μὲν τοῖς ἄλλαις δυνάμει] Si-
milis Sententia exstat in Epitaphio, sed tractata
copiosius. WOLFIVS.

Ibid. 8. παλαχῶ] ΠΑΝΤΑΧΩS melius, quod
reperitur in Lind. et Obsop. TAYLOR.

Ibid. 13. εἴτ'] Ita recte Lambinus, qui legerat
in Benenato, Εἴτ'. TAYLOR.

Ibid. 15. τῶν] Opinor TOTTON, sc. Aesch-
nem. MARKLAND.

Ibid. εἰ γὰρ εἰμένον] F. Οἱ γὰρ. Sed et illud
bene habet. WOLFIVS.

Ibid. Non bene solummodo. Οἱ γὰρ similiter Ven.
et Ital. Verum hoc non bene se habet. TAYLOR.

Ibid. 17. ποῖον Εὐθυκράτη] Vertendum qualem
Euthycratem? qualem Lasthenem? quem prodito-
rem non audaciorum futurum? IVRIN.

Ibid. vlt. πεπρακόσι] Sic ordina, δρῶντα περι-
σαν (Zeugma est, et respondet ultimo nomini ξι-
νίαν) τοῖς πεπρακόσιν ἀπαντα. Quid? περιόντα
χρήματα, δόξαι, τὴν Φιλίππου ξυῖαν, ἀφορμὴν,
τετίσιν, ἀσφάλειαν. WOLFIVS.

Pag. 236. l. 1. τοῖς δὲ δίκαις] δρῶντα, περιόδια
παρ' ἑνὶ τῶν etc. τίνα; πράγματα, ἀπὸ χρείας,
φθόνης. WOLFIVS.

Ibid. penult. τιμωρησάμενος] F. ΤΙΜΩΡΗΣΑ-
ΜΕΝΟΙΣ. S. ὑμῶν συμφέρι. WOLFIVS.

Ibid. τιμωρησάμενος] Id est, ἀλλὰ (συμφέρι
ὑμῶν ὑμᾶς) τιμωρησάμενος (τῶν) ποιῆσαι παρά-
δειγμα etc. Sic Aeschines. π. Παραπρisc. p. 277.
εἰδ' ἐπιτρέψιν ΤΙΝΙ ——— ΠΡΟΚΑΤΑΛΑΒΟΝ-
ΤΑ τὰ Φιλίππου ὅτα etc. hoc est, τινὶ, (αὐτὸν)
προκαταλαβόντα etc. pro, τινὶ προκαταλαβόντι.
Initio huiusce Orationis διήσομαι δὲ πάντων ὅ-
των ——— [ὑμᾶς] ΕΝΘΥΜΟΥΜΕΝΟΥΣ etc.
C. Aristocr. p. 306. l. 14. ἄρ' ἔν ——— πρίστω
ΥΜΙΝ ——— τοιαύτην φυλακὴν ΕΨΗΦΙΣΜΕΝΟΥΣ
φαίνεσθαι etc. i. e. ΥΜΑΣ ἐψηφισμένους φαίνεσθαι:
vbi nihil mutarem sine Codd. cum vtrius modo
scribere liceat. MARKLAND.

Finis Notarum ad Demosthenis Orationem περὶ Παραπρiscείας.

NOTAE

A D

ORATIONEM AESCHINIS

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ.

Ad Argumentum.

PAG. 237. l. 6. Αθηναῖσι] Copiosius haec expou-
nuntur in Orationis *Demosthenicae de falsa*
legatione argumento. WOLFIVS.

Ibid. 7. δύο πρεσβείας] Apud *Demosthenem* fit
mentio trium: sed tertia nihil facit, aut certe
parum, ad hanc causam. WOLFIVS.

Ibid. 12. ἰταίρησις] *Prostitutae pudicitiae*.
Ἐταῖρα *Scortum*. Ἐταῖρῶν dicitur vir, qui mulie-
bria patitur. Nec enim ita religiosi fuerunt A-
thenienses (id quod aliquando falso putavi) ut
quenquam propter simplex stuprum, aut etiam
adulterium, ignominia notarent. WOLFIVS.

Ibid. 13. γιγρᾶφιναι — εἰρῆσθαι] Obserua
passuum cum actiuo coniunctum, ad quorum
utrumque τὰς λόγους pertinet, ad γιγρᾶφιναι a
tergo, ad εἰρῆσθαι a fronte: hoc modo, ἀμφο-
τέρους, δηλονότι τὸν τε Δημοσθένην, καὶ τὸν Αἰσχί-
νην, γιγρᾶφιναι τὰς λόγους: deinde τὰς λόγους εἰ-
ρῆσθαι, δηλονότι ὑπ' ἀμφοτέρων. Sed si quis ma-
vult, generis enallagen esse dicat, εἰρῆσθαι pro
εἰρηκῆναι. WOLFIVS.

Ibid. Magna dedita opera nihil agit Noster.
Legendum, ΓΡΑΦΗΝΑΙ καὶ τὰς λόγους ἀμφοτέρους,
ἢ μάλιστα γὰρ ΕΙΡΗΣΘΑΙ. TAYLOR.

Ibid. antepen. καὶ κινδυνεύειν] *In periculo fu-
isse ne triginta calculis aut sententiis damnetur*.
Vel, *triginta suffragiis periclitatum ne damnetur*.
Quae sic intelligenda sunt: Cum quingenti iudi-
carent, CCXX. condemnarunt, CCLXXX. absol-
verunt. Si igitur XXX adhuc ad XX. [f. CCXX.]
accessissent, adaequasset vna condemnationis, ac
vicisset *Demosthenes*. Quanquam puto adaequa-
tionem suffragiorum fuisse reo potius quam accu-
satori, ut est apud *Isocratem* περὶ ἀντιδόσεως.
Fortassis igitur damnarunt CCXXI. absoluerunt

CCLXXIX. In *Demosthenicae* Orationis argumento
[quod tamen ibi reperire nequeo] modus loquendi
clarior est, τὸν Αἰσχίνην παρὰ τριάκοντα μόνον
ψήφους ἀποφυγῆν. *Asconius Pedianus* Ciceronem
et Coelium obtinuisse scribit, ut M. Saufeius vna
sententia absolueretur: διαπεράσθαι τὸν Σαυήιον
παρὰ μίαν ψῆφον ἀποφυγῆν. WOLFIVS.

Pag. 238. l. 3. τῷ κινδύνῳ τὸ μίγνθαι] S. δια-
βάλλον. Nisi aut omisum sit, aut extrinsecus af-
sumendum aliud participium. WOLFIVS.

Ibid. Hoc rectum: Et sane ΔΕΙΚΝΥΩΝ feli-
citer subministrat Cod. Bern. TAYLOR.

Ibid. καὶ ὡς ψεύδῃ συκοφαντῶν] Malim ΨΕΥ-
ΔΩΣ ΣΥΚΟΦΑΝΤΕΙΤΑΙ, conquerens se falso
in crimen vocari. συκοφαντῶν remotum est a
κατήγορον, ac proinde durum: συκοφαντῶν
ψεύδῃ, calumniari mendacium, aut etiam sub-
intellecto κατὰ, non multo mollius. WOL-
FIVS.

NOTAE ad ORATIONEM.

PAG. 239. l. 10. ὁμοίως ἀμφοτέρων ἀκούσθαι.]
V. *pari animi aequitate auscultare*. WOL-
FIVS.

Ibid. τὴν τ. κ. φ. μὴ ὑπομείνω] Hoc non est in
Oratione *Demosthenis*. WOLFIVS.

Ibid. 11. εἰ δὲ ὀργάν] Multa interiecta sunt, an-
tequam perveniat ad alterum membrum, quod
est, [l. ult.] ἀλλ', οἶμαι, Δ. εἰ χαίρει δικαίους
λόγους. WOLFIVS.

Ibid. Immo plura fortean interiecta sunt, quam
ille homo auguratur. Connecte, καὶ ταῦτ' ἐπὶ τοῖς
δι' ὀργάν — ἀλλὰ τὴν ὑμῶν ὀργάν etc. pag.
240. l. 1. Parenthesis ergo ista, satis longa, in-
cipit a voce ἐδίδας γὰρ, p. 239. l. 7. et desinit in
παρεσκευάσθαι p. 240. l. 1. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. antepen. κατηγορία] Η κατηγορία Bern. KATHΓΟΡΟΣ. Mead. TAYLOR.

Ibid. penult. ἀδυνατήσει] Πότερον, ΑΔΥΝΑΤΗΣΗ, ἢ ΑΔΥΝΑΤΗΣΕΙ αὖτις τῷ AN? STEPHANVS.

Ibid. Quod diuinavit Vir summus, sc. ἀδυνατήσῃ, reperitur in MSS. Mead. et Reg. 2. 3. Quorum etiam postremus ἀπολύειν pro ἀπολύσασθαι. Verum non insolens est αὖ cum Futuro coniunctum, vti Cl. Marklandus ad h. l. adnotat. Sic modo, p. 241. l. 7. δικαίως AN ὑπολαμβάνω μάλιτα ΣΩΘΗΣΕΘΑΙ. Vbi tamen Mor. legit ΣΩΖΕΣΘΑΙ. Iterum p. 242. l. antepen. ἔτω γὰρ AN μάλιτα καὶ MEMNΗΣΟΜΑΙ καὶ ΔΥΝΗΣΟΜΑΙ ἐπιπύ. TAYLOR.

Pag. 240. l. 1. βεβλήται] Τινὲς διορθῶσι BEBOΛΕΥΤΑΙ. STEPHANVS.

Ibid. 6. ὡς ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ] ὡς NYN. Coisl. TAYLOR.

Ibid. 9. ψυχὰς [ἠθίης] ΑΠΑΘΘΕΝΤΕΣ supra scribitur in Cod. Mead. Forte, pro scholiolo. Nam in eo Cod. vt in multis accidere solet, quae intra lines insinuantur, scholiorum rationem habent. Ita p. 241. l. 7. ad vocem ἀπογῶναι, inseritur, ἦσαν μὴ καταψήφισασθαι. TAYLOR.

Ibid. τοῖς ἐπιβελουμένοις etc.] Fortasse referenda haec sunt ad eum locum, vbi Demosthenes Legati officia et Aeschinis acta contraria confert. Ἐπιβελουμένοις autem, τοῖς ἐπιβέλως ἐνηύσιν· infidiosa et ex malevolentia profecta contra posita. WOLFIUS.

Ibid. 10. ἐξέστη] Extra me raptus sum: non apud me fui: mente alienata fui. Apud Demosthenem ἐξεγκρίναι τῷ φρονίῳ aliquanto vehementius videtur, et mentis errorem significare: hoc autem stuporem duntaxat ex indignitate rei ortum. WOLFIUS.

Ibid. 13. ἐξέβαλλε] Nam, vt ex Vlpiano ad istam causam discimus, surrexerunt Iudices, et Rhetorem inter orandum destituerunt, clamitante Eubulo, Aeschinis aduocato, τοῖς αἰσχεῶν ἀνέχισθε λίγολιθ. Δημοσθένες: Et noster pariter, infra p. 295. l. 1: τὸ περὶ τὴν Ολυμπίαν γυναῖκα ψεύδῃ, ἵφ' ᾧ μεταξὺ μὲν λίγων ὑφ' ὑμῶν ἐξέβη. TAYLOR.

Ibid. τῶν σισυφρονιμένων ἐν τῷ βίῳ] Hoc est, πάντος τῷ σώφρονι βίῳ, vitae modeste actae: eorum quae per omnem aetatem moderate feci. Cicero ad Brutum, Quo ego die amplissimum tui fructum laborum et vigiliarum mearum. Quod praecedat, ἥσθην δὲ ἔτ' αὐτὸν, notandum propter

historiam. Et haec verba mihi argumento sunt, habitas esse istas falsae legationis Orationes. Non enim, si neuter in Oratione περὶ τῶν αἰσχυρῶν huius controuersiae meminit, ideo nullum iudicium intercessit. Nam eodem argumento etiam accusatio et condemnatio Timarchi tolleretur. Ac neutri tum commodum fuit, vetus illud vulnus refricare: Aeschini, ob suspicionem, Demostheni, ob non victam accusationem. Illud quidem probabilius esset, eos mutuo metu quieuisse. Neque eo inficias, fingi haec ab Aeschine potuisse, quemadmodum a Demosthene nonnulla conficta esse ostendit Vlpianus. Ac molestum sane est, cum in Oratoribus, tum Historicis, ne iam de aliis disputationibus dicam, nesciri saepenumero, quae per mendacium siue ornandi, siue accusandi causa dicantur. Ita fit, vt cum sermo sit a Natura tributus humano generi, ad animi sententiam declarandam, eo mortalium prauitas ad inuolvendam veritatem abutatur. Hinc Lactantius, Oratoria, inquit, Professio, in qua diu versati, non ad virtutem: sed plane ad argutam malitiam iuvenes erudiebamus. WOLFIUS.

Ibid. penult. ἐλευθέρῳ σώματι] Tutius et melius reddetur, quam reddidit Wolfius, in liberam personam. TAYLOR.

Pag. 241. l. 3. θανάτῳ τιμῶμαι] S. ἱμαντῶ, Capitis ipse me condemno. V. me morte multo. WOLFIUS.

Ibid. 10. ἄλλης] Non ita loqui solent Oratores in exordio, in aditu orationis, quasi plura iam essent elaborata, pauca quaedam alia restarent. Legendum ΟΛΗΣ. Ita planissime, dum exordium contextit Accusationis c. Ctesiphontem, p. 368. l. 16. περὶ μὲν ἐν τῇς ΟΛΗΣ κατηγορίας. TAYLOR.

Ibid. 12. ὅτι ἐὰν] ἀντὶ τῷ, τί αὖ. WOLFIUS.

Ibid. ὅ,τι AN. STEPHANVS. Quem miror: cum perinde scribitur ὅ,τι AN, et ὅ,τι EAN. Vt notum est iis, qui Graece sciunt. Cod. Reg. 3. Ο AN ποθῆτε, et deinde ΠΡΟΚΑΤΕΓΝΩΚΟΤΑΕ et ΑΚΟΥΟΝΤΑΕ. TAYLOR.

Ibid. 14. ἀνωμαλίαν] Ομολή κατηγορία est, cum nihil a causa alienum admiscetur, et certa serie fit progressio: Ἀνώμαλος, vbi fit contrarium. Sic enim Aeschines ipse τὴν ἀνωμαλίαν hoc loco interpretatur. WOLFIUS.

Ibid. σκίψασθαι δὲ αὖ] Malim EI, quanquam et hoc parum placet. WOLFIUS. EAN Reg. 3. TAYLOR.

Pag. 242. l. 1. ὑμᾶς] M. ΗΜΑΣ, sc. τὰς συμπερίστας

περίσσεις. WOLFIVS. Ita Brodaeus quoque habet, et Editio *Stephanica*. TAYLOR.

Ibid. 3. πάλιν ἐκ μίσητος] *Rursus mutatione facta, repente cum libitum est, fit alius.* WOLFIVS.

Ibid. ὅπου τύχη] *ubicunque contingit.* BRODAEVS.

Ibid. 4. οἱ περὶ τὸν] Non satis expresse *Wolfius*, interpretes huius loci: *quorum summa fuit inter Graecos auctoritas.* Verte potius: *qui Graecis longe fama praecelluere.* Erat vbi diuinaveram ΠΑΕΙΣΤΩΝ esse rescribendum: *qui Graecorum plurimis praecelluere.* Habeat sibi Lector, et, si arriperit, fruatur. TAYLOR.

Ibid. 7. ἐν χεῖρσι κ. τ. λ.] Hoc in accusatione *Demosthenis* non legitur, neque etiam sacrificulae *Syracufanae* somnium, cuius et *Valerius Maximus* [I. 7.] et *Plutarchus* in *Apophthegmat.* meminit. Est igitur verisimile, multa esse scripta commodius, quam dicta fuerint, ipso euentu iudiciorum edoctis oratoribus, quae probanda, quae improbanda essent. Ac *Xenophonis* quidem conuiuium, quanquam explosum, non deleuit *Demosthenes*, vel quia id commentum ingeniosum videbatur, vel odio *Aeschinis* inimici. Comparationem autem *Aeschinis* cum *Dionysio* tyranno (etfi et is aequae atque *Aeschines* γραμματικὸς fuisse in *Leptinea* dicitur) vt absurdam et iusto elatiorem expunxit. Locus hic scriptoribus exemplo fit, ne quasuis suas cogitationes nimis exoculentur: sed aliorum etiam iudicia consulant. WOLFIVS.

Ibid. 9. τὸ θηρίον] *bellua vos est hortata.* Quod parum credo esse fideliter verbum. παρεκκελεύσαθ' ὑμῶν [*Demosthenes*] φυλάξααθ' τὸ θηρίον, *Aeschinem* videlicet. Notum est illud *Aeschinis* in exilio, ad *Rhodium*, Quid si ἡκούσατε ὑμεῖς τὸ θηρίον ἐκείνου; et hoc fortasse errorem *Wolfii* peperit, proinde vti *Demostheni*, tanquam cognomen, adhaeserat. Sed huiusmodi ὑποκορισμῶς ab iis hominibus hinc inde familiariter frequentabantur. Vid. p. 246. l. 6. TAYLOR.

Ibid. 10. ἱερείας] Corrige ΙΜΕΡΑΙΑΣ iuxta consilium *Scholiastae*, et rectum sane, siqua *Timaeo* ibi adducto fides, et *Valerio Maximo* modo citato. TAYLOR.

Ibid. 11. ἰφθίμησέ μιν ταῖς διαβολαῖς] Arguit inconstantiam accusatoris, qua leuatur auctoritas: qui eiusdem facinoris et *Aeschinem* et *Philippum* criminetur. Si igitur arma *Philippi* *Phocensis* deleuerunt, *Aeschines* non deleuit. Hoc ar-

gumentum quam futile sit, apparet. Potuerunt enim *Aeschinis* Orationes et arma *Philippi* mutuas operas tradere. Nam alioqui etiam proditores excusati erunt. Nec enim ipsi suis manibus euerunt vrbes, sed euerforibus aditum parant, atque adiumento sunt. Negat itaque *Demosthenes*, *Philippi* arma sine *Philocratis* et *Aeschinis* prodicione valitura. WOLFIVS.

Ibid. 13. τοῖς Φ.] τοῖς ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ cum Cod. *Bern.* Modo melius, πρὸς ΔΗ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ. TAYLOR.

Ibid. 14. ἀνθρώπου] F. Τ'ΑΝΘΡΩΠΟΥ. MARKLAND. Vide ad pag. 247. l. 5.

Ibid. 15. ἢ δ' οἶμαι] ἴθι δ' ἡγῶμαι *Reg.* 3. Quod arbitror non esse pro varietate lectionis, sed a scholio alicunde profectum. TAYLOR.

Ibid. 16. σαφιστάτης — καὶ γινώσκων] Obseruanda superlatiui et positiuorum Graecis frequentior quam Latinis coniunctio. Etfi fieri potest, vt librarius γινώσκων, imposita nota, pro γινώσκωτάτης scripserit. Sic et διακρίων pro διακρίωτάτης. WOLFIVS.

Ibid. antepen. τῆς αἰρέσεως τῆς περ.] ὅτι οἱ δίκαιοι περισσεύουσιν ἡρώδῃ, vt postea dicit. WOLFIVS.

Ibid. penult. μαθήσειθε] Vel ΜΑΘΗΣΕΘΑΙ, quod mihi potius adlubet. ἰγὰρ sc. διυπόσους ἐπιπύ, et vos [poteritis nempe] μαθήσεσθε. TAYLOR.

Ibid. vlt. οἶμαι] οἶμαι SCALIGER. Si quaeras, qua mente, aut quo discrimine, consulas *T. Magistrum*, et quae nos commentamur ad *Tm.* IIIⁱⁱⁱ. p. 302. l. 7. TAYLOR.

Pag. 243. l. 3. διαλίσσασθ' πρὸς ὑμᾶς] Sc. τὸν πόλεμον τὸν ὑπὲρ Αμφιπόλειως. WOLFIVS.

Ibid. καὶ τὴν εἰρήνην] Τὴν ex superuacuo additur. Nec enim pax facta erat, sed facienda. Sic etiam dicunt, τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, cum non de certo quodam ocio, sed in genere loquuntur. Adparet igitur, audacis esse eos, qui propter articulum vel additum vel omisum, siue ab ipso Auctore, siue incuria librarii, nescio quas leges promulgant. WOLFIVS. Infra, 245. 9. cum vulgati habeant simpliciter εἰς εἰρήνης, Cod. *Bern.* εἰς ΤΗΣ εἰρήνης. TAYLOR.

Ibid. 5. σπονδαῖς] In quibus ad Olympiorum ludorum spectaculum Graecis omnibus proficisci tutum erat. BRODAEVS.

Ibid. 6. περισσεύτην αὐτῷ] Malim ΑΥΤΟΝ vel ΑΥΤΟΝ. Nisi forte rectius sit, περισσεύτην αὐτῷ πρὸς Φίλιππον ΠΡΟΣΕΛΕΞΘΑΙ, vt sibi legatum ad *Philippum* ituro adiungeretis. Et paulo post

[l. 8.] *προσείλεδ' αὐτῷ, lego, ΠΡΟΣΕΙΛΕΣΘ' αὐτῷ, vna cum eo legatum creastis Ctesiphontem, vt ex argumento Demosthenicae Orationis adparet. V. Ei Ctesiphontem legatum delegistis. WOLFIVS.*

Ibid. *διερχέσθαι τινίς, περισσεύτην ΑΥΤΟΝ πρὸς Φίλιππον ἐλάττω. H, περισσεύτην αὐτῷ πρὸς Φίλιππον ΠΡΟΣΕΛΕΣΘΑΙ. STEPHANVS.*

Ibid. ΑΥΤΩΝΙ, et ΠΡΟΣΕΛΕΣΘΑΙ. Vt mox l. 8. *προσείλεδ' αὐτῷ Κτησιφῶντα περισσεύτην. Nisi pro αὐτῷ scribendum sit ΑΥΤΟΝ, vt in argumento Orationis Demosthenicae ἀπὸ παραπρεσβείας. Sed video Stephanum haec fere occupasse. MARKLAND.*

Ibid. Simplicior multo est ea medicina, quae commendat *περισεύτην ΑΥΤΟΝ* — *ἐλάττωαι. Et in eo est MS. Reg. 2. Deinde l. 8. omnino ΠΡΟΣΕΙΛΕΣΘ', cum Wolfio et Cod. Bern. Nihil agit Scaliger, cum praefert προσείλεδ' ΑΥΤΩΝ Κτησιφῶντα. TAYLOR.*

Ibid. Wolfius, *vt se legatum ad Philippum decerneretis. Immo, vt legatum, qui eius causam ageret, ad Philippum decerneretis. IVRIN.*

Ibid. 8. Wolfius, *legatum ei adiunxistis Ctesiphontem, quasi vterque missus sit legatus, Phryno et Ctesiphono. Sed ex sequentibus liquet solum fuisse missum Ctesiphontem. Solus quippe renunciat legationem, solus commemorat humanitatem Philippi, et solus laudatur a populo. Vertendum itaque legatum ei decreuistis Ctesiphontem. IVRIN.*

Ibid. 13. *καὶ τῷ δήμῳ σφόδρα ἀποδεξαμένον] καὶ τῷ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥ ἀποδεξαμένον Reg. 3. Quod pensitare, si velis, possis. Ego pro nihilo habeo. Vid. infra, 232. 16. TAYLOR.*

Ibid. vlt. *Λυκῖον κ. τ. λ.] nomine Lycini accusationem inscripserunt. Lycinus nomen suum duntaxat illis commodauit, cum ipsi causam agerent. WOLFIVS.*

Ibid. *ἐγχαψάμενοι] ΕΠΙΓΡΑΨΑΜΕΝΟΙ. Mor. TAYLOR.*

Pag. 244. l. 5. *καὶ τὸ τελευταῖον] Pro quo alias dicunt, τελευτῶν. WOLFIVS.*

Ibid. 8. *ἐγκατέλειψαν] ἐν τῷ Ολύμπῳ ἐλήφθησαν ὑπὸ Φιλίππου. WOLFIVS. ΕΓΚΑΤΕΛΕΙΦΘΗΣΑΝ Coisl.*

Ibid. 9. *Ἐδράτω] ΕΥΗΡΑΤΟΣ, Mead. Sed rescribendum fortasse ΕΥΚΡΑΤΗΣ. mox ΕΥΠΟΜΒΙΧΟΥ cum Cod. eod. TAYLOR.*

Ibid. 10. *ἐκτεταγμένον] — ἐδίδοιτο] Supplices orarunt. Supplicationis ceremonia requirenda*

est, siue ramum oliuae praetenderint, aut etiam humi deflexerint, siue alia ratione fuerint vsi. WOLFIVS.

Ibid. 11. *παρελθόντες δ' αὐτοῖς] Malim παρελθόντες δ' ΑΥΤΟΙΣ συνηγέρου. WOLFIVS. Ita etiam Codd. Regg. Et recte quidem, vti et ego edidi. Origo mendi satis patet. TAYLOR.*

Ibid. 14. *φιλανθρωπία] Passiue capi videtur, διότι φιλεῖν τὴν τέχνην οἱ ἄνθρωποι, διότι κίχαρισμένη ἐστίν. WOLFIVS. ΦΙΑΙΑΝ Mor. et Mead. sed infeliciēter.*

Ibid. 15. *διὰ τινος ἀσχολίας] S. ἑαυτῷ, ἢ ἰδίας. Pro ἱεροκλῆς et ἱεροκλῆς lego ΣΤΡΑΤΟΚΛΗΣ et ΣΤΡΑΤΟΚΛΕΟΥΣ. Et [245. 10.] χειροτονουμένων δέ. WOLFIVS.*

Ibid. 16. *Στρατοκλῆς] πρ. γε. ἱατροκλῆς. καὶ, ὀλίγῳ ὕστερον, ἱατροκλῆς. Στρατοκλῆς δέ ἐστι μικρῶν πρὸς τὸν. STEPH. Cum Aldinis exemplaribus legunt Codd. Reg. 2. Coisl. et Mead. TAYLOR.*

Ibid. penult. *παρὰ τῷ Φιλίππῳ] S. ἀπὸ Φιλίππου. Quae orationes, vt ex Philippo auditaе, renunciabantur. WOLFIVS.*

Pag. 245. l. 1. *ἀνακαλέσασθαι] reuocandi Wolfius: Minime, sed compellendi simpliciter, accersendi. TAYLOR.*

Ibid. 9. *Φίλιππον — Φιλίππου — Φιλίππου] F. οἵτινες διελέγοντο ΑΥΤΩΙ ἀπὸ ἐξήνης, καὶ τῶν κοινῶν ξυμφερόντων. Cetera credo esse e margine. Quis enim vnum vocabulum adeo ingeminarēt, vti impressi dederunt? TAYLOR.*

Ibid. 10. *χειροτονουμένων] [vt Aldus] Emenda ΧΕΙΡΟΤΟΝΟΥΜΕΝΩΝ. BRODAEVS.*

Ibid. 11. *προεβλήθη] Designatus, nominatus sum. WOLFIVS.*

Ibid. 12. *ὑπὸ τῷ Φ] ὑπ' ΑΥΤΟΥ Φιλοκράτης Cod. Bern. cum duobus Regiis. TAYLOR.*

Ibid. 14. *γράφει] Puto ΓΡΑΦΕΙΝ. IVRIN.*

Ibid. *ἢ αὐτῶν] Muleta illa quae fuit? Nunquid, vt mercatores pro tabernis soluunt, ita ille pro facultate exercendae artis suae? vt sit ἡ ζημία, τὸ ἐκινούμενον καὶ καταβαλλόμενον ἀργύριον τῇ πόλει? An deliquerat aliquid? vt ἀγνοεῖσθαι ἰδεῖ non de histrionica, sed de causae dictione intelligatur? Sed quid haec ad nos? WOLFIVS. Nonnihil de ista difficultate Scholiastes.*

Ibid. 16. *παραλήσονται] Wolfius edidit ΠΑΠΑΙΤΗΣΩΝΤΑΙ. Sed de ea re iudicium suum aut mentem non interponit. TAYLOR.*

Ibid. 17. *τὴν ἐκμαρτυρίαν] τὴν τῷ ἀπέναντον μαρτυρίαν.*

μαρτυρίαν. *Absentis testimonium.* Commigrarat enim Athenis in Macedoniam, vt ex oratione *Demosthenis Chersoneftana* cognouimus. WOLFIVS.

Ibid. antepen. καὶ κάλει] S. ὑπερίτα, ἡ γραμματεὺς. Ministrum publicum alloquitur. WOLFIVS.

Ibid. ἐξεμαρτύρησαν] [Ita enim *Aldus*] Lego ΕΞΕΜΑΡΤΥΡΗΣΕΝ. S. ὁ Ἀριστοδῆμος. *Voca eos, qui absentem eum testificantem coram audierunt, et nunc testimonium ex eo auditum recitabunt.* WOLFIVS.

Ibid. penult. τὰς δωρεὰς Ἀριστοδήμου] Quae dona illa fuerunt? Vtrum coronae? an inuitationes in Prytaneum? WOLFIVS.

Ibid. vlt. ΨΗΦΙΣΜΑ] ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ potius, vt supra l. 17. MARKLAND.

Pag. 246. l. 1. ΕΚΜΑΡΤΥΡΙΑ] Supra, singulari numero, ἀνάγνωθι τὴν ἐμαρτυρίαν. In scriptum igitur relatum fuit *Aristodemi* testimonium, et qui id audierant, coram etiam sunt testificati viua voce. WOLFIVS.

Ibid. ὕστατις] Sicut dicunt, ἐπίσταθαί τι πρᾶγμα, instituere, et quasi exordiri *negocium*. V. *Prima omnium rerum institutio.* WOLFIVS.

Ibid. 3. ἀλλὰ τὴς μετ' ἡμῶν] sed a conuictoribus meis. Omisit hoc *Wolfius* in versione. IVRIN.

Ibid. 5. ἱατροκλία] ἱατροκλία τὸν Πασιφῶντα infra p. 284. l. 6. quas voces opinor hic deesse. MARKLAND.

Ibid. παρακλιθεὶς] ΠΑΡΑΚΛΕΥΕΣΘΑΙ. MSti Bern. et Mead. TAYLOR.

Ibid. 6. φυλάξωμιν] Ita dedit *Wolfius*. Editio *Aldi Stephani* que ΦΥΛΑΞΟΜΕΝ. Et MSti quoque. TAYLOR.

Ibid. 10. ἔκ ἐν τοιούτοις, οἶμαι,] Videtur addendum τοιούτοις MONON, οἶμαι. Et [l. 12.] ὅς, διασκοπέντων ἡμῶν ὃ, τι χρὴ λέγειν ἡμᾶς, ἢ συμπερίστων, coniunge, ἡμῶν ἢ συμπερίστων διασκοπέντων. WOLFIVS.

Ibid. μόνον] Ridicule istud suffectum a *Wolffo*, ἐν τοιούτοις MONON. Si hominis mentem rite intelligo, credidit id esse dictum: *Tantum ab-eramus ab iis Orationibus, ut* —. Quo animo reponere erat melius, ἢ MONON ΟΥΚ ἐν τοιούτοις. Id autem nihili est. Consultius erat tentasse vocem οἶμαι, si qua felicitate potuit. Nam in nostris quam plurimis, videlicet, Bern. *Parisiensibus* omnibus, et *Meadiano*, ἔκ ἐν τοιούτοις ΗΜΕΝ λόγους οἱ συμπερίστων. TAYLOR.

Ibid. 11. οἱ συμπερίστων] ἦσαν subaud. BRODAEVUS.

Ibid. 13. διασκοπέντων ὑμῶν] [*Ald.*] Restitue ΗΜΩΝ et [l. 14.] ΚΙΜΩΝΟΣ. BRODAEVUS.

Ibid. τῶν συμπερίστων] Videtur mihi glossa olim fuisse. Porro quoque rotundius erit non paulo, si deleamus etiam ἡμᾶς, Sc. ὅς, διασκοπέντων ἡμῶν, ὃ, τι χρὴ λέγειν — TAYLOR.

Ibid. 14. Κίμων] ΚΙΜΩΝΟΣ lege, ex argumento *Demosthenicae* Orationis. WOLFIVS.

Ibid. ΚΙΜΩΝΟΣ etiam Codd. Steph. Bern. Mead. Coisl. et Reg. 2. TAYLOR.

Ibid. 15. πηγὰς δὲ δὴ] Puto scripsisse Oratorem πηγὰς ΝΗ ΔΙΑ κ. τ. λ. IVRIN.

Ibid. δι'] Delendum iuxta versionem *Wolffii*, πηγὰς δὲ λόγων — ἔχον ἱπποσύλλητο, *Demosthenes* sc. TAYLOR.

Ibid. antepen. ὀλοσχοῖν ἀρόχων] Itaque confuturum marisco sicco os *Philippi*. Σχοῖν et σχοῖνός etiam funis est. Quid si ὀλοσχοῖν ΒΡΟΧΩΙ, laqueo ex integro fune confecto? Vtunque sit, factis apparet dici ἀντὶ τοῦ φημὶ καὶ ἐπιτομίζειν. V. os *Philippi* arido iuncto futurus. Σχοῖν, inquit *Phavorinus*, est plantae genus, e quo sportulas contextunt: ὀλοσχοῖν igitur, quod integro iuncto constat. Se confuturum ei os laqueo amplissimo, qui totum os tegat, facultate loquendi adempta. Si ἀρόχων placet, interpretare, sicco iuncto. Sed quid ficitas ad suendum faciat, e sartoribus requirendum est. Ego enim me facile patior ignorare. WOLFIVS.

Ibid. *Erasmi Chiliades* in prouerbiis, Iuncto sicco et ὀλοσχοῖν. BRODAEVUS.

Ibid. De hoc loco et locutione praeter σχοῖν, nostrum consulendus in primis est *H. Steph. Thes. Gr.* T. III. col. 1203. Addit autem ἀρόχων, inquit ille, vt rei facilitatem ostendat: nimirum, se nullo negotio obturaturum et obsuturum os *Philippo*: nam solent madesieri iunci, quum ad funis, stercas, aut alia eiusmodi nectenda assumuntur. ὀλοσχοῖν porro occurrit apud *Dioscoridem*, *Plinium*, *Laert.* in *Aristippo* §. 81. *Plutarch.* de *Solert. Animal.* Vbi autem scripsit *Moschop.* π. σχιδῶν pag. 208. ὀλοσχοῖνος. Τρία ἰδιῶτα φασὶ ἔξινον. ὃ δὲ τρίτον τῶ μεγέθει καὶ ὑπόστασις διαφέρειν, ὀλοσχοῖνος λέγεται, male descripsit verba *Theophrasti*, qui haec tradiderat de *holoschoeno*: vt liquet ex *Harpocrate*, cuius Codex *Cantabrigiensis*, eodem quo *Moschopulus*, errore irretitur. TAYLOR.

Ibid. καὶ ἀδίδεα] Καὶ ἀδίδεα τὴς φύγοντας est,

est, *recipere exsules*, et in patriam redire pati. Leosthenem autem hunc per calumniatores in exsilium actum, post Callistratum Aphidnaeum, omnium fuisse eloquentissimum, supra affirmat: alium, ut existimo, ab illo, qui Antipatrum post Alexandri obitum Lamiae obsedit. WOLFIVS.

Ibid. vlt. ὡς τάχιστα ἤκομεν ΕΙΣ Μακεδονίαν lego. WOLFIVS. Ita Bern. et Mead.

Pag. 247. l. 4. ἐπειδὴ δ' εἰσεκλήθημεν] ΕΚΕΙΣΕ ΗΛΘΟΜΕΝ. WOLFIVS.

Ibid. ἐπειδὴ δ' — ἀκούσατε δὲ] Interiecta est prolixissima Parenthesis, ac potius Hyperbaton, καὶ τότε ἤδη σφόδρα ὡςque ad ἀκούσατε. Adparet *Aeschinē* et metu et ira aestuantem turbasse compositionem, quam mutare non fuit, ut opinor, fidelis interpretis. Quod quidem facile potuissē.

Ibid. Μετὰ τὸ εἰσεκλήθημεν τινὲς τὸ τῆς παρθεσίως σημείον τιθείασιν, ἕως τῷ ἀκούσατε [l. 17.] STEPHANVS. *Wolfium* intelligit, qui per istud τινὲς ubique fere apud eum designatur.

Ibid. 5. ἀνθρώπου] F. T'ANΘΡΩΠΟΥ. ut *Demosth. c. Aristocrat.* pag. 312. l. 6. διωρῆσαι τὸν τρέπον T'ANΘΡΩΠΟΥ. MARKLAND.

Ibid. 7. εἰδὲ] F. ΟΥΔ ΑΝ. MARKLAND. Atque id Bern. habet disertissime.

Ibid. 9. δὲ φησι] Scilicet Δημοδίνης, ad quem pertinet id quod sequitur, ἐκ ὧν ἐπιχώριον — εἰδ' ἐγγιγνὲς ἡμῶν. Ut sententia sit, *Demosthenem*, quamquam barbarum, tamen loqui humaniter, cum immaniter faciat, et vita eius cum oratione pugnet. Alioqui legerem ΦΑΣΙ ΔΕΙΝ. Apud *Demosthenē Aeschines* sic exprobrat, πῶ δ' ἄλλης; πῶ τράπεζα; Cui reprehensionem *Demosthenes* opponit haec quae recitat *Aeschines*, eludendo per conuicium acuta sane publicae priuataeque mensae comparatione. WOLFIVS.

Ibid. 10. εἰδ' ἐγγιγνὲς ἡμῶν] εἰδὲ ΣΥΓΓΕΝΗΕ ΥΜΙΝ MS. Mead. Quod postremum amplector. TAYLOR.

Ibid. 11. μὴδ' ἡμῶν] lege ΥΜΩΝ. BRODAEVS.

Ibid. ἐλευθεροί] M. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΙ WOLFIVS. Ita Coisl. et Mead.

Ibid. 15. ἀπρακτοῦ] [Ita enim dedit *Aldus* in sua impressione] ΑΝΠΑΤΟΝ lego a πωπράσκω, cuius nulla pars corporis vendita non est. Ut exprobrat ei et adolescentiam impuram, et auariciae sordis. WOLFIVS.

Ibid. ἀπρακτοῦ] Mallem ΑΝΠΑΤΟΝ, ut etiam cuiuslibet ore, precio morigeretur. Theo Sophista:

ὡς Αἰσχίνης εἰς ἀρξήτοποσίαν τὸν Δημοδίνην διαβάλλον φησὶν αὐτὸν μὴ καθαριῖν τὸ σόμα, μὴδ' ὅθιν τὴν φωνὴν προΐσαι. BRODAEVS.

Ibid. περ. γε. ἀπρακτοῦ. Οὕτως ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους [voluit dicere Τιμάρχου. Vid. pag. 52. l. vlt.] πρᾶξιν ἀπὲρ τῷ πρᾶσιν. STEPHANVS.

Ibid. Vide infra 270. 16. μὴ καθαριῖν τὸ σόματι, μὴδ' ὅθιν τὴν φωνὴν ἀφίησιν. Adde *Nostrum c. Timarch.* 18. 7. *Laert.* in prol. de Orpheo. *Sueton. Jul.* §. 22. *Gell.* I. 5. *Theonem Progymn.* pag. 26. *Brod. Miscell.* II. 21. *Magii Miscell.* II. 20. *Meursii Critic.* *Arnob.* II. 12. TAYLOR.

Ibid. antepen. τὸ μέγα ὄφελος] *Magnum illud Reip. bonum, praesidium, adiumentum.* Εἰρωνεία est vel puero nota. WOLFIVS.

Pag. 248. l. 4. καὶ καθήκον] Τὸ ΚΑΙ malim abesse. Alioqui erit ἀναληκτότερον. WOLFIVS.

Ibid. Aliter Cod. Mead. qui posterius ΚΑΙ excludit. ἐπειδὴ οἱ περισσύτεροι — ἐξήκισαν, ΚΑΙ καθήκον εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος, τὰ μὲν καθ' ἕκαστα et deinceps. TAYLOR.

Ibid. 14. αὐτοῖς] ὑπὸ τῶν δοκέων ΑΥΤΗΣ εἶναι φίλων lego. WOLFIVS Similiter Mead. Regg. 1. 3. 4. Istud vero αὐτοῖς non cum *Wolfio* protinus improbo. Corrige ergo eius versionem, quos amicos illis esse putabat: pueris scilicet. Ecce enim. Pergit orator, Πανσανίου ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ΑΥΤΩΝ κατιόντος. TAYLOR.

Ibid. 15. Πανσανίου δὲ] Orator hoc loco nobis historiographi munus praestat, cum hoc apud alium, quod sciam, non legatur. WOLFIVS.

Pag. 249. l. 5. Εὐρυδίκη ἡ μήτηρ ἡ σὴ lego. [Nam *Aldus* mendosissime μητρεῖς] Mala bestia fuit, insidiata genero et marito, tandem Alexandrum et Perdiccam filios per insidias interficiendos curauit. WOLFIVS.

Ibid. οἱ παρόντες πάντες] οἱ παραγινόμενοι τότε. Notetur verborum et participiorum defectiuorum multiplex usus, ὁ παρὼν, qui adest, aderat, adfuit, adfuerat, et subiunctiuo qui adfit, adfesset, adfuerit, adfuisse, etc. WOLFIVS.

Ibid. 9. υἱὸν ποιήσασί σε] S. Ἰφικράτην. Et quo pacto adoptauit alium, cum tris filios haberet? Et cur ille non adiit hereditatem? WOLFIVS.

Ibid. 11. φίλων] Fortasse ΦΙΛΩΙ. BRODAEVS. Ita Coisl. Reg. 2. et Mead.

Ibid. 15. καὶ μετὰ ταῦτα εἶπον] τῷ Καλλισθένι, opinor, potius quam contra Philippum. WOLFIVS.

Ibid. Πτολεμαῖον] Ptolemaeus ille erat, qui Alorites dicebatur, et, Amynta R. necato, regnum

gnum Macedoniae occupauerat, et postea a Perdicca necatus est. Vid. *Diodor.* l. XVI. et *Plutarchum* in *Pelopida*. PALMER.

Ibid. penult. καλαγάς] Lege ΚΑΤΑΣΤΑΘΕΙΣ. PALMER.

Pag. 250. l. 1. φιλαθροπίας λίγων] Videfis annon praestet quod habent Codd. *Parisienses* cum *Meadiano*, τὴν ὑμῖν τιαν, ἡδικημένων ὅμως, ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΝ ΔΙΕΞΗΙΕΙΝ, ΔΕΤΩΝ ὅτι κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. 6. καὶ πάλιν κ. τ. λ.] F. καὶ πάλιν ἐκ ὧνων κατ' αὐτὴν λέγειν ΦΙΛΙΠΠΟΥ, ἐπιβιμῶν ὅτι etc. MARKLAND.

Ibid. 7. ὅτι τὴν ἰκδοχὴν etc.] ὅτι διεδίξατο τὸν πόλεμον. Hoc malo, quam ἀγαμύνειν ἢ προσδοκᾶν πόλεμον. Et si *Phaenonius* ἰκδοχὴν etiam ἀγαμύνειν καὶ προσδοκᾶν interpretatur. WOLFIVS.

Ibid. 9. παρὶχόμην] Arridet ΠΑΡΕΣΧΟΜΗΝ. BRODAEVS.

Ibid. 11. ἐνία ὁδῶν] τουτέστιν Ἀμφιπόλει, quae prius ita vocabatur. BRODAEVS.

Ibid. 12. φερὴν ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβὴν τὴν χώραν ΤΑΥΤΗΝ lego. Et ὡς ΕΝΕΔΕΧΕΤΟ, [Nam *Aldus* ἰδιχίλο] αὐτὴ τῷ, ὡς οἶόν τι ἦν. WOLFIVS.

Ibid. γυναικὶ] *Phyllidi*. Tzetzes in *Lycophronem*: Ἀκάμας δὲ βουλόμενος ἰλθὶν εἰς τὴν πατρίδα, πολλὰ διεθείς περὶ Φυλλίδος, et reliqua. *Ovidius* Demophontem Acamantis fratrem Phyllidem dilexisse tradit. BRODAEVS.

Ibid. ταύτην cum *Wolffio* Codd. Regii tres. Vulgo αὐτὴν. TAYLOR.

Ibid. 15. τῶτων ἐπιμνήσθην] Sententia postulat ΕΠΙΜΝΗΣΘΗΣΟΜΑΙ, futurum. WOLFIVS.

Ibid. Certe ἐπιμνήσθην, quae est *Stephani* lectio, et Codd. consensu approbata, non erat reiicienda, uti liquet ex tenore loci, ΠΑΡΕΣΧΟΜΗΝ 251. 2. ἴφην 251. 4. TAYLOR.

Ibid. antepen. κύριον ὦν] Significat, opinor, quantum in ipso Amynta fuerit, et in vno illius suffragio situm, restitutam fuisse Atheniensibus Amphipolim: de qua plura adnotaui in *Philippicam Isocratis*. WOLFIVS.

Ibid. ἐψηφίσασθαι] Ex frequentibus patet legendum ΑΠΕΨΗΦΙΣΑΤΟ. PALMER.

Ibid. penult. Ἀμφιπόλιν τὴν Ἀθηναίων] S. ὅσαν. WOLFIVS.

Ibid. συνεκκρίναι — Ἀθηναίους] Opem ferendam Atheniensibus ad urbem expugnandam. Sed in *Epistola*, quae in *Orationes Demosthenis* relata est, qua bellum Atheniensibus indicit, Philippus

Amphipoleos ius argute sibi vendicat. Vt tot est, Amphipoli amissa, *Demosthenes* Philippum se nedomi quidem tuto mansurum existimare adfirmat. Sic autem solent homines, ut ea quae sibi expedire putant, tanquam iustissima defendant: adeo ut *Isocrates* adfirmet, urbis neque iuris, neque foederum, neque vilius rei, nisi utilitatis solius, rationem habere. WOLFIVS.

Ibid. ult. καὶ τὸ τοιοῦτον] Sic ordinanda verba sunt: καὶ τὸ τοιοῦτον δόγμα τῶν Ἑλλήνων, καὶ τὰς ψηφισαμένους παρὶχόμην μάστιγας, ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων. Intelligendi autem testes ii sunt, quorum nomina decreto inscripta legebantur, καὶ αὐτοὶ συνεκδοχὴν, ἢ μίσθοραν, ἢ κατάχρησιν. Testis enim proprie homo est: literae, aliaeue res similitudine quadam testes appellantur, quod idem efficiant quod testes, fidemque narrationi concilient. WOLFIVS.

Ibid. F. ΤΟΥΤΟΥ τὸ κοινὸν δόγμα, huius rei, ut pag. 271 l. 13. καὶ ΤΟΥΤΟΥ τὴν βουλὴν ΜΑΡΤΥΡΑ ὑμῶν ΠΑΡΕΣΟΜΑΙ. Vide et pag. 283. l. 2. MARKLAND.

Pag. 251. l. 4. γιγνωσκόμενον] ΓΕΓΕΝΝΗΜΕΝΟΝ. MARKLAND.

Ibid. 5. ἢ δ' ἀποτιποῖ, [ita enim, si per operas typographicas licuisset, edidisse fas erat] Totus hic locus obscuritate laborat, neque multum ab Interprete iuuatur. Sententia videtur esse huiusmodi: sc. Cum urbem Amphipolim tibi vindicas, vi et armis expugnatam, recte vindicas, modo cum Atheniensibus bellum gessisses, ad quos sc. ea Civitas pertinet: Nunc vero Tu non nobiscum, sed cum Amphipolitanis, colonis nostris, decertasti. Proinde non illorum habes urbem, iure belli partam, sed Atheniensium; ab Amphipolitanis quidem eripuisti, verum non quod illorum fuerat, sed quod alienam ad ditionem spectabat. Vltimum membrum Orationis Cl. Marklandus ita vertit: Sed si abstulisti Amphipolitas Atheniensibus, non ea etc. TAYLOR.

Ibid. 13. ἔτω δὲ] Rectius, uti *Scaliger* monet, ἔτω ΔΗ. TAYLOR.

Ibid. 15. σκολινδὸν] Ἀσαφὶς recte exponit probus noster Scholiastes. Cum ergo Cod. *Mead.* ἀσαφῆ etiam habeat supra scriptum, similiter per glossa accipio. Tzetzes interea non vocem σκολινδὸν, sed illam alteram, τιθηκὸς (quod non debuit) ista interpretatione donat, *Chil.* XII. 579.

Καὶ ὁ Αἰσχίνης τιθηκὸς τὸ ἀσαφὶς πρὸς λίγην. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. τειρηκός] Malim ΤΕΘΗΚΩΣ. BRODAEVS.

Ibid. κ' μικρὸν προαγαγόν] Scil. τὸν λόγον, ἢ τὸ προοίμιον. Cum orationem humi repentem paulum ad res ipsas perduxisset. WOLFIVS.

Ibid. προαγαγόν] προαγαγὼν ἀνὰ τῶν πραγμάτων ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ Cod. Bern. TAYLOR.

Ibid. 16. διηγορήθη] Aliud scilicet erat, magnanimitatis regis vultum intueri, aliud, eundem Athenis, applaudente vulgo, conuiciis profcindere. Hoc est ἢ θρασυδείλων ζήτορων ingenium, turpe quidem certe et flagitiosum. Quanquam probabile est, Demosthenem non male perorasse, cum Plutarchus scribat, Philippum summo studio eius Orationi respondisse, ceteris autem in rebus, nequaquam pari humanitate ac benignitate erga illum esse usum. Fabula igitur haec Aeschinis ad exagitandum aduersarium et iudices exhilarandos, et ab accusatione abducendos pertinere videtur. WOLFIVS.

Ibid. Saepe id accidit Demostheni, si Plutarcho fides, quem consuli velim in tractatulo, Quomodo quis in virtute etc. TAYLOR.

Ibid. 17. θαρσύνει τι] Humanitatis plena oratio, non tamen abhorrens a faceta derisione, ac ne iniusta quidem. WOLFIVS.

Ibid. antepen. νομίζειν] Π. πλινιάζει τὸ ΝΟΜΙΖΕΙΝ ἢ τὸ ΟΙΕΣΘΑΙ. STEPHANVS.

Pag. 252. l. 1. γειραμμένων] Quasi Demosthenes nihil nisi multo ante compositum domi ac diu meditatū eloqui posset, ex tempore ne verbum quidem. Demosthenes καὶ αὐτὸς Μειδίου. Εγὼ δ' ἐσκίφθαι μὲν, ὡς ἄνδρες Αθηναῖοι, φημί, κ' ἐκ αὐτῆς ἀνεβίην. Confule in eius vita Plutarchum. BRODAEVS.

Ibid. διισφάλη] Γε. ΠΑΡΕΣΦΑΛΗ, Schol. TAYLOR.

Ibid. εἰς ἀναλαβὴν] Ne colligere quidem sese. Οὐδὲ hic non est συναπτικόν, ἀλλ' ἐλαττωματικόν. WOLFIVS.

Ibid. 3. ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν — ἰγνόμεθα] Cum soli effemus et sine arbitris. WOLFIVS.

Ibid. 9. κατὰπεποιημένον] Afflictum, exhaustum aeviannis. WOLFIVS.

Ibid. antepen. εἰδὼν τῶν ἐόντων ἐπιτῶν] τῶν ἰδεχομένων ἢ δυναμένων λέγειν περὶ τῶν πραγμάτων. WOLFIVS.

Ibid. τῶν ἐόντων ἐπιτῶν] quae dicere oportebat. BRODAEVS.

Ibid. vlt. ἀπαλλάξαι] ἀπὸ τῆς ἀπαλλαγῆς τῆς λέγειν. WOLFIVS.

Ibid. εἰς ὑπὲρ ἐνός] Aliter Plutarchus, τὸν Φίλιππον μετὰ πλείους ἐπιμελείας ἀνείπειν περὶ τὸν Δημοσθένους λόγον. WOLFIVS.

Pag. 253. l. 1. ἀγχόνη] ἀγχόνῃ Codd. Mor. et Mead. retracto accentu in vltimam syllabam. Similia tradunt magistri. Ad illa Aristophanis Acharn. 125.

— Ταῦτα δὲτ' ἐκ ἀγχόνῃ;

haec habet Scholiastes vetus: Ἡ διαφορὰ τῶν ἐόντων ἐν τῷ τόνῳ. ὁ ζυγὸς μὲν γὰρ, τὸ εἶδος τῶν πάθους· βαρυτόνως δὲ, τὸ σχοινοῦν κ' ὁ βρόχος. Quae solidissime refutat H. Steph. Thes. Gr. T. I. col. 58. vbi huic Aeschinis loco nonnullam lucem immittit. TAYLOR.

Ibid. 4. διαφορὰς] Vnus e Codd. Regiis addit ANTI ΕΙΡΗΝΗΣ: Et omnes pariter cum Meadiano habent, loco τῶ, αἰτίου, ΕΚ ΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙΟΥ. TAYLOR.

Ibid. διέπειν αὐτῶν] excidisset ei, ademptum esset. WOLFIVS.

Ibid. 6. ἐπὶ ξενίᾳ] Vide annon praestat ἐπὶ ΞΕΝΙΑ? vt Cod. Mead. Ita infra 298. l. Εκλήθη μὲν ἢ ΕΠΙ ΤΑ ΞΕΝΙΑ μὲν ἢ συμπίσσειν. Et mecum sentit Stephanus in Thesouro. Corrige pariter Jul. Pollucem Lib. VIII. cap. XI. §. 138, qui hoc mendō laborat. Video tamen haec non placere Brodaeo, qui ex aduersum stat, ἐπὶ ΞΕΝΙΑΙ, inquit ille, non ΞΕΝΙΑ. Diodorus enim L. 13. ἀπαντας τὰς ξένας καλεῖ ἐπὶ ΞΕΝΙΑΙ. TAYLOR.

Ibid. 8. ὅτι μὲν ἢ ποθ' ὁ κίρκωψ etc.] Κίρκωψ, πονηροί, πύθηκοι, παύργοι. Notum est Proverbium, Κίρκωψ. V. Caudatus, pollen, versipellis. Παλιμολογία, ἐν μεταβολῇ γνώμη, παλιμολογία, ἀδίκαιος, ἀπίστος, ἀδόκιμος, ἀνελύθητος. ἐναντιόλογος, ἐναντιογνώμων, τρέπτωτος, παρὰ τὸ πάλιν βάλλω. WOLFIVS.

Ibid. 9. παιπάλημα] Παιπάλῃ, τὸ λιπομυρία τῶ ἀλύτῳ, πανουργον, ποικίλον ἐν κακίᾳ, πολλάς ἐκτροπὰς κ' διόδους ἔχον, nequam. Plutarchus citat Iambicum trimetrum

Ω ΠΑΙΠΑΛΗΜΑ λυγρὸς αἰολώτερον.

[Certe in Sermonē de Poetis audiendis scribitur

Ω ΜΗΧΑΝΗΜΑ λυγρὸς αἰολώτερον.]

Non ignorauit utique Aeschines ipsorum verborum vim, sed exemplo Demosthenis edoctus, ea rectius intellexit, γινόμενον αὐτῷ παθημάτων, μαθημάτων. Ego liberius verti, Quid igitur esset Cereops, aut Vertumnus, aut Chamaeleo, etc; quod com-

commoda verba, quae Graecis responderent, non occurrerant. WOLFIVS.

Ibid.] Haec omnia vafritiae sunt vocabula et summae astutiae; qualia sunt illa apud *Aristoph.* An. 428. quae hic non incommode citari possunt:

XO. Εἰ σοφόν τι καὶ φρενὶ;

ΕΠ. Πικρότατον κίναδος,

Σύφισμα, κύρμα, τρίμμα, ΠΑΙΠΑΛΗΜ' ὄλον.

Bina coniungit *Synefius* in libro de *Providentia*, vt mulierculam quandam crudelius dilacerare posset, quam ΠΑΙΠΑΛΗΜΑ ΚΕΡΚΟΠΕΙΟΝ appellat. Verum haec omnia melius discas a Lexicis, vel a *Scholiate* nostro non inerudito. TAYLOR.

Ibid. 11. διαλαμδάνων] *seducens, scorsim conueniens, per vices adiens.* WOLFIVS.

Ibid. 12. ἔρανον συστήσω] *Curaturum vt ei collecta penderetur.* Etfi fortasse legendum, ἔρανον ΕΙΣΟΙΣΕΙΝ, aut ΣΥΝΕΙΣΟΙΣΕΙΝ. V. *collectam constituturum.* WOLFIVS.

Ibid. καὶ βοηθήσω τοῖς ἰδίοις] *ex τῶν ἰδίων.* Est enim δότικὴ ἐργασίη, ὅχι δὲ μεταληπτική. WOLFIVS. Et in ea fere mente est BRODAEVS.

Ibid. et de suo laturum] Hoc fuisset *ex τῶν ἰδίων.* Vertendum, *rebus eius priuatis, rei familiaris.* MARKLAND.

Ibid. 15. ἢ τοῖς ἱπταίοις] ἢ EN τοῖς ἱπταίοις Codd. Regg. 1. et 3. vt pulchre diuinauerat Cl. *Marklandus* restituendum esse. TAYLOR.

Pag. 254. l. 3. Σίσυφος] *Brodaeus* in quodam loco ad *Antholog.* in literatorem quendam inuehitur, qui, hoc scommate non intellecto, Σίσυφος in σύμφηφος mutatum voluit. Illud est coniectare! TAYLOR.

Ibid. 6. ἀναισθήτως κ. τ. λ.] *ἢ αἰσθημένων, ὅδὲ καταλαβόντων τὴν διάνοιαν ὅτ' αὐτὸ λεγόμενον.* WOLFIVS.

Ibid. 8. ταῦτ' ἐρεῖ] Vtrum ταῦτα, an ταῦτά? Haec, quae de Amphipoli dixerit *Demosthenes*, an eadem? WOLFIVS.

Ibid. Responsum feret Vir doctissimus, si confullet 253. 17. et 254. 1. TAYLOR.

Ibid. 13. ἡμῖν] Non infcitum admodum est, quod voluit *SCALIGER*, παρ' ΗΜΩΝ. Omnes tamen fere libri nostri *Coffl. Regg.* 1. 2. 3. *Mead.* παρ' ΥΜΙΝ. Atque ita olim coniecerat *Marklandus.* TAYLOR. τινὲς διορθῶσι, παρ' ΥΜΙΝ. STEPHANVS. παρ' Υ' ΜΙΝ. BRODAEVS.

Ibid. vlt. θιάσαθε] Lego ΘΕΑΣΕΣΘΕ, vt *δυήσιθε.* WOLFIVS. BRODAEVS.

Ibid. Vnde STEPHANVS d. τ. ΘΕΑΣΕΣΘΕ, ὡς ἴπτι, ΔΥΝΗΣΕΣΘΕ. Sed legendum potius ΘΕΑΣΕΣΘΑΙ, vti dudum correxeram, et habet Cod. Bern. qui etiam ΔΥΝΗΣΕΣΘΑΙ exhibet, verum non pari felicitate. TAYLOR.

Ibid. ΘΕΑΣΑΣΘΑΙ, (vt ΣΩΣΑΙ) si ita ferant Codd. MARKLAND.

Pag. 255. l. 4. Ἐρίαν — βυλαίαν] Erat enim in Senatu Vestae Ara. *Xenoph. Hellenic.* ζ. et *Diodor.* 18. Quod *Antipho* περὶ τῶν Χερνυτῶν. Καὶ εἰσιόσεις τὸ βυλαιυτήριον, καὶ ἐν αὐτῷ βυλαιυτήριον Διὸς Βουλαίαν καὶ Ἀθηνᾶς Βυλαίας ἱερὸν ἔστι. BRODAEVS.

Ibid. 6. καὶ τῇ πύρρι λίθοις] Videtur addendum ΠΡΑΤΤΟΝΤΕΣ ΤΕ ἔλίσσους. WOLFIVS. Istud καὶ in impressis ante πύρρι λίθοις, non est necessarium, et deleuit MARKLANDVS.

Ibid. 9. ἡμᾶς] Π. ΗΜΩΝ, ἵνα φέρηται πρὸς τὸ, ἔκαστον. H δὲ γραφὴν ΥΜΑΣ. STEPHANVS.

Ibid. θάλλῃ στεφάνῳ] *Ἐπὶ μόνῃ ἱλαίᾳ ἰδιάζουσι τῇ λίξιν.* Corona de sacra Minervae olea. Qui honos Athenis insignis habebatur. WOLFIVS.

Ibid. 13. ΨΗΦΙΣΜΑ ΒΟΥΛΗΣ] s. c. DEMOSTHENE REFERENTE, vel, IN SENTENTIAM DEMOSTHENIS FACTVM. WOLFIVS.

Ibid. Sufficit habere ΨΗΦΙΣΜΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Cetera sunt scioli et literatoris. TAYLOR.

Ibid. 17. αὐτῷ συγκαίμενος] Tὸ αὐτῷ redundare videtur, aut legendum, ΚΑΙ ΗΜΙΝ, aut ΑΥΤΩΝ. συγκαίμενος autem τὸς ὁμολογημένους, ea quae pepigeramus, pacta et conuenta. WOLFIVS.

Ibid. Sensus ita procedit: *Dixit Caesippo praeter alia, tum ea de quibus conuenerat inter eum et Demosthenem, se apud vos dicturum, scilicet de affabilitate etc.* Errat idem *Wolfius* in interpretando, cum vertit, *item de affabilitate etc.* TAYLOR. ἡμῖν ἐρεῖ placet ΥΜΙΝ. BRODAEVS.

Ibid. antepen. τόποις] [Ita Edit. Ald.] Lego ΠΟΤΟΙΣ: quia alibi dicitur, κάλλις καὶ δινότηας ἰπτιῷ, καὶ τῇ Δία, καὶ ἱκανότηας ΣΥΜΠΙΕΙΝ. WOLFIVS. Et similiter BRODAEVS.

Ibid. περ. γε. τόποις. Αλλὰ λίγισται ἀλλαχῶ, κάλλις καὶ δινότηας ἰπτιῷ, καὶ τῇ Δία, καὶ ἱκανότηας ΣΥΜΠΙΕΙΝ. STEPHANVS.

Ibid. τόποις] πότοις. γε. λόγοις. Cod. Bern. TAYLOR.

Pag. 256. l. 5. τετραεισάμενος — τῷ σχήματι] *Mirabiliter composita vultu et gestu.* Actionem *Demosthenis* fuisse popularem, sed a viris grauibz improbatam, *Plutarcho* auctore didicimus. WOLFIVS.

Ibid.

Ibid. 6. τριψας τὴν κεφαλὴν] Qui scalpunt vno digito caput, notantur vt molles. WOLFIVS. Vid. *Victor. Var. Lect.* VIII. 6.

Ibid. ἐπισήμανόντων] gestientem, vultu et gestu approbantem. WOLFIVS.

Ibid. 9. ὅταν κ. τ. λ.] OT' AN παρῆλθες *Coisl.* TAYLOR.

Ibid. 10. ἀποδιατρέψωσι] διατρέψωσιν ἐν τοῖς παρήγοις, ἢ ἔργων ἀμελήσαντες. WOLFIVS.

Pag. 257. l. 5. μνημονικὸν] Paulo ante de eo dixerat, MNHMONIKOS, κ. διειδὸς εἶναι λέγειν etc. Hic igitur scribendum forte HTEMONIKON κ. λ. λ. Nisi hae octo voces, μνημονικὸν — ἴτεροι, sint ab aliena manu. Vide pag. 278. MARKLAND.

Ibid. 9. βέλομαι] Abest a MS. *Mead.* Et illud sane amplector. Ita quae sequuntur vocem γράψω, erunt quodammodo verba ipsius Psephismatis. Infra 264. 11. ἡσυχάζει γράψαι ψήφισμα κηφισοφῶν, ἐκπλεῖν Ἀντίοχον, κ. ζητεῖν τὸν στρατηγόν. Sc. id ipsum ratum esse voluit, vt nauem solveret Antiochus et Imp. quaereret. Ita 277. 15. ὑπανίγνω τὸ ψήφισμα — σπείσας τῷ κέρει. Iterum ead. pag. l. vlt. ἴτερον ἐπὶ γὰρ ψήφισμα, τὸ περὶ συμμαχίας βεβηύσασθαι τὸν δῆμον. Quod si mihi haec concedas, praecidetur illa *Wolfi* coniectura, quae mox sequitur. TAYLOR.

Ibid. 11. ἔ τὸς πρυτάνεις ἐπειδὴν] [Ita Editt.] Deesse videtur ΚΕΛΕΥΕΙΝ, ἐπειδὴν, etc. vt postea, παραγνώθι δὴ μοι καὶ τὸ τῷ Δημοδίδου ψήφισμα, ἐν ᾧ κελεύει τὸς Πρυτάνεις etc. WOLFIVS.

Ibid. antepen. τὰς μαξιυρίας αὐτῶ [cum Aldo] ΑΥΤΩΝ lege [cum Stephano] WOLFIVS. Ita BRODAEVS..

Ibid. penult. καὶ τὰ ψήφισματα Δημοδίδου] Dele. Nam ea modo citauerat l. 15. Et satis apparet, quo casu hic ingeminarentur. Et notetur porro, has voces ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ, ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ et similis, in MSto *Madiano*, vti et olim pluribus accidisse arbitror, semper minio ad marginem pingi. Diuerfis itaque temporibus se in textum insinuarunt: et hic sane aequo nimium. TAYLOR.

Pag. 258. l. 6. μελετᾷ] *Declamationes meditatur.* WOLFIVS.

Ibid. ΜΑΡΤΥΡΙΑ] ΤΩΝ ΣΥΜΠΡΕΣΒΕΩΝ addit MARKLANDVS.

Ibid. μαξιυρίας] F. ΠΑΤΡΜΑΤΕΙΑΝ. WOLFIVS.

Ibid. Neque μαξιυρίας placet, quod Impressi seruant, neque παραγματείας, quod *Wolfius* hariolatur, a nullo Codice adiutus. Ecquis vero

ferre potest τῶν ΠΡΑΞΕΩΝ ΠΑΤΡΜΑΤΕΙΑΝ? Omnino restitui iubeo ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ ex MSS. *Bern. Mead. Coisl.* et *Reg.* 2. et *Brodae* denique. Eam vtiqve vocem profligauit Librarius, alteramque (μαξιυρίαν nempe) substituit, vtpote recens a simili vocabulo describendo. Modo 257. 16. τὴν τῶν πραγμάτων μὲν Φιλοκράτης ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ. TAYLOR.

Ibid. 8. κ. Φιλοκράτης] F. addendum ΟΥΣΑΝ εὐρήσει. Et [l. 10.] τῶν κατὰ τὴν πορείαν ἡμῶν συμμάχων [quod *Aldus* mendose excuderat] WOLFIVS.

Ibid. εὐρήσει Melius cum *Mead.* et *Coisl.* ΕΥΠΙΣΚΕΤΕ. TAYLOR.

Ibid. 9. παρασχίσθαι] F. ΠΑΡΕΣΧΗΣΘΑΙ. Commodum hoc margini meo adleneram, et *Bern.* cum *Regg.* vno atque altero mihi animum addiderunt. TAYLOR.

Ibid. 15. διειδὸς ἐσχίστλιασι] *Wolfius*, vehementer conquestus est. Potius, in terribilis angustias se coniecit. Quod liquet ex sequentibus, τὸς γὰρ λόγους κ. τ. λ. IVRIN.

Ibid. 17. μεταπεμθίντες] Potius ΜΕΤΑΠΕΜΦΘΕΝΤΑΣ, legatos — a populo accersitos. Ita *Demosth.* in hac ipsa causa 120. penult. ταῦτα ἰσχύλις ἔ ἀναιδὴς ἔτ' ἐτόλμα λέγειν, ἐφεστῶτων ἢ πρίστων, — ἢς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων ΜΕΤΕΠΕΜΨΑΣΘΕ. TAYLOR.

Ibid. antepen. κ. τῆς εἰρήνης] Lego ἵνα κοινῇ κ. πολιορκίῃ, εἰ δέοι — H τῆς εἰρήνης, εἰ τὸτο ἵνα δοκοῖν σύμφερον, μέλιχον. TAYLOR.

Ibid. penult. σύμφερον] Lege ΣΥΜΦΕΡΟΝ. IVRIN. Ita MS. *Mead.* Ita SCALIG.

Ibid. vlt. μεγάλην κλοπὴν] ΜΕΓΑΛΗΝ κλοπὴν *Regg.* 1. et 3. ΜΕΓΑΛΗΝ ΒΟΥΛΗΝ, *Scal.* TAYLOR.

Ibid. ἀνθρώπων] F. Τ'ΑΝΘΡΩΠΟΥ. Vid. ad pag. 247. MARKLAND.

Pag. 259. l. 2. ἐνσηκότες] πολιορκούμενοι ἔτι τῷ πολέμῳ. WOLFIVS..

Ibid. οἱ μὲν χρόνοι τῆς αἰρέσεως] Omisit Interpres. Voluit Auctor: vtrumque, et nomina legatorum, et tempus, quo designabantur, in publica relicta sunt monumenta. Pro αἰρέσεως *Scalig.* ex divinatione, ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ. TAYLOR.

Ibid. 6. ἀπιστάλαι] ΕΦΕΣΤΑΝΑΙ *Coisl.* et *Mead.* Quod longe praestat. Adludit nimirum ad ipsa *Demosthenis* verba, quae nuper ad aliam rem confirmandam allegauimus, ΕΦΕΣΤΗΚΟΤΩΝ ἢ πρίστων κ. ἀκρόβων. TAYLOR.

Ibid. 8. ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ] *Demosthenes* solet dicere,

cere, in τῷ ἰμῷ ἔδαι, ut et aquam bibere solitus, non modo ad aquam dicere et scribere. Crimen Graecanicae Legationis in *Demosthenem* retorquet *Aeschines* in *Oratione Ctesiphontea*, quod *Demosthenes* refutat ab absurdo. Si vos, inquit, simul et socios ad bellum vocabatis, et pacem cum *Philippo* faciebatis, *Eurybati* res illa, non *Atheniensium*, erat. Tradunt autem *Eurybatum* *Croesi* fuisse ducem, qui cum maximis copiis ab illo ad *Cyrum* deferret. WOLFIVS. in τῷ ἰμῷ ΥΔΑΤΙ. SCALIG.

Ibid. πῶλως] ἐπὶ ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ ἧς τινὲς βύλαι τῷ ΕΛΛ. MS. Mead. TAYLOR.

Ibid. 10. τὰ προβυλιύματα αὐτῶν] F. addendum ΠΕΡΙ, vel, ΥΠΕΡ αὐτῶν. Paulo ante ait, ἡ βουλὴ ταῖς ἐνικαῖς περιστάσεσιν τὰς εἰς τὸν δῆμον προσόδους προβυλιύει. Et [l. 14.] αἱ ΠΑΡΑΣΧΗΣ. WOLFIVS. Vbi *Ald.* et pariter *Mead.* παρὰσχῆ. *Mor.* et *Steph.* παρὰσχῆ.

Ibid. 11. ἐξέπιμψαν] F. ΕΞΕΠΕΜΨΑΜΕΝ. TAYLOR.

Ibid. 12. καὶ μὴ ἀποδημιῶν] Wolfius, nec peregre profectos fuisse. Immo, nec peregre abesse. Profecti enim fuerant, sed nondum redierant. IVRIN.

Ibid. Verte, *Atheniensium* legatos citato testis: qui, si se adfuisse, non autem peregre abesse, testificati fuerint, si accessum eorum etc. TAYLOR.

Ibid. 17. βουλιύεται] ΒΟΥΛΕΥΕΤΑΙ. MARKLAND. Ita SCALIG. et Cod. Mead.

Ibid. antepen. παρῆσαν] Melius ad-sensum, si verteris, nondum domum redierint. TAYLOR.

Pag. 260. l. 1. καὶ τοῖς συμμάχοις] Dele securus. Iterantur enim ab imperito librario, ex linea praecedente. TAYLOR.

Ibid. 5. τὸ τῶν συνίδρων] τὸ ΚΟΙΝΟΝ τῶν συνίδρων δόγμα. SCALIG.

Ibid. 7. τὰ ἐν ἀγρῷ] Ad discrimen τῶν Ἀθηναίων, quae in Agro ad torcularia celebrabantur. WOLFIVS.

Ibid. 9. προϋφαιρῶν τὰς ἐκκλησίας] Praeripiendo conciones, hoc est, ita instruendis rebus, ut Conciones ante legatorum reditum haberentur. WOLFIVS.

Ibid. 16. ἀκρεάσας] F. ΚΥΡΩΣΑΣΘΑΙ confirmare. MARKLAND.

Ibid. ult. μεταθίμην] S. τὴν βουλὴν, mutato consilio. WOLFIVS.

Ibid. ψηφίσματα] ἀλλ' ἔργα καὶ ψηφίσματα, προστάξεις ἢ βουλαιόματα. Ita distingue. Et fortasse O προστάξεις, ut δ μεταθίμην. Sic apud *Demosth.* π. παρὰπρισ. p. 169. l. 11. O τῆς ἐξήνης ἐπιθυ- VOL. II.

μῶν, καὶ O πολλὰ ὑπάρχοντα etc. MARKLAND.

Pag. 261. l. 4. τῇ δ' ὑπεραίῳ] Sic et in *Demosthenico* scriptum est, quia duobus continentibus diebus habitae sunt Conciones. Non multo post coniungit τῇ προτέρῃ, τῇ ὑπεραίῳ. WOLFIVS.

Ibid. 5. φέρων] πλειονάζων δυνάμει. WOLFIVS.

Ibid. 8. ἀδύνατα γινίσκει] μὴ δυνάμει γινίσθαι. Satis esset, absque γινίσθαι, τὰ ἀδύνατα. WOLFIVS.

Ibid. 13. οἱ δὲ] *Aldus*, *Stephanus*que et hic et infra, Εἰδὼ τῇ γραμματεῖ, quasi nomen esset Scribae. TAYLOR.

Ibid. penult. ἔγραψεν] ΕΓΡΑΨΑ SCALIG. Infau- ste admodum.

Ibid. ult. ἐφ' ἡμέραν] Pro quo alias, καθ' ἡμέραν. WOLFIVS.

Ibid. Scholiastes videtur legisse ΕΦΗΜΕΡΟΥΣ. Et similiter *Bern.* quoque. TAYLOR.

Pag. 262. l. 1. διαίρειν] [ut Editi] Ferri potest. Sed quid si ΔΙΑΙΑΝ, ἢ ΔΙΤΤΗΝ? Sequitur enim μάταιον. Impudens profecto fuerit hoc mendacium *Demosthenis*: nisi forte *Aeschines* falsum decretum subiecerit, quod quidem ὑπογραμματεῖ γινώσκοντι haud difficile fuit. WOLFIVS.

Ibid. 7. ἀμφοτέρω] Non licuit utrumque. Immo neutrum. Hoc certe ad loci sententiam tutius, ut liquet ex subiectis. Et sane non parum interest, utrum hoc an illo modo interpreteris. TAYLOR.

Ibid. ἐξενόκησας] ἐκκλησίαν, διακράξας, περι- αίνων, quo verbo paulo post vitur. WOLFIVS.

Ibid. 12. τῶν δυοῶν ἐκκλησιῶν] Etsi alii dicunt promiscue dualia et pluralia coniungi, mihi tamen librarii suspecti sunt. Malim ΤΑΙΝ ΔΥΕΙΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙΝ, ut ratio Grammatica et exempla *Platonica* complura postulant. WOLFIVS.

Ibid. 14. ἐπιψήφισαν] Decernebantur, iubebantur a populo. WOLFIVS.

Ibid. 15. γιγγραμμένον ἑαυτῷ] Τὸ ἑαυτῷ referendum videtur vel ad παρακαθήμενον, vel ad ἐπι- δίδεσθαι. WOLFIVS. Immo ad neutrum.

Ibid. 16. Δημοδίνης] ΤΟ Δημοδίνης ὄνομα. ut c. *Ctesiph.* pag. 426. l. 3. MARKLAND.

Ibid. 17. ἐπιψήφισαν] Manus satis vetusta in margine Mead. ΕΠΙΨΗΦΙΣΘΗΝΑΙ ΥΠΟ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ. TAYLOR.

Ibid. καὶ εἶναι] S. γιγγραμμένον ἐν τῇ ψηφίσματι ἐφ' οἷς—ἔγραψε S. ὁ Δημοσθένης. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς Hoc ἐξηγητικῶς subiicitur, et videtur esse commentum et additamentum *Aeschini*, qui ea de causa iubet ἐκκλησίαν τὸν Ἀμύλορα, ne falsum testem subornasse videatur. WOLFIVS.

X x

Ibid.

Ibid. ἐφ' οἷς] Εφ' οἷς si retineatur, erit, quibus conditionibus. Et forte scribendum, ΕΠΙΨΗΦΙΣΑΙ ΤΟΥΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥΣ. Vide pag. 261. l. 16. p. 269. l. 1. ut proedri populum in suffragia mitterent. MARKLAND.

Ibid. καὶ εἶναι ἐφ' οἷς. Ita habent Editioni praeter Wolfium. Sensus ergo erit: Communicaui Demosthenes cum Amyntore pſephisma quod parauerat, — In eo autem inerat, quibus conditionibus pacem etc. fieri vellet: nimirum iisdem, quibus Philocrati placuerat. TAYLOR.

Ibid. penult. ἐκκλήτους] Citato, Wolfius. Verum impotenter. Vide Harpocr. v. ἐκκλητεύειν, qui hunc locum respicit et illustrat, Cl. Valesium ad eundem, v. Κληῖτες, et Aesch. c. Timarch. pag. 28. Scholiastes hic nugae meras agit. TAYLOR.

Ibid. vlt. ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΜΥΝΤΟΡΟΣ] Post has voces addit Mor. ΨΗΦΙΣΜΑ ΑΠΟ ΔΗΜΟΥ. Nescio sane quo animo. TAYLOR.

Pag. 263. l. 4. ἐπὶ τὰ χεῖρα διζέρεχθαι] Male narrando deprauat. Sic Aelianus μιμήσασθαι τὰς εἰκόνας ἐπὶ τὰ βελτίω. WOLFIVS.

Ibid. 11. προσεζηναι] προσεζηναι γὰρ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ παρρησιάζασθαι. SCALIG.

Ibid. Parenthesis initium, quae in verbo ὑποειλαμένη clauditur. BRODAEVS.

Ibid. καταχρήσασθί μοι] De hac formula in Demosthene dixi quid mihi videretur. ΔΙΑΧΡΗΣΑΣΘΕ ΜΕ, interficite me. Si legas βύλομαι καταχρήσασθαι μοι: animo meo obsequar, aut, morem ipse mihi geram. WOLFIVS.

Ibid. ΚΑΤΑΧΡΗΣΑΣΘΑΙ μοι Stephanus edidit. ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΣΘΕ Bern. ΚΑΤΑΧΡΗΣΑΣΘΕ Coisl. Regg. 2. 3. Καταψηφίσασθε, quod habet Regiorum primus, videtur esse glossa. Quod etiam confirmat σχ. Καταχρήσασθε. φονεύσατε, καταδικάσατε. TAYLOR.

Ibid. 13. διαχρήσασθί] Vertendum, quod si alia vestra est sententia, interficite me. IVRIN.

Ibid. 15. μὴ κατακκομικίναι] Fortasse nota numeri est, μν. 48. Amisit ergo 102 triremis. Verti, eas non reduxerat. Sed quia de hac mea coniectura non dubito, substituo, XLVIII reduxerat. Dissimilis Chabriae dux, qui non urbem, non castellum, non nauem, non militem vllum amisit. WOLFIVS.

Ibid. Legendum ΜΗ Quadraginta octo. Quod in versione seruauit Wolfus. IVRIN.

Ibid. ἐν τοῖς ἀγῶσιν αἰὲν τοῖς Χάρητ· lege [Aldum corrigens.] Et [l. antepen.] Διῶδην TE.

[olim enim δι]. Et [ibid.] ΚΑΙ δραπύτας ἀνθρώπους ἐκ τῆς Ἑλλάδος· συνιλιμίνας, vel, καὶ Εἰς ἀνθρώπους, vel, Εἰς Πολυφόνην etc. Συνιλιμίνας, ἀντὶ τῷ, συνιλοχότας, qui insolentes et gloriosi duces homines fugitiuos collegerant e Graecia. Quod magis placet, quam si ipsi duces homines fugitiui intelligantur. WOLFIVS.

Ibid. Immo quidni et ipsi duces, sc. ξεικῶν στρατιωμάτων et μισθοφορικῶν, ut loquitur Scholiastes? Corruit ergo omne fere id, quod elaborauit. Et videbitur sane tum intemperanter voculam alteram insinuasse, alteram insolenter exposuisse. Εἰς Διῶδην Cod. Mead. ΔΗΠΠΤΑΟΝ Scal. pro Διῶδην. ΚΑΙ εἰς ΠΟΛΥΦΩΝΤΑ marg. Cod. Mead. TAYLOR.

Ibid. penult. εἰς τὰς περὶ τὸ βῆμα etc.] In mercenarios oratores et suffragatores potius, quam conacionalis milites. WOLFIVS.

Ibid. vlt. οἱ τὰς μὲν τάλαιπώρους etc.] Totus hic locus cum praecedentibus et sequentibus non bene cohaeret, et videtur esse hiulcus. Certe Oratio non est perfecta, et deest quoddam verbum, et forte plura, ut sententia commoda perficiatur. At sine ope MStorum, qui mihi defunt, suppleri non potest. PALMER.

Pag. 264. l. 4. Μυονήσω] Halonesum tenuisse piratas scribit Philippus in Epistola. Myonnesum, quasi murium insulam dicas, Plinius extremo libro quinto circa Ephesum collocat, quam Piratarum fuisse receptaculum adparet. An vero Μυονήσω archipiratae alicuius nomen fuerit, ignoro. Sententia est, Atheniensium classem latrocinari in mari eo tempore perhiberi solitam. WOLFIVS.

Ibid. 7. ἡμετέρων κλημάτων] Xenoph. Hellenic. 5to. Τὰς δὲ ἄλλας Ἑλληνίδας πόλεις, τὰς μικρὰς καὶ μεγάλας, αὐτονομίους ἀφίηται, πλὴν Λήμνου, καὶ Ἰμβρου, καὶ Σκύρου· ταύτας δὲ, ὥσπερ τὸ ἀρχαῖον, εἶναι Ἀθηναίων. Hoc innuit Demosthenes περὶ τῆς Αλοήσου. BRODAEVS.

Ibid. 13. τὸν ἐπὶ τῶν ὑπηγετικῶν S. τέταγμένον, lege. Et [l. 16.] Ἀθηναῖοι δὲ ΟΥΔΕ ἤ στρατηγόν. WOLFIVS. Aldus enim edidit.

Ibid. τὸν ἐπὶ] Lego ΤΟΝ ἐπὶ τῶν ὑπηγετικῶν, actuariis comparandis praefectum, quae maioribus nauibus subseruiunt. Et mox ΟΥΔΕ. BRODAEVS.

Ibid. penult. καὶ τὴν εἰρήνην — ἀπασιῖται] At qui habebant. Nunquid igitur, pro τῆς εἰρήνης αἰτιάζοιτο? ut Demosthenes. WOLFIVS.

Ibid. τὴν εἰρήνην — ἀπασιῖται. Ad sensum ita: Non pacem, sed pacis rationem. Si pacem inho-

inhonestam aut infructuosam feceritis, eius rei rationes exposcite, non a legatis, quibus integrum non erat optimis condicionibus uti, verum a ducibus belli, qui vel infcitia vel ignavia ad eas angustias vos redegerunt. TAYLOR.

Pag. 265. l. 2. συνισταμένοι ἐήτορες] Τὸ σύνισμα τῶν ἐήτορων, *Conspiratio, Coniurati Oratores*. WOLFIVS.

Ibid. 3. εἰς τὰ προπύλαια] *Arcis vestibulum*. In quo res Atheniensium gestae, pictae erant. Horum mentio est *Thucydidī et Plutarcho in Pericle*. BRODAEVS.

Ibid. 4. ἡμᾶς] *Malim ὙΜΑΣ*. BRODAEVS.

Ibid. 5. καὶ τῶν προγόνων] Dele καὶ, vt fit, καὶ τῶν τάφων ἢ προγόνων. Pag. 247. l. 10. καὶ ΤΑΦΟΙ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ὑπάρχουσιν. Et 294. l. 7. ΤΑΦΩΝ ΠΑΤΡΩΝΩΝ μνήσιν. Noster κατὰ Κτησιφ. p. 463. l. vlt. καὶ αὐτὸς τὰς ΤΑΦΟΥΣ ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ καὶ ἂν εἴσθῃ κ. τ. λ. MARKLAND.

Ibid. 9. καὶ τὰς ἀγῶνας τὰς περὶ Σαλαμίνα] Omisit Interpres. TAYLOR.

Ibid. 11. Ἀβιμισίω] Ita dedit *Wolfius*: et rectius credo, quam Ἀβιμισίω *Stephani Aldique*. Aliquatenus adiuuatur a *MSto Meadiano*. TAYLOR.

Ibid. Τολμίδης] *Pausan. in Attic.* Nos de hoc plura in *Xenoph.* BRODAEVS.

Ibid. 16. τῇ τελευταίαν ἀβυλίαν φολάξας] Loqui videtur de iis quae sub finem belli Peloponnesiaci acta sunt, ante cladem Hellepontiacam, quae Atheniensibus seruitutem adtulit. De Cleophonte isto siue λυροποιοῦ, siue λογοποιοῦ, nihil alibi me legere memini. WOLFIVS.

Ibid. Non tam obscuro nomine erat Cleopho. Vide *Lyfiam c. Agoratum* saepiuscule, Nostrum etiam *c. Ctesiph.* infra pag. 422. dignos omnino qui cum hoc loco conferantur. Idem proculdubio ab *Aristophane* conuellit *Ran.* 690. et a σχ. ad locum, neque ΛΥΡΟΠΟΙΟΣ, (neque λογοποιός,) sed ΤΥΡΟΠΟΙΟΣ cognominatur. Vide *Lyfiam c. Nicomach.* pag. 479. Edit. Lond. Hanc historiolam de Cleophontis vefania, quae hic exagitur, memorat σχῆς ad finem *Aristoph. Ran.* TAYLOR.

Pag. 266. l. 6. Λακιδαιμονίων] *M. ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΝ ἀρεμογῆν*. Et [l. 8.] pro ἀκρίτως, ΑΚΡΙΤΟΥΣ, ἢ γὰρ αἰτιατικὴ Ἑλληνικὴ λέξις ἔπι ἐνέμαλθ. WOLFIVS.

Ibid. Quid si παραδεξαμένης φρεσὶν ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ, ΚΑΙ ἀρεμογῆν? TAYLOR.

Ibid. 7. χιλίης καὶ πεντακοσίων] In aliis variatur numerus. Vide de ea re differentem *Meurs.* *Atthen. Attic.* l. 5. TAYLOR.

Ibid. 8. ἀκρίτως] Lege ΑΚΡΙΤΟΥΣ, vt in κατὰ Κτησιφ. pag. 455. l. 10. MARKLAND.

Ibid. 11. πατὴρ] Scribe, ὁ πατὴρ—vt mox, ΤΗΣ μητρὸς ΤΗΣ ἡμέτερας. Sic in *Androt.* p. 234. εἶναι ὁ πατὴρ ὁ σὸς ὅχις etc. MARKLAND.

Ibid. 12. ἡλικίας] Suspecta lectio, quia ὅστις ἦν τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας, dura constructio. WOLFIVS.

Ibid. ΤΩΝ ἑαυτοῦ ἡλικίας] *Scalig.* Id tamen locum non expedit quidquam, quem pro deplo-ratissimo habeo. TAYLOR.

Ibid. 13. νομάδων Σκυθῶν] Τὰς ἀμαξοβίας intelligo, qui plaustro domum circumuehant, pascua quaerendi causa, παρὰ τὴν νομὴν καὶ τὸ νίμαλθ. Africae populi etiam Numidae, Graecis sunt Νομάδες. Vide vitam *Demosthenis*. WOLFIVS.

Ibid. 14. συγκαθήγασι δὲ τὸν δῆμον] *Wolfius*, et populum restituit. Rectius, et vnus ex iis fuit, qui populum restituerunt. IVRIN.

Ibid. 17. τῷ Βυζύγῳ] *Cum Demaeneto*, Buzygis filio. MARKLAND.

Ibid. penult. ἀτυχήματα] Puto scribendum, ἀτυχήματα ΤΕ ΚΑΙ ΕΤΤΥΧΗΜΑΤΑ. Nam ea, quam modo commemorauit victoriam naualem, certe non fuit ἀτύχημα. IVRIN.

Ibid. Summus quoque *Scaliger* suo calculo confirmauit hoc iudicium et ἀγχινοίαν viri ingeniosissimi: cuius ante hos dies obitum, cum bonis omnibus, non solum ea Disciplina, quam praecipue coluit, verum omnigena Eruditio serio lamentatur. TAYLOR.

Ibid. τοῖς ὡς ἀκύν] Esto ἰμφαλὶκὸς πολιτισμὸς, sicut, *hisce oculis videre*. WOLFIVS.

Ibid. vlt. ἐν τοῖς μυρίοις] Τῆς Ἀρκάδας ἀρχαί. *Diodor.* l. 15. Περὶ δὲ τὰς αὐτὰς χρόνους Λυκομήδης ὁ Τηγιάτης ἔπεισε τὰς Ἀρκάδας εἰς μίαν συντίλειαν συναχθῆναι, καὶ κοινὴν ἔχειν σύνοδον, συνιστῶσαν ἐξ ἀνδρῶν μυρίων, καὶ τῶν ἐξουσίαν ἔχειν περὶ πολέμων καὶ εἰρήνης βεβαιώσθαι. BRODAEVS.

Pag. 267. l. 4. ἀλλὰ] ἀλλὰ τῶν μὲν ΑΠΕΙΘΟΥΝΤΩΝ, ΤΩΝ ΔΕ περιεργῶν κ. τ. λ. *Scalig.*

Ibid. 10. πρὸς τὸν καιρὸν] *Ex eo tempore, quo legationem obiuerunt*. Non admodum accurate. Καιρὸς non est tempus ipsum, sed, si ita loqui permittitur sit, *flos temporis, bella opportunitas, pulchra et tempestiua occasio*. Ita distinguit *Demosthenes* π. παραπρισθ. 117. 10. πολλὰς—συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων. KAIPON

ἰν βραχὺ ΧΡΟΝΩΙ γίνεσθαι? et deinde, 178. 3. ἀνηλατὰ τὰς ΧΡΟΝΟΥΣ, ἐν οἷς πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων ΚΑΙΡΟΙ παύονται τῇ πόλει. TAYLOR.

Ibid. 16. ἀσπίδους καὶ ἀκροκλιεῖς] *Id efficietis, ne ullum bellum componi, aut de pacis condicionibus agi possit?* WOLFIVS.

Pag. 268. l. 8. 3.] EN 3. SCALIG.

Ibid. 9. μνία — περὶ Κερσεβλήνης] Sic ἔχω μνίαν περὶ σθ. II. Tim. I. 3. Vide et pag. 273. et contra Androt. p. 212. MARKLAND.

Ibid. Verf. col. 2: l. 6.] *Philippi legatis.* MARKLAND.

Ibid. 16. Αλεξίμαχος ὁ Πύληξ] Nae absurde feceris, mi *Wolff*, iterumque similiter in illa altera c. *Cresiph.* 418. 2. qui tam pueriliter vertisti, *Aleximachus Galea*. Πύληξ nomen erat gentile, vt constat ex *Harpocrat.* qui posteriorem l. *Aeschinis* citat. Adde *Stephan. Byzantin.* *Valesium* ad *Harpocrat.* l. c. et *Meurf.* de *Pagis Atticis*, ceterosque quibus id operae datur. Marmor apud *Sponium* ita videtur supplendum

ΣΩΣΙΜΟΣ.ΙΣΙΓΕΝΟΥΣ ΠΗ... sc. ΠΗΛΗΞ.

TAYLOR.

Pag. 269. l. 1. ἰπιψηφισθῆναι] *Approbatum* Wolfius. Minus accurate. Negat *Demosthenes* se, qui προεδρῶς erat, de eo ad concionem relaturum, aut sententias rogaturum. Similiter errat in sequentibus l. 5. et 270. vlt. Ita olim 261. 15. τῇ μὲν προτέρᾳ τῶν ἑκκλησιῶν συμβουλίῳ τὸν βεβλήμενον, τῇ δ' ὑστεραίᾳ ΤΟΥΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥΣ ΕΠΙΨΗΦΙΖΕΙΝ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ. Coniunge pag. quae ibi sequitur, l. 14. et 17. Ita *Xenoph.* l. 1. Memorabil. ΕΠΙΣΤΑΤΗΣ ἐν τῇ δήμῳ γινόμενος, ἐπιθυμήσαντος τὴν δὴμὸν παρὰ τὰς νόμους ἐνία γράνητος μισθῷ ψήφῳ — ἀποκλιῖναι πάλαι, ἐκ ἡθίλῃσι ΕΠΙΨΗΦΙΣΑΙ. Formula ipsa huius Rogationis pene occurrit apud *Demosth.* nostrum c. *Androt.* T. III. pag. 214. Πρῶτος μὲν οἱ προεδρεύοντες τῆς βουλῆς, καὶ ὁ ταῦτ' ΕΠΙΨΗΦΙΖΩΝ ΕΠΙΣΤΑΤΗΣ ἡρώτων καὶ διαχειροτονίαν ἰδίδοσιν, ὅτῳ δοκίῃ δουρεῖς ἀξίως ἢ βελὴ βιβλιονεκταί, καὶ ὅτῳ μή. Vbi rursus errat bonus *Wolfius*, a *Budaco*, credo, deceptus, aliisque, qui huius significationis praerogativam non animadverterunt. Adde *Demosth.* c. *Timocr.* T. III. 385. 7. 391. 11. *Vales.* ad *Harpocrat.* p. 123. et ad *Maussac.* p. 185. et σχ. ad h. l. prae manibus. TAYLOR.

Ibid. 2. τὰς συνθηκιστομένους] Qui sacrorum ritus fuerint, mihi non satis constat. Sed hoc

voluisse videtur *Demosthenes*, eos non habendos esse socios, qui commodorum participes esse velint, cum alias nihil praestent. Videtur importunitatem *Cersobleptae* perstringere, qui subito se Atheniensis foederis immisceat: id quod *Philippus* non sit aequo animo laturus, cui sit peculiaris cum *Cersoblepte* ratio. Libet quisque pro se: aliorum libationibus immiscere se vltro, parum decere videtur. WOLFIVS.

Ibid. Locum pro me explicabit *Apostolius* XVIII. 48. Τῇ χειρὶ ἐπιβάλλει] *Επὶ τῶν μισχοῦται ἀρίστῳ καλῶν.* Εἴθ' γὰρ εἶχον τινεῖς, ἄλλων θυόλων, ΣΥΝΕΦΑΠΤΕΣΘΑΙ τῆς θυσίας, καὶ κοινωθῆναι. καὶ Αἰσχίνης δὲ εἶπεν Γνωσκίτω ὅσπερ τὰς ἱφαιστομένους. Emenda, ΣΥΝΕΦΑΠΤΟΜΕΝΟΥΣ. TAYLOR.

Ibid. 3. ἀποδοθῆναι γὰρ] Malim ΔΕ. Exposuit quid neget: nunc addit quid concedat, hoc modo, illud se passurum, vt concio peculiaris hac de re indicatur. ἀποδοθῆναι, pro ἀποδιδόναι χρῆται, ἀποδοτικόν εἶναι. WOLFIVS.

Ibid. 4. ἐπὶ τὸ βῆμα ΚΑΤ' ΟΝΟΜΑ καλεῖσθαι. Ita Regg. Codd. 1. et 3. TAYLOR.

Ibid. 7. μαρτυρίαν] μαρτυρίαν ΑΥΤΩΝ, vt p. 277. l. 1. MARKLAND.

Ibid. 11. ἐξέρκειν τὰς συμμάχους] Vtrum τὰς Φιλίππων, ἢ τὰς Ἀθηναίων? Vide *Demosth.* κατηγόριαν. WOLFIVS.

Ibid. 12. ἐν τῷ γράνητι] Τὸ γράνητιον, aut fortasse γράνητιον, domus imperatoria aut praetoria. WOLFIVS.

Ibid. ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΩΝ STEPHANVS. MARKLAND.

Ibid. 13. Κριτόβουλον] Nec huius vlla apud *Demosthenem* mentio. WOLFIVS.

Ibid. penult. ὠθήσα ΑΠΟ τῶν ἱερῶν lege. WOLFIVS. Aldinum ὠπὸ pariter corrigit *Bern.* *Brodaeus* et *Steph.* TAYLOR.

Pag. 270. l. 2. ἐκεί] F. ὄγκοιν. Nonne igitur —? MARKLAND. Ita *Bern.*

Ibid. 3. ἐχ' ἑαυτῷ] Is συμπολίτης dici posset, vt Latine concius, ob vitandam amphiboliam, si consuetudo pateretur. Negat se ciuem esse *Demosthenis*, qui capitalem inimicum agat. WOLFIVS.

Ibid. προσδιορθῆμαι] Hanc correctionem addo. Possit etiam legi ΠΡΟΔΙΟΡΘΟΥΜΑΙ inprimis corrigo. WOLFIVS. ΠΡΟΔΙΟΡΘΟΥΜΑΙ Regg. 1. et 3. TAYLOR.

Ibid. 5. ΤΑΙΣ ἐπὶ Παλλαδίῳ recte monuit *Scal.* Quod vocabulum in priore delitescere potuit. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 6. καὶ ἰδὲ ξαν, τίμωσις τὰ τόμια] Haec in *Aristocratea* copiosius et dilucidius explicantur. Τόμια sunt frusta apri sacrificati, quibus insistere oportebat accusatorem. τίμωσις τόμια notus Atticissimus, perinde ac si dixisset, θύειν θυσιάαν, *re divina facienda*. Verbo τίμωσις etiam *Homerus* utitur, ὅρμα πῖσά ταμόσις: *inviolabili foedere inter nos sancito*. WOLFIVS.

Ibid. τὸς νικῶντας] Pro τὸν νικῶντα: sequitur enim αὐτῷ et αὐτῶν. Sed haec transitio ab *Vniuersis* ad *Singulos*, vel contra, fieri solet. Sic 1 Tim. II. 15. ΣΩΘΗΣΕΤΑΙ δι (sc. ἡ γυνὴ) διὰ τῆς τικνογονίας, ἰὰν ΜΕΙΝΩΣΙΝ (sc. αἱ γυναῖκες) ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ. MARKLAND.

Ibid. ΤΕΜΝΟΝΤΑ τὰ τόμια, ΤΟΝ ΝΙΚΩΝΤΑ. Et proxime, I. 8. ΕΥΗΘΙΣΘΑΙ. SCALIG.

Ibid. 13. φυλάξαι αὐ] S. ἀναπλῆσαι ὑμᾶς φόβου. Quomodo? ἀφελόμενοι τινος τὴν ψυχὴν, ἢ τὴν θόσαν, ἢ τὴν ἐπιθυμίαν. WOLFIVS.

Ibid. 14. ἐξ αὐ] S. ἀφαιρέσεις τῆς θόσας, ἢ ἐπιθυμίας τινος ἀνερῶσιν ἑαυτῶν. Quod et de Timarcho suspicantur. WOLFIVS.

Ibid. οἱ δὲ καὶ δημοσίᾳ] S. οἱ θανάτου καταγνώσκειν. Obscurus hic locus est, nisi lectio sic emendetur ac distinguatur. WOLFIVS.

Ibid. 16. προσειπὼν] ΠΡΟΣΕΙΠΟΝΤΙ, id est, ἡ προσείποιμι. Alioqui ad σοφὰ φάρμακα recurrendum erit, aut legendum Εἰ κίναιδον αὐτὸν προσειπὼν. Maledicti aduersario cum veniae praefatione. Indignatio autem haec auget innocentiae opinionem et calumniae atrocitatem. WOLFIVS.

Ibid. F. ΠΡΟΣΕΙΠΟΝΤΙ (sc. pag. 247) cum nota interrogationis post ἀφίησιν. Deinde, ἐπιπῶν τὸ λοιπὸν—ΔΙΕΞΕΙΜΙ ψεύδῃ. ἐν. κάλλιστον γὰρ—MARKLAND.

Ibid. Εἰ κίναιδον προσειπὼν STEPH. Et MSS. *Coisl. Regg. et Mead.* TAYLOR.

Ibid. ἔθω] Ergo aut irrumatum esse significat, aut ad ventosam et mercenariam linguam hoc refertur. WOLFIVS.

Ibid. antepen. Κερσοβλίπην, vt Editi et MSS.] ΚΕΡΣΟΒΛΕΠΤΟΥ. Et si hoc locum habere potest. WOLFIVS.

Ibid. vlt. τὸς ἐπιψήφισαίτας] Eorumque suffragatores. Male. Vide modo quae adduximus 269 I. TAYLOR.

Pag. 271. I. 6. ταῦτα μὴ ποιεῖν ἐκ ἡθίλῃ] F. ταῦτα ΔΗ. WOLFIVS. Altera negatio supervacua est. BRODAEVS.

Ibid. *Wolfus* ille satis infelicitur lectionem Codd. sollicitavit. Siquid enim erat tentandum, sic potius legerem, ταῦτα ΜΕΝ ποιεῖν ἐκ ἡθίλῃ, ἀλλὰ κ. τ. λ. Sed fortasse nihil temere movendum: καὶ ποιεῖν—διαμαρτυρεῖται φιλικῶς ταῦτα μὴ ποιεῖν, ἐκ ἡθίλῃ. Atque ita locum intellexit *Scholias*. TAYLOR.

Ibid. 8. ὅτι] Potius ἐπίτιλε τότε τῷ δήμῳ, ΟΤΕ κ. τ. λ. Ita Reg. 3. Quod si ardeat, emendabis interpretem. TAYLOR.

Ibid. 9. ἱερὸν] Γράφει HPAION ἱερῶν, ait *Scholias*, quod erat Emporium ad ostium Ponti. *Ηραῖον* quidem τῷ ἱερῷ occurrit *Olynth.* III. Sed non protinus necesse est id amplecti. *Montem* hunc sacrum memorat *Demosth.* in hac ipsissima causa, p. 167. Vide Cl. *Valesi* ad *Harpoer.* v. *Εργίσκη*. TAYLOR.

Ibid. 10. ἑκτη φθ.] Dies erat ille *Elaphebolionis sextus a fine*, retro computando. Non ergo in XXVIth cadet. ἱερόμην pariter I. 11. eodem calculi genere, non illum alterum diem sequitur, vt male *Interpres*, sed pridie erit. TAYLOR.

Ibid. 12. ΕΠΙΣΤΟΛΗ] F. δεστ ΧΑΡΗΤΟΣ. MARKLAND.

Ibid. 16. προαναγνώθι] F. ΠΡΟΣΕΑΝΑΓΝΩΘΙ. WOLFIVS.

Ibid. Πότερον, ΠΑΡΑΝΑΓΝΩΘΙ. ἔτω γὰρ Αἰσχίνης πρότερον [260. 6.] ἢ, ΠΡΟΣΕΑΝΑΓΝΩΘΙ, ὡς τ. δ. STEPHANVS.

Ibid. Cum *Stephano* faciunt *Regg.* 2. 3. Quod multo satius est. Cum *Wolfo* ceteri *Parisienses* et *Bern.* Vide doctissimum *Marklandum* ad *Aesch.* c. *Ctesiph.* 439. 17. TAYLOR.

Pag. 272. I. 1. ἱερόμην οἰκοθῶ] Melius sic distinguitur, quam in Edit. *Stephanica*, πρὶν ἢ μὴ ἱερόμην, οἰκοθῶν ἀπολάλει. Cod. *Bern.* hic habet ἱερόμην. TAYLOR. ἱερόμην οἰκοθῶν, priusquam ego *Athenis* discederem. BRODAEVS.

Ibid. 6. καὶ οὐ μὴ] F. ME vel MOY. Et [I. 7.] τὴν ΕΠΙΒΟΛΗΝ. τῷ τῆς τῆς ζῆμιας. Et [I. 8.] ΟΥΚ ἐπιζῶν. WOLFIVS. Alii δὲ.

Ibid. 7. ἐπιβόλην, quod erat in *Aldinis*, bene etiam corrigit *Brodaeus*, *Bern.* et recte legit et exponit *Scholias*. Vide notata ad *Lyfiam*, p. 113. Edit. Lond. TAYLOR.

Ibid. 10. σιμολογίᾳ] Ob istam conviciandi licentiam reprehenditur *Aeschines*. Ego vero par pari relatum puto, et *Aeserninum* cum *Pacidiano* comparatum. Quam multa enim, quamque impudenter in *Aeschinem* confingit *Demosthenes*? Ad-

eo certe quidem, ut me istius vanitatis et male-dicentiae ipsius vicem et pudeat et pigeat. WOLFIVS.

Ibid. II. σημειολογίς, ὡς ἐκ εἰδός, ἀνευ ἙΗΜΙΝ. STEPHANVS.

Ibid. τούτοις] Melius Cod. Reg. 3. καὶ σημειολογίς ἡμῖν ὡς ἐκ εἰδός, ΤΟΥΤΟ, ὅτι κ. τ. λ. Eamque varietatem etiam lectionis adnotavit *Scholias-tes*. Id quod *Stephani* hariolatione superfedebat. TAYLOR.

Ibid. II. ὅτι ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ οὐδὲς ΗΝ νόθος. Mor. Nimirum istud ὅτι, et quae in illo exemplari sequuntur, erat olim in margine τὸ Σημειώσαι, ut sentient omnes, qui istam adnotandi licentiam intelligunt. Deinde Nota textum ex sua sede praecipitavit. TAYLOR.

Ibid. 16. ἐξομοσάμην] ΕΞΩΜΟΣΑΜΗΝ. MARKLAND.

Ibid. 17. πρὸς δὲ τὴν βουλὴν] Punge post βουλὴν, ut sit πρὸς δὲ τὴν βουλὴν, ἀπὸ τῶν τῶν συμπίσσειν, τὸν ἀδελφὸν — ἐπιμύα. Ad senatum vero, postquam discesserant legati, meum fratrem misi. Annon haec longe praestant? TAYLOR.

Pag. 273. l. 5. καὶ κατηγορεῖς] F. καὶ ΚΑΤΗΓΟΡΕΙΣ. WOLFIVS. Recte hoc. *Stephanus*, prae festinatione, credo, retinuit *Aldinam* lectionem καὶ κατηγορεῖς. TAYLOR.

Ibid. 6. περιείων] F. ΥΕΤΕΡΑΝ, ut passim eam appellat. MARKLAND.

Ibid. 12. εἰδὲς αὐτῷ συσσιεῖν] Quid hoc ad propositum? Nimirum hic *Aeschines* friget, ac *Demosthenem* potius criminatur, quam se defendit. αὐτῷ intelligendum de *Demosthene*. WOLFIVS.

Ibid. 15. αὐτοῖς] Lege ΑΥΤΟΙΣ. TAYLOR.

Ibid. 16. τῆς ἐπὶ Θράκης] F. τῆς ἐπὶ ΘΡΑΙΚΗΝ. Alia ratio verborum est εἰλλισθαι ἐπὶ Θράκης. WOLFIVS.

Ibid. antepen. ἐλθούας] *Wolfius* videtur legisse ΘΕΛΑΟΝΤΑΣ vel ΕΘΕΛΑΟΝΤΑΣ. MARKLAND. Et id credo quoque. Sed erravit vehementer. De itinere in Thraciam suscipiendo nulla facta est mentio — neque si suscepissemus, atque illuc pervenissemus, quidquam profeceramus. TAYLOR.

Ibid. περὶ Κερσοβλ.] ΤΩΝ περὶ Κερσοβλίπην ἤδη γεγενημένων etc. Τῶς δὲ δ. ΩΝ ἀετίως ἡκέστα, ὃ προτιθέντες ΤΩΝ. STEPHANVS.

Ibid. ΤΩΝ καὶ Κερσοβλ. nostri omnes, Bern. Mead. Coisl. Regg. 1. 2. 3. TAYLOR.

Ibid. penult. ὡς ἀετίως] M. ΩΝ ἀετίως. WOLFIVS.

Pag. 274. l. 5. δίκας αὐτῷ ἢ ἐπιτρόπων] F. δίκας ΚΑΤΑ ἢ ἐπιτρόπων. Et [275. 4.] ὅτι μοι ΔΟΚΟΙΗΣΑΝ. Et [l. penult.] ταῦτ' ἂν ΗΞΙΩΣΕΝ. Et [l. vlt.] ΚΑΤΕΛΙΠΕΝ. Et [276. 1.] ΩΙΗΘΗ διῶ. Referuntur enim ad τὸ δῆμος. Nisi forte de industria mutarit numerum, ut subintelligantur οἱ Ἀθηναῖοι. WOLFIVS. Recte. Et hoc tolerari potuit. Vir igitur doctissimus neque ἡξίωσαν, neque κατέλιπον, inquietare debuit in sua editione, aut ὡς ἔβησαν simul in ead. sollicitasset. l. vlt. αὐτοῖς *Steph.* non αὐτοῖς. Quod fortasse praestat. In suam potestatem et de liberationem reseruarunt incertum illum euentum, ut integrum esset P. A. de ea re statuere, si legati non persuaserint, interea tamen eam ipsam per hos legatos experiri voluerunt. TAYLOR.

Ibid. 3. ΕΥΤΟΥ τῶν ἐπιτρόπων. τῶς δὲ, αὐτῷ ΚΑΤΑ τῶν ἐπιτρόπων. STEPHANVS.

Ibid. Lege δίκας ΚΑΤΑ τῶν ἐπιτρόπων, plano sensu. PALMER.

Ibid. δίκας ΕΚΑΣΤΩ τῶν ἐπιτρόπων. Regg. 2. 3. Quam liquido affirmare possum veriore esse lectionem. TAYLOR.

Ibid. 10. ἀκούων] Ἀκούων δὲ ΚΑΙ τῶν ἐκείνων φίλων. Cod. Mead. TAYLOR.

Ibid. 16. πρὸς τὸ τῶς ὅρκους α.] Praeter ea de iureiurando exigendo. MARKLAND. Legendum itaque πρὸς ΤΩΙ τῶς ὅρκους ἀπολαβεῖν, ut *Scal.* quoque admonuit, et in *Mead.* continetur. Hanc *Crisin* defendunt ea quae sequuntur, 275. 5. τὸ τῶς ὅρκους ἀπολαβεῖν, καὶ περὶ ΤΩΝ ἈΛΛΩΝ διαλεχθῆναι: tum autem praecipue 279. 3. βραχίαι ὑπὲρ τῶν ὅρκων πορευμένων, ἐφ' ὧς ἡκοιμὲν ἀποληψόμενοι, ΚΑΙ περὶ ἢ ἈΛΛΩΝ ἂν ΠΡΟΣΕΤΑΞΑΤΕ ὑμῖς, διεξέειν. TAYLOR.

Pag. 275. l. 4. δοκίως α.] Π. ΔΟΚΟΙΕΝ. τ. δ. ΔΟΚΟΙΗΣΑΝ. STEPHANVS.

Ibid. δοκίως α., Ald. ΔΟΚΟΙΗΜΕΝ *Scal.* ΔΟΚΟΙΗΣΑΝ *Coisl.* TAYLOR.

Ibid. 7. εἰ τῶς ὑπερίτας] εἰ τῶς ΗΜΩΝ ὑπερίτας. SCALIG.

Ibid. περιεῖσα πρίν] Ita hunc locum distinguit et emendat *Cl. Marklandus*: καὶ εἰ τῶς ὑπερίτας ἐπιμύην ἢ πόλιν, περιεῖσα πρίν, αὐτοῖς ΕΥ ΠΙΑΝΤ' ἂν παραχθῆναι νομίζω. TAYLOR.

Ibid. 17. ἐν τῷ ψηφίσματι] Delenda haec opinor, ut vitetur ineptae tautologiae species. MARKLAND.

Ibid. penult. ταῦτ' ἂν ἡξίωσιν ἐν τῷ ψ.] Haec in decreto petiisset. Superfluum enim est istud etiam, ut censet idem vir eruditissimus. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. vlt. ὡν δὲ κ. τ. λ.] Ita haec legit et distinguit vir summus, ὡν δὲ αὐτοῖς μὲν [legatis] κατέλιπε [sc. ὁ δῆμος] τὴν εἰς τὸ ἀφανὲς ἀναφορὰν, αὐτὴν μὴ πείθωσιν· ἐν ἡμῶν δὲ ἀποκινδυνεύειν ΩΙΘΩΗ δειν. TAYLOR.

Pag. 276. l. 1. ἀν μὴ πείθωσιν] Id est, si Philippo non persuaserint legati, ut Thebanorum insolentiam compesceret, et Boeotiae ciuitates instauraret. MARKLAND.

Ibid. ὡς ἦσαν] Id est, censuerunt, non censuit; quod tamen postulat sensus. Vnde patet legendum esse ΩΙΘΩΗ, nempe ὁ δῆμος, ut κατέλιπε. MARKLAND.

Ibid. 7. εἰς τὴν προσάσαν τὴν Καδμείας] Vtrum est loci alicuius in arce Thebana nomen? aut significat, ante arcem esse collocanda? WOLFIVS. Locum laudat et explicat Harpocr. in v. Interpres perperam ornamentum. TAYLOR.

Ibid. 8. ἀναβοῶ παμμίγεις WOLFIVS. Nam Aldus habebat αὐτὴν μίγεις.

Ibid. ὡς ἴσασιν κ. τ. λ.] Vtrum, scire hoc (Epaminondae dictum) omnis collegas nostros. Nam praeter cetera mala etiam Boeotiis me fauere? An, ut sciunt omnes collegae nostri, nam praeter cetera mala etiam Boeotiis fauet? Posterior sententia videtur esse vera, et consentire cum historia, ut Aeschines Demostheni studium Thebanorum obiciat. WOLFIVS. Boeotiorum potius, quod alia res est. TAYLOR.

Ibid. 10. βοιωτῶν] περὶ τὰς βοιωτὰς συνεδάζει ὁ Δημοσθένης. WOLFIVS.

Ibid. 13. συνιερᾶν] Scribendum puto, μὴ ΣΥΝΑΡΤΕΙΝ, non collidere. MARKLAND.

Ibid. 14. ἀγαθόν] Alluditur ad plebiscitum, in quo hoc fuit, ut Legati efficerent καὶ ἄλλ' ὅτι αὐτὸν δύναιτο ΑΓΑΘΟΝ p. 275. l. 15. MARKLAND. Adde 281. vlt.

Ibid. 16. ὡς αὐτὸν εἶπω τί] Τὸ ΤΙ videtur πολιεύειν, sed eleganter. WOLFIVS.

Ibid. 17. πείρας] κατὰ τὸ πείρας, ἐπιτέρημα καὶ πείρας. Vel, τῷτο δὲ τὸ πείρας ἐγγίσι τοῦ παράμαλ. WOLFIVS.

Pag. 277. l. 3. παρῆμιν] [Vt Aldus mendose] ΠΑΡΗΙΕΙΜΕΝ ἢ ΠΑΡΗΜΕΝ. Et [l. 5.] ΕΥΔΟΚΙΜΕΙ. WOLFIVS.

Ibid. 5. εὐδοκίμει] L. ΗΥΔΟΚΙΜΕΙ, vel ΕΥΔΟΚΙΜΕΙ, quod et habet Steph. Editio. MARKLAND.

Ibid. 8. προκαταλαβόντα] Ἰνα μὴ προκαταλαβὼν τὰ ὅσα, μὴ καταλίπη λόγον τοῖς ἄλλοις. Et [l. prox.] ἀρξάμενος ΔΕ τοῦ λέγειν, ΠΡΩΤΟΝ

MEN (vel ἘΛΕΓΕΙΝ ΠΡΩΤΟΣ) — ὑπὸ πᾶν. WOLFIVS.

Ibid. Pro προκαταλαβόντι. Vid. ad fin. Orat. Demosth. π. παραπρεσβ. MARKLAND.

Ibid. 9. ἀρξάμενος γὰρ] Ἀρξάμενος ΔΕ cum Wolfio Scalig. Editi ita: ἀρξάμενος γὰρ τὸ λέγειν, πρῶτον κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. 12. αὐτῷ] ΑΥΤΩΙ. MARKLAND.

Ibid. 13. τὴν ἐν] Lege τὴν τῷ ψηφίσματι τῷ Φιλοκράτες συνηγορίαν, sicut dicitur, συναγορεύει τῷ ψηφίσματι, et quia πρῶτη antecedit (refertur enim ad ὑπερησίου) fortasse legendum etiam, ΔΕΥΤΕΡΑΝ — ΤΡΙΤΗΝ. WOLFIVS. Alii δεύτερον — τρίτον.

Ibid. antepen. ἐν τακταῖς ἡμέραις] Sequitur, ἐπιστομίσαι τὰς τὴν ἐξέτασιν ἐκκλίσσας, ὅς τοις λόγοις, ἀλλὰ τοῖς χρόνοις. WOLFIVS.

Pag. 278. l. 3. τὴν ἐπιμέλειαν τὴν ΠΕΡΙ αὐτῶν lego. Et [l. 4.] ΑΓΡΥΠΝΙΑΝ. Haec omnia videtur confinxisse Aeschines ad deridendum aduersarium. WOLFIVS.

Ibid. 10. παραγμάτων] Non λόγων tantum. MARKLAND.

Ibid. 11. αἱ] Π. ΕΙΗ. STEPH. Inficite. Verba enim recitat, quae habuit Demosthenes coram Philippo. TAYLOR.

Ibid. vlt. ὅτι ΠΕΜΨΕΙΑΝ ἡμᾶς Ἀθηναῖοι. WOLFIVS. Ita quoque dedit Stephanus, et emendauit cum Brodaeo, Scaliger. TAYLOR.

Ibid. ἐμψει] Soloeciflat haec Oratio. Lege ΕΠΕΜΨΑΝ. PALMER.

Pag. 279. l. 2. δεδοικασμένους ἀξίως — εἶναι] ὅτι ἀξίως ἴσμεν. WOLFIVS.

Ibid. 5. καὶ] F. ΚΑΙΝ. id est, καὶ ἐν. MARKLAND.

Ibid. 9. τακτῇ] τὰ ἐκεί, τὰ ἐν Δελφοῖς. WOLFIVS.

Ibid. 17. μὴδ' ὑδάτων ναμαλίων ἐξέειπεν] Nec aqua profuente prohibuit. Quae ista esset inhumanitas? Nisi forte capiatur, pro, non obfidiere, nec aqua et igni interdicere. V. a lustrilibus aquis arcere. WOLFIVS. ναμαλίων Mor.

Ibid. antepen. ἐὰν δὲ τις ταῦτα παραβόλη, στρατιώτην] ΠΑΡΑΒΗΙ et ΣΤΡΑΤΕΥΣΕΙΝ. WOLFIVS. BRODAEVUS.

Ibid. ΠΑΡΑΒΗΙ, ἢ ΠΑΡΑΒΑΙΝΗΙ. Καὶ ΣΤΡΑΤΕΥΣΕΙΝ. STEPH.

Ibid. Γρ. ΠΑΡΑΒΑΙΝΗΙ et ΠΑΡΑΒΑΙΝΗΙ Bern. ΠΑΡΑΒΗΙ Coiff. Regg. 1. 2. 3. et Mead. TAYLOR.

Ibid. penult. καὶ τὰς πόλεις ἀναστήσει] Τὸ ἀναστῆναι alia est ἀνάστατον ποιῆσαι. Vnde et ἀνάστασις πόλεις,

πολιται, ἢ ἀναγνώστῃς. Sed hic videtur poni, ἀντὶ τῷ, ἀνοικίσαι, *se instauraturos urbem euer- sam*. Sin prior interpretatio huc conuenire videtur, accipiat de vrbibus eorum qui Amphictyonica vrbem oppugnarint. WOLFIVS.

Ibid. vlt. συνιδῆτι] [Vt Aldus] ΣΥΝΕΙΔΗΤΙ, aut ΣΥΝΙΔΗΤΙ ratio grammatica postulat. WOLFIVS. ΣΥΝΕΙΔΗΤΙ *Coisl. Regg.* 1. 2. 3. *Mead.*

Ibid. Π. ΣΥΝΕΙΔΗΤΙ, ἢ ΣΥΝΙΔΗΤΙ STEPH. Qui dedit συνιδῆ.

Pag. 280. l. 1. καὶ προσῆν] F. καὶ OTI προσῆν, Scil. ἵππον OTI. Nisi legendum ΠΡΟΣΕΙΝΑΙ — APAN IEXTPAN. MARKLAND.

Ibid. 4. κατηριθμησάμην Δ' ἴθνη. WOLFIVS. Δὲ enim deerrat. KAI HPIΘMHΣAMHN *Reg.* 2. TAYLOR.

Ibid. 5. δώδεκα] Diuersus ab ea enumeratione est catalogus *Pausaniae*, quem vide in *Phocicis*. Id non est mirum. Nam ex eodem *Pausaniae* loco disces aliquando mutationes in eo factas, et sublati Phocenibus, Macedonas infertos fuisse in eum numerum. PALMER.

Ibid. Duodecim Gentis (quarum vnam apud *Aeschinem* desidero) sic alicubi enumerat *Harporatio*: Ἰωνίς, Δωριεῖς, Πελοποννησίοι, Βοιωτοί, Μάγνητις, ΑΧΑΙΟΙ, Φθιώται, Μηλιεῖς, ΔΟΛΟΠΙΕΣ, ΑΝΙΑΝΕΣ, ΔΕΛΦΟΙ, ΦΩΚΕΙΣ. TAYLOR.

Ibid. 7. Μαλιεῖς] ΜΑΛΙΕΙΣ. SCALIG.

Ibid. 8. ἰλατῖον] ΕΑΧΙΣΤΩΝ. SCALIG.

Ibid. 10. φέει] F. ΦΕΡΕΙΝ, sc. ἰδιῶτα. Monstrauit enim hoc Philippo tunc, non nunc narrat Atheniensibus. MARKLAND.

Ibid. τὸν Ερετρίαν] τὸν ΕΡΥΘΡΑΙΟΝ fortasse. Nam Ερετρία Euboeae est. WOLFIVS.

Ibid. 12. ἀπεφηνάμην εἶναι] S. διῆν. WOLFIVS. Errasse videtur.

Ibid. συλλεγόντων] Ὑποβλήκως, ἰὰν συλλεγόντων, aut, εἰ συλλεγίσαν. WOLFIVS. Iterum errat.

Ibid. 13. Αμφικλυόνων] ΑΠΑΝΤΩΝ. vel, τῶν Αμφικλυόνων ΑΠΑΝΤΩΝ. SCALIG.

Ibid. καὶ τυχόντων σωτηρίας] F. ΙΣΗΓΟΡΙΑΣ. WOLFIVS.

Ibid. antepen. εἰ δ' ἐπιτελῶν δυνάμει, ΕΦΗΝ, βεβαιώσεις] Τὸ ἴφην puto interponendum. Επετελῶν S. κατὰ Φωκίων, qui in armis adhuc erant, eoque referendum est superius illud, τυχόντων σωτηρίας. Βεβαιώσεις, confirmabis. quomodo? Vtrum adiutor eris iniuriarum, quibus adficiunt

Phocensis? an vero, crimine illos liberabis, quasi iustam causam habeant, Phocenses iniustam? WOLFIVS.

Ibid. penult. παρ' ὧν μὲν βοηθεῖς] Παρ' ἰκείνων, οἷς. Et ἀπολήψῃ ab ἀπολαμβάνω [non ἀπολείψῃ, vt Aldus]. WOLFIVS.

Pag. 281. l. 1. ἡλικα Αθηναῖοι] Cum illos contra Lacedaemonios defenderunt. Vide *Plataicum Isocratis*, et *Xenophontis Ἑλληνικά*. WOLFIVS.

Ibid. ὅς δ' ἐκαταλείψεις] Phocensis, opinor, innuit. WOLFIVS.

Ibid. ὅς δ' ΕΚΚΑΤΑΛΕΙΨΑΣ ἀδικήσεις, ΧΡΗΣΗ ΕΧΘΡΟΙΣ μίξουσιν, ἀλλ' εὖ φίλοις. *Reg.* 2. TAYLOR.

Ibid. 2. χρήσῃ δ' ἰχθροῖς] Vtrum τοῖς ἰχθυαῖσι φθεῖσιν, ἢ τοῖς Θεβαίοις? Deinde μίξουσι vel πλείουσι, vel δυνάστεροις. WOLFIVS.

Ibid. ἰχθροῖς] S. τοῖς Θεβαίοις. Thebani aucta potentia inimiciores tibi erunt. WOLFIVS.

Ibid. 4. διεξίω] Τῷ διεξίω. WOLFIVS.

Ibid. 9. ὧν ἦν δυνατὸς] F. ΔΥΝΑΤΟΝ, S. αὐτῷ. ὅσα ἠδυνήθη. Vel, ὧν ἦν ἰγκρατὴς, id est, ὧν ἐκράτει. WOLFIVS.

Ibid. ἰλλείπων] F. ἰλλείπων, ὅν ἔν γε τῷ παρόντι κ. τ. λ. MARKLAND.

Ibid. 12. καὶ τὰς Εὐβοίας, ὡς ἰφόμεν] Comma delendum post Εὐβοίας, et post ἰφόμεν ponendum videtur. Εἶπεν ὡς ἰγὰ ἰφόμεν τὰς Εὐβοίας, *me tenuisse Euboeensis*. WOLFIVS.

Ibid. 13. τινὰς] L. ΚΕΝΑΣ, *vanas*, vt *Demosth.* in *Androt.* p. 218. αἰτίας καὶ λοιδορίας ΚΕΝΑΣ. Noster c. *Ctesiph.* p. 400. l. 1. φέροντας μὲν τῷ δήμῳ ἰλπίδας ΚΕΝΑΣ. Natus error ex similitudine soni, in vocibus ΤΙΝΑΣ et ΚΕΝΑΣ. MARKLAND.

Ibid. ὁ δὲ ποιεῖ] ὁ δ' ΕΠΟΙΟΥΝ. SCALIG.

Ibid. 15. Βοιωτῶν, Θεβῶν] F. ΘΗΒΩΝ. Thebas in potestate Boeotiae, non Boeotiam in potestate Thebarum esse oportere. WOLFIVS.

Ibid. antepen. ὅτι Κλεοχάρης] *Cleobarem illud etiam mirari se dixisse, quod decreto mandatum nobis esset*, etc. WOLFIVS.

Pag. 282. l. 1. μικροπολίτας] Πολίτας μικρῶν πολιχνίων. WOLFIVS.

Ibid. 2. ταῦτα] KAI ταῦτα εὖ διηγέσασθαί με φησὶν, ἀλλ' ἰπηνγίλθαι. Cod. *Mead.* TAYLOR.

Ibid. 5. κακίῳ δαιρέμινον τὸν λόγον] *Diuidendo*, id est, seorsim explicauit. WOLFIVS.

Ibid. δαιρέμινον] ΔΙΑΣΤΡΟΜΕΝΟΣ. γρ. ΔΙΑΣΤΡΩΝ. SCALIG.

Ibid. F. διέβαλλε δὲ ΚΑΙΚΕΙΝΟ, δαιρέμινον τὸν

τὸν λόγον. Scil. *Dum locos orationis diuidit (in opere diuidendo) et illud quoque exagitaui, nempe* — TAYLOR.

Ibid. 16. κατὰ ῥῆμα] *Verbatim, iisdem verbis, τοῖς αὐτοῖς ῥήμασι, αὐτολεξί.* WOLFIVS.

Ibid. antepen. καὶ ΤΑΥΤΑ ἀπαγγέλλω] Ita legit et interpretatur Wolfius. Vulgo ταῦτα. TAYLOR.

Ibid. ἀπαγγέλλω] Scribe ΕΠΑΓΓΕΛΛΩ. BRODAEVS. Infelicitur sane.

Pag. 283. l. 6. καὶ κείνης μὲν ἄμα] S. τῆς πρώτης προσεισίας. WOLFIVS.

Ibid. 8. καὶ ἡγορεύει] F. KATHOPEIN. φῆς sc. TAYLOR.

Ibid. 10. τῆς εἰρήνης, εἰπερ κ. τ. λ.] F. HIER. WOLFIVS. Similiter Bern. quoque.

Ibid. εἰπερ] Alii Codices HIER. BRODAEVS.

Ibid. 11. ἢ δ' ὅτι εἰς ἐπὶ πεπραγμένους ἰγύντο] Τῆς εἰρήνης ἥδη γεγενημένης, καὶ τῶν συνθηκῶν, sicut ἐπὶ ῥήτορι. WOLFIVS.

Ibid. 12. ταῦτα γὰρ] Ταῦτα γὰρ ΟΤΙ τοῦ γόντου ΕΣΤΙΝ — λογίσασθαι. Bern. TAYLOR.

Ibid. 13. εἰσπλεῖν με φησὶν] Nec hoc est apud Demosthenem. WOLFIVS.

Ibid. 14. Αὐδῖαν] ΑΟΙΔΙΑΝ scribitur in Harpocr. et Suid. De ea re etiam admonuit σχῆς. Vide Vales. ad Harpocrat. in. v. TAYLOR.

Ibid. 16. Αὐσθίνης] Vtrum is, cuius meminit Pausanias? WOLFIVS.

Ibid. vlt. ἐπὶ τῇ μῶν] M. ΥΜΩΝ. Et [ibid.] ἀνθρῶπου ΕΠΙ ΤΩΙ γράφειν μίγα φρονῶν. Et [284. 10.] εἰ ΣΥΓΧΩΡΗΣΟΙ ὁ καὶ ἡγορεύει. Et [l. 11.] καὶ βασιανῆ. Et [l. 13.] ἐν διαμμετρημένῃ. Vide *Vlpianum*. WOLFIVS.

Ibid. ΥΜΩΝ etiam MS. Mead. Et recte. TAYLOR.

Ibid. ἐπὶ τῇ] περὶ τὸ γράφειν Editi. Post γράφειν addit ΛΟΓΟΥΣ Scaliger. TAYLOR.

Pag. 284. l. 1. ὡς τοῖσι] Scilicet, εἰρωνικῶς. WOLFIVS.

Ibid. 4. νυκτερινῆς ἐπιστολῆς] Simili lepore Apuleius in Apolog. Vnde autem seruus Crassi suspicatus est noctu potissimum parietes fumigatos? An ex sumi colore? videlicet fumus nocturnus nigrior est, eoque diurno fumo differt? MARKLAND.

Ibid. 5. συνιστῶν] ΣΥΝΕΣΙΤΟΥΜΗΝ. SCALIG.

Ibid. 9. καὶ ΤΟΥΤΟΥΣ παραδίδωμι. SCALIG.

Ibid. 10. συλχευήσοι] Π. ΣΥΓΧΩΡΗΣΕΙ ὁ κατ' ὅσον, ἢ, ΣΥΓΧΩΡΗΣΕΙΕ κατ' ἡγορεύει. Εἰς δὲ σφ. γρ. συλχευήσοιο. STEPHANVS.

VOL. II.

Ibid. ΣΥΓΧΩΡΗΣΕΙ Coisl. et Regg. tres. Cod. autem Bern. in 2^a. persona ΣΥΓΧΩΡΗΣΕΙΕ. TAYLOR.

Ibid. 11. δῆμιον] Carnifex ille vocatur ΔΗΜΟΣΙΟΣ, non δῆμιον, si fides T. Magistro. Δημόκωνος καὶ βασιανῆς — καὶ ΔΗΜΟΣΙΟΣ, ὡς παρ' Αἰσχίνῃ παρτίει δὲ ὁ ΔΗΜΟΣΙΟΣ, καὶ βασιανῆ ἱκαντίον ὑμῶν. Idque fideliter conseruauit Mead. TAYLOR.

Ibid. ἐνδέχεται τὸ] Temporis fati est. WOLFIVS.

Ibid. 13. διαμμετρημένη] Castiga ΔΙΑΜΕΜΕΤΡΗΜΕΝΗ. Demosth. adu. Nicosth.: Ἡμέρας δὲ ἐν πολλαῖς ὕστερον εἰσελθὼν εἰς τὸ δικαστήριον πρὸς ἡμέραν διαμμετρημένην. Rurfus, σ. παραπρίσ. Διαμμετρημένην τὴν ἡμέραν αἰετῶν δώκων. Libanius [immo *Vlpianum* potius dixisset] Τὸ δὲ πρὸς διαμμετρημένην τὴν ἡμέραν φησὶν, ὅτι τοῖς τῶν ἀγώνων διὰ τὸ μίγνθαι λαμβάνουσιν ὅροι τὴν ἡμέραν, καὶ ὅπως τὸ ἐξαρκῶν. Aesch. c. Ctesiph. Εἰς τρία μέρη διαιρεῖται ἡ ἡμέρα, ὅταν εἰσὶν γραφὴ παρανόμων etc. BRODAEVS.

Ibid. vlt. ἐδ' αἰ φησὶν] Quaere, annon defit vox ΠΙΣΤΙΝ post φησὶν? Ita: ἐδ' αἰ φησὶ ΠΙΣΤΙΝ ἐπὶ βασιανῆς κ. τ. λ. vt in sententia simili apud *Lyfiam* ἐπὶ τ. Σηκῶ: ἐδὲ φάσκων ΠΙΣΤΟΝ ΕΙΝΑΙ τοῖς διεράπουν. Αἰ — γινίσθαι est γινίσκω. Et dicit, nullam fidem habendam fore quaestionibus mancipiorum. In *Aristocratea* p. 298. εἰπεῖν, ὅτι πῖς AN οἶται ΓΕΝΕΣΘΑΙ μόνῃ, εἰ δὲ ξανῶν etc. MARKLAND.

Ibid. ἐν βασιανῆς] M. ΕΠΙ. Se non commissurum vt quaestio mancipiorum fraudi sibi esse possit. Sic et Cicero in *Miloniana*. WOLFIVS.

Pag. 285. l. 2. ἐπιμψε] Ita distinguendum, ἐπιμψε δῆλον γὰρ, ὅτι τὰ μεγάλα τῶν πάλιν παραλογίζεσθαι δὲ ἢ ἡγρυπνῶμεν γράφοις. Ironice Parenthesis ista inseritur. Et verte, *Cape has literas, quas Philippus misit (constat enim eas magnis in rebus decipere ciuitatem) ob quas scribendas fuerit nobis lucubrandum*. MARKLAND.

Ibid. 3. ΕΠΙΣΤΟΛΗ] ΦΙΛΙΠΠΟΥ addit Mor. TAYLOR.

Ibid. 5. ἱαντῶ — γίγραφα] Aut ΕΜΑΥΤΟΥ γίγραφα, aut ἱαντῶ ΓΕΓΡΑΦΕ. WOLFIVS. ΤΩΝ ἱαντῶ Coisl. Reg. 2. et Mead. Notetur porro, quod *Wolfio* in mentem venerat, duorum porro *Regiorum* 1. et 3. alterum, ΕΜΑΥΤΟΥ γίγραφα, alterum ἱαντῶ ΓΕΓΡΑΦΕ exhibere. TAYLOR.

Ibid. F. ΕΜΑΥΤΟΥ, propter τὸ, γίγραφα. Y y Quin

Quin et linguae ratio videtur poscere, καὶ τῶν συμμάχων τὸν ἑαυτῶν. Alioquin scripsisset τῶν ἑαυτῶν συμμάχων: qui mos est Graece scribentibus. MARKLAND.

Ibid. 10. μικρὸν ἐπισχῶν] Μετ' ὀλίγον. WOLFIVS.

Ibid. 16. ἀπομυκνύμενος] ΔΡΟΜΟΚΗΡΤΕΣ, οἱ λεγόμενοι ἡμιερδρόμοι, ex Aeschine citat Harpocrat. Vnde bene collegit Maussacus, *Fungerman. ad Poll. Onomast. L. III. c. XXX. §. 148. Moursus Attic. Lect. III. 12.* et ante omnis Lambinus ad Corn. Nep. in *Miltiade*, textum hunc nostrum ad normam Harpocrat. esse restituendum. Vid. *Lucian. Dialog. Nou. Edit. T. I. pag. 275. Gifan. Collectan. ad Lucret. v. TRACTVS CORPORIS. H. Steph. Schediasm. VI. 2. virosque doctos ad Nepot. in Miltiade I. 4. TAYLOR.*

Pag. 286. l. 3. διὰ ξένων] Tyranni, peregrini militis opera, mutatur resp., adempta populo libertate. WOLFIVS.

Ibid. 5. καὶ ἐμυδοφόρησαν] In stipendia militum insumpserunt. WOLFIVS.

Ibid. 11. αὐτοῖς] ΑΥΤΟΙΣ. Et pariter 287. 2. et 5. ΑΥΤΟΙΣ et ΑΥΤΩΙ. MARKLAND.

Ibid. Αλκωνδῶν] Herodotus in sexto ΑΛΠΗΝΟΝ habet per η. *Hellanicus* vero vocauerat ΑΛΠΩΝΟΝ, vt hic Aeschines, si fides Stephano. PALMER.

Ibid. 15. τριὰς κοῖλα] TETTAPAKONTA. SCALIG. ex coniectura, quae mihi vehementer placet. TAYLOR.

Ibid. 17. τὰς ἐπαγλαλλόμενας] F. τὰς ΕΠΑΓΓΕΙΛΑΜΕΝΟΥΣ. WOLFIVS. Optime, et eam lectionem praescribit Reg. 3. TAYLOR.

Ibid. antepen. μυστηριώδεις] Sic habet et *Polux* [l. §. 36.] Alias legendum censuissim, τοῖς τὰς ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΙΣ σπονδὰς ΑΠΑΓΟΥΣΙ, qui arcana sacra proferunt. Miserunt enim victimas in extera quoque templa. Sententiam esse puto, Atheniensis obtulisse siue inducias, siue foedus Phocensibus, vt tuto Eleusiniis initiis interesse possent, quae Phocenses, homines impii, sint aspernati. Τα τῆς Σπάρτης δινὰ διδίναί, καὶ μὴ ΤΑ παρ' αὐτοῖς, [287. 1.] Se Sparta pericula timere, et non sua. Ambiguum est, vtrum haec verba ad diffidentiam an ad fortunam referantur. WOLFIVS.

Pag. 287. l. 2. μὴ παρ' αὐτοῖς] μὴ ΤΑ παρ' αὐτοῖς Cod. Reg. 3. cum Wolfio. Sic autem Scalig. μὴ ΗΙ ΚΑΙ παρ' αὐτοῖς. Quem parum intelligo. Verba sonant, res vestras curate: neque

vlla, pace Wolfi dixerim, videtur esse ambiguitas. TAYLOR.

Ibid. 6. δ' ἐδιδίμιν] δ' ΜΟΝΟΝ δ' ἐδιδίμιν. SCALIG. Voluit dixisse δ' ΜΟΝΟΝ ΟΥ ἐδιδίμιν: ἀλλὰ καὶ etc. TAYLOR.

Ibid. 9. Καλλιστράτων] ΚΑΛΑΙΣΤΡΑΤΟΝ certe cum Scalig. vel cum Cod. *Mead.* ΚΑΛΑΙ-ΚΡΑΤΗΝ. TAYLOR.

Ibid. 16. Φίλιππον ταπεινώσιν ΘΗΒΑΙΟΥΣ. Et [l. 17.] καὶ τὸν μὴ βύλισθαι. Et [288. 4.] ΚΑΤΟΙΚΙΕΙ Φίλιππον. παρὰ τὸ κατοικίῃ. WOLFIVS.

Ibid. Recte haec vtique. Prior Editio, quae erat *Aldina*, Θηβαίους, et τὸ, et καλοῖται, perperam omnia. Quae pariter fere correxit et *Brodaeus*. TAYLOR.

Pag. 288. l. 7. ἐξίναί πάση] F. ἐξίναί ΚΕΛΕΥΩΝ πάση. WOLFIVS.

Ibid. Damnabunt forte hominis temeritatem, qui legerint ea quae nuper adnotaui 257. 9. Infinitiu enim illi, ἐξίναί hic, vt ἰκπλάῳ ibi, tenor sunt et articuli, ipsi termini *Epistolae* vel *Psephismatis*. TAYLOR.

Ibid. 12. πρότερον] F. ΠΟΤΕΡ' ΑΝ ἦ, fuisset. MARKLAND.

Ibid. 13. ἡλικα ἔκμαζον ἐν τῇ μακρᾷ Φωκίᾳ] Furor fortassis appellat audaciam illam Phocensium. ἐν τῇ MAXHI non satis placet. WOLFIVS.

Ibid. *Eo tempore, quo summa erat, et flagrabat maxime, Phocensium siue audacia siue impietas.* Coniectura illa hominis est importunissima. TAYLOR.

Ibid. 15. Φίλιππον] Leg. ΦΑΛΑΙΚΟΥ. Vid. p. 286. MARKLAND. Ita omnino. et habebis *Bern.* fideiufforem. TAYLOR.

Ibid. 16. οἷς] Castiga ΑΙΣ [σπονδαῖς vtique] BRODAEVS. Qui tamen decipitur.

Ibid. Θηβαίους δ' ἐπισθῆναι κατελίστομεν] Quia Phocis eos Atticae aditu excluderat. WOLFIVS.

Pag. 289. l. 3. ἔγω καὶ τήμερον] Hactenus nunquam ausus es me falsae legationis accusare. Wolfius. Immo hodie accusat. Agitur res. Causa παραπροσέειας nunc dicitur. Hoc cum vidit Scaliger, commentum comminiscitur, ἔγω ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ τήμερον. Commentum sane maximum. Rem, quo pacto se habeat, ex me discite. Obiectare tu in tua oratione non dubitasti, me tertiam istam legationem, siue vlla auctoritate, a populo non constitutum, obisse. Quod cum capitale esset, istud tamen crimen nunquam lege in me intentare ausus

ausus ei, ne hostis tametsi sis infestissimus, et quae vel ultimae forent in legibus poenae, lubenter admodum a me exprosceres. Nunquam εὐχρίστως, nunquam vocasti ad causam capitis dicendam, de legatione iniussu populi suscepta, sed (ubi minus erat periculum) ad εὐθύναις solummodo legationis male obitas. Fidem faciet Demosthenes supra pag. 157. τοιαῦτα δ' αὖτις, καὶ σφόδρα δ' αὖτις, καὶ εὐφραντο, ὅτι βουλῆς, ὅτι δὴν χειροτονήσασιν αὐτὸν, ὅχι οὐκ ἀποσβέννυνται — ὅτι τὴν ἀξίωσιν ὑπολογισάμενος — ὅτι ὅτι τῶν τοιούτων δ' ἔμμεθ' ΘΑΝΑΤΟΝ τὴν ΖΗΜΙΑΝ εἶναι κελύουσι. Et rursus, pag. seq. οὐκοῦν ὅχι οὐκ αὖτις παρὰ τὸν νόμον, δὲ ΘΑΝΑΤΟΝ κελύουσι τούτων τὴν ΖΗΜΙΑΝ εἶναι. Porro autem, de εὐσεβείας et εὐθυίας ratione te praemonitum esse volui. Istius unam speciem, plures enim erant, ita describit Harpocratio. εὐσεβεία — ἐπὶ δημοσίοις ἀδικήμασι μεγίσταις, καὶ ἀναβολὴν μὴ ἐπιδοχόμοις — ἐπὶ οἷς τῶν μὴ φύνοντι, ἰδὲν ἀλλ', ΜΕΡΙΣΤΑΙ ΖΗΜΙΑΙ ἰπικυῖναι etc. Bene est: verum in εὐθυίαις non ita inclementer actum est. Rursum enim Demosthenes pag. 150. fin. ad hanc ipsissimam rem, de qua disputamus, adludens, καὶ ἴσως τι τῶν προσηκόντων ἰνύει, EN ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΙ πάσαις αὖτις NYNI δὲ διὰ τὴν ὑμῶν ΠΡΑΙΟΤΗΤΑ καὶ εὐθυίαν, ΕΥΘΥΝΑΣ ΔΙΑΔΩΣΙ, καὶ ταύτας, ὁποῖα βούλονται. Iam, lector, securus accede ad meam emendationem. Τολμήεις με λέγειν, ὡς δ' χειροτονήσας ὅχι οὐκ, ἔχθρὸς δ' αὖτις ὡς καὶ τήμερον τιθήνης (aut ΤΕΤΟΑΜΗΚΑΣ cum Marklando) με εὐσεβεῖν, ΑΛΛΑ παρὰ τοῦτο σβέννυσθαι (ἢ sc. aut simili voce subintellecta.) Vocabulum illud ΑΛΛΑ in fine praecedentis operi arbitror. Deinde pergit in eodem enthymemate. Illud utique voluisti, si modo potuisses: Non enim mihi pepercisses, non iniudes mihi quod esset ultimum in suppliciis. TAYLOR.

Ibid. 8. ἀεὶ αὖτις] Vertit Interpres *immeritam*. Potius, *cunctationem*. IVRIN.

Ibid. 10. κατηλόγησαν] ἰφθίμους, καὶ κατὰ λόγους. Vnde παρὰ τοῖς καὶ μηραιοῖς. WOLFIVS.

Ibid. κατηλόγησαν obtinuerunt. Male Wolfius vertit *occiderunt*, quasi ab ἀλοιῇ, non ab ἀλοῇ. Haec Valefius ad Mauffac. p. 232. Ea porro historiola continetur in Plutarchi libello de Vir- tutibus Mulierum, ut admonuit idem Vir eruditus. Αποκρίνεται ὁ Θεοφράστης πρὸς Φωκίαν πόλιν. οἱ μὲν γὰρ ἀρχοῦντες αὐτῶν καὶ τυράννοις ἢ ταῖς Φωκίαις πόλεσι: ἡμέτεροι μὲν πάντας ΑΠΕΚΤΕΙΝΑΝ, οἱ δὲ πυνόχουσαν καὶ διακρούσαν ἐκείνους ἐμήρευσεν.

KATHAOHEAN. Recte igitur κατηλόγησαν obtinuerunt, si ita vis verti, flagris ceciderunt. Sed nungatur Vir celebris, si aliud ἀλοιῇ, ἀλοῇ aliud significare suspicetur. TAYLOR.

Ibid. 12. καὶ τὸς ΕΙΣ Αμφικτόνας πρὸς τοῖς. WOLFIVS. Aberat Praepositio.

Ibid. Restituo καὶ τὸς ΠΡΟΣ Αμφικτόνας. BRODAEVS.

Ibid. ἀπὸ τοῦ τοῦτο ὑποσπένδω] Vnde? a Thefal, an Thebanis? ab utrisque opinor. WOLFIVS.

Ibid. 12. ὑποσπένδω] ΥΠΟΣΠΕΝΔΟΥΣ SCALIG. Et mox pro ΦΙΛΙΠΠΩ, ΘΗ ΠΟΛΕΙ. IDEM.

Ibid. 15. ὑπολιπομένης κ. τ. λ.] Videtur hoc παρ' ἱστορίας εἶναι. Et est haec narratio ita densa et intricata, ut ad fucum faciendum auditoribus instituta esse videatur. WOLFIVS.

Pag. 290. l. 9. κάλει μοι Μειάωνας. Et [l. 10] τὸς ἀπὸ τῆς Ἰ. Βοιωτῶν φυγῆς ἡγεμένους. Et [l. 13.] πῶς δὲ ἐκ αὐτῶν. Et [l. 15.] ἀλοῖναι ἰνὸς ληρῶσι. Et [291. 14.] φανῶναι με διτ'. [sublati Aldi erroribus] WOLFIVS.

Ibid. 10. εἰρημίνης] Scriba HIPHMEMOYΣ. BRODAEVS.

Ibid. 16. παρὶ τῶν] In meos sermones incurro: mihi ipse sum contrarius. BRODAEVS.

Ibid. 18. παρὶ τῶν] An ΠΡΟΞΙΑΝΘΑΣΙ? MARKLAND.

Ibid. vlt. φημιζοῖ] Stephanus excudit ΘΗΜΙ- ΖΟΥΣΙ. In Codd. ΘΗΜΙΖΟΥΣΙ et ΘΗΜΙΖΟΥΣΙ. TAYLOR.

Pag. 291. l. 4. διαβολῇ] Lego διαβολῇ δὲ ἀδελ- φῶν ἐστὶ ΘΗ ΕΥΚΟΦΑΝΤΙΑΙ, quo pacto etiam Scaligerum suspicor legisse. TAYLOR.

Ibid. 18. καὶ καλῶς ἔχοντα] An delendum καὶ, vel legendum ΕΥ καὶ καλῶς? MARKLAND.

Ibid. ἐκ τῶν ἱμῶν ἐρεῖν ἀναβιβάζω] ΑΝΑΒΙΒΑΖΩ visitatum est. Sed ἀναβιβάζω (si scriptura non fallit) thema facit *Aeschines*. WOLFIVS.

Ibid. vlt. ἐπαίδευσεν] Forte excidit Aduerbiū aliquod, ὡς ΚΑΛΩΣ ἐπαίδευσεν καὶ δικαίως, ἐξυγ- σομαι. vt p. 293. 3. MARKLAND.

Pag. 292. l. 6. φανείας] Lege ΦΑΤΡΙΑΣ. BRODAEVS. SCALIG.

Ibid. φανείας] συγγραμμάτων. Vide Suidam, vt et παρὰ τῶν Εὐσεβείων. WOLFIVS. Adde Herald. Animadu. ad Salmas. II. 3. 4. Nos in vita Lycurgi. Dupont. ad Theophrast. Charact. pag. 396. TAYLOR.

Ibid. 8. ὡς περὶ καὶ ἀλλ' ἄνθρωποι] In hac qui- dem Oratione nihil de ea re dixisti. WOLFIVS.

Ibid. Nempe pag. 266. l. 14. MARKLAND.

Ibid. 9. ἡ νῦν ἐμοὶ] Quae nunc mihi ante oculos conspicitur. Videtur potius ad Aeschini phantasia referendum, quam ad praesentiam Glaucotheae. WOLFIVS.

Ibid. 13. ἀμφισβησῶν] Qui te virum esse profiteris. Ludit amphibolia verbi ἀμφισβησῶν, quod et dubitare, et sibi aliquid arrogare significat. WOLFIVS.

Ibid. Qui an vir sis, nemini exploratum est. BRODAEVS.

Ibid. An ΑΜΦΙΣΒΗΤΟΥΜΕΝΟΣ? MARKLAND. Ita emendat σχῆμα.

Ibid. καὶ γὰρ αὖ] ΟΥ γὰρ αὖ ΤΟΑΜΗΣΑΙΜΙ ἐπὶ τῇ Κοιστ. Regg. 1. 2. 3. et Mead. TAYLOR.

Ibid. antepen. ἐκ ἀγιν εἰς] [vt Ald.] Legendum ἐκ ΑΓΕΝΕΙΣ. BRODAEVS. ἐκ ΑΓΕΝΝΕΙΣ. WOLFIVS. Quod facile praetulerim. Atque ita legunt cum Stephano et Scalig. Coisl. Regg. 1. 2. 4. TAYLOR.

Pag. 293. l. 6. ἀλλ' ἐκ Νωσίων] F. ἀλλ' οὐ Κνωσίων. Et [ibid.] ἀράρις vel παρίρησι. Et [l. antepen.] οἰόσπερ σό. WOLFIVS. Alii οἰόσπερ.

Ibid. 9. δὲ φ.] Vel ΩΣ. BRODAEVS.

Ibid. δ.] Π. ΩΣ. ἵνα ἡ ἐν παρρησίᾳ (Οὕτως ἀναιδὲς ἐπὶ ἀνδρῶν ἀχάρις εἰ). STEPHANVS. Belle sane et recte. Confirmant Codd. Coisl. Regg. et Mead. TAYLOR.

Ibid. 13. δικάζοντες] F. ΔΙΚΑΞΟΝΤΕΣ, vt apud Demosth. π. παραπρίσ. p. 159. l. 9. et Nostrum c. Ctesiph. p. 367. l. 10. MARKLAND.

Ibid. 14. τῷ βελτίστῳ] Maximi reipub. commodi: Demosth. de rebus Chersones. ὅστις δ' ὕμνησεν τοῦ ΒΕΑΤΙΣΤΟΥ πολλὰ τοῖς ἡμετέροις ἐναντιῶται βελήμασι. BRODAEVS.

Ibid. antepen. ἐπαγωγίαν] παιδείαν καὶ συφροσύνην. WOLFIVS.

Pag. 294. l. 5. ὃ νῦν ἤδη χρῆσθαι lege. WOLFIVS. et BRODAEVS. Aldus ὅ.

Ibid. ὃ νῦν ἤδη χρῆσθαι] Ο νῦν ΔΗ ΕΡΗΘΟΜΑΙ Coisl. et similiter Mead. a manu 1ma. TAYLOR.

Ibid. 14. ἡγύεται κ. τ. λ.] Ita Casaubonus ὁ μέγας ad Theophrast. Charact. Cap. VIII. "ἡγύεται δὲ, ὅταν τι ψεύδῃται, ὅτε λόγων ὅρκος καὶ τῶν ἀναισχυρίων ὀφθαλμῶν καὶ τὰ ΜΗ γενημένα ὅ μόνον ὡς ἔστι, ΑΕΓΕΙ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡμέραν ἐν ἣ φησὶ γενέσθαι, καὶ προσέθῃσι τιμὸς ὄνομα, πλάσσει μιν. ΟΣ ἔτυχεν παρὼν, μιμνῆσθαι τὸς τ' ἀληθῆ λέγοντας. Sic scribendus est locus hic Aeschini elegantissimus: quo cum esse nihil queat apertius, miror Interpretem doctissimum tam infel-

" liciter hic esse versatum. Sic autem ille versat: Cum mentitur etc. Num rem acu tetigerit, iudicent eruditi." Hactenus Vir summus. TAYLOR.

Ibid. 15. ὅρκος καὶ τῶν ἀναισχυρίων ὀφθ.] Iurare per oculos haud scio an vsitatum sit. F. A. ὅρκος ΚΑΙ ΔΑΚΡΥΤΑ καὶ τῶν ἀναισχυρίων, impudentes oculi oppleti lachrymis. Et si ne hoc quidem placet. WOLFIVS.

Ibid. 15. καὶ] Aliquanto rectius cum Scaligero, META ὅ ἀναισχυρίων ὀφθαλμῶν. TAYLOR.

Ibid. 16. καὶ τὰ γενημένα] F. καὶ τὰ ΜΗ γενημένα. MARKLAND.

Ibid. λέγει] Editi] ΑΕΓΕΙ. BRODAEVS. WOLFIVS. Et [295. 2.] γὰρ ὅ μὲν ἐξ ἐξέφθη. WOLFIVS. loco ὅ, ἰφ' ὅ μὲν.

Ibid. λέγει] Priores habebant λέγειν, quod rite cum Wolfio emendarunt Regg. 1. et 3. Praeterea, καὶ τὰ ΟΥ γενημένα, ὅ μόνον ὡς ἔστι ΓΕΓΕΝΗΜΕΝΑ, ΑΕΓΕΙ, ἀλλὰ κ. τ. λ. Bern. Similia his occurrunt in Orat. c. Ctesiph. pag. 403. init. TAYLOR.

Ibid. 17. ὡς ἔτυχεν παρὼν] Non displicet ΩΣ. BRODAEVS.

Pag. 295. l. 1. ἀνθρώπου] Τ' ΑΝΘΡΩΠΟΥ. MARKLAND.

Ibid. 2. ἰφ' ὃ] Vel γὰρ ὃ. BRODAEVS. Credo hoc praeter mentem viro doctissimo excidisse, eumque dictitasse potius iuxta cum Wolfio ὅφ' ὅ μὲν. TAYLOR.

Ibid. 5. ἡμῶν] F. delendum, vtpote repetitum ex praecedenti voce. MARKLAND.

Ibid. 8. τῶτον] Insinuauit hoc Wolfius noster, verum minima necessitate adductus. TAYLOR.

Ibid. 9. ὡς εἰς οἰκίαν αὐτοῦ] Vtrum vxorem eius, an cognatam mulierem? WOLFIVS. ΑΥΤΟΥ. MARKLAND.

Ibid. penult. Κηφισία Editi] Scribendum ΚΗΦΙΣΙΑ. Nam nomen Demi, a quo hoc gentile deducitur, est Κηφισία Erechtheidis tribus, a quo fit Κηφισιεύς, vt Antipho et alii innumerari. PALMER.

Pag. 296. l. 2. καὶ κίχρηται] καὶ ΑΙΣ κίχρηται SCALIG. In Codd. Coisl. et Reg. 2. defunt voces καὶ κίχρηται. TAYLOR.

Ibid. 3. Σάτυρον] Consule Demosth. περὶ παραπρίσ. et Diodorum Sic. l. 15. BRODAEVS.

Ibid. 4. ὅτι ξένος] Nec hoc est in Demosthene, sed filiae Apollophanis Pydnaei. Cuius quidem mentiendi licentia vix eum finit bonum virum existimari, vtcunque sit Alpha Palliatorum. Nec fine

sine causa Aeschines τὰς τῶν λόγων αὐτῷ τίχνας ἀνοσίως vocat, siquidem tam vere haec dicit, quam verisimiliter. WOLFIVS. Vid. Harpocr. v. Οτι ξίνως.

Ibid. 5. παρὰ τὸν πότον lege. Et [l. 11.] pro Ξυδόκῳ Demosthenes habet Xenophrona Melobii Atheniensis tyranni F. WOLFIVS. πότον similiter Brodaeus, Harpocr. et MSS. Bern. et Parisiensis. τόπον Aldus.

Ibid. 7. ἀνοσίαν] F. ANOISION, vt modo pag. 295. l. vlt. τὰς ANOISIONE τῶν λόγων — τίχνας. Et in Timarch. p. 45. l. 17. ἡ δὲ βδελυρὰ ΦΥΣΙΣ καὶ ANOISIONE. MARKLAND.

Ibid. διονδῶν] διονδῶν EIH cum Scaligero MS. Reg. 2. TAYLOR.

Ibid. 9. γῆ]. Dele ociosam istam particulam, quae ortum debuit incuriae scribentis, et proximitati vocis γινώσκο. Delet mecum Cod. Mead. TAYLOR.

Ibid. 10. ὁ τῶν μυρίων Ἀρκάδων] ὁ τῶν μυρίων τῆς Ἀρκადίας ἀρχόντης. BRODAEVS, exponenti, non emendanti, similis.

Ibid. 11. Ξυδόκῳ] Xenophon hic vocatur a Demosthene παραπρὶς. p. 181. Vnde scribendum hic videtur ξυδόκῳ, littera minori, vt sit Appellatiuum, non Proprium, nomen. MARKLAND.

Ibid. 15. τοῦτον προσρέπαιον] F. A. τοῦτον EMOY προσρέπαιον, quia sequitur, μὴ γὰρ δὴ τῆς πόλεως. WOLFIVS.

Ibid. Harpocrati emendando, qui perperam descripsit hunc locum Aeschini, vterque operam impendit, et Meursius Attic. Lect. IV. 16. et Vales. pag. 164. Not. ad Harpocrat. Quorum hic infelicem illam Wolfii coniecturam improbat, et, siquid supplendum iudicauerint eruditi, ΕΑΥΤΟΥ προσρέπαιον potius fuisse auguratur, quam ἰμῶν. Mentem suam de ea re ibidem explicat. TAYLOR.

Ibid. ὤψι] Abesse potuit, et, opinor, debuit: natum ex praecedentibus et subsequenter literis. MARKLAND.

Ibid. penult. Πολλάκι] γρ. Πολλάκι KAI, et ΕΠΑΥΠΕΙ, et ΟΣΤΙΣ ΛΑΙΤΡΑΙΝΕΙ. STEPH. Credo, in Hesiodi Codd. MS. Aldus hic dedit ἀπιύρας, quod pariter correxit Mor. et Bern. TAYLOR.

Ibid. ἀπύρεα] In emendatis Codd. ΕΠΑΥΠΕΙ reperitur. BRODAEVS.

Ibid. Απαυράω est Thema. WOLFIVS.

Pag. 297. l. 12. ἡ τῶν δοξάδων ὑμῶν προσγγράψας] F. ἡ ΜΗ δοξάδων ὑ. π. aut quibus, quae vobis adprobata non fuerunt, adscriptis. Possit et ΠΑΡΑ-

ΓΡΑΨΑΣ legi, vt significet παραγράφας. WOLFIVS.

Ibid. τῶν δοξάδων] τῶν ΜΗ δοξάδων. Brodaeus, Markland. Reg. 2. ΟΥ δοξάδων Bern. TAYLOR.

Ibid. 13. ἀλλὰ μὴ οὐ] Negatio videtur redundare. WOLFIVS.

Ibid. 15. πίπαιαι] M. πίπαιαι, S. οἱ ἐήτορες πλετύεις ἐκ τῶ πολέμου. Et [l. antepen.] συνῆδον δέ. WOLFIVS. Vbi Editi γὰρ.

Ibid. Emenda ΠΕΠΑΥΝΤΑΙ. BRODAEVS. Ita Regg. 2. 3.

Ibid. antepen. γινόμενος] F. ΓΕΝΟΜΕΝΟΥΣ, vt προφάσι. MARKLAND.

Pag. 298. l. 6. καὶ τῶν δὴλῶν ἦν] At quo argumento, quibus indicis notus eram? BRODAEVS.

Ibid. καὶ τῶν δὴλῶν ἦν] Et quis me nosse potuit? Wolfius. Potius, Et qua re innotuit me hoc fecisse? Qua re conspicuus fui? Sic Demosth. ὁ παραπρὶς. p. 135. τῷ τῷτο δῶλον; vbi recte Wolfius, unde hoc perspicitur? MARKLAND.

Ibid. 8. ἐρεθῆς] incolumi. Recte. Vide Suid. in v. qui hunc locum laudat et interpretatur. TAYLOR.

Ibid. 12. ἀνελήθη] μηδὲν ἰλέω ἀξίῳ. Apud Homerum est ἀνελίον ἐν σοὶ ἦτορ. WOLFIVS.

Ibid. Nota diuersitatem lectionis in Cod. Bern. ἀνελήης, et ἀνελήθη, et ἀνελίως, et denique ἀνελήμων. TAYLOR.

Ibid. 14. πολιτείας ἐμπληξίαν]. Εμπληκτοῦς Hefychius interpretatur non tantum μιμητάς, sed etiam εὐμισαθίτας, vt ἐμπληξία significet ἀλογον et ἐμπαθεῖ μισαθολήν, ἢ πολιτείας ἀσαθῆ καὶ ἄχ ὁμολογούμενην ἑαυτῇ. WOLFIVS.

Ibid. πρὸς Φίλιππον πρότερον παρακάλει] Ita distinguendum docet Historia, πρὸς Φίλιππον, πρότερον παρακάλει κ. τ. λ. IVRIN.

Ibid. 17. μετὰ τῇ] Restitue cum Codd. Coisl. Reg. 2. et Mead. KAI μετὰ τῇ. Vti in sequentibus recte dicitur, καὶ γὰρ γίγνεται — Θεοαίους KAI πάλιν τέτοις ἰμάχισθαι. Et, ἰπολιμήσασθαι Ερετριῶσι — KAI πάλιν ἰσώσασθαι. TAYLOR.

Pag. 299. vlt. αὐτῶν] Lego ΑΥΤΩΣ. BRODAEVS.

Pag. 300. l. 1. περίπολῳ — δύο ἔτη] Disputationem bene longam de hoc loco instituit Mansuetus ad Harpocr. in v. Eundem porro Lexicographum consule in v. Νιμία Χαράδρα, in Επώνυμοι, et Στρατεία ἐν τοῖς Επωνύμοις, Petit. Comment. ad LL. Attic. pag. 654. Nou. Edit. et praecipue ornatum Corfinium in Fastis Atticis Dissert. XI. §. 5. TAYLOR.

Ibid. 2. καὶ τῶν συνάρχων] τίς; τῷ Αἰσχί-

ση, ἢ τοῖς δικασταῖς; Mox lego, ὧμιν μάστιγας παρίσχειν. WOLFIVS.

Ibid. 3. στρατίαν τὴν ἐν τοῖς μέρεσι.] Τὰ μέρη non puto loci nomen esse: neque satis scio, an *vicaria expeditio* recte vertatur, cum per vires alii aliis succedunt, ut sequitur, καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκ διαδοχῆς ἐξόδους. WOLFIVS.

Ibid. Quid sit *στρατία* ἐν τοῖς μέρεσι, non cuius tam notum est. Olim putaueram quandam expeditionem sic nominatam fuisse, et intelligebam de ea ad Philiuntem, de qua statim loquitur: at eius appellationis rationem excogitare incassum laborabam. Postea vero ex *Suida* aliquantum lucis affulsit, unde deprehendi fuisse corpus quoddam militiae, quod componebant Tiroes, qui nuper exceaserant aetatem τῶν περιπόλων. Sic enim ille Grammaticus in v. Τετθρία. Καὶ τὴν ἐν τοῖς μέρεσι καλεμένην μάχην, οἱ δὲ, ὅτι ἔθος ἦν τὸς ἑθῆς, μετὰ τὸ γινώσκειν περιπόλους τῆς χώρας, στρατιῶν μὴν, εἰ συμβαίνει πόλεμος, μὴ μόντοι μετὰ τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνους τῆς μάχης, διὰ τὴν στρατίαν καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς μέρεσι. Haec *Suidas*. Quae amplecti necesse est, cum nihil alibi inueniatur, et mirum est certe tam raram eius rei apud auctores factam fuisse mentionem. PALMER.

Ibid. 4. συμπαραπύμπῃ] τὴν εἰς Φλίστα παραπομπή] Παραπύμπῃ est comitari et deducere aliquem. Sed qualis ista siue deductio siue comitatus fuerit, equidem ignoro. Nemeam locum Elidis esse, notum est vel ex fabula de Nemeaeo leone ab Hercule interfecto. Fortassis sacrificia ad Olympicam celebritatem missa deduxerunt. WOLFIVS.

Ibid. 8. ἐκ διαδοχῆς] Per seriem quandam. Demosth. *Philippic. a.* Τέτων δὲ Αθηναίως φημι δεῖν εἶναι πινυλακοσίους, ἐξ ἧς ἂν τινος ὁμῶν ἡλικίας καθῶς ἔχουν δοκῇ, χρόνον ταύτην στρατευομένους, μὴ μακρὸν τῶτον, ἀλλ' ὅσον ἂν δοκῇ καθῶς ἔχουν ΕΚ ΔΙΑΔΟΧΗΣ ἀλλήλοις. Rursus, c. *Mid.* μισσημίμπῃ τοὺς ἐξ Αργύρας ἰσπίας ΕΠΙ ΤΗΝ ΔΙΑΔΟΧΗΝ. BRODAEVS.

Ibid. τὰς ἐν τοῖς Επωνύμοις] quae pro Eponymorum statu conscriptae essent. Demosth. c. *Timocr.* Aut τὰς ἐν τοῖς Επωνύμοις, τὰς κατὰ τὰς φυλάς, quae per vices ad bellum proficiscebantur. BRODAEVS.

Ibid. Fortasse, cum ante statuas Heroum delectus habebantur. WOLFIVS.

Ibid. Gratias quam maximas *Harpocrati*

Lexicographo, qui locum *Aristotelis* ex Atheniensium Rep. nobis seruauit, ex quo intelligere possumus, quid fuerit *στρατία* ἐν τοῖς Επωνύμοις, et qui fuerint isti Επωνύμοι. Nam hic solus *Aeschini* locus de his mentionem fecit, praeter illum *Aristotelis* libri, qui non exstat. Sic igitur *Harpocratio*: Τίς ἦ ἐν τοῖς Επωνύμοις στρατία, διδύλακον Αριστοτίλης ἐν Αθηναίων πολιτείᾳ, λίγων Εἰσὶ γὰρ Επωνύμοι δίκαι ἐκ τῶν φυλῶν, δύο καὶ τετραράκοστα οἱ τῶν ἡλικιῶν. οἱ δὲ ἑθῆς ἐνγραφόμενοι πρότερον μὴ εἰς λευκωμία γραμματεῖα ἐνγράφοντο, καὶ ἐπιγράφοντο αὐτοῖς ὁ, τὶ Λέγων, ἢ φ' ὁ ἐπιγράφοντο, καὶ ὁ Επωνύμος, ὁ τῷ πρότερον εἶναι ἰσθιδεμένης. οὐν δὲ εἰς τὴν βουλὴν ἀναγράφονται. Καὶ μετ' ὀλίγα. Χρῆται δὲ τοῖς Επωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατίας, καὶ ὅταν ἡλικίαν ἐκπίμπουσι, προσγράφουσι, ἀπὸ τινος Λέγοντος Επωνύμου μέχρι τίνος δι' ἐπαινοῦσθαι. Ergo *στρατία* ἐν τοῖς Επωνύμοις dicebatur ea, quae iam computabatur viro vtiliter in numerum annorum 42, quibus ex lege tenebatur militare, et sic opponebatur τῇ στρατίᾳ τῇ ἐν τοῖς μέρεσι, et τῶν περιπόλων, et ideo eas coniungit *Aeschines*, ut omne genus militiae comprehendat. Eponymi igitur Archontes erant vni cuique viro XLII anni ab anno XVIII^{mo}. usque ad LX^{um}. PALMER.

Ibid. 11. τὴν ἐν Ταμύναις μάχην] Euboeae locum esse apparet. *Stephanus* habet τὴν Ταμύναν, καὶ τὰς Ταμύνας, indeque format Ταμυνία καὶ Ταμυνάων: et Eretrienfis agri oppidum esse dicit. WOLFIVS.

Ibid. 14. ἐπαγγελίας καὶ T. J. F. ΑΠΑΓΓΕΛΙΑΣ, Τιμειδῶ, omissa coniunctione. Et [l. 17.] καὶ κάλει τὸν Τιμειδῶν. WOLFIVS. *Ald.* μινίτην.

Ibid. Τιμειδῶ] Deleuit *Wolfius* coniunctionem KAI quae erat ante hanc vocem. Ego vtramque tam hanc, tam alteram quae proxime sequitur, deleo, et totum hunc locum ita restitui volo: τὴν τε νίκην τῆς πόλεως ΑΠΗΓΓΕΛΙΑ, Τιμειδῶ, τῷ τῆς Παιδιονίδος ταξίαρχου, συμπρωτεύσαντος ἀπὸ στρατιώτου μοι διευρὶ, καὶ τὰ περιτὰ τὴν γενόμενον κίνδυνον, οἱ καὶ ἐπ' ἀπαγγελίας. TAYLOR.

Ibid antepen. Φωκίωνα] Phocionis aduocati non meminit Demosthenes. WOLFIVS.

Pag. 301. l. 7. πρότερον ἢ πόλις κ. τ. λ.] Haec historias *Aeschini*, quam mihi, fuisse notiores, facile patior. Neque operae precium esse duco, seuerius in hanc narrationem inquirentem, historicorum et oratorum cum ea vel consensionem vel

vel diffensionem indagare, aut rationem temporum inquirere. WOLFIVS.

Ibid. 13. ΜΙΧΙΔΔΗ] Haec et multa quae sequuntur, transcripsit fere verbatim *Pseudo-Andocides* in Orationem suam πρὸς τῆς πρὸς Λακκεδαίμονας ἐξήτης, inter *Stephani Rhetoras antiquos*, p. 23. MARKLAND.

Pag. 302. l. 1. τοῖς τρέποις] ΤΟΥΤΕ ΤΡΟΠΟΥΣ. SCALIG.

Ibid. πρὸς Αἰγύπ. ΔΙ' Αἰγυπτίας Andocides p. 24. Ed. Steph. MARKLAND.

Ibid. 4. ἡ] ἡ erat ab *Aldo*: correctum autem a *Brodae*, *Stephano*, et *Bern.* Id quod *Wolfium* video voluisse, si operae fuissent Typographicae. TAYLOR.

Ibid. 5. χίλια] ΔΙΣΧΙΑΙΑ SCALIG.

Ibid. 8. ἰτίρως τοσούτοις] Πότεροι τριακοσίους ἢ ἱξακοσίους? Apud *Isocratem* in *Panegyrico*, ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑ ΜΗΝΩΝ τῆς γρatiώτας τὸν μισθὸν ἐπιστήσαν. Postea sequitur: τὴν μὲν γὰρ μετ' Ἀθηναίων ἑτάλειον, ΟΚΤΩ ΜΗΝΑΣ ταῖς ἑαυτῶν δαπάναις διέτριψαν· τὰς δ' ὑπὲρ αὐτῶν κινδυνεύσαντας, ΕΤΕΡΟΥ ΤΟΣΟΥΤΟΥ χρόνῳ τὸν μισθὸν ἀπιδέξαν. Vnde apparet, ἰτίρως τοσούτοις duplum significare numerum, δις τοσούτοις. Et si hoc non est perpetuum. WOLFIVS.

Ibid. 10. διὰ Μιγαρίας] F. ΠΡΟΣ WOLFIVS. ΔΙΑ Andocides l. c. MARKLAND.

Ibid. 11. νημεθῶναι] F. ΤΜΗΘΗΝΑΙ. Fortasse tum, cum *Archidamus Atticam* inuasit. WOLFIVS. Ita *Andocides*.

Ibid. 15. τριακοσίας] ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΣ Andocides. MARKLAND.

Ibid. penult, δι' Ἀργείων] Delendum opinor. Andocides p. 24. πάλιν κατέστημεν εἰς πόλεμον πρὸς Λακκεδαίμονας, πωιδόντες καὶ τότε ὑπ' Ἀργείων. MARKLAND.

Pag. 303. l. 1. τετρακοσίους] ΤΡΙΑΚΟΣΙΟΥΣ *Mor.* Parum recte. Porro autem istud ἐνέπισαμεν minus intelligo, *Wolfii* emendationem *Brodae* siquae similiter corrigentis, tantundem. TAYLOR.

Ibid. 2. ἐνέπισομεν lego. Et [l. 9.] τὸ ἰοσὲν τῆς πόλεως. WOLFIVS. et BRODAEVS.

Ibid. 3. πολιτευόντες] ΠΟΛΙΤΕΥΘΕΝΤΩΝ SCALIG.

Ibid. 5. τῷ δήμῳ κατελθόντι — πρὸς ἄντων ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ] Posteriora f. delenda, ex sententia *Cl. Marklandi*. TAYLOR.

Ibid. 7. ἀναφθίνοντι] Plebe, quasi ab *Inferis* suscitata. BRODAEVS.

Ibid. ΑΝΑΦΥΝΤΟΥ *Mor. Cris. Mead. Vazis* Lectio nata fortasse ex scholiolo. TAYLOR.

Ibid. 8. ἀνθρώποι παρὶς ἑαυτοῖς] Quos hic perstringit, illo tempore noti fuerunt: a nobis ignorari nihil refert. WOLFIVS.

Ibid. 10. τὰ δὲ διὰ τῷ λόγῳ προσεγγίζοντι] Suspecta mihi lectio est: nec tamen quicquam occurrit melius. WOLFIVS.

Ibid. 17. τοῖς πελοποννήσις] Frigidum hoc, praeter ea quae memini esse frigidissima! Quid enim nouum, quid magnificum, si hostes hostilem animum gererent, et *Remp.* aemulam pessumdarent? Tu amplecteris, credo, ΠΟΛΕΜΟΥΣ. Annon id expectares ab homine, qui pacis beneficia iam enumeret? Ecce autem, quam belle procedant omnia! καταλύοντες ΕΙΡΗΝΗΝ, ἢ δημοκρατία σάζεται, et συναγωνιζόμενοι ΠΟΛΕΜΟΥΣ, ἐξ ὧν ὁ δῆμος καταλύεται. ii qui bellis operam nauant. Ita demum sentio voluisse quoque *Brodaeum*. TAYLOR.

Ibid. penult. προσλαβὼν] ΠΡΟΛΑΒΕΙΝ lego. Et [304. 2.] καὶ τὸν ΜΗΔΕ ἢ ὅλων λόγων. Et [l. 6.] πάρεσιν ὅμων. Et [l. 7.] μὴ ἀφίλησθαι. Et [l. 8.] ζῆλον ἢ ἀντιπροσέτιον. Et [l. 11.] καὶ μὴ τοῖς ἰχθυοῖς αὐτά. Mox [sc. l. prox.] γυναικίῳ τὴν ἐργάνην coniunge. Foeminea enim ira est implacabilis. WOLFIVS.

Ibid. ΠΡΟΛΑΒΕΙΝ similiter emendauit *Brodaeus*, *Steph.* et *Bern.* Vulgo προσλαβὼν. TAYLOR.

Ibid. ult. συμφέρουσαν] Miror si talem pacem vel optaret παραβῆναι. Cod. *Bern.* praefert ΑΥΤΩΝ ΜΗ συμφέρουσαν. TAYLOR.

Pag. 304. l. 2. τὸν τῶν ὅλων] τὸν ΜΗΔΕ ἢ ὅλων. Wolfius. Haereo autem. Nam in iis, in Oratione sc. Legatus dominatur maxime. Vide omnino 281. 5. Et, si *Demosthenes* istius munia et officia recte descripsit, ab eo potissimum ratio erat exigenda et ὧν ἐπισυν, et ὧν ἀπήγγειλλεν. *Wolfianis* igitur Cod. *Mead.* vtique praestat, τὸν τῶν λόγων κύριον, τὰς τῶν ἔργων προσδοκίας ἀπαιτῶσι. Quo quidem in casu infinuauerit se ceteris Codd. τὸ ὅλων ex similitudine et vicinitate τῷ λόγῳ. Sed alia omnino res est. Lege enim, praecunte aliquatenus Cod. *Bern.* καὶ τὸν ἢ λόγων ΜΟΝΩΝ κύριον, τὰς ἢ ἔργων etc. Hic autem porro τὰς τῶν ἔργων ΕΥΘΥΝΑΣ ἀπαιτῶσι. Id. *Bern.* TAYLOR.

Ibid. 7. ἀφίλησθαι] Ita quoque *Brodaeus* ex faece *Aldina*, et proxime προίλοιλο, pro προσίλοιλο, quemadmodum etiam restituit *Stephanus*. Deinde, quod hic l. 11. τοῖς ἰχθυοῖς αὐτῷ, ille legent.

legendum arbitratur ΑΥΤΟΥΣ, παῖδας sc. in v. παῖδας, quod non infrequens est. TAYLOR.

Ibid. 15. εἰς μνήμην εἶναι] M. εἰς μνήμην ΟΥΝ τὴν ἡμῶν ἀπολιλό[ημαι. WOLFIVS.

Ibid. F. εἰς μνήμην ΓΟΥΝ. MARKLAND.

Ibid. 16. Σκύθη κακῷ ὄντι] Potius, opinor, fuisset Σκύθη ΣΥΚΟΦΑΝΘΙ, vt p. 305. l. 15. συκοφάνη βαρβάρῳ. Vel Σκύθη κακονοῦντι. Nam κακῷ ὄντι frigidum videtur. MARKLAND. Abest a Mead.

Ibid. 17. εἰς τὴν παῖδας] Vel Bern. vel Scalig. ita: ὅσοι μὲν ὑμῶν πατέρες ΟΝΤΕΣ, ΠΑΙΔΑΣ ὃ γιωτέρους ἀδελφῶς περὶ ΠΑΕΙΣΤΟΥ ποιεῖσθε, ΑΝΑΜΝΗΣΘΕΝΤΑΣ κ. τ. λ. Et deinde ΑΥΤΟΥΣ παρακίληκα. TAYLOR.

Pag. 305. l. 7. πῶς δὲ ἐκ οἰκτρῶν] πῶς ΓΑΡ ἐκ οἰκτρῶν Bern. et deinde l. 10. ΔΙΑΒΕΒΙΩΚΑ Mead. TAYLOR.

Ibid. 11. κατηγοροῦ] ΕΜΟΥ κατηγοροῦ Bern. TAYLOR.

Ibid. 12. ἐκιδύουσα] F. ΕΚΙΝΔΥΝΕΥΕΕ. MARKLAND. Recte. Ita Coiff. et Mead. et Brodatus.

Pag. 306. l. 2. ἅμα δὲ καὶ] Quaerendum annon hic desit vox νίκαις, vel μάχαις, vel τίμαις. Phocionem ΝΙΚΑΙΣ ἅμα δὲ καὶ δικαιοσύνη διανοχότα πάλιν. MARKLAND.

Ibid. vlt. παραδίδωμι] F. ΠΑΡΑΔΙΔΟΜΕΝ, vt vitetur soloecismus. MARKLAND.

Ibid. Γε. παραδίδωμι. γε. παραδίδωμι ὑμῶν ὃ ἰμέθ. SCALIG.

Finis Aeschinis Orationis de Falsa Legatione.

M. TVLLII CICERONIS

DE

Optimo genere ORATORVM.

CVM esset lex Athenis, NE QVIS POPVLI SCITVM FACERET VT QVISQVAM CORONA DONARETVR IN MAGISTRATV PRIVSQVAM RATIONES RETVLISSET: et altera lex, EOS QVI A POPVLO DONARENTVR IN CONCIONE DONARI DEBERE QVI A SENATV IN SENATV: Demosthenes curator muris reficiendis fuit, eosque refecit pecunia sua. de hoc igitur Ctesiphon scitum fecit, nullis ab ipso rationibus relatis, vt corona aurea donaretur: eaque donatio fieret in theatro, populo conuocato, qui locus non est concionis legitimae: atque ita praedicaretur, EVM DONARI VIRTVTIS ERGO BENEVOLENTIAEQVE QVAM ERGA POPVLVM ATHENIENSEM HABERET. hunc igitur Ctesiphontem in iudicium adduxit Aeschines, quod contra leges scripisset, vt et rationibus non relatis corona donaretur; et vt in theatro; et quod de virtute eius et benevolentia falsa scripisset, quoniam Demosthenes nec vir bonus esset, nec bene meritus de ciuitate. Causa ipsa abhorret illa quidem a formula consuetudinis nostrae, sed est magna. habet enim et legum interpretationem satis acutam in vtramque partem, et meritorum in rempublicam contentionem sane grauem. itaque causa fuit Aeschini, quoniam ipse a Demosthene esset capitis accusatus, quod legationem e mentitus esset, vt vlciscendi inimici causa, nomine Ctesiphontis, iudicium fieret de factis, famaue Demosthenis. non enim tam multa dixit de rationibus non relatis, quam de eo, quod ciuis improbus, vt optimus, laudatus esset. hanc mulctam Aeschines a Ctesiphonte petiit quadriennio ante Philippi Macedoniae mortem: sed iudicium factum est aliquot annis post, Alexandro iam Asiam tenente. ad quod iudicium concursus dicitur e tota Graecia factus esse. quid enim aut tam visendum, aut audiendum fuit, quam summorum oratorum in grauissima causa, accurata et inimicitiis incensa contentio?

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ

ΤΟΥ ΚΑΤΑ

Κ Τ Η Σ Ι Φ Ω Ν Τ Ο Σ

Λ Ο Γ Ο Υ.

Κτησιφῶν ἔγραψε ψήφισμα, στεφανῶσαι δημοσθένην δημοσθένους πατρίαν. ἀνὰ πρῶτον στεφανῶσαι τὸν στεφάνον ἐν τῇ θεατρῷ διονυσίοις τραγῳδῶν καὶ κωμῶν ὅτι διατελεῖ τὰ ἀριετα λεγόν καὶ πράττον τῇ δῆμῳ τῶν ἀθηναίων. τὸ τοῦ ψήφισμα ἔγραψατο αἰσχίνης παρανόμων, καὶ εἰσάγει κεφάλαια γενικὰ τρία. ἐν μὲν, ὅτι ὑπεύθυνον ὄντα τὸν δημοσθένην ἐξεφάνωσε, τὸ νόμον κελεύοντος, μὴ εἶναι ὑπεύθυνον ἀρχόντα στεφανοῦν. περὶ εἰσίας. δεύτερον δὲ, ὅτι ἐν τῷ θεάτρῳ ἀνεκήρυξε τὸν στεφάνον, ἀπαγορευόντος τοῦ νόμου, μὴδενα στεφανοῦν ἐν τῇ θεατρῷ. περὶ ποιότητος. τρίτον καὶ τελευταῖον, ὅτι καὶ τὰ ψευδῆ ἔγραψεν ἐν τῷ ψηφίσματι· ἐκ εἶναι γὰρ καλὸν καὶ ἀγαθὸν τὸν δημοσθένην, εἰδὲ ἄξιον τῷ στεφάνῳ. καὶ τὸ εἰς τὰ παρανομὸν ἀνακτεῖν, ἐπειδὴ ὁ νόμος ἐστὶν ὁ κωλύων τὰ ψευδῆ γράφειν ἐν τοῖς ψηφίσμασιν. ἐστὶ δὲ περὶ ποιότητος. ὑποφορὰς δὲ λαμβάνει γ'. πρὸς μὲν τὸ πρῶτον δισσῶς ἑρμηνεύει δημοσθένης, ὅτι ἐκ τῶν ἀρχῶν, εἰδὲ ἐστὶν ἀρχὴ ἢ τῶν τειχῶν οἰκοδομή, ἀλλὰ διακονία τις καὶ ἐπιμέλεια, εἰ δὲ καὶ ἀρχή, τῷ γε ἐπιδοσθῆναι ἐκ τῶν ἰδίων, καὶ μηδὲν εἰληφέναι ἐκ τῆς

Ctesipho decretum fecerat de Demosthene f. Demosthenis paeaniensi avrea corona ornando eaque in theatro proclamanda bacchanalibus tragoediis novis propterea quod ea quae e re essent populi atheniensis et dicere et agere non desisteret. id decretum Aeschines, ut contra leges factum accusat, et tria generalia capita profert: unum, quod Demosthenem magistratu functum, rationibus nondum relatis coronet, id quod lege interdictum sit. hoc pertinet ad essentiam. alterum, quod in theatro coronam proclamet, quod et ipsum lex nemini

concedat. hoc ad quaestionis qualitatem referatur. tertium, et postremum, quod falsa in decreto praedicet, non enim esse bonum virum Demosthenem, neque corona dignum. hoc quoque est ad legum violationem referendum: cum lex exstet, quae falsa scribere prohibeat in decretis. pertinet autem ad qualitatem. vicissim tria his opponi possunt. nam ad primum bifariam respondit Demosthenes, se non fuisse in magistratu, nec magistratum esse murorum instaurationem. sed ministerium quoddam, et curationem, et, ut magistratus sit, tamen quod de suo sit largitus, et e publico nihil acceperit, non sibi referendas esse

πόλεως ἐκ ἧν ὑπεύθυνος. περὶ ποιότητος ἀμφοτέρω. πρὸς δὲ τὸ Αἰσχίνης εἰσαγγεῖ σοχαστικὸν κεφάλαιον, ὃ μὲν τοὶ καλασκευάζει· εἰ δὲ μὴ παρ' αὐτοῦ ἐπέδωκεν, ἀλλ' εἶχε παρὰ τῆς βουλῆς εἰς τὸ δεκά ταλαντα. περὶ ὑσίας. πρὸς δὲ τὸ δεύτερον κεφάλαιον παρεχομένου Δημοσθένους νόμον ἕτερον, κελευοντα ἀνακηρύττειν ἐν τῷ θεάτρῳ, ἂν ψηφίσῃται ὁ δῆμος, Αἰσχίνης οὐ περὶ τῶν πολιτικῶν αὐτὸν εἶναι φησὶν, ἀλλὰ περὶ τῶν ξενικῶν σφεδάνων. περὶ ὑσίας. πρὸς δὲ τὸ τρίτον πολλὰ κατὰ μέρος. οἰεῖται δὲ τὸν Δημοσθένην εἰς ὃ καιρὸς διηρηκέναι τὴν ἀπολογίαν, τὰ πρῶτα γὰρ καθ' ἑκάστον εἰς τέτταρες μερίσαντα. πρῶτον μὲν ἐν φησὶν εἶναι καιρὸν τῷ πολέμῳ τῷ πρώτῳ τῷ πρὸς Φίλιππον περὶ Ἀμφιπόλεως γενομένου, δεύτερον δὲ τὸν τῆς εἰρήνης, τρίτον δὲ τὸν τῷ πολέμῳ τῷ δευτέρῳ, καὶ τῆς περὶ Χαιρώνειας ἡτῆς, τέταρτον δὲ τὸν παρόντα καιρὸν, τὸν περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον πολιτευμάτων. ἐν μὲν ἐν τῷ πρώτῳ αἰτίον αὐτὸν φησὶ γεγονέναι τῆς εἰρήνης, αἰσχρὰς ὕψης καὶ ἀδόξης, καὶ τῷ μὴ μετὰ κοινῇ τῶν Ἑλλήνων συνεδρίᾳ τὴν πόλιν αὐτὴν πεποιῆσθαι. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ, ὅτι τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Φίλιππον αὐτὸς παρεσκεύασεν. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ, ὅτι τῷ ἱερῷ πολέμῳ καὶ τῶν περὶ Φωκέας συμβάντων αἰτίος ἐγένετο, καὶ τῆς ἡτῆς τῆς ἐν Χαιρώνειᾳ, πείσας μετὰ Θηβαίων ἀραμένους τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Φίλιππον, παρατάξασθαι. ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ, ὅτι κατὰ τὸν πρὸς Ἀλέξανδρον ἐκ ἐπολιτεύσεως. μετὰ ταῦτα καὶ τῷ βίᾳ πάντος τῷ Δημοσθένους κατηγορεῖ, καὶ δὴ καὶ Κτησιφῶντος ἐν ὀλίγοις· ἐν οἷς ἀξιοῖ αὐτὸν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸν Κτησιφῶνα ἀπολογεῖσθαι. τὰ μὲν ἐν κεφάλαια ταῦτ' ἐστὶν· ἐνίκα δὲ τὸν ἀγῶνα Δημοσθένης. μέμφονται μὲν τοὶ τινὲς τὸν Αἰσχίνην, ὅτι ἐκ ἐνδιέτριψεν ἐν τῷ παρανόμῳ, ἀλλὰ καὶ τῆς πολιτείας κατηγορεῖ τῷ Δημοσθένει, καλῶς πεπολιτευμένῳ τῷ ἀνδρὶ· αὐτὸς δὲ τῷναντίον, τῷτῳ μάλιστα διισχυρίζεται, λέγων ὅτι, ἐστὶ δ' ὑπόλοιπον μέρος τῆς κατηγορίας, ἐφ' ᾧ μάλιστα σπυδαίω. τὸτο δ' ἐστὶν ἡ πρόφασις δι' ἣν αὐτὸν ἀξιοῖ σφειδανθῆναι. μὴ πῶς δὲ ἀρίστα τὸτο ἐπραξεν. ἐπειδὴ γὰρ εἶχε δοῖαν μεγάλην

esse rationes. vtrunque pertinet ad qualitatem. contra hoc autem Aeschines coniecturale caput opponit, quamvis id non confirmet: quid, inquit, si non de suo largitus est, sed a senatu decem talenta accepit? hoc pertinet ad essentiam. adversus alterum caput Demosthenes aliam legem afferente, quae coronam in theatro promulgare iubeat, si iusserit populus, eam Aeschines non ad civilis, sed ad hospitalis coronas pertinere ait. refertur ad essentiam. contra tertium multa singulatim. opinatur autem Demosthenem in quatuor diuisisse tempora defensionem, et singulas actiones in ea distribuisse. primum porro tempus id ait fuisse, quo bellum primum de Amphipoli cum Philippo gestum fuerit, alterum, factae pacis, tertium, secundi belli et cladis Chaeronensis, quartum, tempus earum actionum, quae cum Alexandro tunc intercesserunt. primo igitur tempore, pacis eum fuisse auctorem dicit turpis et infamis, atque obstitisse, quo minus ea

de communi Graecorum concilii sententia fieret. secundo, bellum Philippicum ab eo esse concitatum. tertio, fuisse causam sacri belli, et interitus Phocensium, et cladis Chaeronensis, cum Atheniensibus persuasisset, ut suscepto contra Philippum bello cum Thebanis socia arma iungerent, postremo, quod Alexandri tempore non administrarit rempublicam. his absolutis omnem Demosthenis vitam accusat, atque etiam Ctesiphontis in paucis locis: ubi postulat, ut is ipse pro se causam dicat. et capita quidem haec sunt: vicit autem Demosthenes. etsi autem quidam Aeschinem reprehendant, quod violationi legum non fuerit immoratus, sed et acta Demosthenis exagitarit, cum is rempublicam praeclare administrasset: tamen ille contra eo maxime nititur cum sic dicit, reliqua pars est accusationis, quae summae mihi curae est. ea vero est causa, cur eum Ctesipho coronandum censet. ac fieri potest, ut in eo rectissime fecerit. nam cum Demosthe-

παρεῖ πάσι καὶ ὑπόληψιν ὁ Δημοσθένης, ὡς λαμπρότατα πεπολιτευμένος, εἰκότως ᾤθη ψυχρὰς καὶ ἔδενός ἀξίους φανήσεσθαι τὰς περὶ τῶν παρανόμων λόγους, εἰ μὴ δοῶν αὐτοῖς ἐμποίησει τὴν ἐναντίαν· ὥς ἄρα ὁ Δημοσθένης κακόν τις ἐστὶ τῷ δήμῳ, καὶ αἰσχρῶς, καὶ ἐπιμέμπως πεπολίτευται. διὰ τῆτο ἐσπύδασε περὶ τῆτο μάλιστα, καὶ ἐν τῇτῳ τῷ μέρει τῆς κατηγορίας τὸ πλεῖστον ἐνδιέτριψε. μέμφαιτο δ' ἂν τις τὸ προσιμίον ὡς τραγικόν, καὶ περιττόν, καὶ ἐπιλόγῳ μᾶλλον εἰκότος.

Ἡ γὰρ τὰς λόγους ἐστὶ πραγματικὴ ἐγγραφοῦς, ὥσπερ καὶ ἡ τῆ ὑπὲρ τῆς γεφάνης· τὰ δὲ κεφάλαια δηλονότι τῆς πραγματικῆς περιέχει ἅπερ καὶ ἐκεῖ. οἶον τὸ νόμιμον, τεμνόμενον εἰς τρεῖς νόμους· τὸ δὲ δίκαιον εἰς τέσσαρας καιρὸς. ὅρα δὲ πῶς ἐπιλογικῶς ἤρξατο ἀπὸ συνηγόρων ἐκβολῆς, ὥσπερ καὶ Δημοσθένης. τινὲς εἶπον ὅτι οὐκ ἔχει κατασκευὴν τὸ προσιμίον, ἔκουν ἔδὲ συμπέρασμα δεῖ ζητεῖν. ἀλλ' ἔκ ἐστὶν ἀκατάσκευον. ἐστὶ γὰρ αὐτὴ κατασκευὴ, ὑπὲρ τῆς τὰ μέτριά καὶ τὰ συνηθῆ μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει. εἰ γὰρ ἡ αἰτία τῆς προτάσεως ἐστὶν ἡ κατασκευὴ, διὰ δὲ τὸ τὰ μέτριά μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει αἱ δεήσεις, κατασκευὴ ἂν εἴη. ἔχει δὲ καὶ συμπέρασμα, ἐγὼ δὲ πεπιστευκῶς ἤκω, ἕως τῆς, μείζον τῶν νόμων καὶ τῶν δικαίων.

nes in magna auctoritate atque existimatione apud omnis esset, ut qui splendidissime rempublicam administrasset, non ab re putavit, disputationem violatarum legum frigidam et inanem fore, nisi contrariam in auditorum animis opinionem excitasset, Demosthenem male velle populo ac gessisse rempublicam turpiter, et reprehensionem meruisse. hac igitur de causa in hanc accusationis partem summo studio incubuit, et in ea diutissime est immoratus. principium quidem, ut tragicum, et vastum, et perorationi similis, reprehendi potest.

Status orationis est negocialis, scripto constans, ut et orationis de corona: unde satis apparet, etiam capita status negocialis, ut et illic,

in ea contineri; legitimum, quod in tris leges secatur, et iustum, quod in quatuor tempora dividitur. observabis autem, ut instar perorationis sit exorsus a reiectione advocatorum, ut et Demosthenes. quidam dixerunt, non habere confirmationem exordium, itaque ne conclusionem quidem esse quaerendam. verum confirmatione non caret, quae est, *ne ea quae aequa et usitata sunt, in urbe fiant*. nam si ratio propositionis confirmationem efficit, ea autem est, *ne ea quae aequa et usitata sunt, in urbe fiant*, adest utique confirmatio. quin et conclusionem habet, *ego vero fretus adsum, usque ad illud, legibus et iustitia fore superiorem*.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

Ο ΚΑΤΑ

ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ

ΛΟΓΟΣ.

ΤΗΝ μὲν ᾠδασκευὴν ὁρᾶτε, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν ᾠδατάξιν, ὅση γεγενῆσθαι, καὶ τὰς κατὰ τὴν ἀγορὰν δέσεις, αἷς κέχρηται πνέες ἑπὶ τὰ μέτρια, καὶ τὰ σωήθη μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει· ἐγὼ δὲ πεπιστευκῶς ἤκω πρῶτον μὲν τοῖς θεοῖς, δεύτερον δὲ τοῖς νόμοις, καὶ ὑμῖν, ἡμέμιντο ἑδεμίαν ᾠδασκευὴν ἰσχύειν παρ' ὑμῖν μείζον τῶν νόμων, ἢ τῶν δικαίων. ἐκδόμην μὲν ἔν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἢ τὴν βαλὴν τὰς πέντακοσίαις, καὶ τὰς ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν ἐφεσηκότων ὁρθῶς διοικεῖσθαι, ἢ τὰς νόμοις, ἔς ἐνομοθέτησεν ὁ Σόλων πρὸς τῆς τῶν ῥητόρων δύκοσμίας ἰσχύειν, ἵνα ἔξῃ πρῶτον μὲν τῷ πρεσβυτάτῳ τῶν πολιτῶν, ὥσπερ ὁ νόμοι κελεύει, σωφρόνως ἐπὶ τὸ βῆμα παρελθόντι, ἀνδρὶ φορῦν καὶ ταραχῆς, ἔξ ἐμπειρίας τὰ βέλιστα τῇ πόλει συμβελλόμεν, δεύτερον δὲ ἡδὴ, ἢ

QVANTO conatu, quantisque copiis fe ad hoc iudicium aduerfarii pararint, et quibus in foro precibus sint vfi quidam, ne ea fierent quae et aequa sunt, et vfitata in ciuitate, vidistis, Athenienses: ego vero adsum, fretus cum primis diis immortalibus, secundo loco vobis, et legibus, atque existimo nullum apparatus apud vos legibus

et iustitia fore superiorem. vellem autem, Athenienses, et senatum quingentorum, et conciones ab iis qui praesunt, recte gubernari, et leges quas de oratorum disciplina tulit Solo, obseruari, vt liceret primum natiu maximo ciuium cuique, vt leges iubent, suggestu modeste conscenso, sine tumultu et perturbatione, ex vfu rerum optima

τῶν ἄλλων πολιτῶν τὸν βελομήδην καθ' ἡλικίαν χωρὶς, καὶ ἐν
 μέρος τοὺς ἑκάστη γνώμῃ ἀποφαίνεσθαι. ἔγω γὰρ ἂν μοι δοκῇ ἢ τε
 πόλις ἀρετὰ διοικῆσθαι, αἱ τε κείσεις ἐλάχιστα γίνεσθαι. ἐπεὶ δὲ ὅ
 πάντα τὰ πλεονέκτερον ὁμολογημένα καλῶς ἔχειν, νυνὶ καταλέ-
 λυτο, καὶ γράφουσι πῶς ῥαδίως πλεονόμοις γνώμας, καὶ ταῦτα
 ἕτεροι πῶς τὰ ψευδισμάτα ἐπιψεύδονται, ὅτι ἐκ τῆς δικαιολογίας
 τῶν λαχόντων πλεονέκτερον, ἀλλ' ἐκ πλεονέκτερος καθεζόμενοι,
 ἂν δέ τις τῶν ἄλλων βελεντῶ ὄντως λάχῃ κληρονομία πλε-
 νεύειν, καὶ τὰς ὑμετέρας χειρὸς οὐκ ὁρθῶς ἀναγορεύῃ, τῆτον
 τὴν πολιτείαν ὅτι ἐπὶ κοινῇ, ἀλλ' ἰδίαν αὐτῶν ἡγεμόνοι εἶναι,
 ἀπειλῶσιν εἰσαγγέλλειν, καὶ καταδεδυμένοι οὖν ἰδιώτας, καὶ δυνα-
 σείας ἑαυτοῖς πεποιθότες, τὰς μὲν κείσεις, τὰς ἐκ τῶν νόμων
 καταλελύκασιν, τὰς δὲ ἐκ τῶν ψευδισμάτων μετ' ὀργῆς κείνουσι,
 σεσίγητο τὸ κάλλιστον, καὶ σωφρονέσασθαι κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει,
 ΤΙΣ ΑΓΟΡΕΥΕΙΝ ΒΟΥΛΕΤΑΙ ΤΩΝ ΥΠΕΡ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ ΕΤΗ ΓΕΓΟ-
 ΝΟΤΩΝ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΕΝ ΜΕΡΕΙ ΤΩΝ ἈΛΛΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ, τῶν τῶν
 ῥητόρων ἀκοσμίας ὅτι ἐπὶ κρατεῖν δυνάμει ἔθ' ὅ νόμοι, ἔθ' οἱ πρυ-
 τάνεις, ἔθ' ὅ πλεονέκτεροι, ἔθ' ἡ πλεονέκτερος φυλὴ, τὸ δέκατον
 μέρος τῆς πόλεως. τῶν δὲ ἐχόντων ἔτι, καὶ τῶν καίρων ὄντων
 τῇ πόλει τῶν ὁποίων αὐτὰς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε εἶναι, ἐν

ma quaeque suadere reipublicae, deinde
 iam cuius civium pro aetate, seorsim et per
 vices, de vnaquaque re pronunciare. sic e-
 nim, ut mihi videtur, et urbs rectissime re-
 geretur, et contentiones forenses minueren-
 tur. cum autem ea quae olim confessione
 omnium laudata fuere, nunc abrogata sint,
 et decreta quidam legibus contraria facile
 scribant, eademque alii non iustissima ratio-
 ne principatum adepti, sed conspiratione
 quadam consecuti, comprobent, si cui vero
 ceterorum senatorum praesidendi ius vere
 sortito euenerit, huic ii qui rempublicam non
 iam communem, sed priuatim suam existi-
 mant, crimen laesae maiestatis minitentur,

eaque ratione cum homines plebeios in
 seruitutem redigant, tum sibi ipsis aucto-
 ritatem et potestatem adiungant, eaque
 iudicia quae legibus constituta sunt, abro-
 garint, illa vero quae per decreta fiunt,
 iracunde usurpent, oppressum silentio iacet
 praekonium illud omnium in ciuitate pul-
 cherrimum, quo proclamari solet, QVIS
 QVINQVAGENARIO MAIOR CONCIONEM
 HABERE VELIT AC DEINDE PER VI-
 CES QVI ALII ATHENIENSES? et immo-
 destiam oratorum, iam neque leges, neque
 curiones, neque praesides, neque praesidens
 tribus coercere potest, pars decima ciuitatis.
 quae cum ita se habeant, et hic sit status
 reipu-

ὑπολείπει) μέρεθ τῆς πολιτείας, εἴπ καὶ γὰρ τυγχάνω γινώσκων, αἱ τῶν παλαιῶν γραφαί. εἰ δὲ καὶ ταύτας καταλύσειε, ἢ τίς καταλύσειν ἐπιτρέψειε, πρὸς λέγω ὑμῖν, ὅτι λήσειε καὶ μικρὸν τῆς πολιτείας πρὸς διαχωρήσασθαι. οὐ γὰρ ἴσῃ, ὡς Ἀθηναῖοι, ὅτι πρεῖς εἰσι πολιτεῖαι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τυραννὶς καὶ ὀλιγαρχία, καὶ δημοκρατία. διοικῶν) οὐ αἱ μὲν τυραννίδες, καὶ ὀλιγαρχίαι τοῖς πόποις τῶν ἐφεσηκότων· αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατέμεναι τοῖς νόμοις τοῖς κεκρυμένοις. μηδεὶς ἔν ὑμῶν τὰτ' ἀγνοεῖτω, ἀλλὰ σαφῶς ἕκαστος ἐπιστάτω, ὅτι ὅταν εἰσὶν εἰς δικαστήριον, γραφὴν παλαιῶν δικάσων, ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μέλλει τὴν ψήφον φέρειν παρὰ τῇ ἐαυτοῦ παρρησίᾳ. διόπερ καὶ ὁ νομοθέτης τῷτο πρῶτον ἔταξεν ἐν τῇ τῶν δικαστῶν ὁρκῷ, ΨΗΦΙΟΥΜΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ, ἐκείνῳ γε οὐκ εἰδῶς, ὅτι ὅταν διατηρηθῶσιν ὁ νόμος τῇ πόλει, σώζεται καὶ ἡ δημοκρατία. ἀλλὰ καὶ διαμνημονεύουσις ὑμᾶς, μισεῖν οὖν τὰ παλαιάνομα γραφοντίας, καὶ μηδὲν μικρὸν ἡγεῖσθαι εἶναι τῶν τοιούτων ἀδικημάτων, ἀλλ' ἕκαστον ὑπερμέγεθες, καὶ τὰτ' ὑμῶν τὸ δίκαιον μηδένα ἀνθρώπων ἐξαίρεισθαι, μήτε τὰς τῶν στρατηγῶν σωτηρίας, ὅτι ἐπὶ πολὺν ἤδη χρόνον συνεργοῦντες πρὸς τῶν ῥητόρων, λυμαίνον) τὴν πολιτείαν, μήτε τὰς τῶν ξένων δειήσεις, ὥς ἀναβιβάζοντες πνέες, ἐκφεύγουσιν ἐκ τῶν δικαστηρίων, παλαιάνομον πολι-

reipublicae, quem ipsi esse existimatis, una adhuc pars imperii reliqua est, si quid modo ego intelligo, violatarum legum actiones. quod si has quoque abrogabitis, aut abrogari sinetis, praedico vobis, fore ut paulatim de summa rerum quibusdam concedatis. satis enim scitis, Athenienses, tria esse rerumpublicarum apud omnes homines genera, unius imperium, paucorum potestatem, et populi libertatem. regi autem unius et paucorum dominatum, eorum arbitratu qui rerum potiuntur, liberas vero ciuitates, receptis legibus, nemo igitur vestrum hoc ignoret, sed plane sciat unusquisque, se, cum praetorium ingreditur, violatarum legum ac-

tionem disceptaturus, eo die de sua libertate laturum esse suffragium. quapropter etiam legislator primum hoc posuit in iudicium iurando, SE PRONVNCIATVROS SECVNDVM LEGES, quippe qui illud probe nosset, conseruatis legibus, ciuitatis libertatem quoque fore incolumem. haec igitur vestris animis subinde obseruari debent, ut eos oderitis, qui contraria legibus decernunt, neque ullam talem iniuriam parvam existimetis, sed ingentem vnamquamque, nec vobis hoc ius eripi ab ullo mortalium patiamini, repudiatis et imperatorum aduocationibus, qui longo iam tempore oratoribus operam navando, rempublicam laeserunt, et hospiti-

τείαν πολιτοδρόμοι· ἀλλ' ὥσπερ ἂν ὑμῶν ἕκαστος αἰχμωθείν
 τὴν τάξιν λιπεῖν, ὡς ἂν ταχθῇ ἐν τῷ πολέμῳ, ἔτω καὶ νῦν
 αἰχμώθηκε ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν, ἣν τέταχθε ὑπὸ τῶν νόμων, φύ-
 λακες τῆ δημοκρατίας τῷδε τῷ ἡμέραν. κακῆνο δὲ χεὶρ δια-
 μνημονεύειν, ὅτι νῦν ἅπαντες ④ πολῖται παρκαταθέμενοι τῷ
 πόλιν ὑμῶν, καὶ τὴν πολιτείαν διαπτεύσαντες, ④ μὲν πάρεσι,
 καὶ ἐπακέραι πῶς δὲ τῆ κρείσεως, οἱ δὲ, ἅπασιν ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ἔργῳ
 ἔς αἰχμώμενοι, καὶ τῷ ὅρκῳ ἔς ὁμόσταλ μεμνημένοι, καὶ τῷ
 νόμῳ, εἰάν ἐλέγξωμεν Κτισιφῶνα, ὅς παρὰ νόμον γράψαντα, ὅς
 ψευδῆ, καὶ ἀσύμφορα τῇ πόλει, λύει, ὡς Ἀθηναῖοι, τὰς παρὰ νόμον
 γνώμας, βεβαιᾶτε τῇ πόλει τὴν δημοκρασίαν, κολλάετε οὖν
 ὑποδουπῶς τῷ νόμῳ, καὶ τῇ πόλει, ὅς τῷ συμφέροντι τῷ ὑμείρων
 πολιτοδρόμοις. καὶ ταύτην ἔχοντες τὴν διάνοιαν, ἀκούετε τῶν
 μελλόντων ρηθῆσεως λόγων, εὖ οἶδ' ὅτι δίκαια, καὶ δόξα, καὶ
 συμφέροντα ὑμῶν αὐτοῖς ψηφισθεὶς καὶ πάσῃ τῇ πόλει. Περὶ μὲν
 ἐν τῇ ὅλης κατηγορίας μετρίως μοι ἐλπίζω παρηγοῆσθαι· περὶ δὲ αὐ-
 τῷ τῶν νόμων οἱ καὶ περὶ τῶν ὑποδουπῶν, παρ' ἔς τὸ ψήφισμα
 τῆτο πύχυνος γεγραφὼς Κτισιφῶν, διὰ βραχέων εἰπεῖν βέλο-
 μαί. ἐν γὰρ τοῖς ἐμπροσθεν χρόνοις ἀρχοντες τινες τὰς μεγίστας
 δόχας, καὶ τὰς παροσόδους διεικτέλες, καὶ δωροδοκῆτες περὶ ἕκαστα

tum deprecationibus, quibus aliqui suborna-
 tis e iudiciis effugiunt, cum legibus contra-
 riam sequantur reipublicae gerendae ratio-
 nem: sed quemadmodum quenque vestrum
 pueret, stationem in bello sibi attributam de-
 ferere, sic etiam nunc vos pudeat, stationem
 deferere a legibus vobis attributam, ut liber-
 tatem hoc die tueamini. illud etiam memo-
 ria est tenendum, nunc omnis ciuis urbem et
 rempublicam vestrae fidei commisisse, quo-
 rum alii adfunt, et iudicium hoc exaudiunt,
 alii suis occupati negociis absunt: quos re-
 veriti, et iurisiurandi quod dedistis memo-
 res, ac legum, si conuicerimus Ctesiphon-
 tem ea scripsisse, quae et cum legibus pu-

gnent, et a veritate abhorreant, abrogate,
 Athenienses, iniqua decreta, et ciuitatis li-
 bertatem confirmatote, et eos qui se contra
 gerunt quam lex et ciuitas et vtilitas vestra
 finit, punitote. quod si his animis oratio-
 nem meam audiueritis, satis scio vos iuste,
 religiose, ac vobis et reipublicae vtiliter pro-
 nunciaturus. Ac de vniuersa accusatione
 mediocriter me praefatum esse arbitror: de
 ipsis autem legibus, quae in eos latae sunt,
 qui rationes nondum retulerunt, contra
 quas decretum hoc Ctesipho scripsit, bre-
 viter dicam. superioribus temporibus qui-
 dam magistratibus praediti amplissimis, cum
 vectigalia ciuitatis administrarent, et in
 vno-

τέτων, προσλαμβάνοντες τὰς τε ἐκ τοῦ βελουτείας ῥήτορας, καὶ
 οὗ ἐκ τῆς δῆμης, πόρρωθεν προκατελάμβανον τὰς διθυβάς ἐπαί-
 νους, καὶ κηρύγμασιν ὥς ἐν ταῖς εὐδύναις τῶν δέχοντων, εἰς τὴν
 μέγιστον μὲν δύναμιν ἀφικνεῖσθαι οὗ κατηγορίας, πολὺ δὲ ἐπὶ
 μᾶλλον οὗ δικαστάς. πολλοὶ γὰρ πάντες τῶν ὑπευθύνων ἐπαυ-
 φώρῳ κλέπται τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες ἐξελεγχόμενοι,
 διεφύλακτον ἐν τῶν δικαστηρίων. εἰκότως. ἡχυόμενοι γὰρ, οἶμαι, ὅ
 δικασαί, εἰ φανήσῃ) ὁ αὐτὸς ἀνὴρ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, τυχὸν ὅτι
 ἐν τῷ ἀπαρτίᾳ αὐτῷ, πρῶτον μὲν ποτε ἀναγορευόμενος ἐν τοῖς
 ἀγῶσιν, ὅτι σεφανεῖται δρεπῆς ἕνεκα, καὶ δικαιοσύνης ὑπὸ τῆς δῆμης
 χρυσῷ σεφάνῳ· ὁ δὲ αὐτὸς ἀνὴρ μικρὸν ὀπάρχων, ἐξέεισιν ἐκ τοῦ
 δικαστηρίου κλοπῆς ἕνεκα τὰς εὐθυβάς ὠφληκώς. ὥς ἡναγκάζοντο
 τὴν ψῆφον φέρειν ὅτι δικασαί, ἐπεὶ τῆς παρόντος ἀδικήματος,
 ἀλλ' ὑπὲρ τῆς αἰχμῆς τῆς δῆμης. καὶ δὲ πᾶς ταῦτα νομοθέτης,
 πῶς νόμον, καὶ μάλα καλῶς ἔχοντα, τὸν διαρρήδην ἀπαγορεύ-
 οῦσα τὰς ὑπευθύνους μὴ σεφανῆν. ὅτι ταῦτα ὥς εὖ προκατει-
 λεφότες τῆς νομοθέτης, εὐελπί) κρείττονες λόγοι τῶν νόμων, ὅς ἐι
 μή τις ὑμῖν ἐρεῖ, λήσετε ὅσα πατηθέντες. τέτων γὰρ πᾶς τῶν τὰς
 ὑπευθύνους σεφανέντων πᾶς τὰς νόμοις, ὅτι μὲν, φύσει μέτεσι
 εἰσιν· εἰ δὴ τις ἐπὶ μέτεσι τῶν τὰ πᾶσι νόμα γραφόντων· ἀλλ' ἐν

vnoquoque munere rempublicam depecula-
 rentur, adiungendis sibi et senatoriis et ple-
 beis oratoribus, laudationibus et praeconiis
 rationes reddendas ex longinquo anteuerte-
 bant: ut in rationibus magistratuum refe-
 rendis accusatores summis difficultatibus
 conflictarentur, iudices autem maioribus
 etiam. nam rei permulti apertissime pecu-
 latus conuicti, in iudiciis absoluebantur. ne-
 que vero id mirum erat. pudebat scilicet iu-
 dices, si de eodem viro, in eadem vrbe, for-
 tassit etiam eodem anno, nuper in ludis pu-
 blicis proclamatum esset, eum virtutis et iu-
 stitiae ergo a populo ornari aurea corona:
 ac paulo post is ipse e praetorio exiret pe-

culatus condemnatus. itaque suffragia iudi-
 ces ferre cogebantur, non de obiecto cri-
 mine, sed pro populi existimatione. quibus
 legislator quidam animaduersis, legem tulit,
 eamque praeclaram, quae plane vetaret,
 quenquam rationibus nondum relatis, coro-
 nari. quae cum legislator tanto studio caue-
 rit, tamen inuentae sunt rationes legibus
 superiores, quibus, nisi ab aliquo praemoniti
 fitis, facile decipiimini. quidam enim eorum,
 qui aliquos ante rationes relatas coronant
 contra leges, natura sunt modesti (si quis-
 quam tamen modestus est, qui legibus con-
 traria decernit) sed tamen velamento quo-
 dam tegunt dedecus, adscribunt enim aliquid decre-

πρεβάλλον) γέ π' αὐτῆς αἰσχύνῃς. πρεσεγράφει γάρ ἡ πρὸς
 τὰ ψήφισμα, σεφανῆν τὸν ὑπεδύθυνον, ἐπειδὴν λόγον, καὶ δι-
 δύναι δ' ἀρχῆς δῶ. καὶ ἡ μὲν πόλις τὸ ἴσον ἀδίκημα ἀδικεῖται·
 πρεκαταλαμβάνον) γὰρ ἐπαίνοισι, καὶ σεφάνοισι αἱ δὴθῶναι· ὁ δὲ
 τὸ ψήφισμα γράφων ἐνδείκνυ) τοῖς ἀκέραιον, ὅτι ἐγγεγράφει
 μὲν πρῶτον, αἰσχύνῃ) δὲ ἐφ' οἷς ἡμάρτηκε. Κτησιφῶν δ', ὃ Ἀ-
 θηναῖοι, ὑπερπηδήσας τὸν νόμον τὸν πρὸ πάντων ὑπεδύθυνων κεί-
 μνον, καὶ τὴν πρὸ φασιν, ἣν ἐγὼ δὲ πρὸς πρὸς ὑμῖν, ἀνελών,
 πρὸν λόγον, πρὸν διδύναι δ' εἶναι, γέγραφε μετὰ δὲ Δημοδένῳ
 ἀρχοντὶ σεφανῆν. Λέξαι δ', ὃ Ἀθηναῖοι, καὶ ἑτερόν ἵνα λόγον
 ὑπεναντίον τῷ δὲ πρὸς εἰρημνῶ, ὡς ἀρχὸς πρὸς αἰρετὸς ὦν πρὸς
 τῇ ψήφισμα, ὅσα ἐπὶ ταῦτα δὲ πρὸς, ἀλλ' ἐπὶ μέλειά πρὸς, καὶ
 διακονία δὲ πρὸς φήσας ἐκείνας εἶναι, ἀς (4) δεσμοθέ) ἀπο-
 κληροῦσιν ἐν τῷ Θησείῳ, κακείνας, ἀς ὁ δὴμ' εἶθε χειροτονεῖν
 ἐν δὲ πρὸς εἰσῆται, σερατηγὰς, καὶ ἰπώδεχας, καὶ τὰς μὲν τέτων δὲ
 πρὸς, τὰ δὲ ἄλλα πάντα πρὸς πρὸς πρὸς πρὸς πρὸς πρὸς πρὸς
 ψήφισμα. ἐγὼ δ' πρὸς τὰς λόγους τέτων, νόμον ὑμῖν πρὸς
 πρὸς, ὃν ὑμεῖς ἐνομοθετήσατε, λύσειν ἡ γὰρ μὲν τὰς τοιαύτας
 πρὸς πρὸς. ἐν ὃ διαρρήδην γέγραπται, ΤΑΣ ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΤΑΣ φη-
 σιν ΑΡΧΑΣ, ἀπᾶσας ἐν πρὸς πρὸς ὀνόματι ὁ νομοθέτης, καὶ πρὸς

decretis, coronandum esse hominem, vbi
 gesti magistratus rationes reddiderit. ac
 ciuitas quidem eadem afficitur iniuria (nam
 rationes reddendae laudibus et coronis occu-
 pantur) is autem qui decretum scribit, si-
 gnificat auditoribus, se, quamuis scripserit
 contraria legibus, tamen peccati sui pude-
 re. Ctesipho autem, Athenienses, lege hac
 neglecta, eoque praetextu, quem modo vo-
 bis exposui, sublato, Demostheni, prius-
 quam rationes reddidit, dum adhuc in ma-
 gistratu est, coronam decreuit. Afferent
 porro, Athenienses, etiam aliam orationem,
 ei quae modo est exposita contrariam, non
 esse magistratum appellanda ea, quae quis

delectus ex decreto gerat, sed curationem
 quandam, et ministerium: illos autem esse
 magistratus dicent, quos sexuiri in Thesei
 fano sortito distribuunt, eos item, quos popu-
 lus suffragio suo in comitiis decernere soleat,
 ut imperia, ut equitum magisteria, et si
 quae sunt similia; cetera vero omnia esse
 occupationes, ex decreto mandatas. ego vero
 contra verba istorum vestram legem profe-
 ram, quam vos sanxistis, spe talia commen-
 ta cauendi. in qua perspicue scriptum est,
 omnis esse magistratus, qui populi suffragio
 creentur, suntque vno vocabulo a legislatore
 comprehensi, qui cum dixisset, omnis esse
 magistratus, quos populus suo suffragio
 creet,

εἰπὼν δὲ χάς ἀπάσας εἶναι, ἀς ὁ δῆμος χειροτονεῖ, καὶ τότε ἐπι-
 στατὰς φησὶ τῶν δημοσίων ἐργῶν· ἐστὶ δὲ ὁ Δημοδένης τει-
 χοποιός, Πησαῖτης δὲ μέγιστε τῶν ἔργων· καὶ πάντας οἱ δια-
 χειρίζεται τι τῶν τῆς πόλεως πλεονῆς τριακονθὲς ἡμέρας
 καὶ οἱ λαμβανούσιν ἡγεμονίας δικαστηρίων· ④ ὃ τῶν
 ἔργων Πησαῖ) πάντες ἡγεμονία χρών) δικαστεῖς· τί τέτρες κελύβη
 ποιεῖν; καὶ διακονεῖν, ἀλλ' ἄρχεσθαι δοκιμαθέντας ἐν τῷ δικαστηρίῳ·
 ἐπειδὴ καὶ αἱ κληρωταὶ δέχονται ἀδοκίμαστοι, ἀλλὰ δοκιμαθεῖσαι
 ἄρχασθαι καὶ λόγον καὶ δίδυνας ἐγγράφειν πρὸς τὸν γραμματέα, καὶ
 τὰς λογιστὰς, καθάπερ καὶ τὰς ἄλλας δέχας, κελύβη. ὅτι ὃ ἀληθῆ
 λέγω, τὰς νόμους αὐτὰς ὑμῖν ἀναγνώσε). ΝΟΜΟΙ. ὅταν τοῖνυν, ὧ
 Ἀθηναῖοι, ἀς ὁ νομοθέτης δέχας ὀνομάζει, ἔτοι πρὸς αὐτοὺς δώσω
 πραγματείας, καὶ Πημελείας, ὑμέτερον ἔργον εἶναι ἀπομνημονεύειν,
 καὶ ἀντιτάττειν τὸν νόμον πρὸς τὴν τέττων ἀναίδειαν, καὶ ὑποβάλλειν
 αὐτοῖς, ὅτι καὶ πρὸς δέχεσθαι κακῶς σοφιστῶν, οἰόμενον ῥήμασι
 τὰς νόμους ἀναιρήσειν, ἀλλ' ὅσῳ ἂν ἴς ἄμεινον λέγει πρὸς ἄνομα
 γεγραφώς, τοσούτω μείζονος ὀργῆς τεύξε). καὶ γὰρ, ὧ Ἀθηναῖοι,
 τὸ αὐτὸ φθέγγεσθαι τὸν ῥήτορα, καὶ τὸν νόμον· ὅταν δὲ ἑτέραν μὴ
 φωνῇ ἀφίησιν ὁ νόμος, ἑτέραν δὲ ὁ ῥήτωρ, τῷ δὲ νόμῳ δικαίῳ
 καὶ διδόναι τὴν ψήφον, καὶ τῇ δὲ λέγοντι ἀναισχυντία. Πρὸς δὲ

creet, etiam PUBLICORVM OPERVM
 PRAEFECTOS nominat (est autem Demo-
 sthenes moenium rector, maximi prae-
 fectus operis) omnis item QVI PVBLI-
 CVM ALIQUID TRACTENT VLTRA
 DIES XXX OMNIS PORRO QVI PRIN-
 CIPATVS IVDICIORVM SVSCIPIANT
 (omnes autem praefecti operum princi-
 patu iudicii vtuntur) quid hos facere iu-
 bet? non obire ministerium, sed magi-
 stratu fungi in iudicio approbatos. nam
 illi etiam quibus sortito magistratus ob-
 venerunt, eos non nisi approbati inire so-
 lent, et in scribae ac censorum commen-
 tarium referuntur, vt rationem reddituri, vt
 ceteri etiam magistratus iubentur. haec vt

a me vere dici constet, ipsae vobis leges
 recitabuntur, LEGES. cum igitur, Athe-
 nienfes, quos legislator magistratus appel-
 lat, isti occupationes et curationes nomi-
 narint, vestrum munus erit haec meminif-
 se, et hanc legem eorum opponere impuden-
 tia, atque eis respondere, non placere vo-
 bis malitiosum cauillatorem, qui se verbo-
 rum captionibus leges euersurum putet, sed
 quo quisque melius dixerit, qui legibus con-
 traria scripsit, eo maiorem vestram sensurum
 iracundiam. decet enim, Athenienfes, ora-
 torem et legem, eandem vocem edere: cum
 autem aliud sonat lex, aliud orator, aequi-
 tati legis est assentiendum, non impuden-
 tia dicentis. Iam ad eam rationem, quam

δὴ τὸν ἄφυκτον λόγον, ὃν Φησι Δημοσθένης, βραχέα βάλωμαι
 περσεπεῖν. λέξῃ γὰρ οὗτ', τειχοποιός εἰμι. ὁμολογῶ. ἀλλ' ὅτι.
 δέδωκα τῇ πόλει μνᾶς ἑκατὸν, καὶ τὸ ἔργον μείζον ἐξείργασαι.
 πίνω ἔν εἰμι ὑπεύθυνος, εἰ μή τις ἐστὶν εὐνοίας εὐθύνη; πρὸς δὴ
 ταύτῃ τὴν πρόφασιν ἀκασατέ με λέγοντος ἔδδικαια, καὶ συμ-
 φέρουσα. ἐν γὰρ ταύτῃ τῇ πόλει ἔως ἀρχαία ἔση, καὶ τηλικαύτῃ
 τὸ μέγεθος, οὐδεὶς ἐστὶν ἀνυπεύθυνος, τῶν καὶ ὁπωσθεν πρὸς τὰ
 κοινὰ περσεληλυθότων. διδάξω δὲ ὑμᾶς πρῶτον ἐπὶ τῶν πρῶ-
 τῶν. οἷον, τὰς ἱερεῖς, καὶ τὰς ἱερεῖας, ὑπευθύνους εἶναι κελεύει ὁ
 νόμος, καὶ συλλήδῃ ἀπαντας, καὶ χωρὶς ἑκάστοις καὶ σῶμα τὰς
 τὰ γέγρα μόνον λαμβάνοντας, καὶ τὰς εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς
 τὰς θεὰς εὐχομένους· καὶ ἔ μόνον ἰδίᾳ, ἀλλὰ καὶ κοινῇ τὰ γῆρη, Εὐ-
 μολπίδας καὶ Κήρυκας, καὶ τὰς ἄλλας ἀπαντας. πάλιν τὰς τριημέ-
 ρους ὑπευθύνους εἶναι κελεύει ὁ νόμος, καὶ τὰ κοινὰ διαχειρίσαν-
 τας, καὶ ἀπὸ τῶν ὑμετέρων πρὸς τοὺς πολλὰ μὲν ὑφαινεμένους,
 βραχέα δὲ καταλιθέντας, ἐπιδιδόναι δὲ φάσκοντας, ἀποδιδόντας
 δὲ ὑμῖν τὰ ὑμέτερα, ἀλλ' ὁμολογεμένως τὰς πατρῴας ἐσίας
 εἰς τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀνηλωκότας φιλοτιμίαν. καὶ τοίνυν μόνον ὁ
 τριημέρῃ, ἀλλὰ καὶ τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ
 τῇ τῶν δικαστηρίων ἐρχεῖ ψῆφον. πρῶτον μὲν γὰρ τὴν βασιλῆν

Demosthenes inuictam esse ait, pauca re-
 spondebo. dicet enim iste: sum rector
 murorum, fateor. sed largitus sum reipublicae
 minas centum, atque opus maius est effe-
 ctum. cuius rei mihi ratio referenda est, nisi
 fortassis beneuolentiae rationes aliquae sunt
 referendae? contra eum igitur praetextum
 audite me paucis, quam aequa et utilia sim
 dicturus. in hac urbe tam vetere, tantaeque
 amplitudinis, nemo qui quantulumcunque
 reipublicae partem attigerit, a reddendis ra-
 tionibus est immunis, idque vos in iis edo-
 cebo primum, quae plerisque mira videan-
 tur. cuiusmodi est, quod lex sacerdotes et
 sacrificulos rationes reddere iubet, denique
 omnis, ac seorsum singulos, excepto nemine,

qui stipem duntaxat accipiunt, et vota pro
 vobis diis faciunt: idque non priuatim dun-
 taxat, sed publice etiam totas familias, ut
 Eumolpidas et praecones, ac ceteros omnis.
 triremium item praefectos rationem redde-
 re iubet lex: qui neque publicam pecuniam
 tractarunt, neque multum de ea suffurati,
 exiguum quiddam numerarunt, nec largiri
 de suo se profitentur, cum vestra vobis re-
 stituunt, sed qui citra controuersiam suas
 facultates et patrimonia vestri studio insum-
 pserunt, neque vero triremium praefecti dun-
 taxat, sed maxima etiam totius ciuitatis con-
 cilia, iudiciorum suffragium subeunt. pri-
 mum enim Areopagiticum senatum iubet
 lex apud censores nomina sua profiteri, et
 seue-

τὴν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἐγράφειν πρὸς τὰς λογισὰς ὁ νόμος κε-
 λδεῖ λόγον, καὶ εὐθύνας δίδοναι καὶ πῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν καὶ τὴν
 πῶν μεγίστων κυρίαν ἀγεί ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον. ὅκ ἄρα
 σεφθωθήσεῖ) ἡ βελὴ ἡ δὲ Ἀρεῖα πάγῳ· ἐδὲ γὰρ πάτερον αὐ-
 τοῖς ἐστίν. ὅκ ἄρα φιλοτιμουῦνται; πάνυ γε. ἀλλ' ὅκ ἀγαπῶσιν,
 εἴαν τις παρ' αὐτοῖς μὴ ἀδικῇ, ἀλλ' εἴαν τις δῆμαρτοῦν, κολά-
 ζουσιν. ④ δὲ ὑμέτεροι ῥήτορες πευφῶσι. πάλιν τὴν βελὴν ὅκ
 πεντακοσίους ὑποδύωνον πεποίηκεν ὁ νομοθέτης, καὶ ἔτως ἰχυρῶς
 ἀπιστεῖ τοῖς ὑπευθυνοῖς, ὥστ' εὐθέως δρχόμηνος τῶν νόμων, λέγει,
 ΑΡΧΗΝ ΥΠΕΥΘΥΝΟΝ ΦΗΣΙ ΜΗ ΑΠΟΔΗΜΕΙΝ. ὦ Ηράκλεις, ὑπο-
 λάβοι ἂν τις, ὅτι ἤρξα, μὴ ἀποδημήσω; ἵνα γε μὴ περλαβὼν χεή-
 ματα τ' πόλεως, ἢ περλάξῃς, δερασμῶ χεήσῃ. πάλιν ὑποδύωνον
 ὅκ ἐὰ τὴν ἐσίαν κατεργῶν, ἐδὲ ἀνάθημα ἀναθεῖναι, ἐδὲ ἐκποίη-
 τον γενέσθαι, ἐδὲ διαθέσθαι τὰ ἑαυτοῦ, ἐδὲ ἄλλα πολλά. ἐνὶ δὲ λόγῳ
 ἐνεχυράζει τὰς ἐσίας ὁ νομοθέτης τὰς τῶν ὑποδύωνων, ἕως ἂν
 λόγον ἀποδῶσι τῇ πόλει. ναί. ἀλλ' ἐστὶ τις ἀνθρωπῶς, ὅς ἔτε εἴλη-
 φεν ἐδὲν τῶν δημοσίων, ἔτ' ἀνήλωκε, περσῆλθε ἢ περὸς π πῶν
 κοινῶν; ἔ τῆτον ἀποφέρειν κελδεῖ λόγον περὸς ὅκ λογισὰς. καὶ
 πῶς ὅγε μὴδὲν λαβὼν, μὴδ' ἀναλώσας, ἀποῖσθαι λόγον τῇ πόλει;
 αὐτὸς ὑποβάλλει, καὶ διδάσκει ὁ νόμος, ἂ χεὴ γράφειν. κελδεῖ

seuerissimorum institutorum reddere ratio-
 nem, et cuius summa est auctoritas, eum
 vestro subiici suffragio. non ergo coronabi-
 tur senatus Areopagiticus? non patrium id
 eis est? non ducuntur studio honoris? imo
 certe. at non satis id est iudicibus, si quis
 apud illos non delinquat, sed si quis deli-
 querit, eum puniunt: vestri autem oratores de-
 licias faciunt. praeterea senatum quingento-
 rum legislator referendis rationibus fecit ob-
 noxium, atque iis qui rationes nondum re-
 tulerunt, usque adeo diffidit, ut statim legum
 initio dicat, MAGISTRATVM RATIONIBVS
 NON RELATIS NEFAS ESSE PEREGRE
 PROFICISCI. enimvero, exclamet aliquis.
 eone quod magistratum gessi, non peregre

proficiscar? eo nimirum hoc fit, ne intercepta
 publica pecunia, aut negociis mala fide gestis,
 fugam capias. item qui rationes non retule-
 rit, eum neque facultates suas consecrare,
 neque donaria diis offerre, neque in alienam
 transire familiam, neque legare sua finit, de-
 nique alia multa non concedit. et ut vno ver-
 bo complectar, legislator eorum qui rationes
 non retulerunt, opes pro pignore arripit,
 donec reipublicae satisfecerint. esto sane.
 sed est qui neque sumpsit, neque insumpsit
 quicquam e publico, sed tamen aliquam rei-
 publicae partem attigit? etiam hunc apud
 censores rationem reddere iubet lex. quo
 pacto autem qui nec sumpsit, nec insumpsit
 quicquam, rationem reddet ciuitati? lex
 ipsa

γὰρ αὐτὸ τῷτο ἐγράφειν, ὅτι ἔτ' ἔλαβον ἐδὲν τῶν τ' πόλεως, ἔτ' ἀνήλωσα. ἀνδύθων δέ, καὶ ἀζήτητον, καὶ ἀνεξέταστον ἐδὲν ἐστὶ πῶν ἐν τῇ πόλει. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, αὐτῶν ἀκούσατε τῶν νόμων. ΝΟΜΟΙ. ὅταν τοίνυν μάλισα θρασύνῃ Δημοσθένης, λέγων ὡς διὰ τὴν ἐπίδοσιν οὐκ ἔστιν ὑπδύθω, ἐκείνο αὐτῷ ὑποβάλλετε· οὐκ ἔστιν ἐχρῆν σε, ὦ Δημοσθένης, εἶσαι τὸν τῶν λογιστῶν κήρυκα κηρύξαι τὸ πάτερον καὶ ἐννομον κήρυγμα τῷτο· ΤΙΣ ΒΟΥΛΕΤΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΕΙΝ; ἔασον ἀμφισβητῆσαι σοι τὸν βελόμηρον τῶν πολιτῶν, ὡς καὶ ἐπιδέδωκας, ἀλλ' ἀπὸ πολλῶν ὧν ἔχεις εἰς τὴν τῶν τευχῶν οἰκοδομίαν, μικρὰ κατέθηκας, δέκα τάλαντα εἰς ταῦτα ἐκ τῶν τ' πόλεως εἰληφώς. μὴ ἄρπαζε τὴν φιλοτιμίαν, μηδὲ ἔξαιργὺ τῶν δικαστῶν τὰς ψήφοις ἐκ τῶν χειρῶν, μηδὲ ἐμπροσθεν τῶν νόμων, ἀλλ' ὕψερτος πολιτεύε. ταῦτα γὰρ ὀρεθοὶ τὴν δημοκρατίαν. Πρὸς μὲν ἔν τας κοινὰς περὶ φάσεις, αἷς ἔτοι περὶ φασί-
 ξῃ, μέλει δ' αὖτε εἰρήδω μοι. ὅτι δὲ ὄντως ἦν ὑπδύθωνος ὁ Δημοσθένης, ὅθ' ὅτ' εἰσένεγκε τὸ ψήφισμα, ἄρχων μὲν τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν δέχην, ἄρχων δὲ τὴν τῶν τευχοποιῶν, ἐδετέρας δὲ πῶν τῶν δέχων τέτων λόγον ὑμῖν ἐστὶ εὐθύνας δεδωκώς, ταῦτ' ἤδη περὶ ἀσομαι ὑμᾶς διδάσκειν ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων. καὶ μοι ἀνάγνωθι ἐπὶ τίν' ἄρχοντι, καὶ ποίᾳ μηνός, καὶ ἐν τίνι

ipsa respondet, ac docet, quae inscribenda sint. nam hoc ipsum inscribere iubet, se nec sumpsisse quicquam e publico, nec insumpsisse. nihil enim est in tota ciuitate, de quo non reddenda sit ratio, de quo non sit quaerendum, quod non sit explorandum. quae ut vere a me dici constet, ipsas audite leges. LEGES. cum igitur maxime se iactauerit Demosthenes, ac dixerit, sibi liberalitatis suae non reddendam esse rationem, illud ei respondete: proinde te decuit, Demosthenes, permittere, ut censorum praeco patrium illud ac legitimum praeconium faceret, QUIS ACCUSARE VULT? finito disceptare tecum quemuis ciuium, an nihil sis largitus, sed

de multis quae ad instaurationem murorum accepisti, pauca impenderis, cum ex aerario x talenta ad eam rem accepisses. ne rapito istud decus, neque calculos e iudicum manibus extorqueto, neque antecedere legibus sed eas sequi velis. haec enim erigunt rempublicam. Hactenus cauillationibus responsum esse volo, quas in medium afferent aduersarii. omnino autem referendis rationibus obnoxium fuisse Demosthenem, cum Ctesiphon decretum istud referret, cum et theatri pecuniae praecesset, et instaurandorum moenium munus suscepisset, et neutrius magistratus rationem reddidisset, id iam ut e publicis monumentis vos edoceam, operam

ἡμέρα, καὶ ἐν ποίᾳ ἐκκλησίᾳ ἐχειροτονήθη Δημοσθένης τὴν ἀρχὴν
τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν· ὅπῃ μεσεντα τὴν ἀρχὴν, ἔγραψεν αὐτὸν
σεφθωῆν. ἀναγίνωσκε. ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ. ὅσοι οὖν εἰ
μηδὲν ἐπὶ πραιτέρῳ τέττε δέξαιμι, δικαίως ἂν ἀλίσκοιτο Κτησι-
φῶν. αἰρεῖ γὰρ αὐτὸν ἔχῃ ἡ κατηγορία ἢ ἐμὴ, ἀλλὰ τὰ δημόσια
γράμματα. πρῶτον μὲν τοίνυν, ὡς Ἀθλιῶται, ἀντιγραφεὺς ἦν
χειροτονητὸς τῇ πόλει, ὅς καθ' ἐκάστῳ πρυτανείᾳ ἀπελογίζετο
τὰς περσόδους πρὸ δῆμῳ, διὰ δὲ τὴν πρὸς Εὐβελον ἡγομένην
πίσιν ὑμῖν, ④ ἐπὶ τὸ θεωρικὸν κεχειροτονημένοι, ἤρχον μὲν πρὶν
ἢ τὸν Ἡγήμονον νόμον ἡμέας, τὴν δ' ἀντιγραφέως ἀρχὴν, ἤρχον
ᾧ τὴν τῶν ἀποδεκτῶν καὶ νεωρέων ἀρχὴν, ἔσπευο δὴ κλυὺ ὠκοδόμειν,
ἦσαν δ' καὶ ὁδοποιοί, καὶ σχεδὸν τὴν ὅλῃ διοίκησιν εἶχον τὴν πόλεως.
καὶ ἡ κατηγορῶν αὐτῶν, ἐστὶ ἐπιτιμὴ λέγω· ἀλλ' ἐκείνο ὑμῖν ἐν-
δείξασθαι βέλομαι, ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης, εἰάν τις μίας ἀρχῆς τῆς
ἐλαχίστης ὑπεύθυνος ἦ, τῆτον ὅσα ἐὰν, πρὶν ἂν λόγοις καὶ δυνάμει
δῶ, σεφθωῶν. ὁ δ' Κτησιφῶν Δημοσθένει τὸν συλλήβδην ἀπάσας
τὰς Ἀθηναίων ἀρχὰς ἄρχοντα, ὅσα ὥκνησε γράψαι σεφθωῶσαι.
ὡς τοίνυν καὶ τὴν τῶν τετακτομένων ἀρχὴν ἤρχεν, ὅθ' ὅστις τὸ ψήφι-
σμα ἔγραψε, ἔτα δὲ δημόσια χρήματα διεχίρειζε, καὶ ἐπιβολὰς
ἐπέβαλε, καθάπερ ④ ἄλλοι ἄρχοντες, καὶ δικαστῆων ἡγεμονίας

operam dabo. recita ergo mihi, quo praeto-
re, quo item mense, quo die, et in qua con-
cione, Demosthenes theatralis pecuniae cu-
rator sit creatus; vt intelligatis, decretam ei
esse coronam in medio magistratu. recita.
SYMPVTATIO DIERVM. itaque si nihil am-
plius demonstrarem, Ctesipho iure con-
demnaretur. conuincit enim eum non accu-
satio mea, sed literae ciuitatis. ac olim qui-
dem vrbs scribam delectum habuit, qui quo-
libet senatus conuentu populo vectigalia e-
numerabat, propter auctoritatem autem,
quam apud vos Eubulus consecutus est, ii
quibus theatralis pecunia mandata erat,
antequam Hegemonis lex perferretur, scri-

bae illius magistratu fungebantur, quae-
storum item munus obibant, et naualia cu-
rabant, et armamentarium aedificabant:
erant etiam refectores viarum, denique to-
tius fere ciuitatis cura eis mandata erat. ne-
que haec dico accusandi eos, aut reprehen-
dendi causa: sed illud vobis ostensum volo,
legislatorem, si quis vnum vel minimum ma-
gistratum gesserit, eum corona donari ante
rationes relatas noluisse. Ctesipho autem
Demostheni, qui, vt paucis dicam, omnis
magistratus Athenis vna gerebat, coronam
decernere non dubitauit. iam etiam muros
reficiendos ei fuisse mandatos, cum decre-
tum iste scripsisset, et publicam eum tra-
ctasse

ἐλάμβανε, τῶν ὑμῖν αὐτὸν Δημοσθένει, ἔκ Κτισφάνου μάγ-
 πρεος παρέξομαι. ὅτι γὰρ Χαιρώνδης ἀρχοῖτο, Θαρρηλίων
 μίως δευτέρα φθίνοντο, ἐκκλησίας ἔσθης, ἔγραψε ψήφισμα
 Δημοσθένους, αἰτοῦν ποιεῖν τῷ φυλῶν, Σκιρροφοριῶν δευτέρα
 ἰσαμύς, καὶ τρίτη ἐπέταξεν ἐν τῷ ψήφισματι ἕξ ἐκάστης τῶν
 φυλῶν ἐλέσθαι τὰς ἐπιμελησομένων τῶν ἔργων ὅτι τὰ τέχνη, ἔ-
 ταμίας. καὶ μάλα δευτέρα, ἵν' ἡ πόλις ἔχῃ ὑπεύθυνα σώματα, παρ'
 ὧν ἐμελλε τῶν ἀντιλαμβάνων λόγον ἀπολήψεσθαι. καὶ μοι λέγε τὰ
 ψήφισματα. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. Ναί· ἀλλ' ἀντιδιαπλέκ' ὡς τὸ
 εὐθέως, λέγων ὡς ἔτ' ἐλαχε τειχοποιός, ἔτ' ἐχειροτονήθη ὑπὸ
 δήμου. καὶ ὡς τὸ Δημοσθένους μὲν, καὶ Κτισφάν' πολὺν ποιήσονται
 λόγον. ὁ δὲ γε ἐμὸς βραχὺς, καὶ σαφής, καὶ ταχὺ λύων τὰς τέτων
 τέχνας. μικρὰ δ' ὑμῖν ὑπὲρ αὐτῶν πρῶτον προειπεῖν βέλομαι. ἐστὶ
 γὰρ, ὡς Ἀθιναῖοι, τῶν ὡς τὰς δεξιάς εἶδη τρία. ὧν ἐν μὲν καὶ πᾶσι
 φανερώτατον, ὃ κληρωτοί, καὶ ὃ χειροτονητοί ἀρχοῖται. δεύτερον δ',
 ὅσοι τι διαχειρίζονται τῶν τ' πόλεως ὑπὲρ τριακοντα ἡμέρας, καὶ ὃ
 τῶν δημοσίων ἔργων ἐπιστάται. τρίτον δ' ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται,
 ΚΑΙ ΕΙ ΤΙΝΕΣ ἄλλοι αἰετοὶ ἡγεμονίας δικαστηρίων λαμ-
 βανοῦσι καὶ τότε ἀρχεῖν δοκιμασθéntας. ἐπειδὴν δὲ
 ἀφ' ἑλῆ τίς τις ὑπὸ τῷ δήμῳ χειροτονημένοι, καὶ τὰς κληρωτὰς

ctasse pecuniam, et irrogasse multas, quem-
 admodum alii magistratus, et iudiciorum
 principatus suscepisse, haec ipsius Demo-
 sthenis et Ctesiphontis testimoniis probabo.
 nam Chaeronda praetore, mensis Aprilis
 die xxii cum concio haberetur, decretum
 fecit Demosthenes quo secundo Maii tri-
 bus conuocari iussit: tertio item die iussit,
 in eo decreto, ex vnaquaque tribu moenium
 curatores deligi, et quaestores. idque pru-
 denter, ut haberet respublica certos homines,
 a quibus rationes impensarum reposceret. re-
 cita decreta. DECRETA. Esto, sed statim
 contra hoc afferet, sibi nec sorte, nec suffra-
 gio populi moenium instaurationem obue-
 nisse, ac de hoc Demosthenes et Ctesipho

longam instituent orationem. mea autem
 oratio brevis et perspicua erit, ac cito
 istorum technas dissoluet. pauca tamen in-
 primis hac de re praeferam. tria sunt ma-
 gistratuum genera, quorum vnum est, id-
 que notissimum omnibus, eorum qui sor-
 te, quique suffragio creantur. alterum, qui
 aliquid publicum ultra triginta dies tra-
 ctant, quique publicis operibus sunt prae-
 secti. tertium in lege scriptum est, SI
 QUI DELECTI PRINCIPATUS IUDICI-
 ORVM SUSCEPERINT UT II QUOQUE
 VBI APPROBATI FUERINT MAGI-
 STRATVM EVNGANTVR. iam si quis eos
 demat magistratus, qui populi suffra-
 gio et sorte creantur, reliqui sunt ii,
 quos

ἀρχοντας, καὶ ἀλείπει), εἰς αἱ φυλαὶ, καὶ αἱ τριπύες, καὶ ④ δῆμοι
 εἰς ἑαυτῶν αἰρουῦνται τὰ δημόσια χρήματα διαχειρίζειν, τέτοις
 αἰρετοῦς ἀρχοντας εἰ. μ. τῆτο ὃ γίνε), ὅταν, ὥσπερ νυν, ἔπιτα-
 χθῇ τι ταῖς φυλαῖς, ἢ τάφρους εἰξεργάζεσθαι, ἢ τριήρεις ναυπη-
 γεῖσθαι. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, εἰς αὐτῶν τῶν νόμων μαθήσεσθε.
 ΝΟΜΟΙ. ἀναμνήσθητε δὴ τὰς προσηρημένους λόγους, ὅτι ὁ μὲν νο-
 μοθέτης τὰς ἐκ τῶν φυλῶν ἀρχαὶν κελεύει δοκιμαστένας ἐν τῷ
 δικαστηρίῳ· ἡ δὲ Πανδονίης φυλὴ ἀρχοντα, ἐκ τειχοποιὸν ἀπέδειξε
 Δημοσθένειν, ὅς ἐκ τῆ διοικήσεως εἰς ταῦτα ἔχει μικρὰ δὲ ἐν δέκα
 τάλκωτα. ἔτερος δὲ ἀπαγορεύει νόμος, ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ
 σεφανοῦν, ὑμεῖς ὃ ὁμωμόκατε καὶ τὰς νόμους ψηφισέσθαι. ὁ ὃ ῥήτωρ
 γέγραφε, τὸν ὑπεύθυνον σεφθῆναι, μὴ σεσθῆναι, ἐπειδὴν δὴ
 λόγον, καὶ εὐθύνας. ἐγὼ καὶ εἰρήνευξα τὸ πᾶν νόμον, μάστιγας
 ἅμα τὰς νόμους, ἐκ τὰ ψηφίσματα, καὶ τὰς ἀντιδικὰς παρεχό-
 μιν. πῶς εἰν ἂν τις πειφανέσεσθαι ἐπιδείξειεν ἄνθρωπον πᾶ-
 νομώτατα γεγραφότα; Ὡς τοίνυν καὶ τὴν ἀνάρρησιν εἰ σεφθῆναι
 πᾶν νόμος ἐν τῷ ψηφίσματι κελεύει γίνεσθαι, καὶ τῆθ' ὑμᾶς δι-
 δάξω. ὁ γὰρ νόμος διαρρήδην κελεύει, εἰ μὴ τινὰ σεφανοῖ ἢ
 βεβλή, ἐν τῷ βεβλήτῳ ἀνακηρύττει, εἰ δὲ ὁ δῆμος, ἐν τῇ
 ἐκκλησίᾳ, ἄλλοτι ὃ μηδ' αὖ. καὶ μοι λέγε τὸν νόμον. ΝΟΜΟΣ.

quos tribus, et trientes tribuum, et muni-
 cipia ex sese deligunt, ad publicam pecuni-
 am tractandam, ut ii sint delecti magistra-
 tus; id autem fit, quando, ut nunc, tribubus
 aliquid mandatum fuerit, siue sint fossae e-
 gerendae, siue triremes fabricandae. quae ve-
 re a me dici, ex ipsis legibus cognoscetis.
 LEGES. recordari autem debetis, ea quae
 supra diximus, iubere legislatorem, ut tri-
 bules magistratum ineant, ubi in iudicio fu-
 erint approbati: iam Pandionia tribus De-
 mosthenem magistratum, et moenium instau-
 ratorem delegit, quin ad eam rem paulo
 minus decem talentis habet. alia vero lex
 vetat, magistratum ante rationes relatas co-

VOL. II.

ronari, vos autem iureiurando adacti estis,
 velle vos secundum leges pronunciare: at
 orator iste scripsit, hominem reddendis ra-
 tionibus obnoxium, esse coronandum, nec
 adiecit, ubi rationes retulerit. ego vero le-
 gum violationem, tum legum, tum decre-
 torum, tum aduersariorum testimoniis euici.
 quo autem pacto quisquam demonstrare pos-
 sit, hominem legibus magis contraria scrip-
 sisse? Praeterea iubere eum in suo decreto,
 etiam coronae proclamationem contra leges
 fieri, id quoque vos edocebo. nam lex aper-
 te iubet, coronam quae a senatu decernatur,
 in curia proclamari, quae a populo, in con-
 cione, alibi autem nusquam. recita mihi le-
 gem.

ἔτος ὁ νόμος, ὃ Ἀθλωαῖοι, καὶ μάλα καλῶς ἔχει. ἐ γὰρ, οἶμαι, ὥς το
δεῖν ὁ νομοθέτης τὸν ῥήτορα σεμνυνέει περὶ τὰς ἐξώθεν, ἀλλ'
ἀγαπᾷ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει πρῶτον ὑπὸ τῷ δήμῳ, καὶ μὴ ἐργο-
λαβεῖν ἐν τοῖς κηρύγμασιν. ὁ μὲν νομοθέτης ἔτως· ὁ δὲ Κτησιφῶν
πῶς; ἀναγίνωσκε τὸ ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ. ἀκέρει, ὃ Ἀθλωαῖοι,
ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης κελεύει ἐν τῷ δήμῳ ἐν Πνυκί τῇ ἐκκλησίᾳ
ἀνακηρύττειν τὸν ὑπὸ τῷ δήμῳ σεφανέμενον, ἄλλοι δὲ ἢ μηδ' αὖ
Κτησιφῶν ἢ ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐπεὶ νόμοις μόνον ὑπερβᾷς, ἀλλὰ
καὶ τὸν τόπον μετενεγκὼν, ἐπεὶ ἐκκλησιαζόντων Ἀθλωαίων, ἀλλὰ
τραγωδῶν ἀγωνιζομένων καὶ κινῶν, ἐπὶ ἐναντίον τῷ δήμῳ, ἀλλ' ἐν-
αντίον τῷ Ἑλλήνων, ἵνα ἡμῖν στυγερῶς, οἷον ἄνδρα πρῶτον. ἔτω
τοίνυν περὶ τῶν περὶ νόμου γεγραμμένων, περὶ ἀλαχθεῖς μὲν Δημο-
σθένους ἐποίησε τέχνας τοῖς νόμοις, ἃς ἐγὼ δηλώσω, καὶ περὶ τῶν
ὑμῖν, ἵνα μὴ λάθῃτε ἐξαπατηθέντες. ἔτοι γὰρ, ὡς μὲν οὐκ ἀπαγο-
ρεύουσιν ④ νόμοι τὸν ὑπὸ τῷ δήμῳ σεφανέμενον μὴ κηρύττειν ἐξ
τῇ ἐκκλησίας, ἐπεὶ ἔξωσι λέγειν· οἷσσι δὲ εἰς τὴν ἀπολογία τὸν
Διονυσιακὸν νόμον, (ὃ χρῆσιν) τοῦ νόμου μέρος τινὶ, κλέπτοντες τὴν
ἀκρόασιν ὑμῶν, καὶ παρέξουσιν νόμον ἐπὶ τῇ περὶ τῆς
γραφῆς. καὶ λέξουσιν, ὡς εἰσι τῇ πόλει δύο νόμοι κείμενοι περὶ τῶν
κηρυγμάτων, εἰς μὲν, ὃν νῦν ἐγὼ παρέχομαι, διαρρήδην ἀπα-

gem. LEX. haec lex magna laude digna est, iudices. neque enim, ut mihi quidem videtur, legislator censuit oratorem decere, se apud externos ostentare, sed contentum esse honore, qui a populo in ipsa urbe ei habeatur, neque in praeconiis quaestum aucupari. sic quidem legislator: Ctesiphon autem quomodo? recita decretum. DECRETUM. auditis, Athenienses, iubere legislatorem, eum qui a populo corona donetur, apud populum in Pnyce, convocata concione, proclamari, alibi vero nusquam: Ctesiphon autem in theatro, non legibus duntaxat neglectis, sed loco etiam translato, nec Atheniensibus in concione congregatis, sed novis tragoedis

decertantibus, neque coram populo, sed coram Graecis, ut conscii sint, quali nos viro honorem habeamus. cum autem tam evidenter legibus contraria scripserit, coniunctis cum Demosthene viribus technas legibus afferet, quas ego indicabo, et praedicam, ne fucum vobis fieri patiamini. nam isti, non vetare leges, ne is quem populus coronet, extra concionem coronetur, dicere non poterunt; sed legem Bacchanalem in defensionem inculcabunt, et parte legis utentur, vestri decipiendi causa, legemque proferent ab hac accusatione prorsus alienam. dicent, duas in civitate praeconiorum receptas esse leges, unam, quam ego nunc proferam, quae

ἐκκλησίαν, ἐπιγράφαντας νομοθέτας, τὸν δὲ ἐπιστάτην τῶν
 πρεσβέρων διαχειροτονίαν δίδοναι τῷ δήμῳ, καὶ τὰς μὲν ἀναιρεῖν
 τῶν νόμων, τὰς δὲ καταλείπειν, ὅπως αὖν εἰς ἡ νόμοι, καὶ μὴ
 πλείους, τοῖς ἐκάστης πράξεως. καὶ μοι λέγε τὰς νόμους. ΝΟΜΟΙ.
 εἰ τίνων, ὦ Αθιναῖοι, ἀληθὴς ἦν ὁ πρὸς τῶν λόγων, καὶ ἦσαν
 δύο κείμενοι νόμοι τοῖς τῶν κηρυγμάτων, εἰς ἀνάγκης, οἶμαι, τῶν
 μὲν θεσμοθετῶν ἐξουσίῳ, τῶν δὲ πρυτανέων ἀποδιδόνων τοῖς
 νομοθεταῖς, ἀνήρητ' αὖν ὁ ἕτερος τῶν νόμων, ἦτοι ὁ τὴν ἐξουσίαν
 δεδοκὼς ἀναιρεῖν, ἢ ὁ ἀπαγορεύων. ὥστε δὲ μηδὲν τῶν γέ-
 νη), φανερώς δήπερ ἐξελέγχον) εἰ μόνον ψευδῆ λέγοντες, ἀλλὰ
 καὶ παντελῶς ἀδυσία γινέσθαι. ὅθεν καὶ δὴ τὸ ψευδὲς τῶτο ἐπιφέ-
 ρουσιν, ἐγὼ δὲ διδάσκω ὑμᾶς, πρεσβέων ὧν ἕνεκα ④ νόμοι ἐτέθησαν
 ④ τοῖς τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ κηρυγμάτων. γινόμενων γὰρ τῶν ἐν ἄσφ
 τραγωδῶν ἀνεκκήρυκτον πινες, εἰ πείσαντες τὸν δῆμον, ④ μὲν, ὅτι
 σεφανῶν) ὑπὸ τῶν φυλετῶν, ἕτεροι καὶ ὑπὸ τῶν δημοτῶν, ἄλλοι
 δὲ τινες ὑποκηρυξάμενοι, τὰς αὐτῶν οἰκέτας ἀφίεσαν ἀπελθε-
 ρεῖς, μάρτυρας δὲ ἀπελθερείας τὰς Ἑλλήνας ποικίλοι. ὁ δὲ
 ἦν ἐπιφθονώτατος, πρεξενίας τινὲς εὐσημεῖοι ἐν ταῖς ἐξω πόλεσι
 διεπράττοντο ἀναγορεύεσθαι, ὅτι σεφανοὶ αὐτὰς ὁ δῆμος, εἰ ἔτω
 τύχοι, ὁ τῶν Ροδίων, ἢ Χίων, ἢ καὶ ἄλλης τινὸς πόλεως, ἕνεκα

abrogandas, alias retinendas, ut una sit lex,
 et non plures, de unaquaque re. recita mi-
 hi leges. LEGES. si igitur, Athenienses,
 vera esset istorum oratio, et binæ praeconi-
 orum leges exstiterent, aliter, ut opinor, fieri
 non potuisset, quin earum altera et a sexui-
 ris inuenta, et a curionibus legumlatorum
 iudicio tradita fuisset, atque abrogata, siue
 ea quae proclamandi potestatem dedisset,
 siue ea quae vetuisset. cum autem horum
 neutrum factum fuerit, aperte nimirum con-
 vincitur, eos affirmare non modo quae vera
 non sint, sed quae fieri nullo modo possint.
 unde autem hoc mendacium petierint, ego

vos docebo, ubi dixero prius, quibus de cau-
 sis leges de praeconiis in theatro sint latae.
 cum tragoediae in urbe agerentur, alii, re a
 populo non impetrata, proclamabant, se co-
 ronari a tribulibus, alii a popularibus, non-
 nulli etiam iniecto praeconio, seruos suos
 libertate donabant, eamque Graecorum te-
 stimonio confirmabant. quod autem omni-
 um erat inuidiosissimum, quidam in exte-
 ris urbibus hospitium consecuti, conficiebant,
 ut proclamaretur, se coronari a populo (ex-
 emplum gratia) Rhodiorum, aut Chiorum, aut
 alterius ciuitatis, virtutis et fortitudinis ergo.
 atque haec faciebant, non ut ii qui a senatu
 vestro

ὑπὸ τῇ βελῆς σεφανερύοις, εἰς τὸ βουλευτήριον ἀναρρήθῃναι, τοῖς δὲ ὑπὸ τῇ δήμου σεφανερύοις, εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τοῖς δὲ ὑπὸ τῶν δημοτῶν σεφανερύοις καὶ φυλετῶν ἀπέειπεν μὴ κηρύττειν τοῖς περὶ τῶν ἀνθρώπων, ἵνα μηδεὶς ἐρανίζων σεφάνοις καὶ κηρύττειν ψευδῆ, φιλοτιμίαν κηρύττει, περὶ τῶν νόμων μηδὲ ὑπὸ ἄλλου μηδεὶς ἀνακηρύττειν, ἀπὸ βελῆς, καὶ δήμου, καὶ φυλετῶν, καὶ δημοτῶν ὅταν δὲ ἴσῃ ταῦτα ἀφελῇ, τί τὸ καταλείπομεν ἐστὶν, πλὴν ④ ξενικοὶ σέφοντες; ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, μέγα σημεῖον ὑμῖν τέστιν ὅτι αὐτῶν τῶν νόμων ἐπιδείξω. αὐτὸν γὰρ τὸν χρυσοῦν σέφοντα, ὃς ἂν ἐν τῷ θεάτρῳ ἐν ἄσκει ἀναρρήθῃ, ἱερὸν εἶναι τῆς Ἀθηνῶν κελύφης ὁ νόμος, ἀφελόμενον τὸν σεφανερύοντα. καὶ τοῖς τίς ἂν ὑμῶν ἐλπίσειε ῥαυτῶν ἀνελυθείαν καταγνώσκειν τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων; μὴ γὰρ ὅτι πόλις, ἀλλ' ἐστὶν ἰδιώτης εἰς εἰς ἄλλου ἀγνοῖ, ὥστε ὃν αὐτὸς ἔδωκε σέφανον ἅμα ἀνακηρύττειν, καὶ ἀφαιρῆναι, καὶ καταγεῖν. ἀλλ', οἶμαι, διὰ τὸ ξενικὸν εἶναι τὸν σέφανον, καὶ καθιέρωσις γεγενῆσθαι, ἵνα μηδεὶς ἀλλοτρίαν δύνοισιν περὶ πλείονος ποιέμενον τῷ πατρίδῃ, χείρων γένῃ τὴν ψυχῇ. ἀλλ' οὐκ ἐκείνον τὸν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀναρρήθέντα σέφανον εἰδὲς καταγεῖν; ἀλλ' ἐξεστὶ κεκτῆσθαι, ἵνα μὴ μόνον αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ ④ ὅτι ἐκείνους ἔχοντες ἐν τῇ οἰκίᾳ τὸ ὑπόμνημα, μηδέ-

fenatu coronentur, curiam designarit in qua proclamantur, iis qui a populo, concionem, iis autem qui a tribulibus aut popularibus interdicit, ne proclamantur, cum tragoediae aguntur, ne quis coronas et praeconia, tanquam stipem, colligens, falsae gloriolae hereditatem cernat, atque etiam vetuerit in lege, ne ab ullo alio proclametur, excepto fenatu et populo et tribulibus et popularibus: haec igitur ubi demferis, quid relinquitur praeter hospitalis coronas? quae vere a me dici magno vobis argumento ex ipsis deprompto legibus ostendam. ipsam enim auream coronam, quae in vrbe in theatro proclametur, sacram esse Mineruae, lex iubet, ademptam ei qui co-

ronatur. enimvero quis vestrum tantarum fordium condemnare aufit populum Atheniensem? non modo enim vrbs, sed ne privatus quidem homo ullus adeo esset illiberalis, ut quam coronam ipse dedisset, eam simul et proclamaret, et eriperet, et consecraret. sed eo nimirum quod hospitalis est corona, etiam fit consecratio, ut ne cuius animus, alienam benevolentiam patriae praeferendo, corrumpatur. eam autem coronam, quae pro concione proclamatur, nemo consecrat, sed possidere licet, ut non is tantum qui accipit, sed etiam eius posterum monumentum illud domi asseruantes, nunquam animos a populi benevolentia deflectant. hac etiam de causa legislator adiecit, alie-

ποτε κακοὶ τῷ ψυχῷ εἰς τὸν δῆμον γίνων). καὶ διὰ τῆτο πρῶ-
 ἐθηκεν ὁ νομοθέτης, μὴ κηρύττειν τὸν ἀλλότριον σέφανον ἐν τῷ
 θεάτρῳ, εἰ μὴ ψηφίσῃ) ὁ δῆμος· ἢ ἡ πόλις ἢ βελονομή
 τινὰ τῶν ἡμετέρων σεφανοῦ, πρέσβεις πέμψασα, δεηθῇ τοῦ
 δήμου, ἢ ὁ κηρυττόμενος μείζω χάριν εἰδῇ τῶν σεφανούντων
 ὑμῖν, ὅτι κηρύττει ἐπετρέψαι. ὅτι ἡ ἀληθὴ λέγω, τῶν νόμων
 αὐτῶν ἀκέραια. ΝΟΜΟΙ. ἐπειδὴν τίνων ἑξαπατῶντες ὑμᾶς λέ-
 γωσιν, ὡς πρῶτος γέγραπῃ) ἐν τῷ νόμῳ, ἑξῆς εἶναι σεφανοῦ, εἰ μὴ ψη-
 φίσῃ) ὁ δῆμος, ἀπομνημονεύει αὐτοῖς ὑποβαλεῖν, ναί· εἴγε σέ-
 πει ἄλλη πόλις σεφνοῖ, εἰ δὲ ὁ δῆμος ὁ Αθῶναίων, ἀποδέδεικτό
 σοι τόπος, ὅπως δὲ τῆτο γράφει. ἀπείρηται σοι ἔξω τῆ ἐκκλησίας
 μὴ κηρύττειν. τὸ γὰρ, ἄλλοι τῇ μηδαμῶς, ὅτι εἰσιν, ὅλῳ τῷ
 ἡμέραν λέγει. καὶ γὰρ ἀποδείξεις ὡς ἐννομα γέγραπας. Ἐστὶ τῇ ὑπο-
 λοιπόν μοι μέρεος τῆ κατηγορίας, ἐφ' ᾧ μάλιστα πρῶτος δέχομαι. τῆτο
 δὲ εἰσιν ἡ πρῶτος, δι' ἣν αὐτὸν ἀξιοῖ σεφανοῦ. λέγει γὰρ ὅτι
 ἐν τῷ ψηφίσματι. ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΗΡΥΚΑ ΑΝΑΓΟΡΕΤΕΙΝ ΕΝ ΤΩ
 ΘΕΑΤΡΩ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΟΤΙ ΣΤΕΦΑΝΟΙ ΑΥΤΟΝ Ο ΔΗ-
 ΜΟΣ Ο ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΑ ΚΑΙ ΑΝΔΡΑΓΑΘΙΑΣ
 ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΟΤΙ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΛΕΓΩΝ ΚΑΙ ΠΡΑΤΤΩΝ ΤΑ
 ΑΡΙΣΤΑ ΤΩ ΔΗΜΩ. ἀπλοῦς δὲ παντάπασιν ὁ μετὰ ταῦτα
 ἡμῖν λόγος γίνε), καὶ ὑμῖν ἀκέραια κεῖναι δόμαθός. δὲ γὰρ

alienam coronam in theatro non esse pro-
 clamandam, nisi populus sciuerit: ut ea ci-
 vitas, quae vestrorum ciuium aliquem coro-
 nare voluerit, legatis missis, populum oret,
 ut is qui proclametur, maiorem gratiam vo-
 bis ob coronam permissam, quam illis ob
 donatam habeat. ac me vera dicere, ex ipsis
 legibus audite. LEGES. cum igitur vos de-
 cepturi dicent, adscriptum esse legi, licere
 coronare, si populus sciuerit, mementote
 eis respondere: ita sane, si qua te alia ciuitas
 coronarit, sin populus Athenienfis, designa-
 tus tibi locus est, vbi id fieri oporteat. inter-
 dictum tibi est, ne tuum nomen extra con-
 cionem proclametur. nam si clausulam hanc

(alibi autem nusquam fas est) diem totum
 enuclearis, nunquam tamen ostendes, tuum
 decretum legibus esse consentaneum. Re-
 liqua iam mihi est accusationis pars, quae
 maximae mihi curae est. ea porro est
 causa, propter quam eum coronandum
 censet. sic enim in decreto ait, PRAECO
 IN THEATRO AD GRAECOS PROCLA-
 MATO CORONA DONARI EVM VIRTU-
 TIS ERGO ET FORTITVDINIS ATQVE
 OB ILLVD MAXIME QVOD EA ET DI-
 CERE ET FACERE NON DESISTAT
 QVAE POPVLÒ SINT VTILISSIMA. quae
 igitur deinceps dicentur, simplicissima sunt,
 et vobis, vbi audiueritis, facilia iudicatu.

nam

δή περ τὸν μὲν κατηγορεῖντα ἐμὲ τῶν ὑμῶν Ἰππιδαικνύειν, ὡς εἰ-
 σιν ④ καὶ Δημοσθένους ἑπαινοὶ ψευδεῖς, καὶ ὡς ἔτ' ἡξίατο λέ-
 γειν τὰ βέλυστα, ἔτε νῦν διαλεγεῖσθαι πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ
 δήμου καὶ τὸτο Ἰππιδείξω, δικαίως δὴ περ τὴν γραφὴν ἀλώσειν
 Κηφισφῶν. ἅπαντες γὰρ ἀπαγορεύουσιν ④ νόμοι μηδένα ψευδῆ
 γράφειν ἐν τοῖς δημοσίοις ψηφίσμασι. τῷ δ' ἀπολογουμένῳ
 τὸναντίον τούτου δεικτέον ἐστίν. ὑμεῖς δ' ἡμῖν ἔσεσθε τῶν λόγων
 κριταί. ἔχει δ' ἔτιως. ἐγὼ τὸν μὲν βίον τῷ Δημοσθένει ἐξετά-
 ζειν, μακροτέρου λόγου ἔργον ἡγήσασθαι εἶναι. τί γὰρ δεῖ νῦν ταῦτα
 λέγειν, ἢ τὰ περὶ τὴν ἔσπεραν γραφὴν ἀπὸ συμβεβη-
 κότα, ὅτ' ἐγράψατο εἰς Ἀρειον πάγον Δημομέλη τὸν Παιανίεα,
 ἀνεψιὸν ὄντα ἑαυτῷ, καὶ τὴν τ' κεφαλὴν Ἰππιδεύειν; ἢ τὰ περὶ τὴν
 Κηφισοδότου στρατηγίαν, καὶ τὸν τῷ νεῶν ἐκπλῆξιν τὸν εἰς Εὐλήσσον-
 τον, ὅτε εἰς ὧν τῶν τετραρχῶν Δημοσθένης, καὶ ἀειάγων τὸν
 στρατηγὸν Ἰππιδῆ νεῶς, καὶ συσιτῆς, καὶ σωτῆρων, καὶ συσπένδων, καὶ
 τῶν ἀξιοθῆναι διὰ τὸ πατερικὸς ἀπὸ φίλου εἶναι, ὅσα ὥκνησεν
 ἀπ' εἰσαγγελίας ἀπὸ κεινομένης περὶ θανάτου, κατήγορος γυμνάς;
 καὶ ταῦτα ἤδη τὰ περὶ Μειδίαν, ἃ τὰς κοινούλους εἰς ἑλάβεν ἐν
 τῇ ὀρχήστρᾳ χορηγὸς ὢν, καὶ ὡς ἀπέδοτο τεράκοντα μνῶν ἅμα τε
 τὴν εἰς αὐτὸν ὕβριν, καὶ τὴν ἔσπεραν καὶ χειροτονίαν, ἣν ἐν Διονύσει

nam me quidem accusatorem hoc vobis o-
 stendere oportet, falsas esse laudes, quae
 Demostheni tribuuntur, eumque nec coe-
 pisse optima dicere, neque nunc constanter
 ea agere, quae sunt e re populi: quod si de-
 monstraro, iure nimirum Ctesipho conde-
 mnabitur. omnes enim leges vetant, ne quis-
 quam falsa perscribat in publicis decretis.
 reo autem contrarium est ostendendum. vos
 porro iudices eritis nostrae orationis. sic au-
 tem se res habet. ego in vitam Demosthe-
 nis inquirere, prolixioris orationis opus ex-
 istimo. quorsum enim attinet nunc ista di-
 cere, vel quae in accusatione vulneris ei

acciderunt, cum Demomelem Paeaniensem
 consobrinum suum in Areopagum citasset?
 vel ut caput inciderit, aut quae Cephiso-
 doto duce acciderunt, classe in Hellespon-
 tum missa, cum Demosthenes vnus inter
 trierarchos, qui sua naue ducem circum-
 veheret, et communi cum eo victu, com-
 munibus sacris, communibus libationibus
 vteretur, eumque honorem ob paternam
 amicitiam consequeretur, non dubitarit,
 cum is capitali iudicio laesae maiestatis
 reus esset factus, eum accusare? item Mid-
 ana illa, et alapam quam choragus in orche-
 stra accepit, et ut xxx minis simul et iniu-
 riam

καλεχειροτόνησε Μειδία; ταῦτα μὲν οὐ μοι δοκῶ καὶ τ' ἄλλα
τὰ τέτοις ὁμοία ὑπεβήσεας, εἰ περὶ διδῶς ὑμᾶς, εἰ δὲ τὸν ἀγῶνα
καλαχαριζόμενος, ἀλλ' ἐκείνο φοβέμενος, μή μοι παρ' ὑμῶν
ἀπαντήσῃ τὸ δοκεῖν μὲν ἀληθῆ λέγειν, δευκαῖα δὲ, καὶ λίαν ὁμο-
λογέμενα. καὶ τοι, ὦ Κτησιφῶν, ὅτῳ τὰ μέγιστα τῶν αἰχρῶν ἔτις
εἰς πῖσιν, καὶ γνώριμα τίς ἀκῶσιν, ὡς τὸν κατήγορον μὴ δοκεῖν
ψευδῆ λέγειν, ἀλλὰ παλαιὰ, καὶ λίαν περσωμολογημένα,
πότερα αὐτὸν δεῖ χευσθῶ σεφδῶν σεφανωθῆναι, ἢ ψέγεας; καί
σε τὸν ψευδῆ, καὶ πῶς ἄνομα τολμῶντα γράφειν, πότερα χεῖ
καλαφροῦν τῶν δικαστηρίων, ἢ δίκῃ τῇ πόλει δίδόναι; πῶς δὲ τῶν
δημοσίων ἀδικημάτων πειράσομαι σαφέστερον εἰπεῖν. καὶ γὰρ
πυνθάνομαι μέλλειν Δημοσθένει, ἐπειδὴ αὐτοῖς ὁ λόγος ἀπο-
δοθῇ, κατὰ εὐμενίαν πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἄρα τῇ πόλει τέταρες ἤδη γε-
γένηται) καιροῖ, ἐν οἷς αὐτοὶ πεπολίτευται). ὦν ἓνα μὲν καὶ πρῶτον,
ὡς ἐγὼ γε ἀκῶ, κατὰ λογίζεσθαι) ἐκείνον τὸν χρόνον, ἐν ᾧ πρὸς Φί-
λιππον ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως ἐπολεμεῖμεν. τῆτον δὲ ἀφορίζεται
τὸν χρόνον τῇ ἡγομένη εἰρήνῃ, καὶ συμμαχίᾳ, ἣν Φιλοκράτης ὁ Ἀ-
γνασιππὸς ἔγραψε, εἰς αὐτὸς ὅδ' αὖ μετ' ἐκείνου, ὡς ἐγὼ δείξω. δεύ-
τερον δὲ καιρὸν φησὶ ἡμέας, ὃν ἡγομένη χρόνον τὴν εἰρήνῃ, δηλον-
ότι μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἐν ᾗ κατὰ λύσας τὴν ὑπὲρ ἡμετέρας

riam sibi factam, et populi praeiudicium in
aede Bacchi contra Midiam factum vendi-
derit? haec igitur, inquam, et cetera his si-
milis, praetereunda mihi videntur, non
quod vos destitutos velim, aut causam hanc
illius gratiae condonatum, sed quod illud
timeo, ne a vobis mihi occurratur, quasi ve-
ra quidem omnino dicam, sed nimis obfo-
leta et comperta. enimvero, Ctesiphon, cuius
summa flagitia ita nota sunt, et probata au-
ditoribus, ut accusatorem non falsa dicere
putent, sed vetera et nimis certa, is est ne
aurea corona donandus, an reprehendendus?
te item, qui et falsa et contraria legibus
VOL. II.

scribere non dubitas, iudicane contemnere,
an civitati poenas dare oportet? de publicis
autem criminibus, apertius ut dicam, ope-
ram dabo. etenim futurum audio, ut De-
mosthenes, ubi dicendi vices ad eum redi-
erint, apud vos quatuor tempora enumeret,
quibus apud vos rempublicam gesserit, quo-
rum unum, idque primum recenset. quo de
Amphipoli cum Philippo gessimus bellum.
id autem tempus definiit, facta pace et so-
cietate, quam Philocrates Hagnusius decre-
vit, et iste ipse cum eo, ut ego ostendam.
alterum fuisse tempus ait, quo pacem ser-
vauimus, ad eum diem, quo iste ipse orator
pace

εἰρήνῃ τῇ πόλει ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἔγραψε τὸν πόλεμον. τρίτον
 ὃ, ὃν ἐπολεμεῖμεν χρόνον, μέλει τ' αὐτοχίας τ' ἐν Χαιρωνείᾳ.
 τέταρτον ὃ, τὸν νῦν παρόντα καίρον. ταῦτα ὃ κατὰ εὐθυστάμῃος,
 ὡς ἀκῶ, μέλλει με καλεῖν, καὶ ἐπερωτᾷ, ὁποῖα τέτων τῷ τετάρ-
 ρων αὐτῶ καίρων κατηγορῶ, ἥ ποτε αὐτὸν ἐ τὰ βέλιστα φημι
 τῷ δήμῳ πεπολιτῶσθαι καὶ μὴ θέλῳ ἀποκείνασθαι, ἀλλ' ἐγκα-
 λυπώμαι, ἥ ἀποδιδράσκω, ἐγκαλύψεν μέ φησι περσελθῶν, καὶ
 ἄξιον ἔπαι το βῆμα, καὶ ἀναγκάσαν ἀποκείνασθαι. ἴν' ἔν μὴ ὅδ' ἔ-
 ἰχυεῖ(ν), ὑμεῖς τε περσέειτε, ἐγὼ τε ἀποκείνωμαι ἐνδύτιον σοὶ
 τῷ δικαστῶν, Δημοσθένες, καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν, ὅσοι δὴ ἔξωθεν
 περσεῖσσι, καὶ τῶν Ἑλλήνων ὅσοις ἔπιμελές γέγονεν ὑπακῆν τῇσδε
 τ' κείσεως· ὅρῳ δὲ οὐκ ὀλίγας παρόντας, ἀλλ' ὅσοις ἐδεῖς πώ-
 ποτε μέμνη) πρὸς ἀγῶνα δημόσιον περσευομένης ἀποκείνομαι,
 ὅτι ἀπὸ τῶν τῶν τετάρτων καίρων κατῳρῶ σε, ἐς σὺ διαίρη. καὶ
 οἷτε θεοὶ θέλωσι, ἥ (4) δικαστὴ ἐξίσσε ἡμῶν ἀκῶσσι, καὶ γὰρ δύ-
 νωμαι ἀπομνημονῶσαι, ἃ σοὶ σέοιδα, πάντῃ περσεδοκῶ ἀπο-
 δείξειν τοῖς δικασταῖς, τ' μὴ σωτηρίας τῇ πόλει ὅδ' ἔξαι αἰτίους
 γεγρημένοις, καὶ τὰς φιλανδρώπως καὶ μετρίως τοῖς τῆς πόλεως
 πράγμασι χησαμένοις, τῶν ὃ ἀτυχημάτων ἀπάντων Δημοσθέ-
 νῳ αἴτιον γεγρημένον. καὶ χησομαι τῇ τῷ λόγῳ τάξει ταύτῃ,

pace qua fruebamur abrogata, bellum de-
 creuit. tertium, id tempus quo bellum
 gessimus, usque ad cladem Chaeronensem.
 quartum, hoc tempus quod nunc adest.
 his, ut audio, enumeratis, me citaturus est,
 et rogaturus, in quo horum quatuor tempo-
 rum se accuset, et quo se, quae maxime
 essent e re populi, gessisse negem: quod
 si respondere nolum, sed oculos velaro, ait
 se accessurum, ac resecturum esse me, et
 adductum ad tribunal adacturum ut respon-
 deam. ut igitur nec iste triumphet, et vos
 praemoneamini, et ego tibi, Demosthenes,
 coram iudicibus respondeam, ceterisque ci-

vibus, qui foris circumstant, et coram Grae-
 cis, quibus studio fuit hoc audire iudicium
 (video autem non paucos adesse, sed quot
 nemo unquam meminit ad ullam causam
 publicam convenisse) respondeo, me omni-
 bus his quatuor temporibus, quae tu di-
 stinguis, te accusare. quod si dii voluerint,
 et iudices aequis animis nos audierint, at-
 que ego ea meminisse potuero, quorum
 tibi sum conscius, omnino me iudicibus
 ostensurum confido, salutem civitatis diis
 immortalibus, et iis qui rempublicam pru-
 denter humaniterque gesserunt, acceptam
 esse referendam, calamitatum autem omni-

ἢν τῷτον πωθούμαι ποιῆσαι μέλλειν. λέξω ὃ πρῶτον περὶ τῶ
πρώτου καιροῦ, καὶ δεύτερον περὶ τοῦ τρίτου, καὶ τρίτον περὶ τοῦ
τέταρτου, καὶ πέμπτον περὶ πάντων νυνὶ καθεστηκότων πραγμάτων. καὶ
δὴ ἐπαυάγω ἑμαυτὸν ἐπὶ τὴν εἰρήνην, ἣν σὺ καὶ Φιλοκράτης ἐγρά-
ψατε. ὑμῖν γὰρ ἐξεργάσθαι αὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, τὴν περὶ τὴν εἰρήνην
εἰρήνην ποιήσασθαι μὴ κοινῇ συνεδρίᾳ πάντων Ἑλλήνων, εἰ πινες ὑμᾶς
ἔβασαν περὶ μῆναι τὰς πρεσβείας, αἷς ἦτε ἐκπεπομφότες κατ'
ἐκείνον τὸν καιρὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, περὶ ἀκαλῶν ἐπὶ Φίλιππον
μεταχῆν Ἑλληνικῇ συνεδρίᾳ, καὶ περὶ τοῦ χρόνου παρ'
ἐκόντων πάντων Ἑλλήνων ἀπολαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν. ὅτε τῶν ἀπεσε-
ρήθητε διὰ Δημοσθένει, καὶ Φιλοκράτῃ, καὶ τὰς τέτων δωρεδο-
κίας, αἷς ἐδωρεδόκησαν, συστάντες ἐπὶ τὸ δημόσιον τὸ ὑμέτερον. εἰ
δέ πιν ὑμῖν ἐξαίφνης ἀκέραιον ἀπιστότερος περὶ ἐπὶ πᾶσι
ἔστω λόγος, ἐκείνως τὴν ὑπόλοιπον ποιήσατε ἀκέραιον, ὥστε
ὅταν περὶ χρημάτων ἀντιληφθέντων διὰ πολλῶν χρόνων καθελόμεθα
ἐπὶ τὰς λογισμὰς. ἐρχόμεθα δὴ πᾶς ψυδαῖς οἰκοθεν ἐνίοτε δόξας
ἔχοντες καὶ πάντων λογισμῶν ἀλλ' ὅμως ἐπειδὴ ὁ λογισμὸς συγκε-
φαλαιωθῇ, ἔδει ὑμῖν εἶναι ἔτι δύσκολον τὴν φύσιν, ὅς τις οὐκ
ἀπέρχετο τῶν ὁμολογίας, καὶ ἐπὶ δύσας ἀληθὲς εἶναι, ὅ, πᾶν
αὐτὸς ὁ λογισμὸς αἰετῇ. ἔτι καὶ νυνὶ τὴν ἀκέραιον ποιήσατε. εἰ

vm causam Demostheni esse adscribendam. eodemque vtar ordine orationis, quem istum instituisse audio; vt primum dicam de primo tempore, secundo loco, de secundo, tertio, de eo quod secutum est, et quarto, de eo rerum statu qui nunc est. itaque me ad pacem refero, quam tu et Philocrates decreuistis. licuisset vobis, Athenienses, priorem illam pacem facere cum Graecorum communi concilio, si quidam vos legationes, quas eo tempore in Graeciam ablegaveratis, petentes, vt Graecum concilium contra Philippum conspiraret, expectare passi essent, et progressu temporis a Graecis

volentibus recipere principatum: haec erepta vobis sunt per Demosthenem et Philocratem, eorumque corruptelas, quibus inducti contra vestram rempublicam conspirarunt. quod si vestrum quorundam auribus subito minus credibilis haec accidit oratio; sic auscultate quae restant, quemadmodum cum de insumptis pecuniis longo tempore post ad rationes sedemus. domo quippe nonnunquam falsas de rationibus opiniones adferimus; sed tamen vbi eae in summam collectae fuerint, nemo nostrum adeo praefracto est ingenio, qui non discedens id confiteatur, et annuat esse verum, quod ipsa

πνες ὑμῶν ἐκ τῶν ἐμπροσθεν χρόνων ἤκουσιν οἰκοῦν τοιαύτῳ
 ἔχοντες τὴν δόξαν, ὡς ἄρα ὁ Δημοσθένης εἶδεν πώποτε εἶρηκεν
 ὑπὲρ Φιλίππου, συσὰς μὲν Φιλοκράτοις, ὅς τις ἔτω δάκεται,
 μήτε ἀπογνώτω μηδὲν, μήτε καταγνώτω, πρὶν ἀκέσῃ, οὐ γὰρ δι-
 καιον, ἀλλ' εἰάν ἐμὲ διὰ βραχέων ἀκέσῃε ὑπομνήσκοντος τὰς
 καιρὰς, καὶ τὸ ψήφισμα παρεχομένης ὁ μὲν Φιλοκράτης ἔγραψε
 Δημοσθένης, εἰάν αὐτὸς ὁ τ' ἀληθείας λογισμὸς ἐγκαταλαμβάνῃ
 τὸν Δημοσθένῳ πλείω μᾶλλον γεγραφότα ψήφισματα μὲν Φι-
 λοκράτοις πρὶν τ' εἰς δέχῃς εἰρήνης, καὶ συμμαχίας, καθ' ὑπερ-
 βολὴν ἢ αἰχμῆς κεκολαθυκότα Φιλίππον, καὶ τὰς παρ' ἐκείνου
 πρέσβεις οὐκ ἀναμείνδοντα, αἴτιον ἢ γεγονότα τῷ δήμῳ ὅ μὴ
 μὲν κοινὰ σωεσθῆναι τῶν Ἑλλήνων ποιήσας τὴν εἰρήνην, ἐκδοῦν
 ἢ Φιλίππῳ πεποιηκότα Κερσοβλέπῳ τὸν Θράκης βασιλέα, ἄν-
 δρα φίλον, ἢ σύμμαχον τῇ πόλιν· εἰάν ταῦθ' ὑμῖν σαφὲς ἐπι-
 δείξω, δέησμαι ὑμῶν μετεῖναι δέησιν, ἐπινύσαιέ μοι πρὸς θεῶν
 τὸν πρῶτον τῶν τετήρων καιρῶν μὴ καλῶς αὐτὸν πεπολιθῆναι.
 λέξω ἢ ὅθεν μάλιστα ἀνακολληθῆσει. ἔγραψε Φιλοκράτης εἰ-
 ναι Φιλίππῳ δούρεα κήρυκας, ἢ πρέσβεις πέμπειν πρὶν εἰρήνης
 καὶ συμμαχίας. τῷτο δὲ ψήφισμα ἐγράφη ἀδανόμων. ἤκον ὁ
 τ' κρείσσειας χρόνοι. κατηγορεῖ μὲν Λυκῖνον ὁ γραψάμενος, ἀπε-

supputatio euincit. sic etiam nunc auscultate. si qui vestrum de superioribus temporibus talem domo secum opinionem attulerunt, Demosthenem nunquam egisse Philippi causam conspiratione inita cum Philocrate, qui ita sentit, is neque affirmet, neque neget quicquam, priusquam rem audiuerit (neque enim id aequum est) sed si me breuiter audiueritis, tempora commemorantem, et decretum proferentem, quod cum Philocrate scripsit Demosthenes, si ipsa veritatis ratio Demosthenem concluderit, ut qui et complura cum Philocrate decreta scripserit, de prima pace et societate, et cum summo de-
 decore Philippo fuerit adulatus, et eius le-

gatos non exspectarit, et in causa fuerit quo minus populus consentiente Graecorum concilio pacem faceret, et Cersobleptem Thraciae regem Philippo dederit, virum amicum, et nostrae urbis foederatum; haec si vobis perspicue demonstraro, rem aequam petam a vobis, ut assentiamini mihi, primo tempore ex quatuor illis, eum non bene gessisse rempublicam. id autem dicam, unde facillime rem intelligetis. scripsit Philocrates, licere Philippo, caduceatores huc et legatos mittere de pace et societate. hoc decretum violatarum legum est accusatum. venerunt accusationis tempora. accusabat Lycinus, qui reum fecerat, defendebat Phi-
 locrates,

λογεῖτο Φιλοκράτης, σωμαπελογεῖτο δὲ καὶ Δημοθένης. ἀπέφυγε
Φιλοκράτης. καὶ ταῦτα ἐπὶ ὃ χρόνῳ, Θεμιστοκλῆς ἀρχων. ἐν-
ταῦθα εἰσέρχεται βελουτὴς εἰς τὸ βελουτήριον Δημοθένης, οὔτε
λαχὼν, οὔτε ἐπιλαχὼν, ἀλλ' ἐν ᾧ αἰσχυρῶς περιέρχεται, ἵνα εἰς
ὑποδοχὴν ἅπαντα καὶ λέγοι, καὶ πρῶτοι Φιλοκράτης, ὡς αὐτὸ
εἶδει τὸ ἔργον. νικᾷ γὰρ ἕτερον ψήφισμα Φιλοκράτης, ἐν ᾧ
κελεύει ἐλεᾶν δέκα πρέσβεις, οἵ πινες ἀφικόμενοι πρὸς Φίλιπ-
πον, ἀξιόσπασιν αὐτὸν δούρῳ πρέσβεις αὐτοκράτορας πέμπειν
ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. τῶν εἰς τὴν Δημοθένης. καὶ κεῖθεν ἐπιδυνάμει
ἐπαινέτης ἦν τῇ εἰρήνης, ἐκ ταῦτα τοῖς ἄλλοις πρέσβεσιν ἀπήγειλε,
καὶ μόνον τῶν βελουτῶν ἔγραψε πείσαι τὴν κήρυκα τὴν ᾧ αἰσχυ-
ρῶς Φιλίππου, ἐκ τοῖς πρέσβεσιν, ἀκόλῃθι γράφων Φιλοκράτει. ὁ
μὲν γὰρ τὴν Ἰξασίαν δέδωκε τῷ δευτέρῳ κήρυκα, καὶ πρέσβεις πέμ-
πει. ὁ δὲ τῇ πρεσβείᾳ ἀνέδρα. τὰ δὲ καὶ ταῦτα ἤδη μοι σφό-
δρα προσέχει τὸν νῦν. ἐπράττει γὰρ καὶ πρὸς τὰς ἄλλας πρέ-
σβεις τὰ πολλὰ, συκοφαντηθέντας ὑστερον ἐκ μεταβολῆς ὑπὸ
Δημοθένοισι, ἀλλὰ πρὸς Φιλοκράτῃ καὶ Δημοσθένει. εἰκότως,
τὰς ἅμα μὲν πρεσβύοντας, ἅμα δὲ τὰ ψήφισμα γράφοντας
πρῶτον μὲν, ὅπως μὴ ἀειμείνητε τὰς πρέσβεις, εἰς ἧς ἔτε ἐκπε-
πομφότες, ἀδελφαὶ ἐπὶ Φίλιππον, ἵνα μὴ καὶ τῶν ἄλλων

locrates, patrocina batur Demosthenes. ab-
solutus est Philocrates, post haec subibat
tempus, quo praetor factus est Themisto-
cles. tum pro senatore curiam ingreditur
Demosthenes, cui ea dignitas nec primaria,
nec secundaria sortitione obuenerat, sed
quam pecunia de industria redemerat, ut
omnibus Philocratis et dictis et factis sub-
feruaret, ut res ipsa declarauit. nam et aliud
decretum vicit Philocrates, in quo iussit
decem legatos deligi, qui profecti ad Philip-
pum, ab eo peterent, ut legatos huc mitte-
ret, qui pro auctoritate agerent de pace. ho-
rum vnus fuit Demosthenes: atque inde re-
uersus, laudator pacis fuit, et eadem cum

ceteris legatis huc renunciauit, et solus inter
senatores scripsit, foedus esse faciendum
cum Philippi caduceatore et legatis, id quod
consentaneum erat decreto Philocratis. nam
is quidem potestatem dederat, caduceatores
et legatos huc mittendi: ipse autem cum le-
gatione foedus icit. iam ea quae sequuntur,
magna vos cum attentione audire velim.
pleraque enim non cum ceteris legatis acta
fuerunt, qui post a Demosthene, mutata
sententia, exagitati sunt, sed cum Philocrate
et Demosthene (idque merito, quippe qui
et vna legationem obirent, et vna decreta
scriberent) primum de non exspectandis le-
gatis, quos ablegaueratis ad concitandos
contra

Ελλήνων, ἀλλ' ἰδίᾳ ποιήσοσθε τὴν εἰρήνην. δούτερον δ', ὅπως μὴ μόνον τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν εἶναι ψηφισθεὶς πρὸς Φίλιππον, ἵν' εἴ πινες πρὸςέχοιεν τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ, εἰς τὴν ἐσχάτῃ ἐμπέσοιεν ἀθυμίαν, ὁρῶντες ὑμᾶς αὐτὰς μὴ παρὰ καλῶν ἐπὶ τὸν πόλεμον, οἴκοι δ' μὴ μόνον εἰρήνην, ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν ἐψηφισμένους ποιεῖσθαι. τρίτον δ', ὅπως Κερσοβλέπης ὁ Θράκης βασιλεὺς μὴ ἔσται ἐνορκῶς, μήτε μετέσαι τῇ συμμαχίᾳ, καὶ τῇ εἰρήνῃ αὐτῇ. παρηγγέλλετο δὲ ἐπ' αὐτὸν ἡδὴ στρατιά. Ἐταῦθ' ὁ μὲν ἐξωνέμετο οὐκ ἠδίκῃ πρὸς γὰρ τῶν ὀρκῶν, καὶ τῶν σωθηκῶν ἀνεμέσσητον ἦν αὐτῷ πράττειν τὰ συμφέροντα. ④ δὲ ὑποδόμοι καὶ κατακοιωνήσασθαι τὰ τῇ πόλεως ἰσχυρὰ, μεγάλης ὀργῆς ἦσαν ἄξιοι. ὁ γὰρ μισαλέξανδρος νυνὶ φάσκων εἶναι, ἔτι τότε μισοφίλιππος Δημοσθένης, ὁ τὴν ξενίαν ἐμοὶ πρὸςφέρων τὴν Ἀλεξάνδρου, γράφει ψήφισμα, τὰς καίρας τῇ πόλεως ὑφαίρου- μιν, ἐκκλησίαν ποιεῖν τὰς πρυθάνεις τῇ ὀγδόῃ ἰσαμύνει τοῦ Ελαφβολιδῶν μίωτος, ὅτε ἦν τῷ Ασκληπιῷ ἡ θυσία, καὶ ὁ πρὸς- γων ἐν τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ, ἢ πρὸςτέρον εἰς μέμητι γυμνάζει πινὰ, πρὸςφασιν ποιησάμενος, ἵνα, φησὶν, εἰάν ἡδὴ παρῶσιν ὡς ὑμᾶς ④ ἔφ' Φιλίππου πρέσβεις, βελύσσηται ὁ δῆμος ὡς τάχιστα πρὸς τῶν πρὸς Φίλιππον πρέσβεων τοῖς ἔγω παρῶσι πρέσβεσι προ-

contra Philipppum Graecos, ne cum ceteris Graecis, sed seorsim pacem faceretis, secundum, ut non pacem duntaxat, sed societatem etiam Philippo decerneretis, ut si qui populum Atheniensem obseruarent, in extremam inciderent desperationem, cum viderent, se a vobis ad bellum conuocari, qui domi non pacem tantum, sed et societatem inire decreuissetis. tertium, ne Cerseobleptes Thraciae rex iureiurando contineretur, ne vel pacis vel societatis esset princeps. iam autem milites contra eum conscribebantur. ac is quidem qui haec mercabatur, nemini faciebat iniuriam (nam ante iusiurandum et pactionem, ei vitio verti

non poterat, si suis rationibus consulebat) qui autem vendebant, et praesidia publica inter sese partiebantur, ii demum magna digni erant iracundia. nam qui se nunc osorem Alexandri esse profitetur, tunc autem Philippi, Demosthenes, qui hospitium Alexandri mihi obiicit, decretum scribit, quo reipublicae occasiones praeriperet, indicendam esse a curionibus concionem in octauum diem mensis Februarii, cum Aesculapio res diuina fieret, et praeludia agerentur in die festo, quo nemo vnquam meminit habitam fuisse concionem. utebatur autem hoc praetextu ut, inquit, vbi iam adfuerint Philippi legati, populus quam celerrime de-

liberet,

καταλαμβάνων τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὰς χρόνους ὑμῶν ὑποτεμνό-
μεν, καὶ τὸ πρᾶγμα κατασπιδων, ἵνα μὴ μετὰ τῶν ἄλλων
Ελλήνων, ἐπανελθόντων τῶν ὑμετέρων πρέσβων, ἀλλὰ μόνοι
ποιήσῃτε τιτὴν εἰρήνῃ. μὴ δὲ ταῦτα, ὧς Ἀθιναῖοι, ἤκουσιν ④ ἔ
Φιλίππου πρέσβεις· ④ ὅς ὑμέτεροι ἀπεδήμην, πρὸς ἀκαλῆς οὖτος
Ελλήνας ἐπὶ Φιλίππων. ἐνταῦθα ἕτερον ψήφισμα νικᾷ Δημο-
σθένης, ἐν ᾧ γράφει, μὴ μόνον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ συμμα-
χίας ὑμᾶς βελούσατο, μὴ περιμένοντες τὰς πρέσβεις τὰς ὑμε-
τέρας, ἀλλ' αὐτοὺς μὴ τὰ ἐν ἄξει Διονύσια τῇ ὁδῷ καὶ ἐνάτῃ ἐπὶ
δέκα. ὅτι ὅς ἀληθῆ λέγω, ἀκρίβειαν τῶν ψηφισμάτων. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.
ἐπειδὴ τοίνυν, ὧς Ἀθιναῖοι, παρεληλύθει τὰ Διονύσια, ἐγένοντο ὅς
αἱ ἐκκλησίαι, ἐν ᾗ τῇ προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν ἀνεγνώσθη δόγμα
τῇ ὁδῷ ἐπὶ δέκα, κοινὸν τῶν συμμαχῶν, ἔτα κεφάλαια διὰ
βραχέων ἐγὼ προέβην. πρῶτον μὲν γὰρ ἔγραψαν ὑπὲρ εἰρήνης
ὑμᾶς μόνον βελούσατο, τὸ ὅς τῇ συμμαχίας ὄνομα ὑπερέβησαν,
ὅχι ἐπιλεησμονοί, ἀλλὰ καὶ τὴν εἰρήνῃ ἀναγκαιοτέρᾳ ἢ καλ-
λίῳ ὑπολαμβάνοντες εἶναι. ἔπειτα ἀπῆντησαν ὁρθῶς ἰασόμενοι
τὸ Δημοσθένους δωροδόκημα, καὶ προσέγραψαν ἐν τῷ δόγματι,
ἐξεῖναι τῷ βελομήνῳ τῷ Ἑλλήνων ἐν τρισὶ μηνσὶ εἰς τιτὴν αὐτὴν
σῆλῳ ἀναγεγράφθαι μετ' Ἀθιναίων, καὶ μετέχειν τῶν ὅρων, καὶ

liberet, de legatis ad Philippum mittendis. sic ante occupabat concionem legatis, qui nondum aderant, et tempora vobis surripiebat, et rem accelerabat, ne cum ceteris Graecis, legatis vestris reuerfis, sed soli pacem vt faceretis. post haec, Athenienses, venerunt Philippi legati: vestri autem aberant adhuc, et Graecos contra Philippum concitabant. tum aliud decretum vincit Demosthenes, quo scribit, non de pace duntaxat, sed et de societate vobis esse deliberandum, non exspectatis legatis vestris, sed statim post vrbana Bacchanalia, xviii et xix die. vt autem haec vere me dicere constet, audite decreta. DECRETA. cum igitur

Bacchanalia praeterissent, Athenienses, et conciones haberentur, in priore recitatum est decretum commune sociorum, die xviii, cuius capita exponam breuiter. nam primum scripserunt, de pace duntaxat esse vobis deliberandum, societatis autem nomen praetermiserunt, non ex obliuione, sed quod ipsam etiam pacem non tam honestam quam necessariam esse putabant. deinde id prudenter posuerunt, quo Demosthenis corruptelam corrigerent, atque decreto suo adscripserunt licere cuius Graecorum intra tris mensis in eandem pilam cum Atheniensibus ascribi, ac participi esse iurifiurandi et foederis, vt duas res maximas anteuertent; primum vt

τῶν σωθηκῶν, δύο μέγιστα προκαταλαμβάνοντες· πρῶτον μὲν οὐκ τὸν χρόνον τὸν τῆς τειμῆς ταῖς τῷ Ἑλλήνων πρεσβείαις ἱκανὸν γῆρας ἀσπασκιάζοντες, ἔπειτα τὴν τῶν Ἑλλήνων δύνοιαν τῇ πόλει μὴ κοινῶς σωεσθῆναι κτώμενοι. ἴν', εἰ ἀδραχάνοιτο αἱ σωθῆναι, μὴ μόνοι, μηδ' ἀπαράσκευοι πολεμήσαντες. ἀ νῦν ὑμῖν παθεῖν σωέει δια Δημοσθένει. ὅπ' δὲ ἀληθῆ λέγω, ἐξ αὐτῶ δόγματι ἀκέραιες μαθήσεσθε. ΔΟΓΜΑ ΣΥΜΜΑΧΩΝ. τέτρω τῷ δόγματι σωειπῆν ὁμολογῶ, καὶ πῶτες ④ ἐν τῇ πρεσβείᾳ τῷ ἐκκλησιῶν δημηγορήσας. καὶ ὁ δῆμος ἀπῆλθε τριακτῶν πνὰ δόξαν εἰληφώς, ὡς ἔσαι μὲν εἰρήνη, πρὶν ἢ συμμαχίας ἐκ ἀμεινον εἶναι, διὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀπάλησιν, βελούσατος· ἔσαι ἢ κοινῇ μὴ τῶν Ἑλλήνων ἀπάντων. νῦν ἐν μέσῳ, ὅτε παρήμην τῇ ὑπεραίᾳ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. ἐνταῦθα δὲ προκαταλαμβάνων Δημοσθένης τὸ βῆμα, εἰδὲν τῷ ἄλλων ἀσπασκίων λόγον, εἰδὲν ὅφελος ἔφη τῷ χθες εἰρημίων εἶναι λόγων, εἰάν ταῦθ' ④ Φιλίππος μὴ συμπειδῆσόν) πρεσβεις, εἰδὲ γινώσκων ἔφη τὴν εἰρήνην, ἀπέσης συμμαχίας. εἰ γὰρ ἔφη δεῖν· καὶ γὰρ τὸ ῥῆμα μέμνημαι ὡς εἶπε, διὰ τὴν ἀνδρίαν ἔλεγοντο ἅμα καὶ ἔονόματι· ἀπορρήξαι τὴν εἰρήνην τὴν συμμαχίαν, εἰδὲ τὰ τῷ Ἑλλήνων ἀναρτῆναι μελλήματα, ἀλλ' ἢ πολεμεῖν αὐτὲς, ἢ τὴν εἰρήνην ἰδίᾳ ποιεῖν. καὶ τελευτῶν

vt illo trimestri tempore efficerent, vt legationes Graecorum iustum tempus haberent, deinde, vt Graecorum benevolentiam reipublicae, si consensus Graecorum accessisset, conciliarent, ac efficerent, si pacta et conuenta violarentur, ne soli atque imparati bellum gereremus. id quod nunc nobis accidit culpa Demosthenis. me autem vera dicere, ipso decreto audito, intelligetis. DECRETVM SOCIORVM. huic decreto me suffragatum esse fateor, et omnis eos qui priore concione verba fecerunt. ac populus recessit, tali quadam opinione concepta, futuram quidem esse pacem, non autem expedire, vt de societate deliberaretur, ob fa-

ctam illam Graecorum concitationem: sed eam futuram de communi Graecorum omnium sententia. nox intercessit, in concionem postridie conuenimus. ibi Demosthenes suggestu occupato, nemini Graecorum oratione relicta, nullam inquit orationum hic heri habiturum fuisse utilitatem, nisi iis Philippi legati assentirentur, neque se ullam admittere pacem, non adiuncta societate. neque enim oportere dicebat (nam idipsum verbum memini quod dixit, ob odium simul et dicentis et verbi) abrumperet societatem a pace, neque expectandam esse cunctationem Graecorum, sed iis aut bellum esse gerendum, aut seorsim pacem esse faciendam. tandem

ἐπὶ τὸ βῆμα παρὰ καλέσας Αντίπατρον, ἐρώτημά πρῶτα, παρ-
ειπὼν μὲν ἃ ἐρήσει, παρὰ δὲ ἀξίας ἃ ἂν χρεὶ καὶ τὴ πόλεως ἀποκρί-
νασθαι καὶ τέλος ταῦτα εἰκά, τῷ μὲν λόγῳ παρὰ διασαμῆς τοῦ
Δημοσθένους, τὸ δὲ ψήφισμα γράψαντι Φιλοκράτης. ὁ δὲ ἦν
ὑπόλοιπον αὐτοῖς, Κερσοβλέπῳ, καὶ τὸν ἐπὶ Θράκης τόπον ἐκδο-
τον ποιῆσαι, ἥ τ' ἐπ' ἐπράξαν ἐκτὴ φθίνοντι τῇ Ελαφρολιῶν
μηνός, πρὶν ἐπὶ τὴν ὑστέρα ἀπαίρειν πρεσβείαν, τῷ ἐπὶ οὗ
ὅρκους, Δημοσθένει. ὁ γὰρ μισαλέξιδος καὶ μισοφίλιππος
ὑμῖν οὗτοι ῥήτωρ δις ἐπ' ἐσβόθεν ἐν Μακεδονίᾳ, ἔξον μὴδ' ἀπαξ,
ὁ νυνὶ κελεύων τῶν Μακεδόνων καταπίπειν. εἰς δὲ τὴν ἐκκλησίαν,
τὴν τῇ ἐκτῇ λέγω, καθεζόμενος, βαλδουπὶς ὡς ἐκ παρὰ σκευῆς, ἐκ-
δοτὸν Κερσοβλέπῳ καὶ Φιλοκράτης ἐποίησε. λαμβάνει γὰρ ὁ μὲν
Φιλοκράτης ἐν ψήφισματι καὶ τῶν ἄλλων γραμμάτων παρὰ
γράφας, ὁ δὲ ἐπὶ ψήφισας Δημοσθένους, ἐν ᾧ γέγραπται, ἀπο-
δοῦναι τὰς ὁρκους τοῖς πρεσβεσιν τοῖς παρὰ Φιλίππου ἐν τῇδε τῇ
ἡμέρᾳ οὗτοι σωέδρους τῶν συμμάχων. παρὰ δὲ τὸ Κερσοβλέπῳ
σωέδρου ὅτι ἐκείνου. γράφας δὲ οὗτοι σωεδροῦντας ὁμνῶναι,
τὸν Κερσοβλέπῳ οὐ σωεδροῦντα ἔξεκλεισε τῶν ὁρκων. ὅτι δὲ
ἀληθῆ λέγω, ἀνάγνωθί μοι, τίς ἦν ὁ ταῦτα γράφας, καὶ τίς ὁ
ταῦτα ἐπὶ ψήφισας παρὰ δέος. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ. καλόν, ὦ

tandem Antipatro ad suggestum aduocato, quaestionem ei quandam proposuit, cum quidem ei praedixisset, quid esset interrogaturus, ac prius edocuisset, quid respondendum esset contra rempublicam; denique haec vicerunt: nam Demosthenicae orationis violentia extorserat, et Philocrates id decretum scripserat. quod autem eis restabat adhuc, ut Cerfobleptem, et Thraciae loca dederent, id quoque xxvi mensis Februarii die confecerunt, priusquam Demosthenes posteriore legatione iurisiurandi exigendi causa proficisceretur. nam orator iste, et Alexandro et Philippo infestus, bis legatus iuit in Macedoniam, cum ne semel quidem ire licuisset, is qui nunc conspuere

iubet Macedones. in concione porro sedens xxvi die, cum senator esset, dolo malo in eum ordinem cooptatus, Cerfobleptem, Philocrate adiutore, dediticium effecit. nam callide et Philocrates in decreto praeter cetera adscripserat, et Demosthenes comprobat, eodem die Philippi legatis iurandum esse dandum ab assessoribus sociorum; cum nullus a Cerfoblepte assessor adesset. cum igitur scripsisset, ut ii qui assiderent, iurandum darent, Cerfobleptem nimirum, qui non affidebat, iureiurando exclusit. ut autem me vera dicere constet, recita mihi quis fuerit huius decreti auctor, quis item praesidium id comprobat. DECRETVM. PRAESES. bona

Αθλωαῖοι, καλὸν, ἢ τῶν δημοσίων πραγμάτων φυλακή. ἀκίνητον γάρ ἐστι, καὶ ἐ συμμεταπίπῃ τοῖς αὐτομολῶσιν ἐν τῇ πολιτείᾳ, ἀλλ' ἐπέδωκε τὰ δῆμῳ, ὁπότεν βέλῃ), σπιδεῖν οὖν πάλαι μὲν πονηρὰς, ἐκ μέταβολῆς δ' ἀξιῶντας εἶναι χρηστὰς. ὑπόλοιπον δέ μοι ἐπὶ τῷ κολακείᾳ αὐτὸ διεξελθεῖν. Δημοσθένης γὰρ ἐνιαυτὸν βελδύσας, ἐδεμίαν πώποτε φθνεῖται πρεσβείαν εἰς πρεσβείαν καλέσας, ἀλλὰ τότε μόνον, καὶ πρῶτον, πρέσβεις εἰς πρεσβείαν ἔθηκε, καὶ πρεσβεφάλαια ἔθηκε, καὶ φοινικίδας πειπέτασε, καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἡγήτο τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ θέατρον, ὥς ἐ σείθεας διὰ τὴν ἀχρημοσύνην, ἐ κολακείαν. καὶ ὅτε ἀπῆσαν εἰς Θήβας, ἐμισθώσατο αὐτοῖς τρία ζεύγη ορεῖα, καὶ οὖν πρέσβεις πρὸ πεμφεν εἰς Θήβας, ἐγκαταγέλασαν τῷ πόλιν ποιῶν. ἵνα δ' ἵππ' ἡ ὑποθέσεως μείνω, λάβε μοι τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τῆς πρεσβείας. ΨΗΦΙΣΜΑ. ἔτος τοίνυν, ὦ Αθλωαῖοι, ὁ πηλικούτος τὸ μέγεθος κόλαξ, πρῶτος διὰ τῶν κατασκοπῶν, τῶν περὶ Χαριδήμω, πυθόμενος τὴν Φιλίππου τελευτήν, τῶν μὲν θεῶν συμπάσας ἑαυτῷ ἐνύπνιον, κατεψύσατο, ὥς ἐ περὶ Χαριδήμω τὸ πρᾶγμα πεπυσμένος, ἀλλὰ περὶ τοῦ Διός, ἐ τῇ Αθλωᾷ, ἐς μετ' ἡμέραν ἵπποκῶν, νύκτωρ φησὶν ἑαυτῷ διαλέγεσθαι, καὶ τὰ μέλλοντα ἐσεῶς πρὸ λέγειν. ἐβδόμῃ δ' ἡμέρᾳ τῇ θυγατρὶ αὐτῷ τετε-

res est, Athenienses, publicarum actionum asseruatio. neque enim mutatur, neque cum iis qui transfugas in republica agunt, locum deferit, sed potestatem dat populo, perspicendi eos, qui cum olim improbi sint, postea se bonos esse viros profitentur. reliquum est ut assentationem eius recenseam. nam Demosthenes, cum totum annum in senatu fuisset, nulli unquam legationi principem in confesso locum assignavit, sed tunc duntaxat, et primum, legatis principem locum assignavit, et ceruicalia apposuit, et purpurea vela expandit, et ut primum diluxerat, eos in theatrum duxit, ut etiam exhiberetur ob

foeditatem adulationis. et cum Thebas abirent, conduxit eis tris mulorum bigas, et Thebas eos deduxit cum derisu ciuitatis nostrae. ut autem in proposito maneam, cape mihi decretum de principe loco. DECRETYM. iste igitur, Athenienses, tam insignis adulator, cum ex Charidemi exploratoribus primus Philippi obitum audiisset, diuino quodam somnio confecto, mentitus est, se rem non e Charidemo audiuisse, sed e Ioue et Minerua, per quorum numen cum interdum peieret, eos ait noctu secum colloqui, et sibi quae futura sint praedicere. cum autem eius filia ante septem dies obiisset, pri-

uquam

λαυτικίας, πρὶν πενήσσει, καὶ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι, σεφά-
νωσάμενος, καὶ λαυκὴν ἐσθῆτα λαβὼν, ἐβελύτει, καὶ παρηνόμει, τὴν
μόνῳ ὁ δέλαιος καὶ πρῶτῳ αὐτὸν πατέρα προσειπῶσαν, ἀπο-
λέσας. καὶ ἐπὶ τὸ δυσύχημα ὀνειδίζω, ἀλλὰ τὸν τρόπον ἐξετάζω.
ὁ γὰρ μισότεκνος, καὶ πατὴρ πονηρὸς, οὐκ ἂν ποτε γήοιτο δη-
μαγωγὸς χερσὸς, εἰδὲ ὁ τὰ φίλιστα, (ὧς οἰκειότατα σώματα μὴ
ἐργῶν, εἰδέποτε ὑμᾶς πλεόνος ποιήσε) τὴς ἀλλοτείοις,
καὶ δέ γε ὁ ἰδία πονηρὸς, οὐκ ἂν ποτε γήοιτο δημοσίᾳ χερσὸς,
εἰδὲ ὅς τις ἐστὶν οἶκος φαῦλος, εἰδέποτ' ἦν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ τὴν
πρεσβείαν καλὸς καὶ γαθός. καὶ γὰρ τὸν τρόπον, ἀλλὰ τὸν τόπον
μόνον μέληλαξε. Πόθεν ἔν τῃ τὴν μεταβολὴν ἦλθε τῇ πρᾶ-
γμάτων. οὗτοι γὰρ ἐστὶν ὁ δεύτερος καιρὸς καὶ τί ποτ' ἐστὶ τὸ
αἶπον, ὅτι Φιλοκράτης μὲν ἀπὸ τῇ αὐτῶν πολιτῶν Δη-
μοσθένος φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας γεγνή), Δημοσθένος δ' ἐπέστη
τῶν ἄλλων κατήγορος, καὶ πόθεν ποθ' ἡμᾶς εἰς τὰς ἀτυχίας ὁ
μιαρὸς ἄνθρωπος ἐμβέβηκε, ταῦτ' ἤδη διαφερόντως ἀξιὸν ἐστὶν
ἀκῶσαι. ὥς γὰρ τάχιστα εἶπω Πυλῶν Φίλιππος παρῆλθε, καὶ
τὰς τε ἐν Φωκεύσι πόλεις ὡς αὐτόξως ἀναστὰς ἐποίησε, Θε-
βαίους δ', ὥς τότε ἡμῖν ἐδόκει, περαιτέρω καιροῦ, καὶ τοῦ ὑμετέρου
συμφέροντος, ἰχυρὸς κατεσκήδασεν, ὑμεῖς δὲ ἐν τῶν ἀγρῶν φο-

visquam eam luxisset, et inferias de more
fecisset, corōna ornatus, et alba veste indu-
tus, bouem immolabat, et eam violabat ne-
farius homo, quae sola et prima patrem i-
psū appellarat. neque vero calamitatem ei
exprobro, sed in mores eius inquirō. nam
impius atque improbus pater, nunquam bo-
nus erit reipublicae gubernator, et qui cha-
rissimos ac coniunctissimos quosque non di-
ligit, nunquam vos alienos pluris faciet, et
qui priuatim malus est, nunquam futurus
est publice bonus, quique domi sceleratus
fuit, nunquam se in Macedonica legatione
virum bonum praebuit. neque enim mores

sed locum duntaxat mutauit. Qua igitur ra-
tione ad hanc rerum mutationem peruenit
(nam hoc secundum tempus est) et quae
tandem causa sit, cur Philocrates, qui ea-
dem gessit cum Demosthene, ob crimen
laesae maiestatis sit actus in exilium, De-
mosthenes autem aliorum exstiterit accusa-
tor, et qua ratione homo iste nefarius nos
in calamitates coniecerit, haec iam vel in
primis est audire operae precium. ut primum
Philippus intra Pylas penetrat, et urbis
Phocensium, praeter omnium opinionem
euerterat, Thebanos autem, ut tum nobis vi-
debatur, ultra quam sat esset, et nobis expe-
diret,

βηθέντες ἐκδουαγωγήκατε, ἐν ταῖς μεγίσταις δὲ ἦσαν αἰτίαι ④
 πρέσβεις, ④ ὥς τ' εἰρήνης πρεσβεύσαντες, πολὺ δὲ τῶν ἄλλων
 διαφερόντως Φιλοκράτης, καὶ Δημοσθένης, διὰ τὸ μὴ μόνον πρε-
 σβεύειν, ἀλλὰ καὶ ψηφίσματα γεγραμένα σωέειν δὲ ἐν τοῖς αὐ-
 τοῖς χρόνοις διαφέρεισθαι τὸν Δημοσθένην, καὶ Φιλοκράτην, χρε-
 δὸν ὑπὲρ τέτων, ὑπὲρ ὧν καὶ ὑμεῖς αὐτὰς ὑποπτεύσατε δινε-
 χθῆναι· τριάτης δὲ ἐπιπίπτους ταραχῆς, καὶ τῶν συμφύτων νοση-
 μάτων αὐτῶν, ἥδη τὰ καὶ ταῦτα ἐκκλεύετο καὶ δειλίας, καὶ τ' ὡς
 Φιλοκράτην ὑπὲρ τ' δωρεδοκίας ζηλοτυπίας, καὶ ἡγήσατο, εἰ τῶν
 συμπεσόντων, καὶ τ' Φιλίππου κατήγορος ἀναφανείη, τὸν μὲν
 Φιλοκράτην περὶ πόλεως ἀπολείπει, οὗτον δ' ἄλλοις συμπεσόντες κιν-
 δυνύσκειν, αὐτὸς δὲ δοκιμήσειν, καὶ περὶ πόλεως τῶν φίλων, καὶ
 πονηρῶν, πιστὸς τῷ δήμῳ φανήσεσθαι. καὶ δὲ οὖν δὲ αὐτὸν ④ τ' πό-
 λεως περὶ πόλεως ἡσύχῃ, ἄσμενοι παρεκάλεον ἐπὶ τὸ βῆμα,
 τὸν μόνον ἀδωρεδοκῆτον ὀνομάζοντες τῇ πόλει. ὁ δ' ἡ παλαιῶν, δεχάς
 αὐτοῖς ἐνεδίδε πολεμῶν, καὶ ταραχῆς. ἕτος ἐστίν, ὃ Ἀθηναῖοι, ὁ πρῶ-
 τος ἔξωθεν Σέρριον τείχος, καὶ Δορίσκον, καὶ Εργίσκην, καὶ Μεργίσκην,
 καὶ Γάνος, καὶ Γανίδα, χωρία ὧν ἔδ' ἐτὰ ὀνόματα ἡδεῖν περὶ πόλεως,
 καὶ ἐς τὸ φέρων φέρειν τὰ πράγματα, ὥς, εἰ μὴ μὴ πέμποι Φί-
 λιππος πρέσβεις, καὶ ἀφρονεῖν αὐτὸν ἔφη τ' πόλεως, εἰ δ' ἐπέμποι,

diret, potētis reddiderat, et vos metu perter-
 riti suppellectilia ex agris in urbem conuehe-
 batis, et legati grauissime accusabantur, qui
 de pace egerant, prae ceteris tamen omnibus,
 Philocrates et Demosthenes, eo quod non
 tantum legationem obissent, sed decreta
 etiam scripissent (acciderat autem iisdem
 temporibus, ut aliquid controuersiae inter
 Demosthenem et Philocratem esset, iis fere
 de causis, ob quas vos quoque simultatem
 inter eos esse ortam suspicati fuistis) quum
 igitur talis tumultus incidisset, praeter innat-
 os ei morbos, tum demum cum timore,
 et Philocraticae largitionis inuidia delibera-
 bat, cum quidem, si collegarum legationis
 et Philippi accusator exstitisset, Philocratem

citra dubium periturum, ceteros legatos in
 periculo futuros, se gloriam consecuturum,
 et quamuis proditor esset amicorum atque
 improbus, tamen beneuolum populo visum
 iri existimaret. cum autem ii qui rempubli-
 cam paulatim propugnabant, eum conspe-
 xissent, cupide ad tribunal inuitarunt, et
 praedicarunt, ut qui solus munera contra
 rempublicam non acceptaret. is vero pro-
 gressus in medium, initia eis obtulit belli et
 tumultus. hic est, Athenienses, qui primus
 excogitauit Serrium murum, Doriscum,
 Ergiscam, Murgiscam, Garos et Ganidem,
 loca quorum olim ne nomina quidem noue-
 ramus, eoque rem cum impetu perduxit, ut,
 si legatos Philippus non mitteret, eum de-
 spectui

καλασκόπας πέμπειν, ἀλλ' ἔπρεσβεις, εἰ δὲ ἔπιτρεπεῖν ἐθέλῃ πόλιν πῶν ἴση καὶ ὁμοία τοῖς πῶν ἐγκλημάτων, οὐκ εἶναι κερτὶν ἴσον ἡμῖν ἔφη, καὶ Φιλίππῳ. Αὐτὸν δὲ εἰδὼς ὁ δὲ ἀπηγόρευε μὴ λαμβάνειν, εἰ δίδωσιν, ἀλλὰ μὴ ἀποδίδωσι, τοῖς συλλαβῶν διαφερόμενος. καὶ τὸ τελευταῖον σεφανώσας τὰς μὲν Αἰριοδόμους εἰς Θεσσαλίαν καὶ Μαγνησίαν τοῖς τὰς τοῖς εἰρήνης συνθήκας ἔπιτραπύσαντας, τὴν μὲν εἰρήνην διέλυσε, τὴν δὲ συμφορὰν, καὶ τὸν πόλεμον παρεσκύασε. Ναὶ ἀλλὰ χαλκοῖς, καὶ ἀδαμαντίνους τέχνης, ὡς αὐτὸς φησι, τὴν χώραν ἡμῶν ἐτείχισε, τῇ πῶν Εὐβοέων, ἢ Θεβαίων συμμαχία. ἀλλ', ὡς Ἀθωαῖοι, τοῖς ταῦτα τεῖα μέγιστα ἠδίκησθε, καὶ μάλιστα ἠγνοήκατε. ἀποδύδων δὲ εἰπεῖν τοῖς τὴν μεγίστης συμμαχίας τῇ πῶν Θεβαίων, ἵνα ἐφεξῆς εἴπω, τοῖς πῶν Εὐβοέων πρῶτον μνησθήσομαι. ὑμεῖς γὰρ, ὡς Ἀθηναῖοι, πολλὰ, καὶ μεγάλα ἠδίκημένοι ὑπὸ Μνησάρχου τῷ Χαλκιδέως, καὶ Καλλίᾳ καὶ Ταυροσθένους πατρὸς, ἔς ὅσον νυνὶ, μισθὸν λαβόν, Ἀθηναίους εἶναι ἔλμα γράφειν, καὶ πάλιν ὑπὸ Θεμισίωνος καὶ Ερετριέως, ὅς ἡμῶν, εἰρήνης ἔσης, Ὄρωπον ἀφείλετο, τέτων ἐκόντες ἑπιδουλομένοι, ἐπειδὴ διέβησαν εἰς Εὐβοίαν Θεβαῖοι, καταδελώσαντες τὰς πόλεις περὶ ἡμῶν, ἐν πέντε ἡμέραις ἐβουλήσαντες αὐτοῖς, καὶ ναυσὶ, καὶ πεζικῇ δυνάμει, καὶ πλεονεξία ἡμέρας διελθεῖν, ὑποπονδούς

spectui habere rempublicam diceret, si mitteret, exploratores mittere, non legatos, quod si ciuitati alicui aequae, et non suspectae, controuersias disceptandas permittere volebat, iudicem negabat aequum esse nobis et Philippo. Halonesum dabat, iste vero vetabat accipere, si daret, non redderet, ac controuersia syllabarum torquebatur. postremo cum eos qui cum Charidemo Thessaliam et Magnesium, contra pacis foedus, inuaserant, coronis ornasset, pacem quidem dissoluit, calamitatem autem et bellum conflauit. Esto: sed aereis et adamantinis muris, ut ipse ait, regionem nostram muniuit, Euboeensium et Thebanorum societate. verum, Athenienses, in his rebus tres maxi-

mae vobis factae sunt iniuriae, cum summa vestra ignoratione. quamuis autem ad maximam illam Thebanorum societatem explicandam festinem, tamen ut orationis ordo mihi constet, Euboeensium in primis mentionem faciam. vos, Athenienses, multis et magnis affecti iniuriis a Mnesarcho Chalcidensi, Calliae et Taurosthenis patre, quos iste nunc accepta mercede, Atheniensis decreto nominare non dubitat, item a Themistone Eretrienfi, qui vobis tempore pacis Oropum ademit: horum ultro obliti, cum Thebani in Euboeam traiecissent, et urbis feruitute opprimere conarentur, intra quinque dies et classe et pedestribus copiis opem eis tulistis, ac priusquam triginta dies exis-

sent,

Θηβαίους ἀφῆκατε, κύριοι τῆς Εὐβοίας γενόμενοι, καὶ τὰς πόλεις αὐτοῖς, καὶ τὰς πολιτείας ἀπέδοτε, ὁρθῶς καὶ δικαίως αὐτοῖς παρὰ καθέμενοι, ἔχοντες ἡμέτεροι δίκαιον εἶναι τῶν ὀργῶν ἀπομνημονεύειν ἐν τῷ πνευθῆναι. καὶ πικραδὴ ὑφ' ὑμῶν εὖ πεποιθότες ④ Χαλκιδεῖς, καὶ τὰς ὁμοίας ὑμῖν ἀπέδωκαν χάριτας. ἀλλ' ἐπειδὴ τάχιστα διέβητε εἰς Εὐβοίαν Πλατάρχῳ βοηθήσοντες, οὗ μὴν πρῶτοις χροῖναι ἀλλ' ἔν περσέποινθ' ὑμῖν εἶναι φίλοι, ἐπειδὴ ὅ τάχιστα εἰς Ταμύνας παρήλθομεν, καὶ τὸ Κοτύλαιον ὀνομαζόμενον ὅθεν ὑπερεβάλλομεν, ἐνταῦθα Καλλίας ὁ Χαλκιδεὺς, ὃν Δημοσθένης μισθὸν λαβὼν ἐνεχυρίαζεν, ὁρῶν τὸ στρατόπεδον τὸ τῆς πόλεως εἰς πῖνας δυσχωρίας κατακεκλεισμένον, ὅθεν μὴ νικήσαι μάχην, οὐκ ἦν ἀναχώρησις ἔτε βοηθείας ἐλπίς, ἔτ' ἐκ γῆς, ἔτε ἐκ θαλάσσης, σωμαγείρας δὲ ἀπάσης τῆς Εὐβοίας στρατόπεδον, καὶ παρὰ Φιλίππου δυνάμιν περσμέταπεμψάμενος, ὁ, τ' ἀδελφὸς αὐτῶν Ταυροσθένης, ὁ νυνὶ πάντας δεξιόμενος, καὶ περσγελῶν, τὰς Φωκιὰς ξένους διαβιβάσας, ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς ὡς ἀναγέρσοντες. καὶ εἰ μὴ πρῶτον μὲν θεῶν τις ἔσωσε τὸ στρατόπεδον, ἐπειδὴ ④ στρατιώται ④ ὑμέτεροι, καὶ πεζοὶ, καὶ ἵππῳ, ἄνδρες ἀγαθοὶ ἐγρόντο, καὶ παρὰ τὸν ἱππόδρομον τὸν ἐν Ταμύναις, ἐν παρὰτάξεως μάχῃ κρηίσαντες, ἀφίσταν ὑποπαρόνδαι τὰς πόλεις

sent, Thebanos per inducias dimisistis, Euboeae potiti, atque urbis eis et respublicas restituitis, eorumque fidei, ut rectum et iustum erat, commisistis, neque enim aequum putabatis iracundiae meminisse, cum fides vobis haberetur. tantis vestris affecti beneficiis Chalcidenses, non parem vobis gratiam retulerunt. sed statim ut in Euboeam traiecistis, opem Plutarcho laturi, primis temporibus saltem simulabant se amicos esse vobis, cum primum autem ad Tamynas processimus, et Cotylaeum montem superauimus, ibi Callias Chalcidensis, a quo Demosthenes accepta mercede, pignora capiebat, cum videret exercitum nostrae urbis in quasdam

angustias conclusum, unde nisi praelio vicisset, euadere non posset, cum nulla spes auxiliorum vel terra vel mari ostenderetur, collecto ex vniuersa Euboea exercitu, et copiis a Philippo accersitis, ac frater eius Taurosthenes, qui nunc omnibus dextram porrigit atque arridet, Phocensibus mercenariis traiectis, nos inuasit, ut funditus euerterent. quod ni primum deorum aliquis exercitum conseruasset, deinde milites vestri, tam pedites quam equites, se viros fortis praestitissent, et iuxta circum equestrem ad Tamynas collatis signis vicissent, et hostis per inducias dimisissent, nostra urbs turpissimam cladem accepisset. neque enim aduerso

μίοις, ἐκινδυνεύουσεν αὖ ἡμῶν ἢ πόλις αἰχίᾳ παθεῖν. ἔ γάρ το
 δυσυχῆσαι καὶ πόλεμον μέγιστόν ἐστι κακόν, ἀλλ' ὅταν τις πρὸς
 ἀνταγωνισὰς ἀναξίοις ἑαυτὴ διακινδυνεύων ἀποτύχη, διπλασίαν
 εἰκὸς εἶναι τῷ συμφορᾷ. ἀλλ' ὅμως ὑμεῖς τιαυῖτα πεπονθότες,
 πάλιν διελύσασθε πρὸς αὐτὰς. πυχὼν δ' παρ' ὑμῶν συγνώμης
 Καλλίας ὁ Χαλκιδεύς, μικρὸν διαλιπὼν χρόνον, πάλιν ἦκε Φε-
 ρόμῳ εἰς τὴν ἑαυτὴ φύσιν, Εὐβοικὸν μὲν τῷ λόγῳ σιωδρῖον
 εἰς Χαλκίδα σπαύγων, ἰχυρὸν δ' τὴν Εὐβοίαν ἐφ' ὑμᾶς ἔργῳ
 πρᾶσκειν ἄζων, ὁξαίρετον δ' αὐτὰ τυραννίδα πεποιμένῳ, καὶ
 ταύτης ἐλπίζων συναγωνιστῶ Φίλιππον λήψεας, ἀπῆλθεν εἰς
 Μακεδονίαν, καὶ παρὰ μὲν Φιλίππῳ, καὶ τῶν ἐταίρων εἰς ὀνομάζετο.
 ἀδικήσας δὲ Φίλιππον, κακῶν ἀποδράς, ὑπέβαλεν ἑαυτὸν Φε-
 ρῶν Θηβαίοις, ἐγκαταλιπὼν δ' κακῆρας, καὶ πλείους πεπομένῳ
 τρηπὰς τοῦ Εὐρέπε παρ' ὃν ἦκε, εἰς μέσον πίπῃ τῆς Θηβαίων
 ἐχθρας, καὶ τῆς Φιλίππου. ἀπορῶν δ' ὁ, πρὸς αὐτῷ, καὶ
 πρᾶσσειν αὐτὸν ἤδη στρατῶς, μίαν ἐλπίδα λοιπὴν
 κατεῖδε σωτηρίας, ἐνορκὸν λαβεῖν τὸν Αθιναίων δῆμον, σύμμα-
 χον ὀνομασθέντα, βοηθήσειν, εἰ τις ἐπ' αὐτὸν ἦ, ὃ πρὸς δὴλον ὡς
 ἐσόμενον, εἰ μὴ ὑμεῖς κωλύσετε. ταῦτα δὲ διανοηθεὶς ἀποσέλλει
 δεῦρο πρέσβεις Γλαυκέτην, καὶ Εμπεδῶνα, καὶ Διόδωρον τὸν δολι-

aduerso Marte pugnare in bellis sumum
 malum est, sed si quis cum aduersariis se
 indignis decertans, succumbit, non dubium
 est conduplicari calamitatem. tamen vos sic
 tractati, in gratiam cum eis rediistis. tali a
 vobis venia impetrata, Callias Chalcidensis
 paulo tempore post, cum impetu ad suum
 ingenium rediit; nam cum se Euboicum
 concilium Chalcedem conuocare profiteretur,
 re ipsa Euboeam contra vos muniebat, et
 eximium sibi imperium comparabat, cuius
 obtinendi cum se Philippum adiutorem ha-
 biturum speraret, abiit in Macedoniam, et
 cum Philippo passim profectus est, et in-
 ter amicos eius nominatus. cum autem in-

iuriam Philippo fecisset, etiam inde aufugit,
 et Thebanis factus est obnoxius, et iis quo-
 que relictis, cum quidem saepius mutaretur
 Euripo, ad quem habitabat, in medias in-
 cidit Thebanorum et Philippi inimicitias.
 inops igitur consilii, cum iam milites contra
 eum scriberentur, vnam spem salutis reli-
 quam vidit, si populum Atheniensem iure-
 iurando sibi obstrinxisset, ut propter nomen
 societatis opem ferret, si ab aliquo inuade-
 retur, id quod futurum esse non dubium
 erat, nisi vos prohiberetis. haec cum animo
 suo reputans, legatos huc mittit, Glaucetam,
 Empedonem et Diodorum, qui cursor olim
 fuit, qui quidem populo spes inanes, De-
 mostheni

χοδρομήσαντα, φέροντας μὲν τῷ δήμῳ ἐλπίδας κενὰς, Δημοσθένης δὲ δ' ἐργύριον, καὶ τοῖς αὐτόν. τεῖα δὲ ἦν, ἃ ἅμα δ' ἔκρινετο. πρῶτον μὲν, μὴ διασφαλῆναι τῆς πρὸς ὑμᾶς συμμαχίας. ἔδεν γὰρ ἦν τὸ μέσον, εἰ μνησθεὶς τῶν πρετέρων ἀδικημάτων ὁ δῆμος, μὴ πρὸς δέξαιτο τὴν συμμαχίαν, ἀλλ' ὑπῆρχεν αὐτῷ ἢ φούρειν ἐν Χαλκιδέῃ, ἢ τεθνῆναι ἐγκαταλειφθέντι. πηλικαῦται διωάμενοι ἐπ' αὐτὸν ἐπεσφάτουν, ἢ τε Φιλίππε, ἢ Θηβαίων. δεύτερον δὲ, ἦκον ὁ μισθοὶ τῷ γράψαντι τὴν συμμαχίαν, ὑπὲρ δ' μὴ σωεῖν Αθήνησι Χαλκιδέας. τρίτον δ', ὥς μὴ τελεῖν σωτάξεις. καὶ τῶν τῶν πρὸς αἰρέσεων ἑδεμίας ἀπέτυχεν Καλλίας. ἀλλ' ὁ μισοτύραννος Δημοσθένης, ὡς αὐτὸς παραινεῖται, ὃν φησι Κτισφῶν τὰ βέλγισα λείπειν, ἀπέδοτο μὲν τὰς καὶ τὰς τῆς πόλεως, ἔγραψε δὲ ἐν τῇ συμμαχίᾳ, βοηθεῖν ἡμᾶς Χαλκιδέοις ῥῆμα μόνον ἀντικαταλλαξάμενος, ἀντὶ τῶν διφρημίας ἕνεκα πρὸς γράψας, Χαλκιδέας βοηθεῖν, εἰάν τις ἦ ἐπ' Αθηναίοις. τὰς δὲ πρὸς εὐρίας, καὶ τὰς σωτάξεις, ὅς ὃν ἰχῦσαι ὁ πόλεμος ἤμελλεν, ἀρδην ἀπέδοτο, καλλίστοις ὀνόμασιν αἰχίσας πρᾶξας γράφων, καὶ τῷ λόγῳ πρὸς βιάζων ὑμᾶς, τὰς μὲν βοηθείας ὡς δεῖ τὴν πόλιν πρὸς τερν ποιῆσαι τοῖς αἰεὶ δεομένοις τῶν Ελλήνων, τὰς δὲ συμμαχίας ὑσέρας ποιῆσαι μὴ τὰς διεργεσίας. ἵνα δὲ εὖ εἰδῆτε,

mostheni et gregalibus eius nummos afferebant. erant autem tria quae eodem tempore redimebat, primum ut vestra societate non excideret. nihil enim obstabat, si populus superiorum iniuriarum recordatus, societatem eius repudiasset, quin ei aut Chalcide esset exfulandum, aut destituto moriendum; tanti contra eum proficiscebantur exercitus tum Philippi, tum Thebanorum. secundo loco mercedes afferebantur ei, qui societatem decreuerat, ne Chalcidensibus necesse esset Atheniensi concilio interesse. tertio, ne tributa penderent. horum conciliorum nullum est frustratum Calliam. sed osor ty-

rannorum Demosthenes, ut ipse prae se fert, quem asserit Ctesipho optima quaeque dicere, oblatas reipublicae occasiones vendidit, et in societate scripsit, opem ferre nos oportere Chalcidensibus; unico tantum verbo mutato, boni scilicet ominis causa, scripsit enim, Chalcidensis opem ferre oportere, si quis Atheniensis inuasisset. concilium autem, et tributa, quae belli nerui futura erant, penitus vendidit, cum pulcerrimis verbis res turpissimas complecteretur, et oratione sua eo vos induceret, oportere rempublicam semper Graecis qui vigerentur bello, in primis opem ferre: societatem vero post colata

ὅτι ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὴν Καλλίᾳ γραφὴν, ἥ τὴν συμμα-
χίαν, καὶ ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ. ἔγω τοίνυν τοῦτό
ἐστὶ δεινόν, εἰ (4) καιρῷ πέπραν) τηλικῶτοι, καὶ συνεδρίαί, καὶ σω-
τάξεις, ἀλλὰ πολὺ τέττε δεινότερον ὑμῖν φανήσεται, ὃ μέλλω
λέγειν. εἰς γὰρ τέττο παρηγήθη Καλλίας μὲν ὁ Χαλκιδεὺς ὕβρεως
καὶ πλεονεξίας, Δημοσθένης δὲ, ὃν ἐπαινέει Κτησιφῶν, δωροδοκίας,
ὥς τὰς ἐξ Ωρεῶν σωτάξας, καὶ τὰς ἐξ Ερετρίας, τὰ δέκα τά-
λαντα, ὀρώνων, φρογνέων, βλεπόνων, ἔλαθον ὑμῶν ὑφελόμενοι,
καὶ τὰς ἐκ τῶν πόλεων τέττες σωέδρους παρ' ὑμῶν μὲν ἀνέστησαν,
πάλιν δὲ εἰς Χαλκίδα, καὶ τὸ καλὸν Εὐβοικὸν σωέδριον συν-
ήγαγον· ὃν δὲ τρέπον, καὶ δι' οἶων κακῶν, ταῦτ' ἤδη ἄξιόν
ἐστιν ἀκῆσαι. ἀφικνεῖται γὰρ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἐπὶ δι' ἀγγέλων, ἀλλ'
αὐτὸς ὁ Καλλίας, καὶ παρελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, λόγους διεξ-
ῆλθε καλεσκευασμένους ὑπὸ Δημοσθένους. εἶπε γὰρ, ὡς ἦκε ἐκ Πε-
λοποννήσου νεωστὶ σωτάγμα σωτάξας, εἰς ἑκατὸν ταλάντων
πρόσδοκον, ἐπὶ Φίλιππον, καὶ διελογίζετο ὅσον ἑκάστος ἐδὲ σωτε-
λεῖν. Αχαιοὺς μὲν πάντας, καὶ Μεγαρέας ἐξήκοντα τάλαντα, τὰς
δὲ ἐν Εὐβοίᾳ πόλεις ἀπάσας τετραράκοντα, ἐκ δὲ τούτων πᾶν
πλοῦς ὑμῶν καὶ ναυικὴν, καὶ πεζικὴν δύναμιν. εἶναι δὲ
πολλὰς ἄλλους τῶν Ελλήνων, οὓς βέλεαι κοινωνεῖν τῆς σωτά-

lata demum beneficia coire. ut autem sciatis
me vera loqui, cape scripturam Calliae, et
societatem, ac decretum recita. DECRE-
TUM. nondum igitur hoc graue est, si tan-
tae venditae sunt occasiones, et concilia, et
tributa, sed illud vobis multo grauius vi-
debitur, quod dicturus sum. nam Callias
Chalcidensis eo insolentiae et auaritiae pro-
cessit, eo porro corruptelae Demosthenes,
quem Ctesiphon laudat, ut Oritana tributa
et Eretrienfia, decem talenta, vobis viden-
tibus, intelligentibus, cernentibus, clam fur-
ripuerint, et harum urbium assessores a vo-
bis auocatos rursus Chalcidem et in Eubo-

icum concilium reducerint; quo autem pa-
cto, et quibus calliditatibus, id vero operae
precium est audire. aduenit enim ad vos
non iam per legatos, sed ipse Callias, et
progressus in concionem, orationem habet a
Demosthene compositam. aiebat enim se
venire ex Peloponneso, ac nuper reditum
centenum talentum contra Philippum com-
parasse, et supputabat, quantum conferre sin-
gulos oporteret: Achaeos omnis et Mega-
rensis sexaginta talenta, Euboicas vrbs
vniuersas quadraginta, his pecuniis et classem
et pedestrem exercitum posse instrui. esse
porro multos etiam alios Graecos, qui tri-
buta

ξέως, ὥς οὔτε χερμάτων, οὔτε στρατιῶν ἔσεσθαι δύσκολον. καὶ ταῦτα μὲν τὰ φανερά· ἔφη δὲ καὶ πράξεις πράττειν ἑτέρας δι' ἀπορήτων, καὶ τέτων εἶναι πῶς μάρτυρας τῶν ἡμετέρων πολιτῶν, καὶ τελευτῶν ὀνομασίᾳ παρεκάλει Δημοσθένει, καὶ σω-
επείν ἡξίου. ὁ δὲ, σεμνῶς πάνυ παρελθὼν, τὸν τε Καλλίαν ὑπερεπὶν, καὶ τὸ ἀπορήθιον προσεποιήσατο εἰδέναι, τὴν δὲ εἰς Πελοπόννησον πρὸςβείαν, ἣν ἐπξέσβευσε, καὶ τὴν δὲ Ἰσθαμίας ἔφη βέλεσθαι ὑμῖν ἀπαγείλαι. ἦν δὲ αὐτῷ κεφάλαιον τῶν λόγων, πῶς μὲν Πελοποννησίοις ὑπάρχειν, πάντας δὲ Ἀκαρνησας, σωτεταγμένοις ἐπὶ Φίλιππον ὑφ' ἑαυτοῦ εἶναι δὲ τὸ σῶταγμα χερμάτων μὲν εἰς ἑκατὸν νεῶν ταχυνο-
τασῶν πληρώματα, καὶ εἰς περὶ στρατιώτας μυρίας, καὶ ἰσ-
θαμίας χιλίας· ὑπάρχειν δὲ πρὸς τέτοις τὰς πολιτικὰς δυνά-
μεις, ἐκ Πελοποννήσου μὲν πλείονας ἢ διχιλίους ὀπλίτας, δὲ Ἀκαρνησας δὲ ἑτέροις ῥσούτους· δεδοῖναι δὲ ἀπὸ πάντων τού-
των τὴν ἡγεμονίαν ὑμῖν· παραχθήσεσθαι δὲ οὐκ εἰς μακρὰν, ἀλλ' εἰς τὴν ἐκτὶς ἐπὶ δέκα τοῦ Ἀνθεστηριῶνος μηνός. εἰρησὶ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσιν ὑπὸ αὐτῷ καὶ παραγίλθαι, πῶς ἡκεν σινεδρό-
σοντας Ἀθήνας εἰς τὴν σελήνην. καὶ γὰρ τὸ ἀνδρῶν ἴδιον καὶ οὐ κοινὸν ποιεῖ. ④ μὲν γὰρ ἄλλοι ἀλαζόνες, ὅταν π ψεύδωνται,

buta et ipsi conferre vellent: itaque nec pecuniae, nec militum fore penuriam. et haec quidem manifesta esse; aiebat autem, se etiam alia quaedam arcana moliri, eorumque esse testis quosdam vestrorum civium; denique nominatim Demosthenem aduocabat, eiusque suffragium petebat. is vero magna gravitate progressus, et Calliam immensis laudibus efferebat, et arcani se conscium esse simulabat; aiebat etiam se legationem Peloponnesensem, et Acarnaniam, quas obisset, vobis renunciaturum esse. orationis porro eius haec summa erat, se Peloponnesensis omnis paratos habere, omnis item

Acarnanes, a se contra Philippum armatos esse: summam autem pecuniae esse tantam, unde naues expeditae centum compleri possent, et decem millia peditum conscribi, et equites mille: praeterea urbanas copias restare, e Peloponneso amplius bis mille armatos, ex Acarnania totidem alios: ab his autem omnibus principatum vobis esse datum: et haec conficienda esse non multo post, sed decimo sexto die Nouembris. dictum enim a se in urbibus, et denunciatum esse, ut omnes Athenas in concilium venirent ad plenilunium. hoc enim peculiare, et non commune homo ille habet. nam alii quidem

ἀόριστα ἔ' αἰσαφῆ περὶ αὐτῶν) λέγειν, φοβέμενοι τὸν ἐλεῖχον· Δημοσθένης δ', ὅταν ἀλαζονεύῃ, πρῶτον μὲν μεθ' ὅρκου ψεύδεται, ὁξώλειαν ἐπαρῶμεν αὐτῷ, δεύτερον δέ, ἃ δὲ οἶδεν ἐδέεσθαι ποτε ἐσόμενα, τολμᾷ λέγειν, δριμύτων εἰς ὅπου ἔσται, καὶ ὧν τὰ σώματα ἔχ' ἑώρακε, τέτων τὰ ὀνόματα λείπει, κλέπτων τὴν ἀκρόασιν, καὶ μιμνῶμεν αὐτῷ τὰ ληθῆ λέγοντας. διὸ καὶ μάλιστα ἀξίος ἐστὶ μισεῖσθαι, ὅτι πονηρὸς ὢν, καὶ τὰ τῶν χρηστῶν σημεῖα διαφθείρει. ταῦτα δ' εἰπὼν δίδωσιν ἀναγνῶναι ψήφισμα πρὸ γραμματεῖ, μακρότερον μὲν τῆς Ἰλιάδος, κενώτερον δὲ τῶν λόγων οὓς εἴωθε λέγειν, καὶ ἔβριχ ὃν βεβίωκε, μεσὸν δ' ἐλπίδων ὅσα ἐσομένων, ἔ' στρατοπέδων ἐδέετο συλληπτομένων. ἀπαγαγὼν δ' ὑμᾶς ἀπῶθεν ἀπὸ τοῦ κλέμματος, καὶ ἀνακρεμάσας ἀπὸ τῶν ἐλπίδων, ὅντα δὲ συσρέψας γράφει, κελεύων ἐλέσθαι πρέσβεις εἰς Ἐρετρίαν, οἳ πινες δεήσονται τῶν Ἐρετριέων· πάντες γὰρ ἔδει δεθῆναι αὐτῶν· μηκέτι διδόναι τὴν σύνληξιν ὑμῖν τὰ πέντε τάλαντα, ἀλλὰ Καλλίαν, καὶ πάλιν ἑτέρους αἰρεῖσθαι εἰς Ὀρίαν πρὸς τὰς Ὀρεΐτας πρέσβεις, οἳ πινες δεήσονται, αὐτοῖς τὸν αὐτὸν Ἀθωαίοις φίλον καὶ ἐχθρὸν νομίζειν εἶναι. ἔπειτα ἀναφαίνεται πρὸς ἀπάντων ἡ πρὸ ψήφισμα πρὸς τῷ κλέμματι γράψας, καὶ τὰ πέντε τάλαντα τὰς πρέσβεις ἀξίων τὰς Ὀρεΐτας, μὴ ὑμῖν, ἀλλὰ Καλλίαν δίδό-

quidem ardeliones, si quid mentiantur, indefinita et obscura quaedam proferre conantur, veriti ne coarguantur: Demosthenes autem, cum quid arroganter mentitur, primum iusiurandum interponit, exitium sibi imprecans; deinde quae scit nunquam futura esse, ea audet dicere ac numerare, quando sint futura, et quorum corpora non vidit, eorum nomina refert, ut auditores decipiat, et eos qui vera dicunt, imitetur. quamobrem summo etiam odio dignus est, quod improbus cum sit, etiam signa bonorum virorum corrumpit. his dictis, legendum dat scribae decretum cum Iliade pro-

lixius, tum iis orationibus quas habere solet, et vita quam egit, inanius, plenum spei vanae, et exercituum nunquam conuenturorum. cum autem vos longe a furto abduxisset, et spe suspensos reddidisset, tum demum celeritate usus, decerni iubet legatos, qui Eretriam eant, et orent Eretrienfis (omnino enim orandi erant) ne vobis posthac tributum, quinque illa talenta, penderent, sed Calliae: alios item legandos esse ad Oritas, qui eos orarent, ut eisdem cum Atheniensibus hostis atque amicos iudicarent. deinde in decreto pari fraude, illud quoque aperte scribit, iubens legatos ab Oritis petere, ut

ναι. ὅπ' δ' ἀληθῆ λέγω, ἀφελὼν τὸν κόμπον, καὶ τὰς τριήρεις, καὶ τὴν ἀλαζονείαν ἐκ τῆς ψηφίσματος, ἀνάγνωθι, καὶ τὸ κλέμματ' ἄψαι, ὃ ὑφείλετο ὁ μισθὸς ἐκ ἀνόσιτον ἀνδρῶπος, ὃν φησι Κτισφῶν καὶ ἐν τῷδε τῷ ψηφίσματι διατελεῖν λέγοντα καὶ πράττοντα τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ τῶν Ἀθιναίων. ΨΗΦΙΣΜΑ. ὁκοῦν τὰς μὲν τριήρεις, καὶ τὴν πεζὴν στρατίαν, καὶ τὴν πλοσέλλων, καὶ τὰς σωέθρους, λόγῳ ἠκέσασθε τὰς τῶν σωτάξεις τῶν συμμάχων, τὰ δέκα τάλαντα, ἔργῳ ἀπολέσατε. ὑπόλοιπον δέ μοι ἐστὶν εἰπεῖν, ὅπ' λαβὼν τρία τάλαντα μισθόν, τὴν γνώμην ταύτην ἔγραψε Δημοσθένης, τάλαντον μὲν ἐκ Χαλκίδος πρὸς Καλλίαν, τάλαντον δ' ἐξ Ερετρίας πρὸς Κλετάρχον τὸν τρεῖς, τάλαντον δ' ἐξ Ὀρεῶ. διὸ καὶ καταφθούσης ἐγγύετο δημοκρατικῶν τῷ Ὀρεῖ, ἐκ πάντων πράττοντων μὲν ψηφίσματος. ἐξδηλωμένοι γὰρ ἐν τῷ πορὸς Φίλιππον πολέμῳ, καὶ παντελῶς λήπῳ διακείμενοι, πέμπουσι πορὸς αὐτὸν Γνωσίδημον τὸν Χαριγῆος υἱόν, τὸν δυνασάμενόν τοτε ἐν Ὀρεῶ, δεησόμενον αὐτοῦ, τὸ μὲν τάλαντον ἀφίεναι τῇ πόλει, ἐπαγγελλόμενον δ' αὐτῷ χαλκὴν εἰκόνα στήσεσθαι ἐν Ὀρεῶ. ὃ δ' ἀπεκρίνατο τῷ Γνωσίδῃ, ὅπ' ἐλαχίστη χαλκοῦ οὐδὲν δέοιτο, τὸ δ' ἐκ τάλαντον διὰ τῆς Καλλίας εἰσπράττειν. ἀναγκαζόμενοι δ' ὁ Ὀρεῖ καὶ οἱ ὑπορχόμενοι, ὑπέθεσαν αὐτῷ τὰ τάλαντα τὰς

quinque illa talenta non vobis, sed Calliae darent. ut autem me vera dicere constet, dempta iactatione et triremibus et arrogantia ex decreto, recita, et furtum attinge, quo vos circumvenit impurus et nefarius homo, quem ait Ctesiphon in hoc etiam decreto, constanter et dicere et facere quae maxime sint e re Atheniensium. DECRETUM. itaque triremis, et peditatum, et novilunium, et assessores nominari audiuistis, sociorum autem tributa, decem illa talenta, reipsa amisistis. restat igitur ut dicam, Demosthenem mercede trium talentum accepta, decretum illud scripsisse, talentum

Chalcide a Callia, talentum Eretria a Clitarcho tyranno, talentum Oreo. ex quo etiam corruptela eius deprehensa est, cum populari republica Oritae regerentur, et decreto omnia facerent. cum enim bello Philippico exhausti essent, et summa inopia laborarent, miserunt ad eum Gnosidemum Charigenis filium, qui aliquando principatum Orei tenuit, qui oraret, ut talentum remitteret civitati, et aeream statuam Orei erigendam ei polliceretur. at iste respondit Gnosidemo, sibi minimo aere nihil esse opus, sed talentum Calliae ope exacturum. Oritae porro cum cogerentur, et pecuniam non habere

δημοσίας περσόδους, καὶ τόκον ἤνεγκαν Δημοσθένι τὰ δωρεδοκή-
ματ' δραχμὴν ἑξ μηνὸς τ' μναῖς ἕως τὸ κεφάλαιον ἀπέδωσαν.
καὶ ταῦτ' ἐπράχθη μὲν ψηφίσματος ἑξ δήμου. ὅπ' ἢ τὰληθῆ λέγω,
λάβε μοι τὸ ψήφισμα πῶν Ωρετῶν. ΨΗΦΙΣΜΑ. τὰτ' ἐστὶ τὸ ψή-
φισμα, ὃ Ἀθλωαῖοι, αἰχμὴν μὲν τ' πόλεως, ἔλεγχον δὲ καὶ μι-
κρὸς τῶν Δημοσθένους πολιδμαμάτων, φανερά δὲ κατηγορία Κτη-
σιφῶντ'. τὸν γὰρ ἔτι αἰχρῶς δωρεδοκῆντα ὅτε ἐστὶν ἄνδρα γε-
γονέναι ἀγαθόν· ἃ τετόλμηκεν ὅτι γράψαι ἐν τῷ ψηφίσματι.

Εὐλαθὰ ἤδη τέτακ' καὶ ὁ τρίτος τῶν καιρῶν, μᾶλλον δ' ὁ πάν-
των πικρότατος χρόνος, ἐν ᾧ Δημοσθένης ἀπώλεσε τὰς τῶν
Ελλήνων καὶ τ' πόλεως πράξεις, ἀσεβήσας μὲν εἰς τὸ ἱερὸν τὸ
ἐν Δελφοῖς, ἄδικον δὲ καὶ ἑδαμῶς ἴστω τὴν πρὸς Θηβαίους συμ-
μαχίαν γράψας. ἀρξομαι δὲ ἀπὸ τῆς εἰς τοὺς θεοὺς αὐτῶν πλημ-
μελημάτων λέγειν. ἐστὶ γὰρ, ὃ Ἀθλωαῖοι, τὸ Κιρραῖον ὠνομασμένον
πεδῖον, ἐκ λιμὴν ὁ νῦν ἐξάγεται καὶ ἐπάρεται ὠνομασμένος.
ταύτῃ ποτε τὴν χώραν κατώκησαν Κιρραῖοι καὶ Ακραγαλλίδαι,
γῆν παλαιότατον, οἱ εἰς τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς, καὶ τὰ ἀναθή-
ματα ἡσέβουν, ἐξημάραντο δὲ καὶ εἰς ὅν Αμφικτύονας. ἀγανα-
κτήσαντες δὲ ἐπὶ τοῖς ἡρομύοις μάλιστα μὲν, ὡς λέγον', ④ πρὸς-
γονοὶ ④ ὑμέτεροι, ἔπειτα καὶ ④ ἄλλοι Αμφικτύονες, μαντείαν

haberen, publicos ei reditus talento oppigno-
rarunt, et vsuram ei largitionis istius dra-
chmam in minam in mensis singulos penfi-
tarunt, donec sortem reddidissent. atque
haec plebiscito acta sunt. quod vt vere a me
dici constet, cape Oritarum plebiscitum.
PLEBISCITVM. hoc est plebiscitum, A-
thenienses, tum vrbis nostrae dedecus, tum
non minimum actorum Demosthenis argu-
mentum, tum aperta accusatio Ctesiphontis.
nam qui tam sordide auarus est, is vt vir
bonus fit, fieri non potest: id quod iste in
decreto ponere non dubitauit. Hic iam
tertium collocatum est tempus, vel potius o-

mnia acerbissima tempestas, qua Demo-
sthenes Graecorum res et vrbis nostrae per-
didit, cum templo Delphico violato, tum
societate cum Thebanis iniusta et nullo mo-
do aequa decreta. auspicabor autem ab iis
quae in deos immortalis commisit. est cam-
pus, Athenienses, qui Cirrhaeus appellatur,
et portus, quem nunc deuotum et execra-
bilem nominant. eam regionem olim Cir-
rhaei et Acragallidae tenuerunt, gentes ini-
quissimae, qui et templum Delphicum et
donaria violarunt, et erga Amphictyones et-
iam deliquerunt. ob quae facta indignati
cum alii Amphictyones, tum vero maxime,

ἐμηνεύσαντο ὡς τὴν θεῶν, ἢνι χεὶρ πτωχεῖα τὰς ἀνθρώπους τού-
τοις μέλθειν. Ἐ αὐτοῖς ἀναιρεῖ ἡ Πυθία, πολεμεῖν Κιρραίοις καὶ
Ακραγαλλίδαις πάντ' ἡμᾶς Ἐ πάσας νύκτας, καὶ τὴν χώραν
αὐτῶν ἐκπορθήσαντας, καὶ αὐτὰς ἀνδραποδισαμένους, ἀναθεῖναι
τῷ Απόλλωνι τῷ Πυθίῳ, Ἐ τῇ Αρτέμίδι, Ἐ Λητοῖ, καὶ Ἀθηνᾷ
Περηνόια, Ἐπὶ πάσῃ ἀεργίᾳ, καὶ ταύτῃ τῇ χώρᾳ μὴτ' αὐτὰς
ἐργάζεσθαι, μὴτ' ἄλλον ἔαν. λαβόντες ὃ τὸν χερσὶν ④ Ἀμφικλύ-
ονες ἐψηφίσαντο, Σόλων ⑤ εἰπόντ' Ἀθηναῖς τὴν γνώμην, ἀν-
δρὲς καὶ νομοθετῆσαι δυνάτῃ, καὶ ὧς ποίησιν καὶ φιλοσοφίαν δια-
τετραφύοντ', Ἐπιστρατεύειν Ἐπὶ οὗτο ἑναγέας καὶ τὴν μαντείαν τῇ
θεῷ. καὶ σωμαθροῖσαντες δυνάμιν ἱκανὴν ἐκ τῷ Ἀμφικτυόνων, ἐξ-
ηνδραποδίσαντο οὗτο ἀνθρώποις, καὶ τὰς λιμνὰς ἔχωσαν, καὶ τὴν
πόλιν αὐτῶν κατέσκαψαν, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν καθιέρωσαν καὶ
τὴν μνητεῖαν. καὶ Ἐπὶ τέτοις ὅρκον ὤμοσαν ἰχυρὸν, μὴτε αὐτοὶ
τὴν ἱερὰν γῆν ἐργάσασθαι, μὴτε ἄλλῳ Ἐπιτρέψαι, ἀλλὰ βοηθή-
σιν τῇ θεῷ, καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ, καὶ χεὶρ, καὶ ποδὶ, καὶ πάσῃ δυνάμει.
καὶ ὅς ἀπέχρησεν αὐτοῖς τέτον μόνον τὸν ὅρκον ὁμόσαι, ἀλλὰ καὶ
περὶ ἑρπύλῃ καὶ ἄρᾳ ἰχυρὰν ὑπὲρ τέτων ἐποίησαντο. γέγραπ' ὅ
ἔτῳς ἐν τῇ δὲ εἰς πρὸς τὰς, Φησί, ὡς βαῖνοι, ἢ πόλεις, ἢ ἰδιώταις,
ἢ ἔθνη, ἑναγέας, φησιν, ἔσω Ἐ Απόλλων ⑥, καὶ Ἐ Αρτέμιδος, καὶ

vt ferunt, maiores nostri, oraculum consu-
luerunt, quo supplicio homines illi coercen-
di essent. Pythia respondit, Cirrhaeos et
Acragallidas, omnis et dies et noctis bello
infestandos, et regionem eorum vbi deua-
starent, et ipsos in seruitutem redegerent,
Apollini Pythio, et Dianae, et Latonae, et
Mineruae Pronaeae consecrandam, vastam-
que relinquendam; vti eam nec ipsi cole-
rent, nec alios colere paterentur. Amphic-
tyones oraculo accepto de sententia Solonis
Atheniensis, viri et legum ferendarum pe-
ritia praediti, et in philosophia et poesi ver-
sati, decreuerunt exercitum ducere contra
nefarios, vt oraculum iuberet. iustis itaque

ex Amphictyonibus collectis copiis, homi-
nes illos sub hasta vendiderunt, et portus
oppleuerunt, eorumque et urbem euerte-
runt, et agrum consecrarunt ex oraculo.
praetereaue sanctissimum iusiurandum de-
derunt, neque sese terram sacram excultu-
ros, neque aliis permissuros, sed defensuros
deum, et terram sacram, manu et pede et
omni vi. neque hoc duntaxat iusiurandum
dare contenti, etiam piaculum et diram ex-
secrationem adiecerunt. nam in exsecratio-
ne sic scriptum est: si quis contra fecerit,
siue vrbs, siue homo priuatus, siue gens, is
sacer esto Apollini, Dianae, Latonae, et
Mineruae Pronaeae. imprecatur eis porro,
vt

Λητῆς, καὶ Ἀθλιῶς Περγονίας. καὶ ἐπ' αὐτοῖς μὴδ' ἄλλοις γῆν καρπὸν
 φέρειν, μήτε γυναικας τέκνα τίχλειν γονεῦσιν εὐκότα, ἀλλὰ τέ-
 ρα, μὴδ' ἐβοσκήματα καὶ φύσιν γονὰς ποιῆσαι, ἥσαν ὅτι αὐτοῖς
 εἶναι πολέμους, καὶ δίκων, καὶ ἀγορῶν, ἔξωλεις εἶναι καὶ αὐτὰς καὶ
 οἰκίας, καὶ ἡμεῖς τὸ ἐκείνων, καὶ μὴ ποτέ, φησιν, ὅσως δύσαιεν τὰ
 Ἀπόλλωνι, μὴδ' τῇ Ἀρτέμιδι, μὴδ' τῇ Λητοίᾳ, μὴδ' Ἀθλιᾷ
 Περγονίᾳ, μὴδ' δέξαντο αὐτοῖς τὰ ἱερά. ὅτι ὅτι ἀληθῆ λέγω, ἀνά-
 γνωθι τὴν τοῦ θεοῦ μαντείαν, ἀκέσταις τ' ἑστέ, ἀναμνήσθητε τῶν
 ὅρκων, ὅς ὑμῖν ④ παρόγονοι καὶ τῶν Ἀμφικτυόνων συνώμοσαν.
 ΜΑΝΤΕΙΑ.

ΟΥ ΠΡΙΝ ΤΗΣΔΕ ΠΟΛΗΣ ΕΡΕΙΥΕΤΕ ΠΥΡΓΟΝ ΕΛΟΝΤΕΣ
 ΠΡΙΝ ΓΕ ΘΕΟΥ ΤΕΜΕΝΗ ΚΥΑΝΩΠΙΔΟΣ ΑΜΦΙΤΡΙΤΗΣ
 ΚΥΤΜΑ ΠΟΤΙΚΑΤΖΕΙ ΚΕΛΑΔΟΥΝ ΙΕΡΑΙΣΙΝ ΕΠ ΑΚΤΑΙΣ.

ΟΡΚΟΙ. ΑΡΑ. ταύτης τ' ἑστέ, καὶ τῶν ὅρκων, καὶ τ' Ἀμφικτυόνων, καὶ τ' Ἀμφικτυόνων,
 ἀναγεγραμμένων ἐπ' ἐνὶ νῦν, ④ Λοκροὶ ④ Ἀμφισθενεῖς, μᾶλλον
 ὅτι ④ παρονηκότες αὐτῶν, ἄνδρες πατριάρχαι, ἐπειγάζοντο τὸ
 πᾶν, καὶ τὸν λιμένα τὸν ἑστέ καὶ ἐπ' αὐτὸν πάλιν ἐτείχι-
 σαν, καὶ συνώκισαν, καὶ τέλη τὰς πατρίδας ἑστέλεγον, καὶ τῶν
 ἀφικνεσθῶν εἰς Δελφὸς Πυλαγόρων ἐνίοις χρήμασι διέφθειραν,
 ὧν εἷς ἦν Δημοσθένης. χειροτονηθεὶς γὰρ ὑφ' ὑμῶν Πυλαγόρας,

vt neque terra fructum ferat, neque mulie-
 res liberos pariant parentibus similis, sed
 monstra, ac ne pecudes quidem foetus na-
 turalis edant. item, vt et in bello, et iudi-
 cio, et foro vincantur, et internecione dele-
 antur, tum ipsi, tum aedes, tum genus eo-
 rum, neque vnquam, inquit, etiam rite sa-
 crificent Apollini, aut Dianae, aut Latonae,
 aut Mineruae Pronaeae, neque sacra eorum
 illi admittant. vt autem vera dicere me con-
 stet, recita oraculum Apollinis, audite ex-
 secrationem, recordamini iurisiurandi, quod
 maiores vestri cum Amphictyonibus ceteris
 iurarunt. ORACVLVM:

*Moenia non prius alta solo exaequabitis vrbis,
 Quam pia templa Dei seruens maris alluat
 vnda,
 Littoribusque sacris resonet Neptunia con-
 iunx.*

IVSIVRANDVM. EXSECratio. hac exse-
 cratione, hoc iureiurando atque oraculo
 dato, cum adhuc scripta exstent, Locri Am-
 phissenfes, ac potius magistratus eorum, viri
 iniquissimi, campum excoluerunt, et portum
 deuotum atque execrabilem instaurarunt,
 et aedificiis adornarunt, et quosdam e Pyla-
 goris Delphos proficiscentis pecunia corru-
 perunt: quorum vnus fuit Demosthenes.
 nam

λαμβάνει χιλίας δραχμὰς πρὸς τῷ Ἀμφισέων, ὑπὲρ δ' μη-
δεμίαν μνείαν ποιεῖ αὐτῶν ἐν τοῖς Ἀμφικλύοσι ποιήσας. διωμο-
λογήθη δ' αὐτῷ καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἀποσταλήσεως Ἀθήνας
δ' ἐνιαυτῷ ἑκάστῃ μῶς εἴκοσι τῶν ἐξαγίστων καὶ ἐπαράτων χρημα-
των, ἐφ' ᾧ τε βοηθήσειν τοῖς Ἀμφισεύσιν Ἀθήνησι καὶ πάντα πό-
πον. ὅθεν μᾶλλον ἢ πρῶτον συμβέβηκεν αὐτῷ, ὅτι ἂν πρῶτα
ψῆ) ἀνδρὸς ἰδιώτου, ἢ δυνάστη, ἢ πόλεως δημοκρατικῆς, τέτων
ἑκάστοις ἀνιάτοις κακοῖς περιβάλλειν. σέψασθε δὴ τὸν δαίμονα
καὶ πῖν τύχῃ, ὡς περιγέγροτο τῶν Ἀμφισέων ἀσεβείας. ἔπειτα γὰρ
Θεοφράστῃ ἀρχοντῷ, ἱερμνήμονι ὄντι Διογνήτῃ Ἀναγυρράσιον,
Πυλαγόρῃσι ὑμεῖς εἴλεσθε, Μειδίαν τε ἐκείνον τὸν Ἀναγυρράσιον,
ὃν ἐκλόμῃσιν ἂν πολλῶν ἕνεκα ζῶν, καὶ Θρασυκλέα τὸν Λέσβιον,
καὶ τέτον τῷ μὲν τέτων ἐμέ. σπένθη δὲ ἡμῖν δεξιῶς μὴ εἰς Δελ-
φὸς ἀφίχθαι, πρῶτον καὶ τὸν ἱερμνήμονα Διογνήτην πυρέτ-
τειν. τὸ δ' αὐτὸ τέτο συνεπεπλήκει καὶ πρὸς Μειδίαν. ④ δ' ἄλλοι
συνεκάθησαν Ἀμφικλύους. ἐξηγγέλλετο δ' ἡμῖν πρὸς τῶν βαλο-
μῶν εὐνοίαν ἐνδείκνυσθαι τῇ πόλει, ὅτι ④ Ἀμφισεῖς ὑποπεπλο-
κότες τότε, καὶ δεινῶς θρασυεύοντες τὰς Θηβαίους, εἰσέφερον δόγμα
καὶ τῆς ὑμετέρας πόλεως, πενήκοντα ταλάντοις ζημιῶσαι τὸν
δῆμον τῶν Ἀθωαίων, ὅτι τὰς χρυσὰς ἀσπίδας ἀνέθεμεν πρὸς

nam creatus a vobis Pylagoras, mille dra-
chmas ab Amphissensibus accepit, ut nullam
de iis apud Amphictyones mentionem fa-
ceret. promissae praeter sunt ei quotannis
minae viginti deuotae et execratae pecu-
niae, ut Amphissensibus Athenis omnimodo
opem ferret. unde ei accidit, magis etiam
quam prius, quem virum, siue priuatum,
siue potentem, siue rempublicam liberam
attigisset, ut eos omnis in mala extrema
coniceret. considerate genium etiam et for-
tunam, quae Amphissensium impietatem se-
cuta est. Theophrasto praetore, sacerdote
Diegneto Anaphlystio, vos Pylagoras dele-

gistis, Midiam illum Anagyrrasium (quem
multis de causis viuere vellem) et Thrasyc-
lem Lesbium, iisque me tertium adiun-
xistis. contigit autem, ut, cum primum Del-
phos venissemus, statim Diognetus sacerdos
febricitaret, idemque etiam Midiae accide-
ret. ceteri vero Amphictyones considerent.
nunciabatur autem nobis a quibusdam, qui
suam erga nostram urbem beneuolentiam
declarare studebant, Amphissensis tum ob-
noxios Thebanis, eorumque obseruantissimos,
proposuisse decretum contra vestram urbem,
de populo Atheniensi quinquaginta talentis
mulctando, quod aureos clypeos in nouo
templo

τὸν καινὸν νεὼν περὶ ἐξεργάσας, καὶ ἐπεγράψαμιν τὸ πρῶτον ἑπὶ
 γραμμα, ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΑΠΟ ΜΗΔΩΝ ΚΑΙ ΘΗΒΑΙΩΝ ΟΤΕ ΤΑΝΑΝΤΙΑ
 ΤΟΙΣ ΕΛΛΗΣΙΝ ΕΜΑΧΟΝΤΟ. πεμψάμεν δὲ ὁ ἱερομνήμων ἡξίε
 με εἰσελθεῖν εἰς τὸ συνέδριον, καὶ εἰπεῖν πρὸς τοὺς Ἀμφικλύοντας
 ὑπὲρ τῆς πόλεως, καὶ αὐτὸν ἔτω πρῶτον ἡμῶν. δεχομένη δέ μου
 λέγειν, καὶ πρῶτον πῶς εἰσεληλυθὸς εἰς τὸ συνέδριον, τῶν
 ἄλλων Πυλαγόρων μεθεστηκότων, ἀναβοήσας τις τῶν Ἀμφιοσέων,
 ἄνθρωπος ἀσελγέστατος, καὶ, ὡς ἐμοὶ ἐφαίνετο, ἐδεμιάς παιδείας
 μετεσχηκώς, ἴσως δὲ καὶ δαιμονίᾳ πινὸς ἐξαμαρτάνειν αὐτὸν πρῶ-
 γονίᾳ, δεχόμεν δέ γε, ἔφη, ὦ ἄνδρες Ἕλληες, εἰ ἴσω φρονεῖτε,
 εἰ δὲ ἂν ὀνομάζω τὸ νομα εἴ τις τῶν Ἀθηναίων ἐν ταῖς ταῖς
 ἡμέραις, ἀλλ' ὡς ἐναγείς ἐξήγετε ἐκ τῆς ἱερᾶς. ἅμα δὲ ἐμέμνητο
 τῶν Φωκέων συμμαχίας, ἣν ὁ Κρόβυλος ἐκείνην ἔγραψε, καὶ
 ἄλλα πολλὰ καὶ δυσχερῆ καὶ τῆς πόλεως διεξήει, λέγων ἅ ἐγὼ
 ἔτε τότε ἐκαρτέρειν ἀκῶν, οὔτε νῦν ἡδέως μέμνημαι αὐτῶν.
 ἀκῶν δέ, ἔτω παρωξυνώμεν, ὡς ἐδεσώποτ' ἐν τῷ ἐμαυτοῦ
 βίῳ. καὶ τὰς μὲν ἄλλας λόγους ὑπερεβήσομαι, ἐπὶ δὲ εἰς μοι
 ἑπὶ τῷ γνώμῳ, μνησθῆναι τῆς τῶν Ἀμφιοσέων ἐπὶ τῷ γνῶ
 τὴν ἱερὰν ἀσεβείας, καὶ αὐτόθεν ἐσηκῶς ἐδείκνυσεν τοῖς Ἀμφικλύουσιν
 ὑπόκειται γὰρ τὸ Κιρραῖον πεδίον τῷ ἱερῷ, καὶ ἐστὶν εὐσιμώπλιον

templo suspendissemus, priusquam id absolu-
 tum fuisset, addita inscriptione quam addi par-
 erat: ATHENIENSES A MEDIS ET THE-
 BANIS CVM CONTRA GRAECOS PVGNAS-
 SENT. sacerdos autem ad me misit, ac petiit,
 vt concilium ingressus, aliquid dicerem pro
 republica apud Amphictyones, cum ultro id
 in animo haberem. cum autem verba facere
 coepissem, atque alacrius in concilium in-
 gressus essem, ceteris Pylagoris absentibus,
 quidam Amphissensium, homo importunif-
 simus, et, vt mihi videbatur, nullis discipli-
 nis eruditus, ac fortassis etiam diuinitus ad
 delinquendum impulsus, principio, inquit, si
 Vol. II.

faperetis, Graeci, nomen Atheniensium his
 diebus ne nominaretur quidem, sed eos tan-
 quam piaculo obstrictos, e fano educeretis.
 simul etiam mentionem faciebat societatis
 Phocensium, quam Crobylus ille decreuisset,
 atque alia multa et odiosa contra nostram
 rempublicam commemorabat, quae ego ne-
 que tum ferre poteram, neque nunc libenter
 recordor. sed cum audissem, ita commotus
 fui, vt nunquam alias per omnem vitam
 meam. ac cetera quae dixi praeteribo, in
 mentem autem mihi venit, vt mentionem
 facerem impietatis Amphissensium contra
 sacram terram, eoque in loco stans, eam vt
 3 F ostend-

ὁρᾶτε, ἐφ' ἧς ἐγὼ, ὦ ἄνδρες Ἀμφικτύονες, ἔχειργασμῶν τῆτο τὸ
 πεδίον ὑπὸ τῷ Ἀμφιασέων, καὶ κεραμεῖα ἐνωκοδομημῶνα καὶ
 ἐπαύλια. ὁρᾶτε τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸν ἑξάγισον ἔπαρτον λι-
 μῶνα τελαχισμῶν. ἴτε τέτους αὐτοῖ, καὶ ἔδεν ἐτέρων δεῖδε μαρ-
 τύρων, τέλη πεπραχότας, καὶ χεῖματα λαμβδώνιας ἐν ἑῷ ἱεροῦ
 λιμῶν. ἅμα δὲ ἀναγινώσκων ἐκέλευον αὐτοῖς τὴν μωτεύαν ἑ
 θεῷ, τὸν ὅρκον τῷ περγόνων, τὴν δῆρ' αὖ τὴν χρομῶν, ἔ διω-
 ριζόμην, ὅπ' ἐγὼ μὲν ὑπὲρ ἑ δήμα τῷ Ἀθιναίων, καὶ ἑ σώμα-
 τῷ, καὶ τῶν τέκνων, καὶ οἰκίας ἑ ἐμαυτῷ, βοηθῶ καὶ τὸν ὅρκον καὶ τῷ
 θεῷ, καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ, ἔ χεῖρ, ἔ ποδῖ, ἔ φωνῇ, καὶ πᾶσιν, οἷς δύ-
 ναμαι, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν τὰ πρὸς εἶν θεῷς ἀφοσιώ-
 ῃς ἑ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῷ ἥδη βεβλῦσαδε, ἐνῆρκ' μὲν τὰ κανᾶ,
 παρέστηκε ἑ τίς βωμοῖς τὰ θυμάτα, μέλλει δὲ αἰτεῖν τὰς θεῷς
 τὰγαθὰ καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ. σκοπεῖτε δὴ ποῖα φωνῇ, ποῖα ψυχῇ,
 ποῖοις ὅμμασι, πῖνα τόλμαν κλησάμενοι, τὰς ἱκεσίας ποιήσαδε,
 τέτους παρήγες ἀπμωρήτοις, τὰς ἐναγῆς καὶ ταῖς δῆρ' ἐνόχοις.
 καὶ γὰρ δι' αἰνιγμάτων, ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπ' ἐν τῇ δῆρ' ἀλά τε
 τῶν ἀσεβησδύτων, ἃ χεῖ παθεῖν αὐτὰς, καὶ καὶ τῶν ἑπιτεψάνων,
 ἔ τελευταῖον ἐν τῇ δῆρ' γέγραπται, μήθ' ὅσιος θύσαιεν οἱ μὴ
 πμωρῶντες, φησι, τῷ Ἀπόλλωνι, μήτε τῇ Ἀρτέμιδι, μήτε τῇ

ostenderem Amphictyonibus (nam Cirrhae-
 vs campus fano adiacet atque inde facile
 conspici potest) videtis, inquam, campum
 hunc, Amphictyones, excultum esse ab Am-
 phissensibus, in eoque casae et diuersoria
 exstructa. ipsi vestris oculis videtis portum
 deuotum et execrabilem munitum. ipsi sci-
 tis, istos, neque vobis aliis testibus est opus,
 vectigalia exegisse, et pecuniam accepisse de
 sacro portu. simul eis recitari iubebam ora-
 culum Apollinis, iusiurandum maiorum, ex-
 secrationem factam, atque affirmabam me
 pro populo Atheniensi, et corpore, liberis
 ac familia mea, opem ferre, vt iusiurandum
 iuberet, deo, sacraeque terrae, et manu, et

pede, et voce, quibuscunque rebus possem,
 ac nostram urbem piaculo erga deos libe-
 rare: vos autem, dicebam, iam vestris ipsi
 rebus consulite, iam quidem canistra sunt
 initiata, victimae aris astant, felicitatem a
 diis optaturi estis publice et priuatim. cogi-
 tate igitur qua voce, quo animo, quibus
 oculis, qua audacia supplicationes facturi,
 si nefarios istos, et diris constrictos im-
 pune dimiseritis. neque enim per ambages,
 sed euidenter scriptum est in execratione,
 tum sacrilegi quo supplicio sint afficiendi,
 tum ii qui conuiueant, ac postrema exe-
 crationis clausula est: qui non opem tu-
 lerint, eos nec Apollini, nec Dianae, nec
 La-

Λητοῖ, μηδὲ Ἀθηνᾶ Προνοίᾳ, μηδὲ δέξαντο αὐτῶν τὰ ἱερά.
τοιαῦτα καὶ πρὸς τέτοις ἑτέροις πολλὰ διεξιθόντος ἐμῶ, ἐπειδὴ
ποτε ἀπὸ πλάγην, καὶ μετέστην ἐκ τοῦ συνεδρίου, κραυγὴ πολλή
καὶ θόρυβος ἦν τῶν Ἀμφικλυόνων, καὶ λόγος ἦν ὅτι ἐπὶ τοῖς τῶν
ἀσπίδων ἅς ἡμεῖς ἀνέθεμεν, ἀλλ' ἤδη τοῖς τῶν Ἀμφιασέων
πρωσίας. ἤδη ὃ πόρρω τὴν ἡμέραν ἔσσης, προσελθὼν ὁ κήρυξ ἀνείπε,
Δελφῶν ὅσοι ἐπὶ διετὲς ἤσῃσι, καὶ δάλοισι καὶ ἐλευθέροις, ἦκεν ἅμα
τῇ ἡμέρᾳ, ἔχοντας ἅμα καὶ δικέλλας, πρὸς τὸ Θυτῆον ἐκεῖ κα-
λέμενον. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς κήρυξ ἀνηγόρευε, τὰς ἱερῶν ἡμερών
καὶ Πυλαγόρεσις ἦκεν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον βοηθήσοντας τῷ θεῷ, καὶ
τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ· ἢ τις δὲ ἂν μὴ παρῇ πόλις, ἐξέειπεν τὰ ἱερά, καὶ
ἐναγὴς ἔσται, καὶ τῇ δὲ ἔνοχος. τῇ ὃ ὑπεραία ἡκαμῃ ἔωθεν εἰς
τὸν προσημαμένον τόπον, καὶ κατέβηκεν εἰς τὸ Κιρραῖον πεδίον, καὶ
τὸν λιμνῆα καλασκάψαντες, καὶ τὰς οἰκίας ἐμπρήσαντες ἀνεχω-
ρεῖμεν. ταῦτα ὃ ἡμῖν παραπρόντων, ὁ Λοκρὶ ὁ Ἀμφιασέας
ἐξήκοντα στάδια ἄπωθεν οἰκῶντες Δελφῶν, ἦκον πρὸς ἡμᾶς μετ'
ὅπλων πεδυνημεῖ, καὶ εἰ μὴ δρόμῳ μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελ-
φους, ἐκινδυνώσαμεν ἀπολέεσθαι. τῇ ὃ ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ Κότυφος,
ὁ τὰς γνώμας ἐπιψηφίζων, ἐκκλησίαν ἐποίει τῶν Ἀμφικλυόνων
ἐκκλησίαν γὰρ ὀνομάζουσιν, ὅταν μὴ μόνον τὰς Πυλαγόρεσις καὶ

Latonae, nec Mineruae Pronoeae rite sa-
crificaturos, neque eos sacra illorum ac-
cepturos. cum haec et multa praeterea hu-
ius generis commemorassem, ac tandem
fine facto, e concilio secessissem, magnus
clamor et tumultus ortus est inter Amphi-
ctyones, et iam verba fiebant, non de clypeis
quos nos dedicassemus, sed de Amphissen-
sium supplicio. cum autem magna diei pars
elapsa esset, accessit praeco, atque edixit hoc
modo: Delphi, qui decimum sextum aetatis
annum expleuerunt, tam serui quam inge-
nui, statim ubi diluxerit, cum falcibus et
ligonibus ad Thyteum (is locus ibi quidam
est) adsint. idem porro praeco edicebat, vt

sacerdotes et Pylagorae in eundem locum
conuenirent, opem laturi deo et sacrae ter-
rae; quae autem vrbs non adesset, eam ar-
cendam esse fano, et pollutam ac diris ob-
noxiam fore. postridie vt in locum supra
dictum venimus, et in Cirrhaeum campum
descendimus, tum portu euerfo tum casis
incensis recessimus. quae cum nos agere-
mus, Locri Amphissenses, qui sexaginta
stadiorum intervallo a Delphis habitant, ad
nos armati omnes venerunt, et nisi cursu
vix Delphos effugissemus, periculum fuit
ne periremus. sequenti die Cottypus, qui
sententias rogabat, concionem indicit Am-
phictyonum; concionem enim nominant,
cum

τὰς ἱερμνήμονας συγκαλέσωσιν, ἀλλὰ καὶ τὰς σωθύνοντας καὶ χρω-
 μύροις πρὸ θεῶ. ἐνταῦθα ἤδη πολλαὶ μὲν τῶν Ἀμφισέων ἐγίνοντο
 κατηγορίαι, πολλοὺς δὲ ἔπαινον ἦν καὶ τὸ ὑμετέρας πόλεως. τέλος
 ὃ πρῶτος τῶ λόγῳ ψηφίζον) ἤκειν τὰς ἱερμνήμονας πρὸ τῆς
 ἐπιθέσεως Πυλαίας ἐν ῥητῇ χρένω εἰς Πύλας, ἐχούσας δόγμα κα-
 θόπι δίκας δώσασιν (4) Ἀμφισεῖς ὑπὲρ ὧν εἰς τὸν θεόν, καὶ τῶ
 γλῶ τῶ ἱερῶν, καὶ τὰς Ἀμφικτύονας ἐξήμαρτον. ὅτι ὃ ἀληθῆ
 λέγω, ἀναγνώσε) ὑμῖν ὁ γραμματεὺς τὸ ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ.
 τῶ δόγμα) οὕτως τὰς ἀποδοθέν) ὑφ' ἡμῶν ἐν τῇ βουλῇ, καὶ
 πάλιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῷ δήμῳ, καὶ τὰς πράξεις ἡμῶν ἀποδεξα-
 μένους τῶ δήμῳ, καὶ τὴν πόλεως πάσης παραιρουμένης δυσεβείᾳ, ὅ
 Δημοσθένους ὑπὲρ τῶ μεσεγυήμα) τῶ ἐξ Ἀμφισέων ἀνιλέ-
 γον), καὶ ἐμοὺ φανερώς ἐναντίον ὑμῶν ἐξελέγχον), ἐπειδὴ
 ἐκ τῶ φανερῶ τῶ πόλιν ἄνθρωπος οὐκ ἠδυνάτο σφῆλαι, εἰσελ-
 θὼν εἰς τὸ βουλευτήριον, καὶ μετασησάμενος τὰς ιδιώτας, ἐκφέρει)
 πρεσβύτατα εἰς τῶ ἐκκλησίαν, πρεσβεύων τὴν τῶ γράψαν-
 τος ἀπειρίαν. τὸ δὲ αὐτὸ τῶτο καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διεπραξάτο
 ἐπιψηφισθῆναι, καὶ γράψαι τῶ δήμῳ τὸ ψήφισμα, ἥδη ἐπαναστά-
 σης τὴν ἐκκλησίαν, ἀπεληλυθότος ἐμῶ. ὅ γὰρ ἂν ποιεῖ ἐπέτευσεν καὶ
 τῶν πολλῶν ὃ ἀφαιμένων. ὅ τὸ κεφάλαιόν ἐστι τὸν ὃ ἱερμνήμο-

cum non tantum Pylagoras et sacerdotes
 conuocant, sed eos etiam qui vna sacrificant,
 et oracula petunt. hic et Amphissenses mul-
 tum accusantur, et nostra vrbs magnis lau-
 dibus effertur. in fine totius orationis de-
 cernunt, vt venirent sacerdotes ante in-
 stantem conuentum certo quodam tempore
 ad Pylas, et decretum afferrent, ex quo poe-
 nas daturi essent Amphissenses delictorum
 suorum erga deum, erga sacram terram et
 Amphictyones. vt autem vera me loqui con-
 stet, recitabit vobis scriba decretum illud.
 DECRETVM. hoc igitur decretum, cum nos
 senatui, atque iterum in concione populo
 tradidissimus, et populus acta nostra ap-

probasset, totaque ciuitas tuendae religioni
 studeret, Demosthenes autem, quamuis ob
 Amphissensem illam pactionem aduersaretur,
 a me tamen aperte coargueretur, homo
 quod palam labefactare rempublicam non
 poterat, curiam ingressus, hominibus pri-
 vatis remotis, senatusconsultum in concio-
 nem attulit, eius qui id scripserat imperitia
 abusus, ac perfecit, vt idipsum etiam in
 concione comprobaretur, et plebiscitum fie-
 ret, quamuis et concio iam surrexisset, et
 ego discessissem (nunquam enim passus essem)
 populusque dimissus esset. cuius, vt plera-
 que omittam, hoc caput est: sacerdos, in-
 quit, Atheniensium et Pylagorae, qui quo-
 vis

νά, φησι, τῶν Αθιναίων, καὶ τὰς Πυλαγόρους τὰς εἰσαεὶ πυλαγο-
ρημῶτας πορεύεσθαι εἰς Πύλας καὶ εἰς Δελφὸς ἐν τοῖς τεταγμένοις
χρόνοις ὑπὸ τῶν προγόνων. διπρεπὲς γε τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ τῷ
ἔργῳ αἰσχρῶς. κωλύει γὰρ εἰς τὸν σύλλογον τὸν ἐν Πύλαις ἀπαν-
τῶν, ὅς ἐξ ἀνάγκης πρὸς τῷ καθήκοντι ἐμελλε χρόνος γίνεσθαι.
καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ ψηφίσματι πολὺ καὶ σαφέστερον καὶ πικρό-
τερον σύγγραμμα γράφει. τὸν ἱερμηνήμονα, φησι, τῶν Αθιναίων
καὶ τὰς Πυλαγόρους τὰς αἰὲς πυλαγορεύοντας, μὴ μετέχεν τοῖς ἐκεί
συλλεγομένοις, μὴ λόγων, μήτε ἔργων, μήτε δογμάτων, μήτε
πράξεως μηδεμιᾶς. τὸ δὲ μὴ μετέχεν τί ἐστὶ; πότερα τὰληθές
εἶπω, ἢ τὸ ἡδιστον ἀκούσαι; τὸ ἀληθές ἐστίν. τὸ γὰρ αἰὲς πρὸς ἡδονὴν
λεγόμενον ἔτρωσιν τὴν πόλιν διαλέθεικεν. οὐκ ἔα μεμνηθεὶς τῶν ὄρκων
εἰς ὑμῶν (4) πρόγονοι ὤμοσαν, εἰδὲ τὸ δῶρας, εἰδὲ τὸ τῷ θεῷ μαν-
τείας. ἡμεῖς μὲν οὖν, ὦ Αθιναῖοι, καλεμείναμεν διὰ τῆτο τὸ ψή-
φισμα, (4) δὲ ἄλλοι Ἀμφικλύονες σπευδέμενοι εἰς Πύλας, πλὴν
μίας πόλεως, ἧς ἐγὼ εἴ τι ἂν τῆνομα εἶποιμι, μήτ' αἰ συμφοραὶ
πρὸς ἀπλήσιοι γήρουντο αὐτοῖς μηδὲν τῶν Ἑλλήνων. καὶ σπευδόντες,
ἐψηφίσαντο ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τὰς Ἀμφισσέας, καὶ στρατηγὸν εἰ-
λοντο Κόπυφον τὸν Φαρσάλιον, τὸν τότε τὰς γνώμας ἐπιψηφί-
ζοντα, οὐκ ἐπιδημῆντος ἐν Μακεδονίᾳ Φιλίππου, ἀλλ' ἔτι ἐν

vis tempore ad Pylas conueniunt, profici-
scantur ad Pylas et Delphos, tempore a ma-
ioribus nostris constituto. idque verbo de-
center, re ipsa turpiter. prohibet enim, quo
minus conuentui ad Pylas interfint, qui ne-
cessario ante iustum tempus futurus erat.
in eodem decreto rursus clausulam ponit
multo dilucidiores, et acerbiores. sacer-
dos, inquit, Atheniensium, et Pylagorae,
qui quouis tempore ad Pylas conueniunt,
communicent cum iis qui eo conueniunt,
nec dicta, nec facta, nec decreta, nec vl-
lam actionem. quid autem est non commu-
nicare? verumne dicam, an id quod est
auditu iucundissimum? verum dicam. nam

quae subinde ad gratiam dicuntur, ea rem-
publicam huc redegerunt. non finit vos me-
minisse iurisiurandi, quod maiores vestri iu-
rarunt, nec execrationis, nec oraculi A-
pollinis. nos igitur, Athenienses, ob hoc
decretum hic mansimus, ceteri autem
Amphictyones ad Pylas conuenerunt, prae-
ter vnam urbem, cuius ego neque nomen
proferam, et absit, vt vlli Graecorum in
similis calamitates incidant. iique congressi
decreuerunt expeditionem contra Amphif-
sensis, ac ducem crearunt Cottyphum Phar-
salium, qui tum sententias rogarat: cum
Philippus in Macedonia non esset, ac ne
in Graecia quidem, sed apud Scythas tam
longe

τῇ Ἑλλάδι παρθένος, ἀλλ' ἐν Σκύθαις, ἔτω μακρὰν ἀπόνητος, ὃν αὐτίκα μάλισα τολμήσῃ λέγειν Δημοσθένους, ὡς ἐγὼ ἐπὶ τοὺς Ἑλλήνας ἐπήγαγον. Ἐπαρελθόντες τῇ πρώτῃ στρατιά, καὶ μάλα μετρίως ἐχρήσαντο τοῖς Ἀμφισδύσιν. ἀντὶ γὰρ τῶν μεγίστων ἀδικημάτων, χρήμασιν αὐτοὺς ἐξημίωσαν, Ἐ ταῦτα ἐν ῥητῷ χρόνῳ παρῆγον τῷ θεῷ κατὰθεῖναι· καὶ τὰς μὲν ἐναγέας καὶ τῶν πεπραγμένων αἰτίους μελετήσαντο, τὰς δὲ δὲ δυνάμειαν φυγόντας κατήγαγον. ἐπειδὴ δὲ εἰς τὰ χρήματα ἐξέπνον τῷ θεῷ, τὰς τ' ἐναγέας κατήγαγον, καὶ τὰς δυνάμεις κατελθόντας διὰ τῶν Ἀμφικλυόνων ἐξέβαλλον, ἔσως ἤδη τὴν δευτέραν ἐπὶ τὰς Ἀμφισθεῖς στρατείαν ἐποίησαντο, πολλῷ χρόνῳ ὕστερον ἐπανελθόντες Φιλίππου ἐκ τ' ἐπὶ τὰς Σκύθας στρατείας, τῶν μὲν θεῶν τὴν ἡγεμονίαν τ' ὀυσεβείας ἡμῖν παρὰδεδωκότων, τ' ὃν Δημοσθένους δωροδοκίας ἐμποδὼν γεγενημένης. ἀλλ' ἐπαρῶλεγον, οὐ παρῶσμαινον ἡμῖν ④ θεοὶ φυλάτταται, μονονοῦκ ἀνθρώπων φωνὰς παρῶσμαινομενοι; εἰδεμίαν τοι πάπολε ἔγωγε μᾶλλον πόλιν ἐώρακα ὑπὸ μὲν τῶν θεῶν σωζομένην, ὑπὸ δὲ τῶν ῥητόρων ἐνίων ἀπολλυμένην. εἴχ' ἱκανὸν ἦν τὸ τοῖς μυσηείοις φανέν σημεῖον φυλάτταται, ἢ τῶν μυσῶν τελευτή; ἐπεὶ τῶν Ἀμυνιάδης μὲν παρῶλεγον, οὐλαβεῖται, καὶ πέμπειν εἰς Δελφοὺς ἐπερησομένους τὸν θεόν, ὃ, πὶ χρεῖ

longe abesset, quem Demosthenes statim dicere audebit a me contra Graecos esse adductum. ac prima expeditione suscepta, valde leniter tractarunt Amphissensis, nam pro magnis iniuriis mulctam eis pecuniarum indixerunt, et certum praefinierunt tempus, intra quod Apollini ea numeranda esset; ac pollutos quidem, et rerum actarum auctores pepulerunt, eos autem qui ob reverentiam numinis exfulabant, reuocarunt. cum autem nec pecuniam deo penderent, et pollutos restituerent, et homines religiosos ab Amphictyonibus reuocatos eiicerent, sic demum secundam contra eos expeditio-

nem susceperunt, cum et longo tempore post Philippus ab expeditione Scythica reverteretur, et dii immortales principatum defendendae religionis nobis obtulissent, nisi corruptela Demosthenis obstitisset, non praedicebant, non significabant nobis dii ut caueremus, tantum non humanis vocibus editis? equidem nullam unquam urbem vidi, quae magis et a diis immortalibus conservaretur, et a quibusdam oratoribus perderetur. non satis monere potuit portentum illud, quod initiis Cereris exstitit, ut caueremus, cum initiati interierunt? non ea de causa cauendum esse monuit Amyniades, et Delphos

πράττειν· Δημοσθένης ὃ ἀντέλεγε, Φιλιππίζειν τὴν Πυθίαν φά-
σκων, ἀπαίδευτο ὦν, ἔδωκεν αὐτῷ καὶ ἐμπλάμνῳ τῆς διδο-
μένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας; καὶ τὸ τελευταῖον αὐτῶν καὶ ἀκαλ-
λιεργήτων τῶν ἱερῶν ἐξέπεμψε τὰς στρατιώτας ἐπὶ τὸν περὶ δὴλον
κίνδυνον· καί τι γε πρῶτον ἀπετόλμησε λέγειν, ὅτι πρῶτον τὸ
Φίλιππον ὅτι ἦλθεν ἡμῶν ἐπὶ τὴν χώραν, ὅτι ὅτι ἦν αὐτῷ κα-
λὰ τὰ ἱερά; τίς οὖν οὐκ ἐζημίᾳ ἀξιοῖται εἰ τυχεῖν, ὡς τὸ Ἑλλάδῳ
ἀλίστηρε; εἰ γὰρ ὁ μὲν κρατὶς ὅτι ἦλθεν εἰς τὴν τῶν κρατεμύων
χώραν, ὅτι ὅτι ἦν αὐτῷ καλὰ τὰ ἱερά, σὺ δὲ ἐδὲν περὶ δὴλως τῶν
μελλόντων ἔσεας, πρὶν καλλιερῆσαι, ὅτι στρατιώτας ἐξέπεμψας,
πότερον σεφθουδαί σε δὲ ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως ἀτυχίαις, ἢ
ὑπερβείβεις; τιγάρ τοι τί τῶν ἀνελπίστων ἔδωκεν ἀπσοδοκίῃ ἐφ'
ἡμῶν καὶ γέγονεν; καὶ γὰρ βίον γε ἡμεῖς ἀνθρώπινον βεβιώκαμεν, ἀλλ'
εἰς περὶ δὴλολογίαν τοῖς ἐσομένοις μετ' ἡμᾶς ἐφυμῖν. ἔχῃ ὁ μὲν
τῶν Περσῶν βασιλεὺς, ὁ τὸν Αἰθῶ διορύξας, ὁ τὸν Ἑλλάσσοντον
ζεύξας, ὁ γὰρ καὶ ὕδωρ τὰς Ἑλλήνας αἰτῶν, ὁ τῶν ἐν ταῖς
ἡπείροις γράφειν, ὅτι δεσπότης ἐστὶν ἀπάντων ἀνθρώπων ἀφ'
ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομήρας, καὶ ἐπειτὰ τὸ κύριον ἐτέρων εἶναι
διαγωνίζεσθαι, ἀλλ' ἤδη περὶ τὸ σώματι σωτηρίας; ἔδωκεν αὐ-
τὰς ὁρῶμεν τὴν τε δόξης ταύτης, καὶ τὴν ἐπὶ τὸν Πέρσιν ἡγεμονίας

Delphos mittendos aliquos, qui oraculum
sciscitarentur: sed Demosthenes refragaba-
tur, quod Pythiam Philippo studere diceret
homo ineruditus, et fruens ac repletus ea li-
centia, quae a vobis ei datur? nonne is nu-
per sacris ominosis et infaustis milites able-
gavit ad manifestum discrimen: quamvis
dudum dicere ausus, ea de causa Philippum
in nostram regionem non venisse, quod vi-
ctimae prosperae non fuissent? quo igitur
dignus es supplicio, o Graeciae pestis? nam
si victor propterea in eorum quos vicerat
regionem non venit, quod sacra infausta
essent, cur tu, qui nescires quid futurum

esset, antequam litatum esset, milites able-
gasti? vtrum igitur corona dignus es ob
publicas calamitates, an exilio? nam quid
insperati, quid inexpectati nostra aetate non
accidit? non enim vitam nos humanam de-
gimus, sed in id nati sumus, ut posteri de
nobis portenta narrent. non Persarum rex,
qui Athon perfodit, qui Hellepontum iun-
xit, qui terram et aquam a Graecis postu-
lavit, qui literis suis gloriari non dubitavit,
se omnium hominum ab ortu solis usque ad
occasum esse dominum, nunc non de do-
minatu in alios, sed iam de sui corporis fa-
lute certat? non eosdem videmus et glo-
riam

ἡξιωμένοις, οἳ καὶ τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν ἡλωθέωσαν; Θῆβαι δὲ, πόλις ἀσυγείτων, μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ μέσης τ' Ἑλλάδος ἀνῆ-
 πασαι, εἰ καὶ μὴ δικαίως περὶ τῶν ὅλων ἐστὶ ὀρθῶς βεβλησάμενοι,
 ἀλλὰ τὴν γε θεοβλάβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην οὐκ ἀνθρωπίνως
 ἀλλὰ δαιμονίως κησαύμοι; Λακεδαιμόνιοι δ' ὅτι (4) ταλαίπωροι
 περσάφάμοι μόνον τῶν τῶν πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς περὶ
 τὴν δ' ἱερὴν καταληψιν, (4) τῶν Ἑλλήνων ποτὶ ἀξιουῦτες ἡγε-
 μόνες εἶναι, νῦν ὀμηροσύνητες, καὶ τ' συμφορᾶς ἐπίδειξιν ποιησό-
 μοι μέλλουσιν ὡς Ἀλέξανδρον ἀναπέμπεας, τῷτο πεισόμενοι
 καὶ αὐτοὶ, καὶ ἡ πατρις, ὅ, π' ἂν ἐκείνῳ δόξῃ, καὶ ἐν τῇ δ' κρατύνῃ
 καὶ περσδικημένε μετεσιότητι κερδήσονται; ἡ δ' ἡμετέρα πόλις, ἡ
 κοινὴ καταφυγὴ τῶν Ἑλλήνων, πρὸς ἣν ἀφικνουῦτο πρῶτερν ἐκ
 τ' Ἑλλάδος αἱ πρεσβεῖαι καὶ πόλεις, ἕκαστοι παρ' ὑμῶν τὴν σω-
 πείαν δῖονόμοι, νῦν οὐκ ἐπὶ περὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας
 ἀγωνίζεται, ἀλλ' ἤδη περὶ τῆς πατρίδος ἐδάφοις; καὶ ταῦθ'
 ἡμῖν συμβέβηκεν ἐξ ὅτου Δημοσθένος πρὸς τὴν πολιτείαν εἰσελη-
 λυθεν. εὖ γὰρ περὶ τῶν τριῶν Ησίοδος ὁ ποιητὴς λυποφάνεται.
 λέγει γὰρ πα, παιδύων τὰ πλήθη, καὶ συμβελεύων ταῖς πό-
 λεσι τὰς πονηρὰς τῶν δημαγωγῶν μὴ πρὸςδέχεσθαι. λέξω δὲ
 καὶ γὰρ τὰ ἔπη. διὰ τῷτο γὰρ οἶμαι ἡμᾶς παῖδας ὄντας, τὰς τῶν
 ποιητῶν γνώμας ἐμμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρώμεθα.

rham hanc, et principatum aduersus Perfas consecutos, qui Delphicum etiam templum liberarunt? Thebae, vrbs finitima, vno die ex media Graecia est abrepta, qui tametsi neque iuste neque recte de summa rerum deliberarint, tamen] vaecordia illa et dementia non humanitus, sed diuinitus eos invasisse videri potest? nonne miseri Lacedaemonii, quod initio haec negocia circa templi occupationem tantum attigerunt, cum olim sibi principatum in Graecos vendicarent, nunc ad Alexandrum mittentur obfides, calamitatem suam ostentaturi, idque perpeffuri et ipsi, et eorum patria, quod illi visum fuerit? iudicium certe quidem de eis

fiet arbitrio et victoris et iniuria laceffiti. nonne nostra vrbs, commune Graecorum confugium, ad quam olim ex Graecia legationes ventitabant oppidatim, quique salutem a nobis expetituri, nunc non de principatu Graecorum pugnat, sed iam de patrio solo? et haec nobis acciderunt, ex quo Demosthenes ad rempublicam accessit. recte enim Hesiodus de talibus pronunciat. quodam enim loco ait, vt erudiat populum, et vrbibus suadeat, ne improbos magistratus admittant. sed et ipse versus eos recitabo. nam ea de causa, vt arbitror, pueri sententias poetarum ediscimus, vt eis virili aetate utamur.

Saepe

Πολλάκι ἢ ξύμπασα πόλεις κακῶ ἀνδρὲς ἀπύρρα,
 Ὃς κεν ἀλιτρεῖται ἢ ἀτάσθαλα μηχανάα).

Τοῖσιν δὲ ἔρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
 Λοιμὸν ὁμῶς ἢ λιμὸν. Διποφθινύθισι ἢ λαοὶ,

Ἡ τῶν γε στρατὸν εὖρεω ἀπώλεσεν, ἢ ὅγε τεῖχος,

Ἡ νέας ἐν πόλιν Κρονίδης διποτίννυ) αὐτῶν.

εἰάν ἢ φειελόνης τῷ ποιητῇ τὸ μέτρον, τὰς γνώμας ἐξετάζητε,
 οἶμαι ὑμῖν δοξεῖν ἔ ποιήματα Ησιόδου εἶναι, ἀλλὰ χρησμόν εἰς
 τὴν Δημοδόνοις πολιτείαν. ἢ γὰρ ναυλικὴ ἢ πεζὴ στρατεία, καὶ
 πόλεις ἄρδην εἰσὶν ἀνηρπασμένη ἐκ τῆς πόλεως. Ἀλλ',
 οἶμαι, ἔτε Φρυνώνδας, ἔτε Εὐρύβατος, ἔτ' ἄλλος ἐδὲς πώποτε
 τῶν πάλαι πονηρῶν τιστ' μάγος ἐ γόης ἐγγύετο, ὃς, ὦ γῆ,
 καὶ θεοί, ἐ δαίμονες, καὶ ἄνθρωποι, ὅσοι βέλεσθε ἀκύνειν τὰ ληθῆ,
 τολμᾷ λέγειν, βλέπων εἰς τὰ πρόσωπα τὰ ὑμέτερα, ὡς ἄρα
 Θηβαῖοι πῇν συμμαχίαν ὑμῖν ἐποιήσαντο, οὐ διὰ τὸν καιρὸν, οὐ
 διὰ τὸν φόβον τὸν περὶ αὐτὰς, ἐδὲ διὰ πῇν ὑμετέραν δόξαν,
 ἀλλὰ διὰ τὰς Δημοδόνοις δημοτελείας. καὶ τοὶ πολλὰς μὲν τῶν
 τε πρῶτερων πρεσβείας ἐπρέσβυσαν εἰς Θήβας ὅ μάλιστα οἰ-
 κείως ἐκείνοις διακείμενοι. πρῶτος μὲν, ὅστις στρατηγὸς Θρασύ-
 βελος ὁ Κολλυτεὺς, ἀνὴρ ἐν Θήβαις πεισθεὶς ὡς ἐδὲς ἑτέρους
 πάλιν Θράσων ὁ Εὐρυβίου, πρῶτος ὢν Θηβαίοις Λεωδάμας

*Saepe viri gens tota luit scelus unius atrox,
 Qui praecipit agitur male sani pectoris aestu.
 Iuppiter hos contra summa demittit Olympo
 Omne mali genus exitii, pestemque famemque.
 Vel pereunt vastis per Martia praelia campis,
 Vel mare naufragio subeunt, vel moenia
 sternunt*

Hostiles acies. sic exigit ultio poenas.

quod si dempto poetae versu, sententias ipsas
 consideretis, visum iri vobis arbitror, non
 Hesiodi poema, sed oraculum de Demo-
 sthenica administratione. nam et nauales
 et pedestres copiae, et vrbes funditus abre-
 ptae sunt, per istius administrationem. Sed

VOL. II.

neque Phrynondas scilicet, nec Eurybatus,
 nec alius quisquam veterum improborum,
 talis magus et praestigiator fuit, qui (o tel-
 lus, et dii, et genii, et homines qui audire
 vera cupitis) dicere audet, vestros vultus
 intuens, Thebanos inisse vobiscum socie-
 tatem, non propter tempus, non propter vr-
 gentem eos terrorem, non propter vestram
 auctoritatem, sed propter Demosthenis con-
 ciones. enimvero ante eum multi saepe The-
 bas legati sunt profecti, quibus summa cum
 illis necessitudo intercessit. primum, impe-
 rator iste Thrasylbulus Colyttenfis, vir cuius
 Thebanis fides habebatur, ut cuiquam alte-

3 G

ri:

ὁ Αχαρνὸς, ἐχῆθον Δημοσθένους λέγειν δυνάμενος, ἀλλ' ἐμοὶ
γε καὶ ἡδίων ῥήτωρ καὶ ὅστις Αρχίδημος ὁ Πήληξ, καὶ δυνάτος εἰπεῖν,
καὶ πολλὰ κεκινδυνεύκως ἐν τῇ πολιτείᾳ διὰ Θεβαίων· δημα-
γωγὸς Αἰσοφῶν ὁ Ἀζωιδὸς, πλεῖστον χρόνον τὴν ἑΒοιωτῶν
ὑπομείνας αἰτίαν ῥήτωρ Πύρρονος ὁ Αναφλύσιος, ὃς ἐπὶ καὶ
νῦν ζῇ. ἀλλ' ὅμως εἰδὲς πῶποτε αὐτὰς ἐδωκὴν παρ' ἐψαλῶν
εἰς τὴν ὑμετέραν φιλίαν· τὸ δ' αἶπον, οἶδα μὲν, λέγειν δ' εἰδὲν
δέομαι διὰ τὰς ἀτυχίας αὐτῶν. ἀλλ', οἶμαι, ἐπεὶ Φίλιππος
αὐτῶν ἀφελόμενος Νίκαιαν, Θεβαλοῖς παρέδωκε, ἔτι τὸν πόλε-
μον, ὃν παρ' ἑτέρῳ ἐξήλασεν ἐκ τῆς χώρας τῶν Βοιωτῶν, τῆτον
πάλιν τὸν αὐτὸν πόλεμον ἐπήγαγε διὰ τῆς Φωκίδος ἐπ' αὐτὰς
τὰς Θήβας, καὶ τὸ τελευταῖον, Ελάτειαν καταλαβὼν ἐχαράκωσε,
καὶ φρερὰν εἰσήγαγεν, ἐνταῦθ' ἦδη, ἐπεὶ τὸ δεινὸν ἤπειτό αὐτῶν,
μελεπέμεντο Ἀθηναῖοι, καὶ ὑμεῖς ἐξήλθετε, καὶ εἰσῆλθε εἰς τὰς
Θήβας, ἐν τοῖς ὅπλοις διεσπασμένοι, καὶ ἡ ἰππεὺς καὶ ἡ πεζοί,
περὶ παρ' ὑμῶν συμμάχιας μίαν μόνην συλλαβὴν γράψαι Δημο-
σθένει. ὁ δ' εἰσάγων ὑμᾶς εἰς τὰς Θήβας καιρὸς καὶ φόβος,
ἔτι χρεία συμμάχιας, ἀλλ' οὐ Δημοσθένους. ἐπεὶ παρ' ὑμῶν γε ταύτας
τὰς πράξεις τείνα τὰ πρὸ τῶν μέγιστα Δημοσθένους εἰς ὑμᾶς ἐξη-
μάσθηκε. πρῶτον μὲν, ὅτι Φίλιππος τῶν μὲν ὀνόματι πολεμῶν

ri: item Thrafo Erchienfis procurator Thebanorum: Leodamas Acharnensis, eloquentia Demosthene haud inferior, sed, ut mihi quidem videtur, suavior etiam orator: et hic Archidemus Galea, homo eloquens, et multis in republica periculis appetitus propter Thebanos: tribunus plebis Aristopho Axenienfis, cui longissimo tempore studium Boeotiorum est obiectum: orator Pyrande Anaphlystius, qui etiam nunc vivit. tamen horum nemo unquam eos potuit ad vestram amicitiam perducere; causam etsi scio, tamen propter eorum calamitatem dicere non necesse habeo. sed cum Philippus Nicaeam

eis ereptam Theffalis tradidisset, et bellum, quod pridem ex agro Thebano depulerat, idipsum rursus per Phocidem ad ipsas Thebas adduxisset: et postremo Elateam occupatam vallo cingeret, ac praefidiis muniret, ibi demum, terrore ad ipsos deuoluto, accesserunt Athenienfis, itaque vos egressi estis, et Thebas ingressi, armis instructi, tam equites quam pedites, priusquam Demosthenes vel unquam syllabam de societate scripsisset. Thebas autem vobis patefecerunt, occasio, metus, et usus societatis, non Demosthenes. nam in iis actionibus tria Demosthenes in vos maxima delicta

admi-

ὑμῖν, τῷ δὲ ἔργῳ πολὺ μᾶλλον μισῶντο Θεβαίους, ὡς αὐτὰ
τὰ πρῶτα δεδήλωκε, καὶ τί δεῖ πλείω λέγειν; ταῦτα μὲν τὰ
πληικαῦτα τὸ μέγεθος ἀπεκρύψας, περαιοιστάμενος δὲ μέλ-
λειν τὴν συμμαχίαν ἡγήσας, καὶ διὰ τοῦ καιροῦ, ἀλλὰ διὰ τὰς
αὐτῆς πρεσβείας, πρῶτον μὲν συνέπεισε τὸν δῆμον μηκέτι βου-
λεύεσθαι πρὸς τὴν δεῖ ποιῆσαι τὴν συμμαχίαν, ἀλλ' ἀγαπᾶν μό-
νον εἰ γίνετο. τότε δὲ παραλαβὼν, ἐκδοὺς μὲν τὴν Βοιωτίαν ἀπα-
σαν ἐποίησε Θεβαίους, γράψας ἐν τῷ ψηφίσματι, ἵνα πᾶς ἀφι-
σῇται πόλις ἀπὸ Θεβαίων, βοηθεῖν Ἀθιωταῖς Βοιωτοῖς τοῖς ἐν
Θήβαις, τοῖς ὀνόμασι κλέπτων καὶ μετὰφέρων τὰ πρῶτα, ὥστε
εἶωθεν ὡς τὰς Βοιωτὰς ἔργῳ κακῶς πάσχοντας, τὴν τῶν ὀνομά-
των σωθῆσιν τῶν Δημοσθένους ἀγαπήσοντας, ἀλλ' οὐ μᾶλλον ἐφ'
οἷς κακῶς πεπόνθεσαν ἀνακλήσοντας. δεύτερον δὲ, τῶν εἰς τὸν πό-
λεμον ἀναλωμάτων τὰ μὲν δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκεν, οἷς ἦσαν
ἀπώτερον ④ κίνδυνοι, τὸ δὲ τρίτον μέρος Θεβαίοις, δωροδοκῶν
ἐφ' ἑκάστοις τέττων, καὶ τὴν ἡγεμονίαν τὴν μὲν κατὰ θάλασσαν
ἐποίησε κοινήν, τὸ δὲ ἀνάλωμα ἴδιον ὑμέτερον, τὴν δὲ κατὰ γῆν,
εἰ μὴ δεῖ ληρεῖν, ἀρδύω φέρων ἀνέθηκε Θεβαίοις. ὥς περὶ τὸν
ἡρόδοτον πόλεμον μὴ κύριον ἡμέας Στρατοκλέα τὸν ὑμέτερον
σερατηγὸν βεβλήσαντος περὶ τῶν σερατικῶν σωμάτων. ἐ ταῦτα

admit. primum, quod, Philippo verbo quidem vobiscum bellum gerente, re autem ipsa Thebanis multo infestiore, ut exitus ipse ostendit (et quid pluribus est opus?) his, quorum tanta magnitudo est, dissimulatis, et societatem coituram esse propter legationes suas, non propter tempora iacando; statim auctor populo fuit non de societatis condicionibus deliberandi, sed eam, modo fieret, boni consulendi. hoc igitur occupato, Boeotiam uniuersam Thebanis dedit, cum in decreto scripsisset, si qua vrbs a Thebanis defecisset, opem laturos Atheniensis Boeotiis, qui Thebis essent,

res verbis suffragans et transferens, ut solet; perinde ac si Boeotii re ipsa male tractati, Demosthenis verborum compositionem boni consulturi, ac non potius ob acceptas iniurias indignaturi essent. deinde belli sumptuum duas partis vobis attribuit, quamuis a belli periculis remotiores essetis, tertiam Thebanis, idque largitionibus adductus, in unoquoque horum, ac marinum quidem imperium commune fecit, sumptus autem privatim vestros, terrestre vero, si nugas agendae non sunt, prorsus decreuit Thebanis: adeo ut in bello Stratocles, vester imperator, ne id quidem haberet auctoritatis, ut suc-

ὅκ' ἐγὼ μὲν κατηγορῶ, ἕτεροι δὲ παλαίπτεσιν, ἀλλὰ καὶ γὰρ λέγω,
 ἔτι πάντες Ὀπλιμῶσι, καὶ ὑμεῖς συνίστε καὶ ὅκ' ὀργίζεσθε. ἐκείνο
 γὰρ πεπόνθατε πρὸς Δημοσθένη· συνείπισθε ἤδη τὰ δίκηματά αὐτοῦ
 ἀκρίβειαν, ὥστε ἔθ' αὐμάζει. δὲ δὲ ἔχ' ἔτως, ἀλλ' ἀγανακτεῖν καὶ
 πτωχεῖσθαι, εἰ χεὶρ τὰ λοιπὰ τῇ πόλει καλῶς ἔχειν. δύνετε γὰρ ἔτι
 πολὺ τῆς μείζονος ἀδικήματι ἠδίκησεν, ὅτι τὸ βελούτιον τὸ τῆς
 πόλεως, καὶ τὴν δημοκρατίαν ἀρῶν ἐλαθεν ὑφ' ἐλπίδου, καὶ με-
 τήνεγκεν εἰς Θήβας εἰς τὴν Καδμείαν, τὴν κοινωνίαν τῶν πρᾶξεων
 τοῖς Βοιωτάρχαις συνθέμεν. ἔτι περικαύτως αὐτὸς αὐτῷ διω-
 σείαν κατεσκόδασεν, ὥς ἤδη παριὼν ἐπὶ τὸ βῆμα, πρεσβύειν
 μὲν ἔφη ὅποι αὖν αὐτῷ δοκῇ, καὶ μὴ ὑμεῖς ἐκπέμπητε, εἰ δέ τις
 αὐτῷ τῷ στρατηγῶν ἀντίποι, καταδεδέμεν ὅτ' ἀρχοντας, καὶ
 συνεδίζων μηδὲν αὐτῷ ἀντιλέγειν, διαδικασίαν ἔφη γράψαι τῷ
 βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον· πλείω γὰρ ὑμᾶς ἀγαθὰ ὑφ' ἑαυτοῦ
 ἔφη ἀπὸ τοῦ βήματος πεποιθέναι, ἢ ὑπὸ τῷ στρατηγῶν ἐκ τοῦ
 στρατηγεῖος. μισοφορῶν δ' ἐν τῷ ξενικῷ κεναῖς χώραις, καὶ τὰ στρα-
 τωλικά χεῖρματα κλέπτων, καὶ ὅτ' μυρίοις ξένοις ἐμισθώσας Ἀμ-
 φισθενῶσι, πολλὰ διαμαρτυρομένη καὶ χετλιαζομένη ἐν ταῖς ἐκ-
 κλησίαις ἐμᾶ, πρὸς ἐμῇ φέρων, ἀναρπαδέντων τῷ ξένων, τὸν
 κίνδυνον ἀπαρροσκόβει τῇ πόλει. τί γὰρ αὖν οἶδε Φίλιππον ἐν ταῖς

rum militum saluti consuleret, neque vero
 haec ego accuso, alii praetermittunt, sed et
 ego dico, et omnes reprehendunt, et vos,
 cum sciatis, non aegre fertis, sic enim af-
 fecti estis erga Demosthenem, ut eius faci-
 nora non miremini, quibus audiendis affue-
 vistis, neque vero ita conuenit, sed indi-
 gnatione atque ultione est opus, si modo re-
 liquias reipublicae incolumes esse vultis. al-
 terum eius, et hoc multo maius facinus
 est, quod curiam et statum reipublicae no-
 strae funditus clam subtraxit, et Thebas in
 Cadmeam transtulit, conspuratione cum Boe-
 otiorum principibus inita. ac tantum ipse
 sibi principatum comparauit, ut iam con-

scenso suggestu, se quo vellet legatum itu-
 rum diceret, tametsi vos non iuberetis, quod
 si quis imperatorum ei refragaretur, ut op-
 primeret magistratus, eosque consuefaceret,
 ne sibi contradicerent, dixit, se discepta-
 tionem suggestus contra praetorium velle
 instituere: vos enim a se de suggestu plu-
 ribus affectos esse beneficiis, quam ab im-
 peratoribus e praetorio. iam cum vacua
 nomina inter peregrinos milites institueret,
 et militarem pecuniam furaretur, et decem
 illa millia peregrinorum Amphissenibus
 mercede locaret, quamuis, me multum ob-
 testante, et in concionibus quiritante, pe-
 regrinis illis e medio sublati, periculum con-

τότε καιροῖς εὐξαδς; ἢ χωρεῖς μὲν πρὸς τὴν πολιτικὴν δυνάμιν, χωρεῖς δὲ ἐν Ἀμφίσι πρὸς τοὺς ξένους διαγωνίσασθαι; αὐτομοῖς ὃ τοῦ Ἑλλώας λαβεῖν πηλικαυτῆς πηγήης γεγνημῆς; καὶ πηλικύτων κακῶν αἵτις γεγνημῆς Δημοσθένος, οὐκ ἀγαπᾷ, εἰ μὴ δίκην δέδωκεν, ἀλλ' εἰ καὶ μὴ χρυσῷ σεφδῶ σεφδωθήσε', ἀγανακτεῖ. ἔθ' ἰκανόν ἐστιν αὐτῷ ἐνδυντίον ὑμῶν κηρύττειν, ἀλλ' εἰ μὴ τῷ Ἑλλώων ἐναντίον ἀναρρήσσει, τὰτ' ἀγανακτεῖ. ἔτι, ὡς ἔοικε, πονηρὰ φύσις μεγάλης ἰξασίας ἑπισταβομῆς, δημοσίας ἀπεργάζει συμφοράς. τρίτον δὲ καὶ τῷ πρεσβυτέρῳ μέγιστον ἐστὶν ὃ μέλλω λέγειν. Φιλίππος γὰρ οὐ καταφρονεῖ τῶν Ἑλλώων, ἔθ' ἀγνοεῖ. καὶ γὰρ ἦν ἀσυνέτος ὅτι πρὸς τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέραις σμικρῷ μέρει διαγωνιῖται, καὶ διὰ ταῦτα βελονὴν ποιήσας τὴν εἰρήνην, καὶ πρεσβείας ληψέσθαι μέλλοντος, καὶ τῶν δεχόντων τῶν ἐν Θήβαις φοβεμῶν τὸν ἑπὶ κίνδυνον, εἰκότως. καὶ γὰρ ῥήτωρ ἀσφαλῆς ἐς λιπὼν τὴν τάξιν αὐτὰς ἐναθέτησεν, ἀλλ' ὁ Φωκικὸς πόλεμος δεκαετῆς γεγονὼς αἰέμνησον παιδείαν αὐτὰς ἐπαίδυσεν. τῶν δὲ ἐχόντων ἔτι, αἰσώμενος Δημοσθένης καὶ τὰς Βοιωτάρχας ὑποπιδύσας μέλλειν εἰρήνην ἰδίᾳ ποιεῖν, χρυσίον ἄνδρι αὐτῷ πρὸς Φιλίππου λαβόντας, αἰσώων ἡγεσάμενος εἶναι, εἰ πῶς λησθήσεται δα-

conuertit in urbem imparatam. quid enim putatis Philippum illis optasse temporibus? nonne, ut seorsim cum urbanis copiis, seorsim ad Amphissam, cum conducticio milite decertaret? et Graecos abiectis animis praeditos inuaderet post tantam cladem? tantorum igitur malorum auctor cum fuerit Demosthenes, impunitate non est contentus, sed nisi etiam aurea corona ornetur, indignatur: nec satis habet, si coram vobis proclametur, sed nisi coram Graecis praedicetur, indigne fert. ita nimirum fit, ut improbum ingenium magnam potestatem adeptum, publicas importet calamitates. tertium, et inter superiora maximum est,

quod dicturus sum. nam cum Philippus Graecos non contemneret, nec ignoraret (neque enim fuit stupidus) se de omnibus fortunis in parua dieculae parte certaturum, proptereaque pacem facere vellet, et legatos missurus esset, atque magistratus qui Thebis erant, imminens periculum timerent, idque merito (neque enim orator militiae rudis et ordinum desertor eos monuerat, sed Phocense bellum, quod decem annos durarat, immortale eis documentum dederat) haec igitur cum se ita haberent, Demosthenes re animaduersa suspicatus Boeotiorum principes pacem seorsim esse facturos, auro sine se a Philippo accepto, et vitam sibi acerbam

ροδοκίας, ἀναπνῆσας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἔδενος ἀνθρώπων λέγον-
 τος, ἔθ' ὥς δὲ ποιῆσθαι πρὸς Φίλιππον εἰρήνῃ, οὐδ' ὥς οὐ δέῃ,
 ἀλλ' ὥς ᾗς, τῷ κήρυγμά τ' τοῖς Βοιωτάρχαις περικηρύττων,
 ἀναφέρειν αὐτὰ τὰ μέρη τῶν λημμάτων, δώμνυτο τὴν Αθηνᾶν, ἣν,
 ὥς ἔοικε, Φειδίας ἐνεργολαβεῖν εἰργάσατο καὶ ἐνεπορκεῖν Δημο-
 σθένει, ἥ μὴν εἰς πᾶσι ἔρεῖ ὥς χρὴ πρὸς Φίλιππον εἰρήνῃ ποιῆσθαι,
 ἀπάξειν εἰς τὸ δεσμωτήριον Ἰππιδόμορος τῶν τειχῶν, ἀπομι-
 μέτρος τὴν Κλεοφῶντος πολιτείαν, ὃς Ἰππὶ δ' πρὸς Λακεδαιμο-
 νίοις πολέμῳ, ὥς λέγεται, τὴν πόλιν ἀπώλεσεν. ὥς δ' ἔπειτα
 χον αὐτὰ ὧς ἄρχοντες ὧς ἐν ταῖς Θήβαις, ἀλλὰ καὶ τὰς στρατιώ-
 τας τὰς ὑμετέρας ἀνέστρεψαν ἔξελθούσας, ἵνα βελδύσθαι
 πρὸς τὴν εἰρήνῃ, ὅνταυθα πρὸς τὰς ἐκφράσεις ἐγγράψαι, καὶ παρελ-
 θὼν Ἰππὶ τὸ βῆμα, πρὸς τὰς τῶν Ελλήνων τὰς Βοιωτάρχαις ἀπε-
 κάλεσε, καὶ γράφειν ἔφη ψήφισμα, ὃ τοῖς πολεμίοις ἔδεδωκε
 ἀντιβλέψας, πέμπειν ὑμᾶς πρὸς τὰς Θήβας, αἰτήσαντας Θε-
 βαίους διδοῦν ἐπὶ Φίλιππον. ὡς εἰρησυχισθέντες δὲ ὧς ἐν Θήβαις
 ἄρχοντες, μὴ δόξωσιν ὥς ἀληθῶς εἶναι πρὸς τὰς τῶν Ελλήνων, ἀπὸ
 μὲν τὴν εἰρήνῃ ἀπετρέποντο, ἐπὶ δὲ τὴν πρὸς τὰς ὡς εἰρησυχίαν.
 ἔνθα δὲ καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀξιόων ἐστιν Ἰππιδόμορος, ὃς ὅδ' αὖτε, αὐτῶν
 καὶ ἀκαλλιεργῶν ὄντων τῶν ἱερῶν, ἐκπέμψας ἐπὶ τὸν πρὸς τὴν

bam existimans, si largitionis alicuius ex-
 pers esset, in concione exsiliit, nemine mor-
 talium dicente pacem cum Philippo vel fa-
 ciendam vel non faciendam esse (nam sua
 duntaxat opinione nitebatur) quodam quasi
 praeconio Boeotiorum principibus denun-
 cians, ut largitionum partem ad se refer-
 rent, obtestatus est Mineruam, quam, ut ap-
 pareret, Phidias eo fecit, ut Demosthenes ea
 ad quaestus aucupia et periuria sua abute-
 retur, si quis diceret pacem cum Philippo
 esse faciendam, eum se capillis prehensum,
 omnino in carcerem esse abducturum, in
 quo Cleophontis rationem imitabatur: qui
 Laconico bello, ut fertur, rempublicam per-

didit. sed ut duces Thebani eum non cu-
 rabant, sed milites vestros iam egressos re-
 vocabant, ut de pace deliberaretis, ibi de-
 mum omnino mente alienatus, consensu
 suggestu, Boeotiorum principes, Graecorum
 proditores appellavit, seque decretum scri-
 pturum dixit, is qui aduersum hostem nun-
 quam intuitus est, ut legatos Thebas mit-
 teretis, qui a Thebanis transitum peterent
 contra Philipppum. Thebanorum igitur ma-
 gistratus summo pudore affecti, ac veriti,
 ne reuera Graecorum proditores haberen-
 tur, et pacem repudiarent, et ad bellum
 concitati sunt. hoc loco fortium virorum
 facienda est mentio, quibus iste, inauspi-
 catis

κίνδυνον, ἐτόλμησε τοῖς δραπέταις ποσὶ καὶ λελοπόσι τὴν τάξιν, ἀνάβας ἐπὶ τὸν τάφον τῶν τελελυτηκότων, ἐγκωμιάζειν τὴν ἐκείνων δρετὴν. ὃ πρὸς μὲν τὰ μεγάλα καὶ παρδαῖα τῶν πραγμάτων, ἀπώτων ἀνθρώπων ἀχρηστότατε, πρὸς δὲ τὴν ἐν τοῖς λόγοις τόλμαν θαυμασιώτατε, ὅππῃ χρησέσιν ἐβελήσεις αὐτίκα μάλα βλέπων εἰς τὰ τέτων πρόσωπα λέγειν, ὡς δὲ σε ἐπὶ ταῖς τὶ πόλεως συμφοραῖς σεφανῶς; εἰάν δ' ἔσθ' ἔλγῃ, ὑμεῖς ὑπομνῆτε, καὶ σωμαποθανεῖται τοῖς τελελυτήσασιν, ὡς ἔοικε, καὶ ἡ ὑμετέρα μνήμη; γένησθε δὴ μοι μικρὸν χρένον τὴν διάνοιαν μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἀλλ' ἐν τῷ θεάτρῳ, καὶ νομίσατε ὅρᾳν περιόνηα τὸν κήρυκα, καὶ τὴν ἐκ τῷ ψηφίσματος ἀνάρρησιν μέλλεσαν γίνεσθαι, καὶ λογίσασθε, πότερ' οἴεσθε τὰς οἰκείας τῶν τελελυτησάντων πλείω δάκρυα ἀφίησιν ἐπὶ ταῖς τραγωδίαις καὶ τοῖς ἡρωϊκοῖς πάθεσι τοῖς μὲν ταῦτα ἐπεισιῶσιν, ἢ ἐπὶ τῇ τὶ πόλεως ἀγνωμοσυνῇ; τίς γὰρ οὐκ ἂν ἀλγήσειεν ἄνθρωπος Ἕλλη, ἢ καὶ παιδευθεὶς ἐλθυθῆναι, ἀναμνησθεὶς ἐν τῷ θεάτρῳ ἐκείνῳ γε, εἰ μηδὲν ἕτερον, ὅτι ταύτῃ ποιετὴ ἡμέρα μελλόντων, ὥσπερ νυνὶ, τῶν τραγωδῶν γίνεσθαι, ὅτ' ἀνομεῖτο μᾶλλον ἢ πόλις, καὶ βελτίοσι παρσάταις ἐχρήτο, παρσελθὼν ὁ κήρυξ καὶ παρσασησάμενος τὰς ὀφθαλμοὺς, ὡς (4) πατέρες ἦσαν ἐν τῷ πολέμῳ τελελυτηκότες, νεανίσκους παροπλία κέκο-

catis et ominosis sacris ad periculum evidens ablegatis, fugitiuis et ordinum desertoribus pedibus monumento conscenso, defunctorum virtutem celebrare non dubitauit. o tu, qui ad res magnas et grauis omnium mortalium es ineptissimus, ad orationis autem confidentiam maxime admirandus, statim iudicum ora intuens dicere audebis, te ob clades publicas esse coronandum? quod si iste dixerit, vos feretis, vestraque memoria vna cum defunctis morietur? date hoc mihi, vt animis vestris exiguo tempore non in praetorio, sed in theatro sitis, putate videre vos progredi praeconem, et proclamationem ex decretis futuram, cogitate vtrum

putetis cognatos defunctorum pluris lacrymas profufuros ob tragoedias et heroicas calamitates, quae postea in proscenium afferentur, an vero ob amentiam reipublicae? quis enim Graecus, aut saltem liberaliter institutus, non dolebit, cum in theatro vel illud, si nihil aliud recordabitur, eodem aliquando dic, cum, vti nunc, tragoediae agendaessent, atque vrbs melius regeretur, et meliores gubernatores haberet, progressum praeconem productisque pupillis, quorum patres in bello oecubuerant, adolescentis armis ornasse, ac pulcherimum illud praeconium et ad virtutis adhortationem efficacissimum proclamasse: hos adolescentis

σμημένους, ἐκήρυξε τὸ κάλλισον κήρυγμα ἔς περ τεπικώτατον
 πρὸς ἀρετὴν ὅτι τέσδε τὰς νεαυίστοισι, ὧν ὁ πατέρες ἐτελεύτη-
 σαν ἐν τῷ πολέμῳ, ἄνδρες ἀγαθοὶ γυμνοὶ, μέλει μὲν ἤεις ὁ
 δῆμος ἔτρεφε, νυνὶ δὲ καθοπλίσας τῆδε τῇ πανοπλίᾳ, ἀφίησιν
 ἀγαθὴν τύχην τρέπεσθαι ἵπτι τὰ ἑαυτῶν, καὶ καλεῖ εἰς περσερίαν;
 τότε μὲν ταῦτ' ἐκήρυξεν, ἀλλ' ἐ νυν, ἀλλὰ περσερσάμεν τὸν
 τ' ὀρφανίας τοῖς πασι αἶπον, τί ποτ' ἂν ἐρεῖ ἢ τί φθέγγεται;
 καὶ γὰρ ἂν αὐτὰ διεξίη τὰ ἐκ τ' ὑψηλίστατο περσερμάτα, ἀλλ'
 ἐ τὸ ἐκ τ' ἀληθείας αἰχρὸν σιωπήσῃ, ἀλλὰ τὰναντία δόξῃ τῇ
 τ' κήρυκος φωνῇ φθέγγεσθαι ὅτι τόνδε τὸν ἄνδρα, εἰ δὴ καὶ ὅδε ἀνὴρ,
 σεφανοὶ ὁ δῆμος ὁ πᾶν Ἀθλωαίων, δρετῆς ἕνεκα τὸν κάκισον, ἀν-
 δραγαθίας ἕνεκα τὸν ἀνάνδρην καὶ λελαιπτότα τὴν τάξιν. μὴ πρὸς
 τ' Διὸς, καὶ πᾶν ἄλλων θεῶν, ἰκετεύω ὑμᾶς, ὦ Ἀθλωαῖοι, μὴ τρέ-
 παιον ἰσάτε ἀφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ τῷ Διονύσει ὀρχήστρᾳ, μηδὲ
 αἰρεῖτε περσερίας ἐναντίον πᾶν Ἑλλήων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων,
 μηδὲ ὑπομνήσκεσθε τῶν ἀνιάτων καὶ ἀνηκέστων κακῶν ὅθι ταλαι-
 πώρῃσι Θεβαίοις, ἔς φυγόντας διὰ τέτον, ὑποδέδεσθε τῇ πόλει,
 ὧν ἱερὰ ἔς τέκνα καὶ τάφους ἀπώλεσεν ἡ Δημοσθένους δωρεοδοκία,
 καὶ τὸ βασιλικὸν χρυσίον. ἀλλ' ἐπειδὴ τοῖς σώμασιν ἐπαρεχέ-
 σθε, ταῖς γε διανοαῖς ἀποβλέψατ' αὐτῶν εἰς τὰς συμφορας, καὶ

scantis, quorum patres in bello fortiter mor-
 tem optinissent, a populo usque ad puber-
 tatem esse educatos, nunc autem panopliis
 instructos, eosdem (quod felix faustumque
 sit) dimittere, ut suum quisque negotium
 agat, et ad principem in confessu locum
 inuitare? tum igitur sic proclamavit, nunc
 aliter: nam eo, qui pueris auctor fuit orbi-
 tatis, producto, quid tandem dicet? aut
 quam vocem edet? nam si ea recensuerit,
 quae in ipso decreto mandata sunt, verum
 tamen dedecus non tacebitur, sed voci prae-
 conis reclamare videbitur, virum istum (si
 tamen iste vir est) coronari a populo A-

theniensi virtutis ergo vitiosissimum, ob for-
 titudinem ignavum et ordinum deserto-
 rem. ne facite, per Iovem, ceterosque deos,
 vos obtestor, Athenienses, ne tropaeum
 de vobis ipsis in Bacchi orchestra statu-
 ite, neque populum coram Graecis amentiae
 condemnate, neque commonefacite miseros
 Thebanos ingentium et extremorum ma-
 lorum, quos in exilium actos propter istum,
 vrbe recepistis, quorum fana et liberos et
 monumenta, corruptela Demosthenis et re-
 gium aurum perdidit. sed quoniam corpo-
 ribus non adfuistis, animis saltem calamita-
 tes eorum intuemini, et putate videre vos
 urbem

νομίσαιε ὅρᾱν ἀλισκομένην τὴν πόλιν, τειχῶν καὶ ἀσκαφὰς, ἐμ-
πῆσαι οἰκίων, ἀγομένης γυναικας καὶ παῖδας εἰς δαλείαν, πρε-
σβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύπιδας γυναικας, ὅψε μεταμανθάνοντας
τὴν ἐλευθερίαν, κλαίοντας, ἰκετεύοντας ὑμᾶς, ὀργιζομένους ἐ τοῖς
πρωθυμένοις, ἀλλὰ τοῖς τέτων αἰτίοις, ἑπισκῆπτοντας μηδενὶ
τρέπω τὸν ἔ Ελλάδος ἀλιτήριον σεφανοῦ, ἀλλὰ ἔ τὸν δαί-
μονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαράχολαθῆσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλά-
ξασθαι. ἔτε πόλις γὰρ ἔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ ἔδεις πώποτε καλῶς ἀ-
πῆλλαξε Δημοσθένει συμβέλω χρησάμενος. ὑμεῖς δ', ὦ Ἀθη-
ναῖοι, οὐκ αἰχμύεσθε, εἰ ἐπὶ μὲν τὰς πορθμέας τὰς εἰς Σαλα-
μίνα πορθμύοντας νόμον ἔθεσθε, εἰάν τις αὐτῶν ἄκων ἐν τῷ
πόρῳ πλοῖον ἀνατρέψῃ, τέτω μὴ ἐξεῖναι πάλιν πορθμῆ ἡμέ-
ρᾳ, ἵνα μηδεὶς αὐτοχεδιάζῃ εἰς τὰ τῶν Ελλήνων σώματα· τὸν
δὲ τὴν Ελλάδα καὶ τὴν πόλιν ἄρδην ἀνατετραφότα, τοῦτον ἐά-
σετε πάλιν ἀποδυῖναι τὰ κοινά; Ἰνα δ' εἶπω καὶ περὶ τῆς τετάρ-
της καὶ ἑβδόμης, καὶ τῶν νυνὶ καθεστηκότων πραγμάτων, ἐκείνο ὑμᾶς ὑπο-
μῆσαι βέλομαι, ὅτι Δημοσθένης οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον
τάξιν ἔλιπεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως τειρήνῃ περσλαβὼν
ὑμῶν, καὶ τὰς Ἑλλήνας ἡγευεργλόγησε. καταγαγὼς δ' αὐτὸν εἰς
τὴν πόλιν τὴν ἀπερσοδοκίαν σωτηρίας, τὰς μὲν πρώτας χρόνους

urbem capi, muros euertere, aedis incendi,
matronas et pueros in seruitutem abstrahi,
fenes homines, fenies mulieres sero dediscere
libertatem, plorantis, supplicantis vobis,
irascantis non vltoribus, sed harum cala-
mitatum auctoribus, mandantis, ne vlllo
pacto Graeciae pestem coronetis, sed vt
genium etiam, et fortunam hominis istius
comitem, caueatis. cum nulla enim vrbe,
cum nullo homine priuato vnquam bene ac-
tum est, qui consiliis Demosthenis est vsus.
non pudeat vos, Athenienses, cum in nau-
tas, qui Salaminem transportant homines,
legem tuleritis, si quis eorum in traiectu
Vol. II.

nauim inuitus eueiterit, ne ei deinceps na-
viculariam facere liceat, vt ne quisquam te-
mere vitam Graecorum in discrimen ad-
ducat, si istum, qui Graeciam et urbem
nostram funditus eueitit, denuo sinetis rem-
publicam gubernare? Vt autem de quarto
etiam tempore, et iis rebus quae nunc sunt,
aliquid dicam, illud vobis redigam in me-
moriam, quod Demosthenes non castrensis
duntaxat ordines deferuit, sed etiam ac-
cepta vrbis nostrae triremi, a Graecis pe-
cuniam exegit. cum autem insperata salus
eum in urbem reduxisset, primis tempori-
bus tremebundus homo fuit, et semimortuus
fug-

ὑπότρομος ἦν ἄνθρωπος, καὶ παριὼν ἡμιθνής ἐπὶ τὸ βῆμα, εἰρη-
νοφύλακα ὑμᾶς ἐκέλευεν αὐτὸν χειροτονεῖν. ὑμεῖς ὃ κ' μὲν τὰς
πρώτας χρόνας, εἰδ' ἐπὶ τὰ ψηφίσματα εἴατε τὸ Δημοσθένους
ἐπιγράφειν ὄνομα, ἀλλὰ Ναυσικλῆϊ τῷτο προσετάθητε νυνὶ
δ' ἤδη καὶ σεφανῶς ἀξιοῖ. ἐπεὶ δ' ἐτελεύτησε Φίλιππος, Αλέ-
ξανδρος δ' εἰς τὴν δρχὴν κατέστη, πάλιν αὐτὸς τετραδούμηνος,
ἱερὰ μὲν ἰδρύσατο Πausanias, εἰς αἰτίαν ὃ διαγελίων καὶ θυσίας
τὴν βελὴν κατέστησεν, ἐπωνυμίαν δ' Αλεξάνδρῳ Μαργίτῳ ἐπι-
θεῖο, ἀπειόλμα ὃ λέγειν, ὡς ἐκινθῆσέ) ἐκ Μακεδονίας, ἀπαπᾶν
γὰ αὐτὸν ἔφη ἐν Πέλλῃ πεπατῆναι, καὶ τὰ σπλάγχνα φυλατ-
τοῖα. καὶ ταυτὴ λέγειν ἔφη ὅτι εἰκάζων, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδὼς, ὅτι
αἵματός ἐστιν ἡ δρχὴ ὡνία, αὐτὸς ὅτι ἔχων αἷμα, καὶ θεωρῶν τὸν
Αλεξάνδρον ὅτι ἐκ τ' Αλεξάνδρου φύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑαυτοῦ
ἀνανδρίας. ἤδη δ' ἐψηφισμένων Θεσσαλῶν ἐπιστραφύειν ἐπὶ τὴν
ὑμετέραν πόλιν, καὶ ὅτι νεανίσκος πρῶτον ἀναρροξωθέντος εἰκό-
τως, ἐπεὶ δ' αὖτε Θήβας ἦν τὸ στρατόπεδον, προσβουτὴς ὑφ' ὑμῶν
χειροτονηθεὶς, ἀποδράς ἐκ μέσσης Κιθαιρώνος ἤκεν ὑποσρέψας,
εἴτ' ἐν εἰρήνῃ, εἴτ' ἐν πολέμῳ χρήσιμον ἑαυτὸν παρέχων. καὶ, τὸ
πρώτων δεινότατον, ὑμεῖς μὲν τῷτον ἐπ' ἀδολεί, εἰδ' εἰσάγετε κρι-
θῆναι ἐν τῷ τῶν Ελλήνων συνεδρίῳ. ὅτι δ' ὑμᾶς νυνὶ προσδέ-

suggestu consensu, se pacis custodem a vo-
bis creari iussit. vos vero, cum primis tem-
poribus ne decreta quidem passi fueritis no-
mine Demosthenis inscribi, sed Nausicli id
mandaueritis; iste nunc etiam coronari se
postulabit. post obitum porro Philippi, et
principatum ab Alexandro susceptum, rur-
sus praestigiator iste et facella Pausaniae ex-
struxit, et senatum in crimen laetitiae et
sacrificiorum ob bonum nuncium, coniecit,
et Alexandro, Margitae cognomentum de-
dit, atque etiam dicere ausus fuit, eum e
Macedonia se non commoturum esse, sed
fatis habere, si Pellae deambulare liceat, et
vitam conservare, eaque se dicere affirma-

bat, non coniecturis adductum, sed certa
cognitione instructum, virtutem enim fan-
guine venalem esse, cum ipse sanguinem
non habeat, et Alexandrum iudicet, non
ex Alexandri ingenio, sed ex suapte ignavia.
cum vero Thessali iam decreuissent contra
vestram urbem infestis armis proficisci, et
adolescens principio non iniuria commotus
esset, exercitu iam ad Thebas adducto, le-
gatus a vobis delectus, arrepta fuga e medio
Cithaerone reuersus est, nec in pace, nec
in bello frugi homo. et, quod est omnium
grauissimum, vos eum non deseruistis, nec
in concilio Graecorum causam dicere passi
estis: iste autem vos nunc prodidit, si modo

vera

δωκεν, εἶπερ ἀληθῆ ἐστὶν ἃ λέγει). ὡς γὰρ φασιν ④ παράλιοι, καὶ ④ πρεσβύσαντες πρὸς Αλέξανδρον καὶ τὸ πρᾶγμα εἰκότως πισύει). ἐστὶ τις Αρεισίων Πλαταῖκος, ὃς ἔχει Αρεισοβάλας ἔχει φαρμακοπώλας υἱὸς, εἰς ἡς ἄρα καὶ ὑμῶν γνώσκῃ. ἔτος ποτὶς ὁ νεανίσκος, ἐτέρων τὴν ὄψιν διαφύγων γυρόμενος, ὤκησε πολὺν χρόνον ἐν τῇ Δημοσθένους οἰκίᾳ, ὃς ἡ δὲ πρᾶξις ἢ πάχων, ἀμφίβολος ἢ αἰτία, καὶ τὸ πρᾶγμα ὑδαμῶς ὀχνημον ἐμοὶ λέγειν. ὅτι, ὡς ἐγὼ ἀκῶ, ἡγνοημένος ὅς τις καὶ πῶς ποτὶς ἐστὶ βεβιωκώς, τὸν Αλέξανδρον ὑποτρέχει, καὶ πλησιάζει ἐκείνῳ. διὰ τῆς γραμμάτας πέμψας Δημοσθένους ὡς Αλέξανδρον ἀδεῖαν πῖνα δύει) ἔχει διαλλαγὰς, καὶ πολλὴν κολακείαν πεποιή). ἐκείθεν δὲ θεωρήσας ὡς ὁμοίον ἐστὶ τὸ πρᾶγμα τῇ αἰτίᾳ. εἰ γὰρ ἡ τῶν ἐφ' ἑαυτὴν Δημοσθένους, καὶ πολεμικῶς εἶχεν, ὥσπερ καὶ φησι, πρὸς τὸν Αλέξανδρον, τρεῖς ἀνὰ καιροὶ κάλλιστοι ὤφθαλμοι γέγοναν, ὧν ἕκαστος φαίνεται) κεχρημένῳ. εἰς μὲν ὁ πρῶτος, ὅτ' εἰς τὴν δόχον ἐπ' ἀλάλῃ καθεστηκώς Αλέξανδρος, ἀπαρραγκύων αὐτῷ τῶν ἰδίων ὄντων, εἰς τὴν Ἀσίαν διέβη, ἡμαρτε δὲ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς καὶ ναυσὶ καὶ χερμασι καὶ πεζῇ στρατιᾷ, ἀσμενῶ δὲ ἂν ὑμᾶς εἰς τὴν κοινὴν συμμαχίαν προσεδέξατο διὰ τὰς ἐπιφερμένους αὐτῷ κινδύνους. εἶπας πῖνα ἐνταῦθα λόγον, Δημοσθένης, ἢ ἔγραψας τι ψήφισμα;

vera sunt quae dicuntur. etenim aiunt parali, et ii qui legatione apud Alexandrum functi sunt (idque merito creditur) est Aristio quidam Plataicus, Aristobuli seplasiarii filius, si quis forte vestrum eum nouit. is adolescens aliquando cum forma longe aliis praestaret, longo tempore in aedibus Demosthenis habitauit. quid autem apud eum vel fecerit, vel passus fuerit, in incerto est, neque res haec honeste a me narrari potest. is igitur, ut ego audio, cum nesciretur quis esset, et qualem vitam egisset, apud Alexandrum se ita insinuauit, ut nunc eius consuetudine vtatur. per hunc Demosthenes missis ad Alexandrum literis, aliquid secu-

ritatis impetrauit, et multis blanditiis partam reconciliationem. inde autem spectate, ut res cum crimine conueniat. nam si quid horum reuera sensisset Demosthenes, et hostis, ut ait, fuisset Alexandri, tres ei pulcherri- mae fuerunt oblatae occasiones, quarum nulla eum esse usum constat. prima quidem illa, cum Alexander non ita pridem susce- pto principatu, suis rebus nondum paratis, in Asiam traiecit, et rex Persarum, classe, pecunia, pedestribus copiis florens, vos li- benter in communem societatem recepisset, ob imminencia sibi discrimina. habuisti tum aliquam orationem, Demosthenes, aut de- cretum aliquod scripsisti? vis ponam, te et timuisse,

βέλει σε θά ἔ φοβηθῆναι, ἔ χρήσαθ' τῷ ἑαυτῷ τρόπῳ; καί τοι
 ῥήτορικὴν δειλίαν δημόσιον καιρὸς οὐκ ἀναμύρει. ἀλλ' ἐπειδὴ
 πάση τῇ δυνάμει Δαρεῖον κατέβειβήκει, ὁ δ' Ἀλέξανδρος ἦν ἀπει-
 λημιμύος ἐν Κιλικίᾳ, πωλύτων ἐνδεής, ὡς ἔφηθα σὺ, αὐτίκα
 μάλα δ' ἤμελλεν, ὡς ἦν ὁ πῶρ σὲ λόγον, συμπατηθήσεας ὑπὸ
 τῇ Περσικῇ ἰσχύϊ, τὴν δ' οὖν ἀνδρίαν ἢ πόλιν οὐκ ἐχώρει, καὶ τὰς
 ἐπισολὰς, αἷς ἐξηρημύοντο ἐκ τῶν δακτύλων φεικίης, ἐπιδεικνύων
 πρὸς τὸ ἐμὸν πρῶτον, ὡς ἐκπεπληγμύος καὶ ἀθυμῶντος, καὶ
 χρυσόκερων δόποκαλῶν, καὶ κατεσφραγίσκων, εἰς πλᾶσμα συμ-
 βῆσε) Ἀλεξάνδρῳ, ὅτι ἐνταῦθα ἐπραξας ἔδεν, ἀλλ' εἰς πῖνα
 καιρὸν ἀνεβάλλας καλλίως. ὑπερβὰς τίνυν ἀπόδηλα ταῦτα, ὑπερ-
 τῶ νυνὶ καθεστηκότων λέξω. Λακεδαιμόνιοι μὲν καὶ τὸ ξενικὸν ἐπέ-
 τυχον μάχῃ, καὶ διέφθειραν οὖν ἐπὶ Κόρραγον στρατώτας. Ἡλείοι
 δ' αὐτοῖς συμμεβεβέλοντο καὶ Ἀχαιοὶ πάντες, πλὴν Πελληναίων,
 καὶ Ἀρκαδία πᾶσα, πλὴν μεγάλης πόλεως, αὐτῇ δ' ἐπολιορκεῖτο,
 καὶ καθ' ἑκάστῳ ἡμέραν ἐπιδόξοντο ἢ ἀλῶναι. ὁ δ' Ἀλέξανδρος
 ἔξω τῷ ἄρχῃ καὶ τῷ οἰκιστῇ ὀλίγας δαῖνας πάσης μεθεισῆκε. ὁ δ' Ἀν-
 τίπατρος πολλὴν χεῖρον σωῆγε στρατόπεδον, τὸ δ' ἐσόμενον
 ἀδελφὸν ἦν. ἐνταῦθα ἡμῖν δὲδείξιν ποιήσαι, ὅτι Δημόσθενες, τί ποτ'
 ἦν αὐτῷ ἐπραξας, καὶ τί ποτ' ἦν αὐτῷ ἔλεγε, καὶ εἰ βέλει, πῶς χωρῶ σοι

timuisse, et tuis usum fuisse moribus? quam-
 vis oratorum timiditatem reipublicae tem-
 pora non exspectant. at postquam cum o-
 mnibus copiis Darius descenderat, et Ale-
 xander in Cilicia conclusus omnium, ut tu
 dicebas, rerum penuria laborabat, et statim,
 ut tua ferebat oratio, a Persico equitatu
 conculcandus erat, quo quidem tempore
 tuam insolentiam urbs non capiebat, et tuas
 epistolas, quas de digitis suspensas circum-
 ferebas, vultum meum quibusdam ostendens,
 tanquam perculsi et desperantis, me-
 que auricorum appellabas, et coronatum
 iam esse dicebas, si quam cladem accepisset
 Alexander, ne tum quidem egisti quicquam.

at quod tempus optatius exspectabas? his
 igitur praeteritis omnibus, de iis dicam
 quae nunc sunt. Lacedaemonii et peregrini
 milites secundo Marte pugnant, militibus
 ad Corragum caesis: Elaei et Achaei om-
 nes, Pellenaeis exceptis, deficiebant, et
 tota Arcadia, praeter Megalopolim, cuius,
 cum obsideretur, excidium in dies exspecta-
 batur: Alexander ultra septentriones, et or-
 bem pene terrarum habitabilem excesserat:
 Antipater longo tempore contrahebat exer-
 citum, quid futurum esset, incertum erat.
 hic nobis demonstra, Demosthenes, quid
 fuerit quod egeris, quid fuerit quod dixe-
 ris, ac, si libet, cedo tibi suggestu, donec
 dixeris.

ἔβημαίῳ, ἕως ἂν εἴπῃς. ἐπειδὴ ὃ σιγᾷς, ὅπῃ μὲν ἂν πορεύῃς, συγ-
 γνώμῳ ἔχω σοί· ἃ δὲ τότε ἔλεγες, ἐγὼ νῦν λέξω. οὐ μέμνησθε
 αὐτὰ τὰ μισθὰ καὶ ἀπίθανα ῥήματα, ἃ πῶς ποθ' ὑμεῖς, ὧ σιδηρεοί,
 ἐκαρτερεῖτε ἀκροώμενοι; ὅτ' ἔφη παρελθὼν, ἀμπελουεργῶσι πινὲς
 τὴν πόλιν, ἀναίετμήκασιν πινὲς τὰ κλήματα ἔθῃμα, ὑποτέμνῃ
 τὰνδῦρα τῶν πραγμάτων, φορμορραφέμεθα ἵππῃ τὰ σενά, πινὲς
 πρῶτον ὥσπερ τὰς βελόνας διείρυσιν. ταῦτα δὲ τίνῃ ἐσίν, ὧ κί-
 νησιν, ῥήματα ἢ θαύματα; καὶ πάλιν, ὅτε κύκλῳ περιδινῶν
 σεαυτὸν ἐπὶ τοῦ βήμαίῳ, ἔλεγες ὡς ἀνιπεράτων Ἀλεξάνδρῳ,
 ὁμολογῶ τὰ Λακωνικὰ συστήσαι, ὁμολογῶ Θετταλὸς καὶ Περγαι-
 εὺς ἀφιστάναι. σὺ γὰρ ἂν κώμῳ ἂν ποσῇσαι; σὺ γὰρ ἂν πορσεύ-
 θῃς μὴ ὅπῃ πορσεύῃς πόλιν, ἀλλὰ πορσεύῃς οἰκίαν, ὅπῃ κίνδυνος πορσεύ-
 εσιν; ἀλλ' εἰ μὲν πᾶς χεῖμα ἂν ἀναλίσκῃ, πορσεύεσθαι, πρᾶξιν
 ὃ ἀνδρὸς ἐπὶ πράξεσιν· ἐὰν δ' αὐτόματόν τι συμβῇ, πορσεύεσθαι,
 καὶ σεαυτὸν ἐπὶ τὸ γεγνημένον ἐπιγράψῃς; ἐὰν δ' ἔλθῃ φόβος τίς,
 ἀποδράσῃ· ἐὰν δὲ θαρρήσωμεν, δῶρεας αἰτήσεις, καὶ χρυσοῖς σεφά-
 νοις σεφανεῖς; Ναί· ἀλλὰ δημολίκος ἐσίν. ἐὰν μὲν τίνῃ πορσεύ-
 εσθαι, ὅφῃμα ἂν τῶν λόγων ἀποβλέψῃς, ἐξαπατηθήσεσθε, ὥσπερ
 καὶ πορσεύεσθαι· ἐὰν δ' εἰς τὴν φύσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν, οὐκ ἐξαπα-
 τηθήσεσθε. ἐκείνως δὲ ἀπολάβετε παρ' αὐτῶν τὸν λόγον. ἐγὼ μὲν

dixeris. quando autem taces, haesitationi
 tuae sane ignosco; quae autem tum dixe-
 ris, ego nunc referam. non meministis eius
 nefaria et inepta verba, quae vos, o ferrei,
 quo pacto ferre potuistis? cum pro con-
 cione diceret, quidam urbem tanquam vi-
 neam perfodiunt, quidam palmites populi
 refecerunt, nervi rerum gerendarum sunt
 succisi, instar corbis in angustias confui-
 mur, quidam nos tanquam acus traiciunt.
 haec, o cinaede, cuius verba aut monstra
 sunt? item cum in suggestu te in orbem
 circumagens, ut qui Alexandro aduersare-
 ris, dicebas: fateor me Laconicam expedi-
 tionem conflasse, fateor me Thessalos et Per-

rhaebos ad defectionem impulisse. tu ne vel
 ad domum periclitantem accederes, nedum
 ad urbem? verum sicubi pecunia impendi-
 tur, affidebis, nihil viro dignum geres: si
 quid forte fortuna acciderit, id tibi vendica-
 bis, et magno alieno labore partam gloriam
 verbis in te transmuebis? si quid autem pe-
 riculi ingruet, fugam capies: cum securi
 erimus, praemia posces, et aureis coronis
 ornari postulabis? Esto, at popularis est.
 sane, si commoditatem orationum eius spe-
 ctabitis, decipiemini, ut prius etiam: sin na-
 turam eius, et veritatem, non decipiemini.
 sic autem rationem ab eo reposcite, ego
 vobiscum expendam, quo ingenio esse de-
 ceat

μεθ' ὑμῶν λογίζεσθαι ἃ δεῖ ὑπάρξαι ἐν τῇ φύσει τῷ δημοτικῷ
 δυνεῖν καὶ σώφρονι, καὶ πάλιν ἀντιθέσω, ποῖόν τινα εἰκός ἐστιν εἶναι
 τὸν ὀλιγαρχικὸν ἄνθρωπον καὶ φαῦλον. ὑμεῖς δ' ἀντιπέντες ἐκά-
 τερα τῶν, θεωρήσασθαι αὐτὸν, μὴ ὁποτέρῃς ἔστω λόγος, ἀλλ' ὁπο-
 τέρῃ τοῦ βίει ἐστίν. οἶμαι τοίνυν ἅπαντας ἀνὴρας ὁμολογήσειν
 τάδε δεῖν ὑπάρξαι τῷ δημοτικῷ. πρῶτον μὲν, ἐλδύθερον αὐτὸν
 εἶναι καὶ πρὸς πατέρας καὶ μητέρας· ἵνα μὴ διὰ τὴν πρὸς τὸ γῆρας
 ἀτυχίαν, δυσμνήτης ᾖ τοῖς νόμοις, οἱ σώζουσι τὴν δημοκρατίαν.
 δεύτερον δ', ἀπὸ τῶν προγόνων διεργεσίαν πρὸς αὐτὰς πρὸς τὸν
 δῆμον ὑπάρχειν, ἢ, τό γ' ἀναγκαιότατον, μηδεμίαν ἔχθραν· ἵνα
 μὴ βοηθῶν τοῖς τῶν προγόνων ἀτυχήμασι κακῶς ἐπιχειρῇ ποιεῖν
 τὴν πόλιν. τρίτον, σώφρονα καὶ μέτριον χρὴ πεφυκέναι αὐτὸν
 πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν διαίταν· ὅπως μὴ διὰ τὴν ἀσέλγειαν τῇ δα-
 πάντῃ δωροδοκῇ καὶ τῷ δήμῳ. τέταρτον, εὐγνώμονα καὶ δυνατὸν
 εἶπαι. καλὸν γὰρ τὴν μὲν διάνοιαν προορᾶν τὰ βέλιστα, τὴν δὲ
 παιδείαν τὴν ἔρητορος, καὶ τὸν λόγον πείθειν ὅτι ἀκρόναις· εἰ
 γὰρ μὴ, τὴν εὐγνωμοσύνην αἰεὶ προτακτέον ἔστω λόγος. πέμπτον, ἀν-
 δρείον εἶναι τὴν ψυχὴν· ἵνα μὴ πρὸς τὰ δεινὰ καὶ τὰς πολέμους
 ἐγκαταλίπῃ τὸν δῆμον. τὸν δ' ὀλιγαρχικόν, πάντα τὰνδυνία
 τῶν ἔχων. τί γὰρ δεῖ πάλιν διεξιέναι; σκέψασθε δὴ, τί τῶν

ceat virum popularem et modestum, item-
 que conferam, qualem esse verisimile sit ho-
 minem paucorum potentiae studiosum, et
 malum. vos autem horum utraque compa-
 rantes, considerate non utrius orationis, sed
 utrius vitae sit. arbitror igitur vos omnis
 illud mihi assensuros, haec in viro populari
 esse oportere. primum, ut sit et a patre et
 a matre ingenuus; ne ob generis infelicitate
 sit inimicus legibus, quae libertatem
 populi tuentur. secundo loco, ut a maio-
 ribus eius aliqua sint in rempublicam bene-
 ficia collata, aut, quod summe necessarium
 est, nullae ut cum republica eis inimicitiae
 intercesserint; ne maiorum suorum calami-

tates vlciscendo, malefacere instituat ciui-
 tati. tertio, in quotidiana ratione victus,
 natura temperantem et moderatum esse o-
 portet; ne ob pecuniae profusionem, pecu-
 niam accipiat contra populum. quarto, be-
 neuolum et eloquentem, nam praeclara res
 est, si et animus optima quaeque instituat,
 et disciplina oratoris atque oratio auditori-
 bus persuadeat: alioqui beneuolentia semper
 est eloquentiae praeferenda. quinto, animo
 forti esse praeditum; ut ne in rebus dubiis
 et bellis populum deserat. paucorum poten-
 tiae studiosum horum omnia contraria ha-
 bere oportet. quorsum enim eadem repetere
 attinet? considerate igitur, quid horum in-
 sit

ὑπάρχει Δημοσθένης· ὁ δὲ λογισμὸς ἔσω ἐπὶ πᾶσι δικάσις. τέτω
πατὴρ μὲν ἦν Δημοσθένης ὁ Παιδιεύς, ἀνὴρ ἐλεύθερος· ἔγὰρ
δεῖ ψυδέεσθαι· τὰ δὲ ἀπὸ τῆς μητρὸς καὶ τῆς πάππας τῆς πατρὸς μη-
τρὸς, πῶς ἔχει αὐτῷ, ἐγὼ φράσω. Γύλων ἦν ἐκ Κεραμείων. ὅστις
πατρὸς τοῖς πολεμίοις Νύμφαιον τὸ ἐν τῷ Πόντῳ, τότε τῆς πό-
λεως ἔχουσι τὸ χωρίον τοῦτο, φυγὰς ἐκ τῆς πόλεως ἐγένετο,
θανάτῃ καταγνωθέντος αὐτοῦ, τὴν κρείσιν ἐκ ὑπομείνας, καὶ ἀφι-
κνέεται εἰς Βόσπορον, καὶ λαμβάνει δωρεὰν παρὰ τῶν τυραννῶν
τὰς ὀνομασμένους κήπας, καὶ γαμῇ γυναῖκα πλεσίαν μὲν, καὶ Δία,
καὶ χρυσίον ἐπιφερομένην πολὺ, Σκύθην δὲ τὸ γένος. ἔξ ἧς γίνονται
αὐτοῦ θυγατέρες δύο, αἱ ἐκείνου δευρὸς μὲν πολλῶν χρημάτων
ἀποδείκνυσθαι, σωώσκει τὴν μὲν ἐτέραν ὁτιώδηποιοι, ἵνα μὴ πολλοῖς
ἀπεχθώμεθα, τὴν δὲ ἐτέραν ἐγήμε, παρὰ τῶν τῆς πόλεως
νόμοις, Δημοσθένης ὁ Παιδιεύς· ἔξ ἧς ὑμῖν ὁ πατὴρ ἐστὶν ἐκ συ-
κοφάντης γεγενῆσθαι Δημοσθένης. ὅστις ἀπὸ μὲν τοῦ πάππου τοῦ
πατρὸς μητρὸς, πολέμιος αὖ ἐστὶ τῷ δήμῳ· θούλον γὰρ αὐτῷ τῶν
προγόνων κατέγνωλε· τὰ δὲ ἀπὸ τῆς μητρὸς, Σκύθης, βαρβαρὸς
ἐλλωίζων τῇ φωνῇ. ὅθεν καὶ τὴν πονηρίαν ὅτι ἐπιχώριός ἐστι.
παρὰ δὲ τὴν καθ' ἡμέραν διατταν, τίς ἐστιν; ἐκ τεινέρεως λογο-
γράφου ἀνεφάνη, τὰ πατρὸς καταγέλαστος παρὰ μὲν. ἄπιστος

fit in Demosthene : ratio autem subducatur
aequiffimis condicionibus. isti pater fuit De-
mosthenes Paeaniensis, vir ingenuus (neque
enim mentiendum est) vt autem se matris
eius, et aui materni res habeant, ego dicam.
Gylo fuit Ceramensis, qui cum Nym-
phaeum in Ponto, quod oppidum eo tem-
pore nostra vrbs habebat, hostibus prodi-
disset, vrbe exfulauit, cum capitis damnatus,
iudicio se non stitisset, Bosporum profe-
ctus, atque ibi dono a tyrannis praedio ac-
cepto, qui horti appellantur, vxorem duxit,
locupletem illam quidem, et auri multum
afferentem, sed genere Scythicam. e qua
ei natae sunt filiae duae, quas ille cum

grandi pecunia huc missas, collocauit alte-
ram nescio cui (ne multorum odia susci-
piam) alteram duxit, despectis nostrae ci-
uitatis legibus, Demosthenes Paeaniensis; e
qua vobis importunus iste calumniator De-
mosthenes natus est. quod igitur ad aui
maternum attinet, hostis erit populi (nam
maiores eius capitis condemnastis) quod ad
maternum, Scytha, barbarus graeca lingua
vtens. vnde etiam improbitate nostram re-
gionem non refert. in quotidiana porro vita,
quis est? e trierarcho scriptor nobis ora-
tionum exstitit, patrimonio turpiter amisso.
cum autem in eo quoque perfidia eius de-
prehensa esset, quod orationes aduersariis
enunt-

ὃ καὶ τοῖς ταῦτα δόξας εἶναι, καὶ οὖν λόγοις ἐκφέρων τοῖς ἀνιδί-
κοις, ἀνεπήδησεν ἐπὶ τὸ βῆμα. πλεῖστον δὲ ἐκ τῆς πόλεως εἰλη-
φὼς δαγύριον, ἐλάχιστα πειροποιήσας, νυνὶ μὲν τοι τὸ βασιλικὸν
χευσίον ἐπικέκλυκε πῖν δαπάνῃ αὐτῷ. ἐστὶ δὲ ἐδὲ τέθ' ἱκανόν· οὐ-
δαὶς γὰρ πώποτε πλεῖστον τρόπευ πονηρῶν πειροχρῆτο. καὶ τὸ κεφά-
λαιον, τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων πορίζει, ἀλλ' ἐκ τῶν
ὑμετέρων κινδύνων. τοῖς δὲ ὑγνωμοσιύῃ καὶ λόγου δυνάμει,
πῶς πέφυκε; δεινῶς λέγειν, κακῶς βιώναι. ἔγωγε γὰρ κέχρημαι καὶ
τῷ ἑαυτῷ σώματι καὶ παιδοποιίᾳ, ὥστε με μὴ βλάπταται λέγειν
ἀλλὰ τέττω πέπρακται. ἤδη γάρ ποτε εἶδον μισθῆναις οὖν τὰ τῶν
πλησίον αἰχρὰ λίαν σαφῶς λέγοντας. ἔπειτα, τί συμβαίνει τῇ
πόλει; ④ μὲν λόγοι καλοὶ, τὰ δ' ἔργα φαῦλα. πρὸς δ' ἀν-
δρίαν βραχύς μοι λείπεται λόγος. εἰ μὲν γὰρ ἠενεῖτο μὴ δειλὸς
εἶναι, ἢ ὑμεῖς μὴ σωήδειτε αὐτῷ, διατειβὴν ὁ λόγος ἂν μοι πα-
ρέχεν· ἐπειδὴ ὃ ἐξ αὐτοῦ ὁμολογεῖ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, καὶ ὑμεῖς
σωῖτε, λοιπὸν ὑπομνήσαι τὰς τοῖς τέττων κειμήλοις νόμοις. ὁ γὰρ
Σόλων, ὁ παλαιὸς νομοθέτης, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐπιπμίοις ὥς δὲ
ἐνέχεα τὸν ἀσφατέον, καὶ τὸν λελοιπότεν τὴν τάξιν, καὶ τὸν δειλὸν
ὁμοίως· εἰσὶ γὰρ καὶ δειλίας γραφαί. καὶ τοι θαυμάσειεν ἂν τις
ὑμῶν, εἰ εἰσι φύσεως γραφαί. εἰσὶ. τίς ἕνεκα; ἵνα ἕκαστος ἡμῶν

enunciaret, ad suggestum prouolauit. ma-
xima porro pecunia ex peculatu accepta,
parum admodum conseruauit, nunc tamen
aurum regium sumptus eius obruit. quan-
quam ne id quidem satis est; nullae enim
vnquam diuitiae mores improbos expleu-
runt. iam, quod caput est, vitam non e suis
reditibus sustentat, sed e vestris periculis.
quod porro ad beneuolentiam et orationis
facultatem attinet, qualis eius est natura?
talis, vt apte dicat, male uiuat. sic enim
suum corpus tractauit, sic in procreatione
liberum se gessit, vt ego dicere nolim, quae
ab eo acta sunt, nam eos aliquando incur-

riffe odium vidi, qui aliorum probra nimis
perspicue recitarunt. postea quid respublica
inde consequitur? orationes vt bonae sint,
actiones vero malae. breuis adhuc de forti-
tudine mihi restat oratio. nam si se negaret
esse timidum, aut vos nesciretis, longiore
commemoratione fuisset opus; quando au-
tem et ipse confitetur in concionibus, et
vos estis conscii, reliquum est, vt leges ea
de re latas in memoriam vobis reuocem. So-
lo, antiquus ille legislator, eadem poena
dignum iudicauit eum qui non militasset, et
qui ordines deseruisset, et hominem timi-
dum: nam et timiditatis actiones sunt.
quam-

τάς ἐκ τῶν νόμων ζημίας φοβέμεθα μᾶλλον ἢ τὰς πολεμίας, ἀμείνων ἀγωνιστὴς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ὑπάραχῃ. ὁ μὲν τοίνυν νομοθέτης τὸν ἀσεβέστερον, καὶ τὸν δειλόν, καὶ τὸν λιπόνητα τὴν τάξιν, ἔξω τῶν περὶ ῥητορικῶν τῶν ἀγορῶν ἐξείργει, καὶ οὐκ ἔα σεφθῆναι, ὅτε εἰσέναι εἰς τὰ ἱερὰ τὰ δημοῖα σὺ τῷ τὸν ἀσεφάνωτον ἐκ τῶν νόμων κελύεις ἡμᾶς σεφθνοῦν, καὶ τῷ σαυτῷ ψηφίσματι τὸν ὁ παροῖον εἰσκαλεῖς τοῖς τραγωδοῖς εἰς τὴν ὀρχήσαν, εἰς τὸ ἱερὸν τῷ Διονύσῃ, τὸν τὰ ἱερὰ διὰ δελίαν παρεδωκότα; ἵνα τῷ μὴ ἀποπλῶν ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, ἐκείνο μέμνηται, ὅταν φῇ δημοτικὸς εἶναι, θεωρεῖται αὐτὸ μὴ τὸν λόγον, ἀλλὰ τὸν βίον, καὶ σκοπεῖτε μὴ τίς φησὶν εἶναι, ἀλλὰ τίς ἐστίν. Ἐπεὶ τῷ σεφθῶν ἀνεμνήσθην καὶ δωρεῶν, ἕως ἐπὶ μέμνηται, παρελέγω ὑμῖν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ μὴ καταλύσειε τὰς ἀφθόνοιας ταύτας δωρεάς, καὶ τὰς εἰκῇ διδομένοισι σεφθῶσι, οὐδ' ὅτι τιμώμενοι χάριν ὑμῖν εἶσιν, ὅτε τὰ τῷ πόλεως πρᾶγμα ἐπιδουρεθώσεται. τὰς μὲν γὰρ ποιητὰς ὁ μὴ πόλε βελτίους ποιήσεται, τὰς τῷ χρηστὰς εἰς τὴν ἐχάτῃ αὐθυμίᾳ ἐμβαλεῖτε. ὅπ' ἄληθῇ λέγω, μεγάλα νῦν οἶμαι σημεία δείξιν ὑμῖν. εἰ γὰρ τις ὑμᾶς ἐρωτήσῃ, πότερον ὑμῖν ἐνδοξότερα δοκεῖ ἢ πόλις εἶναι ἢ τῷ νυνὶ καιρῶν ἢ ἢ τῷ πᾶσι πρὸς γόνων, ἀποκρίσεις ἀνὸς ὁμολογήσαιε ἢ τῷ πᾶσι πρὸς γόνων. ἄνδρες δὲ

quamvis mirum alicui vestrum videri queat, aliquas esse in naturam actiones. sunt, quae gratia? ut quisque nostrum poenas legibus constitutas magis quam hostis metuens, fortius pro patria propugnet. itaque legislator emanforem, timidum, et desertorem septis arcet fori lustralibus, et coronari vetat, et fana publica ingredi: tu vero eum coronari iubes, quem coronari leges vetuerunt, tuoque decreto, quem non decet, in actione tragoediarum in orchestram vocas, in Bacchi fanum, qui fana prodidit? ne vero vos a proposito abducam, illud memineritis, cum se popularem esse dicet, spectate non

VOL. II.

orationem eius, sed vitam, et considerate, non qualem se esse profiteatur, sed qui sit.

Sed quia coronarum et munerum feci mentionem, dum adhuc recordor, praedico vobis, Athenienses, nisi profusas istas donationes, et temere dari solitas coronas sustuleritis, nec ii qui honorantur gratiam vobis habebunt, nec reipublicae status corrigetur. neque enim malos meliores reddetis, et bonos ad summam desperationem adigetis. quod vere a me dici, magnis me vobis argumentis declaraturum esse puto. nam si quis vos roget, vtrum vobis vrbs maiore nunc florere gloria videatur, an aetate maiorum nostrorum,

πότερον τότε ἀμείνους ἦσαν ἢ νυνί; τότε μὲν διαφέρνῃς, νυνὶ δὲ πολλὰ κατὰδέεσθαι. δωρεὰ δ' ὃ, καὶ σέφθμοι, καὶ κηρύγματα, καὶ σιτήσεις ἐν πυρρανείῳ, πότερον τότε ἦσαν πλείους, ἢ νυνί; τότε μὲν ἦν πάντα τὰ καλά παρ' ἡμῖν, καὶ τὸ τ' ἀρετῆς ὄνομα τίμιον· νυνὶ δ' ἤδη κατὰπέπλυν' τὸ πρᾶγμα, καὶ τὸ σεφανῆν ὅξ' ἔθες, ἀλλ' οὐκ ἐκ περνοίας ποιεῖσθε. ὁκοῦν ἄτοπον ἔτωσι διαλογιζομένοις, τὰς μὲν δωρεὰς νυνὶ πλείους εἶναι, τὰ δ' ἔργα τ' ὁλκῶς τότε μᾶλλον ἢ νυνὶ ἰσχύειν, καὶ οὐδ' ἄνδρας νυνὶ μὲν χεῖρας εἶναι, τότε δ' ἀμείνους. ἐγὼ δ' ὅτι τῶν ὑμᾶς ἐπιχειρήσω διδάσκειν. οἶδάτε πόδε, ὧ Ἀθῶναι, ἐβελήσαί πνα ἐπασκεῖν εἰς τὰ Παναθηναῖα, ἢ εἰς ἄλλον πνα τῷ σεφανιπῶν ἀγώνων, παγκράτιον ἢ καὶ ἄλλο πῶν βαρυτέρων ἀθλῶν, εἰ ὁ σέφανος ἐδίδότο μὴ τὰ κρητῆς, ἀλλὰ τὰ διαπραξαμένῳ; ἐδέετο ἢ ἐβελήσεν ἐπασκεῖν. νυνὶ δ', οἶμαι, διὰ τὸ πωδῆιον, καὶ τὸ περμάχῃον, καὶ τὸ καλόν, καὶ τὸ αἰμυνησον ἐκ τ' νίκης, ἐβελήσιν πνες τὰ σώματα ὡς καλὰ θέμενοι, ἔτι τὰς μεγάλας ταιλαιπωρίας ὑπομείναντες διακινδυνεύειν. ὑπολάβετε τοίνυν ὑμᾶς αὐτὰς εἶναι ἀγωνοθέτας πολυτελεῖς ἀρετῆς, καὶ κείνο ἐκλογίσασθε, ὅτι εἰ μὲν τὰς δωρεὰς ὀλίγοις καὶ ἀξίοις καὶ κατὰ τὰς νόμους διδῶτε, πολλὰς ἀγωνιστὰς ἐξέτε τ' ἀρετῆς· εἰ δ' ὅτι τὰ βελονομῶν καὶ τοῖς διαπραξαμένοις χαρίζησθε, καὶ τὰς ἐπικεῖς φύσεις διαφθε-

rum, omnes aetate maiorum magis eam floruisse dicturi sitis. viri porro praestantiores tumne fuerint, an nunc sint? tum quidem excellentes, nunc deteriores. iam donationes, coronae, praeconia, victus in curia tumne plura fuerint, an nunc? tum quidem rara fuerunt ornamenta ista apud nos, et nomen virtutis honoratum: nunc ea res peruulgata est, vosque coronas non consulto, sed ex consuetudine decernitis. quare si rationem vobiscum ineatis, absurdum omnino videbitur, nunc pluris esse donationes, res autem urbis tum fuisse florentiores, et viros nunc esse deteriores, tum vero meliores, id quo pacto se habeat, vos edocere conabor. putatis, Athenienses, futurum vn-

quam fuisse quenquam, qui se vel ad Panathenaea, vel ad aliud coronarium certamen exercere vellet, siue ad luctum, siue ad aliud grauius pugnae genus, si corona daretur non praestantissimo sed malis artibus confectio? nunquam exercere se vellet vllus. nunc, ob raritatem nimirum, et contentionem, et honestatem, et perpetuam victoriae memoriam, volunt aliqui corporibus suis fortunae arbitrio permittis, et maximis aerumnis exantlatis decertare. existimate igitur vos eos esse qui ciuilibus virtutis praemia distribuatis, atque illud cogitate, si coronas paucis, et dignis, et ex praescripto legum dederitis, vos multos virtutis certatores habituros: sin cuius, et iis qui aliqua ratione

ρεῖτε. ὅτι ἢ ὀρθῶς λέγω, ἐπὶ μικρῷ σαφέστερον ὑμᾶς βούλομαι διδάξαι. πότερον ὑμῖν ἀμείνων ἀνὴρ εἶναι δοκεῖ Θεμιστοκλῆς ὁ στρατηγίστας, ὅτε τῇ περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίᾳ τὸν Πέρσιν ἐνίκητε, ἢ Δημοσθένης ὁ τὰς τάξεις λιπών; Μιλτιάδης ἢ ὁ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχῃ τὰς Βαρβάρους νικήσας, ἢ ὅστις; ἐπὶ δὲ ④ ἀπὸ Φυλῆς Φεύγοντα τὸν δῆμον καταγαγόντες, Αἰεσιδῆς δὲ ὁ δίκαιος ἐπικαλεσθε, ὁ τὴν ἀνόμοιον ἔχων ἐπωνυμίαν Δημοσθένος; ἀλλ' ἐγωγε, μὰ τὰς θεὰς τὰς Ολυμπίας, εἰ δὲ ἐν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις ἄξιον ἡγοῦμαι μεμνηῖός τ' εἶναι τέττα καὶ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν. Ἰππιδειξάτω τοίνυν Δημοσθένης ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, εἰ περ γέγραπται τινὰ τῶν τῶν ἀνδρῶν σεφανῶσαι. ἀχάριστος ἂν ᾖ ὁ δῆμος; ὅχι, ἀλλὰ μεgalόφρων, καὶ κείνοί γε ④ μὴ ἔτω τετιμημένοι, τῆς πόλεως ἄξιοι. εἰ γὰρ ὧν το δεῖν ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πεπονθότων, ἢ ἀπ' ἐκείνων τοῦ χρέονος μέλει τῆσδε τῆς ἡμέρας ἀθρόα ἔσθαι διαμύσει. δωρεὰς δέ τινας ἐλάμβανον, ἄξιόν ἐστι μνησθῆναι. ἦσαν τινὲς καὶ τὰς τότε καιρῶς, οἱ πολλοὶ ὑπομεινάντες χρέονος, ὅς μεγάλας κινδύνους, Ἰππὶ τῷ Στρυμόνι ποταμῷ ἐνίκων μαχόμενοι Μήδης. ἔτοι δ' εὖρε ἀφικόμενοι, τὸν δῆμον ἤτησαν δωρεάν, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ δῆμος τιμὰς μεγάλας, ὡς τότε ἐδόκει, πρὶς λιθίνης Εὐρεῖας σῆσαι

ratione rem confecerint, donaueritis, vos bona etiam ingenia corrupturos. haec recte a me dici, paulo etiam dilucidius vos docebo. vtrum vobis vir melior videtur Themistocles, qui duxit exercitum; cum pugna Salaminia Persam vicistis, an Demosthenes qui ordines deseruit? Miltiades, qui praelio Marathonio barbaros superauit, an iste? praeterea, ii ne qui populum exsulantem e Phyle reduxerunt, et Aristides, qui iustus cognominatur, cognomine quod Demosthenico dissimile est? verum ego per deos immortalis, ne iisdem quidem diebus decere cenfeo istius belluae facere mentionem, et virorum illorum. ostendat igitur in oratione sua Demosthenes, an alicubi scriptum sit,

horum virorum aliquem corona esse donandum. ingratus ergo fuit populus? non, sed magnanimus, atque illi etiam, qui non ita honorabantur, digni republica. neque enim se literis honorandos censabant, sed eorum quibus bene fecissent memoria, quae ab illo tempore in hunc usque diem permanet immortalis. quae autem praemia perceperint, operae precium est commemorare. fuere quidam iis temporibus, qui longo spacio temporis, et magnis periculis aditis, Medos ad Strymonem fluvium praelio vicerunt. ii huc reuersi, praemium a populo petierunt, ac magnos eis populus honores habuit, vt tum putabatur, tribus lapideis statuīs erectis in Mercuriali porticu, nec tamen concessit, ipso-

ἐν τῇ σοᾷ τῇ τῶν Ερμῆ, ἐφ' ᾧτε μὴ ἐπιγράφειν τὰ ὀνόματα τὰ
 ἐαυτῆς, ἵνα μὴ τῶν στρατιῶν, ἀλλὰ ἔσθ' ὅπως δοκῇ εἶναι τὸ ἐπι-
 γραμμα. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἔξ αὐτῶν τῶν ποιημάτων εἴσεωθε.
 ἐπιγέγραπ') γὰρ ἐπὶ μὲν τῷ πρώτῳ τῶν Ερμῆ,

Ὡν ἄρα κακῆνοι ταλακάρδιοι, οἳ ποιε Μήδων
 Παισὶν ἐπ' Ἡϊόνι Στρυμόνῳ ἀμφὶ ῥοάς,
 Λιμόν τ' αἰθωνα κρατερὸν τ' ἐπάγοντες Αἴθρα,
 Πρώτοι δυσμυρέων δόρον ἀμυχονίῳ.

ἐπὶ δ' τῷ δευτέρῳ,

Ὡγεμόνεσι δ' μινδὸν Αθιναῖοι τάδε δῶκαν,
 Αὐτ' ὠρεγεσίης ἔσθ' μεγάλης δρεπῆς.
 Μᾶλλον πρὸς τὰ δ' ἰδὼν καὶ ἐπεσομύων ἐβελήσθ' ἑ
 Ἀμφὶ ξυνοῖσι πρᾶγμασι μόχθον ἔχεν.

ἐπὶ δ' τῷ τρίτῳ ἐπιγέγραπ') Ερμῆ,
 Ἐκ ποιε τῆσδε πόλιν ἄμ' Ἀτρεΐδῃσι Μενεσθούσ
 Ἠγεῖτο ζᾶθεον Τρωϊκὸν ἀμπεδίον,
 Οὐ ποθ' Ὀμηρ' ἔφη Δαναῶν πύκα χαλκοχιτώνων
 Κοσμήτωρα μάχης ἔξοχον ἄνδρα μολεῖν.
 Οὕτως ἔδ' ἐν αἰκῆς Αθιναίοισι καλεῖσθ'
 Κοσμητὰς πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ ἡγορέης.

ipforum inscribi nomina, ut illa inscriptio
 non imperatorum, sed populi haberetur.
 haec vere a me dici, ex ipsis poematis co-
 gnoscetis, nam primae statuæ est inscriptum :

*Hi quoque praestanti valuerunt pectore, Medis,
 Strymonias ad aquas, Eionisque locum,
 Perdomitis, diraque fame, ferroque cruento,
 Hostilem patriae qui repulere metum.*

alterius inscriptio haec est :

*Praemia Cecropidae haec ducibus memoranda
 dederunt,
 Pro virtute virum, proque piis meritis.*

*Fortius, haec ubi posteritas inspexerit, acris
 Defendet patriae publica iura manu.*

in tertia statua haec scripta sunt :

*Atridis comes hac aliquando ex urbe Mene-
 stheus,
 Dux fuit Iliaci moenia ad alta soli.
 Quem virtute virum praestantem dixit Ho-
 merus,
 Armatis Danaïs conciliaffe decus.
 Hanc igitur merito sibi vendicat Attica pal-
 lam,
 Ut gerat inuicta fortia bella manu.*

ἐστὶ πού τὸ τῶν στρατηγῶν ὄνομα; ἔδαμ᾽, ἀλλὰ τὸ τοῦ δήμου.
 προσέλθετε ἐν τῇ διανοίᾳ καὶ εἰς τὴν σοὰν τὴν ποικίλιν· ἀπὸ δὲ τῶν
 γὰρ ὑμῖν τῶν καλῶν ἔργων τὰ ὑπομνήματα ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀνά-
 κει). τί ἐν ἐστίν, ὦ Ἀθιναῖοι, ὃ ἐγὼ λέγω; ἐνταῦθα ἢ ἐν Μαρα-
 θῶνι μάχῃ γέγραπ'. τίς ἐν ἦν ὁ στρατηγός; ἔτῳσι μὲν ἐρωτηθέντες
 ἀπαντες ἀποκρίναισθε ἀν, ὅτι Μιλτιάδης. ἐκεῖ δ' ὅτε ἐπιγέγρα-
 πται. πῶς; ὅτε ἦπσε τὴν δωρεὰν ταύτην; ἦπσεν, ἀλλ' ὁ δῆμος
 ὅτε ἔδωκεν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ὀνόματος συνεχώρησεν αὐτῷ πρῶτον
 γραφῆναι ὡς ἀκαλουῦν τὰς στρατιώτας. ἐν τοίνυν τῷ μητρῷ
 ὡς τὸ βελούδιον ἦν ἔδοξε δωρεὰν τοῖς ἀπὸ Φυλῆς Φεύγοντι
 τὸν δῆμον καλαγαγεῖν, ἐστὶν ἰδεῖν. ἰὼ μὲν γὰρ ὁ τὸ ψήφισμα
 γεγράφας καὶ νικήσας Αρχίνος ὁ ἐκ Κοίλης, εἰς τῶν καλαγαγόν-
 των τὸν δῆμον. ἔγραψε δ' πρῶτον μὲν αὐτοῖς εἰς θυρίαν καὶ ἀνα-
 θήματα δοῦναι χιλίας δραχμάς, καὶ τὰτ' ἐστὶν ἑλαττον ἢ δέκα
 δραχμαὶ κατ' ἄνδρα ἑκάστων. ἐπειτα κελεύει σεφανῶς θαλλοῦ
 σεφανῶ αὐτῶν ἑκάστων, ἀλλ' ἐχρυσῶ. τότε μὲν γὰρ ἦν ὁ ἔξ θαλλῶ
 σεφανῶ πῦρ. νυνὶ δ' καὶ ὁ χρυσὸς καλαπεφρόνη). καὶ οὐδὲ
 τῷτο εἰκὴ πρῶτον κελεύει, ἀλλ' ἀκριβῶς τὴν βελὺν σκεψα-
 μένῳ ὅσοι αὐτῶν ἐπὶ Φυλῆς ἐπολιορκήθησαν, ὅτε Λακεδαιμό-
 νιοι καὶ ④ τετράκοντα προσέβαλον τοῖς καλαγαγεῖσι Φυλῆν, οὐχ

est ne alicubi ducum nomen? nusquam, sed
 populi. animis igitur ad variam porticum
 accedite; nam omnium egregiorum facino-
 rum monumenta in foro consecrata sunt.
 quid igitur illud est, quod ego dico, Athe-
 nienfes? pugna Marathonica picta est. quis
 igitur dux fuit? vos sic interrogati, dice-
 retis omnes, Miltiadem fuisse. illic autem
 non est adscriptus. cur? non petiit praemium
 illud? petiit ille quidem, populus autem non
 dedit, sed nominis loco ei concessit, ut pri-
 mus pingeretur, milites cohortans. iam in
 aede matris deum iuxta curiam, quod iis
 praemium dederitis, qui exfulantem popu-

lum e Phyle reducerunt, videre licet. nam
 is qui decretum scripsit, atque obtinuit, fuit
 Archinus Coeleus, unus ex iis qui populum
 restituerunt. scripsit autem primum, eis
 dandas esse ad rem diuinam et donaria m.
 drachmas, idque minus est quam denae dra-
 chmae in viros singulos. deinde ornari iubet
 sacrae oleae corona eorum quemlibet, non
 aurea. tum enim oleagina corona erat prae-
 ciosa, nunc etiam aurea contemnitur. ac ne
 hoc quidem temere iubet fieri, sed ubi
 senatus accurate considerarit, qui eorum in
 Phyle obfessi fuerint, cum Lacedaemonii
 et xxx tyranni eos qui Phylem occupant,
 inua-

ὅσοι τὴν τάξιν ἔλιπον ἐν Χαιρωνείᾳ τῶν πολεμίων Ἰππίωνων. ὅτι
 εἰ ἀληθῆ λέγω, ἀναγνώσε' ὑμῖν τὸ ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ ΠΕΡΙ
 ΔΩΡΕΑΣ ΤΟΙΣ ΑΠΟ ΦΥΛΗΣ. ὁρῶντάς γε καὶ ὁ γέγραφε Κτισ-
 φῶν Δημοσθένει, τῷ τῶν μεγίστων κακῶν αἰτίῳ. ΨΗΦΙΣΜΑ. τέτω
 τῷ ψηφίσματι ἔξαλείφε' ἡ τῶν καταλαγόντων τὸν δῆμον δωρεά.
 εἰ τὸτ' ἔχει καλῶς, ἐκείνο αἰσχρῶς. εἰ ἐκείνοι καὶ ἀξίαν ἐπιμήθη-
 σαν, ὅτ' ἀνάξι' ὦν σεφανῆται. καὶ τοι πωθάνομαί γ' αὐ-
 τὸν μέλλειν λέγειν, ὥς ἐ δίκαια ποιῶ, ὁρῶντάς γε αὐτῷ τὰ τῶν
 παρόντων ἔργα. εἰ δὲ γὰρ Φιλάμωνα φήσῃ τὸν πύκλιν Ολυμπιάσι
 σεφανῶσθαι, νικήσαντα Γλαῦκον τὸν παλαιὸν ἐκείνον πύκτιν,
 ἀλλὰ τὰς καθ' ἑαυτὸν ἀγωνισάς. ὥσπερ ἡμᾶς ἀγνοῦντας, ὅτι
 τοῖς μὲν πύκταις ἐστὶν ὁ ἀγὼν πρὸς ἀλλήλους, τοῖς δὲ ἀξιούσι
 σεφανῶσθαι, πρὸς αὐτῷ τῷ ἄρχειν, ἧς καὶ ἕνεκα σεφανῆν). δὲ γὰρ
 τὸν κήρυκα ἀψυδεῖν, ὅταν τὴν ἀνάρρησιν ἐν τῷ θεάτρῳ ποιῇται
 πρὸς τὰς Ἑλλήνας. μὴ οὐκ ἡμῖν, ὡς Παλαϊκίων' ἀμεινον πε-
 πολίτευσαι, διέξειδι, ἀλλ' ἐφικόμεν' ἢ ἀνδραγαθίας, ἔτω τὰς
 χάριτας τὸν δῆμον ἀπαίτει. ἵνα ὃ μὴ λυποπλανῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς
 ἐπαγγελίας, ἀναγνώσεται ὑμῖν ὁ γραμματεὺς τὸ ἐπίγραμμα,
 ὃ ἐπιγέγραπται τοῖς ἀπὸ Φυλῆς τὸν δῆμον καταγαγούσι.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

inuassent, non qui ad Chaeroneam, hosti-
 bus ingruentibus, ordines deferuerint. haec
 a me vere dici, decreto recitato intelligetis.
 DECRETVM DE IIS QVI PHYLAE FVE-
 RVNT. illud etiam recita, quod Ctesipho
 scripsit in gratiam Demosthenis, summo-
 rum malorum auctoris. DECRETVM. hoc
 decreto deletur eorum praemium, qui po-
 pulum e Phyle reducerunt. hoc si honestum
 est, turpe illud fuit. si illis honos est pro
 dignitate habitus, hic praeter dignitatem
 corona ornatur. enimvero dicturum eum
 audio, me non recte facere, qui facta ma-
 iorum cum eo comparem. negabit enim
 Philamonem pugilem, Olympia coronatum

esse, deuicto Glaucō, veteri illo pugile, sed
 iis, qui eius aetate cum ipso decertarint.
 quasi vero nos ignoremus, pugilibus inter
 sese certamen esse, iis vero qui se coronari
 postulant, cum ipsa virtute, ob quam coro-
 nantur. nec enim mentiri oportet prae-
 conem, cum aliquid in theatro apud Grae-
 cos proclamat. noli igitur commemorare,
 te in regenda republica Pataecione fuisse
 meliorem, sed ubi virtutis compos fueris,
 sic demum gratiam a populo repete: ne
 autem vos a re proposita abducam, reci-
 tabit vobis scriba inscriptionem, qua or-
 nati sunt, qui populum e Phyle reducerunt.
 INSCRIPTIO :

Attica

Τέσση' ἀρετῆς ἕνεκα σεφδύοις ἐγέγραψε παλαίχθων

Δῆμοι Ἀθιναίων, οἱ ποτε οὖν ἀδίκους

Θεσμοῖς ἀρετῆς πρῶτοι πόλεως καταπαύειν

ἤρξαν, κίνδυνον σώμασιν δράμῃνοι.

ὅτι τὰς πρῶτας τὰς νόμοις ἀρετῆς κατέλυσαν, διὰ τοῦτ' αὐτοὺς
φῆσιν ὁ ποιητὴς τιμηθῆναι. ἔναυλον γὰρ ἦν ἔτι τότε πᾶσιν, ὅτι
πνικαῦτα ὁ δῆμος κατελύθη, ἐπειδὴ τινες τὰς γραφὰς τῶν πρῶ-
τόνων ἀνείλον. καὶ γὰρ τι ὡς ἐγὼ ἔπατρὸς τοῦ ἐμαυτοῦ ἐπι-
θανόμην, ὃς ἔτι βίους ἐνεθήκοντο καὶ πέντε ἐτελεύτησεν, ἀπώτων
μεισίων τῶν πόνων τῇ πόλει, ὃς πολλάκις πρὸς ἐμὲ διεξήκει ἐπὶ
χολῆς. ἔφη γὰρ, ὅτε δρεῖως κατεληλύθει ὁ δῆμος, εἴ τις εἰσέει
γραφὴν πρῶτόνων εἰς δικαστήριον, εἶναι ὅμοιον τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐρ-
γον. τί γὰρ ἀνοσιώτερον ἀνδρὸς πρῶτόνομα λέγοντο καὶ πρῶτον-
το; ἔτι δὲ ἀκράσιν, ὡς ἐκείνος ἀπήγγελλεν, καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον
ἐποίουν, ὥστε νῦν γίνεται, ἀλλ' ἦσαν πολὺ χαλεπώτεροι ὅσοι
δικασαὶ τοῖς πρῶτόνομα γράφουσιν αὐτοῖς κατηγόροι, ἔτι πολλάκις
ἀνεπόδιζον τὸν γραμματέα, καὶ ἐκέλευον πάλιν ἀναγνώσκειν τὰς
νόμοις καὶ τὸ ψήφισμα, ἔτι ἡλίσκοντο ὅσοι πρῶτόνομα γράφοντες, ὅσοι
εἰ πρῶτας πρῶτονθῆσαι τὰς νόμοις, ἀλλ' εἰ μίαν μόνον συλ-
λαβὴν πρῶτονθῆσαι. τὸ δὲ νῦν γινόμενον πρῶτονθῆμα ὑπερκα-

Attica gens, primos cui tellus attulit ortus,

Hosce coronarum iussit honore coli,

Qui primi diris, contempta morte, tyrannis

Euerfis, patrium restituere decus.

quod eos qui contra leges imperarunt, euer-
terint, propterea eis ait poeta honorem esse
habitum. tum enim ea vox in omnium au-
ribus quasi resonabat, tum oppressum esse
populum, cum violatarum legum actiones
aliquid sustulissent. id enim ego a patre meo
audiui, qui anno aetatis quinto et nonagesi-
mo obiit, omnibus reipublicae aerumnis de-
functus, qui saepe res illas mihi per ocium
commemorabat, aiebat enim, cum populus

recens reductus fuisset, si quis violatarum
legum reus in iudicium venisset, par fuisse
dictum et factum. quid enim sceleratius
est eo, qui aliquid contra leges dicit, aut
facit? neque vero iudices eo modo, quo
nunc, ut ille referebat, auscultabant: sed
multo infestiores erant reo, quam ipse ac-
cusator, et scribam saepe retrahebant, et
denuo recitare iubebant leges et decretum,
et qui legibus contraria scribebant, damna-
bantur, non si omnis leges violassent, sed
si vnam duntaxat syllabam immutassent.
ut vero nunc agitur, res summum risum
meretur. nam scriba id quod legibus ad-
versatur,

ταγέλασόν ἐστιν. ὁ μὲν γὰρ γραμματῶς ἀναγνώσκει τὸ πρῶτον-
 μον, ④ ὃ δὲ δικασαὶ ὥσπερ ἐπὶ πρῶτον ἢ ἀλλότριον τι πρᾶγμα ἀκρο-
 ὡμένοι, πρὸς ἐτέρῳ τῷ τῶν γνώμῃν ἔχουσιν. ἤδη δὲ ἐκ τῶν τε-
 χνῶν τῶν Δημοσθένους, αἰσχροῦν ἔθος ἐν τοῖς δικαστηρίοις πρῶτον δέ-
 χεσθαι μελετήναι γὰρ ὑμῶν τὰ τῆς πόλεως δίκαια. ὁ μὲν γὰρ
 κατήγορος δόποιοι, ὁ δὲ φεύγων τῶν γραφῶν κατηγορεῖ, οἱ
 ὃ δὲ δικασαὶ ἐνίοτε ὡς μὲν εἰσι κεῖται, ὅπως πλανθάνον, ὡς ὃ δὲ εἰσι
 δικασαὶ, πρὸς τῶν ἀναγκάζον, τὴν ψήφον φέρειν, λέγει δὲ ὁ
 φεύγων, ὡς ἄρα ποτὲ ἄψην ὃ πρᾶγμα, ἔχῃ ὡς ἐννομα γέ-
 γραφεν, ἀλλ' ὡς ἤδη ποτὲ καὶ πρῶτον ἄλλος τοιαῦτα γράψας
 ἀπέφυγεν. ἐφ' ᾧ καὶ νῦν μέγα φρονεῖν ἀκῶν Κτησιφώντα. ἐτόλ-
 μα δὲ ἐν ὑμῖν ποτὲ σεμνυνέας Αἰετοφῶν ἐκείνος ὁ Αἰζωιεύς,
 λέγων, ὅτι γραφὰς πρῶτον πρὸς φεύγοντα ἐβδόμηκόη καὶ πέντε.
 ἀλλ' ἔχῃ ὁ Κεφαλὸς, ὁ παλαιὸς ἐκείνος, ὁ δοκῶν δημοτικώτατος
 γεγονέναι, ἔχῃ ἔτι, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις ἐφιλομεῖτο, λέγων,
 ὅτι πλεῖστα πρῶτον γεγραφὸς ψήφισματα, ἐδεμίαν πρῶτον
 γραφῶν πρὸς φεύγοντα πρῶτον, καλῶς, οἶμαι, σεμνυνόμενοι.
 ἐγγραφόντες γὰρ ἀλλήλους πρῶτον ὁ μόνον ④ ἀντιπολιτευόμενοι,
 ἀλλὰ καὶ ④ φίλοι τὸς φίλοις, εἰ πρὸς ἀμαρτάνοιεν εἰς τὴν πόλιν.
 ἐκείθεν ὃ τὸτο γνώσεσθε. Αἰσχίνου γὰρ ὁ ἐκ Κοίλης ἐγγραφάτο

versatur, recitat, iudices autem tanquam
 cantilenam, aut rem alienam audirent, aliis
 rebus intenti sunt. per Demosthenis porro
 artis factum est, ut turpem consuetudinem
 in iudicia admiseritis: nam iura vestrae ci-
 vitatis sunt translata. accusator enim cau-
 sam dicit, reus accusat, iudices aliquando,
 quae res disceptandae sint, obliuiscuntur,
 quarum autem rerum iudices non sunt, de
 iis coguntur ferre suffragium, ait porro
 reus, si quando rem ipsam attigerit, non
 quidem se legibus scripsisse consentanea, sed
 prius alium etiam qui similia scripserit, esse
 absolutum. qua ratione ego nunc Ctesi-
 phontem etiam magnopere fretum esse au-

dio. ausus autem aliquando fuit gloriari
 apud vos Aristopho Azeniensis, se septua-
 gies quinquies violatarum legum esse accu-
 satum. non sic Cephalus, antiquus ille, qui
 habitus est omnium populi studiosissimus,
 non sic, sed contrarium laudi sibi ducebat;
 cum enim nemo plura decreta scripsisset,
 se nunquam violatarum legum reum esse fa-
 ctum, re, mea quidem opinione, honesta
 glorians. accusabant enim sese violatarum
 legum non tantum aduersarii, sed et amici
 amicos, si quid in rempublicam commis-
 sent. idque inde cognoscetis. Archinus Coe-
 laeus violatarum legum reum fecit Thra-
 sybulum Stiriensem, quod contra leges co-
 ronam

ᾠδανόμων Θρασύβηλον τὸν Στειρεά, γράψοντά π' ᾠδὰ τὰς νόμοις, σεφθεῖν ἓνα τῶν συγκαλεθόντων αὐτῷ ἀπὸ Φυλῆς, καὶ εἶλε, νεωστὶ γεγενημένων αὐτῷ τῶν διεργεσιῶν, αἷς ἔχ' ὑπελογίζοντο. ὁ δὲ δικασαί· ἡγουῦτο γὰρ, ὥσπερ τότε αὐτὰς φύγοντας ἀπὸ Φυλῆς Θρασύβηλον κατήγαγεν, ἔτῳ νῦν μένοντος ἐξελαύνειν, ᾠδὰ τὰς νόμους γράφοντά π'. ἀλλ' ἔτι νῦν, ἀλλ' ἅπαν τὸναντίον γίνεσθαι. ὁ γὰρ ἀγαθοὶ στρατηγοὶ ὑμῶν, καὶ τῶν τὰς σιτήσεις πένες διεξημερῶν ἐν τῷ περὶ τανείῳ, ἐξαμῖνται τὰς γραφὰς τῶν ᾠδανόμων, οὓς ὑμεῖς ἀχαρείσοι εἶναι δικαίως ἀν' ὑπολαμβάνοιτε. εἰ γὰρ τις ἐν δημοκρατία τετιμημένος, ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, καὶ ὁ θεοὶ, καὶ ὁ νόμοι σώζουσι, τλημᾶ βοηθεῖν τοῖς ᾠδάνομα γράφουσι, καὶ ἀλῦει τὴν πολιτείαν ὑφ' ἧς τελίμη. Τίς ἔτι ἀποδέδεικ' λόγον ἀνδρὶ δικαίῳ σωτηγόρῳ καὶ σώφρονι, ἐγὼ λέξω. εἰς τρία μέρη διαιρεῖται ἡ ἡμέρα, ὅταν εἰσὶν γραφὴ ᾠδανόμων εἰς τὸ δικαστήριον. ἐγχεῖται γὰρ τὸ μὲν πρῶτον ὕδωρ τῷ κατηγόρῳ, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ τῇ δημοκρατίᾳ, τὸ δὲ δεύτερον ὕδωρ, τῷ τὴν γραφὴν φύγοντι, ὁ δὲ τοῖς εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λέγουσιν· ἐπειδὴ δὲ τῇ πρώτῃ ψήφῳ μὴ λυθῇ τὸ ᾠδάνομον, ἤδη τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμῇ καὶ τῷ μεγέθει τῇ ὀργῇ καὶ ὑμετέρῃ. ὅς τις μὲν ἔτι ἐν τῇ τιμῇ τὴν ψήφον αἰτεῖ, τὴν ὀργὴν τὴν ὑμετέραν ᾠδαίται· ὅστις δὲ ἐν τῷ πρώτῳ

ronam decreuisset eorum cuidam, qui cum ipso e Phyle redierat, ac reum peregit, quamuis recentibus adhuc eius beneficiis, quorum iudices rationem non habebant; putabant enim, quemadmodum tunc exfulantes e Thrasymbulo reducti essent, ita nunc se denuo expelli ab eo, aliquid legibus contrarium decernente. nunc autem non ita fit, sed plane contrarium. nam boni duces vestri, eorumque nonnulli, quibus victus in curia est decretus, actiones violatarum legum suis deprecationibus evertunt, quos iure vos ingratos existimabitis. nam si quis in populari imperio honore affectus, ac tali ciuitate, quam dii et leges tuentur, iis opem

VOL. II.

ferre audet, qui suis decretis leges violant, is eam rempublicam evertit, in qua est honorem consecutus. Quae autem aduocato, qui vir bonus et modestus est, conueniat oratio, ego dicam. in tris partis distribuitur dies, cum violatarum legum actio proponitur. nam prima aqua accusatori et legibus infunditur, ac libertati, secunda aqua reo, et iis qui in ipsam rem dicturi sunt: quod si primo suffragio non soluta fuerit legum violatio, iam tertia aqua infunditur aestimationi mulctae, et magnitudini vestrae iracundiae. qui igitur in aestimanda mulcta suffragium petit, is iracundiam vestram deprecatur: qui autem prima oratione suffragium petit,

iustu-

λόγῳ τὴν ψῆφον αἰτεῖ, ὅρκον αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ, δημοκρατίαν αἰτεῖ, ὧν ἔτε αἰτήσας ἔδεν ὅσιον ἔδενι, ἔτ' αἰτηθέντα ἑτέρῳ δῆναι. κελεύσας ἐν αὐτῆς, ἐάσαντας ὑμᾶς τὴν πρῶτῳ ψῆφον καὶ τὰς νόμοις διενεγκεῖν, ἀπαντᾶν εἰς τὴν τίμησιν. ὅπως δὲ ἔγωγε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὀλίγα δέω εἰπεῖν, ὥς καὶ νόμον δεῖ τεθῆναι ἐπὶ ταῖς γραφαῖς μόνον τῶν δυνάμεων, μὴ ἰξεῖναι μήτε τῷ κατηγορῶ συνηγόρεος παρέχεσθαι, μήτε τῷ τῷ γραφῶν τῶν δυνάμεων φεύγοντι οὐ γὰρ ἀόριστόν ἐστι τὸ δίκαιον, ἀλλ' ὠρισμῶν τῆς νόμοις τοῖς ὑμέτεροις. ὥσπερ γὰρ ἐν τῇ τεκτονικῇ, ὅταν εἰδέναί βεβλώμεθα τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ μὴ, τὸν κηρόνα περισφύρομεν ὃ διαγνώσκῃ, ἔτω δὲ ἐν ταῖς γραφαῖς πῶν δυνάμεων δυνάμει κανὼν ἔστω δίκαιος, τὰ τὸ σανάδιον, καὶ τὸ ψήφισμα, καὶ ὅτι δυνάμει γραμμένοι νόμοι. ταῦτα συμφωνεῖν ταῖς ἀλλήλοις ἐπιδείξας καλεῖσθαι, ἵνα τί δεῖ σε Δημοσθένει δυνάμει δυνάμει; ὅταν ὅτι ὑπερπηδήσας τῷ δίκαιον ἀπολογίαν δυνάμει καλεῖς κακῶς γόν ἄνθρωπον, καὶ τεχνίτῳ λόγων, κλέπτεις τῷ ἀκρόασι, βλάπτεις τῷ πόλιν, καὶ ἀλλύεις τὴν δημοκρατίαν. τίς ἐν ἐστὶν ἀποτροπὴ τῶν τριῶν λόγων, ἐγὼ ἐρῶ. ἐπειδὴν περισφύρων ἐνλαυθοῖ Κτισφῶν διεξέλθῃ πρὸς ὑμᾶς τῶν δὴ τὸ συτῆλα γμῶν ἀπὸ περισφύριον, ἐπειτ' ἐνδιατελέθῃ καὶ μὴ ἀπολογῇ, ὑπομνήσας αὐτὸν ἄνδρ' ἀνδρὶ τὸ σανάδιον λαβεῖν, καὶ τὰς νόμους

iurandum petit, legem petit, libertatem petit, quas res nemini fas est vel petere, vel si petita fuerint, condonare. iubete igitur, ut vos prima suffragia secundum leges ferre patiantur, et ad mulctae aestimationem praesto sint. postremo, Athenienses, parum abest, quin dicam legem esse ferendam duntaxat de violatarum legum actionibus, non licere vel accusatori adsciscere aduocatos, vel reo criminis violatarum legum; neque enim ius illud vagum est, sed legibus vestris tanquam limitibus definitum. ut enim in fabrilis arte, cum scire volumus quid rectum sit, quid non sit, regulam adhibemus, qua dignoscantur, sic etiam in violatarum legum

actionibus, in promptu est regula aequitatis, tabella haec, et decretum, et leges quibus fraus facta est. haec ubi consentire inter se demonstraris, discedito, et quid opus est te Demosthenem aduocare? si vero neglecta iusta defensione, hominem maleficum aduocas, et opificem orationum, fucum facis auditoribus, incommodas ciuitati, euertis rempublicam. quo autem pacto euertere possint istiusmodi orationes, iam dicam. posteaquam huc progressus Ctesiphon, apud vos recensuerit illud compositum sibi exordium, in eoque commoratus, se non defenderit, commonefacite eum sine tumultu, ut hanc tabellam sumat, et leges cum decreto suo

τῷ ψηφίσματι θάνατον εἶναι· εἰ δὲ μὴ παροισῇ ὑμῖν ἀκρίβειαν, μηδὲ ὑμεῖς ἐκείνους ἐθέλετε ἀκρίβειαν. οὐ γὰρ τῶν φυγόντων τὰς οὐ δικαίας ἀπολογίας εἰσεληλύθατε ἀκρασόμνητοι, ἀλλὰ τῶν ἐθελόντων δικαίως ἀπολογεῖσθε. εἰ δὲ ὑπερπηδήσας τὴν δικαίαν ἀπολογίαν Δημοσθένι θάρακαλῃ, μάλιστα μὲν μὴ παρσδέχεσθε κακῶς ἄνθρωπον, οἰόμενον ῥήμασι τὰς νόμους ἀναιρῆσειν, μηδ' ἐν δρετῇ τῇδε ὑμῖν μηδεὶς καταλογίζεσθαι, ὅς ἂν ἐπιδιερρημύξῃ Κτησιφώνῳ, εἰ καλέσοι Δημοσθένη, πρῶτον ἀναβοήσῃ, καλεῖ, καλέ. καλῶν γὰρ ἐπὶ σαυτὸν καλεῖς, ἐπὶ τὰς νόμους καλεῖς, ἐπὶ τὴν δημοκρατίαν καλεῖς. ἂν δὲ ἄρα ὑμῖν δόξη ἀκρίβειαν, ἀξιῶσατε τὸν Δημοσθένη τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπολογεῖσθαι, ὅνπερ καὶ γὰρ καταγόμηναι. ἐγὼ δὲ πῶς καταγόμηναι; ἵνα ἔτι ὑπομνήσω ὑμᾶς, ὅτε τὸν ἴδιον βίον τῷ Δημοσθένει παρτέρον διεξῆλθον, ὅτε τῶν δημοσίων ἀδικημάτων ἐδενὸς παρτέρον ἐμνήσθην, ἀφθονὰ δὴ περ καὶ πολλὰ ἔχων λέγειν· ἢ πάντων γὰρ ἂν εἴλω ἀπορώταί· ἀλλὰ πρῶτον μὲν οὐ νόμους ἀπέδειξα ἀπαγρεδύοντας μὴ σεφανοῦν τὰς ὑποδουλεύας, ἐπεὶ τὸν ῥήτορα ἐξήλεγξα, γράψαντα Δημοσθένει ὑποδουτὸν ὄντα σεφανοῦν, ἐδὲν παρβαλλόμενον, οὐδὲ παρσεγγραψάντα, ἐπειδὴ δὴ τὰς δούλεύας, ἀλλὰ πανηλὸς καὶ ὑμῖν καὶ τῶν νόμων καταπεφρονηκότα. καὶ τὰς ἐσομένας πρὸς ταῦτα παρφάσεις εἰ-

conferat: quod si vos audire se dissimulae-
rit, ne vos quidem eum audire velitis. ne-
que enim huc conuenistis, iniustas reorum
excusationes audituri, sed eos qui iure se
defendere volunt. si vero neglecta ea de-
fensione quae aequa est, Demosthenem ad-
vocarit, rectissimum sane fuerit, hominem
maleficum non admittere, qui se leges ver-
bis euerfurum putat, neque illud in parte
virtutis vestrum quisquam numeret, vbi
percontatus fuerit Ctesipho, an Demosthe-
nem vocet, si primus exclamet, voca, voca.
nam si vocas, contra teipsum vocas, contra
leges vocas, contra rempublicam vocas. quod
si vobis eum audire visum fuerit, postulate,

vt Demosthenes eodem modo se defendat,
quo ego accusaui: sic fere, vt vobis oratio-
nem meam in memoriam reuocem. nec pri-
vatam vitam Demosthenis prius recensui,
neque publicorum criminum vllius mentio-
nem prius feci, cum eorum magna mihi
copia suppeteret, nisi omnium essem infan-
tissimus, sed primum leges protuli, quae ra-
tionibus nondum relatis quenquam coronari
vetant, deinde oratorem conuici, qui scripse-
rit Demosthenem coronandum esse ratio-
nibus nondum relatis, sine vlllo praetextu,
nec appendice hac adiecta, vbi rationes re-
tulerit, sed prorsus et vos et leges despexe-
rit. etiam cauillationes quae contra haec

πον, ἀς ἀξιῶ καὶ ὑμᾶς διαμνημονεύειν. δέυτερον δὲ ὑμῖν διεξήλθον
 τὰς περὶ τῶν κηρυγμάτων νόμους· ἐν οἷς διαρρήδην ἀπέειπεν τὸν
 ὑπὸ τῷ δήμῳ σεφιδυμένον μὴ κηρύττειν ἔξω τῆς ἐκκλησίας. ὁ δὲ
 ῥήτωρ ὁ φύγων τὴν γραφὴν, καὶ τὰς νόμους μόνον ἀναβέβηκεν,
 ἀλλὰ καὶ τὸν καιρὸν τῆς ἀναρρήσεως, καὶ τὸν τόπον, κελύων οὐκ ἐν
 τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ θεάτρῳ τὴν ἀναρρήσιν γίνεσθαι, καὶ ἐκ
 κλησιαζόντων Ἀθηναίων, ἀλλὰ μελλόντων παραγῶδων εἰσέναι. ταῦ-
 τα δὲ εἰπὼν μικρὰ μὲν περὶ τῶν ἰδίων εἶπον, τὰ δὲ πλεῖστα περὶ
 τῶν δημοσίων ἀδικημάτων λέγω. ἔγωγε δὴ καὶ τὸν Δημοσθένην ἀξι-
 ῶσαί γε ἀπολογεῖσθαι, περὶ τὸν τῶν ὑποδουμένων νόμον πρῶτον, καὶ
 τὸν περὶ τῶν κηρυγμάτων δέυτερον, τρίτον δὲ τὸ μέγιστον λέγω, ὡς
 καὶ ἀξιὸς ἐστὶ τῆς δωρεᾶς· εἰάν τις ὑμῶν δέηται συγχωρεῖσθαι αὐτῷ
 περὶ τῆς τάξεως τῆς λόγου, καλεπαγγελόμενον ὡς ἐπὶ τῇ τελουτῇ
 τῆς ἀπολογίας λύσει τὸ ἀδύνατον, μὴ συγχωρεῖτε, μηδὲ ἀγνοεῖθ'·
 ὅτι πάλαισμα τὸ ἐστὶ δικασθεῖν. καὶ γὰρ εἰσαυθὺς ποιεῖ βούλειαι
 περὶ τὸ ἀδύνατον ἀπολογεῖσθαι, ἀλλ' ἐδὲν ἔχων δίκαιον εἰπεῖν,
 ἐτέρων παρεμβολῇ παραγμάτων εἰς λήθην ὑμᾶς βεβλήται τὴν κατη-
 γορίας ἐμβαλεῖν. ὥστε οὐκ ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν ὁρᾶτε
 οὐδὲ πύκτας περὶ τῆς εἰσεως περὶ ἀλλήλους διαγωνιζομένοις, ἔγωγε
 καὶ ὑμεῖς ὅλην τὴν ἡμέραν ὑπὲρ τῆς πόλεως, καὶ περὶ τῆς τάξεως

afferentur, exposui, quas ut vos quoque me-
 moriae commendetis oro. secundo loco vo-
 bis leges praeconiorum recensui, in quibus
 aperte interdicitur, ne is qui a populo coro-
 natus, extra concionem proclametur. orator
 autem, quem reum feci, non leges tantum
 violavit, sed et tempus proclamationis, et
 locum, qui iubeat proclamationem non in
 concione, sed in theatro fieri, neque tum,
 cum in concionem Athenienses conveniunt,
 sed cum tragoedi ingressuri sunt. his expo-
 sitis, pauca de vita privata dixi, maximam
 autem orationis partem in criminibus publi-
 cis confumo. sic igitur a Demosthene etiam
 postulate, ut se defendat: ac primum de lege

non relatarum rationum respondeat, et de
 lege praeconiorum secundo, tertio, id quod
 maximum est, dico, eum non dignum esse
 praemio: quod si vos orarit, ut quem ipse
 vult ordinem orationis sibi concedatis, et pol-
 licitus fuerit se in fine orationis crimen vio-
 latarum legum refutaturum, ne concedite,
 neque ignorete, hanc esse luctam et elusio-
 nem iudicii. neque enim deinceps de vio-
 latione legum responsurus est, sed cum ni-
 hil habeat iustae excusationis, aliis rebus in-
 terficiendis, vos in accusationis oblivionem
 inducere studebit. quemadmodum igitur in
 ludis gymnics videtis pugiles de statu inter se
 decertare, sic et vos totum diem pro re-
 publica

αὐτῷ ἔλογον μάχεσθε, καὶ μὴ ἑᾶτε αὐτὸν ἔξω ἔσθ' ἀνόμενον λόγους
 παύσασθε, ἀλλ' ἐγκαθημένοι καὶ ἐνεδρῶντες ἐν τῇ ἀκρόασει,
 εἰσελαύνετε αὐτὸν εἰς τὰς ἑσπεράμαθ' λόγους, καὶ τὰς ἐκτε-
 πὰς αὐτῷ τῶν λόγων ἑπιτηρεῖτε. ἀλλ' ἂν δὴ συμβῇ ὑμῖν, εἰάν
 τῶτον τὸν τρόπον τινὶ ἀκρόασιν ποιεῖσθε, ταύτ' ὑμῖν ἤδη δίκαιός
 εἰμι περὶ πείν. ἐπεισάξει γὰρ τὸν γόνυ, καὶ βαλδύλοτόμον, καὶ
 διαλετμηκότα τινὶ πολυλίαν. ὅστις κλαίει μὲν ῥᾶον ἢ ἄλλοι γε-
 λῶσιν, ἑποικεῖ δὲ πᾶντων περὶ χεῖρτάλα ἀνθρώπων. ἐκ αὖν θαν-
 μάσαιμι δὲ, εἰ μεταβαλλόμενος τις ἔξω ἀφ' ἐσθ' ἐλθοῖσι λαιδορήσει,
 φάσκων ὅτι μὲν ὀλιγαρχικὸς ἔσθ' αὐτῆς τῆ ἀληθείας διηλεθμη-
 μένους ἦκεν πρὸς τὸ ἑκατομύριον βῆμα, ὅτι δὲ δημοικὸς πρὸς
 τὸ ἑκατομύριον. ὅταν δὴ ταῦτα λέγῃ, πρὸς μὲν τὰς σασιατικὰς
 λόγους, ἐκείνο αὐτῷ ὑποβάλλει, ὅτι, ὦ Δημόθενες, εἰ σοὶ ἦσαν
 ὅμοιοι ④ ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντα τὸν δῆμον καταγαγόντες, ὅσα αὖ
 πόλε δημοκρατία κατέστη. νῦν δὲ ἐκείνοι μὲν μέγαλων κακῶν συμ-
 βάντων, ἔσωσαν τινὶ πόλιν, τὸ κάλλιστον ἐκ παιδείας ῥῆμα
 φθεγγόμενοι, ΜΗ ΜΝΗΣΙΚΑΚΕΙΝ· σὺ δὲ ἐλκοποιεῖς, καὶ μάλλον σοὶ
 μέγα τῶν ἀνήμερον λόγων ἢ τῆς σωτηρίας τῆ πόλεως. ὅταν δὲ
 ἐπὶ οὐκ ὦν, εἰς τινὶ διὰ τῶν ὄρκων πείσῃ καταφυγάνη, ἐκείνο
 ἀπομνημονεύσας αὐτῷ, ὅτι τῷ πολλάκις μὲν ἑποικεῖν, αἰεὶ δὲ

publica et de ordine orationis cum eo pu-
 gnate, neque eum finite contra legum viola-
 tionem ambages agere, sed fixi atque im-
 moti in auscultatione, coercete eum intra
 limites orationis, quae ad ipsas res attinet, et
 excursions eius eloquentiae caute. quae igi-
 tur vobis euentura sint, si hoc modo au-
 scultaueritis, aequum est me praedicere. in-
 troducet enim praestigiatorem, et crumeni-
 secam, qui rempublicam concidit, is et faci-
 lius plorat quam alii rident, et mortalium
 omnium est ad peierandum expeditissimus.
 neque vero mirabor, si conuersus, iis qui for-
 ris circumstant, conuiciabitur, quos pauco-
 rum potentiae studiosos esse, ipsa veritate ita

fit compertum, vt eorum etiam numerus in-
 iri possit, hos ad accusatoris venisse subfel-
 lia, popularis autem ad rei. cum igitur ista
 dixerit, contra seditiosa verba illud ei respon-
 dete, si tui similes fuissent, Demosthenes, qui
 populum e Phyle reduxerunt, nunquam li-
 bertas fuisset populo restituta. nunc illi post
 magnas clades rempublicam conseruarunt,
 pulcherrimo et eruditissimo verbo vsurpato,
 NON RECORDANDVM ESSE INIVRIARVM :
 tu autem exulceras omnia, et magis curas in
 diem habendas orationes, quam salutem rei-
 publicae. cum autem homo periurus ob
 iurifiurandi religionem fidem haberi sibi po-
 stulabit, illud ei respondere mementote, ei
 qui

πρὸς τοὺς αὐτοὺς μεθ' ὅρκων ἀξιούνη πιστεύειν, δυοῖν θάτερον ὑπάρξαι δεῖ, ὧν ἑδέτερόν ἐστι Δημοσθένι ὑπάρχον, ἢ τὰς θανάτους, ἢ τὰς ἀκροατὰς μὴ τὰς αὐτὰς. πρὸς τὸν δὲ τῷ δακρύων, καὶ τὸν τὸν φωνῆς, ὅταν ὑμᾶς ἐπερωτᾷ, ποῖ κατὰ φύγῃ, ἄνδρες Ἀθηναῖοι; πειγνύει με ἐκ τῆς πολιτείας, ὅκ ἐστιν ὅπῃ ἀναπήσομαι, ἀνθυποβάλλει αὐτῷ, ὁ δὲ δῆμος ὁ Ἀθλωαίων ποῖ κατὰ φύγῃ, Δημοσθένης; ἢ πρὸς ποίαν συμμάχων πρὸς ἀσφάλειαν; πρὸς ποῖα κήματα; τί πρὸς ἀλλότῳ ὑπὲρ τῆς δῆμος πεπολίτθαι; ἀλλὰ μὴ γὰρ ὑπὲρ σεαυτῶν βεβήλθαι, ἀπὸ τῶν ὁρῶν, ἐκλιπὼν μὴ τὸ ἄστυ, ὅκ οἰκῆς, ὡς δοκῆς, ἐν Πειραιεῖ, ἀλλ' ἔξορμεῖς ἐκ τῆς πόλεως, ἐφόδια δὲ πεπορίσαι τῇ σαυτῶν ἀνδρῶν τὸ βασιλικὸν χρυσίον, καὶ τὰ δημόσια δωροδοκῆμα. ὅλως δὲ τί τὰ δάκρυα; τίς ἡ κραυγὴ; τίς ὁ τόνος τῆς φωνῆς; ἔχῃ ὁ μὴ τὴν γραφὴν φεύγων ἐπὶ Κηφισῶν; ὁ δὲ ἀγὼν ὅκ ἀτίμητος; σὺ δὲ ἔτε πρὸς τῆς ἐξίας, ἔτε πρὸς τῆς σώματός, ἔτε πρὸς τῆς ἡλικίας ἀγωνίζῃ. ἀλλὰ πρὸς τίνος ἐστὶν αὐτῷ ἡ σπουδή; πρὸς χρυσῶν σεφάων καὶ κηρυγμάτων ἐν τῷ θανάτῳ πρὸς τὰς νόμους. ὃν ἐχέω, εἰ καὶ μανείς ὁ δῆμος, ἢ τῷ καθεστηκότων ἡγεμονίᾳ, ἢ τοιαύτης ἀκακείας ἐβέλετο σεφανοῦ, αὐτὸν παρελθόντα εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰπεῖν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν μὴ σεφανὸν δέχομαι, τὸν δὲ καὶ ἐκ τῆς δωροδοκίας, ἐν ᾧ τὸ κήρυγμα γίγνεται. καὶ γὰρ δεῖ ἐφ' οἷς

qui et saepe peieret, et subinde ob iurandum apud eosdem sibi fidem haberi postulet, alterutrum inesse oportere, quorum neutrum fit in Demosthene, ut aut dii sint inanes, aut auditores non iidem. de lacrymis porro, et contentione vocis, ubi vos interrogarit, quo confugiam, Athenienses? delete me e republica, non est quo auolem, vicissim eum percontamini, populus vero Atheniensium, quo confugiat, Demosthenes? ad quod sociorum subsidium? ad quam pecuniam? quae, dum gereres rempublicam, populo munimenta comparasti? nam ut tibi ipsi consulueris, id quidem videmus, qui et urbem reliqueris, et non, ut videri vis, in Piraeo habites, sed fu-

gam ex vrbe spectes. iam ignaviae tuae subsidia comparasti, aurum regium, et peculatu quaesitas opes. denique quorsum lachrymae? quorsum vociferatio? quorsum vocis contentio? nonne reus est Ctesiphon? nonne causae aestimatio legibus definita est? tua vero neque res familiaris agitur, neque vita neque dignitas. sed qua de re tantopere laborat? de aureis coronis, et praeconiis in theatro legibus interdictis, quem oportebat, tametsi populus per infaniam, aut status reipublicae oblitus, tam alieno tempore coronare voluisset, ipsum in concionem progressum dicere, Athenienses, coronam quidem accipio, sed tempus repudio, quo fit praeconium. nec enim

ἡ πόλις ἐπένησε καὶ ἐκείρατο, ὅπῃ τέτοις ἐμὲ σεφανῆατο. ἀλλ', οἶμαι, ταῦτα μὴ ἂν εἴποι ἀνὴρ ὄντως βεβιωκὼς μετ' ἀρετῆς· ἂν δὲ σὺ λέξεις, εἴποι ἂν κάθαρμα ζηλοτυπῆν ἀρετήν. εἰ γὰρ δὴ, μὰ τὸν Ἡρακλέα, τῆτό γε ὑμῖν εἰδὲς φοβηθήσεται, μὴ ὁ Δημοσθένης, ἀνὴρ μεγαλόψυχος, καὶ τὰ πολεμικὰ διαφέρων, ἀποτυχὼν τῶν ἀρεσίων, οἰκαδὲ ἐπανελθὼν ἑαυτὸν διαχερήσῃ, ὅς τοσούτον καταγέλῃ τὸ πρὸς ὑμᾶς φιλομῖας, ὥς τὴν μιαν κεφαλὴν ταύτην καὶ ὑποδύωον, ἣν ὅσῃ πᾶσι νόμους γέγραφε σεφανῶσαι, μυριάκις κατατέτμηκε, καὶ τέτων μισθοὺς εἴληφε, τραύματι δὲ ἐκ πονηρίας γραφὰς γραφόμενον, καὶ καλακεκονδύλισταί, ὥς αὐτὸν οἶμαι τὰ τῶν κονδύλων ἵχνη τῶν Μειδίῃς ἔχειν ἐπὶ φανερά. ὁ γὰρ ἀνὴρ δὲ κεφαλὴν, ἀλλὰ πρὸς οὐδὲν κέκτηται.

Περὶ δὲ Κτησιφῶντος τὴν γράψαντα τὴν γνώμην βραχέα βολομαί εἶπεν, τὰ δὲ πολλὰ ὑπερβήσομαι, ἵνα ἔπειραν ὑμῖν λάβω, εἰ δυνάσθε τὰς σφόδρα πονηρὰς, καὶ μὴ τις παρείπῃ, διαγνώσκων ὁ δὲ ἐπὶ κοινὸν καὶ δίκαιον κατ' ἀμφοτέρων αὐτῶν ἀπαρτεῖλαι, πρὸς ὑμᾶς τὰ ἐξ ὧν. (ἐκείνους) τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας, καὶ λόγους καὶ ψευδεῖς λέγοντες. ὁ μὲν γὰρ Κτησιφῶν καὶ τὸ κατ' ἑαυτὸν φησι φοβεῖσθαι· ἐλπίζει γὰρ δόξην ἰδιώτης εἶναι· ἀλλὰ τὴν τὴν Δημοσθένους ἐν τῇ πολιτείᾳ δωροδοκίαν φησὶ φοβεῖσθαι, καὶ τὴν ἐμπληξίαν καὶ δειλίαν. ὁ δὲ Δημοσθένης εἰς αὐτὸν

enim decet, ob quae respublica et luxit, et comam rasit, ob ea me coronari. sed haec scilicet vir diceret, qui vere ex virtute vixisset, quae vero tu dices, ea verba sunt hominis impuri, qui virtutis odio contabescit. neque enim mehercule hoc quisquam vestrum pertimescat, ne Demosthenes, vir magnanimus, et re militari praestans, praemiis fortitudinis frustratus, se domum reuersus interficiat, qui vestram de se existimationem usque adeo deridet, ut nefarium istud caput et reddendis rationibus obnoxium, quod iste contra omnes leges coronari iussit, sexcenties inciderit, eiusque rei mercedes acceperit, vulneris consulto inflicti actionibus institutis,

ut pugnis ita caesus sit, ut existimem eum vestigia pugnorum Midiae adhuc conspicua circumferre. nam homo iste non caput, sed vectigal possidet. Iam de Ctesiphonte, decreti auctore, paucadicam, ut vestri periculum faciam, an non possitis insignis nebulones, etiam si nemo praemonuerit, dignoscere; quod autem commune et iustum est de eorum utroque referri, id referam apud vos. obambulant in foro, et veras de se habent opiniones, et verba non falsa faciunt. nam Ctesipho se non sibi timere ait (sperat enim se hominem imperitum visum iri) sed Demosthenis in gerenda republica sordis, inconstantiam, timiditatem. Demosthenes autem, quan-

μὴ δ' ἀποβλέπων, θάρρειν φησιν, τὴν δ' τῷ Κτισιφώνῳ πονηρίαν καὶ
πορνοβοσκοίαν ἰχυρώς δεδιέναι. τὰς δὲ κατεγνωκότας ἀλλήλων ἀδι-
κεῖν, μηδαμῶς ὑμεῖς ὅ κοινοὶ κεῖται τῷ ἔγκλημάτων ἀπολύσει.

Περὶ δ' τῶν εἰς ἑμαυτὸν λοιδοριῶν βραχεία βέλομαι περιπεῖν.
πωθάνομαι γὰρ λέξεν Δημοσθένω, ὡς ἡ πόλις ὑπὸ αὐτῷ μὴ
ὠφέλη, πολλὰ δ' ὑπὸ ἐμῷ καταβέβλαπτο, καὶ τὸν Φίλιππον, καὶ
τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ τὰς ἀπὸ τέτων αἰτίας ἀνοίσεν ἐπ' ἐμέ. οὕτω
γὰρ ἔστιν, ὡς ἔοικε, δεινὸς δημοεργὸς λόγων, ὥς ὅτι ἀπόχρη αὐτῷ,
εἴ τι πεπολίτθωμαι παρ' ὑμῖν ἐγὼ, ἢ εἴ πινας δημοθείας εἴρηκα,
τέτων κατηγορεῖν, ἀλλὰ ὅτι τὴν ἡσυχίαν αὐτὴν τῷ βίῃ διαβάλλει,
καὶ τὴν σιωπῆς με κατηγορεῖ, ἵνα μηδεὶς αὐτῷ τόπος ἀσυκοφάντητος
ᾤσθαι, καὶ τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μὲν τῶν νεωτέρων με δια-
τριβὰς κατὰ μέμφει, καὶ κατὰ τῆσδε τὴν κρίσεως, οὐκ ἀδύνατος τῷ
λόγῳ, φέρει πρὸς αἰτίαν, λέγων ὡς ἐγὼ τὴν γραφὴν ἔχ' ὑπὲρ τῆς
πόλεως ἐγραψάμην, ἀλλ' ἐνδεικνύμεν Ἀλεξάνδρῳ διὰ τὴν
πρὸς αὐτὸν ἔχθραν. καὶ, ὡς ἐγὼ πωθάνομαι, μέλλει με
ἀνερωτᾶν, διὰ τί τὸ μὴ κεφάλαιον τῆς πολιτείας αὐτῷ ψέγω,
τὰ δὲ καθ' ἑκάστον ὅτι ἐκώλυον, ἔστι ἐγγραφόμεν, ἀλλὰ διαλιπὼν,
καὶ πρὸς τὴν πολιτείαν ὅτι πυκνὰ περσιῶν, ἀπηνέγκα τὴν γραφὴν.
ἐγὼ δὲ οὔτε τὰς Δημοσθένους διατριβὰς ἐζήλωκα, ἔτι δ' ἐπὶ ταῖς

quantum ad se attineat, securo animo se esse
profitetur, sed Ctesiphontis improbitatem et
lenocinium, vehementer pertimescere. eos
igitur qui sese inuicem iniuriarum conde-
mnant, vos, qui communes iudices estis, ne-
quaquam criminum abfolueritis. De con-
viciis porro, quae contra me dicent, pauca
praefabor. nam dicturum esse Demosthenem
audio, rempublicam a se adiutam, magnis
a me incommodis affectam esse, ac Philip-
pum et Alexandrum, atque inde orta cri-
mina in me collaturum. adeo callidus enim
est scilicet opifex orationum, ut iam non
fatis habeat, si quid ego in vestra republica
gessi, aut aliquas conciones habui, eas accu-

sare, sed ipsam etiam vitae tranquillitatem
criminetur, meumque silentium accuset,
ut ne quem calumniae locum inane re-
linquat, et meam in gymnasiis cum ado-
lescentibus exercitationem reprehendat, et
contra hanc actionem statim orationis initio
crimen quoddam afferat, me accusationem
hanc non reipublicae studio instituisse, sed
ut Alexandro meum contra sese odium osten-
tarem. atque etiam, ut audio, me percon-
taturus est, quamobrem caput actorum suo-
rum accusem, singula vero nec prohibue-
rim, nec accusarim, sed post intervallum,
cum curiam et conciones non frequentarem,
ad accusandum accefferim. ego vero nec
Demo-

ἐμαυτῷ αἰχμώομαι, ὅτε τὰς ἐξημέρους ἐν ὑμῖν λόγους ἐμαυτῷ ἀρρήτους εἶναι βελοίμην, ὅτε τὰ αὐτὰ τέτῳ δημηγορήσας, ἐδεξάμην ἂν ζῆν· τὴν δὲ ἐμὴν σιωπὴν, ὃ Δημόσθενες, ἢ τῷ βίῳ μετρίοις παρεσκιάσεν. δέκεϊ γάρ μοι μικρὰ, καὶ μεζόνων αἰχρῶς ὅκ' ἔπιθυμῶ. ὥς τε καὶ σιγῶ καὶ λέγω βελουσαύματος, ἀλλ' ἐκ ἀναγκαζόμενον ὑπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει δαπάνης· σὺ δὲ, οἶμαι, λαβὼν μὲν σεσίγηκας, ἀναλώσας δὲ κέκραγας, λέγεις δὲ ἔχ' ὅποτε σοι δοκεῖ, ἐδὲ αὖ βέλει, ἀλλ' ὅποτε (4) μισθοδότη σοι περσάττωσιν. ὅκ' αἰχμῶν γὰρ ἀλαζονοσύμην, ἀπὸ ἀλαζονείας ἐξελέχθη ψευδοσύμην. ἀπηνέχθη γὰρ ἢ καὶ τοῦδε τῷ ψηφίσματι γραφὴ, ἣν ἔχ' ὑπὲρ τῆς πόλεως, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς εἰς Ἀλέξανδρον ἐνδείξεώς με φησὶ ἀπενεγκεῖν, ἐπὶ Φιλίππῳ ζῶντι, πρὶν Ἀλέξανδρον εἰς τὴν δόξαν καλῶσθαι, ἔπω σὲ τὸ παρὶ Πausaniam ἐνύπνιον ἐωρακότῃ, ἐδὲ παρὸς τὴν Ἀθηναίων καὶ τὴν Ἑλλήνων νύκτωρ διελγυρῆς. πῶς ἂν ἔν ἐγὼ περνεδεκνύμην Ἀλεξάνδρῳ, εἰ γε μὴ ταυτὸ ἐνύπνιον ἐγὼ ἐκ Δημοσθένους ἴδοιμι; Ἐπιμαῖς δέ μοι, εἰ μὴ σιωχῶς, ἀλλὰ διαλείπων παρὸς τὸν δῆμον περσέερχομαι, καὶ τὴν ἀξίωσιν ταύτην οἷς λησθάνειν ἡμᾶς μεταφέρων ἐκ ἐκ δημοκρατίας ἀλλ' ἐξ ἐτέρας πολιτείας. ἐν μὲν γὰρ ταῖς ὀλιγαρχίαις ἔχ' ὁ βελόμενος, ἀλλ' ὁ δυναστεύων κατὰ τοῦ ἐν τῇ ταῖς δημοκρατίαις,

Demosthenis exercitationes aemulor, neque ob meas erubescō, neque ea, quae a me apud vos dicta sunt, non dicta esse vellem, nec si isti similis conciones habuissem, vivendum mihi putarem; mei porro silentii, vitae modestia causa est. paucis enim sum contentus, et maiora turpiter non concupisco. itaque et taceo et loquor, re deliberata, non cogente luxuria: tu vero, ut arbitror, ubi acceperis, taces, ubi impenderis, vociferaris, et verba facis non cum tibi videtur, nec ea quae vis, sed quae ii tibi iubent, qui mercedem numerant. nec enim ea te pudet arroganter iactare, quae paulo post ementita deprehenduntur. nam huius

VOL. II.

quidem decreti actio instituta fuit, quam me dicis instituisse non pro reipublicae defensione, sed assentandi Alexandro studio, Philippo adhuc vivente, ante susceptum ab Alexandro principatum, antequam tu illud somnium de Pausania vidisses, aut noctu cum Minerva et Iunone collocutus esses. quo pacto igitur Alexandro me venditavi, nisi idem somnium ego et Demosthenes viderimus? Illud item mihi obiicis, quod non continenter, sed ex intervallo ad populum accedam, et nos ignorare censes, istam sententiam huc a te translatam esse, non e populari statu, sed e paucorum potentia. nam ubi pauci dominantur, non qui vult, sed qui cum

ὁ βελόμην, καὶ ὅταν αὐτῷ δόξη. καὶ τὸ μὲν διὰ χρόνου λέγειν, σημεῖόν ἐστιν ὅτι τῶν καιρῶν ἐξ συμφέροντος ἀνδρὸς πολιευομένης· τὸ δὲ μηδεμίαν ὥσπερ ἀλιπεῖν ἡμέραν, ἐργαζομένη καὶ μισθαρεῖν. ὑπερ δὲ ἐξ μηδέπω κεκείας ὥς ἐμῶ, μηδὲ τῶν ἀδικημάτων πμωρίαν ὑποχεῖν, ὅταν καταφύγῃς ἐπὶ τὰς τοιαύτας λόγους, ἢ τὰς ἀκρόντας ἐπλήσμονας ὑπολαμβάνεις, ἢ σαυτὸν ὥσπερ ἀλογίζῃ. τὰ μὲν γὰρ περὶ τὰς Ἀμφισίας ἡσέθημεν σοι, καὶ τὰ περὶ τὴν Εὐβοίαν· δωρεδοκηθέντα, χρόνων ἐγγεγραμμένων, ἐν οἷς ὑπὲρ ἐμῶ φθνεῶς ἐξηλέγχῃς, ἴσως ἐλπίζεις τὸν δῆμον ἀμνημονεῖν· τὰ δὲ περὶ τὰς τριήρεις καὶ ὅττι τριηράρχας ἀρεπάγματα, τίς ἂν ἀποκρύψαι χρόνος δύναται, ὅτε νομοθετήσας περὶ τῶν τριακοσίων νεῶν, καὶ σαυτὸν πείσας Ἀθιναῖοις ἐπιστάτω τάξαι τὸ ναυικόν, ἐξηλέγχῃς ὥς ἐμῶ ἐξήκοντα καὶ πέντε νεῶν ταχυναυσῶν τριηράρχας ὑψημῶς, πλεον τὴν πόλεως ἡμῶν ἀφανίζων ναυικόν, ἢ ὅτε Ἀθιναῖοι τὴν ἐν Νάξῳ ναυμαχίαν Λακεδαιμονίοις καὶ Πόλιν ἐνίκησαν; ἔγωγε ταῖς αἰτίαις ἐνέφραξας τὰς καὶ σαυτὴν πμωρίας, ὥς τὸν κίνδυνον εἶναι μή σοι τῷ ἀδικήσαντι, ἀλλὰ τοῖς ἐπεξιῶσι, πολὺ μὲν τὸν Ἀλέξανδρον καὶ Φίλιππον ἐν ταῖς διαβολαῖς φέρον, αἰπώμην δὲ τινὰς ἐμποδίζειν τὰς τὴν πόλεως καιρὸς, αἰεὶ τὸ παρὸν λυμαινόμενος, τὸ δὲ μέλλον καταπαγέλλόμενος.

cum potestate est, accusat : in liberis autem ciuitatibus, qui vult, et cum ei visum est. ac certo tempore verba facere, signum est viri rempublicam administrantis, cum tempora postulant, et suadet utilitas : nullum vero diem intermittere, quaestum facientis, et mercenarii. quod autem non olim a me in iudicium fueris adductus, neque facinorum tuorum poenas dederis, ad has rationes si confugeris, aut auditores obliuiosos existimas, aut ipse te decipis. nam tuam in Amphissenii negotio impietatem, et in rebus Euboicis fordis, quia spacium temporis intercessit, quamuis aperte a me conuictus fueris, populum fortassis iam non meminisse putas : rapinas porro tuas, cum de tiremi-

bus et trierarchis ageretur, quodnam tempus occultare possit, cum lege de trecentis nauibus lata populo persuasisse, vt te curatorem classis constitueret, a me conuictus es de sexaginta quinque expeditarum navium trierarchis surreptis, quo tempore maiorem classis partem deleuisti, quam cum Athenienses Lacedaemonios et Pollidem navali ad Naxum praelio deuicerunt? eas porro criminationes opposuisti, quo minus poenas dares, vt in periculo esses, non tu qui deliqueras, sed ii qui te persequebantur, cum quidem tuis calumniis Alexandrum et Philippum subinde admisceres, et quosdam ob stare ciuitatis occasionibus quiritareris, quamvis ipse subinde praesentia euerteres, et fu-

tura

ἔτῳ τελευταῖον εἰσαγγέλλεας μέλλων ὑπ' ἐμῶ, τὴν Αναξίνα σύλ-
ληψιν ἔΩρείτε καλασκοδάσας, ἔτ' αὐτοῖς ἀγορεύματα Ολυμπιάδι
ἀγορεύζοντος, καὶ τὸν αὐτὸν ἄνδρα διεσρέβλωσας τῇ σαυτῇ χειρὶ,
γράφας αὐτὸν θανάτῳ ζημιῶσαι. καὶ ὥσθ' αὐτῷ ἐν Ὠρεῶ
κατήγε, ἔδ' ἀπὸ τ' αὐτῆς τραπέζης ἔφαγες καὶ ἔπιες καὶ ἔπαισας,
καὶ τὴν δεξιὰν ἐνέβαλες, ἄνδρα φίλον καὶ ξένον ποιέμενος. ἔδ' ἔτ' ὅτον
ἀπέκλεινας, καὶ ὥσθ' ἐκ τῶν ἐν ἅπασιν Ἀθηναίοις ἐξελεγχθεὶς ὑπ'
ἐμοῦ, καὶ κληθεὶς ξενοκλόνος, ἐπὶ τὸ ἀσέβημα ἡγήσω, ἀλλ' ἀπεκρίνα,
ἐφ' ᾧ ἀνεβόησεν ὁ δῆμος, καὶ ὅσοι ξένοι ὤκισαν τὴν ἐκκλησίαν.
ἔφησθα γὰρ ὅτ' ἐπὶ πόλεως ἄλλας ὥσθ' πλείονος ποιήσας τῆς ξενι-
κῆς τραπέζης. ἐπιστολὰς δ' ἐσὶ γὰρ ψευδεῖς, καὶ καλασκοπῶν συλλή-
ψεις, καὶ βασάνες ἐπ' αἰτίαις ἀγρήτοις, ὥς ἐμοῦ μετὰ πινῶν ἐν
τῇ πόλει νεωλερίζειν βελομένη. ἔπειτα ἐπερωτᾷ με, ὥς ἐγὼ πυν-
θάνομαι, μέλλει, τίς ἂν εἴη τοιοῦτος ἰατρός, ὃς πρὸς τῷ νοσῶντι με-
ταξὺ μὲν ἀδενῶν μὴδὲν συμβαλῶσι, τελευτήσαντος δὲ αὐτοῦ
ἐλθὼν εἰς τὰ ἐννάτα διεξίει παρὰ τὰς οἰκείους, ἀ' ἐπιτηδεύσας, ὑγίης
ἂν ἐγχείρῃ. σαυτὸν δ' ὅκ' ἀνερῶν, τίς ἂν εἴη δημαγωγὸς τοιοῦ-
τος, ὃς πρὸς τὸν μὲν δῆμον θωπεύσαι δυνάητο, τὰς δὲ καίρας, ἐν οἷς
ἦν σώζεας τὴν πόλιν, ἀποδοίῃ, τὰς δ' εὖ φρογνῆας κωλύει δια-
βάλλων συμβαλῶν, ἀποδράς δ' ἐκ τῶν κινδύνων, καὶ τὴν πόλιν

tura vanis pollicitationibus ostentares. sic tandem a me laetae maiestatis accusandus, effecisti, ut Anaxinus Orita comprehenderetur, qui Olympiadi mercis coemebat, ac eundem virum tuapte manu excarnificasti, per decretum capitis abs te damnatum. apud quem Orei diuerfari solitus es, cum quo in eadem mensa edisti, bibisti, libasti, cui dexteram porrexisti, amicitia et hospitio cum eo inito. hunc igitur occidisti, et huius criminis a me coram omni populo conuictus, et hospitis occisor appellatus, impium facinus non negasti, sed id responsum dedisti, ob quod omnes et ciues et hospites, qui astabant, exclamauerunt. dicebas enim, te necessitudinem reipublicae pluris fecisse, quam

mensam hospitalem. iam literas commenticias, et exploratorum comprehensiones, et quaestiones de criminibus rerum non factarum, quasi ego cum quibusdam res novas molirer, taceo. tamen, ut audio, me interrogaturus est, quis sit ille medicus, qui aegrotanti, dum morbo laboret, nihil det consilii, sed eo defuncto, ad exsequias accedat, eiufque necessariis referat, quibus ille rationibus sanitatem recuperare potuisset: te vero ipsum non interrogas, quis talis sit magistratus, qui populo adulari sciat, qui tempora, quibus respublica conseruari potuisset, vendiderit, qui homines cordatos suis calumniis in medium consulere prohibeat, qui periculis fugae ciuitatis, ac republica in ea mala coniecta, quibus

ἀνηκέστοις κακοῖς παύσασθαι, ἀξιοῖ σεφانوῦσθαι ἐπ' ἄρετῃ, ἀγαθὸν μὲν πεποιηκὼς μηδὲν, πάντων δὲ τῶν κακῶν αἴτιος γεγονώς, ἐπερωτῶν δὲ τὰς συκοφαντηθέντας ἐκ τῆς πολιτείας ἐπ' ἐκείνων τῶν καιρῶν, ὅτε ἐὶν σῶζεσθαι, διὰ τὴν αὐτὸν οὐκ ἐκώλυσαν ὄξυμαρτάνειν. ἀποκρίνονται δὲ τὸ πάντων τελευταῖον, ὅτι τῆς μάχης ἐπιγυρομένης οὐκ ἐχολάζομεν παρὰ τὴν σὴν εἶναι τιμωρίαν, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως ἐπρεσβόσομεν. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀπέχρησται σοὶ δίκῃ μὴ δεδωκέναι, ἀλλὰ καὶ δωρεὰς αἰτεῖς, καταγέλασον ἐν τοῖς Ἕλλησι τὴν πόλιν ποιεῖν, ἐνταῦθ' ἐνέστην, καὶ τὴν γραφὴν ἀπῆνεγκα. καὶ νῦν θεὸς τὰς Ολυμπίους, ὡς ἐγὼ πωυθάνομαι Δημοσθένει λέγειν, ἐφ' ᾧ νυνὶ μέλλω λέγειν, ἀγανακτῶν μάλιστα. ἀφομοιοῖ γὰρ μετὰ τὴν φύσιν ταῖς Σειρήσιν, ὡς ἔοικε. καὶ γὰρ ὡς ἐκείνων καὶ κηλεύσασθαι φησι τὰς ἀκρωτηρίους, ἀλλ' ἀπὸ λυγρῶν, διόπερ οὐκ δοξοκρίνει τὴν τῶν εἰρημνῶν μεσικὴν. καὶ δὴ καὶ τὴν τῶν ἐμῶν λόγων ἐμπειρίαν, καὶ τὴν φύσιν μετὰ γεγυῆσθαι ἐπὶ βλάβῃ τῷ ἀκρόνῳ. καὶ τοὺς λόγους τῶν ὅλων μὲν ἐγὼ εἰς δὲ πρὸς περὶ ἡγῆμαι παρὰ ἐμῶν λέγειν. τὸ γὰρ αἰτίας αἰχρὸν τὸν αἰτιώμενον εἶναι τὸ ἔργον μὴ ἔχειν ἐπιδιδῆσθαι· εἰ δὲ ἦν ἀναγκαῖον ῥηθῆναι, οὐ Δημοσθένει ἦν ὁ λόγος, ἀλλ' ἀνδρὸς στρατηγῆ, μεγάλα μὲν τῇ πόλει κατὰ στρατηγίαν, λέγειν καὶ ἀδυνάτῃ, καὶ τὴν τῶν ἀνιδόκων

quibus mederi nemo queat, se coronari postulet ob virtutem, cum boni quidem nihil egerit, sed omnium malorum fuerit auctor; qui interroget eos, quos ob reipublicae rationem calumniis infectatus est iis temporibus, cum copia salutis esset, cur non obstiterint sibi quo minus delinqueret. possint autem illi omnium postremo respondere, cum praelium superuenisset, nobis non fuisse occidendi poenas de te sumendi, sed legationes pro incolumitate reipublicae fuisse obeundas: postquam autem impunitate non contentus, etiam praemia tibi decerni postulas, et civitatem Graecorum derisui exponis, hic tibi obstiti accusatione instituta. atque adeo De-

mosthenes, ut audio, ea quae nunc dicturus sum, iniquissimo animo ferens, naturam meam Sirenibus comparat. nam ab illis non deliniri auditores ait, sed interire, eaque de ea non laudari earum musicam; proinde meam etiam dicendi exercitationem atque ingenium, ad audientium perniciem esse comparatum. ego vero hanc orationem a nemine prorsus afferri contra me decere existimo. nam turpe est, qui crimen infert, rem ipsam non posse demonstrare; sed tamen, si id dictu necessarium fuisset, non Demosthenem ea decuisset oratio, sed hominem imperatorem, qui res magnas pro republica gessisset, verba autem facere non posset, ideoque

διὰ τὸτο ἐξηλωκότῃ φύσιν, ὅτι σιωποῖεν ἑαυτῶν μὲν ἔδεν ὦν δια-
πέπρακ' διωαμύρῳ φράσαι, τὸν δὲ κατήγορον ὅρᾳ διωάμυρον,
καὶ τὰ μὴ πεπραγμένα ὑφ' ἑαυτῶ παρυσάσαι τοῖς ἀκροῦσιν ὥς
διώκηκεν. ὅταν δὲ ἔξ ὀνομάτων συκείμηντο ἄνθρωπος, καὶ τέτων
πικρῶν καὶ φειδέγων, ἐπειτα ἐπὶ τὴν ἀπλότητα καὶ τὰ ἔργα κατὰ-
φύγη, τίς ἂν ἀναάχοιτο; καὶ τὴν γλώσσαν, ὥς περ τῶν αὐλῶν, εἰάν τις
ἀφέλῃ, τὸ λοιπὸν ἔδεν ἐστὶ. Θαυμάζω δ' εἴωθε ὑμῖν, ὦ Ἀθηναῖοι,
καὶ ζητῶ πυθέσθαι περὶ τί ἂν ἀποβλέποντες ἀποψηφίσεσθε τὴν γε-
φὴν. πότερον ὥς τὸ ψήφισμα ἐστὶν ἐννομον; ἀλλ' ἔδεμία πόπολε
γνώμη παρνομωτέρεα γενήσεται. ἀλλ' ὥς ὁ τὸ ψήφισμα γεγράφας
ὅτι ἐπιτήδειός ἐστι δίκην δοῦναι; ὅτι ἄρα εἰσὶ παρ' ὑμῖν εὐθύνα
βίαι, εἰ τῶτον ἀφήςετε. ἐκείνο δὲ ἔλπηρεν, εἰ περὶ πόρον μὲν ἐν-
πίμπλατο ἢ ὀρχήσεται χρυσῶν σεφάνων, οἷς ὁ δῆμος ἐσεφωύτο
ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὸ ξενικοῖς σεφάνοις ταύτῃ ἀποδεδομένῃ τὴν
ἡμέραν ἐκ τῶν Δημοσθένους πολιτευμάτων ὑμεῖς μὲν ἀσεφά-
νωτοι καὶ ἀκήρυκτοι γίνεσθε, ὅτι δὲ κηρυχθήσετ'; καὶ εἰ μὲν τις τῶν
τραγικῶν ποιητῶν τῶν μὲν ταῦτα ἐπεισιόντων, ποιήσκειν ἐν τρα-
γωδίᾳ τὸν Θεοσίτῃ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων σεφανέμυρον, οὐδεὶς ἂν
ὑμῖν ὑπομείνειεν, ὅτι φησὶν Ομηροῦ ἄνδραδρον αὐτὸν εἶναι καὶ
συκοφάντην· αὐτοὶ δὲ, ὅταν τὸν τριῖτον ἄνθρωπον σεφανώτε, ὅτι

adversariorum miraretur ingenium, quod sciret, sibi deesse facultatem vilius a se editi facinoris commemorandi, accusatorem autem videret, ea etiam posse persuadere auditoribus, quae a se facta non essent, quasi essent facta. cum autem homo ex verbis compositus, iisque acerbis et superuacaneis, tandem ad simplicitatem et res gestas confugit, quis ferat? cui si quis linguam tanquam fistulis ademerit, nulla deinceps eius futura sit utilitas. Ego vero miror, Athenienses, et audire cupio, quae res vos mouere queat, ut reum absoluat, utrum, quod decretum legibus est consentaneum? at nullum unquam scitum legibus tam contrarium fuit. an quod decre-

ti auctor non dignus est qui poenas det? at nulla apud vos actae vitae ratio habebitur, si istum absoluetis, an vero illud non est molestum, cum orchestra prius aureis coronis impleretur, quibus populus a Graecis ornabatur, eo quod is dies hospitalibus coronis assignatus erat; cum ex Demosthenis actis vos quidem et coronis et praeconiis careatis, ipsius autem nomen sit proclamandum? quod si tragicorum poetarum quispiam, qui postea ingressuri sunt, Thersitem in tragoedia faceret a Graecis coronari, nemo vestrum id patere-
tur, quod Homerus eum ignavum calumniatorem fuisse ait: vos vero, si talem hominem coronetis, non putatis opinionibus Graeco-
rum

οἴεσθε ἐν ταῖς πᾶσι Ἑλλήνων δόξαις σφειδέσθαι; ὅ μὲν γὰρ παλαιοὶ ὑμῖν τὰ ἐνδοξὰ καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀνέτιθεσαν τῷ δήμῳ, τὰ δὲ ταπεινὰ καὶ κατὰδεέστερα, εἰς τὰς ῥήτορας τὰς φανούρας ἔτρεπον. Κτισιφῶν δὲ ὑμᾶς οἶε' δὲν ἀφελόντας τὴν ἀδοξίαν ὑπὸ Δημοσθένος φειθέιναι τῷ δήμῳ. καὶ φατέ μὴ δύτυχεῖς εἶναι, ὥς καὶ ἐσέ, καλῶς ποιοῦντες. Ψηφισθε δὲ ὑπὸ μὲν τῇ τύχῃ ἐγκαταλελειφθαι, ὑπὸ Δημοσθένους δὲ οὐ πεπονθέναι, καὶ τὸ πάντων ἀτοπώτατον, ἐν τοῖς αὐτοῖς δικαστηρίοις, τὰς μὲν τὰς πᾶσι δώρων γραφὰς ἀλισκομένοις ἀπμοῦτε, ὃν δὲ αὐτοὶ μισθὸν πολιτῶν σφίσι, σφαναώσετε; καὶ τὰς μὲν κριτὰς τοὺς ἐκ Διονυσίων, εἰ μὴ δικαίως τὰς ἐκκυκλίας χορὰς κείνωσι, ζημιῶτε αὐτοὺς δὲ οὐ κυκλίων χορῶν κριτὰς καθεστηκότας, ἀλλὰ νόμων καὶ πολιτικῆς ἀρετῆς, τὰς δωρεὰς δὲ καὶ τὰς νόμους, εἰς ὀλίγοις καὶ τοῖς ἀξίοις, ἀλλὰ τῷ διαπραξαμένῳ δώσετε; ἔπειτ' ἔξαισιν ἐκ δικαστηρίων ὁ τοιοῦτος κριτής, ἑαυτὸν μὲν ἀσθενῆ πεπονηκώς, ἰσχυρὸν δὲ τὸν ῥήτορα. ἀνὴρ γὰρ ιδιώτης ἐν πόλει δημοκρατεμένη, νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει· ὅταν δὲ ἐτέρῳ ταῦτα παρὰδῶ, καταλέλυκεν αὐτὸς τὴν αὐτῷ δυναστείαν. ἔπειθ' ὁ μὲν ὅρκῳ ὃν ὁμομοκῶς δικάζει, συμπαρακολαθῶν αὐτὸν λυπεῖ· δι' αὐτὸν γὰρ, οἶμαι, γέγονε τὸ ἀμάχημα· ἢ δὲ χάρις πρὸς ὃν ἐχαίριζετο ἄ-

rum fore exhibendos? nam patres vestri res illustris ac splendidas ad populum auctorem referebant, humilis vero et tenuis malis oratoribus tribuebant: Ctesipho autem existimat, ignominiam et a Demosthene remotam, et in populum a vobis esse conferendam. affirmatis quidem fortunatos esse vos, quemadmodum estis, benignitate deum; an vero decernetis, vos et a fortuna destitutos, et a Demosthene beneficio affectos esse, et, quod omnium absurdissimum est, in iisdem iudiciis eos qui acceptorum munerum conuincuntur, ignominia notabitis, quem autem mercede administrare rempublicam ipsi scitis, eum corona donabitis? ergo Bacchanalium iudices,

nisi de coetibus ordinariis rite iudicarint, mulctatis; ipsi autem, qui non ordinariorum coetuum iudices estis, sed legum et ciuilis virtutis, praemia non secundum leges, nec paucis et dignis, sed per malas artis adeptis tribuetis? ita fit ut talis iudex e praetorio exeat, suis quidem opibus diminutis, oratoris autem confirmatis. nam homo plebeius, in ciuitate libera, lege et suffragio regnat: quas res cum alteri concefferit, ipse principatum suum euertit. deinde iusiurandum, quo adactus ius dicit, subinde comitans, eum afficit molestia, nimirum cum per illud, delictum sit admissum: gratia vero, cui condonata sit, ignoretur. nam suffragia occulte feruntur.

δηλ. γεγέννη). ἡ γὰρ ψῆφος ἀφανὴς φέρεται. δοκῶν δὲ ἔμοιγε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀμφοτέρω καὶ καθ' ἑαυτὸν, ἵνα παρὰ τὴν πολιτείαν ἐσωφρονοῦντες. ὅτι μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν νυνὶ καιρῶν (4) πολλοὶ τοῖς ὀλίγοις παρίεσθε τὰ τῇ δημοκρατίας ἰσχυρά, ὅσα ἐπαινῶ ὅτι δὲ ἐγγύη) φορὰ καθ' ἡμᾶς ῥητόρων πονηρῶν ἅμα καὶ ῥυμνηρῶν, δυστυχισμένων. πρῶτον μὲν γὰρ τοιαύτας φύσεις ἤνεγκε τὸ δημόσιον, αἱ ῥαδίως ἔτι κατέλυσαν τὸν δῆμον. ἔχαιρε γὰρ κολακισμῶν. ἔπειτ' αὐτὸν, ἔχ' ἔς ἐφοβῆτο, ἀλλ' οἷς ἐαυτὸν ἐνεχείριζε, κατέλυσαν. ἐνιοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ τῶν πριάκοντα ἐγένοντο, καὶ πλείους ἢ χίλις καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτας ἀπέκτειναν, πρὶν τὰς αἰτίας ἀκῆσαι ἐφ' αἷς ἐμελλον ἀποθνήσκειν, καὶ ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων, εἶων τὰς περὶ τὴν πόλιν ἀσφαλείας. ἔχ' ὑφ' ὑμῖν αὐτοῖς ἐξέλε τὰς πολλομενέας; καὶ ταπεινώσαντες ἀποπέμψετε τὰς νυνὶ ἐπηρεζόμενους; καὶ μέμνησθε, ὅτι ἐδεῖς πάποτε πρῶτον ἐπέθετο τῇ δῆμου καταλύσει, πρὶν ἂν μείζω τῶν δικαστηρίων ἰσχύς; Ἡδέως δὲ ἂν ἔγωγε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀναλογισαίμην ἐναντίον ὑμῶν πρὸς τὸν γράψαντα τὸ ψήφισμα, διὰ ποίας διεργασίας ἀξιοῖ Δημοσθένειν σεφροῦσαι. εἰ μὲν γὰρ λέγεις, ὅθεν τὴν δέχνην ἔψηφισματος ἐποιήσω, ὅτι τὰς τάφους τὰς παρὰ τὰ τέχνη καλῶς ἐτά-

runtur. videmur autem, Athenienses, simul et fortunati esse, et temerarii, qui rempublicam parum sapienter administremus. nam quod his temporibus multi paucis firmamenta libertatis traditis, non laudo: quod vero nostris temporibus oratorum et improborum et audacium prouentus non est, eo nomine felices sumus. nam olim quidem talia ingenia tulit respublica, quae populum facillime opprefferunt, delectabatur enim assentationibus. sic ab iis est euerfus, non quos metuebat, sed quorum fidei se committebat. eorum aliqui in triginta tyrannorum numerum et ipsi venerunt, et amplius mille quingentos civis indicta causa occiderunt, priusquam illi

audissent crimina, ob quae interituri erant, neque ad sepulturam et funera defunctorum cognatos accedere passi fuerunt: non in vestra potestate continebitis magistratus? non humilis dimittetis eos qui se nunc extulerunt? non recordamini, neminem unquam prius opprimendo populo animum adiecisse, quam iudiciis potentior euasisset? Libenter autem coram vobis ego, Athenienses, rationem inirem cum decreti auctore, ob quae beneficia Demosthenem censeat esse coronandum. nam si id dicis, unde auspicatus es decretum, quod fossas civitatis pulchre munierit, miror equidem. nam maius crimen est, in causa fuisse, ut ea res necessaria esset, quam laus, eam

φρβυσε, θαυμάζω σε. τῷ γὰρ ταῦτα ὀξεργασθῆναι καλῶς, τὸ γεγνηῶς τέτων αἶπον, μείζω κατηγορίαν ἔχει. ἔ γ' οὐ φαίχαρα κώσαντα χεῖρ' ἀπὸ τείχεσσι, ἐδὲ τὰς τάφους, ἐδὲ τὰς δημοσίας ταφὰς ἀνελόντα, τὸν ὀρθῶς πεπολιθυμένον δωρεὰς αἰτεῖν, ἀλλ' ἀγαθοῦ πινθ' αἶπον γεγνημένον τῇ πόλει. εἰ δὲ ἤξεις ἐπὶ τὸ δεύτερον μέρ' οὗ ψηφίσματι, ἐν ᾧ τετόλμηκας γράφειν, ὡς ἔστιν ἀνὴρ ἀγαθός, καὶ διαλεῖ λέγων ἐπὶ πράξεων τὰ ἄλιστα τῷ δήμῳ τῷ Ἀθλωαίων, ἀφελὼν τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὸν κόμπον οὗ ψηφίσματος, ἄψαι τῷ ἔργῳ. ἐπίδειξον ἡμῖν ὅ, τι λέγεις. τὰς μὲν γ' οὐ φαί οὐδ' Ἀμφιωσίας, καὶ τὰς Εὐβοίας δωροδοκίας καταλείπω. ὅταν γ' ἡ πόλις πρὸς Θηβαίοις συμμαχίας τὰς αἰτίας ἀναπληρῇ Δημοσθένει, τὰς μὲν ἀγνοουῦντας ὀξυπατάς, τὰς δ' εἰδότας ἐπὶ αἰσθητομένους ὑβρίζεις. ἀφελὼν γὰρ τὸν καιρὸν, καὶ τὴν δόξαν τὴν τέτων, δι' ἣν ἐγέρθη ἡ συμμαχία, οἷοι λησθάνειν ἡμᾶς τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα Δημοσθένει φειδυθείς. ἡλικὸν δ' ἐστὶ τὸ ἀλαζόνισμα τέτο, ἐγὼ πειράσομαι μεγάλῳ σημείῳ διδάξαι. ὁ γὰρ τῶν Περσῶν βασιλεὺς, ἐπὶ πολλῷ πρῶτον χρόνῳ πρὸ τῆς Ἀλεξάνδρου διαβάσεως εἰς τὴν Ἀσίαν, κατέπεμψε τῷ δήμῳ καὶ μάλα ὑβριστικὴν καὶ βάρβαρον ἐπιστολήν. ἐν ᾗ τὰ τε δὴ ἄλλα καὶ μάλ' ἀπαιδύτως διελέχθη, ἐπὶ τελευτῇς ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, ἐγὼ, φησιν, ὑμῖν χρυσίον ἐδώσω, μή με αἰτεῖτε, οὐ γὰρ λήψε-

eam probe confecisse. neque enim decet fidelem reipublicae gubernatorem, moenibus vallo cinctis, et fossis munitis, ac sepulchris sublati, praemia postulare, sed ubi aliquod in rempublicam beneficium contulerit. sin ad alteram decreti partem veneris, in quo scribere ausus es, eum esse virum bonum, et constanter ea tum dicere, tum facere, quae maxime sint e republica Atheniensium, dempta arrogantia et insolentia decreti, facta illius attingito. demonstrato nobis id quod dicis. nam munera ab Amphissensibus et Euboenensibus ei data praetereo. cum vero causam foederis Thebani Demostheni adscribis, rei

quidem ignaros decipis, gnaros autem atque intelligentis contumelia afficis. nam dissimulato tempore et reipublicae auctoritate, ob quam coiuit societas, urbis dignitatem in Demosthenem transfers. quanta autem haec sit insolentia, ego magno argumento declarare conabor. Persarum rex non diu antequam Alexander in Asiam traiecisset, ad populum misit admodum contumeliosas et barbaras literas. in quibus cum ceteris de rebus admodum inerudite disserit, et in fine literarum adiicit, ego, inquit, vobis aurum non dabo, ne petite a me, neque enim accipietis: idem tamen iis periculis, quibus nunc urgetur, circumventus,

σθε· ὅτ' μὲν τοι ὁ αὐτὸς ἐγκαταληφθεὶς ὑπὸ τῶν νυνὶ παρόντων αὐτῷ κινδυνῶν, ὅκ αἰτνίων Ἀθηναίων, αὐτὸς ἐκὼν κατέπεμψε τριακόσια τάλαντα τῷ δήμῳ, ἃ σωφρονῶν ὅκ ἐδέξατο. ὁ δ' κομίζων ὑπὸ τὸ χευσίον καιρὸς, καὶ φόβος, καὶ χρεία συμμαχῶν. τὸ δ' αὐτὸ τέτο καὶ τὴν Θηβαίων συμμαχίαν ὀξυεργάζετο. σὺ δ' τὸ μὲν τῶν Θηβαίων ὄνομα, ἔτι τὸ δ' δυσυχεστάτης συμμαχίας ἐνοχλεῖς αἰεὶ λέγων, τὰ δ' ἐβδομήκοντα τάλαντα ὑποσιωπᾷς, ἃ προλαβὼν τοῦ βασιλικοῦ χευσίου ἀπεξέρεσας. οὐ δι' ἐνδειαν μὲν χρημάτων, ἐνεκα πένις τάλαντων, (4) ξένοι τοῖς Θηβαίοις τὴν ἀκρὰν εἰ παρέδωκαν; διὰ ἐννεα δ' τάλαντα δρεχεῖς, πάντων Ἀρκάδων ὀξυεργαζόμενων, καὶ τῶν ἡγεμόνων ἐτίμων ὄντων βοηθεῖν, ἢ προξένους οὐ γεγνήσθαι; σὺ δ' ἐπὶ πλεῖστον, καὶ ταῖς ἡδοναῖς ταῖς σαυτοῦ χορηγεῖς, καὶ τὸ κεφάλαιον, τὸ μὲν βασιλικὸν χευσίον πρὸς τὸ τέτο, (4) δ' κινδυνοὶ παρ' ὑμῖν. Ἄξιον δ' ἐπὶ καὶ τὴν ἀπαιδευσίαν αὐτῶν θεωρεῖσαι. εἰ γὰρ ἔλμυσεν Κτησιφῶν μὲν Δημοσθένη παρακαλεῖν λέξοντα εἰς ὑμᾶς, ὅτ' αὐτὸς ἀναβὰς ἑαυτὸν ἐγκωμιάσει, βαρύτερον τῶν ἔργων ὧν πεπόνθατε τὸ ἀκρόαμα γίνεσθαι. ὅπως γὰρ ὅτ' αὐτὸς μὲν ὄντως ἀνδρας ἀγαθούς, οἷς πολλὰ καὶ καλὰ σὺνίστημι ἔργα, ἀνὰ τὰς καθ' ἑαυτῶν ἐπαίνοισι λέγωσιν, εἰ φέρει μὲν ὅταν δ' ἐνανθρωπῇ, αἰσχυνῇ τῆς πόλεως γεγονώς, ἑαυτὸν ἐγκωμιάζῃ, πῶς αὖ τὰ τοιαῦτα καρτερήσῃεν ἀκρόων; ἀπὸ μὲν οὐκ ἐπὶ ἀναισχυῖα

cumuentus, non petentibus Atheniensibus, trecenta talenta in Graeciam misit populo ultro, quae is sapienter repudiavit. qui autem aurum illud afferrent, fuerunt, tempus, metus et indigentia sociorum. illud ipsum etiam Thebanorum societatem confecit. tu vero Thebanorum et calamitosissimae societatis nomine subinde inculcando, nos obtundis, septuaginta vero talenta retices, quae de auro regio praerepta defraudasti. nonne ob inopiam pecuniae, propter quinque talenta, conducticii milites arcem Thebanis non traderunt? nonne propter novem talenta argenti, cum omnes Arcades in aciem exissent,

VOL. II.

et duces ad opem ferendam parati essent, res confecta non est? tu vero diues es, et voluptates tuas explēs, et, quod caput est, aurum quidem regium apud istum, pericula vero penes vos sunt. Operae precium porro est, inscitiam quoque eorum spectare. nam si Ctesiphonem Demosthenem apud vos verba facturum advocare ausus fuerit, is vero suggestu confesso seipsum laudavit, gravius erit ipsis claudibus, quas perpeffi estis, ea auscultatio. nam cum eos qui re ipsa viri fortes sunt, a quibus multa praeclara facinora esse edita ipsi scimus, tamen non feramus, cum suas laudes ipsi decantant, quis eum sui laudatorem sustineat,

3 M

πραγματείας, εἰς σωφρονῆς, ἀποσέσθαι ποίησαι ᾧ, ὡς Κτησιφῶν, διὰ ταυτοῦ τὴν ἀπολογία. καὶ γὰρ δὴ πρὸς τὸ γε σκήψῃ, ὡς οὐ δυνατὸς εἶ λέγειν. καὶ γὰρ ἂν ἀτοπὸν σοι συμβαίνοι, εἰ πρῶτον μὲν ποθ' ὑπόμενας πρεσβυτῆς ὡς Κλεοπάτραν τὴν Φιλίππου θυγατέρα χειροτονῆας, συναχθεαδισόμην ἐπὶ τῇ ᾧ Μολοσίων βασιλέως Αλεξάνδρου τελευτῇ, νυνὶ δὲ καὶ φήσεις δύνασθαι λέγειν. ἔπειτα γυναῖκα μὲν ἀλλοτρίαν πενθεσαν δύνασθαι παρὰ μνηστῆρας, γεράσας δὲ μισθὸν ψήφισμα ὅσα ἀπολογίῃ; ἢ τοιούτος ἐστὶν ὃν γέγραπας σεφασθῆναι, οἷον μὴ γινώσκεις ὑπὸ τῶν εὖ πεπονθότων, ἂν μή τις σοι σωεῖται; ἐπερώτησον δὴ τὰς δικαστὰς, εἰ ἐγὼ νωπὸν Χαβείαν, καὶ Ιφικράτην, καὶ Τιμόθεον, καὶ πούτῃ παρ' αὐτῶν διὰ τί τὰς δωρεὰς αὐτοῖς ἔδωκαν, καὶ τὰς εἰκόνας ἔστησαν. ἀπαυτῶν γὰρ ἅμα σοι ἀποκρινέσθαι, ὅτι Χαβεία μὲν, διὰ τὴν παρὰ Νάξον ναυμαχίαν, Ιφικράτης δὲ, ὅτι μὲν Λακεδαιμονίων ἀπέκλεινε, Τιμόθεος δὲ, διὰ τὸν παρὰ τὸν Κέρκυραν, καὶ ἄλλοις, ὧν ἐκάστω πολλὰ καὶ καλὰ καὶ τὸν πόλεμον ἔργα πέπρακται. Δημοδένει δὲ, εἰάν τις ἐρωτᾷ διὰ τί καὶ δώσῃς ὅτι δωροδόκῃς, ὅτι δειλός, ὅτι τὴν τάξιν ἔλιπε. καὶ πότερην τέτον πημέσει, ἢ ὑμᾶς αὐτὰς ἀπώσῃ, καὶ ὅτι ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ μάχῃ τελευτήσῃ; καὶ νομίζεσθαι ὅτι χετλιαζόντας, εἰ ὅτι σεφασθῇ. καὶ γὰρ

tineat, qui dedecori fuit reipublicae? rem igitur istam impudentem, si sapias, omittes, Ctesiphon, atque ipse te defendes. neque enim illud scilicet praetendes, te dicendi esse imperitum. nam absurdum fuerit, cum prius aliquando te legatum creari passus sis ad Cleopatram Philippi filiam, deploraturus cum ea obitum Alexandri Molossorum regis, nunc negare, posse te verba facere. mulierem igitur alienam in luctu consolari potes, decretum autem mercede abs te scriptum non defendes? an vero is, cui coronam decreuisti, talis est, ut ab iis, in quos beneficia contulit, sine suffragatore ignoretur? percontare igitur iudices, an cognorint Chabriam, Iphicratem,

Timotheum, atque audi ex illis, quas ob res eis praemia dederint, et statuas erexerint. vniuersi enim simul tibi respondebunt, Chabriae, ob naualem ad Naxum pugnam, Iphicrati, quod legionem Lacedaemoniorum ceciderit, Timotheo, quod Corcyram classe circumuectus fuerit, ceteris item, quorum quisque multa praeclara bello gessit. si quis autem rogarit, quamobrem Demostheni daturi non sitis; quod acceptet munera, quod sit timidus, quod ordines deseruerit. vtrum vero huic honorem habebitis, an vero vosmetipsos ignominia afficietis, et vestros ciuis qui mortem in acie oppetiuerunt? quos videre vos fingite, indigne ferentis, si iste coronetur.

ἀν εἴη δεινόν, ὦ Ἀθλωαῖοι, εἰ τὰ μὲν ξύλα, ἔ τας λίθους, καὶ τὸν σίδηρον, τὰ ἄφωνα καὶ ἀγνώμονα, εἰάν πνα ἐμπεσόντα λυποκτείνῃ, ὑπερρείζοντες, καὶ εἰάν τις αὐτὸν διαχρήσῃ, τὴν χεῖρα τὴν τοῦτο πράξασαν χωρεῖς ἔ σώματ'· θάπτομεν Δημοθένην δ', ὦ Ἀθλωαῖοι, τὸν γράψαντα μὲν τὴν πανυσάτω ἐξοδόν, παρδόντα δὲ τὰς τραυμάτας, τῶτον ὑμεῖς τιμήσεις. ὅκων ὑβρίζον) μὲν ④ τελευτήσαντες, ἀθυμότεροι δ' ④ ζῶντες γίνον), ὁρῶντες τ' ἀρετῆς ἄθλον τὸν θάνατον κείμενον, τὴν δ' μνήμην ἀπλείπουσαν. τὸ δ' μέγιστον, εἰάν ἐπερωτῶσιν ὑμᾶς ④ νεώτεροι, πρὸς ποῖον παρδαιγμα χεῖ αὐτὰς τὸν βίον ποιῶντες, τί λυποκτενεῖτε; εὖ γὰρ ἴστε, ὅτι ἐχ αἱ παλαῖστραι, ἐδὲ τὰ διδασκαλεῖα, ἐδ' ἡ μουσικὴ μόνον παιδεύει τὰς νεωτέρους, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τὰ δημόσια κηρύγματα. κηρύσσεται τις ἐν τῷ θεάτρῳ, ὅπ' σεφομένου) ἀρετῆς ἕνεκα, καὶ ἀνδραγαθίας, καὶ θυνοίας, ἀνθρώπων ἀρχήμων ὦν τῷ βίῳ, καὶ βδελυρῆς; ὁ δὲ γε νεώτερος ταῦτ' ἰδὼν διεφθάρη. δίκην τις δέδωκε πονηρὸς ἔ πορνευσοπὸς, ὡς Κτισσιφῶν; ④ δὲ γε ἄλλοι πεπαῖδον). τὰναντία τις ψηφισάμενος τῷ καλῶν καὶ δικαίων, ἐπαγελθὼν οἰκαδε παιδεύει τὸν υἱόν; ὁ δὲ γε εἰκότως ἐ παῖθε). ἀλλὰ τὸ νεθετεῖν ἐνταῦθα ἐνοχλεῖν ἤδη δικαίως ὀνομάζεται. ὡς οὐδ' μὴ μόνον κείνοις, ἀλλὰ καὶ θεωρομένοι, ἔτω πὺν ψῆφον

ronetur. absurdum enim fuerit, nos ligna, lapides, et ferrum, quae voce et mente carent, si quem delapsa occiderint, exterminare, et si quis seipsum occiderit, manum quae id fecit, seorsum a reliquo cadauere sepelire: Demosthenem autem, qui omnium postremam expeditionem decreuit, qui milites prodidit, corona ornare. itaque contumelia fit defunctis, et ad desperationem adiguntur viuentes, cum videant, virtuti mortem praemii loco propositam, memoriam autem suam aboleri. et, quod maximum est, si vos adolescentes interrogarint, ad quod sibi exemplum vita sit conformanda, quid respondebitis? satis enim scitis, non palaestras, non

ludos literarios, neque musicam solum erudire iuniores, sed, et quidem multo magis, publica praecomia. proclamatur in theatro, aliquem coronari virtutis ergo, et fortitudinis, ac beneuolentiae, qui sit homo foedus in vita et vecors? adolescens qui id vidit, corrumpitur. poenas dat quispiam improbus et leno, ut Ctesipho? ceteri erudiuntur. si quis ea decreuit, quae cum honestate et aequitate pugnant, domumque reuersus, filium instituit, is vero iure non obtemperat: sed tum admonere, merito appellatur obtundere. tanquam igitur non solum iudicetis, sed etiam spectemini, sic ferte suffragia, ut defensionem habeatis apud eos ciuis, qui etiam nunc

Φέρετε, εἰς ἄπολογισμὸν τοῖς νυνὶ μὲν ἔ παρούσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοισι δὲ ὑμᾶς πῶς ἐδικάζετε. οὗ γὰρ ἴσε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι τριαυπὶ δόξει ἢ πόλις εἶναι, ὁποῖός τις ἂν ἢ ὁ κηρυχόμενος. ἐστὶ δὲ ὄνειδος, μὴ τοῖς παρονομοῦν ὑμᾶς, ἀλλὰ τῇ δὲ Δημοσθένος ἀνδρεία παρονομασθῆναι. πῶς οὐκ ἂν ἴς τι τῶν τοιαύτων αἰσχύνων ἐκφυγεῖ; ἐὰν τὲς παρονομασθέντας τὰ κοινὰ καὶ φιλόφρονες τῶν ὀνομάτων, ἀπίστοις ὄντας τοῖς ἡθεσι, φυλάξῃτε. ἡ γὰρ δύνοια, καὶ τὸ τῆ δημοκρατίας ὄνομα κεῖται μὲν ἐν μέσῳ, φθάνουσι δὲ ἐπ' αὐτὰ καταφύγοντες τῷ λόγῳ ὡς Ἐπιπολύ (4) τοῖς ἐργοῖς πλεῖστον ἀπέχοντες. ὅταν οὐκ λάβῃτε ῥήτορα ξενικῶν σεφάων καὶ κηρυγμάτων ἐν τοῖς Ἑλλήσιν Ἐπιθυμῶντα, ἐπανάγειν αὐτὸν κελύετε, καὶ τῶν λόγων τὰς βεβαιώσεις τῶν κηρυγμάτων, ὥσπερ ὁ νόμος κελύει ποιῶν, εἰς βίον ἀξιοχρεῶν, καὶ τρέπον σώφρονα. ὅτῳ δὲ ταῦτα μὴ μαρτυρεῖται, μὴ βεβαιεῖται ἀπὸ τοῦ ἐπαίνου, καὶ τῆ δημοκρατίας Ἐπιμελήθητε, ἥδη διαφύγετε ὑμᾶς. ἢ οὐ δεινὸν ὑμῖν δοκεῖ εἶναι, ὅτι τὸ μὲν βαλεντίμιον καὶ ὁ δῆμος παρονομασθῇ, αἱ δὲ Ἐπιστολαὶ καὶ αἱ παρονομασθεῖσαι ἀφικνουῦνται εἰς ἰδιωτικὰς οἰκίας, ἔσθ' αὖ τῶν τυγχόντων ἀνθρώπων, ἀλλὰ ἔσθ' αὖ τῶν παρωτευόντων ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἢ ἐν τῇ Εὐρώπῃ; καὶ ἐφ' οἷς ἐστὶν ἐν τῶν νόμων ζημία παύσασθαι, ταῦτα τινὲς οὐκ ἐξαρνεῖνται πράττειν,

nunc non adfunt, vos tamen interrogaturi sunt quid pronunciaueritis. satis enim scitis, Athenienses, talem visum iri ciuitatem, qualis is est, cuius nomen proclamatur. est autem dedecus, eam non cum maioribus, sed cum Demosthenis ignauia comparari. quo igitur pacto probum hoc vitabitur? si eos qui verba aequa et humana occupant, cum sint infidis praediti ingeniis, caueritis. nam benevolentia et popularis status nomen in medio posita sunt; verum ea verbis plerumque ante alios occupant, qui ab illis longissime factis ipsis absunt. cum igitur deprehenderit oratorem, qui hospitalis coronas et praeconia

apud Graecos desiderat, eum orationem, quemadmodum praeconia confirmari lex iubet, ad vitam honorificam et mores modestos referre iubete: qui vero his testimoniis caret, ei nolite confirmare laudes, et popularis status curam suscipite qui iam vos effugit. num vobis graue non videtur, quod curia et populus negliguntur, literae autem et legationes in priuatas domos perueniunt, nec eae a quibuslibet hominibus, sed a principibus Asiae et Europae, et his de rebus, quae capitali supplicio legibus sunt sancitae? haec se quidem agere non inficiantur, sed confitentur apud populum, et literas inter sese conferunt,

ἀλλ' ὁμολογῶσιν ἐν τῷ δήμῳ, ἔτι τὰς ἐπιστολὰς ἀλλήλοις παρ-
ναγινώσκουσιν, ἔτι παρὰ κελεύοντ' ὑμῖν, ὅτι μὴ βλέπειν εἰς τὰ ἑαυ-
τῶν πρόσωπα, ὡς φύλακες τῆς δημοκρατίας, ἕτεροι δ' αἰτοῦσι
δωρεάς, ὡς σωτῆρες τῆς πόλεως ὄντες· ὁ δὲ δῆμος ἐκ τῆς ἀθυμίας
τῶν συμβεβηκότων, ὥσπερ κατὰ γενησάκως, ἢ παρὰ νομίας ἐαλωκώς,
αὐτὸ μόνον τῆς δημοκρατίας παρὰ ποιῆται, τῶν δ' ἔργων
ἑτέρους παρὰ κεχώρηκεν; ἐπεὶ ἀπέχεσθε ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν οὐ
βυλευσάμενοι, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ τῶν ἐράνων, τὰ παρὰ νόμιμα νειμάμε-
νοι. ὅτι δ' ἔλθῃ, ἐκείθεν τὸν λόγον παρὰ εἰσαίτε. ἐγγύς ἐστι· ἀχθο-
μαι δὲ πολλάκις μεμνημένος τὰς ἀτυχίας τῆς πόλεως· ἐνταῦθα
ἀνὴρ ιδιώτης, ὃς ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐλθὼν, ὡς παρὰ
δόξης τῆς πατρίδος, αὐθημερὸν ὑπὸ τῷ Ἰῶνι Αρεῖα πάγῃ βελτῆς πα-
νάτῳ ἐζημιώθη. ἕτερος δ' ιδιώτης ἐκπλεύσας εἰς Ρόδον, ὅτι τὸν
φόβον ἀνδρόδωρος ἤνεγκε, πρῶτον ποτὶ εἰσιγέλθη, καὶ ἴσαι αἱ ψῆ-
φοι αὐτῷ ἐγένοντο· εἰ δὲ μία μόνον μετέπεσεν, ὑπερώρις ἂν, ἢ
ἀπέθνηκεν. ἀντιθῶμεν δὲ τὸ νῦν γινόμενον. ἀνὴρ ῥήτωρ, ἀπρόκτων
τῶν κακῶν αἵματος, ἔλπε μὴ τιλὴ λῶντο στρατοπέδῳ τάξιν, ἀπέδρα
δὲ ἐκ τῆς πόλεως· ὅτι τῷ σεφανῶντι ἀξιοί, ἔτι κηρύττειται οἶεται δεῖν.
ὅτι δὲ ποπέμψετε τὸν ἄνθρωπον, ὡς κοινὴν τῶν Ελλήνων συμφο-
ρὰν, ἢ συλλαβόντες, ὡς λησὴν τῶν πραγμάτων, ἐπὶ ὀνομάτων δια-

ferunt, atque alii vos hortantur, ut sua ora
intueamini, quasi popularis status sint custo-
des, alii praemia postulant, tanquam conser-
vatores ciuitatis, populus autem ex despera-
tione rerum quae euenerunt, tanquam senio
confectus, aut delirii conuictus, solum de-
mocratiae nomen retinet, rebus gerendis ali-
is cessit. itaque disceditis e concionibus non
rebus deliberatis, sed tanquam de collectis,
iis quae supersunt, distributis. haec non ina-
niter a me dici, inde perspicite. fuit hic (sed
doleo, toties mihi recordandum esse calami-
tatum ciuitatis) vir priuatus, qui cum solus
proficisci Samum instituisset, tanquam patriae

proditor, eodem die a senatu Areopagitico
est interfectus. alius homo priuatus, Rhodum
profectus, quod metum parum generose tulif-
set, laesae maiestatis accusatus, paris calculos
habuit; quod si vnus tantum calculus aliter
cecidisset, is aut exterminatus esset, aut inter-
fectus. conferamus ergo id quod nunc fit.
quidam orator, malorum omnium auctor, et
castrensem ordinem deferuit, et e ciuitate au-
fugit: is se coronari postulat, et proclamari
oportere censet. non relegabitur hominem,
ut communem Graecorum calamitatem, aut
comprehensum, ut praedonem rerum geren-
darum, qui verbis tanquam naue in republi-
ca

τῇ πολιτείᾳ πλεόντα, τιμωρήσεσθε; καὶ τὸν καιρὸν μέμνησθε ἐν ᾧ
 τὴν ψῆφον φέρετε. ἡμερῶν μὲν ὀλίγων μέλλει τὰ Πύθια γίνεσθαι,
 καὶ τὸ συνέδριον τὸ τῶν Ἑλλήνων συλλέγεσθαι. διαβέβλην δὲ ἡμῶν
 ἡ πόλις ἐκ τῶν Δημοσθένους πολιτευμάτων ᾧ οὗτος νυνὶ και-
 ρός. δόξετε δὲ, εἰ μὴ τῆτον σεφιδνώσῃτε, ὁμογνώμονες εἶναι
 τοῖς ᾧ ἀββαίνεσι τὴν κοινὴν ἐριμίαν· εἰ δὲ τὸν ἀντικείμενον τῆς πρῆ-
 ξης, ἀπολύσειε τὸν δῆμον τῶν αἰσίων. μὴ οὖν ὡς ὑπὲρ ἀλλοτρίας,
 ἀλλ' ὡς ὑπὲρ οἰκείας τῇ πόλεως, βελούσθε, καὶ τὰς φιλοθυμίας
 μὴ νέμειε, ἀλλὰ κείνειε, καὶ τὰς δωρεὰς εἰς βελίαν σώματα καὶ
 ἀξιολογωτέροις ἀνδράσι δόθεσθε, καὶ μὴ μόνον τοῖς ὡσίν, ἀλλὰ
 καὶ τοῖς ὁμμασι διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτὰς βελούσασθε, πίνες
 ὑμῶν εἶσιν οἱ βοηθήσοντες Δημοσθένει. πότερον ④ συγκληνέται,
 ἢ ④ συζητησάτω αὐτῶν, ὅτι ἡ ἐν ἡλικίᾳ; ἀλλὰ, μὰ τὸν Δία τὸν
 Ολύμπιον, ἔχ' ὅς ἀγέοις κληνέταιν, ἐδὲ τῆς ἑσώματι εὐε-
 ξίας ἑπ' ἐμελόντων διατετέλεκε, ἀλλ' ἐπ' ἀσπιδὸς τέχνας ἑπ' ἑσὶ
 τὰς ἐστίας κεκτημένοις διαγεγνήσθαι. ἀλλ' εἰς τὴν ἀλαζονείαν ἀπο-
 βλέψαντες, ὅταν φῇ Βυζάντιον μὲν ἐκ τῶν χειρῶν πρεσβεύσας
 ἐξελεσθαι τῶν Φιλίππων, ἀποσῆσαι δὲ Ἀκαρναντας, ἐκπλήξαι δὲ
 Θηβαίους δημηγορήσας; οἷός ἐστιν ὅτι ὑμᾶς εἰς τοσούτον εὐθείας ἤδη
 ἀφ' ἑσέθεναι, ὥστε καὶ ταῦτα ἀναπειθήσεσθαι ὥστε Πειθῶ τῇ

ca vehitur, vlciscemini? etiam temporis est habenda ratio, quo suffragium feretis. intra dies paucos Pythia sunt futura, et Graecorum conuentus erit. in crimen autem venit apud Graecos nostra ciuitas, ob acta Demosthenis his temporibus. quod si istum coronaueritis, vos iis assentiri iudicabunt, qui pacem communem violant: sin contrarium feceritis, populum crimine absoluetis. ne igitur vrbi tanquam alienae, sed vt coniunctissimae, consulite, et ornamenta non distribuite, sed iudicate, et praemia in meliores personas et viros digniores conferte, neque auribus duntaxat, sed oculis etiam in vosmeti-

psos conuerfis deliberate, qui vestrum sint opem laturi Demostheni. vtrum, qui vna cum eo sunt venati, aut exercitati in adolescentia? at medius fidius non apros est venari solitus, neque bonae corporis habitudini studuit, sed perpetuo se in iis exercuit artibus, quibus homines diuites fortunae euerteret. an insolentiam eius considerabitis, cum dicit, se legatum e manibus Philippi extorfisse Byzantium, se ad defectionem Acarnanes impulsisse se suis concionibus Thebanos percelluisse? nam vos ita simplices esse iam factos opinatur, vt illud etiam persuaderi vobis patiamini, quod Suadae medullam in vrbe

φονίας, ἀλλ' οὐ συκοφαντῶντι ἀνθρώπον, ἐν τῇ πόλει. ὅταν δ' ἐπὶ
 τελευτῆς ἤδη τοῦ λόγου συνηγόροις εὖ κοινωνῶν τῶν δωρεδοκη-
 μάτων αὐτῷ παρὰ καλῇ, ὑπολαμβάνει ὁρᾶν ἐπὶ τῷ βήματι, οὐ
 νυν ἐσηκῶς ἐγὼ λέγω, ἀντιπαράστατοις πρὸς τὴν τούτων
 ἀσέλγειαν, τὰς τῆς πόλεως εὐεργέτας· Σόλωνα μὲν, τὸν καλλί-
 σοις νόμοις κοσμήσαντα τὴν δημοκρατίαν, ἀνδρα φιλόσοφον, καὶ
 νομοθέτην ἀγαθόν, σωφρόνως, ὥστε προσῆκεν αὐτῷ, δεόμενον ὑ-
 μῶν μηδενὶ τρέπω τὰς Δημοσθένους λόγους πλεῖον ποι-
 ῆσαι τῶν ὅρκων καὶ τῶν νόμων· Αἰεσίδην δ', τὸν τὰς φόβους τά-
 ξαντα τοῖς Ἕλλησιν, οὗ τελευτήσαντος τὰς θυγατέρας ἔξεδωκεν
 ὁ δῆμος, χετλιάζοντα ἐπὶ τῇ δικαιοσύνῃς περὶ πηλακισμῶν,
 καὶ ἐπερωτῶντα, εἰ οὐκ αἰχμώεσθε, εἰ δὲ μὴ πατέρες ὑμῶν Αρ-
 θμιον τὸν Ζελεῖτον, κομίσαντα εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ἐκ Μήδων
 χρυσίον, ἐπιδημήσαντα εἰς τὴν πόλιν, πρῶτον ὄντα τῶν δῆμων
 Ἀθωαίων, παρ' ὧν μὴ ἦλθον ἀποκτεῖναι, ἔξεκέρυξαν δ' ἐκ
 τῆς πόλεως, καὶ ἐξ ἀπάσης ἧς Ἀθωαῖοι ἀρχοῦσιν, ὑμεῖς δ' Δημο-
 σθένει, κομίσαντα τὸ ἐκ Μήδων χρυσίον, ἀλλὰ δωρεδοκήσαντα,
 καὶ ἐπὶ καὶ νυν κεκτημένον, χρυσῷ σεφδῶ μέλλει σεφανοῦν·
 Θεμισοκλέα δ', ὃς τὰς ἐν Μαραθῶνι τελευτήσαντας, καὶ τὰς ἐν
 Πλαταιαῖς, καὶ αὐτὰς τὰς τάφους τῶν περγόνων οὐκ ἂν οἴεσθε

vrbe alatis, non hominem calumniatorem.
 vbi porro iam in fine orationis largitionum
 socios accerfieri aduocatos, existimate vide-
 re vos in eo suggestu, in quo nunc ego stans
 loquor, viros de republica bene meritos,
 quasi in acie contra istorum improbita-
 tem stantis: Solonem, qui pulcherrimis
 legibus democratiam exornauit, hominem
 eruditum, et legislatorem bonum, qui vos
 modeste, vt mos eius ferebat, roget, ne
 Demosthenis eloquentiam vllo modo pluris
 faciatis quam iusiurandum et leges: Aristi-
 dem, qui tributa descripsit Graecis, cu-
 ius defuncti filias populus elocauit, qui i-

gnominiosam iustitiae tractationem graui-
 ter et inique animo ferens, vos interroget,
 an non pudeat, cum vestri patres Arthimi-
 um Zelitam, qui e Media aurum in Grae-
 ciam attulit, cum in urbem venisset, quamuis
 hospes esset Atheniensis populi, propemo-
 dum occidissent, praeconio quidem certe ci-
 uitate exegerunt, vos Demosthenem, qui
 non aurum ex Media attulit, sed munera ac-
 ceptauit, eaque etiam nunc possidet, aurea
 corona ornare: non putatis Themistoclem,
 et eos qui in Marathone oppetierunt, et Pla-
 taeis, atque ipsa maiorum sepulchra suspira-
 tura, si is qui se coniunctum cum barbaris
 aduer-

ἀνασενάξαι, εἰ ὁ μὲν τῶν βαρβάρων ὁμολογῶν τοῖς Ἕλλησιν ἀντι-
 πρᾶξαι σεφανωθήσεται; ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ Γῆ, καὶ Ἥλιε, καὶ Ἀρετῇ, καὶ
 Σωέσις, καὶ Παιδείᾳ, ἣ διαγνώσκομαι τὰ καλὰ, ἔτι τὰ αἰχρὰ,
 βεβοήθηκα, καὶ εἴρηκα. καὶ εἰ μὲν καλῶς καὶ ἀξίως ἔτι ἀδικήματα
 κατηγόρηκα, εἶπον ὡς ἐβλόμην· εἰ δὲ ἐνδεεστέρος, ὡς ἐδυνάμην.
 ὑμεῖς δὲ καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων λόγων, ἔτι ἐκ τῶν παλαιπομέ-
 νων, αὐτοὶ τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα ὑπὲρ τῆς πόλεως ψη-
 φίσασθε.

aduersatum esse Graecis fatetur, coronabi-
 tur? ego quidem, o Tellus, et Sol, Virtus et
 Intelligentia, atque Eruditio, qua honesta et
 turpia discernimus, officio meo non defui, et
 reipublicae causam egi. quod si recte, et ut

meretur facinus, dixi ut volui: sin deterius,
 ut potui. vos autem et ex orationibus auditis
 et ex iis quae praetermissa sunt, ipsi ea quae
 iusta sunt, et reipublicae conducunt, de-
 cernitote.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟΥ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΛΟΓΟΥ.

ΤΕΙΧΟΣ μὲν ὁ ῥήτωρ ὑπὲρ Ἀθηναίων πρὸςβάλετο, τῶν συνήθων τέτων καὶ χειροποιήτων ἀρραγέστερόν τε καὶ βέλτιον, τήν τε εἰς τὴν πόλιν εὐνοίαν, καὶ περὶ λόγους δεινότητά, ὡς αὐτὸς εἴρηκεν, οὐ λίθοις, καὶ πλίνθοις τὰς Ἀθήνας ὀχυρώσας, ἀλλὰ μεγάλας δυνάμεσι, καὶ πολλῇ τινι συμμαχίᾳ, τῇ μὲν, ἐκ γῆς, τῇ δὲ, ἐκ θαλάττης. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν χειροποίητον περίβολον, οὐ μικρὰ τῇ πόλει συνεβάλετο. πεπονηκότος γὰρ καὶ πολλὰ μέρη τῶν τείχους τοῖς Ἀθηναίοις, ἐπειδὴ ἔδοξεν ἀνορθῶν αὐτὸ, ἡρέθησαν ἐπὶ τὸ ἔργον ἄνδρες δέκα φυλῆς ἐκάστης, οὓς ἔδει τὴν ἐπιμέλειαν ψιλὴν παρέχεσθαι τὰ ἔργα· τὸ γὰρ ἀνάλωμα, δημόσιον. εἰς τοῖσιν τέτων καὶ ὁ ῥήτωρ γενόμενος, ἔχ' ὁμοίως τοῖς ἄλλοις τὴν ἐπιμέλειαν μόνην εἰσήνεγκε τῇ χρεΐᾳ, ἀλλὰ τὸ μὲν ἔργον ἀμέμπτως ἀπετέλεσε, τὰ δὲ χρήματα ἔδωκεν οἰκοθεν τῇ πόλει. ἐπήνεσεν αὐτὸν τὴν εὐνοίαν ταύτην ἡ βελλή, καὶ τὴν προθυμίαν ἡ μείψατο σφάων χρυσῶ· ἔτοιμοι γὰρ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς χάριτας τῶν εὐποιούντων. Κτησιφῶν δὲ ἦν ὁ τὴν γνώμην εἰπών, ὡς δεῖ σφαναῶσαι τὸν Δημοσθένην, ἐν μὲν καιρῶ, τοῖς Διονυσίοις, ἐν δὲ τόπῳ, τῷ τῷ Διονύσει θεάτρῳ, ἐν δὲ θεαταῖς, πᾶσι τοῖς Ἑλλήσιν, ἔς ἣν πανήγυρις συνήγαγε, καὶ τέτων ἐναντίον ἀνείπειν τὸν κήρυκα, ὅτι

MVRO circumdedit orator Athenas, confuetis hisce et manu factis multo et firmiore et meliore, tum beneuolentia erga rempublicam tum dicendi vi, atque, ut ipse ait, non saxis aut lateribus urbem munit, sed magnis exercitiis et multitudine fociorum, terra marique. veruntamen et in manufacta moenia non parum contulit ciuitati. cum enim multis in partibus ruinosum murum instaurare visum esset Atheniensibus, delecti sunt denique viri e singulis tribubus ad illud opus, quibus nihil praeter nudam operis curationem praestandum esset: impensae enim

VOL. II.

nim erant publicae. quorum vnus cum etiam orator creatus esset, non ut ceteri solam curationem praestitit in ea re, sed et ipsum opus egregie perfecit, et pecuniam de suo reipublicae contulit. laudauit hanc eius beneuolentiam senatus, et studium remuneratus est aurea corona; parati enim fuerunt Athenienses ad gratiam bene merentibus referendam. Ctesipho autem sententiam dixerat, coronandum esse Demosthenem, tempore, Bacchanalibus, loco, Bacchi theatro, spectatoribus, omnibus Graecis, qui ad ludorum celebritatem conueniebant, et coram his

3 N

a prae-

σεφανοῖ Δημοσθένην Δημοσθένους Παιανιέα ἢ πόλιν, ἀρετῆς συμπάσης ἕνεκα, καὶ εὐνοίας τῆς πρὸς αὐτήν. ἦν οὖν πανταχόθεν ἡ τιμὴ, θαυμαστή. διὸ καὶ ὁ Φθόνοσ αὐτῆς ἠψάλο, καὶ κατὰ τὴ ψηφίσματος ἀπηνέχθη παρανόμων γραφῇ. Αἰσχίνης γὰρ ἐχθρὸς ὢν τῷ Δημοσθένους, ἀγῶνα παρανόμων ἀπηγγείλε Κτησιφῶνι, λέγων, ἀρχοῦντα γεγονότα τὸν Δημοσθένην, καὶ μὴ δόλια λόγον, ὑπεύθυνον εἶναι· νόμον δὲ κελεύειν τὰς ὑπευθύνους μὴ σεφανεῖν. καὶ πάλιν νόμον παρεχόμενος, τὸν λέγοντα, εἰάν μὲν τινα ὁ δῆμος ὁ Αθηναίων σεφανοῖ, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τὸν σεφανὸν ἀναγορεύεσθαι, εἰάν δὲ ἡ βουλὴ, ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, ἀλλαχόθι δὲ μὴ ἐξεῖναι. Φησὶ δὲ καὶ τὰς ἐπαίνους εἶναι τὰς ἐπὶ τῷ Δημοσθένει ψευδεῖς. μὴ γὰρ πεπολιεῦσθαι καλῶς τὸν ῥήτορα, ἀλλὰ καὶ δωροδόκον εἶναι, καὶ πολλῶν κακῶν αἴτιον τῇ πόλει. καὶ τάξει γε ταύτῃ τῆς κατηγορίας Αἰσχίνης κέχρηται, πρῶτον εἰπὼν περὶ τῶν τῶν ὑπευθύνων νόμων, καὶ δεύτερον, περὶ τῶν τῶν κηρυγμάτων, καὶ τρίτον, περὶ τῆς πολιτείας. ἤξιωσε δὲ καὶ τὸν Δημοσθένην τὴν αὐτὴν τάξιν ποιήσασθαι. ὁ δὲ ῥήτωρ, καὶ ἀπὸ τῆς πολλείας τὴν ἀρχὴν ἐποίησατο, καὶ πάλιν εἰς ταύτην τὸν λόγον κατέστρεψε, τεχνικῶς ποιοῦν. δεῖ γὰρ ἀρχεσθαι τε ἀπὸ τῶν ισχυροτέρων, καὶ λήγειν εἰς ταῦτα. μέσα δὲ τέθεικε, τὰ περὶ τῶν νόμων. καὶ τῷ τῆς περὶ τῶν ὑπευθύνων ἀνιτίθῃσι διανοίας, τῷ δὲ περὶ τῶν κηρυγμάτων νόμον ἕτερον, ἥτοι νόμου μέρος, ὡς φησιν αὐτός. ἐν ᾧ συγκεχώρηται καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ κηρύττειν, εἰάν ὁ δῆμος ἡ ἢ βουλὴ τὸτο ψηφίσῃται.

a praecone proclamandum, Demosthenem Demosthenis f. Paeaniensem, virtutis vniuersae ergo coronari a republica et beneuolentiae erga ipsam. erat igitur honos ab omni parte admirabilis. itaque et lior eum arrosit, et hoc senatusconsultum violatarum legum est accusatum. Aeschines enim Demosthenis inimicus, iudicium violatarum legum intendit Ctesiphonti, quod magistratu functus rationibus quas nondum retulisset referendis esset obnoxius; cum lege caueatur ne obnoxii coronentur. profert aliam quoque legem, quae iubeat, si quem populus Atheniensium coronet, in concione coronam proclamari, si senatus, in curia, alibi autem non licere. ait etiam, tributas Demostheni laudes esse falsas. non

enim bene administrasse rempublicam oratorem, sed et largitionibus corruptum, et multorum malorum causam fuisse ciuitati. atque hoc accusationis ordine vsus est Aeschines, vt primum de obnoxiorum, secundo de praeconiorum lege, tertio loco de admipstratione reipublicae diceret, ac petiit vt Demosthenes eundem seruaret ordinem. orator autem et a republica est auspicatus, et rursus in eadem orationem terminauit, artificiose omnino; cum a firmioribus et incipiendum sit, et in iisdem finis faciendus. in medio autem legalia collocauit. ac legi de obnoxiiis opponit sententias, illi autem de praeconiis aliam legem, aut legis partem, vt ipse ait. qua concessum sit etiam in theatro proclamare, si populus aut senatus id sciuerit.

ΕΤΕΡΑ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΩΝΤΜΟΥ.

Αθηναῖοι καὶ Θηβαῖοι, πολεμῶντες πρὸς Φίλιππον, ἐν Χαιρωνείᾳ πόλει τῆς Βοιωτίας, ἡττήθησαν. ἐπικρατήσας οὖν ὁ Μακεδὼν, Φρυγᾶν μὲν εἰς τὰς Θήβας ἐνέβαλε, καὶ εἶχεν ὑπὸ χεῖρα δουλεύουσαν. ἐλπίσαντες ἔν τὸ αὐτὸ παθεῖν Αθηναῖοι, καὶ ὅσον ἐδέπω κατ' αὐτῶν ἤξειν προσδοκῶντες τὸν τύραννον, ἐσκέψαντο τὰ πεποννηκότα μέρη τῷ χρόνῳ τὰ τείχους ἐπανορθώσασθαι. καὶ δὴ ἀφ' ἐκάστης φυλῆς

Athenienses et Thebani bellum gerentes cum Philippo, ad Chaeroneam oppidum Boeotiae, victi sunt. victor igitur Macedo, praesidio Thebis imposito, urbem suae ditionis fecit. qua-

re Athenienses veriti ne idem sibi vsu veniret, ac tantum non singulis momentis impressionem tyranni exspectantes, decreuerunt, vetustate caducas muri partis esse instaurandas. proinde cum a singulis

τειχοποιοὶ προεβλήθησαν. τοιγαρὺν καὶ ἡ Πανδιονίς ἐξ ἑαυτῆς εἴλετο πρὸς τὴν χρείαν τὸν ῥήτορα. τῆς τοίνυν ἐργασίας ἐν χερσὶν ἔσσης, προσδεηθεὶς ἔτι χρημάτων μετὰ τὰ δεδομένα ὑπὸ τῆς πόλεως ὁ ῥήτωρ ἐκ τῶν ἰδίων ἐδαπάνησε, καὶ ἐκ ἐλογίσασθαι αὐτὰ τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ ἐχαρίσατο. ταύτην ἀφορμὴν ὁ Κτησιφῶν, εἰς τῶν πολιτευομένων, δεξάμενος, εἰσήνεγκε γνώμην ἐν τῇ βουλῇ περὶ αὐτῆς τοιαύτην· ἐπειδὴ διατελεῖ Δημοσθένης ὁ Δημοσθένης παρ' ὅλον τὸν βίον εὐνοίαν εἰς τὴν πόλιν ἐπιδεικνύμενος, καὶ νῦν δὲ τειχοποιὸς ὢν, καὶ δεηθεὶς χρημάτων, οἴκοθεν παρέσχε καὶ ἐχαρίσατο, διὰ τῆτο δεδοχθαι τῇ βελῇ καὶ τῷ δήμῳ σεφανεῖσθαι αὐτὸν χρυσέῳ σεφάνῳ ἐν τῷ θεάτρῳ, τραγωδιῶν ἀγομένων καινῶν, ἴσως ὅτι πλήθη συντρέχει, ἐπιθυμῶντα καινὰ δράματα βλέπειν. εἰσαγομένους τοίνυν καὶ εἰς τὸν δῆμον τῷ προεβλεύματι, ἐφίσταται τῷ Κτησιφῶντος κατήγορος Αἰσχίνης, ἐκ τῆς πολιτείας ὑπάρχων ἐχθρὸς, παράνομον εἶναι φάσκων πρὸς τρεῖς νόμους τὸ ψήφισμα. ἓνα μὲν, τὸν κελεύοντα τὸν ὑπεύθυνον μὴ σεφανεῖσθαι, πρὶν ἂν δῶ τὰς εὐθύνas· ἔπειτα δὲ ταύτας, φησὶν, ὁ Δημοσθένης δέδωκε, καὶ τὰ θεωρικὰ διοικῶν, καὶ τειχοποιῶν, καὶ ἔδει ἀναμεῖναι καὶ ἐπισχεῖν τὸ γέρας, ἕως ἂν ὀφθῇ καθαρὸς ἐξετασθεὶς. δεύτερον δὲ ἀναγινώσκει νόμον, τὸν κελεύοντα ἐν Πνυκί σεφανεῖσθαι, ἐκ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, διαβάλλων τὰς πολίτας τὰς δεξαμένους ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγορευθῆναι τῷ Δημοσθένει τὸν σεφανόν. ὁ δὲ τρίτος νόμος, εἰς τὴν ὅλην ὁρᾷ τῷ βίῳ, καὶ τῆς πολιτείας ἐξέτασιν. κελεύει γὰρ μηδέποτε ψευδῇ γραμματῇ εἰς τὸ Μητρώον εἰσάγειν, ἐνθα ἐστὶν ὅλα τὰ δημόσια γραμματῇ. εἰψεύσας δέ, φησὶν, εὐνοίαν καὶ σπεδὴν μαρτυρήσας τῷ Δημοσθένει. κακόνους γὰρ μάλλον, καὶ πολέμιος εὐρίσκεται τῇ πατρίδι. τότε τῷ νόμῳ χρησίμου τυγχάνοντος, τοῦ τρίτου, ἀντιλαβόμενος ὥς περ τινος ἀγκύρας ὁ ῥήτωρ, κατεπάλαψε τὸν ἀντίδικον, μεθόδῳ δεινοτάτῃ, καὶ σοφωτάτῃ κατὰ τῷ κατήγορου χρησάμενος. ἐκείθεν γὰρ ἔσχε λαβὴν, ελεῖν, καὶ καλῶνίσασθαι τὸν πολέμιον. τὰς μὲν γὰρ ἄλλους δύο νόμους, τὸν τε τῶν ὑπευθύνων, καὶ τὸν τῷ κηρύγματι, εἰς τὸ μέσον τῷ λόγῳ ἀπέριψε, στρατηγικῶς

singulis tribubus moenium curatores designati essent, et Pandionia tribus idem munus detulit tribuli suo oratori. cum igitur in manibus esset opus, et ampliorem pecuniam requireret, quam quae data fuerat ex aerario, eam orator de suo insumpsit, et non expensam reipublicae tulit, sed donauit. hanc occasionem Ctesiphon vnus e magistratibus nactus, retulit de eo ad senatum, in hanc sententiam: quoniam Demosthenes per omnem aetatem, suam erga rempublicam beneuolentiam declarare non desistat, et nunc muris reficiendis curator, cum ampliore pecunia indigeret, de suo depromptam donarit, decernendum esse a senatu populoque vt aurea corona donetur in theatro, cum nouae tragoediae agantur, eo fortasse, quod multitudo accurreret spectandi novas fabulas cupiditate. cum igitur id senatusconsultum etiam populo proponeretur, intercedit Ctesiphontis accusator Aeschines, ob diuersam in republica factionem Demosthenis inimicus, in eo decreto tris esse leges violatas dictitans. vnā, quae obnoxium coronari vetet ante rela-

tas rationes; nondum autem has, inquit, Demosthenes retulit, cum et theatralem pecuniam tractet, et muros instauret, item exspectandum fuit, inquit, et differendus honos, donec facta inquisitione, de eius integritate constaret. alteram legem recitat, quae iubet in Pnyce coronari, non in theatro, ac ciuis reprehendit, qui concessissent, vt in theatro corona Demosthenis pronunciaretur. tertia lex ad totius vitae et gestae reipublicae refertur inquisitionem. vetat enim, ne vnquam falsae literae in Metroon, aedem matris deum, referantur, vbi sunt omnia publica monumenta. mentitus autem, inquit, est, testificanda Demosthenis beneuolentia et studio; cum is male velle potius et hostis esse patriae reperiatur. hac tertia lege quam ex vsu suo esse videret orator, tanquam ancora quadam prehensa, prostrauit velut in lucta aduersarium, artificio in accusatorem solertissimo vsus, et prudentissimo. inde enim ansam habuit capiendi et debellandi hostis. nam ceteras duas leges, tum eam quae est de obnoxiiis, tum alteram de praeconio, in medium orationis

τὴς κακῆς ἐς μέσον ἐλάσας, τῷ δὲ ἰσχυροτάτῳ εἰς τὰ ἄκρα προσκέρχρηται, τὸ σα-
θρὸν τῶν ἄλλων ἐξ ἐκάλειρα ῥωννύς. ἔοικε δὲ καὶ διοικεῖν πρὸς τὸ συμφέρον τὸν λό-
γον, καὶ ἐ σφόδρα ἀνέδην τὴν τέχνην ἐπιδεικνύμενος. δοκῶν γὰρ ἐν πρώτοις ὑπερ-
βαίνειν τὸ νόμιμον, ἑτέρῳ τρόπῳ τῷ νομίμῳ προσκέρχρηται. καὶ γὰρ νόμον ἀνέγνω
Αἰσχίνης τὸν περὶ τῶν σεφάνων ψευδῆ. πρὸς δὲ ὃ ῥήτωρ ἀποκρινόμενος, εὗρε καιρὸν
εἰς μέσον ἀγαγεῖν τὰ ἑαυτῆ πολιτεύματα, τῷ νομίμῳ μαχόμενος. καὶ ἡ μὲν διοίκησις
τῆ λόγου, τοιαύτη. κεφάλαιον δὲ ἰσχυρὸν τῷ μὲν Αἰσχίνῃ, τὸ νόμιμον, τῷ δὲ ῥήτορι,
τὸ δίκαιον, κοινὸν. δὲ ἀπὸ τῆ ἴσου τὸ συμφέρον, ἔκ ἔχον φανεράν τὴν ἐξέτασιν. ἡ δὲ
σῆσις, ἐγγραφὸς πραγματικῇ. περὶ ῥητῆ γὰρ τὸ ψήφισμα. τῆς δὲ γραφῆς ἐτι Φι-
λίππῳ ζῶντος ἀποτεθείσης, ἐπὶ Αλεξάνδρου διαδεξαμένου τὴν ἀρχήν, ὁ λόγος ἐστὶ
καὶ ἡ κρίσις. ὡς γὰρ ἀπέθανε Φίλιππος, καὶ τὴν Φρουρὰν οἱ Θηβαῖοι τεθαρρηκότες
ἐξέβαλον, ὁ μὲν Αλέξανδρος ὡς καλὰφρονῆς τὰς Θήβας καλίσκασεν, εἴτα μετὰ
γυνῆς ἐπὶ τῷ πεπραγμένῳ, ἐξεχώρησε τῆς Ἑλλάδος, αἰσχυνόμενος, καὶ κατὰ τῶν βαρ-
βάρων ἐσράτευσεν. οἱ δὲ Αθηναῖοι, καιρὸν ἔχειν ἐνόμισαν κρίσει παραδῆναι τὴς προ-
δότας, τὴς τὴν Ἑλλάδα ἀδικήσαντας. καὶ ἔτω συνεκροτήθη τὸ δικαστήριον. ἐκοῦν
τὸ πρῶτον προοίμιον εὐκτικόν ἐστὶ κατὰ μερισμὸν εἰσαχθέν. καὶ παρασκευάζει τὴν
εὐνοίαν, ἥς μάλιστα ἐν τῷ παρόντι δεόμεθα. Ομηρικῶ δὲ εἰρηται ζήλῳ,

Κέκλυτέ μευ πάντες τε θεοὶ, πᾶσαι τε δαίαι.

καὶ δὴ καὶ ἐμφασιν ἔχει τῇ τῇ εὐνοίᾳ θάρρειν. καὶ γὰρ ἂν ὅλον ἐπεκαλεῖτο τῶν θεῶν
τὸ γένος, εἰ μὴ ἔτω διεκίετο. τὸ δὲ διατελῶ εἰληπταί μὲν ἐκ τῆ ψηφίσματος. δηλοῖ
δὲ ὅτι συνεβίωσε τῇ εὐνοίᾳ, καὶ αὐτῆς ἔχειται, καὶ πρότερον ἀφῆσει τὴν ψυχὴν,
ἢ τὴν τοιαύτην διανοίαν.

tionis abiecit, arte imperatoria ignavis in medi-
um compulsis, et fortissima in extremis est usus,
ad ceterarum imbecillitatem vtrunque fulciendam.
quin et ad utilitatem dirigit orationem, et artem
callide dissimulat. cum enim in principio prae-
terire legitimum caput videatur, alia ratione le-
gitimum adhibet. legem enim recitarat Aeschines
de coronis falsam, cui dum respondet orator, oc-
casionem inuenit in medium proferendi acta sua
in republica et legitimo pugnandi. ac oratio-
nis dispositio talis est. caput autem firmum habet
Aeschines, legitimum, orator iustum: commune
ex aequo est utile, quod non in manifestam ve-
nit disquisitionem. status, scripto constans, negoci-
alis. scripto enim constat senatusconsultum. quan-
quam autem accusatio, viuentis adhuc Philippo,
relata est, oratio tamen habita, et iudicium fa-
ctum est, cum Alexander regnum suscepisset. nam
cum post Philippi obitum praesidium Thebani,

sumpta fiducia, eiecissent, Alexander id factum fui
contemptum interpretans, Thebas euerit, post,
cum facti poeniteret, Graecia prae verecundia
excessit, et expeditionem contra barbaros mouet.
Athenienses autem occasionem dari sibi putarunt
in iudicium adducendi proditores, qui Graeciam
violassent. atque ita constitutum fuit hoc iudici-
um. primum exordium voto constat, distributione
tractatum, quo beneuolentiam captat. qua in
praesentia maxime indigemus; estque Homerica
imitatione explicatum,

Diique deaeque meis omnes attendite votis.
quinetiam ostendit, se fretum esse beneuolentia
sua, neque enim omne deorum genus inuocaret,
nisi ita esset affectus. verbum διατελῶ perseuero,
e decreto sumptum est; et significat, eum per
omnem vitam bene cupisse reipublicae, eiusque
curam gerere perpetuam, et vitam amissurum
prius, quam hanc sententiam mutaturum.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο ΠΕΡΙ ΤΟΥ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΛΟΓΟΣ.

ΠΡΩΤΟΝ μὲν, ὦ ἄνδρες Αθλωαῖοι, θεοῖς θυχομαι πᾶσι
 καὶ πάσαις, ὅτιν δυνοίαν ἔχων ἐγὼ διαλελῶ τῇ τε πόλει,
 καὶ πᾶσιν ὑμῖν, ῥασαύτῳ ὑπαρξαι μοι παρ' ὑμῶν εἰς τελευτὴν τὸν
 ἀγῶνα. ἔπειθ' ὅπερ ἐστὶ μάλιστ' ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ τ' ὑμετέρας εὐσε-
 βείας τε καὶ δόξης, τῷτο πρᾶσθῆσαι τὰς θεὰς ὑμῖν, μὴ τὸν ἀντίδι-
 κὸν σύμβουλον ποιήσααθ' ὡς τοῦ, πῶς ἀκχεῖν ὑμᾶς ἐμοῦ δεῖ-
 χέτλιον γὰρ ἂν εἴη τῷτόγε· ἀλλὰ τὰς νόμοις, καὶ τὸν ὄρεον, ἐν ᾧ
 πρὸς ἅπασιν τοῖς ἄλλοις δικαίοις, καὶ τῷτο γέγραπ', τὸ ΟΜΟΙΩΣ
 ΑΜΦΟΙΝ ΑΚΡΟΑΣΘΑΙ. τῷτό δ' ἐστίν, ὃ μόνον τὸ μὴ πρὸκατεγνω-
 κέναι μηδέν, ὃ δὲ τὸ πῶς δυνοίαν ἴστω ἀμφοτέροις ἀποδοῦναι,
 ἀλλὰ ἐν τῇ τάξει, καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βεβέλη', καὶ πρὸς τῇ
 τῶν ἀγωνιζομένων ἑκάστος, ὅπως εἶσαι χεῖρααθ'. Πολλὰ μὲν ἐν

PRIMUM deos et deas omnis precor, A-
 thenienses, ut quantam ego beneuo-
 lentiam erga et rempublicam et vos uniuersos
 constanter habeo, tanta mihi a vobis in
 hoc iudicio tribuatur. deinde, ut dii immor-
 tales, id quod maxime vos vestramque re-
 ligionem et gloriam tuebitur, in eam vos
 sententiam adducant, ne aduersarium, quo
 ego pacto sim audiendus, in consilium adhi-

beatis (nam id quidem iniquum fuerit) sed
 leges et iusiurandum, quo illud etiam prae-
 ter cetera quae plena sunt aequitatis omnia,
 continetur: EADEM RATIONE VTRV-
 QUE ESSE AUDIENDVM. quae verba non
 hoc modo volunt, nullum praeiudicium esse
 afferendum, aut par vtrique studium prae-
 standum, sed illud etiam, eum reo cuique
 defensionis ordinem, quem ipse voluit ac
 dele-

ἐγὼ γ' ἐλατῆμαι καὶ τῷ τὸν ἀγῶνα Αἰσχίνῃ· δύο δ', ὧς ἄν-
δρες Αθῆναῖοι, καὶ μεγάλα. ἐν μὲν, ὅτι καὶ τῶν ἴσων ἀγωνί-
ζομαι. καὶ γὰρ ἐστὶν ἴσον νῦν ἐμοὶ τὸ παρ' ὑμῶν δυνάμει διαμαρτυρεῖν,
καὶ τῷ μὴ εἶναι τὴν γραφὴν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν καὶ βέλομαι δὲ
δυαχεῖς εἶπαι καὶ δὲν, ἀρχόμενος δὲ λόγου. ὅστις δ' ἐκ περὶ αἰσίας
μου κατηγορεῖ. ἕτερον δ', ὃ φύσει πάντων ἀνθρώποις ὑπάρχει, τῷ
μὲν λοιδορεῖν καὶ τῷ κατηγορεῖν ἀκέραιον ἡδέως, τοῖς ἐπαινεῖσι δ'
αὐτοῖς, ἀχθεῖσθαι. τῶν τοίνυν, ὃ μὲν ἐστὶ περὶ ἡδονῶν, τῷ δὲ
δουλοῦ, ὃ δὲ πάντων, ὡς ἐπὶ εἶπαι, ἐνοχλεῖ, λοιπὸν ἐμοί. καὶ μὲν
δουλοῦ τῷ τῷ, μὴ λέγω τὰ πεπραγμένα ἐμαυτῷ, ὅτι
ἔχον ἀπολύσασθαι τὰ κατηγορημένα δόξω, καὶ ἐφ' οἷς ἀξιώ π-
μαῖς, δεικνύειν. ἀν δ' ἐφ' ἃ καὶ πεποίηκα καὶ πεπολίτθην, βα-
δίζω, πολλάκις λέγειν ἀναγκαῖόν μοι περὶ ἐμαυτοῦ. περὶ σο-
μα μὲν ἐν ὧς μετρίως τῷ τῷ ποιῶν, ὃ, π δ' ἀν τὸ πρᾶγμα
αὐτὸ ἀναγκάζει, τῷ τῷ αἰτίαν ἔτος ἐστὶ δίκαιος ἔχον, ὃ τοῖς
ἀγῶνα ἐνσησάμενος. Οἶμαι δ' ὑμᾶς, ὧς ἄνδρες δικασταί, πρῶ-
τας ἀν ὁμολογήσαι, κοινὸν εἶναι τῷ τὸν ἀγῶνα, ἐμοὶ τε καὶ
Κτεσιφῶντι, καὶ καὶ ἐλάττω ἀξίον περὶ ἐμοί. πάντων μὲν
τῷ δυνάμει, λυπηρὸν ἐστὶ καὶ χαλεπὸν, ἄλλως τε, καὶ ὡς ἔχ-
ου τῷ τῷ συμβαίνει, μάλιστα ὅτι παρ' ὑμῶν δυνάμει ἐκ φι-

delegit, esse permittendum. Ego vero cum multis in hoc periculo nominibus Aeschine sum inferior, tum vero duobus, iisque magnis. uno, quod non de rebus iisdem in discrimen vocor. nec enim idem mihi nunc est, vestra frustrari benevolentia, quod isti causam non obtinere, nam ut mihi (sed nihil ominosum orationis initio dicam) sic isti superuacaneum est me accusare. altero, quod mortalibus omnibus natura est insitum, ut et conuicia criminationesque cum voluptate audiant, et semetipsos laudantibus succenseant. ex his igitur, quod voluptati est, iste praeripuit, id vero quod omnes fere grauius ferunt, mihi est relictum. cuius ego

rei metu, si facta mea non recensuero, nec obiecta crimina posse dissoluere videbor, neque, cur honorem haberi mihi velim, ostendere: fin ad facta mea et acta in republica narranda accessero, saepe necesse habebit dicere de meipso. ac operam quidem dabo, ut id quam modestissime faciam. quod autem res ipsa dicere coegerit, eius in istum culpa merito transferetur, qui tale certamen instituerit. Vos, opinor, iudices, omnes fateamini, communem hanc esse causam et mihi et Ctesiphonti, nec minore a me sollicitudine defendendam. nam cum quacunque re priuari acerbum et graue sit, ab inimico praesertim, tum vero benevolentia vestra et huma-

λειτουργίας, ὅσω πρὶς καὶ τὸ τυχεῖν τέτων μέγιστόν ἐστι. ὡς δὲ τέτων
 οἱ ὅλῃ τρεῖς ἔσθ' ἀγῶνος, ἀξιῶ καὶ δέομαι πάντων ὁμοίως ὑμῶν,
 ἀκῆσαι μετὰ ὡς τῶν κατηγορημένων ἀπολογημάτων δικαίως, ὥς-
 περ ④ νόμοι κελεύουσιν, ἔς ὃ πθεὶς ἐξαρχῆς Σόλων, εὖνοις ὦν
 ὑμῖν, καὶ δημοσίοις, οὐ μόνον τῷ γράψαι κυρίως ὥς το δεῖν εἶναι,
 ἀλλὰ καὶ τῷ τὰς δικάζοντας ὑμᾶς ὁμωμοκέναι· ὅτι ἀπιστῶν ὑμῖν,
 ὡς γέ μοι φαίνεται, ἀλλ' ὁρῶν, ὅτι τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολὰς,
 αἷς ἐκ τῶ πρῶτος λέγειν ὁ δίκων ἰσχύει, ὅτι ἐν τῷ φεύγοντι
 παρελθεῖν, εἰ μὴ τῷ δικάζοντι ἕκαστος ὑμῶν, τὴν πρὸς τοὺς
 θεοὺς εὐσέβειαν διαφυλάττειν, καὶ τὰ τῶ λέγοντος ὑπερβῶν δίκαια
 εὐνοικῶς προσδέξῃ, καὶ πρῶτον ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέ-
 ροις ἀκρασίῳ, ἔτω τῷ διάγνωσιν ποιήσῃ ὡς πάντων. Μέλ-
 λων δὲ τῶ τε ἰδίᾳ βίᾳ πτωχὸς, ὡς εἰσὶν, λόγον δίδόναι ἡμέραν,
 ἐπὶ τῶν κοινῇ πεπολιτωμένων, βέλομαι, καθάπερ ἐν ἀρχῇ, πᾶ-
 λιν τὰς θεοὺς πρῶτα καλεῖσθαι, καὶ ὀδυνητὸν ὑμῶν εὐχομαι, πρῶ-
 τον μὲν, ὅσῳ εὖνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ τε πόλει, ἐπὶ πᾶσιν
 ὑμῖν, ὅσαυτ' ἔχω ὑμῶν εἰς τὸν ἀγῶνα· ἐπειθ', ὅ, πᾶσι σιωοῖσιν καὶ πρὸς εὐδοξίαν κοινῇ, ἐπὶ πρὸς εὐ-
 σέβειαν ἕκαστω, τῶ πρῶτον πρῶτον τὰς θεοὺς πᾶσιν ὑμῖν ὡς ταυ-
 τῇ τῆς γραφῆς γινώσκει. εἰ μὲν ἔν τῷ ὦν ἐδίωκε μόνον κατηγο-

humanitate, tanto est molestissimum, quan-
 to consequi easdem est amplissimum. iam
 cum hae res in hoc iudicio agantur, peto,
 et oro vos omnis pariter, ut me audiat
 crimina iuste refutantem, ut iubent leges:
 quas qui principio tulit Solo, vir vestri a-
 mans ac popularis, non sanctione tantum,
 sed iudicium etiam iureiurando firmandas
 esse censuit; non quod vobis, ut mihi qui-
 dem persuadeo, diffideret, sed quia videbat,
 criminationes et calumnias, quibus accusa-
 tor ob priorem dicendi locum pollet, reo e-
 vitare non licere, nisi quisque vestrum,
 qui pro tribunali sedetis, deorum immortali-
 um religione servata, etiam posteriore loco

dicentis excusationes benigne admitteret,
 seque aequum et communem utrique audi-
 torem praebendo, sic de tota controuersia
 sententiam ferret. Cum autem et privatae
 vitae totius, ut apparet, hodie reddenda mihi
 ratio sit, et actorum in republica, rursus, ut
 principio feci, deos inuocabo, et in conspe-
 ctu vestro precor, primum quantam ego be-
 neuolentiam constanter habeo, erga et rem-
 publicam et vos omnis, tanta mihi ut a vo-
 bis in hoc certamine tribuatur: deinde, ut
 dii immortales ita regant mentis animosque
 omnium vestrum, ut in hac causa id statua-
 tis, quod commodabit et reipublicae gloriae
 et pietati singulorum. quod si Aeschines ea
 solum

ρησεν Αισχίνης, καὶ ὡς τοῦ αὐτοῦ τῷ περὶ βλαβήματος εὐθὺς ἂν ἀπε-
 λογέμην. ἐπειδὴ δὲ ὅσα ἐλάττω λόγον, τὰλλα διεξιὼν ἀνάλωκε,
 καὶ ταπλεῖσα κατεψύσατό μου, ἀναγκαῖον εἶναι νομίζω καὶ δι-
 καιον ἅμα, βραχέα, ὧς ἄνδρες Αθιναῖοι, τοῖς τέττων πρῶτον εἰ-
 πᾶν ἵνα μηδεὶς ὑμῖν τοῖς ἐξωθεν λόγοις ἡμῶν, ἀλλοτριώτερον
 τῷ ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκῆν με. τοῖς μὲν δὲ τῷ ἰδίῳ, ὅσα
 λοιδοροῦμηνος βεβλασφήμηκε τοῖς ἐμῶν, θεάσαθε ὡς ἀπλᾶ καὶ
 δίκαια λέγω. εἰ μὲν ἴσε με τοῖς οἷον ὅσῳ ἡπᾶτο, εἴ γὰρ ἄλλο-
 τί περ βεβίωκα, ἢ παρ' ὑμῖν, μηδὲ φωνῶν ἀνάγκη, μηδ' εἰ
 πάντα τὰ κοινὰ ὑπέρβω πεπολίτθμαι· ἀλλ' ἀνασθῶτες, κατε-
 ψηφίσαθε ἤδη. εἰ δὲ πολλῶν βελτίω τέττω, ὥς ἐκ βελτιόνων, καὶ
 μηδεὶς τῶν μετρίων, ἵνα μηδὲν ἐπαχθὲς λέγω, χείρωνα καὶ ἐμὲ καὶ
 τὸς ἐμὲς ὑπειλήφατε, ὥς γνώσκετε, τέττω μὲν, μηδ' ὑπὲρ τῶν ἄλ-
 λων πσεύετε· δῆλον γὰρ ὡς ὁμοίως ἅπῃ ἐπλάττετο· ἐμοὶ δὲ ὡς
 τοῖς πάντα τὸν χρόνον εὐνοίαν ἐνδέδειχθε ἐπὶ πολλῶν ἀγώνων,
 τῷ περὶ τῶν γενημένων, καὶ νυνὶ τοῖς ἀγῶσι. κακοήτης δὲ ὢν,
 Αἰσχίνη, τοῦτο παντελῶς εὐήθης ὥήτης, τὸς τοῖς τῶν πεπρα-
 γμένων καὶ πεπολιευμένων λόγους ἀφέντα με, πρὸς τὰς λοιδο-
 ρίας τὰς τοῖς σὲ τρέψας· οὐ δὲ ποιήσω τέτο, εἴ τι τέτυ-
 Φωμαι. ἀλλ' ὑπὲρ μὲν τῶν πεπολιευμένων, ἃ κατεψεύδω καὶ

solum quae in accusatione perscripsit, tra-
 ctasset, ego quoque de ipso senatusconsulto
 statim respondissem. quoniam autem cete-
 ris recensendis non pauciora verba fecit, et
 in me pleraque mentitus est, simul et ne-
 cessarium et iustum esse puto, ut paucis,
 Athenienses, de his primum dicam; ne quis
 vestrum verbis extra causam factis ductus
 alieniore animo refutationem accusationis
 meam audiat. quod igitur ad conuicia et
 priuatae meae vitae criminationem attinet,
 videte quam simpliciter iusteque respondeam.
 si me scitis esse talem, qualem iste arguit,
 neque enim usquam alibi vixi, quam apud
 vos, non recuso, quo minus ne vocem qui-

dem meam audiat, etiam si rempublicam
 totam quam optime administrarim; sed sur-
 gatis, meque statim condemnatis. fin isto
 multo meliorem, et natum e melioribus, et
 nemine mediocrium civium, ne quid arro-
 ganter dicam, deteriorem et me et meos
 existimatis et nostis tum isti nec in aliis
 credite (constabit enim eum aequae confin-
 xisse omnia) tum mihi, quam omni tempore
 benevolentiam ostendistis, in multis ante fa-
 ctis iudiciis, etiam nunc exhibete. etsi au-
 tem veterator es, Aeschine, in eo tamen
 perquam stulte putasti, me factorum atque
 actorum in republica meorum omnia com-
 memoracione, ad maledicta tua venturum:

non

διέβαλες, αὐτίκα ἔξετάσω, τῆς ᾗ πομπείας ταύτης τῆς ἀνέδω
 ἔτωσιν γενημένης, ὕστερον, ἂν βυλομένοις ἢ τέτοις ἀκρίβει, μνη-
 σθήσομαι. Τὰ μὲν ἔν κατηγορημένα, πολλὰ, καὶ δεινὰ, καὶ ὡς ὧν
 ἐνίων μεγάλας καὶ τὰς ἐχάτας ④ νόμοι τάττεισι πτωχείας· τοῦ ᾗ
 παρόντος ἀγῶντος ἡ προαίρεσις αὐτῇ, ἐχθρῶ μὲν ἐπηρεῖαν ἔχει,
 καὶ ὕβριν, καὶ λοιδορίαν, καὶ προπηλακισμόν ὁμοῦ, καὶ πάντα τὰ
 τιαυτά. τῷ μέντοι κατηγοριῶν, ὅτι τῶν αἰτιῶν τῶν ἐξημερῶν, εἰ-
 περ ἦσαν ἀληθεῖς, ὅτι ἐν τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν, οὐδὲ
 ἐγγύς. ἔ γάρ ἀφαιρέσας δὲ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ καὶ λόγου
 τυχεῖν, ὅτι ἐν ἐπηρεῖας τάξει καὶ φθόνῳ τῆτο ποιεῖν, ἔτε μὰ τὰς
 θεὰς ὀρθῶς ἔχον, ἔτε πολυδικόν, ἔτε δίκαιόν ἐστιν, ὃ ἄνθρωποι Αθη-
 ναῖοι· ἀλλ' ἐφ' οἷς ἀδικῶντά με ἰώρα τὴν πόλιν, ἔσι γε πηλικέ-
 τοις, ἡλικία νῦν ἐτραγώδει καὶ διεξήκει, ταῖς ἐν τῶν νόμων πτω-
 χείαις παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα χρεῖσας, εἰ μὲν εἰσαγγελίας ἀξία
 προαίρεσις με ἰώρα, εἰσαγγέλλοινα, καὶ τῆτον τὸν τρέπον εἰς κεί-
 σιν καθιστάτα παρ' ὑμῖν, εἰ ᾗ γραφονία πῶς ἀνόμομα, πῶς ἀνόμων
 γραφόμενον. ἔ γὰρ δήπερ Κτισφῶντα μὲν διώκειν δι' ἐμὲ,
 ἐμὲ δ' εἰπερ ἔξελέγχειν ἐνόμιζεν, αὐτὸν ὅτι ἂν ἐγράψατο. καὶ
 μὲν, εἰ περ τῶν ἄλλων, ὧν νῦν διέβαλλε καὶ διεξήκει, ἢ καὶ ἄλλ'
 ὅποιον ἀδικῶντά με ὑμᾶς ἰώρα, εἰσὶ νόμοι ὡς πάντα, ὅτι πτω-

non sane id faciam: non ita infanio. ve-
 rum acta quae mendaciis et calumniis pro-
 scidisti, statim excutiam, istius vero tam
 effusae petulantiae, deinceps, si his audire pla-
 cuerit, mentionem faciam. Ac crimina qui-
 dem multa sunt, et adeo atrociora, ut nonnul-
 lis eorum magnae et capitales poenae sint
 constitutae legibus: huius autem accusationis
 consilium ab inimici proficiscitur odio, et
 ferocia, et conuicio et despectu simul, et re-
 liquis id genus affectibus. quod si ea quae
 accusator obiecit, atque recensuit, vera ef-
 sent, res publica nec dignas, nec dignis pro-
 ximas de me sumere poenas villo modo posset.
 neque vero cuiquam est negandus accessus

VOL. II.

ad populum, et dicendi potestas, sed ea facul-
 tate ad explendam odii atque inuidiae
 acerbiter abuti, neque, ita me deus amet,
 rectum est, neque ciuile, neque iustum, A-
 thenienses. nam si ea, quibus me reipublicae
 nocere videbat, tanta fuerunt, quanta modo
 tragice vociferando recenserebat, legum poenis,
 recentibus adhuc delictis, me coercere de-
 buisset; si delatione digna committere vi-
 debat, deferre, atque eo modo in iudicium
 vestrum adducere, sin scribere contraria le-
 gibus, violatarum legum accusare. cum enim
 Ctesiphontem propter me persequi iudicio
 possit, ipsi mihi profecto, si conuinci posse
 confideret, non pepercisset. quod si quid
 aliud

εἰαι, καὶ ἀγῶνες, καὶ κρίσεις, πικρὰ καὶ μεγάλα ἔχουσαι τὰ δῆ-
 τήμια· καὶ τούτοις ἐξῆν ἅπασιν χρεῖα. Ἐὖτε οὖν ἐφαίνετο ταῦτα
 πεποιηκώς, ἔτι τὸν τρόπον κεχημένον τοῖς πρὸς ἐμὲ, ὁμο-
 λογῆτο ἂν ἡ κατηγορία τοῖς ἔργοις αὐτῶν· νῦν δὲ ἐκείνους τὸ ὅριον
 ἔστι δικαίας ὁδῶς, καὶ φυγῶν τὰς παρ' αὐτὰ τὰ πρᾶγματα ἐλέγ-
 χους, τοσούτοις ὕστερον χρόνοις αἰτίας καὶ σκώμματα ἔστι λαιδορίας
 συμφορῆσας ὑποκρίνεσθαι. εἴτα κατηγορεῖ μὲν ἐμὲ, κρίνει δὲ τῶν.
 καὶ τὸ μὲν ἀγῶνιστον ὅλου, τὴν πρὸς ἐμὲ πῶς ἔχουσαν πρῶτον·
 ἔσθ' αὖτις δὲ ἐπὶ ταύτῃ ἀπληροῦς ἐμοί, τὴν ἑτέραν ζητῶν δῆ-
 τήμια ἀφελέας, φαίνεσθαι. καὶ τοὶ πρὸς ἅπασιν, ὧς ἄνδρες Αθη-
 ναῖοι, τοῖς ἄλλοις δικαίοις, οἷς ἂν εἴπῃς πρὸς Κτησιφῶντος
 ἔχει, καὶ τὸ ἐμοί γε δοκεῖ καὶ μάλα εἰκότως ἂν λέγειν, ὅτι τῆς
 ἡμετέρας ἔχουρας ἡμᾶς ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν δίκαιον ἦν τὸν ἐξελασμὸν
 ποιῆσαι, καὶ τὸ μὲν πρὸς ἀλλήλους ἀγωνίζεσθαι ἀδελφείῃ, ἑτέρῳ
 δὲ ὅτῳ κακὸν ἢ δῶσομεν, ζητεῖν. ὑπερβολὴ γὰρ ἀδικίας τούτο γε.

Πρώτα μὲν τοίνυν τὰ κατηγορημένα ὁμοίως ἐκ τούτων ἂν ἴς
 ἴδοι, ὅτε δικαίως, οὐτ' ἐπ' ἀληθείας ἐδεμῖα εἰρημνῶν βέλομαι
 καὶ ἔστι καθ' ἑκάστον αὐτῶν ἐξετάσαι, καὶ μάλιστα ὅσα ὑπὲρ τῆς εἰ-
 ρηνῆς καὶ τῆς πρεσβείας κατεψεύσατό με, τὰ πεπραγμένα ἐαυτῶ
 μὲν Φιλοκράτης ἀναλθεὶς ἐμοί. ἐστὶ δὲ ἀναγκαῖον, ὧς ἄνδρες Αθη-

aliud eorum quae modo calumniabatur et
 recensebat, aut quiduis alioqui me in vos
 delinquere videbat, leges sunt de omnibus
 et supplicia, et experiundi potestas, et iu-
 dicia, quae acerbis et magnas habent mul-
 ctas; atque iis uti licuit omnibus. quae si
 eum fecisse constaret, et hac agendi mecum
 ratione esse usum, consentanea factis eius
 esset accusatio: nunc declinata recta et iu-
 sta via, res dum gererentur, in praesentia
 coarguere noluit, tanto autem temporis in-
 teruallo post criminibus et diceriis et con-
 viciis coaceruatis, histrionem agit. cum me
 accuset, hunc in iudicium adducit. cum to-
 tius certaminis eius susceptae mecum ini-

micitiae principatum teneant, nusquam
 mecum congrederetur, sed alium deicere de
 gradu dignitatis palam contendit. itaque
 praeter alias rationes, quae pro defensione
 Ctesiphontis afferri possent, Athenienses, il-
 lud etiam aequissime dici mihi videtur, iu-
 stum esse, ut nostras inimicitias ipsi inter
 nos disceptemus, neque decere nos, omissa
 concertatione nostra, alium, cui mali quip-
 piam demus, quaeritare, quo nihil fieri po-
 test iniquius. Quamvis igitur accusationis
 omnia capita vel ex his aequae per iniuriam
 et mendacium esse composita, perspiciatur:
 seorsim tamen etiam singula excutiam, eaque
 potissimum, quae de pace et legatione in
 me

αἰοι, καὶ παροῦντες ἴσως, ὡς κατ' ἐκείνοις τὰς χρόνας εἶχε τὰ πρά-
γματα, ἀναμνησάμενοι ὑμᾶς, ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκα-
στα θεωρήτε. Ἐγὼ γὰρ Φωκικῶν συστάντων πόλεμος, καὶ δι' ἐμέ· καὶ γὰρ
δὴ ἐγὼ γε ἐπολιτευόμενος πῶς τότε πρῶτον μὲν ὑμεῖς ἔτῳ διέ-
κεισθε, ὡς τε Φωκέας μὲν βέλεσθε σωθῆναι, καὶ πρὸς δίκαια ποιῶν-
τας ὀργάνους, Θεβαίους δὲ ὁ, τιμῶν ἂν ἐφηδίωναι παθεῖσιν, ὅτι
ἀλόγως καὶ ἀδίκως αὐτοῖς ὀργισμένοι. οἷς γὰρ εὐτυχήκεσαν ἐν
Λαλάρχοις, καὶ μετῴως ἐκέρχοντο. ἐπειθ' ἡ Πελοπόννησος ἅπαντα
διειρήνη. καὶ οὐθ' ὅτι μισθῶντες Λακεδαιμονίους ἔτῳ ἰσχυρὸν, ὡς τε
ἀνελεῖν αὐτὰς, καὶ ὅτι πρῶτον δι' ἐκείνων ἄρχοντες, κύριοι πάντων
πόλεων ἦσαν· ἀλλὰ ὡς ἦν ἀκριβὲς καὶ πρὸς τούτοις καὶ τοῖς ἄλ-
λοις ἅπασιν ἔρις ἐταραχή. ταῦτα δὲ ὀργάνοι Φίλιππος, καὶ γὰρ
ἦν ἀφ' αὐτοῦ, τοῖς παρ' ἐκάστοις παροδοταῖς χρήματα ἀναλίσκων,
πρώτας συνέκρινε, καὶ πρὸς ἑαυτὸς ἐτάραχεν· εἴτ' ἐν οἷς ἡμάρι-
τανον ὅτι ἄλλοι, καὶ κακῶς ἐφρόνου, αὐτὸς παρεσκιάζετο, καὶ
καὶ πρῶτων ἐφύετο. ὡς ὅτι ταλαιπωρέμενοι τῷ μήκει τῆς πόλεως,
ὅτι τότε μὲν βαρεῖς, νῦν δὲ ἀτυχεῖς, Θεβαῖοι, φανεροὶ πάντων
ἦσαν ἀναγκασιόμοι καὶ ἀφύγειν ἐφ' ὑμᾶς, ὁ Φίλιππος, ἵνα
μὴ τῆτο γήραιο, μηδὲ σωέλθοιεν αἱ πόλεις, ὑμῖν μὲν, εἰρήνην,
ἐκείνοις δὲ, βοήθειαν ἐπηγγέλλομαι. τί ἔνι συνηγωνισαίῳ αὐτῷ πρὸς

me mentitus, suis quae Philocrate socio fe-
cit, facinoribus in me translatis. est autem
et mihi necessarium, Athenienses, et a cau-
sa item non alienum, quae fuerit temporum
illorum condicio, reuocare vobis in memo-
riam, ut pro ipsarum rerum statu singula
iudicetis. Phocensi conflato bello, non per
me (tunc enim ego nondum ad rempublicam
accefferam) primum vos ita fuistis animati,
ut Phocensis velletis esse incolumes, quan-
quam videretis eos iniuste facere, Thebanis
autem, quicquid accidisset mali, gauisuri ef-
fetes, non sine causa, nec iniuria eis irascen-
tes. suis enim ad Leuctra successibus, non
vbi fuerant moderate. deinde tota Pelopon-

nesus in factiones erat diuisa. neque enim
inimici Lacedaemoniorum tantum valebant,
ut eos euerterent, neque ii qui prius illorum
auctoritate imperarant, urbibus moderaban-
tur: sed quaedam erat inexplicata et apud
hos, et apud alios vniuersos, lis et perturbatio.
quae cum videret Philippus, neque enim
obscura erant, largitionibus faciendis in sin-
gularum urbium proditores, omnis commisit,
et inter se concitauit; postea, dum alii er-
rant et desipiunt, ipse se instruit, et in per-
niciem omnium crescit. ut autem afflictos
belli diuturnitate, tunc molestos, nunc in-
felices Thebanos, perspicuum erat omnibus,
coactum iri ad vos confugere, Philippus, ut

τὸ λαβεῖν ὀλίγῃ δεῖν ὑμᾶς ἐκόντας ὀξυπατωμένοις; ἢ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, εἴτε χρη κακίαν, εἴτε ἄνοιαν, εἴτε καὶ ἀμφοτέρω ταύτ' εἰπεῖν, οἱ πόλεμον συνεχῇ καὶ μακρὴν πολεμικῶν ὑμῶν, ὥς τῶν ὑπὲρ τῆς κοινῆς πάνσι συμφερόντων, ὡς ἔργῳ φανερόν γεγονεν, ἔτε χρημασιν, ἔτε σώμασιν, ἔδὲ ἄλλῳ ἔδενι τῶν πάντων συνελάμβανον ὑμῖν οἷς καὶ δικαίως καὶ παρορμητικῶς ὀργιζόμενοι, ἐτοιμῶς ὑποκείμενοι τῷ Φιλίππῳ. ἢ μὲν ἔν τῷ τότε συλχεσθῆναι εἰρήνῃ, διὰ ταῦτα, καὶ δι' ἐμὲ, ὡς ἔτ' ἐδέβαλεν, ἐπράχθη. τὰ δὲ τῶν ἀδικημάτων καὶ δωροδοκιμάτων ἐν αὐτῇ, τῷ νυνὶ παρόντων πραγμάτων, ἂν τις ἔξετάζη δικαίως, αἴπα δεινὴ καὶ ταυτὶ πᾶσι ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκροβολογεῖσθαι καὶ διεξέρχομαι. εἰ γὰρ εἶναι πᾶσι δοκοῖεν τὰ μάλιστα ἐν τέτοις ἀδικήμασι, ἔδεν ἐπὶ δῆπερ πρὸς ἐμὲ. ἀλλ' ὁ μὲν πρῶτος εἰπὼν καὶ μνηστὴς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, Αἰσίοδημος ἦν ὁ ὑποκριτής, ὁ δὲ ἐκδεξάμενος, καὶ γράψας, καὶ ἑαυτὸν μὲν τέττε μισθώσας ἐπὶ ταῦτα, Φιλοκράτης ὁ Ἀγνέσιος, ὁ σὸς, Αἰσχίνης, κοινωνὸς, ὅς ἐμός. ἔδὲ ἂν σὺ διαρρήγῃς ψευδόμενος. ④ ὁ συνεπιόντες, ὅτε δήποτε ἐνέκα, ἐὼ γὰρ τὸτό γε ἐν τῷ παρόντι, Εὐβουλῷ, καὶ Κηφισοφῶν. ἐγὼ δὲ ἔδεν ἔδαμῃ. ἀλλ' ὅμως, τέττων τοιούτων ὄντων, καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας ἔτω δεικνυμένων, εἰς τὴν ἥκεν ἀναιδείας, ὡς τε τολμᾷ λέγειν,

ne id fieret, neue ciuitates hae coniungerentur, et vobis pacem et illis auxilium pollicetur. quid igitur ad id adiumento illi fuit, ut vos pene ultro caperemini? ceterorum Graecorum siue ea ignauia, siue ignorantia nominanda est, siue horum vtrumque, qui vos bellum perpetuum et longum gerentis, idque pro communi omnium utilitate, ut re ipsa declaratum est, neque pecunia neque hominibus, neque vlla re alia prorsus, adiuuerunt; quibus iure meritoque irati, alacriter estis obsecuti Philippo. illa igitur tum concessa pax, hisce de causis, non me, ut iste calumniatur, auctore, facta fuit: istorum autem iniurias et corruptelas in illa, harum turbarum, si quis

recte inuestiget, causas esse deprehendet. atque haec omnia studio veritatis, accuratius persequor et commemoro. ut enim maxime aliqua in eis peccata esse videantur, ea nihil ad me vtiq; attinent. nam qui primus et sententiam dixit, et mentionem de pace fecit, fuit Aristodemus histrio, qui successit et scripsit, et cum isto suam operam in eam rem locauit, Philocrates fuit Hagnusius, tuus, Aeschine, particeps, non meus (non, si tibi mentienti illa rumpantur) subscriptores et suffragatores fuere, quacunque de causa, omittam enim hoc in praesentia, Eubulus et Cephisopho. ego vero nihil vsquam. quae cum ita sint, et re ipsa

ὥς ἄρα ἐγὼ πρὸς τῷ τ' εἰρήνης αἵπῳ γεγνηῶς, ἐπὶ τῷ κεκωλυ-
κὼς εἶλω τὴν πόλιν μὲν κοινῇ σωθεῖσιν τῷ Ἑλλήνων αὐτῶν
ποιήσαδ'. εἴτ' ὦ, τί ἂν εἰπὼν σέ τις ὀρθῶς πρῶσειποι; ἔστιν ὅπου
σὺ παρῶν, τηλικαύτην πρῶξιν ἢ συμμαχίαν, ἡλικίῳ νῦν ἑτρα-
γώδεις, ἢ διεξήεις, ὁρῶν ἀφαιρεθῆνόν με τ' πόλεως, ἡγανάκτη-
σας, ἢ παρελθὼν ταῦτα ἂν νῦν κατηγορεῖς, ἐδίδαξας, ἢ διεξῆλθες;
ἢ μὴν, εἰ τὸ κωλύσαι τὴν τῷ Ἑλλήνων κοινωνίαν ἐπεπράκειν ἐγὼ
Φιλίππῳ, σοὶ τὸ μὴ σιγῆσαι λοιπὸν ἦν, ἀλλὰ βοᾶν ἢ διαμαρ-
τύρεσθαι, ἢ δηλᾶν τέτοισί. ἐ τοίνυν ἐποίησας ἑδάμῃ τῷτο, ἑδ' ἡκ-
σέ σε ταύτῃ τὴν φωνὴν ἑδεῖς. ἔτε γὰρ ἦν πρεσβεία πρὸς οὐδένα
ἀπεσταλμένη τότε τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ πάλαι παρόντες ἦσαν ὅξε-
ληγεῖς, ἑθ' ὅσῃ ὑμεῖς πρὸς τῶν εἰρηκεν ἑδέν. χωρὶς δ' ὅσων,
ἢ διαβάλλει τὴν πόλιν τὰ μέγιστα ἐν οἷς ψεύδεσσι. εἰ γὰρ ὑμεῖς ἅμα
ὅσῃ μὲν ἄλλοις Ἑλληνας εἰς πόλεμον παρεκαλεῖτε, αὐτοὶ δ' πρὸς
Φιλίππον πρὸς εἰρήνης πρεσβείας ἐπέμπετε, Εὐρυβάτη πρῶτον,
οὐ πόλεως ἔργον, οὐδὲ χρηστῶν ἀνθρώπων διεπράττετε. ἀλλ' ὅσῃ
ἔστι ταῦτα, ὅσῃ ἔστι. τί γὰρ καὶ βελόνη, μετέμπετε ἂν αὐ-
τὸς ἐν τῷ τῷ καίρῳ; ὅπῃ τὴν εἰρήνην; ἀλλ' ὑπῆρχεν ἅπασιν.
ἀλλ' ὅπῃ τὸν πόλεμον; ἀλλ' αὐτοὶ πρὸς εἰρήνης ἐβλῦτε. ὅσῃ
οὐκ ἔτε τ' ἐξάρχῃς εἰρήνης ἡγεμῶν, ἑορ' αἵπῳ ὦν ἐγὼ φαίνο-

ipsa esse probentur, eo venit impudentiae,
ut dicere non dubitet, me cum pacis aucto-
rem fuisse, tum vero obstitisse, quo minus
eam respublica faceret, communi Graeco-
rum concilio adhibito. tu vero (o quo te
nomine recte appellem?) cum adesses et
videres, tanta re et societate a me spoliari ci-
vitatem, quantam modo tragice vociferando
recensebas, usquamne indignatus es, aut pro-
gressus, ea quae nunc accusas, explicasti aut
commemorasti? atqui si ego mercede a Phi-
lippo conductus Graecorum conspiracyem
prohibebam, id tibi reliquum erat, ut non
taceres sed calamitares, et testificareris, et
his significares. id quod nunquam fecisti,

neque eam ex te vocem audiuit quisquam.
nec id sane mirum. neque enim legatio fu-
erat tum ad vllum Graecorum missa, sed iam
olim eorum animi patebant, neque iste fani
quicquam dixit ea de re. ad haec mendaciis
fuis rempublicam acerrime calumniatur. nam
si vos simul ceteros Graecos ad bellum ac-
cersebatis, simul ipsi legatos ad Philippum de
pace mittebatis, Eurybati facinus, non reipu-
blicae officium aut bonorum hominum faci-
ebatis, sed non ita est, non est. qua enim
causa eos illo tempore accersissetis? ad pa-
cem? at eam habebant omnes. ad bellum? at
ipsi de pace agebatis. itaque neque primae pa-
cis me vel ducem vel auctorem esse constat,
neque

μαι, ἔτε τῶν ἄλλων ἐδὲν ὧν κατεψύσατό με, ἐδὲν ἀληθὲς ὄν
 δείκνυ). Επειδὴ τοίνυν ἐποίησατό τι καὶ εἰρήνῃ ἡ πόλις, ἐπὶ αὐτῇ
 πάλιν σκέψασθε, τί ἡμῖν ἐκάτερο προεῖλετο προεῖπεν. καὶ γὰρ
 ἐκ τούτων εἴσεσθε, πῶς ἦν ὁ Φιλίππῳ πάντῃ σωμαγωνιζόμενος, καὶ
 πῶς ὁ προεῖπων ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ τὸ πᾶσι πόλει συμφέρον ζήλων. ἐγὼ
 μὲν τοίνυν ἔγραψα βεβλῶν, ἀποπλεῖν πᾶσι ταχίστῃ τὰς πρέ-
 σβεις ἐπὶ τοῖς τόποις, ἐν οἷς ἀνὴρ Φίλιππον πωθένωνται, καὶ
 τοῖς ὅρκοις ἀπολαμβάνειν· ἔτοι γὰρ, ἐδὲ γράψασθαι ἐμὰ, ταῦτα
 ποιεῖν ἠθέλησαν. τί γὰρ τοῦτ' ἠδυνάσθω, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐγὼ δι-
 δάξω. Φιλίππῳ μὲν ἦν συμφέρον, ὥς πλεῖστον τὸν μεταξὺ χρό-
 νον ἡρέσθαι τῷ ὅρκῳ· ὑμῖν δὲ ὥς ἐλάχιστον. διὰ τί; ὅτι ὑμεῖς
 μὲν, ὅτε ἀφ' ἧς ἐμόσατε μόνον ἡμέρας, ἀλλ' ἀφ' ἧς ἠλπίσατε
 τι καὶ εἰρήνῃ εἴσεσθε, πᾶσας ἐξελύσατε τὰς ἀστυχίας τὰς ἐπο-
 λέμας· ὁ γὰρ, τούτο ἐκ πᾶσι τοῖς χρόνοις μάλιστα ἐπραγματεύετο,
 νομίζων, ὅπως ἦν ἀληθὲς, ὅσα τ' ἐπὶ πόλεως προεῖλετο, πρὸ τοῦ
 ὅρκου ἀποδοῦναι, πάντα ταῦτα βεβαίως ἔξεν. ἐδέξατο γὰρ τι καὶ
 εἰρήνῃ λύσειν τούτων ἕνεκα. ἀ ἐγὼ προεβόησα, ὧς ἄνδρες Ἀθη-
 ναῖοι, καὶ λογιζόμενος, τὸ ψήφισμα τούτο γράφω, πλεῖν ἐπὶ τὰς
 τόποις, ἐν οἷς ἀνὴρ Φίλιππος, καὶ τὰς ὅρκοις τι καὶ ταχίστῃ ἀπο-
 λαμβάνειν, ἢ ἐχόντων τῶν Θρακῶν, τῶν ὑμετέρων συμμαχῶν,
 τὰ χεῖρα ταῦτα, ἀ νῦν ὅτε διέσυσσε, τὸ Σέρριον, καὶ τὸ Μύριον,

neque ceterorum quicquam, quae in me
 confinxit, verum esse ostenditur. Postquam
 autem pacem fecit respublica, hic iterum
 considerate quid vterque nostrum agere in-
 stituerit. ex his enim scietis, quis fuerit qui
 Philippo in omnibus suffragaretur, et quis
 vestram causam egerit, et publicae studuerit
 utilitati. ego igitur senatus decretum feci,
 ut legati quam primum in ea loca nauiga-
 rent, in quibus esse Philippum audirent, et
 iusiurandum exigere: illi vero, nec post
 senatusconsultum meum id facere voluerunt.
 id quam ad rem valuit, ego vos docebo,
 Athenienses. Philippo expediebat, plurimum
 temporis intercedere inter iusiurandum: vo-

bis, quam minimum, quamobrem? quia vos
 non ab ea die duntaxat qua iuraueratis, sed ab
 ea qua speraueratis fore pacem, omnis belli ap-
 parationes deserueratis: ille autem id maxi-
 me perpetuo moliebatur, quod existimabat,
 id quod verum fuit, quae nostrae urbi eripu-
 isset ante datum iusiurandum, ea se omnia
 constanter habiturum, neminemque pro-
 pter ea pacem soluturum. quae cum ego
 praeuiderem, Athenienses, et reputarem,
 decretum illud feci, nauigandum in ea esse
 loca, in quibus esset Philippus, et iusiuran-
 dum quamprimum exigendum, ut obtinen-
 tibus Thracibus, foederatis vestris, ea loca,
 quae iste modo eleuabat, Serrium, Myr-
 tium

καὶ τὴν Εργίσκην, ἔτω γίγνοιθ' ὁ ὅρκος, καὶ μὴ παραβῶν ἐκεί-
 νῃ τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν τόπων, κύριον τῆς Θράκης κατὰσαίν,
 μηδὲ πολλῶν μὲν χρημάτων, πολλῶν δὲ στρατιωτῶν διπορήσας,
 ἐκ τῶν ῥαδίως τοῖς λοιποῖς ἐπιχειρήσειν πράγμασιν. εἴτα τὸτο
 μὲν ἔχει λέγει τὸ ψήφισμα, ἐδὲ ἀναγινώσκ' εἰ δὲ βαλδύων ἐγὼ
 παρσάγειν τὰς πρέσβεις ὥμῳ δέειν, τὸτό με διαβάλλει. ἀλλὰ
 τί ἐχρῆν με ποιεῖν; μὴ παρσάγειν γράψαι τὰς ἐπὶ τῷ ἥκον-
 τας, ἵν' ὑμῖν διαλεχθῶσιν; ἢ θέαν μὴ κατανεῖμαι τὸν δρχιτέκτονα
 αὐτοῖς κελύσαι; ἀλλ' ἐν τῷ δυοῖν ἐβόλοῖν ἐθεώρουν ἂν, εἰ μὴ
 τὸτ' ἐγράφη. τὰ μικρὰ συμφέρουσα τὸ πόλεως ἔδει με φυλάτ-
 τειν, τὰ δὲ ὅλα, ὥσπερ ἔτοι, πεπραχέναι Φιλίππῳ; ἐ δὴ πρ. λέγει
 τοῖνυν μοι τὸ ψήφισμα τὰτι λαβὼν, ὃ σαφῶς ὁδὸν εἰδὼς, πα-
 ρέβη. λέγει. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΜΝΗΣΙΦΙΛΟΥ ΕΚΑΤΟΜ-
 ΒΑΙΩΝΟΣ ΕΝΗΙ ΚΑΙ ΝΕΑΙ ΦΤΛΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΥΟΤΕΣΗΣ ΠΑΝΔΙΟΝΙ-
 ΔΟΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΑΙΑΝΙΕΤΣ ΕΙΠΕΝ ΕΠΕΙΔΗ
 ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΣ ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΠΡΟΣ
 ΑΘΗΝΑΙΟΥΣ ΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΑΣ ΠΕΠΟΙΗΤΑΙ ΣΤΝΘΗΚΑΣ ΔΕΔΟ-
 ΧΘΑΙ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΟΠΩΣ ΑΝ
 Η ΕΙΡΗΝΗ ΕΠΙΤΕΛΕΣΘΗ Η ΕΠΙΧΕΙΡΟΤΟΝΗΘΕΙΣΑ ΕΝ ΤΗΙ ΠΡΩΤΗΙ
 ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΕΛΕΣΘΑΙ ΕΚ ΠΑΝΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΗΔΗ
 ΠΕΝΤΕ ΤΟΥΣ ΔΕ ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΘΕΝΤΑΣ ΑΠΟΔΗΜΕΙΝ ΜΗΔΕΜΙΑΝ
 ΑΝΑΒΟΛΗΝ ΠΟΙΟΥΜΕΝΟΥΣ ΟΠΟΥ ΑΝ ΟΝΤΑ ΠΤΝΘΑΝΩΝΤΑΙ

tium et Ergiscen, ita iuraretur, et non ille
 opportunis locis occupatis, Thraciae poti-
 retur, neue magna inde pecunia, multisque
 militibus instructus, reliquas res aggredere-
 tur. hoc decretum non dicit, neque recitat:
 sed quod ego senator adducendos esse lega-
 tos censui, id exagitat. sed quid mihi agen-
 dum fuit? non decernendum, ut adduce-
 rentur ii, qui eo venerant ut colloque-
 rentur vobiscum? aut non iubendum, ut
 architectus eis spectandi locum daret? at
 binis obolis numeratis spectassent, id de-
 cretum si factum non esset. parua igitur
 reipublicae commoda mihi tuenda erant,
 summa autem totius reipublicae, id quod

isti fecerunt, Philippo vendenda? minime
 vero. age, cape decretum illud, et recita,
 quod iste cum satis sciret, praeteriit. recita.
 DECRETVM. PRAETORE MNESIPHILLO
 PRIDIE CALEND. QVINTILIS PANDIO-
 NIA TRIBV PRAESIDENTE DEMOSTHE-
 NES DEMOSTHENIS F. PAEANIENSIS
 RETVLIT POSTQVAM PHILIPPVS MIS-
 SIS LEGATIS DE PACE FOEDVS CON-
 FESSVM FECIT CVM ATHENIENSIBVS
 PLACERE SENATVI POPVLOQVE A-
 THENIENSIVM VT PAX IN PRIMA CON-
 CIONE IVSSA PERFICIATVR LEGATOS
 EX OMNIBVS ATHENIENSIBVS IAM DE-
 LIQVI QVINQVE DELECTOS AVTEM PRO-
 FICISCI

ΤΟΝ ΦΙΛΙΠΠΟΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΚΟΥΣ ΛΑΒΕΙΝ ΤΕ ΠΑΡ' ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΔΟΥΝΑΙ ΤΗΝ ΤΑΧΙΣΤΗΝ ΕΠΙ ΤΑΙΣ ΩΜΟΛΟΓΗΜΕΝΑΙΣ ΣΥΝΘΗΚΑΙΣ ΑΥΤΩΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΔΗΜΟΝ ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΚΑΤΕΡΩΝ ΣΥΜΜΑΧΟΥΣ. ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΗΙΡΕΘΗΣΑΝ ΕΥΒΟΥΛΟΣ ΑΝΑΦΛΑΤΕΤΙΟΣ ΑΙΣΧΙΝΗΣ ΚΟΘΩΚΙΔΗΣ ΚΗΦΗΣΙΦΩΝ ΡΑΜΝΟΥΣΙΟΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣ ΦΛΕΤΥΣ ΚΛΕΩΝ ΚΟΘΩΚΙΔΗΣ. ταῦτα γράψαντες ἐμὲ τότε, καὶ τὸ τῇ πόλει συμφέρον, καὶ τὸ Φιλίππῳ ζητῆναι, βραχὺ φροντισάμενοι οἱ χηστοὶ πρέσβεις ἔτοι, καθύπερθε ἐν Μακεδονίᾳ τεῖς ὅλας μῆνας, ἕως ἤλθε Φίλιππος ἐκ Θράκης, πάντα κατασφραγίσμενος τὰ κεῖ· ἐξὸν ἡμερῶν δέκα, μάλλον δὲ τριῶν ἢ τετάρων, εἰς τὸν Ἑλλάσποντον ἀφίχθαι, καὶ τὰ χεῖρα σῶσαι, λαβόντας τὰς ὁρκας, πρὶν ἐκείνῳ ἐξελεῖν αὐτά. καὶ γὰρ ἂν ἤψατο αὐτῷ, παρθέλων ἡμῶν ἢ ὅσα ἂν ὠρείζομεν αὐτόν. ὥς τε τῇ εἰρήνῃ ἂν διημαρτήκη, καὶ ὅσα ἂν ἀμφοτέρω εἶχε, καὶ τὴν εἰρήνην, καὶ τὰ χεῖρα. Τὸ μὲν τοίνυν ἐν τῇ πρεσβείᾳ πρῶτον, κλέμμα μὲν Φιλίππου, δωρεοδόκημα δὲ τῷ ἀδίκῳ τῶν ἀνθρώπων, καὶ θεοῖς ἐχθρῶν, τιούτων ἐχθρῶν· ὥστε καὶ, καὶ τότε καὶ νῦν, καὶ αἰὲς ὁμολογῶ πολεμεῖν καὶ διαφέρειν τέτοις. ἔτερον δὲ διὸς ἐφεξῆς ἐπὶ τέττα μᾶλλον κακὸν ἔργον θεάσασθε. ἐπειδὴ γὰρ ὁμολόγησε τὴν εἰρήνην ὁ Φίλιππος· ἔξεν, παραλαβὼν τὴν Θράκην διὰ τέττα, καὶ πεισθέντας τῷ ἐμῷ ψήφισματι, πάλιν

FICISCI OPORTERE NVLLA MORA INTERPOSITA EO VBI ESSE PHILIPPVM AVDIERINT ET IVSIVRANDVM TVM AB EO EXIGENDVM TVM DANDVM PRIMO QVOQVE TEMPORE DE FACTO PER EVM CVM POPVLO ATHENIENSI FOEDERE COMPREHENSIS ETIAM VTROVMOVQUE SOCIIS. LEGATI CREATI SVNT EVBVLVS ANAPHYLISTIVS AESCHINES COTHOCIDES CEPHISOPHO RHAMNIVS DEMOCRATES PHLYENSIS CLEO COTHOCIDES. quae cum ego tum decrevissem, reipublicae, non Philippi utilitatem spectans, parum solliciti boni isti legati federunt in Macedonia tris totos mensis, donec Philippus e Thracia redi-

isset, omnibus illic euerfis; cum licuisset decem diebus vel triduo potius, aut quatri-duo in Hellepontum proficisci, et loca tueri, exacto iureiurando, priusquam ea ille expugnasset, aut enim praesentibus nobis ea non attigisset: aut iusiurandum ab eo non accepissemus. ita pacem non impetrasset, nec utraque habuisset et pacem et loca. Prima igitur in legatione et Philippi fraus, et corruptela iniustorum istorum hominum, et diis iniurum talis exstitit: propter quam, et tunc, et nunc, et semper pugnare me fateor et controuersias habere cum istis. iam aliud statim maius isto scelus spectate. postquam receperat Philippus, se pacem habiturum, occupata Thracia,

ὠνεῖται παρ' αὐτῷ, ὅπως μὴ ἀπίωσιν ἐν Μακεδονίᾳ, ἕως ἂν
 τὰ τ' ἐραλίας τῆς ἐπὶ οὗ Φωκέας δι' ἑσπῆ ποιήσαιο· ἵνα μὴ
 δοῦρ ἀπαγειλάντων αὐτῷ, ὅπ' μέλλει καὶ πρᾶσκαυάξῃ πορθύ-
 εως, ἐξέλθοιτε ὑμεῖς, καὶ πειπλυσθῆτε ταῖς τειήρεσιν εἰς Πύλας,
 ὥστε πρῶτον, κλείσοιτε τὸν πορθμὸν, ἀλλ' ἅμ' ἀκούετε ταῦτα
 ἀπαγειλόντων ὑμῖν τέτων, κακῶν ἐντὸς εἴη Πυλῶν, καὶ μηδὲν
 ἔχοιτ' ὑμεῖς ποιῆσαι. ἔτω δὲ ἦν ὁ Φίλιππος ἐν φόβῳ, ὅτι πολλῇ
 ἀγωνίᾳ, μὴ καὶ ταῦτα πειπληφύοιτο αὐτῷ, πρὸς τὰς Φωκέας
 ἀπολέως, ἀκυσθῆτε ψηφίσαιτε βοηθεῖν αὐτοῖς, καὶ ἐκφυγοὶ τὰ
 πρᾶγματ' αὐτόν, ὥστε πάλιν μισθῆται τὸν καλῶπυτον τέτονι,
 οὐκ ἐπὶ κοινῇ μὲν τῶν ἄλλων πρέσβεων, ἀλλὰ ἰδίᾳ καθ' αὐτόν,
 τὰ ταῦτα πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, καὶ ἀπαγεῖλαι, δι' ὧν ἀπὸ αὐτῶν
 ἀξιώσῃ, ὡς ἄνδρες Αθηνῶν, καὶ δέομαι, τῷτο μεμνηθεὶς ὑμᾶς παρ'
 ὅλον τὸν ἀγῶνα, ὅπ' μὴ κατηγορήσθω Αἰσχίνε μηδὲν ἔξω τῆς
 γραφῆς, ἐδὲ ἂν ἐγὼ λόγον ἐδένα ἐποιέμην ἑτέρον· ἀπάσαις δὲ
 αἰτίαις καὶ βλασφημίαις ἅμα τέτε κεχημῆναι, ἀνάγκη καὶ μοι
 πρὸς ἕκαστα τῶν κατηγορημῶν μικρὰ ἀποκρίνεσθαι. τίνες ἔν ἦσαν
 ὅσοι τέτε λόγοι τότε ῥηθέντες, καὶ δι' ἐς ἅπαντ' ἀπώλετο; ὡς
 ἐδὲ θορυβεῖσθαι πρὸ παρεληλυθέναι Φίλιππον εἶσω Πυλῶν· ἔσαι
 γὰρ ἅπαντ' ὅσα βέλεσθαι ὑμεῖς, εἰν ἔχθρ' ἡσυχίαν, καὶ ἀκυσθετε,
 δοῖν ἢ τειῶν ἡμερῶν, οἷς μὲν ἐχθρὸς ἦκε, φίλον αὐτόν γενημέ-

cia, culpa istorum, qui decreto meo non paruerant, rursus ab eis emit, ne abirent ex Macedonia, donec expeditionem contra Phocensis susceptam instruxisset: ne si illi huc renunciascent, eum instruere se et profecturum esse, vos copias educeretis, et triremibus ad Pylas missis, ut prius, portum clauderetis, sed, ut simul istos id nunciantis vos audiretis, simul ipse intra Pylas esset, vosque nihil agere possetis. tanto autem in timore atque in aestu fuit Philippus, ne etiam his a se occupatis, ante interitum Phocensem, vos eis, audita re, auxilia decerneretis, et ipse rei gerendae occasionem amitteret, ut rursus impurum istum conduceret, non iam

VOL. II.

communiter cum ceteris legatis, sed privatim solum, ut vobis ea diceret ac nunciaret, per quae omnia perierunt. peto autem, Athenienses, et oro, ut hoc per totam causam memineritis, si Aeschines nihil extra causam criminatus esset, me quoque nullum aliud verbum fuisse facturum: cum autem ille omnia crimina et maledicta coaceruaret, necesse mihi quoque esse, ad singulas criminationes pauca respondere. quae igitur illius verba tum fuerunt, per quae perierunt omnia? non esse tumultuandum propterea quod Philippus esset intra Pylas progressus; consecuturos enim vos omnia quae velletis, si quiesceretis, atque intra biduum aut tridu-

3 P

viii

νον, οἷς ὃ φίλῳ, τέναντίον αὐτὸν ἐχθρόν. εἰ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητος ἐφη βεβαίειν, μάλα σεμνῶς ὀνομάζων, ἀλλὰ τὸ, ταυτὰ συμφέρειν· συμφέρειν ὃ Φιλίπῳ καὶ Φωκεύσι καὶ ὑμῖν ὁμοίως ἅπασι, τὴν ἀναλγησίας, καὶ τὴν βαρύτητά ἀπαλλαγῆναι τῶν Θηβαίων. ταῦτα δὲ ἀσπιδρῶς πνὲς ἤκον αὐτῶν, διὰ τὴν τὸν ὑποδ-
σαν ἀπέχθειαν πρὸς τὰς Θηβαίους. τί ἔν σωέβη μὲν ταῦτα δι-
δύς; οὐκ εἰς μακρὰν οὖν μὲν ταλαιπώρους Φωκέας ἀπολέσθαι,
καὶ κατασκαφῆναι τὰς πόλεις αὐτῶν, ὑμᾶς δὲ ἡσυχίαν ἄγοντας,
καὶ τῷ περὶ ἐνείας, μικρὸν ὑστερὸν σκωδῶν γένει ἐκ τῶν ἀγρῶν,
τῶτον ὃ χρυσίον λαβεῖν· καὶ ἐπὶ πρὸς τέτοις, τὴν μὲν ἀπέχθειαν
τὴν πρὸς Θηβαίους καὶ Θεσσαλούς, τῇ πόλει γένεσθαι, τὴν ὃ χάειν τὴν
ὑπὲρ τῶν πεπραγμένων, Φιλίπῳ. ὅτι δὲ ἔτω ταῦτ' ἔχει, λέγε
μοι τό, τε δὲ Καλλιθένης ψήφισμα, καὶ τὴν ἐπιστολὴν τὴν δὲ Φι-
λίπῳ, ὅτι ὧν ἀμφοτέρων ὑμῖν ἀπαντα ταῦτ' ἔσαι φανερά. λέγε.

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΠΙ ΜΝΗΣΙΦΙΛΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΣΥΓΚΛΗΤΟΥ ΕΚΚΛΗ-
ΣΙΑΣ ΤΠΟ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ ΓΕΝΟΜΕΝΗΣ ΚΑΙ ΠΡΥΤΑΝΕΩΝ ΚΑΙ ΒΟΥ-
ΛΗΣ ΓΝΩΜΗΙ ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΩΝΟΣ ΔΕΚΑΘΗ ΑΠΙΟΝΤΟΣ ΚΑΛΛΙ-
ΣΘΕΝΗΣ ΕΤΕΟΝΙΚΟΥ ΦΑΛΗΡΕΥΣ ΕΙΠΕ ΜΗΔΕΝΑ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΜΗ-
ΔΕΜΙΑΙ ΠΑΡΕΤΡΕΣΕΙ ΕΝ ΤΗ ΧΩΡΑΙ ΚΟΙΤΑΙΟΝ ΓΙΓΝΕΣΘΑΙ ΑΛΛ
ΕΝ ΑΣΤΕΙ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΟΣΟΙ ΜΗ ΕΝ ΤΟΙΣ ΦΡΟΥΡΙΟΙΣ ΕΙΣΙΝ
ΑΠΟΤΕΤΑΓΜΕΝΟΙ ΤΟΥΤΩΝ Δ' ΕΚΑΣΤΟΥΣ ΗΝ ΠΑΡΕΛΑΒΟΝ ΤΑ-
ΞΙΝ ΔΙΑΤΗΡΕΙΝ ΜΗΤΕ ΑΦΗΜΕΡΕΤΟΝΤΑΣ ΜΗΤΕ ΑΠΟΚΟΙΤΟΥΝ-

vm audituros, quorum hostis venisset, iis
amicum, contra, quibus amicus, iis ho-
stem esse factum. neque enim verbis ami-
citas aiebat confirmari, valde vtens honesto
nomine, sed iisdem vtilitatibus; expedire
autem Philippo et Phocenibus et vobis
pariter omnibus, stupore et molestia The-
banorum liberari. haec ex eo quidam liben-
ter audiebant, propter intercedentis eo tem-
pore cum Thebanis inimicitias. quid vero
statim haec secutum est? vt paulo post
miseri Phocenses interirent, et eorum vr-
bes euerterentur, vt vos, dum quiescitis,
et isti paretis, paulo post supellectilem ex
agris conueheretis, vt iste aurum acciperet;
atque illud etiam, vt et respublica nostra

Thebanorum et Thessalorum fusciperet
inimicitias, et Philippus factis illis gratiam
iniret. quae vt vera esse constet, recita mi-
hi et Callisthenis decretum, et literas Phi-
lippi, quorum vtrisque, vobis haec omnia
declarabuntur. recita. DECRETVM. MNE-
SIPHILLO PRAETORE CONCIONE A DV-
CIBVS ET DE SENTENTIA CONSVLVM
AC SENATVS CONVOCATA PRIDIE CAL-
OCTOBRIS CALLISTHENES ΕΤΕΟΝΙΚΙ F.
PHALEREVS DIXIT NE QVIS ATHENI-
ENSIVM VLLA DE CAUSA IN AGRO PER-
NOCTET SED IN VRBE MANEANT ET
PIRAEEO QVI NON IN PRAESIDIIS DIS-
POSITI SVNT EORVM AVTEM QVEM
QVISQVE LOCVM SORTITVS EST EVM
TVE-

ΤΑΣ ΟΣ Δ' ΑΝ ΑΠΕΙΘΗΣΗ ΤΩ ΨΗΦΙΣΜΑΤΙ ΤΟΥΤΩ ΕΝΟΧΟΣ
ΕΣΤΩ ΤΟΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ ΕΠΙΤΙΜΙΟΙΣ ΕΑΝ ΜΗ ΤΙ ΑΔΥΝΑΤΟΝ
ΕΠΙΔΕΙΚΝΗΤΗ ΠΕΡΙ ΕΑΤΤΟΝ ΟΝ ΠΕΡΙ ΔΕ ΤΩΝ ΑΔΥΝΑΤΩΝ ΕΠΙ-
ΚΡΙΝΕΤΩ Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΚΑΙ Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΟΙ-
ΚΗΣΕΩΣ ΚΑΙ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΚΑΤΑΚΟΜΙΖΕΙΝ ΔΕ
ΚΑΙ ΤΑ ΕΚ ΤΩΝ ΑΓΡΩΝ ΠΑΝΤΑ ΤΗΝ ΤΑΧΙΣΤΗΝ ΤΑ ΜΕΝ ΕΝ-
ΤΟΣ ΣΤΑΔΙΩΝ ΕΚΑΤΟΝ ΕΙΚΟΣΙΝ ΕΙΣ ΑΣΤΥ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΑ ΤΑ ΔΕ
ΕΚΤΟΣ ΣΤΑΔΙΩΝ ΕΚΑΤΟΝ ΕΙΚΟΣΙΝ ΕΙΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑ ΚΑΙ ΦΥΛΗΝ
ΚΑΙ ΑΦΙΔΝΑ ΚΑΙ ΡΑΜΝΟΥΝΤΑ ΚΑΙ ΣΟΤΝΙΟΝ. ΕΙΠΕ ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΗΣ
ΦΑΛΗΡΕΥΣ, ἄρ' ἐπὶ ταύταις ταῖς ἐλπίσιν ἐποιεῖσθε τὴν εἰρήνην, ἢ
ταῦτ' ἐπηγείλαθ' ὑμῖν οὗτος ὁ μισθωλός; λέγει δὲ αὐτὴν Ἰππύπολόν,
ὣν δούρ' ἐπεμψεν Φίλιππος μὲν ταῦτα. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ.
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ
ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΧΑΙΡΕΙΝ. ΙΣΤΕ ΗΜΑΣ ΠΑΡΕΛΗΛΥΘΟΤΑΣ ΕΙΣΩ ΠΥ-
ΛΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΦΩΚΙΔΑ ΥΦ ΕΑΥΤΟΥΣ ΠΕΠΟΙΗΜΕΝΟΥΣ
ΚΑΙ ΟΣΑ ΜΕΝ ΕΚΟΥΣΙΩΣ ΠΡΟΣΕΤΙΘΕΤΟ ΤΩΝ ΠΟΛΙΣΜΑΤΩΝ
ΦΡΟΥΡΑΣ ΕΙΣΑΓΗΟΧΟΤΑΣ ΤΑ ΔΕ ΜΗ ΨΑΚΟΥΟΝΤΑ ΚΑΤΑ ΚΡΑ-
ΤΟΣ ΛΑΒΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΕΞΑΝΔΡΑΠΟΔΙΣΑΜΕΝΟΙ ΚΑΤΕΣΚΑΨΑΜΕΝ
ΑΚΟΥΩΝ ΔΕ ΚΑΙ ΤΜΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΤΑΖΕΣΘΑΙ ΒΟΗΘΕΙΝ ΑΥΤΟΙΣ
ΓΕΓΡΑΦΑ ΤΜΙΝ ΙΝΑ ΜΗ ΠΛΕΙΟΝ ΕΝΟΧΛΗΣΘΕ ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΩΝ
ΤΟΙΣ ΜΕΝ ΓΑΡ ΟΛΟΙΣ ΟΥΔΕΝ ΜΕΤΡΙΟΝ ΜΟΙ ΔΟΚΕΙΤΕ ΠΟΙΕΙΝ
ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ ΣΤΗΘΕΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΟΜΟΙΩΣ ΑΝΤΙΠΑΡΕΞΑΓΟΝΤΕΣ

TVEATVR NEQVE DIVRNO NEQVE NO-
CTVRNO TEMPORE ABSIT QVISQVIS
AVTEM HVIC DECRETO NON PARVE-
RIT PRODITIONIS REVS ESTO NISI NE-
CESSITATE ALIQVA INEVITABILI SE
FVISSE CIRCVMVENTVM OSTENDERIT
EAM AVTEM NECESSITATEM COGNO-
SCAT DVX QVI ARMAMENTARIO PRAE-
FECTVS EST ET QVAESTOR ET SCRIBA
SENATVS DEFERANTVR ETIAM QVAE
SVNT IN AGRIS OMNIA CELERRIME
QVAE SVNT INTRA STADIA CXX IN
VRBEM ET PIRAEVM QVAE VLTRO
STADIA CXX ELÉVSINEM PHYLEN A-
PHIDNA RHAMNVNTEM ET SYNIVM. DI-
XIT CALLISTHENES PHALEREVS. nun-
quid hac spe pacem feceratis, aut haec vo-

bis pollicebatur iste mercenarius? age recita
et literas, quas postea Philippus huc misit.
LITERAE PHILIPPI. REX MACEDO-
NVN PHILIPPVS SENATVI POPVLOQVE
ATHENIENSI S. SCITOTE NOS INTRA
PYLAS ESSE PROGRESSOS ET PHOCIDEM
SVBEGISSE AC QVAE OPPIDA VLTRO
PRODITIONEM FECERVNT IN EA PRAE-
SIDIA INTRODVXIMVS QVAE VERO IM-
PERIVM DETRECTABANT VI CEPIMVS
ET CIVIBVS SVB CORONA VENDITIS E-
VERTIMVS CVM AVTEM AVDIREM ET
VOS INSTRVI AD OPEM ILLIS FEREN-
DAM SCRIPSI VOBIS NE IAM EA DE RE
LABORETIS NAM SI OMNINO DICENDVM
EST NON MODERATE FACERE MIHI VI-
DEMINI QVI CVM PACEM PERIGERITIS

ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ ΟΥΔΕ ΣΥΜΠΕΡΙΕΙΛΗΜΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΦΩΚΕΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ
 ΚΟΙΝΑΙΣ ΗΜΩΝ ΣΥΝΘΗΚΑΙΣ ΩΣ ΤΕ ΕΑΝ ΜΗ ΕΜΜΕΝΗΤΕ ΤΟΙΣ
 ΩΜΟΛΟΓΗΜΕΝΟΙΣ ΟΥΔΕΝ ΠΡΟΤΕΡΗΣΕΤΕ ΕΞΩ ΤΟΥ ΕΦΘΑ-
 ΚΕΝΑΙ ΑΔΙΚΟΥΝΤΕΣ. ἀκούετε, ὡς σαφῶς δηλοῖ καὶ διορίζεται
 ἐν τῇ πρὸς ὑμᾶς Ἐπιστολῇ, πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ συμμάχους, ὅτι
 ταῦτα ἐγὼ πεποιήκα ἀκόντων Ἀθιναίων, καὶ λυπευμένων; ὥς,
 εἶπερ εὖ φρονεῖτε, ὦ Θεβαῖοι, καὶ Θεπάλιοι, τούτοις μὲν ἐχ-
 θρὸς ὑπολήψεσθε, ἐμοὶ δὲ πισδίσειε. καὶ τέτοις τοῖς ῥήμασι γρά-
 ψας, ταῦτα δὲ βεβλόμην δεικνύμαι. τοιγαρωῦν ἐν τούτων
 ὥχετο ἐκείνης λαβὼν, εἰς τὸ μηδολίξιν περὶ τῶν μετὰ ταῦ-
 τα, μηδὲ αἰσθάνεσθαι, ἀλλ' εἶσαι πάντα τὰ πρᾶγματα ἐκεί-
 νον ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσας. ὅξ ὦν ταῖς παρῆσαις συμφοραῖς ὅ
 ταλαίπωροι Θεβαῖοι κέχρηται, ὃ δὲ ταύτης τὴν πίστεως αὐτῶν σωε-
 γός, καὶ συναγωνιστής, καὶ ὁ δεῦρ' ἀπαγείλας τὰ ψυδῆ καὶ φενακί-
 σας ὑμᾶς, ὅτός ἐστιν ὁ τὰ Θεβαίων ὀδυρμόντος νῦν πάθῃ, ὃ διεξ-
 ιὼν ὡς οἰκτερὰ, καὶ τέτων ὃ τῶν ἐν Φωκεῦσι κακῶν, καὶ ὅς' ἄλλα
 πεπόνθασιν ὅ Ἕλληνες, ἀπάντων αὐτὸς ὦν αἶπος. δηλον γὰρ ὅτι,
 σὺ μὲν ἀλγεῖς ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσιν, Αἰχίνῃ, καὶ τῆς Θεβαίους
 ἐλεῖς, κλήματα ἔχων ἐν τῇ Βοιωτίᾳ, καὶ γεωργῶν τὰ ἐκείνων· ἐγὼ
 δὲ χαίρω, ὃς εὐθὺς ὀξυμέλιον ὑπὸ τῶν ταῦτα πρᾶξαντος. Ἀλλὰ
 γὰρ ἐμπέπλωκα εἰς λόγους, ὥς αὐτίκα μᾶλλον ἀερόσει λείπειν ἴσως.

NIHILO MINUS IN ACIEM DESCENDATIS
 PRAESERTIM CUM PHOCENSES IN COM-
 MUNIBUS NOSTRIS PACTIS NON SINT
 COMPREHENSII QUARE SI NON MANEBI-
 TIS IN CONVENTIS NULLA RE NISI
 AUSPICANDIS INIVRIIS ANTEVERTE-
 TIS. auditis, quam perspicue significet
 atque explanet his ad vos literis, suis foe-
 deratis, haec ego feci inuitis Athenien-
 sibus et aegre ferentibus? quare, si sapitis, o
 Thebani et Theffali, tum eos hostis exi-
 stimabitis, tum mihi fidem habebitis. non
 quod haec verba posuerit, sed haec certe
 ostendere voluit. his rebus factum est, ut
 digressus, illos ita sibi deuinciret, ne quic-
 quam deinceps prospicerent, aut animad-

verterent, sed eum omnia in suam redigere
 potestatem paterentur. vnde accidit, ut mi-
 feri Thebani in his calamitatibus versentur,
 istius autem fidei conciliator atque adiutor
 strenuus, qui falsa haec nunciauit, et fucum
 vobis fecit, is est, qui Thebanorum mala
 nunc lamentetur, et quam ea miseraabilia
 sint, commemoret, cum sit et eorum et
 Phocensium malorum, et quaecunque alia
 Graeci perpeffi sunt, omnium ipse auctor.
 tu scilicet, Aeschine, casus illos aegre fers,
 et Thebanorum vicem doles, cum pos-
 sessiones habeas in Boeotia, et illorum agros
 colas: ego autem gaudeo, qui statim expo-
 scebar ab eo, qui illa fecerat. Sed incidi
 in eas res, quas paulo post dici magis for-
 tasse

ἐπάνειμι δὴ πάλιν ἐπὶ τὰς ἀποδείξεις, ὡς τὰ τέτων δωροδοκή-
ματα, καὶ ἀδικήματα, τῷ νυνὶ παρόντων πραγμάτων γέγονεν αἰ-
πα. ἐπεὶ δὲ γὰρ ἐξηπάτησε μὲν ὑμεῖς ὑπὸ τοῦ Φιλίππου διὰ τέτων
πάντων ἐν ταῖς πρεσβείαις μιθωσθέντων ἑαυτοὺς τῷ Φιλίππῳ, καὶ
ἐδὲν ἀληθὲς ὑμῖν ἀπαγγελάντων, ἐξηπάτησθε τὸν ὁ ταλαίπωρον
Φωκῆς, καὶ ἀνῆλθε αἱ πόλεις αὐτῶν, τί ἐγχεῖτε; ὁ μὲν κατὰ-
πίπτοι Θεσσαλοί, καὶ ἀναϊάητοι Θεβαῖοι, φίλον, διεργέτω, σωτήρα,
τὸν Φίλιππον ἡγῶντο· πάντ' ἐκείνῳ ἦν αὐτοῖς. καὶ ἐδὲ Φωνίῳ
ἦκον, εἴ τις ἄλλο τι βέλοιο λέγειν. ὑμεῖς τὸν ὑφορῶμενοι τὰ πε-
πραγμένα, καὶ δυσχεραίνοντες, ἤγετε τὴν εἰρήνην ὁμῶς; καὶ γὰρ ἦν ὁ,
τι ἂν ἐποιεῖτε μόνοι. καὶ ὁ ἄλλοι τὸν Ἕλληνας, ὁμοίως ὑμῖν πεφε-
νακισμένοι, καὶ δημαρτηκότες ὧν ἤλπισαν, ἦσαν τὴν εἰρήνην ἄσμενοι,
καὶ αὐτοὶ τρεῖς πινὰ ἐκ πολλῶν πολεμέμενοι. ὅτε γὰρ περὶ τῶν ὁ
Φίλιππος Ἰλλυριῶν, καὶ Τριβαλλῶν, πινὰς τὸν ἐκ τῶν Ἑλλήνων κατε-
στρέφει, καὶ δυνάμεις πολλὰς, καὶ μεγάλας ἐποιεῖτο ὑπὸ ἑαυτοῦ,
καὶ πινες τῶν ἐκ τῶν πόλεων Ἰππὶ τῇ τῇ εἰρήνης ἐξουσία βαδίζοντες
ἐκείσε διεφθείροντο, ὧν εἰς ὅσῃ ἦν, τότε πάντες, ἐφ' οὗ ταῦτα
παρεσχυράζοντο ἐκείνῳ, ἐπολεμῶντο· εἰ τὸ μὴ ἡσθάνοντο, ἔτερε-
τόν τ' ὅσῃ, καὶ πρὸς ἐμὲ, ἐγὼ μὲν γὰρ πρὸς λέγον καὶ διημαρτυ-
ρῶμι, καὶ παρ' ὑμῖν αἰ, καὶ ὅποι πεμφθείτω· αἱ τὸ πόλεις ἐνό-
σαν, τῶν μὲν, ἐν τῷ πολιτεύεσθαι καὶ πράττειν, δωροδοκῶντων, καὶ

tasse conueniet. redeo igitur eo, vt probem
istorum corruptelas et iniurias horum ne-
gociorum causas exstitisse. postquam tum
vos decepti eratis a Philippo per istos,
qui se in legationibus illi mercede locaue-
rant, nihilque veri vobis renunciarant,
tum aerumnosi Phocenses et decepti erant,
et oppida eorum euerfa, quid factum est?
Thessali, homines nefarii, et vaecordes
Thebani amicum, bene meritum, seruato-
rem Philippum ducebant, is eis erat
omnia. neque vocem ferebant eius, qui ali-
quid aliud vellet dicere. vos autem, quam-
vis ea quae fiebant suspecta haberetis, et
aegre ferretis, tamen pacem seruabatis;
neque enim erat quod faceretis soli. quin

et alii Graeci, quemadmodum vos, de-
cepti, et iis frustrati quae sperarant, pacem
cupide seruabant, et si et ipsi quodammodo
iamdiu bello peterentur. cum enim cir-
cumiens Philippus, Illyrios, Triballos, et
Graecorum etiam quosdam subigeret, et
multas magnasque copias sibi subiiceret, et
quidam ex urbibus propter pacis licenti-
am illuc euntes, corrumperebatur, quorum
iste vnus fuit, tunc omnibus his, contra
quos illa parabantur bellum inferebatur.
qui si id non animaduvertebant, alia iam
fuerit ea disputatio, neque ad me attinet,
ego enim praedicebam et testificabar tum
apud vos semper, tum quocunque mittebar.
sed ciuitates aegrotabant, cum et magi-
stratus,

διαφθειρομένων ἐπὶ χρήμασι, τῶν ὃ ἰδιωτῶν καὶ πολλῶν, τὰ μὲν, καὶ προσωμένων, τὰ δὲ, τῇ καθ' ἡμέραν ῥαζῶν καὶ χολῇ δελεαζομένων. καὶ τοιούτων πικρὰ πωλῶν πεπονητότων ἀπάντων, πλὴν οὐκ ἐφ' ἑαυτὰς οἰομένων ἐκάστων τὸ δεινὸν ἤξεν, ἀλλὰ διὰ τῶν ἐτέρων κινδύνων τὰ ἑαυτῶν ἀσφαλῶς χήσεν ὑπολαμβανόντων, ὅταν βέλων, εἴτ', οἶμαι, συμβέβηκε τοῖς μὲν πλῆθεσιν, ἀντὶ τῶν πολλῆς καὶ ἀκαίρου ῥαθυμίας τὴν ἐλευθερίαν ἀπολωλέκεναι, τοῖς δὲ προσωμένοις, καὶ τὰλλα, πλὴν ἑαυτὰς, οἰομένοις πωλεῖν, πρῶτοις ἑαυτὰς πεπρακόσιν ἡδῆσθαι. ἀντὶ γὰρ φίλων καὶ ξένων, ἃ τότε ὠνομαζοντο, ἡνίκα ἐδωροδόκουν, νῦν κόλακες, καὶ θεοὶς ἐχθροὶ, καὶ τὰλλα ἃ προσωμένοις, πάντα ἀκέχασιν. εἰδὲς γὰρ, ὅτι ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ εἶδον συμφέρειν ζητῶν, χρήματα ἀναλίσκει, εἰδὲς, ἐπειδὴν, ὡς ἂν περὶ, κύριον γῆν, τὰ προσωμένη συμβέβηκε πρὸς τῶν λοιπῶν ἐπὶ χεῖρα. εἰδὲν γὰρ ἦν ἂν δὴ δαιμονέστερον προσωδοτά. ἀλλ' οὐκ ἐστὶ ταῦτα, οὐκ ἐστὶ. πόθεν; πολλοὺ γὰρ καὶ δεῖ. ἀλλ' ἐπειδὴν τῶν πραγμάτων ἐκτραπὴς ὁ ζητῶν ἀρχαίαν καλῶν, καὶ τῶν ταῦτα ἀποδομένων δεσπότης ἐστὶ, τὴν δὲ πονηρίαν εἰδὼς, τότε δὴ τότε καὶ μισεῖ, καὶ ἀπσεῖ, καὶ προσωλακίζει. σκοπεῖτε δέ. ἔτι γὰρ, εἰ παρελήλυθεν ὁ τῶν πραγμάτων καιρὸς, ὁ τῷ γὰρ εἰδέναι τὰ τοιαῦτα καιρὸς αἰεὶ πάρεστι τοῖς εὖ φρονοῦσι. μέλει τέτις Λασθένης

stratus, rebusque gerendis praefecti, munera captarent, ac largitionibus corrumparentur, et homines priuati partim non prospicerent, partim quotidiana indulgentia et ocio essent deliniti. atque hoc morbo correpti vniuersi. neque vero putabant singuli ad se venturas esse calamitates, sed aliorum periculis opes suas confirmatum iri, quando vellent. sic nimirum accidit, vt et vulgus hominum per nimiam illam et intempestiuam socordiam libertatem amiserit, et magistratus, atque ii qui se cetera, semetipsis exceptis, vendere putabant, se vauisse primos intellexerint. non enim, vt tum fiebat cum munera acceptarent, amici et hospites nominantur, sed assentatores

et diis inuisi, et cetera, quae par est, omnia, nunc audiunt. nemo enim, Athenienses, propter proditoris vtilitatem sumptus facit, neque potius iis quae concupiuerat proditoris consiliis de eo quod superest, porro vititur. alioqui nihil felicius esset proditore. verum non ita sunt haec, non sunt. qui enim posset fieri? multum certe abest. sed postquam is qui imperare studet, in suam potestatem omnia redegerit, etiam eorum qui illa vendiderunt, fit dominus, gnarus autem improbitatis eorum, tum vero tum et odit, et diffidit, et insectatur. sic autem rem confiderate. etsi enim rerum ipsarum tempus abiit, at eas sciendi tempus semper adest cordatis. tantisper Lasthenes amicus Philippi

φίλθ' ὀνομάζειο Φιλίππε, ἕως πρὸδωκεν Ολυμπον· μέχει τῆ-
 τῃ Τιμόλαθ', ἕως ἀπώλεσε Θήβας· μέχει τούτῃ Εὐδίκος καὶ
 Σίμος, ④ Λαρισαῖοι, ἕως Θεσσαλίαν ὑπὸ Φιλίππῳ ἐποίησαν.
 εἴτ' ἐλαυνομένων, καὶ ὑβρίζομένων, καὶ πῖ κακὸν ἐχὶ πασχόντων,
 πᾶσα ἡ οἰκαμένη μεσὴ γέγονε προδοτῶν. πῖ δ' Αἰετράιος ἐν Σι-
 κυῶνι; καὶ πῖ Περίλαθ' ἐν Μεγάρῃ; οὐκ ἀπερρίμνυται; ὅξ' ὦν
 καὶ σαφέστα' ἂν τις ἴδοι, ὅτι ὁ μάλιστα φυλάττων τὴν ἑαυτοῦ πα-
 τρίδα, ἔπειτα ἀντιλέγων τέτοις, ὅτι ὑμῖν, Αἰχίνῃ, τοῖς προ-
 διδοῦσι, καὶ μισθαρεῦσι, τὸ ἔχειν ἐφ' ὅτῳ δωροδοκήσειε περιποιεῖ,
 καὶ διὰ τοῦτο πολλὰς τέτων, καὶ τοῦτο δουρῖσάμενος τοῖς ὑμετέροις
 βελήμασιν, ὑμεῖς ἐς τὴν σῶν καὶ ἐμμιῶν ἐπεὶ διὰ γε ὑμᾶς αὐτὰς,
 πάλαι ἂν δόπολ' αἴε. καὶ περὶ μὲν τῇ τότε προαχθέντων ἔχων
 ἐπὶ πολλὰ λέγειν, καὶ ταῦτα ἡγοῦμαι πλείω τῶν ἱκανῶν εἰρηάζ.
 αἰπὸν ὃ ὅτι, ὥσπερ ἐωλοκρασίαν τινὰ μετ' ἐπὶ πονηρίας τ' ἑαυτοῦ,
 καὶ τῶν ἀδικημάτων κατασκευάσας, ἦν ἀναγκαῖον ἦν πρὸς τὰς νεω-
 τέρας τῶν πεπραγμένων, δόπολ' αἴε. παρηνώχλησε δὲ καὶ ὑμεῖς
 ἴσως, οἱ, ἔπειτα ἐμὲ ὅτις ἐν εἰπεῖν, εἰδότες τὴν τέτῃ τότε μισθα-
 ρείαν. καὶ τὴν Φιλίαν τε, καὶ ξενίαν αὐτὴν ὀνομάζει. καὶ νῦν εἰπέ
 πάλιν λέγων, ὅτι τὴν Αλεξάνδρου ξενίαν ὀνειδίζων ἐμοί. ἐγὼ σοὶ ξε-
 νίαν Αλεξάνδρου; πόθεν λαβόντι, ἢ πῶς ἀξιοθέντι; ἔτε Φιλίαν τε

Philippi nominabatur, dum Olynthum pro-
 didisset: tantisper Timolaus, dum Thebas
 perdidisset: tantisper Eudicus et Simus La-
 rissaei, dum Philippo Thessaliam subiecissent.
 et tamen, cum exagitarentur, et contume-
 liis afficerentur, et quid mali non ferrent?
 totus orbis terrarum repletus est proditori-
 bus, quid Aristratus Sicyone? quid Perilaus
 Megaris? nonne abiecti? ex his etiam e-
 videntissime perspicitur, qui patriam maxi-
 me tueatur, atque istis acerrime aduersetur,
 eum vobis, Aeschine, proditoribus et
 mercenariis materiam corruptelarum suppe-
 ditare, qui si multi sunt, vestrisque conati-
 bus resistunt, vos estis et incolumes, et
 mercede aucti; nam quantum in vobis qui-

dem ipsis fuit, olim sane periissetis. et si au-
 tem de actis illorum temporum plura di-
 cere possem, tamen vel haec plus satis esse
 arbitror. quod isti est imputandum qui tan-
 quam crapulam quandam suae improbitatis
 et scelerum in me effuderit, quam necesse
 fuit apud vos, qui per aetatem res illas co-
 gnitas habere non potestis, eluere. interim
 autem vos quoque fortassis affecti estis mo-
 lestia, qui prius etiam quam vllum ego ver-
 bum facerem, illam istius operam nostis
 mercenariam, quanquam eam ipse amicitiam
 et hospitium nominat. atque nunc alicubi
 dixit, is qui mihi Alexandri hospitium ex-
 probrat. ego tibi hospitium Alexandri? vn-
 de id tibi contigit? aut qua dignitate es
 receptus?

ξένον, ὅτ' Αλεξάνδρου φίλον εἶποιμ' ἂν ἐγὼ σε ἔχ' ἔτω μαίνο-
μαι. εἰ μὴ ἔσθ' ὁ δὲ θειστάς, καὶ ὁ δὲ ἄλλο ἢ μισθὸν πρᾶττοντας,
φίλος καὶ ξένος δεῖ καλεῖν τῶν μισθωσαμένων. ἀλλ' ὅκ' ἐπ' ταύ-
τα. πόθεν; πολλὰ γε καὶ δεῖ. ἀλλὰ μισθωτὸν ἐγὼ σε Φιλίππου
πρότερον, καὶ νῦν Αλεξάνδρου καλῶ καὶ ἔτοι πάντες. εἰ δ' ἀπι-
σεῖς, ἐρώτησον αὐτάς. μᾶλλον δ' ἐγὼ τῶν ὑπὲρ σοῦ ποιήσω.
πρότερον ὑμῖν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μισθωτὸς Αἰσχίνης, ἢ ξένος εἶναι
Αλεξάνδρου δοκεῖ; ἀκέραια λέγεσι; Βάλομαι τοίνυν ἤδη, καὶ
πρὸς τὴν γραφὴν αὐτῆς ἀπολογισάσθαι, καὶ διεξελθεῖν τὰ πεπραγμένα
ἐμαυτῷ· ἵνα καὶ περ εἰδὼς Αἰσχίνης, ὅμως ἀκέραια δι' ἃ φημι, καὶ
τέτων τῶν πρὸς βεβηλωμένων, καὶ πολλῶν μειζόνων ἐπ' τέτων δω-
ρεῶν δίκαιον εἶναι πυχρύνειν. καὶ μοι λέγε τὴν γραφὴν αὐτὴν
λαβών. ΓΡΑΦΗ. ΕΠΙ ΧΑΙΡΩΝΙΔΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΕΛΑΦΗΒΟΛΙΩΝΟΣ
ΕΚΤΗΙ ΙΣΤΑΜΕΝΟΥ ΑΙΣΧΙΝΗΣ ΑΤΡΟΜΗΤΟΥ ΚΟΘΩΚΙΔΗΣ ΑΠΗ-
ΝΕΓΚΕ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΡΧΟΝΤΑ ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ ΓΡΑΦΗΝ ΚΑΤΑ ΚΤΗ-
ΣΙΦΩΝΤΟΣ ΤΟΥ ΔΕΩΣΘΕΝΟΥΣ ΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΥ ΟΤΙ ΕΓΡΑΨΕ ΠΑ-
ΡΑΝΟΜΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ ΩΣ ΑΡΑ ΔΕΙ ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΝ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΑΙΑΝΙΕΑ ΧΡΥΣΩΙ ΣΤΕΦΑΝΩΙ ΚΑΙ ΑΝΑΓΟΡΕΥ-
ΣΑΙ ΕΝ ΤΩ ΘΕΑΤΡΩ ΔΙΟΝΥΣΙΟΙΣ ΤΟΙΣ ΜΕΓΑΛΟΙΣ ΤΡΑΓΩΙ-
ΔΟΙΣ ΚΑΙΝΟΙΣ ΟΤΙ ΣΤΕΦΑΝΟΙ Ο ΔΗΜΟΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΝ ΔΗΜΟ-
ΣΘΕΝΟΥΣ ΠΑΙΑΝΙΕΑ ΧΡΥΣΩΙ ΣΤΕΦΑΝΩΙ ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΑ ΚΑΙ ΕΥ-

receptus? neque Philippi hospitem, neque Alexandri amicum ego te dixerim; non ita infans. nisi etiam messorum et alii mercenarii amici et hospites appellandi sint domino-
rum. non ita sunt haec. unde? multum certe abest. sed mercenarium ego te Philippi olim, et nunc Alexandri voco, et hi omnes, quod si id non credis, interroga eos. atque adeo ego ipse tuo loco id faciam. vtrum vobis, Athenienses, mercenarius Aeschines, an hospes esse Alexandri videtur? audis quid dicant? Iam ad accusationem ipsam respondebo, et acta mea recensebo; ut quanquam sciens Aeschines tamen audiat, quamobrem haec dicam, et hoc senatusconsulto decretis et multo etiam maioribus honoribus esse afficiendum. age ipsam accu-

fationem cape et recita. ACCUSATIO. CHAERONIDE PRAETORE VI DIE FEBRUARII AESCHINES ATROMETI F. COTHOCIDES RETVLIT AD PRAETOREM VIOLATARVM LEGVM ACTIONEM CONTRA CTESIPHONTEM LEOSTHENIS F. ANAPHLYSTIVM SCRIPSISSE EVM DECRETVM LEGIBVS CONTRARIVM DE DEMOSTHENE DEMOSTHENIS F. PAEANIENSI AVREA CORONA DONANDO ET IN THEATRO MAGNIS BACCHANALIEVS NOVIS TRAGOEDIIS PROCLAMANDO DONARI A POPVLO DEMOSTHENEM DEMOSTHENIS F. PAEANIENSEM AVREA CORONA VIRTVTIS ERGO ET BENEVOLENTIAE QVAM CONSTANTER HABEBAT ERGA ET GRAECOS VNI-
VERSOS

ΝΟΙΑΣ ΗΣ ΕΧΩΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΕΙΣ ΤΕ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΑΠΑΝΤΑΣ
 ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΝΔΡΑΓΑΘΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΤΙ
 ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΠΡΑΤΤΩΝ ΚΑΙ ΛΕΓΩΝ ΤΑ ΒΕΛΤΙΣΤΑ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΚΑΙ
 ΠΡΟΘΥΜΟΣ ΕΣΤΙ ΠΟΙΕΙΝ Ο ΤΙ ΑΝ ΔΤΝΗΤΑΙ ΑΓΑΘΟΝ ΠΑΝΤΑ
 ΤΑΥΤΑ ΨΕΥΔΗ ΓΡΑΨΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΝΟΜΑ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΟΥΚ Ε-
 ΟΝΤΩΝ ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ ΨΕΥΔΕΙΣ ΓΡΑΦΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑ
 ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΤΑΒΑΛΛΕΣΘΑΙ ΕΙΤΑ ΤΟΝ ΤΗΠΕΤΟΥΝΟΝ ΣΤΕΦΑ-
 ΝΟΥΝ ΕΣΤΙ ΔΕ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΤΕΙΧΟΠΟΙΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΘΕΩ-
 ΡΙΚΩΝ ΤΕΤΑΓΜΕΝΟΣ ΕΤΙ ΔΕ ΜΗ ΑΝΑΓΟΡΕΥΕΙΝ ΤΟΝ ΣΤΕΦΑΝΟΝ
 ΕΝ ΤΩΙ ΘΕΑΤΡΩΙ ΔΙΟΝΥΣΙΟΙΣ ΔΕΙ ΤΡΑΓΩΙΔΩΝ ΤΗΙ ΚΑΙΝΗΙ
 ΑΛΛ ΕΑΝ ΜΕΝ Η ΒΟΥΛΗ ΣΤΕΦΑΝΟΙ ΕΝ ΤΩΙ ΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΩΙ Α-
 ΝΕΙΠΕΙΝ ΕΑΝ ΔΕ Η ΠΟΛΙΣ ΕΝ ΠΝΥΚΙ ΕΝ ΤΗΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ. ΤΙ-
 ΜΗΜΑ ΤΑΛΑΝΤΑ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ. ΚΛΗΤΟΡΕΣ ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ ΚΗ-
 ΦΙΣΟΦΩΝΤΟΣ ΡΑΜΝΟΥΣΙΟΣ ΚΛΕΩΝ ΚΛΕΩΝΟΣ ΚΟΘΩΚΙΔΗΣ.
 ἃ μὲν διώκη τοῦ ψηφίσματος, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ταῦτ' ἐστὶν
 ἐγὼ δ' ἀπ' αὐτῶν τέτων, πρῶτον οἶμαι δῆλον ὑμῖν ποιήσκειν,
 ὅτι πάντα δικαίως ἀπολογήσομαι. τὴν γὰρ αὐτὴν τέτῳ ποιη-
 σάμενος τῶν γεγραμμένων τάξιν, πρὶ πάντων ἐγὼ καθέκατον
 ἐφεξῆς, ὥς ἔδεν ἕκων ἀναλέλψω. ἔ μὲν ἔν γεράψαι πρᾶττοντά
 με καὶ λέγοντά τὰ βέλιστα τῷ δήμῳ διαλελεῖν, καὶ πρῶθυμον εἶ-
 ναι ποιεῖν ὅ, τι ἂν δυνώμαι ἀγαθόν, καὶ ἐπαινεῖν ἐπὶ τέτοις, ἐν

VERSOS ET POPVLVM ATHENIENSEM
 ATQVE FORTITVDINIS ET QVIA NON
 DESISTAT AGERE ET DICERE POPVLO
 VTILISSIMA ATQVE ALACER SIT AD
 BENE DE EO MERENDVM QVOCVNQVE
 MODO POSSIT QVAE OMNIA FALSO
 SCRIPSIT ET CONTRA LEGES CVM LE-
 GIBVS INTERDICTVM SIT PRIMVM NE
 FALSA SCRIPTA IN PVBLICA MONI-
 MENTA REFERANTVR DEINDE NE
 QVIS ANTE RELATAS RATIONES CO-
 RONETVR DEMOSTHENES AVTEM MV-
 RIS REFICIENDIS EST CVRATOR ET
 THEATRALI PECVNIAE PRAEFEC-
 TVS POST NE CORONA IN THEATRO
 PROCLAMETVR BACCHANALIBVS TRA-
 Vol. II.

GOEDIIS NOVIS SED SI SENATVS CO-
 RONET IN CVRIA ESSE PROCLAMAN-
 DVM SIN CIVITAS IN PNYCE PRO
 CONCIONE. AESTIMATA LIS TALEN-
 TIS QVINQVAGINTA. SVBSCRIPTORES
 CEPHISOPHO CEPHISOPHONTIS F. RHA-
 MNVSIVS CLEO CLEONTIS F. COTHOCI-
 DES. quae igitur in decreto accusat, Athe-
 nienfes, haec sunt: ego vero his ipsis de-
 claraturum vobis opinor me iustis rationi-
 bus omnia refutaturum. feruato enim eodem
 ordine quem iste in accusatione instituit,
 de omnibus deinceps singulatim dicam,
 et volens nihil praetermittam. quod igitur
 scripsit ea me, quae vtilissima populo sunt,
 et agere et dicere non desistere, et paratum
 esse

τοῖς πεπολιτευμένοις τὴν κρίσιν εἶναι νομίζω. ὁπότε γὰρ τέτων ἐξελαζομένων, ἀρεθίσαντες, εἴτε ἀληθῆ περὶ ἐμοῦ γέγραφε Κτισφῶν ταῦτα καὶ περσέκοντα, εἴτε ἔψευδῆ. τὸ δὲ μὴ περσέγραψεν ἄλλα, ἐπειδὴν τὰς δυνάμεις δῶ, σεφδουῶν, καὶ ἀναιπῆν ἐν τῷ θεάτρῳ κελύσσει τὸν σεφδον, κοινωνεῖν μὲν ἡγεῖμαι καὶ τέτοι τοῖς πεπολιτευμένοις, εἴτε ἀξίος εἰμι τοῦ σεφδου, καὶ τῆ ἀναρρήσεως τῆς ἐν τέτοις, εἴτε καὶ μή. ἐπὶ μὲν τοῖς, καὶ οὖν νόμοις δεικνέον εἶναι μοι δοκεῖ, καθ' οὓς ταῦτα γράφειν ἔξῃν τέτῳ. ἔτῳ μὲν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δικαίως, ἔτι ἀπὸς τῆς ἀπολογίας ἐγνωκα ποιεῖσθαι. βαδίζουσι δὲ ἐπ' αὐτὰ, ἀπέπρακται μοι. καὶ με μηδεὶς ὑπολάβῃ ἀπαρτῆναι τὸν λόγον τῇ γραφῇ, εἰς ἑλληνικὰς πράξεις, καὶ λόγους ἐμπέσω. ὁ γὰρ δῶκον τοῦ ψηφίσματος τὸ λέγειν, καὶ πράττειν τὰ αἰετὰ με, καὶ γεγραμμένον ταῦτα, ὡς ὅτι ἀληθῆ, ἔτος ἐστίν, ὁ τῶν περὶ ἀπάντων τῶν ἐμοὶ πεπολιτευμένων καὶ πεπραγμένων λόγους οἰκείους, καὶ ἀναγκαίους τῇ γραφῇ πεποιηκώς. εἴτα καὶ πολλῶν παραιρέσεων ἔσῳ τῇ πολιτείᾳ, τὰς περὶ τὰς ἑλληνικὰς πράξεις εἰλόμην ἐγώ. ὥς τε καὶ τὰς ἀποδείξεις ἐν τέτων δίκαιός εἰμι ποιεῖσθαι. Ἀλλὰ ἔν περὶ τῇ πολιτείᾳ, καὶ δημογορεῖν ἐμὲ πρῶτα, καὶ κατέχευε Φίλιππος, εἰσὼ. ἔδεν γὰρ ἡγεῖμαι τέτων εἶναι περὶ ἐμέ. ἀλλὰ ἀφ' ἧς ἡμέρας ὅττι ταῦτα ἐπέσω ἐγώ, διεκωλύθη, ταῦτα ἀναμνήσω, καὶ τέτων ὑφέξω λόγον, τοῦ

esse ad bene de eo merendum, ubicunque possim, proptereaque laudavit, acta in republica mea venire in iudicium existimo. in quae si inquiratur, constabit vtrum vere de me scripserit ea Ctesiphon et conuenienter, an vero falso. quod autem non adscripsit, postquam rationes retulerim, esse coronandum, et in theatro coronam proclamari iussit, id ipsum etiam ad acta in republica pertinere existimo, vtrum coronam merear, et proclamationem inter ciuis, necne. praeterea leges etiam mihi ostendendae esse videntur, quarum auctoritate huic haec scribere licuit. ita quidem iuste, Athenienses, et simpliciter me defendere constitui. accedam autem ad res a me gestas. neque me quisquam existimet abducere ora-

tionem ab accusatione, si in actiones Graecas et disputationes incidere. qui enim eam decreti partem, quae est de eo, me optima et facere et dicere infectatur, et falsitatis accusat, is est, qui hac ipsa criminatione orationem de omnibus actis in republica meis et factis, conuenientem, et necessariam fecerit. deinde cum variae sint in republica functiones, eas ego mihi delegi partis quae ad Graeciae statum attinerent; quare aequum est, ut et probationes ex iis petam. At quae, antequam ego ad rempublicam accessi, et conciones habui, Philippus occupauit atque obtinuit, omittam: nihil enim illorum ad me attinere puto. quibus autem occupandis ex eo die, quo ego accessi ad rempublicam, sit deiectus, eorum commonefaciam,

ὅτι ὑπερῶν πλεονέκτημα, ὃ ἄνδρες Αθιναῖοι, μέγα ὑπερῆξε
 Φιλίππῳ. ὥστ' αὖ γὰρ τῖς Ἑλλήσιν, ἢ πσὶν, ἀλλὰ πᾶσιν ὁμοίως,
 φορὰν παροδοτῶν, καὶ δωροδόκων, ἔς θεοῖς ἐχθρῶν ἀνθρώπων συν-
 ἔβη γνέας, ἔς τοσαύτῳ, ὅσῳ ἐδεῖς πῶ πρύτερον μέμνη) γε-
 γονῆαν. ἔς σωματῶνισας, καὶ σωεργὰς λαβὼν, καὶ πρύτερον κακῶς
 τὰς Ἑλλήσας ἔχοντας πρὸς ἐαυτοῖς, καὶ σασιαστικῶς, ἐπ' χεῖρην διέ-
 σθηκε, τὰς μὲν, ὅξ' ἀπατῶν, τοῖς δὲ, διδῶς, τὰς δὲ, πάντῃ τρέπον
 διαφθείρων, καὶ διέσπασεν εἰς μέρη πολλὰ, ἐνὸς δ' ἐσφύροντο
 ἅπασιν ὄντι, κωλύειν ἐκείνον μέγαν γένεας. ἐν τοιαύτῃ δ' κα-
 ταστάσει, καὶ ἐπ' ἀγνοίᾳ δ' στωισαμύνης, ἔς φουμένεα κακῶ πῶν ἀπάν-
 των Ἑλλήνων ὄντων, δεῖ σκοπεῖν ὑμᾶς, ὃ ἄνδρες Αθιναῖοι, τί παρο-
 ῆκον ἦν ἐλέας παρὰ τῆν, καὶ ποιῶν τὴν πόλιν, καὶ τῶν λόγων παρ'
 ἐμῶ λαβεῖν. ὁ γὰρ ἐνταῦθα ἐαυτὸν τάξας τ' πολιτείας, εἰμὶ ἐγώ.
 πότερον αὐτὴν ἐχρῆν, Αἰχίνῃ, τὸ φρόνημα ἀφῆσαν, καὶ τὴν ἀξίαν
 τὴν ἐαυτοῖς, ἐν τῇ Θεσσαλῶν, καὶ Δολόπων τάξει, συγκατακλιᾶσθαι
 Φιλίππῳ τὴν τῶν Ἑλλήνων δόξαν, καὶ τὰ τῶν παρογόνων καλὰ,
 ἔς δίκαια ἀναιρεῖν; ἢ τῶτο μὲν μὴ ποιῶν δεινὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς
 ἂν οἷ' ἐώρα συμβησόμενα, εἰ μηδεὶς κωλύσει, καὶ παροδοτῶν, ὡς
 εἰκοθεν, ἐκ πολλῶ, ταῦτα παρὶδεῖν γινόμενα; ἀλλὰ νῦν ἐγὼ γε
 τὸν μάλιστα ἐπιμύρητα τοῖς παρογαγμένοις, ἡδέως ἂν ἐρρίμω,
 τ' ποίας μερίδ' ἡμέας τὴν πόλιν ἐβάλειτ' ἂν; πότερον τ' συν-

nefaciam, rationemque reddam, si prius
 hoc dixero, magnam, Athenienses, prae-
 rogatiuam habuit Philippus. apud Graecos
 enim non aliquos, sed aequae omnis, pro-
 ventus proditorum et largitionibus inhian-
 tium, et diis iniurorum hominum conti-
 git ut existeret, et tantus, quantum nemo
 unquam prius fuisse meminit. quos suffraga-
 tores et adiutores nactus, prius quoque inter
 se male animatos et dissentientis Graecos, ma-
 gis etiam conturbavit, alios decipiendo, alios
 largiendo, alios omni modo corrumendo,
 et in multas partis disgregavit eos, quibus hoc
 unum expediebat uniuersis, ut illius incre-
 menta prohiberent. tali autem in statu,
 atque etiam ignorance coorientis et na-
 scentis mali cum versarentur omnes Grae-

ci, considerandum est vobis, Athenienses,
 quid suscipiendum atque faciendum reipu-
 blicae fuerit, et eius a me rei ratio repo-
 scenda. nam qui in ea se reipublicae parte
 collocarit, is ego sum. nunquid eam oportuit,
 Aeschine, abiectis animis et digni-
 tate sua, Thessalorum et Dolopum nume-
 ro, Philippum adiutare in parando Graeciae
 principatu, maiorumque ius et gloriam ab-
 olere? an vero id quidem faciendum non
 fuit (nihil enim fieri potest indignius) sed
 quae euentura videbat si nemo prohiberet,
 atque multo ante, ut par est, prospiciebat,
 conuiendum illa uti fierent? ego vero
 acerrimum actorum reprehensorem per-
 quam rogare velim, utrius factionis optarit
 fuisse rempublicam? eiusne, cuius ope fa-

αιτίας τῶν συμβεβηκότων τοῖς Ἑλλήσι κακῶν, ἔτι αἰχρῶν, ἥς ἂν Θεσσαλὸς, ἔτι τὰς μὲν τέτων εἴποι τις; ἢ τὸ πειρωρακίας ταῦτα γιγνώμενα ἐπὶ τῇ τ' ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι, ἥς ἂν Ἀρκάδας, καὶ Μεσσηνίους, ἔτι Ἀργεῖους θείημεν; ἀλλὰ καὶ τέτων πολλοὶ, μᾶλλον ὅτι πάντες, χεῖρον ἡμῶν ἀπηλλάχασιν. καὶ γὰρ, εἰ μὲν, ὡς ἐκράτησε, Φίλιππος ὥχεται οὐδὺς ἀπὼν, καὶ μὲν ταῦτ' ἦν ἡσυχίαν, μήτε τῶν αὐτῶν συμμάχων, μήτε τῶν ἄλλων Ἑλλήνων μηδένα μηδὲν λυπήσας, ὅμως ἦν ἂν τις καὶ τῶν ἐκ ἐνδοκωθέντων οἷς ἐπισταθὲν ἐκείνῳ, μέμψις, καὶ κατηγορία· εἰ ὅμοιως ἀπώτων, τὸ ἀξίωμα, τὴν ἡγεμονίαν, τὴν ἐλευθερίαν περὶ αὐτῶν, μᾶλλον δὲ καὶ τὰς πολιτείας ὅσων ἡδυνάτω, πῶς ἐκ ἀπώτων ἐνδοξότατα ὑμεῖς ἐβλάδυσσάτε, ἐμοὶ περὶ αὐτῶν; ἀλλ' ἐκείσε ἐπιδέχομαι. τί τὴν πόλιν, Αἰχίνην, περὶ αὐτῆς ποιεῖν, δεχόμεν καὶ περὶ αὐτῆς τῇ Ἑλλήνων ὁρῶσαν ἑαυτὰ κατασκαυαζόμενον Φίλιππον; ἢ τί τὸν σύμβουλον εἶδει λέγειν, ἢ γράφειν τὸν Ἀθηναῖον ἐμέ; καὶ γὰρ τέτοιο πλεῖστον διαφέρει· ὅς σωθῆναι ἐκ παντὸς μὲν ἔστι χρεὶν μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἀφ' ἧς αὐτὸς ἐπὶ τὸ βῆμα ἀνέβη, αἰεὶ περὶ πρῶτων, καὶ πρῶτης, καὶ δόξης ἀγωνιζομένης τὴν πατρίδα, καὶ πλείω σώματα, καὶ χρήματα ἀναλωκῆσαν ὑπὲρ φιλοτιμίας, ἔτι τῶν ἅπασιν τοῖς Ἑλλήσι συμφερόντων, ἢ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, οἱ τὰ ὑπὲρ αὐ-

ctum est, ut Graeci eas clades atque ignominiam fusciperent, in quo numero censerī Thessali possunt, et gregales horum; an vero illius, quae haec fieri passa est, privati emolumenti spe, quo loco Arcades, Messenii, et Argivi sunt habendi? sed et horum plerique, imo omnes peius quam nos tractati sunt, quod si Philippus victoria potitus, statim abiisset, ac postea quievisset, neque sociorum suorum, neque ceterorum Graecorum ulli, re vlla molestus, tamen ii qui conatibus eius aduersati non essent, reprehendi nonnihil et accusari potuissent: at si omnes pariter dignitate, principatu, libertate, atque etiam rebus publicis, quos potuit, spo-

liauit, nonne vos mea secuti consilia praeclarissime omnium vos gessistis? sed illuc redeo. quid ciuitatem nostram facere decebat, cum Graeciae principatum et tyrannidem cogitare Philippum ac moliri cerneret? aut quid mihi suaseri dicendum, aut discernendum fuit, cum Athenis agerem? (id enim plurimum refert) qui ab omni memoria scirem ad eum usque diem, quo ego suggestum conscendi, semper de principatu, de honore et gloria patriam dimicasse, et plus corporum ac pecuniarum, honoris studio, et propter omnium Graecorum utilitatem impendisse, quam ceteri Graeci pro se quique impenderunt, videbam

πάν ἀναλώκασιν ἑκάστοι, ἐώρων δὲ αὐτὸν τὸν Φίλιππον, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ ἀγὼν, ὑπὲρ δόξης, καὶ δυναστείας τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον, τὴν κλεῖν κατὰ γόνα, τὴν χεῖρα, τὸ σκέλος πεπηρωμένον, πᾶν ὃ, π βεβληθείη μέρεσσι ἡ τύχη δὲ σώματι παρελέσθαι, τῷτο ῥαδίως καὶ ἐτοιμῶς περιέμενον, ὥστε τῷ λοιπῷ μὲν πμῆς, καὶ δόξης ζῆν. καὶ μὴν, εἰς τῷτο γε εἰδὲς ἂν εἰπεῖν τολμήσειεν, ὡς τῷ μὲν ἐν Πέλλῃ τραφέντι, χωρίῳ ἀδόξῳ τότε γε ὄντι, ἐ μικρῷ, τοσαύτῳ μεγαλοψυχίαν προσῆκεν ἐξενέσθαι, ὥστε τῷ πάντων Ἑλλήνων δόξης ἐπιθυμήσαι, καὶ τῷτο εἰς νομῶν ἐμβαλέσθαι ὑμῖν ὃ εἰσιν Ἀθηναίοις, ἐ καθ' ἡμέραν ἐκάστῳ ἐν πᾶσι καὶ λόγοις ἐ θεωρήμασι τῷ πάντων προγόνων δόξης ὑπομνήματι ὀρώσι, τοσαύτην κακίαν ὑπάρξαι, ὥστε τῷ πάντων Ἑλλήνων ἐλευθερίας αὐτεπαγγέλως, ἐθελολητὰς ἀδραχωῆσαι Φίλιππον. οὐδ' ἂν εἰς ταῦτα φήσειε. λοιπὸν τοίνυν ἦν καὶ ἀναγκαῖον ἅμα, πᾶσιν οἷς ἐκείνος ἐπρατήεν, ἀδικῶν ὑμᾶς, ἐνδυνῆσθαι δικαίως. τῷτο ἐποιεῖτε μὲν ἄρχῃς ὑμεῖς, εἰκότως καὶ προσκόνως. ἔγραφον ὃ καὶ συνεβάλευον καὶ ἐγὼ, καθ' εἰς ἐπολιτευόμενῃ χρέντας. ὁμολογῶ. ἀλλὰ τί ἐχρῆν με ποιεῖν; ἤδη γὰρ σε ἐρωτῶ, πάντα τὰ ἄλλα ἀφείς, Ἀμφίπολιν, Πύδναν, Ποτίδαιαν, Ἀλόνησον, εἰδενὸς τῶτων μέμνημαι. Σέρριον ὃ καὶ Δορείσκον, ἐ τὴν Πεπαρήθε πόρθησιν, ἐ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα ἡ πόλις ἠδίκητο, εἰδ' εἰ

debam et Philippo, quicum certamen nobis erat, pro imperio et principatu oculum exectum, claviculam fractam, videbam manu, pede mutilatum, omnem quancunque fortuna vellet corporis auferre partem, facile et expedite abicere, ut cum eo quod reliquum esset, honorate et gloriose viveret. atqui nemo dicere audebit, decuisse Pellae educato, in oppido et obscuro tum quidem, et paruo, tantam innascenti animi magnitudinem, ut Graeciae principatum expeteret, idque in animum induceret: vobis autem Atheniensibus, quotidie in omnibus et orationibus et spectaculis virtutis maiorum monumenta intu-

entibus tantam ineffe ignaviam, ut Graecorum libertatem ultra volentes Philippo proderetis. nemo est qui ita sentiat. reliquum fuit igitur, et necessarium simul, omnibus eius actionibus quibus iniuriam vobis faciebat iuste aduersari. id faciebatis ab initio vos, merito et ex officio. scripsi et ego et consului quibus in republica versabar temporibus. fateor. sed quid fuit mihi faciendum? iam enim te interrogo, ceteris omnibus omisissis, Amphipoli, Pydna, Potidaea, Haloneso, nullius horum facio mentionem. Serrium; Doriscum item et Peperethi vastationem ac ceteras eius reipublicae nostrae factas iniurias, nec utrum exstiterint,

γέγονεν οἶδα. καί τοι σύγ' ἔφησά με ταῦτα λέγοντα, εἰς ἔχθραν ἐμβαλεῖν τέλεισι, Εὐβέλει, καὶ Αἰετοφώλῳ, καὶ Διοπίθῃσι πῶν περὶ τῶν ψηφισμάτων ὄντων, ἐκ ἐμῶν, ὧν λέγων ὀχρεῶς ὅ, π' ἂν βεληθῆς. ἐδὲ νῦν περὶ τῶν ἐρῶ. ἀλλ' ὅ πῶν Εὐβοίαν ἐκείνος σφειερίζομενος, καὶ κατασκοπάζων ἐπὶ πλείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀθηναίαν, καὶ Μεγαροῖς ἐπὶ χειρῶν, καὶ καταλαμβάνων Ὠρεὸν, καὶ κατασκάπτων πορθμόν, καὶ κατισὰς ἐν μὲν Ὠρεῶν, Φιλιτίδην τύραννον, ἐν δὲ Ερετρίᾳ, Κλείταρχον, καὶ τὸν Ἑλλήσποντον ὑφ' ἑαυτῷ ποιούμενον, καὶ Βυζύτιον πολιορκῶν, καὶ πόλεις Ἑλληνίδας, πῶν μὲν ἀναιρῶν, εἰς πῶν ὅτε φυγάδας καλῶν, πότερ' ἐν ταῦτα πάντα ποιεῖν, ἢ δὲ καὶ παρεσπώνδῃ, καὶ ἔλυσεν τὴν εἰρήνην, ἢ ἔ; καὶ πότερ' ἐν φθονῇ πῶν Ἑλλήνων τὸν ταῦτα κωλύσοντα ποιεῖν αὐτὸν ἐχέω, ἢ μή; εἰ μὲν γὰρ μὴ ἐχέω, ἀλλὰ τὴν Μυσῶν λείαν κατακτείνω, τὴν Ἑλλάδα ἔσαν ὀφθῆναι, ζώντων Ἀθηναίων, καὶ ὄντων, φειδέσθαι μὲν ἐγὼ, περὶ πῶν τοιούτων εἰπὼν, φειδέσθαι δὲ ἢ πόλις ἢ παιδεία ἐμοί; ἔσω ὅ ἀδικήματα πάντα ταῦτα, ἀπέπρακ', καὶ ἁμαρτήματα ἐμά. εἰ ὅ ἐδει τῶν πῶν κωλυτὴν φθονῇ, πῶν ἄλλον, ἢ τὸν Ἀθηναίων δῆμον περὶ ἧκε ἡμέας; ταῦτα τοίνυν ἐπολιτθόμεν τὸτ' ἐγὼ. καὶ ὄντων καταδολογῶν πῶν ἀνθρώπων ἐκείνον, ἡνδυνέμεν, καὶ περὶ ἑρῶν, καὶ διδάσκων, μὴ περὶ ἑρῶν

stiterint, noui. tu autem dixisti, me, qui illa dixissem, populum onerasse inimicitiis, cum illa decreta Eubuli, Aristophontis et Diopithis sint, non mea, o homo, qui temere quicquid in buccam venerit, effutias. neque nunc iis de rebus dicam. at ille qui Euboeam abalienabat, quique eam, ad oppugnandam Atticam muniebat, qui Megara inuadebat, qui Oreum occupabat, qui porthmum suffodiebat, qui et Orei Philistidem tyrannum, et Eretriae Clitarchum constituebat, qui Hellespontum subiebat, qui Byzantium obsidebat, qui Graecarum urbium alias euertebat, in alias exsules reducebat, nunquid in omnibus agendis inique

faciebat, et foedus violabat, et pacem soluebat; an non? vtrum Graecorum aliquem existere oportebat, qui illa prohiberet, necne? nam si non oportuit, sed conniuendum fuit, ut, quod dicitur, Mysorum praeda Graecia fieret, uiuentibus et superstitibus Atheniensibus superuacaneum et ego laborem cepi, qui talibus de rebus verba fecerim, superuacaneum laborem et respublica cepit, quae mihi paruerit: ea vero quae facta sunt omnia, delicta et errata mea sunt. sin aliquem esse decuit, qui prohiberet, quemnam eum alium, quam populum Atheniensem esse conueniebat? haec igitur ego tunc administraui. et cum ab eo mortalis omnis oppri-

ταῦτα Φιλίππῳ. Καὶ μὲν, τὴν εἰρήνην γε σκεῖνος ἔλυσεν, τὰ πλοῖα λαβὼν, ἔχ' ἢ πόλιν, Αἰσχίνῃ. φέρε δὴ αὐτὰ τὰ ψηφίσματα, καὶ τὴν Ἐπιστολὴν τὴν τοῦ Φιλίππου, ἣν λέγει ἐφεξῆς. ἀπὸ γὰρ τῶν ἐξεταζομένων, τίς πῦρ αἰπὸς ἐστὶ, γρήσεται φθνεργόν. λέγει.

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΝΕΟΚΛΕΟΥΣ ΜΗΝΟΣ ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΣΥΓΚΛΗΤΟΥ ΥΠΟ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ ΣΥΝΑΧΘΕΙΣΗΣ ΕΥΒΟΥΛΟΣ ΜΝΗΣΙΘΕΟΥ ΚΤΗΡΙΟΣ ΕΙΠΕΝ. ΕΠΕΙΔΗ ΠΡΟΣΗΓΓΕΙΛΑΝ ΟΙ ΣΤΡΑΤΗΓΟΙ ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ ΩΣ ΑΡΑ ΛΕΩΔΑΜΑΝΤΑ ΤΟΝ ΝΑΥΑΡΧΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΤ' ΑΥΤΟΥ ΑΠΟΣΤΑΛΕΝΤΑ ΣΚΑΦΗ ΕΙΚΟΣΙΝ ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΟΥ ΣΙΤΟΥ ΠΑΡΑΠΟΜΠΗΝ ΕΙΣ ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΝ Ο ΠΑΡΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΑΜΥΝΤΑΣ ΚΑΤΑΓΗΟΧΕΝ ΕΙΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ ΚΑΙ ΕΝ ΦΥΛΑΚΗ ΕΧΕΙ ΕΠΙΜΕΛΗΘΗΝΑΙ ΤΟΤΕ ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΣ ΟΠΩΣ Η ΒΟΥΛΗ ΣΥΝΑΧΘΩΣΙ ΚΑΙ ΑΙΡΕΘΩΣΙ ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΝ ΟΙ ΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟΙ ΔΙΑΛΕΞΟΝΤΑΙ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΦΕΘΗΝΑΙ ΤΟΝ ΝΑΥΑΡΧΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΠΛΟΙΑ ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΣ ΚΑΙ ΕΙ ΜΕΝ ΔΙ' ΑΓΝΟΙΑΝ ΤΑΥΤΑ ΠΕΠΟΙΗΚΕΝ Ο ΑΜΥΝΤΑΣ ΟΤΙ ΟΥ ΜΕΜΥΙΜΟΙΡΕΙ Ο ΔΗΜΟΣ ΟΥΔΕΝ ΑΥΤΩ ΕΙ ΔΕ ΤΙ ΠΛΗΜΜΕΛΟΥΝΤΑ ΠΑΡΑ ΤΑ ΕΠΕΣΤΑΛΜΕΝΑ ΛΑΒΩΝ ΟΤΙ ΕΠΙΣΚΕΨΑΜΕΝΟΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΕΠΙΤΙΜΗΣΟΥΣΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΗΣ ΟΛΙΓΩΡΙΑΣ ΑΞΙΑΝ ΕΙ ΔΕ ΜΗΔΕ-

opprimi seruitute viderem, aduersatus sum, tum praedicendo, tum monendo, ne ea Philippo licentia daretur. Atqui pacem ille solvit, nauibus captis, non nostra ciuitas, Aeschine, profer ipsa decreta et literas Philippi, et recita ordine. nam haec, si considerentur, quis cuius rei sit auctor, perspicuum fiet. recita decretum. DECRETUM. PRAETORE NEOCLE MENSE SEXTILI INDICTIS A DVCIBVS COMITIIS EUBVLVS MNESITHEI FILIVS CYPRIVS DIXIT POSTEAQVAM DVCES IN CONCIONE RETVLERVNT LEODAMANTEM NAVARCHVM ET MISSA CVM EO VIGINTI NAVIGIA IN HELLESPOINTVM AD DEPOR-

TANDVM FRUMENTVM A PHILIPPI DVCE AMYN TA EXCEPTA ET PERDVCTA ESSE IN MACEDONIAM ET IN CVSTODIA TENERI CVRANDVM ESSE CONSVLIBVS ET DVCIBVS VT SENATVS CONVENIAT ET LEGATI DELIGANTVR AD PHILIPPVM QVI PROPECTI CVM EO AGANT DE NAVARCHO DIMITTENDO ET NAVIGIIS ET MILITIBVS QVOD SI ID EX IGNORANTIA FECERIT AMYN TAS NIHIL QVERI DE EO POPVLVM SIN PRAETER MANDATA DELINQVENTEM CEPERIT. ATHENIENSIS INQVISITVROS ET POENAS PRO DELICTI MODO EXACTVROS SIN HORVM NEVTRVM SIT SED

ΤΕΡΟΝ ΤΟΥΤΩΝ ΕΣΤΙΝ ΑΛΛ' ΙΔΙΑΙ ΑΓΝΩΜΟΝΟΥΣΙΝ Η Ο ΑΠΟ-
 ΣΤΕΙΛΑΣ Η Ο ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΓΡΑΨΑΙ ΛΕΓΕΙΝ
 ΙΝΑ ΑΙΣΘΑΝΟΜΕΝΟΣ Ο ΔΗΜΟΣ ΒΟΥΛΕΥΣΗΤΑΙ ΤΙ ΔΕΙ ΠΟΙΕΙΝ.
 τῷτο μὲν τοίνυν τὸ ψήφισμα Εὐβουλῷ ἔγραψεν, ὅκ' ἐγώ. τὸ
 δ' ἐφεξῆς, Αἰσοφῶν, εἴθ' Ἡγήσιππῷ, εἴτα Αἰσοφῶν πάλιν,
 εἴτα Φιλοκράτης, εἴτα Κηφισοφῶν, εἴτα πάντες ὁ ἄλλοι. ἐγὼ
 δ' ἔδ' ἐν αὐτῶν τέτων. λέγε τὸ ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΠΙ ΝΙΚΟ-
 ΚΛΕΟΥΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΟΣ ΕΝΗΙ ΚΑΙ ΝΕΑΙ ΒΟΥΛΗΣ
 ΓΝΩΜῃ ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΟΙ ΕΧΡΗΜΑΤΙΣΑΝ ΤΑ ΕΚ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΑΝΕΝΕΓΚΟΝΤΕΣ ΟΤΙ ΕΔΟΞΕ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΠΡΕ-
 ΣΒΕΙΣ ΕΛΕΣΘΑΙ ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ ΑΝΑ-
 ΚΟΜΙΔΗΣ ΚΑΙ ΕΝΤΟΛΑΣ ΔΟΥΝΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
 ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΙΛΟΝΤΟ ΤΟΥΣΔΕ ΚΗΦΙΣΟΦΩΝΤΑ ΚΛΕΩΝΟΣ
 ΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΝ ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΝ ΔΗΜΟΦΩΝΤΟΣ ΑΝΑΓΥΡΑΣΙΟΝ ΠΟ-
 ΛΥΚΡΙΤΟΝ ΑΠΗΜΑΝΤΟΥ ΚΟΘΩΚΙΔΗΝ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΙ ΦΥΛΗΣ ΙΠ-
 ΠΟΘΟΩΝΤΙΔΟΣ. ΑΡΙΣΤΟΦΩΝ ΚΟΛΥΤΤΕΤΕΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΙΠΕΝ.
 ὥσπερ τοίνυν ἐγὼ ταῦτα δεικνύω τὰ ψηφίσματα, ἔτω καὶ σὺ
 δᾷξον, Αἰσχίνη, ποῖον ἐγὼ γράψας ψήφισμα, αἰπὸς εἰμι ὅ πο-
 λέμῃ. ἀλλ' ὅκ' ἂν ἔχῃς. εἰ γὰρ εἶχες, ἔδ' ἐν αὐτῷ περὶ τούτων
 νυνὶ παρέχῃ. ἔ μὲν ἔδ' ὁ Φίλιππῷ ἔδ' ἐν αἰτιάται με ἵππερ

SED PRIVATIM INIVRII SINT VEL IS
 QVI MISIT VEL IS QVI MISSVS EST ID
 QVOQVE INDICANDVM VT RE COGNITA
 POPVLVS DELIBERET QVID AGENDVM
 SIT. hoc igitur decretum Eubulus fecit,
 non ego. id vero quod sequitur, Aristo-
 pho, deinde Hegesippus, post iterum Ari-
 stopho, mox Philocrates, deinde Cephiso-
 pho, post omnes alii, ego vero nihil horum.
 recita decretum. DECRETVM. NICOCLE
 PRAETORE PRIDIE CALEND. SEPTEM-
 BRIS DE SENTENTIA SENATVS COSS. ET
 DVCES RELATA CONCIONIS VOLVNTA-
 TE EXPOSVERVNT IVBERE POPVLVM
 LEGATOS DELIGI AD PHILIPPVM MIT-

TENDOS DE NAVIBVS REPETENDIS EIS-
 QVE MANDATA DARI ET PLEBISCITA
 ET DESIGNARVNT HOS CEPHISOPHON-
 TEM CLEONIS FILIVM ANAPHYLSTIVM
 DEMOCRITVM DEMOPHONTIS FILI-
 VM ANAGYRASIVM POLYCRITVM A-
 PEMANTI FILIVM COTHOCIDEM PRAE-
 SIDENTE TRIBV HIPPOTHOONTIA. ARI-
 STOPHO COLYTTENSIS PRAESES DIXIT.
 vt igitur ego haec ostendo decreta, sic et
 tu ostende, Aeschine, quo ego decreto scri-
 pto, auctor belli fuerim. id vero non potes.
 nam si posses, nihil eo prius nunc protulisses,
 atque adeo nec Philippus belli causam mihi
 imputat, cum de aliis queratur. recita ipfas
 Philippi

Ἰσχυρόν, ἐτέρους ἐγκαλῶν. λέγει δὲ αὐτὴν τὴν Ἰσχυρίαν τοῦ
 Φιλίππου. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΦΙ-
 ΛΙΠΠΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΧΑΙΡΕΙΝ. ΠΑ-
 ΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟΙ ΠΡΟΣ ΕΜΕ ΟΙ ΠΑΡ' ὙΜΩΝ ΠΡΕΣΒΕΥΤΑΙ ΚΗΦΙΣΟ-
 ΦΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΚΡΙΤΟΣ ΔΙΕΛΕΓΟΝΤΟ ΠΕΡΙ
 ΤΗΣ ΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ ΑΦΕΞΕΩΣ ὧΝ ΕΝΑΤΑΡΧΕΙ ΛΑΟΜΕΔΩΝ ΚΑ-
 ΘΟΛΟΥ ΜΕΝ ΟὐΝ ΕΜΟΙΓΕ ΦΑΙΝΕΣΘΕ ΕΝ ΜΕΓΑΛΗ ΕΥΘΕΙΑΙ
 ΕΞΕΣΘΑΙ ΕΙΤ' ΟΙΕΣΘΕ ΜΕ ΛΑΝΘΑΝΕΙΝ ΟΤΙ ΕΞΑΠΕΣΤΑΛΗ ΤΑΤ-
 ΤΑ ΤΑ ΠΛΟΙΑ ΠΡΟΦΑΣΙΝ ΜΕΝ ὩΣ ΤΟΝ ΣΙΤΟΝ ΠΑΡΑΠΕΜΨΟΝΤΑ
 ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΥ ΕΙΣ ΛΗΜΝΟΝ ΒΟΗΘΗΣΟΝΤΑ ΔΕ ΣΗ-
 ΛΤΜΒΡΙΑΝΟΙΣ ΤΟΙΣ ὙΠΕΜΟΤ ΜΕΝ ΠΟΛΙΟΡΚΟΥΜΕΝΟΙΣ Οὐ ΣΥΜ-
 ΠΕΡΙΕΛΗΜΜΕΝΟΙΣ ΔΕ ΕΝ ΤΑΙΣ ΤΗΣ ΦΙΛΙΑΣ ΚΟΙΝΗΙ ΚΕΙΜΕ-
 ΝΑΙΣ ΗΜΙΝ ΣΥΝΘΗΚΑΙΣ ΚΑΙ ΤΑΤΤΑ ΣΥΝΕΤΑΧΘΗ ΤΩΙ ΝΑΤΑΡ-
 ΧΩΙ ΑΝΕΥ ΜΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ὙΠΟ ΔΕ ΤΙΝΩΝ
 ΑΡΧΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΕΤΕΡΩΝ ΙΔΙΩΤΩΝ ΜΕΝ ΝῦΝ ΟΝΤΩΝ ΕΚ ΠΑΝ-
 ΤΟΣ ΔΕ ΤΡΟΠΟΥ ΒΟΥΛΟΜΕΝΩΝ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΑΝΤΙ ΤΗΣ ΝῦΝ
 ὙΠΑΡΧΟΥΣΗΣ ΠΡΟΣ ΕΜΕ ΦΙΛΙΑΣ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ ΑΝΑΛΑΒΕΙΝ
 ΠΟΛΛΩΙ ΜΑΛΛΟΝ ΦΙΛΟΤΙΜΟΥΜΕΝΟΝ ΤΟΥΤΟ ΣΥΝΤΕΛΕΙΣΘΑΙ Η
 ΤΟΙΣ ΣΗΛΤΜΒΡΙΑΝΟΙΣ ΒΟΗΘΗΣΑΙ ΚΑΙ ὙΠΟΛΑΜΒΑΝΟΥΣΙΝ ΑΥ-
 ΤΟΙΣ ΤΟ ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΠΡΟΣΟΔΟΝ ΕΞΕΣΘΑΙ Οὐ ΜΕΝ ΤΟΙ ΜΟΙ

Philippi literas. LITERAE PHILIPPI. REX
 MACEDONVM PHILIPPVS SENATVI PO-
 PVLOQVE ATHENIENSI S. PROPECTI
 AD ME LEGATI VESTRI CEPHISOPHO
 DEMOCRITVS ET POLYCRITVS DE NA-
 VIBVS DIMITTENDIS VERBA FECERVNT
 QVIBVS PRAEFVIT LAODAMAS VT IGI-
 TVR BREVITER DICAM MAGNVS MIHI
 STVPOR ESSE VESTER VIDETVR SI ME
 HOC INTELLIGERE PVTATIS MISSA FV-
 ISSE ILLA NAVIGIA PER SPECIEM FRV-
 MENTI EX HELLESPONTO IN LEMNVN
 DEPORTANDI REVERA AVTEM VT SE-
 LYMBRIANIS QVI A ME OBSIDEBAN-
 TVR ET COMMVNI AMICITIAE FOEDE-
 Vol. II.

RE COMPREHENSI NON ERANT OPEM
 FERRENT ATQVE HAEC MANDATA
 FVERVNT NAVARCHO SINE QVIDEM
 POPVLI ATHENIENSIS AVCTORITATE
 SED A QVIBVSDAM MAGISTRATV PRAE-
 DITIS ET ALIIS QVI CVM PRIVATI
 NVNC SINT OMNIBVS MODIS EFFICERE
 STVDENT VT POPVLVS REPVDIATA
 MECVM INITA AMICITIA AD BELLVM
 REDEAT ATQVE IN EO CONFICIENDO
 MVLTQ MAGIS ELABORANT QVAM VT
 SELYMBRIANIS OPITVLENTVR EAM-
 QVE REM SIBI QVAESTVI FORE PV-
 TANT EGO TAMEN ID NEQVE VOBIS NEQVE
 MIHI CONSVLTVM ESSE PVTO QVAM-
 3 R OBREM

ΔΟΚΕΙ ΤΟΥΤΟ ΧΡΗΣΙΜΟΝ ΥΠΑΡΧΕΙΝ ΟΥΘ' ὅΤΙ ΜΙΝ ΟΥΤ' ΕΜΟΙ ΔΙ-
 ΟΠΕΡ ΤΑΤΕ ΝΥΝ ΚΑΤΑΧΘΕΝΤΑ ΠΛΟΙΑ ΠΡΟΣ ΗΜΑΣ ΑΦΙΗΜΙ
 ὅΤΙ ΜΙΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΟΙΠΟΥ ΕΑΝ ΒΟΥΛΗΣΘΕ ΜΗ ΕΠΙΤΡΕΠΕΙΝ ΤΟΙΣ
 ΠΡΟΕΣΤΗΚΟΣΙΝ ὅΤΩΝ ΚΑΚΟΗΘΩΣ ΠΟΛΙΤΕΤΕΣΘΑΙ ΑΛΛ' ΕΠΙ-
 ΤΙΜΑΤΕ ΠΕΙΡΑΣΟΜΑΙ ΚΑΙ ΓΩ ΔΙΑΦΥΛΑΤΤΕΙΝ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ.
 ΕΥΤΥΧΕΙΤΕ. *Εἰταῦθα ἔδαμῃ Δημοδένῳ γέγραπεν, ὅδ' αἰ-
 πῶν ἑδεμίαν καὶ ἐμῷ. ἡ πόλ' ἔν τοις ἄλλοις ἐκκαλῶν, τῶν ἐμοὶ
 πεπραγμένων ἐχὶ μέμνηται; ὅτι τῶν ἀδικημάτων ἂν ἐμέμνητο
 τῶν ἐαυτοῦ, εἰ ἢ πρὶ ἐμῷ γέγραφε. τῶν γὰρ εἰχόμενῳ ἐγὼ,
 καὶ τέτοις ἠνδυνάμην. καὶ πρῶτον μὲν τὴν εἰς Πελοπόννησον πρε-
 σβείαν ἔγραψα, ὅτε πρῶτον ἐκείνῳ εἰς Πελοπόννησον παρε-
 δύνετο, εἶτα, τὴν εἰς Εὐβοίαν, ἠνίκα Εὐβοίας ἤπλετο, εἶτα, τὴν ἐπὶ
 Ωρεὸν ἔξοδον, ἐκέτι πρεσβείαν, καὶ τὴν εἰς Ερετρίαν, ἐπειδὴ πυρρῶν-
 νοις ἐκείνῳ ἐν ταύταις ταῖς πόλεσι κατέσχευε. μὲν ταῦτα δὲ τὰς
 ἀποστόλῃς ἀπορίας ἀπέσειλα, καθ' ἑς Χερρόνησον ἐσώθη, καὶ Βυ-
 ζάντιον, καὶ πάντες δὲ σύμμαχοι, οἷον ὧν ὑμῖν μὲν τὰ κάλλιστα,
 ἐπαινοὶ, δόξαι, τιμαὶ, σέφδμοι, χάριτες, πρὶ τῶν εὖ πεπονηθό-
 των ἐγίγνωστο. τῶν δὲ ἀδικημάτων τοῖς μὲν ὑμῖν τότε πειθεῖσιν,
 ἡ σωτηρία πειρηγέτο, τοῖς δὲ ὀλιγωρήσασιν, τὸ πολλάκις ὧν
 ὑμεῖς παροίπατε, μεμνηθεὶς, καὶ νομίζεν, ὑμᾶς μὴ μόνον δύνους*

OBREM ET NAVIGIA QVAE NVNC AD
 ME PERDVCTA SVNT VOBIS REMITTO
 ATQVE IN POSTERVVM SI VESTROS MA-
 GISTRATVS VETVERITIS MALITIOSE
 REMPVBLICAM GERERE ET COERCV-
 ERITIS OPERAM DABO VT ET EGO PA-
 CEM CVSTODIAM. VALETE. Hic nuf-
 quam Demosthenis meminit, neque de me
 quicquam queritur. quamobrem igitur, cum
 alios accuset, actorum meorum non memi-
 nit? quod iniuriarum suarum meminisset, si
 quid de me scripisset. iis enim ego inhae-
 rebam, et iis aduersabar. ac primum Pelo-
 ponneseu legationem decreui, cum ille
 primum in Peloponnesum inuaderet, deinde

Euboicam, cum Euboeam attingeret, post,
 expeditionem Oritanam, non iam legatio-
 nem, itemque Eretriensem, cum ille iam
 tyrannos in illis urbibus constituisset. post
 haec classis illas omnis ablegavi, per quas
 conseruata est Chersonesus, Byzantium, et
 omnes foederati, vnde vobis res pulcerrimae,
 laudes, gloria, honores, coronae, gratiarum
 actiones ab iis qui beneficiis affecti fuerant,
 reddebantur: eorum autem qui afficieban-
 tur iniuria, iis qui vobis obtemperarant,
 parta fuit salus, qui vero neglexerunt, id
 consecuti sunt, vt saepe vestrarum praedi-
 ctionum meminerint, vtque vos non sibi
 modo consultum voluisse, sed etiam pruden-

αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ φρονίμους ἀνθρώπους καὶ μάνεις εἶναι. πάντα γὰρ ἐκβέβηκεν ἅ παρτίπατε αὐτοῖς. καὶ μὴν, ὅτι πολλὰ μὲν ἂν χρηματὰ ἔδωκε Φιλισίδης, ὥς ἔχειν Ωρεὸν, πολλὰ δὲ Κλείταρχος, ὥς ἔχειν Ερετρίαν, πολλὰ δὲ αὐτὸς ὁ Φίλιππος, ὥς ταῦθ' ὑπάρχειν ἐφ' ὑμᾶς αὐτὰς, καὶ πλεονέκτων ἄλλων μηδὲν ἐξελέγχεσθαι, μηδὲ ἅ ποιῶν ἡδίκαι, μηδένα ἐξελάζειν πωδύλαχου, ἔδεις ἀγνοεῖ, καὶ πωδύτων ἡκιστα, σύ. ④ γὰρ πρὸς τὸν Κλείταρχον, ὃς Φιλισίδου τότε πρέσβεις δούξ' ἀφικνεύμενοι, πρὸς σοὶ κατέλυον, Αἰσχίνην, καὶ σὺ παρὸς αὐτῶν, ἔς ἣ μὲν πόλις, ὡς ἐχθρὸς, καὶ ἔτε δίκαια, ἔτε συμφέροντα λέγοντας, ἀπήλασε, σοὶ δὲ ἦσαν φίλοι. ἔ τοίνυν ἐπράχθη τέτων ἔδεις, ὃ βλασφημῶν πρὸς ἐμοῦ, καὶ λέγων, ὡς σιωπῶ μὲν λαβὼν, βοῶ δὲ ἀναλώσας. ἀλλ' οὐ σύ γε, ἀλλὰ βοᾷς μὲν ἔχων, παύσῃ δὲ ἐδέποιε, εἰ μὴ σε ἔτοι παύσωσιν, ἀτιμώσαντες τήμερον. Στεφανὼς δὲ αὐτῶν τοίνυν ὑμῶν ἐμὲ ἐπὶ τέτοις τότε, καὶ γραψάντος Αριστονίκου τὰς αὐτὰς συλλαβὰς, ἃς πρὸς ἑτοσί Κτισσιφῶν νῦν γέγραφε, καὶ ἀναρρήθέντος ἐν τῷ θεάτρῳ τὸν Σεφδύον, καὶ δούλῳ κηρύγματος ἡδὴ μοι τέττα γινόμενος, ἔτ' ἀνείπεν Αἰσχίνης παρῶν, ἔτε τὸν εἰπόντα ἐγράψατο. καὶ μοι λέγε καὶ τέτο τὸ ψήφισμα λαβὼν. λέγε. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΠΙ ΧΑΙΡΩΝΙΔΟΥ ΗΓΗΜΟΝΟΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΓΑΜΗΛΙΩΝΟΣ ΕΚΤΗ ΑΠΙΟΝ-

tis homines et vates esse putent. euenerunt enim omnia quae vos eis praedixeratis. atqui magnam pecuniam daturum fuisse Philistidem, ut Oreum, magnam et Clitarchum, ut Eretriam obtineret, magnam etiam Philippum, ut ea contra vos praesidia haberet, et ceteri eius conatus non patefierent, utque in reliquis eius iniurias nemo usquam inquireret, nemo ignorat, et tu minime omnium. legati enim tum a Clitarcho et Philistide huc missi, apud te diversabantur, Aeschines, tu eorum eras procurator, quos respublica ut hostis, ut neque iusta, neque utilia postulantis, repulit: ut tibi amici fuerunt. nihil igitur horum

factum est, o homo in me maledice, qui dicis me accepta tacere pecunia, expensa clamitare. tu vero non ita, sed et clamitas, dum habes, et nunquam defines, nisi te hi coercuerint hodie, coactum in ordinem.

Ob ea igitur, cum vos me tum coronassetis, et Aristonicus easdem scripsisset syllabas, quas Ctesiphon hic nunc scripsit, et proclamata esset in theatro corona, et secundum hoc mihi nunc sit praeconium, neque aduersatus est Aeschines, dum adesset, neque decreti auctorem accusauit. age cape et hoc decretum, ac recita. recita. DECRETVM. PRAETORE CHAERONIDE HEGEMONIS F. XXVI IANVARIi TRIBV LEONTINA

ΤΟΣ ΦΥΛΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΥΟΥΣΗΣ ΛΕΟΝΤΙΔΟΣ ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΣ ΦΡΕΑΡ-
ΡΙΟΣ ΕΙΠΕΝ. ΕΠΕΙΔΗ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΑΙΑΝΙΕΤΕ
ΠΟΛΛΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑΣ ΧΡΕΙΑΣ ΠΑΡΕΣΧΗΤΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΛΟΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ
ΕΝ ΤΩΙ ΠΑΡΟΝΤΙ ΚΑΙΡΩΙ ΒΕΒΟΗΘΗΚΕ ΔΙΑ ΤΩΝ ΨΗΦΙΣΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΙΝΑΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΕΤΒΟΙΑΙ ΠΟΛΕΩΝ ΗΛΕΥΘΕΡΩΚΕ ΚΑΙ ΔΙ-
ΑΤΕΛΕΙ ΕΤΝΟΥΣ ΩΝ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΛΕΓΕΙ
ΚΑΙ ΠΡΑΤΤΕΙ Ο ΤΙ ΑΝ ΔΤΝΗΤΑΙ ΑΓΑΘΟΝ ΤΠΕΡ ΤΕ ΑΥΤΩΝ Α-
ΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΔΕΔΟΧΘΑΙ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ
ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΕΠΑΙΝΕΣΑΙ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΝ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΑΙΑΝΙΕΑ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙ ΧΡΥΣΩΙ ΣΤΕΦΑΝΩΙ
ΚΑΙ ΑΝΑΓΟΡΕΥΣΑΙ ΤΟΝ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΕΝ ΤΩΙ ΘΕΑΤΡΩΙ ΔΙΟΝΥ-
ΣΙΟΙΣ ΤΡΑΓΩΙΔΟΙΣ ΚΑΙΝΟΙΣ ΤΗΣ ΔΕ ΑΝΑΓΟΡΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ
ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΘΗΝΑΙ ΤΗΝ ΠΡΥΤΑΝΕΥΟΥΣΑΝ ΦΥΛΗΝ
ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΝ. ΕΙΠΕΝ ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΣ ΦΡΕΑΡΡΙΟΣ.
*ἔστιν ἔν ὅς τις ὑμῶν οἶδέ πνα αἰχμῶν συμβᾶσαν τῇ πόλει διὰ
τῆτο τὸ ψήφισμα, ἢ χλιδασμὸν, ἢ γέλῳτα, ἃ νῦν ὅδ' ἔφη
συμβῆσεσθαι, εἰάν ἐγὼ σεφθῶμαι; κὲ μὲν, ὅταν ἡ νεία κὲ γνώρι-
μα πᾶσι τὰ πρᾶγματα, εἰάν τε καλῶς ἔχη, χάρι' οὐ τυχερά·
εἰάνθ' ὡς ἐτέρως, πτωείας. φαίνομαι τίνυν ἐγὼ χάρι' οὐ τελευ-*

PRAESIDENTE ARISTONICVS PHREARRIVS DIXIT. POSTEA QVAM DEMOSTHENES DEMOSTHENIS F. PAEANIENSIS MVLTAE ET MAGNA OFFICIA PRAESTITIT POPVLO ATHENIENSI MVLTISQVE FOEDERATORVM CVM PRIVS TVM IN HOC TEMPORE PER SENATVSCONSVLTA OPEM TVLIT ET QVADAM EVBOEAE CIVITATES LIBERAVIT ET POPVLO ATHENIENSI BENE VELLE PERSEVERAT CVM DICENDO TVM AGENDO QVICQVID EST E RE ET IPSORVM ATHENIENSIVM ET CETERORVM GRAECORVM PLACERE SENATVI POPVLOQVE ATHENIENSI VT LAVDARETVR DEMO-

STHENES DEMOSTHENIS F. PAEANIENSIS ET AVREA CORONA DONETVR ET CORONA IN THEATRO PROCLAMETVR BACCHANALIBVS NOVIS TRAGOEDIS CORONAE AVTEM PROCLAMATIO CVRAE SIT PRAESIDENTI TRIBVI ET AGONOTHETAE. SENTENTIAM DIXIT ARISTONICVS PHREARRIVS. est igitur vestrum quisquam, qui dedecus aliquod suscepisse sciat rempublicam nostram propter hoc decretum, aut illudam esse, aut derisam, eaue accidisse, quae modo iste futura esse dicebat, si ego coronarer? atqui, dum res nouae sunt, notaeque omnibus, siue bene se habent, gratiam consequuntur, siue aliter, suppli-

χηκώς τότε, καὶ οὐ μέμψεως, ἐδὲ πμωείας. ὅθεν μέχει μὲν
πάντων χρένων ἐκείνων, ἐν οἷς ταῦτ' ἐπεράχθη, πάντας ἀναμολόγη-
μαι ὅτι χρένοις τὰ ἄριστα πωρήτην τῇ πόλει, τὰ νικᾶν, ὅτ'
ἐβελδύεωδε, λέγων, καὶ γραφῶν, τὰ καλαπραχθῆναι τὰ γραφέν-
τα, καὶ σεφάνους ὅς αὐτῷ τῇ πόλει, καὶ ἐμοὶ, ὅς πᾶσιν ὑμῖν γε-
νέας, τὰ θυσίας τοῖς θεοῖς, καὶ πωροδοῖς, ὡς ἀγαθῶν τέτων ὄντων,
ὑμᾶς πεποιθῶς. Ἐπειδὴ τίνυν ἐκ τῆς Εὐβοίας ὁ Φίλιππος ὅς ἐξη-
λάθη, τοῖς μὲν ὅπλοις, ὑφ' ὑμῶν, τῇ δὲ πολιτείᾳ, καὶ τοῖς ψηφίσμασι,
καὶ διαρραγῶσι πνευ τετῶν, ὑπὸ ἐμῶν, ἑτέρων καὶ τῆς πόλεως
ἐπιχειρισμὸν ἐζητεῖ. ὁρῶν δὲ ὅτι σίτω πάντων ἀνθρώπων πλείους
χρώμεθα ἐπιστάλῳ, βαλόμεν τὸ σιτοπομπείας κύριον ἡγεῖας,
παρελθὼν ἐπὶ Θράκης, Βυζαντίοις συμμαχοῖς ὄντας αὐτῷ, τὸ
μὲν πρῶτον ἡξίει συμπολεμεῖν τὸν πρὸς ὑμᾶς πόλεμον. ὡς δὲ
ὅς ἠθέλον, ἐδὲ ἐπὶ τέτοις ἔφασαν τινὶ συμμαχίαν πεποιθῶς,
λέγοντες ἀληθῆ, χαρᾶν ἡμᾶς βαλόμεν πρὸς τῇ πόλει, καὶ
μηχανήματ' ἐπιστήσας ἐπολιόρκει. τέτων δὲ γιγνομένων, ὅ, τι μὲν
πρωτῶν ποιεῖν ἡμᾶς, ἐκέτ' ἐρωτήσω· δῆλον γὰρ ἐστὶν ἅπασιν.
ἀλλὰ τίς ἦν ὁ βοηθήσας τοῖς Βυζαντίοις, καὶ σώσας αὐτούς; τίς ὁ
κωλύσας τὸν Ἑλλησποντὸν ἀλλοτρεωθῆναι κατ' ἐκείνοις τὰς χρο-
νοῖς; ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθλωαῖοι. τὸ δὲ ὑμεῖς ὅταν εἴπω, τὴν πό-

supplicium. constat autem gratiam mihi
tunc esse habitam, non reprehensione sup-
plicious me affectum. proinde ad ea usque
tempora, quibus haec acta sunt, in confesso
est, omni tempore ea fecisse me, quae essent
e republica; quod et dicenda sententia, et
decernendo vobis deliberantibus, fui supe-
rior; et quod decreta perfecta sunt, et co-
ronis respublica, et ego, et vos omnes pro-
pter ea donati; quod vos diis sacra fecistis, et
supplicationes, quasi ea fausta essent. Ex-
pulsus igitur ex Euboea Philippus, ut armis
vestris, sic administratione decretisque, et-
iam si rumpantur istorum quidam, meis,
aliud oppugnandae reipublicae nostrae prae-

fidium quaeritabat. et quia videbat nos plu-
rimo omnium mortalium importato fru-
mento uti, operam dabat, ut frumentariam
vectionem in suam potestatem redigeret.
progressus igitur in Thraciam, a Byzantiis
sibi foederatis, petiit primum, ut una secum
bellum vobis inferrent. quod cum illi recu-
sarent, et, quod verum erat, non his se con-
dicionibus societatem coisse dicerent, ex-
structo vallo urbem circumdedit, et machinis
admotis obsedit. ea dum fiebant, quid nos
facere decuerit, non iam interrogabo: per-
spicuum enim est omnibus. sed quis fuerit,
qui iuuerit Byzantios, eosque conseruarit?
quis obstiterit, quo minus illis temporibus
Hellef-

λιν λέγω. τίς δ' ὁ τῇ πόλει λέγων, καὶ γράφων, ἔπρεπτον, καὶ ἀπλῶς ἑαυτὸν εἰς τὰ πράγματα ἀφειδῶς δέξ; ἐγώ. ἀλλὰ μὴν, ἡλίκα ταῦτα ὠφέλησεν ἀπὸντας, ὅκ ἐκ λόγου δὲ μαθεῖν, ἀλλ' ἔργῳ πεπείρασθε. ὁ γὰρ τότε ἐνσὰς πόλεμῳ, ἄνδρ' ἑκάστῳ καλῶ δόξαν ἐνεγκῆν, ἐν πάσι τοῖς καὶ τὸν βίον ἀφθονωτέροις, καὶ δυνωτέροις διήγαγον ὑμᾶς τ' νῦν εἰσλήψης, καὶ ἔτοι καὶ τ' πατρίδ' ἡμετέραν (4) χερσὶν, ἐπὶ ταῖς μελλούσαις ἐλπίσιν. ὧν διαμάχουσι, καὶ μὴ μετάχουσι, ὧν ὑμεῖς (4) τὰ βέλυστα βελόμενοι τὰς θεὰς αἰτεῖτε, μηδὲ μελαδοῖεν ὑμῖν, ὧν αὐτοὶ παρήλθον. λέγε δ' αὐτοῖς ἔτι τὰς Βυζαντινῶν σεφάνους, καὶ τὰς Περινήων, οἷς ἐσεφάνουσι ἐκ τούτων τῶν πόλιν. ΨΗΦΙΣΜΑ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. ΕΠΙ ΙΕΡΟΜΝΑΜΟΝΟΣ ΒΟΣΠΟΡΙΧΩ ΔΑΜΑΓΗΤΟΣ ΕΝ ΤΕΑΛΙΑΙ ΕΛΕΞΕΝ ΕΚ ΤΑΣ ΒΩΛΑΣ ΛΑΒΩΝ ΡΗΤΡΑΝ. ΕΠΕΙΔΗ Ο ΔΑΜΟΣ Ο ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΕΝΤΕ ΤΟΙΣ ΠΡΟΓΕΝΟΜΕΝΟΙΣ ΚΑΙΡΟΙΣ ΕΥΘΥΟΕΩΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΒΥΖΑΝΤΙΟΙΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΣΥΜΜΑΧΟΙΣ ΚΑΙ ΣΥΓΓΕΝΕΣΙ ΠΕΡΙΝΘΙΟΙΣ ΚΑΙ ΠΟΛΛΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑΣ ΧΡΕΙΑΣ ΠΑΡΕΣΧΗΤΑΙ ΕΝΤΕ ΤΩΙ ΠΑΡΕΣΤΑΚΟΤΙ ΚΑΙΡΩΙ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΑΝΤΟΣ ΕΠΙ ΤΑΝ ΧΩΡΑΝ ΚΑΙ ΤΑΝ ΠΟΛΙΝ ΕΠΙ ΑΝΑΣΤΑΣΕΙ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ ΚΑΙ ΤΑΝ ΧΩΡΑΝ ΔΑΙΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΔΕΝΔΡΟΚΟΠΕΟΝΤΟΣ ΒΟΗΘΗΣΑΣ ΠΛΟΙΟΙΣΙΝ ΕΚΑΤΟΝ ΚΑΙ ΕΙΚΟ-

Hellespontus alienaretur? vos, o Athenienses. vos autem cum dico, rempublicam dico. quis vero pro republica et dicebat, et scribebat, et agebat, quis denique se administrationi rerum prorsus dederat? ego. atqui ex iis quantae ad omnis redierint utilitates, non iam e verbis est cognoscendum, cum re ipsa sitis experti. quod enim bellum tum gerebatur, praeterquam quod famam honestam peperit, id quoque praestitit, ut omnia ad vitam sustentandam necessaria, et vberius, et minoris parentur a vobis quam hac pace, quam lenes isti cum patriae detrimento custodiunt, ei spei inhiantes, qua utinam frustrentur, neque una fruantur iis, quae vos reipublicae amantes, a diis immortalibus exoptatis, neque vobis

ea impertiant, quae ipsi instituerunt. recita Byzantium coronas, et Perinthiorum, quibus rempublicam propter haec ornauerunt. DECRETVM BYZANTIORVM. PONTIFICE BOSPORICHO DAMAGETVS IN TEALIA DE CONCILII SENTENTIA DIXIT. QVONIAM POPVLVS ATHENIENSIS CVM SVPERIORIBVS TEMPORIBVS BENE CVPERE BYZANTIIS ET SOCIIS COGNATISQVE PERINTHIIS NON DESTITIT ET MVLTA MAGNAQVE OFFICIA PRAESTITIT TVM HOC TEMPORE PHILIPPO NOSTRV M AGRVM ET VRBEM HOSTILITER AGGRESSO AD EXCIDIVM BYZANTIORVM ET PERINTHIORVM AGRVMQVE INCENDIIS ET SVCCISIS ARBORIBVS DEVASTANTE OPEM TVLIT

ΣΙ ΚΑΙ ΣΙΤΩΙ ΚΑΙ ΒΕΛΕΣΙ ΚΑΙ ΟΠΛΙΤΑΙΣ ΕΞΕΙΛΕΤΟ ΑΜΕ ΕΚ
 ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΤΕΣΤΑΣΕ ΤΑΝ ΠΑΤΡΙΩΝ
 ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ ΚΑΙ ΤΩΣ ΝΟΜΩΣ ΚΑΙ ΤΩΣ ΤΑΦΩΣ ΔΕΔΟΧΘΩ ΤΩΙ
 ΔΑΜΩΙ ΤΩΙ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ ΔΟΜΕΝ
 ΕΠΙΓΑΜΙΑΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ ΚΤΑΣΙΝ ΓΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΕΙΑΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΝ
 ΕΝ ΤΟΙΣ ΑΓΩΣΙ ΠΟΤΙ ΤΑΝ ΘΟΛΩΝ ΠΟΤΙ ΤΑΝ ΒΩΛΑΝ ΚΑΙ ΤΟΝ
 ΔΑΜΟΝ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΠΕΡΙ ΤΑ ΙΕΡΑ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΚΑΤΟΙΚΕΙΝ ΕΘΕ-
 ΛΟΥΣΙ ΤΑΝ ΠΟΛΙΝ ΑΛΕΙΤΟΥΡΓΗΤΟΙΣ ΗΜΕΝ ΠΑΣΑΝ ΠΡΟΣ ΤΑΝ
 ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ ΣΤΑΣΑΙ ΔΕ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ ΤΡΕΙΣ ΕΚΚΑΙΔΕΚΑΠΗ-
 ΧΕΙΣ ΕΝ ΤΩΙ ΒΟΣΠΟΡΩΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥΜΕΝΟΝ ΤΟΝ ΔΑΜΟΝ ΤΩΝ
 ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΥΠΟ ΤΩ ΔΑΜΩ ΤΩΝ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ
 ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΙ ΔΕ ΚΑΙ ΔΩΡΕΑΣ ΕΣ ΤΑΣ ΕΝΤΕ ΕΛΛΑΔΙ ΠΑΝΗΓΥ-
 ΡΙΑΣ ΙΣΘΜΙΑ ΚΑΙ ΝΕΜΕΑ ΚΑΙ ΟΛΥΜΠΙΑ ΚΑΙ ΠΥΘΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑ-
 ΡΤΞΑΙ ΤΟΝ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΩΙ ΣΥΣΤΕΦΑΝΩΤΑΙ Ο ΔΑΜΟΣ Ο ΑΘΗ-
 ΝΑΙΩΝ ΥΦ ΗΜΩΝ ΟΠΩΣ ΕΠΙΣΤΕΛΩΝΤΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΑΝΤΕΣ Α-
 ΘΗΝΑΙΩΝ ΑΡΕΤΑΝ ΚΑΙ ΤΑΝ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ ΕΥΧΑ-
 ΡΙΣΤΙΑΝ. λέγει ἡ τὴν τῶν ἐν Χερρόνησῳ σεφάρις. ΨΗΦΙ-
 ΣΜΑ ΧΕΡΡΟΝΗΣΙΤΩΝ. ΧΕΡΡΟΝΗΣΙΤΩΝ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΕΣ ΣΗ-
 ΣΤΟΝ ΕΛΕΟΥΝΤΑ ΜΑΔΥΤΩΝ ΑΛΩΠΕΚΟΝΝΗΣΟΝ ΣΤΕΦΑΝΟΥΣΙΝ
 ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΧΡΥΣΩΙ ΣΤΕΦΑΝΩΙ

NAVIBVS CENTVM ET VIGINTI FRV-
 MENTO TELIS ET LEGIONIBVS NOS-
 QVE E MAGNIS PERICVLIS ERIPVIT
 ET PATRIAM REMPVBLICAM RESTI-
 TVIT ET LEGES ET MONVMENTA MA-
 IORVM PLACERE POPVLO BYZANTIO-
 RVN ET PERINTHIO RVN DARE ATHE-
 NIENSIBVS AFFINITATEM CIVITA-
 TEM AGRI POSSESSIONEM ET PRO-
 PRIVM AC PRINCIPEM LOCVM IN SPE-
 CTACVLIS APVD THOLVM APVD SE-
 NATVM ET POPVLVM IYXTA SACER-
 DOTES ET IN VRBE HABITARE VO-
 LENTIBVS IMMVNITATEM OMNIVM
 ONERVN CIVILIVN ERIGENDAS ITEM
 ESSE STATVAS IN BOSPORO TRIS SE-
 DENVM CVBITVM SINGVLAS POPVLI

ATHENIENSIS CORONATI A POPVLO
 BYZANTIORVM ET PERINTHIO RVN
 MITTENDA ETIAM ESSE MVNERA IN
 CELEBRIS GRAECIAE CONVENTVS I-
 STHMIA NEMEA OLYMPIA ET PYTHIA
 ET PROCLAMANDAM CORONAM QVA
 DONATVS EST POPVLVS ATHENIENSIS
 A NOBIS VT NORINT GRAECI OMNES
 ET ATHENIENSIVM VIRTVTEN ET BY-
 ZANTIORVM AC PERINTHIO RVN PIE-
 TATEM. recita etiam donatas a Chersone-
 fitis coronas. DECRETVM CHERSONESI-
 TARVM. CHERSONESITAE QVI SESTVM
 INCOLVNT ELEVNTEN MADYTVN A-
 LOPECONNESVM ORNANT ATHENIEN-
 SIVM SENATVM ET POPVLVM AVREA
 CORONA SEXAGINTA TALENTORVM
 ET

ΑΠΟ ΤΑΛΑΝΤΩΝ ΕΞΗΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΧΑΡΙΤΟΣ ΒΩΜΟΝ ΙΔΡΥΝΤΑΙ
 ΚΑΙ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΟΤΙ ΠΑΝΤΩΝ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΑΓΑΘΩΝ
 ΠΡΑΤΤΕΙΝ ΓΕΓΟΝΕ ΧΕΡΡΟΝΗΣΙΤΑΙΣ ΕΞΕΛΟΜΕΝΟΣ ΕΚ ΤΗΣ ΦΙ-
 ΛΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΔΟΥΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΤΗΝ Ε-
 ΛΕΥΘΕΡΙΑΝ ΤΑ ΙΕΡΑ ΚΑΙ ΕΝ ΤΩΙ ΜΕΤΑ ΤΑΤΤΑ ΑΙΩΝΙ ΠΑΝΤΙ
 ΟΥΚ ΕΛΛΕΙΨΕΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΠΟΙΩΝ Ο ΤΙ ΑΝ ΔΥΝΗΤΑΙ
 ΑΓΑΘΟΝ. ΤΑΤΤΑ ΕΥΗΦΙΣΑΝΤΟ ΚΟΙΝΩΙ ΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΩΙ. ἔχῃν, ἔ-
 μόνον τὸ Χερρρόνησον, καὶ Βυζάνιον σῶσαι, ἔδὲ τὸ κωλύσαι τὸν Ελ-
 λήσποντον ὑπὸ Φιλίππῳ γῆρας τότε, ἔδὲ τὸ τιμᾶσαι τὴν πόλιν ἐκ
 τέτων, ἢ παρὰ τῶν ἡμετέρων, ἢ ἐμῶν, καὶ ἢ πολυτελείᾳ διεπράξατο, ἀλλὰ καὶ
 παῖσιν ἀνθρώποις ἐδείξε πῆλτε τῆς πόλεως καλοκαγαθίαν, καὶ τὴν Φι-
 λίππου κακίαν. ὁ μὲν γὰρ φίλος, καὶ σύμμαχος ὢν τοῖς Βυζαν-
 τίοις, πολιορκῶν αὐτὰς ἐωρεῖτο ὑπὸ πάντων ἔπ' ἡγήσιν ἂν αἰ-
 χιον, ἢ μιαιφόνον; ὑμεῖς δὲ ὅτι καὶ μεμψάμενοι πολλὰ, καὶ δι-
 καῖα ἂν ἐκείνοις εἰκότως, περὶ ὧν ἠγνωμονήκεσαν εἰς ὑμᾶς ἐν
 τοῖς ἐμπροσθεν χρόνοις, ἔμόνον ἔμνηστικα κοινῶντες, ἔδὲ παρὰ
 μέντοι τὰς ἀδικημάτων, ἀλλὰ καὶ σώζοντες ἐφαίνεσθε· ἐξ ὧν δόξαν,
 δύνανται, περὶ πάντων ἐκτελέσθαι. καὶ μὴν, ὅτι πολλὰς μὲν ἐσεφα-
 νώκατε ἤδη τῶν πεπολιτευμένων, ἅπαντες ἴσασι· δι' ὃν τινα δὲ
 ἄλλον ἢ πόλιν ἐσεφάνω, σύμβουλον λέγω, καὶ ῥήτορα, πλὴν δι'

ET GRATIAE ARAM EXTRVNT ET
 POPVLI ATHENIENSIS QVOD IN CHER-
 SONESITAS BENEFICIVM CONTVLERIT
 OMNIVM MAXIMVM EREPTOS E PHI-
 LIPPI MANIBVS RESTITVTA PATRIA
 LEGIBVS LIBERTATE SACRIS ET SE-
 QVENTI AEVO OMNI NON DESINENT
 AGERE GRATIAS ET QVACVNQVE RA-
 TIONE POTERVNT BENE MERERI.
 HAEC DECREVERVNT IN COMMVNI CON-
 CILIO. non igitur id solum, vt Chersonesus et
 Byzantium servaretur, et Hellesponti domi-
 natu Philippus tum excluderetur, et reipubli-
 cae propter haec honos haberetur, consilio meo
 et administratione perfectum est, sed illud
 etiam mortalibus omnibus ostensum, quanta

esset et reipublicae nostrae bonitas, et Phi-
 lippi improbitas. nam is quidem amicus et
 socius Byzantium, palam omnibus eos
 obsidebat; quo quid fieri possit foedius, aut
 sceleratius? vos autem qui non iniuria, mul-
 ta eaque gravia de eis queri potuissetis, pro-
 pter ea quae superioribus temporibus in vos
 commiserant, non modo memoriam iniu-
 riarum oblitterastis, et ne iniuriis afficeren-
 tur prohibuistis, sed eos etiam conseruastis:
 vnde gloriam, benevolentiam estis ab omni-
 bus assecuti. ac multos iam a vobis versatos
 in republica coronis esse donatos sciunt
 omnes: propter quem autem alium respu-
 blica coronata sit (consiliarium dico, et
 oratorem) nisi propter me, nemo omnium
 dicere

ἐμὲ, εἰδὲ ἂν εἰς εἰπεῖν ἔχοι. Ἰνα τοίνυν καὶ τὰς βλασφημίας, αἷς καὶ τῷ Εὐβοέων, καὶ τῷ Βυζαντίων ἐποίησατο, εἴτι δυσχερὲς αὐτοῖς ἐπέπρακτο πρὸς ὑμᾶς ὑπομιμνήσκων, συκοφαντίας ἕσας ἐπιδείξω, μὴ μόνον τῷ ψευδεῖς εἶναι τῆτο μὲν γὰρ ὑπάρχειν ὑμᾶς εἰδότας ἡγῆμαι· ἀλλὰ καὶ τῷ, εἰ τὰ μάλισ' ἦσαν ἀληθεῖς, ἕτως, ὥς ἐγὼ κέχρημαι τοῖς πράγμασι, συμφέρεν χρήσασθαι, ἐν ἧ δύο βέλομαι τῶν καθ' ὑμᾶς πεπραγμένων καλῶν τῇ πόλει διεξελεῖν, καὶ ταῦτ' ἐν βραχέσι. καὶ γὰρ ἄνδρα ἰδίᾳ, καὶ πόλιν κοινῇ, πρὸς τὰ κάλλιστα τῶν ὑπαρχόντων αἰεὶ δὲ τὰ λοιπὰ πειράσθαι πρᾶττειν. ὑμεῖς τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Λακεδαιμονίων γῆς, καὶ θαλάσσης δερχόντων, καὶ τὰ κύκλῳ τῇ Ἀθηνῆς κατεχόντων ἀγροσῶν, καὶ Φρυγῶν, Εὐβοίαν, Τάναγραν, τὴν Βοιωτίαν ἅπασαν, Μέγαρα, Αἴγινα, Κλεωναίς, τὰς ἄλλας νήσους, καὶ ναύς, καὶ τείχη τῇ πόλεως τότε κεκλημμένης, ἐξήλθετε εἰς Ἀλίαρον, καὶ πάλιν καὶ πολλαῖς ἡμέραις ὑστερον εἰς Κόρινθον, τῷ τότε Ἀθωαίων πολλὰ ἂν ἔχοντων μνησικαῆσαι καὶ Κορινθίοις, καὶ Θηβαίοις, τῶν πρὸ τὸν Δεκελεικὸν πόλεμον πραχθέντων. ἀλλ' οὐκ ἐποίησα τῆτο, εἰδὲ ἐγὼς. καὶ τοι τότε ταῦτα ἀμφοτέρω, Αἰχίνῃ, οὐδ' ὑπὲρ δὲρεγγετῶν ἐποίησα, ἕτε ἀκίνδυνα ἐώρων. ἀλλ' ἐπεὶ διὰ ταῦτα πρὸς ἐνὶ τῷ καταφθύγοντας ἐφ' ἑαυτὲς, ἀλλ' ὑπὲρ διδοξίας καὶ τιμῆς, ἤθε-

dicere queat. Vt autem et maledicta, quibus Euboeensis et Byzantios incessit, refricans eorum memoriam, si quid in vos commiserant inciuius, calumnias esse ostendam, non propterea tantum quod mendacia sint (nam id vos praescire arbitror) sed, ut maxime vera essent, quia tamen ita agi, ut ego egi, utilissimum fuit, vnum atque alterum honestum reipublicae facinus exponam, idque paucis. etenim et singulis priuatim, et publice omnibus semper danda est opera, ut in ea quae habent honestissima, intuentes, cetera consimili modo administrent. vos igitur, Athenienses, cum Lacedaemonii terra marique imperarent, et vndique finitima Atticae loca praefectis, et praefidiis,

VOL. II.

Euboeam, Tanagram, Boeotiam vniuersam, Megara, Aeginam, Cleonas, reliquas insulas obtinerent, vrbe tum moenia non habente, egressi estis ad Aliartum, atque iterum, non multis diebus post, ad Corinthum, quum illius temporis Athenienses multas causas simultatum haberent, erga et Corinthios et Thebanos, propter ea quae bello Decelico admiserant. sed nec iniuriarum meminerunt, et multum absuit ut id facerent. atqui, Aeschine, tum vtraque haec, neque pro benemeritis suscipiebant, neque carere periculo videbant. sed propterea non deserebant supplices, quin pro gloria et honore semetipsos periculis offerebant, recto et honesto consilio; cum omnium hominum

3 S

vita

λον τοῖς δεινοῖς αὐτὰς δίδοναι, ὀρθῶς καὶ καλῶς βεβηλόμενοι.
 πέρους μὲν γὰρ ἅπαν ἀνθρώποις ἐστὶ βίη ὁ θάνατος, καὶ ἐν
 οἰκίῳ τις αὐτὸν καθεύδων πρὸς δὲ τὰς ἀγαθὰς ἀνδρας εἴχει-
 ραῖν μὲν ἅπαν ἀεὶ τοῖς καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν προσβαλλομένης
 ἐλπίδα, φέρειν δὲ ὅ, πᾶν ὁ θεὸς δίδωμι χυναίως. ταῦτ' ἐποίουν
 ④ ἡμέτεροι πρόγονοι, ταῦτ' ἡμεῖς ④ πρεσβύτεροι, οἱ Λακε-
 δαιμονίους ἐ φίλους ὄντας ἐδὲ διεργέτας, ἀλλὰ πολλὰ τὴν πό-
 λιν ἡμεῖς ἠδίκηκότες καὶ μεγάλα, ἐπεὶ δὲ Θηβαῖοι κρατήσαντες ἐν
 Λακτέοις ἀνελθὼν ἐπεχείρουν, διεκωλύσατε, οὐ φοβηθέντες τὴν
 τότε Θηβαίους ῥώμην, καὶ δόξαν ὑπάρχουσαν, ἐδὲ ὑπὲρ οἷα
 πεποιηκότων ἀνθρώπων κινδυνύσειε διαλογισάμενοι. καὶ γάρ
 τι, πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἐδείξατε ἐν τέτων, ὅτι καὶ ὁ, ποιῶν τις εἰς
 ὑμᾶς ἔξαμαρτη, τέτω τὴν ὀργὴν εἰς τὰλλα ἔχειε, ἀνδρὶ ὑπὲρ
 σωτηρίας, ἢ ἐλευθερίας κινδυνὸς τις αὐτὰς καταλαμβδύη, ἔτε
 μνησικακήσειε, ἔτε ὑπολογεῖσθε. ἔσθ' ὅτι τέτων μόνον ἔτως
 ἐρήκατε, ἀλλὰ πάλιν σφειριζομένων Θηβαίων τὴν Εὐβοίαν,
 ἐπειδείδετε, ἐδὲ ὧν ὑπὸ Θεμισίωνος, καὶ Θεοδώρου πατρὸς Ὀρω-
 πὸν ἠδίκησθε, ἀνεμνήσθητε, ἀλλ' ἐβουλήσατε καὶ τέτοις, πᾶν ἐβελον-
 τῶν τειροαρχῶν τότε πρῶτον χυρομένων τῇ πόλει, ὧν εἷς ἦν ἐγώ.
 ἀλλ' ἔγωγε πατρὶ τέτων. καὶ τι, καλὸν μὲν ἐποίησατε, ἔσθ' ὅτι σῶσαί

vita morte finiatur, etiam si quis in corte
 conclusum tueri sese studeat: fortibus autem
 viris semper res honestae praeclaraeque om-
 nes, spe bona munitis suscipiendae sunt,
 et quicquid dei voluntate contigerit, in-
 fractis animis perferendum. haec maiores
 nostri factitabant, haec natu grandiores e
 vobis, qui Lacedaemonios conseruastis, non
 amicos, neque benemeritos, sed post mul-
 tas et magnas iniurias reipublicae nostrae
 factas, cum Thebani post Leuctricam vi-
 ctoriam, eos deletum irent, obstitistis, non
 perterriti robore illo Thebanorum, et gloria
 qua florebant, neque ratione inita, quid in
 vos illi commisissent, pro quibus pugnabatis.

illis itaque factis, Graecis omnibus decla-
 rastis, quicquid in vos ab ullo peccatum fue-
 rit, contra eum vos ceteris in rebus retinere
 iracundiam, sin aliquorum salus aut libertas
 periclitari coeperit, vos offensarum obliuisci,
 nec ullam rationem habituros, neque in hos
 tantum ita fuistis animati, sed rursus, cum
 Thebani Euboeam sibi vendicarent, non
 neglexistis, neque Themisonis et Theodori
 iniuriarum de Oropo estis recordati, sed et
 his opem tulistis, cum eo primum tempore
 se reipublicae ultro obtulerint quidam tri-
 remis instructuri, quorum vnus et ego fui,
 sed nondum de his. et si autem praeclarum
 fuit conseruasse vos insulam, illud tamen
 fuit

τὴν ἡσόν, πολλῶ δὲ ἐπὶ τέττε κάλλιον, τὸ, καλασάντες κύριοι
 καὶ τῶν σωμάτων, καὶ τῶν πόλεων, ἀποδῆναι ταῦτα δικαίως αὐ-
 τοῖς τοῖς ἐξημαρτηκόσιν εἰς ὑμᾶς, μηδὲν ὧν ἠδίκησθε, ἐν οἷς ἐπι-
 σδύθητε, ὑπολογισάμενοι. μυρία τοίνυν ἕτερα εἰπεῖν ἔχων πῶρα-
 λείπω, ναυμαχίας, ἐξόδοις, πεζαῖς στρατείαις, καὶ πάλαι γεγο-
 νῆας, καὶ νῦν ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν, ἃς ἀπάσας ἢ πόλεις τῶν ἄλλων
 ἐνεχ' Ἑλλήνων ἐλευθερίας, καὶ σωτηρίας πεποίητο. εἴτα ἐγὼ τε-
 θεωρηκὼς ἐν ῥούτοις, καὶ τοιούτοις τὴν πόλιν ὑπὲρ τῶν τοῖς ἄλ-
 λοις συμφερόντων ἐθέλκσαν ἀγωνίζεσθαι, ὑπὲρ αὐτῆς τρόπον πινὰ
 τὴ συμβεληῖς ἔσσης, τί ἐμελλον κελύσειν, ἢ πὶ συμβεληῖσιν αὐ-
 τῇ ποιεῖν; μνησικακήσιν, καὶ Δία, πρὸς τὰς βελομήδους σώζεσθαι, καὶ
 πρὸς φάσεις ζητεῖν, δι' ἃς ἅπαντα πρὸς ὁμοῖα τὰ συμφέροντα;
 καὶ τίς οὐκ ἂν ἀπέκλεινέ με δικαίως, εἴπερ τῶν ὑπαρχόντων τῇ πό-
 λει καλῶν, λόγῳ μόνον καλαιχμῶν ἐπεχείρησα; ἐπεὶ τόγε ἔρ-
 γον οὐκ ἂν ἐποίησατε ὑμεῖς, ἀκριβῶς οἶδα ἐγώ. εἰ γὰρ ἠδύλεσθε,
 τί ἦν ἐμποδῶν; οὐκ ἐξελῶ; ἔχ' ὑπὸ ἡγετον ④ ταῦτα ἐρῶντες ἔτοι;

Βέλομαι τοίνυν ἐπανελθεῖν ἐφ' ἃ τέτων ἐξῆς ἐπολιθούμεν. καὶ
 σκοπεῖτε ἐν τέτοις πάλιν αὖ, τί τὸ τῇ πόλει βέλυσον ἦν. ὁρῶν
 γὰρ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ ναυτικὸν ὑμῶν καταλυόμενον, ὥς τὰς μὲν
 πλεσιόσις, ἀτελεῖς δὲ μικρῶν ἀναλωμάτων γρομήδους, τὰς δὲ

fuit multo praeclarius, quod redactis in po-
 testatem vestram et ciuibus et oppidis, ea
 iuste reddidistis illis ipsis, qui in vos deli-
 querant, nulla iniuriarum, cum ad fidem
 vestram confugissent, habita ratione. sex-
 centa alia recensere possem, quae praetereo,
 naualis pugnas, expeditiones, terrestria prae-
 lia, et olim commissa, et nunc vestra ae-
 tate, quae respublica nostra omnia pro ce-
 terorum Graecorum libertate gessit, et in-
 columitate. proinde ego, cum spectassem,
 rempublicam nostram tot et tantis in rebus
 pro aliorum utilitate dimicare voluisse, cum
 ipsius quodammodo res ageretur, quid iu-
 bere, quid vel suadere illi debui? ut suc-

cenferet scilicet iis qui defendi se cupiebant,
 et causas quaeritaret, propter quas, omnis
 utilitates abiiceremus? ecquis vero me iure
 non occidisset, si veterem reipublicae digni-
 tatem et gloriam, verbo duntaxat dehone-
 stare instituissem? nam ipsam rem satis scio,
 vos nequaquam fuisse admissuros. quod si
 voluissetis, quid vobis obstitisset? non licebat?
 non erant isti qui id consulerent? Nunc
 ad ea reuertar, quae post haec ordine ad-
 ministraui, in quibus vos rursus considera-
 bitis, quid reipublicae fuerit utilissimum.
 nam cum viderem, Athenienses, classem
 vestram dilabi, et homines locupletes paruis
 impensis immunitatem consequi, cuius au-

μέτρια, ἢ μικρὰ κεκλημμένοι τῷ πολιτῷ, τὰ ὄντα ἀπολλυμένας, ἔτι δ' ὑπερέιζον ἐκ τῶν τὴν πόλιν τῶν καιρῶν, ἔθηκε νόμον, καθ' ὃν τὰς μὲν, τὰ δίκαια ποιεῖν ἠνάγκασα, τὰς πλεονέκτους, τὰς δὲ πένητας, ἔπαυσα ἀδικημάτων, τῇ πόλει δ', ὅπερ ἦν χρησιμώτατον, ἐν καιρῷ γένεσθαι τὰς ὡραίας ἐποίησα, ὥς γεγραφίς τὸν ἀγῶνα τῶτον ὡσανόμων, εἰς ὑμᾶς εἰσῆλθον, καὶ ἀπέφυγον, καὶ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, ὃ διώκων ὅκ' ἔλαβε. καίτοι πόσα χεῖματα τὰς ἡγεμόνας τῶν συμμοριῶν, ἢ τὰς δευτέρας, καὶ τρίτους οἴεσθέ μοι διδόναι, ὥς μάλιστα μὴ μὴ θάνατόν με τὸν νόμον τῶτον, εἰ δὲ μὴ, καταβαλόντα με εἴαν ἐν ὑπωμοσίᾳ; τοσαῦτα, ὧς δὴδρες Ἀθηναῖοι, ὅσα ὀκνήσαιμι ἂν πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. καὶ ταῦτ' εἰκότως ἐπραῖον ἐκεῖνοι. ἦν γὰρ αὐτοῖς, ἐκ μὲν τῶν προτέρων νόμων, συνεκκαίδεκα λειτεργεῖν, αὐτοῖς μὲν μικρὰ, καὶ ἔδεν ἀναλίσκειν, τὰς δ' ἀπόροις τῶν πολιτῶν, ὅπως ἔβουλον· ἐκ δ' ἑμοῦ νόμου, τὸ γιγνώμενον καὶ τὴν ἐσίαν ἕκαστον πθένα. καὶ δυοῖν ἐφάνη τετράρχῃ, ὃ τ' μιᾶς ἐκλῇ καὶ δέκαλῃ ὧν πρῶτερον σωληνός. οὐδὲ γὰρ τετραρχοῖς ἐπωνόμαζον ἑαυτὰς, ἀλλὰ σωληνούς. ὥς δὴ ταῦτα λυθῆναι, καὶ μὴ τὰ δίκαια ποιεῖν ἀναγκαῖον, ὅκ' ἔδ' ὅ, π' ὅκ' ἐδίδον. καὶ μοι λέγε πρῶτον μὴ τὸ ψήφισμα, καθ' ὃ εἰσῆλθον τὴν γραφὴν, εἴτα τὰς κατὰ

tem mediocris aut tenuis rem familiarem perdere, atque illa fieri, ut etiam respublica rerum gerendarum occasiones amitteret, legem tuli, qua et officium facere coegi locupletes, et iniuria prohibui deinceps tenuiores, atque in ea causa violatarum legum accusatus, ad vos sum ingressus, et ita absolutus, ut quintam suffragiorum partem non tulerit accusator. at quantam pecuniam duces classium aut secundanos, aut tertianos mihi duros fuisse putatis, maxime ut eam legem non ferrem, sin minus, ut praeuariatus eam non perferrem? tantam, Athenienses, quantam apud vos dicere non audeo.

neque id ab re faciebant. prioribus enim legibus, eis licebat sedenis obire munera, sic ut ipsi pauca, immo nihil, impenderent, inopes autem civis atterent: mea vero lege cauebatur, ut pro facultatibus et portione singuli conferrent. ita binarum triremium praefectus exstitit, qui prius sextus et decimus in unam contribuerat. neque enim triremium praefectos se nominabant, sed contributores. ne igitur nova ratio iniretur, neve ipsi officio fungi cogerentur, nihil est quod daturi non fuerint. ac mihi primum decretum recita, quo in iudicium veni, et recensiones, tum illam veteris legis, tum hanc

λόγους, τόντε ἐκ τοῦ παλαιῦ νόμου, καὶ τὸν κτ' τὸν ἐμὸν. λέγε.
 ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΠΟΛΥΚΛΕΟΥΣ ΜΗΝΟΣ ΒΟΗΔΡΟΜΙΩ-
 ΝΟΣ ΕΚΤΗ ΕΠΙ ΔΕΚΑ ΦΥΛΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΤΟΥΣΗΣ ΙΠΠΟΘΟΩΝΤΙ-
 ΔΟΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ ΕΙΣΗΝΕΓΚΕ ΝΟ-
 ΜΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΤΡΙΗΡΑΡΧΙΚΟΝ ΑΝΤΙ ΤΟΥ ΠΡΟΤΕΡΟΥ ΚΑΘ' Ο ΑΙ
 ΣΥΝΤΕΛΕΙΑΙ ΗΣΑΝ ΤΩΝ ΤΡΙΗΡΑΡΧΩΝ ΚΑΙ ΕΠΕΧΕΙΡΟΤΟΝΗΣΕΝ
 Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ ΚΑΙ ΑΠΗΝΕΓΚΕ ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ ΓΡΑΦΗΝ
 ΔΗΜΟΣΘΕΝΕΙ ΠΑΤΡΟΚΛΗΣ ΦΛΑΤΕΥΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΜΠΤΟΝ ΜΕΡΟΣ
 ΤΩΝ ΨΗΦΩΝ ΟΥ ΛΑΒΩΝ ΑΠΕΤΙΣΣΕ ΤΑΣ ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΣ ΔΡΑΧΜΑΣ.
 Φέρε δὴ καὶ τὸν καλὸν κατάλογον. ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ. ΤΟΥΣ ΤΡΙΗ-
 ΡΑΡΧΟΥΣ ΚΑΛΕΙΣΘΑΙ ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΡΙΗΡΗ ΣΤΝΕΚΚΑΙΔΕΚΑ ΕΚ ΤΩΝ
 ΕΝ ΤΟΙΣ ΛΟΧΟΙΣ ΣΥΝΤΕΛΕΙΩΝ ΑΠΟ ΕΙΚΟΣΙ ΚΑΙ ΠΕΝΤΕ ΕΤΩΝ
 ΕΙΣ ΤΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤΑ ΕΠΙ ΙΣΟΝ ΤΗΙ ΧΟΡΗΓΙΑΙ ΧΡΩΜΕΝΟΝ.
 Φέρε δὴ καὶ τῷδε τῷτον, τὸν ἐκ τῶ ἐμῶ νόμου κατάλογον. ΚΑΤΑΛΟ-
 ΓΟΣ. ΤΟΥΣ ΤΡΙΗΡΑΡΧΟΥΣ ΑΙΡΕΙΣΘΑΙ ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΡΙΗΡΗ ΑΠΟ ΤΗΣ
 ΟΥΣΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΙΜΗΣΙΝ ΑΠΟ ΤΑΛΑΝΤΩΝ ΔΕΚΑ ΕΑΝ ΔΕ ΠΛΕΙ-
 ΟΝΩΝ Η ΟΥΣΙΑ ΑΠΟΤΕΤΙΜΗΜΕΝΗ ΗΙ ΧΡΗΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ
 ΑΝΑΛΟΓΙΣΜΟΝ ΕΩΣ ΤΡΙΩΝ ΠΛΟΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΡΗΤΙΚΟΥ Η ΛΕΙ-
 ΤΟΥΡΓΙΑ ΕΣΤΩ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΤΤΗΝ ΔΕ ΑΝΑΛΟΓΙΑΝ ΕΣΤΩ ΚΑΙ
 ΟΙΣ ΕΛΑΤΤΩΝ ΟΥΣΙΑ ΕΣΤΙ ΤΩΝ ΔΕΚΑ ΤΑΛΑΝΤΩΝ ΕΙΣ ΣΤΝ-

hanc meae. recita. DECRETVM. PRAE-
 TORE POLYCLE XVI DIE SEXTILIS TRI-
 BV PRAESIDENTE HIPPOTHOONTIA DE-
 MOSTHENES DEMOSTHENIS F. PAEA-
 NIENSIS LEGEM NAVALEM PRIORI SVB-
 STITVIT QVA CONTRIBVTIONES FIE-
 BANT TRIERARCHORVM IVSSITQVE SE-
 NATVS ET POPVLVS CVM AVTEM VIO-
 LATARVM LEGVM REVVM FECISSET DE-
 MOSTHENEM PATROCLES PHLYENSIS
 NON ACCEPTA SVFFRAGIORVM PARTE
 SOLVIT QVINGENTAS DRACHMAS. age,
 profer et praeclaram recensionem. RECEN-
 SIO. TRIERARCHI AD TRIREMEM VO-

CENTVR SEDENI E MANIPVLORVM CON-
 TRIBVTIONIBVS A QVINQVE ET VI-
 GINTI ANNIS VSQVE AD QVADRAGIN-
 TA QVI SVMPTVS EX AEQVO SVPPEDI-
 TENT. age, confer cum hac meae legis re-
 censionem. RECENSIO. TRIERARCHI AD
 TRIREMEM DELIGENDI SVNT E CENSV
 REI FAMILIARIS A DENIS TALENTIS
 QVOD SI RES FAMILIARIS PLVRIS AE-
 STIMATA FVERIT MVNVS ID PRO POR-
 TIONE AD TERNAS NAVIS ET SCAPHAM
 PROGREDIATVR EADEM RATIO SERVE-
 TVR IN IIS QVORVM OPES DECEM TA-
 LENTIS SVNT MINORES VT CONTRIBVTIS
 ALIIS

ΤΕΛΕΙΑΝ ΣΥΝΑΓΟΜΕΝΟΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΔΕΚΑ ΤΑΛΑΝΤΑ. ἀράγε μικρὰ βοηθῆσαι τοῖς πένησιν ὑμῶν δοκῶ; ἢ μικρὰ ἀναλῶσαι ἂν, τοῦ μὴ τὰ δίκαια ποιεῖν, ἐθέλειν ④ πλέσοι; ἔ τοίνυν μόνον τῷ μὴ καθυφῆναι ταῦτα σεμνυόμαι, ἐδὲ τῷ γραφεῖς ἀποφυγεῖν, ἀλλὰ καὶ τῷ συμφέροντι θῆναι τὸν νόμον, καὶ τῷ πείραν ἔργῳ δεδωκέναι. πάντα γὰρ τὸν πόλεμον τῶν ἀποσολῶν γιγνομένων καὶ τὸν νόμον τὸν ἐμὸν, ἐχ' ἱκετείαν ἔθηκε τριήραρχ^ο οὐδεὶς πώποτε ὡς ἀδικήμα^ο παρ' ὑμῖν, ὅτι ἐν Μενυχίᾳ ἐκαθέζετο, ἐχ' ὑπὸ τῷ ἀποσολέων ἐδέθη· ἔ τριήρης ἔτ' ἔξω κατὰληφθεῖσα ἀπώλετο τῇ πόλει, ἔτ' αὐτὴ ἀπελείφθη, ἔ δυναμὴ ἀνάγεαθ^ε. καὶ τοι καὶ τὰς προτέρας νόμοις, ἅπαντα ταῦτα ἐγίνετο, τὸ δ' αἶπον ἐν τοῖς πένησιν ἦν, τῷ λείψεσθαι μὴ δυνάσθαι. πολλὰ δὲ τὰ ἀδυνάτα σωέβαινον. ἐγὼ δ' ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς τὰς δύο-
 ρους μετήνεγκα τὰς τριήραρχίας. πάντ' οὖν τὰ δέοντα ἐγίνετο. καὶ μὲν, καὶ κατ' αὐτὸ τῆτο, ἀξίός ἐμι ἐπαίνεσθαι τυχεῖν, ὅτι πάντα τὰ τοιαῦτα προηξέμην πολιτοδύματα, ἀφ' ὧν ἅμα δόξαι, καὶ πρᾶναι, καὶ δυνάμεις σωέβαινον τῇ πόλει· βιάσθαι δ' οὐκ ἔστιν, καὶ πικρὸν, καὶ κακὸν ἐστὶ πολίτευμα ἐμὸν, ἐδὲ ταπεινὸν, ἐδὲ τὸ πό-
 λεως ἀνάξιον. ταυτὸ τοίνυν ἦθ^ε ἔχων ἐν τε τοῖς καὶ πᾶσι πόλιν πολιτοδύμασι, ⑤ ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς φηθήσομαι. ἔτε γὰρ ἐν τῇ πό-

ALIIS DECEM TALENTA EXPLEANT. num vobis parum opis attulisse videor pauperibus, aut parum impensuros fuisse putatis diuites, ne ea quae aequa sunt praestare cogereantur? neque vero illud solum mihi laudi duco, quod non praeuaricatus sum, aut, quod accusatus, absolutus sum, sed quod conducibilem etiam legem tuli, et ipsa experientia comprobata. nam cum totius belli tempore classes ex mea lege mitterentur, nullus unquam trierarchus supplex fuit ut oneratus, nullus in Munychia sedit, nullus e classariis vincitus est: nulla triremis neque foris ob tarditatem periit reipublicae, neque domi relictæ fuit, quod ire non pos-

set. ac veteribus legibus hæc omnia fiebant, et in causa erant pauperes, qui obire munera non poterant. multis sane facultates deerant. ego autem cum a pauperibus ad diuites transtulissem trierarchias, omnia rite fiebant. enimvero propter hoc ipsum etiam laudem mereor, quod omnia eius generis munia mihi delegi, unde ad rempub. simul et gloria, et honos, et copiae redirent, quodque nihil inuide, nihil acerbè, nihil maliciose gessi, aut abiecte, aut contra urbis dignitatem. ac eundem esse meum animum constabit, et in urbanis administrationibus, et in Graecorum negotiis. neque enim in republica locupletum gratiam praetuli de-

fensionem

λαι τὰς παρὰ τῶν πλησίων χάριτας μᾶλλον, ἢ τὰ τῶν πολλῶν
 δίκαια εἰλόμην· ἔτ' ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς τὰ Φιλίππου δῶρα καὶ
 τὴν ξενίαν ἠγάπησα, ἀντὶ τῆς κοινῆς πάνσι τοῖς Ἑλλησι συμφε-
 ρόντων. Ἡγῶμαι τοίνυν λοιπὸν εἶναί μοι παρὰ τῆς κηρύξεως εἰ-
 παῖν, καὶ τῆς διθυμῶν. τὸ γὰρ ὡς τὰ αἰετὰ τε ἐπρατήον, καὶ διαπρυ-
 τὸς δυνόεις ἐμὶ, καὶ παρὰ τῶν δὲ ποιεῖν ὑμᾶς, ἱκανῶς ἐκ τῆς εἰ-
 ρημένων δεδηλωθῆναι μοι νομίζω. καίτοι τὰ μέγιστα γε τῶν πε-
 πολιτῶν, καὶ πεπραγμένων ἐμαυτῷ παρὰ λαίπω, ὑπολαμ-
 βάνων πρῶτον μὲν, ἐφεξῆς τὰς παρὰ αὐτῶν τοῦ παρὰ νόμου λόγοις
 ἀποδεδῆναι με δεῖν, εἴτα, καὶ μηδὲν εἶπω παρὰ τῆς λοιπῶν πολι-
 τῶν, ὁμοίως παρὰ ὑμῶν ἐκάστου τὸ σωειδὸς ὑπάρχειν μοι.
 τῶν μὲν οὐκ ὡς λόγων, οὐς ὅτε ἄνω καὶ κάτω διακρυκῶν ἔλεγε παρὰ
 τῶν παρὰ γεγραμμένων νόμων, ἔτε, μὰ τὰς θεάς, οἶμαι ὑμᾶς μαν-
 θάνειν, ἔτ' αὐτὸς ἡδυνάμην σωεῖναι τὰς πολλὰς. ἀπλῶς ὅτι τὴν
 ὁρθὴν ὁδὸν παρὰ τῶν δικαίων διαλέξομαι. τοσούτοις γὰρ δέω λέγειν,
 ὡς ὅτι εἰμὶ ὑποδύωμαι, ὃ νῦν ὅτε πολλάκις διέβαλλε ἐξ ἐμὲ
 εἰς ἐμὲ, ὡς ἅπαντα τὸν βίον ὑποδύωμαι εἶναι ὁμολογῶ, ὃν ἡ
 διακεχείμενα, ἢ πεπολίτῶμαι παρὰ ὑμῖν· ὃν μένοι γε ἐκ τῆς
 ἰδίας ἐσίας ἐπαγγελῶμαι δέδωκα τῷ δήμῳ, ἐδεμίαν ἡμέραν
 ὑποδύωμαι εἶναί φημι. ἀκρίβεις, Αἰσχίνη; ἐδὲ ἄλλον ἐδένα, οὐδὲ

fensionem multitudinis, neque in rebus Graecorum Philippi munera et hospitium pluris feci, quam communis Graecorum omnium utilitates. Reliquum nunc esse mihi puto, ut de praeconio dicam, et rationibus referendis. nam et optima fecisse me, et perpetuo vestri esse studiosum, et ad bene merendum de vobis paratum, satis ex his quae dicta sunt, a me ostensum esse existimo. tamen actorum in republica, factorumque meorum partem maximam praetereo, tum quod ordine mihi ad violatarum legum crimen respondendum esse censeo, tum, ut de reliquis administrationibus nihil dicam, vestrum tamen omnium conscientiam pro me loqui.

ac verba quidem, quae iste sursum et deorsum permiscendo de violatis legibus faciebat, ita me dii ament, neque vos percepisse arbitror, neque ipse potui pleraque intelligere. simpliciter autem recta via de iure disputabo. ego tantum absum ab eo, ut dicam, me non esse obnoxium, id quod iste modo subinde exagitabat et inculcabat, ut per omnem vitam obnoxium esse me fatear reddendae rationi eorum, quae administravi aut gefferim apud vos: sed eorum quae de meo pollicitus et largitus sum populo, nullum me diem obnoxium esse affirmo. audis, Aeschine? neque alium quenquam, etsi novemviroz aliquis fuerit. quae e-
 niam

ἂν τῶν ἐννέα δευχόντων τις ὦν τύχη. τίς γάρ ἐστι νόμος τοσαύτης
 ἀδικίας, ἢ μισάνθρωπίας μεσὸς, ὥς τὸν δόντά τι τῶν ἰδίων,
 ἢ ποιήσαντα πρᾶγμα φιλόδωρον, ἢ φιλόδωρον, ἢ χείματος
 μὲν ἀποστερεῖν, εἰς ᾧ τὰς συκοφάντας ἀγειν, καὶ τέττας ἐπὶ τὰς
 δούλους ὧν ἔδωκεν ἐφιστάναι; ἐδὲ εἰς δῆπρ. εἰ δέ φησιν ὅτι, δει-
 ξάτω, καὶ γὰρ εἰρήξω, ἢ σιωπήσομαι. ἀλλ' ὅτι ἐστίν, ὧ ἀνδρες Α-
 θηναῖοι. ἀλλ' ὅτι συκοφαντῶν, ὅτι ἐπὶ τῷ θεωρικῷ τότε ὦν,
 ἐπέδωκα τὰ χεῖματα, ἐπῆνεσεν αὐτόν, φησιν, ἢ βελή, ὑπὸ δούλων
 ὄντα. οὐ γὰρ τέτων γε ἐδενός, ὦν ὑπὸ δούλων ἦν, ἀλλ' ἐφ' οἷς
 ἐπέδωκα, ὧ συκοφαντῶν. ἀλλὰ καὶ τειχοποιὸς ἦσθα, φησι. καὶ δι'
 αὐτό γε τῷτο ὀρθῶς ἐπῆνέ μιν, ὅτι τὰ ἀνηλωμένα ἐπέδωκα, καὶ
 ὅτι ἐλογίζομαι. ὁ μὲν γὰρ λογισμὸς, δούλων ἢ τῶν ἐξετασόντων
 προσδεῖται· ἢ ᾧ δωρεὰ, χεῖρις ἔπεινε δικαία ἐπὶ τυγχάνειν.
 διότι ταῦτ' ἐγγραφέν ὁδὸν ἐμῶν. ὅτι δὲ ἔτω ταῦτα ἔχει, καὶ
 ἐ μόνον ἐν τοῖς νόμοις, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἡμετέροις ἤθεσιν ὡρεται,
 ἐγὼ ῥαδίως πολλαχόθεν δείξω. πρῶτον μὲν γὰρ Ναυσικλῆς στρα-
 τηγῶν, ἐφ' οἷς ἀπὸ τῶν ἰδίων πείρειτο, πολλαχὲς ἐσεφθάρη ὑφ'
 ὑμῶν. εἴθ' ὅτε τὰς ἀσπίδας Διόπρῳ ἔδωκε, καὶ πάλιν Χαρίδη-
 μῳ, ἐσεφθαρῶντο. εἴθ' ὅτι Νεοπτόλεμῳ, πολλῶν ἔργων ἐπι-
 στάτης ὦν, ἐφ' οἷς ἐπέδωκε, τετμήν. χέτλιον γὰρ ἂν εἴη τῷτο γε,

nim lex est tanta iniquitate et inhumanitate
 referta, ut eum qui aliquid de suo largitus
 est, et humanitate atque liberalitate usus, et
 gratia spoliatur, et ad calumniatores adducatur,
 illosque rationibus alienae libertatis exigen-
 dis praeficiat? nulla certe. quod si quam
 iste esse ait, ostendat, in ea ego acquiescam,
 et tacebo. sed nulla est, Athenienses. at
 iste calumniator, tum quod theatrialis pe-
 cuniae curator, largitus sum pecuniam,
 eum, inquit, obnoxium laudavit senatus.
 non scilicet ob eorum quicquam, quorum
 rationes referendae mihi erant, sed ob ea
 quae largitus sum, o calumniator. sed et
 murorum, inquit, instaurator fuisti. et ob
 hoc ipsum recte laudabar, quod impensas

de meo sum largitus, et non expensas tuli.
 expensi enim tabulae, rationes et inquisito-
 res requirunt: donatio autem gratiarum ac-
 tionem et laudationem merito consequitur.
 quapropter hic ea de me scripsit, atque haec
 ita se habere, nec tantum legibus, sed ve-
 stris etiam moribus esse definita, ego facile
 multifariam ostendam. primum, Nauficles,
 dum cum imperio fuit, saepe a vobis corona
 donatus est ob priuatam liberalitatem. de-
 inde cum Diotimus clypeos dedit, atque
 iterum Charidemus, coronis ornati sunt.
 etiam Neoptolemus hic, cum fuerit multis
 operibus praefectus, propter ea quae de suo
 largitus est, honoribus est affectus, nam id
 quidem indignum esset, si cui magistratu
 aliquo

εἰ τῷ πᾶσι δέχλω ἄρχοντι, ἢ δίδοναι τὰ ἑαυτῷ τῇ πόλει, διὰ τὴν δέχλω μὴ ἔξέσαι, ἢ πᾶν δοθέντων, ἀντὶ τοῦ κομίσαθαι χάριν, δίδοντας ὑφέξεν. ὅπ τοίνυν ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, λέγε τὰ ψηφίσματα μοι τὰ τούτοις γεγραμμένα αὐτὰ λαβόν. λέγε. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΑΡΧΩΝ ΔΗΜΟΝΙΚΟΣ ΦΛΕΥΣ ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΟΣ ΕΚΤΗ ΜΕΤ ΕΙΚΑΔΑ ΓΝΩΜΗΙ ΒΟΥΛΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΥ ΚΑΛΛΙΑΣ ΦΡΕΑΡΡΙΟΣ ΕΙΠΕΝ. ΟΤΙ ΔΟΚΕΙ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙ ΝΑΤΣΙΚΛΕΑ ΤΟΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ ΟΤΙ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΟΠΛΙΤΩΝ ΔΙΣΧΙΑΙΩΝ ΟΝΤΩΝ ΕΝ ΙΜΒΡΩΙ ΚΑΙ ΒΟΗΘΟΥΝΤΩΝ ΤΟΙΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣΙΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ ΟΥ ΔΥΝΑΜΕΝΟΥ ΦΙΑΛΩΝΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΕΧΕΙΡΟΤΟΝΗΜΕΝΟΥ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΧΕΙΜΩΝΑΣ ΠΛΕΥΣΑΙ ΚΑΙ ΜΙΣΘΟΔΟΤΗΣΑΙ ΤΟΥΣ ΟΠΛΙΤΑΣ ΕΚ ΤΗΣ ΙΔΙΑΣ ΟΥΣΙΑΣ ΕΔΩΚΕ ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΙΣΕΠΡΑΞΕ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΚΑΙ ΑΝΑΓΟΡΕΥΣΑΙ ΤΟΝ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΔΙΟΝΤΣΙΟΙΣ ΤΡΑΓΩΙΔΟΙΣ ΚΑΙΝΟΙΣ. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΙΠΕ ΚΑΛΛΙΑΣ ΦΡΕΑΡΡΙΟΣ ΠΡΥΤΑΝΕΩΝ ΛΕΓΟΝΤΩΝ ΒΟΥΛΗΣ ΓΝΩΜΗΙ. ΕΠΕΙΔΗ ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΠΛΙΤΩΝ ΑΠΟΣΤΑΛΕΙΣ ΕΙΣ ΣΑΛΑΜΙΝΑ ΚΑΙ ΔΙΟΤΙΜΟΣ Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΙΠΠΕΩΝ ΕΝ ΤΗΙ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ ΜΑΧΗΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΤΙΝΩΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΩΝ ΣΚΥΛΕΤΘΕΝΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΑΝΑΛΩΜΑΤΩΝ ΚΑΘΩΠΛΙΣΑΝ ΤΟΥΣ ΝΕΑΝΙ-

aliquo fungenti, aut largiri sua reipublicae propter magistratum non liceret, aut pro datis non recipienda gratia, sed ratio reddenda esset, haec ut vere a me dici constet, cape ipsa decreta de his facta, et mihi recita. recita. DECRETVM. PRAETOR FVIT DEMONICVS PHLYENSIS XXVI DIE SEXTILIS CVM DE SENTENTIA SENATVS ET POPVLI CALLIAS PHREARRIVS DIXIT. PLACERE SENATVI POPVLOQVE CORONA DONARE NAVSICLEM ARMAMENTARIO PRAEFECTVM QVOD CVM ATHENIENSES LEGIONARII BIS MILLE ESSENT IN IMBRO ET ATHENIENSIBVS INSVLAM INCOLENTIBVS OPEM FERRENT, CVM PHIALO QVAESTOR DESI-

VOL. II.

GNATVS PER TEMPESTATES NAVIGARE NON POSSET ET STIPENDIA SOLVERE MILITIBVS DE SVO NVMERAVIT NEC EXPENSA POPVLO TVLIT AC PROCLAMANDAM ESSE CORONAM BACCHANALIBVS NOVIS TRAGOEDIS. DECRETVM. DIXIT CALLIAS PHREARRIVS COSS. DE SENTENTIA SENATVS REFERENTIBVS. POSTQVAM CHARIDEMVS CVM LEGIONIBVS SALAMINEM MISSVS ET DIOTIMVS MAGISTER EQVITVM IN CONFLICTV AD FLVIVM MILITIBVS QVIBVSDAM AB HOSTIBVS SPOLIATIS PRIVATIS SVMPITIBVS ADOLESCENTIS ARMARVNT CLYPEIS OCTINGENTIS PLACERE SENATVI POPVLO-

3 T

QVE

ΕΚΟΤΕ ΑΣΠΙΣΙΝ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΙΣ ΔΕΔΟΧΘΑΙ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙ ΧΑΡΙΔΗΜΟΝ ΚΑΙ ΔΙΟΤΙΜΟΝ ΧΡΥΣΩΙ ΣΤΕΦΑΝΩΙ ΚΑΙ ΑΝΑΓΟΡΕΤΣΑΙ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΟΙΣ ΤΟΙΣ ΜΕΓΑΛΟΙΣ ΕΝ ΤΩΙ ΓΥΜΝΙΚΩΙ ΑΓΩΝΙ ΚΑΙ ΔΙΟΝΥΣΙΟΙΣ ΤΡΑΓΩΙΔΟΙΣ ΚΑΙΝΟΙΣ ΤΗΣ ΔΕ ΑΝΑΓΟΡΕΤΣΕΩΣ ΕΠΙΜΕΛΗΘΗΝΑΙ ΘΕΣΜΟΘΕΤΑΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ ΑΓΩΝΟΘΕΤΑΣ. τῶτων ἕκαστος, Αἰσχίνη, τὸ μὲν δέχης ἧς ἦρχεν ὑπόθιυντο ἦν· ἐφ' οἷς δ' ἐξεφθώστο, οὐχ ὑπόθιυντος. σκουῖν εἰς ἐγώ. ταυτὰ γὰρ δίκαιά ἐστί μοι παρὶ πάντων αὐτῶν τοῖς ἄλλοις δῆπερ. ἐπέδωκα. καὶ ἐπαινέμαι διὰ ταῦτα, ἐκ ὧν ὧν ἐπέδωκα ὑπόθιυντος. ἦρχον. καὶ δέδωκά γε θύμιας ἐκείνων, ἐκ ὧν ἐπέδωκα, καὶ Δία. ἀλλ' ἀδίκως ἦρξα. εἴτα παρῶν, ὅτε μὲ εἰσῆγον
 ④ λογισαί, διὰ τί εἰ κατηγόρεις; ἵνα τῖνυν εἰδῆτε, ὅτι αὐτός μοι μαρτυρεῖ, ἐφ' οἷς ἐκ ὑπόθιυντος ἦν ἐξεφθώστω, λαβὼν ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα ὅλον, τὸ γραφέν μοι. οἷς γὰρ ἐκ ἐγράψατο τὸ παρθενόμαχος, τῶτοις δὲ διώκῃ συκοφαντῶν φθνήσεται. λέγε. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΕΥΘΥΚΛΕΟΥΣ ΠΥΡΑΝΕΨΙΩΝΟΣ ΕΝΝΑΤΗΙ ΑΠΙΟΝΤΟΣ ΦΥΛΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΤΟΥΤΗΣ ΟΙΝΗΙΔΟΣ ΚΤΗΣΙΦΩΝ ΛΕΩΣΘΕΝΟΥΣ ΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΥΣ ΕΙΠΕΝ. ΕΠΕΙΔΗ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΤΗΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ ΕΠΙΣΚΕΤΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΝΑΛΩΣΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΕΡΓΑ ΑΠΟ

QUE UT DONENTVR CHARIDEMVS ET DIOTIMVS AVREA CORONA ET PROCLAMENTVR PANATHENAEIS MAGNIS IN GYMNICO CERTAMINE ET BACCHANALIBVS TRAGOEDIS NOVIS PROCLAMATIO AVTEM CYRAE SIT SEXVIRIS COSS. AGONOTHETIS, horum singulis, Aeschine, magistratus quem gesserant rationes referendae erant: eorum ob quae coronabantur, non item. proinde nec mihi. in simili enim causa, simile mihi cum aliis ius quoque tribuendum est. largitus sum. propterea lauder, neque propter ea quae de meo dedi, sum obnoxius. in magistratu fui. de eo rationes retuli, non de iis quae largi-

tus sum medius fidius. at male gessi magistratum. cur vero tu, qui adesses, cum me quaestores introducerent, non accusabas? ut autem sciat is istum ipsum testificari mihi, me ob ea esse corona donatum, propter quae rationes reddendae mihi non fuerunt, cape et recita totum decretum de me factum quod enim senatusconsultum non accusavit, eo ipso calumniatorem eum agere, non accusatorem constabit. DECRETVM. PRAETORE EVTHYCLE VIGESIMO NONO DIE OCTOBRIS TRIBV PRAESIDENTE ORNEIA CTESIPHO LEOSTHENIS F. ANAPHLYSTIVS DIXIT. QVONIAM DEMOSTHENES DEMOSTHENIS F. PRAE-

ANIENSIS

ΤΗΣ ΙΔΙΑΣ ΟΥΣΙΑΣ ΤΡΙΑ ΤΑΛΑΝΤΑ ΕΠΕΔΩΚΕ ΤΑΥΤΑ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΟΥ ΘΕΩΡΙΚΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΘΕΙΣ ΕΠΕΔΩΚΕ ΤΟΙΣ ΕΚ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ ΘΕΩΡΙΚΟΙΣ ΕΚΑΤΟΝ ΜΝΑΣ ΕΙΣ ΟΥΣΙΑΣ ΔΕΔΟΧΘΑΙ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΕΠΑΙΝΕΣΑΙ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΑΙΑΝΙΕΑ ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΑ ΚΑΙ ΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣ ΗΣ ΕΧΩΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΚΑΙΡΩΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙ ΧΡΥΣΩΙ ΣΤΕΦΑΝΩΙ ΚΑΙ ΑΝΑΓΟΡΕΥΣΑΙ ΤΟΝ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΕΝ ΤΩΙ ΘΕΑΤΡΩΙ ΔΙΟΝΥΣΙΟΙΣ ΤΡΑΓΩΙΔΟΙΣ ΚΑΙΝΟΙΣ ΤΗΣ ΔΕ ΑΝΑΓΟΡΕΥΣΕΩΣ ΕΠΙΜΕΛΗΘΗΝΑΙ ΤΟΝ ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΝ. ὁμοῦ δὲ μὴν ἐπέδωκα, ταῦτ' ἐστίν, ὧν ἔδεν σὺ γέγραψαι· ἃ δὲ φησιν ἡ βουλὴ δεῖν ἀντὶ τῶν ἡμετέρων, ταῦτ' ἔδ' ἃ διώκεις. τὸ λαβεῖν οὐκ τὰ διδόμενα ὁμολογῶν ἐννομον εἶναι, τὸ χάριν τῶν ἀποδοῦναι, ὁμιλῶν γράφει; ὃ ἢ παμπόνηρος ἀνδρῶς, ἢ θεοῖς ἐχθρὸς καὶ βασκάνος ὄντως, ποῖός τις ἂν εἴη, πρὸς θεῶν; ἢ ὁ τοιοῦτος; Καὶ μὴν, περὶ ὅ γε ἐν τῷ θεάτρῳ κηρύττεται, τὸ μὴ μυριάκις μυριάς κηρύχθαι, ὁμιλῶ, ὅτι πολλὰς αὐτὸς ἐσεφανώσθαι πρῶτον. ἀλλὰ, πρὸς θεῶν, ἔγωγε σκαῖός εἰ, ἢ ἀναίδητος, Αἰσχίνη, ὥστε ἐδυνάσθαι λογισάσθαι, ὅτι τῷ μὴ σεφανῆναι τὸν αὐτὸν ἔχει ζῆλον ὁ σέφανος, ὅποι ἂν ἀναρρήθῃ.

ANIENSIS MVRIS REFICIENDIS CVRATOR FACTVS TRIA TALENTA DE SVO IN OPVS INSVMPTA POPVLO DONAVIT ET THEATRALI PECVNIAE PRAEFECTVS LARGITVS EST EX OMNIBVS TRIBVBVS IIS QVI THEATRALI PECVNIA FRVNTVR CENTVM MINAS AD SACRIFICIA PLACERE S. P. Q. A. LAVDARE DEMOSTHENEM DEMOSTHENIS FILIVM PRAEANIENSEM VIRTVTIS ERGO ET BONITATIS QVA CONSTANTER VITVR OMNI TEMPORE IN POPVLVM ATHENIENSEM ET ORNARE CORONA AVREA ET PROCLAMARE CORONAM IN THEATRO BACCHANALIBVS TRA-

GOEDIS NOVIS PRAECONIVM AVTEM CVRAE SIT AGONOTHETAE. quae igitur largitus sum, haec sunt, quorum tu nihil accusasti: quae vero senatus pro his mihi tribuenda censet, ea sunt quae accusas. quae igitur data accipere, legitimum esse confiteris, pro iis relatam gratiam violatarum legum accusas? at homo profligatissimus, et diis inuisus, et reuera liuidus, qualis erit per deos? nonne talis? Iam quod ad praekonium in theatro attinet, sexcenties sexcentos esse proclamatos praetereo, et me saepe ipsum prius esse corona donatum. sed deum immortalem, itane vacors es et stupidus, Aeschine, ut intelligere nequeas, ei

ἔδ' ἐπὶ τῶν σεφανουύτων ἕνεκα συμφέρωντος ἐν τῷ θεάτρῳ γίγν' ἡ
τὸ κήρυγμα; ④ γὰρ ἀκρίβεις ἀπαντες, εἰς τὸ ποιεῖν εὖ τὴν
πόλιν περὶ τῶν (ἡ δὲ δὴν ἀποδιδόντας τὴν χάριν μᾶλλον ἐπαι-
νεῖσι ἔσεφανον). διόπερ τὸν νόμον τῆτον ἢ πόλις γέγραφε. λέγε
δ' αὐτόν μοι τὸν νόμον λαβών. ΝΟΜΟΣ. ΟΣΟΥΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥΣΙ ΤΙ-
ΝΕΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΤΑΣ ΑΝΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΤΕΦΑΝΩΝ ΠΟΙΕΙ-
ΣΘΑΙ ΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΕΚΑΣΤΟΥΣ ΤΟΙΣ ΙΔΙΟΙΣ ΔΗΜΟΙΣ ΕΑΝ ΜΗ ΤΙΝΑΣ
Ο ΔΗΜΟΣ Ο ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ Η Η ΒΟΥΛΗ ΣΤΕΦΑΝΟΙ ΤΟΤΤΟΥΣ
ΔΕ ΕΞΕΙΝΑΙ ΕΝ ΤΩΙ ΘΕΑΤΡΩΙ ΔΙΟΝΤΣΙΟΙΣ ΑΝΑΓΟΡΕΥΕΣΘΑΙ.
ἀκρίβεις, Αἰσχίνη, ἔνομος λέγοντος σαφῶς, πλὴν εἰάν τις ὁ δῆμος
ἢ ἡ βουλὴ σεφανώσῃ; τέστις ὃ ἀναγορεύετω. τί οὐκ, ὦ ταλαί-
πωρε, συκοφαντεῖς; τί λόγοις πλάττεις; τί σπαντὸν ὅκ' ἐλλεβο-
εῖζεις ἐπὶ τέτοις; ἀλλ' ἐπὶ αἰχμῇ φθόνου δίκην εἰσάγων, οὐκ
ἀδικήματος ἐδενός, καὶ νόμοις, τὰς μὲν μεταποιῶν, τὰν δ' ἀφαι-
ρῶν μέση, ἐς ὅλους δίκαιον ἦν ἀναγινώσκεας, τοῖς γε ὁμωμοκόσι
καὶ τὰς νόμοις ψηφισάς; ἔπειτα τὰ αὐτὰ ποιεῖν, λέγεις ἀ δαῖ
προσθεῖναι τῷ δημοτικῷ, ὥσπερ ἀνδριάντα ἐκδεδωκὼς καὶ συγ-
γραφὴν, εἴτα ἐκ ἔχοντα ἀ προσθεῖναι ἐν τῇ συγγραφῇ κομιζό-
μενος; ἢ λόγῳ τὰς δημοτικὰς, ἀλλ' ἐ τοῖς πράγμασι, καὶ τοῖς
πολιτεύμασι γνωσκομένοις. καὶ βοᾷς, ῥητὰ καὶ ἀρρήτα ὀνομάζων,

qui coronatur, eandem contingere felicitatem, ubicunque corona proclametur, sed propter corona donantium utilitatem in theatro fieri praeconium? nam quotquot audiuerunt, hi ad bene de republica merendum excitantur, et eos qui gratiam referunt, magis laudant, quam eum qui coronatur. qua de causa legem eam respublica tulit. sed ipsam cape legem, et recita. LEX. QVOS MVNICIPIA QVAEDAM CORONANT EARVM CORONARVM PRAECONIA FIANT IN IPSIS MVNICIPIIS NISI SI QVOS IPSE POPVLVS ATHENIENSIS AVT SENATVS CORONAT EOS VERO LICEAT IN THEATRO BACCHANALI-

BVS PROCLAMARI. audis, Aeschine, legem perspicue dicere, praeterquam si quos populus aut senatus corona ornauerit? hi vero proclamantur. quid igitur o miser calumniaris? quid fabulas comminisceris? cur veratro te non purgas ob ista deliria? neque erubescis inuidiae actionem instituere, non criminis alicuius, et leges alias immutare, alias mutilare, quas integras legi oportebat utique his, qui se ex legibus pronunciaturus iurarunt? et cum ita te geras, recenses quae inesse oporteat homini populari, tanquam statuum elocaris ex tabulis, eamque postea receperis non ita perfectam, ut tabulae iuebant: aut tanquam e verbis

et

ὥσπερ ἔξ ἀμάξης, ἃ σοι καὶ τῷ σὺ γῆρι πρέσβειν, ἐκ ἐμοί. καὶ τοι καὶ τῷτο, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐγὼ λοιδορίαν κατηγορίας τέτῳ διαφέρειν ἠγάμαι, τῷ τὴν μὲν κατηγορίαν, ἀδικήματ' ἔχειν, ὧν ἐν τοῖς νόμοις εἰσὶν αἱ τιμωρίαι· τὴν δὲ λοιδορίαν, βλασφημίας, αἷς κατὰ τὴν αὐτῶν φύσιν τοῖς ἐχθροῖς πρὸς ἀλλήλων συμβαίνοι λέγειν. οἰκοδομησάι δὲ τὰς προγόνους ταυτὶ τὰ δικαστήρια ὑπέληφα, ἐχ' ἵνα συλλέξαντες ὑμᾶς εἰς ταῦτα ἀπὸ τῶν ἰδίων κακῶς τὰ ἀπόρρητα λέγωντες ἀλλήλους, ἀλλ' ἵνα ἐξελέγχωμεν, εἴαν τις ἠδίκηκώς τι τυγχάνῃ τὴν πόλιν. ταῦτα τοίνυν εἰδὼς Αἰσχίνης, οὐδὲν ἦπιν ἐμῷ, πομπεύειν ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖν εἰλεῖτο· καὶ μὴν ἐπὶ ἐνταῦθα ἔλαπιν ἔχων δίκαιός ἐστιν ἀπελθεῖν. ἤδη δὲ ἐπὶ ταῦτα πορεύσομαι, τοσῷτον αὐτὸν ἐρωτήσας. πότερ' ἄν σε τίς, Αἰσχίνη, τῆς πόλεως ἐχθρὸν, ἢ ἐμὸν εἶναι φῇ; ἐμὸν δηλονότι. εἴτα, καὶ μὲν ἦν παρ' ἐμῷ δίκην καὶ τὰς νόμους ὑπὲρ τέτων λαβεῖν, εἴπερ ἠδίκου, ἐξέλιπες ἐν ταῖς δαῖταις, ἐν ταῖς γραφαῖς, ἐν ταῖς ἀλλαῖς κείσεσιν· καὶ δὲ ἐγὼ μὲν ἀθῶτος ἅπασιν τοῖς νόμοις, τῷ χρόνῳ, τῇ πρεσβυμῇ, τῷ κεκείῳ πρὸς πρῶτων πολλάκις τέτων πρεσβυτερον, τῷ μηδεπώποτε ἐξελεγχθῆναι μηδὲν ὑμᾶς ἀδικῶν, τῇ πόλει δὲ ἢ πλεον ἢ ἔλαπιν ἀνάγκη τῶν γε δημοσίων πεπραγμένων μετεῖναι τῇ δόξης, ἐνταῦθα ἀπήντηκας; ὅρα, μὴ τέτων μὲν ἐχθρὸς

et non e factis aut rebus gestis homines populares aestimentur. et vociferaris, fandaque et nefanda nominas, tanquam de plastro, quae tibi tuoque generi insunt, non mihi. atqui et hoc ego, Athenienses, conuicium ab accusatione differre existimo, quod accusatio crimina complectitur, quorum supplicia legibus constituta sunt: conuicium autem maledicta, quae pro sua quique natura inimici alii in alios dicere solent. aedificata autem puto a maioribus haec praetoria, non ut vobis e priuatis aedibus in ea conuocatis, nefariis maledictis alios alii proscinderemus, sed ut iniurios in rempublicam conuinceremus. quae cum Aeschi-

nes aequae mecum sciret, scurram agere, quam accusatorem maluit: sed hic quoque tamen par pari referre est aequum. iam igitur eo veniam, si hoc prius interrogaro, vtrum te Aeschine, reipublicae hostem aliquis, an meum esse dicat? meum nimirum. cur igitur, ubi me horum vicem legibus vlicisci potuisses, si quid deliquissem, neglexisti in relatione rationum, in accusationibus, in aliis iudiciis: ubi autem ego rebus omnibus sum innocens, legibus, tempore, praefinitione, praecudiciis saepenumero prius hisce de rebus factis, innocentia mea subinde declarata, et existimationis, siue plus, siue minus, ut in rebus publice factis, ad rem-

ἥς, ἐμοὶ ὅτι παρρωσιῇ. Επειδὴ τίνω, ἢ μὲν εὐσεβὲς καὶ δικαία ψῆφος ἅπασιν δέδεικται, δεῖ δέ με, ὥς ἔοικε, καί περ ἐφ' ἱστορίοισιν ὅτι φύσει, διὰ τὰς ὑπὸ τέττα βλασφημίας εἰρημίας, ἀντὶ πολλῶν ἐψυδῶν, αὐτὰ τὰ ἀναγκαϊότατα εἰπεῖν περὶ αὐτῆς, ἐδῆξαι τίς ὢν, καὶ πίνων, ῥαδίως ἔτις ἀρχεῖ κακῶς λείπειν, καὶ λόγους πινὰς διασύρει, αὐτὸς εἰρηκῶς, ἀ τίς ὅκ' ἂν ὠκνησε τῶν μετερίων ἀνθρώπων φθέγγεσθαι; εἰ γὰρ Αἰακὸς, ἢ Ραδάμανθυς, ἢ Μίνως ἦν ὁ κατηγορῶν, ἀλλὰ μὴ παρρωσιολόγῃ, περὶ τιμῆς ἀγορᾶς, ὅλεθρον γραμματεὺς, ὅκ' ἂν αὐτὸν οἶμαι τοιαύτ' εἰπεῖν, ἔδ' ἂν ἔτις ἐπαχθεὶς λόγους πορίσασθαι, ὥσπερ ἐν τραγωδίᾳ βοῶντα, ὦ Γῆ, καὶ Ἥλιε, καὶ Ἀρετῇ, ἐπὶ τὰ τοιαύτα, καὶ πάλιν Σιώνειν καὶ Παιδείαν Ἰπποκαλέμενον, ἢ τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰχρὰ διαγινώσκεν. ταῦτα γὰρ δῆπρ' ἔχεται αὐτῶν λέγοντι. σοὶ ὅτι δρετῆς, ὦ καθαρμοῦ, ἢ τοῖς σοῖς, τίς μείσια; ἢ τῶν τοιούτων τίς δαίμων; πόθεν λαβόντι, ἢ πῶς ἀξιοθέντι; πῶς ὅτι παιδείας σοὶ θέμις μνησθῆναι; ἥς πῶν μὲν ὡς ἀληθῶς τελευχηκότων ἔδ' ἂν εἷς εἴποι περὶ αὐτῶν τοιούτων ἔδ' ἂν, ἀλλὰ καὶ ἑτέροις λέγοντι ἐρυθρίασαι τοῖς ὅτι δολιφθεῖσι μὲν, ὥσπερ σὺ, παρρωσιολογοῖς ὅτι ὑπὸ ἀναιδουσίας, τὸ ὅτι ἀκρόντας ἀλγεῖν ποιεῖν ὅταν λέγωσιν, ἐπὶ τὸ δοκεῖν τοιούτοις εἶναι περὶ τῆς. ὅκ' ὁπορῶν δ' ὅ, τι χεῖρ περὶ σῆς, καὶ τῶν σῶν εἰπεῖν,

republicam redire necesse est, ibi occur-
fasti? vide, ne cum horum sis hostis, meum
esse te similes. Postquam igitur, quod sit
pium et iustum suffragium, omnibus est
ostensum, meque ut video, quamvis a con-
viciis natura abhorream, oportet propter
coaceruata istius maledicta, pro multis et
falsis maxime necessaria de eo dicere, atque
ostendere, quis ille cum sit, et quibus or-
tus natalibus, adeo petulanter maledicere
coeptet, et verba quaedam exagitet, cum
ipse ea dixerit, quae quis est homo paulo
moderatiores qui nominare non vereatur? nam
si Aeacus, aut Rhadamanthus, aut Minos
esset accusator, et non vitiligator, rabula
forensis, scriba perditus, eum tamen talia
fuisse dicturum non existimo, neque tam

molesta verba conquisitum, tanquam in
tragoedia clamitantem, o Tellus, et Sol, et
Virtus, et huius generis alia, et rursus, In-
telligentiam et Eruditionem inuocantem,
qua honesta et turpia discernantur. haec
enim utique dicentem eum audiuitis. quid
vero tibi, aut tuis, o sentina flagitiorum,
est cum virtute commercii? quaeue talium
rerum diiudicatio? unde affectus? qui
eam dignitatem adeptus es? est vero tibi fas
eruditionis facere mentionem, qua qui vere
perpoliti sunt, eorum nemo de se tale quic-
quam dixerit, sed vel alio dicente, erube-
sceret: ii vero qui liberalis institutionis sunt
expertes, ut tu, et prae ingenii stupore
tamen simulant, id consequuntur, ut au-
ditores fastidio enecent, cum talia iactant,
non

ἀπορῶ τε πρῶτα μνησθῶ. πότερ' ὡς ὁ πατήρ τε Τρόμης ἐδού-
 λουε παρ' Ελπίᾳ τῷ πατρὶ τῷ Θησείῳ διδάσκοντι γράμματα,
 χοίνικας παχείας ἔχων καὶ ξύλον; ἢ ὡς ἡ μήτηρ τε τοῖς μεθιμε-
 νοῖς γάμοις ἐν τῷ κλισίῳ τῷ πατρὶ τῷ Καλαμίτῃ ἡρώϊ χειρὶν,
 τὸν καλὸν ἀνδριάντα, καὶ τριγωνιστὴν ἄκρον ἐξέδρεψε σε; ἀλλ'
 ὡς ὁ τριηραύλης Φορμίων, ὁ Δίων τοῦ Φρεαρρίου δῶλ', ἀνέ-
 στησεν αὐτῷ δὲ τούτης τῆς καλῆς ἐργασίας; ἀλλὰ, νῆ τὸν Δία,
 καὶ οὗτοί γε, οὐκ ἔστι μὴ παρὶ σὲ τὰ παροισκία λέγων, αὐτὸς οὐ
 παροισκίας ἐμαυτῷ δόξω παροισκῆσαι λόγους. ταῦτα μὲν οὐ
 εἰσώ, ἀπ' αὐτῶν ὃ ὧν αὐτὸς βεβίωκεν, ἄρξομαι. εἰ δὲ γὰρ ὧν ἐτυ-
 χεν, ἦν, ἀλλ' οἷς ὁ δῆμος καλεῖται. ὅψε γὰρ ποιεῖ, ὅψε λέγω,
 χθὲς μὲν οὐκ ἐπρώτῳ, ἅμα Αθιναῖοι, ἐπὶ ῥήτωρ γέγονε, καὶ
 δύο συλλαβὰς παροῖς, τὸν μὲν πατέρα, ἀντὶ Τρόμηοι, ἐποί-
 ησεν Ατρώμηον, τὴν δὲ μητέρα σεμνῶς πάνυ, Γλαυκοθέαν ὠνό-
 μασεν, ἣν Εμπῆσαν ἅπαντες ἴσασι καλεμένῳ, ἐκ τῷ πρῶτῳ
 ποιεῖν, καὶ πάχιν δηλονότι, τούτης δὲ ἐπωνυμίας τυχεῖσαν. πόθεν
 γὰρ ἄλλοθεν; ἀλλ' ὅμως ἔτις ἀχάρις εἶ, καὶ πονηρὸς φύσις,
 ὥστε ἐλεύθερο ἐκ δούλου. καὶ πλάσιος ἐκ πτωχῶ διὰ τελευτῆς
 γεγονώς, ἔχ' ὅπως χάριν αὐτοῖς ἔχεις, ἀλλὰ μιθώσας σαυτὸν,
 καὶ τειωνὶ πολυεύη. καὶ παρὶ ὧν μὲν ἐστὶ τις ἀμφισβήτησις, ὡς ἄρα

non ut tales esse videantur. quanquam au-
 tem copia non deest eorum quae in te
 dicam, tamen dubito cuius rei primum fa-
 ciam mentionem. utrum illud dicam, pa-
 trem tuum Trometem servisse servitutem
 apud Elpiam, qui literas ad Thesei fanum
 doceret, crassis compedibus et ligno vin-
 ctum? aut matrem tuam quotidianas nu-
 ptias in fornice apud Calamitem heroem
 celebrantem, te nobis elegantem istam sta-
 tuam, et summum histrionem edidisse? an
 ut tibicen nauticus Phormio, Dionis Phre-
 arrii servus, eam ab illo praeclaro quaestu
 reuocarit? sed ita me Iupiter diique omnes
 ament, vereor, ne dum te digna dico, ora-
 tionem me indignam instituisse videar. his
 igitur omisiss, ab istius ipsius vita primor-

dium capiam. neque enim eorum fuit, quo-
 rum fuit, sed eorum vnus fuit quos populus
 execratur. nam sero tandem, lero inquam,
 heri quidem certe, et nudiustertius, simul et
 Atheniensis factus est, et orator, ac duabus
 syllabis additis, patrem pro Tromete fecit
 Atrometum, matrem autem perquam gra-
 viter Glaucotheam nominavit, quam Em-
 pusam omnes sciunt fuisse vocitatam, indito
 nimirum ex eo nomine, quod omnia et face-
 ret et pateretur. nam vnde alioqui? sed tamen
 adeo ingratus es et improbus natura, ut liber
 e seruo, et diues e mendico per hosce factus,
 non modo gratiam eis non habeas, sed
 mercede conductus, his in gerenda repu-
 blica aduerferis. ac quae in controuersia
 sunt, utrum ea pro republica dixerit, omit-
 tam,

ὑπὲρ τῆς πόλεως εἴρηκεν, εἰάσω ἂν ἢ ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν φανερώς ἀπεδείχθῃ πρᾶτῶν, ταῦτα ἀναμνήσω. τίς γὰρ ὑμῶν οἶδε τὸν ἀποψηφισθέντα Ἀντιφῶντα, ὃς ἐπαγγελιάμυρος Φιλίππῳ τὰ νεώρια ἐμπρήσσειν τὰ ὑμέτερα, εἰς τὴν πόλιν ἦλθεν; ὃν λαβόντος ἐμοῦ κεκρυμμένον ἐν Πειραιεῖ, καὶ καταστάντος εἰς τὴν ἐκκλησίαν, βοῶν ὁ βάσκανος ὅτι καὶ κεκραγώς, ὡς ἐν δημοκρατίᾳ δεινὰ ποιῶ, ὅτῃ ἡττοχικότας τῶν πολιτῶν ὑβρίζων, καὶ ἐπὶ οἰκίας βαδίζων, ἀνδρὶ ψηφίσματι ἀφελῶναι ἐποίησε. καὶ εἰ μὴ ἡ βαλὴ ἡ ἐξ Ἀρείς πάγχυ τὸ πρᾶγμα αἰδομένη, καὶ τὴν ὑμετέραν ἀγνοίαν ἐν τῇ δέοντι συμβεβηκῆσαν ἰδῆσα, ἐπεζήτησε τὸν ἄνθρωπον, καὶ συλλαβῆσα ἐπανήγαγεν εἰς ὑμᾶς, ἐξήρπας ἂν ὁ τοιῶν καὶ τὸ δίκῳ δῆναι διαδύς, ἐξεπέμπεῖ ἂν ὑπὸ τῷ σεμνολόγῳ τῷ νυνὶ ὃ ὑμεῖς σρεβλώσαντες αὐτὸν, ἀπεκλείνατε, ὡς ἔδει γε ἐκ τούτου. τοιγαροῦν εἰδῆα ταῦτα ἡ βαλὴ ἡ ἐξ Ἀρείς πάγχυ τὰ τότε τῷ πεπραγμένῳ, χειροτονησάντων αὐτὸν ὑμῶν σωδίκον ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ ἐν Δήλῳ, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀγνοίας, ἀφ' ἧσπερ πολλὰ πορίεωδε τῶν κοινῶν, ὡς πορσεύεωδε καὶ κείνῳ, ἐκ κυρίας τῷ πρᾶγματος ἐποίησατε, τῷτον μὲν, διθύς ἀπῆλασεν ὡς πορδότῳ, ὑπερίδῳ ὃ λέγειν πορσετάξε· καὶ ταῦτα ἀπὸ τῷ βωμῷ φέροντα τὴν ψῆφον ἐπραξε, ἐκ ἑδεμίας ψῆφος ἡνέχθη τῷ μιᾷ τῷ. ἐπὶ

tam, quae autem eum fecisse pro hostibus plane compertum est, ea in memoriam revocabo. quis vestrum ignorat, Antiphontem illum ciuitate eiectum, qui Philippo pollicitus se naualia vestra incensurum, in urbem venit? quem cum ego in Piraeo occultatum cepissem, atque in concionem adduxissem, clamitando inuidus iste, et vociferando, me in populari imperio indigna facere, qui calamitosi ciuibus insultarem, et aedis inuaderem, effecit, ut sine decreto dimitteretur. quod nisi senatus Areopagiticus, re animaduersa, et vestram ignorantiam alieno tempore accidisse conspicatus, hominem indagasset, et comprehensum ad

vos reduxisset, ereptus fuisset homo talis, euitatoque supplicio, amissus per istum speciosum oratorem. nunc vos eum quaestione habita occidistis, quemadmodum sane et istum occisum oportebat. itaque gnarus istius facinorum senatus Areopagiticus, cum vos eum patronum Delphici templi misissetis, eadem ignorance, qua multa vobis negocia publica elabuntur e manibus, ut eum etiam senatum in concilium adhibuistis, decernendi tradita auctoritate, istum is statim repudiavit ut proditorem, et Hyperidi orationem mandauit; idque ab ara ferens suffragia, fecit, neque vllum suffragium pro isto impuro latum est. haec ut a me vere dici

ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, καλεῖ μοι τέτων τὲς μάξιμους. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. ΜΑΡΤΥΡΟΥΣΙ ΔΗΜΟΣΘΕΝΕΙ ΥΠΕΡ ΑΠΑΝΤΩΝ ΟΙΔΕ ΚΑΛΛΙΑΣ ΣΟΥΝΙΕΥΣ ΖΗΝΩΝ ΦΛΥΤΕΥΣ ΚΛΕΩΝ ΦΑΛΗΡΕΥΣ ΔΗΜΟΝΙΚΟΣ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ ΟΤΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΟΤΕ ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΣΑΝΤΟΣ ΑΙΣΧΙΝΗΝ ΣΥΝΔΙΚΟΝ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΔΗΛΩΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΑΣ ΣΥΝΕΔΡΕΥΣΑΝΤΕΣ ΗΜΕΙΣ ΕΚΡΙΝΑΜΕΝ ΥΠΕΡΙΔΗΝ ΑΕΙΟΝ ΕΙΝΑΙ ΜΑΛΛΟΝ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΛΕΓΕΙΝ ΚΑΙ ΑΠΕΣΤΑΛΗ ΥΠΕΡΙΔΗΣ. ἔκῃν, ὅτε τῆς μέλλουσης λείπει, ἀπῆλασεν αὐτὸν ἢ βελή, καὶ προσέταξεν ἑτέρῳ, τότε καὶ προσδότην εἶναι, καὶ καχόναν ὑμῖν ἀπέφηνεν. Ἐν μὲν τοίνυν τῷτο τοῦτο πολίτευμα ἔνεανίς τῆς, ὁμοιὸν γε, ἔγχα; οἷς ἐμὲ κατηγόρει ἑτέρον ἢ ἀναμνήσκου. ὅτε γὰρ Πύθωνα Φίλιππος ἐπεμψε τὸν Βυζάντιον, καὶ πρὸς τὰν αὐτὴν συμμάχων ἀπάντων σωέπεμψε πρέσβεις, ὡς ἐν αἰχμῇ ποιήσων τὴν πόλιν, καὶ δέξων ἀδικῆσαν, τότε ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι θρασυομένῳ, καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν, οὐκ εἶξα, ἐδὲ ὑπεχώρησα, ἀλλ' ἀναστὰς ἀνείπον, ὅτι τὰ τ' πόλεως δίκαια ἔχῃ πρῶτα, ἀλλ' ἀδικοῦντα Φίλιππον ἐξήλεγξα φανερώς ἕτως, ὥστε οὐδὲν ἐκείνους συμμάχους αὐτὲς ἀνισαμένους, ὁμολογεῖν. οὐδ' ἢ σωτηγωνίζετο, καὶ τὰ ἐναντία ἐμαρτύρει τῇ πατρίδι, καὶ ταῦτα ψευδῆ. καὶ ἐκ ἀπέχρη ταῦτα, ἀλλὰ καὶ πάλιν μὲν ταῦτ' ὕστερον

dici constet, accersere mihi harum rerum testis. TESTES. TESTIFICANTVR DEMOSTHENI VICE OMNIUM HI CALLIAS SVNIENSIS ZENO PHLYENSIS CLEO PHALEREVS DEMONICVS MARATHONIVS CVM POPVLVS ALIQVANDO DESIGNASSET AESCHINEM PATRONVM DELPHICI TEMPLI AD AMPHICTYONES NOS IN CONSESSV IVDICAVIMVS HYPERIDEM DIGNIOREM ESSE QVI PRO CIVITATE ORATIONEM HABERET ET MISSVS EST HYPERIDES. proinde cum istum verba facturum senatus repulerit, et id munus alteri mandarit, tum proditorem eum esse, tum vobis male velle declararit. Vnum

VOL. II.

igitur hoc factum est istius hominis generosi, non iis sane simile, quorum me accusat: iam alterum recordamini. cum Philippus Pythonem misisset, Byzantium illum, adiunctis etiam sociorum suorum omnium legatis, eo consilio, ut nostram urbem probris afficeret, atque ostenderet, eam delinquere, tunc ego Pythoni insolenti, et acriter in vos inuehenti non cessi, neque stationem deferui, sed surrexi, et respondi, neque civitatis nostrae causae defui, et Philippi iniurias tam euidenter coargui, ut eius focii ultro surgerent et confiterentur. at iste illis aderat, et in patriam testimonium dicebat, idque falsum. neque haec ei satis erant,

3 V

quin

Αναξίνω τῷ καλασκόπῳ σωσιῶν εἰς τὴν Θράσωνος οἰκίαν ἐλήφθη· καὶ τοι ὅσις τῷ ὑπὸ τῶν πολεμίων πεμφθέντι μόνος μόνῳ συν-
 ἦε καὶ κοινολογεῖτο, ὅδ' αὐτὸς ὑπῆρχε τῇ φύσει καλασκόπος καὶ
 πολέμιος τῇ πατρίδι. καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, καλῆ μοι τέ-
 των τὴς μάστιγος. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. ΚΕΛΕΔΗΜΟΣ ΚΛΕΩΝΟΣ ΥΠΕΡΙ-
 ΔΗΣ ΚΑΛΛΑΙΣΧΡΟΥ ΝΙΚΟΜΑΧΟΣ ΔΙΟΦΑΝΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΥΣΙ ΔΗ-
 ΜΟΣΘΕΝΕΙ ΚΑΙ ΕΠΩΜΟΣΑΝΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ ΕΙΔΕΝΑΙ
 ΑΙΣΧΙΝΗΝ ΑΤΡΟΜΗΤΟΥ ΚΟΘΩΚΙΔΗΝ ΣΥΝΕΡΧΟΜΕΝΟΝ ΝΥΚΤΟΣ
 ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΡΑΣΩΝΟΣ ΟΙΚΙΑΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΝ ΑΝΑΞΙΝΩΙ
 ΟΣ ΕΚΡΙΘΗ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ ΠΑΡΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ. ΑΥΤΑΙ ΑΠΕΔΟ-
 ΘΗΣΑΝ ΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΕΠΙ ΝΙΚΙΟΥ ΕΚΑΤΟΜΒΑΙΩΝΟΣ ΤΡΙΤΗ
 ΙΣΤΑΜΕΝΟΥ. Μυρία τοίνυν ἕτερ' εἰπεῖν ἔχων περὶ αὐτοῦ, περὶ αὐτοῦ
 καὶ γὰρ ἔγω πῶς ἔχῃ. πολλὰ ἐγὼ νῦν ἐπὶ τέτων ἔχοιμι δαΐξαι, ὧν
 ὅδ' κατ' ἐκείνας τὰς χρόνας τοῖς μὲν ἐχθροῖς ὑπηρετῶν, ἐμοὶ δὲ
 ἐπηρεάζων διέβη· ἀλλ' ἐπεὶ ταῦτα παρ' ὑμῖν εἰς ἀκριβοῦς μνή-
 μιν, ὅδ' ἦν περὶ αὐτοῦ ὁ γὰρ, ἀλλὰ δεδωκά γε ἔθει πρὶν φαίλω
 πολλὴν ἔξοσίαν πρὸ βελουδῶν, τὸν λέγοντά π πάντων ὑμῖν συμφερόν-
 των ὑποσκελίζειν, καὶ συκοφαντεῖν, ὅτι ἐπὶ ταῖς λοιδοραῖς ἡδονῆς καὶ
 χάριτος, τὸ δὲ πῶς οὕτως συμφέρον ἀνταλλαγήμην. διόπερ ῥᾶόν
 ἐστὶ, καὶ ἀσφαλέστερον αἰετὶς ἐχθροῖς ὑπηρετοῦντα μισθαρνεῖν, ἢ

quin denuo post haec, cum Anaxino explo-
 ratore in Thraconis aedibus congressus, ac
 deprehensus est. at, qui ab hostibus missum
 solus solum convenit, et cum eo confilia
 communicavit, is ipse natura fuit explora-
 tor, et hostis patriae. atque haec a me vere
 dici ut appareat, voca mihi horum testis.
 TESTES. CELEDEMVS CLEONIS F. HY-
 PERIDES CALLAESCHRI F. NICOMA-
 CHVS DIOPHANTI F. TESTIFICANTVR.
 DEMOSTHENI IVREIVRANDO AD ACTI-
 A DVCIBVS SCIRE SE AESCHINEM A-
 TROMETI F. COTHOCIDEM CONVENISSE
 NOCTV IN AEDIS THRASONIS ET CON-
 SILIA COMMVNICASSE CVM ANAXINO
 QVI IVDICATVS FVIT MISSVS ESSE EX-

PLORATOR A PHILIPPO. HAEC TESTI-
 MONIA RELATA SVNT PRAETORE NI-
 CIA TERTIO DIE IVNII. Infinita alia,
 quae de eo referre possem, praetermitto.
 nam ita omnino se res habet. multa ego
 huius generis etiam nunc possem ostendere,
 in quibus istum illis temporibus et hostibus
 inferuire et insultare mihi compertum est:
 sed ea vos non diligenter memoriae man-
 datis, neque ea qua conveniebat iracundia
 prosequimini, et pravae cuidam consuetu-
 dini multum licentiae dedistis, ut cuilibet
 eum liceat, qui vestris utilitatibus patro-
 cinatur, supplantare et calumniari, volu-
 ptatem et suavitatem audiendi conuicia pu-
 blicae utilitati praefidentes. quapropter fa-
 cilis

τὴν ἑσπερίαν ἐλόμενον τάξιν πολιδέει. καὶ τὸ μὲν δὴ πρὸς τὴν
πολεμειν, φθνερῶς συναγωνίζεσθαι Φιλίππῳ, δεινὸν μὲν, ὃ γὰρ καὶ
θεοὶ, πῶς γὰρ ἔστι; καὶ τὸ πατείδω. δότε γὰρ, εἰ βέλεσθε, δότε αὐτῷ
τῆτο. ἀλλ' ἐπειδὴ φθνερῶς ἦδη τὰ παλοῖα ἐσεσύλητο, Χερρόνησος
ἐπορθεῖτο, ἐπὶ τὴν Ἀτικὴν ἐπορθεῖτο ἄνθρωπος, ἐκέτι καὶ ἐν ἀμ-
φισσησίμῳ τὰ πράγματα ἦν, ἀλλ' ἐναισθήκη πόλεμος, ὃ, π μὲν
πώπορ ἐπράξεν ἑσπερίαν ὑμῶν ὁ βάσκατος ἔτοσι ἰαμβογραφός,
ὅς ἂν ἔχοι δειξάμ, ἐδ' ἔστιν ἔτε μείζον, ἔτ' ἔλαττον ψήφισμα
ἐδὲν Αἰχίνῃ πρὸς τῶν συμφερόντων τῇ πόλει. εἰ δέ φησιν, νῦν δει-
ξάτω ἑπὶ τῷ ἐμῷ ὑδάτι. ἀλλ' ὅς ἔστιν ἐδὲν. καὶ τοι, δυοῖν αὐτὸν
ἀνάγκη θάτερον, ἢ μηδὲν τοῖς πράξιμοις ὑπ' ἐμοῦ τότε ἔχον-
τα ἐκαλεῖν, μὴ γράφειν πρὸς ταῦτ' ἕτερον ἢ τὸ τῶν ἐχθρῶν συμ-
φύρον ζητοῦντα, μὴ φέρειν εἰς μέσον τὰ τέτων ἀμείνων. ἀρ' ἔστιν ἐδὲ
ἐλεῖν, ὡς περ ἐδὲ ἔγραψεν, ἡνίκα ἐγράψασθαι ἡ δέοι κακὸν ὑμᾶς;
ἐμμεν ἦν εἰπεῖν ἑτέρω. Καὶ τὰ μὲν ἄλλα καὶ φέρειν ἡδύνατο,
ὡς εἰκεν, ἢ πόλις, ἢ ποιεῖν ὅσα ἐλθούσανεν ἐν δὲ ἐπεξεργάσασθαι,
ὡς ἄνθρωποι Αἰλιῶν, τοῖστον, ὁ πᾶσι τοῖς πρὸς τῇ ἐπέθηκε τέλος,
πρὸς οὗ ὅτ' πολλὰς ἀνάλωσε λόγους, τὰ τῶν Ἀμφισσηίων τῶν
Λοκρῶν διεξιὼν δόγματα, ὡς διασρέψων τὰ ληθές. τότ' ἔτι τοῖ-
τόν ἐστι. πόθεν; πολλὰ γε καὶ δεῖ. ἐδέπορ ἐκνίψῃ σὺ τὰ καὶ πε-

cilius est, et semper tutius, hostibus infer-
viendo locare operam, quam eam in repu-
blica deligere stationem, qua vestra com-
moda propugnentur. ac ante bellum, aperte
Philippum defendisse, graue quidem certe
fuit, o tellus et dii : quis enim neget? con-
tra patriam, sed date, si vultis, date ei hoc.
sed cum spoliatis iam palam nauibus, va-
stata Chersoneso, homo Atticam inuade-
ret, neque iam dubiae res essent, sed bel-
lum arderet, quid pro vobis vnquam egerit
inuidus iste iambographus, ostendere non
poterit, neque exstat vllum vel maius vel
minus decretum, factum ab Aeschine pro
vtilitate reipublicae, sin aliquod exstare di-
cit, ostendat nunc ad meam aquam, sed

nullum exstat. alterutrum autem necesse est,
eum, aut quod nihil eorum quae tum a me
agebantur, posset reprehendere, non alia
praeter ea scripsisse : aut quod hostium com-
modis studeret, non in medium his protu-
lisse meliora. sed non dicebat, credo, neque
scribebat, cum vobis aliquid mali dandum
esset? immo nemini alii dicendi locus erat.

Ac cetera quidem respublica ferre fortasse
poterat, quae iste clam faciebat : vnum au-
tem perfecit eiusmodi, Athenienses, quod
ceteris omnibus fastigium imponeret, in quo
magnam orationis suae partem consumpsit,
Amphissenium Locrorum decreta recen-
sendo, spe peruertendae veritatis. id vero
non ita est. nam qui fieri possit? multum
certe

παραμύθια σαυτῷ· ἔχ' ἔτι πολλὰ ἐρεῖς. καλῷ δὲ ἐναντίον ὑμῶν,
ὧ ἄνδρες Αθιναῖοι, τὰς θεὰς Ἀπάνας, καὶ πάσας, ὅσοι τὴν χώ-
ραν ἔχουσι τῷ Ἀθητικῷ, καὶ τὸν Απόλλω τὸν Πύθιον, ὃς πατρῷός
ἐστὶ τῇ πόλει, καὶ ἐπιδύχομαι παῖσι τέτοις, εἰ μὴ ἀληθῆ περὶ
ὑμᾶς εἶποιμι, καὶ εἶπον τότ' εὐθύς ἐν τῷ δήμῳ, ὅτε πρῶτον εἶδον
ταῦτ' ἐν τῷ μιαιφόνῳ τῷ πειράματι· ἀπὸ μύθου· ἔγνω γὰρ
διθέως, ἔγνω· εὐτυχίαν μοι δοῦναι, καὶ σωτηρίαν, εἰ δὲ περὶ ἔχθραν
ἢ φιλονεικίας ἰδίας ἕνεκα, αἰτίαν ἐπάγω τέτῳ ψευδῇ, πάντων
τῶν ἀγαθῶν ἀνόνήτόν με ποιῆσαι. τί ἔν ταῦτ' ἐπύραμαι, ἥ διε-
ταινάμην ἔτι σφοδρῶς; ὅτι καὶ γράμματ' ἔχων ἐν τῷ δημο-
σίῳ κείμενα, ὅς ὢν ταῦτ' ἐπιδέξω σαφῶς, καὶ ὑμᾶς εἰδὼς τὰ
πεπραγμένα μνημονεύοντας, ἐκείνο φοβοῦμαι, μὴ τῶν εἰσγα-
σμένων αὐτῷ κακῶν, ὅσ' ἐλάττω ὑποληφθῇ. ὅπως περὶ ἄλλου συν-
έβη, ὅτε οὗτος ταλαιπώρης Φωκέας ἐποίησεν ἀπολέειν, τὰ ψευδῇ
δεῦρ' ἀπαγείλας. τὸν γὰρ ἐν Ἀμφίῳ πόλεμον, δι' ὃν εἰς Ἐλά-
τειαν ἦλθε Φίλιππος, καὶ δι' ὃν ἡρέθη τῶν Ἀμφικτυόνων ἡγεμῶν,
ὃς ἅπαντα ἀνέστρεψε τὰ τῶν Ἑλλήνων, ἕτος ἐστὶν ὁ συγκατασκα-
άσας, καὶ πάντων εἰς ἀνῆς τῶν μεγίστων αἴτιος κακῶν. ἥ τότε εὐθύς
ἐμὲ διαμαρτυρομένη ἔβωλ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πόλεμον εἰς
τὴν Ἀθητικὴν ἄγεις, Αἰχίνην, πόλεμον Ἀμφικτυονικόν, ὃ μὴ ἐκ

certe abest. neque tu vnquam elues ea, quae
illic egisti, non adeo multa dices. aduoco
autem in conspectu vestro, Athenienses, deos
deafque vniuersos, qui terram Atticam te-
nent, et Apollinem Pythium, qui est huic
vrbi patrius, et hos omnis precor, vt, si
vera nunc apud vos dixero, et tunc statim
pro concione dixi, cum primum vidi im-
purum istum eam rem aggredi (cognoui
enim statim, cognoui) vt mihi felicitatem
tribuant et salutem, sin ex odio aut pro-
pter priuatam simultatem, crimen isti fal-
sum impingo, ne me vilius boni fructum
capere patiantur. cur vero haec imprecatus
sum, tamque vehementer asseueraui? quod

cum et tabulas in curia repositas habeam,
quibus haec possem aperte ostendere, et vos
rem meminisse sciam, illud vereor, ne iste
minor quam qui tantum dare malorum po-
tuerit, existimetur. quod prius accidit, cum
miseris Phocenibus internecionis fuit au-
ctor falsa huc renunciando. nam bellum
Amphisense, propter quod ad Elatiam ve-
nit Philippus, et propter quod Amphictyo-
onum dux designatus fuit, quae res vni-
uersam Graeciam euertit, is est qui exci-
tarit, et omnium vnus vir maximorum au-
ctor malorum fuerit. at tum statim me
testificante et clamitante in concione, bel-
lum in Atticam introducis, Aeschine, bel-
lum

παρακλήσεως συγκαθήμενοι, ὅκ ἐών με λέγειν, ④ δὲ, ἐθαύμα-
ζον, καὶ κενὴν αἰτίαν διὰ τὴν ἰδίαν ἔχθραν ἐπάγειν με ὑπελάμ-
βανον αὐτῷ. ἢ πρὸς δὲ ἡ φύσις, ὃ ἄνδρες Ἀθιναῖοι, γέγονε τέτων
τῶν πραγμάτων, καὶ ἀνθ' ἑνὸς ταῦτα σωεσθῆναι, καὶ πῶς
ἐπράχθη, νῦν ἀκύσατε, ἐπειδὴ τότε ἐκωλύθη. καὶ γὰρ εὖ πρᾶγμα
σωλὲθὲν ὄψασθε, ὅτι μεγάλα ὠφελήσεσθε πρὸς ἰσορίαν τῶν κοι-
νῶν. καὶ ὅση δεινότης ἦν ἐν τῷ Φιλίππῳ, θεάσασθε. ὅκ ἦν ὅτι πρὸς
ὑμᾶς πολέμῳ πύργῳ ἀπαλλαγὴ Φιλίππῳ, εἰ μὴ Θεβαίως
ὅτι Θεσσαλὸς ἐχθρὸς ποιήσῃ τῇ πόλει. ἀλλὰ καίπερ ἀθλίως καὶ
κακῶς τῶν στρατηγῶν τῶν ὑμετέρων πολεμούντων αὐτῷ, ὅμως ὑπ'
αὐτῷ ὅτι πολέμῳ καὶ τῷ ληστῶν μυρία ἔπαχε κακά. ἔτε γὰρ ὅτι
γέτο τῷ ἐκ τῆς χώρας γιγνομένων ἐδέν, ἔτ' εἰσῆγετο, ὃν ἐδεῖτο
αὐτῷ. ἦν ὅτι ἔτε ἐν τῇ θαλάττῃ κρείττων τότε ὑμῶν, οὔτε εἰς τὴν
Ἀθηνῶν ἐλθεῖν δυνατὸς, μήτε Θεσσαλῶν ἀκολουθῆναι, μήτε Θε-
βαίων διιέναι. σωζέσθαι ὅτι αὐτῷ πᾶσι πολέμῳ κατὰ τὴν ὁποι-
οῦν ἐπὶ ὑμῖν ὅτι ἐπέμπετε στρατηγούς· ἐγὼ γὰρ τῷτό γε αὐτῇ τῇ
φύσει ὅτι τόπος καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἐκατέρωθεν, κακοπαθεῖν. εἰ μὲν
ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐνεκεν ἔχθρας ἢ ὅτι Θεσσαλὸς, ἢ ὅτι Θεβαίους συμ-
παθεῖν βαδίζειν ἐφ' ὑμᾶς, ἐδέν· ἀν' ἡγεῖτο πρὸς ἐξεν αὐτῷ τὸν
νῦν· ἀν' ὅτι τὰς ἐκείνων κοινὰς πρὸς φάσεις λαβὼν, ἡγεμὼν αἰρεθῇ,

lum Amphictyonicum, alii qui aduocati cum eo confidebant, me concionem habere vetabant, alii demirabantur, et inane crimen ex priuata similitudine inferre me ei putabant. quae autem natura fuerit rerum illarum, et qua de causa instructae illae fuerint, et quomodo gestae, nunc audite, quando tum audire vobis non licuit. negotium enim probe concinnatum videbitis, et magnas utilitates ad cognitionem rerum communium capietis. quanta igitur fuerit in Philippo calliditas, spectate. belli vestri finem aut exitum nullum reperiēbat Philip-
pus, nisi Thebanos et Thessalos hostis ef-
fecisset nostrae urbi. quantumvis enim mi-

fere et male vestri duces cum eo bellarent, tamen ab ipso bello et praedonibus infinitis malis vexabatur. neque enim e ditione eius quicquam quod ibi nasceretur, vel exportabatur, vel importabatur, quo ipse indige-
bat. neque vero erat eo tempore mari vobis potentior, neque in Atticam venire poterat, si nec Thessali eum sequerentur, nec Thebani transitum darent. vsu veniebat au-
tem ei, qualiscunque duces missos a vobis (omitto enim hoc) praelio superanti, ob ipsam loci naturam, et utrorumque facul-
tates, ut male tractaretur. quod si suarum causa inimicitarum, siue Thessalis, siue The-
banis suaderet, ut vos inuaderent, nemi-
nem:

ῥᾶον ἤλπιζε τὰ μὲν ᾧ ἀκρέσας, τὰ δὲ, πείσειν. πῶς ἔν ᾧ πει-
 ρεῖ; θεάσαδε ὡς εὔ. πόλεμον ποιῆσαι τοῖς Ἀμφικλύοσι, καὶ
 περὶ τὴν Πυλαίαν ταρχινῶ. εἰς γὰρ ταῦτ' αὐτὸς αὐτὸς ὑπελάμ-
 βδεν αὐτὸς δεινέας. εἰ μὲν τοίνυν τῆτον ἢ τῶν παρ' αὐτοῦ
 πεμπομένων ἱερμνημόνων, ἢ τῶν ἐκείνῃ συμμάχων εἰσηγῆτό-
 πος, ὑποψεῖς τὸ πρᾶγμα ἐνόμιζε καὶ οὖν Θηβαίοις καὶ τοῖς
 Θεπάλαις, ἐπ' αὐτῆς φυλάξας. ἀντὶς ἡ Ἀθηναῖσι ἢ, καὶ παρ'
 ὑμῖν τῶν ὑπερδωτίων ὁ τῆτο ποιῶν, δὴ πόρως λήσιν, ὅπερ σωέ-
 ῃ. πῶς οὖν ταῦτ' ἐποίησε; μισθῆται τετῶν. ἐδεός ἡ περὶ δό-
 τῃ, οἶμαι, τὸ πρᾶγμα, ἐδὲ φυλάττειν, ὥστε εἴθε τὰ τοι-
 αῦτα παρ' ὑμῖν γίγνεσθαι, περὶ τῆς Πυλαγόρας οὖν, ἐπ' αὐτῶν
 ἢ τεπείρων χειρῶν τῶν αὐτῶν, ἀνερρήθη. ὡς ἡ τὸ τ' πόλεως
 ἀξίωμα λαβὼν, ἀφίκετο εἰς τὰς Ἀμφικλύοντας, πάντῃ τὰ ἄλλ' ἀφεί-
 κῃ παρὶ τῶν, ἐπείρηνεν ἐφ' οἷς ἐμίσθῃ, καὶ λόγοις δὴ περὶ τῶν
 καὶ μύθοις, ὅθεν ἡ Κιρραία χώρα καθιερώθη, σωθεῖς καὶ διεξελθὼν,
 ἀνθρώπων ἀπείρως λόγων, καὶ τὸ μέλλον οὐ περὶ τῶν τοῖς
 ἱερμνημόνων, πείθει ψηφίσας περὶ τῶν τῶν χώραν, ἢν (4)
 μὲν Ἀμφισαῖς, σφῶν αὐτῶν ἔσαν, γεωργεῖν ἔφασαν, οὖν δὲ
 τ' ἱερῶν χώρας ἡπᾶτο εἶναι. ἐδεμίαν δὴ τῶν Λοκρῶν ἐπα-
 γόντων ἡμῖν, οὐδ' αὖ νῦν οὕτω λέγων περὶ τῶν (5) οὐκ ἀληθῆ.

nem sibi obtemperaturum putabat: fin per speciem communis causae illorum dux designaretur, facilius sperabat se alia fraude, alia persuasione consecuturum. quid igitur instituit? spectate quam bene. bellum excitare inter Amphictyones, et in Pylaea tumultum. ad eas enim res statim putabat, eos opem suam requisituros. cuius belli, si quis vel a se missus assessor, vel suorum sociorum auctor esset, rem fore suspectam putabat, ac Thebanos et Thessalos, denique omnis fore cautiores: fin Atheniensis, et a vobis esset, suis aduersariis, qui id ageret, facile clam futurum, id quod accidit. quo igitur ea pacto confecit? conduxit istum. nemine autem rem, ut opinor, prae-

sciente, aut cauente, quemadmodum apud vos talia fieri solent, designatus iste Pylagoras, et tribus quatuorue suffragatis, renunciatus est. ut autem assumpta reipublicae nostrae auctoritate ad Amphictyones venit, aliis rebus omnibus relictis et despectis, ea confecit, propter quae conductus erat, et verbis speciosis, ac fabulis, unde Cyrrhaeus ager consecratus esset, compositis atque commemoratis, hominibus eloquentiae non assuetis, et futura non prospicientibus assessoribus persuadet, ut decerneret obeundum esse agrum, quem se Amphissenses pro suo fundo colere dicebant, iste autem ad consecratam regionem pertinere criminabatur: Locrensis nullam mulctam nobis

γνώσεσθε δι' ἐκείθεν. ὅτε ἐν τῷ ἄνδρ' ἔπερκαλέσατο δῆτε τοῖς
 Λοκροῖς δίκῃ καὶ τῇ πόλεως σωτηρίᾳ. τίς οὖν ἐκλήτουςεν
 ἡμᾶς; ἀπὸ ποίας δρχῆς; εἶπε τὸν εἰδότα, δέξον. ἀλλ' ὅτε ἂν
 ἔχοις. ἀλλὰ κενὴ περὶ αὐτὴ κατεχεῖτο καὶ ψευδεῖ. φειδόντων
 τοίνυν τὴν χώραν τῶν Ἀμφικτυόνων, καὶ τῷ ὑφῆγησιν τὴν τέτα,
 περὶ αὐτοὺς ④ Λοκροῖ, μικροὶ μὲν ἅπαντας κατηκόνισαν, πᾶς
 ὃ καὶ σωθήσασιν τῶν ἱερωνυμίωνων. ὡς δὲ ἅπαξ ἐν τέτῳ ἐκλή-
 ματα καὶ πόλεμος πρὸς τὰς Ἀμφισαῖς ἐταράχθη, τὸ μὲν
 πρῶτον, ὁ Κότυφος αὐτῶν τῶν Ἀμφικτυόνων ἤγαγε στρατὸν.
 ὡς δὲ ④ μὲν, ἐκ ἤλθον, ④ δὲ ἐλθόντες ἐδὲν ἐποίκον, εἰς τῷ ἐπι-
 σαν πυλαίαν ἔπῃ τὸν Φίλιππον διδύς ἡγεμόνα ἦγον, ④ κατε-
 σκιδασμῶροι, καὶ πάλαι πονηροὶ τῶν Θεσσαλῶν, καὶ τῶν ἐν ταῖς
 ἄλλαις πόλεσι, καὶ περὶ αὐτοὺς εὐλόγως εἰλήφεσαν. ἢ γὰρ αὐτοὺς
 εἰσφέρειν καὶ ξένους τρέφειν ἔφασαν δεῖν, καὶ ζημιᾶν τὰς μὴ ταῦτα
 ποιεῖντας, ἢ ἐκείνοις αἰρεῖσθαι. τί δὲ ταῦτα πολλὰ λέγειν; ἡρέθη γὰρ
 ἐν τέτῳ ἡγεμὼν, καὶ μὲν ταῦτ' εὐδύς διώκων συλλέξας, καὶ πα-
 ρελθὼν ὡς ἔπῃ τὴν Κυρραίαν, ἐρρώσας φράσας πολλὰ καὶ Κυρραίοις
 καὶ Λοκροῖς, τὴν Ελάτειαν καταλαμβάνει. εἰ μὲν ἔν μὴ μείζονα
 εὐδύς Θεβαῖοι, καὶ μετ' ὑμῶν ἐγγόντες, ὥσπερ χιμαῖρους ἂν
 ἅπαν τέτο τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν πόλιν εἰσέπεσε· νῦν δὲ τότε γ'

nobis imponentibus, neque ea quae nunc
 iste per mendacium causatur, postulantibus.
 quod inde cognoscetis. haud licebat utique
 Locrensis, non citata nostra vrbe, iudi-
 cium contra nostram urbem exsequi. quis
 igitur vos citavit? quo praeditus magistratu?
 dic quis sit conficius? ostende. verum haud-
 quaquam poteris. sed inani isto praetextu
 abutebaris, et falso. obeuntibus igitur agrum
 Amphictyonibus de sententia istius, facto
 impetu Locrenses, parum abfuit quin uni-
 versos iaculis conficerent, quosdam etiam
 comprehenderunt legatorum. ut vero semel
 ex his querimoniae, et bellum aduersus Am-
 phictyonem conflatum est, primum Cottyphus
 ipforum Amphictyonum duxit exercitum.

vt autem alii non venerunt, alii qui vene-
 rant, nihil egerunt, in sequente conuentu
 rem ad Philippum statim ducem referebant
 subornati, et olim scelerati quidam e Thef-
 salis et aliis oppidis, et quidem causas pro-
 babilis habebant. aut enim ipsis tributa con-
 ferenda, et alendum peregrinum militem di-
 cebant, et mulctandos qui facere id recu-
 sarent, aut illum ducem eligendum. quid
 multis? sic creatus est imperator, et post-
 haec, collecto statim exercitu, progressus
 tanquam Cyrrhaeum agrum inuasurus esset,
 multum valere iussis et Cyrrhaeis et Lo-
 crensis Elateam occupat. quod nisi statim
 Thebani, mutata sententia, se vobiscum
 coniunxissent, tanquam torrens vniuersa bel-
 li

ἐξαίφνης ἐπέχον αὐτὸν ἐκείνοι, μάλιστα μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, θεῶν πρὸς εὐνοίᾳ πρὸς ὑμᾶς, εἴτα μὲν τοι, καὶ ὅσον καθ' ἓνα ἄνδρα, καὶ δι' ἐμέ. δὸς δέ μοι τὰ δόγματα ταῦτα, καὶ τὰς χρονοῦς, ἐν οἷς ἕκαστα πέπραχ', ἵν' εἰδῆτε ἡλικὰ πράγματα ἢ μισρὰ κεφαλὴ ταραξάσα αὐτῇ, δίκην ἔκ ἔδωκε. λέγε μοι τὰ δόγματα.

ΔΟΓΜΑ ΑΜΦΙΚΤΤΟΝΩΝ. ΕΠΙ ΙΕΡΕΩΣ ΚΛΕΙΝΑΓΟΡΟΥ ΕΑΡΙΝΗΣ ΠΥΛΑΙΑΣ ΕΔΟΞΕ ΤΟΙΣ ΠΥΛΑΓΟΡΑΙΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΣΥΝΕΔΡΟΙΣ ΤΩΝ ΑΜΦΙΚΤΤΟΝΩΝ ΕΠΕΙΔΗ ΑΜΦΙΣΣΕΙΣ ΕΠΙΒΑΙΝΟΤΣΙΝ ΕΠΙ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΧΩΡΑΝ ΚΑΙ ΣΠΕΙΡΟΤΣΙ ΚΑΙ ΒΟΣΚΗΜΑΣΙ ΚΑΤΑΝΕΜΟΤΣΙΝ ΕΠΕΛΘΕΙΝ ΤΟΤΣ ΠΥΛΑΓΟΡΑΣ ΚΑΙ ΤΟΤΣ ΣΥΝΕΔΡΟΤΣ ΚΑΙ ΣΤΗΛΑΙΣ ΔΙΑΛΑΒΕΙΝ ΤΟΤΣ ΟΡΟΤΣ ΚΑΙ ΑΠΕΙΠΕΙΝ ΤΟΙΣ ΑΜΦΙΣΣΕΤΣΙ ΤΟΤ ΛΟΙΠΟΤ ΜΗ ΕΠΙΒΑΙΝΕΙΝ. ΕΤΕΡΟΝ ΔΟΓΜΑ. ΕΠΙ ΙΕΡΕΩΣ ΚΛΕΙΝΑΓΟΡΟΥ ΕΑΡΙΝΗΣ ΠΥΛΑΙΑΣ ΕΔΟΞΕ ΤΟΙΣ ΠΥΛΑΓΟΡΑΙΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΣΥΝΕΔΡΟΙΣ ΤΩΝ ΑΜΦΙΚΤΤΟΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΙ ΚΟΙΝΩΙ ΤΩΝ ΑΜΦΙΚΤΤΟΝΩΝ ΕΠΕΙΔΗ ΟΙ ΕΞ ΑΜΦΙΣΣΗΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΧΩΡΑΝ ΚΑΤΑΝΕΙΜΑΜΕΝΟΙ ΓΕΩΡΓΟΤΣΙ ΚΑΙ ΒΟΣΚΗΜΑΤΑ ΝΕΜΟΤΣΙ ΚΑΙ ΚΩΛΥΟΜΕΝΟΙ ΤΟΤΤΟ ΠΟΙΕΙΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΠΛΟΙΣ ΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟΙ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΚΕΚΩΛΥΚΑΣΙ ΜΕΤΑ ΒΙΑΣ ΤΙΝΑΣ ΔΕ ΚΑΙ ΤΕΤΡΑΤΜΑΤΙΚΑΣΙ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ ΤΟΝ ΗΙΡΗΜΕΝΟΝ ΤΩΝ ΑΜΦΙΚΤΤΟΝΩΝ ΚΟΤΤΥ-

li moles in urbem nostram irruisset: nunc (tum quidem) cum illi subito coercuerunt, idque factum est cum primis, Athenienses, naminis alicuius benignitate erga vos, post autem, et quantum in vno viro est, mea quoque auctoritate. da vero mihi decreta ista, et tempora, quibus horum quidque factum est, ut sciatis, quantis rebus turbatis, nefarium istud caput poenas non dederit, recita decreta. DECRETUM AMPHICTYONVM. SACERDOTE CLINAGORA VERNO CONVENTV VISVM EST PYLAGORIS ET ASSESSORIBVS AMPHICTYONVM QVONIAM AMPHISSENSSES SACRV AGRVM INVADANT ET CONSERANT ET AR-

MENTIS DEPASCANT PYLAGORIS ET ASSESSORIBVS IN REM PRAESENTEM VENIENDVM ET COLUMNIS LIMITES DIRIMENDOS ET INTERDICENDVM AMPHISSENSIBVS NE IN POSTERVM INVADANT. ALIVD DECRETVM. SACERDOTE CLINAGORA VERNO CONVENTV VISVM EST PYLAGORIS ET ASSESSORIBVS AMPHICTYONVM ET COMMVNI AMPHICTYONVM QVANDO AMPHISSENSSES SACRV AGRVM INTER SE PARTITI COLANT ET ARMENTA IN EO PASCANT ET CVM ID FACERE PROHIBERENTVR ARMATA MANV PROGRESSI COMMVNE GRAECORVM CONCILIVM VI REPVLERINT

ΦΟΝ ΤΟΝ ΑΡΚΑΔΑ ΠΡΕΣΒΕΤΕΣΑΙ ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΝ ΤΟΝ ΜΑΚΕ-
ΔΟΝΑ ΚΑΙ ΑΞΙΟΥΝ ΙΝΑ ΒΟΗΘΗΣΗ ΤΩΙ ΤΕ ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΚΑΙ ΤΟΙΣ
ΑΜΦΙΚΤΤΟΕΙΝ ΟΠΩΣ ΜΗ ΠΕΡΙΠΔΗ ΤΗΘ ΤΩΝ ΑΣΕΒΩΝ ΑΜ-
ΦΙΣΣΕΩΝ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΠΛΗΜΜΕΛΟΥΤΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΔΙΟΤΙ ΑΥΤΟΝ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΑΙΡΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΟΙ ΜΕ-
ΤΕΧΟΝΤΕΣ ΤΟΥ ΣΤΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΩΝ ΑΜΦΙΚΤΤΟΝΩΝ. λέγει δὴ καὶ
τοὺς χρόνους, ἐν οἷς ταύτ' ἐγγράφει. εἰσὶ γὰρ, καθ' οὓς ἐπυλαγό-
ρησεν ὁδὸν. λέγει. ΧΡΟΝΟΙ. ΑΡΧΩΝ ΜΝΗΣΙΘΕΙΔΗΣ ΜΗΝΟΣ ΑΝ-
ΘΕΣΤΗΡΙΩΝΟΣ ΕΚΤΗ ΕΠΙ ΔΕΚΑΤΗ. δὲ δὴ μοι τὴν Ἰησοῦν,
ἢν, ὡς ἔχ' ὑπὸ κλον (4) Θεβαῖοι, πέμπει πρὸς τὰς ἐν Πελοποννή-
σῳ συμμαχίας ὁ Φίλιππος· ἵν' εἰδῆτε καὶ ἐκ ταύτης σαφῶς, ὅτι
τὴν μὲν ἀληθῆ πρὸς φασιν τῶν πραγμάτων, τὸ, ταύτ' Ἰησοῦν
Ελλάδα, ἔ τὰς Θεβαῖας, καὶ ὑμᾶς πρὸς τὴν ἀπεκρύπτει, κοινὰ
ἢ καὶ τοῖς Ἀμφικτύοσι δόξαντα ποιῶν πρὸς ἐποιεῖ. ὁ ἢ τὰς ἀ-
φορμὰς ταύτας ἔ τὰς πρὸς φάσεις πρὸς ἀπὸ, ἔ τ' ἢν. λέγει.
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕ-
ΛΟΠΟΝΝΗΣΙΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑΙ ΤΟΙΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙΣ
ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΣΤΥΝΕΔΡΟΙΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΑΛΛΟΙΣ ΣΥΜΜΑΧΟΙΣ ΠΑΣΙ ΧΑΙ-
ΡΕΙΝ. ΕΠΕΙΔΗ ΛΟΚΡΟΙ ΟΙ ΚΑΛΟΥΤΜΕΝΟΙ ΟΖΟΛΑΙ ΚΑΤΟΙΚΟΥΝ-
ΤΕΣ ΕΝ ΑΜΦΙΣΣΗ ΠΛΗΜΜΕΛΟΥΤΕΙΝ ΕΙΣ ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΤΟΥ ΑΠΟΛ-

LERINT QVOSDAM ETIAM VVLNERI-
BVS AFFECERINT ET DVCEM CREA-
TVM AB AMPHICTYONIBVS COTTY-
PHVM ARCADEM LEGATIONEM AD PHI-
LIPPVM MACEDONEM MITTENDAM ET
PETENDVM VT OPITVLETVR ET APOL-
LINI ET AMPHICTYONIBVS NEQVE PA-
TIATVR AB IMPIIS AMPHISSENSIBVS
DEO FRAVDEM FIERI ATQVE EVM DI-
CTATOREM CREARI A GRAECIS QVI
IVS HABEANT CONCILII AMPHICTYO-
NVN. age recita et tempora, quibus haec
facta sunt. fuerunt enim ea, quibus iste Py-
lagoram egit. recita. TEMPORA. PRAE-
TOR MNESITHIDES DECIMO SEXTO DIE
VOL. II.

NOVEMBERIS. age da mihi literas, quas, vt
non parebant Thebanī, misit ad Peloponi-
nesiensis socios Philippus: vt etiam ex iis per-
spiciatis veram causam rerum, quae erat,
vt illa quae contra Graeciam et Thebanos
et vos moliretur, occultaret, seque commu-
nia decreta Amphictyonum exsequi simila-
ret. qui vero eas occasiones et praetextus ei
suppeditarat, iste fuit. recita. LITERAE
PHILIPPI. REX MACEDONVM PHILIP-
PVS PELOPONNESENSIVM FOEDERATO-
RVM MAGISTRATIBVS ET ASSESSORI-
BVS ET ALIIS SOCIIS OMNIBVS S. QVO-
NIAM LOCRENSES QVI OZOLAE NOMI-
NANTVR ATQVE AMPHISSAM INCO-
LVNT

ΛΩΝΟΣ ΤΟΥΤ ΕΝ ΔΕΛΦΟΙΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΧΩΡΑΝ ΕΡΧΟΜΕΝΟΙ
 ΜΕΘ ΟΠΛΩΝ ΛΕΗΛΑΤΟΥΣΙ ΒΟΥΛΟΜΑΙ ΤΩΙ ΘΕΩΙ ΜΕΘ ΤΜΩΝ
 ΒΟΗΘΕΙΝ ΚΑΙ ΑΜΥΝΑΣΘΑΙ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΒΑΙΝΟΝΤΑΣ ΤΙ ΤΩΝ ΕΝ
 ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ ΕΥΣΕΒΩΝ ΩΣΤΕ ΣΤΗΝΑΝΤΑΤΕ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ
 ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΩΚΙΔΑ ΕΧΟΝΤΕΣ ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΝ ΗΜΕΡΩΝ ΤΕΤΤΑΡΑ-
 ΚΟΝΤΑ ΤΟΥΤ ΕΝΕΣΤΩΤΟΣ ΜΗΝΟΣ ΛΩΙΟΥ ΩΣ ΗΜΕΙΣ ΑΓΟΜΕΝ
 ΩΣ ΔΕ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΟΣ ΩΣ ΔΕ ΚΟΡΙΝΘΙΟΙ ΠΑΝΕΜΟΥ
 ΤΟΙΣ ΔΕ ΗΜΙΝ ΣΤΗΝΑΝΤΗΣΑΣΙ ΠΑΝΔΗΜΕΙ ΧΡΗΣΟΜΕΘΑ ΣΥΜΒΟΥ-
 ΛΟΙΣ ΤΟΙΣ ΔΕ ΜΗ ΠΡΟΣΘΕΜΕΝΟΙΣ ΕΠΙΖΗΜΙΟΙΣ. ΕΤΤΥΧΕΙΤΕ.
 οἷα δ' ὅπ' φύγει μὴ τὰς ἰδίας περὶ φάσεις, εἰς ᾗ τὰς Ἀμφικτυ-
 ονικὰς καταφεύγει; τίς ἔν' ὁ ταῦτα συμπῶσκαδύσας αὐτὰ; τίς
 ὁ τὰς περὶ φάσεις ταύτας ὀνδύς; τίς ὁ τῶν κακῶν τῶν γεγενη-
 μῶν μάλισα αἶπός; ἔχ' ἔτι; μὴ τοίνυν λέγῃς, ὦ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, φειδόντες, ὡς ὑφ' ἐνὸς τοιαῦτα πέπονθεν ἡ Ἑλλάς
 ἀνθρώπων. ἔχ' ὑφ' ἐνὸς, ἀλλ' ὑπὸ πολλῶν καὶ πονηρῶν τῶν παρ'
 ἑκάστοις, ὦ γῆ καὶ θεοί. ὧν εἷς ἕτός ἐστιν. ὃν, εἰ μηδὲν εὐλαβηθέντα
 τὰ ληθῆς εἰπεῖν δέοι, ἐκ αὐτῶν ὀκνήσαιμι ἔγωγε κοινὸν ἀλιτήριον τῶν
 μὴ ταῦτα λυπολωτότων ἀπάντων εἰπεῖν, ἀνθρώπων, τόπων, πό-
 λεων. ὁ γὰρ τὸ πᾶν πᾶσι πᾶσι κακῶν, ἔτι τῶν φημύτων κακῶν αἶπος.
 ὃν ὅπως ποτε ἐκ εὐδύς ἰδόντες ἀπεσράφητε, θαυμάζω. πλὴν

LVNT IN DELVERVM APOLLINIS DEL-
 PHICI DELINQVNT ET SACRVM A-
 GRVM ARMATA MANV PROGRESSI DE-
 PRAEDANTVR DEO VOBIS ADIVTORI-
 BVΣ OPEM FERAM ET VLCISCAR EOS
 QVI IVS GENTIVM ET RELIGIONEM
 VIOLARVNT QVARE ARMATI NOBIS
 OCCVRRITE IN PHOCIDE ALLATO COM-
 MEATV QVADRAGINTA DIERVM HOC
 MENSE LOO VT NOS HABEMVS VT A-
 THENIENSES BOEDROMIONE (SEXTILI)
 VT CORINTHII PANEMO QVI AVTEM
 VNIVERSI NOBIS OCCVRRERINT EORVM
 CONSILIIIS VTEMVR EOS VERO QVI SE
 NOBISCVM NON CONIVNXERINT MVL-

CTABIMVS. VALETE. videtis eum fugere
 suas causas, et in Amphictyonicas confu-
 gere? quis igitur illis concinnandis adiutor?
 quis causas suppeditavit? quis malorum
 quae inciderunt potissimum auctor? nonne
 iste? ne igitur passim dicatis, Athenienses,
 ab vno homine Graeciam esse talia perpes-
 sam, non ab vno, sed a multis atque im-
 probis in singulis vrbibus, pro diuum fidem
 atque hominum, quorum iste vnus est, quem,
 si verum libere dicendum sit, non dubita-
 rim ego communem pestem eorum, quae
 postea perierunt omnium, dicere, homi-
 num, locorum, vrbium. qui enim semen
 praebuit, is enatae segetis malorum est au-
 ctor.

πολύ τι σκότος, ὡς ἔοικέν, ἐστὶ παρ' ὑμῖν περὶ τῆς ἀληθείας. Συμβέβηκε τίνυν μοι τῶν καὶ τῆς πατριδῆς τέττω πεπραγμένων ἀψαμνῶ, εἰς ἃ τέττοις ἐνδυνάμην αὐτὸς πεπολίτθαι, ἀφίχθαι. ἃ πολλῶν μὲν ἕνεκα, εἰκότως ἀκῶσαιτέ με, μάλιστα δὲ, ὅτι αἰσχρὸν ἐστίν, ὃ ἄνδρες Ἀθιναῖοι, εἰ ἐγὼ μὲν τὰ ἔργα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πόρων ὑπέμεινα, ὑμεῖς ὅμως μὴδὲ οὐδὲ λόγους αὐτῷ ἀνέξεσθε. ὁρῶν γὰρ ἐγὼ Θεβαίους, σχεδὸν ὅτι καὶ ὑμᾶς, ὑπὸ τῶν τὰ Φιλίππου πρεσβυτέρων, καὶ διεφθαρμένων παρ' ἑκατέρωθεν, ὁ μὲν ἦν ἀμφοτέρωθεν φοβερὸν, καὶ φυλακῆς πολλῆς δεόμενον, τὸς τὸν Φίλιππον ἔαν ἀυξάνεσθαι, παρρησιάζεσθαι, καὶ εἰδὲ καθεὶν φυλαττομένους, εἰς ἔχθραν ὅτι καὶ τὸ προσκρῖναι ἀλλήλοις ἐτίμως ἔχοντες, ὅπως τοῦτο μὴ γενήσεται, διατηρῶν διελέγου. ὅτι ἀπὸ τῆς ἐμαυτοῦ γνώμης μόνον ταῦτα συμφέρειν ὑπολαμβάνων, ἀλλ' εἰδὼς Αἰεσοφῶντα, καὶ πάλιν Εὐδελον, πᾶσι τὸν χρόνον βελομένους πρᾶξαι ταύτην τὴν φιλίαν, καὶ τοῖς τῷ ἄλλων πολλάκις ἀνιλέγοντας ἑαυτοῖς, τέτοιο ὁμογνωμονήσας αἰεὶ. ἔς σὺ ζῶντας μὲν, ὃ κίνασθαι, κολακδίων παρηκολάθεις, τεθνεώτων δὲ ὅτι αἰσχρὴ κατηγορῶν. ἃ γὰρ τοῖς Θεβαίων Ἰππικῶς ἐμοί, ἐκείνων πολὺ μᾶλλον, ἢ ἐμοὶ κατηγορεῖς, τῶν περὶ τὴν, ἢ ἐγὼ, ταύτην τὴν συμμαχίαν δοκιμασθέντων. ἀλλ' ἐκέισε ἐπ' ἀνέμῳ ὅτι τὸν ἐν Ἀμφίονι πόλεμον

ctor. quem qui non e primo statim aspectu fitis auersati, demiror. sed magnae, vt apparet, apud vos tenebrae sunt obiectae veritati. Accidit autem mihi, facinora illius contra patriam designata aggresso, vt ad ea peruenerim, quae contra illum ego in re publica gessi, quae cum multis de causis merito ex me audietis, tum vero quod turpe est, Athenienses, cum ego molestias ipsas laborum vestra causa susceptorum tolerarim, vos nec verba quae de rebus illis facienda sint, velle sustinere. cum viderem Thebanos, atque adeo vos quoque, prope modum a Philippi procuratoribus et hominibus apud utrosque corruptis adductos, id

quod vtrisque erat formidabile, magnamque cautionem requirebat, ne potentiam Philippi crescere sineretur, negligere, nec ullam eius rei cauendae suscipere curam, ad inimicitias autem mutuasque similitates propendere, hoc vt ne fieret perpetuo cauebam: qui non meapte duntaxat prudentia sic expedire existimarem, sed Aristophontem etiam, itemque Eubulum, omni tempore conciliare voluisse illam amicitiam, et cum aliis de rebus saepe inter se dissentirent, in hoc semper concordasse scirem. quos tu viventis, o vulpecula, assentans sectabare, defunctis obtreectare non erubescis. nam quod me de Thebanis accusas, illos multo magis quam

τὰς μὲν ποιήσαντες, συμπεριναμένων ὃ τῶν ἄλλων τῶν σω-
εργῶν αὐτῶν πῶς πρὸς τὰς Θηβαίους ἔχθραν, σωέειν τὸν Φίλιπ-
πον εἰσεῖν ἐφ' ὑμᾶς, ἔπειτα ἕνεκα τὰς πόλεις ἔτοι συνέκρουον.
καὶ εἰ μὴ πρὸς ἐξουσίᾳ μικρῶν, εἴη ἀναλαβεῖν αὐτὰς αὖ ἡδυ-
νήτην. ἔγωγε μέγιστον πόρρω πρὸς ἡμᾶς ἔτοι τὸ πρᾶγμα. ἐν
οἷς ὃ ἢ ἢ ἢ τὰ πρὸς ἀλλήλους, τῶν τῶν ψήφισμάτων ἀνέ-
σαντες καὶ τῶν ἀποκρίσεων, εἴσεσθε. καὶ μοι λέγε ταῦτα λαβών.

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΗΡΟΠΥΘΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΛΑΦΗΒΟΛΙΩ-
ΝΟΣ ΕΚΤΗΙ ΦΘΙΝΟΝΤΟΣ ΦΥΛΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΥΟΥΣΗΣ ΕΡΕΧΘΗΙΔΟΣ
ΒΟΥΛΗΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ ΓΝΩΜΗΙ. ΕΠΕΙΔΗ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΙΝΑΣ
ΜΕΝ ΚΑΤΕΙΛΗΦΕ ΠΟΛΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΤΥΓΕΙΤΟΝΩΝ ΤΙΝΑΣ ΔΕ
ΠΟΡΘΕΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΙ ΔΕ ΕΠΙ ΤΗΝ ΑΤΤΙΚΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΤΑΖΕΤΑΙ
ΠΑΡΑΓΙΓΝΕΣΘΑΙ ΠΑΡ ΟΥΔΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΤΑΣ ΗΜΕΤΕΡΑΣ ΣΥΝ-
ΘΗΚΑΣ ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΟΡΚΟΥΣ ΛΥΕΙΝ ΕΠΒΑΛΛΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΙ-
ΡΗΝΗΝ ΠΑΡΑΒΑΙΝΩΝ ΤΑΣ ΚΟΙΝΑΣ ΠΙΣΤΕΙΣ ΔΕΔΟΧΘΑΙ ΤΗΙ
ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΠΕΜΠΕΙΝ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΟΙ
ΤΙΝΕΣ ΑΥΤΩΙ ΔΙΑΛΕΞΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΑΛΕΣΟΥΣΙΝ ΑΥΤΟΝ
ΜΑΛΙΣΤΑ ΜΕΝ ΤΗΝ ΠΡΟΣ ΗΜΑΣ ΟΜΟΝΟΙΑΝ ΔΙΑΤΗΡΕΙΝ ΚΑΙ
ΤΑΣ ΣΥΝΘΗΚΑΣ ΕΙ ΔΕ ΜΗ ΠΡΟΣ ΤΟ ΒΟΥΛΕΤΣΑΣΘΑΙ ΔΟΤΝΑΙ
ΧΡΟΝΟΝ ΤΗΙ ΠΟΛΕΙ ΚΑΙ ΤΑΣ ΑΝΟΧΑΣ ΠΟΙΗΣΑΣΘΑΙ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ

me accusas, qui ante me societatem illam probauerunt. sed illuc redeo: Amphistensis bello per istum excitato, et inimicitias adversus Thebanos per alios eius adiutores perfectis, accidisse, ut Philippus nos aggredetur, qua de causa isti urbis inter se committebant, quod nisi paulo ante euigilassemus, ne recuperare quidem viris licuisset: eo usque isti rem perduxerant, ut vero alii in alios fueritis animati, his decretis auditis, et responsionibus, scietis, age cape haec, et lege. DECRETVM. HEROPYTHO PRAETORE XXVI DIE FEBRUARII TRIBV PRAESIDENTE ERECHTHEIA DE SENTENTIA SENATVS ET

DVCVM. QVONIAM PHILIPPVS OPPIDA QVAEDAM FINITIMA OCCVPAVIT QVAEDAM POPVLATVR ATQVE IN SVMMAM AD ATTICAM INVADENDAM SE INSTRVIT FOEDVS NOSTRVM PRO NIHILO DVCENS ET IVSIVRANDVM SOLVERE INSTITVIT AC PACEM FIDEM MVTVO DATAM FRANGENS PLACERE SENATVI POPVLOQVE VT LEGATI AD EVM MITTANTVR QVI CVM EO AGANT ET EVM HORTENTVR POTISSIMVM VT CONCORDIAM NOBISCVM FACTAM ET PACTA TVEATVR SIN MINVS VT SPACIVM DELIBERANDI PRAEBEAT REIPUBLICAE ET INDVCIAS VSQVE AD
MEN-

ΘΑΡΓΗΛΙΩΝΟΣ ΜΗΝΟΣ. ΗΡΕΘΗΣΑΝ ΕΚ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΣΙΜΟΣ ΑΝΑ-
ΓΥΡΡΑΣΙΟΣ ΕΥΘΥΔΗΜΟΣ ΦΙΛΙΑΣΙΟΣ ΒΟΥΛΑΓΟΡΑΣ ΑΛΩΠΕΚΗΘΕΝ.

ΕΤΕΡΟΝ ΥΨΗΣΜΑ. ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΗΡΟΠΤΘΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΟΥ-
ΝΥΧΙΩΝΟΣ ΕΝΗΙ ΚΑΙ ΝΕΑΙ ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥ ΓΝΩΜΗΙ. ΕΠΕΙΔΗ ΦΙ-
ΛΙΠΠΟΣ ΕΙΣ ΑΛΛΟΤΡΙΟΤΗΤΑ ΘΗΒΑΙΟΤΣ ΠΡΟΣ ΤΜΑΣ ΕΠΙΒΑΛΛΕ-
ΤΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΣΑΙ ΠΑΡΕΣΚΕΤΑΣΤΑΙ ΔΕ ΚΑΙ ΠΑΝΤΙ ΤΩΙ ΣΤΡΑ-
ΤΕΥΜΑΤΙ ΠΡΟΣ ΤΟΤΕ ΕΓΓΙΣΤΑ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΙΓΝΕΣΘΑΙ
ΤΟΠΟΤΣ ΠΑΡΑΒΑΙΝΩΝ ΤΑΣ ΠΡΟΣ ΗΜΑΣ ΥΠΑΡΧΟΥΣΑΣ ΑΤΤΩΙ
ΣΤΥΝΘΚΑΣ ΔΕΔΟΧΘΑΙ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΠΕΜΨΑΙ
ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ ΚΗΡΥΚΑ ΚΑΙ ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΟΙ ΤΙΝΕΣ ΑΞΙΩΣΟΥΣΙ ΚΑΙ
ΠΑΡΑΚΑΛΕΣΟΥΣΙΝ ΑΥΤΟΝ ΠΟΙΗΣΑΣΘΑΙ ΤΑΣ ΑΝΟΧΑΣ ΟΠΩΣ
ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΩΣ Ο ΔΗΜΟΣ ΒΟΥΛΕΤΕΣΤΑΙ ΚΑΙ ΓΑΡ ΝΤΝ ΟΤ ΚΕ-
ΚΡΙΚΕ ΒΟΗΘΕΙΝ ΕΝ ΟΤΔΕΝΙ ΤΩΝ ΜΕΤΡΙΩΝ. ΗΡΕΘΗΣΑΝ ΕΚ ΤΗΣ
ΒΟΥΛΗΣ ΝΕΑΡΧΟΣ ΣΩΣΙΝΟΜΟΥ ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ ΕΠΙΦΡΟΝΟΣ ΚΑΙ
ΚΗΡΥΞ ΕΥΝΟΜΟΣ ΑΝΑΦΑΥΣΤΙΟΣ ΕΚ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ. λέγει δὴ καὶ
τὰς ἀποκρίσεις. ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΑΚΕΔΟ-
ΝΩΝ ΦΙΛΗΠΠΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΧΑΙ-
ΡΕΙΝ. ΗΝ ΜΕΝ ΑΠΑΡΧΗΣ ΕΙΧΕΤΕ ΠΡΟΣ ΗΜΑΣ ΑΙΡΕΣΙΝ ΟΥΚ Α-
ΓΝΩΩ ΚΑΙ ΤΙΝΑ ΣΠΟΥΔΗΝ ΠΟΙΕΙΣΘΕ ΠΡΟΣΚΑΛΕΣΑΣΘΑΙ ΒΟΥ-
ΛΟΜΕΝΟΙ ΘΕΤΤΑΛΟΤΣ ΚΑΙ ΘΗΒΑΙΟΤΣ ΕΤΙ ΔΕ ΚΑΙ ΒΟΙΩΤΟΤΣ

MENSEM APRILEM PROROGET. LECTI
SVNT E SENATV SIMVS ANAGYRRHA-
SIVS EVTHYDEMVS PHLIASIVS BVLA-
GORAS ALOPECENSIS. ALIVD DECRE-
TVM. HEROPYTHO PRAETORE PRI-
DIE CALEND. APRILIS DE BELLİ DV-
CIS SENTENTIA. QVONIAM PHILIPPVS
THEBANOS ALIENARE A NOBIS INSTI-
TVIT ITAQVE SE PARAVIT VT IN AT-
TICAE LOCA PROXIMA CVM OMNI EX-
ERCITV INGRESIATVR IN QVO FOE-
DVS NOBISCVM ICTVM VIOLAT PLA-
CERE SENATVI POPVLOQVE VT AD
EVM MITTANTVR CADVCEATOR ET
LEGATI QVI PETANT ET EVM HOR-

TENTVR VT INDVCIAS FACIAT VT E
RE NATA POPVLVS DELIBERET NVNC
ENIM EVM NON INSTITVISSE OPEM
FERRE IN VLLA RE MODERATA. LE-
CTI SVNT A SENATV NEARCHVS SOSI-
NOMI F. POLYCRATES EPIPHRONIS F.
ET CADVCEATOR EVNOMVS ANAPHLY-
STIVS E POPVLO. recita etiam responsa.
RESPONSA DATA ATHENIENSIBVS. RBX
MACEDONVM PHILIPPVS SENATVI PO-
PVLOQVE ATHENIENSI SALVTEM. QVO
ANIMO FVERITIS ERGA NOS AB INI-
TIO AFFECTI NON IGNORO ET QVID
STVDIO HABEATIS CONIVNGERE VO-
BISCVM THESSALOS ET THEBANOS AT-
QVE

ΒΕΛΤΙΟΝ Δ ΑΥΤΩΝ ΦΡΟΝΟΥΝΤΩΝ ΚΑΙ ΜΗ ΒΟΥΛΟΜΕΝΩΝ ΕΦ
 ΥΜΙΝ ΠΟΙΗΣΑΣΘΑΙ ΤΗΝ ΕΑΥΤΩΝ ΑΙΡΕΣΙΝ ΑΛΛΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΥΜ-
 ΦΕΡΟΝ ΙΣΤΑΜΕΝΩΝ ΝΥΝ ΕΞ ΤΠΟΣΤΡΟΦΗΣ ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΝΤΕΣ
 ΥΜΕΙΣ ΠΡΟΣ ΜΕ ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΚΑΙ ΚΗΡΥΚΑΣ ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΜΝΗΜΟ-
 ΝΕΥΕΤΕ ΚΑΙ ΤΑΣ ΑΝΟΧΑΣ ΑΙΤΕΙΣΘΕ ΚΑΤ ΟΥΔΕΝ ΥΦ ΗΜΩΝ
 ΠΕΠΛΗΓΜΕΝΟΙ ΕΓΩ ΜΕΝ ΤΟΙ ΑΚΟΥΣΑΣ ΤΩΝ ΠΡΕΣΒΕΤΤΩΝ
 ΣΥΓΚΑΤΑΤΙΘΕΜΑΙ ΤΟΙΣ ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝΟΙΣ ΚΑΙ ΕΤΟΙΜΟΣ ΕΙ-
 ΜΙ ΠΟΙΕΙΣΘΑΙ ΤΑΣ ΑΝΟΧΑΣ ΑΝ ΠΕΡ ΤΟΥΤΕ ΟΥΚ ΟΡΘΩΣ ΣΥΜ-
 ΒΟΥΛΕΤΟΝΤΑΣ ΥΜΙΝ ΠΑΡΑΠΕΜΨΑΝΤΕΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΗΚΟΥΣΗΣ
 ΑΤΙΜΙΑΣ ΑΞΙΩΣΗΤΕ. ΕΡΡΩΣΘΕ. ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΘΗΒΑΙΟΙΣ. ΒΑΣΙ-
 ΛΕΥΣ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΘΗΒΑΙΩΝ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ
 ΔΗΜΩΙ ΧΑΙΡΕΙΝ. ΕΚΟΜΙΣΑΜΗΝ ΤΗΝ ΠΑΡ ΥΜΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ
 ΔΙ ΗΣ ΜΟΙ ΤΗΝ ΟΜΟΝΟΙΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ ΑΝΑΝΕΟΥΣΘΕ
 ΠΥΝΘΑΝΟΜΑΙ ΜΕΝ ΤΟΙ ΔΙΟΤΙ ΠΑΣΑΝ ΥΜΙΝ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΠΡΟΣ-
 ΦΕΡΟΝΤΑΙ ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΝ ΒΟΥΛΟΜΕΝΟΙ ΥΜΑΣ ΣΥΓΚΑΤΑΙΝΟΥΣ
 ΓΕΝΕΣΘΑΙ ΤΟΙΣ ΥΠ ΑΥΤΩΝ ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝΟΙΣ ΠΡΟΤΕΡΟΝ
 ΜΕΝ ΟΥΝ ΥΜΩΝ ΚΑΤΕΓΙΓΝΩΣΚΟΝ ΕΠΙ ΤΩΙ ΜΕΛΛΕΙΝ ΠΕΙ-
 ΘΕΣΘΑΙ ΤΑΙΣ ΕΚΕΙΝΩΝ ΕΛΠΙΣΙ ΚΑΙ ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΕΙΝ ΑΥΤΩΝ
 ΤΗΙ ΠΡΟΑΙΡΕΣΕΙ ΝΥΝ Δ ΕΠΙΓΝΟΥΣ ΥΜΑΣ ΤΑ ΠΡΟΣ ΗΜΑΣ ΕΖΗ-
 ΤΗΚΟΤΑΣ ΕΧΕΙΝ ΕΙΡΗΝΗΝ ΜΑΛΛΟΝ Η ΤΑΙΣ ΕΤΕΡΩΝ ΕΠΑΚΟ-

QVE ADEO BOEOTIOS ETIAM CVPIEN-
 TES QVI CVM SANIORES SINT ET VE-
 STRAM AMPLECTI SECTAM VOBISQVE
 SVBIIICERE SE RECVSSENT ATQVE A
 PARTE VTILITATIS STENT NVNC MV-
 TATA SENTENTIA MISSIS LEGATIS
 ET CADVCEATORIBVS PACTIONVM
 MENTIONEM FACITIS ET INDVCIAS
 PETITIS NVLLA PER NOS INIVRIA
 LACESSITI VERVNTAMEN EGO LEGA-
 TIS AVDITIS ANNVO POSTVLATIS ET
 PARATVS SVM FACERE INDVCIAS SI
 EOS QVI VOBIS NON RECTE CONSV-
 LVNT REPVDIATOS EA QVA DIGNI
 SVNT IGNOMINIA MVLCTABITIS. VA-

LETE. RESPONSA DATA THEBANIS.
 REX MACEDONVM PHILIPPVS SENA-
 TVI POPVLOQVE THEBANO SALVTEM.
 ACCEPI LITERAS VESTRAS QVIBVS
 CONCORDIAM ET PACEM MECVM FA-
 CTAM RENOVATIS SED TAMEN AVDIO
 ATHENIENSIS OMNI STVDIO CONTEN-
 DERE VT IPSORVM DECRETIS SVF-
 FRAGEMINI VT IGITVR PRIVS VOS AC-
 CVSABAM QVOD SPEM QVAM ILLI FA-
 CIEBANT ESSETIS AMPLEXVRI ET EO-
 RVM INSTITVTVM SECVTVRI ITA
 NVNC POSTEAQVAM INTELLEXI MAL-
 LE VOS PACEM NOBISCVM FACTAM
 TVERI QVAM ALIORVM SEQVI SEN-
 TENTIAS

ΛΟΥΘΕΙΝ ΓΝΩΜΑΙΣ ΗΣΘΗΝ ΚΑΙ ΜΑΛΛΟΝ ΤΜΑΣ ΕΠΑΙΝΩ ΚΑΤΑ ΠΟΛΛΑ ΜΑΛΙΣΤΑ Δ ΕΠΙ ΤΩΙ ΒΟΥΛΕΥΣΑΣΘΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΣΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΣ ΗΜΑΣ ΕΧΕΙΝ ΕΝ ΕΤΝΟΙΑΙ ΟΠΕΡ ΟΥ ΜΙΚΡΑΝ ΤΜΙΝ ΟΙΣΕΙΝ ΕΛΠΙΖΩ ΡΟΠΗΝ ΕΑΝ ΠΕΡ ΕΠΙ ΤΑΤΤΗΣ ΜΕΝΗΤΕ ΤΗΣ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ. ΕΡΡΩΣΘΕ. οὕτω διαθείς ὁ Φίλιππος τὰς πόλεις πρὸς ἀλλήλας διὰ τέτων, καὶ τέτοις ἐπαρθείς τοῖς ψηφίσμασι καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν, ἤκεν ἔχων τὴν δύναμιν, καὶ τὴν Ελάτειαν κατέλαβεν, ὡς εἰδὼς ἂν, εἰπε γνοῖτο, ἐπὶ συμπυκνόντων ὑμῶν καὶ τῶν Θηβαίων. ἀλλὰ μὲν, τὸν τότε συμβούτου ἐν τῇ πόλει θορύβον ἴσε μὴ ἀποκρίσεις· μικρὰ δὲ ἀκούσατε ὅμως αὐτὰ τὰ ἀναγκαϊότατα. ἐσπέρα μὲν γὰρ ἦν ἥκε δὲ ἀγγέλλων τις ὡς εἶπεν πρυτάνεις, ὡς Ελάτεια κατέληπται. καὶ μετὰ ταῦτα ④ μὴ, διὸς ἐξουσιασάντες μετὰ δειπνοῦντες, τὰς τε ἐκ πᾶν σκηνῶν, τῶν καὶ τὴν ἀγορὰν, ἐξείργον, καὶ τὰ γέρεα ἐνεπύμπρασσαν, ④ ὅ, τὰς στρατηγὰς μελεπέμποντο, ἐπὶ τὸν σαλπυγκὴν ἐκάλεσαν, καὶ θορύβου πλήρης ἦν ἡ πόλις. τῇ δὲ ὑστεραία, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, ④ μὴ πρυτάνεις τὴν βουλὴν ἐκάλεσαν εἰς τὸ βουλευτήριον, ὑμεῖς δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐπορεύεσθε, καὶ πρὶν ἐκείνῳ χρηματίσαι καὶ πρὸς βουλευσάσαι, πᾶς ὁ δῆμος ἄνω καθήτο. καὶ μετὰ ταῦτα ὡς εἰσῆλθεν ἡ βουλὴ, ἐκ ἀπήγειλαν ④ πρυτάνεις τὰ πρὸς τὴν

TENTIAS SVM DELECTATVS ET VOS CVM MVLTIS NOMINIBVS LAVDO TVM EO POTISSIMVM QVOD ET TVTIOIRA CONSILIA SECTAMINI ET BENEVOLENTIAM ERGA NOS RETINETIS QVOD NON PARVM VOBIS MOMENTI ALLATVRVM PVTO SI IN ISTO INSTITVTO PERSEVERABITIS. VALETE. ita concitatis inter se vrbibus Philippus istorum opera, et his decretis elatus, et responfionibus, aduentavit cum exercitu, et Elateam occupavit, tanquam etiam si quid accidisset, non iam conspiraturis vobis et Thebanis. verum qui tumultus in vrbe tum fuerit excitatus, nostis omnes, paucis tamen au-

dite cognitu maxime necessaria. vespera erat: venit autem quidam ad consules, Elateam esse occupatam nuncians. post haec alii a coena surgentes, et circumforaneos e tabernis expellebant, et crates incendebant; alii duces accersebant, et tubicinem vocabant, tumultu denique referta erat vrbs. postridie, primo diluculo consules senatum in curiam vocabant, vos autem in concionem ibatis, ac priusquam senatus referret ac decerneret, vniuersus populus iam confederat. post, ut ingressus fuit senatus, et consules ea quae sibi nunciata fuerant, proposuerunt, et nuncium produxerunt, isque rem narrauit, praeco rogabat, QVIS CONCIO-

Γελῶντα ἑαυτοῖς, καὶ τὸν ἥκοντα παρήγαγον, καὶ κείνῳ εἶπεν, ἡρώτα μὴ ὁ κήρυξ, ΤΙΣ ΑΓΟΡΕΥΕΙΝ ΒΟΥΛΕΤΑΙ; παρήκῃ δὲ ἑδείς, πολλὰ κίς δὲ τοῦ κήρυκῳ ἐρωτῶντι, ἑδὲν μᾶλλον ἀνίστατο οὐδείς, ἀπάντων μὲν τῶν στρατηγῶν παρόντων, ἀπάντων δὲ τῶν ῥητόρων, καλέσας δὲ τὴν κοινὴν τὴν πατριδῶν φωνὴν τὸν ἐρωτῶν ὑπὲρ σωτηρίας· ἦν γὰρ ὁ κήρυξ καὶ τὰς νόμοις φωνὴν ἀφίησι, ταύτῃ κοινὴν τῆς πατριδῶν δίκαιόν ἐστιν ἡγεῖσθαι. καὶ τοὶ εἰ μὲν τὰς σωθῆναι πᾶν πόλιν βουλομένους παρελθεῖν ἔδει, πάντες ἂν ὑμεῖς καὶ ὅσοι ἄλλοι Ἀθηναῖοι ἀναστάντες, ὅτι τὸ βῆμα ἐβαδίζετε· πάντες γὰρ, ὅσοι οἶδ' ὅτι, σωθῆναι αὐτὴν ἐβόλεσθε. εἰ δὲ τὰς πλεονεξίας, ὅσοι τριακόσιοι, εἰ δὲ τὰς ἀμφοτέρωθεν ταῦτα, καὶ ὄνομα τῇ πόλει καὶ πλεονεξίας, ὅσοι μετὰ ταῦτα τὰς μεγάλας ἐπιδόσεις ἐπιδόντες· καὶ γὰρ εὐνοία καὶ πλεονεξία τὰτ' ἐποίησαν. ἀλλ', ὥς ἔοικεν, ἐκείνῳ ὁ καιρὸς καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἣ μόνον εὐνὴν καὶ πλεονεξίαν ἀνδρα ἐκάλει, ἀλλὰ καὶ παρεκκολλητικὴ τοῖς πλεονεξίαις ἐξαρχῆς, καὶ συλλελογισμένον ὁρθῶς, πᾶσι ἕνεκα ταῦτ' ἐπράττειν ὁ Φίλιππος, καὶ τί βουλομένη. ὁ γὰρ μὴ ταῦτ' εἰδὼς, μήτ' ἐξήτακως πόρρωθεν ἐπὶ μελῶς, ἢτ' εἰ εὐνὴς ἦν, ἢτ' εἰ πλεονεξία, ἑδὲν μᾶλλον ἐμελλεν ὁ, πᾶσι χρὴ ποιεῖν εἰσεῖναι, ἢτ' ὑμῖν ἔξω συμβεβληέναι. ἐφάνη τοίνυν ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐγὼ, καὶ παρελθὼν εἶπον εἰς ὑμᾶς, ὅτι μὴ δυοῖν ἕνεκα ἀκρίβειαν προσέχοντες τὸν νομῶ

NEM HABERE VELLE? nemo prodibat. saepius rogante praecone nihilo magis surgebat quisquam, praesentibus omnibus ducibus, omnibus oratoribus, et communi patriae voce requirente aliquem, qui de urbis incolumitate differeret; quam enim praeco vocem ex instituto legum edit, haec iure communis est totius patriae vox existimanda. quod si surgendum fuisset iis qui rempublicam salvam voluissent, omnes vos ceterique Athenienses confurrexissetis, et ad suggestum accessissetis; omnes enim, satis scio, incolumem esse eam voluissetis. sin ditissimis, trecentis, sin quibus utraque haec suppetebant, ut et reipublicae consultum cupe-

rent, et diuites essent, iis qui postea magna largiti sunt, id quod propter et benevolentiam et diuitias fecerunt. sed illud tempus nimirum, et illa dies, non modo bene cupientem et locupletem virum postulabat, sed et in rebus illis ab initio versatum, et recte meditatam, qua gratia Philippus illa ageret, et quid sibi vellet. quas res qui ignorabat, et non multo ante peruestigarat accurate, siue benevolus, siue diues esset, nihilo magis sciturus erat, quid aut agendum, aut suadendum vobis esset: is igitur eo die ego exstiti, et progressus ad vos, ea dixi quae me referentem duabus de causis attente audiat velim; tum ut sciat, me solum

ἐνός μὲν, ἢ εἰδῆτε, ὅτι μόνον τῶν λεγόντων καὶ πολιτευομένων
ἐγὼ, πῶς τὴν αἰσίου τάξιν ἐν τῇς δεινοῖς ὅσα ἔλιπον, ἀλλὰ καὶ λέ-
γων καὶ γραφῶν, ἐξηλαζόμενον τὰ δέοντα ὑπὲρ ὑμῶν ἐν αὐτοῖς τοῖς
φοβεραῖς, ἐτέρῳ δὲ, ὅτι μικρὸν ἀμαλῶσαντες χρόνον, πολλῶν πρὸς
τὰ λοιπὰ τῶν πάσης πολιτείας ἐσεῖδε ἐμπειροτέρῳ. εἶπον τοίνυν,
ὅτι τὰς μὲν, ὡς ὑπαρχόντων Θεβαίων φίλων Φιλίππῳ, λίαν φο-
βεσθῆναι, ἀγνοῖν τὰ παρόντα πράγματα ἡγάμα. οὐ γὰρ
οἶδ' ὅτι, εἰ τὰθ' ἔτις ἐπύχθμεν ἔχον, ὅσα ἂν αὐτὸν ἡκόμην ἐν
Ελατεῖα ὄντα, ἀλλ' ὅτι τοῖς ἡμετέροις ὁρίοις ὅτι μὲν τοι, εἰ
ἔτοιμα ποιήσῃ τὰ ἐν Θεβαίοις, ἢ καὶ σαφὲς ὅτις αἶμα. ὡς δὲ
ἔχει ταῦτα, ἐφύω, ἀκέραιε με. ἐκείνῳ ὅσας ἢ πείσαι χρημασι
Θεβαίων, ἢ ἐξαπατῶσαι ἐνὶ, ἀπώτατος κῆρυξται, τοὺς δὲ
ἀπαρχῆς ἀνθεστηκότας αὐτῷ, καὶ νῦν ἐνδολυμῆροις, ἐδαμῶς πεί-
σαι δύναται. πῶς ἔν βέλῃ, καὶ πῶς ἔνεκα τὴν Ελατεῖαν καλεῖ-
ληφῇ; πλῆθος δυνάμει δείξας καὶ πρῶτα τὰ ὅπλα, τὰς μὲν
ἐαυτῷ φίλους θρασυῖς ποιῶσαι καὶ ἐπ' αὐτοῖς, τὰς δὲ ἐνδολυμῆροις
καταπληῖσαι ἢ ἢ συλχεσθῶσαι φοβηθέντες, ἃ νῦν ὅσα ἐθέλουσιν,
ἢ βιασθῶσαν. εἰ μὲν ἔν πρῶτα ὁμιλοῦμεθα ἡμεῖς, ἐφύω, ἐν τῷ πα-
ρόντι, εἰ πῶς δύσκολον πέπραχ' Θεβαίοις πρὸς ἡμᾶς, τὰς με-
μνησθῶν, καὶ ἀπείν αὐτοῖς, ὡς ἐν τῷ τῷ ἐχθρῶν εἶναι μερίδι, πρῶτον
μὲν ἂν ἂν ὁξείῳ Φιλίππῳ, ποιήσομεν· εἴτα φοβούμεναι, μὴ

solum ex oratoribus et in republica ver-
fantibus, benevolentiae munus in periculis
non deseruisse, sed ex officio boni civis, et
dixisse, et scripsisse pro vobis, in ipsa trepi-
datione, quae opus fuerunt; tum quod exi-
guo impenso tempore, ad obeunda reliqua
reipublicae munia multo eritis instructiores.
dicebam igitur, qui nimis illud formidarent,
quod Thebani Philippo amici essent, eos
videri mihi negotia illa non intelligere. sa-
tis enim scire me, si id ita se haberet, nos
eum non Elateae, sed in nostris versari fi-
nibus, audituros; verum ubi res Thebanas
composuisset, eum huc venturum esse, me
compertum habere. ut autem haec, inquam,

VOL. II.

se habeant, audite me. ille quoscunque The-
banorum vel allicere pecunia, vel decipere
licuit, paratos habet, eos autem qui prin-
cipio illi restiterunt, et adhuc adversantur,
nequaquam commovere potest. quid igitur
sibi vult? et quamobrem Elateam occupa-
vit? ut e vicinia ostenso exercitu, armis-
que admotis, et suos amicos confirmaret
atque erigeret, et adversarios percelleret:
quo aut prae metu ea, quae nunc nolunt,
concedant, aut cogantur. quod si igitur, in-
quam, in praesentia, si qua re Thebani vos of-
fenderunt, eius meminisse, et eis, ut qui cum
hostibus faciant, diffidere instituimus, pri-
mum quod optarit Philippus, id faciemus:

deinde

πρὸς δεξαμύρων τῶν νῦν δυνεσθηκότων αὐτῶν, καὶ μιᾷ γνώμῃ πάντων φιλιππιστῶν, εἰς τὴν Ἀθηναίαν ἔλθωσιν ἀμφοτέρω. ἂν μὲν τι περὶ τῆς μοι, καὶ πρὸς τῶν σκοπεῖν, ἀλλὰ μὴ φιλονεικεῖν περὶ ὧν ἂν λέγω γῆρας, οἶμαι ἔτι τὰ δέοντα λέγειν δόξαι, καὶ τὸν ἐφεσθηκότα κίνδυνον τῇ πόλει διαλύσειν. τί οὐκ ἔφημι; δεῖν πρῶτον μὲν τὸν παρόντα ἐκδικεῖν φόβον, εἴτα μεταθέσθαι καὶ φοβεῖσθαι πάντας ὑπὲρ Θεβαίων· πολὺ γὰρ τῶν δεινῶν εἰσὶν ἐγγύς, καὶ πρὸς αὐτοῖς ὁ κίνδυνος· ἐπεὶ αὖτε ἐλθόντας Ελευσίναδε τὰς ἐν ἡλικίᾳ καὶ τὰς ἰππέας, δεῖξαι πᾶσιν ὑμᾶς αὐτὰς ἐν τοῖς ὅπλοις ὄντας, ἵνα τοῖς ἐν Θήβαις φρονέουσιν τὰ ὑμέτερα, ἐξίσχῃ γένῃ τὸ παρρησιάζεσθαι περὶ τῶν δικαίων, εἰδόσιν, ὅτι, ὥσπερ τοῖς πολλοῖς Φιλίππῳ τὴν πατρίδα, πάρεσθαι ἢ βοηθήσασα δύναμις ἐν Ελατεῖ, ἔτω τοῖς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνίζεσθαι βελονομοῖς, ὑπάρχει ὑμεῖς ἔτοιμοι, καὶ βοηθήσει, ἂν τις ἐπ' αὐτὰς ἴη. μετὰ ταῦτα χειροτονῆσαι κελύω δέκα πρέσβεις, καὶ ποιῆσαι τοῖς κυρίως μὲν τῶν στρατηγῶν, καὶ ἔτι, ὅτε δεῖ ἐκεῖσε βαδίζειν, καὶ τὴν ἐξόδον. ἐπειδὴν δὲ ἔλθωσιν ὁ πρέσβεις εἰς Θήβας, πῶς χρῆσθαι τῶν πραγμάτων τῷ, ὡς αὐτῶν, πάντων μοι προσέχει τὸν νότον. μὴ δεῖσθε Θεβαίων μηδὲν αἰσχυρὸς γὰρ ὁ καιρὸς· ἀλλ' ἐπαγγείλασθε βοηθήσειν, εἰάν κελεύωσιν, ὡς ἐκείνων ὄντων ἐν τοῖς ἐχά-

deinde vereor, ne illi qui nunc ei aduersantur, cum eo se coniungant, et omnes vno animo Philippo studeant, atque in Atticam veniant utrique. verum si mihi parebitis, et in iis quae dixerō considerandis potius quam exagitandis eritis occupati, arbitror fore, ut et recta dicere videar, et imminens reipublicae periculum propulsem. quid igitur faciendum esse censeo? primum metum hunc remittendum, deinde mutata sententia, Thebanis esse metuendum (ut qui claudibus sint multo propiores, et periculo priores expositi) tertio loco iuventutem et equites Eleusinem esse educendos, ut ostendatis omnibus, vosmetipsos esse in armis, et ut,

qui Thebis vobiscum faciunt, pari libertate suam tueri causam audeant, cum sciant, quemadmodum iis qui patriam Philippo vendunt, praesto est Elateae, qui opituletur, exercitus, sic libertatis assertoribus, vos paratos esse ad ferendum auxilium, si quis eos inuasit. post haec decerni iubeo decem legatos, et eorum atque ducum auctoritati permittendum, et quando sit illuc veniendum, et quando hinc abeundum, sed ubi Thebas legati venerint, quomodo rem hanc administrabit? magnopere moneo, ut mihi auscultetis, neque a Thebanis quicquam postuletis. est enim id hoc tempore alienum: sed polliceamini vos opem laturos,

τοῖς κινδυνούοις, ἡμῶν δὲ ἄμεινον ἢ ἐκείνοι τὸ μέλλον θεωροῦμεν. ἴν', εἰ μὴ δέξωνται ταῦτα καὶ πεποιθῶσιν ἡμῖν, καὶ ἂν βεβλόμεθα ὧν διωκημένοι, καὶ μὴ θεωρήματα ἀξίως τὴν πόλεως ταῦτα πρᾶξωμεν. εἰ δὲ ἄρα μὴ συμβῇ κατατυχεῖν, ἐκείνοι μὴ ἐαυτοῖς ἐγκαλῶσιν, ἀλλ' ἡ νῦν ὀξυμάρευσον, ἡμῖν δὲ μηδὲν αἰσχρὸν, μηδὲ ταπεινὸν ἢ πεπραγμένον. Ταῦτα καὶ ἀπαλήσια τέτοις εἰπὼν, κατέβη. συνεπαυσεσάντων δὲ πάντων, καὶ ἐδενὸς ἐπόνει ἐνδυτὸν ἐδέν, ὅς ἐπον μὴ ταῦτα, ὅς ἐγραψα δέ. ἐδὲ ἐγραψα μὲν, ὅς ἐπέσβεσσα δέ. ἐδὲ ἐπέσβεσσα μὲν, ὅς ἐπεισα δὲ Θηβαίους. ἀλλ' ὁ δὲ τὴν δόχης διὰ πάντων ἄχρη τὴν τελευτῆς διεξῆλθον, καὶ ἐδὼκ' ἐμαυτὸν ὑμῖν ἀπλῶς εἰς τὰς θεωρηκώτας τῇ πόλει κινδύνους. καὶ μοι φέρε τὸ ψήφισμα, τὸ τότε γινόμενον. καὶ τοὶ πῖνα βάλει σε, Αἰχίνη, καὶ πῖνα ἐμαυτὸν ἐκείνῳ τῷ ἡμέραν εἶναι θῶ; βάλει ἐμαυτὸν μὴ, ὃν ἂν σὺ λοιδόρουμεν καὶ διασύρων καλέσαις Βάταλον· σὲ δὲ μὴδὲ ἤρωα τὸν τυχόντα, ἀλλὰ τέτων πινὰ τῷ δὲ τὴν σκηνῆς Κρεσφόντῳ, ἢ Κρέοντι, ἢ ὃν ἐν Κολυτῷ ποιεῖ Οἰνόμαον κακῶς ὑποκρινόμενον ἐπέτριψας; τότε τίνων κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν, ὁ Παιδωνίδης ἐγὼ Βάταλ', Οἰνομάς δὲ Κοθωκίδης σοῦ, πλείον' ἀξί' ὢν ἐφάνη τῇ πατρίδι. σὺ μὲν γε ἐδέν ἐδάμ' χρησίμος ἦν· ἐγὼ δὲ πάντα ὅσα θεωρῆκε τὸν αἰα-

si iusserint, quod et ipsi in extremo discrimine versentur, et vos melius quam illi ventura prospiciatis. ut si haec admiserint et nobis paruerint, tum ea quae volumus consequamur, tum pro dignitate nostrae reipublicae conficiamus: sin forte voto frustrari contigerit, illi semetipsos accusent, si quid nunc deliquerint, nos autem nihil turpe aut humile egerimus. His et similibus dictis, descendi. quae cum collaudassent omnes, et nemo quicquam contra dixisset, non haec ita dixi, ut non scriberem. neque ita scripsi, ut legationem non obirem. neque legationem ita obii, ut Thebanis non persuaderem. sed ab initio ad finem usque

sum omnia persecutus, et me vestra causa, in urgentia rempublicam undique pericula conieci. age, profer mihi decretum, quod tum factum est. iam vero quem vis Aeschine te, et quem me ipsum illo esse die ponam? vis me quidem eum, quem tu per conuicium et contumeliam Battalum vocas: te vero, heroem, nec eum vulgarem, sed illorum aliquem qui in scena celebrantur, Cresphontem, aut Creontem, aut quem aliquando in Colyto Oenomaum male representando contriisti? illo igitur tempore Paeaniensis ego Battalus, me praestiti patriae utiliore, quam tu Cothocides Oenomaus. tui nullus usquam fuit usus: ego vero,

θὸν πολίται ἐπεβίον. λέγε τὸ ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ. ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΝΑΥΣΙΚΛΕΟΥΣ ΦΥΛΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΥΟΥΣΗΣ ΑΙΑΝΤΙΔΟΣ ΣΚΙΡΟΦΟΡΙΩΝΟΣ ΕΚΤΗ ΕΠΙ ΔΕΚΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ ΕΙΠΕΝ. ΕΠΕΙΔΗ ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ο ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΝΤΕ ΤΩΙ ΠΑΡΕΛΗΛΑΥΘΟΤΙ ΧΡΟΝΩΙ ΠΑΡΑΒΑΙΝΩΝ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΤΑΣ ΓΕΓΕΝΗΜΕΝΑΣ ΑΥΤΩΙ ΣΥΝΘΗΚΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΔΗΜΟΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΤΠΕΡΙΔΩΝ ΤΟΥΤΕ ΟΡΚΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΡΑ ΠΑΣΙ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΝΟΜΙΖΟΜΕΝΑ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΕΙΣ ΠΑΡΑΙΡΕΙΤΑΙ ΟΥΔΕΝ ΑΥΤΩΙ ΠΡΟΣΗΚΟΥΣΑΣ ΤΙΝΑΣ ΔΕ ΚΑΙ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΟΥΣΑΣ ΔΟΡΥΛΑΩΤΟΥΣ ΝΕΠΟΙΗΚΕΝ ΟΥΔΕΝ ΠΡΟΑΔΙΚΗΘΕΙΣ ΤΥΠΟ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΕΝΤΕ ΤΩΙ ΠΑΡΟΝΤΙ ΕΠΙ ΠΟΛΥ ΠΡΟΑΓΕΙ ΤΗ ΤΕ ΒΙΑΙ ΚΑΙ ΤΗ ΩΜΟΤΗΤΙ ΚΑΙ ΓΑΡ ΕΛΛΗΝΙΔΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΑΣ ΜΕΝ ΕΜΦΡΟΤΡΟΥΣ ΠΟΙΕΙ ΚΑΙ ΤΑΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΚΑΤΑΛΥΕΙ ΤΙΝΑΣ ΔΕ ΚΑΙ ΕΞΑΝΔΡΑΠΟΔΙΖΟΜΕΝΟΣ ΚΑΤΑΣΚΑΠΤΕΙ ΕΙΣ ΕΝΙΑΣ ΔΕ ΚΑΙ ΑΝΤΙ ΕΛΛΗΝΩΝ ΒΑΡΒΑΡΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΙΖΕΙ ΕΠΙ ΤΑ ΙΕΡΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΤΑΦΟΥΣ ΕΠΑΓΩΝ ΟΥΔΕΝ ΑΛΛΟΤΡΙΟΝ ΠΟΙΩΝ ΟΥΤΕ ΤΗΣ ΕΑΥΤΟΥ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΟΥΤΕ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΚΑΙ ΤΗ ΝΥΝ ΑΥΤΩΙ ΠΑΡΟΥΣΗ ΤΥΧΗ ΚΑΤΑΚΟΡΩΣ ΧΡΩΜΕΝΟΣ ΕΠΙΔΕΛΗΣΜΕΝΟΣ ΕΑΥΤΟΥ ΟΤΙ ΕΚ ΜΙΚΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΥ-

vero, quae bonum ciuem decent, feci omnia. recita decretum. DECRETUM DEMOSTHENIS. PRAETORE NAVSICLE TRIBV PRAESIDENTE ΑΙΑCΙΑ DECIMO SEXTO DIE MAII DEMOSTHENES DEMOSTHENIS F. PΑΕΑΝΙΕΝCΙS DIXIT. QVONIAM PHILIPPVM MACEDONVM REGEM SVPERIORI TEMPORE CONDICIONES PACIS CVM POPVLO ATHENIENSI FACTAE VIOLASSE CONSTAT DESPECTO IVREIVRANDO ET APVD OMNIS GRAECOS VSITATO IVRE ET VRBIS INTERCIPERE NIHIL AD SE ATTINENTIS QVADAM ETIAM QVAE ATHENIENSIVM FVERVNT EXPVGNATAS

CEPISSE NVLLA A POPVLO ATHENIENSI LACESSITVM INIVRIA ET IN PRAESENTIA LONGE GRASSARI VI ET CRVDELITATE NAM ET QVAEDAM GRAECA OPPIDA PRAESIDIIS TENET ET RESPVBLICAS ABROGAT QVAEDAM ETIAM EXCINDIT ET CIVIS SVB CORONA VENDIT IN QVAEDAM ETIAM GRAECIS EIECTIS BARBAROS COLLOCAT IN FANA ET MONVMENTA MAIORVM INDVCTOS IN QVO NIHIL SANE ALIENVM FACIT VEL PATRIA SVA VEL MORIBVS ET HAC SVA FORTVNA IMPORTVNE VTITVR OBLITVS SVI QVI E PARVO ET QVOLIBET FACTVS SIT

INSPE-

ΧΟΝΤΟΣ ΓΕΓΟΝΕΝ ΑΝΕΛΠΙΣΤΟΣ ΜΕΓΑΣ ΚΑΙ ΕΩΣ ΜΕΝ ΠΟ-
ΛΕΙΣ ΕΩΡΑ ΠΑΡΑΙΡΟΤΜΕΝΟΝ ΑΥΤΟΝ ΒΑΡΒΑΡΟΥΣ ΚΑΙ ΙΔΙΑΣ
ΤΗΛΑΜΒΑΝΕΝ ΕΛΑΤΤΟΝ ΕΙΝΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ Ο ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΤΟ
ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΣΘΑΙ ΝΥΝ ΔΕ ΟΡΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΑΣ ΠΟ-
ΛΕΙΣ ΤΑΣ ΜΕΝ ΤΒΡΙΖΟΜΕΝΑΣ ΤΑΣ ΔΕ ΑΝΑΣΤΑΤΟΥΣ ΓΙΓΝΟ-
ΜΕΝΑΣ ΔΕΙΝΟΝ ΗΓΕΙΤΑΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΑΝΑΞΙΟΝ ΤΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟ-
ΓΟΝΩΝ ΔΟΣΗΣ ΤΟ ΠΕΡΙΟΡΑΙΝ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΚΑΤΑΔΟΥΛΟΥ-
ΜΕΝΟΥΣ ΔΙΟ ΔΕΔΟΚΤΑΙ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΕΥΘΑΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΘΥΣΑΝΤΑΣ ΤΟΙΣ ΘΕΟΙΣ ΚΑΙ Η-
ΡΩΙ ΤΟΙΣ ΚΑΤΕΧΟΥΣΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΕΝΘΥΜΗΘΕΙΣΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΑΡΕΤΗΣ
ΔΙΟΤΙ ΠΕΡΙ ΠΛΕΙΟΝΟΣ ΕΠΟΙΟΥΝΤΟ ΤΗΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ ΔΙΑΤΗΡΕΙΝ Η ΤΗΝ ΙΔΙΑΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΔΙΑΚΟΣΙΑΣ
ΝΑΤΕ ΚΑΘΕΛΚΕΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΑΛΑΤΤΑΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΝΑΥΑΡΧΟΝ
ΑΝΑΠΛΗΡΩΝ ΕΝΤΟΣ ΠΥΛΩΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΜΗ-
ΠΑΡΧΟΝ ΤΑΣ ΠΕΖΑΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΨΗΦΙΚΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΕΛΕΥΤΕ-
ΡΑΔΕ ΕΞΑΓΕΙΝ ΠΕΜΨΑΙ ΔΕ ΚΑΙ ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ
ΕΛΛΗΝΑΣ ΠΡΩΤΟΝ ΔΕ ΠΑΝΤΩΝ ΠΡΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΓ-
ΓΓΙΣΤΑΤΩ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΦΙΛΗΠΠΟΝ ΤΗΣ ΕΚΕΙΝΩΝ ΧΩΡΑΣ ΠΑΡΑ-
ΚΑΛΕΙΝ ΔΕ ΑΥΤΟΥΣ ΜΗΔΕΝ ΚΑΤΑΠΛΑΓΕΝΤΑΣ ΤΟΝ ΦΙΛΗΠΠΟΝ

INSPERATO MAGNVS AC DVX OPPIDA WIRTUTE MAIORVM QVI PLVRS FE-
REVM VIDEBAT INTERCIPIENTEM BAR- CERE DEFENSIONEM GRAECIAE LIBER-
BARA ET PRIVATA MINVS IN SE DE- TATIS QVAM SVAM PATRIAM VT DE-
CLINQVI PVTABAT POPVLVS ATHENI- CIENTAE NAVES IN MARE PROTRA-
ENSIS NVNC VERO VIDENS GRAECA- HANTVR ET NAVARCHVS INTRA PY-
RVVM VRBIVM ALIAS INDIGNE TRA- LAS APPELLAT ET DVX AC MAGISTER
CTVARI ALIAS EVERTI INIQVVM ESSE EQVITVM PEDESTRES ET EQVESTRES
CENSET ET GLORIA MAIORVM INDI- COPIAS ELEVSINEM EDVCANT ET VT
GNVM COMMITTERE VT GRAECI SER- LEGATI MITTANTVR AD CETEROS
VITVTE OPPRIMANTVR ITAQVE WISVM GRAECOS AC PRIMVM OMNIVM AD
EST SENCTVI POPVLOQVE ATHENIEN- THEBANOS PROPTEREA QVOD PHILIP-
SI VT VOTIS NVNCVPATIS ET SVORIS PVS AGRO ILLORVM EST PROXIMVS
PERACTIS DIIS ET HEROIBVS VRBIS TV- QVI EOS COHORTENTVR VT A PHI-
TELARIBVS ET DITIONIS ATHENIEN- LIPPO NON PERTERRERECTI SVAM ET
SIVM ET REVOCATA IN MEMORIAM ALIORVM GRAECORVM LIBERTATEM
DEFEN-

ΑΝΤΕΧΕΣΘΑΙ ΤΗΣ ΕΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΑΙ ΟΤΙ Ο ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΔΗΜΟΣ ΟΥΔΕΝ ΜΗΝΕΙΚΑ-
ΚΩΝ ΕΙΤΙ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΓΕΓΟΝΕΝ ΑΛΛΟΤΡΙΟΝ ΤΑΙΣ ΠΟΛΕΣΙ ΠΡΟΣ
ΑΛΛΗΛΑΣ ΒΟΗΘΗΣΕΙ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΣΙ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΣΙ ΚΑΙ ΒΕΛΕ-
ΣΙ ΚΑΙ ΟΠΛΟΙΣ ΕΙΔΩΣ ΟΤΙ ΚΑΙ ΑΥΤΟΙΣ ΜΕΝ ΠΡΟΣ ΑΛΛΗΛΟΥΣ
ΔΙΑΜΦΙΣΒΗΤΕΙΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΗΓΕΜΟΝΙΑΣ ΟΥΣΙΝ ΕΛΛΗΣΙ ΚΑΛΟΝ
ΥΠΟ ΔΕ ΑΛΛΟΦΥΛΟΤ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΑΡΧΕΣΘΑΙ ΚΑΙ ΤΗΣ ΗΓΕΜΟ-
ΝΙΑΣ ΑΠΟΣΤΕΡΕΙΣΘΑΙ ΑΝΑΞΙΟΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΟΞΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΑΡΕΤΗΣ ΕΤΙ ΔΕ ΟΥΔΕ ΑΛ-
ΛΟΤΡΙΟΝ ΗΓΕΙΤΑΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΔΗΜΟΣ ΤΟΝ ΘΗΒΑΙΩΝ
ΔΗΜΟΝ ΟΥΤΕ ΤΗΙ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΙ ΟΥΤΕ ΤΩΙ ΟΜΟΦΥΛΩΙ ΑΝΑ-
ΜΙΜΝΗΣΚΕΤΑΙ ΔΕ ΚΑΙ ΤΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΤΩΝ ΕΑΥΤΟΥ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΘΗΒΑΙΩΝ ΠΡΟΓΟΝΟΥΣ ΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΓΑΡ ΤΟΥΣ
ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΠΑΙΔΑΣ ΑΠΟΣΤΕΡΟΥΜΕΝΟΥΣ ΥΠΟ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗ-
ΣΙΩΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΩΙΑΣ ΑΡΧΗΣ ΚΑΤΗΓΑΓΟΝ ΤΟΙΣ ΟΠΛΟΙΣ ΚΡΑ-
ΤΗΣΑΝΤΕΣ ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΒΑΙΝΕΙΝ ΠΕΙΡΩΜΕΝΟΥΣ ΤΟΙΣ ΗΡΑ-
ΚΛΕΟΥΣ ΕΓΓΟΝΟΙΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΟΙΔΙΠΟΥΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΜΕΤ ΕΚΕΙ-
ΝΟΥ ΕΚΠΕΣΟΝΤΑΣ ΥΠΕΔΕΞΑΜΕΘΑ ΚΑΙ ΕΤΕΡΑ ΠΟΛΛΑ ΤΜΙΝ
ΥΠΑΡΧΕΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΑ ΚΑΙ ΕΝΔΟΞΑ ΠΡΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥΣ ΔΙΟΠΕΡ
ΟΥΔΕ ΝΥΝ ΑΠΟΣΤΗΣΕΤΑΙ Ο ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΔΗΜΟΣ ΤΩΝ ΘΗΒΑΙ-

DEFENDANT ET INDICENT POPVLVM
ATHENIENSEM OBLITERATA VETE-
RYM SI QVAE INTER VRBIS INTER-
CESSERINT OFFENSARVM MEMORIA
OPEM LATVRVM ET COPIIS ET PECV-
NIA ET TELIS ET ARMIS QVI SCIAT
IPSIS INTER SE CONTENDERE DE PRIN-
CIPATV CVM GRAECI SINT PRAECLA-
RYM ESSE HOMINI AVTEM ALIENIGE-
NAE PARERE ET PRINCIPATV SPO-
LIARI INDIGNVM ESSE GRAECORVM
GLORIA ET VIRTUTE MAIORVM AD
HAEC NEC ALIENVM SIBI DVCERE PO-
PVLVM ATHENIENSEM THEBANORVM
POPVLVM VEL COGNATIONE VEL GEN-

TILITATE ET RECORDARI MAIORVM
SVORVM COLLATA IN THEBANORVM
MAIORES BENEFICIA CVM ET HERCV-
LIS LIBEROS QVI PATRIO IMPERIO A
PELOPONNESENSIBVS SPOLIARENTVR
RESTITVERINT BELLO DEVICTIS IIS
QVI CONTRA VENIRE CONABANTVR
HERCVLIS LIBERIS ET NOS OEDIPVM
EIVSQVE COMITES EIECTOS SVSCEPISSE
ET MVLTΑ HVMANITATIS ET CELE-
BRATA OFFICIA PRAESTITISSE THE-
BANIS QVAMOBREM NE NVNC QVIDEM
POPVLVM ATHENIENSEM THEBANO-
RVM CETERORVMQVE GRAECORVM
COMMODIS DEFVTVRYM ET PACISCI
CVM

ΟΙΣ ΤΕ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙΣ ΕΛΛΗΣΙ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΣΥΝΘΕΣΘΑΙ ΔΕ
ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΥΣ ΚΑΙ ΣΥΜΜΑΧΙΑΝ ΚΑΙ ΕΠΙΓΑΜΙΑΝ ΠΟΙΗΣΑ-
ΣΘΑΙ ΚΑΙ ΟΡΚΟΥΣ ΔΟΥΝΑΙ ΚΑΙ ΛΑΒΕΙΝ. ΠΡΕΣΒΕΙΣ. ΔΗΜΟ-
ΣΘΕΝΗΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΑΙΑΝΙΕΤΣ ΥΠΕΡΙΔΗΣ ΚΛΕΑΝΔΡΟΥ
ΣΦΗΤΤΙΟΣ ΜΝΗΣΙΘΕΙΔΗΣ ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ ΦΡΕΑΡΡΙΟΣ ΔΗΜΟΚΡΑ-
ΤΗΣ ΣΩΦΙΛΟΥ ΦΛΕΥΣ ΚΑΛΛΑΙΣΧΡΟΣ ΔΙΟΤΙΜΟΥ ΚΟΘΩΚΙΔΗΣ.

Αὕτη τῇ δὲ Θήβας ἐγγύεσθαι πραγμάτων δέχῃ, καὶ κατάστασις
πρώτῃ τὰ πρὸ τέτων, εἰς ἐχθραν ἔμισθον καὶ ἀπίσταν τῶν πό-
λεων ὑπογυμνῶν ὑπὸ τούτων. τῆτο τὸ ψήφισμα, τὸν τότε τῇ
πόλει πεισθέντα κίνδυνον παρελθεῖν ἐποίησεν ὥσπερ νέφθον. ἦν
μὲν τοίνυν ἔδικαίε πολίτε, τότε δειξάσιν παῖσιν, εἴ τι τέτων εἶχεν
ἀμεινον, μὴ νυνὶ Ἰππικῶν. ὁ γὰρ σύμβουλον καὶ ὁ συκοφάντης, ἐν
ἐδὲν τῶν ἄλλων ἐδὲν οἰκότες, ἐν τέτῳ πλείστον ἀλλήλων δια-
φέρουσιν. ὁ μὲν γὰρ, πρὸ τῇ πραγμάτων γνώμῃ ἀποφαίνεσθαι,
καὶ δίδωσιν αὐτὸν ὑποδύμενον τοῖς περὶ αὐτοῦ, τῇ τύχῃ, τοῖς καιροῖς,
τῷ βελονῶν. ὁ δὲ, σιγήσας ἡνίκ' ἐδεῖ λείπειν, ἀν' ἡ δύσκολον συμ-
βῇ, τῆτο βασκαίνει. ἦν μὲν οὖν, ὅπως εἶπον, ἐκείνῳ ὁ καιρὸς τοῦ
γε φρενιζοῦν ἀνδρὸς τὸ πόλεως, καὶ τῇ δικαίων λόγων. ἐγὼ δὲ
τοσαύτῃ ὑπερβολῇ ποιῶμαι, ὥστε ἀν' νυνὶ ἐχῇ τίς δειξάσιν π-
βέλιον, ἢ ὅλως, εἴ τι ἄλλο ἐνὶ πάλῳ ὧν ἐγὼ περὶ αὐτοῦ, ἀδι-

CUM EIS DE INEVNDA ET SOCIETATE
ET AFFINITATE ET IVREIVRANDO
DANDO ET ACCIPIENDO. LEGATI.
DEMOSTHENES DEMOSTHENIS F. PAE-
ANIENSIS HYPERIDES CLEANDRI F.
SPHETTIVS MNESITHIDES ANTIPHA-
NIS F. PHREARRIVS DEMOCRATES SO-
PHILI F. PHLYENSIS CALLAESCHRVS
DIOTIMI F. COTHOCIDES. Hoc The-
banarum rerum fuit initium, haec prima
constitutio: cum ante in inimicitias et o-
dium et diffidentiam per istos impulsae ef-
fent ciuitates. hoc decretum effecit, vt
quod tum rempublicam circumdederat peri-
culum, tanquam nubes praeteriret. fuisset

igitur boni ciuis, tum ostendere omnibus,
si quid his haberet melius, non nunc re-
prehendere. consiliarius enim, et calumniator,
cum nulla re alia inter se sint similes,
tum hoc maxime differunt, quod ille ante
res sententiam dicit, et se reddit obnoxium
iis qui paruerint, fortunae, temporibus, cui-
libet: hic, cum dicendum fuisset, tacuit,
si quid aduersi accidit, id exagitat. illud igitur,
vt dixi, tempus fuisset viri solliciti de
republica, et de habendis iustis orationibus:
ego vero tam prolixo ago, vt si quis nunc
aliquid melius proferre potest, aut si quid
omnino fieri potuit aliud, quam ea quae
ego delegi, me iniurium esse confitear. si
quid

καὶν ὁμολογῶ. εἰ γὰρ εἶδ' ὅ, πῃ νῦν ἰώρακεν, δ' σωήνεγκεν αὖ
τότε πρᾶχθ' ἐν, τῷτ' ἐγὼ φημι δ' αἶν ἐμὲ μὴ λαθεῖν· εἰ δ' μήτ' ἐστὶ,
μήτε ἦν, μήτ' αὖ εἰπεῖν ἔχοι μηδὲς μηδέπω καὶ πῆμερον, τί τὸν
σύμβουλον ἐχέω ποιεῖν; ἐ τῶν φαινομένων καὶ ἐνόμων τὰ κρεί-
πτα ἐλέαδ; τῷτο τοίνυν ἐποίησα, ἔ κήρυκεν ἐρωτῆτος, Αἰσχίνη,
ΤΙΣ ΑΓΟΡΕΥΕΙΝ ΒΟΥΛΕΤΑΙ; ἐ, πῃς αἰπάσαδ; πρὸ τῶν παρελη-
λυθότων; ἐδὲ, πῃς ἐγὼ αἰπάδ; τὰ μέλλοντα ἐσεαδ; σοὺ δ' ἀφώνε
καὶ ἐκείνοις τὰς χρόνους ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καθημένους, ἐγὼ πα-
ρελθόν, ἐλθόν. ἐπειδὴ δὲ ἐ τότε, ἀλλὰ νῦν δεῖξον, εἰπέ, πῃς ἢ λόγος,
ὄντινα ἐχέω δύναι, ἢ καιρὸς συμφέρον, ἔπερ ἐμοὶ παρελείφθη
τῇ πόλει; πῃς δ' ὑμμαχία; πῃς πρᾶξις, ἐφ' ἣν μᾶλλον ἔδει με
ἀγαγεῖν τελευσί; ἀλλὰ μὲν, τὸ μὲν παρεληλυθὸς αἰὲρ πρᾶξαι πᾶ-
σιν ἀφείτα, καὶ ἐδεῖς πρὸ τῆς περὶ τῆς ἐδαμῆς βελίω· τὸ δ' ἢ
μέλλον ἢ τὸ παρὸν, πῇ δ' συμβέλει τάξιν ἀπαλεῖ. τότε τοίνυν
τὰ μὲν ἐμελλεν, ὡς ἐδόκει, τῶν δεινῶν, τὰ δ' ἤδη παρὲν· ἐν αἷς
πῇ περὶ αἰρέσειν μου σκόπε δ' πολιτείας, μὴ τὰ συμβαίνοντα συ-
κοφανῇ. τὸ μὲν γὰρ πῆρας, ὡς αὖ ὁ δαίμων βεληθῇ, πάντων
γίγνε· ἢ δ' περὶ αἰρέσειν αὐτῇ, πῇ δ' συμβέλει διανοίαν δηλοῖ. μὴ
δὴ τῷτο, ὡς ἀδίκημα ἐμὸν θῆς, εἰ κρείπται σωέειν Φιλίππῳ πῇ
μάχῃ· ἐν γὰρ τῷ θεῷ τὸ τῷτο τέλος ἦν, ὅσα ἐν ἐμοί· ἀλλ' ὡς

quid enim est, quod nunc aliquis vidit, quod tum fieri profuisset, id ego me fateor ignorare non debuisse: si vero neque est, neque fuit, neque dicere quisquam vel hodie possit, quid consiliario fuit agendum? non eorum quae esse viderentur, quaeque darentur, optima eligenda? at ego id feci, praecone rogante, Aeschine, QVIS CONCIONARI VELLE? non quis praeterita criminari? nec quis praestare vellet futurorum euentum? cum vero tu mutus illis temporibus in concionibus federes, ego progressus verba feci. sed quoniam id tum non fecisti, nunc saltem ostende, dic, quanam aut oratio quae fuerit inuenienda, aut quae reipublicae utilis occasio fuerit a me praetermissa?

quae societas? quae actio, ad quam hi potius incitandi mihi fuerint? atqui praeterita, missa fieri solent semper ab omnibus, neque de iis usquam quisquam deliberationem instituit: cum aut futura aut praesentia consilii munus requirant. tum vero cladum aliae impendebant, ut apparebat, aliae iam aderant; in quibus institutum mearum administrationum spectare, non euentum calumniari debes. rerum enim omnium exitus talis est, qualem deus esse voluit: ipsum vero propositum, consulentis animum declarat. ne igitur id iniuriae loco mihi numeres, si ita contigit ut Philippus praelio victor esset (eius enim rei finis in dei voluntate, non penes me fuit) sed me non omnia

ἔχ' ἀπαντα ὅσα ἐνὶ ᾧ καὶ ἀνθρώπινον λογισμὸν εἰλόμην, καὶ δι-
καίως ταῦτα καὶ ἑπιμελῶς ἐπραξά, καὶ φιλοπόνως ὑπὲρ δύναμιν,
ἢ ὡς εἰ καλὰ ἔστι πόλεως ἀξία πράγματα ἐνεσησάμην καὶ ἀναλ-
καΐα. ταῦτά μοι δέξον, καὶ τότε ἤδη κατηγορεῖ με. εἰ δὲ ὁ συμ-
βὰς σκηπτός, ἢ χειμὼν, μὴ μόνον ὑμῖν, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἄλ-
λων Ελλήνων μείζων γέγονε, τί χεὶν ποιεῖν; ὥσπερ ἂν εἰ τις ναύ-
κληρον παύει ἑπὶ σωτηρία πράξαντα, καὶ πᾶσι κατασκαυάσαντα
τὸ πλοῖον, ἀφ' ὧν ὑπελάμβανε σωθήσεσθαι, εἴτα χειμῶνι χερσά-
μην, καὶ πονησάντων αὐτῶν τῶν σκαυόν, ἢ καὶ σωτῆσθαι ὅλως, τὴν
ναυαγίας αἰτιώτο. ἀλλ' ἔτε ἐκυβέρων τὴν ναῦν, φησὶεν αὖν ὡς-
περ εἰς ἐσρατῆγόν γεγώς, ἔτε τὴν τύχης κύριος ἦν, ἀλλ' ἐκείνῃ
τῇ πάντων. Αλλ' ἐκεῖνο λογίζε, καὶ ὅρα, εἰ μὴ Θεβαίων ἡμῖν
ἀγωνιζομένοις, ἔτι εἰμαρτο πρᾶξαι, τί χεὶν προσδοκᾶν, εἰ μὴδὲ
τέτοις ἐχούμεν συμμαχοῖς, ἀλλὰ Φιλίππῳ προσεθεντο; ὑπὲρ εἰ
τότε ἐκεῖνος πᾶσας ἀφῆκε φωνάς. καὶ εἰ νῦν τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν
ἀπὸ τῆς Ἀθηκῆς τῆς μάχης γεγνημένης, τοσούτος κίνδυνος καὶ φόβος
ᾤείσθην πᾶσι πόλιν, τί ἂν, εἰ πᾶσι τῆς χώρας ταυτὸ τέτοιο πᾶθος συν-
έβη, προσδοκῆσαι χεῖν; ἀλλ' οἴεσθε, ὅτι νῦν ἐνὶ ἡμῖν σινελεθεῖν,
ἀναπνέουσαι; πολλὰ μία ἡμέρα καὶ δύο καὶ τρεῖς ἔδοσαν τῶν εἰς
σωτηρίαν τῇ πόλει. τότε ὅτε ὁ δὲ ἀξίον εἰπεῖν, ὅτι γε μὴδὲ πείραν

omnia quae humano prouideri consilio pos-
sunt, exquisiuisse, nec ea recte et diligenter
egisse, et industria maiore quam pro viri-
bus, aut non praeclaras res, et e dignitate
reipublicae instituisse, et necessarias. haec
mihi cum ostenderis, tum demum accusato.
sin autem delatum fulmen, aut tempestas,
non modo vobis, sed omnibus etiam aliis
Graecis maior fuit, quid erat faciendum?
perinde id quidem fuerit, ac si quis nauic-
ularium, qui incolumitatis causa fecisset
omnia, et nauigium rebus omnibus adorna-
uisset, quas ad eius conseruationem facere
putabat, postea tempestate conflictatum,
et fatiscentibus ei aliquibus instrumentis,
aut prorsus etiam confractis, naufragii cri-

Vol. II.

minetur. at neque gubernauit nauem, in-
quiet: quemadmodum nec ego exercitum
duxi, neque fortunae fui dominus, sed illa
domina est omnium. Iam illud considera
et vide, si nobis, Thebanis adiutoribus, is
praelii exitus in fatis fuit, quid fuisset ex-
spectandum, si nec illos socios, sed cum
Philippo coniunctos, aduersarios habuiss-
emus? qua de re quid tum ille non dixit?
et si nunc, cum tridui itinere praelium ab
Attica commissum fuerit, tantum pericu-
lum et terror ciuitati incescit, quid, sicubi
in agro nostro ea clades accidisset, fuit ex-
spectandum? nunquid putatis futurum fuisse,
utliceret nobis etiamnum stare, conuenire,
respirare? multum vnus dies et duo et tres

3 Z

rei-

ἔδωκε θεῶν τινος δύνωια, καὶ τὸ παρθαλέας τὴν πόλιν ταύτῃ τὴν
 συμμαχίαν, ἧς σὺ κατηγορεῖς. ἐστὶ δὲ ταυτὶ πάντα μοι τὰ πολ-
 λα, πρὸς ὑμᾶς, ἄνδρες δικασταί, καὶ τὰς παρρησιαστικὰς ἐξωθεν, ἔ-
 ἀκρωμένοις· ἐπεὶ πρὸς γε τῷτον αὐτὸν τὸν καλῆπιυσον, βραχυς
 ἔσασθαι δὲ θέλει λόγος. εἰ μὲν γὰρ ἦν σοι παρόδηλα τὰ μέλλοντα,
 Αἰσχίνη, μόνῳ τῶν ἄλλων, ὅτε ἐβλεψέω ἡ πόλις πρὸς τῶν, τότε
 ἔδωκε παρλέγειν· εἰ δὲ μὴ παρήδεις, τὴν αὐτῆς ἀγνοίας ὑπεύθυνος
 εἶ τοῖς ἄλλοις. ὥστε τί μᾶλλον ἐμεῖ σὺ ταῦτα κατηγορεῖς, ἢ ἐγώ
 σε; τοσοῦτον γὰρ ἀμείνων ἐγώ σε πολίτης γέγονα εἰς αὐτὰ
 ταῦτα ἃ λέγω, καὶ ἔπω πρὸς ἄλλων διαλέγομαι, ὅσον ἐγὼ
 μὴ ἔδωκα ἑμαυτὸν εἰς τὰ πᾶσι δοκῶντα συμφέρον, ἔδωκα κίν-
 δυνον ὀκνήσας ἰδίον, ἔδωκε ὑπολογισάμεθα· σὺ δὲ ἔτε ἕτερα εἶ-
 πες βελτίῳ τῶν, ἐπεὶ γὰρ ἂν τῶτοις ἐχρῶντο, ἔτε εἰς ταῦτα χρῆσι-
 μον ἔδωκε σεαυτὸν παρέχες, ὅπερ εἰ ἂν ὁ φαυλότατος καὶ δυσμε-
 νέστατος ἄνθρωπος ποιήσῃ τῇ πόλει, τῶτο πεποιηκὼς ὅτι τις
 συμβᾶσιν ἐξήτασαι. καὶ ἅμα Αἰσχροῖς ἐν Νάξῳ, καὶ Αἰσχρο-
 λαῖς ἐν Θάσῳ, (4) καθάπαξ ἐχθροὶ τῇ πόλει, τὰς Ἀθηναί-
 ων κείνους φίλοις, καὶ Ἀθηνῶν Αἰσχίνης Δημοσθένους κατηγορεῖ.
 καὶ τοι ὅτῳ τὰ τῶν Ἑλλήνων ἀτυχήματα ἐνδοδοκιμαῖν ἀπέκετο,
 διπολωλέναι μᾶλλον ἔτος ἐστὶ δίκαιον, ἢ κατηγορεῖν ἑτέρου. καὶ

reipublicae contulerunt ad salutem. tum
 autem, sed dictu indigna sunt ea, quae ne
 experiremur, numinis alicuius benignitate
 factum est, et obiectu societatis huius quam
 tu accusas. haec autem omnia ad vos per-
 tinere volo, iudices, et ad circumstantem
 foris coronam, et audientem: nam ad istum
 quidem inquinatum hominem, brevis et
 perspicua fatis esset oratio. nam si tibi ex-
 plorata fuerunt futura, Aeschine, soli, cum
 respublica de iis deliberabat, tum praedi-
 cenda fuerunt: sin haud praesciebas, eius-
 dem reus es inscitiae cum aliis. cur igitur
 ob ea tu me magis accusas, quam ego te?
 tanto enim ego in iis ipsis te melior civis
 fui, quae dico (neque dum de aliis dissero)

quo maiorem ego nauavi operam in iis re-
 bus, quae omnibus videbantur profuturae,
 nullius privati periculi metu aut respectu
 deterritus: tu vero neque alia his meliora
 dicebas (alioqui meis non vfi essent consi-
 liis) neque ad haec ipsa exsequenda quic-
 quam utilitatis et studii conferebas, sed quod
 homo nequissimus fecerit, et reipublicae in-
 imicissimus, id fecisti, post euentum pro-
 diisti. et simulac Aristratus Naxi, et Ari-
 stolaus Thasi, nostrae urbis inimicissimi,
 Atheniensium amicos iudiciis vexant, et-
 iam Athenis Aeschines Demosthenem ac-
 cusat. verum cui Graecorum calamitates
 ad nominis celebritatem et exultationem
 reservabantur, eum aequius esset ipsum in-
 terfici,

ὅτω συνενηνόχασιν ὁ αὐτοὶ καιροὶ καὶ τοῖς τ' πόλεως ἐχθροῖς, ὅκ ἐνι τῷτον ὄνου εἶναι τῇ πατρίδι. δηλοῖς δὲ ὅξ ὦν ζῆς, καὶ ποιεῖς, καὶ πολιδύη, καὶ πάλιν ἐ πολιδύη. πρᾶττεταί π τῷ ὑμῖν δοκουύτων συμφέρειν; ἄφωνο Αἰχίνης. ἀντέκρουσέ π καὶ γέγονεν οἷον ὅκ ἔδει; πάρεσιν Αἰχίνης. ὥσπερ τὰ ῥήγματα, καὶ τὰ πᾶσμάλα, ὅταν ἡ κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖται. Επειδὴ ὅ πολλὺς τοῖς συμβεβηκόσιν ἐγκεί), βάλομαί π καὶ πρᾶδοξον εἰπῆν· καί με, πρὸς Διὸς, καὶ θεῶν, μηδεὶς τῷ ὑπερβολῶ θαυμάσῃ, ἀλλὰ μετ' ὀνοίας ὁ λέγω θεωρησάτω. εἰ γὰρ ἦν ἅπασι πρᾶδηλα τὰ μέλλοντα γρησέσθαι, καὶ πρᾶδέσαν πάντες, καὶ σὺ πρᾶυ λείες, Αἰχίνη, καὶ διεμαρτύρε, βούων καὶ κεκραγῶς, ὅς ἐδ' ἐφθέγγω, ἐδ' ἔτως λᾶποσατέον τῇ πόλει τῶτων ἦν, εἴπερ ἡ δόξης, ἡ πρᾶγόνων, ἡ ὅ μέλλοντο αἰῶντο εἶχε λόγον. νυνὶ μὲν γὰρ λᾶποτucheῖν δοκεῖ τῶν πρᾶγματῶν, ὁ πᾶσι κοινόν ἐστιν ἀνθρώποις, ὅταν πρᾶ θεῶ ταῦτα δοκῇ· τότε δ' ἀξίσσα πρᾶεσάναι τῷ ἄλλων, εἴτα λᾶποσᾶσα τέττε, Φιλίππῳ πρᾶδεδωκέσαι πᾶντας ἀν ἐχεν αἰτίαν. εἰ γὰρ ταῦτα πρᾶεῖτο ἀκονίπῃ, πρᾶ ὦν ἐδένα κίνδυον ὀν-πνοῦ ἐχ ὑπέμειναν ὁ πρᾶγονοι, πῆς ἐχὶ καλέπτυσεν ἄν σου; μὴ γὰρ τ' πόλεως γε, μηδ' ἐμοῦ. πῆσι δ' ὀφθαλμοῖς, πρὸς Διὸς, ἐωρᾶμεν ἄν τέες εἰς τῷ πόλιν ἀνθρώποις ἀφικνεμῆες, εἰ τὰ

terfici, quam alios accusare. et cui eadem tempora, quae reipublicae hostibus, profuerunt, is bonus esse civis et patriae amans haud potest. idque declarat et vita tua, et facta, et acta tua in republica, et non acta: agitur aliquid, quod e re vestra fore videatur? mutus Aeschines. non successit aliquid, et secus euenit quam oportuit? adest Aeschines. quemadmodum rupta et convulsa, si quid mali corpus occuparit, tum commouentur. Cum autem euentum acriter vrgeat, aliquid etiam dicam admirabile; et quaeso per deos, ne quis meam demiretur insolentiam, sed ut id quod dicam, consideret cum beneuolentia. si omnibus perspicua fuissent ea quae futura erant,

et praescissent omnes, et tu praedixisses, Aeschine, et obtestatus esses, clamitans et vociferans, qui nec os aperuisti, ne tum quidem haec missa reipublicae facienda fuissent, si modo vel gloriae maiorum, vel memoriae posteritatis rationem habuisset. nunc enim frustrata esse conatibus iudicatur, quod omnibus commune est mortalibus, si Deo visum ita fuerit: tum vero si principatum sibi in alios arrogasset, eoque postea cessisset, omnis Graecos ab ea Philippo esse proditos, crimini daretur. nam si illa sine certamine abiecisset, propter quae nulla non pericula maiores adierunt, quis te non conspuisset? neque enim rempublicam aut me. quibus, deum immortalem,

μὲν πρᾶγμα εἰς ὅπως νυνὶ φειδέσθῃ, ἡγεμὼν δὲ καὶ κύριος ἡρέσθῃ
 Φίλιππος ἀπάντων, τὸν δὲ ὑπὲρ ἑ μὴ θυμέσθαι τὰ αὐτὰ ἀγῶνα,
 ἕτεροι χωρὶς ἡμῶν ἦσαν πεπονημένοι; καὶ τὰ αὐτὰ, μηδεπώποτε δὲ
 πόλεως ἐν τοῖς ἐμπροσθεν χρόνοις ἀσφάλειαν ἀδοξόν, μᾶλλον
 ἢ τὸν ὑπὲρ τῶν καλῶν κίνδυνον ἡρημύης. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν Ελ-
 λήνων, τίς δὲ Βαυβάρων, ὅτι καὶ παρὰ Θηβαίων, καὶ παρὰ τῶν ἐπὶ
 τῆς τῶν περὶ τὴν ἰσχυρῶν θυρομύων Λακεδαιμονίων, καὶ παρὰ τοῦ
 Περσῶν βασιλέως, μὴ πολλῆς χάριτος τὰτ' ἂν ἀσφαλῶς ἐδό-
 θη τῇ πόλει, ὅ, τι βέλτερον λαβέσθῃ, καὶ τὰ ἐαυτῆς ἐχέσθῃ, τὸ κε-
 λδομένον ποιεῖν, καὶ εἴαν ἕτερον τῶν Ελλήνων πρὸς εὐεργεσίαν; ἀλλ'
 οὐκ ἦν τὰ αὐτὰ, ὡς εἴκοιτο, τοῖς Ἀθηναίοις πάτρια, ἐδὲ ἀνεκτὰ, ἐδὲ
 ἐμφυτὰ, ἐδὲ ἡδυνήθη πόλις πᾶν πόλιν εἰδὲς ὅτι πολλὸς τοῦ
 χρόνου πεῖσαι τοῖς ἰσχυροῖς μὲν, μὴ δίκαια δὲ πράττειν, πρὸς-
 θεμένῳ, ἀσφαλῶς δελδύειν, ἀλλ' ἀγωνιζομένη περὶ πρωτείων,
 καὶ ὑπὲρ πμῆς καὶ δόξης κινδυνεύουσα, πάντα τὸν αἰῶνα διατε-
 τέλεκε. ἔτι ταῦθ' ἔτι σεμνὰ καὶ παρρησιαστικῶς τοῖς ἡμετέροις ἤθεσιν
 ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε εἶναι, ὥστε καὶ τῶν παλαιῶν τὰς αὐτὰ
 πράξεις μάλιστα ἐπαινέτε. εἰκότως. τίς γὰρ οὐκ ἂν ἀγάσασθαι
 τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τὸ δρεῖν, οἳ καὶ τὴν χώραν, καὶ τὴν πόλιν
 ἐκλιπεῖν ὑπέμειναν, εἰς τὰς τρεῖς ἐμβάντες, ὑπὲρ τοῦ μὴ τὸ

lem, oculis, qua fronte aspexissemus hospi-
 tes in nostram urbem ventitantis, si res
 eo, quo nunc, redissent, et dux et domi-
 nus omnium Philippus esset creatus, et
 praelium ad ea prohibenda susceptum, alii
 sine nobis commisissent? praesertim cum
 superioribus temporibus respublica nostra
 nunquam ingloriam securitatem, periculis
 honestatis causa susceptis, praeposuerit.
 quis enim Graecorum nescit, quis Barba-
 rorum, et a Thebanis, et qui ante hos po-
 tentes fuere, Lacedaemoniis, et a Persarum
 rege, cum optima gratia hoc libenter con-
 cessum fuisse reipublicae, ut quicquid vel-
 let, acciperet, et sua teneret, imperata fa-

ceret, et alium Graecis siperet imperare?
 verum ea non erant Atheniensibus patria
 nimirum, nec tolerabilia, nec infusa, neque
 vnquam quisquam reipublicae nostrae ab
 omni aevo persuadere potuit, ut cum po-
 tentibus quidem, sed iniusta agentibus con-
 iuncta, tuto seruiret, sed dimicare de prin-
 cipatu, de honore et gloria periclitari, nul-
 lo vnquam aevo destitit. atque ea vos ita
 splendida et conuenientia vestris moribus
 esse putabatis, ut et e maioribus eos qui
 haec fecerunt, maxime laudetis. nec iniu-
 ria. quis enim non admiretur virtutem il-
 lorum virorum, qui et regionem et urbem
 relinquere voluerunt, triremibus conscensis,
 ne

κελεύοντες ποιῆσαι; τὸν μὲν ταῦτα συμβεβηκότα Θεμιστοκλέα στρατηγὸν ἐλόμβροι, τὸν δὲ Ἰσακίαν τοῖς ἐπιλαττομένοις Διοφηνάμβρον Κυρσίλον καλαλιθώσδωτες, ἢ μόνον αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες αἱ ὑμετέραι τὴν γυναῖκα αὐτῆς. οὐ γὰρ ἐζητοῦν
 ④ τότε Ἀθηναῖοι ἢτε ῥήτορα, ἢτε στρατηγὸν, δι' ὅτε δαλύσασιν δυστυχῶς· ἀλλ' ἔδ' ἔζη (ἦν ἡξίου, εἰ μὴ μετ' ἐλευθερίας αὐτοῖς ἔξελαι τῷτο ποιῆν. ἡγῆτο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος, ἔχι τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ μόνον γεγενῆσθαι, ἀλλὰ καὶ τῇ πατρίδι. διαφέρει ὅτι; ὅτι ὁ μὲν τοῖς γονόσι μόνον γεγενῆσθαι νομίζων, τὸν τῆς εἰμαρμένης τὸν αὐτόματον θάνατον περιμένει· ὁ δὲ καὶ τῇ πατρίδι, ἵππερ' ὅτι μὴ ταύτῃ ἐπιδὲν δαλύνουσιν, Διοφθήσκων ἐθελήσῃ, καὶ φοβερωτέρως ἡγήσῃ) τὰς ὕδρεις καὶ τὰς ἀπμίας, αἷς ἐν δουλοῦσιν τῇ πόλει φέρειν ἀνάγκη. εἰ μὲν τοίνυν τῷτ' ἐπεχείρουμι λέγειν, ὡς ἐγὼ παρηγάγον ὑμᾶς ἄξια πάντων προσγόνων φερόμεν, ὅσα ἔστιν ὅσα ἂν εἰκότως ἐπιλημῆσαι μοι. νῦν δὲ ἐγὼ μὲν ὑμετέρας τὰς τοιαύτας παρηγείρετε Διοφθαίνω, καὶ δέκνυμι, ὅτι καὶ πρὸς ἐμὴν τῷτ' εἶχε τὸ φρόνημα ἡ πόλις, τὸ μὲν τι διακονίας τὸ ἐφ' ἑκάστοις τῶν πεπραγμένων, καὶ ἐμαυτῷ μελεῖν αἰ φημι· ὅσα δὲ τῷ ὅλων κατηγορῶν, καὶ κελύων ὑμᾶς ἐμοὶ πικρῶς ἔχειν, ὡς φόβων καὶ κινδύνων αἰτίῳ τῇ πόλει γεγενῆ-

ne imperata facere cogentur? et eius rei, suaforem Themistoclem, ducem elegerunt, eum autem qui pronunciarat imperium exsequendum esse, Cyrillum, lapidarunt, non ipsum solum, sed et mulieres vestrae uxorem eius. non enim quaerebant illius temporis Athenienses vel oratorem, vel ducem, per quem feliciter seruirent: sed nec vivendum sibi censebant, nisi cum libertate vivere liceret. nam eorum quisque putabat se non patri et matri duntaxat esse natum, sed et patriae. quid vero interest? quod is qui se parentibus tantum natum esse putat, fatalem et naturalem mortem exspectat: qui autem et patriae, is, ne hanc seruire

videat, emori volet, et magis metuendas esse ducet contumelias et ignominias, quas in seruiante vrbe ferre necesse est, quam interitum. quod si hoc ego dicere aggrederer, vos a me excitatos esse ad elationem animorum dignam maioribus, nemo est quin iure me reprehenderet. nunc ego vestra esse haec instituta declaro, et ostendo, etiam ante me his animis fuisse rempublicam, ceterum ministerii partem in singulis rebus gestis ad me quoque esse referendam, affirmo: iste autem, dum omnium me accusat, et succensere mihi vos iubet, ut qui terrorum et periculorum causa reipublicae fuerim, non mihi tantum hunc eripere honorem

μὲν, τὸ μὲν εἰς τὸ παρὸν πμῆς ἐμὲ δόποσεῖν γλίχεται, τὰ δ' εἰς ἅπαντα τὸν λοιπὸν χρόνον ἐγκώμια ὑμῶν ἀφαιρεῖται. εἰ γὰρ, ὡς καὶ τὰ βέλιστα ἐμοῦ πολιτοδυσμύς, τυδὶ καλαΐφειδτε, ἡμαρτηκέναι δόξετε, καὶ τῇ τὴν τύχης ἀγνωμοσύνῃ τὰ συμβάντα παθεῖν. ἀλλ' οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστιν ὅπως ἡμᾶς εἴτε, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν ὑπὲρ τῆς ἀπότητων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας, κίνδυνον δ' ἄμφοι οὐ μὰ τὰς ἐν Μαραθῶνι περικινδυνόσδης τῷ περὶ γόνων, καὶ τὰς ἐν Πλαταιαῖς περὶ ἑξαμύς, καὶ οὐδ' ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίηςδης, καὶ τὰς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, καὶ πολλὰς ἑτέρας τὰς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κεκμηκέναι ἀγαθὰς ἀνδρας, καὶ ἀπότης ὁμοίως ἢ πόλις τῆς αὐτῆς ἀξιώσασα πμῆς, ἔθαψεν, Αἰσχίνῃ, καὶ οὐδ' ἀποθνήσκουσας αὐτῶν, καὶ τὰς κρατήσδης μόνοις. δικαίως. ὁ μὲν γὰρ ἦν ἀνδρῶν ἀγαθὸν ἔργον, ἅπανσι πέπρακ'. τῇ τύχῃ γὰρ, ἦν ὁ δαίμων ἀπένειμεν ἐκάστοις, ταύτῃ κέχρητο. ἔπειτα, ὡς κατὰ κράτος, καὶ γεγραμματοκύφον, σὺ μὲν τῆς περὶ τῶν πμῆς καὶ φιλοδωρωπίας ἐμὲ δόποσεῖν βελέμεν, τρέπαι καὶ μάχας καὶ παλαιὰ ἔργα ἔλεγε. ὦν πῖντο περὶ σεδεῖτο ὁ παρὸν ἀγὼν ἔτοσι; ἐμὲ γὰρ, ὡς περὶ ἀγωνιστὰ, τὸν περὶ τῶν πρωτείων σύμβουλον τῇ πόλει παρὸν, τὸ πῖντο φρόνημα λαβόντα ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα εἶδε; τὸ τέτων ἀνάξια ἐργαῖν; δικαίως

norem studet, sed laudationibus etiam vos ad omnem posteritatem priuat. nam si hunc virum quasi reipublicae non optime prae-fuerit, condemnabit, errasse videbimini, non fortunae temeritate cladem accepisse. sed fieri non potest, Athenienses, ut erraveritis, defensione libertatis et salutis omnium cum periculo suscepta; non, testor maiores nostros, qui in Marathone pro aliis dimicarunt, et qui ad Plataeas in acie steterunt, et qui ad Salaminem navale praelium commiserunt, et qui ad Artemisium, et multos alios, qui in publicis monumentis sepulti iacent, fortis viros, quos uniuersos

aeque respublica eodem dignata honore, sepe liit, Aeschine, non eos ex illis qui rem bene gesserunt, aut vicerunt, solos. idque iure ac merito. quod enim fortium virorum officium fuit, omnes praestiterunt: fortuna autem, quam cuique numen tribuit, ea sunt vti. et, o execranda et gibbosa literator, tu, quo me honore horum et humanitate fraudares, triumphos et praelia, et antiqua facinora narrabas. quorum quodnam requirebat hoc iudicium? me vero, tertianus histrio, ad dandum reipublicae de principatu consilium progressum, cuius fumere animum conueniebat? eiusne qui his indigna

μέντ' αὖν ἀπέθλον. ἔπειτα, ἐδὲ ὑμᾶς, ἄνδρες Ἀθλωαῖοι, δὲ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τὰς τε ἰδίας δίκας, καὶ τὰς δημοσίας κτείνειν. ἀλλὰ τὰ μὲν ἔκαστ' ἡμέραν βίβ' συμβόλαια, ἐπὶ τῶν ἰδίων νόμων ἔργων σκοποῦντας, τὰς δὲ κοινὰς παραιτήσεις, εἰς τὰ τῶν παργόνων ἀξιώματα ἀποδιδέποντας, καὶ παλαμβόειν γε ἅμα τῇ βακτηρίᾳ καὶ τῷ συμβόλῳ, τὸ φρόνημα τὸ τῆς πόλεως νομίζειν ἕκαστον ὑμῶν, ὅταν τὰ δημοσία εἰσῆλθε κτενοῦντες, εἴπερ ἄξια ἐκείνων πράττειν οἶδατε χεῖναι. Ἀλλὰ γὰρ ἐμπεσὼν εἰς τὰ πεπραγμένα τοῖς παργόνοις ὑμῶν ἔστιν ἅ τῶν ψηφισμάτων παρέβλω, καὶ τῶν παρχθέντων. ἐπανελθεῖν ἔν' ὅθεν εἰς ταῦτα ἵξεβλω, βέλομαι. ὡς γὰρ ἀφικόμεθα εἰς τὰς Θήβας, καταλαμβάνομεν Φιλίππου, καὶ Θεσσαλῶν, ἔκ τῶν ἄλλων συμμάχων παργνίας πρέσβεις, καὶ τὰς μὲν ἡμετέροις φίλοις, ἐν φόβῳ, τὰς δὲ ἐκείνου, θρασείας. ὅπ' δὲ ἐνὶ νῦν ταῦτα λέγω, ἔσ' συμφέροντι ἕνεκα ἑμαυτοῦ, λέγε μοι τὴν ἐπιστολὴν, ἣν τότε ἐπέμψαμεν διδύς (4) πρέσβεις. καὶ γὰρ, ὅσαυτ' ἡ γε ὑπερβολὴ συγκοφωπίας ὄντα κέχηται, ὥς εἰ μὴ π' τῶν δεόντων ἐπράχθη, τὸν καιρὸν ὅτε ἐμέ φησιν αἶπον γεγενῆσθαι τῶν δὲ ὡς ἐτέρως συμβάλλων ἀπάντων, ἐμέ καὶ τὴν ἐμὴν τύχην αἰτίαν εἶναι. καὶ, ὡς ἔοικεν, ὁ σύμβουλος καὶ ῥήτωρ ἐγὼ, τῶν μὲν ἐκ λόγου ἔσ' βελούεας παρχθέντων, ἐδενὸς αὐτῶν συν-

digna diceret? iure quidem occisus essem. deinde neque vos decet, Athenienses, eodem animo causas priuatas et publicas disceptare. sed ut quotidianae vitae contractus e priuatis legibus et factis spectandi sunt, ita in communibus institutis ad maiorum dignitatem est respiciendum, et suscipere se vna cum baculo et tessera magnanimitatem reipublicae unicuique existimandum, cum ad publicas causas diiudicandas acceditis, siquidem ab illis non degenerandum esse creditis. Sed in facinora maiorum vestrorum delapsus, quaedam decreta et acta praeterii. eo igitur reuertar, vnde

sum digressus. ut Thebas peruenimus, Philippi et Thessalorum et aliorum sociorum legatos ibi inuenimus, ac nostros amicos perterritos, illius, confidentis. ut autem haec me nunc non utilitatis meae causa confingere appareat, recita mihi literas, quas nos legatum statim misimus. quanquam ille tam insigni usus est calumnia, ut si quid recte factum est, id occasione, non mihi tribuat: sin quid secus cecidit, mihi culpam et fortunae meae adscribat. atque ita, si diis placeat, suafor et orator ego, nullius earum rerum quae oratione et consilio actae sunt, adiutor ei esse videor: eorum vero quae in armis

αἰτίῳ εἶναι δοκῶ τῶν δὲ ἐν τοῖς ὅπλοις καὶ κατὰ τὴν στρατηγίαν ἀτυχηθέντων, μόνῳ αἰτίος εἶναι. πῶς ἂν ὁμότερος συκοφάντης γήροισι ἢ καλαρατότερος τέττα; λέγε τὴν Ἰπασολήν. ΕΠΙΣΤΟΛΗ. ἐπειδὴ τοίνυν ἐποίησαντο τὴν ἐκκλησίαν, παροῦσιν ἐκείνοις παροῦσιν διὰ τὸ τὴν τῶν συμμάχων τάξιν ἔχειν. καὶ παρελθόντες, ἐδημηγόρουσι, πολλὰ μὲν Φίλιππον ἐγκωμιάζοντες, πολλὰ δὲ ὑμῶν κατηγορεῖντες, καὶ ἅπανθ' ὅσα πώποτε ἐναντία ἐπράξατε Θηβαίοις, ἀναμνησκόντες. τὸ δὲ ἐν κεφάλαιον, ἡξίουσι, ὧν μὲν οὐ πεπόνθεσαν ὑπὸ Φιλίππου, χάριν αὐτοῖς ἀποδίδουσι, ὧν δὲ ὑφ' ὑμῶν ἠδίκηθη δίκην λαβεῖν ὁποτέρως βέλονται, ἢ διέντας αὐτὰς ἐφ' ὑμᾶς, ἢ σωεμβάλεντας εἰς τὴν Ἀθήκην. ἔδεδίκνυσαν, ὡς ὦντο, ἐκ μὲν ὧν αὐτοὶ σωεβάλθουν, τὰ ἐκ τῆς Ἀθήκης βοσκήματα ἔδεδόκοντο καὶ τὰλλα ἀγαθὰ, εἰς τὴν Βοιωτίαν ἦγοντο· ἐκ δ' ὧν ἡμᾶς ἐρεῖν ἔφασαν, τὰ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ διαπραχθέντα ὑπὸ τοῦ πολέμου. καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς τέτοις, εἰς ταῦτα δ' πάντα σπυρίοντα, ἔλεγον. ἃ δὲ ἡμεῖς πρὸς ταῦτα ἀντίποινα, τὰ μὲν καθ' ἕκαστα, ἐγὼ μὲν ἀντὶ πάντος ἀντιμνησκόμενος εἰπεῖν ἔβρι· ὑμᾶς δὲ δέδοικα, μὴ παρελθόντων τῶν καιρῶν, ὥστε ἀνὰ κατακλυσμὸν γεγνηῶς τῶν πραγμάτων ἡγεμέροισι, μάταιον ὄχλον οὐδὲ πρὸς τέτων λόγους νομίσητε. ἃ δὲ οὐκ ἐπέστα-

armis et ducendo exercitu male ceciderunt, solus auctor esse. quis crudelior calumniator, aut execrabilior esse possit isto? recita literas. LITERAE. conuocato igitur populo, priores illos produxerunt, propterea quod illi sociorum loco haberentur. qui progressi concionem habebant, multum Philippum laudantes, et vos accusantes, atque omnia, quae vnquam Thebanis contraria fecissetis, commemorantes. sed illud in summa petebant, ut pro acceptis a Philippo beneficiis gratiam referrent, et vestras iniurias vlsificerentur, vtro modo mallent, siue dato eis transitu ad vos, siue vna in Atti-

cam facta impressione. et ostendebant, sua quidem opinione, Attica armenta et mancipia, et cetera bona, si ipsis auscultassent, in Boeotiam ventura: sin nostra oratione mouerentur, Boeotiam belli fore praedam, et direptum iri. aliaque praeterea multa, quae tamen huc omnia pertinerent, dicebant. quae vero nos contra ea dixerimus, singulatim equidem ita referre gestio, ut in vita mihi putem nil fuisse iucundius; sed vereor, ne vos post res actas, si quas quodam quasi diluvio putetis abreptas, verbis quae de eis fierent, frustra vobis faceffi negotium existimetis. quae autem nos eis persua-

μὴν ἡμεῖς, καὶ ἃ ὑμῖν ἀπεκρίναντο, ἀκούσατε. λέγε τετι λαβών.
 ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΘΗΒΑΙΩΝ. μετὰ ταῦτα τίνυν ἐκάλουν ὑμᾶς, καὶ με-
 τεπέμποντο. ὤξητε, ἐβοηθεῖτε, ἵνα τὰ ἐν μέσῳ παλαίπω, οὕτως
 οἰκείως ὑμᾶς ἐδέχοντο, ὥς ἔξω τῶν ὀπλιτῶν ἔ τῶν ἰππέων ὄν-
 των, εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὸ ἄστυ δέχεσθαι τὴν στρατιάν, ἐπὶ παῖδας,
 καὶ γυναῖκας, καὶ τὰ τιμιώτατα. καὶ τοι, τρία ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
 πᾶσιν ἀνθρώποις ἐδείξαν ἐγκώμια Θεβαῖοι καθ' ὑμῶν τὰ κάλ-
 λιστα, ἐν μὲν, ἀνδρείας, ἕτερον δ', δικαιοσύνης, τρίτον δ', σωφρο-
 σύνης. καὶ γὰρ τὸν ἀγῶνα μετ' ὑμῶν μᾶλλον, ἢ πρὸς ὑμᾶς ἐλόμε-
 νοι ποιήσαντες, καὶ ἀμείνους εἶναι, καὶ δικαιότερα ἀξιουῖν ὑμᾶς ἐκε-
 ναν ἢ Φίλιππον, καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς, ἔ τὰ πρὸς πᾶσι δὲ ἐν
 πλείῃ φυλακῇ, παῖδας καὶ γυναῖκας, ἐφ' ὑμῖν ποιήσαντες,
 σωφροσύνης πίσιν πρὸς ὑμῶν ἔχοντες ἐδείξαν. ἐν οἷς ἅπασιν, ἄν-
 δρες Αθηναῖοι, κατὰ γε ὑμᾶς, ὁρθῶς ἐφάνησαν ἐγνωότες. οὔτε
 γὰρ εἰς τὴν πόλιν εἰσελθόντος ἔ στρατοπέδου, ἐδεῖς ἐδέν ἐδὲ ἀδί-
 κως ὑμῖν ἐνεκάλεσεν. ἔτω σώφρονας παρέχεσθαι ὑμᾶς αὐτούς.
 οἷς τε συμπαρατάξασθαι, τὰς πρώτας μάχας, πὴν ἐπὶ τῷ πο-
 ταμῷ, καὶ τὴν χειμερινήν, ὅσα ἀμέμπτως μόνον ὑμᾶς αὐτὲς,
 ἀλλὰ καὶ θαυμαστὰς ἐδείξατε, πρὸ κόσμῳ, ταῖς παλαστικαῖς, τῇ
 περὶ θυμῷ, ἐφ' οἷς πρὸς μὴν τῶν ἄλλων, ὑμῖν ἐγίνοντο ἔπαινοι,

persuaserimus, et quae ipsi nobis responde-
 rint, audite. cape hoc, et recita. RESPON-
 SVM THEBANORVM. post haec igitur vo-
 cabant vos, et accersebant, exiistis, opem
 tulistis, vt quae intercessere, praeteram,
 adeo familiariter vos exceperunt, vt cum
 legiones et equitatus, foris essent, in aedis
 et urbem reciperent exercitum, ad liberos,
 ad vxores, et charissima quaeque. itaque
 tris eo die vestras laudes Thebani decla-
 rarunt omnibus mortalibus pulcerrimas,
 vnam fortitudinis, alteram iustitiae, ter-
 tiam temperantiae. nam et stare vobiscum
 in acie, quam contra vos, maluerunt, et

VOL. II.

meliores esse vos, et aequiora petere, quam
 Philippum, iudicarunt, et quae tum ipsi,
 tum vniuersi diligentissime custodire solent,
 liberis et vxoribus vestrae fidei commissis,
 se de vestra temperantia non dubitare osten-
 derunt. in quibus omnibus, Athenienses,
 quantum quidem ad vos attinet, recte sibi
 consuluerunt. nam neque in urbem ingresso
 exercitu, quisquam vlla de re vos vel per
 iniuriam accusauit; adeo continentis vos
 prae buistis. et bis instructo exercitu cum
 eis in primis conflictibus, altero ad flumen,
 altero hyberno, non modo inculpato, sed
 etiam admirabilis vos praestitistis, mode-
 stia,

ᾧ δ' ἂν ὑμῶν, θυσίαι καὶ πομπαὶ τοῖς θεοῖς. καὶ ἔγωγε ἠδέως ἂν ἐργίμῳ Αἰγίνῳ, ὅτε ταῦτ' ἐπράττειτο, ἔς ζήλου, καὶ χαρᾶς, καὶ ἐπαίνων ἦν ἡ πόλις μεσῇ, πότερην σωέθυε, καὶ σωθυφραίνετο τοῖς πολλοῖς, ἢ λυπέμεντο καὶ σένων καὶ δυσμυραίνων ἔπ' τοῖς κοινοῖς ἀγαθοῖς, οἴκοι καθῆτο; εἰ μὲν γὰρ παρῆν, καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ἐξητάζετο, πῶς ἔδειν' ἀποιεῖ, μᾶλλον δ' ἔδει ὅσια, εἰ ὧν ὡς δέξιναι αὐτὸς τὰς θεὰς ἐποιήσατο μάρτυρας, ταῦθ' ὡς ὅκ' ἄρ' εἰσα νῦν ὑμᾶς ἀξιοὶ ψηφίσασθαι, ὅτ' ὁμωμοκότας τὰς θεὰς; εἰ δὲ μὴ παρῆν, πῶς ὅκ' ἀπολωλέναι πολλάκις ἐς δίκαιον, εἰ ἐφ' οἷς ἔχαιρην ὅ ἄλλοι, ταῦτα ἐλυπεῖτο ὁρῶν; λέγε δὴ καὶ ταῦτα τὰ ψηφίσματά μοι. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΘΕΣΙΩΝ. ὅκου ἡμεῖς μὲν ἐν θυσίαις ἦμεν τότε, Θεβαῖοι δὲ, ἐν τῷ δὲ ἡμᾶς σεσῶσθαι νομίζειν καὶ περὶ τῆς τοῖς βοηθείας δεήσεως δοκῶσιν, ἀφ' ὧν ἐπράττειον οὗτοι, αὐτοῖς βοηθεῖν ἐτέροις, ὅς ὧν ἐπέλθῃτε μοι. ἀλλὰ μὲν, οἷός τις τότε ἠφίει Φωνᾶς ὁ Φίλιππος, καὶ ἐν οἷαίς ἦν ταραχαῖς ἔπ' τῆς τοῖς, ἐκ τῶν ἑπιστολῶν τῶν ἐκείνης μαθήσεσθε, ὧν εἰς Πελοπόννησον ἔπεμψε. καὶ μοι λέγε ταύτας λαβὼν ἵν' εἰδῇτε, ὅπ' ἡ ἐμὴ σωέχεια καὶ πλοῦς ἐς τάλαιπωρεῖαι, καὶ τὰ πολλὰ ψηφίσματα, ἃ νῦν ὅτ' ἐγὼ διέστυρε, τί ἀπειργάσατο. καὶ τοι, πολλοὶ παρ' ἡμῖν, ἄνδρες Αθιναῖοι, γεγονόσι ῥήτορες ἐνδοξοί, καὶ μεγάλοι παρ'

stia, apparatibus, alacritate animorum. quapropter et ab aliis laudabamini, et a vobis ipsis sacrificia et vota diis soluebantur. atque ego perquam ex Aeschine velim quaerere, cum illa fierent, et gratulationis, et admirationis, et laetitiae ciuitas referta esset, vtrum vna sacrificarit, et laetatus sit cum multitudine, an tristis ac gemens et aegre ferens communem felicitatem, domi sederit? nam si adfuit, atque cum aliis se conspiciendum praebuit, an non inique, vel potius nefarie facit, si, quae diis immortalibus testibus, optima iudicauit, ea nunc a vobis alia quam optima postulat iudicari, qui per deos iurastis? sin haud adfuit, nonne multiplex meretur exitium, si,

quibus alii laetabantur, eorum ipse aspectu contristabatur? age, et haec mihi decreta recita. DECRETA SACRIFICIORUM. itaque nos tum sacrificiis occupati eramus, Thebani autem in ea opinione, vt se per nos saluos esse ducerent: eoque res redierat, vt quibus propter istorum conatus auxiliis opus fore videbatur, ii aliis ferretis auxilium, cum meis consiliis paruissetis. qualis autem tum Philippus voces ediderit, in quibus propterea turbis fuerit, ex eius quas in Peloponnesum misit, literis cognoscetis. age cape illas, et mihi recita: vt sciatis, mea assiduitas, et erratio, et aerumnarum, et crebra decreta, quae iste modo exagitabat, quid effecerint. atqui multi apud vos,

ἐμοῦ· Καλλίστρατος ἐκείνου, Αριστοφῶν, Κέφαλος, Θρασύβουλος, ἑτεροὶ μυριοί. ἀλλ' ὅμως οὐδεὶς τῶν πώποτε, διαπαντός ἔδωκεν ἑαυτὸν εἰς ἕδρην τῇ πόλει. ἀλλ' ὁ μὲν γράφων, ὅτι ἂν ἐπρεσβύσειν· ὁ δὲ πρεσβύων, ὅτι ἂν ἔγραψεν. ὑπελείπετο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα μὲν ῥασιάνῳ, ἅμα δὲ εἰς γίγνοις, ἀναφοράν. τί οὖν, εἴποι τις ἂν; σὺ τοσούτον ὑπερῆρας ῥώμης καὶ τόλμης τοὺς ἄλλους, ὥς πᾶντα ποιεῖν αὐτός; οὐ λέγω ταῦτα. ἀλλ' ὅπως ἐπεπείσμι μὲν εἶναι τὸν καλειληφότα κίνδυνον τὴν πόλιν, ὥς ἔκ ἐδόκῃ μοι χῶραν, ἕδρην πρεσβύων ὑδεμίαν τῆς ἰδίας ἀσφαλείας διδόναι, ἀλλ' ἀγαπητὸν εἶναι, εἰ μηδὲν ᾧδε λείπων τις, ἃ δὲ πρᾶττειν. ἐπεπείσμι δὲ ὑπὲρ ἑμαυτοῦ, τυχόν μὲν, ἀναιδητῶν, ὅμως δὲ ἐπεπείσμι, μήτε γράφοντι ἂν ἐμοῦ γράψαι βέλπον μηδένα, μήτε πρᾶττοντά τι πρᾶττειν, μήτε πρεσβύοντα πρεσβύσαι πρεσβυώτερον, μήτε δικαιώτερον. διὰ ταῦτα ἐν ἅπασιν ἑμαυτὸν ἔταπην. λέγε δὴ τὰς ἐπιστολὰς Φιλίππου. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ. Εἰς ταῦτα καλέσῃς Φίλιππον ἢ ἐμὴ πολιτείαν, Αἰσχίνη· ταῦτί τινι φωνῇ ἐκείνου ἀφῆκε δι' ἐμὲ, πολλὰς δὲ θρασείας τὰ πρὸς τῶν τῇ πόλει ἐπαιρόμενον λόγους. ἀνθ' ὧν δικαίως ἐσεφθονέμην ὑπὸς τῶν. καὶ σὺ παρὼν ὅτι ἀνέλεγες, ὁ δὲ γράψαμενον Διώνδας, τὸ πείσμον μέρους τῶν ψή-

vos, Athenienses, fuerunt oratores celebres et magni ante me: Callistratus ille, Aristopho, Cephalus, Thrasylbulus, innumeri alii. nemo tamen eorum perpetuo se reipublicae totum, vlla in re tradidit, sed qui decreta faciebat, legationem non obisset: qui legatum agebat, decreta non fecisset. quisque enim sibi relinquebat, et ocium, et si quid accidisset, receptum. quid igitur, dicat aliquis, tunc viribus et audacia usque adeo praestas aliis, ut ipse omnia facias? non dico hoc. sed adeo magnum esse, quod rempublicam occuparat, periculum credebam, ut non mihi locum dare, neque ullam me rationem habere privatae securitatis, pati, sed boni esse consulendum vi-

deretur, si quis nihil praetermittendo, nauaret aliquid atque efficeret. de me ipso autem persuasum habebam, stupide fortassis, sed persuasum tamen habebam, neque vllum decreta facientem meliora quam me decernere, neque aliquid agentem, agere, neque legatum studiosius obire legationem posse quam me, aut incorruptius. propter has causas in omnibus negotiis praesto fui. age, lege Philippi literas. LITERAE. Eo redegerunt actiones meae Philippum, Aeschine: hanc ille vocem propter me edidit, cum multis prius et confidentibus verbis in rempublicam inueheretur. ob haec ego iure corona donabar ab his, neque tu, coram cum adesses, refragabaris, et Diondas cum intercederet, quin-

φων ὅκ' ἔλαβε. καὶ μοι λέγε ταῦτα τὰ ψηφίσματα, τὰ τότε μὲν ἀποπεφυγότα, ὑπὸ τούτου ὃ ἐδὲ γράφειν. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. ταυτὰ τὰ ψηφίσματα, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰς αὐτὰς συλλαβὰς, καὶ τὰ αὐτὰ ῥήματα ἔχει, ἅπερ πρῶτον μὲν Αἰσώνικος, νῦν δὲ Κτσίφων γέγραφεν ἑτοσί. καὶ ταῦτ' Αἰσχίνης ἔτ' ἐδίδωκεν αὐτός, ἔτε πρὸ γραψαμένῳ συγκατηγορήσε. καὶ τοι τότε τὸν Δημομέλῳ, τὸν ταῦτα γράφοντα, ἢ τὸν Ὑπερίδην, εἶπερ ἀληθῆ με νῦν κατηγορεῖ, μᾶλλον ἂν εἰκότως, ἢ τόνδ' ἐδίωκε. διατί; ὅτι πρὸ μὲν, ἔς' ἀνενεγκεῖν ἐπ' ἐκείνης, καὶ τὰς τῶν δικαστηρίων γνώσεις, καὶ τὸ, τῷ αὐτὸν ἐκείνῳ μὴ κατηγορηκέναι, ταῦτα γραψάντων ἅπερ ὅτ' νῦν, ἢ τὸ, ὅτ' νόμοις μηκέτι εἶναι πρὸ τῶν πρᾶχθέντων κατηγορεῖν καὶ πολλὰ ἕτερα. τότε δ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἀνεκείνεται ἐφ' ἑαυτῷ, πρὶν ἢ τέτων περλαβεῖν· ἀλλ' ἔκ' ἦν, οἶμαι, τότε ἂν νῦν ποιεῖ, ἐκ παλαιῶν χρόνων καὶ ψηφισμάτων πολλῶν ἐκλέξασθαι, ἃ μὴτε περὶ μὴδὲς, μὴτ' ἂν ὥσθι πῆμερον ρηθῆναι, διαβάλλειν, καὶ μελενείκοντα τὰς χρόνας, καὶ περφάσεις ἀντὶ τῶν ἀληθῶν ψευδεῖς μελαθέντα τοῖς πεπραγμένοις, δοκεῖν ἢ λέγειν. ὅκ' ἦν τότε ταῦτα. ἀλλ' ἐπ' αὐτῆς ἀληθείας ἐγγὺς ἔσης, τῶν ἔργων ἐπὶ μεμνημένων ὑμῶν, καὶ μόνον ἔκ' ἐν ταῖς χερσὶν ἕκαστα ἐχόντων, πάντες ἐγίγνωτ' ἂν ④ λόγοι. διόπερ τὰς

quintam suffragiorum partem non ferebat. age recita mihi decreta ea, et quae tum absoluta, et ab isto nec accusata fuerunt. DECRETA. haec decreta, Athenienses, eadem syllabas, et eadem verba habent, quae et prius Aristonicus, et nunc Ctesiphon hic scripsit. ea vero Aeschines neque accusavit ipse, neque accusatori subscripsit. aequius autem fuisset, Demomelem, illius decreti auctorem, et Hyperidem illo tempore insectari, si vera sunt, quorum me nunc accusat, quam hunc persequi. quam ob rem? quod huic factum suum ad illos referre licet, et ad iudiciorum cognitiones, et quod isthic ipse non accusavit illos, qui eadem quae hic

nunc, scripserunt, et quod de rebus ita actis nulla iam legibus datur actio: et ob multa alia. tum vero ipsa causa per se in disquisitionem venisset, priusquam horum quicquam accessisset: sed non licebat, opinor, tum, quod nunc facit, ex antiquis annalibus, et multis decretis electa ea, quae neque praeiciebat quisquam, neque hoc die referenda esse putabat, calumniari, et transferendis temporibus, causisque falsis actionum, loco verarum substituendis speciosam asserere orationem. non tum ea licebant: sed propinqua veritate, factis adhuc vestra in memoria versantibus, et tantum non in manibus vestris collocatis singulis, omnes orationes fuissent

παρ' αὐτὰ τὰ πρᾶγματα ἐλέγχους φυγῶν, νυν ὕστερον ἤκει, ῥητόρων ἀγῶνα νομίζων, ὥς γέ μοι δοκεῖ, καὶ ἐχὶ πῶν πεπολιθμύων ἐξέτασιν ποιήσαιν ὑμᾶς ὑπολαμβάνων, καὶ λόγων κρείσιν, καὶ τῇ πόλει συμφέρειν, ἔσεαδ. εἴτα σοφίζεσθαι, ὅτι φησὶ πρῶτον ἦκειν, ἥς μὴ οἰκοθεν ἦκετ' ἔχοντες δόξης πλεονεξία, ἀμελῆσαι, ὥσπερ δὲ, ὅταν οἰόμενοι πλεονεξία χρήματά τῳ λογίζησθε, καὶ καθαροὶ ὦσιν αἱ ψῆφοι, καὶ μηδὲν πλεονεξία, συγχωρεῖτε, ἔτω καὶ νυν τοῖς ἐκ τῶν λόγων φαινομένοις πρῶτον. θεάσασθε τοίνυν ὡς σαφρὸν, ὡς εἰκέν, ἐστὶ φύσις, πᾶν ὅ, τι ἀν μὴ δικαίως ἢ πεπραγμένον. ἐκ γὰρ αὐτῶν τῶν σοφῶν τέταρτον πρᾶγμα, ὁμολόγηκε νυν ὑμᾶς ὑπαρχειν ἐγνωσμένοις, ἐμὲ μὴ λέγειν ὑπὲρ τῆς πατρίδος, αὐτὸν δὲ ὑπὲρ Φιλίππου. καὶ γὰρ ἀν μελαπείθειν ὑμᾶς ἐζητεῖται, μὴ τοιαύτης ἔσσης τῆς ὑπαρχέσσης ὑπολήψεως πλεονεξία ἐκατέρωθεν. καὶ μὴ, ὅτι γε οὐ δίκαια λέγει, μελαπείθει ταύτῃ τῇ δόξαν ἀξίων ὑμᾶς, ἐγὼ διδάξω ῥαδίως, οὐ πλείους ψήφοις. καὶ γὰρ ἐστὶν ὁ τῶν πραγμάτων ὁδὸς λογισμός. ἀλλ' ἀναμνησκῶν ἕκαστα ἐν βραχείῃ, λογισαῖς ἅμα καὶ μάρτυσι τοῖς ἀκούουσιν ὑμῶν χρωσόμενοι. ἢ γὰρ ἐμὴ πολυλογία, ἥς ὁδὸς κατηγορεῖται, ἀντὶ μὴ τῶν Θεβαίων μὴ Φιλίππου σωματεύειν εἰς τὴν χώραν, ὃ πάντες ὥντες ἔσεαδ, μεθ' ἡμῶν πρᾶγμα, ἐκείνον κωλύειν ἐποίησεν. ἀντὶ

issent habitae. quapropter rerum praesentium disquisitione declinata, nunc posterius venit, quasi vos oratorum ludum, ut mihi quidem videtur, et non acta in republica examinatos esse existimaret, et de verbis iudicium, non de publica fore utilitate. et tamen argutatur, et dicit, quam opinionem de nobis domo allatam habueritis, eam esse negligendam, sed quemadmodum, cum existimetis superesse pecuniam alicui, si ratione putata puri sint calculi, nihilque superfit, concedatis, sic et nunc orationis probationibus esse assentiendum. spectate autem quam natura sit ruinosum, uti par est, quicquid non recte actum fuerit. nam isthoc

ipso sapienti exemplo confitetur nunc vos habere persuasum, me patriae causam defendere, se Philippi. neque enim a sententia deducere vos studeret, nisi de utroque nostrum talis esset opinio. verum eum non recte dicere, qui vos eam opinionem deponere postulet, ego facile docebo, non calculis positus (neque enim haec est pecuniae computatio) sed singula paucis commemorando, computatoribus simul et testibus auditoribus vobis usus. mea administratio, quam iste accusat, effecit, et ut Thebani non cum Philippo in nostram ditionem iruerent, id quod omnes futurum putabant, sed coniuncti nobiscum, illum prohiberent; et

ἡ δὲ ἐν τῇ Ἀττικῇ τὸν πόλεμον εἶναι, ἐπὶ ἀκόσια στάδια ἀπὸ τῆς πό-
 λεως, ἐπὶ τοῖς Βοιωτῶν ὁρίοις ᾗνέας. ἀντὶ δὲ τῆς, ὅθεν λησὰς ἡμᾶς
 φέρειν καὶ ἄγειν ἐκ τῆς Εὐβοίας, ἐν εἰρήνῃ τὴν Ἀττικὴν ἐκ θα-
 λάττης εἶναι, πάντα τὸν πόλεμον. ἀντὶ δὲ τοῦ, τὸν Ἑλλησποντον
 ἔχειν Φίλιππον, λαβόντα Βυζάντιον, συμπολεμεῖν ὅθεν Βυζαν-
 τίοις μετ' ἡμῶν πρὸς ἐκείνους. ἀλλὰ σοὶ ψήφοις ὅμοιοι οἱ τῶν ἐρ-
 γῶν λογισμὸς φαίνεται; ἢ δεῖν ἀνταρνεῖν ταῦτα; ἀλλ' ἔχ' ὅπως
 τὸν ἄποδῃα χρέον μνημονοῦσθαι σκέψασθαι; καὶ ὅθεν πρὸς ἐπι-
 θημι, ὅτι τὸ μὲν ὁμότης, ἦν, ἐν οἷς καθάπαξ τινὼν κύριος κα-
 τέστη Φίλιππος, ἔστιν ἰδεῖν, ἐτέρους πεπραθῆναι σωέσθαι τῆς ἡ φι-
 λωφωπίας, ἦν τὰ λοιπὰ τῶν πραγμάτων ἐκείνῳ περιβαλλό-
 μιν πρὸς ὑμᾶς ἐπλάττειτο, ὑμεῖς καλῶς ποιουῦντες, τὰς καρ-
 πὰς κεκόμισθε. ἀλλ' ἐν ταῦτα. καὶ μὲν, εἰ δὲ τὰ ἐπὶ εἰπεῖν ὁκνήσω,
 ὅτι ὁ τὸν ῥήτορα βελέμνιος δικαίως ἐξετάζειν, καὶ μὴ συκοφω-
 τεῖν, ὅκ' ἂν, οἷα σὺ νῦν ἔλεγες, τοιαῦτα κατηγορεῖς, ὡς ἀδείματα
 πλάττων, καὶ ῥήματα, καὶ γήματα μιμνήσκου· πάντῃ γὰρ ὡς αὐτὸ
 τοῦ, οὐχ ὅρας; γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων πρᾶγματα, εἰ τι τὸ
 ῥῆμα, ἀλλὰ μὴ τὸ περὶ διελέχθην ἐγὼ, ἢ δὲ τὴν τὴν χεῖρα, ἀλλὰ
 μὴ δὲ τὴν παρήνευκα· ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν τῶν ἐργῶν ἂν ἐσκόπει,
 τίνας εἶχεν ἀφορμὰς ἢ πόλεις, καὶ τίνας δυνάμεις, ὅτ' εἰς τὰ

et ut bellum non in Attica esset, sed septin-
 genta stadia ab vrbe, in finibus Boeotiae
 committeretur; et ut non Euboici latrones
 nos hostilibus direptionibus vexarent, sed
 ut Attica pacata esset a mari totius belli
 tempore; utque Philippus nec Byzantium
 caperet, nec Hellespontum teneret, sed ut
 Byzantii nobiscum illum oppugnarent. nun-
 quid tibi calculis conferenda videtur actio-
 num consideratio? aut ex aequo haec tol-
 lenda esse? ac non potius id agendum, ut
 aeternae memoriae consecrentur? neque
 iam adiicio, crudelitatem, quam in iis, quo-
 rum dominus omnino factus erat, videre
 licuit, aliis experiri contigisse: humanitatis

autem, quam ceteras ille res moliens, erga
 vos simulabat, vos, ut decuit, fructum per-
 cepisse. verum omitto haec. quin illud et-
 iam dicere non verebor, qui oratorem recte
 explorare, non calumniari velit, eum non
 quae tu nunc dicebas, ea accusaturum, ex-
 empla confingendo, et verba et gestus imi-
 tando (ex eo enim, nonne vides? non mu-
 tatum esse Graeciae statum, si hoc ego ver-
 bum, non illud elocutus sum, aut huc ma-
 num, non illuc transtuli) sed ipsas res con-
 sideraturum fuisse, quas habuerit occasiones
 respublica, et quas copias, cum res gerendas
 aggrediretur, et quas ego ei deinceps, ut
 ad rempublicam accessi, compararim, et
 quo

περίγυμνα εἰσὶν, ὥς τίνες σωήγαγον αὐτῇ μὴ ταῦτ' ὀπίστας
 ἐγὼ, καὶ πῶς εἶχε τὰ τῶν ἐναντίων. εἴτ' εἰ μὴ ἐλάτοις ἐποίησα
 τὰς δυνάμεις, παρ' ἐμοὶ τὰ δίκημ' ἂν ἐδείκνυες ὄν' εἰ ὅ πολλὰ
 μέγας, ὅκ' ἂν ἐσυκοφάνηταις. ἐπειδὴ ὅ σὺ τῶτο πείθεις, ἐγὼ
 ποιήσω. καὶ σκοπεῖτε, εἰ δικαίως χηρήσομαι τῷ λόγῳ. δυνάμιν
 μὴ τοίνυν εἶχεν ἡ πόλις, τὰς νησιώτας, ἔχ' Ἀπαιας, ἀλλὰ τὰς
 ἀδωνεσάτους· ἔτε γὰρ Χίος, ἔτε Ρόδος, ἔτε Κέρκυρα μετ' ἡμῶν
 ἦν· χημάτων ὅ σπύταξιν εἰς πέντε καὶ τετρακόντα τάλαντα. ὥς
 ταῦτ' ἦν προεξελεγμένα. ὀπλίτην δ', ἢ ἵππεα, πλεον τῶν οἰκείων,
 ἔδεν. ὃ δ' ὅ πάντων καὶ φοβερώτατον, καὶ μάλιστα ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν,
 ἔτοι παρεσθλάκεισαν, τὰς περὶ πόλιν πάντας, ἔχθρας ἢ φιλίας
 ἐμυτέρω, Μεγαρεῖς, Θεβαῖοι, Εὐβοεῖς. τὰ μὴ τ' πόλεως, ἔτως
 ὑπῆρχεν ἐχθρία, ὥς ἔδειξεν ἂν ἔχοι πρὸς ταῦτ' εἰπεῖν ἄλλο οὐδέν·
 τὰ δὲ τοῦ Φιλίππου, πρὸς ὃν ἦν ἡμῖν ὁ ἀγὼν, σέψατο πῶς.
 πρῶτον μὲν ἦρχε τῶν ἀκολουθούτων αὐτὸς ὢν αὐτοκράτωρ· ὃ
 τῶν εἰς τὸν πόλεμον μέγιστον ἔστιν ἀπάντων. εἴθ' ἔτοι τὰ ὅπλα
 εἶχον ἐν ταῖς χερσὶν αἰεὶ. ἐπειτα χημάτων διπόρη, καὶ ἐπραττεν
 ἃ δόξειεν αὐτῷ, οὐ προλέγων ἐν τοῖς ψηφίσμασι, οὐδ' ἐν τῷ
 φανερῷ βελδομήνῳ, ἔδ' ὑπὸ τῶν συκοφαντούτων κρινόμενος,
 ἔδ' ἐγραφὰς φεύγων πρὸς ἀνέμους, ἔδ' ὑπὸ βίῳ ὢν ἔδεν, ἀλλ'

quo loco fuerint res aduersariorum. post, si
 ego minuissem copias, in me crimen haere
 ostendisses: sin multum auxissem, non
 calumniatus esses. quia vero tu hoc fugisti,
 ego faciam. itaque confiderate, an recte
 sim dicturus. copias igitur habebat respu-
 blica, insularis, non vniuersos, sed infirmis-
 simos (neque enim Chius, neque Rhodus,
 neque Corcyra nobiscum erat) pecuniae
 tributum ad quinque et quadraginta talenta.
 atque ea iam ante erant exacta. militem,
 aut equitem, praeter domesticos, neminem.
 quod vero erat omnium maxime et formi-
 dosum nobis, et hostibus opportunum,
 isti effecerant, vt finitimi omnes inimicitiis

essent, quam amicitiae propiores, Mega-
 renses, Thebani, Euboeenses. ac talis sta-
 tus erat reipublicae, neque praeter haec
 aliud dicere quisquam poterit: quae autem
 Philippi fortuna fuerit, cum quo certamen
 nobis erat, confiderate. primum praeerat
 iis qui eum sequebantur, pro imperii au-
 ctoritate; quod omnium maximi est in re
 bellica momenti. deinde illi arma perpetuo
 habebant in manibus. adhaec, pecunia
 abundabat, et quae ei visa erant, agebat,
 non decretis ante denunciatis, neque palam
 deliberans, neque a calumniatoribus exa-
 gitandus, neque violatarum legum accu-
 sandus, neque cuiquam obnoxius, sed pla-

ἀπλῶς αὐτὸς δεσπότης, ἡγεμὼν, κύριος πάντων. ἐγὼ δὲ ὁ πρὸς
 τῷτον ἀντιτελαγμῆρος· ἢ γὰρ τῷτ' ἔξετάσαι δίκαιον· πῶς κύριος
 ἦν; ἔδενός. αὐτὸ γὰρ τὸ δημηγορεῖν πρῶτον, οὗ μόνον μετέχον
 ἐγὼ, ἔξις προϋπίθετε ὑμεῖς τοῖς παρ' ἐκείνους μισθαρνοῦσι, καὶ
 ἐμοί. ἢ ὅσα ἔτοι φειγνόντο ἐμῷ· πολλὰ δὲ ἐγένετο τοιαῦτα,
 δι' ἧν ἕκαστον τύχοι πρὸς φασιν· ταῦθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπήντε
 βεβηλοῦμαι. ἀλλ' ὅμως ἐκ τούτων ἐγὼ ἐλαττωμάτων, συμ-
 μάχοις μὲν ὑμῖν ἐποίησα, Εὐβοέας, Αἰαίους, Κορινθίους, Θη-
 βαίους, Μεγαρέας, Λευκαδίους, Κερκυραίους· ἀφ' ὧν μύριοι μὲν
 καὶ πεντακίχλιοι ξένοι, διχίλιοι δ' ἰππεῖς, ἀνδρῶν τῶν πολέμικων
 δυνάμεων σωθήθησαν. χρημάτων δ' ὅσων ἠδυνήθην, ἐγὼ πλείστην
 συνήλειαν ἐποίησα. εἰ δ' ἢ λέγεις ἢ τὰ πρὸς Θηβαίους δίκαια, Αἰ-
 χίνην, ἢ τὰ πρὸς Βυζαντίους, ἢ τὰ πρὸς Εὐβοέας, ἢ πρὸς τῶν ἰσων
 νυνὶ διαλέγη, πρῶτον μὲν ἀγνοεῖς, ὅτι ἔτι πρὸς τῶν ὑπὲρ τῶν
 Ἑλλήνων ἐκείνων ἀγωνισαμένων τριήρων, τριακοσίων ἑσῶν τῶν
 πασῶν, τὰς διακοσίας ἢ πόλιν παρέχετο. καὶ οὐκ ἐλαττωδὲς
 νομίζουσα, ἔδ' ἐκείνησα τὰς ταῦτα συμβεβηκυῖσας, ἔδ' ἀγαν-
 ακτοῦσα ἵππ' ἐτέτοις ἐωρεῖτο· αἰσχρὸν γάρ· ἀλλὰ τοῖς θεοῖς
 ἔχουσα χάριν, εἰ κοινῶς κινδυνεύει τοῖς Ἕλλησι πρὸς πάντας, αὐτὴ

ne ipse dominus, imperator, gubernator
 omnium. ego vero qui ei aduersarer (nam
 et hoc exquiri aequum est) cuius rei po-
 testatem habebam? nullius. primum enim
 ipsam conciones habendi facultatem, cuius
 solius eram particeps ego, ex aequo pro-
 ponebatis vos illius mercenariis et mihi. et
 quibus illi rebus me superabant (multa au-
 tem eiusmodi fiebant, aliis alia de causis)
 ea vos pro hostibus decernebatis. et si au-
 tem ego tanto eram deteriore condicione,
 tamen socios feci vobis Euboeensis, Achae-
 os, Corinthios, Thebanos, Megarensis,
 Leucadios, Corcyraeos: a quibus et pere-
 grini milites quindecies mille, et bis mille

equites, absque oppidanis copiis conuene-
 runt. pecuniae autem quantam potui con-
 tributionem effeci. quod si aut de iure er-
 ga Thebanos dicis, Aeschine, aut erga By-
 zantios, aut erga Euboeensis, aut de ratio-
 nibus aequalitatis nunc disputas, primum
 ignoras, olim etiam, cum pro Graecorum
 defensione trecentae triremes vniuersae di-
 micarent, rempublicam nostram quae du-
 centas praeuisset, non iniuriam sibi putasse
 fieri. neque in iudicium adduxisse illius
 consilii auctores, neque id grauiter ferre
 visam esse (turpe enim fuisset) sed diis im-
 mortalibus habuisse gratiam, quod Graecis
 communi periculo circumuentis, ipsa duplo
 plura

διπλάσια τῶν ἄλλων εἰς τὴν ἀπάντων σωτείαν παρέχετο. εἶτα κενὰς χαρίζη χάριτας τῆδοσι, συκοφαντῶν ἐμέ. τί γὰρ νυνὶ λέγεις οἷα ἐχρῆν περὶ αὐτῶν, ἀλλ' ἐπὶ τὸν ὅτι ἐν τῇ πόλει, καὶ παρὼν, ταῦτ' ἐγραφε, εἶπερ ἐνεδέχετο, πρὸς δὲ παρόντας καιροὺς, ἐν οἷς ἔχ' ὅσα ἂν βουλώμεθα, ἀλλ' ὅσα δοίη τὰ πρᾶγματα, εἴδει δέχεσθαι; ὁ γὰρ ἀντιθέμενος, καὶ ταχὺ δὲ παρ' ἡμῶν ἀπελευνομήνους προσδεξόμενος, καὶ χεῖματα προσθήσων, ὑπέσχετο ἔτοιμος. ἀλλ' ἐν νῦν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις κατηγορίας ἔχω, τί ἂν οἶσθε, εἰ τὸτ' ἐμοὶ περὶ τούτων ἀκριβολογούμενος, ἀπῆλθον αἰ πόλεις, ὥς προσέθεντο Φιλίππῳ, καὶ ἅμα Εὐβοίας, καὶ Θηβῶν, ὥς Βυζαντίου κύριος κατέστη. τί ποιεῖν ἂν, ἢ τί οἶσθε λέγειν δὲ ἄσβεστῆς ἀνθρώποις τέττασι; ἔχ' ὡς ἐξεδόθησαν; ἔχ' ὡς ἀπηλάθησαν, βουλόμενοι μετ' ἡμῶν εἶναι; εἶτα τοῦ μὲν Ἑλλησπόντου διὰ Βυζαντίου ἐγκρατὴς καθέστηκε, καὶ τῆς σιλοπομπείας τῆς Ἑλλήνων κύριος γέγονε, πόλεμος δ' ὁμοῦ καὶ βαρὺς εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ Θηβαίων κεκόμισται, ἅπλοις δ' ἡ θάλασσα ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς Εὐβοίας ὀρμημένων ληστῶν γέγονεν. ὅρα ἂν ταῦτ' ἔλεγον, καὶ πολλὰ γε πρὸς τέτοις ἕτερα; πονηρὸν, ὃ ἄνθρωποις Ἀθωαῖοι, πονηρὸν ὁ συκοφάντης αἰεὶ, καὶ πανταχόθεν βάσκανον καὶ φιλαίπουν.

plura quam alii, ad tuendam salutem omnium, contulisset. deinde inanem ab his gratiam inis, me calumniando. cur enim nunc dicis quae agenda fuerint, ac non tum potius, cum praefens in urbe adesses, decernebas, si per illa tempora licebat, quibus non ea quae vellemus, sed ea quae negotia darent, erant accipienda? nam qui contra liceretur, et celeriter a nobis repulso acciperet, et precium augeret, paratus aderat. quod si nunc de his accusor quae gesta sunt, quid futurum fuisse putatis, si, me tum de his scrupulose disputante, abissent urbes, et se cum Philippo coniunxissent,isque simul et Euboeae et

VOL. II.

Thebarum et Byzantii potius esset, quidnam fuisse facturos aut dicturos censetis impios istos homines? nonne eos esse desertos? nonne esse repulso, cum nobiscum esse voluissent? illum itaque Hellespontum per Byzantios obtinuisse, frumentariam in Graeciam vectionem, in potestatem suam redegit, bellum finitimum, et graue in Atticam per Thebanos esse illatum, mare propter grassantis ex Euboea piratas navigari non posse, nonne haec dixissent, et praeter haec etiam multa alia? improba res, Athenienses, improba res est calumniator, semper et vndeunque inuidendi et obtrectandi causas quaeritans: iste autem ho-

4 B

muncio

τῷτο ὃ καὶ φύσιν κίναδος ἀνθρώπῳ ἐστιν, ἔδεν δὲ ἀρχῆς ὑγίης πε-
ποιηκός, ἐδὲ ἐλεύθερον, αὐτοβλαβὴς πίθηκος, δρεβραῖος Οἰνόμαος,
πρωτόσημος ῥήτωρ. τί γὰρ ἢ σὴ δεινότης εἰς ὄνησιν ἢ καὶ τῇ πατρίδι;
νῦν ἡμῖν λέγεις ὑπὲρ τῶν παρεληλυθότων; ὥσπερ ἂν εἰ τις ἰα-
τρὸς, ἀδενέσσι μὴ τοῖς κάμνεσιν εἰσιῶν, μὴ λέγοι μηδὲ δεικνύοι,
δι' ὧν ἀποφύξοντ' ἑλὼ νόσον, ἐπειδὴ ὃ τελευτήσῃ τις αὐτῶν, καὶ
τὰ νομιζόμενα αὐτῷ φέροντο, ἀκολυθῶν ἐπὶ τὸ μνήμα, διεξίει,
εἰ τὸ, καὶ τὸ ἐποίησεν ἄνθρωπος ἔτοςι, ὅτε ἂν ἀπέθανεν. ἐμβρόν-
τηε, εἴτα νῦν λέγεις; Οὐ τοῖνυν ἐδὲ πὴν ἦσαν, εἰ ταύτη γαυριᾶς,
ἐφ' ἣ ἔνειν σε, ὃ καλᾶρατε, παρῶν, ἐν οὐδενὶ τῶν παρ' ἐμοὶ
γεγονῆσαν διέστηε τῇ πόλει. ἔτωσιν ὃ λογίζεσθε. ἐδαμῶ πάποισι,
ὅπως πρεσβυτέρους ἐπέμφθην ὑφ' ὑμῶν ἐγὼ, ἡγήθεις ἀπῆλθον τῶν
πρωτῶν Φιλίππου πρέσβεων, ὅτε ἐν Θεσσαλίας, ὅτε ἐξ Ἀμβρα-
κίας, ἐκ ἐξ Ἰλλυριῶν, ἐκ πρὸν Θρακῶν βασιλέων, ἐκ ἐν Βυ-
ζαντίου, οὐκ ἄλλοθεν ἐδαμόθεν, οὐ τὰ τελευταῖα πρῶτον ἐν
Θεσῶν ἀλλ' ἐν οἷς κρατηθεῖν ὁ πρέσβεις αὐτῶν πρὸ λόγου, ταῦ-
τα τοῖς ὅπλοις ἐπὶ κατεσρέφετο. ταῦτ' οὐκ ἀπαιτεῖς παρ' ἐμῶ,
καὶ οὐκ αἰχμῶ τὸν αὐτὸν εἰς τε μαλακίαν σκώπῃων, καὶ τὸ Φι-
λίππου δυνάμειος ἀξίων ἕνα ὄντα κρείττω γυνᾶς; καὶ ταῦτα
τοῖς λόγοις; πῶς γὰρ ἄλλου κύριος ἢ ἐγώ; οὐ γὰρ τῆς γε

muncio natura est vulpecula, neque iam
inde ab initio quicquam fani, quicquam
ingenui fecit, tragicus fimius, rusticanus
Oenomaus, adulterinus orator. quid enim
eloquentia tua patriae prodest? nunc nobis
disputas de rebus praeteritis? perinde ac si
quis medicus, decumbentibus aegrotis, in-
gressus non dicat, nec ostendat, quomodo
morbum euasuri sint, sed ubi quis eorum
perierit, eique iusta perfoluantur, in funus
prodiens, commemoret, si hoc atque illud
homo iste fecisset, non obiisset. attonite,
itane nunc demum refers? Neque vero vel
cladem, si ea tibi facit animos, ob quam
gemere te, o execranda, conueniebat, villa

re, quae in mea potestate fuerit, accidisse
reipublicae inuenietis. idque sic conside-
rate. nusquam, quo ego legatus missus sum
a vobis, unquam victus recessi a Philippi
legatis, non e Thessalia, non Ambracia,
non ex Illyriis, non a Thracensibus regi-
bus, non Byzantio, non aliunde usquam,
non denique nuper Thebis: sed quibus in
rebus eius legati oratione vincebantur, eas
ille armis aggressus euertebat. ea igitur a
me postulas, neque erubescis, eundem et
ut mollem incescere, et Philippi exerciti-
bus postulare ut unus ego sim superior?
idque verbis? cuius enim ego rei alterius
habui potestatem? neque enim vitae sin-
gularum

ἐκάστῃ ψυχῇ, οὐδὲ τῆς τύχης τῇ παρὰ τὰς ἀνθρώπων, ἐδὲ τῆς στρα-
τηγίας, ἧς ἐμὲ ἀπαιτεῖς δύνασιν· οὕτω σκαιὸς εἶ. ἀλλὰ μὲν, ὧν
γὰρ ἂν ὁ ῥήτωρ ὑπὸ δυνάμει εἴη, πᾶσαν ἐξέτασιν λάμβανει. οὐ
παρονομαζόμενα. τίνα οὖν ἐστὶ ταῦτα; ἰδεῖν τὰ πρᾶγματα δεχόμε-
να, καὶ παρονομαζέσθαι, καὶ παρονομαζέσθαι τοῖς ἄλλοις. ταῦτα πέπραχται
μοι. καὶ ἐπὶ τὰς ἐκασταχοῦ βραδυτῆτας, ὁκνοῖς, ἀγνοίας, φιλονει-
κίας, ἀπολιπὼν ταῖς πόλεσι παύσας ἀπάσας ἐκ ἀναγκαῖα
ἀμαρτήματα, ταῦτα ὡς εἰς ἐλάχισον συσείλαι, καὶ τὸν δουτίον
εἰς ὁμόνοιαν, καὶ φιλίαν, καὶ τοῦ τὰ δέοντα ποιεῖν ὁρμῇ πα-
ρέχειν. καὶ ταῦτά μοι πόλεως πεποίηται, καὶ ἐδὲ μὴ ποτε
ἀνθρώπων ὄργῃ τὸ κατ' ἐμὲ οὐδὲν ἐλλείφθαι. εἰ τοίνυν τίς ὄν-
τινον ἐργάζομαι, πῶς τὰ πλεῖστα Φίλιππον ὧν κατέπραξε διωκή-
σας, πόλεως ἂν εἴποιεν, τὴν στρατοπέδω, ἐκ τῶν δίδοναι, καὶ τῶ
διαφθείρειν ὅτι ἐπὶ τῶν πραγμάτων. οὐκοῦν, τῇ μὲν δυνά-
μει, ἔτε κύριον, ἔθ' ἡγεμῶν ἦν ἐγώ· ὥς οὐδὲ ὁ λόγος τῇ
κατὰ ταῦτα πραχθέντων, πρὸς ἐμέ. καὶ μὴν, τῷ γε μὴ δια-
φθαρῆναι χεῖρασι, κεκράτηκα Φιλίππου. ὥστε γὰρ ὁ ὠνούμε-
νος νενίκηκε τὸν λαβόντα, εἰάν περὶται, ἔτις ὁ μὴ λαβὼν, μηδὲ
διαφθαρεῖς, νενίκηκε τὸν ὠνούμενον. ὥς ἀπῆλθε ἡ πόλις τὸ
κατ' ἐμέ. Α μὲν τοίνυν ἐγὼ παρεχόμενος, εἰς τὸ δικαίως τοιαυ-

gulum, neque fortunae pugnatum, ne-
que militaris imperii, cuius a me rationem
postulas; adeo es demens. sed quae oratori
praestanda sunt, eorum a me quamvis ra-
tionem exige. non recuso. quae igitur
illa sunt? prospicere initia rerum, et prae-
sentire et praedicere aliis. haec a me facta
sunt. atque etiam quae singulis in negotiis
incidunt, tarditates, tergiversationes, igno-
rationes, contentiones, quae civilia urbibus
insunt omnibus et necessaria errata, ea in
paucissima contrahere, contraque, ad con-
cordiam et amicitiam, et officii faciendi
alacritatem cohortari. etiam haec a me
omnia facta sunt, neque ullus mortalium

vnquam reperiet, me vlla in re officio meo
defuisse. quod si quis quemcunque rogitet,
quibus rebus Philippus maximam eorum
quae confecit partem, expedierit, omnes
respondebunt, exercitu, et largiendo, et
corrumpendis iis qui in gerendis rebus ver-
santur. at ego neque in exercitus impe-
rium habui, neque dux fui: quare quae
ibi facta sunt, ad me nihil attinent. sed
resistendo largitionibus, Philippum supera-
vi. ut enim emptor vincit eum qui pre-
cium accipit, seque emi patitur, ita qui
nihil accipit, neque corrumpitur, vincit
emptorem. quare, quod ad me attinet, in-
victa est ciuitas. Quae igitur eo contuli, ut

τα γράφειν τοῦτον περὶ ἐμοῦ, πρὸς πολλοῖς ἐτέροις, ταῦτα καὶ ὡσαπλήσια τέτοις εἶναι· ἃ δὲ ὁ παῖς ὑμεῖς ἴσε, ταῦτ' ἤδη λέξω. μετὰ γὰρ τὴν μάχην διδύς ὁ δῆμος, εἰδὼς καὶ ἐωρακὼς πάντα, ὅσα ἐπραΐον ἐγὼ, ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβεροῖς ἐμβεβηκὼς, ἥνικα ἐδὲ ἀγνωμονῆσαί τι θαυμαστὸν ἦν εἶδεν πολλοὺς πρὸς ἐμὲ, πρῶτον μὲν περὶ σωτηρίας τῆς πόλεως, τὰς ἐμὰς γνώμας ἐχειροτόνει· καὶ παρ' ὅσα τῆς φυλακῆς ἕνεκα ἐπράττειτο, ἡ διάταξις τῶν φυλάκων, αἱ τάφροι, τὰ εἰς τὰ τεῖχη χεῖματ' αὐτὰ, διὰ τῶν ἐμῶν ψηφισμάτων ἐγένετο. ἔπειτα αἰργύμενος σιτώνων, ἐκ πάντων ἐμὲ ἐχειροτόνησεν ὁ δῆμος. καὶ μετὰ ταῦτα, συσδύτων οἷς ἦν ἔπιμελές κακῶς ἐμὲ ποιεῖν, καὶ γραφὰς, διδύνας, εἰσαγγελίας, πάντα ταῦτα ἐπαγόνων μοι, οὐδὲ ἐαυτῶν τό γε πρῶτον, ἀλλὰ δι' ὧν μάλιστα ὑπελάμβανον ἀγνοήσεσθαι· ἴσε γὰρ δήπου καὶ μέμνησθε, ὅτι τὰς πρώτοις χρόνοις, κατ' ἐκάστῳ ἡμέραν ἐκείνῳ ἐγὼ, καὶ ἔτι λήθοντα Σωσικλέους, οὔτε συκοφαντία Φιλοκράτης, οὔτε Διώνδα καὶ Μελάνου μαρία, ἔτι ἄλλο ἐδὲν ἀπείραστον ἦν τούτοις κατ' ἐμοῦ· ἐν τοίνυν τούτοις πᾶσι, μάλιστα μὲν διὰ τὰς θεοὺς, δεύτερον δὲ δι' ὑμᾶς, καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας Ἀθηναίους, ἐσωζόμεναι δικαίως. τοῦτο

haec iure decerneret hic de me, praeter alia multa, haec et his similia sunt: quae autem vos omnes nostis, ea iam dicam. statim post praelium, populus, qui sciret et vidisset quae ego feceram omnia, cum iam ipsis periculis et terroribus cingeretur, cum per iracundiam aliquid in me grauius confulere multitudinem, mirandum non fuisset, primum sententias meas de salute reipublicae comprobavit: et omnia quae munitionis causa agebantur, constitutio custodum, fossae, conferenda ad moenium instaurationem pecunia, per decreta mea fiebant. deinde cum eligendus esset rei frumentariae curator, ex omnibus me po-

pulus elegit. et post eorum conspirationem, quibus curae erat ut me pessunderent, qui accusationes, rationum relationes, delationes, cetera eius generis omnia contra me instituebant, principio non per semetipsos, sed per eos quos maxime latere posse sperabant (nostis enim profecto, et meministis, me primis diebus fere quotidie in ius vocari solitum, cum neque desperationem Socris, neque calumniam Philocratis, neque Diondae et Melani infamiam, neque aliud illi quicquam contra me intentatum reliquissent) in his inquam omnibus, maxime per deos immortalis, secundo loco per vos, et alios uniuersos, Athenienses,

γαρ καὶ ἀληθὲς ἐστὶ καὶ ὑπὲρ τῶν ὁμωματούτων, καὶ ὑπὲρ τῶν τὰ
 διορκὰ γνόντων δικαστῶν. οὐκοῦν, ἐν μὲν οἷς εἰσηγελόμην, ὅτε
 ἀπεψηφίζεσθε μου, καὶ τὸ πλείονος μέρος τῶν ψήφων τοῖς διώ-
 κουσιν οὐ μετεδίδοτε, τότε ἐψηφίζεσθε τὰ ἀρεστά με περὶ τῶν
 ἐν οἷς δὲ τὰς γραφὰς ἀπέφυγον, ἔνομα καὶ γράφην καὶ λέγειν
 ἀπεδεικνύμην, ἐν οἷς δὲ τὰς ἀθυσίας ἐπεσημαίνεσθε, δικαίως
 καὶ ἀδωροδοκῆτως πᾶντα πεπερᾶχθαί μοι προσωμολογεῖτε.
 τῶν οὖν αὐτῶς ἐχόντων, τί προσωμολονεῖτε ἢ τί δίκαιον ἢν τις ὑπὸ
 ἐμοῦ πεπερᾶχθαι θεῶς τὸν Κτισιφῶντα ὄνομα; οὐχ ὁ τὸν δῆ-
 μον ἔδωκε πλείονος; οὐχ ὁ οὖν ὁμωματούτας δικαστάς; οὐχ ὁ
 τῷ ἀλήθειαν πᾶσι βεβαιούσαν; καὶ φησιν, ἀλλὰ τὸ τοῦ
 Κεφάλου καλόν· τὸ μηδεμίαν γραφὴν φυγεῖν. καὶ νῦν Δὶ
 δαίμον γε. ἀλλὰ τί μάλλον, ὁ πολλάκις μὲν φυγὼν, μηδε-
 πώποτε δὲ ἐξελεγχθεὶς ἀδικῶν, ἐν ἐγκλήματι γίγνοιτ' αὖν διὰ
 τοῦτο δικαίως; καὶ τοι πρὸς γε τῶτον, ἀδελφοὶ Ἀθηναῖοι, καὶ τὸ
 ὅτι Κεφαλὴ καλὸν εἰπεῖν ἐστὶ μοι. ἐδεμίαν γὰρ πώποτε ἐγράψα-
 τό με, ὅτι ἐδίωξε γραφὴν. ὥστε ὑπὸ σὲ γε ὁμολόγημαι μη-
 δὲν εἶναι ὅτι Κεφάλου χείρων πολίτης. Πολλαχόθεν μὲν τοίνυν
 αὖν τις ἴδοι τὴν ἀγνωμοσύνην αὐτοῦ ἐπὶ τὴν βασκανίαν· οὐχ ἥκιστα

nientes, merito conseruabar. hoc enim et
 verum est, et cum laude coniunctum eo-
 rum iudicium, qui et iurati fuerunt, et
 religiose pronunciarunt. in delationibus igitur,
 cum me absolueretis, et quintam suf-
 fragiorum partem accusatoribus non dare-
 tis, tum rectissime fecisse me decerneba-
 tis: cum vero publicis actionibus absolue-
 rer, legitima et decreuisset, et dixisset me
 ostendebatur: cum rationum actiones ob-
 signaretis, recte et incorrupte a me acta
 esse omnia confitebamini. quae cum ita
 essent, quid conueniebat, aut aequum erat,
 Ctesiphontem, rebus meis gestis, nominis
 imponere? an non id, quod populum im-

ponere videbat? non quod iuratos iudi-
 ces? non quod veritate apud omnes con-
 firmari? esto, inquit, sed illud Cephalo
 pulchrum; nullius reum fieri criminis. imo
 mehercule etiam fortunatum. sed qui ma-
 gis aliquis, si sit saepe reus factus, nun-
 quam reus peractus, vituperandus iure pro-
 pterea fuerit? quanquam, Athenienses, isti
 etiam illud Cephalo praeclarum respondere
 possum. nullam enim vnquam iste mihi
 diem dixit, nullam litem intendit. quare,
 tua quidem confessione, nihilo ciuis ego
 sum Cephalo deterior. Istius autem ini-
 quitas et inuidia, cum multis ex rebus
 perspicui potest, tum vero ex iis quae de
 fortuna

δι' ἀφ' ὧν ᾤει τῆς τύχης διελέχθη. ἐγὼ δὲ ὅλως μὲν ὅς τις ἀν-
 ἄθρωπος ὧν, ἀνθρώπου τύχῃ παρφέρεται, παρτελεῶς ἀνόητον ἡγέ-
 μαί. ἦν γὰρ ὁ τὰ βέλπιστα πράττειν νομίζων, ὃ δὲ εἰς τὴν ἔχεν οἰό-
 μῃ, οὐκ οἶδεν εἰ μενεῖ τοιαύτη μέλει τῆς ἐσπέρας, πῶς χρη-
 στέως ταύτης λέγειν, ἢ πῶς ὀνειδίζειν ἐτέρῳ; ἐπειδὴ δὲ ὅσα παρὸς
 πολλοῖς ἄλλοις, καὶ ᾤει τέτων ὑπερηφάνῳ κέχρηται τῷ λόγῳ,
 σέψασθε, ὧ ἄνδρες Ἀθιναῖοι, καὶ θεωρήσατε, ὅσω καὶ ἀληθέ-
 σεον καὶ ἀνθρωπινώτερον ἐγὼ ᾤει τῆς τύχης τέτε διαλεχθήσο-
 μαι. ἐγὼ τὴν μὲν τῆς πόλεως τύχην, ἀγαθὴν ἡγοῦμαι, καὶ
 τεθ' ὅρῳ καὶ τὸν Δία τὸν Δωδωναῖον ὑμῖν, καὶ τὸν Απόλλω τὸν
 Πύθιον μαντεύμενον· τὴν μὲν τοι τῶν παρόντων ἀνθρώπων, ἢ νῦν
 ἐπέχει, χαλεπὴν καὶ δεινὴν. τίς γὰρ Ἑλλήνων, ἢ τίς Βαρβάρων,
 ἢ πολλῶν κακῶν ἐν τῷ παρόντι πεπείραται καιρῷ; τὸ μὲν τοί-
 νυν παρελέσθαι τὰ κάλλιστα, καὶ τὸ, τῶν οἰθθέντων Ἑλλήνων, εἰ
 παρὲν ἡμᾶς, ἐν διδαιμονίᾳ διάξειν, αὐτῶν ἐκείνων ἀμεινον
 πράττειν, καὶ ἀγαθῆς τύχης τῆς πόλεως εἶναι τίθημι· τὸ δὲ παρ-
 ούσαι, καὶ μὴ παύθ' ὡς ἡβδόμη ἡμῖν συμβῆναι, τῆς τῶν
 ἄλλων ἀνθρώπων τύχης τὸ ἐπιβάλλον ἐφ' ἡμᾶς μέρεθ' μετε-
 ληφέναι νομίζω τὴν πόλιν. τὴν δὲ ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν, καὶ
 τὴν ἐνὸς ἡμῶν ἐκάστω ἐν τοῖς ἰδιοῖς ὀξετάζειν δίκαιον εἶναι νομίζω.

fortuna differuit. ego vero in vniuersum,
 quisquis homo cum sit, homini fortunam
 obiicit, eum prorsus amentem esse duco.
 si enim is qui optime secum agi putat, et
 prosperrima se vti fortuna, ignorat, talisne
 mansura sit vsque ad vesperum, qui de ea
 dicere conuenit, aut eam aliis exprobrare?
 quia vero iste, praeter multa alia, etiam
 de his insolenti vsus est oratione, confide-
 rate, Athenienses, et spectate, quanto et
 verius et humanius ego de fortuna, quam
 iste, disputem. equidem fortunam reipubli-
 cae vestrae bonam esse iudico, idque video
 vobis, et Dodonaei Iouis, et Pythii Apol-
 linis oraculis declarari: sed fortunam mor-

talium omnium his temporibus esse grauem
 et acerbam. quis enim Graecorum, aut
 quis Barbarorum, non multa mala hac tem-
 pestate est expertus? quod autem et hone-
 nestissima quaeque suscepimus, et Grae-
 cis, qui putabant, si nos proiecissent, se
 beate victuros, his ipsis feliciores sumus, id
 ego bonae reipublicae nostrae fortunae tri-
 buo: quod autem impegimus, et non quae
 voluimus omnia consecuti sumus, cetero-
 rum hominum fortunae partem nobis con-
 venientem, ciuitati tributam esse censeo.
 at priuatam fortunam meam, et vniuscu-
 iusque nostrum, in priuatis exquiri rebus
 aequum esse duco. ac ego quidem sic de for-

for-

ἐγὼ μὲν οὐκ ἔτιωσι περὶ τῆς τύχης ἵστασθαι ἀξίως, ὁρθῶς καὶ δικαίως, ὡς ἐμαυτῷ δοκῶ, νομίζω δὲ καὶ ὑμῖν συνδοκεῖν· ὁ δὲ, τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν, τῆς κοινῆς τῆς πόλεως κυριωτέραν εἶναι φησι, τὴν μικρὰν καὶ φαύλην, τῆς ἀγαθῆς καὶ μεγάλης. καὶ πῶς ἐν τούτῳ ἡγεῖσθαι; καὶ μὴν, εἴγε τὴν ἐμὴν τύχην πρῶτως ἵστασθαι, Αἰχίνην, παλαιὰν, πρὸς τὴν σαυτοῦ σκόπει. καὶν δὲ τῆς ἐμὴν βελτίω τῆς σῆς, παῦσαι λοιδοροῦντες αὐτήν. σκόπει τοίνυν δίδυς ἱερᾶς. καὶ μου, πρὸς Διὸς καὶ θεῶν, μηδεμίαν ψυχρότητα καταγνῶ μηδὲς· ἐγὼ γὰρ, οὐτ' εἴς τις πέναν παρηλατίζει, νομῶ ἔχειν ἡγῆμαι, ἔτ' εἴς τις ἐν ἀφθόνοις τραφεῖς, ἵππ' ἐν τούτῳ σεμνύνεται· ἀλλ' ὑπὸ τῆς τετρατὸς τοῦ χαλεποῦ βλασφημίας καὶ συκοφαντίας, εἰς τοιαύτους λόγους ἐμπίπτειν ἀναγκάζομαι, οἷς ἐκ τῶν ἐνόντων, ὡς ἂν διώωμαι, μετρίωτα χρῆσθαι. ἐμοὶ μὲν τοίνυν ὑπερῆξεν, Αἰχίνην, παλαιὰν μὲν ὄντι, φοιτᾶν εἰς τὰ παλαιὰ διδασκαλεῖα, καὶ ἔχειν, ὅσα χρὴ τὸν μηδὲν αἰχρὸν ποιήσονται δι' ἐνδεῖαν, ἵστασθαι δὲ ἐκ παιδων, ἀκόλουθα τέτοις πράττειν, χορηγεῖν, τετραχεῖν, εἰσφέρειν, μηδεμιᾶς φιλομίας, μήτε ἰδίας μήτε δημοσίας ἀπολείπειν, ἀλλὰ καὶ τῇ πόλει, καὶ τοῖς φίλοις χρησίμον εἶναι. ἐπειδὴ δὲ πρὸς τὰ κοινὰ παρηλατῶν, ἔδοξε μοι τοιαῦτα πολιτεύματα ἐλέσθαι, ὥς

fortuna fieri iudicium postulo, recte et vere, ut mihi persuadeo, et vos assentiri mihi existimo: iste autem priuatam fortunam meam, communi fortuna reipublicae valentior esse dicit, parvam et vilem, bona et ampla. id vero fieri qui potest? quanquam Aeschine, si in meam inquirere fortunam omnino instituis, eam cum tua confer. quam si tua meliorem inveneris, desine conuiciari. considera igitur a primordio statim. atque vos per Iouem et omnis deos oro, ne quisquam ineptire me putet. (ego enim, neque si quis paupertatem exagitat, sanum eum esse puto, neque si quis splendide educatus, ea re glo-

riatur) sed istius importuni maledictis ac calumniis in huiusmodi verba incidere cogor, quibus, ut rei natura patitur, egoque potero, quam modestissimis utar. mihi igitur contigit, Aeschine, dum fui puer, conuenientia discendi loca frequentare, et ea habere quae opus sunt homini turpe nihil facturo propter inopiam, egresso e pueris, his consentientia agere, aedilitia munera obire, triremis instruere, tributa conferre, nulla vel priuata in re, vel publica, liberalitatem meam requiri finire, sed et amicos et rempublicam iuuare. postquam autem ad rempublicam accessi, ea instituta mihi sequi visum est, ut et a patria,

καὶ ὑπὸ τῆς πατρὶδος, καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πολλάκις ἐσεφθνῶσθαι, καὶ μηδὲ τὰς ἐχθρούς ὑμᾶς, ὡς ἔκαλά γε ἦν ἂν παρειλόμην, ἔπικραεῖν λέγειν. ἐγὼ μὲν δὴ τοιαύτη συμβεβίωκα τύχη, καὶ πόλλ' ἂν ἔχων ἕτερόν τι εἶπαι περὶ αὐτῆς, παλαιόμην, φυλαπτόμην τὸ λυπῆσαί τινα ἐν οἷς σεμνυόμαι· σὺ δ' ὁ σεμνὸς ἀνὴρ, καὶ διαπύων τοὺς ἄλλους, σκόπει περὶ ταύτην ποία τίνι κέχρησαι τύχη. δι' ἣν, παῖς μὲν ὢν, μετὰ πολλῆς ἐνδεείας ἐτράφη, ἅμα τῷ πατρὶ περὶ τῷ διδασκαλείῳ περσεύου, τὸ μέλαν τείνων, καὶ τὰ βάθρα ποιοῦν, καὶ τὸ παιδαγωγεῖον κορυῶν, οἰκέτου τάξιν, ὅθι ἐλδυστέρου παιδὸς ἔχων. ἀνὴρ δὲ γυρόμην τῇ μητρὶ τελούσῃ τὰς βίβλους ἀνεγίνωσκας, καὶ τὰλλα σωεσκυώρου, τὴν μὲν νύκτα, νυκτερίζων, καὶ κραταίρων, καὶ καθαίρων τὰς τελουμένων, καὶ δπομάτην τῷ πηλῷ καὶ τοῖς πιτύροις, καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τοῦ καθαρμοῦ, καὶ κελδύων λέγειν, ΕΦΥΓΟΝ ΚΑΚΟΝ ΕΥΡΟΝ ΑΜΕΙΝΟΝ, ἔπικ τῷ μηδένα πώποτε πηλικέστον ὀλολύξαι σεμνυόμην. καὶ ἐγώ γε νομίζω. μὴ γὰρ οἶεσθ' αὐτὸν φθέρῃσθαι μὲν οὕτω μέγα, ὀλολύζειν δ' οὐχ ὑπερλαμπρῶν. ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις, τοὺς καλοὺς διάσοις ἄγων διὰ τῶν ὁδῶν, τὰς ἐσεφθνυμένων τῷ μαράθρῳ, καὶ τῇ λούκῃ, τὰς

tria, et ceteris Graecis saepe sim corona donatus, et ut ne vos inimici quidem, non praeclara esse quae agenda suscepi, dicere aggredere mini. talis igitur fortuna mea perpetuo fuit, de qua multa alia quae dicere possem, praetereo, ne quem iis referendis quae mihi laudi duco, offendam: tu vero praeclare vir, et alios conspuens, cum hac eam fortunam confer, qua tu es vivus. puer in magna egestate es educatus, una cum patre ad ludum literarium festitans, atramentum terens, et subsellia spongiis detergens, et paedagogium verrens, famuli vicem, non ingenui pueri obiens. vir factus, matri inicianti libros le-

ctitasti, et in ceteris rebus ad imposturam necessariis adiutasti, noctu quidem hinnulorum pellibus et aqua lustrans atque expians eos, qui initiabantur, et extergens luto et furfuribus, et cum surrexisses a lustratione, dicere iubens, MALA EFFUGI REPERI MELIORA, id tibi laudi ducens, quod nemo unquam tantum vlulasset. idque et ego puto. nolite enim credere, cum tam clare loquatur, eum non clarissime vlulare. interdiu autem praeclaros illos coetus per vias ducens, foeniculo et populo redimitos, serpentis quas parias vocant elidens, et supra caput efferens, et clamitans, Euoe Saboe, et interim salitans, Hyes Attes, Attes

ὄφεις τὰς παρείας θλίβων, καὶ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αἰωρῶν, καὶ βοῶν, καὶ Εὐοὶ Σαβοῖ, καὶ ἐπορχέμεντο τῆς Ἀτῆς, Ἀτῆς τῆς, ἐξαρχοῦ, καὶ περηγεμῶν, ἔκ κηφόφοροῦ, καὶ λιχνοφόροῦ, καὶ τὰ τοιαῦτα ὑπὸ τῶν γραϊδίων περσαγορδόμεντο, μισθὸν λαμβάνων τέτων, ἐνδρυπία, καὶ σρεπίους, καὶ νεήλατα. ἐφ' οἷς πρὸς ὅσον ἂν ὡς ἀληθῶς αὐτὸν δὴ δαίμονισι, καὶ τὴν αὐτὴν τύχην; ἐπειδὴ δ' εἰς τοὺς δημότας ἐνεγράφησιν ὅπως δὴ ποτε· ἐγὼ γὰρ τοῦτο· ἐπειδὴ γ' ἐνεγράφησιν, διθέως τὸ κάλλισον ἐξελέξω τῶν ἔργων, ὑπογραμματοῦν καὶ ὑποηρετεῖν τοῖς δρχιδίοις. ὡς δ' ἀπὸ ἀλλαγῆς ποτὲ καὶ τέττα, πρὸς δ' αὖ τῶν ἄλλων κατηγορεῖς, αὐτὸς ποιήσας, ἐκ κατήχυνας μὰ Δί' ἐδὲν τῶν περὶ πηγεμῶν τῶ μετὰ ταῦτα βίῳ· ἀλλὰ μισθώσας σαυτὸν τοῖς βαρυτόνοις ἐπικαλεσμένοις ἐκείνοις ὑποκειταῖς, Σιμμύκκα καὶ Σωκράτει, ἐπειταγωνίσεις, σῦκα, καὶ βότεις, καὶ ἐλαίας συλλέγων, ὥσπερ ὁπωρῶνης, ἐκ τῶν ἀλλοτριῶν χωρίων, πλείω λαμβάνων ἂν τῶν τετύτων τετύματα, ἢ τῶν ἀγώνων, ἐς ὑμεῖς περὶ τὴν ψυχῆς ἡγωνίζεσθε. ἦν γὰρ ἀπονοσθε καὶ ἀκήρυκτο ὑμῖν ὁ περὶ τῆς θεατὰς πόλεμο, ὑφ' ὧν τὰ πολλὰ τετύματα εἰληφῶς, εἰκότως τῆς ἀπειρίας τῶν τοιούτων κινδυνῶν, ὡς δειλούς σκώπεις. ἀλλὰ γὰρ παρεῖς

Attes Hyes, auspex, et anteambulo, et picifer, et vannifer, et eius generis aliis nominibus ab aniculis salutare, mercedemque pro istis muneribus accipiebas, placentas, et scriblitas, et recentis panis. ob quae quis eum non vere felicem praedicet, et fortunam eius magnificat? postquam autem in municipii album inscriptus es, quocunque modo (id enim praetereo) postquam ergo inscriptus es, statim pulcherrimum tibi munus delegisti, ut dictata scriberes, et in conuenticulis operam locares. ut vero tandem id quoque reliquisti, perpetratis iis omnibus quae in aliis accusas, nihil mehercule indignum

VOL. II.

admifisti natalibus tuis, et rebus ante gestis in posteriore vita: sed locata opera tua illis, qui suspiriosi cognominantur, histrionibus, Simmyecae et Socrati, tertias partis actitabas, et dum ficus, et vuas, et oliuas colligeres, tanquam fructuum emptor, ex alienis praediis, propter ea plura vulnera accipiebas, quam propter ludos, in quibus vos periculum capitis adibatis. erat enim vobis implacabile et perpetuum bellum cum spectatoribus, a quibus plerumque vulnera cum acceperis, non iniuria talium periculorum rudis, ut timidos derides. verum omiffis iis quae paupertati imputari queunt, ad ipsas ingenii tui venio

ἔξ ὧν τὴν πένιν αἰπάσαιτ' ἂν τις, πρὸς αὐτὰ τὰ ἔσπευον
 σε βαδιδύμα. κατηγορήματα. τοιαύτῳ γὰρ ἔλου πολιτείαν,
 ἐπειδὴ ποτε ἔτ' ἐπὶ λθε σοι ποιῆσαι, δι' ἣν, δύτυχούσης μὲν
 τῆς πατρίδος, λαγὼ βίον ἔζης, δεδιώς, καὶ τρέμων, καὶ αἰὲν πλη-
 γήσεαι ὑπερδοκῶν, ἐφ' οἷς σπαντὶ σωήδεις ἀδικοῦσι· ἐν οἷς
 δ' ἠτύχησαν ἄλλοι, θρασὺς ὧν ὑφ' ἀπάντων ὤψαι. καί
 τοι, ὅς τις χιλίων πολιτῶν ἀποθανόντων ἐθάρρησε, τί ἔστι πα-
 θεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐστι; Πολλὰ τοίνυν ἕτερος εἰπεῖν
 ἔχων παρὰ αὐτῷ, ἀναλείψω. οὐ γὰρ, ὅς ἂν δείξαιμι περὶ σόντ'
 αἰχρὰ τῶν ὀνείδη, πάντ' οἶμαι δεῖν διχρεῶς λέγειν· ἀλλ'
 ὅσα μηδὲν αἰχρὸν ἐστὶν εἰπεῖν ἐμοί. ἐξέτασον τοίνυν ἀλλή-
 λα, τὰ σοι καὶ ἐμοὶ βεβιωμένα πρῶτος καὶ μὴ πικρῶς, Αἰχίνη·
 εἴτ' ἐρώτησον τοῦτους, τίς ὁποτέρου πύχῳ ἂν ἔλοιθ' ἕκαστος
 αὐτῶν. ἐδίδασκες γράμματα· ἐγὼ δ' ἐφοίτων. ἐτέλεις· ἐγὼ
 δ' ἐτελέμην. ἐχόρδεις· ἐγὼ δ' ἐχορήγουν. ἐγραμμάτδεις·
 ἐγὼ δ' ἐκκλησιάζον. ἐπειλαγωνίζεις· ἐγὼ δὲ ἐθεώρουν. ἐξέ-
 ππεις· ἐγὼ δ' ἐσύρειπον. ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν πεπολίτθυσαι πάν-
 τα· ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος. ἐὼ τ' ἄλλα. ἀλλὰ νυνὶ πῆμε-
 ρον, ἐγὼ μὲν ὑπὲρ τῆς σεφθνωθῆναι δοκιμάζομαι, τὸ δὲ μη-
 δοιοῦν ἀδικεῖν, ἀνωμολόγηται· σοὶ δὲ συκοφαντῇ μὲν εἶναι
 δοκεῖν ὑπάρχει, κινδυνεύεις δὲ, εἴτε δεῖ σε ἐπὶ τοῦτο ποιεῖν,

nio accusationes. eam enim gerendae rei-
 publicae rationem delegisti, postquam id
 quoque tibi aliquando in mentem venit,
 qua, florente patria, leporis vitam dege-
 res, perterritus et tremens, et semper ver-
 bera exspectans, propter scelerum consci-
 entiam: in aliorum autem calamitatibus,
 ab omnibus spectata est tua confidentia.
 at, qui mille civibus interfectis fuit alacris,
 quo iure supplicio a viventibus afficietur?

Quamquam autem alia multa de eo possem
 dicere, tamen ea praeteribo. non enim fa-
 ciendum puto, ut omnia quae ostendere
 queam, eius flagitia et probra; expedite
 proferam: sed ea tantum, quae sine tur-

pitudine a me referri possunt. confer igi-
 tur inter se tuam et meam vitam leniter,
 et non acerbè, Aeschine; deinde hos in-
 terroga, utrius vitam unusquisque eorum
 malit. docuisti literas? ego didici. initiasti?
 ego initiatus sum. saltasti? ego sumptus
 praebeui. dictata scripisti? ego conciones
 habui. tertias actitasti partis? ego specta-
 vi. excidisti? ego explodi. pro hostibus
 egisti omnia? ego pro patria. omitto ce-
 tera. sed hoc hodierno die de me, an co-
 rona sim donandus, sit iudicium, nihil
 autem deliquisse me in confesso est: tu id
 consecutus es, ut calumniator esse videar-
 is, atque in periculo versaris, utrum in

εἴτε ἤδη πεπαύσθαι, μὴ μεταλαβόντα τὸ πρέμπτον μέρε^Θ τῶν ψήφων. ἀγαθὴ δέ ἐχ' ὁρᾶς; τύχη συμβεβηκώς, τῆς ἐμῆς ὡς Φαύλης κατηγορεῖς. Φέρε δὴ καὶ τὰς τῶν λειτουργιῶν μαρτυρίας, ὧν λελεῖδύρηκα, ὑμῖν ἀναγνώσασας· ᾧδανάγνωθι δὴ ἡμῖν καὶ σὺ τὰς ῥήσεις αἷς ἐλυμαίνου,

Ἦκω λιπὼν καθυμῖνα καὶ σκότῃ πύλας,

καὶ

Κάκ' ἀγέλειν μὲν ἴδι μὴ θέλοντά με,

καὶ,

Κακὸν κακῶς σε μάλιστα μὲν ^Θ θεοὶ, ἔπειτα δὲ ἔτοι πώ-
τες ἀπολέσειαν, πονηρὸν ὄντα πολίτῃ, καὶ πρεσβότῃ, καὶ
τῆραγωνιστῇ.

λέγε τὰς μαρτυρίας. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ἐν μὲν τοίνυν τοῖς πρὸς
τῷ πόλιν, τοιοῦτό^Θ ἐν δὲ τοῖς ἰδίοις, εἰ μὴ πάντες ἴσε ὅτι
κοινός, καὶ φιλάνθρωπό^Θ, καὶ τοῖς δεομύθοις ἐπαρκῶν, σιωπῶ,
καὶ εἰδέν ἂν εἴποιμι, εἰδὲ πᾶσαχοίμην ἂν πρὸς τέτων οὐδεμίαν
μαρτυρίαν, ἔτ' εἰ πῖνας ἐκ τῶν πολεμίων ἐλυσάμην, ἔτ' εἰ
πρὸς θυγατέρας σωεξέδωκα, ἔτε τῶν τοιούτων εἰδέν. καὶ γὰρ ἔτω
πῶς ὑπέληφα. ἐγὼ νομίζω τὸν μὲν δὲ παθόντα, δεῖν μεμνη-
σθαι τὸν πάντα χρένον, τὸν δὲ ποιήσαντα, διδύς ἐπληλῆσθαι,
εἰ δὲ τὸν μὲν, χρεῖσθαι, τὸν δὲ, μὴ μικροψύχῃ ποιεῖν ἔργον ἀν-

eo studii genere pergere debeas, an vero
iam compesci, non accepta quinta parte
suffragiorum. cum autem bona (nonne vi-
des?) fortuna fueris usus, meam ut ma-
lam accusas. age vero etiam publicorum
munerum quae obii, testimonia recitabo
vobis omnia: sed et tu dicta quae corru-
pisti, vicissim nobis recita,

Venio relictis inferorum sedibus,

et,

Mala nunciare nolle me quidem scias,

et

*Malum male te potissimum dii, deinde et hi
omnes perdam, improbum ciuem, et prodito-
rem, et tertianum histrionem.*

recita testimonia. TESTIMONIA. in republi-
ca igitur fui talis: in priuata autem vita, nisi
omnes nostis me comem et humanum, et in
eos qui operam requirunt meam, liberalem,
tacebo, nihil dicam, nec ea de re vllum
proferam testimonium, nec si quos ab ho-
stibus redemi, nec si quibus in filiabus elo-
candis adiumento fui, neque tale quic-
quam. etenim in ea fere sum sententia,
ut existimem, eius qui accepit beneficium,
esse, ut perpetuo meminerit, eius qui be-
nefecit, ut statim obliuiscatur, si ille boni
viri, hic non pusilli sit facturus officium:
nam commemorare et dicere quae ipse be-
nefeceris, parum abest ab exprobrando. ni-

θρώπε· τὸ δὲ τὰς ἰδίας διεργεσίας ὑπερμιμνήσκειν καὶ λέγειν,
 μικροῦ δεῖν ὁμοίον ἐστὶ τῷ ὀνειδίζειν. εἰ δὴ ποιήσω ταῦτον οὐδέν,
 εἰδὲ πρᾶχθῆσομαι. ἀλλ' ὅπως ποθ' ὑπέλημμαι περὶ τάτων,
 δεῖκαί μοι. βέλομαι δὲ τῶν ἰδίων ἀπαλλαγείς, ἐπὶ μικρὰ πρὸς
 ὑμᾶς εἰπεῖν περὶ τῶν κοινῶν. εἰ μὲν γὰρ ἔχεις, Αἰχίνη, τῶν ὑπὸ
 τρεῖσι τὸν ἥλιον εἰπεῖν ἀνθρώπων, ὅστις ἀθῶτος ἢ Φιλίππου πρῶ-
 τερον, καὶ νῦν τῆς Αλεξάνδρου δυναστείας γέγονεν, ἢ τῶν Ελ-
 λήνων, ἢ τῶν Βαρβάρων, ἔσω, συγχωρῶ σοι, τίμω ἐμὴν, εἴτε τύ-
 χην, εἴτε δυστυχίαν ὀνομάζειν βέλῃ, πάντων αἰτίαν γεγυῆσθαι
 εἰ δὲ καὶ τῶν μηδεπώποτ' ἰδόντων ἐμὲ, μηδὲ Φωνὴν ἀκηκοότων
 ἐμῆ, πολλοὶ πολλὰ καὶ δεινὰ πεπόνθασι, μὴ μόνον κατ' ἀν-
 δρα, ἀλλὰ καὶ πόλεις ὅλαι καὶ ἔθνη, πόσω δικαιότερον, ἢ ἀλη-
 θέστερον, τίμω ἀπάντων, ὡς ἔοικεν, ἀνθρώπων τύχην κοινὴν, καὶ
 φορὰν πῖνα πρᾶγματων χαλεπὴν, καὶ εἶχ' οἷαν ἔδει, τάτων αἰ-
 τίαν ἡγεῖσθαι; σὺ τοίνυν ταῦτα ἀφείς, ἐμὲ τὸν περὶ τρεῖσι πολιδυ-
 ὀμβρον αἰπῶν, καὶ ταῦτ' εἰδὼς, ὅτι καὶ εἰ μὴ τὸ ὅλον, μέρεσσι γ'
 ὁπρὸς ἄλλῃ τ' βλασφημίας ἅπασι, ἢ μάλιστα σοι. εἰ μὲν γὰρ
 ἐγὼ κατ' ἐμαυτὸν αὐτοκράτωρ ὢν περὶ τῶν πρᾶγματων ἐβου-
 λυόμην, ὡς ἂν τοῖς ἄλλοις ῥήτορσιν ὑμῖν ἐμὲ αἰπάσαι. εἰ δὲ
 παρῆτε μὲν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἀπάσαις αἰεὶ, ἐν κοινῷ δὲ τὸ

hil igitur tale committam, neque eo pro-
 grediar. sed quaecunque propter haec de
 me sit existimatio, ea sum contentus. lu-
 bet autem priuatis omisissis, pauca etiam
 apud vos dicere de republica. si quem
 potes, Aeschine, qui sub hoc sole sunt,
 referre mortaliū, qui indemnīs et expers
 olim Philippi, nunc Alexandri fuerit do-
 minatus, siue Graecorum, siue Barbaro-
 rum, esto, concedo tibi, meam siue for-
 tunam, siue infortunium nominare ma-
 vis, omnium malorum fuisse causam: si
 vero eorum qui me neque viderunt vn-
 quam, neque vocem meam audierunt,
 multi multa acerba sunt perpeffi, non mo-
 do viritim, sed et totae vrbes et gentes,

quanto est aequius et verius, omnium, vt
 par est, mortalium communem fortunam,
 et impetum quendam rerum grauem, et
 alium quam oportebat, horum causam ae-
 stimare? quibus tu omisissis, me, qui tali
 statu rerum gessi rempublicam, criminaris,
 idque cum scias, si non totum, partem
 saltem conuicii conuenire in omnis, et in
 te maxime. nam si ego pro me firma au-
 ctoritate deliberassem, licuisset vobis ce-
 teris oratoribus me criminari. at si et in
 concionibus omnibus semper adfuisstis, et
 publice quid expediret, deliberandum res-
 publica proposuit, et cum omnibus, tum
 vero tibi vel maxime ea esse e republi-
 ca visa sunt (neque enim ex beneuolen-
 tia

συμφέρειν ἢ πόλις περιπύθει σκοπεῖν, πᾶσι δὲ ταύτ' ἐδόκει τότε
 ἄρετα εἶναι, καὶ μάλιστα σοι· ὃ γὰρ ἐπ' ὀνοία γ' ἐμοὶ παρε-
 χώρεις ἐλπίδων, καὶ ζήλου, καὶ πλεον, ἃ πάντα περιπύθεις τοῖς τότε
 περιπορευομένοις ὑπὸ ἐμῷ, ἀλλὰ τῆς ἀληθείας ἠπιώμενος δηλονότι,
 καὶ τῷ μηδὲν ἔχεν εἰπεῖν βέλιον· πῶς οὐκ ἀδικεῖς καὶ δεινὰ ποι-
 εῖς, τέτοις νυνὶ ἐγκαλῶν, ὧν τότε οὐκ εἶχες λέγειν βελτίω;
 πῶς μὲν τοίνυν τοῖς ἄλλοις, ἔγωγ' ὁρῶ πᾶσιν ἀνθρώποις διω-
 ρισμὸν καὶ τεταγμὸν πῶς τὰ τοιαῦτα. ἀδικεῖ τις ἐκόν; ὀργὴ
 καὶ πτωχεία καὶ αὐτῷ. Ἰζημαρτέ τις ἄκων; συζητήματα ἀντὶ τῆς
 πτωχείας τέτω. ἔτε ἀδικῶν τις, ἔτ' ἐξαμαρτάνων, εἰς τὰ πᾶσι
 δοκουῦντα συμφέρειν ἑαυτὸν δὲ, καὶ καλῶρθωσεν μετ' ἀπάντων;
 οὐκ οὐκιδίζων ἔδδ' ἐλαιοδορεῖσθαι τῷ τρίτῳ δίκαιον, ἀλλὰ σω-
 ἀχθεῖς. Φαυλὸς τίνων; ταῦτα πάντα ἔτως, καὶ μόνον ἐν τοῖς
 νόμοις, ἀλλὰ καὶ ἡ φύσις αὐτῇ τοῖς ἀγράφοις νομίμοις καὶ τοῖς
 ἀνθρώποις ἤθεσι δίδωκεν. Αἰσχίνης τοίνυν τοσούτον ὑπερβέβλη-
 κεν ἅπαντας ἀνθρώπους ὁμότητι, καὶ συκοφαντία, ὥς καὶ ὧν αὐ-
 τὸς ὡς ἀτυχημάτων ἐμμένῃ, καὶ ταύτ' ἐμῷ κατηγορεῖ, καὶ πρὸς
 τοῖς ἄλλοις, ὥσπερ αὐτὸς ἀπλῶς καὶ μετ' ὀνοίας πάντας εἰση-
 κὼς τὰς λόγους, φυλάττειν ἐμὲ καὶ πρῆν ἐκείλθεν, ὅπως μὴ πα-
 ρακρύσωμαι, μηδὲ ἰσταπάσσω, δεινὸν, καὶ γόητα, καὶ σοφιστὴν

tia mihi concessisses spem, et admiratio-
 nem, et honores, quae omnia tum sube-
 rant iis quae a me agebantur, sed veris
 victus nimirum, et eo quod nihil poteras
 dicere melius) nonne iniurius es, et ini-
 quus, qui ea nunc accuses, quibus tum
 non poteras dicere meliora? ac apud alios
 mortalis omnis distincta et ordinata quo-
 dammodo talia esse video. iniuriam facit
 aliquis ultro? iram et poenam subit. pec-
 cavit inuitus? loco poenae venia parata
 est. si quis nec iniuriam facit, nec de-
 linquit, sed cum se totum iis rebus tra-
 diderit, quae omnibus profore videbantur,
 successu caruit cum vniuersis? non aequum

est illi opprobrire, non conuicia dicere,
 sed vicem eius dolere. neque haec solis
 legibus contineri, sed ipsam naturam in-
 stitutis non scriptis, et moribus humanis,
 sanxisse inuenietur. Aeschines igitur usque
 adeo homines vniuersos superat crudelitate
 et calumniandi studio, ut quorum ipse ut
 infortuniorum meminit, etiam illa mihi
 crimini dederit, et praeter cetera, tan-
 quam ipse simpliciter et ex benevolentia
 orationes omnis habuisset, cauere me et
 obseruari iusserit, ne fucum faciam, neue
 seducam, veteratorem et praestigiatores
 et rabulam, et aliis eiusmodi nominibus
 appellans. quasi vero, si quis quibus ipse
 est

καὶ τὰ τοιαῦτα ὀνομάζων. ὥς ἐάν ποτε πρὸς τις εἴποι τὰ πορ-
 ρόνθ' ἐαυτῷ περὶ ἄλλου, καὶ δὴ ταῦθ' ἔτῳς ἔχοντα, καὶ ἐκέπ' τὴν
 ἀκρόντας σκεψομένης, πρὸς αὐτὸς ἐστὶν ὁ ταῦτα λέγων. ἐγὼ
 δὲ οἶδ' ὅτι γινώσκετε τῆτον ἀποδῶν, καὶ πολὺ τῆτον μᾶλλον,
 ἢ ἐμοὶ νομίζετε ταῦτα πορρῶναι. καὶ ἐκείνο δ' οἶδ' ὅτι τῷ
 ἐμὴν δεινότητι· ἐστὼ γὰρ, καὶ τοι ἐγὼ γε ὅρῳ τῆς τῷ λέγοντων
 διωάμεως, τὴν ἀκρόντας τὸ πλεῖστον μέγ' κυρίως ὄντας, ὥς
 γὰρ ἂν ὑμεῖς ἀποδέξησθε, καὶ πορρὸς ἑκάστον ἔχητ' ὀνοίας, ἔτῳς
 ὁ λέγων ἐδοξε πορρῶν· εἰ δ' οὐκ ἐστὶ καὶ παρ' ἐμοὶ ἡς ἐμπειρία
 τοιαύτη, ταύτῳ μὲν δὲρήσειε πάντες ἐν τοῖς κοινοῖς ἐξείλαζομέ-
 νῳ ὑπὲρ ὑμῶν αἰ, καὶ ἐδαμῶ καθ' ὑμῶν, ἐδ' ἰδίᾳ, τὴν δὲ τῆτον
 τοιῶνάντων, ἐ μόνον τῷ λέγειν ὑπὲρ τῷ ἐχθρῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς
 ἐλύπησέ' ἡ τῆτον, ἢ πορρὸς ἐκέρχουσε πορρ, κατὰ τῆτων. ἐ γὰρ αὐτῇ
 δικαίως, οὐδ' ἐφ' ἃ συμφέρει τῇ πόλει, χεῖται. οὔτε γὰρ τὴν
 ὀργήν, ἔτε τὴν ἐχθρῶν, ἔτε ἄλλῳ ἐδὲν τῶν τοιῶντων, τὸν καλὸν
 καγαθὸν πολίτην δὲ τὴν ὑπὲρ τῷ κοινῶν εἰσεληλυθότας δι-
 κασὰς ἀξιοῦν αὐτῶν βεβαιοῦν, οὐδ' ὑπὲρ τῆτων εἰς ὑμᾶς εἰσιέ-
 ναι· ἀλλὰ μάλιστα μὲν μὴ ἔχειν ταῦτ' ἐν τῇ φύσει, εἰ δ' ἄρα
 ἀνάγκη, πορρῶς καὶ μετρίως διακείμενον ἔχειν. ἐν τῇ σφο-

est obnoxius, prior aliis impegit, ea sic
 adhaesura sint, neque auditores quicquam
 amplius consideraturi, quisnam ille ipse sit,
 qui ea dixerit. ego vero scio istum vobis
 notum esse omnibus, vosque sentire in
 istum ea cadere multo magis quam in me.
 quin et illud satis scio, meam eloquen-
 tiam (esto enim, quanquam video orato-
 rum facultatem, maxima ex parte in po-
 testate esse auditorum: ut enim vos acci-
 pitis, et benevolentia quosque prosequi-
 mini, sic de prudentia oratoris fit iudi-
 cium) sed ut sit aliqua et in me talis fa-
 cultas, eam reperietis omnes et publice
 pro vobis usurpari semper, et nusquam con-

tra vos, neque contra quenquam priua-
 tim, istius contra, non modo hostium
 causam agendo, sed etiam, si quis isti ali-
 qua re fuit molestus, aut alicubi eius of-
 fensam incurrit, eos accusando. neque e-
 nim ea recte, neque reipublicae utiliter
 vitur. nam bono cui non est postulan-
 dum, ut sua vel iracundia, vel inimicitiae,
 vel eius generis alia confirmentur a iudi-
 cibus, qui pro republica sunt huc ingressi,
 aut ea de causa in iudicium veniendum:
 sed maxime praestaret, non esse tali prae-
 ditum ingenio, sin mutari natura nequit,
 illius certe impetus sunt moderandi. qui-
 bus autem in rebus vehementem esse ho-
 minem

δρὸν εἶναι τὸν πολιτθόμῳ καὶ τὸν ῥήτορα δέ; ἐν οἷς τῶ
 ὅλων ἡ κίνδυνος τῇ πόλει, καὶ ἐν οἷς πρὸς τὰς ἐναντίας
 ἐστὶ πᾶσι δῆμῳ. ἐν τέτοις. ταῦτα γὰρ ἡλικίαι καὶ ἀγαθοῦ πο-
 λίτε. μηδενὸς δὲ ἀδικήματι πώποτε δημοσίᾳ, προσθήσω δὲ
 μηδὲ ἰδίᾳ, δίκῃ ἀξιώσαντα λαβεῖν παρ' ἐμῶ, μήθ' ὑπὲρ τῆς
 πόλεως, μήθ' ὑπὲρ αὐτοῦ, στεφάνου καὶ ἐπαίνου κατηγορίαν
 νῦν ἡκεῖν συνεσθλασμένον, καὶ τοσούτοις λόγοις ἀνηλωκέναι,
 ἰδίας ἐχθρας, καὶ φθόνου, καὶ μικροψυχίας ἐπὶ σημῆον, ἔδενος
 χρεῖς. τὸ δὲ δὴ καὶ τὰς πρὸς ἐμὲ αὐτὸν ἀγῶνας ἐάσαντα, νῦν
 ἐπὶ τόνδ' ἡκεῖν, πᾶσαν ἔχει κακίαν. Ἐμοιγε δοκεῖς ἐν τέ-
 των, Αἰσχίνῃ, τῶ λόγων, ἐπιδείξιν τινα φωνασκίας βελόμῳ
 ποιήσασθαι, τῶτον πρὸς τὸν ἀγῶνα, ὅτι ἀδικήματι οὐ-
 δενὸς λαβεῖν τιμωρίαν. ἐστὶ δὲ ἐχ' ὁ λόγος ὅτι ῥήτορες, Αἰσχίνῃ,
 ἡμῖν, ἐπὶ ὁ τόνος τῆς φωνῆς, ἀλλὰ τὸ ταῦτα πρὸς αἰσθάναι
 τοῖς πολλοῖς, καὶ τὸ, τὰς αὐτὰς μισεῖν καὶ φιλεῖν, ὅς περ ἂν ἡ
 πατρις. ὁ γὰρ ἔτις ἔχων τὴν ψυχὴν, ὅτι ἐπ' ἀνείκα πάντ'
 ἐρεῖ. ὁ δὲ ἀφ' ὧν ἡ πόλις πρὸς αὐτὴν ἵνα κίνδυνον ἑαυτῇ, τέ-
 τοις φεραπύων, ὅτι ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμῇ τοῖς πολλοῖς. ἐκκοῦ
 οὐδὲ τῆς ἀσφαλείας τὴν αὐτὴν ἔχει προσδοκίαν. ἀλλ' ὅπως;

minem versantem in republica et orato-
 rem decet? cum periclitatur summa rei-
 publicae, quando populo res est cum ad-
 versariis. in his, haec enim generosi sunt
 ac strenui ciuis, et boni. cum autem in
 nullo vnquam crimine publico, addam et-
 iam nec in priuato, poenas de me sumere
 postularit, vel reipublicae, vel suopte no-
 mine, coronae et laudationis accusatione
 venire nunc confarcinata, et tot verba in
 ea consumere, priuatarum inimicitiarum
 et inuidientiae et pusilli animi est indicium,
 bonae rei nullius, atque illud etiam, quod
 me praetermisso, Ctesiphontem hunc in-
 vadit, et iudicio vexat, summae est im-

probitatis. vnde fit vt existimem, te, Ae-
 schine, accusationem istam exercitatae vo-
 cis ostentandae studio, non vllius exigen-
 dae poenae causa instituisse. neque vero
 magno aestimanda est oratoris vel oratio
 vel contentio vocis, sed idem velle cum
 populo, atque idem nolle, et eosdem ama-
 re et odisse, quos patria, id demum magno
 aestimandum est. qui enim ita erit ani-
 matus, is bono studio dicet omnia: qui
 vero eos colit, a quibus imminere sibi
 periculum respublica praeuidet, is non ea-
 dem nititur ancora qua populus. proinde
 nec securitatis eandem habet expectatio-
 nem. sed vides? ego easdem enim mihi,
 quas

ἐγὼ ταυτὰ γὰρ συμφέροντα εἰλόμην τέτοισι, καὶ εἰδὲν ὧσαί-
 ρετον, εἰδὲ ἴδιον πεποίημαι. ἄρ' οὐκ εἰδὲ σύ; καὶ πῶς; ὃς δὴ θέως
 μετὰ τὴν μάχην πρεσβυτὴς ἐπορεύετο πρὸς Φίλιππον, ὃς ἦν
 τῷ ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις συμφορῶν αἵτις τῇ πατρίδι, καὶ
 ταῦτ', ἀννούμεν πάντα τὸν ἔμπροσθεν χρόνον ταύτῃ τὴν
 χρείαν, ὡς πάντες ἴσασι. καὶ τοι πῶς ὁ τὴν πόλιν ἐξαπατῶν;
 εἴχ' ὁ μὴ λέγων ἂν φρονεῖ; τῷ δ' ὁ κήρυξ καταρᾶται δικαίως;
 εἴ τῷ τισὶν; τί δὲ μᾶλλον ἔχοι πῶς ἂν εἰπεῖν ἀδίκημα κατ' ἀν-
 δρὸς ῥήτορος, ἢ μὴ ταυτὰ καὶ φρονεῖν, καὶ λέγειν; σὺ τοίνυν τοι-
 ᾗτ' ὁρᾷς. εἴτα σὺ φθέρῃς, εἰ βλέπειν εἰς τὰ τετῶνι πρὸς-
 ῶπα τολμᾷς; πότερ' εἴχ' ἡγῆ γινώσκειν αὐτὸς ὅς τις εἴ; ἢ το-
 σῶτον ὕπνον καὶ λήθην ἀπορῶντας ἔχειν, ὡς εἰ μεμνηῖσθαι τοὺς
 λόγους, εἰς ἐδημηγόρους ἐν τῷ δήμῳ, καταρᾶμεν, καὶ διομνύ-
 μεν, μηδὲν εἶναί σοι καὶ Φιλίππῳ πρᾶγμα, ἀλλ' ἐμὲ τὴν
 αἰτίαν σοι ταύτῃ ἐπάγειν, τῆς ἰδίας ἐνεκα ἔχθρας, ὅκ οὐσαν
 ἀληθῆ; ὡς δ' ἀπηγέλθη τάχι' ἡ μάχη, εἰδὲν τούτων φρον-
 τίσας, εὐθὺς ὡμολόγεις, καὶ προσεποιῶ Φιλίαν καὶ ξενίαν εἶναί
 σοι πρὸς αὐτὸν, τῇ μιθαρνία ταῦτα μεταλτέμεν τα ὀνό-
 ματα. ἐκ ποίας γὰρ ἴσης ἢ δικαίας προσφάσεως, Αἰσχίνη, τῷ

quas reipublicae utilitates proposui, neque
 mihi quicquam eximium aut proprium
 esse volui. an ne tu quidem? qui vero?
 cum statim post pugnam legatus ad Phi-
 lippum proficiscerere, qui esset illis tem-
 poribus causa patriae calamitatum, idque,
 cum illud munus antea omni tempore de-
 fugisses, quemadmodum omnes norunt.
 quis autem est qui rempublicam decipiat?
 non is qui dissimulet ea quae sentit?
 quem praeco singulis comitiis iure exse-
 cratur? nonne talem? quid vero grauius
 et sceleratius in oratorem dici queat, quam
 si dicatur non eadem sentire et loqui? tu
 autem talis es deprehensus. et tu vocem

edis, et horum vultum audes atque ora in-
 tueri? nunquid eos ignorare putas, qui fis?
 aut tanto veterno et obliuione teneri om-
 nīs, ut non meminerint verborum quae
 iactabas apud populum, teipsum deuouens,
 et deierans nihil esse tibi rei cum Philip-
 po, sed me id tibi crimen impingere ex
 priuata similitudine falso? cum primum au-
 tem praelium nunciatum fuit, hisce ne-
 glectis, statim fatebare, et prae te fere-
 bas, amicitiam et hospitium tibi esse cum
 eo, operae mercenariae nomine cum his
 commutato. qua enim pari, iustae de
 causa Aeschini, Glaucothae tympanistriae
 filio, hospes, aut amicus, aut notus esset
 Phi-

Γλαυκοθέας τῆς πυμπουσιείας, ξένου, ἢ φίλου, ἢ γνώριμου
 τῷ Φίλιππῳ, ἐγὼ μὲν οὐχ ὄρω. ἀλλ' ἐμὴ δόξης ἐπὶ τῷ τὰ
 τυλῶνι συμφέροντα διαφθείρειν. ἀλλ' ὅμως ἔγω φανερώς αὐτοῖς
 εἰλημηδύου παροδότης, καὶ κατὰ σαυτοῦ μινυτῆς ἐπὶ τοῖς συμβασι
 γεγονώς, ἐμοὶ λοιδορεῖ, καὶ ὀνειδίζει ταῦτα, ὧν πῶτάς μάλ-
 λον αἰτίους διήσεις, ἢ ἐμέ. πολλὰ καὶ καλὰ καὶ μεγάλα ἢ
 πόλις, Αἰχίνη, καὶ παρείλετο, καὶ καλώρεθωσε δι' ἐμῶ, ὧν ὅκ ἡμνη-
 μόντησε. σημεῖον δέ. χειροτόνων γὰρ ὁ δῆμος τὸν ἐργωτ' ἐπὶ
 τοῖς τελελυτοκόσι, παρ' αὐτὰ τὰ συμβασι, καὶ σὲ ἐχειροτόνησε
 παροδότην, καὶ περὶ θυφῶν ὄντα, οὐδὲ Δημάδην, ἀλλ' πε-
 ποιηκότα τὴν εἰρήνην, οὐδ' Ἡγήμονα, καὶ ἄλλον ὑμῶν οὐδέ-
 να, ἀλλ' ἐμέ. καὶ παρελτόντ' σου καὶ Πυθοκλέους, ὡμῶς καὶ
 ἀναιδῶς, ὧ Ζεῦ, καὶ θεοὶ, ὧ κατηγορωμένων ἐμῶ ταῦτα, ἀ καὶ
 σὺ νυνί, καὶ λοιδοροῦντων, ἐπ' ἄμεινον ἐχειροτόνησεν ἐμέ. τὸ
 δ' αἶπον ὅκ ἀγνοεῖς μὲν, ὅμως δὲ φράσω σοι καὶ ἐγώ. ἀμ-
 φότερα ἤδεσαν αὐτοὶ, τὴν τ' ἐμὴν δύνοιαν καὶ παροθυμίαν,
 μεθ' ἧς τὰ πρᾶγματ' ἐπρατίον, καὶ τὴν ὑμετέραν ἀδικίαν. ἀ
 γὰρ διβλωσιῶν τῶν πρᾶγμάτων, ἡγεῖσθε διομνύμενοι, ταῦτ'
 ἐν οἷς ἐπῆλθον ἢ πόλις, ὡμολογήσατε. ὅθεν οὐκ ἐπὶ τοῖς κοινοῖς

Philippus, equidem non video. sed con-
 ductus es ad interuertenda horum com-
 moda. sed tamen cum tua proditio adeo
 manifeste ab his deprehensa sit, et ipse de
 te, post pugnae euentum, indicium fece-
 ris, mihi conuiciaris, et obiicis ea, quo-
 rum quosuis potius quam me auctores esse
 deprehendes. multas praeclaras et ma-
 gnas res et suscepit, et prospere gessit,
 Aeschine, respublica per me, quarum non
 fuit immemor. cuius rei signum illud est,
 quod populus, cum eum, qui orationem
 funebrem haberet, clade recenti adhuc,
 deligeret, non te, quantumuis vocalem, de-
 legit, quamuis esses designatus, neque De-

VOL. II.

madem, qui modo pacem impetrarat, ne-
 que Hegemonem, neque alium vestrum
 quemquam, sed me. cumque tu prodisses,
 et Pythocles, ferociter et impudenter, o
 Iupiter et dii, et me accusaretis eorum
 quae et tu nunc obiicis, et conuiciare-
 mini, multo etiam magis me delegit. cau-
 sam etsi nec ipse ignoras, tamen et ego
 tibi dicam. vtrique norant hi, et meam
 beneuolentiam atque alacritatem, qua ne-
 gicia gerebam, et vestra scelera. quae e-
 nim felici rerum statu iureiurando nega-
 batis, ea, ut cladem accepit respublica,
 confessi estis. eos igitur qui in commu-
 nibus calamitatibus suae sententiae impu-
 nitatem

4 D

ἀτυχήμασιν ὧν ἐφρόνοιω λαβόντας ἄδειαν, ἐχθρὺς μὲν πάλ-
 λαι, φθνεργὺς δὲ τότ' ἠγήσασθε αὐτοῖς γεγνηῖσθαι. εἶτα, καὶ
 παρσῆκεν ὑπελάμβανον τὸν ἐργούνα τὸτ' ἐπὶ τοῖς τετελευτη-
 κόσι, καὶ τὴν ἐκείνων δρετὴν κοσμήσοντα, μήθ' ὁμωρόφιον, μήθ'
 ὁμόπονονδον γεγνημῆνον εἶναι τοῖς παρὸς ἐκείνοις ἀταξασμέ-
 νοις, μηδ' ἐκεῖ μὲν κωμάζειν καὶ παμνίζεσθαι ἐπὶ ταῖς τῶν Ελ-
 λήνων συμφοραῖς μετὰ τῶν αὐτοχείρων τοῦ φόνου, δεῦρο δὲ
 ἐλθόντας πρᾶττε, καὶ μηδὲ τῇ φωνῇ δακρύειν ὑποκεινομένων
 τὴν ἐκείνων τύχην, ἀλλὰ τῇ ψυχῇ σφαλγεῖν. τῷτο δὲ ἐώρων
 παρ' ἑαυτοῖς, καὶ παρ' ἐμοί, ὅτ' ὑμῖν οὐ. διὰ ταῦτ' ἐμὲ
 ἐχειροτόνησαν, καὶ ἐχ' ὑμᾶς. καὶ ἐχ' ὁ μὲν δῆμος ἔτως, ④ δὲ
 τῶν τετελευτηκότων πατέρες καὶ ἀδελφοὶ ὑπὸ τοῦ δήμου τότε
 αἰρεθέντες ἐπὶ τὰς ταφάς, ἄλλως πως· ἀλλὰ δεόν ποιεῖν αὐ-
 τὰς τὸ ἀειδαίπνον, ὡς παρ' οἰκειοτάτῳ τῶν τετελευτηκότων, ὥσ-
 περ τὰ μὲν εἶωθε γίνεσθαι, τῷτο ἐποίησαν παρ' ἐμοί. εἰκότως.
 γῆραι μὲν γὰρ ἕκαστος ἕκαστω μᾶλλον οἰκᾷ ἢ ἐμοῦ· κοινῇ
 δὲ πάντων, ἔδει ἐγυῖν. ὅτι γὰρ τὸ ἐκείνοις σωθῆναι, καὶ κα-
 τορθῶσαι μάλιστα διέφερον, οὐτὸ καὶ παθόντων, ἃ μήποτ'
 ὠφελον, τῆς ὑπὲρ ἀποθύων λύπης πλεῖστον μετέιχε. λέγε δὲ
 αὐτῷ τῷτο τὸ ἐπίγραμμα, ὃ δημοσίᾳ παρτίετο ἢ πόλις αὐ-

nitatem nacti erant, arbitrati sunt hostis
 et olim fuisse, et tum patuisse. deinde con-
 venire etiam putarunt, ut is qui tum de
 defunctis orationem haberet, et eorum vir-
 tutem ornaret, nec sub eodem tecto fuisset,
 nec eadem sacra libasset cum iis, qui
 contra illos in acie stetissent: neque eos qui
 illic comessarentur et triumpharent de Grae-
 corum calamitatibus cum iis, qui ipsi suis
 manibus caedem fecissent, huc reuersos,
 esse honorandos: neque ab iis illorum for-
 tunam simulata voce deplorandam, sed ab
 iis qui ex animo vicem illorum dolerent.
 id quod in se esse videbant, et in me, in

vobis non item. propterea me delegerunt,
 non vos. neque vero cum populus sic egisset,
 defunctorum patres et fratres, tum a
 populo ad curandam sepulturam delecti,
 egerunt aliter; sed cum eos epulum fu-
 nebre praebere oporteret, id praebuerunt
 apud me, tanquam coniunctissimum de-
 functis, sicut cetera solent fieri. nec iniu-
 ria. genere enim ipsi inter se coniunctio-
 res fuerunt, quam mihi: communiter, o-
 mnibus nemo coniunctior. cuius enim e-
 vadere illos, et bene rem gerere maxime
 intererat, is etiam, cum eis accidissent,
 quae utinam nunquam accidissent, maxi-
 mum

τοῖς ἐπιγράψαι. ἢ εἰδῆς, Αἰσχίνη, καὶ ἐν αὐτῷ τέτῳ σαυτὸν ἀγνώ-
μονα καὶ συκοφάνῳ ὄντα, ἔμιαρῶν. λέγε.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Οἶδ' ὅτε πάσας ἔνεκα σφείρας, εἰς δῆλον ἔθεντο
Οπλά, ἔκ ἀνυπάλων ὕβριν ἀπεσκέδασαν.
Μαργάρηνοι δ' ὀρεγῆς καὶ δαίματό, ὅτε ἐσάωσαν
Ψυχὰς, ἀλλ' αἰδὴν κοινὸν ἔθεντο βροδείῳ
Οὐνεκεν Ελλήνων, ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες,
Δελοσιώης συγεράν ἀμφὶς ἔχουσιν ὕβριν.
Γαῖα δ' ὅτε πατρίς ἔχει κόλποις τῶν πλεῖστα καμόνων
Σώματ', ἐπεὶ θνητοῖς ἐκ Διὸς ἦδε κρείσας.
Μηδὲν ἀμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν, καὶ πάντα κατορθεῖν
Ἐν βιοτῇ μοῖραν δ' ἔπι φυγεῖν ἔπορεν.

ἀκέραις, Αἰσχίνη, καὶ ἐν αὐτῷ τέτῳ, ὡς τὸ μηδὲν ἀμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν,
καὶ πάντα κατορθοῦν; ἢ τῷ συμβέλλω τὴν τοῦ κατορθοῦ ὁδὸν
ἀγωνιζομένης ἀνέθηκε δύναμιν, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς. τί οὐκ, ὦ κα-
τάραξε, ἐμοὶ περὶ τέτων λαιδορῆ, καὶ λέγεις, ἀ σοὶ καὶ τοῖς σοῖς
④ θεοὶ τέτῃσαν εἰς κεφαλὴν; Πολλὰ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι, καὶ ἄλλα κατηγορηκότ' αὐτῷ, ἔκαλεψθε σμῆν, ἐν μάλῃ.

mum de clade communi dolorem capiebat. sed recita epigramma, quod publice ciuitati visum est eorum monumento inscribere. ut ex ipso intelligas, Aeschine, iniquum esse te, et calumniatorem, et impurum. recita.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Pro patria, quos hic tumulus tegit, arma
ferentes,
Hostilem valida vim repulere manu:
Graecia barbaricis ne subderet ora capistris,
Et graue seruitii ferret adacta iugum.
Terribili virtute licet fera bella cicerent,
Orci iudicio succubere tamen.

Et demum fortes (quoniam Iouis illa voluntas)

Contegit in placido patria terra sinu.

Dii bene perficiunt quicquid voluere, nec
usquam

Errant: mortalis aspera fata premunt.

audis, Aeschine, etiam in hoc ipso, nihil errare deorum esse, et omnia bene gerere? non consiliario eam facultatem adscribit, qua milites in acie superiores sint, sed diis immortalibus. quid igitur, execrante, mihi propterea conuiciaris, et ea dicis, quae in tuum tuorumque capita dii conuertant? Quanquam autem, Athenienses, et

ἐθαύμαστα ἀπάντων, ὅτι πᾶν συμβεβηκότων τότε τῇ πόλει ἀναμνηθεὶς, οὐχ ὡς ἂν δύνῃς, εἰδὲ δίκαιον πολίτης, ἔχε τὴν γνώμην, εἰδὲ ἐδάκρυσεν, εἰδὲ ἔπαθεν εἰδὲν τοιῶτον τῇ ψυχῇ· ἀλλ' ἐπάρας τὴν φωνήν, καὶ γεγηθώς, καὶ λαρυγίζων, ᾤετο μὲν ἐμὲ κατηγορεῖν δηλονότι, δαίγμα δ' ὅτι ἐξέφερε κατ' ἑαυτῶν, ὅτι τοῖς γε γνησίοις ἀνιερῶν, οὐδὲν ὁμοίως ἔσχε τις ἄλλοις. καὶ τὶ τὸν πᾶν νόμων καὶ τῆς πολιτείας φάσκοντα φρονηθεῖν, ὥστε ὅτι νυνὶ, καὶ εἰ μηδὲν ἄλλο, τῶτο γ' ἔχεν δεῖν, τὸ ταυτὰ λυπεῖσθαι, καὶ ταυτὰ χαίρειν τοῖς πολλοῖς, καὶ μὴ τῇ παραιεῖται πᾶν κοινῶν, ἐν τῷ πᾶν ἐνδυνάμει μέρει τετάχθαι. ὁ σὺ νυνὶ πεποιηκώς εἰ φανερός, ἐμὲ πάντων αἰπὸν, καὶ δι' ἐμὲ εἰς πράγματα φάσκων ἐμπεσεῖν τῷ πόλιν, ὅτι δὲ ἐμῆς πολιτείας, εἰδὲ παραιεῖσθαι, δεξασθὲν ὑμῶν τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖν. ἐπεὶ ἐμοὶ γ' εἰ τῶτο δοθείη παρ' ὑμῶν, τοσαῦτα δι' ἐμὲ ὑμᾶς ἠναλκῶσθαι τῇ κατὰ πᾶν Ἑλλήνων δεχθῇ παραιεῖσθαι, μέζων ἂν δοθείη δωρεὰ συμπασσῶν ὧν τοῖς ἄλλοις δεδώκατε. ἀλλ' ἔτι ἂν ἐγὼ ταῦτα φησαιμι· ἀδικοῦν γὰρ ἂν ὑμᾶς· ἔτι ἂν ὑμεῖς οἶδ' ὅτι συχωρήσατε, ἔτος τ', εἰ δίκαια ἐποίει, ὅτι ἂν ἐνεκα τ' παρὸς ἐμὲ ἔχθρας, τὰ μέγιστα πᾶν ὑμετέρων καλῶν ἐβλάπτε καὶ διέβαλλεν.

Ἀλλὰ τί ταῦτ' ἰπλινῶ, πολλὰ χετλιώτερα ἄλλα κατηγορη-

alia mihi crimina et mendacia obiecit, vnum demiratus sum maxime omnium, quod in mentione cladum ciuitatis, non vt patriae amans et bonus ciuis affectus fuit, neque illacrymauit, neque vllum talem animi sensum prae se tulit, sed contenta voce, et laetabundus, et faucibus resonans, me accusari a se putauit, scilicet cum ostenderit interim, se acceptis cladibus minime sic affici vt alios. decet autem eum qui legum et reipublicae cura tangi se dicit, vt iste nunc, vt nihil aliud, hoc saltem habere, vt iisdem cum populo rebus doleat, et iisdem laetetur: non instituto reipublicae administrandae, stare ab

aduersariis. id quod te nunc fecisse perspicuum est, dum me rerum omnium auctorem esse, et propter me rempublicam in molestias incidisse dicis, cum vos non a mea administratione aut instituto Graecis opitulari coeperitis. nam si mihi quidem id vos largiremini, propter me vos tantopere aduersatos esse principatui, qui contra Graecos comparabatur, maius mihi donum largiremini, quam ea vniuersa sunt, quae aliis tribuistis. sed neque ego id affirmo (facere enim vobis iniuriam) neque vos, sat scio, id mihi concederetis: neque iste, si recte faceret, priuatae similitudinis causa, maxima vestra decora laederet

κότθ' αὐτὰ καὶ κατεψυμένους; ὅς γὰρ ἐμὲ Φιλιππισμόν, ὃ
 γῆ καὶ θεοί, κατηγορεῖ, τί ὅδ' ὅκ' ἂν εἶποι; καὶ τοι, νῆ τὸν
 Ηρακλέα, καὶ πάντας ὅν' θεοὺς, εἴγ' ἐπ' ἀληθείας δέοι σκοπεῖ-
 σθαι, τὸ κατεψυδέναι καὶ δι' ἔχθραν ἢ λέγειν ἀνελόντας
 ἐν μέσσοις, τίνες ὡς ἀληθῶς εἰσιν, οἷς ἂν εἰκότως καὶ δικαίως τὴν
 τῶν γεγνημένων αἰτίαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναθεῖεν ἅπαντες;
 τὰς ὁμοίας τέττω παρ' ἑκάστη τῶν πόλεων εὐρυίης ἂν, ἔχὶ τὰς
 ἐμοί. οἱ, ὅτ' ἦν ἀσθενῆ τὰ Φιλίππου πρᾶγματα, καὶ κομιδὴ μι-
 κρὰ, πολλάκις πωλεγόντων ἡμῶν, καὶ πρᾶκαλῶν, καὶ διδα-
 σκόντων τὰ βέλυσαι, τῆς ἰδίας ἐνεκ' αἰχροκερδείας, τὰ κοινῇ
 συμφέροντα πωρίεντο, τὰς ὑπάρχοντας ἑκάστοι πολίτας ἔξα-
 πατῶντες καὶ διαφθείροντες, ἕως δόλοις ἐποίησαν· Θεσσαλοὺς,
 Δάοχθ', Κινέας, Θρασύδαιθ'· Ἀρκάδας, Κερκιδᾶς, Ιερώνυ-
 μθ', Εὐκαλπίδας· Ἀργεῖοις, Μύρτις, Τελάδαμος, Μνασέας·
 Ηλείς, Εὐξίθεος, Κλεότιμος, Αἰσαίχμος· Μεσσηνίαις, Φι-
 λιάδῃ τῷ θεοῖς ἔχθρῳ παῖδες, Νέων, ἔθ' Θρασύλοχος· Σικυ-
 ωνίοις, Αἰσέρατος, Επιχάρης· Κορινθίαις, Δείναρχος, Δημάρ-
 τος· Μεγαρέας, Πτοιοδωρῆς, Ελιξος, Περίλαος· Θηβαίαις, Τι-
 μόλαος, Θεογέτων, Ἀνεμοίτας· Εὐβοέας, Ἰππάρχος, Κλείταρ-
 χος, Σωσίερατος. Ἐπὶλείψει με λέγοντα ἢ ἡμέρα τὰ τῶν πωρ-

deret et calumniaretur. Sed quid haec re-
 prehendo, cum alia multo indigniora ob-
 iecerit atque e mentibus sit? nam qui Phi-
 lippi mihi studium obiicit, o tellus et dii,
 quid is non diceret? at mehercule, deos
 omnis testor, si res vere consideranda sit,
 mendaciis et e similitudine ortis sermonibus
 e medio sublati, quinam reuera illi sint,
 in quorum capita euentorum causam con-
 ferre debeant vniuersi, istius similis eos
 esse in singulis urbibus, non mei, reperie-
 tur. qui, cum infirmas essent opes Philip-
 pi, et admodum tenues, saepe praedicenti-
 bus nobis, et hortantibus, et docentibus ea,
 quae optima erant, propter priuatas sordis

publicam vtilitatem deserebant, suos qui-
 que ciuis decipientes et corruptentes, do-
 nec seruos reddiderunt, Thessalos, Dao-
 chus, Cineas, Thrasydaeus: Arcadas, Cer-
 cidus, Hieronymus, Eucalpidas: Argiuos,
 Myrtis, Teledamus, Mnaseas: Eleos, Eu-
 xitheus, Cleotimus, Aristaechnus: Messe-
 nios, liberi Philidae, hominis diis inuisi,
 Neo et Thrasylochus: Sicyonios, Aris-
 tratus, Epichares: Corinthios, Dinarchus,
 Demaratus: Megarensis, Ptoeodorus, He-
 lixus, Perilaus: Thebanos Timolaus, The-
 ogito, Anemoetas: Euboeensis, Hippar-
 chus, Clitarchus, Sofistratus, dies me de-
 ficiet, proditorum nomina recensentem.
 horum.

δοτῶν ὀνόματα. ἔτοι πούτεις εἰσὶν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν αὐτῶν
 βελουμάτων, ἐν ταῖς αὐτῶν πατρίσιν, ὧν περ οὔτι παρ' ὑμῖν,
 ἄνθρωποι μιαρῆ, καὶ κόλακες, καὶ ἀλάστορες, ἡκρωτειασμήνοι
 τὰς ἐαυτῶν ἑκάστοι πατρίδας, τὴν ἐλευθερίαν περπεπωκότες,
 πρῶτερον μὲν Φιλίππῳ, νῦν δὲ Ἀλεξάνδρῳ, τῇ γαστρὶ με-
 τρηῶντες καὶ τῖς αἰχίσις, τὴν δὴ δαιμονίαν, τὴν δὲ ἐλευθερίαν
 ἥ τὸ μηδένα ἔχεν δεσπότῃ αὐτῶν, ἀ τοῖς περὶ ἑτέροις Ἑλλήσιν
 ὅροι τῶν ἀγαθῶν ἦσαν καὶ κανόνες, ἀνατελροφότες. ταύτης τοί-
 νυν τῆς ἔτως αἰχρᾶς καὶ φειδοῦς συστάσεως καὶ κακίας, μάλ-
 λον δὲ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περδοσίας, εἰ δεῖ μὴ ληεῖν, τῆς τῶν
 Ἑλλήνων ἐλευθερίας, ἥτε πόλις πρὸ πάντων ἀνθρώποις ἀναί-
 ῃ· γέγονεν ἐκ τῶν ἐμῶν πολιτευμάτων, καὶ ἐγὼ παρ' ὑμῖν.
 εἴτά μ' ἐρωτᾶς ἀντὶ ποίας δρεπῆς ἀξιώ πᾶσθαι; ἐγὼ δὴ σοι
 λέγω, ὅτι τῶν πολιτευομένων πρὸς τοῖς Ἑλλήσι διαφθαρέντων
 ἀπόδωτον δρεξαμένων ἀπὸ σου, πρῶτερον μὲν ὑπὸ Φιλίππου,
 νῦν δὲ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ἐμὲ ἔτε καίρες, ἔτε φιλοδηρωπία λό-
 γων, ἔτ' ἐπαγγελίων μέγεθος, ἔτ' ἐλπίς, ἔτε φόβος, ἔτε χά-
 ρεις, ἔτ' ἄλλο ἕδεν ἐπῆρεν, οὐδὲ περηγὰ γέβ, ὧν ἔκρινε δικαί-
 ων καὶ συμφερόντων τῇ πατρίδι, οὐδὲν περδοῦμαι, οὐδὲ ὅσα
 συμβεβέβηκα πώποτε τεύσις, ὁμοίως ὑμῖν, ὡπερ ἀνεί ἐν τρυ-

borum omnium, Athenienses, consilia fu-
 erunt eadem in suis ciuitatibus, quae isto-
 rum apud vos, hominum nefariorum, et
 adulatorum, et furiarum, qui suam quique
 patriam mutillarunt, quasi propinata liber-
 tate olim Philippo, nunc Alexandro, ven-
 tre metientes et foedis libidinibus feli-
 citatem, libertatem autem, et se nulli pa-
 rere domino, qui veteribus Graecis fines
 erant, et regulae bonorum, subuerterunt.
 huius igitur adeo turpis et peruulgatae con-
 spirationis et improbitatis, vel proditae po-
 tius, Athenienses, si nugandum non est,
 Graecorum libertatis, nec respublica no-
 stra, mortalium omnium consensu, cau-

sam ullam praebuit ex mea administra-
 tione, nec ego apud vos. et me rogas,
 ob quam virtutem honorem haberi mihi
 postulem? ego igitur tibi dico, cum ma-
 gistratus apud Graecos omnes, a te facto
 initio, corrupti essent, ut olim a Philip-
 po, sic nunc ab Alexandro, me neque oc-
 casio, neque verborum comitas, neque pol-
 licitationum magnitudo, neque spes, ne-
 que metus, neque gratia, neque aliud
 quicquam commouit aut impulit, ut quic-
 quam praetermitterem quod iustum, aut e
 republica esse arbitrarer, neque vnquam
 quae vobis consului, istorum exemplo,
 tanquam in trutina inclinans ad quaestum,
 con-

τάνη, ῥέπων ἐπὶ τὸ λῆμμα συμβεβέλευκα, ἀλλ' ἀπ' ὀρεθῆς, καὶ
δικαίας, καὶ ἀδιαφθόρου τῆς ψυχῆς, πάντα μοι πέπρακται,
καὶ μεγίστων δὲ πραγμάτων τῶν κατ' ἐμαυτὸν ἀνθρώπων περ-
σας, πάντα ταῦτα ὑγιᾶς καὶ δικαίως πεπολίτθωμαι. διὰ ταῦτ'
ἀξιῶ πηᾶσθαι. τὸν δὲ τειχισμὸν τέτον, ὃν σύ με διέσυρες, καὶ
τὴν ταφρείαν, ἀξία μὲν χάρεισθαι καὶ ἐπαίνει κείνῳ πῶς γὰρ ἔ;
πόρρω μὲν τοι πα τῶν ἐμαυτῷ πεπολιτθωμένων πίθεμαι. οὐ
γὰρ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν, ἐδὲ πλίνθοις ἐγὼ, ἐπὶ δὲ
τέτοις μέγιστον τῶν ἐμαυτοῦ φρονῶ. ἀλλ' ἐὰν τὸν ἐμὸν τειχι-
σμὸν βούλει δικαίως σκοπεῖν, εὐρήσεις ὅπλα, ἔ πόλεις, καὶ τό-
ποις, καὶ λιμένας, καὶ ναὺς, καὶ πολλὰς ἵπποις, καὶ ὅτ' ὑπὲρ
τέτων ἀμυνομένων. ταῦτα περὶ ἀλόμην ἐγὼ περὶ τῆς Ἀττι-
κῆς, ὅσον ἦν ἀνθρώπινῳ λογισμῷ δυνατὸν, ἔ τέτοις ἐτείχισα
τὴν χώραν, ἐχὶ τὸν κύκλον μόνον τῷ Πειραιῶς, ἐδὲ τοῦ Ἄστεος.
ἐδὲ γ' ἠπήθην ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς Φιλίππου· πολλὰ γὰρ καὶ
δεῖ· ἐδὲ ταῖς πρᾶσκαυαῖς, ἀλλ' ὅ τῶν συμμάχων στρατηγοί,
καὶ αἱ δυνάμεις, τῇ τύχῃ. πίνες αἱ τέτων ἀποδείξεις; ἐναργεῖς
καὶ φανεραί. σκοπεῖτε δέ. πὶ χεῖν τὸν εὖνοιον πολίτην ποιεῖν;
πὶ τὸν μετὰ πάσης περνοίας καὶ περθυμίας καὶ δικαιοσύνης
ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολιτθωμένον; ὅκ ἐκ μὲν θαλάττης τὴν

consului, sed recto, iusto et incorrupto
animo a me omnia facta sunt, et cum in
maximarum, inter meae aetatis homines,
rerum administrationibus sum versatus, eas
omnis integre et recte administraui. pro-
pter haec honore me dignum censeo. moe-
nium autem instaurationem hanc, et fos-
sarum, de qua tu me cauillabare, etsi me
gratiam et laudem mereri iudico, quidni?
longe tamen ab actorum in republica me-
orum dignitate semoueo. neque enim la-
pidibus urbem munii, aut lateribus ego,
neque hoc in meis laudibus praeclarissimum
esse duco: sed si meam munitionem recte
considerare voles, inuenies arma et vr-

bis, et loca, et portus, et nauis, et mul-
tos equos, et viros pro harum rerum de-
fensione pugnatuos. haec ego Atticae pro-
pugnacula construxi, quantum humano con-
sequi licuit ingenio, et his rebus regio-
nem hanc munii, non ambitum tantum
Piraei, aut vrbis. neque consiliis ego sum
victus a Philippo (multum certe abest)
aut apparatibus, sed sociorum duces et
copiae, a fortuna sunt destituti. quae sunt
harum rerum argumenta? euidentia et ma-
nifesta. quae consideretis velim. quid erat
cui reipublicae studio agendum? quid
illi, qui omni cura et alacritate et in-
tegritate, patriae consultum vellet? non

οπορ-

Εὐβοίαν προβαλέσθαι πρὸς τῆς Ἀθικῆς; ἐκ δὲ τῆς μεσογείας τὴν Βοιωτίαν; ἐκ δὲ τῶν πρὸς Πελοπόννησον τόπων, οὗτοι ὁμόρως ταύτη; ἐκ τὴν σιτοπομπείαν, ὅπως πᾶσαν φιλίαν ἄξει τοῦ Πειραιῶς κομιθήσεται προεῖδέναι; καὶ τὰ μὲν σῶσαι τῶν ὑπαρχόντων, ἐκπέμποντα βοηθείας, καὶ λέγοντα καὶ γράφοντα τοιαῦτα, τὴν Προχόνησον, τὴν Χερρόνησον, τὴν Τένεδον, τὰ δὲ ὅπως οἰκίαι καὶ σύμμαχ' ὑπάρξῃ, προῖξαι, τὸ Βυζάντιον, τὴν Ἀβυδον, τὴν Εὐβοίαν; καὶ τῶν μὲν τοῖς ἐχθροῖς ὑπαρχουσὶν δυνάμεων, τὰς μεγίστας ἀφελεῖν, ὧν δὲ ἐνέλιπε τῇ πόλει, ταῦτα προδέναι; ταῦτα τοίνυν ὑμῖν ἅπαντα πέπρακται τοῖς ἐμοῖς ψηφίσμασι, καὶ τοῖς ἐμοῖς πολιτεύμασιν. ἂν καὶ βεβηλωμένα, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰάν τις φθόνος ἵς βέλῃται σκοπεῖν, ὁρῶς δὲξῃται, καὶ πεπραγμένα πάσῃ δικαιοσυνῇ, καὶ τὸν ἐκάστου καιρὸν ἐπαρεθέτω, ἐὰν ἀγνοηθέντα, ἐὰν προδοθέντα ὑπὸ ἐμοῦ, καὶ ὅσα εἰς ἀνδρὸς ἐνὸς δυνάμει καὶ λογισμὸν ἦκεν, οὐδὲν ἐλλείψῃ. εἰ δὲ ἢ δαίμονός τις πνέῃ, ἢ τύχης ἰσχύς, ἢ στρατηγῶν φαυλότης, ἢ τῶν προδιδόντων τὰς πόλεις ὑμῶν κακία, ἢ πάντα ταῦτα ἅμα ἐλυμήνατο τοῖς ὅλοις, ἕως ἀνέτρεψε, τί Δημοσθένης ἀδικεῖ; εἰ δὲ οἶμαι ἦν ἐγὼ παρ' ὑμῖν κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ

oportebat e mari Euboea munire Atticam? e mediterraneo Boeotia? e Peloponneso, locis nostro agro finitimis? non providere, ut inuectio frumenti per omnia loca nobis amica usque ad Piraeum perveniret? non ea quae tenebamus missis tueri praefidiis, iisque rebus quae eo pertinerent, agendis et dicendis, Proconesum, Chersonesum, Tenedum? non alia conari ut coniuncta et socia essent, Byzantium, Abydos, Euboea? non hostibus maximas quas haberent copias, eripere? non quae reipublicae deessent, ea supplere? atqui haec vobis omnia per-

fecta sunt meis decretis et actionibus. quae et recte deliberata, Athenienses, si quis sine invidia consideret, inueniet, et summa cum integritate acta esse, et nullius rei occasionem praeteritam, aut ignoratam a me, aut proditam, et eorum, quae sub vnus viri potestatem et cogitationem caderent, nihil neglectum. quod si numinis alicuius, aut fortunae vis, aut ducum focordia, aut vestra, Aeschine, qui urbis proditis, improbitas, aut haec simul omnia summae rerum tantisper incommo-
darunt, dum eam subuertissent, quid Demosthenes deliquit? si vero, qualis ego fui
apud

τάξιν, εἰς ἣν ἑκάστη τῶν Ἑλληνίδων πόλεων αἰνῆς ἐχέετο, μάλ-
λον δ' εἰ ἓνα ἄνδρα μόνον Θεσσαλία, ἢ ἓνα ἄνδρα Ἀρκαδία,
ταυτὰ φερονμῆτα ἔχον ἐμοί, εἰδείς ὅτε τῶν ἔξω Πυλῶν Ἑλλή-
νων, ὅτε τῶν εἰσῶ, τοῖς παρρῦσι κακοῖς ἐκέχετ' ἄν' ἀλλὰ πάν-
τες ἂν ὄντες ἐλεύθεροι, καὶ αὐτόνομοι, μετὰ πάσης ἀδείας
ἀσφαλῶς, ἐν εὐδαιμονίᾳ, τὰς ἑαυτῶν ὥκου πατρίδας, τῶν
τοσέτων ἢ τοιούτων ἀγαθῶν, ὑμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀθιναίοις
ἔχοντες χάριν δι' ἐμέ. ἵνα δ' εἰδῆτε, ὅτι πολλὰ τοῖς λόγοις
ἐλάττωσι χρῶμαι τῶν ἔργων, εὐλαβέμεθα τὸν φόνον, λέγε-
μοι ταυτὴ, ἢ ἀνάγνωθι λαβὼν τὸν δριδμὸν τῶν βοηθειῶν, καὶ
τὰ ἐμὰ ψηφίσματα. ΑΡΙΘΜΟΣ ΒΟΗΘΕΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΜΑ ΨΗ-
ΦΙΣΜΑΤΑ. ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα πρῶτον, Αἰσχίνη, τὸν καλὸν
καγαθὸν πολίτην δεῖ. ὢν κατορθωμένων μὲν, ὡ γῆ καὶ θεοί,
ἐν μεγίστοις ἀναμφισβητήτως ὑπῆρχεν εἶναι, καὶ τὸ δικαίως
πρῶτον· ὡς ἐτέρως δὲ συμβάντων, τὸ γοῦν εὐδοκιμεῖν ὥρεται,
καὶ τὸ μηδὲνα μέμφεσθαι τὴν πόλιν, μηδὲ τὴν προαίρεσιν αὐ-
τῆς, ἀλλὰ τὴν τύχην κακίζεν, τὴν ἔτω τὰ πρῶτα κείνα-
σαν, οὐ, μὰ Δί', ἀποσάντα τῶν συμφερόντων τῇ πόλει, μισθώ-
σονται δ' αὐτὸν τοῖς ἐνδοκείοις, ὅδ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν καιροῦς,

apud vos pro mea parte, vnus in singulis
Graecarum urbium vir fuisset, imo vero,
si vnum duntaxat virum Thessalia, et v-
num Arcadia mecum consentientem ha-
buissent, nemo Graecorum, qui vel intra
Pylas sunt, vel extra, his malis confi-
ctaretur; sed omnes liberi, et sui iuris, sine
villo metu, tuto, feliciter, suas incoherent
patrias, tantorum et talium beneficiorum
vobis et ceteris Atheniensibus gratiam ha-
bentes, propter me. vt autem videatis, me
verbis vti longe tenuioribus quam pro
magnitudine rerum, inuidiae metu, recita-
mihī haec, et lege numerum auxiliorum,

VOL. II.

quae ex meis decretis missa sunt. NV-
MERVS AVXILIORVM. haec et similia
sunt agenda bono ciui, Aeschine. quae si
successissent, q tellus et dii, extra contro-
uersiam summum dignitatis gradum obti-
nuissemus, eumque cum iustitia: cum ve-
ro secus ceciderit, nominis certe celebra-
tas parta est, et culpae nemo repu-
blicam potest, aut eius institutum. fortu-
na quidem accusanda est, quae talem esse
rerum euentum voluit, non, ita me amet.
Iupiter, deferenda reipublicae est vtilitas,
et opera locanda aduersariis, et hostium ma-
gis quam patriae commodis. promouendis

4 E

inui-

ἀντὶ τῶν τῆς πατρίδος, θεραπεύειν, οὐδὲ τὸν μὲν πρᾶγμα ἅλ-
 ᾶξια τῆς πόλεως ὑποσάντα λέγειν, καὶ γράφειν, καὶ μένειν
 ἐπὶ τούτων, βασκαίνειν, ἐὰν δέ τις ἰδίᾳ τι λυπήσῃ, τοῦτο με-
 μνησθαι καὶ πρᾶν, οὐδὲ ἡσυχίαν ἄγειν ἄδικον καὶ ὑπουργόν, ὥς
 σὺ ποιεῖς πολλάκις. ἐστὶ γάρ, ἐστὶν ἡσυχία δικαία, καὶ συμφέ-
 ρουσα τῇ πόλει, ὡς οἱ πολλοὶ τῶν πολιτῶν ὑμεῖς ἀπλῶς ἄγε-
 τε. ἀλλ' οὐ ταύτῃ ὅδῃ ἄγει τὴν ἡσυχίαν· πολλοὺ γὰρ καὶ
 δεῖ. ἀλλ' ἄποσας, ὅταν ἀπὸ δόξης, τῆς πολιτείας· πολλάκις δὲ
 δοκεῖ φυλάττειν, ὅπλῳ ἐς μεσοὶ τοῦ συνεχῶς λέγοντο, ἢ
 πρὸς τῆς τύχης τί συμβέβηκεν ἐνδυνάτωμα, ἢ ἄλλο τι δύσκολον
 γέγονε, πολλὰ δὲ τὰ ἀνθρώπινα, εἴτ' ἐπὶ τούτῳ τῷ καιρῷ
 ῥήτωρ Ἰξάφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας, ὥσπερ πνέυμα, ἐφθνή, καὶ πρᾶ-
 φωνασκηκῶς, καὶ στωικῶς ῥήματα καὶ λόγους, στωίξει τού-
 τοις σαφῶς καὶ ἀπνέουσι, ὅντιν μὲν οὐδεμίαν φέρουσι, οὐδὲ
 ἀγαθοῦ κτήσιν οὐδενός, συμφορὰν δὲ πρὸς τυχόντι τῶν πολιτῶν,
 καὶ κοινῶς αἰχμῶν. καίτοι ταύτης τῆς μελέτης, καὶ τῆς ἐπιμε-
 λείας, Αἰχίνη, εἶπερ ἐκ ψυχῆς δικαίας ἐγίγνετο, καὶ τὰ τῆς
 πατρίδος συμφέρουσα πειρημένης, ὅδ' καρπούς ἔδει γηραι-
 οῖς, καὶ καλοῖς, καὶ πᾶσιν ὠφελίμοις εἶναι, συμμαχίας πόλεων,

inuigilandum, neque ei qui actiones e digni-
 tate reipublicae suadendas et decernendas
 susceperit, inque eis perseverarit, obtre-
 ctandum, non si priuatim te laeserit ali-
 quis, id memoriae mandandum, et reti-
 nendum, neque ocium agendum iniustum
 et insidiosum, id quod tu facis frequenter.
 est enim, est ocium, ciues, iustum et v-
 tile reipublicae, quod multi vestrum sim-
 pliciter agunt. sed non id ocium iste agit;
 multum certe abest. sed deserta, cum ei
 visum est, republica (saepe autem ei vi-
 sum est) obseruat, quando vos pertaesum
 sit eius, qui perpetuo versatur in conci-
 onibus, aut a fortuna quid aduersi obii-

ciatur, aut aliqua alia difficultas incide-
 rit (vt multa sunt humana) tum vero,
 tum demum orator subito, veluti ventus,
 exoritur, et exercitata voce, et collectis
 verbis ac sententiis, perspicue et vno spi-
 ritu recitat ea, quae cum nihil omnino
 profint, nec ullius boni possessionem affe-
 rant, tum calamitatem cuius ciuium pa-
 riant, et commune probrum. at istius me-
 ditationis et diligentiae, Aeschine, si ab
 integro animo proficisceretur, et commo-
 dorum patriae studioso, fructus oportebat
 generosos et praeclaros, et omnibus esse
 utilis, societates urbium, subsidia pecuni-
 arum, mercatus instructionem, legum v-
 tilium

πόροις χρημάτων, ἐμπορίου καὶ ασκιδιῶν, νόμων συμφερόντων
 θέσεις, τοῖς ἀποδεχθεῖσιν ἐχθροῖς ἐνδυνάματα. τούτων γὰρ
 πάντων ὡς ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις ἐξέτασις, καὶ ἔδωκεν ὁ πα-
 ρελθὼν χρόνος πολλὰς ἀποδείξεις, ἀνδρὶ καλῷ τε καὶ αγαθῷ,
 ἐν οἷς οὐδαμοῦ σὺ φανήσῃ γεγονώς, οὐ πρῶτος, οὐ δεύτερος,
 οὐ τρίτος, οὐ τέταρτος, οὐ πέμπτος, οὐχ ἕκτος, ἔχ ὅποσοιού-
 οῦκοι, ἐπαίγε καὶ ἡ πατεὶς ἠνξάνετο. τίς γὰρ συμμαχία
 σοῦ πρῶξαντος γέγονε τῇ πόλει; τίς δὲ βοήθεια, ἡ κτήσις
 δυνόιας, ἡ δόξης; τίς δὲ πρεσβεία; τίς διακονία, δι' ἣν ἡ πόλις
 ἐνήμετέρα γέγονε; τί τῶν οἰκείων, ἡ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ ξε-
 νικῶν, οἷς ἐπέσης, ἐπλωώρεται διὰ σέ; ποῖαι τριήρεις; ποῖα
 βέλη; ποῖοι νεώσοικοι; τίς Ἰπποκιδιὴ τειχῶν; ποῖον ἰππικόν; τί
 τῶν πάντων σὺ χρησίμος εἶ; τίς ἡ τοῖς δούροις, ἡ τοῖς ἀπό-
 ροις πολιτικὴ καὶ κοινὴ βοήθεια χρημάτων πᾶσι σε; οὐδεμία.
 ἀλλ', ὡς τῶν, εἰ μηδὲν τέτων, δύνοιά γε καὶ πρηνυμία. ποῦ;
 πότε; ὅς τις, ὡς πάντων ἀδικιώτατε, οὐδ' ὅτε ἅπαντες ὅσοι
 πῶποτ' ἐφθέγγαντο ἐπὶ τοῦ βήματος, εἰς σωτηρίαν ἐπέδιδα-
 σαν, καὶ τοτελδυταῖον Αἰριόνικος τὸ σιωηλεγμῶν δαγύριον
 εἰς τὴν Ἰππυμίαν, οὐδὲ τότε οὔτε παρήλθες, οὔτε ἐπέδωκας οὐ-

tilium constitutionem, declaratorum ho-
 stium oppugnationes. horum omnium fuit
 superiori aetate delectus, dedit praeteri-
 tum tempus bono viro multas declaran-
 dae benevolentiae suae occasiones, in qua-
 rum nulla te fuisse constat, non primum,
 non secundum, non tertium, non quar-
 tum, non quintum, non sextum, non de-
 nique vlllo in numero: non certe cum pa-
 triae opes auferrentur. nam quae societas
 tua opera est inita cum republica? quod
 latum auxilium? quae parta beneuolen-
 tia, aut gloria? quae obita legatio? quod
 ministerium, per quod respublica facta
 sit honoratior? quid nostrarum, quid Grae-

canicarum rerum, aut hospitalium quibus
 praefuisti, per te correctum? quae trire-
 mes? quae arma? quae naualia? quae mu-
 rorum instauratio? qui equitatus? quae
 denique vllis in rebus tui fuit vtilitas?
 quod vel locupletibus, vel tenuibus ciui-
 le et aequum per te latum est pecuniae
 auxilium? nullum. sed heus tu, si nihil
 horum, at certe benevolentia et studium;
 vbi? quando? qui, o omnium iniquissime,
 cum omnes, quotquot vnquam os pro sug-
 gesto aperuerant, ad salutem aliquid con-
 ferrent, cum denique Aristonicus num-
 mos ad dignitatem recuperandam collectos,
 ne tum quidem vel prodiisti, vel largitus

δέν. ὅκ' ἀπορῶν πῶς γάρ; ὅς γε κεκληρονόμηκας μὲν τῶν
 Φίλωνος τοῦ κηδεσὸς χρημάτων πλειόνων, ἢ πέντε ταλάντων,
 διτάλδουτον δ' εἶχες ἔρανον δωρεὰν πατρὸς τῶν ἡγεμόνων τῶν
 συμμοριῶν, ἐφ' οἷς ἐλυμήνω τὸν τετραρχικὸν νόμον. ἀλλ' ἵνα
 μὴ λόγον ἐκ λόγου λέγων, τοῦ παρόντος ἐμαυτὸν ἐκκρούσω,
 παλαιήσω ταῦτα. ἀλλ' ὅτι οὐχὶ δι' ἐνδεῖαν ὅκ' ἐπέδωκας, ἐν
 τῆτων δῆλον, ἀλλὰ φυλάττων τὸ μηδὲν ἐναντίον ἡγεῖσθαι πατρὸς
 σοῦ τῆτοις, οἷς ἅπαντα πολιτεύῃ. ἐν τίσιν οὐκ σὺ νεοφύας καὶ
 πωλύκα λαμπρῆς; ὡς ἂν εἰπῇν τι κατὰ τούτων δέοι, ἐν
 τούτοις λαμπροφωνότατος, μνημονικώτατος, ὑποκριτῆς ἀεισος,
 τραγικὸς Θεοκρίτης. Εἶτα τῶν πρεσβυτέρων γεγενημένων ἀνδρῶν
 ἀγαθῶν μέμνησαι; καὶ καλῶς ποιεῖς. οὐ μὲν τοι δίκαιόν ἐστιν,
 ὧς ἄνδρες Ἀθλωαῖοι, πῇ πρὸς ὅδ' ἐτελεσθηκότας δύνοισιν ὑπάρ-
 χουσιν προσλάβοντα παρ' ὑμῶν, πρὸς ἐκείνοις ἐξετάζειν καὶ
 παρὰβάλλειν ἐμὲ, τὸν συζῶντα μετ' ὑμῶν. τίς γάρ ὅκ' οἶδε
 τῷ πάντων, ὅπ' ἤ τις μὲν ζῶσι πᾶσιν ὑπὲρ πῆς ἢ πλείων, ἢ
 ἐλάττω φθάνῃ. ὅδ' ἐτελεσθῆναι δέ, οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν εἰδὲς
 ἐπὶ μισῇ; οὕτως οὐκ ἐχόντων τούτων τῇ φύσει, πρὸς ὅδ' ἐμὲ
 ἐμαυτοῦ νῦν ἐγὼ κείνομαι, καὶ θεωροῦμαι; μηδαμῶς. οὐτε

es quicquam. non ex inopia. qui enim?
 qui hereditatem ceperis Philonis affinis
 tui, pecuniae amplius quinque talentum,
 et duorum talentum munus ex collecta
 acceperis a ducibus coetuum, propter le-
 gem navalem exagitatum. sed ne aliud
 ex alio dicendo, a proposito excidam, prae-
 termittam haec. nam te non ex inopia
 nihil contulisse ex his apparet, sed id
 cauentem, ne vlla re illos offenderes, qui-
 bus omnes in republica tuae seruiunt ac-
 ctiones. in quibus igitur rebus tu vir
 fortis es, et quando splendidus? cum ali-
 quid contra hos dicendum est, in iis es

voce clarissima, expromptissima memoria,
 optimus histrio, tragicus Theoclines. Et
 veterum praestantium virorum mentionem
 facis? bene sane facis. non tamen aequum
 est, Athenienses, ut occupata ea beneuo-
 lentia, qua vos defunctos prosequimini, cum
 illis me componat et conferat, qui vobis-
 cum viuo familiariter, quis enim ignorat
 omnium, viuentis omnis inuidiae vel plus
 vel minus esse obnoxios: in defunctos au-
 tem, etiam hostium odia conquirere?
 quae cum natura ita comparata sint, cum
 iis ego qui ante me fuerunt, nunc com-
 ponar et specter? nequaquam. neque e-
 nim

γὰρ δίκαιον, ἔτ' ἴσον, Αἰχίνῃ, ἀλλὰ πρὸς σέ, καὶ ἄλλον, εἴ τινα
βύλει, τῶν ταυτὰ σοι πεποιημένων καὶ ζώντων. καὶ κείνο σκόπει,
πότερον κάλλιον καὶ ἀμεινόν τῇ πόλει, διὰ τὰς τῶν πρεσβύ-
ρων δυνεργεσίας, οὐσας ὑπερμεγέθεις, ἑμυροῦν εἶποι πρὸς αὐ-
τῆς ἡλικίας, τὰς ἐπὶ τὸν παρόντα βίον γιγνομένης, εἰς ἀχαρείαν
καὶ πλεονηχισμόν ἀγὰν ἢ πᾶσιν, ὅσοι π μετ' οὐνοῖας
πρεσβύτουσι, τῆς πρὸς τούτων πρῆξ καὶ φιλοδωρωπίας μετέπειτα;
καὶ μὲν, εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα δεῖ με εἰπεῖν, ἢ μὲν ἐμὴ πολιτεία
ἢ πρεσβύταις, αὐτὸς πρὸς ὅπως σκοπῇ, ταῖς τῷ τότε ἐπαινουμένων
ἀνδρῶν ὁμοίαι, καὶ ταυτὰ βουλομένη φανήσεται. ἢ δὲ σὴ, ταῖς
τῷ τοῦς τριούτοις τότε συκοφαντούτων. δῆλον γὰρ, ὅτι καὶ
κατ' ἐκείνοισι ἦσαν ἴνες τοῦς χερόναις, ὁ διασύροντες τοῦς ὄν-
τας τότε, τοῦς δὲ πρεσβύτερον γενημένους ἐπὶ νουῖς, βασκανον
πράγμα, καὶ ταυτὸ ποιοῦντες σοί. εἴτα λέγεις, ὥς οὐδὲν ὁμοίος
εἰμι ἐκείνοισι ἐγώ; σὺ δὲ ὁμοιοῦ, Αἰχίνῃ; ὁ δὲ ἀδελφὸς ὁ σός;
ἀλλ' ὁ δὲ ἵς τῶν νῦν ῥητόρων; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδένα φημί.
ἀλλὰ πρὸς τὰς ζώοντας, ὡς χεῖρ, ἵνα μηδὲν ἄλλο εἰπῶ, τὸν
ζῶντα ἐξετάζει, καὶ τοῦς καθ' αὐτὸν, ὥσπερ τὰλλα πᾶντα,
τοῦς ποιητάς, τοῦς χοροῦς, τοῦς ἀγωνιστάς. ὁ Φιλάμμων, οὐχ

nim iustum, neque par est, Aeschiliæ,
sed tecum, et cum aliis quous qui tuam
sectam sequuntur, quique viuunt. atque
illud considera, vtrum honestius et prae-
stabilius sit reipublicae propter veterum be-
neficia, quae sunt immensa, quorum vti-
que magnitudo verbis exprimi non po-
test, ea quae in hanc collata vitam sunt,
abdicere et conculcare: an omnibus, qui
aliquid agunt bono studio, honoris et be-
nignitatis quippiam a republica tribui?
quanquam, si hoc mihi dicendum est, mea
quidem acta et consilia, si quis recte
consideret, illorum temporum laudatos vi-

ros aemulari, eodemque referri deprehen-
det: tua vero eos, qui tum illos incessan-
bant. constat enim tum quoque fuisse ali-
quos, qui aequalis suos cauillarentur, su-
periores laudarent, in quo inuide, idem-
que tecum faciebant. itane me ne confe-
rendum quidem cum illis esse dicis? tu
vero conferendus, Aeschine? an frater tuus?
aut quous alius nostri seculi oratorum?
equidem vllum esse nego. sed cum viuen-
tibus, o bone, ne quid aliud dicam, vi-
uentem compara, et eos qui sunt eiusdem
generis, vt cetera omnia, poetas, choros,
actores: Philammon, non quod Glaucos
Cary-

ὅτι Γλαύκου τοῦ Καρυσίου, καὶ τίνων ἐτέρων πρῶτον γενη-
μένων ἀθλητῶν ἀσθενέσεσθαι ᾤω, ἀσεφάτωσθαι ἐκ τῆς Ολυμ-
πίας ἀπῆι, ἀλλ' ὅπ τῶν εἰσελθόντων πρὸς αὐτὸν ἀεὶσα ἐμά-
χετο, ἐσεφανοῦτο, καὶ νικῶν ἀνηγορεύετο. καὶ σὺ, πρὸς τοὺς
νῦν ὄρα με ρήτορας, πρὸς σαυτὸν, πρὸς ὃν τινα βούλει τῶν
ἀπάντων οὐδενὶ ἐξίσταμαι. ὦν, ὅτε μὲν τῇ πόλει τὰ βέλτε-
στά παρὶν, ἐφαμίλλου τῆς εἰς τὴν πατρίδα δυνάμεως ἐν
κοινῇ πᾶσι κειμένης, ἐγὼ κράτιστα λέγων ἐφαινόμην, καὶ τοῖς
ἐμοῖς ὑψηλίστασι, καὶ νόμοις, καὶ πρεσβείαις, ἅπαντα διώ-
κων· ὑμῖν δὲ οὐδεὶς ἡντιμότητος οὐδαμοῦ, πλὴν εἰ τούτοις ἐπηρεάσαι
πὶ δέοι. ἐπειδὴ δὲ, ἂν μή ποτ' ὠφελε, σωζέσθαι, καὶ οὐκ ἐπὶ συμ-
βούλων, ἀλλὰ τῇ πόλει τῆς ὑπὸ τῶν ἀπαισθημένων, καὶ τῇ
κατὰ τῆς πατρίδος μισθαρνεῖν ἐτοίμων, καὶ τῶν κολακδῶν
ἐτέρους βουλευμένων ἐξέτασις ᾤω, τῶν καὶ σὺ, καὶ τούτων
ἕκαστος ἐν τάξει, καὶ μέγας, καὶ λαμπρὸς ἱπποπόδης· ἐγὼ
δὲ ἀσθενής, ὁμολογῶ, ἀλλ' ὅνους, μᾶλλον ὑμῖν, τουτοισί. δύο
δὲ, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ταῦτα, τὸν φύσει μέτερον πολίτην
ἔχειν δεῖ· οὕτω γάρ μοι παρὶ ἐμαυτοῦ λέγοντι, ἀνεπιφθονώ-
τατον εἶπεν· ἐν μὲν ταῖς ἐξουσίαις, τὴν τοῦ γυμναίου, καὶ τὴν

Carystio, et quibusdam aliis veteribus pu-
gilibus infirmior esset, sine coronis ex O-
lympia discedebat, sed quod omnium qui
secum congressi essent, optime pugnaret,
coronabatur, et victor proclamabatur. et
tu, cum huius aetatis me confer orato-
ribus, tecum, cum quocunque vis omnium:
cedo nemini. inter quos, dum sequi opti-
ma reipublicae licebat, dum certamen de
benevolentia erga patriam in medio po-
situm erat omnibus, ego rectissime con-
sulere videbar, et meis decretis et legi-
bus et legationibus omnia gerebantur: ve-
strum autem nemo usquam erat, prae-

terquam si his insultandum esset. post-
quam vero ea, quae utinam facta non
essent, acciderunt, et non iam suaforum,
sed iussa exsequentium, et operam contra
patriam cupide navantium, et aliis adu-
lari volentium delectus habebatur, tum tu
et istorum unusquisque dignitate florebat,
et magnificus erat, et equos splendide
alebant: ego vero infirmus, fateor, sed be-
nevolentior, quam vos, populo. duo au-
tem, Athenienses, haec natura moderatum
ciuem habere oportet (sic enim de me
ipso minima cum invidia verba facere
potero) ut et in potestatibus generosi ani-
mi

τοῦ πρωτεύου τῇ πόλει προαίρεσιν διαφυλάττειν, ἐν παντὶ
 δὲ καὶ καὶ πρῶτον, τὴν δυνάμιν. τούτου γὰρ ἡ φύσις κυρία
 τοῦ δυνάσθαι δὲ καὶ ἰσχύειν, ἐτέρω. ταύτῃ τοίνυν παρ' ἐμοὶ
 μεμνηκῶν εὐρήσετε ἀπλῶς. ὁρᾶτε δέ. ὅτι Ἰερουσαλὴμ, ὅτι
 Ἀμφικτυονικὰς δικὰς ἐπαγόντων μοι, ὅτι ἀπειθουσίν, ὅτι
 ἐπαγγελιομένων, οὐχὶ τοὺς καθ' αἱεὶ τοῦτο, ὥσπερ θεία,
 μοι προσβαλλόντων, οὐδαμῶς προεδέωκα ἐγὼ τὴν εἰς ὑμᾶς
 εὐνοίαν. τὸ γὰρ Ἰεραρχὴς εὐθὺς ὁρθὴν καὶ δικαίαν τὴν ὁδὸν τῆς
 πολιτείας εἰλόμην, τὰς τιμὰς, τὰς δυναστείας, τὰς εὐδοξίας
 τὰς τῆς πατρὶδος θεραπεύειν, ταύτας αὖξιν, μετὰ τούτων
 εἶναι. ὅτι Ἰπὶ μὲν τοῖς ἐτέρων εὐτυχήμασι φαιδρὸς ἐγὼ καὶ
 γεγηθὼς κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι, τὴν δεξιὰν προ-
 τείνων, ὅτι διαγελίζομαι τέτοις, ὅτι ἂν ἐκείσε ἀπαγγέλλειν
 οἶμαι. τῶν δὲ τῆς πόλεως ἀγαθῶν περικρῶς ἀκούω, καὶ
 σένων, καὶ κύπλων εἰς τὴν γῆν, ὥσπερ ④ δυναστεῖς οὗτοι, οἱ τὴν
 μὲν πόλιν διασύρουσιν, ὥσπερ ἔχ' αὐτὰς διασύροντες ὅταν τού-
 το ποιεῶσιν, ἔξω δὲ βλέπουσι, καὶ ἐν οἷς ἀτυχησόντων τῶν
 Ἑλλήνων ἀτύχησεν ἕτερος, ταῦτ' ἐπαινοῦσι, καὶ ὅπως τὸν ἄ-
 πῳτα χρόνον διαμνῆι, φασὶ δὲ τῆς. μὴ δὴτ', ὅτι πῳτες

mi institutum, et reipublicae in asseren-
 do principatu dignitatem tueatur, et in
 omni tempore et actione benevolentiam.
 haec enim sita sunt in ingenio: posse au-
 tem et valere, in fortuna. illam igitur man-
 fuisse apud me, omnino inuenietis. idque
 ita confiderate. ego non cum dedendum
 postularent, non cum ad Amphictyones
 citarent, non cum minitarentur, non cum
 pollicitarentur, non cum execrabilis istos,
 tanquam bestias, immitterent, nunquam me-
 am in vos benevolentiam abieci. nam ab
 initio statim rectam et veram gerendae
 reipublicae viam suam ingressus, honores,

principatus, gloriam patriae colere, auge-
 re, in his vivere institui. non ob aliorum
 ego successus hilaris et exultans in foro
 circumeo, dextram protendens, et rem
 bene gestam nuncians, et gratulans iis
 quos illuc renunciaturos existimem: bona
 autem reipublicae nostrae cum horrore au-
 dio, et gemens, et demisso capite in ter-
 ram, ut isti impii, qui et civitatem ca-
 villantur (quasi non semetipsos cauillen-
 tur, cum id faciunt?) et alio spectant,
 et alterius res prosperas cum Graecorum
 cladibus coniunctas, laudant, et, ut eae per-
 petuo durent, elaborandum esse dicunt. ne
 vero

θεοὶ, μηδὲς ταῦθ' ὑμῶν ὀπιθέσκειν, ἀλλὰ μάλιχα μὴ καὶ
τούτοις βελτίω πινὰ νομῶν ἔφρνας ἐνδείητε· εἰδὲ ἄρα ἔχου-
σιν οὕτως ἀνιάτως, τούτοις μὴ αὐτοὺς καθ' ἑαυτοὺς, ἔξωλεις
ἢ περὶ ὧλεις ἐν γῇ ἔθ' ἀλάτῃ ποιήσατε, ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖς
τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηγετημῶν φόβων δότε, καὶ σω-
τείαν ἀσφαλῆ.

vero, ne, o dii immortales, quisquam ista
vestrum annuat, sed in primis istis etiam
meliozem mentem atque animum date: sin
omnino ita sunt insanabiles, tum eos ad

internecionem funditus terra marique de-
lete, tum nobis ceteris, quamprimum im-
pendentibus terroribus ademptis salutem cum
securitate concedite.

NOTAE

AD

AESCHINIS et DEMOSTHENIS

ORATIONES

De Corona aduersarias.

QUOD Cicero dixit, cum has duas Orationes in Latinum sermonem conuertit, vere dixit; se nempe gladiatorum par nobilissimum post hominum memoriam inducere, Aeschinem scil. et Demosthenem, illum, non tanquam Aeserninum Samnitum, spurcum hominem, sed doctum et acerrimum, immo alterum fere Pacidianum, cum Pacidiano, gladiatorum optimo, comparatum. (Ita enim Ciceronis verba interpretor contra Manutium, cum aliorum, tum Iani Parrhasii in Epist. LX. auctoritate adductus.) Vt affirmare non dubitem, nihil habere Humaniores Literas vel Elegantia limatius, vel Facundia disertius, vel grauius Oratione: nihil aut verborum ornatu cultius, aut sententiarum maiestate elatius, vel ab omni denique laudis genere felicius.

Et cum haec dicam, nihil profero nisi quod comprobauit Vetustas, atque omnium Gentium Populorumque Consensus, ad quos Humanitas, hoc est, huiusmodi Literae peruenerint. Hic, quem praestitisse diximus ceteris, in illa pro Ctesiphonte oratione longe optima, summissus a primo, deinde, dum de legibus disputat, pressius, post sensim incedens, iudices ut uidit ardentis, in reliquis exultauit audacius. Cic. Orat. §. 8. Si exempla sequimur, ait Idem ibid. §. 38. a Demosthene sumamus, et quidem perpetuae dictionis, ex eo loco, unde

VOL. II.

in Ctesiphontis iudicio de suis factis, consiliis, meritis in Rempublicam aggressus est dicere. Ea profecto Oratio in eam formam, quae est insita in mentibus nostris, includi sic potest, ut maior Eloquentia non requiratur. Porro: Conuertere ex Atticis duorum eloquentissimorum nobilissimas Orationes inter se contrarias, Aeschini Demosthenisque. Id. de Optim. gen. Orator. Nam, non contentus eloquentia saeculi sui, cum totum se ad laudes Graecorum comparauit, tum, ut imaginem summae Eloquentiae in mente atque animo plenissime effingeret, Orationes has contrarias Latino sermone donauit Latini Sermonis peritissimus artifex, M. TULL. CICERO. Et qui omnis ad imitandum proposuit, has potissimum duxit esse dignas quas sedulo in patriam linguam verteret. Istius operis nihil hodie remanet praeter desiderium, si excipias Anteloquium, quod inscribi solet DE OPTIMO GENERE ORATORVM. [Tullius] Protagoram Platonis, et Oeconomicon Xenophontis, et Aeschinis ac Demosthenis duas contra se Orationes pulcerrimas transtulit. Quanta in illis praetermiserit, quanta addiderit, quanta mutauerit, ut proprietates alterius linguae suis proprietatibus explicaret, non est huius temporis dicere. Sufficit mihi ipse Translatores auctoritas, qui ita in Prologo earundem Orationum loquutus est, "Putauit mihi suscipiendum,

etc.

4 F

etc. Hieron. *ad Paulin. Epist. 50.* Rursus: *Nisi forte putandus est Tullius Oeconomicon Xenophontis, et Platonis Protagoram, et Demosthenis pro Ctesiphonte orationem afflatus Rhetorico spiritu transulisse.* Idem, *Apolog. adu. Rufin. l. 2.* Qui similia fere habet in *Proleg. ad Pentateuch.* et in *Epistola ad Sunniam et Fretelam.* Scripsit item *Sidonius Apollinaris II. Epist. 9. Quamquam sic esset ad verbum sententiamque translatus, ut nec Apuleius Phaedonem sic Platonis, neque Tullius Ctesiphontem sic Demosthenis in usum regulamque Romani Sermonis exscripserint.* Verum ut latura istius Versionis quodammodo refarciretur, quidam male feriat antiquas *Ciceronis* Editiones beare voluerunt Interpretatione huius Controuersiae, quam elaborauit *Leonardus Brunus, Aretinus*, verum neque eo Loco quem occupat, neque *Fama* istorum Scriptorum dignam, quos conuere inuenerat. Ea utique Contentio duorum summorum hominum, ad quam Concurfus ex tota Graecia factus esse dicitur, (Nam et *Aeschines* ipse commemorat pag. 386. pluris tribunal circumstetisse, quam vnquam meminerit ad vllam causam publicam conuenisse) cito venit in famam atque celebritatem: et, dum stetit *Fortuna* harum Litterarum, nihil vnquam aut ardentius legebatur, aut maximorum hominum studia magis alliciebat. Illam *Demosthenis* praecipue (vt dicebam) ita semper admirati sunt *Veteres*, quemadmodum solebant *Phidiae* Ionem aut *Doryphorum* suspicere; praestantissimi scil. Artificis praestantissima artificia, et quibus nihil in illo genere perfectius esse potuit. Οἱ γὰρ κάλλιστοι τῶν δημοσίων λόγων εἰσὶν, ἐν οἷς περὶ νόμου τι ἢ ψηφίσματος ἀμφισβητῆται, λέγω δὲ τὸν τε ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ — *Theo Progygn.* pag. 5. Οἶμαι γὰρ σὶ τῶν Δημοσθένους εἰ μὴ τι ἄλλο, ἀλλὰ ΤΟΝΤΕ ΤΗΕΡ ΤΗΣ ΑΝΑΡΗΞΕΩΣ ΛΟΓΟΝ, τὸν πολυμήνηλον δὴ τῶτον ἀνιγνωσκῆαι. *Aristid.* περὶ τῷ παραφθίγμ. Scripsit ad morem *Adagii Plinius VI. Epist. 33. Solent quidam ex contubernalibus nostris existimare hanc orationem praecipuam, ut inter meas, ΩΣ ΤΗΕΡ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ esse.* Hos omnis antequam, ut aetate, ita iudicio, *Dionysius Halicarnassensis*, qui ita scribit in libro περὶ Συνθέσεως. Εἴτις πάλιν ἄφομαι, τῷ πᾶν ἐμνηνῆσθαι δαιμονίως δοκῶν, τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος, ὃν ἐγὼ ΚΡΑΤΙΣΤΟΝ ΑΠΟΦΑΙΝΟΜΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΛΟΓΩΝ. Rursus, περὶ διωβτ. §. 14. — πλεῖστα δὲ καὶ κάλλιστα ἐκ τῆς ἐπὶ Κτησιφῶντος ἀπολογίας. Οὗτος γὰρ δὴ μοι

δοκεῖ καλλίστη καὶ μετρίωσιν κατασκευῇ λείως κινεῖσθαι ὁ λόγος. Deinde, Εἰ δὲ τις ἐρεῖ — ὅτι τῶτον ἴσως ἔγραψε τὸν λόγον (sc. περὶ τῷ Στεφάνῳ) ταῖς Αἰριστοῦ ἐντυγχάνουσας τέχνην, ΤΟΝ ΚΡΑΤΙΣΤΟΝ ΑΠΙΑΝΤΩΝ ΛΟΓΩΝ, πολλὰ πρὸς αὐτὸν ἐπιπλῆν ἔχων — καὶ τῶτον ἐπιδείξιν ὑπισχυῖναι τὸν ἀγῶνα πρὸ τῶν Αἰριστοῦ τεχνῶν ἐπιτίλισσάμενον. Id. *ad Ammaeum.* Verum his superfedeo; quoniam nemo est qui non laudauit, et nullae sunt laudes, quae non sunt maximae: illud etiam in animo habens, quod, siquem nullo modo capiat tanta Eloquentia, neque lectione harum Orationum deliniri poterit, non ille istiusmodi auctoritatibus quidquam commouebitur.

Causa, quae in iudicium deducitur, erat huiusmodi. Post praelium Chaeroneense, quod ea infelicitate gestum erat, quam omnes sciunt, qui de Graeciae fortunis aliquid inaudierint, moenibus vrbis reficiendis praeponebatur *Demosthenes*, siue illud *Munus et Magistratum*, siue λειτουργίαν quandam et Administrationem leuiorem, vel Functionem appellare fas sit. Praeterea Quaestor erat Theatralis, ἐπὶ τῷ θιατρικῷ constitutus, quod officium in commodiori loco expono disertius. His muneribus cum praeclare functus sit *Demosthenes*, praecipue vero, quod in illo, magnam partem priuatis sumptibus confecisset, ideoque bene de Republica mereri videretur, Ctesipho quidam, amicus et adiutor in Republica administranda, ad Senatum retulit, uti *Demostheni* gratiae publicae haberentur ob sedulo nauatam operam, eiusque perpetua in P. A. merita, utique ei Corona Aurea decerneretur; quod erat Ciuitatis erga bonos Ciuis Honoris et Εὐχαριστίας publicum et maximum argumentum. Isti Rogationi obstitit *Aeschines* luculenta ea Oratione quam hodie es lecturus. Leuissima quidem Causa, quae eam, quam dixi, expectationem ciere, tantamque eloquentiam suppeditare poterat. Verum totius Contentionis *Fortuna* non in corolla, aut ferto duabus virgulis oleaginis facto, posita esse, sed ad Ciuitatem ipsam totamque Remp. spectare, videbatur. Nam post fatale illud praelium ad Chaeroneam, in quo *Philippi* *Fortuna* *Demosthenis* Consilia profli-gauit, cum Ciuitas de salute pene desperaret, flagrabat Orator multorum inuidia. Expertus est, ut ait ille *de Cor.* pag. 564. ἀπόνοιαν *Soficlis*, συκοφαντίαν *Philocratis*, μάστιγαν *Diondae* et *Melani*, qui nihil intentatum reliquerunt, verum

γεραφάς,

γραφῆς, εὐδίας, ἐσωγυλίας, totam denique Fori Attici armaturam capiti eius minitabantur. Eius rei testis est *Plutarchus* in *vita*: Τότε δὲ τῆς ἀτυχίας τοῖς Ἕλλησι γινόμενης οἱ μὴ ἀντιπολιτευόμενοι ῥήτορες, ἐπαμβαινοῖσι τῷ Δημοσθένει, κατισχύουζον ἐνθύναις καὶ γραφῆς ἐπ' αὐτόν. ὁ δὲ δῆμος ἢ μόνον τῷ αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ τῶν διτλῶν, καὶ προκαλούμενος αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν. Alii, in quorum numero erat Ctesipho, Demosthenem rursus ad Rempub. vocabant: Alii contra, ut Aeschines, eos qui de Philippo victore melius fenserant. Ctesipho vero opportunum id tempus fore ratus, ut Populi quasi praeiudicium de Demosthene fieret, eam sententiam in Senatu dixit, in qua haec *Causa* tota continetur. Ibi Aeschines, quem Demosthenes obrectatorem nactus est in Rep. administranda acerrimum, tum ut ne id fieret, neque istius consilii uideretur Resp. quibus nuperrime labefactata esse videbatur, tum ut priuatas inimicitias vlcisceretur, (ei enim nuper diem dixerat Demosthenes ob legationem male obitam et contra Reipublicae salutem) huic, quam dixi, Ctesiphontis Rogationi intercedit, hominemque ipsum libellis datis in iudicium adduxit; specie quidem, quod in ea quaedam continebantur, quae legibus rogare non liceret, re autem vera ut Demosthenis, vitam, mores, consilia, res gestas, totamque demum Reipub. administrandae rationem infectaretur, eumque a ciuilibus muniis prorsus repelleret. Atque haec est *Causa*, non ea quam adducunt Rhetorum filii, cur de *Quaestione* et *Corona*, de *Legibus* et *Argumento* ipso, tam pauca disputentur, de Republica tam multa; adeo ut *Γραφή* ipsa, si eorum verbis uti liceat, pene ἀμελησθῆναι videatur. Atque haec de Contentionis statu et origine dicta sunt.

Mos autem per totam Graeciam, et Athenis maxime, celebrabatur, ut ad studium animique beneuolentiam declarandam, Ciuib. bene merentibus textilia quaedam ferto publice decernerent, quibus lemnisci aurei interponebantur: atque ut istius Decreti Memoria et Recitatio aliquando fieret in maxima Urbis frequentia, in Comitibus nempe aut Ludorum celebritate, cuiusmodi fuerunt Panathenaea aut Dionysia; aut in Graecorum omnium conuentu, qui in communi et publico loco agebatur. Οὐ γὰρ Ολυμπιάσιν, ἢ Διελφοῖς ἀνακηρύττει τὸν εἶφανον, ἐδ' εἰς Παναθηναία συναγαγῶσα τὰς Ἑλλήνας, ἢ Διοῦσια, καθάπερ οἱ πάσαι πόλεις Ἀθηναῖοι, κολακιστοῖς —

ἀλλ' — Themist. *Orat.* III. init. Peruenere ad nostram aetatem monumenta quaedam, (immo eius generis adseruantur nonnulla in bibliotheca Coll. Trinitatis Cantabrigiae, dono et liberalitate illustrissimi D. COMITIS DE SANDVICO) quae titulos praeferunt istius beneuolentiae; et in quibus nude aliquando exarantur haec verba Ο ΔΗΜΟΣ ΤΟΝ ΝΙΚΟΦΗΜΟΝ, aut ΚΑΛΛΙΠΙΔΗΝ puta aut ΕΥΒΟΥΛΙΔΗΝ; subintellecto aut suppresso vocabulo ΣΤΕΦΑΝΟΙ: aliquando, autem, si bene memini, flore ferto redimita, aut circumtexta, eo scil. animo, ut intelligeretur ea Ciuitas *Nicophemum* illum aut *Callipidem* corona ex publico decreto dare ornareque. Imo obtinuit ut Ciuitas Ciuitatem totam eo praeconio ornaret, eiusque rei memoriam publice consecraret; id quod ex *Oratione Demosthenis* in hac causa discimus, pag. 503. Χερσωνησίων οἱ καλοῦντο Σηγρόν — εἶφανον Ἀθηναίων τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον χερσὶν εἶφανον ἀπὸ ταλαίαν ἐξέκοιλα, ὅτι — Rursus, Καὶ ἀνακαρτέας τὸν εἶφανον, ὃ συνεφέρεται ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων ὑφ' ἡμῶν, ὅπως ἐπιτέμνεται οἱ Ἕλληνες πόλεις Ἀθηναίων Ἀρετῶν, καὶ τὰν Βυζαντίων καὶ Περσίδων Εὐχαριστίαν. De qua consuetudine erudite, ut semper, agit *Celeb. D'Ornillius* ad *Chariton.* I. 5. saeculi sui damno, et literarum infortunio publico, non ita pridem denatus. Arrepta hac occasione iudicium meum et sententiam libenter interponerem de celeberrima ea quaestione, quae toties agitari solet, quo pacto nimirum sunt intelligenda ea verba politissimi Scriptoris, *Cornelii Nepotis*, in *vita Pompeii Attici*: sc. *Quamdiu adfuit, nequa sibi statua poneretur, restitit, absens prohibere non potuit. Itaque aliquot Ipsi et Phidiae locis sanctissimis posuerunt.* Vbi Codd. MSti cum hariolationibus Criticorum, et numero et varietate, certant. Alii, enim *Ipsi* ut *Phidiae*: Alii, *Ipsi* et *Piliae*, quae vxor fuit Attici: alii, *Ipsi* et *Vxori*: alii *Piliae*, alii *Philiae*, i. e. Amicitiae: alii *Pilio*: alii, *Ipsi* et *Reipublicae*: alii demum, *Pyce* et *Pocile*, propter id quod sequitur, *locis sanctissimis, posuerunt.* Quid hoc mali! Quorsum ista, tantaque varietas! Constat iam ex more quem delibauimus, Byzantios, praeter Coronas, quibus P. Atheniensem ob egregia eius merita donauerunt, ut istius rei testatior memoria fieret, imagines siue statuas publice etiam erexisse, scil. εἰκόνας τρεῖς ἡκαδεκαπήχεις ἐν τῷ Βοσπόρῳ, εἶφανοῖν τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τῷ δῶμῳ τῶν Βυζαντίων καὶ Περσίδων: Et Chersonesitanos itidem

ob istud beneficium ΧΑΡΙΤΟΣ βῶμον consecrasse καὶ ΔΗΜΟΥ Ἀθηναίων. Ego itaque in *Nepote* lubens amplector, quod *Lambinus*, et nonnulli sperare potius audebant, quam commendare, nempe ut legeremus ibi, IPSI et FIDEI. Immo vnde damnant hanc Crisin, in eo magnum robur et adiumentum esse video. Non potuit, aiunt, post *Fidem*, aut *Filiam*, aut *Piliam*, etc. adiciere haec verba scil. HUNC enim in omni procuratione *Reipublicae* actorem autoremque habebant. Sed egregie decipiuntur: Ideo enim *Attico* et *Fidei* statutam posuerunt Athenienses, quod summa *Fide* et constantia rempublicam procurauerat, eamque re et consilio adiuuerat, quemadmodum hic *Cherifonesitani* P. A. coronam decreuerunt, aramque IPSI et GRATIAE posuerunt, ὅτι πάλιν μίγιστον ἀγαθὸν πρᾶττεν αἰετὶ γίσιον Χερῖονήσιταις, ἐξελέμεν· ἐκ τῆ Φιλίππου, καὶ ἀποδῶς τὰς παλίσδας, τὰς νόμους, καὶ τὴν ἰλευθείαν.

De hoc more Ciuium remunerandorum satis. Ctesiphontis Rogatio, siue ΨΗΦΙΣΜΑ, occurrit αὐτολεξίδ pag. 514. huius Editionis, vbi recensitis breuiter *Demosthenis* in *Rempublicam* meritis, maxime autem liberalitate in *Curatione* qua proxime functus est, rogat, Placere S. P. Q. A. laudari *Demosthenem* virtutis ergo beneuolentiaeque, atque ut corona aurea donaretur a populo, et istius rei Recitatio seu Proclamatio fieret proximis *Dionysiis*, in *Theatro*, *Tragoedis* Nouis, feriente sc. populo, et spectante Graecia quae aduenerat ludorum gratia. Quaedam sunt hic expedienda, ut Lector interea ad has Orationes paratior accedat. Nam cum primum in Scenam producta esset Fabula, solebat ea res *Commissionibus*, ut vocant, fieri. In *Dionysiis* nempe, siue *Feriis Liberalibus*, ut aliarum rerum, ita ingenii quoque fuit quaedam Contentio. Certabant ibi fabulis suis Poetae: ut ex *Didascaliiis* intelligere possumus, multisque ex *Neotericis*, qui ad Drama Antiquorum adnotauerunt. Tragoedia enim, quae in Religione ortum et sedem habebat, ludos ideo sacros comitabatur. Ita perinde esset, quod scripsit *Aeschines* pag. 369. l. 10. ἀναγορευόμενον ἐν τοῖς ἈΓΩΝΕΣ: et quod 378. l. 8. ἐν τῷ διατέρῳ — ΤΡΑΓΩΙΔΩΝ ἈΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙΝΩΝ. Ita *Aelianus* II. V. H. 13. Ο δὲ Σωκράτης σπάνιον μὲν ἐπιφοῖτα τοῖς διατέροις, ἐπὶ δὲ Εὐριπίδῃς ὁ τῆς τραγωδίας ποιητὴς ΗΓΩΝΙΖΕΤΟ ΚΑΙΝΟΙΣ ΤΡΑΓΩΙΔΟΙΣ, τότε γε ἀφικνεῖτο. Hinc lucem foenerabitur Oratio multis in locis, scil. vbi νόμον Διονυσιακὸν memorat, cum τὴν τῶ Διονύσου δεξιόταν, cum τὰς κείρας

τὰς ἐκ Διονυσίων, et cum perstringit *Demosthenis* arrogantiam, quod Populi plausu in Concione, qui locus erat legitimus Recitationis habendae, non contentus, honorem hunc sibi impertiri voluit, ὅδ' ἐκκλησιαζόμενον Ἀθηναίων, ἀλλὰ τραγωδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν, ὅδ' ἐναντίον τῷ δήμῳ, ἀλλ' ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, ὅδ' ἡμῖν συνειδῶσιν οἱ ἄνδρες τιμῶμεν. *I. Meursius*, Vir Graecae doctissimus, cum plura Atheniensium monumenta feliciter illustravit, dolemus quod eius *Commentarius* de *Dionysiis* aut non esset ad finem perductus, aut esset infelici quodam casu interceptus. Multa de antiquo Dramate, et de hac forte consuetudine, in eo expediisset. At in ea re operam suam et industriam posuerunt bene multi. Eorum quosdam recensui ad *Midianam Demosthenis*, pag. 170. Tom. III.

Interea ad hunc morem in *Dionysiis* celebratum adludif, et ad imaginem verae Rogationis lepidam et iocularem adumbravit, facetissimus Scriptor, *Lucianus*, in *Timone*, quam hic repraesento.

ΕΠΕΙΔΗ ΤΙΜΩΝ Ο ΕΧΕΚΡΑΤΙΔΟΥ
ΚΟΛΥΤΤΕΤΕ ΑΝΗΡ ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΚΑΛΟΣ
ΚΑΙΓΑΘΟΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΟΦΟΣ ΩΣ ΟΥΚ
ΑΛΛΟΣ ΕΝ ΤΗ ΕΛΛΑΔΙ ΠΑΡΑ ΠΑΝΤΑ
ΧΡΟΝΟΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΤΑ ΑΡΙΣΤΑ ΠΡΑΤΤΩΝ
ΤΗΙ ΠΟΛΕΙ ΝΕΝΙΚΗΚΕ ΔΕ ΠΥΞ ΚΑΙ
ΠΑΛΗΝ ΚΑΙ ΔΡΟΜΟΝ ΕΝ ΟΛΥΜΠΙΑΙ
ΜΙΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΩΙ ΑΡΜΑΤΙ ΚΑΙ
ΣΥΝΩΡΙΔΙ ΠΩΔΙΚΗ ΚΑΙ ΗΡΙΣΤΕΤΕΣ ΔΕ
ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΠΕΡΥΣΙ ΠΡΟΣ
ΑΧΑΡΝΕΑΣ ΚΑΙ ΚΕΤΕΚΟΥΕ
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΩΝ ΔΥΟ ΜΟΙΡΑΣ ΕΤΙ ΔΕ
ΚΑΙ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ
ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΩΝ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ ΟΥ
ΜΙΚΡΑ ΩΦΕΛΗΣΕ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΕΠΙ
ΤΟΥΤΟΙΣ ΑΠΑΣΙ ΔΕΔΟΚΤΑΙ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ
ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΚΑΙ ΤΗΙ ΗΛΙΑΙΔΙ
ΚΑΤΑ ΦΥΛΑΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΔΗΜΟΙΣ ΙΔΙΑΙ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΗΙ ΠΑΣΙ ΧΡΥΣΟΥΝ ΑΝΑΣΤΗΝΑΙ
ΤΟΝ ΤΙΜΩΝΑ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑΝ ΕΝ
ΤΗΙ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ ΚΕΡΑΤΝΟΝ ΕΝ ΤΗΙ
ΔΕΞΙΑΙ ΕΧΟΝΤΑ ΚΑΙ ΑΚΤΙΝΑΣ ΕΠΙ ΤΗΙ
ΚΕΦΑΛΗ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙ ΑΥΤΟΝ
ΧΡΥΣΟΙΣ ΣΤΕΦΑΝΟΙΣ ΕΠΤΑ ΚΑΙ
ΑΝΑΚΗΡΥΧΘΗΝΑΙ ΤΟΥΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥΣ
ΟΣΗΜΕΡΟΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΙΣ ΤΡΑΓΩΙΔΟΙΣ
ΚΑΙΝΟΙΣ. — ΕΙΠΕ ΤΗΝ ΓΝΩΜΗΝ
ΔΗΜΕΑΣ Ο ΡΗΤΩΡ ΣΥΤΤΕΝΗΣ ΑΥΤΟΥ
ΑΓΧΙΣΤΕΥΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΗΣ ΩΝ.

ΠΟΙΗΤΟ.

"ἐπὶ τῷ. Ibid. l. 12. id est, de statu rerum, ut
 "tunc erat. Haec autem tam longinqua Ale-
 "xandri Expeditio euenit anno post pugnam in
 "Arbelis pugnatum, quae incidit in annum, quo
 "Aristophanes erat Archon Athenis, mense Py-
 "anepfione, ut nos docet *Arrianus*, lib. 3. Post
 "Aristophanem vero Aristopho fuit Archon.
 "Ergo Aristophonte Archonte orationem hanc
 "orauit *Aeschines*, et concordat is annus cum iis
 "quae dixit de Pythiis imminentibus. Nam
 "Aristopho fuit Archon anno tertio Olympia-
 "dis CXII^{ma}. Pythia autem Maemacterione
 "mense vel circiter celebrabantur, ut conicitur
 "ex *Demosthenis* oratione de Corona, [pag. 482.
 "l. 15] et Oratione de vitiofa legatione, [pag.
 "157. l. ult.] simul collatis. Nam in oratione
 "de Corona recitat decretum mense Maemacte-
 "rione factum, dum Philippus Phocensis euerte-
 "bat: oratione vero de falsa legatione ait ob eas
 "turbas non potuisse Atheniensis mittere Theo-
 "ros ad Pythia. Ex supra notatis igitur neces-
 "sario concluditur, hanc orationem contra Ctes-
 "iphontem pronunciatam fuisse Aristophonte Ar-
 "chonte, anno tertio Olympiados CXII^{ma}, mense
 "Pyanepfione finiente, vel Maemacterione inci-
 "piente. Haec scripseram, cum incidi in lo-
 "cum *Plutarchi* in *Demosthenis* vita, et maxime
 "gausissus sum, cum cum vidi meam sententiam
 "firmare. Ait enim expresse, Aristophonte Ar-
 "chonte hoc iudicium factum fuisse." Haec
Palmerius, Homo eruditus, in *Exercitat. ad Aes-*
schinem.

Ex Actore quidem liquet, institutam fuisse Li-
 tem ante obitum Philippi, in iudicium vero ad-
 ductam, Alexandro iam rerum potito, et in Per-
 siam profecto. Vnde, ait ille pag. 449. *innuere*
potuit Demosthenes, me hanc causam suscepisse, ut
Alexandri gratiam aucuparer, cum ἀπώχθη ἡ
γραφὴ, Philippo adhuc viuente, πρὶν Αλέξανδρον
εἰς τὴν ἀρχὴν καλεῖσθαι? Audi etiam *Vlpianum*
 ad init. *Orat. de Foed. Alexandr.* Ο πρὶν Στιφάνου
 λόγῳ μισανέρις ἐστὶ ταύτης τῆς δημοκρατίας. Ο
 μὲν γὰρ εἶηται ἐν ἀρχῇ τῆς κατὰ Αλέξανδρον καλα-
 γασίας ὃ δὲ πρὶν Στιφάνου λόγῳ, Αλέξανδρον εἶναι ἐν
 Ἰνδοῖς ἢ ἐν Πέρσας. Acta, inquit *Dionys. Halic. ad*
Ammatum, Aristophonte Praetore, ἐναυθὶς μὲν τὴν
 ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, ὁκτώ δὲ μετὰ τὴν Φιλίππου τι-
 λιανῆν, καὶ ὃν χρόνον Αλέξανδρος τὴν ἐν Αργείοις
 ἰνικα μάχην. Quem locum emendat illustrissi-
 mus *Benleius*, de *Phalaride*, pag. 528. ΟΡΑΟΝ

μὲν ENIATTONI μὲν τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, Ε-
 ΚΤΩΝΙ δὲ μὲν τὴν Φιλίππου τιλιανῆν.

Ecce enim Olymp. cx. 3. Res Chaeroneae.
 cxl. 1. Philippi interitus.
 cxlii. 3. Agitur C. Ctesiphontem.

Veruntamen idem olim suboluit *Meursius*, qui
 pariter etiam numeros istos emendat IV. de *Ar-*
chont. 13.

Eodem iure et iudicio emaculat ille *Meursius* in
 l. c. *Plutarchi* textum in *vita Demosthenis*. Istius
 enim Codd. etiam inuasit mendum, dum in hoc
 argumento versatur, nempe in aetate harum O-
 rationum. Nam certissimum est, inter Praetu-
 ram Aristophontis Olymp. CXII. 3. in qua haec
 causa agebatur, et res gestas Chaeroneae, Olymp.
 CX. 3. octo annos solummodo numerari, non
 decem, ut scribi solet in *Plutarchi* vulgatis. Sed
 totum locum istum excipio, cum ob alia, tum
 quod multa contineat ad Historiam atque ad
 Laudem huius Orationis pertinentia. Εἰσάχθη
 ἡ πρὶν τῷ Στιφάνῳ γραφὴ κατὰ Κτησιφῶντος, γρα-
 φῆσα μὲν ἐν Χαιρωνείᾳ ἀρχοῦσθαι, μικρὸν ἔμπροσθεν
 τῶν Χαιρωνικῶν, κριθεῖσα δὲ ὅτι ἐστὶν ΔΕΚΑ (ΟΚΤΩ) ἔτι-
 σιν ἐν Ἀριστοφῶντι. Γνωμὴν δὲ ὡς ἀδύνατον τῶν δη-
 μοσίων περιβῆναι, διὰ τὴν δόξαν τῶν λογόνων,
 καὶ τὴν τῶν διαζόντων ὑγίαναι, οἱ τοῖς ἱλαύνουσιν
 τὸν Δημοσθῆνην τότε, πλεῖστον δυναμίδος καὶ Μα-
 κεδονίζουσι, εἰς προήκαντο τὴν κατ' αὐτὸ ψῆφον,
 ἀλλ' ἔτι λαμπρῶς ἀπίλυσαν, ὅτι τὸ σίμπλον
 μίջος τῶν ψήφων Αἰσχίνῃ μὴ μισαλαεῖν. Sed
 errorem hunc alii, praeter *Meursium*, deleuerunt.
 Verum ex iis qui bonas horas *Plutarcho* impen-
 derunt, nemo, si *Casaubonum* τὸν πᾶν excipias,
 vidit in his verbis atque in hoc calculo, denuo ab
 isto Scriptore esse erratum. Id ille adnotauit
 ad oram exemplaris sui, quod nunc in Bibliotheca
 Regia Cantabrigiae adseruatur. Nam instituta
 erat haec causa non supra, id est, ante, praelium
 Chaeronense, sed post istud infortunium, scil.
 statim, et priusquam Annus se vertebat. Quae
 si vera sunt, recte obseruauit Vir ille magnus,
 aut καλῶς in *Plutarcho* esse rescribendum, aut
 bonum Auctorem suam sefellisse memoriam.

Enim vero ut de his omnibus meam exponam
 sententiam, quaedam sunt quae propemodum
 suadent neutro in loco sollicitandum esse *Plu-*
tarchi textum. Quis enim non intelligit (si vera
 sint haec verba *Ciceronis* in *Prooem.* suae *Versi-*
onis, scil. *Hanc multam Aeschines a Ctesiphonte*
petiit

petiit quadriennio ante Philippi Macedonis mortem, sed iudicium factum est aliquot annis post, Alexandro iam Asiam tenente) Quis, inquam, non intelligit, et eandem supputationem a Plutarcho fieri, recteque posse scribi, et ΕΠΙΑΝΩ τῶν Χαιρωνικῶν, et κριθῶσα ΔΕΚΑ ἔτισιν ὕστερον? Vti ex hac notatione liquebit, scil.

Olymp. CX. 1. Instituta Causa Ctesiphontis.

3. Praelium Chaeroneense.

CXI. 1. Philippi Interitus.

CXII. 3. Habita Causa.

Verum enim vero Ciceronis computum non luctens admiserim. Praelium illud infelicitate ab Atheniensibus gestum, ut modo vidimus, huic Contentioni ansam dedit atque occasionem. Tum autem porro Libellus Aeschinis, siue istius Actionis quam intentavit Formula Accusatoria, hodie bonis aurbus exstat, sc. apud Demosthenem. pag. 488. ubi disertè dicitur, Causam eam fuisse institutam ΕΠΙ ΧΑΙΡΩΝΙΑΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ, id quod perficit atque concludit eam rem quam volo.

Et huc usque omnia satis dilucide, satis prospere et expedite. Verum ignorantiam meam non dissimulabo; neque quod me male habet, habiturum certe semper, id celabo lectorem meum. Aeschines, ut modo dictum est, actionem siue litem intentavit Chaeronda, siue Chaeronida, Praetore, et quidem Mensis Elaphebolionis die sexto, qui Mensis erat Anni numero nonus. Restabant scil. ante Solstitium aestivum, quo tempore Annus Atticus incipiebat, Menses utique tres, ΜΥΝΥΧΙΟ (Suidas itaque aut Suidas Librarii male mensẽ istum ΔΕΤΤΕΡΟΝ vocant, cum ΔΕΚΑΤΟΝ potius exarassent. Verum in scriptis Codd. Error Numeralium est infinitus. Pergo) THARGELIO, SCIRRHOPHORIO. Quaecunque vero in Anni parte Menses isti collocentur, licet de ea re nulla est Controversia, constat cum esse ordinem et consequentiam quam posui; Qui in aliis dissentiant, in eo concordant. Quidni enim non concordarent? Iam autem, si Aeschines diem dixit Ctesiphonti, mense Elaphebolione, quem putassis FEBRUARIUM esse, Anni CX. 3. siue Praeturae Chaerondae; dixerit vero, quod Decretum de Demosthene, 5to abhinc mense, Pyanepsione, Septembri scil. rogauerat; iam autem Decretum illud Ctesiphontis merita Demosthenis in muris reficiendis recensuerat; unde possit fieri, qua Machina aut Industria, qua

Chronologica peritia aut artificio illud mox explicabimus, quod Thargelione demum mense, qui in eiusdem Anni siue Praeturae APRILEM definientem, vel etiam MAII initium incidit, ista Causa murorum reficiendorum fieri coepta sit? Aeschines enim in hac Oratione, pag. 376. verbis apertis, Επὶ Χαιρωνίᾳ ἀρχοῦσι, Θαργελίωνος μηνὸς διυλίᾳ φθινόσῳ, ἡμερομηνίας ὅσης, ἔγραψεν ψήφισμα Δημοσθένους, ἀγορᾶν ποιῆσαι τῶν φυλῶν, Σκερροφριῶν διυλίᾳ ἡμερίᾳ, καὶ τρίτῃ — ἰδίσθαι τὸς ἐπιμαλησομένους τῶν ἔργων ἐπὶ τὰ τέλῃ. Ecce nodum non me Daus, sed Oedipode quopiam dignissimum!

Interea tamen Scriptor est perquam eruditus, et Chronologiae Atticae peritissimus, qui ad has ceterasque eiusmodi spinas ex his Orationibus euellendas sedulo se accingit. Is est optimus et celeberrimus Edoardus Corfinsius in Fastis Atticis. Cuius cum ingenium, iudicium, diligentiamque ita laudem, ut nihil non pene ei detulerim, tum insignem eius humanitatem ita quoque sum expertus, ut eum non agre laturum intelligam, si ab eius Hypothesi, rationibus victus, discedam. Contendit Vir doctissimus institutam esse ab Aeschine hanc litem c. Ctesiphontem ante Praeturam Chaerondae, adeoque antequam ad Chaeroneam esset pugnatum. Meminerit Lector, illius Praeturae incidisse in Olymp. CX. 3. exorsam quidem a mense Hecatombarone, clademque illam Chaeroneensem contigisse istius Magistratus mense Metagitnionis. Verum est. Fateor. Magistratum iniit, ut inire solebant Athenis, mediam circiter aestatem, siue mense quem nos Iunium vocamus: dimicatum est autem Chaeroneae, proximi Mensis, Metagitnionis scil. die VII^{mo}. Ita enim Plutarchus in Camillo, pag. 305. Tom. I. ἀνάπαλιν δ' ὁ Μεταγίτνιον, ὃν Βοιωτοὶ Πάνμην καλεῶσιν, Ἕλλησιν ἢ ἱουμηνὴς γίγνεται. Τότε γὰρ τῷ μηνὸς ἑξέδωκε καὶ τὴν ἐν Κρανῶν μάχην ἡττηθῆναι ὑπ' Ἀντιπάτρου τελέως ἀπώλοτο, καὶ πρότερον ἐν Χαιρωνίᾳ μαχόμενοι πρὸς Φίλιππον ἡτύχουσιν. Ideoque scribit Vir doctissimus, si dicam hanc scripsit Aeschines mense Elaphebolione, Febuario puta, ante praelium Chaeroneense, eique Chaerondae, siue Chaeronidae, nomen inscriptum, non potuit esse ille Magistratus annuus, qui suscepit munus suum circa Iunium proxime sequentem. Proinde, Ctesiphontis Decretum, quocunque mense, quacunque Praetura latum, prius sit necesse est ista Actione Aeschinis, qua impetitum

Porro. Agebantur Dionysia Magna, τὰ ἰν ἄρτι, vt vocari solent, (erant enim alia) in quibus vndique ex Graecia confluabant ludorum, etc. gratia, Vere nouo, mense Elaphebolione, die vero XVI^{to}. Verno quidem tempore haberi, inter alios, confirmant *Maxim. Tyr. Dissert.* 111. et vetus σχῆμα quem consule ad haec verba *Aristoph. Nub.* §. 310.

Ἡρί τ' ἐπιερχομένη Βρομία χάρις
Εὐκλάδων τι χορῶν ἐριθίσματα,
Καὶ μῦσα βαρεῦροισι αὐλῶν.

Tulisse autem dicitur Ctesiphon ad Senatum vt proximis Dionysiis ille honos Demostheni haberetur. Facta est ea Relatio Pyanepfionis die XXI. id erat paulo post Aequinoctium Autumnale. Et istius erat *Senatus* deinde deliberare, et, si ita visum fuerat, sciscere, προβελιύειν, antequam Res ad *Populum* siue publicum Ciuitatis conuentum deduceretur: quo approbante, et confirmante, Lex vel Νέφισμα demum esse coepit. Ecce autem, antequam Dionysia agi coeperint, et prius quam SCtum illud a Populo comprobaretur, Aeschines, (vt ex eius libello constat quem habemus apud *Demosthenem* p. 488. l. 13.) die V^{to}. istius mensis, Elaphebolionis, lege cum Ctesiphonte agit, questus hanc Rogationem a Ctesiphonte contra Ius esse factam. Vnde fit, vt ea Rogatio toties Προβελιύμα diceretur, id est, *Auctoritas*, vt ita dicam, *Senatus*, nondum, iubente populo, rata aut confirmata. Ita dixit *Demosthenes* p. 488. l. 11. ἵνα — Αἰσχίνης — ἀκούσῃ δι' ἃ φημι, καὶ τῶν τῶν ΠΡΟΒΕΒΟΥΛΕΥΜΕΝΩΝ, καὶ πολλῶν μιλούντων ἵτι τῶν δωριῶν δίκαια εἶναι τυγχάνειν. Ita 514. 15. οἷς γὰρ ἂν ἐγρέφατο τῷ ΠΡΟΒΟΥΛΕΥΜΑΤΟΣ, τότε τοῖς ἂν δίκαια, συκοφαντῶν φανήσεται. Et alibi, scil. 472. 1. Εἰ μὴ ἂν περὶ ὃν ἰδίωκε μόνον κατηγόρησιν Αἰσχίνης, καὶ γὰρ περὶ αὐτῷ τῷ ΠΡΟΒΟΥΛΕΥΜΑΤΟΣ ἰσθὺς ἂν ἀπιλογύμην. Ad quem locum *Vlpianus* erit adiungendus. Vide etiam Argumentum *Libanii* p. 467. l. 5. Εἰσὶν οὖν [Ctesiphon] γνώμην ἐν τῇ Βουλῇ τοιαύτην — εἰσαγομένην τοῖν καὶ εἰς τὸν δῆμον τῷ ΠΡΟΒΟΥΛΕΥΜΑΤΟΣ ἐφίσταται κατήγορος Αἰσχίνης.

Quae autem in eo SCto, siue Προβελιύματι, infirmare voluit Aeschines, ad tria Kapita sunt redigenda. sc. (1.) Sedulo cauit Resp. ne cui eiusmodi honores decernerentur, qui magistratum aut munus aliquod publicum gesserat, priusquam Rationes istius Muneris, (qui mos in ea

Ciuitate inualuit) a Viris ad eam rem rite exsequendam constitutis comprobarentur. Scil. ne Praeconiis et Coronis et Laudationibus Rationes publicae praeoccuparentur. Ctesiphon autem tulit, donari Demosthenem μίσαν δὲ ἀρχοῖα, in ipso Magistratus officio. Illud primum: Atque in eo saxo versando occupatur *Aeschines* a pag. 368. l. 15. — ad 377. 16. Sequitur (2^a.) Causa, quod παρανόμως etiam in Decreto rogasset donari Demosthenem virtutis ergo in *Theatro*, Dionysiis magnis, tota Graecia spectante, cum legibus cautum sit, Coronas a Senatu decretas non extra locum Senatus habendi; a Populo, extra Concionem, recitari publice celebrarique. Id exsequitur a pag. 377. 16. — ad 383. 13. Tota quae sequitur, et erat (3^a.) et grauissima Pars Orationis, in Demosthenis vita infectanda, in meritis studiisque in Remp. expendendis, occupatur, sc. ὅτι ἂν διαλεῖται λίγων καὶ περάτων τὰ ἀρίστα τῶν δόμων. Nam et id quoque, vt contendit ille, ἐκ τῶν παρανόμων, et de quo lege agere liceret, siqui falsas rationes assignauerint,

Cupiant et in acta referri.

Haec totius Causae summa est. Et istius distributionis memor iam lector meus ad Orationem priorem accedet. Scilicet in primo loco περὶ τῶν ΕΥΘΥΝΩΝ, de *Rationibus*, in secundo περὶ τῶν ΚΗΡΥΓΜΑΤΩΝ, de loco *Recitationis*, Aeschinem dicentem attente et sedulo audiat. Nam ita isti duo *Loci*, vt vocant Rhetores, omnino describi et distingui solent. Vid. Argum. *Orat. Demosth. de Coron.* 467. vlt. Ita *Aesch.* pag. 444. l. 10. Πρὸς τὸν τῶν ΥΠΕΥΘΥΝΩΝ νόμον πρῶτον, καὶ τὸν περὶ ΚΗΡΥΓΜΑΤΩΝ δεύτερον, τρίτον δὲ, τὸ μέγιστον, ὡς ἐδὲ ἀξίος ἐστὶ τῆς δωρεᾶς. Et *Demosth.* pag. 511. l. 4. Ἡγῶμαι τοῖνυν λοιπὸν εἶναι μοί περὶ τῷ ΚΗΡΥΓΜΑΤΟΣ ἱπταῖ, καὶ τῶν ΕΥΘΥΝΩΝ. Ita Nos SCta insigniora aliquando emphatice describimus, v. g. vt cum dicamus, *Bill of Citations. Statute of Limitations*, etc. Quod ideo sedulo praemonui, quoniam, cum omnis de legibus Disceptatio, praefertim adeo vetustis et aetate ipsa marcescentibus, subtilior et confragosior esse soleat, tum Aeschines, siqua in ea re fit auctoritas Demosthenis, Aduersarii eius, dum de iis disputabat obscuritatem quandam maiorem, mentemque difficiliorem, malis artibus, ei argumento infunderit, ἐκ παλαιῶν, vt ait Ille, χρόνων καὶ ψηφισμάτων πολλῶν ἐκλίξας, ἃ μήτε πρόδει μήτε, μὲν.

μήτ' ἂν ᾤθη τήμῳ ἐπὶ τῷ, διαβάλλων καὶ μὴ ἐγκλῶν τὰς χάριτας, καὶ προφάσεις ἀντὶ τῶν ἀληθῶν ψευδῶν μελαίους τοῖς πεπραγμένοις: Demosthenes pag. 556. Rursusque pag. 511. Τῶν μὲν λόγων, οἷς ἔτ' ἂν καὶ κάτω διακυκλῶν ἔλεγεν περὶ τῶν παραγγραμμένων νόμων, ἔτι μὰ τῆς θεᾶς οἶμαι ὑμᾶς μακάριον, ἔτ' αὐτὸς ἡδυνάμην συνεῖναι (vel συνείναι) τῶς πολλῶν. Vnde minus mirari soleo, doleo tamen facillissime, studiosos nonnullos, in ipso aditu Causae, ingrata et quasi horridiore oratione, ut existimare solent, deterritos atque examinatos, ad summam et maximam, quae unquam enituit, Eloquentiam nunquam penetrare aut peruenire potuisse. Verum et haec mea praemunita, et quae dum ipsa pertractantur argumenta, dicturus ero, eam omnem molestiam, si non prorsus tollere, at leuare aliqua ex parte et recreare posse spero.

Demosthenes, cum ad Defensionem accedat, meritis in Remp. fretus, et plurimis beneuolentiae signis, eam partem Disputationis, quae in Legibus continetur, et in qua inferior esse creditur, *ἐρατεινὴς πᾶν*, (ut ait ille Rhetor in *Argumento*) atque ut Imperatorem exercitatum decebat, in mediam Orationem coniecit. Et tamen saepius isti honores Demostheni deferebantur verbis iisdem, atque iisdem condicionibus, quibus nunc Ctesipho deferebat: Aeschine ipso neutiquam interpellante. Quod tamen factum potius oportuit, quam nunc denuo litis persequi, postquam ea Ratio Ctesiphontis, quam nunc conuellere instituerat, et diuturnitate Temporis, et repetitione Honoris, et praesumptione Iuris, aliquod auctoritatis consecuta esse videretur. Eam argumentationem latius pertractat *Demosthenes*, pag. 556. Ταῦτα τὰ ψήφισμα, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰς αὐτὰς συλλαβὰς, καὶ τὰ αὐτὰ ἑνὸς ἔχει, ὥστε πρότερον μὲν Ἀριστόνικος, νῦν δὲ Κτησιφῶν γέγραπται ἐπὶ τοῖς. καὶ ταῦτ' Αἰσχίνης ἔτ' ἰδίῳ ξένῳ αὐτὸς, ἔτι τῷ γραψαμένῳ συγκαταγέγραπται. Exstat quidem, ut ait Ille, istud Decretum Aristonici, iisdem pene verbis exaratum, pag. 500. Exstant etiam pag. 513. Decreta pariter, quae Nausicli, quae Charidemo et Diotimo, quorum causa a causa Demosthenis non abhorrebat, eisdem honores deferebant, quos nunc rogat Ctesipho Demostheni decerni. Πολλὰ μὲν ἐστιφανώθη, [Demosthenes] πρότερον μὲν ὑπὸ Δημομελῆος, Ἀριστόνικου, ὑπερὶ τῶν χρυσῶν σιφάκων, τελευταῖον δὲ ὑπὸ Κτησιφῶντος. καὶ γρα-

φύσιν τὴν ψήφισμα παρὰ νόμον ὑπὸ Διοδοῦ, καὶ Αἰσχίνου, ἀπολογούμενος ἰνίκῃ, ὥστε τὸ σίμπλοι μίξιν τῶν ψήφων τὸν διάκοιλον μὴ μελαλαδῶν. Auctoris, qui *Plutarchi* nomen ementitus, vitas X Oratorum conscribillaui, haec sunt verba. In quibus cum parum est aut nihil quod reprehendo, attamen cum sui quasi immemor, ad finem libelli istius adiecit, Πρῶτος ἔγραψε σιφανώθη αὐτὸν χρυσῶν σιφάκων Ἀριστόνικος. Νικοφάνης Ἀναγυράσιος, ὑπομύσας δὲ Διονίδας, in iis, inquam, multa sunt ubi *Plutarchi* diligentiam, prudentiam et fidem desidero. Namque ex decreto ipso Aristonici, quod exstat apud *Demosthenem*, ut dixi, constat eum fuisse domo *Phrearrum*, non *Anagyrasum*, ut voluit ille *Plutarchi* Simius. Deinde non id *primus* tulit Aristonicus, siqua sit Demostheni fides, aut si Demosthenis mentem Ego rite intelligere possim. Sic Ille pag. 499. Σιφανώσαντες τοῖνυν ὑμῶν ἐμὲ ἐπὶ τούτοις τότε, καὶ γραψάμενος Ἀριστόνικος τὰς αὐτὰς συλλαβὰς, ὥστε ἐπὶ Κτησιφῶντος γέγραπται, καὶ ἀναγένηθις ἐν τῷ διατέρῳ τῷ σιφάκῳ, ΚΑΙ ΔΕΤΤΕΡΟΥ ΚΗΡΤΜΑΤΟΣ ΗΔΗ ΜΟΙ ΤΟΥΤΟΥ ΓΙΓΝΟΜΕΝΟΥ, ἔτ' ἀντιπῖν Αἰσχίνης παρὰ τῶν, ἔτι τὸν ἐπὶ τῷ ἑγγραφῷ. Quae tamen verba aliter *Wal-* *fius* accepisse videtur. Postremo denique liquet ex pag. 555. et seqq. non intercessisse *Diondam* isti Rogationi quam tulit Aristonicus, verum isti quae prior lata fuit siue a *Demomele*, necessario Demosthenis, siue ab *Hyperide*, siue ab aliis quibuslibet. Intercessit enim olim, quemadmodum *Aeschines* παρὰ νόμον peregit hanc Rogationem quae in Demosthenis gratiam proponebatur, et, ut *Aeschines* pariter, causa cecidit, et quintam partem suffragiorum non tulit.

Reliquum est, ut de Tempore, quo acta fuerit haec Causa, atque habitae Orationes, aliquid dicerem. Idque, ut lectorem meum demereri potuissim, verbis ipsissimis disertissimi Scriptoris, qui me oratione superat, repraesentari curavi.

“ Aliquid de tempore, quo perorata fuit haec “ Oratio, dicendum est. Dixit *Aeschines*, [pag. “ 462. l. 2.] ἡμεῶν μὲν ὀλίγων μέλλει τὰ Πύθια “ γίνεσθαι. Vnde necessario colligimus hoc iudicium incidisse in tertium alicuius Olympiadis “ annum. Nam Pythicus Agon semper in tertium Olympiadis annum recurabat. Rursus ait, “ [pag. 428. l. 16.] Ὁ δὲ Αἰλίανδρος ἔξω ἄρχει “ καὶ τῆς οἰκουμένης ὀλίγον δεῖν πάσης μεθίστηται. “ Loquitur autem, ut ait ibi, ὑπὲρ τῶν νυνὶ καθ-

στημένων.

petitum est, et Dica quae scribebatur. Deinde decreto isto Ctesiphontis cum prius etiam fuerit Decretum aliud Aristonici, de *Coron.* pag. 499, quod similiter Ille in gratiam Demosthenis tulit (praeceffisse autem ipse *Demosthenes* non semel affirmat, p. 499. l. 15. et 556, 4.) plane constat, Chaerondam, siue Chaeronidam, in illo Aristonici Decreto adscriptum, alium fuisse et priorem quoque Magistratum, ac illum qui obtinebat Praeturam demum Olymp. cx. 3. Multo minus idem Magistratus potuit esse, cuius in Praetura, ut ait *Aeschines*, pag. 376. l. 2. tulit Demosthenes, ut de muris reficiendis Ciuitas prouideret. Hoc enim negotium, atque ista Curatio aetate anteibat omnia ea quae modo memorauimus, et Ctesiphontis certe, si non Aristonici, Rogationi causam dedit et originem. Vides, mi lector, omnia haec ea qua potui diligentia recensita. Quid ergo fiet de isto Chaeronda, qui toties, atque, ut dicitur, extra oleas, occurrit? Norunt omnes qui bonis Auctoribus bonas horas impendunt, multos subinde apud Antiquos dici eum magistratum Athenis gessisse, quorum nomina in serie Archontum, atque in Fastis, quos vocant, perpetua serie contextis, non reperiuntur. Horum catalogum concinnauit *Meursius* Vir eruditus et laboriosus, in Commentario de *Archontibus Atheniensibus*, cap. vlt. Et, ut id obiter notem, plures istius sortis atque condicionis in hoc vno libro *Demosthenis de Corona* occurrunt, quam ab alio quocunque vetusto Scriptore memorantur. Statuit ergo Vir politissimae literaturae, *Corfinius*, Chaerondam illum, qui Magistratum gessit Olymp. cx. 3. verum fuisse, vel fieri potuisse, Praetorem, eum quem dicere solemus *Eponymum*, a quo scil. Annus cognominatur. Ait porro, lege et moribus obtinuisse, ut, si Eponymus qui fuerit, Concioni non interesset, scil. aut morbo impeditus, aut defunctus, aut abrogatus, tum praesidere sole- ret ex ceteris viii. Archontibus vnus, cuius adeo nomen Psephismatibus, et Monumentis publicis eodem iure et ritu praeponeretur, quo illius praescribebatur, qui primarius Archon fuit, atque eo munere perpetuo fungebatur. Proinde concludit, temporum habita ratione, (ea scil. quam modo concinnaui) Chaerondam illum, quo Archonte Demosthenes muris reficiendis praesciebat, (*Aeschin.* 376. 2.) ex qua re omnis haec profluxit Contentio, *Pseudonymum* fuisse Archontem, sc. non illum verum et principem Prae-

Vol. II.

torem, qui Fastos consignauit, verum ex ix Viris vnus, qui Olymp. cx. 1. absente *Theophrasto*, vero et perpetuo istius Anni Praetore, Curiae eo die praesidebat, quo eae res gestae sunt. Pariter Chaerondas ille, cuius nomen inscriptum est *Aeschinis* libello, quo Ctesiphontem impetiuit, sexta Elaphebolionis die, 488. 13. eiusdem fuit loci atque ordinis, sc. qui absente *Lyfimachide* Eponymo Olymp. cx. 2. forte fortuna praesidebat in Senatu, cum Actio erat instituta. Anno deinde proximo, sc. Olymp. cx. 3. idem ille *Chaerondas*, siue fuerit alius eiusdem nomenclaturae, Praeturam proprio et primario iure obtinuit. Haec vir optimus atque ingeniosissimus, summa Industria, atque incredibili literarum subsidio, in *Fastis Atticis*, Dissert. II. et VIII. Quodcumque demum statuatur de *toto isto grege* Praetorum Pseudonymorum, interea tamen, cum omne id quod ad Chaerondam nostrum spectat, eo vnico nitatur fundamento, quod *Aeschines* dicam Ctesiphonti scripserit ante cladem Chaeronensem, idque auctoritate *Plutarchi*, *Ciceronis*, atque adeo ipsius *Aeschinis*, euinci credit et stabiliri posse: et contra, cum me minus moueat *Plutarchi* non magna vbique auctoritas, non ipsius denique, quanta quanta sit, *Ciceronis*, si *Aeschines* contrarium dixerit, age, lege agamus, et contestata inter nos, ut dicitur, Lite, *Aeschinem* ipsum excitabo, quo teste adeo non videbitur Actio illa ab eo instituta antequam Chaeronense bellum insurgeret, ut disertissime affirmabit, hanc ab eo fuisse institutam post vulnus illud ab Atheniensibus acceptum. Adducitur *Aeschines* a Viro ipso eruditissimo, Dissert. VIII. §. 23. quasi his verbis usus, scil. Dudum, Philippo viuo, instituta est haec Actio, verum bello ingruente, non fuit ocium persequendi Ius, cum de salute potius tota Ciuitas cogitaret, quam ut poenas repeteret ab vno Cive contra fas et mores corolla donatum. Honesta sane Oratio! Et mirum, ni causa viceris! Verum ea Oratio ex duobus diuersis locis Auctoris nostri confuitur. In priori, pag. 449. l. 10. ait *Ἀπρίχθῃ ἢ γερῶν, ἢ φιλόπρω ζῶντι*. Concedo. Id semper verum esse credidi. Quid vero est id quod addit? Vbinam est illud quod restat Sententiae? sc. pag. 452. init. vbi nihil de bello Actiones Legis dirimente, sed contraria prorsus omnia. Dicit ibi Orator planissime: *Demosthenes insolenter ab Accusatoribus rogat, cur me nunc tandem in iudicium vocatis ob Remp. male gestam, et,*

4 G

a me,

a me, et perhibetis, pessundatam? Cur non eo tempore potius obstititistis, quandiu salua erat, ut procellam istam, melioribus vsa consiliis, Resp. deuitare et declinare poterat. His dictis respondere pro iis possum. Excitato bello illo et tumultu, nobis non fuit ocium poenas a Te repetendi, sed de salute omnium fuimus solliciti. Et Ego praesertim Reip. causa aberam ad exterarum Ciuitates legatus missus. Post ea tempora, cum Tu ista impunitate non contentus, praemia etiam et honores tibi decerni postulasti, et Ciuitatem, quam olim perdidisti, nunc praeterea ridiculam vniuersae Graeciae redidisti, tum denique ocium nactus et opportunitatem, tum demum, inquam, obstiti, atque accusationem hanc institui. Apponam Graeca, ut eruditus lector sentiat me bona fide secum egisse. Επιρρώτη δὲ τῶν σκοφανηδίσιας ἐκ τῆς πολιτείας ἐπ' ἐκείνων τῶν καιρῶν, ὅτε ἰνὴν σάξισθαι, διὰ τὴν αὐτὸν ἐκ ἐκώλυσαν ἱεμαγλίαν. ἀποκρίνοισι δὲ * * * τὸ πάλιν τελευτῶν, ὅτι τῆς μάχης ἐπιγενομένης ἐκ ἐσχαλάζοντος περὶ τῶν σὸν εἶναι τιμωρίας, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως ἐπεσείνομεν· ἵππιδι δὲ ἐκ ἀπίχρη σοι δίκην μὴ δέδωκεναι, ἀλλὰ καὶ δωρεὰς αἰτείς, κατὰ γίλαστον ἐν τοῖς Ἕλλησι τὴν πόλιν ποιοῶν, ΕΝΤΑΥΘ' ΕΝΕΕΤΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΓΡΑΦΗΝ ΑΠΗΝΕΓΚΑ. Quo quid liquidius, quid certius aut indubitatus esse possit?

Quod ad Euentum huius Litis spectat, sufficit dicere, eum, qui in Foro semper dominabatur, hic dominari maxime; Aeschinemque in exilium cessisse. Eam historiam latius persequor in Vita, quam texo, horum Oratorum, ubi commodius recensere possum quicquid ab Antiquis de ea re memoriae proditur.

At priusquam manum de Tabula, liceat praemonere, a vetustioribus Lexicographis quaedam ex Oratione Aeschini citari, quae hodie in ea minime leguntur. Veluti, cum talem glossam in Harpocrations reperiamus, sc. Παραβάλοισι, αἰνὴ τῷ Παραπύμασι. Αἰσχίνης κατὰ Κλησιφῶνιδος. Quod exscripsit Suidas. Nihil tamen reperio per totam Orationem, quod cum istis verbis vel minimam habet similitudinem. Suidas etiam et hunc quoque articulum exhibet: Φιλιππός. ἔτος ἑσάτω· ὡς ἐφωράθη ἐν Αθήναις τὰ ἱερὰ σολήσας, καὶ τὸ Γερμένιον ὑφελόμενος, ὡς Ἰσοκράτης λέγει. μίμνηται τέττα Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κλησιφῶνιδος. Hodie non occurrit. Noui tamen quid de ea re statuendum sit: et Lectorem beneuolum non po-

nitebit consulere, quae adnoto ad pag. 417. huiusce Orationis. TAYLOR.

NOTAE ad ARGUMENTVM.

PAG. 362. l. 7. ΤΡΑΓΩΙΔΩΝ] F. addendum ΚΑΙΝΩΝ [Deerat enim ante *Wolfum*] vel ΤΡΑΓΩΙΔΩΣ ΚΑΙΝΟΙΣ. In Auctore est, [378. 10.] τραγωδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν, et [379. 3. et 382. 4.] τραγωδοῖς ἐν τῷ θεάτρῳ. WOLFIVS.

Ibid. Vtinam addidisset τραγωδῶν ΘΗ ΚΑΙΝΗ. Nam, vt recte reputat Vir doctissimus, Aeschines in libello contra Ctesiphontem dato, in Formula sc. Actionis, quae occurrit apud Demosthenem, pag. 488. postquam scripisset ἐν τῷ θεάτρῳ, Διονυσίους τοῖς μεγάλους, τραγωδοῖς καινοῖς, subiungit, p. 489. l. 10. ἐν τῷ θεάτρῳ, Διονυσίους, ΤΡΑΓΩΙΔΩΝ ΘΗ ΚΑΙΝΗ. Vir ille doctissimus est Cel. Perizonius ad *Aelian.* II. V. H. 13. qui de hac Constructione, τραγωδοῖς καινοῖς, eruditissime disputat. Iis conferenda sunt omnino quae habet ὁ μέγας Hemiterbus ad Lucianum in *Timone*, §. 51. TAYLOR.

Ibid. 11. περὶ εἰσίας] *De essentia seu natura rei.* Alias valet idem quod εἰς: *An sit?* Et est quaestio Status Coniecturalis. Sed hic Demosthenes τυχοντικῶν negat esse ἀρχήν, quod Finitonis esse dicas: vt et illud, cum negat sibi referendas esse rationes liberalitatis suae, Status Iuridicialis. Verte, respicit naturam causas et essentiam. Demetrius Ducas, Ἰωαχίμ μὴ τοῦ καμῶν, ἰδιότης ἐρισμῶν, ποιότης τὰ εἴδη ποιῶν. WOLFIVS.

Ibid. 12. περὶ ποιότητος] *De Qualitate.* Cum Theatrum locus sit, videtur potius περὶ τὸ πῶ pertinere. Sed quia de Ciuibus et Hospitibus distincta lex est, potest huc referri. WOLFIVS.

Ibid. antepen. ἐπεφορέας] Quas Vlpianus ἀνιδίους, ἀνιδιόπιστα et ἀνιδιόμιστα vocat, sed distinctione adhibita. WOLFIVS. *Etruscus* sic vertit: *Et preoccupa tre obiectioni.* TAYLOR.

Ibid. vlt. ἐκ τῆς] Forte, ἐκ ΤΩΝ τῆς, vt pag. 374. l. 11. Licet vulgata defendi forte possit ex pag. 432. l. 2. MARKLAND. Et quidem ΤΩΝ in priore isto loco abest a membranis. TAYLOR.

Pag. 363. l. 6. περὶ εἰσίας.] F. περὶ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ, vt supra. WOLFIVS.

Ibid. 8. καθίκασα] F. ΕΚΑΕΤΑ, ὃ, ΚΑΘ' ΕΚΑΕΤΟΝ. Etsi crebra est numerorum mutatio. WOLFIVS.

Ibid. 16. ποιότητας] S. τὸς Ἀθηναίους. WOLFIVS.

Ibid.

Ibid. μετ' Αθηναίων] Lego μὴδ' ΘΗΒΑΙΩΝ, historia fretus. WOLFIVS.

Ibid. Ita Bern. quoque. Stephanus corrupte dedit ΑΘΗΝΑΙΩΝ, facili errore, ut saepe dixi. Vide Not. ad *Leptineam*, Tom. 111. pag. 75. col. 2. TAYLOR.

Ibid. antepen. ἐπὶ τοῖς μέρουσιν] Est ἐπὶ τοῖς μοι μέρουσιν, pag. 383. MARKLAND.

Ibid. ult. εἶχε δὲ μὴ μὴ μὴ] Non inutile erit conferre haec *Hermogenis* ex tractatulo, w. μὴ. διωτ. pag. 422. Πότε εἴπω αὐτῶν χρησι-
ται ἐν δικαίᾳ, εἴτα τοῖς ταῖς ἀποδείξεσι; δύο παι-
ροὶ τῆς χρησίμης καὶ μὴδοι. ὅταν τὸ πρῶτον ἀμ-
λήται, ὃ τὸ πρῶτον τὸ πρῶτον ἔδειξεν ἢ. ταύ-
τη τῇ τέχνῃ χρησιμὴ Αἰσχίνῃ ἐν τῇ κατὰ Τιμάρχου,
καὶ ἐν τῇ κατὰ Κτησιφῶντος. — Εὖ τῇ κατὰ Κτη-
σιφῶντος ἢ τῶν παραδόντων γραφῇ ἀμεινύται διὰ
τὰς συμφορὰς τῆς πόλεως, τότε πρῶτον τιμᾶ-
ται Δημοσθῆνι, καὶ ἀξίωμα ἔχει. διὰ τοῦτο πρῶτον
αὐτῶν, εἴτα τοῖς ἀποδείκνυσιν, ἵνα ἐπιγείνηται καὶ ἀ-
ναγκασθῇ προσέχειν τὰς δικαστὰς, καὶ μὴ τιμῇ τὸ
πρῶτον, μὴ καὶ ἀναγκασθῇ τὸ πρῶτον μὴ
δίλωσιν αὐτῶν. Αὕτη ἢ αἴτια τῇ καὶ τῇ αὐτῇ τάξει
ἐν ἀμφότεροις τοῖς βιβλίοις [sc. in utraque Ora-
tione tum *Aeschin*, tum *Demosthenis*] τὰ περὶ
τῶν πολιτικῶν διεξιλεῖται. TAYLOR.

Pag. 364. l. 10. ὥστε καὶ Δημοσθῆνι] S. ἐν
τῇ τῇ περὶ Παραπρωσίας προομιᾷ. WOLFIVS.

Ibid. antepen. διὰ δὲ τὸ τὰ μέγιστα ΜΗ γί-
ναι EN τῇ πόλει. WOLFIVS. Deerrant enim
in exemplaribus ante *Wolfium*. Quae similiter re-
vocavit MS. *Athen*. TAYLOR.

Ibid. δὲ] F. ΔΗ, et post μέγιστα, addendum
ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΝΗΘΗ, ut in Textu Auctoris.
MARKLAND.

NOTAE ad ORATIONEM.

PAG. 365. l. 5. παρασκευὴν — παρα-
τάξιν] Similiter fere *Lyfias* in exordio Ora-
tionis de bonis *Aristophanis*, pag. 331. Ed. Lond.
Τὴν μὲν ὡς παρασκευὴν καὶ προθυμίαν τῶν ἰχθυῶν
ἐρεῖ. Vehementior paulo *Aeschines*, qui aciem
et exercitum in forum plane transduxit. Quod
eruditos interpretes non latuit. *Vedete, o Signori*
Atheniesi, che preparamento, e che squadre son
queste. Ferrus. *Quantas copias comparabaz sint,*
quantaque acies instructa. Lambinus. Sed ob-
servabit bonus lector hanc εἴησιν siue γνώμην ex
iis esse, quibus antiqui Oratores, ὡς φρεῖα τι-
νὲς ἱφαιπύμαστοι, libenter exordiri solent. Neque

enim *Lyfias* solus ante *Aeschinem*. D. *Clementem*
adducere liceat, qui ita loquitur, *Stras*. l. 6.
Kraßius ἐν Πολύῳ ἐπιτόμῳ,

Τὴν μὲν παρασκευὴν ἵσως γνώσκεις,

Ἀνδοκίδης δ' εἴπω λίγην, Τὴν μὲν παρασκευὴν, ὃ
ἄνδρες δικαστὰι, καὶ τὴν προθυμίαν τῶν ἰχθυῶν τῶν
ἐμῶν σχιδόν τι πάλιν εἰσεῖσθε. ὁμοίως καὶ Νικίας ἐν
τῇ πρὸς Λυσίαν ὑπὲρ παρακαταθήκης, Τὴν μὲν
παρασκευὴν καὶ τὴν προθυμίαν τῶν ἀλλοτρίων ἐρεῖ,
ὃ ἄνδρες δικαστὰι, φησὶν. καὶ μὴδ' αὖτε Αἰσχίνης
λίγην, Τὴν μὲν παρασκευὴν ἐρεῖ, ὃ ἄνδρες Αθη-
ναῖοι, καὶ τὴν παρατάξιν. Sequitur, πάλιν Δη-
μοσθῆνις ἐπιτόμῳ, ὅση μὲν, ὃ ἄνδρες Αθηναῖοι,
σπουδὴ περὶ τοῖσι τὸν ἀγῶνα, καὶ παραγγιλία γί-
γνηται, σχιδόν οἶμαι πάντας ὑμᾶς ἡσθῆσθαι. Φιλῶ
τε ὁμοίως, ὅση μὲν, ὃ ἄνδρες δικαστὰι, σπουδὴ καὶ
παρατάξις γιγνέσθαι περὶ τὸν ἀγῶνα τοῖσι, ὅθ'
ἴνα ὑμῶν ἀγνοίῃ ἡγῶμαι. Porro ea Constructio,
τὴν παρασκευὴν ἐρεῖ, ὅση γιγνέσθαι, (de qua
multa differui olim in *Lyfias* Indice, v. ACCU-
SATIVVS) non habet, credo, Atticum tantum-
modo leporem, sed vim quandam et maiestatem
huic exordio conuenientem. Imbelle enim esset
et languidum, si scripserat, ἐρεῖ ὅση παρασκευὴ
καὶ παρατάξις γιγνέσθαι. Ceterum, istius locu-
tionis, prater ea quae in isto loco admonui, infinita
fere exempla corradī posse videntur. Sat erit
tamen consulere σχ. *Triclin*. ad *Sophocl. Aiac*. §.
103. H. *Stephanum* de *Dialect. Attic*. pag. 50.
et 51. *Aristophanes* interea, qui facetiis vbiq̃ue
abundat, etiam vbi nihil istiusmodi expectes,
hanc syntaxin, qua Ciues eius ἀχρεῖ κόρυ vte-
bantur, subsannat, credo, et deridet, cum ex-
tendit fere ἀχρεῖ σολοικισμῷ in his exemplis,

Εἶνα παρ' αὐτοῖς φησὶ ἀμφὺ τὰ λόγῳ,
TON KREITTON' ὅτις ἐστὶ, καὶ τὸν ἥτιονα.

Nub. §. 112.

Et proxime,

Ἀντίφ' ἀρεῖ Καίριφῶντα Συναρῆς,
ΨΑΛΑΝ ὁπόσους ἀλλοῖσι τὸς αὐτῆς πόδας.

Ibid. 7. μέγιστα] Malim τὰ ΠΑΤΡΙΑ. WOLFIVS.

Ibid. ΠΡΟΣΗΚΟΝΤΑ Cod. MS. *Mead*. Quod
arbitror non varietatem scribendi denotare: Adeo
glossam sapit. Attamen inuenio in *Orat*. quae
praecepsit *Demosthenis* w. Παραπρωσίας. τὰ δίκαια
γνώσι, καὶ τὰ ΠΡΟΣΗΚΟΝΤΑ, pag. 196. l. 11.
Quae vox itaque etiam hic locum habere potuit.
TAYLOR.

Ibid. 8. διώλεγον] γρ. ΕΠΕΙΤΑ δὲ τοῖς νόμοις. MS. Steph. TAYLOR.

Ibid. 11. τὸς πειλακοσίαις] ἴσ. ΤΩΝ ΠΙΕΝ-ΤΑΚΟΣΙΩΝ. SCAL.

Pag. 366. l. 1. τὸν ἐυλόμηνον] ΤΩΙ ΒΟΥΛΟ-ΜΕΝΩΙ. IDEM.

Ibid. 2. δοκῇ] F. ΔΟΚΕΙ. MARKLAND.

Ibid. Recte omnino. Atque ita Cod. noster Meadianus. Constructio est, ἔγω γὰρ μοι δοκῶ ἢ πόλις ἀρεῖα ἀν' διοικεῖσθαι. TAYLOR.

Ibid. 3. ἐλάχιστα γίνεσθαι] F. ΕΛΑΧΙΣΤΑ. et [l. 10.] ἔκ ΕΤΙ κοινῇ, [Aldus enim viciosissime ἔστ.] et [l. 11.] ΚΑΙ καλαδελόμενοι. WOLFIVS.

Ibid. ΕΛΑΧΙΣΤΑΙ excudit Stephanus. Ita Bern. quoque. Aldus et MS. Mead cum Wolfio conspirant. TAYLOR.

Ibid. 5. γνώμας] decreta Wolfius. sententias Markland. Et recte. Γνώμη, idem fere ac Propositum, Opinio: a Motion, a Proposition. Proxime, pag. 368. l. 11. λύσις τὰς παρανόμους ΓΝΩΜΑΣ, ubi Wolfius rursus inconsculto, abrogate iniqua decreta. Ita Περὶ δὲ Κτησιφῶντος τῷ γράφῃ τὴν ΓΝΩΜΗΝ. 447. 13. Et 404. l. 9. τὴν ΓΝΩΜΗΝ ταύτην ἔγραψεν Δημοσθένης. Et 406. 8. Σβλῶντες εἰπόντες τὴν ΓΝΩΜΗΝ. Ita Dem. de Cor. 564. 7. τὰς ἐμάς ΓΝΩΜΑΣ ἐχειρόδοι. Et ο μὴν γὰρ πρὸ τῶν πραγμάτων ΓΝΩΜΗΝ ἀποφασίσει. 543. 14. Male etiam circa h. locum se gessit Wolfius in interpretando, vti Cl. Marklandus aliquoties adnotavit. Perperam enim l. 7. principatum, quod potius, proedrorum munus. Perperam etiam, ἐπιψηφίζουσιν reddidit, comprobent, quod est in suffragia mittere, vel, vt nos loqui solemus, to put the question. Postremo voces illas l. 9. καὶ τὰς ὑμῖν χρεοσυνίας ἐρεθῶς ἀναγορεύει, et qui vestra suffragia recte pronunciauerit, has vtique prorsus neglexit. TAYLOR.

Ibid. ταῦτα] F. ΤΟΙΑΥΤΑ, vt pag. 440. l. 10. MARKLAND.

Ibid. 8. ὅπως] Simili fere modo scribit infra, p. 447. l. 2. ἀντὶς ΟΝΤΩΣ βεβιωκὼς μετ' ἀρετῆς. Si et illa sana sunt. Ita pariter, 457. 18. ὅταν τὸς μὲν ΟΝΤΩΣ ἀνδρας ἀγαθὸς, reuera, reipsa bonos ciuis. Etiam παμπονηρὸς ἀνθρωπος, καὶ θεοὺς ἐχθρὸς, καὶ βάρσκανος ΟΝΤΩΣ. Demosth. de Coron. p. 515. l. 15. Haec tamen minime ita se habent. Rem necum expendite, quaeso. Loco τῷ ὅπως in Mor. exaratur ΟΝΤΩΝ; et in aliquibus exemplaribus, veluti iis quae excussit H. Stephanus,

pro βελιυτῶν, ΒΟΥΛΕΥΟΝΤΩΝ. Quam lectionem vt aliquis adnotaret Scriba, repraesentauit

ὅλων hoc pacto, βελιυτῶν. Hoc istud est ὅλων Cod. Mor. Ex quo profluxit ὅλων ceterorum. Quod mox in Textum se insinuauit. Si non dico ea quae vera sunt, attamen ea quae sunt vero proxima: immo arbitror esse verissima. TAYLOR.

Ibid. 10. ἀλλ' ἀλλ' ἡδὴ ἰδίαν Bern. TAYLOR.

Ibid. 11. καὶ καλαδ —] Istud καὶ, vt vidimus supra, ad l. 3. est ex munificentia Wolfiana. Olim, nec, vt credo, minore elegantia, legi solitum, ἀπειλῶσιν εἰσαγγέλλειν, καλαδελόμενοι τὸς ἰδιώτας, καὶ δυναστείας ἑαυτοῖς περιποιῶντες. Nam Periodus illa [καλαδελόμενοι — περιποιῶντες] pari proprietate constructionis ad vtrumuis verbum, siue ἀπειλῶσιν, siue καλαλιεύκασιν accommodari potest: vtri debeat, aurium fere iudicio est relictum. TAYLOR.

Ibid. 12. τὰς μὲν κρίσεις] Iuxta ea quae modo dixerim, legendum vtique cum Editionibus, in quas grassatus est Wolfius, περιποιῶντες. ΚΑΙ τὰς κρίσεις — καλαλιεύκασιν — κρίνουν. Cod. Bern. habet ΠΕΡΙΠΟΙΟΥΜΕΝΟΙ, ΚΑΙ τὰς μὲν κρίσεις — TAYLOR.

Ibid. τὰς κρίσεις, τὰς μὲν] [vt Editi] Malim τὰς ΜΕΝ κρίσεις, τὰς ἐκ τῶν νόμων. Et [pag. 367. l. 9.] ὅταν εἰσὶν εἰς δικαστήριον, ΓΡΑΦΗΝ παρανόμων δικάσων. Alias etiam γραφὴ εἰσίναι ἢ εἰσελθεῖν dicitur. WOLFIVS.

Ibid. ΚΑΙ τὰς μὲν κρίσεις, τὰς μὲν — τὰς δὲ — σισίγηται ΜΕΝ κ. τ. λ. Ita Ask. σισίγηται ΔΕ etiam Bern. TAYLOR.

Ibid. 15. ΠΕΝΘΗΚΟΝΤΑ ΕΤΗ] Plutarchus in libro, An Seni gerenda sit Resp. non longe ab initio: Καὶ μαζευθῶσιν οἱ νόμοι διὰ τῷ κήρυκεν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ἐκ Αλκιβιάδας, ἐδὲ Πυθίας ἀνίσταίς ἐπὶ τὸ βῆμα πρῶτος, ἀλλὰ ΤΟΤΕ ΥΠΕΡ ΠΕΝΘΗΚΟΝΤΑ ΕΤΗ γισιόνας λίγην καὶ συμβεβλήειν παρακαλεῖται. Coniunge H. Stephani Sche- diafm. IV. 18. IV. 20. TAYLOR.

Ibid. 17. πρῶτα] Hunc locum Auctoris nostri respexerunt Harpocration, Suidas, etc. TAYLOR.

Ibid. antepen. ἔθ' οἱ ἐρεδεραι] Desunt in MSto Mead. Quod siquid fit in hoc commate, quo impune carere possumus, nimirum sunt ista in clausula periodi, τὸ δέκατον μέρος τῆς πόλεως. Neque enim erat necesse vt Arselines id auditores suos

commonefaceret, quod Scriba fortasse necessum habuit, ut admoneret *lectores*. Hoc est Illud inter manum Auctoris et manum Librarii internoscere, quod non in infima laude Critices ponere solent. TAYLOR.

Ibid. ἔθ' ἡ προειδύμενα φυλῇ] Quae tribuli suo in concione praefidi opitulari debet, ut docuit contra *Timarchum Aeschines*. BRODAEVS.

Ibid. vlt. ὁποῖος αὐτὸς] ὁποῖος TINAE, et ὁποῖος TINAE αὐτὸς MSti Steph. Bern. et Mor. TAYLOR.

Pag. 367. l. 2. παρανόμων γραφαί.] *violatarum legum actiones*, Wolfius. Eam versionem identidem et saepiuscule notavi. Ignoscet lector si aliquando id praetermittam. *Hieron. Ferrus* diligens et accuratus Interpres, bene: *le accuse de decreti nel senato contro le leggi fatti*. Siquis Actionis Παρανόμων formulam modumque intuetur, intelliget ea quae dico. Hac ipsa *Aeschinis* contenti erimus. Ita ille: Αἰσχίνης ἀπὸνίσκει πρὸς τὸν Ἀρχολία ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ ΓΡΑΦΗΝ, κατὰ Κλησιφώλῃ, ΟΤΙ ΕΓΡΑΨΕ ΠΑΡΑΝΟΜΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ. Vlpianus, *Scriptor ad Leptineam Demosthenis* pag. 38. l. 4. ait huius Criminis, Παρανομίαν volo, duas esse species: Δύο δὲ Παρανομῶν τρόποι, εἰς μὲν, πρὸς τὸ πρὸς ὅσους, ὅτι παρα τὸν ὠρισμένον χρόνον γραφίται· ἑτέρῳ δὲ, ὅταν αὐτὸς ὁ νόμος κακῶς ἴχῃ, καὶ ἰαντίως τοῖς πολιτοῖς. Haec ille. Quid? Annon et plures dantur Species? Immo plurimae. TAYLOR.

Ibid. 4. τισι] Erat vbi diuinabam ΤΟΥΤΟΙΣΙ. Neque adhuc me diuinationis meae poenitet. TAYLOR.

Ibid. 9. γραφῇ] [vt *Aldus*] Emenda ΓΡΑΦΗΝ. BRODAEVS. Ita Cod. *Askeu* etiam. Ita *Bern. Vid. Wolfium* supra ad p. 366. l. 12. Qui recte animaduertit genium loquendi pati posse, ut γραφῇ εἰσίναι emendate dicatur, vbi tempus et occasio ad eam rem tulerit. Id quod in hoc loco nequaquam ferunt. Ita, exempli gratia, pag. 439. l. 11. αἷτις ΕΙΣΗΓΕΙ ΓΡΑΦΗ παρανόμων εἰς δικαστήριον. Et, p. 441. l. 14. ὅταν ΕΙΣΗΓΗ ΓΡΑΦΗ παρανόμων εἰς τὸ δικαστήριον. scil. cum Causa in iudicium adducitur. Aliter, cum Iudices ad tribunal accedant de ea causa sententias laturi, ut hic dicitur, et a *Demosthene* pariter *De Corona* pag. 551. l. 7. ὅταν τὰ δημόσια εἰσῆγῃ κρινέτης. TAYLOR.

Ibid. 17. μηδὲν ἀνθρώπων] Videtur deesse EAIN vel hoc loco, μηδὲν EAIN ἀνθρώπων, vel post ἐξαιεῖσθαι. MARKLAND.

Ibid. Recte. Atque priori modo praefert exemplar *Askeu*. Si deesset ἰα, qualis haec demum foret Constructio, καὶ ἡμᾶς ἠγασθαι τὸ τοῦ δικαίου μηδὲν ἀνθρώπων ἐξαιεῖσθαι? Quisnam ea tolerare potest? TAYLOR.

Ibid. συνεργῶντες] ΣΥΝΗΤΟΡΟΥΝΤΕΣ habes, mi lector, ex diuinatione *H. Stephani*. Quod nollem. Facilius enim fuisset et expeditius, immo leuissimo clinamine a Receptis deflexisset, proponendo ΣΥΝΕΡΟΥΝΤΕΣ. Sed ille genium et statum istius Reip. parum intellexit, cum ista scripserit. In Ciuitate administranda Atheniensium *Par boninum*, Rhetor sc. et Imperator, quorum hic auctoritate et rebus gestis, ille lingua et ore praecelluit, sibi inuicem mutuas semper operas praestabant.

Αλλ' ὁ μὲν ἄρ' ὁ μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὰν ἰνίκα. Huic rei abunde fauet, et receptam *Aeschinis* lectionem tuetur insignissimus *Plutarchi* locus, *de fraterno amore*, quem exscribo; Οἱ μὲν δὲ καθ' ἑτέρας ὁδὸς βαδίζοντες, ἑθὴν ἀλλήλους ὠφελῶσιν, οἱ δὲ βίοις χρώμενοι διαφοροῖς, τὸν τι φθόνον ἐκτρέφουσιν, καὶ ΣΥΝΕΡΟΥΝΤΕΣ ἀλλήλους μάλλον, ὡς Δημοσθένης καὶ Χάρις, καὶ πάλιν Αἰσχίνης καὶ Εὐθύλοῦ, καὶ Ὑπερίδης καὶ Λισσθένης, οἱ μὲν ΛΕΓΟΝΤΕΣ ἐν τῇ δῆμῳ καὶ γραφοῖς, οἱ δὲ ἐξαίτηγῶντες καὶ ΠΑΤΤΟΝΤΕΣ. TAYLOR.

Ibid. vlt. παρανόμων πολιτείας πολιτευόμενοι] Alii, ΠΟΛΙΤΕΥΣΑΜΕΝΟΙ. WOLFIVS. Ita *Steph. Ask. Bern. Πολιτευόμενοι* MSS. *Steph. Caisl. Reg. 2. et Mead.* TAYLOR.

Pag. 368. l. 2. τὴν τάξιν λιπύ κ. τ. λ.] Perstringit *Demosthenem*. MARKLAND.

Ibid. 3. φύλακας] ὥς εἶναι φύλακας τῆς δημοκρατίας ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ. WOLFIVS. Εἰς τὴνδε τὴν ἡμέραν. *Bern.* TAYLOR.

Ibid. 6. τὴν πόλιν] *Reip. statum*. BRODAEVS.

Ibid. Recte. Non enim solummodo τὸ ΠΑΛΘΟΣ, id quod olim ad *Demosthenicam* π. Παραπρίστ. confirmaui, verum etiam ἡ ΠΟΛΙΣ, eam formam administrandi imperii denotat, quae proprie *Democratia*, aut *Popularis Status*, aut *Respublica* denique appellatur. Aliquoties scripsit Noster, τυραννίδες, καὶ ὀλιγαρχίαι, καὶ ΠΟΛΕΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΟΥΜΕΝΑΙ, ut in initio huius Orationis, et istius etiam quae c. *Timarchum* est: διοικῆσαι αἱ μὲν τυραννίδες καὶ ὀλιγαρχίαι τοῖς τρέποισι τῶν ἰφιστηκότων· αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατεύονται, τοῖς νόμοις τοῖς κοινοῖς. Adde 408. 7.

454. 16. Verum iis non vtar exemplis; quoniam ibi vox πόλις ex adiuncta δημοκρατικῇ omnem vim suam videatur consecuta. Sed iudicet aequus et eruditus lector de iis quae sequuntur. Επειδὴ διέβησαν εἰς Εὐβοίαν Θηβαῖοι, καταδολώσασθαι ΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ πειρώμενοι. Noster, 397. antepen. Rurfus, λίγαι γὰρ σὺν, παιδεύων τὰ ΠΑΝΘΗ, καὶ συμβαλύνει τὰς ΠΟΛΕΙΣ, τῶν δημαγωγῶν μὴ προσδέχισθαι. Id. 416. 8. Leuculum fortasse quod sequitur, Εἰ γὰρ τις ἐν δημοκρατίᾳ τιμημίνος, ἐν τοιαύτῃ ΠΟΛΕΙ, ἢ οἱ θεοὶ, καὶ οἱ ΝΟΜΟΙ σώζουσιν. Id. 441. 10. Non tamen illud, Ο Φίλιππε, ἴσα μὴ τὸτο γίνηται, μηδὲ συνέλθοις Αἱ ΠΟΛΕΙΣ, Demosth. de Coron. p. 475. penult. Iterum Idem pag. 485. l. 15. Τινὲς ἐκ τῶν ΠΟΛΕΩΝ ἐπὶ τῇ τῆς ἐρήνης ἐξουσίᾳ βαδίζουσιν ἐκείνους διφθορίζοντο. Et statim l. ult. αἱ δὲ ΠΟΛΕΙΣ ἰσχύουσιν. In his enim omnibus loquitur de *Rebus pub.* per Graeciam dispersis, quibus res erat cum Philippo Principe. Adiciantur et haec quoque, Οἱ γὰρ ἐν ταῖς ΠΟΛΕΣΙ γνωριμώτατοι καὶ ποσειδάναι τῶν κοινῶν ἀξιόμενοι, τῇ αὐτῶν προδιδοῦσι ἐλευθερίαν, αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπαγοίαι δολείαν. Dem. π. Παράπριον. 206. ult. Οὐδ' οἱ μισθῶσις Λακκιδαιμονίης ἄτως ἰσχύουσιν, ὥστε ἀνελθεῖν αὐτὸς, ὅθ' οἱ πρότερον δι' ἐκείνων ἀρχοῦσι, κύριοι τῶν ΠΟΛΕΩΝ ἦσαν. Id. de Cor. 475. 11. Et pag. 563. l. 7. Καὶ ἴτι τὰς ἰκαταχῶ βραδυτήτας, ὅκως, ἀγνοίας, φιλομικίας, ἃ πολλὰ καὶ ταῖς ΠΟΛΕΣΙ πρόσκειναι ἀπάσαις, καὶ ἀναγκαῖα ἀμαρτήματα. Non sane omnibus Urbibus, verum iis quibus erat conveniendum, deliberandum, suffragandum denique, atque haec omnia lente, si non cum discordia. In qua re quanto Philippus praestitit Graeciae civitatibus, saepissime Atheniensis admonuit Demosthenes: Οὐ δὲ θαυμαστόν ἐστιν, αἶτ' ille *Olynth.* II. εἰ στρατηγούμενος καὶ πολεμῶν ἐκείνους αὐτοὺς, καὶ παρὼν ἐφ' ἅπασιν, καὶ μηδὲν καιρὸν μηδ' ὥραν παραλείπων, ἡμῶν μιλολῶν, καὶ ψηφίζομένων, καὶ συνθανομένων περιγινώσκει. Sed ut telam pertexam, maxime omnium confert locus ille *Demosthenis*, laudati a *Plutarcho* in Praecept. Politic. Μίγιστον πρὸς τὰς ΤΥΡΑΝΝΟΥΣ φυλακτικῶν ἀπειρία ταῖς ΠΟΛΕΣΙ. Non quod ita scribatur in *Demosthene*, cuius orationem hic citare voluit *Plutarchus*, sc. *Philippicam* II. verum ut ostendam, quantillum, *Plutarcho* iudice, intersit inter τὸ ΠΑΝΘΟΣ et τὴν ΠΟΛΙΝ. Verba enim *Demosthenis* sic se habent: Εὐ δὲ τι κοινὸν ἡ φύσις τῶν αὐτῶν φρονέων ἐν ἑαυτῇ κίεσθαι φυλακτικῶν, ὅ πασι μὲν ἐστὶν ἀγαθὸν καὶ σωτήριον, ΜΑΛΙΣΤΑ ΔΕ

ΤΟΙΣ ΠΑΝΘΕΣΙ πρὸς τὰς τυράνους. Τί δ' ἐστὶ τὸτο; ἀπειρία. TAYLOR.

Ibid. 6. τὴν πόλιν ὅμω] Ita *Ald.* Quod restituerunt *Steph. Wolf. Ask. Brodatus*, et *Bern.* TAYLOR.

Ibid. 9. ἐλίζωμεν] ἐγὼ καὶ οἱ συνήγοροι. Sed malim, ἰὰν ΕΛΕΓΕΩ Κησιφῶντα. WOLFIVS. Τινὲς διορθῶσιν, ΕΛΕΓΕΩ ΜΕΝ. STEPHANVS.

Ibid. γράψαντα] γρ. ΓΕΓΡΑΦΟΤΑ. marg. *Mead.* et *Bern.* TAYLOR.

Ibid. 12. τῷ νόμῳ] ΤΟΙΣ ΝΟΜΟΙΣ *Reg.* I. MSS. *Steph.* et *Askew.* TAYLOR.

Ibid. 13. ἀκούει] Ita edidit *Wolfius*. Ita *Coiff.* *Reg.* 2. et *Mead.* ΑΚΟΥΗΤΕ, *H. Stephanus*. TAYLOR.

Ibid. 15. Περὶ] Attingit primum κεφάλαιον γυνικόν, ut dicitur in *Argumento* Orationi huic praemisso. Sc. ad p. 377. l. 16. hoc persequitur, ΜΗ ΕΞΕΙΝΑΙ ΥΠΕΤΘΥΝΟΝ ΑΡΧΟΝΤΑ ΣΤΕΦΑΝΟΥΝ. Istius Tractationis portiuncula, quae hinc ad pag. 370. pertingit, atque ibi in l. 10. definit, agit de summa Legis utilitate, atque exponit quibus artibus isti Constitutioni fraudem facere soleant. TAYLOR.

Ibid. penult. ἀρχοῦσι κ. τ. λ.] γρ. ἀρχοῦσι τινες τὰς ἀρχὰς ΕΝ ΘΗ ΠΟΛΕΙ, ΜΕΓΙΣΤΑΣ προσόδους διοικῶσις — *Reg.* I. Ἀρχὰς ΕΝ ΘΗ ΠΟΛΕΙ, καὶ τὰς προσόδους — *Cod.* *Steph.* Καὶ ΕΝ ΘΗ ΠΟΛΕΙ τὰς προσόδους *Bern.* TAYLOR.

Pag. 369. l. 2. πῶς ἔωθεν] Μ. πῶς ἔωθεν προκαταλαμβάνων. Οὐχὶ δὲ μετὰ τὸ, προσλαμβάνοντες. STEPHANVS. Recte, et ita reperitur in *Cod.* *Reg.* I. Et ita edi curavimus. TAYLOR.

Ibid. 6. ὅτι] F. ΟΝΤΩΣ, ut pag. 374. l. 15. ΟΝΤΩΣ ἢ ὑπὸντο. Idem fere, quod ἐκείνο φέρει ἐξελίσχονται. Demosth. π. Παράπριον. pag. 218. Sed nihil muto. Pariter enim loquitur in *Timarch.* p. 52. l. 1. ἐξελίσχθη κλίπης ΩΝ. MARKLAND.

Ibid. 10. ἀγῶσιν] οἷον ἐν Διονυσίοις. WOLFIVS.

Ibid. 11. δι] ὁ ΔΗ αὐτὸς ἀνὴρ *Bern.* TAYLOR.

Ibid. ult. εἰ δὲ τις ἐστὶ μίτριος ἐπὶ τῶν] [*cum Aldo* etc.] Lego ΕΚ τῶν, ac potius sine praepositione, μίτριος τῶν — γράφοντων. WOLFIVS.

Ibid. Praepositum ΕΠΙ expungit quoque *Brodatus*. Verum Membranae constanter retinent. Commendarem utique, εἰ δὲ τις μισθῶς ΕΣΤΙ τῶν τὰ παράνομα γράφοντων. Nam ita solitum est scribi. Verbum eo loco positum plus habet elegantiae.

Verum

Verum plus habuit periculi. Nam mox, vt vides, imperitia Librarii, degenerauit in *ισι*. TAYLOR.

Pag. 370. l. 1. τ.] Delendum arbitror: *προσ-
εγγραψας γὰρ πρὸς τὰ ψηφίσματα*, scil. voces,
quae statim sequuntur, *εἰσφάνει* κ. τ. λ. Vide
infra 441. l. 1. TAYLOR.

Ibid. 10. ἵτερον] *Afferent etiam aliam orationem.*
Ego tamen interea isto verbo vtor: *Dixit adhuc
aliquid? Nil sane.* Quare igitur ἵτερον? Sed de
ea re inferius dicam quod mihi videtur verum
esse. TAYLOR.

Ibid. 12. ἔκ τινος ταῦτα ἀρχὴ, ἀλλ' ἐπιμίλιαι
τις καὶ διακονία] Non subtilior iusto, aut adeo ar-
dua est, ista Distinctio inter *Magistratum* et *Min-
isterium*, vt ad eam enucleandam Gallicus ille
Interpres *Aristotelem* accersi iuberet, quasi nodus
esset eo vindice dignus. Minus ergo et Ego habeo
neceffe, vt Te ad *Sigonium* amandarem IV. *de
Rep. Athen.* 1. qui tamen quaedam habet de hoc
loco non infutilia aut negligenda. Periodus [*ἀ-
ξιοῦσι* — *ἀντιστοιχίαν*] sc. a 370. 10. — ad 371.
vlt. in hoc versatur: cum Lex vetet Magistrat-
um coronari, dicturus est *Demosthenes*, se non
esse Magistratum, sed Curationem quandam aut
Officium gessisse iuxta decretum, *προσφασθῆναι
προσφασθῆναι κατὰ ψήφισμα*, l. 16. Hoc illud est
nempe: Cogebatur aliquando Populus in Concione
vniuersus, vbi leges sciscere, Magistratus deferre,
etc. potuit. Cogebatur aliquando in Concionibus
Tribulibus, vbi illa fieri non consueuerunt, neque
poterant. Iam constat ex init. pag. 376. totius
Populi, Chaeronda Praetore, habitam esse Con-
cionem, in qua latum erat decretum, *Demosthene*
ipso suadente, vt Tribus singulae, Tribulibus
suis congregatis, nonnullos ex ipsorum numero
designarent ad certa Officia obeunda. Me, inquit
Demosthenes, cum ad ea excitauit Tribus mea,
quae Magistratum deferre non potuit (hoc enim
Populus solus) Ministerium quidem potuit, hac
Lege sc. *de Magistratibus coronandis* non conclud-
dor. Non mihi detulit Populus ἀρχὴν, sed Tribus
ἐπιμίλιας. Ita infra, p. 376. l. 10. ἔτ' ἔλαχε
τις χοροὶς, ἔτ' ἐχρηστέον ὑπὸ τῷ δήμῳ. Sc. τῷ
δήμῳ emphatice, a Populo vniuerso, quod ad v-
trumque referendum est, tam ἔλαχε quam ἐχρη-
στονῆθ. Secus ac Interpretum plurimi. Eam Ora-
tionem *Demosthenis* in hoc commate refellere in-
stituit *Aeschines*. TAYLOR.

Ibid. 15. μετὰ τούτων] An, META TAYTA,
deinceps? MARKLAND. Vel fortasse KATA ταῦ-
τα. TAYLOR.

Ibid. 16. τὰ δ'] TAE δι' ἈΛΛΑΣ ΑΠΑΣΕΣ
Bern. TAYLOR.

Ibid. vlt. ἀπάσας] Deest in MSto *Mead.* Et
recte abesse existimo. Natum est enim ex linea
sequente. Verba Legis sunt TAE ΧΕΙΡΟΤΟΝΗ-
ΤΑΕ ΑΡΧΑΣ. Deinde progreditur *Aeschines*,
Legis interpres, ἐν περιλαβῶν ἰνόμεναι — *υπο*,
inquit ille, *complectitur verbo ἀπάσας* ἃς ὁ δῆμος
χρηστέον p. 371. l. 1. TAYLOR.

Ibid. vlt. προσεπιπνῶν] ΠΡΟΕΠΙΠΝΩΝ MS. *Mead.*
TAYLOR.

Pag. 371. l. 1. οἶμαι] OIMAI coniectura est
H. Stephani. Quo vero animo id scripserit, ne-
scio. Nam recte vulgatur, quantum ego intel-
ligam. OIMAI etiam Cod. *Bern.* siue coniectura
sit *Scaligeri*. Ceterum istud KAI ante ΤΟΥΣ ΕΠΙ-
ΣΤΑΤΑΣ, iterumque l. 3. ante ΠΑΝΤΑΣ, etc.
literis describas maioribus, quoniam videntur ex
Lege descendere, atque ita continuare sententiam,
TAE ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΤΑΕ ΑΡΧΑΣ — KAI ΤΟΥΣ
ΕΠΙΣΤΑΤΑΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ — KAI
ΠΑΝΤΑΣ ΟΣΟΙ — TAYLOR.

Ibid. 4. ΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΥΣΙ] *Wolfius* dedit ΔΙΑ-
ΧΕΙΡΙΖΟΥΣΙ, incuria, credo, operarum. Et pa-
riter ΔΕΤΕΙ l. 16. eodem errore. TAYLOR.

Ibid. 5. ΗΓΕΜΟΝΙΑΣ ΔΙΚΑΕΣΤΗΡΙΩΝ] *Ηγι-
μων* τῷ δικαστηρίῳ esse ὁ *Ἀρχων*, Praetor, qui iudi-
cium exercet, videretur, nisi mox subiiceret, οἱ
δὲ τῶν ἐξῶν ἐπιστάται πάσις χρεώσαι ἡγεμονίᾳ δι-
καστηρίῳ. Quod me fateor non intelligere. *Are-
tinus*, iudiciorum potestatem accipere, et, iudiciorum
potestate frui. *Melanchtho*, exercere iudicia. *Pe-
rionius*, quique iudicum potestatem locumque adipi-
scuntur. *Meletus*, quicumque principatum accipiunt
iudiciorum. WOLFIVS.

Ibid. Nugatur bonus Commentator. Non enim
Verba ipsa, non *Constructio* explicatione indigent.
Nihil igitur proficimus, dum variorum interpre-
tationes recenset: neque enim Interpretes quid-
quam a se inuicem discordant: Neque fieri vllo
artificio, aut dedita opera, potuit, vt discordarent.
Harpocratio cum *Suida* haec verba *Aeschini* ci-
tat, non tamen expedit. Quid enim si Archon
primarius, quid si Rex, Polemarchus, Archontes
demum ceteri, suam quisque Curiam rexerit,
et in ea, prout litis natura ad cuiusque forum
rem detulisset, ius dixerit? Omitto *Heliaeam*,
Parabystum vtrumque, *Trigonum*, etc. Videatur
Demosthenes c. Lacritum. *Pollux* VIII. 10. Quod
intelligere oportet, est huiusmodi: Sc. Nemo ad
vllam

villam omnino Reip. partem vel leuissimam accessit, nemini munus aut officium aliquod demandabatur, cui non simul mandata erat Iurisdicção: Id in animo habuit *Demosthenes*, de *Cor.* p. 569. cum *Aeschini* exprobrauit, ὑπογραμμάτιον καὶ ὑπερεῖν τοῖς ΑΡΧΙΔΙΟΙΣ, magistratibus illis suburbanis, qualis fere recenset *Iuuenalis* X. Sat. 102.

*Et de mensura ius dicere, vasa minora
Frangere, pannosus vacuis Aedilis Vlubris.*

De Iudicibus pedaneis dixi ad *Timocrateam*, Tom. III. p. 405. l. 14. Cum igitur, vti admonui, pro suo tribunali federet, qui ciuili cuiusmodi functus sit curatione aut officio, necesse fuit, vt causae priuatae infinitae, τὰ τῷ καθ' ἡμέραν βίῃ συμβόλαια, vt loquitur *Demosthenes*, coram priuato isto et domestico Iudice disceptarentur. Hoc addo amplius. Quantum erueretur potuimus, satis sane constat, vnumquodque Tribunal in omni re Iurisdictionem explicuisse, simul atque eius Iurisdicção explicari coepit. In Annotationibus meis antequam haec Oratio defluerit, deprehendes Euripidem coram summo fere Magistratu (Archontum enim ordine Secundus iudicabat de Impietate) ἀσιθείας postulatum, *exceptione*, vt aiunt, *Fori* vti, seque ex ea Cognitione exemisse, quod verba ea in Scena prolata, Dionysiacorum Iudicum ἐν γένεσι κίτται, quibus commissum erat de Choris, Ludis, Commissionibus Poetarum, ceterisque quae ad eas res spectant, iudicare prouidere. Infinitam hanc iudicii exercendi varietatem quanquam nec amem nec laudem, hinc tamen spectare possumus, vnumquemque Atheniensem ex teneris fere vnguiculis iudicem didicisse fieri. πολλῶν ἀπλῶς, inquit *Aristoteles* l. 3. *Polit.* εἰδὼς τῶν ἄλλων ἐρίξιναι μᾶλλον, ἢ τῷ μίλιχον ΚΡΙΣΕΩΣ καὶ ΑΡΧΗΣ. Immo et Θῆτες, genus hominum fere secundum, qui seruitutem seruiebant, sed voluntariam, adeoque liberaliorem, ab ea non excludebantur. Οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἐκαλῶντο Θῆτες, οἷς ἐδεμίαν ἀρχὴν ἰδωκεν ἀρχαῖον, ἀλλὰ τὸ [l. ΤΩΙ] συνεκκλησιάζειν, καὶ ΔΙΚΑΖΕΙΝ μόνον μίλιχον τῆς πολιτείας. *Plutarch.* in *Solone*. Adeo vera sunt scommata, quae in illum populum iaciuntur.

MA. Αἰδὲ μὲν Αθῆναι. ΣΤΡ. Τί σὺ λέγεις;
δ' αἰσθόμεναι.

Επὶ δικαστὰς ἔχ' ὅρῳ καθημένους.

Aristoph. Nub. 207.

Et *Lucian* in *Icaro-Menipp.* καὶ ὁ Φοῖνιξ δὲ ἰεμπορεύειτο, καὶ ὁ Κίλιξ ἰλίσσεται, καὶ ὁ Λάκων ἰμασιγυῖτο, καὶ ὁ ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΕΔΙΚΑΖΕΤΟ. Sed serio de iis dixit *Xenoph.* de *Rep.* Atheniens. Επειτα δὲ δίκας καὶ γραφάς, καὶ εὐθύνας ἐκδικάζουσιν, ὅσας ἔδ' οἱ σύμπασις ἄνθρωποι ἐκδικάζουσιν. Et *Seruius* ad illa *Virgil.* VI. *Aeneid.* 848.

Excudent alii spirantia mollius aera, etc.

Per aes Corinthios indicat; per marmor Parios; per Actionem causarum Atheniensis; per Astro-nomiam, Aegyptios et Chaldaeos. Cetera, quae colligo quotidie et diligenter in *Commentario de Iurisprudencia Attica.* TAYLOR.

Ibid. 6. δικαστῆρις] Melius fortasse ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ, vt in linea antecedenti. Ita scribitur quoque 375. vlt. καθάπερ οἱ ἄλλοι ἀρχοῖσι, καὶ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ἡγεμονίας ἐλάμβανον. TAYLOR.

Ibid. 11. ἀναψύσαι] S. ὁ γραμματεὺς. WOLFIVS.

Ibid. 13. ἐπιμολίαι] Ita lege [*Ald.* ἐπιμολίας] Et l. vlt. ΑΝΑΙΣΧΥΝΤΙΑΙ. Et [pag. 372. l. 2.] ΠΡΟΕΙΠΕΙΝ. Et [l. 8.] ΠΡΟΣΕΛΗΛΥΘΟΤΩΝ. Et [pag. 373. l. 1.] ΕΓΓΡΑΦΕΙΝ. Et [l. 2.] τῶν ἐκτὶ ΣΚΥΘΡΩΠΩΝ. Sic enim appellat feueritatem Areopagitici iudicii. WOLFIVS.

Ibid. 15. κακῶς] ΠΑΝΟΥΡΓΩΝ *Cod. Bern.* Simile mendum, si tamen mendum sit, obrepfit olim, quantum recorder. TAYLOR.

Ibid. 17. καὶ γὰρ — ἀναισχυντῶν.] Totum hoc comma laudatur a *Plinio* IX. *Epist.* 26. minima cum discrepantia. Solummodo ab *Aldo Wolfio*que discedit, legendo ἀφ' ἧς l. penult. in quo cum *H. Stephano*, concordat. Laudatur item a *Plutarcho* in init. *de Stoicor. Repugnant.* TAYLOR.

Ibid. vlt. πρὸς δὲ κ. τ. λ.] Contra primum *Caput Generale*, vt dicitur, totius Quaestionis duplici ratione militat *Demosthenes*. Primum, hoc non esse Magistratum, sed Curationem. Id iam absolutum est. Deinde contendit Se de suo largitum esse, non accepisse a Rep.; et absurdum esse rationes exposci benevolentiae et liberalitatis. Id, ab hoc loco ad 374. 14. Orator noster disputat, quantum valeat. TAYLOR.

Pag. 372. l. 1. φησι] F. ΦΗΣΕΙ, vt λέγει statim. MARKLAND.

Ibid. 2. προειπὼν] πρὸς γρ. ΠΡΟΕΙΠΕΙΝ. ΑΛΛΑ καὶ ἐν τοῖς ὕστερον, μικρὰ ΠΡΟΕΙΠΕΙΝ βέλομαι. H. STEPHANVS. Atque ita excudi fecit. Ibid.

Ibid. 2. Lege ΠΡΟΕΙΠΕΙΝ, vt p. 448. l. 4. p. 376. l. 13. et περί Παραπρεσβ. p. 279. l. 3. MARKLAND. Ita Bern. quoque. TAYLOR.

Ibid. 3. [ἐξείργασαι] ΕΞΕΙΡΤΑΣΜΑΙ Cod. TAYLOR.

Ibid. 3. [ἐξείργασαι] ΕΞΕΙΡΤΑΣΜΑΙ Cod. Reg. 1. TAYLOR.

Ibid. 5. [συμφέροισι] καὶ ΥΜΙΝ συμφέροισι. Bern. TAYLOR.

Ibid. 12. [κοινῇ τὰ γένη] Recte augurabatur Stephanus legendum potius fuisse κοινῇ ΚΑΤΑ γένη. Quod Reg. 1. stabilire video. TAYLOR.

Ibid. 13. [Εὐμολπίδας] Euripidis Glossemata-rius, H. δὲ ὁ Εὐμολπὶς Θερακῶν βασιλεὺς, ὃς λί-γισται ἐλθὼν εἰς Ἐλευσίνα ἐπὶ τὸ μυσθῆναι τὰ Ἐλευ-σίνια. διδ. καὶ ἀπ' αὐτῶν ἀρχαῖς ἐγίνετο ἱεροῖσι Εὐ-μολπίδας Ἀθήνησι. BRODAEVS.

Ibid. [Κέρκυρας] Quicunque fere primoribus, vt aiunt, labris Atticas literas degustauerit, qui- cunque stipes non sit (nam, vt est in diuerbio,

Εἰ μὴ τιδίασαι τὰς Ἀθήνας, γίλιχ. 1.) norit non esse Praesones, vt Turba Interpre- tum, sed Genus et Familiam, cuiusmodi pluri- mae erant Athenis, quae certis sacris hereditario iure operabantur. Etruscus quidem caute: *ma anco alle famiglie, come sono gli Eumolpidi, e i Ceryci, e tutti gli altri.* Bene hic se gefit Tourrellius. Vic. Petit. LL. Attic. Lib. 1. Tit. 11. Marmor in *Sponio* :

ΔΗΜΗΤΡΙ ΚΑΙ ΚΟΡΗ
Η ΙΕΡΑ ΓΕΡΟΥΣΙΑ Μ. ΑΥ-
ΡΗΔΙΟΝ ΔΙΘΟΦΟΡΟΝ ΠΡΟ-
ΣΔΕΚΤΟΝ ΠΙΣΤΟΚΡΑ-
ΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΘΕΝ ΠΡΕΣ-
ΒΕΥΣΑΝΤΑ ΠΡΟΙΚΑ ΤΙΜΗ-
ΘΕΝΤΑ ΔΕ ΥΠΟ ΘΕΟΥ
ΚΟΜΜΟΔΟΥ ΤΗΙ ΡΩΜΑ-
ΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΑΡΞΑΝ-
ΤΑ ΤΟΥ ΚΗΡΥΚΩΝ ΓΕ-
ΝΟΥΣ ΑΡΞΑΝΤΑ ΤΗΣ ΙΕ-
ΡΑΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ ΕΥΕΣΒΕ-
ΙΑΣ ΕΝΕΚΑ
ΑΤΤΙΚΟΣ ΕΥΔΟΘΟΥ ΣΦΗΤ-
ΤΙΟΣ ΕΠΟΙΗΣΕ.

Adeo ad Commodum Imp. saltem inueterauit ea Familia. TAYLOR.

Ibid. [πάλιν] ΚΑΙ πάλιν Cod. Mead. vti et Vol. II.

ΚΑΤΑΘΕΝΤΑΣ, l. 16. et proxime ΤΟΥΣ τὰς πατρίδας ὑσίας — ἀνηλωκότας. Trierarchi au- tem munus in ea Ciuitate, nequis scrupulus in hac argumentatione Aeschinis oboriatur, oneri fuisse et sumptui, non emolumento, abunde di- scimus, nec minime a *Leptinea Demosthenis.* TAYLOR.

Ibid. 16. [ἐπιδιδόναι δὲ] ἐπιδιδόναι ΜΕΝ φάσκον- τας, ἀποδιδόντας δὲ ὑμῖν τὰ ὑμέτερα. MARKLAND.

Ibid. [ἐπιδιδόναι, inquit Eustathius ad Homer. Iliad. A. pag. Edit. Flor. 118. est, τὸ ἐπικινῶν τῶν προὔπαρχόντων δύναι τι. Apud Plutar- chum in Phocione, Ἀθηναίων ἀγέλης ἐπιδόσεις, καὶ τῶν ἄλλων ΕΠΙΔΙΔΟΝΤΩΝ, πληθεὺς πολλὰς [Phocio] ἴφη — ἰγὼ αἰσχυνοίμην ἂν εἰ τέλη μὴ ΑΠΟΔΙΔΟΥΣ, ὑμῖν ΕΠΙΔΙΔΟΙΗΝ, δίδας Καλ- λικλῆα τὸν δανιεῖν. Demosthenes habet c. *Ctesiph.* p. 536. l. 12. Οἱ τὰς μεγάλας ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ ΕΠΙΔΟΝΤΕΣ. TAYLOR.

Ibid. antepen. [μόνοι] ΜΟΝΟΝ Bern. Et mox, l. ult. pro δικαστηρίων, ΔΙΚΑΣΤΩΝ. Et deinde 373. 1. ΔΙΚΑΣΤΑΣ pro λογιστάς. TAYLOR.

Pag. 373. l. 2. [συνδρωπῶν] συνδρωπῶν Ald. corrupte. ΑΝΘΡΩΠΩΝ Ask. ΣΚΥΘΡΩΠΩΝ re- stituit Brodaeus (quem vide in *Miscellaneis* VIII. 9.) ceterique. TAYLOR.

Ibid. Forte, καὶ τὴν τῶν μεγίστων ΚΥΡΙΑΝ ὑπὸ ὑμῖν ἀνὰ ψῆφον ΑΓΕΙ. WOLFIVS.

Ibid. Τινὲς διορθῶσι, καὶ ΤΗΝ τῶν μεγίστων ΚΥ- ΡΙΑΝ ὑπὸ τὴν ὑμῖν ἀνὰ ψῆφον ΑΓΕΙ. STEPHANVS.

Ibid. 3. [ἀγί] Edebatur olim, sc. ab Aldo, Ste- phanoque τῶν ἐκεί σκυθρωπῶν καὶ τῶν μεγίστων ΚΥ- ΡΙΩΝ ΑΓΕΙΝ ὑπὸ τὴν ὑμῖν ἀνὰ ψῆφον. Ceterum in duobus Codd. Coisl. et Mead. deest totum illud Incisum [καὶ τῶν ἐκεί — ἀγί.] TAYLOR.

Ibid. Iste, quem memorat Stephanus, διορθῶν, noster Wolfius est, vt vides. Quem miror tamen punctum adeo inconcinnum addidisse post vo- cem σκυθρωπῶν cum minimo negotio plana et liquida sint omnia: Etiam Curiam Arcopagiti- cam, summam et sanctissimam, quae de rebus maximis et grauissimis iudicabat, ἰγγραφεῖν πρὸς τὰς λογιστάς ὁ νόμος κελεύει λόγον, καὶ ὑθύναι δι- δόναι, καὶ τὴν τῶν ἐκεί σκυθρωπῶν καὶ τῶν μεγίστων κυρίαν ἀγί, ὑπὸ τὴν ὑμῖν ἀνὰ ψῆφον. Σκυθρωπὸς dicitur de re solenni et religiosa. Εἰ ἔλη ἐπὶ δίκῃ τῷ Πυανψιδῶ μὴδὲ τὴν ΣΚΥΘΡΩΠΟΤΑΤΗΝ τῶν Θεομορῶν ἡμέραν ἀγασθαι παρὰ τῇ θεῷ νηστεύειν αἱ γυναῖκες. Plutarch. in vit. Demosth. Lambinus, quantum conicere possum ex versione, ita legit olim — ὑθύναι δίδοναι καὶ ΤΟΝ
4 H
ἐκεί

ἐκ τῶν ΣΚΥΘΡΩΝ, καὶ τὸν τῶν μεγίστων ΚΥΡΙΩΝ
ἀγῶν. τ. λ. Quo pacto fere exaratur in Bern.
scil. τὸν ἐκ τῶν ΣΚΥΘΡΩΝ, et AGEI. TAYLOR.

Ibid. 4. ἐκ ἀγῶν. τ. η. ἢ ἢ ἢ A. πάγῃ;] Sub.
ἐκ δὲ ἀγῶν. WOLFIVS.

Ibid. Recte hucusque Wolfius. Interrogatiue
certe legi debent. An cetera similiter Commata
per hunc locum, vehementer dubito. Minus du-
bitat ille. Perstat enim. — TAYLOR.

Ibid. ἐδὲ γὰρ πάτριον] F. OY γὰρ — ;
Nonne patricum hoc est? Nonne hunc morem a
maioribus acceperunt? Hanc sententiam retinebo,
dum aliam meliorem edoctus fuero. WOLFIVS.

Ibid. ἐδὲ γὰρ πάτριον ἀνδρῶν ἰσῆς.] Deesse vi-
detur aliquid ante has voces, nisi intelligenda sit
Negatiua, ut mox l. 11. ante ἵνα γι. MARKLAND.
Vide quae dicturi sumus ad p. 435. l. 13. Ea
igitur erit mens Auctoris. Etiam Lex Concilium
Areopagiticum complectitur, grauissimosque eos ma-
gistratus vestro examini subiicit. Quid ergo? in-
quiet aliquis: Quantum video, rationes tum erunt
reddendae, ubi cessat Magistratus. Iste autem cum
solus omnium in hac ciuitate sit perpetuus, Nun-
quamne ergo coronabitur Senatus Areopagiticus?
[Non.] Ea est enim Condicio Officii, ut coronari
non possint: ii mores patrii. Quid ergo? non du-
cuntur studio honoris? num omnis extincta est lau-
dis et bene merendi cupido? Cetera. Italica Versio
bene: Adunque non s' incoronerà egli il consiglio
dell' Ariopago? No, perche non è di costume a loro.
Adunque non hanno ardore di far seruitio alla Re-
pubblica? Si hanno. Ma — TAYLOR.

Ibid. 5. ἐκ ἀγῶν] OYΔΕ ἀγῶν. Bern. A'PA
Marg. Steph. Coisl. et Reg. 2. TAYLOR.

Ibid. ἀλλ' ἐκ ἀγαπῶσιν] Sub. οἱ πολῖται, ἢ
οἱ δικασταί. WOLFIVS. οἱ νόμοι. MARKLAND.

Ibid. 6. παρ' ἀνδρῶν] S. τοῖς Ἀρειοπαγίταις.
Obscurus et controuersus locus est: cum verba
perinde sonent, ac si ipsi Areopagitae et coro-
nent et mulctent collegas suos. Aretinus vertit:
Non ergo coronabitur quis ex Ariopagi consilio, nec
patrium illis est, nec affectant id quidem, nec satis
esse putant, etc. at vestri oratores nimia licentia
exultant. Hactenus ille. Melanchtho liberius qui-
dem, sed non pessime, transtulisse videtur hunc
locum: Nemo igitur coronatur ex Areopago, nec
mos est priusquam iudicium subierit. Et quan-
quam ambiant coronas, tamen non putant satis esse
nihil peccasse, sed volunt id etiam exploratum ac

notum esse omnibus. Ideo antequam decernitur co-
rona, dant iudicium, ac si quod peccatum depra-
hendunt, puniunt. vestri vero rhetores deliciantur.
Perionius sic: Primum enim Areopagitas lex iu-
bet profiteri apud eos, qui rationibus praepositi
sunt, eisque rationem referre consilium ac senatum,
cuius in potestate sunt, et homines omnes, qui illic
versantur, et res maximae, sententiis vestris lex
subiicit. Annon igitur consilium Areopagi corona do-
nabitur? dicet quispiam. Nec hoc illis in more po-
situm est. Quid ergo? nibilne effundunt Areopa-
gitae, quod ad vestram gloriam pertineat? Certe.
Sed satis non est, si quis apud eos iniuriam non fa-
cit, quin etiam si quis peccauerit, in eum animad-
uertunt. At oratores vestri nimia licentia exul-
tant. Meletus: Similiter eadem lex in vestrum
iudicium adducit ipsum dominum seuerissimarum at-
que maximarum legum Ariopagitam in illo senatu.
An igitur coronabitur Senatus Ariopagiticus rela-
tis rationibus? Non est talis apud eos consuetudo.
An igitur, cum non coramantur, appetunt gloriam?
valde certe. Sed tanta est apud eos seueritas, ut
non sint solum contenti, si quis apud eos nemini faci-
at iniuriam, sed etiam puniant, si quis inter eos
tantum errauerit. Vestri autem oratores nimium
voluptatibus indulgent. Quare eo minus coronandi
sunt, non redditis rationibus. WOLFIVS.

Ibid. 9. τῶν νόμων] Melius ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ.
TAYLOR.

Ibid. 10. ΑΡΧΗΝ] Male redditur Magistratum,
si vera sint quae protuli ad *Lyfiam*, Orat. IX. pag.
163. Edit. Lond. Noster *Aeschines* similiter 377.
10. ΑΡΧΗΝ ὑποθύνων μὴ τῷ φανῶν. Et ΑΡΧΗΝ δὲ
γι, ἴφην, ἢ ἰσωφρονεῖτε, ἐδ' ἂν ὠνομάζετο τὸ νομα-
τὴ δῆμος τῶν Ἀθηναίων ἐν ταῖς ταῖς ἡμέραις.
OMNINO, si sapissetis, etc. Add. Baptist. Pii
Annot. apud Gruter. Cap. XXXVIII. et quae Viri
celeberrimi in postrema et nitidissima Editione
Luciani. TAYLOR.

Ibid. ὑπολάβοι] ΥΠΟΒΑΛΟΙ. Bern. TAYLOR.

Ibid. 11. ἵνα] Ita Bern. ὅτι ἡγεῖα, μὴ ἀποδη-
μήσω; OYK. ἵνα γι. κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. 12. χεῖρον] MS. Mead. mutata per-
sona, legit XPHEETAI, a manu secunda, quasi
emendatiore. TAYLOR.

Ibid. 13. ἐκποίησιν] ΕΚΠΟΙΗΣΙΝ καὶ Εἰσποίησιν
τῶν πατρῶν τιμῶν. Sic Africanus minor ἐκποίησιν
fuit Familiae Aemilianae, εἰσποίησιν Corneliae.
Paulo ante lege ΚΑΘΙΕΡΟΥΝ. WOLFIVS. Καθι-
ερεῖν etiam restituit Brodaeus, et Bern. cum
Aldus

Aldus infelicissime dedit καθιδρῶν. Ceterum, de voce ἰκποῖητον nonnulla disputant *Budaeus* et *Stephanus*. Vid. huius *Thef. L. Gr. T. III.* col. 436. Confule etiam virum praestantissimum, et de optimis literis optime meritum, *Cl. Valckenauer. Animadu. ad Ammon. I. 6.* Memineris autem in *Bern.* scribi ΕΣΠΟΙΗΤΟΝ. TAYLOR.

Pag. 374. l. 6. ἔκων] ΟΥΚΟΥΝ *Bern.* TAYLOR.

Ibid. 11. εἰς ταῦτα ἐκ τῆς πόλεως] [vt Editi] Forte, ἐκ ΤΩΝ τῆς πόλεως. S. χρημάτων. WOLFIVS.

Ibid. 14. Πρὸς κ. τ. λ.] Hucusque rationes *Demosthenis* exagitavit, atque in *Iure* versatus est. Quod sequitur ad 376. 9. Facti rationem habet. In quo agitur vt ostendat id muneris *Demosthenem* reuera obiisse. TAYLOR.

Ibid. κοινὰς] KENAS dedit *H. Steph.* exturbata illa altera lectione membranarum plurimarum. *Bern.* quidem KENAS. *Contro le* apparenti *ragioni*, *Etruscus. communes* *Anonymus. inanes* et *futiles* causas, *Lambinus* *Stephani* auctoritate motus. TAYLOR.

Pag. 375. l. 2. ἐπὶ τῶν θωρικῶν] γρ. ἐπὶ ΤΩΙ ΘΕΩΡΙΚΩΙ, *Mead.* et similiter infra l. 9. TAYLOR.

Ibid. ὅτι μισῶντα τ. ἀ. ἱ. ἀπὸν τριφῶν] Scholion marginale. MARKLAND.

Ibid. Credo equidem: atque illud indicat ΟΥτὶ initiale, id est, *Nempe, Scilicet, Nota bene.* Aliter tamen ducit *Cod. Bern.* ΟΘΕΝ ΦΑΝΕΡΟΝ ΥΜΙΝ ΓΕΝΗΣΕΤΑΙ ὅτι κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. 3. ἀναγινώσκει] ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΤΑΙ ὁ δι-αλογισμὸς τῶν ἡμερῶν. *Cod. MS. H. Steph.* In *Madiano* voces illae ΔΙΑΑ. ΤΩΝ ΗΜ. minio in margine pinguntur. TAYLOR.

Ibid. 6. ἀνιγγραφεὺς] *Aretinus computatorem*, *Melanchtho* scribam vertit: *Perionius* Graecam vocem retinet. WOLFIVS.

Ibid. *Camerlingo* *Italus.* Vide munus eius descriptum ab *Harpocrate* et *Suida*, qui ad locum hunc *Aeschini* respiciunt. TAYLOR.

Ibid. 8. τῷ δήμῳ] F. ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ. TAYLOR.

Ibid. τῶν πρὸς Εὐβῶλον γινόμενων κρίσεων] Multi *Athenis* *Eubuli.* Hic non est ille *Probalisus* domo, *Aeschini* Patronus et Familiaris, qui in priore causa fecerit, vti vidimus, ne condemnaretur *Aeschines*: Verum ille, qui describitur a *Plutarcho*, in *Polit. Praecept.* Ed. Gr. Basil. pag. 395. Vnde discimus, eum ad *Remp.* accessisse,

atque ad *Fiscum* et *P. A.* aerarium totum se adplicuisse. Hunc, inquam, depingit *Plutarchus* his verbis: *Επαίνῃσι δὲ καὶ τῶν Ἀναφύγιον Εὐβῶλον, ὅτι κρίσιν ἔχων ἐν τοῖς μάλισα καὶ δόξαμιν, ὡς δὲ τῶν Ἑλληνικῶν ἔπραξεν, ὃδ' ἐπὶ στρατηγίᾳ ἦλθεν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ χρηματικῷ τάξας ἰαυδῶν, ἠὲ καὶ τὰς κοινὰς προσόδους, καὶ μεγάλα τῇ πόλει ὠφέλησεν.* Erit vbi de *Eubulo* omnia quae commemorantur ab antiquis repraesentabo. Ideo autem hic *Plutarchum* adduxi, quoniam non mediocriter illustrat haec verba *Aeschini.* TAYLOR.

Ibid. 9. οἱ ἐπὶ τῷ θωρικῶν κειμήριον —] τῶν θωρικῶν χρημάτων ἀρχὴν. BRODAEVS. Nam, vt scribit *Harpocr.* ἡ δὲ ἀρχὴ τις ἐπὶ τῷ θωρικῷ, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κλησιφῶντος διακρίσει. In Formula istius Actionis quam intentavit *Aeschines* (Vid. *Dem. de Coron.* p. 489. l. 9.) legitur verbis disertis, *Εἰς Δημοφῶντος τοῦ τοιοῦτος, καὶ ΕΠΙ ΤΩΝ ΘΕΩΡΙΚΩΝ τίναγμα.* Vbi γρ. in nonnullis membranarum, ΘΕΩΡΙΩΝ, et in nonnullis melius adhuc ΕΠΙ ΤΩΙ ΘΕΩΡΙΚΩΙ. *Demosthenes de Cor.* 512. 7. ἐπὶ ΤΩΙ ΘΕΩΡΙΚΩΙ ὡν. In Decreto *Ctesiphontis*, 515. 2. ἐπὶ ΤΟΥ ΘΕΩΡΙΚΟΥ καταγραφῆς. TAYLOR.

Ibid. πρὶν ἢ τὸν Ἡγέμονα κ. τ. λ.] Ergo, vt videtur, lege illa *Hegemonis* lata, res ad antiquum rediit, et *Scriba* noster, siue *Ἀνιγγραφεὺς*, (*Contrarotulator*, vt barbare loquar) ad proprium munus reuocabatur, vnde erat exclusus a *Quaestore* *Theatrali.* Nam *Petitus* in *Commentario ad LL. Attic.* pag. 341. arbitratur insinuatam esse hanc *Legem* *Hegemonis* inter decretum *Ctesiphontis* et actam hanc causam, id est, inter *Olymp. CX. 3.* — CXII. 3. idque ait, hoc loco permotus, quem aliter conciliare non potuit. Certissimum est enim, *Demosthenem* tum, cum a *Ctesiphonte* laudaretur, virtute *Quaesturae* quam gerebat, ἀπάσας fere συλλήβδην τὰς Ἀθήνας ἀρχὰς obiisse, infra l. 16. Sed in tanto vndique *Veterum* silentio, nihil certi statuendum est. TAYLOR.

Ibid. 11. ἀποδιδῶν] *Perionius*, *quaesturam* et *navalem magistratum.* *Melanchtho*: et *curatores ludorum* scribae munus et receptoris obierunt. WOLFIVS.

Ibid. νικῶν] Post *ΑΝΤΙΓΡΑΦΕΩΣ* et *ΑΠΟΔΕΚΤΩΝ* ἀρχὴν, expectaret sedulus lector non *Muneris* (νικῶν) sed eius qui *gessit*, nomen et appellationem. Qua ratione motus *H. Stephanus Thef. L. Gr. Tom. II. col. 1006. ΝΕ-*

ΩΡΩΝ legit. Νίωρ[Ⓢ] autem iuxta virum illum eruditissimum est νεωριόφυλαξ. TAYLOR.

Ibid. ἀρχὴ] F. delendum. MARKLAND.

Ibid. σκευοθήκη] Videatur Pollux X. 8. TAYLOR.

Ibid. penult. χεῖμα] publicam pecuniam, Wolfius. Et similiter infra, p. 377. l. 2. Veruntamen Verba Legis p. 371. l. 4. paulo latius, ὅσοι διαχειρίζονται τὴν πόλιν. quelli che maneggiano alcuna cosa della città etc. Coniunge 376. 16. Ita ut ad pecuniam restringi oportere non videatur. Arridere potest ΠΡΑΓΜΑΤΑ. Vel fortasse vox χεῖμα in eo sensu accipienda est. TAYLOR.

Ibid. διαχειρίζε lege. WOLFIVS. Aldus enim erravit. ΔΙΕΧΕΙΡΙΣΕ Cod. MS. Mead. ΔΙΕΝΕΧΕΙΡΙΣΕ Bern. TAYLOR.

Ibid. ἐπιβολὰς ἐπιβάλε] Perionius, et stipem accepisse, quemadmodum ceteros magistratus, iudicumque potestatem adeptum esse. Aretinus hoc ut et multa alia praeteriit, siue quod in suo libro non habuit, siue quod de vera interpretatione dubitavit. Melanchtho: quod multas irrogauerit, quod praefuerit iudiciis. Meletus: et multas irrogabat, ut alii magistratus, et iudiciorum quaesitor erat. WOLFIVS.

Ibid. Scripsi nonnulla ad *Lyfiam*, quae phrasin illam, ἐπιβολὰς ἐπιβάλε expedire possint. H. Steph. dedit hic ΕΠΕΒΑΛΕ, recte forsan, inter διαχειρίζε et ἐλάμβαν. ΕΠΕΒΑΛΕ similiter Cod. Bern. TAYLOR.

Pag. 376. l. 2. Χαιρώνδης] Plutarchus ΧΑΙΡΩΝΙΑΔΟΥ, rectius opinor; τὸ Χαιρώνδης Δωρίζοντι μάλλον ἰοικεν ἢ Ἀττικίζοντι. WOLFIVS.

Ibid. 3. δελίρα φθινόω] Τῇ δελίρα καὶ εἰκοστῇ. Tertiam decuriam mensis dici φθινόω, λήγωω, ἀπώωω notum est. Quod si retrogrado ordine Graeci in tertia decade, ut Latini in Calendis suis vti sunt, ἡ δελίρα τῷ φθινόω, τῇδε ἢ πρὸ τῆς τελευταίας, erit XXIX Aprilis, non XXII. Sed haec ratio quem veterum auctorem habeat, me legisse non recorder. A Castalione admonitus, propter dissimilitudinem Graecorum et Latinorum mensium, Idibus, Nonis et Calendis rarius vti volui. In mensium autem nominibus sequor *Gazam*, donec aliquid certius edoctus fuero. WOLFIVS.

Ibid. Non potuit auctoritatem sequi magis inauspicatam, quam illam *Gazae*, qui libellum de *Gracorum mensibus* Graece conscripsit: vbi ordo

Anni Attici misere turbatur. In eadem haerese video *Contarenum* in *Variis Lectionibus*, qui proficitur itidem se in mensibus Atheniensium *Gazam* sequi; quoniam eum in hac re scopum attigisse ait, idque multis alibi ostensurum. Sed Ego non *Wolfium*, non *Contarenum* adeo reprehendo: eos potius miror, qui *Gazam* sequuntur, postquam de ea re scripserint *Petauius*, *Dodwellus*, *Seldenus*, *Vandalius*, *Lemoinius*, *Gordonius*, *Duportus*, *Petitus*, *Labbaeus* aliique. Sed de his alibi. Hic animaduerto solummodo, haec esse Latine vertenda secus, ac viro bono visum fuerit, sc. *Thargelionis die XXVIII. vel XXIX.* Hodie enim computum illum retrogradum in Mensis decade postrema, vel pueri isti sciunt qui sub plago Orbilio aetatulas terunt. TAYLOR.

Ibid. 5. καὶ τρίτη, καὶ πέταξι] Lego καὶ τρίτη πέταξι, et ΕΞ ἰκτάς τῶν φυλῶν, et [l. 8.] ΑΝΗΛΩΜΕΝΩΝ. WOLFIVS. Corrupte Aldus ἀνελόμενων. TAYLOR.

Ibid. Expende mecum. Illo die, quo Concio haberetur, Thargelionis scil. penultimo, potuit decretum proferre Demosthenes, ut conuocarentur Tribus diebus secundo et tertio proximi Mensis. Ita in sequentibus, pag. 391. Conciones duas indicit ἰσθὺς μὲν τὰ ἐν ἄττει Διονύσια, ΘΗ ΟΓΔΟΗ ΚΑΙ ΕΝΑΘΗ ΕΠΙ ΔΕΚΑ Mensis scil. Elaphebolionis. Et tum valebit Lectio *Aldi Stephanique* quam ille inconsulto exterminavit, sc. Σκηροφοριῶν ΔΕΥΤΕΡΑΙ ἡμέραι καὶ ΤΡΙΤΗ, ΚΑΙ πέταξι — Ita vertit Italus: *Fece un decreto Demosthene, che si facessero ragunare le tribu nel secondo e nel terzo giorno di Maggio, e nel decreto impose* — TAYLOR.

Ibid. ἐξ] Debetur ea Vox *Wolfio*, qui substituit primus. Sed vide annon ea liberalitate hominis carere potuissimus! TAYLOR.

Ibid. 9. ἀνιδιανπλίκε] excipiendo dicet ac repliabit. BRODAEVS.

Ibid. Vel ANTIDIANΠΑΞΕΕΙ, ut ποιήσεται l. 11. MARKLAND.

Ibid. Recte fortasse. Sed leui ista mutatione, licet maxime necessaria, contentus non ero. Nam magnum aliquod ὕψος latere videtur. Profitetur *Aeschines* 374. 14. se iam refutasse omne id quod ad primum membrum Accusationis infirmandum adduci poterat: Nihil egisse *Demosthenem*, vbi contendit, *Ea quae gessit non habere rationem Magistratus, sed ministerium esse quoddam et curationem*: Nihil egisse

gisse denuo, cum adfirmet *se multa de suo esse elargitum*. HACTENVΣ, μήχει διῦρο, inquit ille ibidem, *cauillationibus responsum esse volo, quas in medium adferent aduersarii*, vt verba Aeschinis non inutiliter vertit Wolfius. Iam autem reuolvimur eodem, et laborat Oratio per totam hanc periodum, vsque ad pag. 377. 16. in actis agendis, nempe vt ostendat, quod olim videbatur confirmasse, sc. *Munus istud quo fungebatur Demosthenes, Magistratum esse non Procurationem*. Totus ille *Locus*, vt vocant Rhetores, conclusus est et absolutus. Neque hic aliquid fere dicitur, quod non sit dictum prius, sc. inter 370. 10. — 371. vlt. Adeo vt mihi aliquando in mentem venerit, Auctorem nostrum idem argumentum bis adornasse, *πρὸς τοὺς ἀμειλλώμενον* (vt fieri solet: Vide ad init. *Midianae*, Tom. III. p. 168. col. 1.) vel hanc periodum loco istius commode substitui posse, praesertim, cum ea adeo infelicitur ordiatur, vt ad locum istum admonui. Verum quod ad ista pertinet, sc. τὸν ΕΤΕΡΟΝ λόγον, cum nulla oratio siue defensio antecessit, ea ita puto posse accomodari. *Mos erat*, ait Aeschines, *vt qui honores hos detulerint contra legem, praepudore decretis suis adiciere solerent solennem clausulam*, ΕΠΕΙΔΑΝ ΕΥΘΥΝΑΣ ΔΝΙ. De qua re nonnulla addidit. Iam vero Ctesiphon alia via agreditur: aliam et prorsus diuersam adornat orationem. Adeo non adiecit istam condicionem de futuro, vt etiam contendat hunc non esse Magistratum. Satis igitur ea res salua est. Et si turbae fiant in iis locis in quibus iam insistimus, et Rationes Oratoris fusque deque habeantur, meminere aliter Demosthenem non rite intelligi posse in Responsione, vbi ait p. 511. l. 12. Τῶν μὲν δὲ λόγων, ὅς ἐστιν ἄνω καὶ κάτω διακυκλῶν ἰσχυρὴ πρὸς τῶν παραγιστραμμένων νόμων etc. TAYLOR.

Ibid. 12. ὁ δὲ γινόμενος] [Ita Editi] F. ὁ ΔΕ ΓΕ ΕΜΟΣ βραχὺς καὶ σαφής. WOLFIVS.

Ibid. Ita etiam ad oram Editionis suae H. Stephanus. Minus sincere Codd. Regii 1. et 2. ὁ δὲ γι ΝΟΜΟΣ etc. TAYLOR.

Ibid. 15. οἱ κληρωτοὶ] Ita Cod. Bern. γρ. οἱ κληρωτοὶ, ΔΕΥΤΕΡΟΝ δὲ οἱ χειροὶ. ἀρχ. ΚΑΙ ὅσοι διαχειρίζονται τὴν π. ὁ. τ. γ. ἡμ. κ. ο. τ. δ. ἑ. ἑ. τρίτον δὲ, ΑΙΡΕΤΟΙ, καὶ ἑστίνες ἄλλοι ἡγεμονίας δ. λ. κ. τ. α. δοκιμασθέντες EN ΤΩΙ ΝΟΜΩΙ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ. ἱπιδ. κ. τ. λ. Verum nullam commoditatem ex ea re capio. TAYLOR.

Pag. 377. l. 1. καὶ ἀλλήλοις] ΚΑΤΑΔΕΙΠΝΟΝ-

TAI MS. Mead. Quae lectio, speciosa licet, a veritate longe abhorret. TAYLOR.

Ibid. 2. διαχειρίζων] ἵνα διαχειρίζωσι. WOLFIVS.

Ibid. 9. διοικήσεις] ΠΟΛΕΩΣ Cod. Bern. TAYLOR.

Ibid. ἐξελίξω] Scribe ΕΞΗΛΕΓΕΑ. BRODAEVS.

Ibid. Malim ΕΞΕΛΕΓΧΩ. Τινὲς διορθῶσιν, ΕΞΗΛΕΓΕΑ. STEPHANVS. Idem etiam ΔΕ habet pro καί. TAYLOR.

Ibid. 13. Sententia postulat ΕΞΗΛΕΓΕΑ. Concluditur enim hic locus ὁ τῷ ὑπευθύνῳ. Et [pag. 378. l. 13.] καὶ ΠΡΟΕΡΩ ὑμῶν. Et [l. penult.] πρὸς τῶν κερυμάτων, Εἴς μιν — Et [pag. 379. l. 9.] ὡς ΑΚΥΡΟΥΣ. Et [l. 10. ibid.] τί αὖ ΕΤΙ ταύτην εἴποι τις εἶναι τὴν πολιτείαν, ἐν ᾗ ΤΑΥΤΑ προβάλλουσιν κ. τ. λ. Et [p. 380. l. 4.] καὶ μὴ πλείους ΠΕΡΙ ἰσότητος. WOLFIVS. Nam in Aldinis exemplaribus viciose exarabatur *προσειῶ* — *εις* — *ἀπὸ* — *ἑς* — *ταῦτα*. Et *πρὸς* desiderabatur. TAYLOR.

Ibid. 15. παρανομώτατα] F. ΠΑΠΑΝΟΜΑ. Vt pag. 371. l. 16. 378. l. 12. et passim. MARKLAND.

Ibid. ΠΑΠΑΝΟΜΑ MS. Cod. Mead. TAYLOR.

Ibid. 16. ὧς τοίνυν] Hoc Incisum, quod definit pag. 383. l. 13. complectitur partem secundam Quaestionis. Scil. tractat de Lege qua cavetur ΜΗΔΕΝΑ ΣΤΕΦΑΝΟΥΝ EN ΤΩΙ ΘΕΑΤΡΩΙ. Hic ostenditur, Legem, quam Demosthenes producet de Coronis et Praeconiis Theatralibus, ad hanc causam non pertinere. TAYLOR.

Ibid. vlt. ἄλλοι δὲ μηδαμῶ] Rectius forsan excudi debuerunt haec verba literis maiusculis, quoniam rationem habent *legitimum*. Et ita infra etiam, pag. 378. l. 7. 383. l. 12. TAYLOR.

Pag. 378. l. 6. ἐν τῷ δήμῳ] Mirum ni liberalitatem Scribae hic experiamur, in tot verbis fere aequipollentibus, ἐν τῷ δήμῳ — ἐν Πνυκί — τῇ ἐκκλησίᾳ. Et suspicor τῇ ἐκκλησίᾳ adduci olim, vt exponeret vocabulum rarius et difficilius, Πνυκί. Vide Argum. Orationis quae sequitur, et quae nos ibi adnotamus. TAYLOR.

Ibid. 13. προσειῶ] Placet ΠΡΟΕΡΩ. BRODAEVS.

Ibid. 17. Διονυσιακὸν νόμον] Legem, quae, quin in Theatro cum Dionysia aguntur, quis coronari possit, nil vetat. BRODAEVS.

Ibid. Eam memorare videtur infra, 380. 13. cum scribit οἱ νόμοι οἱ πρὸς τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ κερυμάτων.

εὐμαίων. Proxime, l. vlt. εἰς μὲν cum *Wolffio*, *Stephanoque* restituit etiam *Brodæus*. Nam ab *Aldo* non ita. TAYLOR.

Pag. 379. l. 1. ἀπαρτέυοντα] γρ. ΑΠΑΓΟΡΕΥΩΝ Reg. 2. TAYLOR.

Ibid. 4. εἰς ψήφισταις ὁ δῆμος] Iterum maiusculis haec Ritualia erant potius exprimenda: vt rursus quoque pag. 383. l. 3. iterumque l. 8. TAYLOR.

Ibid. 8. παραδέδου] Lege, ΠΑΡΕΙΣΔΕΔΥΚΕΝ. MARKLAND.

Ibid. 13. προβαίνης] ΠΡΟΒΑΙΝΗΤΕ erat in *Stephano* solo. TAYLOR.

Ibid. 16. δημοσίῳ] γρ. ΔΗΜΩΙ MSS. *Mead.* *Cod. Reg.* 1. et 2. et *Cod. Steph.* (Variari in MSS. ΔΗΜΩΙ et ΔΗΜΟΣΙΩΙ obseruavi ad initium *Androtianae*) Et modo ἐπὶ τῷ ΕΤΕΡΩΙ νόμῳ, iidem. TAYLOR.

Ibid. antepen. εἴπω] Laudat *Priscianus* lib. 18. mendose. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. εἴπω εἰς νόμοις πλείους ANEETPAMMENOI περὶ ἐκάστης πράξεως εἰς. Contendit ille, dicere Graecos πλείους ἐνός et πλείους εἰς. Quod dubito. Certe hic locus *Aeschini*, vt peruulgatur, et recte vulgatur, non ostendit. Alter autem, quem ille ex *Demosthene* producit, cubat in mendo. Vid. Not. ad *Demosth. Eubulideam* T. III. p. 652. col. 2. TAYLOR.

Pag. 380. l. 1. νομοθέτας] ἐπιτεταγμένας ΤΟΥΣ νομοθέτας, vt l. 7. MARKLAND.

Ibid. 4. περὶ] γρ. γρ. πλείους ἐκάστης πράξεως. Αλλὰ καὶ ἀξιῶς εἴπῃ, ΠΕΡΙ ἐκάστης πράξεως. STEPHANVS. Restitutum quoque in *Bern.* TAYLOR.

Ibid. 9. γίνηται] ΓΕΓΕΝΗΤΑΙ *Codd. Steph. Bern.* et *Mead.* TAYLOR.

Ibid. 11. ψευδὲς] ΨΕΥΔΟΣ *Bern.* TAYLOR.

Ibid. ἐπιφέρειν] ΕΠΕΙΣΦΕΡΟΥΣΙΝ MS. *Mead.* TAYLOR.

Ibid. 14. ἀνεκέρυτον] Melius ANEKHPYT-TONTO. TAYLOR.

Pag. 381. l. 2. κρίσεως] *Brodæus* videtur restituisse ΟΥ κρίσεως. TAYLOR.

Ibid. 3. πολλὰν χάριν καθεύμενοι] *Praeclare meriti de Repub.: multis officiis id consecuti.* Verti olim, eam rem in magni beneficii loco numerantes, sententiam potius meam, quam auctoris verba secutus. Sed nunc eam licentiam reprehendo, et muto morem. *Melanchtho* vertit: ne vobis gratiam pro eo honore deberent. *Perionius*: idque in

magni beneficii parte possissent. *Meletus*: cum decreto magnam gratiam relinquentes. WOLFIVS.

Ibid. riputandolo a vn gran beneficio. *Ferrus*. In eandem sententiam *Anonymus*: *Lambinus* consentit cum *Wolffio*. *Aretinus* totum comma prudens omisit, vt solent qui non intelligunt. Mihi quidem non placent *Wolffii* istae διύττειαι φροτίδες. TAYLOR.

Ibid. 6. τιμαῖς] γρ. γρ. μίλλοι τιμᾶσθαι, ἀντὶ τῶ, τιμαῖς. STEPHANVS. Pariter restituit *Bern.* TAYLOR.

Ibid. 7. τοῖς μὲν γὰρ ΑΠΕΔΕΔΕΙΚΤΟ lege. WOLFIVS. Nam *Ald.* ἀπιδιδωτο, *Bern.* ΑΠΟΔΕΔΕΙΚΤΑΙ. Annon id rectius? TAYLOR.

Ibid. 8. χρεῖ] XPHN dedit *H. Stephanus*. *Aldus* et MS. *Mead.* cum *Wolffio* conspirant. TAYLOR.

Ibid. 11. δὲ] F. ΔΕ. TAYLOR.

Ibid. 13. ἡνοχλεῖτο] Forte ΗΝΟΧΛΕΙΤΟ, cum dicuntur Attici duplici augmento delectari. TAYLOR.

Pag. 382. l. 5. ψευδῶ] Coniungitur cum φιλοτιμίαν, non κερύγματα, in *Codd. Cod. Reg.* 2. et *Mead.* Quo ritu interpretatur *Wolffius*. TAYLOR.

Ibid. 7. καὶ δημοτῶν] Abest a *Madiano*. Ego vero plura abesse arbitror debere, sc. totum illud comma [ἀπόσης βουλῆς — καὶ δημοτῶν] excepto senatu, et populo, et tribulibus, et popularibus. Nam quis ita vnquam fere scripserit, ὅτι ἄλλοι μηδὲν, ΑΠΟΤΕΛΕΣ βουλῆς, nisi, praeter, excepto? Verum istae inelegantiae non impediunt meam sententiam, quin eas marginalem glossam esse putem ad ista vocabula, ὅταν διὰ τὰ ταῦτα ἀφίληται. Sed videat lector. Nam hoc non ex tripode. TAYLOR.

Ibid. δι] Forte, ὅταν ΔΗ τις ταῦτα. Et [l. penult.] εἰδὲς ΚΑΘΙΕΡΟΙ. Et [pag. 383. l. 5.] ὅτι ὁ κερυττόμενος. WOLFIVS. Non καθιερῶ, vt *Aldus*, et ἵνα κερυττόμενος. TAYLOR.

Ibid. F. ΔΗ, idem quod εἰ, initio sententiae. ὅταν ΟΥΝ ἀποδείξῃ etc. 381. vlt. vt sit resumptio sententiae per plura κῶλα pendens. MARKLAND. Ita excudit quoque *H. Stephanus*. TAYLOR.

Ibid. 14. ἀνακέρυττον] ἄμα ΤΩΙ ἀνακέρυττῳ iuxta diuinationem *H. Stephani*. TAYLOR.

Ibid. 15. καὶ] καὶ Η καθιέρωσις *Cod. Mead.* Pro γιγνέσθαι, ΓΙΝΕΤΑΙ *Cod. Steph.* TAYLOR.

Pag. 383. l. 5. τῶν ἐπιφανέων] ὅτι ὁ κερυττόμενος μίλλω χάριν εἰδὲν ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ὅμῳ, Η ΤΟΙΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥΣΙΝ: Ita *Stephanus*. ΤΩΝ ΣΤΕ-

ΣΤΕΦΑΝΟΥΝΤΩΝ ἑμῶν, ἢ ΤΟΙΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ-
ΣΙΝ, Aldus. Praestat fane *Stephanica*, et est, vt
arbitror, lectio vnice vera, vel faltem, ΤΩΝ
ΣΤΕΦΑΝΩΝ loco, τῶν στεφανῶν; Quod in aliqui-
bus Codd. repperit *Stephanus*, et pariter exara-
tur in nostris, *Reg.* 1. et *Mead.* a manu secunda.
Atque ad eam normam, sc. τῶν στεφανῶν, casti-
gavit *Brodacus* suum *Aldinum* exemplar. Sed au-
diamus *Wolfium*. TAYLOR.

Ibid. Quod inculcatum est, ἡ τοῖς στεφανῶσι,
Interpretatio est, seu scholion τῶν στεφανῶν, quem
genitium veritus est scholiastes, vt quibus
recte intelligeret. Et [l. 8.] ὡς ΠΡΟΣΕΓΓΡΑ-
ΠΤΑΙ. Et [l. 10.] ΑΠΟΔΕΔΕΙΚΤΑΙ σοι. Et
[l. 12.] ΟὔΤΙ ἔστιν quid sit? WOLFIVS.

Ibid. 8. προσγγραφήται.] ΠΡΟΣΕΓΓΡΑΠΤΑΙ in
Editis. TAYLOR.

Ibid. in τῷ νόμῳ] F. in τῷ ΘΕΑΤΡΩΝΙ ἔξῃται
στεφανῶν. Nam tale aliquid requiri video. TAY-
LOR.

Ibid. 10. ἀποδίδου μοι] *Mor.* (sed nulla prorsus
necessitate) ἰ; δὲ ὁ δῆμος ὁ Αθηναίων, ΥΠΟΒΑΛ-
ΛΕΙΝ, ἀποδίδου μοι τόπον. TAYLOR.

Ibid. antepen. ΤΟ ΜΕΓΙΣΤΟΝ] Quare num
haec verba sint Decreti, an *Aeschini*? Poste-
rioris, opinor, et minutis literis scribenda. MARK-
LAND.

Ibid. Credo rem ita se habere. Ea enim verba
non comparent neque in Ctesiphontis Decreto,
neque Accusatione *Aeschini*, quae vtraque pro-
ducuntur a *Demosthene* αὐτολεξί, et verbis le-
gitimis, in Defensione quae sequitur. Et ita lo-
qui amat *Aeschines*. Infra pag. 444. l. 11. πρὸς
τὸν τῶν ὑπευθύνων νόμον πρῶτον, καὶ τὸν περὶ τῶν
κηρυμάτων δεύτερον, τρίτον δὲ, ΤΟ ΜΕΓΙΣΤΟΝ
ΛΕΓΩ, ὡς ἂν ἄξιός ἐστι τῆς δουλείας. TAYLOR.

Pag. 384. l. 2. κατὰ Δημοσθένους] κατὰ ΤΟΥ
Δημοσθένους MS. *Mead.* Ceterum iste τῷ ΚΑΤΑ
vñus nemini nouus merito videri potest. Ita infra
πολὺς δ' ἵπαινος ἢ ΚΑΤΑ τῆς ὑμετέρας πόλεως,
pag. 412. l. 3. Et rursus, 457. antepen. ἂν τὸς
ΚΑΘ' ἑαυτῶν ἵπαινος λίγῳσιν, ἢ φέρομεν. Ita *De-
mosthenes de Cor.* 553. 7. τρία ἢ ἑκατὶ τῇ ἡμέρᾳ
πάντων ἀνθρώπων ἰδιῶσαν ἰγκύμια Θεβαῖοι ΚΑΘ'
ἑμῶν τὰ κάλλιστα. Vbi tamen περὶ scriptum
etiam reperitur. TAYLOR.

Ibid. 5. ψυδῆ] ψυδῆ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΓΓΡΑ-
ΦΕΙΝ Codd. *Coisl. Reg.* 2. et *Mead.* TAYLOR.

Ibid. 7. ὑμεῖς δ' ἡμῶν ΕΞΕΣΘΕ τὰς λόγων κρι-

ταί. Et [l. 17.] ΑΠ' ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ αὐτῷ κρι-
νοῦν. Et [l. antepen.] τὰ περὶ ΜΕΙΔΙΑΝ. Et
[pag. 385. l. 14.] ΠΕΠΟΛΙΤΕΥΝΤΑΙ. Et [pag.
386. l. 3.] ΚΑΤΑΡΙΘΜΗΣΑΜΕΝΟΣ. WOLFIVS.

Ibid. Aldus enim hos errores errauit; sc. ἵσ-
σθαι, (quod procurauit etiam cum *Bern. Brodacus*)
Μειδίαν et καταριθμωσάμενος, quod in *Ask.* non
negligebatur. TAYLOR.

Ibid. 11. Δημομίλη] Corrupte *Mead.* Δημομι-
λῆ, Corrupte etiam libri *Harpocratonis* v. Παν-
ανίς, quod dudum vindicauit *Maussacus*. Cor-
rupte etiam *Suid.* in v. Δημοσθίνης hunc vocat
Δημομίλον. In Vita Auctoris haec omnia a me
expenduntur. TAYLOR.

Ibid. 12. ἰπιτομήν] cum ipse sibi met vulnus in
capite inflixit. BRODAEVS.

Ibid. 17. ἀπισαγγελίας] Ita Editiones ante
Wolfium, adnotante *H. Stephano* quosdam diuissim
legere ἀπ' ἰσαγγελίας. Quod similiter occurrit
et scriptum et adnotatum, pag. 395. l. 14. Ob-
seruauit *H. Stephanus Thes. L. Gr.* Tom. I. col.
19. verba ἀπισαγγελίας φύγων δίκην citari ex
Plutarcho in *Moral.* pro, criminis laesae maiesta-
tis reus. Sed ea lectio iure disputari potest, vbi-
cunque in *Plutarcho* occurrat: Ego autem sedu-
lus licet locum adhuc inuestigare non potui. Απ'
ἰσαγγελίας etiam legit et diuidit Cod. *Bern.*
TAYLOR.

Ibid. penult. ἄμα] Adducit et explicat haec
verba *Suidas* v. Ἀμα. TAYLOR.

Pag. 385. l. 4. ὁμολογούμενα] F. ὁΜΟΛΟΓΗ-
ΜΕΝΑ. MARKLAND.

Ibid. 7. προσωμολογημένα] F. ΠΡΟΩΜΟΛΟ-
ΓΗΜΕΝΑ. MARKLAND.

Ibid. 14. αὐτοὶ πολιτίσθαι] [Ita *Ald.*] Le-
gendum ΠΕΠΟΛΙΤΕΥΝΤΑΙ [voluit πολιτίσθαι
ταί] aut ΑΥΤΟΣ ΠΕΠΟΛΙΤΕΥΤΑΙ. BRO-
DAEVS.

Ibid. αὐτοὶ πολιτίσθαι] Quare de isto
plurali. Infra, 386. 5. πότε ΑΥΤΟΝ ἢ τὰ βίλ-
τις φημι τῷ δήμῳ ΠΕΠΟΛΙΤΕΥΕΘΑΙ. Et 388.
16. ἱπινύσαί μοι τὸν πρῶτον τῶν τιτλάων και-
ρῶν μὴ καλῶς ΑΥΤΟΝ ΠΕΠΟΛΙΤΕΥΕΘΑΙ. Nam
de Ctesiphontis administratione vbique silentium.
Mecum Cod. *Ask.* atque vt excudit *H. Stephanus*,
ΑΥΤΟΣ ΠΕΠΟΛΙΤΕΥΤΑΙ. TAYLOR.

Ibid. πρῶτον] ἵνα μὴ καὶ πρῶτον ΑΠΑΝΤΩΝ.
Bern. TAYLOR.

Ibid. penult. φησι] ΦΗΣΕΙ. MARKLAND.

Pag,

Pag. 386. l. 1. ῥήτωρ] αὐτὸς ΟΥΤΟΣ ῥήτωρ. Codd. Mead. et Bern. TAYLOR.

Ibid. 5. αὐτῷ] καὶ αὐτῷ κατηγόρῳ. MS. Mead. Quod constructionem leuat, cum illud alterum duriusculum, ὁποῖον τετράρων ΑΥΤΟΥ καὶ αὐτῷ κατηγόρῳ. Sicut et illud etiam, l. 9. ἀποκρίνωμαι ἑναντίον ΣΟΙ τῶν δικαστῶν in quo loco Cl. Marklandus malit ἀποκρίνωμαι σοὶ ἑναντίον τῶν δικαστῶν. Impedita tamen, qualis nobis videatur, haec Constructio non tamen semper tentanda. Dico de ea cautela ad principium Orationis sequentis. TAYLOR.

Ibid. 9. ἀποκρίνωμαι] Cod. Mead. habet ΑΠΟΚΡΙΝΟΜΑΙ, et, si bene memini, manus etiam antiqua ad oram exemplaris Aldini, in biblioth. Col. Eman. Cant. Restitue ergo, ἢ ἔν μὴδ' ἔστι — ὑμεῖς τε — ἰγὼ ΔΗ ΑΠΟΚΡΙΝΟΜΑΙ κ. τ. λ. Deinde l. 13. post prolixiorum periodum, et nonnullas ambages, quas parentheses vocant, refumit, id quod necesse fuerit, sententiam, — ἀποκρίνωμαι, inquam, ὅτι ἀπάντων τῶν τετράρων καὶ αὐτῷ κατηγόρῳ σθ. Ita p. 388. l. 7. ΕΑΝ αὐτὸς — deinde l. 14. ΕΑΝ ταῦθ' ὑμῖν σαφὲς ἐπιδείξω. TAYLOR.

Ibid. 11. περιστάσι] In Edit. Stephanica ex-cudebatur περιεστάσι. TAYLOR.

Ibid. ὑπακύν] Forte, ΕΠΑΚΟΥΕΙΝ, vt pag. 368. l. 7. MARKLAND.

Ibid. penult. πράγμασι] F. ΠΙΤΑΙΕΜΑΣΙ. Nam de clade Chaeronensi loquitur; post quam Philippo facile fuisset Athenas euertere, itemque Alexandro, Thebis excisis. Et [pag. 387. l. 3.] περὶ τῶν ὡν καθιςκότην. WOLFIVS.

Ibid. χρησαμένους] χρησαμένους ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ addit Cod. Bern. TAYLOR.

Ibid. vlt. αἴτιον γιγεννημένον] Nihil auribus in-gratius accidere potest, quam huiusmodi ὁμοιο-τίλεια. — τὸς θεὸς αἰτίας γιγεννημένους — τὸν Δημοσθένη αἴτιον γιγεννημένον. Ergo si quis duas postremas voces rescindere velit, licebit fane, quantum per me poterit. TAYLOR.

Pag. 387. l. 4. δὲ] γρ. ΗΔΗ in MStis H. Ste-phani et Bern. TAYLOR.

Ibid. 8. παρακαλῶντες ἐπὶ Φ.] Sic ordino, πα-ρακαλῶντες sc. τὸς Ἕλληνας μίλασχεῖν Ἕλλησι συνδρίῃ ἐπὶ Φίλιππον. Siquis legat παρακαλῶντες ΚΑΙ Φίλιππον μίλασχεῖν Ἕλλησι συνδρίῃ, vide-tur παρ' ἰσορίαν εἶναι. Aretinus: Vos quidem le-gationes quas eo tempore per Graeciam miseratis ad communem societatem contra Philippum suadendam,

expectare, etc. Melanchtho: ad societatem sua-dendam aduersus Philippum. Perionius: ut omnes ad conuentum Graeciae contra Philippum celebra-dum sollicitaretis. Sic inferius, ὅπως μὴ περιμείνῃτε τὰς κρίσεις, ὥς ἢτε ἐκπιπομφότες, παρακαλῶν-τες ἐπὶ Φίλιππον. WOLFIVS.

Ibid. 12. δημόσιον τὸ ὑμέτερον] Remp. vestram. BRODAEVS.

Ibid. 17. λογισμῶν] Forte, ΛΟΓΙΣΤΩΝ. MARKLAND.

Ibid. antepen. ὑμῶν] Lege ΗΜΩΝ, propter καθεζόμεθα et ἐρχόμεθα. MARKLAND. Similiter Stephanus, qui modo, 388. 7. ΕΓΚΑΤΑΛΑΜΒΑ-NHI. TAYLOR.

Pag. 388. Vers. col. 1. l. 6. affirmet — neget] Mala certe Versio vocabulorum, ἀπο-γνώτω et καλογνώτω. Is neque absoluat, neque con-demnet: Lambinus, et Venetus anonymus. Ne assolua, ne condanni niente prima, che egli habbia udito. Ferrus. TAYLOR.

Ibid. 9. ἐξ ἀρχῆς] Vide quae adnoto ad il-lam Demosthenis quae sequitur, pag. 477. l. vlt. TAYLOR.

Ibid. 10. παρ' ἐκείνῳ] Desunt in membranis H. Stephani. TAYLOR.

Ibid. Videtur et hoc παρ' ἰσορίαν, nisi ad decre-tum illud referatur, licere Philippo caduceatores et legatos huc mittere. Aretinus: nec expectasse le-gatos. τὸ, παρ' ἐκείνῳ omisit. Melanchtho: et redi-tum legatorum nostrorum ab illo non expectasse. Pe-riionius: Philippique legatos non expectasse. Quid vero, si τὸ, ἐκ ἀναμείναια quispiam assuerit? et τὸ, κικολακικότητα etiam ad τὰς τέττα κρίσεις referendum sit? Sequitur enim [pag. 389. l. 11.] καὶ μόνον τῶν βουλευτῶν ἔμαψι σπείσασθαι τῷ κή-ρυκι, τῷ παρὰ τῷ Φίλιππῳ, καὶ τοῖς κρίσεσιν. Vnde certe apparet, legatos illius adfuisse. Sed [390. antepen.] ἴσα, φησιν, ἰδὼν ἤδη παρῶσιν ὥς ἡμᾶς οἱ τῷ Φίλιππῳ κρίσεις, et, τοῖς ἔγω πα-ρῶσι κρίσεσι προκαταλαμβάνων τὴν ἐκκλησίαν. WOLFIVS.

Ibid. Nihil certius quam receptae lectionis la-bes et deprauatio. Certum est, inquam, nihil hic dici de legatis Philippi expectandis, qui ade-rant: Aequae certum est, multa dici in vtra-que hac Contentione, (tum hac, tum illa π. Παραπρὶς.) saepe, inquam, et subinde dici quod pacem suaderet Demosthenes antequam rediissent legati Atheniensium (non Philip-pi) quos Ciuitas ad sollicitandam Graeciam mi-serat.

ferat. Id, quod omni dabo procul *Aeschines* in hoc loco exagitat. Festinauit *Demosthenes*, si aduersario fides sit adhibenda, accelerabat pacem, ἵνα μὴ μὴ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἱπανθόντων τῶν ὑμῶν πρὸς εἰρήνην, ἀλλὰ μόνοι ποιήσῃται τὴν εἰρήνην. pag. 391. l. 2. Hi nimirum erant legati, quos *Demosthenes* exspectari noluit: ὅπως ΜΗ ΠΕΡΙΜΕΙΝΗΤΕ ΤΟΥΣ ΠΡΕΣΒΕΙΣ, ὥς ἦτε ἐκπιπομφότες, παρακαλῶντες ἐπὶ Φίλιπποι, ut ait *Aeschines*, p. 389. penult. Rursum, μὴ μόνοι ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ συμμαχίας ὑμᾶς βυλιούσθαι, ΜΗ ΠΕΡΙΜΕΙΝΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΤΟΥΣ ΥΜΕΤΕΡΟΥΣ. 391. 7. Ita etiam, pag. 387. l. 7. εἴ τις τις ὑμᾶς εἶσεν ΠΕΡΙΜΕΙΝΑΙ ΤΑΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ὥς ἦτε ἐκπιπομφότες — εἰς τὴν Ἑλλάδα, παρακαλῶντες ἐπὶ Φίλιπποι. Et similiter, pagg. 259. et 260. Lego ergo, καθ' ὑπερβολὴν αἰσχύνῃς κικολακισκῶτα Φίλιπποι, καὶ τὰς παρ' ἐκείνου πρὸς εἰρήνην, ΤΟΥΣ ΔΕ ΥΜΕΤΕΡΟΥΣ ΠΡΕΣΒΕΙΣ ἐκ ἀναμίναντα, cetera. Millies hac chorda oberrant MSti. Librarius, inter describendum, non ad istarum duarum vocum, [πρὸς εἰρήνην — πρὸς εἰρήνην] eam quam debuit, oculum coniecit, sed priori subiecit, quae subiecisse oportuit posteriori. Sane Lectio quam ex suis Codd. produxit *Stephanus*, ubi legitur — Φίλιπποι, καὶ τὰς πρὸς εἰρήνην ἐκ ἀναμίναντα, textum complanare et expedire potest, sed Auctor in hoc loco non est decurtandus. Vide loci πληροφῶριαν, et quam *Rhetores* vocant αὐξησιν, siue amplitudinem! Vide ut crimen crimini exaggerat et coaceruat! Non potuit, me vide, adulationem istam tacere, quam praestitit *Demosthenes* erga *Philippi* legatos. Et tamen id omne obruitur, si lectionem *Stephanicam* admiseris. Interea ILLE, qui παρ' ΕΚΕΙΝΟΝ substituit, et contra *Philippum* interpretatur, nescit quid sit Graece scire. TAYLOR.

Ibid. penult. δὲ] τὸ τοῦ ψήφισμα exhibuit *Stephanus*. TAYLOR.

Pag. 389. l. 1. ἀπιλογιστο Φιλοκράτης] In Oratione falsae legationis scripsit, eum decumbentem patrocinio *Demosthenis* usum. Sic inconstantia leuatur auctoritas, nec vllum mendacius animal prauis agitato affectibus et impudenti oratore. WOLFIVS.

Ibid. 4. ἐπιλαχῶν] neque sorte, neque subfortito. Vide *Etym. M.* in v. ἐπιλαχῶν. BRODAEVS.

Ibid. περιάμενος] Harpocratio quidem, qui hunc locum Auctoris nostri citat, tuetur eam vocem. VOL. II.

Verum *Aeschines* nusquam alibi, vbi hanc rem tangit, de largitione aut istiusmodi corruptela: vbi que ἐκ παρασκευῆς καθιζόμενοι. Vide p. 366. l. 7. Et inferius, 393. 11. εἰς τὴν ἐκκλησίαν καθιζόμενοι, βυλιούῃς ὡς ἐκ παρασκευῆς. Miror igitur, ni tale aliquid et in hoc quoque loco intelligendum sit. TAYLOR.

Ibid. 5. ὑποδοχῆ] Non necesse est mutare in ἀποδοχῆ. Est enim ὑποδοχῆ quasi ἐπιμερία καὶ διακονία. Aretinus: eo tempore *Demosthenes* in concilium recipitur, non sortitione aliqua, sed ex composito locum illum mercatus, ut cuncta pro *Philocrate* ministraret. Melanchtho: nec senator, nec senatorii vicarius forte ductus, sed subornatus et conductus, ut per omnia *Philocrati* adstipularetur. Perionius: hic senator *Demosthenes* in Senatum venit, nec sorte cooptatus, nec allectus, et suffectus, sed coitione, ut omnia et dicat et faciat *Philocratis* causa. Meletus: hic *Demosthenes* ingreditur in curiam, neque sorte designatus senator, neque subfortito allectus, sed factione honorem emens. Τὸ λαχῶν significat priorem sortem, τὸ ἐπιλαχῶν, posteriorem. Vt si prior aut ob aliquam causam in senatum admissus non fuerit, aut obierit, aut ultro cesserit, in eius locum succedat posterior. Est et apud *Ciceronem*, Subfortiri iudicem, et, Subfortiri in alicuius locum. WOLFIVS.

Ibid. 8. πρὸς εἰρήνην αὐτοκράτορας] Aretinus: ut legatos suos cum potestate huc mitteret. WOLFIVS.

Ibid. 9. ὑπὲρ] ΠΕΡΙ τῆς εἰρήνης nuper, sc. pag. posteriori, l. antepen. ὑπὲρ infra. 391. 14. παρὶ 392. 10. Ita iactantur hae Voces. Vid. *Demosth. de Cor.* pag. 474. l. antepen. Verum animadverti velim, non solum ab imperitis librariis aliquando solere inter se permisceri, verum etiam facile inter se permutari quoad significationem. Ita apud Latinos DE et PRO. TAYLOR.

Ibid. 10. ταῦτα] [vt Ald.] Scribe, καὶ ΤΑΥΤΑ, eadem, atque alii legati. BRODAEVS.

Ibid. ΤΑΥΤΑ legendum, pro τὰ αὐτά. WOLFIVS. Voluit ΤΑΥΤΑ, omni dubio procul. TAYLOR.

Ibid. 11. τῷ ὑπὸ τῷ Φ.] [vt Editi] S. περιφθίσι. Sed malim ΑΠΟ, ἢ ΠΑΡΑ. WOLFIVS.

Ibid. 14. σπίνδλαι] ΣΠΕΝΔΕΣΘΑΙ MS. *Steph.* TAYLOR.

Ibid. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα] Aut Articulus abundat, ut saepe, aut est Ἀντίπλοσις, pro τοῖς δὲ μετὰ ταῦτα προσίχῃς τὸν νῦν. WOLFIVS.

Ibid. 16. τὰ πολλὰ, συνοφανήσεως] Voces 4 I α δ

τὰ πολλὰ cum συκοφανηθείσας copulandae. BRODAEVS.

Ibid. ΤΟΥΣ πολλὰ συκοφανηθείσας. *Coisl. Mead. Reg.* 1. et 2. et sine puncto. TAYLOR.

Ibid. antepen. ἅμα δὲ] Solennius est multo et vitatius, ἅμα μὲν περιστέλλεται, ἅμα δὲ ΚΑΙ τὰ ψηφίσματα γράφεται. TAYLOR.

Ibid. penult. περιμένετε] γρ. τὰ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙΤΕ. ἔτω δὲ ὁλίγη ὑπερβολή, ὅπως ΨΗΦΙΣΘΕ. STEPHANVS. ΠΕΡΙΜΕΝΕΙΤΕ etiam Cod. Bern. TAYLOR.

Ibid. vlt. παρακαλῶν] Forte, ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΣ, vt pag. 391. l. 5. Vbi παρακαλῶν ad οἱ περιστέλλεται refertur, vt hic παρακαλῶν ad τὸς περιστέλλεται. Et ita clare in Orat. π. Παραπερίε. p. 259. Supra tamen, p. 387. l. 8. legitur παρακαλῶν, et ad *Atheniensis* pertinet, seu *uol.* MARKLAND.

Ibid. Et modo etiam, p. 390. l. 4. ὁρῶντες ὑμᾶς αὐτοὺς μὲν ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΣ ἐπὶ τὸν πόλιν. Ergo nihil muto. TAYLOR.

Pag. 390. l. 8. ἐρασίαι.] γρ. τὰ ΣΤΡΑΤΕΙΑ Bern. Reg. 2. et MSS. H. Steph. Similiter infra 399. 16. TAYLOR.

Ibid. 11. καὶ ἀκοινωθήσονται] Referri potest ad conspirationem Philocratis et Demosthenis, qua imminutae sunt opes Reip. Verum quid si ΚΑΤΑΚΡΕΜΑΤΙΣΑΝΤΕΣ? Aretinus: *sed qui vendebant et viris ciuitatis prodebant.* Melanchtho: *qui patriam vendiderunt, ac prodiderunt.* Perionius: *li autem, qui fidem suam precio addicebant, ciuitatisque iura prodebant.* Meletus: *At illi, qui vendebant, et cum eo communicabant reip. firmamenta, grauissimo supplicio erant digni.* WOLFIVS.

Ibid. Infra legitur, p. 455. 4. ΠΡΟΙΕΘΕ τῆς πόλεως ΙΕΧΤΡΑ, eodem sensu. Male hic Interpres, et praesidia publica inter se partiebantur. Tu vero: *Communicabant cum Philippo* sc. TAYLOR.

Ibid. 16. προαγών] τὸ τῷ ἀγῶνι οἰονὶ προοίμιον. Ceteri duo Interpretes hanc vocem praeterierunt. Perionius: *cum Aesculapii sacrum esset, et is, qui perficeret, adesset.* Fortasse legit ὁ προαγών, ἢ προαγαγών. Meletus: *et praeludium illo die fiebat.* WOLFIVS.

Ibid. γινόμενός τινα] [vt olim] Forte, ΓΕΝΟΜΕΝΗΝ τινά. Sub. ἐκκλησίαν. Et [l. antepen.] ἰάν ἤδη παρῶσιν ὡς ΥΜΑΣ [Aberat enim]. Et [p. 391. l. 16.] ἐκ ἐπιλησμένοι. WOLFIVS.

Ibid. γινόμενός τινα] *retinuit H. Stephanus in sua Editione.* Quod miror. In *Regio* 1. non male scribitur, ὅς πρότερον ἡδὲ μίμηται ΓΕΓΟΝΟΣ. ΤΙΝΑ — ; Id quod sequitur etiam Cod. Bern. excepto quod habeat γινόμενός. Iam vero restitues mecum: ὅτι ἦν τῷ Ασκληπίῳ ἡ θυσία, καὶ ὁ προαγών, (ita enim est pungendum) ἐν τῇ ἐξῇ ἡμέρᾳ, ἢ πρότερον ἡδὲ μίμηται γινόμενός. τινά παρῶσιν ποιησάμενος; ἴνα, φησὶν — Veritas autem, indicendam concionem, in *Villium* dicem *Elaphebolionis*, cum *Aesculapii* dies festus ageretur, et praeludia celebrarentur, in die, inquam, sancto, quo nemo unquam meminit concionem haberi. Quo autem praetextu? Scilicet, vt ubi aderint legati cetera. Ita Italus Interpres: *Cbe scusa habendo egli trouato?* TAYLOR.

Ibid. antepen. παρῶσιν ὡς οἱ κ. τ. λ.] τ. δ. παρῶσιν οἱ τῷ Φιλίππῳ. Τινὲς δὲ, παρῶσιν ὡς ὑμᾶς οἱ τῷ Φ. STEPHANVS.

Ibid. ὡς ὑμᾶς] Vtraque vox deest in *Coisl.* in *Reg.* 1. et 2. et in *Mead.* Et recte abesse possunt et debent. Ostendam vnde profecta. Variabant, sc. exemplaria antiquiora. Nonnulla enim

INA, ἰάν ἤδη παρῶσιν

Alia interea ΩΣ, ἰάν ἤδη παρῶσιν

Deinde, ἴνα. γρ. ὡς. Ad nos ergo delatum vtrumque: et *Wolfius*, nescius quid rei ageretur, addidit ὑμᾶς ex penu proprio. TAYLOR.

Pag. 391. l. 11. ἰγνῶστο δὲ αἱ ἐκκλησίαι] ἰγνῶστο ΔΙΤΤΑΙ ἐκκλησίαι, nisi legatur, ἰγνῶστο μὲν αἱ ἐκκλησίαι. MARKLAND.

Ibid. ἰγνῶστο ΔΗ αἱ ἐκκλησίαι coniecit STEPHANVS.

Ibid. 12. δόγμα] Inter δόγμα et κοινόν, quae separari aegre patiuntur, intercedunt voces, quas vidi importunissimas, τῇ ὁγδὲ ἐπὶ δίκᾳ. Quae si villo modo necessariae videbuntur, attamen non illo in loco. Sed nullibi erunt tolerandae. Supra dixit, duas indicere Conciones: *unam XVIII^m, alteram XIX^m Elaphebolionis.* In priore recitatum erat decretum commune sociorum. Confer eandem Historiam narratam ab *Aeschine* in π. Παραπερίε. pag. 260. Iam inficetum illud Monitum, et in loco alieno positum, et quo nemini opus esse potuit, (sc. priorem istam Concionem τῇ ὁγδὲ ἐπὶ δίκᾳ) putefne posse esse ab *Aeschine*, an potius a manu mala Librarii, marginalem glossam interpolantis? At, ais, quo pacto eam potissimum sedem occupauit? Nimirum si concedas lineam

lineam in MSto, (vti in nostro exemplari pariter accidit) definire posse in v. δόγμα, tum ad e-

ius latus exarari notulam illam celeberrimam, ita videbis fieri:

— EN ΔΕ ΤΗ ΠΡΟΤΕΡΑΙ ΑΝΕΓΝΩΣΘΗ ΔΟΓΜΑ ἢ ὁ γδὲ ἐπὶ δίκῃ
ΚΟΙΝΟΝ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ —

Porro autem neque refecanti similem me esse dixeris, si expungerem etiam ista τῶν ἐκκλησιῶν in linea superiori. Nam his omnibus deletis, vide quam nitide tota procedat Oratio: Ἐπειδὴ τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, παρεληλύθει τὰ Διούσια, ἰγνοῦσι ΔΙΤΤΑΙ ἐκκλησίαι· ἐν δὲ τῇ προτέρᾳ ἀνιγνώσθη δόγμα κοινὸν τῶν συμμάχων. Nihil hic adiciere potes, quod non erit superfluum et lamentabile. Anne necesse habuerunt Aeschini auditores vt admonerentur istud προτέρᾳ foeminini esse generis, et pendere in syntaxi a voce ἐκκλησία, siue, quod perinde est, τῶν ἐκκλησιῶν? Anne expectabant iidem, vt ingemineret quo die prior concio haberetur, cum vix trium linearum intervallo illud declarauerit? Vix vnquam vidi orationem a glossatoribus tam misere funestari. TAYLOR.

Ibid. 14. ὑπὲρ εἰρήνης] Melius in περι Παρα-
πρὸς. pag. 260. haec concipiuntur, ὑπὲρ τῆς εἰ-
ρήνης μόνον ὑμᾶς βολιεύσασθαι. MARKLAND.

Ibid. ἐπιλειημένοι] [Ita enim Ald.] Restitue
ΕΠΙΛΕΙΑΗΜΕΝΟΙ. BRODAEVS.

Pag. 392. l. 10. ὅς ἄμεινον εἴη] ὁ συμφέρον.
WOLFIVS.

Ibid. 11. διὰ τὴν τῶν Ε.] S. ἐπὶ τὸ μίσσας
τῷ Ἕλλησι συνιδεῖν. WOLFIVS.

Ibid. 13. προκαταλαμβάνων] Hoc Demosthe-
nes Aeschini obiecit: Aeschines negavit posteri-
ore conuentu conciones vllas esse habitas. Ita
aut alteruter mentitur, fretus obliuione et focor-
dia Atheniensium. WOLFIVS.

Ibid. 15. ἰδούθ' οἱ Φ.] Forte, λόγων, EAN
ΤΑΥΘ' οἱ Φιλίππων μὴ συμπεισθῆσθαι πρὸς εἰς.
WOLFIVS.

Ibid. Ita locum malefanum in Exemplaribus
Aldinis tractat Vir doctus. Felicius sane et inge-
niosius multo quam H. Stephanus, qui legit EI
ΤΑΥΘ' οἱ Φιλ. πρὸς εἰς. Sed audiamus Brodae-
um quoque. TAYLOR.

Ibid. ἰδούθ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Et pro οἱ Φιλίπ-
πων legendum EI Φιλίππων. BRODAEVS.

Ibid. antepen. ἀπορρήξαι] Vide Brodaeum IV.
Miscell. 26. TAYLOR.

Ibid. vlt. ἀλλ' ἢ πολιμίῳ αὐτῷ] S. τὰς ἑλ-
ληνας δού. Melanchtho ad Atheniensis τὰς αὐτὰς

retulit: Sed solos nos, etc. Sic et Meletus: Sed
aut bellum gerere nos ipsi, aut pacem facere sine
aliis. WOLFIVS.

Pag. 393. l. 1. παρακαλίσας] Ista Composi-
tio non est huius loci. Lege cum Mead. MSto
ἐπὶ τὸ εἶμα ΚΑΛΕΣΑΣ Ἀντίπατρον. Infra ta-
men legitur sine litura, pag. 402. l. 4. τιλιυτῶν
ἰομας ΠΑΡΕΚΑΛΕΙ Δημοσθένη, καὶ συνιπιῶν
ἡξίω. Verum nihilominus haec tantum inter se
distant, quantum Vocare et Aduocare. Vt male
hanc vocem hic Wolfius interpretatur. TAYLOR.

Ibid. 6. ἐκτῇ φθινόπῳ] Non est Dies XXVI^{ma}
vt Wolfius vertit. Sed haec sunt peruulgatissima.
TAYLOR.

Ibid. 11. καθιζόμενον] γρ. ΠΡΟΚΑΘΕΖΟΜΕ-
ΝΟΕ in MSS. Stephani et Bern. TAYLOR.

Ibid. 13. γραμμάτων] Πότερον, ΓΡΑΜΜΑ ΤΙ
παριγγράφας? STEPHANVS.

Ibid. γραμμάτων] F. ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΤΙ, vt
pag. 413. l. 7. πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ ψηφίσματι —
σαφίστερον — ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ γράφει. MARK-
LAND.

Ibid. μετὰ τῶν ἄλλων γραμμάτων ΤΟΥΤΟ
παριγγράφας. Bern.

Ibid. 14. ἐπιψήφισας] Aretinus: Demosthe-
nes hoc ipsum decretum Philocratis sua sententia
comprobauit. Res primo non fuit animaduersa.
Quam clausulam huc transtulit, cum sit initio
apud Auctorem, λαμβάνει γὰρ ὁ μὲν Φιλοκράτης —
Melanchtho: idque Demosthenes approbauit. Me-
letus: Demosthenes vero insidiosè assensus est.
WOLFIVS. Male omnes de voce ἐπιψήφισας sta-
tuunt (Vide notata ad pag. 366.) vt infra quo-
que l. vlt. TAYLOR.

Ibid. ἐν ᾧ γίγνεται] Delenda opinor. MARK-
LAND.

Ibid. antepen. ὁ συνιδεῖν] ἐν ἔχοντα σέ-
δρον. BRODAEVS.

Pag. 394. l. 1. παραγμάτων] Forte ΓΡΑΜ-
ΜΑΤΩΝ. Melanchtho: publicorum actorum cu-
stodia. Perionius: negotiorum rerumque publica-
rum custodia. Τα δὲ πράγματα ὡς αὖ φυλάτ-
τοιτο χωρὶς γραμμάτων. WOLFIVS.

Ibid. Opinor ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ, vt pag. 375. l. 5.

τὰ δημόσια ΓΡΑΜΜΑΤΑ. Demosthenes ea appellat τὰ ΚΟΙΝΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ, ἵφ' οἷς ὁ ΔΗΜΟΣΙΟΣ τίτακται. π. Παραπρὶς 6. pag. 158. Ita τὰ ΔΗΜΟΣΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ, De Cor. pag. 489. l. 6. Iterumque ὅτι καὶ ΓΡΑΜΜΑΤ' ἔχων ἐν τῷ ΔΗΜΟΣΙΩΝΙ κείμενα. pag. 524. l. 10. Supra etiam, pag. 375. l. 5. αἰρεῖ γὰρ αὐτὸν ἕχ' ἡ κατηγορία ἡ ἡμῶν, ἀλλὰ τὰ ΔΗΜΟΣΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ. Et demum in Argumento Orat. *Demosthenis de Cor.* Κελεύει γὰρ μηδέποτε ψευδῆ γεράμματα εἰς τὸ Μηδῶν εἰσάγειν, ὅθα εἰς ὅλα τὰ ΔΗΜΟΣΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ. MARKLAND.

Ibid. Correxerit etiam *Stephanus* in margine suae Editionis. Correxerit etiam in literis ad me datis, Vir doctissimus, et de hisce studiis propediem meriturus, *Ioannes Tour.* Cornubiensis. TAYLOR.

Ibid. 2. μεταπίπτεῖς] Forte, ΣΥΜΜΕΤΑΠΙΠΤΕΙ. Et [pag. 395. l. 6.] ὅδ' ὁ τὰ φίλιστα. Et [l. 14.] Φυγὰς Αἰὶ' Εἰσαττεαίας. WOLFIUS.

Ibid. συμμιλαπίπτεῖς etiam, quod vulgatis *Aldi* *Stephanique* longe antecellit, ὁ πᾶν *Marklandus*: et MSS. *Coffl. Reg. 1. Bern. et Mead.* TAYLOR.

Ibid. αὐτομολῶσιν] *Qui nunc bis, nunc illis* partibus adhaerent. BRODAEVS.

Ibid. 8. ἰθνη] ΚΕΚΑΗΚΕ, vt paulo ante, et pag. 424. l. 5. MARKLAND.

Ibid. Recta sane et proba sunt haec verba: Δημοσθένης γὰρ ἐπὶ αὐτῶν ἐβλήσας, ἐδιδίκεν πῶποτε φανῆται περιστάσειν εἰς προεδρίαν καλίστας, ἀλλὰ τότε μόνον καὶ πρῶτον. Recta haec inquam, sana et sincera: addo etiam perspicua, neque indigent futili illo adnotamento, quod ad prostremas voces adleuit homo quispiam male feriat, nempe ad τότε μόνον καὶ πρῶτον. N.B. ΠΡΕΣΒΕΙΣ Εἰς ΠΡΟΕΔΡΙΑΝ ΚΕΚΑΗΚΕ. TAYLOR.

Ibid. προσκυφάλαια] Vid. *Poll. VI. 1.* et not. ad locum. TAYLOR.

Ibid. φοινικίδας] *puniceos tapetas.* BRODAEVS.

Ibid. 11. εἰς Θέσας — τὸς περιστάσεις] Iterum in utroque articulo sentio malam manum imperiti et nimium diligentis Scholiastae. Et mecum sentiet quoque eruditus lector, statim ubi locum purum putum repraesentabo, omisissis ineptiis: Scilicet ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἡγείτο τοῖς περιστάσεσιν εἰς τὸ διάτρεν — καὶ ὅτι ἀπῆσαν, ἐμισθώσατο αὐτοῖς τρία ζεύγη ὀρεκῶν, καὶ περιπλεψεν εἰς Θέσας. Quis patietur ingeminari, εἰς Θέσας — εἰς Θέσας — τοῖς περιστάσεσιν — τὸς περιστάσεις? Quae neque gratiam habent, neque necessitatem. TAYLOR.

Ibid. τρία ζεύγη ὀρεκῶν] Locum adducit et explicat *Harpocration* in v. TAYLOR.

Ibid. 17. ὑπόπιον] Vide *Plutarch.* in *Demosthene.* BRODAEVS.

Ibid. vlt. ἐβδόμην ἡμέραν] ΕΒΔΟΜΗ ΗΜΕΡΑΙ legit *Cod. Mead.* Nescio sane annon melius. Ceterum hanc historiolum tangit praeterea *Plutarchus* in libro consolatorio ad *Apollonium*. Verba describo: Τέτον ζῆλῶσαι λίγυιαι καὶ Δημοσθένην τὸν ῥήτορα, τὴν μὲν καὶ ἀγαπήτην ἀπολίσεια θυγατέρα, περὶ ἧς φησιν Αἰσχίνης, κατηγορεῖν αὐτῷ δόξας, ταυτί. ἐβδόμην δ' ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῷ τιλιεὺς καὶ περὶ πειθῆσαι, καὶ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι, γιγανασάμενος καὶ λευκὴν ἰσθῆτα ΑΝΑΔΑΒΩΝ, ἐβδόμῃ, καὶ παρηγόμην, τὴν μὲν ὁ δέλαιος, καὶ πρῶτην αὐτὸν πατέρα προσεπύσαν ἀπολίσεας. ὅτε μὲν ἔν ῥητορικῶς περὶ αὐτῷ κατηγορεῖται, ταῦτα διεξήλθεν, αἰσίων ὅτι διὰ τέτων αὐτὸν ἵπαινε, τὸ πειθεῖν παρυσάμενος, καὶ τὸ φιλόπαιε πρὸ τῆς τῶν ἀγαθῶν συμπαθείας ἐπιδοξάζεσθαι. Rursum in *vita Demosthenis*, Καὶ προήλθεν ὁ Δημοσθένης ἔχων λαμπρὸν ἱμάτιον, ἐγίγανασατος, ἐβδόμην ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῷ τιλιεὺς καὶ Αἰσχίνης φησὶ, λοιδορεῖν ἐπὶ τέτῳ, καὶ κατηγορεῖν αὐτῷ μισοεικίαν, αὐτὸς ὡς ἀγνὸς καὶ μαλακός, εἰ τὰ πειθεῖν καὶ τὸς ὀδυρμὸς ἡμέρας καὶ φιλοσέγγυς ψυχῆς ποιεῖτο σημεῖα, τὸ δ' ἀλύτως φέρεται ταῦτα, καὶ πρῶτος, ἀπιδόκιμαζεν. Cetera bene multa a te, bone lector, consulenda. Rursum in illa altera *vita Demosthenis* idem Auctor, si idem fuerit. *Cicero* denique III. *Tusc.* 26. *Itaque et Aeschines in Demosthenem inuehitur, quod is septimo die post filii (corrigere id) mortem hostias immolasset. At quam rhetorice! quam copiose! quas sententias colligit! quae verba contorquet! ut licere quidvis rhetori intelligas. Quae nemo probaret, nisi insitum illud in animis haberemus, omnis bonos interitu suorum quam gravissime moerere oportere.* TAYLOR.

Pag. 395. l. 1. περὶ πειθῆσαι] περὶ πειθῆσαι. MSS. *H. Steph.* TAYLOR.

Ibid. 2. παρηγόμην] Negligenter *Wolfius*. Non παρηγόμην θυγατέρα (Verbum enim illud absolute sumitur) sed θυγατέρα ἀπολίσεας. Quam postremam vocem ille omisit. *Sacrificaua, faciendo impiamente, effendogli morta (il meschino) una unica figliuola, e la quale prima l'hauea chiamato padre.* Verbo Italica. TAYLOR.

Ibid. 6. οἱ] [*Ald*] Castiga ὅδ' ὁ τὰ φίλιστα. BRODAEVS. Et *Bern.* quoque. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 10. δ γὰρ τὸν τρέπον] Sic *Cicero* in *Quintiana*: *Magna fit mutatio loci, non ingenii*. WOLFIVS. Vide *Victor*. XVIII. *Var. Lect.* 13. TAYLOR.

Ibid. 14. ἀπισταγῆσθαι] [Ita enim Editi] Scribe, ΑΠ' ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ. BRODAEVS. Ita *Reg.* 2. *Wolfius*, etc. Dixi superius. TAYLOR.

Ibid. penult. προτίρω] [*Ald.* solus] Forte, ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ. Et [p. 396. l. 7.] τοιαύτης ΕΠΙΠΗΠΤΟΥΣΗΣ ταραχῆς. Et [l. 11.] συμπερίσσεις ΚΙΝΔΥΝΕΥΣΕΙΝ. Et [l. 16.] ὁ πρῶτος ἐξυρῶν. [*Ald.* οἱ]. WOLFIVS.

Ibid. vlt. δι] In aliis exemplaribus expungitur. BRODAEVS. ἡμῖς TE ἐκ τῶν ἀγρῶν — MS. *Mead.* TAYLOR.

Pag. 396. l. 1. δ] Forte delendum est, nisi aliter distinguendum. Vel, lege ἐν ταῖς μεγάλαις ΔΗ ἦσαν αἰτίαις. MARKLAND. Hoc modo etiam *Cod. Bern.* TAYLOR.

Ibid. 3. περισβύειν] ΠΡΕΣΒΕΥΕΙ ex sensu. MARKLAND.

Ibid. 4. δ'] συνίθη TE. Ita *Stephani* Codices. TAYLOR.

Ibid. 6. ὑπὲρ τῶν] Quod pecuniarum a *Philippo* acceptarum particeps non esset *Demosthenes*. BRODAEVS.

Ibid. 7. τοιαύτης δὲ ἐπιπίπτουσης ταραχῆς] Ita excudebat *Aldus*. Τοιαύτης δὲ ΕΠΙΠΗΠΤΟΥΣΗΣ ταραχῆς cum *Bern.* dedit *Stephanus*, neque admonuit, ut solebat, se ab *Aldi* membranarum discedere. *Wolfius* emendavit, ut modo vidimus. Lege autem, τοιαύτης ΔΗ ἐπιπίπτουσης, vel ἐμπιπίπτουσης, ταραχῆς, ut renouetur periodus bene longa, et alienis sententiis quasi interpolata. Incipit nimirum, pag. 395. l. 17. ὡς γὰρ τάχιστα — . Post longum intervallum, inquam, redit ad se *Orator*, et ἀκολουθίαν resumit. Fieri istud solet: et notavi alibi, vti et *Cl. Marklandus*. Supra 382. 7. 386. 9. Adde etiam *Demosth.* π. Παράπρωτος. pag. 208. l. 7. TAYLOR.

Ibid. μὴδ' αὖ τῶν συμφύτων νοσημάτων] praeter innatos ei morbos. *Wolfius*. Quem arbitror non recte rem cepisse. μὴδ' αὖ συμφύτων νοσημάτων ἰσχυρίσθαι, διελίας scilicet, et ζηλοῦπίας. Nam istud μὴδ' l. 8. sustinet vicem τῶ, οἷον vel ἤγουν, id est, scilicet, et est declarativum istarum vocum, μὴδ' αὖ τῶν συμφύτων αὐτῶ νοσημάτων, quo pacto sententiam ordinat *Cod. Mead.* Aliter *Interpres* *Etruscus*, effendo aggiunta questa perturbazione di cose a i vitii che egli ha per natura. TAYLOR.

Ibid. 10. συμπερίσσειν] Forte, ΣΥΜΠΙΠΕ-

ΣΒΕΥΕΑΝΤΩΝ, ut paulo ante; vel ΣΥΜΠΙΠΕ-ΣΒΕΥΤΩΝ. MARKLAND.

Ibid. 11. κινδυνεύειν] Ita recte *Stephanus*, *Wolfius*, et *Marklandus*. Olim κινδυνεύειν. TAYLOR.

Ibid. 14. προπολιμῆδες ἡσυχῇ] *Ald.* et *Mead.* quoque. *Henricus* autem *Stephanus*, siue MSS. ope, siue ingenio confusus, typis exaravit, quam etiam deprehendit *Vir solertissimus Jer. Marklandus* veram esse lectionem, οἱ τῆς πόλεως ΠΡΟΣΠΟΛΕΜΟΥΝΤΕΣ ΗΕΥΧΙΑΙ. *Cod. Bern.* ΠΡΟΣΠΟΛΕΜΟΥΝΤΕΣ ΗΕΥΧΙΑΙ ΑΣΕΜΕΝΩΣ. Italica Versio h. pacto, *I quali tacitamente facean guerra per la patria*. Cum *Wolfio* *Anonymus* *Interpres* *Latinus* consentit. *Lambinus* autem *Stephanum* secutus: *Cuius consilia quum perspexissent communis ocii et publicae tranquillitatis oppugnatores*. TAYLOR.

Ibid. 15. τῇ πόλει] F. ἐν τῇ πόλει. Vel ΤΩΝ ΕΝ τῇ πόλει. MARKLAND. ΕΝ τῇ πόλει. MSS. *Steph.* TAYLOR.

Ibid. 16. οὗτος ἴστω etc.] Vocem *Μεγίστην* non puto debere aut tolli, aut emendari, licet nullibi forte fuerit ea vrbs aut castrum, et in proclivi foret reponere ΜΥΤΤΙΟΝ. Sed eam *Μεγίστην* finxit, credo, *Aeschines* ridiculi causa, ex locorum eorum communi ignorance, quos recensuerat *Demosthenes*, ut *Philippi* vsurpationes pluris notaret, et sic nomina ignorabilia, et non satis nota, fingebat e sua memoria elapsa fuisse, et sic subsannabat *Demosthenem*, qui nullius nominis et momenti loca magni faciebat, ut populum *Atheniensem* deciperet, terreret, et contra *Philippum* irritaret. PALMER.

Ibid. 17. Σιζῆιον τεῖχος.] Vide *Demosth.* περὶ τῶν ἐν Χερρόνῳ. et κατὰ Φιλίππου δ. BRODAEVS.

Ibid. *Harpocr.* citat hunc locum in v. Γάμος, et *Εργίσκη*. Vid. *Meurs.* VI. *Attic. Lect.* 28. TAYLOR.

Ibid. antepen. ἰδαιμιν] [*Ald.* Lectio] Forte, ΗΙΔΕΙΜΕΝ. WOLFIVS. Quod reponit primus. ΟΙΔΑΜΕΝ *Cod. Bern.* TAYLOR.

Ibid. penult. φέρον] Τὸ φέρον emphatico pleonasmō accedit: quasi dicas, μὴδ' αὖ φεράς καὶ ὀρεμῆς περιέτρεται. Non multo post, passiuo est usus eodem modo, πάλιν ἡκε *ΦΕΡΟΜΕΝΟΣ* εἰς τὴν ἰαυτῆ φύσιν. WOLFIVS.

Ibid. Decipitur *Wolfius*: et eodem errore interpretatur. Nihil in hac locutione de impetu. Verum ea est vis locutionis, ut significet rerum conversionem: cum aliquis operam praestiterit, ut negocia

negotia in contrariam partem relabantur. Vti hic Brodaeus: *res in contrariam partem mutavit*. Atqui hoc, inquiet aliquis, debetur τῷ περιέτῃσι. Age, Tu diiudica. Infra 419. antepen. τὴν δὲ καλὰ γῆν ἡγεμονίαν — ἀρδην ΦΕΡΩΝ ἀνέθηκε Θεβαίοις. Ab Atheniensibus ablatum imperium Thebanis *e contra* detulit. Et pag. 420. l. antepen. προσέμειξε ΦΕΡΩΝ — τὸν κίνδυνον ἀπαρσκειῶν τῇ πόλει. Ita 399. 6. πάλιν ἔκει ΦΕΡΩΜΕΝΟΣ εἰς τὴν αὐτὴ φύσιν. Et, l. 12. ἀδικήσας Φιλίππου, κακῶς αὖτε ἀποδράς, ὑπέβαλεν αὐτὸν ΦΕΡΩΝ Θεβαίοις. Locus insignis proferatur ex Luciano in *Hermotimo* §. 36. ΔΥΚ. Τί δαὶ ἐν τῷ ὄχλῳ πώποτε — Στωϊκῶ τινι, καὶ επικυρεῖται μὴ διαφερομένοις περὶ ἀρχῆς ἢ τέλους; EPM. ἔδαμῶς. ΔΥΚ. — ζητῶν γὰρ ἡμῶν οἱ τινες ἀληθεύουσιν ἐν φιλοσοφίᾳ, σὺ τὸτο προαρεπάσας, ἔδωκας ΦΕΡΩΝ τοῖς Στωϊκοῖς — TAYLOR.

Pag. 397. l. 1. ἰθὺιαι] Coniecit Cl. Marklandus, quod Bern. confirmat, ΕΘΕΛΟΙ. TAYLOR.

Ibid. 2. τὴν ἴση καὶ ὁμοίαν] ἐπὶ τῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ δίκῃ, *aequali utrinque condicione iuris sui obtinendi*. BRODAEVS.

Ibid. 3. Φιλίππῳ] F. καὶ Φιλίππῳ. **** Αλόνησον κ. τ. λ. Deest oppositum membrum huius Sententiae, εἰ δὲ μὴ ἐπιλείποι — vt in Sententia praecedente. MARKLAND.

Ibid. Αλόνησον] Ο μὴν ΑΛ — Bern. TAYLOR.

Ibid. 4. δίδωσκ — ἀποδίδωσκ] Eam insulam [Halonesum] Philippus Atheniensibus δίδωσκ, cupiebat. Demosthenes vero ἀποδιδόναι, hoc est, Atheniensibus reddere, non dono dare, aut λαμβάνειν, vel [sed] ἀπολαμβάνειν. Confule *Demosthenem* περὶ τῆς Αλονήσου, Quintilian. III. 8. *Plutarch.* in *vita Demosth.* Vnde apud *Athenaeum* ludit *Antiphanes*, ἀπείλας ὥσπερ ἔλας. BRODAEVS.

Ibid. *Antiphanis* Senarii, qui leguntur *Athen.* l. 6. init. parce et malevole adducuntur a Brodaeus. Videamus totum locum: ἡμῖς, ὧς Τιμόκλεις, ΑΠΟΔΙΔΟΜΕΝ σοι τὰ τῶν δειννοσοφιστῶν λείψανα, καὶ ΟΥ ΔΙΔΟΜΕΝ, ὥς ὁ Κοθωκίδης φησὶ ἐξ ἡρώ, Δημοσθένει χλευάζων, ὅς, Φιλίππου Αθηναίοις Αλόνησον δίδωσκ, συνέβαλεν μὴ λαμβάνειν, εἰ δίδωσκ, ἀλλὰ μὴ ἀποδίδωσκ. ὅπερ Ἀλιφάνης ἐν Νεόττιδι παιδιὰν δίδωσκ ἐισοχελεῖ τίςδε τὸν τρέπον,

Ο δισπότης δὲ πάντα τὰ παρὰ τῷ πατρὶ
ἀπείλας, ὥσπερ ἔλας ἡγάπησιν ἂν
τὸ ἥμα τὸτο παραλαβὼν Δημοσθένει.

Optime huic coniungetur *Plutarchus* in *Demosthene*: Τὴν δὲ Κομικῶν ὁ μὴ τις αὐτὸν καλεῖ ῥωποπεριτρέφειν, ὁ δὲ παρασκευάζειν, ὡς χρώμενον τῷ ἀλιθίῳ, φησὶν, ὅπως ΑΠΕΛΑΒΕΝ, ΩΣΠΕΡ ΕΛΑΒΕΝ. ΗΓΑΠΗΣΕ ΓΑΡ ΤΟ ΡΗΜΑ ΤΟΥΤΟ ΠΑΡΑΛΑΒΩΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ. ἐκτὸς εἰ μὴ καὶ Δία πρὸς τὸν ὑπὲρ Αλονήσου λόγον ὁ Ἀλιφάνης καὶ τυτὶ πείσαιχιν, ὅν Αθηναίους Δημοσθένους συνέβαλεν μὴ ΛΑΜΒΑΝΕΙΝ, ἀλλ' ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΕΙΝ παρὰ Φιλίππου. Vir follers et ingeniosus *P. Bar-tonus*, Oxoniensis, primus subodoratus est *Iambos Antiphanis* latere in ista, quae diutius profa videbatur *Oratio Plutarchi*. *Athenaeus* vero pergit: Αλιξίς δ' ἐν τῷ Στρατιώτῃ,

ΑΠΕΛΑΒΕΣ. τῇ δ' ἔστι τίς; ὅ παρ' ὑμῶν ἰγὰ Παιδαρίον ΕΛΑΒΟΝ ἀποφύγων ἥκω πάλιν. Πῶς ἐκ ἀρίσκει σοι τρέφειν; ἐκ ἔστι γὰρ ἡμίτερον. ἐδ' ἡμίτερον. ἀλλ' ἰδὼ καὶ ὕμῃς ἰμοὶ τῆτ'. ὁ ΔΕΔΩΚΑΜΕΝ. τί δὲ; ΑΠΕΔΩΚΑΜΕΝ τὸ μὴ προσῆκον ἰμοὶ λαβεῖν.

Καὶ ἐν Ἀδιλφοῖς,

Εγὼ ΔΕΔΩΚΑ γὰρ τι ταύταις, ἐπὶ μοι.
Οὐκ, ἀλλ' ΑΠΕΔΩΚΑΣ, ἐνέχυρόν πευ λαβόν.

Αναξίλας δὲ ἐν Εὐανδρείᾳ,

Καὶ τὰς παλάθας ἰμοὶ, μὰ γῆν, μὴ σύγι ΔΩΣ
ΑΛΛ' ΑΠΟΔΟΣ καὶ δὴ τὰς φέουσ' ἐξέρεχομαι.

Τιμοκλῆς δ' ἐν Ηρώσι,

Οὐκὲν κίλειε νῦν τὰ πάλιν μάλλον ἢ
τὰ πρόσοντα φράζειν. Πάν γε δραστὸν τὸτο σοι.
Καὶ πρῶτα μὲν σοι παύσθαι Δημοσθένους
Οργιζόμενον, ὁποῖον ὁ Βριάριος,
Ο τὸς καλαπύλλας τὰς τε λόγχας ἰσθίων
Μισῶν λόγους ἀνθρωπῶν. ἐδιδώκεν
ΑΝΤΙΘΕΤΟΝ ἰσθίων ἔδδιν, ἀλλ' Ἀρὴ βλίπων.

Add. *Aelian.* XII. V. H. 53. virosque eruditos ad loc. *Eustath.* ad *Homer.* *Iliad.* A. pag. Edit. Flor. 118. 128. et notas virorum doctorum, iturumque *Saluini* ad *Iliad.* Γ exeuntem, *Leopard.* XII. *Emend.* 6. Οὕτω καὶ ὁ Δημοσθένης κατασκευάσαι βυλῆς μὴ δεινὸν χάριν ἔχειν Φιλίππῳ, ὑπὲρ ὧν ἔδωκεν, μίλιλας (Annon METEBALE?) τὸ ΕΔΩΚΕΝ εἰς τὸ ΑΠΟΔΕΔΩΚΕΝ. *Suid.* v. Εγκράτεια. De hoc grammatico bello inter Atheniensis et Philippum, vtrum daret Halonesum Philippum an redderet, an beneficii titulo, an iuris exigentia, plura in ea Oratione, quae inscribitur περὶ Αλονήσου. *Libanius* in Argumento istius Orationis, si *Libanius* est qui scripserit, *Demosthenem*,

mosthenem, *περὶ συλλαβῶν διαφερόμενον*, vt hic ait *Aeschines*, imitari videtur in eadem causa: *Φίλιππος ΑΠΑΙΤΟΥΣΙ μὲν τοῖς Ἀθηναίοις τὴν ἰσχύον ἀκ ἀποδίδωσιν* — ΑΙΤΟΥΣΙ δὲ ὑποσχεῖται δόσιν. TAYLOR.

Ibid. 5. *Ἀριστοδῆμος*] Forte, ΧΑΡΙΔΗΜΟΥ, S. τῷ *Γραλῆγῳ*, de quo multa in *Aristocrate*. Ο γὰρ *Ἀριστοδῆμος*, ὑποκρίτης μὲν, ὅχι δὲ *Γραλῆγός*. Nisi forte fuerit alius quispiam hic *Aristodemus*, quem in *Philippicis* exagitat: pro quo *Aristomede* apud *Vipianum* legitur. Et [l. 8.] ΠΑΡΕΣΚΕΥΑΣΕ. WOLFIVS.

Ibid. 12. *περὶ*] *περὶ* ΤΗΣ τῶν Εὐβοίων lege. TAYLOR.

Ibid. 14. *Μνησάρχου*] *Calliam* et *Taurosthenem* fratres, *Mnefarchi* filios fuisse puto: non *Mnefarchum* *Calliae* filium, *Taurosthenis* patrem. Etsi quid id nostra refert? WOLFIVS.

Ibid. vlt. ὑποσπώνδης] *Aretinus*, *victis Thebanis*. *Melanchtho*; *repressis*. *Perionius*, *Thebanos foderatos dimisistis*. WOLFIVS.

Pag. 398. l. 1. τὰς πόλεις αὐτὰς [vti *Ald.*] Lego ΑΥΤΟΙΣ. S. τοῖς Εὐβοῖσι. Et [l. 14.] ΟΤΕ ἀδελφός. WOLFIVS.

Ibid. γρτα ΑΥΤΟΙΣ, καὶ τὰς πολιτείας ἀπιδόσι, ἐρῶς καὶ δικαίως ΤΟΙΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΕΜΕΝΟΙΣ. STEPH.

Ibid. καὶ τὰς πόλεις ΑΥΤΗΣ καὶ τὰς πολιτείας ἀπιδόσι ἐρῶς καὶ δικαίως ΑΥΤΟΙΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΕΜΕΝΟΙΣ. σχ. τοῖς Εὐβοῖσι δηλονότι. Cod. Bern. TAYLOR.

Ibid. ἀφῆκασι· ΚΑΙ κύριοι τῆς Εὐβοίας ΓΕΝΟΜΕΝΟΙ, ΤΑΣ πόλεις ΑΥΤΟΙΣ καὶ τὰς πολιτείας ἀπιδόσι, ἐρῶς καὶ δικαίως ΤΟΙΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΕΜΕΝΟΙΣ. Vid. *Demosth. de Cor.* pag. 507. l. 1. τὸ, κατὰ πάντας κύριοι καὶ τῶν σωμάτων, καὶ τῶν πόλεων, ἀποδοῖναι ταῦτα δικαίως αὐτοῖς τοῖς ἐξημαρτημένοις εἰς ὑμᾶς, μηδὲν ὧν ἠδικήσῃ, ἐν οἷς ἐπισύβησι, ὑπολογισάμενοι. MARKLAND.

Ibid. 8. Ταμύνας — Κολίλαιος] *Harpocr.* in vtraque voce. TAYLOR.

Ibid. 10. ἐνιχυρίαζον] ΕΝΕΚΩΜΙΑΖΕΝ MSS. *Steph.* et *Bern.* Simile pene occurrit infra, et quod auctoritatem quandam conferre videatur, 402. 6. τὸν τι Καλλίαν ὑΠΕΡΕΠΗΝΕΙ. TAYLOR.

Ibid. 16. προσγιγῶν] *Priscianus* aut in exemplaria incidit inhonesta, aut auctorem nostrum perfunctorie legit, qui ex his verbis talem canonem elicere potuit: Προσγιγῶμι, καὶ Προσγιγῶ μοι. Αἰσχύνῃς κατὰ Κτησιφῶντος· ὃ μὲν Ἀμύντας

ΠΡΟΣΤΕΛΩΝ ΤΟΙΣ ΦΩΚΙΚΟΙΣ ΞΕΝΟΙΣ. Sed neque *Amyntae* nomen, si bene memini, vsquam occurrit per totam hanc Orationem. Vt existimaret aliquis potius errasse *Priscianum* in titulo Orationis quam in loco describendo. Attamen qui leget hanc paginam, iterari reperiet eis ΤΑΜΥΝΑΣ, τὸν ἐν ΤΑΜΥΝΑΙΣ. Vnde literarum similitudine infaustus ille emicuit ΑΜΥΝΤΑΣ. En quanta incuria describuntur Membranae! Cuiusmodi est Materia ex qua Cruces aliquando edolantur Criticorum filiis! Proxime ἔλθον ἐφ' ὕΜΑΣ, MSS. fere omnes, *Steph. Mead. Coisl. Reg. 2.* TAYLOR.

Pag. 399. l. 9. αὐτῶ] L. ΑΥΤΩΝ. MARKLAND. Modo *Mead.* ΠΟΙΟΥΜΕΝΟΣ. TAYLOR.

Ibid. l. 10. ἀψισθαί] a *Λαμψάνῳ*, non λίσσισθαί [quae erat lectio *Aldina*] a *Λείπῳ*. WOLFIVS.

Ibid. 13. τραπόμενος] γρ. ΣΤΡΕΦΟΜΕΝΟΣ, et ΤΡΕΦΟΜΕΝΟΣ. Illud *Mor.* habet: Hoc reperitur in marg. *Mead.* TAYLOR.

Ibid. 16. *Γραλῆγος*] γρτα ΣΤΡΑΤΕΙΑΣ MSS. *Steph.* TAYLOR.

Ibid. 17. ἵνεκον — *Σοηθήσι*] ὁμόσασιν ὅτι *Σοηθήσι*. *Aretinus*: *auxilium ferre iureiurando cogeretur*. WOLFIVS.

Ibid. antepen. εἴ τις ἐπ' αὐτὸν ἦ] *si quis eum invaderet ac lacesseret*. *Demosthenes* κατὰ *Φιλίπ.* δ. ΑΛΛ' ἐπειδὴν ἐφ' ἡμᾶς αὐτὸς ἦ, τί φήσομαι τότε; Rursus, π. Στιφ. Καὶ *Σοηθήσι* αἰσῖς ἐπ' αὐτὸς ἦ. BRODAEVS.

Ibid. penult. καλύσει] ΚΩΛΥΣΑΙΤΕ. MARKLAND. Ita *Bern.* TAYLOR.

Ibid. vlt. δολιχοδρομήσασιν] Vide *Poll.* III. 30. TAYLOR.

Pag. 400. l. 3. πρῶτον μὲν ΜΗ διασφαλῶναι [Negativa enim in *Aldo* deerat]. Et [l. 4.] εἰ μνησθῆς. Et [l. 16.] τὰς δὲ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣ, vt ante μὴ συνιδεῖν Ἀθήνησι. WOLFIVS.

Ibid. ΜΗ διασφαλῶναι. *Bern.* similiter. Διασφαλῶναι *Brodaeus* explicat *muniri*, abreptus loci impuritate, ita vt interpretando adiuuare vellet, quod debuisset emendare. TAYLOR.

Ibid. 6. ἐγκαταλιπθῆναι] *H. Stephanus* lectore non admonito, se contra Codd. niti, dedit ΕΚΚΑΤΑΛΗΘΕΝΤΙ. Quod tamen habet Cod. noster *Bern.* et Ego praefero. Vegetatur Oppositio, ἢ ΦΕΥΓΕΙΝ — ἢ τιθῆναι, ΕΚΚΑΤΑΛΗΘΕΝΤΙ. Aut aufugere aut captum emori. Aliter *Italus*. O *fuggirfi da Chalcide*, o *morire abandonato*.

bandonato. Solus *Lambinus* auctoritatem *Stephani* sequitur. TAYLOR.

Ibid. 12. βίλιστα λίγιν] Accuratus, ut mihi videtur, hoc loco scripsisset *Aeschines* βίλιστα λίγιν KAI ΠΡΑΤΤΕΙΝ. Nam totum hoc de *Callia* negotium ad *Demosthenis* πρᾶξιν, magis quam ad λόγον eius spectat. Sic 404. 4. MARKLAND.

Ibid. 15. Χαλκιδίας] γρ. ται KAI Χαλκιδίας in MSS. *Stephani*. TAYLOR.

Ibid. 16. συνιδρίας] Πρ. γρ. προιδρίας [vt MSS. quoque quam plurimi] Αλλά κ' ἀγτίως ἐπι, μὴ ΣΥΝΕΔΡΕΥΕΙΝ Αθήνησι. Καὶ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα, πάντας ἤκειν ΣΥΝΕΔΡΕΥΣΟΝΤΑΣ Αθήναζε. Λίγιν δὲ κ' συνιδρίας, ἴτι δὲ συνιδρεως. STEPHANVS. ΣΥΝΕΔΡΙΑΣ. Bern. TAYLOR.

Ibid. ὁ πόλις] ΑΝ Η ΠΟΛΙΣ? MARKLAND.

Ibid. 17. γράφω] ΑΝ ΕΠΙΓΡΑΦΩΝ? MARKLAND.

Ibid. antepen. προεβόαζον] γρ. ται ΠΡΟΒΑΖΩΝ MSS. *Steph.* Eamque lectionem amplecti videtur *Budaeus*. Vid. *H. Steph. Thes. L. Gr. Tom. I. col. 656.* TAYLOR.

Pag. 401. l. 1. γράφω] ἐπιστολὴν, ἢ γράμμα, ἐχ' δὲ κατηγορίαν, ὡς ἄλλοι πολλοί. WOLFIVS.

Ibid. 9. τέτες] Forte, ΤΟΥΤΩΝ. MARKLAND.

Ibid. 16. ἐπὶ Φίλιπποι] ad bellum contra *Philippum* gerendum. BRODAEVS.

Pag. 402. l. 1. ὡς] Ita Codd. ΩΣΤΕ exarauit typis suis *H. Stephanus*. TAYLOR.

Ibid. 3. δι' ἀπορήτων] [Ita Ald.] Scr. δι' ΑΠΟΡΡΗΤΩΝ. BRODAEVS. WOLFIVS.

Ibid. ἡμίτερον] Forte, ΥΜΕΤΕΡΩΝ. MARKLAND.

Ibid. 8. κεφάλαιον] orationis eius haec summa erat. Recte. Sic supra 391. 13. δόγμα — ὃ τὰ ΚΕΦΑΛΑΙΑ διὰ βραχίων ἐγὼ προειῶ. Ad istum fane locum adlufit *Suidas*, v. Κεφάλαια. Verum videamus primo, quid ille Scriptor in articulo praecedente, sc. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Nempe, Ἐνοὶ τῶν ἐαυθύμων ἐντιτυχηκότων τοῖς ἐπὶ τῶν δίκαια ἐπὶ τῶν γραφῶν λόγοις τὸ Κεφάλαιον οἷον παρὲν ληφθαι ἐπὶ ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ, κ' ΛΟΓΟΥ μόρον — παρὲν ληφθαι δὲ κ' ἐπ' ΑΡΓΥΡΙΟΥ. Iam accede ad ea quae sequuntur. ΚΕΦΑΛΑΙΑ παρὰ λαμβάνειν ἐπὶ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣ, κ' ΛΟΓΟΥ κ' ΑΡΓΥΡΙΟΥ. ὅπως Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶν. Vbi tamen iuxta mentem Lexicographi, quatenus ex prior articulo ea colligi potest, pro ΓΡΑΜΜΑΤΟΣ legendum est ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ. A-

liquantum adstipulatur *Photii* Cod. MS. qui habet ἐπὶ ἐπιγράμματι. Id erat ἐπὶ γράμματι. Sed cum emendare voluerint alii, in alium mendum inciderunt. Sed γράμματι bene stare potest cum textu et mente *Aeschinis*. TAYLOR.

Ibid. 10. συνίσταγμινος] ad pecunias conferendas ordine descriptos. BRODAEVS.

Ibid. Recte vidit Vir doctissimus. Ita etiam alii: erano statim descripti da lui a contribuire contro Filippo. Italus. Minus bene *Wolfus*, cuius interpretationem Tu corriges. TAYLOR.

Ibid. 11. χρημάτων] Ita Membranae praeter Bern. nostram. *Stephanus* rursus silenti pede, ΧΡΗΜΑΤΑ. TAYLOR.

Ibid. 12. πλοηρώματα] socios naualis et propugnatores: remiges et milites classarios. *Demosth. c. Midiam*, ἵτα τὰ πλοηρώματα ἢ πόλις παρὲν. BRODAEVS.

Ibid. 13. πολισικάς] ex singulis ciuitatibus. Infra, 421. 1. χωρὶς μὲν πρὸς τὴν ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ δύναμιν, χωρὶς δ' ἐν Αμφίσσῃ πρὸς τοὺς ΞΕΝΟΥΣ διαγωνίσασθαι. MARKLAND. Πρὸς τέτοις KAI τὰς πολισικάς δυνάμεις Bern. TAYLOR.

Ibid. 15. ἐξ Ακαρνανίας δι' ἱτίους τοσούτους] Aretinus: ex Peloponneso quidem super duo millia armatorum, ex Acarnania vero alios totidem. Sic et Meletus. Melanchtho: ex Acarnania totidem milites. Perionius: armatorum ex Acarnania totidem. Hic ἱτίους τοσούτους non est δις τοσούτους, ut apud *Isocratem*, loco supra citato [pag. 302. l. 8.] WOLFIVS.

Ibid. ἀπὸ] ΥΠΟ. 415. l. 3. ἐμπιπλάμην τῆς διδομένης ΥΦ' ἡμῶν αὐτῷ ἐξουσίας. MARKLAND.

Ibid. 16. παραχθήσισθαι δι' ΑΥΤΑ ἕκ εἰς μακρὰν — MS. Mead. TAYLOR.

Ibid. 17. ἀνθιγηρῶν] Παρὰ τὸ τοῖς ἀνθις εἶσθαι τὴν γῆν, qui a Choniata, ὁ φυλλορέας μὴ appellatur. Alii per in secunda syllaba scribentes, παρὰ τὴν ἰορὴν τὴν τῷ ἀνθιγηρῶν, πρὶν ἂν παρομιναζόμενοι φασιν, Εξὼ Κάρεις, ἀκίτ' ἀνθιγηρῶν. WOLFIVS.

Ibid. penult. εἰς τὴν σιλήν] εἰς καινσίληνον. BRODAEVS. Nescio an emendans, an exponens. Sed in Bern. adnotatur, sc. pro εἰς καινσίληνον. Volebant Athenienses ut Menses sui ordirentur a Nouilunio. TAYLOR.

Ibid. Aretinus: Omnis conuenire debere Athenas in plenilunio. Melanchtho: Vt ciuitates in plenilunio conueniant Athenis. Perionius: Vt omnes Athenas conueniant consilii capiundi causa ad XVII. Cal.

Cal. eiusdem mensis. Meletus: *Venturos se esse Athenas ad concilium tempore plenilunii.* Τὴν σιλήν paulo post ipse interpretatur τὴν πανσέληνον. Hoc me loco lapsum esse fateor, cum verti, ad Lunam. Nam peculiarem hanc et non communem homo ille formulam vsurpat. Neque enim *Aeschines* lunam, sed mendacem linguam *Demosthenis* exagitat. Et si quid vetat, insolentem locutionem Graecam aequae insolenti Latina vertere? praesertim cum eius sequatur interpretatio. WOLFIVS.

Ibid. εἰς τὴν ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΝ, (vt pag. 404. l. 6.) edidit *H. Stephanus*. TAYLOR.

Ibid. καὶ γὰρ τὸ τοῦτο] Forte, καὶ γὰρ ΤΟΥΤΟ' Ο ἀνθρώπων. MARKLAND.

Pag. 403. l. 7. μιμῆσθαι] [Ita erat in *Ald.*] Legendum ΜΩΜΕΙΣΘΑΙ. BRODAEVS.

Ibid. ἀξιός ἐστι ΜΙΣΕΙΣΘΑΙ lege. WOLFIVS.

Ibid. Ita restituerunt *Bern.* Ask. *Steph.* Γράφει ΜΙΣΕΙΣΘΑΙ ἢ ΜΩΜΕΙΣΘΑΙ, ὡς ἐν ἄλλοις. marg. Exemplaris *Aldini* in Biblioth. Col. Eman. Cant. TAYLOR.

Ibid. 10. καὶ τὸ εἶναι] Deest forte aliud Adiectivum, Comparatiui gradus, vt κινώτερον. MARKLAND.

Ibid. 13. συγρίψας] Vim vocis non assequitur *Wolffius*. Laudo, neque satis praedicare possum, bellissimam versionem Italicam, *Mettendo in questo tutte le sue forze*. Similiter scribit *Xenopho Anab.* l. 1. circa finem. Οἱ μὲν Ἕλληνες ΣΥΣΤΡΑΦΕΝΤΕΣ παρασκευάζονται ὡς ταύτην προσίοις καὶ διζήμενοι. Quem locum contra *Cl. Hutchinsonum* explicare non debuit *Spelmannus*, in politissima et fideli pariter Interpretatione quam dedit *Xenophontis*. *Demetrius Phalereus* §. 8. Ὡς περὶ τὰ θηρία ΣΥΣΤΡΕΨΑΝΤΑ ἑαυτὰ μάχισται, τοιαύτη τις αὖ ἐστὶ ΣΥΣΤΡΟΦΗ καὶ λόγῳ, καθάπερ ΕΣΠΕΙΡΑΜΕΝΟΥ (vel ΣΥΣΠΕΙΡΑΜΕΝΟΥ) πρὸς διωτόν. Cui locum similem adduxit ex *Platone Pet. Victorius* in commentario. Verba illa *Demetrii* scio aliter laudari in fine, sc. neque ἰσχυραίνω, neque συσπυραίνω, verum ΣΥΣΤΕΙΛΑΜΕΝΟΥ. Quod licet aequae faueat meae Interpretationi τὸ συγρίψασθαι, attamen laudo eam lectionem quae reperitur in vulgatis. Ita *Plutarch. Sympos.* ἐν τῷ χιμῶνι ΣΥΣΤΡΕΦΟΜΕΝΟΝ καὶ ΣΥΣΠΕΙΡΑΜΕΝΟΝ διὰ τὸ εἶναι. Illum morem Ferae se colligentis ad vim vel sustentandam vel inferendam egregie describit *Homerus Iliad.* M. 41.

Vol. II.

ὧς δ' ὅταν ἴδῃ κύνες καὶ ἀνδράσι θηριότησι
Κάπριον ἢ λίον ΣΤΡΕΦΕΤΑΙ, σθένει βλεμ-

αίνων,
Οἱ δὲ τὴ ΠΥΡΓΗΔΟΝ σφίρας αὐτὸς ΑΡΤΥ-

NANTEΣ

Ἀλλοὶ ἱσχυίαι.

Porro. Occurrunt exempla apud nostros Scriptores, *Aeschinem* volo et *Demosthenem*, vbi συγρίψασθαι dicitur de globo aut agmine facto, ad maiorem vim aut impetum. In hoc loco, se totum collegit, summam vafritem in ea re exseruit *Demosthenes*, vt ait aduersarius. TAYLOR.

Ibid. 17. αὐτοῖς] Deerat in *Steph.* ΑΥΤΩΝ Ask. Quod praestat. TAYLOR.

Ibid. antepen. ὄναι] Ociosum sane vocabulum, neque desiderari vides: eundem hostem et amicum iudicare, perinde vti *Athenienses*. Dele ergo, nam enatum est ex fine praecedentis, τῷ, νομίσειν. TAYLOR.

Ibid. ἐπιπλά ἀναφανίσαι] *Aretinus* et hanc et pluris clausulas omisit. *Melanchtho*: cetera in decreto recitantur: ascribit etiam de furto, vt *Oritas* quinque talenta non vobis, sed *Calliae* penderent. *Perionius*: Deinde eum apparet in decreto ad furtum addidisse, vt legati peterent ab *Oritanis*, etc. *Meletus*: deinde vero post has insidias orationis, rursus discernit. Τὸ, περὶ ἀπάλην nemo horum expressit: pro quo, etsi ΠΕΡΙΑΓΑΓΩΝ, ἢ ΠΡΟΑΠΑΝΤΩΝ, ἢ ΠΡΟΑΠΑΤΩΝ legas, non satis placet. Mox, [l. vlt.] τὸς πρίσθεις ΑΞΙΟΥΝ, Cohærent enim γράφας ἀξιῶν, id est, ὅπως ἀξιῶσιν οἱ πρίσθεις. WOLFIVS.

Ibid. Poscia egli mostra bauere scritto ogni cosa nel decreto per ingannare. *Etruscus*. Deinde videtur ad hæc omnia in decreto peculatus causa adiecisse. *Anon. Venetus*. Hi quidem expresse runt τὸ, περὶ ἀπάλην, sed nihil promouemus. TAYLOR.

Ibid. περὶ ἀπάλην ἐπὶ τῷ ψηφίσματι] Depravata hæc esse opinor. MARKLAND.

Ibid. ἐπὶ τῷ ψηφίσματι] EN τῷ ψηφίσματι, MSS. *Steph.* et Ask. et *Plin.* IX. *Epist.* 26. vbi locum hunc laudat. TAYLOR.

Ibid. penult. πρὸς τῷ κλίμματι γράφας] ἦγεν, προσγράψας τῷ κλίμματι. Marg. Eman. TAYLOR.

Ibid. vlt. ἀξιῶν] Sincera Lectio, ΑΞΙΟΥΝ. BRODAEVS. Ita *Steph.* et *Bern.* TAYLOR.

Pag. 404. l. 2. ix] Abest p. 456. l. 8. ἀφίλων τὴν ἀλαζονίαν καὶ τὸν κόμπον τῷ ψηφίσματι. MARKLAND.

4 K

Ibid.

Ibid. 6. *γρασίαν*] ΣΤΡΑΤΙΑΝ (Vid. ad pag. 417.) excudi fecit *Stephanus*. TAYLOR.

Ibid. 12. *διδ*] Malim ΔΙ ΟΥ. WOLFIVS.

Ibid. *δημοκρατεμένων τῶν Ὁρεϊσίων*] *cum populari republica Oritae regerentur*. Wolfius. Incaute. Non enim *semper* ea forma imperii utebantur. Quod tamen sequeretur eam interpretationem *Wolfii*, ceterorumque. Ecce enim Charigenes non ita pridem (nam eius filius Gnosidemus cum Aeschine et Demosthene vixit,) summum in ea ciuitate imperium tenuit, ut discimus ex tertia abhinc linea. Verte igitur, *cum tandem populari Rep. regi coeperint*. *ὅταν ἰδημοκρατεῖτο*. TAYLOR.

Ibid. 17. *σαθῆσισθαι*] ΣΤΗΞΕΣΘΑΙ MS. Mead. TAYLOR.

Ibid. antepen. *ἰλαχίσε χαλκῷ*] Videtur adludere ad nomisma vilissimum, qui *χαλκῷ* dicitur: quasi dicat, *ἐκ αὐτῶν ἀντικαταλλάξαιμι χαλκῷ τάλαντον*. WOLFIVS.

Ibid. Non ad Nomisma, mi homo. Cui quid cum Statua commune? Ad Metallum, quod erat vile et tenue, ad Aes, adludit potius. Et meminerit lector *ἰλαχίσε* non semper de magnitudine, verum aliquando etiam de *precio* et *valore* dici posse: ut hic, et pariter apud *Aristophanis* σκ. scil. *Εἰδοκεῖ τὸ τῶν θυγατρίων νόμισμα ΕΛΑΧΙΣΤΟΝ εἶναι πάλιν καὶ φαυλότατον, αὐτὴ σιδηρεὴν ὑπάρχον*. Nub. 248. Nam qui *ferreis* vtuntur nummis, non in *minutissimas* laminas secare solent. TAYLOR.

Ibid. penult. *εἰσπράττειν*] S. *δίοισι*. WOLFIVS.

Ibid. Scil. *αὐτὸν ἐθέλειν εἰσπράττειν*. Alioqui legendum foret ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΝ. MARKLAND.

Ibid. *γρ. ται* ΕΙΣΕΠΠΑΤΤΕΝ, MSS. *Steph.* γρ. ΕΙΣΕΠΠΑΤΤΕ et ΕΙΣΕΠΠΑΞΕ. Cod. Bern. TAYLOR.

Pag. 405. l. 2. *δραχμὴν τῷ μνηρὸς τῆς μῶας*] *menstruam drachmam in singulas minas. τῆς μῶας, αὐτῇ τῷ, ἢ ἰκάσθης μῶας*. BRODAEVS.

Ibid. Centesimis ergo vfuris duxit foenus. Mina enim 100 drachmas continet. WOLFIVS.

Ibid. 2. *κεφάλαιον*] Iam alia, et diuersa ab ea quam explicauimus ad 402. 8. occurrit notio τῷ, *Κεφάλαιον*, et haec verba *Aeschini* eapropter a *Suida* recitantur in articulo *Κεφάλαιον*. TAYLOR.

Ibid. 3. *ὅτι τὰ ληθῆ λίγω*] [*Aldus*] *ὅτι Δ ἀληθῆ λίγω*. WOLFIVS.

Ibid. 8. *αὐ*] γρ. ται Ο MSS. *Steph.* et IPA-

ΥΑΣ in Cod. Mead. in Ald. ΤΡΑΥΑΙ Bern. TAYLOR.

Ibid. *δτ*] S. *ὁ Κησιφῶν*. WOLFIVS.

Ibid. 14. *Κιρραίων*] *Κιρραίων πεδίον Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κησιφῶνι*. *Κιρραίων* πόλις ἐστὶν ἀπὸ χύσας Διελφῶν σταδίων τριακοῖα. ἵσκειν ἐν Κιρραίων πεδίον καλὸν ὃ ἔχεται τὸ ταύτη παρακείμενον τῇ πόλει. Harpocr. in v. *Suid.* in Κιρρα. Contendit Vir doctissimus I. Meursius II. *Attic. Lect.* 2. vocem numeralem, *τριακοῖα*, esse minus sinceram, et pro 30 reducit 80. Plura ibidem habet de Cirrha vrbe consulenda. TAYLOR.

Ibid. 15. *ἐξάγισ* — *ἐπαράλ*] *Aretinus: nefastus et exsecratus*. Melanchtho; *pollutus et exsecratus*. Perionias; *sceleratus et maledictus*. WOLFIVS.

Ibid. Addam etiam et nostros. Venetus: *detestabilis et exsecrandus*. Ferrus: *iscommunicatus et maledetto*. Vid. Harpocr. *Suid.* v. *Εξάγισ*, et *Etymol. M.* 346. 36. TAYLOR.

Ibid. 16. *Κιρραίων*] Cirrha oppidum Phocidis ad Parnassi radices, vbi cultus fuit Apollo. WOLFIVS.

Ibid. *Ακραγαλλίδαι*] Fortassis hi reliquiae fuerunt exercitus Brenni, et in editis locis confederunt. WOLFIVS.

Ibid. Ingeniose fati. Verum nomen istud gentile male describitur in *Aeschini* Exemplaribus. Harpocratio: ΚΡΑΥΑΛΛΙΔΑΙ. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κησιφῶνι. Δίδυμός φησι δὲ ἡ γραφισθαι (in *Aeschini* loco, prae manibus) ΚΡΑΥΑΛΛΙΔΑΙ. ἔτω γὰρ λίγισθαι τὴν ἐν Φωκίῳσι πλεονείον Κιρρας χώραν Κραυγαλλίαι, ὡς καὶ *Εὐαγόρας* ἐν *τετάρτῳ* χρόνῳ ἱστορεῖ. Vides, mi lector, utcunque exaretur, siue Κραυγαλλίδαι, ut repperit Harpocratio, siue Κραυγαλλίδαι, ut correxit *Didymus*, nullam omnino lectionem fauere Etymo isto *Wolfiano*. Vide *Valesium* ad istum locum Harpocratiois. TAYLOR.

Ibid. vlt. *ἰπιλα*] Forte, *ἰπιλα ΔΕ καὶ οἱ ἄλλοι*. MARKLAND.

Pag. 406. l. 1. *τὴν χερὶ τιμωρίαν*, WOLFIVS, *Aldi* corrigens σφάλμα typographicum. TAYLOR.

Ibid. 6. *Ἀθηνᾶ Προνόια*] *Panfanias* in *Phocidis* Ἀθηνᾶ ΠΡΟΝΑΟΝ recenset, quasi quae sit in vestibulo aedis dedicata, quod fortasse rectius est, quam *Prouidentiae* vel *Prouidae*. WOLFIVS.

Ibid. Egi de ea re copiosius, infra ad Orat. I. c. *Aristogit* T. III. p. 476. l. 16. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. ἀνεγία] *Vt Deo sacer atque incultus permaneret hic ager.* BRODAEVS.

Ibid. *Vt scilicet neque compascuus esset hic ager, nec coletetur, neque coedificaretur.* WOLFIVS.

Ibid. 10. ἰαγυῖς] Occurrit etiam pagg. 409. 411. 414. Vide Harpocr. in Ἀναγυῖς. Suid. etiam ibid. et in Ἐναγυῖς διὰ τ. 2. TAYLOR.

Ibid. 11. καὶ συναθροίσαντες κ. τ. λ.] In hac Expeditione narranda dissentiant Strabo et Pausanias. Ille enim lib. 9. huius expeditionis ducem facit Eurylochum Theffalum: Pausanias vero in Phocicis Clisthenem Sicyoniorum tyrannum cum Solone Atheniensi, nulla Eurylochi facta mentione. Polyaeus vero Stratagem. 1. 6. Eurylocho tribuit stratagemam, quod ab aliis Soloni tribuitur, hellebori scil. mixturam aquae, qua vtebantur obsessi. Sic variant in rebus tam antiquis auctorum testimonia. PALMER.

Ibid. Coniungo Plutarchum in vita Solonis. Εθαυμάσθη δὲ [Σόλων] καὶ διαβόηθη μάλλον ἐν τοῖς Ἕλλησιν, εἰπὼν ὑπὲρ τῶ ἱερῶ τῶ ἐν Διελφοῖς, ὡς χρὴ βοηθεῖν, καὶ μὴ περιεργᾶν Κιζζαῖος ὑβρίζουσαι εἰς τὸ μαυρίον, ἀλλὰ προσκαμύειν ὑπὲρ τῶ θιῶ Διελφοῖς. πεισθέντες γὰρ ὑπ' ἐκείνου πρὸς τὸν πόλεμον ὤρμησαν οἱ Ἀμφικτιόνης, ὡς ἄλλοι τε μαγιστράσι, καὶ Ἀριστοίλῃς ἐν τῇ τῶν Πυθιονίκων ἀναγραφῇ, Σόλωνι τὴν γνώμην ἀναλίσχας. ὃ μάλιστα τραγῆγος ἐπὶ τῷτον ἀπειδείχθη τὸν πόλεμον, ὡς λίγιν φησὶν Ερμιππῶς Εὐάνθη τὸν Σάμιον. ὅτε γὰρ Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ τῷτ' εἰρηκεῖν, ὥς τοῖς τῶν Διελφῶν ὑπομήμασιν Ἀλκαμαῖων, καὶ Σόλων, Ἀθηναῖον τραγῆγος ἀναγίγρεται. TAYLOR.

Ibid. ἐξηδραποδίσαντο] Vide hac de re περισευλικὸν Theffali filii, in Hippocratis operibus Graecis, Frobenianae Editionis, folio 537. vbi excidium Crisaeorum, aqua infecta, eleganter describitur. WOLFIVS.

Ibid. 12. τὰς λιμένας] Forte, ΤΟΝ ΛΙΜΕΝΑ. Vid. 405. 15. 407. 17. 410. 3. 411. 14. MARKLAND.

Ibid. 13. τὴν χάραν αὐτῶν] Abeffe potuit ΑΥΤΩΝ, vel scribi ΑΥΤΗΝ. MARKLAND.

Ibid. 15. ἐργάσασθαι] ΕΡΤΑΣΕΣΘΑΙ, STEPHANVS. Ita Bern. TAYLOR.

Ibid. 16. καὶ χειρὶ, καὶ ποδὶ] Vid. Victor. XIV. Var. Lect. 19. TAYLOR.

Ibid. καὶ ποδὶ, ΚΑΙ ΦΩΝΗΙ infra pag. 410. 1. 10. et π. Παραπρισσ. p. 280. 1. 1. MARKLAND.

Ibid. 17. μόνον] Vid. H. Steph. de Dialect. Attic. pag. 105. TAYLOR.

Ibid. antepen. προσεργῶν] Hinc fit προσεργαῖος. Melanchtho: addiderunt religionem et imprecationem. Perionius: sed diris etiam deuouerunt, execratiq; sunt eum qui contra faceret. Meletus: sed pro his etiam se insuper deuouerunt, ac diris imprecationibus obstrinxerunt. WOLFIVS.

Ibid. Προσεργάσιοι, ἄγος, μῖασμα. ὅτως Αἰσχίνης. καὶ Προσεργῶν δὲ λέγεται. ἐν γὰρ τῇ κατὰ Κλησιφῶντος ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ. Suidas. Plenius Harpocratio: Προσεργάσιοι Αἰσχίνης ἐν τῇ περὶ τῆς Παραπρισσείας, Εἰσαλὶ δὲ αὐτὸν τὸ τοῦτον ΠΡΟΣΕΤΡΟΠΑΙΟΝ, [Vide not. ad 296. 15.] ἀλλ' ἐν τῇ ἄγος καὶ τὸ μῖασμα. Καὶ ΠΡΟΣΕΤΡΟΠΗ δὲ παρὰ τῷτο λέγεται. ἐν γὰρ τῇ κατὰ Κλησιφῶντος ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ. Inedita Glossa Photii insignis est. Προσεργάσιοι. Δαίμων ἐπὶ τῶν ἰαγυῶν ἐπὶ οἱ μῖα τὸ γαθῆναι ἤδη τὸ τρέπαιον οἱ ἀναεῖς τις τῶν πόλεμον, προσεργῶν καὶ ἰαγυῖς εἰσὶν, προσεργάσιοι παρακαλῶν. Quod Etymon non laudo, licet Glossam istam adducam. TAYLOR.

Pag. 407. 1. 2. τίνα τίξιμι κ. τ. λ. Ex Hesiodo sumptum. WOLFIVS.

Ibid. 4. καὶ ἀγορῶν] Ἐκαλησιῶν καὶ βουλευτηρίων vt opinor, potius quam ἱμνορίων. WOLFIVS.

Ibid. 7. αὐτοῖς] Castiga ΑΥΤΟΥΣ. BRODAEVS.

Ibid. Pro αὐτῶν, vñtata Graecis ἀνιπρίσας. WOLFIVS.

Ibid. L. ΑΥΤΩΝ, vt pag. 411. 1. 1. MARKLAND. Ita MSS. Regg. Paris. 1. et 2. TAYLOR.

Ibid. 11. ΟΥ ΠΙΠΙΝ κ. τ. λ.] Occurrit etiam hoc Oraculum apud Pausan. in Phocicis, cap. 37. qui multa ibi complectitur ad hanc Historiam cognoscendam vtilia. Vide autem quo pacto ab isto Scriptore citatur:

Οὐ πρὶν τῆσδε πόλεως ἐρεῖψῃς πύργον ἰλόεις, Πρὶν ΚΑΙ ΕΜΩΙ ΤΕΜΕΝΕΙ κτανώπιος. Ἀμφι-
τρέτης

Κῦμα ΠΟΤΙΚΑΥΖΗΙ, κελαδῶν ΕΠΙ ΟΙΝΟΠΙΑ ΠΟΝΤΟΝ.

Hic etiam πρὶν καὶ ἡμῶν τιμῆται MS. Steph. TAYLOR.

Ibid. 13. ΠΟΤΙΚΑΥΖΕΙ] ΠΟΤΙΚΑΥΖΕΙΝ. Bern. TAYLOR.

Ibid. ΚΕΛΑΔΟΝ] [vt Ald.] ΚΕΛΑΔΟΥΝ lego a Κελαδῶ. His versibus demum subiiciendum [nam in Ald. praecedebant] ΟΡΚΟΙ. ΑΡΑ. Sententia autem oraculi est, cum agrum Apollini consecrandum, qui ager maritimus cum esset;

set, et Deo dicatus: post consecrationem, mare utique lucum Apollinis alluebat, inuidi scil. daemonis, qui instar canis in praesepe iacentis, nec ipse illo frueretur, nec alios frui sineret. WOLFIVS.

Ibid. ΙΕΡΑΙΣΙΝ ΕΠ' ΑΚΤΑΙΣ] agrum Cirrhaeum alluentibus. BRODAEVUS.

Ibid. 15. Λοκροὶ οἱ Ἀμφισσιῶς] Inter varios Locros, quos recenset *Mattius I. Opin.* 10. non occurrunt Amphissenses. Pertinebant hi ad Locros Ozolas, quorum Metropolis erat Amphissa. Vid. *Steph. Byzant.* Ita Philippus in Epistola apud *Demosth. de Coron.* pag. 529. fin. Λοκροὶ οἱ καλέμενοι Οζόλαι, καλοικῶντες ἐν Ἀμφίσσῃ. TAYLOR.

Ibid. antepen. καὶ τίλη τῶς παραπλοῖας ἐξίλιγγον] portoria ab adnauigantibus exigebant. Anonymus. *Riscuotenuano le gabelle da i passaggieri nauiganti.* Ferrus. *Wolfius* praetermisit. TAYLOR.

Ibid. penult. Πυλαγῶρον] Quasi esset a Πυλάγορος. Nam Πυλαγῶρας, Πυλαγοῶν facit. Paulo post [pag. 408. l. 11.] πυλαγῶρες ὑμῖς εἴλισθε. WOLFIVS.

Ibid. Credo cum hoc modo exaretur, vti 409. 7. 411. 10. etc. male exarari. Nam ab antiquis Lexicographis, Πυλαγῶρας solummodo nominantur: quorum fuisset admonere, si utroque modo scribere liceret. TAYLOR.

Ibid. vlt. ὑφ' ἡμῶν. [Alii ἡμῶν] Et [pag. 408. l. 5.] τοῖς ἈΜΦΙΣΣΕΥΣΙ. Et [l. 6.] συμ-βέβηκιν ἈΤΤΩΙ, ὅτε αἱ προσάψης ἀνδρὸς ἸΔΙΩΤΟΥ ἢ δυνάμε. WOLFIVS. Quae incorrecte impresserat *Aldus*. TAYLOR.

Pag. 408. l. 1. χιλίας] Forte, ΔΙΣΧΙΛΙΑΣ. Vide seqq. MARKLAND.

Ibid. 5. Ἀμφισσῶσιν] [vt *Ald.*] Lege, ἈΜΦΙΣΣΕΥΣΙΝ. BRODAEVUS. et *Bern.* TAYLOR.

Ibid. 9. ἀσιδείας] Forte, ΘΗ τῶν Ἀμφισσίων ἈΣΕΒΕΙΑΙ. Aretinus: *Considerabitis enim siue daemoneum siue fortunam, quae ex impietate Locrorum effluxit.* Melanchtho: *Considerate autem quas poenas Deo Amphissenses pro impietate dederint.* Perionius: *Attendite igitur quae calamitas et fortuna Amphissaeorum scelus impietatemque oppresserit.* Meletus pro ὅς περιγύνω, legisse videtur ΩΣ, et genitium retinuit. *Considerate igitur ut vicerit Amphissanorum impietatem diuinum numen et fortuna.* WOLFIVS.

Ibid. Recte omnino *Meletus*, quicumque fuerit. Recte *Lambinus*. Recte etiam Etrusca Versio: *Hora state a vedere, come la sorte e la fortuna potette piu, che l' impietà de gli Anfissei.* Hominem Graecanicum, *Wolfium*, in ea literatura enutritum et exercitissimum, fugit suus Hellenismus, qui ita vertere potuerit, *fortunam, quae Amphissensium impietatem secuta est.* Perperam etiam ille Anonymus, *fortuna, quae euaserit ex impietate Amphissaeorum.* ΩΣ περιγύνω habuit *Aldus*, ΩΙ Cod. *Coisl.* *Stephanus* vero et *Bern.* vti Ego exhibui. TAYLOR.

Ibid. 10. ἱερομνήμων] Libanius, *ἱερομνήμων δὲ ἐλίγλω ὁ περιπόμινος συνίδρυς εἰς τὸς Ἀμφικλύνας ὑπὲρ τῆς πόλεως.* Aristophanis enarrator, τὸς Πυλαγῶρας, καὶ τὸν ἱερομνήμονα, καὶ εἰσὶν οἱον ἱερὸς γραμματεὺς μνήμονας γὰρ τῆς πόλεως. *Diodor.* 1. 15. οἱ μὲν ἱερομνήμονες ἐν Ἀμφικλύσιν, καὶ ἡγορεύον Φωκίαν — BRODAEVUS.

Ibid. 11. κελύον] *nobilem illum ciuem.* BRODAEVUS. Dubito. TAYLOR.

Ibid. 12. Λίσσιον] Quid est, quod latet sub voce Λίσσιον? aliquis δημότης, opinor, vt *Αναφύσι* et *Αναγυῖσσας*. Vid. *Demosth. de Cor.* 497. 7. MARKLAND.

Ibid. 13. τῶτον] [*Ald.* ita] μὴ δὲ ΤΟΥΤΩΝ. BRODAEVUS. WOLFIVS. MARKLAND.

Ibid. 14. ἱερομνήμονα] *Suidas*: *ἱερομνήμονες, οἱ περιπόμινος εἰς τὸ τῶν Ἀμφικλύων συνίδριον ἐξ ἰκάτης πόλεως τῶν τῶ συνίδρις μίλιχσων, ἢ, οἱ εἰς Πυλαίαν ἐκπεριπόμινος γραμματεῖς.* Ex hoc autem *Aeschinis* loco apparet, Atheniensis vnum ἱερομνήμονα, tris Πυλαγῶρας misisse. Dicitur autem ἱερομνήμων παρὰ τὴν μνήμην τῶν ἱερῶν, fortasse quod acta sacra in literas retulit. Aretinus: *Diognetum sacratorem.* Melanchtho: *scriba Diogneta.* Meletus: *sacrorum praefectus, Diognetus.* WOLFIVS.

Ibid. Erudite de his rebus tractant *Cel. Prædauxius* nostras ad *Marmora Arundelliana*, et *Antonius Van Dale de Concilio Amphictyonico.* Commode hic adplicari potest Inscriptio Vetus, quam ex *Cyriaci Anconitani* et *Apiani* schedis prodixerunt *Gruterus* CCXXIX. 15. et *MXXI. 7.* *Reinesius* I. 241. Idem *Van Dale* l. c. et *Muratorius* DXX. 3. nouissime autem omnium et emendatissime *Cel. Gorius* in *Symbolis Literariis*:

ΘΕΟΙΣ

ΕΠΙ ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΕΝ ΔΕΛΦΟΙΣ
ΠΥΛΑΙΑΣ ΗΡΙΝΗΣ ΙΕΡΟΜΝΗΜΟΝΟΣ ΤΩΝ ΑΙΤΩΛΩΝ
ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥ ΑΛΕΞΑΜΕΝΟΥ ΔΑΜΩΝΟΣ.

Pag. 409. l. 1. ἐξαιρέσθαι] ΕΞΑΡΑΣΘΑΙ MSS. Steph. aut forte, ΕΞΑΡΑΣΘΑΙ. Vt Bern. Audi Harpocrat. Εξαράσασθαι, Αίσχνης κατὰ Κτησιφῶντος, ὅτι χερσὶς ἀσπίδας αἰσθῆται πρὸς τὸν καυὸν νῆον. ἐξαράσασθαι ἴσι τὸ ἐκκλίσαι τὰς ἀράς, τῷ ἴσι τὰς εὐχὰς ἐπὶ ταῖς ἰδρύσεσι τῶν ναῶν, αἱ εὐθασί ποιεῖσθαι. Vide *Valefium*, et σχ. ad hunc locum. TAYLOR.

Ibid. προσήκον] rei gestae conueniens. BRODAEVS.

Ibid. 3. συμψάμεν] ΜΕΤΑΠΕΜΨΑΜΕΝΟΣ dedit H. Steph. et recte. Consentit Bern. ΜΕΤΑΠΕΜΨΑΜΕΝΟΣ δὲ ΜΕ ὁ ἱερομνήμων ἤξιν εἰσιλθεῖν κ. τ. λ. Deerat μὴ in Ald. et in Mead. Quod in eo loco quo vides reponit Wolfius. TAYLOR.

Ibid. 5. καὶ αὐτὸν] cum ipse tamen hoc facere statuisse. BRODAEVS.

Ibid. 6. καὶ προθυμότερον] Quaere an ita distinguendum — λίγιν (καὶ προθυμότερον — μισθιγνέτων) ἀναδοῦσας κ. τ. λ. MARKLAND.

Ibid. 7. μισθιγνέτων] Forte, ΠΑΡΕΣΤΗΚΟΤΩΝ, ἢ ΜΕΘΕΙΚΟΤΩΝ. Melanchtho: cunctantibus aliarum civitatum legatis. Perionius: ceteris Pythagoris concedentibus. Meletus: egressis aliis Pythagoris. Ego nihil certi cum haberem, verti, ceteris nostris Pythagoris absentibus. WOLFIVS.

Ibid. 11. ἀνομάζω] γρ. τὰς ΟΝΟΜΑΖΕΤΕ, MSS. Steph. ΟΝΟΜΑΖΕΤΕ. Coisl. TAYLOR.

Ibid. 12. ἐξέγνιν] ΕΞΕΙΡΓΕΤ' ΑΝ τὸ ἐξῆ. Ita Membranae, scil. MSS. Steph. Mor. Reg. 1. et Bern. Vid. pag. 411. l. 11. TAYLOR.

Ibid. 13. Κεῖνυλα] Is est Hegeſippus. Vid. Harpocr. v. Κεῖνυλα, Libanium, Photium, Suidam, Aeschinem c. Timarch. Huius dicitur esse Oratio de Haloneso, quae Demostheni attribuitur. TAYLOR.

Ibid. 15. ἐκατέρω] ὑπέρμωρον, ἡδυνόμωρον, ἡνιχόμωρον ἀπὸν. WOLFIVS.

Ibid. 410. l. 2. κεραμεῖα] Melanchtho: et officinas ibi aedificatas esse et villas. Perionius: et figulinas stabulaque exaedificatas. Meletus: figulinas et casas. WOLFIVS.

Ibid. 3. ἐπαύλια] Lexicographi videntur legisse ΑΥΛΙΑ. Ita Harpocrat. Αὐλία. Δυσίας

in τῇ κατὰ Διοδότῃ, καὶ Αἰσχίνῃ κατὰ Κτησιφῶντος. ἤτοι ἀντὶ τῶ ἐπαύλιος, ἢ ἀντὶ τῶ, τὰς μισθὰς αὐλάς. Coniunge Suid. v. Αὐλία θύρα. TAYLOR.

Ibid. 7. καὶ ΔΙΩΡΙΖΟΜΗΝ lege. BRODAEVS. WOLFIVS. Incuriosius excudit Aldus. TAYLOR.

Ibid. 9. ὅρκον] κατὰ τὸν ΤΩΝ ΠΡΟΤΟΝΩΝ ὅρκον. Bern. TAYLOR.

Ibid. 11. ἀφοσιῶ] Harpocr. in v. Maussac. pag. 128. Suid. v. Αφοσιώμιθα. TAYLOR.

Ibid. 12. κανῶ] pro uniuerſa Graecia sacrificia [Ald. enim κανῶ]. Vel si κανῶ legendum, eodem sensu explicandum est. BRODAEVS.

Ibid. ἐνέκλειαι μὴ τὰ κανῶ] Melanchtho: Sacra quae de more sunt, inchoata sunt. Perionius τὰ κανῶ [siue κανῶ Aldi] retinuit [annon et Melanchtho retinuit quoque?] coepta iam ea sunt quas ad omnis pertinent. Meletus: primum collocabantur sacri calathi. WOLFIVS.

Ibid. Euripid. Iphig. Aul. 1471.

KANA ὃ' ΕΝΑΡΧΕΣΘΩ ΤΙΣ.

Videtur esse mos loquendi Atticus, et significare, Sacrificium auspicietur aliquis, sumendo in manus canistrum. Euripid. Electr. 1142.

KANOYN ὃ' ΕΝΗΡΚΤΑΙ, καὶ τὴν γὰρ σφαγίς.

Haec verba Aeschinis in Edit. Oxon. ita vertuntur, aguntur iam canistrorum ferias, etc. neque magis perite Lambinus ante, Canistrorum dies festus agi iam coeptus est, etc. pro, sacrificium iam coeptum est. In hoc Canistro seruabantur res sacrificio maxime necessariae, secesspita, siue cultellus, mola salsa, et coronae. Hoc canistro, et simul χίρην, siue aquali, in manus sumpto, currebat aliquis circum aram, versus dextram. Hoc officium praestitit Achilles Eurip. Iphig. Aul. 1568. Vide luculentam rei descriptionem apud Aristophan. Eirēn. 956. vbi Scholiastes ad 957. notat τὸ ΠΡΩΤΟΝ ἱεροῖον, καθάριον τὸ βωμὸν. Hoc primum faciebant, mundantes, (vel dum mundabant) aram. Vnde explicatur, quare ἐκέρχισθαι dicitur. Idem Aul. 851. τὸ ΚΑΝΟYN αἵρεσθαι καὶ τὴν χίρην: vbi Schol. addit locum

locum ex *Demosthene*: quem locum, ut hoc obiter obseruem, sumpsit ex *Harpocrations*, v. *Χειρίων*. Ceterum quod *ἐνέχεσθαι* καὶ hic, *ἐνέχεσθαι* καὶ vocatur etiam ab *Euripide*, *Iphig. Aul.* §. 435. de cuiusmodi locutionibus dixi ad §. 394. ibidem. MARKLAND.

Ibid. Adde *Vales. ad Harpocr.* pag. 102. (qui legit ENHPTAI aut EPHPTAI hoc posterius probante *Tourrellio*) *Poll.* VIII. 83. σχ. *Aristoph. Au.* §. 851. *Abresch. ad Aeschyl.* II. 36. TAYLOR.

Ibid. penult. ἐν τῇ ἀρχῇ Ad has voces Vir doctissimus, atque amicissimus in suo exemplari nigrum *ἤντα* adposuit. Nam, si elegantiam spectes, eam utique pessandabit tam subita repetitio. Legebamus enim intra duarum lineolarum spatium *γέγραπται* ἐν τῇ ἀρχῇ. TAYLOR.

Pag. 411. l. 2. ἐμὲ] Ita *Aldinam* mendam ἐμὰ sustulerunt *Bern.* BRODAEVS. STEPHANVS. WOLFIVS.

Ibid. 6. *περσελθών*] F. ΠΡΟΕΛΘΩΝ, ut pag. 423. l. 10. ΠΡΟΙΟΝΤΑ τὸν κέρυκα. Eadem tamen pagina occurrit ΠΡΟΣΕΛΘΩΝ ὁ κέρυξ. MARKLAND. Verum et ibi corriges ΠΡΟΕΛΘΩΝ. Vti similiter 442. 17. *ἰπιδάν* ΠΡΟΕΛΘΩΝ *ἰπιδαν* Κτησιφῶν διεξίλθῃ περὶς ὑμᾶς — non *περσελθών*. TAYLOR.

Ibid. 7. ἐπὶ δισίς] *Aretinus*: *Edixit omnibus, qui in aetate forent.* *Melanchtho*: *Vt Delphi omnes puberes.* *Perionius*: *Qui aetate processissent.* *Meletus*: *Quicunque inter Delphos uiderint, se attigisse pubertatis annos.* Retinuit viciosa lectionem [*Aldi*] *ἰπιδόσις*, pro *ἐπὶ δισίς*, quod est frequens in forensibus *Demosthenis*. Ego *Suidam* secutus sum, qui τὸ ἐπὶ δισίς ἡβῆσαι exponit ἐν τῶν γεγονέναι. Et si ex loco quamuis corrupto colligitur, apud Atheniensis τὴν ἡβήσαν usque ad XVIII^{um} annum durasse, ac tum demum eis τὸ *ληξιαρχικὸν γράμμα* δέον ἰγγραφῆναι. WOLFIVS.

Ibid. *ἰπιδόσις*] Lego, ΕΠΙΔΗΜΟΥΝΤΕΣ, id est, quotquot erant tunc in urbe puberes. PALMER.

Ibid. Vid. *Harpocr.* v. *Ἐπιδόσις*. *Vales.* ad loc. ΕΠΙ ΔΙΕΤΕΣ habent etiam *Mor.* et *Bern.* γε. etiam in posteriori *ἐπὶ δισίς* (sic) quasi voluisset ΕΠΙΔΙΕΤΕΙΣ. Quod non laudo. Scripsit *Hesiodus*, si fas sit hos versus *Hesiodo* adiudicare (con-
sule *Plutarch.* in *Amator.*)

Ὁραῖοι δὲ γυναῖκα τεινὸν πόλιν οἶκον ἄγειν, Μήτε τριηκόντων ἐτίων μάλα πολλὰ ἀπολείπων,

Μήτ' ἐπιθείς μάλα πολλὰ γάμοι δι' τοὶ δέροι.
ἔτο.

Η δὲ γυνὴ ΤΕΤΟΡ' ΗΒΩΗ, σίμπλιν δὲ γαμοῖτο.

Opp. et Dies. §. 695. quinto anno post pubertatem: ut hic, ἐπὶ δισίς ἡβῶν, biennio superuixisse pubertati. TAYLOR.

Ibid. 8. *Θυρίων*] *παρὰ τὸ θύειν*, quasi *Macellum* dicas, aut *Victimarium*. WOLFIVS.

Ibid. Scribitur et ΘΥΣΤΙΟΝ quoque, atque etiam ΘΥΤΙΟΝ, *Harpocrations* teste, qui h. l. laudat. TAYLOR.

Ibid. 10. τῷ θείῳ] *Apollini Delphico*. Ita BRODAEVS, qui hunc locum similiter ac *Stephanus*, *Wolfius*que, ex *fordibus* *primaevae* Editionis expurgavit. TAYLOR.

Ibid. antepen. ἀπολείσθαι] *ἰκινδυνεύουσαν* ΑΝ ἀπολείσθαι excudebat *Stephanus*. TAYLOR.

Ibid. *Κότιν*] Forte deest Ο ΦΑΡΣΑΛΙΟΣ, ὁ τὰς γε. ut pag. 413. l. penult. Sed non necessarium est. Vid. *Demosth.* 527. 9. MARKLAND.

Pag. 412. l. 1. *χρωμίνος* τῷ θείῳ] τὸς τὸ *χρηστέριον* *ὑπερβύσσας*. ὁ μὲν γὰρ *Ἀπόλλων* ἀποκρινόμενος ΧΡΑ' οἱ δὲ *πυθαγόριοι* ΧΡΩΝΤΑΙ. WOLFIVS.

Ibid. 3. *καλὰ*] ἀπὸ τῆς, *παρὰ*. WOLFIVS.

Ibid. 5. *περὶ τῆς ἰπιδόσις* *Πυλαίας*] τῆς ὤρμης, καὶ *τίταγμης* ὑπὸ τῶν *περγόνων*. WOLFIVS.

Ibid. ἐν ἡνὶ *χρόνῳ*] Ea fuit *σύγκλητος* *Πυλαία*. WOLFIVS.

Ibid. *ἡχοῖας* *δόγμα*] S. οἶκος ἐπιστοχόσις. WOLFIVS.

Ibid. *καθότι*] Legendum diuifim ΚΑΘ' Ο, ΤΙ. TAYLOR.

Ibid. 9. *ἴφ' ἡμῶν*] γε. ΠΥΛΑΓΟΡΩΝ. MS. *Steph.* TAYLOR.

Ibid. 10. ἐν τῇ *ἐκκλησίᾳ*] Lege — ἐν τῇ *βουλῇ*, καὶ *πάλιν* ἐν τῷ *δήμῳ*. Nam Voces ἐν τῇ *ἐκκλησίᾳ* ex margine irrepsere, siquid certi habeat *Diva Critice*. Vide notata ad *Demosthenem*, in *Orat.* praecedente, pag. 205. l. 9. TAYLOR.

Ibid. 14. *ἀνθρώπων*] F. Ο ἀνθρώπων. Sic p. 425. l. 7. ΤΩΙ ἀνθρώπῳ, de *Demosthene*. Adde 447. 12. 461. penult. MARKLAND.

Ibid. 16. *περσελαθών*] F. ΠΡΟΑΑΒΩΝ. Vid. p. 419. l. 7. MARKLAND.

Ibid. vlt. *πολλῶν δὲ ἀφαιμένων*] multisque omis-
sis eius sermonibus, quorum quidem sermonum haec summa est. BRODAEVS.

Ibid. *Effendo stata licentia la* *moltitudine*. Ferrus. *Ac plerique alii dimissi fuissent a concione*. Interpres

Interpres *Veneris* sine nomine. Annon hi longe *Wolfum*, *Brodaeum*que exsuperant in vertendo? Profecto *Wolfus* utroque modo vertere videtur — *populus dimissus esset*, et, cuius ut plerumque omittam. Et parum attentus, utraque admisit. TAYLOR.

Pag. 413. l. 4. ἀάλογον] [Ald.] ΣΥΛΛΟΓΟΝ. WOLFIVS. Bern. quoque. Quod silens etiam correxit H. Stephanus. TAYLOR.

Ibid. 7. σύγγραμμα] ΠΡΟΕΤΑΓΜΑ Bern. TAYLOR.

Ibid. 8. αἰ] Τὸ αἰ peculiarem habet usum hic; nec significat perpetuum tempus, sed refertur ad personas, quae certis temporibus munus aliquod obeunt. Oī αἰ ἐπαύουσι, ii, qui suis quique temporibus consulatum gerunt. Aretinus: *Pylagoras qui perpetuo fuerint*. Melanchtho: *Legati, qui perpetuo ad concilium Amphictyonicum mittuntur*. Perionius: *Pylagoras, qui perpetuo hunc magistratum gererent*. Meletus: *perpetuos Pylagoras*. WOLFIVS.

Ibid. μὴ μείλιχον κ. τ. λ.] Sycophantice praetermittit, quarum rerum non debeant esse participes, belli Phocensis scilicet. WOLFIVS. Nihil praetermittitur. Decreuit *Demosthenes*, eos non participare cum consiliis vel actis Senatus Amphictyonici qui *extra ordinem* cobeatur, iuxta pag. 412. l. 5. TAYLOR.

Ibid. 12. ἐτρωϊ] *perperam* scilicet. BRODAEVS.

Ibid. 16. πλὴν μίαν πρόλιον] τῶν Θυβῶν, quas Alexander euerterat. WOLFIVS.

Ibid. 17. αὐτοῖς] Annon multo satius, quod in MSS. Steph. Reg. 1. Bern. et Mead. reperitur, ΑΥΤΗΕ scil. ? TAYLOR.

Pag. 414. l. 2. μάλιχα] γρ. ΜΑΛΑ Reg. 1. vt diuinarunt summi viri Stephanus et Marklandus. Proxime, sc. 423. 5. ἰδιόσις αὐτῶν ΜΑΛΑ ἑλπίων εἰς τὰ τέτυκα πρόσωπα. Atque ita passim, 428. 4. etc. TAYLOR.

Ibid. 3. στραλῖ] ΣΤΡΑΤΕΙΑΙ, vt infra. MARKLAND.

Ibid. 5. χρέμασιν ΑΥΤΟΥΣ ἰζημίωσαν. [Ita Ask. etiam, Bern. et Brodaeus, cum Ald. habuit αὐτῶ] Et [l. 10.] ἐπὶ τὴν ΑΜΦΙΣΣΕΙΣ [Quod pariter corruptum]. WOLFIVS.

Ibid. 14. προϊσάμενον] Quantum profecerit Cicero ex lectione Graecorum Oratorum, patebit ex Mureto VIII. Var. Lect. 10, 11. vbi et hunc locum prae manibus, aliosque a Romano

Oratore descriptos et expressos esse ostendit. TAYLOR.

Ibid. 15. προσλησάμενοι] ΠΡΟΗΚΑΜΕΝΟΙ. Cod. Bern. Optime. TAYLOR.

Ibid. 17. ὑπὸ δὲ τῶν κ. τ. λ.] M. ἀνέθεως, ὑπὸ δὲ ἐπὶ τῶν ἐνίων, aut, ὑπὸ δ' ἐνίων τῶν ἐπὶ τῶν. WOLFIVS.

Ibid. penult. ἡ τῶν μυτῶν τελευτῇ] Μόσαι οἱ μυθησόμενοι. Fortassis aliqui ex istis subito mortui sunt. H. TEAEETH non placet, quod antecessit τοῖς μυθησίοις. WOLFIVS. Ea tamen fuit Divinatio Scaligeri. TAYLOR.

Pag. 415. l. 1. Φιλίππιζον] Plutarch. in Demosthene. M. Tullius de Diuin. II. 57. Demosthenes quidem, qui abhinc annos prope CCC fuit, iam tum Φιλίππιζον Pythiam dicebat, id est, quasi cum Philippo facere. Hoc autem eo spectabat, vt eam a Philippo corruptam diceret. BRODAEVS.

Ibid. 3. ἀθύτων ἢ ἀκαλλιετήτων] Αθύτα appellat isra, τὰ μὴ καλὰ γινόμενα, sicut dicitur ἀγαμὺ γάμος, ταφὴ ἑταίρου, (quam et Cicero in sepultam sepulturam dixit) πάρεθις ἀπάρεθις, εἰος ἀβίωτος, et similia. Καλλιετῶν est litare, vnde isra ἀκαλλιετήτων, hostia quae non litauit. Scribit Plutarchus, Demosthenem, fretum copiis et alacritate militum, nec oraculis, nec extis quicquam tribuisse, τοῖς λογισμοῖς ἀπὸ χρησμῶν χρησάμενον. Idque exemplo Periclis et Epaminondae, qui superstitiones illas velamenta ignaviae iudicant. WOLFIVS.

Ibid. Codd. Mead. et Bern. adiciunt ὅλων. ἀθύτων ἢ ἀκαλλιετήτων ΟΝΤΩΝ τῶν isra. Ita infra legitur, 422. vlt. ἀθύτων, ἢ ἀκαλλιετήτων ΟΝΤΩΝ τῶν isra vel, ἀκαλλιετήτων τῶν isra ΟΝΤΩΝ. TAYLOR.

Ibid. 5. πρώην] ΠΡΟΤΕΡΟΝ Bern. Siue Scholion sit, siue Varia Lectio. TAYLOR.

Ibid. 8. κρατουμενον] ΚΕΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ MS. Mead. Id erat proculdubio κρατουμενον. TAYLOR.

Ibid. 9. οὐδ' ΟΥΔΕΝ προσιδῶς — WOLFIVS. Ald. enim ὁδῖ. TAYLOR.

Ibid. 12. ὑπεροξίζισθαι] ΥΠΕΡΟΞΙΣΘΑΙ Mor. TAYLOR.

Ibid. ἰφ' ἡμῶν] hac aetate. BRODAEVS.

Ibid. penult. σωτηρίας] ΕΥΤΥΧΙΑΣ Cod. Mead. Quod nihili est. Suspicio autem potius, istud τῆς σωτηρίας esse ex marginali nota. Solent enim Graeci scribere ἀγινίζισθαι — κινδυνεύειν — etc. περὶ τῆς σώματος, id est, de salute, περὶ σωτηρίας: non vtrumque. TAYLOR.

Pag.

Pag. 416. l. 1. ἡλευθέρωσαι] Hoc egit Philip-
pus victis Phocensibus. BRODAEVS.

Ibid. 72. Θῆβαι δὲ, ΘΗΒΑΙ, πόλις ἀστυγίτων
Codd. Mor. et Bern. cum planctu quodam et
lamentatione. Ita laudat *Demetrius Phalereus*
§. 280. exemplum τῆς Ἀναδιπλώσεως. Ceterum
de hoc loco consule eruditissimum *Wesselingium*
ad *Diod. Sic.* XIII. 56. TAYLOR.

Ibid. 2. μεθ' ἡμέραν μίαν] Post diem unum.
An, in μιᾷ ἡμέρᾳ, uno die, ut *λύκωρ* καὶ μεθ' ἡμέ-
ραν, noctu atque interdiu? *Aretinus* una die. Sic
et ceteri. WOLFIVS.

Ibid. 3. εἰ καὶ δικαίως] [Vti ante *Wolfium* exa-
rari solebat] F. εἰ καὶ ΜΗ δικαίως περὶ τῶν ὅλων,
ἂδ' ὅρθως βουλευσάμενοι, scil. οἱ Θεβαῖοι. Prae-
cedit enim, Θῆβαι δὲ. *Melanchtho*: *Thebae vero,*
urbs vicina, uno die funditus eversa, et e Graecia
sublata est. Nec iniuria. Ideo enim retinere impe-
rium non potuerunt, quia diuinitus in furorem acti
poenas violatae religionis dederunt. Perionius:
Quarum incolae, si minus de summa rerum recte
consultauerunt, at certe non humano consilio, sed
diuinitus deorum negligentiam amentiamque habue-
runt. Meletus: Id quanquam merito eis contigit,
quia de summa reip. non bene consultarint, sed ta-
men illam temeritatem ac stultitiam diuinitus non
humana ratione sibi compararunt. Aeschinis haec
ratiocinatio est, Thebanos amentia sua periisse:
quae amentia diuinitus eis fit immissa ob viola-
tam religionem. WOLFIVS.

Ibid. 3. βουλευσάμενοι — κησάμενοι] BOY-
ΛΕΥΣΑΜΕΝΗ — ΚΤΗΣΑΜΕΝΗ. Bern.
TAYLOR.

Ibid. 8. ὀμηγεύουσι] Hunc locum respexit
Harpocratio, v. *Ὀμηγεύουσι*, et post eum *Suidas*.
Consule quae adnotauit *Maussacus*. TAYLOR.

Pag. 417. l. 1. δι] πολλάκι καὶ ξύμπασα MS.
Steph. vt habent *Hesiodi* Editi. Vid. *Opp. et Dies*
§. 240. TAYLOR.

Ibid. ἀπύρκα] 72. ΕΠΑΥΡΕΙ MS. *Steph.* et
Ask. Vide quae de hac re scripsit optimus *Grae-*
cius ad *Hesiodi* locum. TAYLOR.

Ibid. 2. ἀλλήραίνη] ΟΕΤΙΕ ΑΔΙΤΡΑΙΝΕΙ MS.
Steph. cum Editis *Hesiodi*. ΑΔΙΤΑΙΝΗ Mor.
TAYLOR.

Ibid. μηχανάαται] ΜΗΤΙΑΑΤΑΙ *Coisl. Mor.*
Mead. TAYLOR.

Ibid. 3. ἐπήγα[ε] ΕΔΩΚΕ Mor. ΜΕΓΑ ΠΗΜΑ
ΔΩΚΕ *Κρονίων. Mead.* TAYLOR.

Ibid. 4. Λοιμόν] Id. MS. *Mead.* ΑΙΜΟΝ ὁμῶ καὶ
ΛΟΙΜΟΝ, vt vulgatur apud *Hesiodum*. TAYLOR.

Ibid. 5. τῶν γε] Η ΟΓΕ *Γεῶν* εὐρέν MS. Mor.
TAYLOR.

Ibid. ἡ ὄγε τειχ[ε] Rectius hoc quam in Im-
pressis, ἡ ΤΟΓΕ τειχ[ε]. TAYLOR.

Ibid. 6. Η νίας] in ἄλλῃ, Η ΝΗΑΣ ΕΝΙ πόλῃ
ΤΕΙΝΗΤΑΙ ΕΥΡΥΟΠΑ ΖΕΥΣ. Mor. Η ΝΗΑΣ
ΕΝΙ πόλῃ ΤΙΝΥΤΑΙ ΕΥΡΥΟΠΑ ΖΕΥΣ *Coisl. Reg. 2.*
Η ΝΗΑΣ ΕΝΙ πόλῃ ΤΙΝΥΤΑΙ ΕΥΡΥΟΠΑ ΖΕΥΣ.
Mead. TAYLOR.

Ibid. 8. οἶμαι ὁμῶ ΔΟΞΕΙΝ. BRODAEVS. WOL-
FIVS, *Aldum* corrigentes. TAYLOR.

Ibid. ποιήματα] ΠΟΙΗΜΑ. MARKLAND.

Ibid. 9. *Γεῶν* αἰ] Lege ΕΤΡΑΤΙΑ, vt p. 427.
l. antepen. ναυσι — καὶ περὶ ΕΤΡΑΤΙΑΙ. Et,
περὶ Παραπρεσ[ε]. pag. 296. l. 17. καὶ ΕΤΡΑΤΙΑΝ,
ἡ περὶ, ἡ ναυτικὴν, ἐκπέμψαι; MARKLAND.

Ibid. 10. ἀνηπασμένα] ΑΝΗΠΗΜΕΝΟΙ Bern.
TAYLOR.

Ibid. 11. Φρυγιάδας — Εὐρύδατος] Horum
nomina, ob insignem morum prauitatem, diu est
quod in prouerbium abiire. Familiare illud et
peruulgatissimum, vt qui infamiae alicuius labe
prae ceteris innotesceret, vtpote adulterii, vt *Clo-*
dius, furti, vt *Verres*, prostitutae pudicitiae, vt
Timarchus, fraudis et nequitiae, vt *Eurybatus*,
nomen suum quasi commodaret ceteris ex eadem
disciplina, vt scribit *Harpocratio*, infra a me addu-
cendus. Legitur in *Excerpt. Valefianis* pag. 241.

Κροῖστος ὁ τῶν Λυδῶν βασιλεὺς προσηγορεύσασθαι
εἰς Διὰ φῶς ἑμῶν, ἑμῶν εἰς Πελοπόννησον Εὐ-
ρύδατον τὸν Εφῆσιον, διὸς αὐτῷ χρυσίου, ὅπως ὡς
πλείους ἐνολογήσῃ τῶν Ἑλλήνων. ὁ δὲ περιφθίς,
πρὸς Κύρον τὸν Πέρση ἀποχωρήσας τὰ κατὰ
μῆκος ἰδέλῃσι. ΔΙΟ ΚΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΕΛΛΗΣΙΝ
ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΓΕΝΟΜΕΝΗΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙ ΤΟΝ
ΕΥΡΥΒΑΤΟΝ ΠΟΝΗΡΙΑΣ, ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ ΝΥΝ
ΟΤΑΝ ΤΙΣ ΟΝΕΙΔΙΣΑΙ ΤΙΝΙ ΒΟΥΛΗΤΑΙ ΜΟΧ-
ΘΗΡΙΑΝ, ΕΥΡΥΒΑΤΟΝ ΑΠΟΚΑΛΕΙ. Scripsit
Aristophanes in Comoedia deperdita, quae *Am-*
phiaraus inscribatur,

Ω μιστὲρ, καὶ ΦΡΥΓΙΩΝΔΑ, καὶ ποιεῖς σύ.

Apuleius *Apolog.* *Quis Palamedes, quis Sisyphus*
(non *Syphax*, vt vulgo, quod emendat quoque *Bro-*
daeus in *Notis ad Antholog.*) *quis denique Eury-*
batus (ita lege, non *Eurybates*, quod etiam vidit
I. Bapt. Pius Annot. Posterior. cap. CXCVI. apud
Gruter. Tom. I.) aut *Phrygonidas* talem fraudem

exco-

excogitasset? Lucianus in *Alexand.* seu *Pseudomant.*
 §. 4. Αὐτίκα μάλα τῶν ἐπὶ κακίᾳ διαδοχῶν
 ἀπρόταλτο· ἀπιτιλίσθη, ὑπὲρ τῆς Κίρκωπας, ὑπὲρ
 τὸν ΕΥΡΥΒΑΤΟΝ, ἢ ΦΡΥΝΩΝΔΑΝ, ἢ Αἰγισόδημον,
 ἢ Σώφρονα. Harpocratio ita: ΕΥΡΥΒΑΤΗΝ (Codd.
 MSS. Cant. et Reg. Biblioth. Iacob. emendant) Αἰ-
 σχίνης κατὰ Κτησιφῶν. Εφορῶν ἐν τῇ ὁδῷ
 Εὐρύβατον (iterum) φησὶν ἄνδρα Εφίσιον, λαβόντα
 χρέμαλα παρὰ Κροίσου, ὥς γε γράσειαν συναγαγεῖν
 εἰς τὸν πόλεμον τὸν εἰς τὰς Πέρσας, ἵνα προδότην
 γινόμενος, ἐγχειρίσαι τὰ δοθέντα χρέμαλα τῷ Κύρῳ,
 καὶ ἐντιῦθι τὰς πονηρὰς Εὐρύβατος καλίσθαι.
 Iterum: Φρυγῶνδας. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶν.
 ἢ δὲ Ἀθηναίους περιβόητο· ἐπὶ πονηρίᾳ, ὅδιν ἦτο
 Εὐρύβατος. Suidas: Εὐρύβατος πονηρός. ἀπὸ τῆ
 περιφθόου ἐπὶ Κροίσῳ ἐπὶ ξηπολογίᾳ μετὰ χρη-
 μάτων, ὥς φησιν Εφορῶν, ἵνα μεταβαλλομένη
 πρὸς Κύρον. ἢ δὲ ἔτο· Εφίσιος. οἱ δὲ τὸν Κίρκωπα
 τὸν ἴτερον. Διότιμ· Ηρακλῆος ἀθλοῖς·

Κίρκωπες τοὶ πολλὰ κατὰ τριόδους παλαιοὶς
 Βοιωτῶν σίνου· γένος δ' ἴσαν Οἰχελίδης,
 ὦν τ' Εὐρύβατος τι, δύν βαρυδαίμονες ἄνδρες.

Νίκαιδρος, Αἰγίνιος Εὐρύβατος πανηγύστατος· ἢ
 μνημονίου Αἰγισόδημος ἐν α' περὶ Δικαιοσύνης. Δῆρις
 δὲ ἐν δ' τῶν περὶ Ἀγαθοκλῆα, ἀπὸ τῆ Ὀδυσσεύς
 ἱταίῃ, καὶ Αἰγισόφνης Δαιδάλῳ, ὑποβίβητο· τὸν
 Δία εἰς πολλὰ ἱαντὸν μίλαδ' ἄλλοις, καὶ πλεῖστον,
 καὶ πανηγύστα,

Εἰ δὲ τις ὁμῶν ἴδιν Εὐρύβατος Δία.

Iterum ille de Phrynonda: Φρυγῶνδας τῶν ἐπὶ
 πονηρίᾳ διαβόητων. ὅς ἐστι· ὡς καὶ τὰ Πιλο-
 πονησιακὰ διέτρεχεν Ἀθήνῃσι — ἐκ τότε τὰς
 πονηρὰς Φρυγῶνδας καλεῖται. Κακοήθης ὁ Φρυγῶνδας
 ἔτο· καὶ πανηγύς, μισθὸν τινὰς μηχανᾶς πρᾶ-
 γμάτων ἐπὶ κακοῖς ῥαδίως συνιθίς, ὥς φησιν Εὐ-
 δημό· καὶ αὐτὸς, ἀλλ', οἶμαι, ὅτι Φρυγῶνδας, ἔτ'
 Εὐρύβατος, ἔδ' ἄλλοις πρὸς τῶν πάλαι πονηρῶν,
 τοιῦτο· μάγος καὶ γόης. Lectorem meum admo-
 nere pueret, haec postrema non esse *Eudemi*, vt in
 Lexicographo nostro perperam repraesentantur,
 sed *Aeschini* verba. *Aristophanes Thesmoph.* 866.

MN. Εμοὶ δὲ γὰρ μὴ πατέρες ἐκ ἀνώνυμο·

Σπάρτη· πατὴρ δὲ Τυνδαρίως. ΓΥ. Σοὶ γ'
 ὦ Λιθρι

Πατὴρ ἐκινῶς ἐστὶ· ΦΡΥΝΩΝΔΑΣ μὲν ἔν.

Aristides T. II. pag. 310. Ὡς περὶ ἂν εἰ ὁ ΦΡΥ-
 ΝΩΝΔΑΣ ἐκινῶ· Αἰσχὼν αὐτὸν μίλειτο —
 Vol. II.

Vbi σχ. Ο ΦΡΥΝΩΝΔΑΣ καὶ ὁ ΕΥΡΥΒΑΤΟΣ ἐπὶ
 πονηρίᾳ μεγίστη διαβάλλοιτο. Rursus idem Aristid.
 pag. 199. Αποποιεῖ μοι φαίνεται, εἰ μὴ συμμά-
 χους τινὰς ἢ φερέριον προδόντας, ἢ ταῦν μίαν ἢ δύο,
 ἢ φυγῆς αἰτιοὶ τισιν ἢ θανάτῳ κατέστησαν, πολ-
 λοῖς ἂν καὶ πυκνοῖς ἱλαίνην αὐτὰς τοῖς ῥήμασι, καὶ
 μετ' ΕΥΡΥΒΑΤΟΥ καὶ ΦΡΥΝΩΝΔΟΥ καταλίγην.
Demosthenes de Corona, pag. 477. Εἰ γὰρ ὑμεῖς
 ἅμα τὰς μὴ ἄλλας Ἑλλήνας εἰς πόλεμον παρι-
 καλίτῃ, αὐτοὶ δὲ πρὸς Φίλιππον περὶ εἰρήνης
 πρὸς εἰς ἐπὶ ἐπὶ, ΕΥΡΥΒΑΤΟΥ προῖγμα, ἢ πό-
 λιν ἔργον, ὅδιν χρηστὸν ἀνθρώπων διαπράττεισθαι. Dio
 Chrysostom. Orat. 52. Καὶ οἱ λόγοι εἰ μὴ οἱ ἀ-
 σχημοσύνητοι ἦσαν περὶ τοῖς, ἀλλ' ὅδ' ΕΥΡΥΒΑ-
 ΤΟΥ ἢ Παλαικίων·. Plato in *Protagora*, pag.
 327. ΑΛΛ' ἴδιν ἀγριοὶ τινες, οἷοι περὶ ὅς περὶ
 Φερικράτης ὁ ποιητὴς ἰδίδειν ἐπὶ Ἀθηναίῳ· ἢ
 σφόδρα ἐν τοῖς τοιούτοις ἀνθρώποις γινόμενοι, ὥς περ
 οἱ ἐν ἐκείνῳ τῷ χορῷ μισάνθρωποι, ἀγαπήσεις ἂν,
 εἰ ἐντέχους ΕΥΡΥΒΑΤΩΙ καὶ ΦΡΥΝΩΝΔΑΙ. Liba-
 nius *Epist.* 535. Ο ΕΥΡΥΒΑΤΟΣ ἐκινῶ, ἢ ΦΡΥ-
 ΝΩΝΔΑΣ, μάλλον δὲ πάλαι τὰς ἐπὶ πονηρίᾳ βί-
 βον μὲν Αἰσχὼς ἀποφῆας. Sed iam tempus est vt
 promissa exsequar. Cum enim admonui ad ini-
 tium huius Orationis, *Suidam* Lexicographum
 vocem ΦΙΛΟΥΡΓΟΣ ex ea excittasse, et de ea re
 Lectorem meum aliquid a me exspectare iussi,
 aio hic esse reponendam, si bona fide nobiscum
 egerit *Suidas*. Quem enim *Eurybato* et *Phrynon-
 dae* potiore comitem adiungemus, praefertim
 cum ab aliis coniungi solent, quam *Philurgum*?
 Φιλεργός. ἔτο· ἀσπὶς ὡς ἐφωράθη ἐν Ἀθήναις τὰ
 ἱερὰ συλίσας, καὶ τὸ Γοργόνιον ὑφίλομεν, ὥς Ἰσο-
 κράτης λίγει. ΜΕΜΝΗΤΑΙ ΤΟΥΤΟΥ ΑΙΣΧΙΝΗΣ
 ΕΝ ΤΩΙ ΚΑΤΑ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ. Alibi tamen
 iste Lexicographus hominem vocat non *Philur-
 gum*, sed *Phileam*. Φιλίας Ἀνδοκίδην ἱεροσυλίας
 ἰγρᾶψατο, ὥς περ ἐκ αὐτὸς ὡς, ὁ τῆς Διὸς τὸ Γοργό-
 νιον ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ὑφίλομεν. v. Φιλίας.
 Quas voces etiam repetit in *Ομοίον*. Iam vero
Isocrates, quem laudavit *Suidas*, neque *Phileam*
 vocat, neque *Philurgum*, sed tertio nomine, *Phi-
 lergum*, et, quod plurimum confert ad ea quae
 scribimus, *Phrynondae* addidit comitem. Ita Ille
 contra *Callimachum*: Ὡς περ ἂν εἰ τῷ ΦΡΥΝΩΝ-
 ΔΑΣ πανηγύριον οὐκ ἴσθις, ἢ ΦΙΛΕΡΓΟΣ ὁ τὸ
 Γοργόνιον ὑφίλομεν. Diu est quod ad *Lyfiam*,
 pag. 103. adnotaueram, corrigendum esse *Ifo-
 cratem* ad normam *Suidae*, ΦΙΛΕΑΣ nempe. Po-
 tius enim est cognomen quod frequentius. Post

ea a me adnotata repperi *Synesium* quoque id confirmare. Nam eius sunt Verba in *Encom. Caluit*. pag. 57. Edit. Turneb. 1553. quae laudavit *Suidas* in v. *Ομοιον*. TAYLOR.

Ibid. 15. εἰ δὲ τὸν φ.] Rescribe, ΟΥΔΕ διὰ τὸν φῶτον. MARKLAND.

Ibid. penult. Κολλυτιῖς] Rectius, quam vt saepe exaratur apud Auctorem nostrum, aliosque, Κολλυτῖς. Et confirmant Marmora. TAYLOR.

Ibid. vlt. Αεχιδεύς] [Vti in exemplaribus exarator *Aldi Stephani*que] Alias ΕΡΧΙΕΥΣ apud *Demosthenem* per E subinde legitur. Et *Suid.* Ερχία, δῆμος τῆς Ἀττικῆς. Vnde Ερχιάδας et Ερχιδεύς, quod est vfitatus. Et fortasse ΕΡΧΙΑΘΕΝ legendum. WOLFIVS.

Ibid. Lege ΕΡΧΙΕΥΣ. Nam Ερχία, vel Ερχία demus fuit Atticae tribus Aegeidis, multis auctoribus memoratus. PALMER.

Ibid. γε. ΕΡΧΙΕΥΣ in MSS. *Steph.* et *Bern.* Et illud bene se habet. Erratum est saepissime in hac voce describenda, vt liquet ex *Meursio de Populis Attic.* Nimium liberalis est *Wolfius* praeter aequum bonumque, qui postquam Ερχιδεύς commendasset, et recte, nobis etiam Ερχιδεύς propinavit. Non solet hoc fieri, vt utroque modo alicuius demi populares describerentur, si bene istam rem teneo. Certe hic non est necessarium. TAYLOR.

Ibid. πρῶτος] *procurator*. WOLFIVS. *hospes*. MARKLAND.

Pag. 418. l. 2. Αεχιδεύς] ΑΡΧΕΔΗΜΟΣ *Mor.* Ille demo erat Πύληξ. Vid. *Harpocr. Suid. Meursium*, et quae adnotauimus ad illam *Aeschineam*, quae est π. Παρεπιστοῖ. pag. 268. l. 16. TAYLOR.

Ibid. 5. Πύραυρος] Idem forte, qui vocatur Πύρραυρος, in *Or. c. Timarch.* pag. 41. MARKLAND.

Ibid. 9. τὸν πόλεμον — τὸν αὐτὸν πόλεμον] Defunt tria vltima vocabula in exemplari *MSto D. Mead.* TAYLOR.

Pag. 419. l. 2. ὡς αὐτὰ τὰ πράγματα διδῶκε] Quia praesidium eis est impositum, ob ingratos, vt opinor, animos, et Atheniensis Philippo praelatos: cum is ante animum ab illis alienum non haberet. WOLFIVS.

Ibid. 10. κλέπτων] ΚΡΥΠΤΩΝ *Bern.* Ni sit scholiolum. TAYLOR.

Ibid. 13. διούτερον] Supra est ΤΡΙΑ τὰ πάσης μίγξις Δημοσθένος εἰς ὑμᾶς ἐξημέρηται ΠΡΩΤΟΝ μὲν — pag. 418. penult. BRODAEVS.

Ibid. Errat *Brodaeus*, qui vocem ΔΕΥΤΕΡΟΝ quae hic legitur, ad πρῶτον adnectit in pagina extrema praeceunte. Non ita est. Connectitur enim cum πρῶτον l. 5. huiusce paginae. Et quia multos abripuit, praeter istum *Brodaicum*, Diuisio circa hunc locum, quae minus accurata videri potest, rem paucis mecum contemplare. Istorum *Trium* delictorum, quae *Demostheni* obiiiciuntur, *Primum* occurrit p. 418. l. vlt. *Secundum* p. 420. l. 5. *Tertium*, p. 421. l. 9. At primum illud duas partis complectitur, quas ambas in hac pagina recenset, priorem l. 5. alteram in hoc loco. Hinc illa obscuritas, atque illae querelae. TAYLOR.

Pag. 420. l. 7. καὶ τὴν ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΝ [*Ald.* δημοκρασίαν]. Et [l. 10.] ΠΑΡΙΩΝ pro περιών. WOLFIVS. Hoc BRODAEVS etiam et *Bern.* TAYLOR.

Ibid. 10. περιστέλλει] F. ΠΙΠΕΣΒΕΥΣΕΙΝ, vt γράψιν *mox*. MARKLAND. Vbi tamen ΓΡΑΦΕΙΝ *Cod. Mead.* TAYLOR.

Ibid. 13. μηδὲν] Rescribe ΜΗΔΕΝ' *neminem*. TAYLOR.

Ibid. διαδικασίαν] *Plutarchus* in libro, qui inscribi solet, *de Gloria Atheniensium* p. m. 422. Οἱ δὲ Πότιοις ἔχουσι τι παρακαλλόμενοι πρὸς τοὺς στρατηγοὺς. ἐξ ὧν εἰκός, ὡς Αἰσχίνης σκώπτει τὸν Δημοσθένην, λίγην φησὶν, ὅτι ΓΡΑΦΕΤΑΙ ΤΩΙ ΒΗΜΑΤΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΤΡΑΤΗΓΙΑΝ. Διαδικασία nomen est *Causae*, quae *Vindicatio* dici potest: istud Contentionis genus, vbi duo pluresue inter se litigant, vter vtri sit in munere, locoue, aut re capeffenda praefereendus. Disputat ergo *Demosthenes* de gradu honoris, quem *Togatae Militiae* deberi existimat, prae laudibus et meritis *Imperatoris*. De ea quaestione *Plutarchus* erudite et eleganter, vt solet, in loco quem proxime commemoravi. Adiungatur *Victorius V. Var. Lect.* vlt. TAYLOR.

Ibid. 14. τῷ βήματι] F. ΤΟ ΒΗΜΑ. MARKLAND.

Ibid. 16. κινεῖς χώραις] *Nostrates* milites appellant *caeca nomina*, quibus et *Principes* decipiuntur, et *Centuriones* locupletantur. WOLFIVS.

Ibid. antepen. πολλὰ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΕΝΟΥ. WOLFIVS. Non διαμαρτυρομένη, vt *Aldus*. γε. ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΕΝΟΥ *Mead.* TAYLOR.

Pag. 421. l. 5. εἰ καὶ μὴ] Diuinavit *H. Stephanus* εἰ ΜΗ ΚΑΙ χερσὶν εὐφάνῳ εὐφρανθήσεται. Acute sane! Ita scribitur in MSS. *Mead.* et *Regg.* 1. 2. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 9. μέγιστον] MEIZON. MARKLAND.

Ibid. 17. τίς τῶν ΔΗ ΙΧΘΥΙΩΝ ἔσται. Bern. Quae erat mea quoque Diuinatio. TAYLOR.

Ibid. vlt. ἀδελφῶν] Deesse videtur Coniunctio: ΚΑΙ ἀδελφῶν ἡγησάμενοι εἶναι. TAYLOR.

Pag. 422. l. 3. ἀλλ' ὡς ᾤϊτο] Ita distingue: εἰδὼς ἀνθρώπων λέγοντι, ἔθ' ὡς δεῖ ποιεῖσθαι πρὸς Φίλιππον εἰρήνην, ἔθ' ὡς εἰ δεῖ· ἀλλ', ὡς ᾤϊτο, τὸτο κ. l. λ. MARKLAND.

Ibid. κήρυγμα] H. Stephanus securus atque officiosus dedit ΤΟΥΤΩΙ ΚΗΡΥΓΜΑΤΙ τοῖς Βοιωτάρχαις προκηρύττων — ἀναφέρειν αὐτῷ τὰ μέλη τῶν λημμάτων. Quam puto esse praestantiorum lectionem, licet illam alteram Aldinam, quam secutus est Wolfius, constanter defendant Exemplaria nostra, excepto Bern. Male hic se gessit Wolfius in vertendo; nam sua duntaxat opinione nitebatur. Quanto praestantius Lambinus? Repente in concione profiliit, neque dicente quoquam mortalium, pacem cum Philippo facere oportere, neque negante, sed quia existimabat se hoc veluti praeconio Boeotorum principibus multo ante praedicare ac denunciare, ut sibi pecuniae captas prae- daeque partem referrent. TAYLOR.

Ibid. 8. Κλεοφῶντι] De hoc Cleophonte non memini me quicquam legisse praeter ea quae idem Aeschines in Orat. π. Παραπρεσβείας tradidit. WOLFIVS. Ad istum locum in π. Παραπρεσβείας lectorem meum ablego, ubi plura de isto Cleophonte. TAYLOR.

Ibid. 11. ἀνίστασθαι] reuocarunt Wolfius. Male. ferno ritornare indietro. Italus. TAYLOR.

Ibid. 14. γράφειν] Τινὲς διορθοῦσι ΓΡΑΨΕΙΝ. STEPHANVS. Vt pag. 420. l. 13. TAYLOR.

Ibid. 15. ἀνιβελέψας] Priscian. lib. 18. col. 1175. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντι. Καὶ ὁ μηδεπώποτε μήτις τοῖς πολέμοις ἀνιβελέψας. TAYLOR.

Pag. 423. l. 5. ἐπιχειρήσειν] ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΑΙ vel ΕΠΙΧΕΙΡΕΙΝ. MARKLAND.

Ibid. ἰθαλήσεις] ΤΟΑΜΗΣΕΙΣ Bern. TAYLOR.

Ibid. 9. γίνεσθαι] ΓΙΝΕΣΘΕ — ΤΗΙ ΔΙΑ- ΝΟΙΑΙ Bern. TAYLOR.

Ibid. 11. γίνεσθαι] Post eam vocem addit idem Cod. ΑΝΑΤΟΡΕΥΟΝΤΑ. Quod non satis intelligo. TAYLOR.

Ibid. 17. γίνεσθαι] Non longe abest ΑΓΩΝΙ- ΖΕΣΘΑΙ, Quam veram et sinceram esse lectionem arbitror. TAYLOR.

Ibid. antepen. προσελθόν] ΠΡΟΕΛΘΩΝ. MARK- LAND. Vide supra, 411. 6. TAYLOR.

Pag. 424. l. 6. προσησάμενοι] ΠΑΡΑΣΤΗ- ΣΑΜΕΝΟΣ, vt proxime 423. penult. ΠΑΡΑΣΤΗ- ΣΑΜΕΝΟΣ τὰς ἐμφανέας. MARKLAND.

Ibid. 7. ἀν' ἐρεῖ] ANEPEI, (vt αἰνῶσι, p. 411. l. 6. et ἀνηγόρευε ibid. l. 9.) exhibuit Stephanus. Recte sane, sed contra membranas. TAYLOR.

Ibid. 8. ἀλλ' εἰ τὸ] Τὸ ΑΛΛ', si recte legitur, non aduerfatiua est, sed emphaseos causa acce- dit. WOLFIVS.

Ibid. 9. σιωπήσιναι] Omnes praeter Step- hanum et Bern. qui ΣΙΩΠΗΘΗΣΕΤΑΙ. TAYLOR.

Ibid. 10. ὅτι κ. τ. λ.] Difertius multo et O- ratoris vehementiae accomodatius, si hoc Com- ma, monente Cl. Marklando, ita repraesentare- tur: ὅτι ΤΟΝΔΕ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ (εἰ δὲ καὶ ἔτ' ἀνὴρ) ΣΤΕΦΑΝΟΙ Ο ΔΗΜΟΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΑΡΕ- ΤΗΣ ΕΝΕΚΑ (τὸν κάκιστον) ΑΝΔΡΑΓΑΘΙΑΣ ΕΝΕΚΑ (τὸν ἀνανδρον καὶ λειοπότα τὴν τάξιν). TAYLOR.

Ibid. 12. τὴν τάξιν] Alibi semel (scil. p. 435. l. 4.) in pl. τὰς τάξεις. Sed quaere annon scriben- dum THN ΤΑΞΙΝ. Nisi ibi significetur Statio in Repub. simul atque in Exercitu. MARKLAND. Pagina inferiore, εἰ τὴν ἀπὸ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΥ μό- νον ΤΑΞΙΝ ἔλιπον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς ΠΟΛΕΩΣ (Nam ita istum locum pungi iubebo). Similiter pag. 461. l. 17. ἀνὴρ εἴητωρ, ἀπάντων τῶν κακῶν αἵτις, ἔλιπε μὲν τὴν ἀπὸ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΥ ΤΑ- ΞΙΝ, ἀπὸ δὲ τῆς ΠΟΛΕΩΣ. TAYLOR.

Ibid. vlt. διανοίαις] Descriptionem quae sequi- tur laudat Theo, Rhetorum non vltimus. Quan- tum ex Aeschinis facundia alii profecerint, doce- bit Muretus VIII. Var. Lect. 10. TAYLOR.

Pag. 425. l. 9. ἀπὸλλαξί] Vid. Victorium V. Var. Lect. 11. TAYLOR.

Ibid. 15. L. ΑΠΕΥΘΥΝΕΙΝ. BRODAEVS. WOL- FIVS. Quod male exarabatur in Aldinis. TAYLOR.

Ibid. antepen. πόλις] accepta urbis nostrae triremi. WOLFIVS. Infcite. Distinguendum est enim h. pacto, εἰ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον τάξιν ἔ- λιπον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως, τριήρη προσλα- βὼν et quae sequuntur. Ita nuperrime admonui, sc. ad 424. 12. Quam notam consule. Demo- sthene ha mancato del suo debito nella guerra, non solamente fuggendosi dall' essercito, ma ancora dal- la città. Vt Etruscus fideliter et eleganter. TAY- LOR.

Ibid. προσλαβὼν] F. KAI τριήρη προσλαβὼν ὑμῶν, τὰς Ἑλλήνας ἡγευρολόγησι. TAYLOR.

Ibid. vlt. τὰς μὲν] Vsitatus credo τὰς μὲν OYN πρῶτος χρόνος κ. 1. λ. Supra 392. 2. πρῶτον μὲν OYN τὸν χρόνον τὸν τῆς τριμήνου — Simile etiam est istud, 398. 7. τὰς μὲν πρῶτος χρόνος ἅλλ' OYN προσποιεῖσθ' ὑμῶν εἶναι φίλοι, ἐπιιδὴ δὲ — TAYLOR.

Pag. 426. l. 1. ἦ] ὑπότρομος ἦ Ὁ ἀθροῦς. vt pag. 425. l. 7. et 447. l. 12. MARKLAND.

Ibid. 3. πρῶτος χρόνος] Haec non redolent castitatem Scriptoris inter primos semper habiti. Pag. 425. vlt. τὰς μὲν ΠΡΩΤΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ — ὑμῖς δὲ κατὰ μὲν τὰς ΠΡΩΤΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ 426. 2. Non oportuit tam cito. TAYLOR.

Ibid. 4. ἐπιγράφει] Hoc ipsum vltro fecisse, ἐξοικωζόμενον αὐτῷ τὸν δαίμονα scribit Plutarchus. WOLFIVS.

Ibid. 6. αὐτὸς] πάλιν ΑΥ τεταλιυόμενος, sapienter dedit Stephanus. Nam Graeci ita scribere solent. Illud habet disertissime Cod. Mor. TAYLOR.

Ibid. 7. ἐναγγιλίῳ] Θύον ἐναγγιλία vide in Areopagitici Isocratici adnotationibus. WOLFIVS.

Ibid. Locus Isocratis ita se habet: Ἐπὶ τοσαύταις πράξεσιν ἐναγγιλία μὲν δις ἤδη τιθύκαμιν. Commode hic igitur abesse potuit vox θυσίας, quae explanandi causa irrepsisse videri poterat. Quanquam rectissime dici potest, notissima figura, (Hendyadem vocant) ἐναγγιλίῳ καὶ θυσίας pro sacrificio laeti nuntii. Deest καὶ in vno exemplari. Sed non audeo comprobare, et lectori meo commendare talem constructionem, si; αἰτίας θυσίας ἐναγγιλίῳ. Sed nihil obest, quin supputemus, eo MS^o duce, θυσίας adiectum esse pro glossa, et deinde in textum se insinuasse, vt modo admonui. TAYLOR.

Ibid. 8. Μαργίτην] Margites Homericum poema fuit de quodam ignauo et perduto homine,

Τὸν δ' ἔτ' ἄρ' σκαπανῆα δίσσαι θοῖο, ἔτ' ἀρὸν ἔρα,
Οὐτ' ἄλλως τί σοφόν.

Suidas: Ἐκάλων δὲ τὸς ἀνοήτους ὕμνῳ: qui et alium Margitem ab hoc Homericō diuersum, stultitia insignem refert, qui nec vltra quinque numerare scierit, et sponsam suam attingere non fuerit ausus, focrus obiurgationem veritus, et matrem rogavit, an se pater suus peperisset. WOLFIVS.

Ibid. Μαργίτης. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. ΕΠΩΝΥΜΙΑΝ ΔΕ ΑΛΕΞΑΝΔΡΩΙ ΜΑΡ-

ΓΙΤΗΝ ΕΘΕΝΤΟ. Καὶ Μαργίτης ἐν πύμπλῳ τῶν περὶ Αλιζάνδρου ἱστορίῳ, λίγων Μαργίτην ὑπὸ Δημοσθένους καλεῖσθαι τὸν Αλιζάνδρου Cetera. Harpocratio. Plura dabit Valisius ad notas Mauffacii pag. 306. atque ipse Mauffacus. TAYLOR.

Ibid. 10. τὰ σπλάγχνα φυλάττειν] et vitam conseruare: Wolfius. Melius multo Anonymus Venetus: ac exta inspiceret. Ferrus: si contentaua di passeggiare per Pelle, et offeruare l'interiora degli animali. Interea quid in mentem Lambino venerit, vt verteret, satis ei esse si Pellae deambulet, et viscera paterna custodiret? Vide de his verbis Aeschiniis Victor. XXV. Var. Lect. 21. Adferam locum Polybii ex Hist. lib. 7. ΚΑΤΑ ΔΕ ΤΟΝ ΕΘΙΣΜΟΝ ἐκ τῶν τυθίτων ἱερῶν προσειχθέντων αὐτῷ [Macedonum regi] τῶν ΣΠΛΑΓΧΝΩΝ, διξάμενος εἰς τὰς χεῖρας, καὶ βραχὺ διακλίνας, ἤρτο περιβίβων τοῖς περὶ τὸν Ἀρσῆον, τί δοκῇ τὰ ἱερῶα σημαίνειν. TAYLOR.

Ibid. 11. ὅτι] Vide annon Lambinus ceteris praestet, dum ita vertit, non coniectura ductum, sed quod certo sciret virtutem non nisi sanguine comparari. TAYLOR.

Ibid. 15. ἐικότως] Punge καὶ τῷ ναύϊσκῳ τὸ πρῶτον παροξυνθέντος ἐικότως, ἐπιιδὴ περὶ Θ. ἦν τὸ γράλλοπιον, περισσευτὴς — ἦν ὑπογέφυας. MARKLAND.

Ibid. penult. ΥΜΕΙΣ μὲν τῶτον ἢ πρῶτον. Et [l. vlt.] ἔτ' ὃν ὑμᾶς οὐκ ΠΡΟΔΕΔΩΚΕΝ. WOLFIVS, Aldi exemplaria corrigens.

Pag. 427. l. 1. παράλοι] Suidas in vocabulo Πάραλοι, quem Plutarchus in Solone edisserit. BRODAEVS.

Ibid. Οἱ τῇ Παράλῳ ταμίαι. Alias fuerunt οἱ τῇ θαλάτῃ προσοικῶντες olim appellati, vt Διάκριοι, montium accolae. WOLFIVS.

Ibid. Ceteris neglectis, quae hic Brodaeus, Wolfusque temere blaterant, Παράλοι erant, qui consensa Paralo naue, nauigabant. Publicum nauigium erat Πάραλος, et Reip. causa saepius deductum, nempe ad legatos transportandos, ad sacrificia procuranda, et negocia huiuscemodi. Huius Ἐπιτάτας Harpocr. v. Πάραλος, imperite, ni Librariis eius ea imperitia obiectanda sit potius, Παράλως, non Παραλίως, vt oportuit, vocat. Quod animaduertit, et ex Auctore nostro restituit, Vir excellenti ingenio atque doctrina, H. Valisius. TAYLOR.

Ibid. 3. Αρισίων] Harpocr. in v. Αρισίων. Υπερίδης κατὰ Δημοσθένους. ἔτ' Σάμιος μὲν ἱστῶ, ἡ Πλα-

Πλατωνα, ὡς Διὸς φησιν, ἐκ μαιρακυλλίου ἰταίρου Δημοσθένος. ἐπιφθόη δ' ὑπ' αὐτῷ πρὸς Ηφαιρίωνα ἱνικὰ διαλλαγῶν, ὡς φησι Μαρσύας ἐν πύμπτῳ τῷ περὶ Ἀλέξανδρον. TAYLOR.

Ibid. 5. διαφίρων γινόμενος.] Lege, et distingue, ἰτέρων τὴν ὄψιν διαφίρων, PENOMENOS, etc. Sic in *Timarch.* pag. 39. l. 3. τὴν ὄψιν ἰτέρων διαφίρων. Demosth. π. Παραπριστ. pag. 194. τὴν ἰδίαν ἰτέρῳ ἐλάτῳ. MARKLAND.

Ibid. 8. καὶ πῶς.] Melius cum *Mor.* ὅστις POTE ESTI KAI ΠΩΣ ἐξωκῶς. TAYLOR.

Ibid. 9. καὶ ΠΑΝΗΣΙΑΖΕΙ ἰκνύω. BRODAEVS. WOLFIVS. Non πλῆσιαζῶν, vt *Aldus.* TAYLOR.

Pag. 428. l. 1. ἰαυῖν.] F. SAYTOY, vt passim. MARKLAND.

Ibid. 9. χερσόκειρον.] ac me victimas instar deauratae habentis cornua propediem interfectum iri conclamares. Ovid. X. *Met.* [271.]

— Et pandis inductae cornibus aurum
Considerant ictae niusa ceruice iuuencae.

BRODAEVS.

Ibid. Tauris immolandis a locupletioribus cornua inaurabantur, et corollae imponebantur. Vnde illud oraculum de Philippo,

Ἐγίπται μὲν ὁ ταῦρος. ἔχει τέλει. ἰστὶ δ' ὁ θύων.

WOLFIVS.

Ibid. καλὸς ἰφθαί.] Idque etiam hostiae ritu. *Iuven.* Sat. XIII. [63.]

Quaeque coronata lustrari debeat agna.

BRODAEVS.

Ibid. 11. καλλίω.] ἰερνικῶς καὶ ἰλιγνικῶς. Legi etiam queat ἰερνικαῖκῶς. Ἀλλ' οἷς τίνα καιρὸν ἀνίσταμαι καλλίω; Nunquid in tempus opportunius differebas? WOLFIVS.

Ibid. 12. ἰωίτυχοι.] Forte legendum EYTYXOYN. PALMER.

Ibid. 13. Κόρραγον.] Aretinus: pugnantes adversus Corragum. Melanchtho: praelio facto cum Corrago. Perionius: Deleueruntque milites qui Corragum obsederant. Meletus: et exercitum qui fuit circa Corragum deleuerunt. WOLFIVS.

Ibid. tagliaro a pezzì i soldati di Corrago. Etruscus. Copias quarum ductor erat Corragus. Anonymus Venetus. Corragi imperatoris milites considerant. Lambinus. Verum Castellum nomen est proculdubio, non Imperatoris. Id expediuit Gallicus Interpretes ex *Liu.* XXXI. 27. et tamen dubitare persequerunt. TAYLOR.

Ibid. 14. συμμετεβάλοισι.] SYMMETEBALONTO dedit *Stephanus.* TAYLOR.

Ibid. 17. ἀεὶ] *pene extra hoc hemisphaerium, ubi haec nostra vrsa non conspiciuntur.* BRODAEVS.

Ibid. In ea loca iam peruenerant, vnde Septentriones videri nequeunt. Sicut nos Canopum, et alias quasdam stellas non videmus, διὰ τὸ ἐξ ἀματι τοῦ πόλου. Qua de re consulantur libri sphaerici. WOLFIVS.

Ibid. penult. τί πῶς καὶ λ.] Ἀλλ' οὐ, τίνα πῶς ἔπραξας. Ἐλευσὶς ἀριθμῶ, καὶ περιφρασίς· οἷα καὶ παρ' Ἰσοκράτη. Εἰσὶ τινες οἱ δυσκόλως ἔχουσι πρὸς τὰς λόγους, ἀντὶ τῷ, τινες ἔχουσι δυσκόλως. Sic Terentius Eunuch. Prol. init.

Si quisquam est qui placere se studeat bonis
Quamplurimis, et minime multos laedere.
In his Poeta hic nomen proficitur suum.

WOLFIVS.

Ibid. vlt. ἀ — α.] F. σ — σ. MARKLAND.

Pag. 429. l. 4. ἀμυληγῶσι.] Hae omnino parum elegantes sunt Metaphorae. Φορμὸς ἀφύμια, ὡς φορμὸς καθ' ἀφύμια ait *Varinus.* Consule *Budaei commentarios linguae Graecae*, qui quod sequitur corruptum putat. Ἐπὶ τὰ ῥητά. Demosth. *Olynth.* α. οἷς ῥητὸν κομίδι τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξίνοις αὐτῷ καλῶς ἔσται. BRODAEVS.

Ibid. 5. τινες.] TINE'S cum accentu, propter emphasin. MARKLAND.

Ibid. 6. νύρα.] Vid. *Iul. Poll.* II. fin. TAYLOR.

Ibid. φορμὸς ἀφύμια.] “Φορμὸς ἀφύμια est, Tegetes acu traiecit confuere. Vel, in tegetem storeae coniectum infuere. Φορμὸς ἀφύμια igitur οἷς τὰ ῥητά significare mihi videtur, ἡμῶς ὅτε τοιοῦτά μιν, ὡς περὶ τῶν φορμῶν τινὸν ἐρατῶν νοι. Potest enim aliquis in tegete vel storea insui vt calefcat, vel fudet. Vel distinguendum post verbum φορμὸς ἀφύμια, vt in exemplaribus legitur. Quod autem sequitur, est corruptum.” BRODAEVS.

Ibid. 7. τινες πρῶτον καὶ λ.] Neque hoc, neque ΠΡΩΚΤΟΝ placet. Verti, quasi esset scriptum τινὲς ΗΜΑΣ. Et si nec hoc probio. Aretinus: tanquam acus nos diuidunt. Perionius: deducimur in angustum locum: nonnulli quasi acus nos inserunt et traiciunt. Melanchtho: compellimur in arctum velut sportae: quidam velut acu diffunt nos. Meletus: coarctamur in angustias quasdam: quidam

quidam primarios viros tanquam acus traiciunt: Hic vertit, quasi legisset τῶν τοῦ ΠΡΩΤΟΥΣ. WOLFIVS. ΠΡΩΚΤΟΝ ὡς περ ΤΑΙΣ ΒΕΛΟΝΑΙΣ. Bern.

Ibid. Locus sane deploratissimus, cuius depravatio latere videtur, iuxta mentem Cl. Marklandi, in vocibus, πρῶτον ὡς περ τὰς. Sed quoniam Interpretationibus res agitur, adiiciam porro et nostras, id est, quas Wolfius non vidit. Lambinus: *sarmenta ciuitatis certi homines amputant: quidam populi palmites exciderunt: rerum nerui succissi sunt: storearum instar in angustum cogimur: quidam podicem* [legebat enim πρῶτον] *quasi acubus aut mugilibus transfodiunt. Anonymus: Vitiputant quidam ciuitatem: vitis populi quidam interciderunt: nerui rerum succiduntur: sporta ferimur in angusta: quidam primum velut acus traiciunt. Etruscus demum: Vindemmiano alcuni la città: hanno tagliati alcuni i tralci del popolo: sono alla città stati tagliati sotto i nerui delle amministrazioni. Come stuoie siamo cacciati per i luoghi stretti: alcuni principalmente come acbi ci passano. Haec non diffimulauit Plinius in ea Epistola, in qua nonnulla quae sunt tumida aut elata nimis in hoc pari Oratorum, quae incustoditius aut audentius dicuntur, cohibet et comprimit. Et, ut mihi parcam, neque identidem lectorem meum ad Plinium amandem, id semel hic facere mihi fas esto. Epistola est IX. 26. TAYLOR.*

Ibid. τῶν] Ταῦτα δὲ τῶν ἐστὶν; Ita H. Steph. Forte, TINA. Vtrum haec verba sint an portenta? Ita visus est legisse, dum hunc locum tangit, Cicero in Orat. §. 8. Attamen in hoc ipso diligenter examinante verborum omnium pondera, reprehendit Aeschines quaedam et exagitat, illudensque dura, odiosa, intolerabilia esse dicit. Quin etiam quaerit ab ipso, cum quidem cum belluam appellet, vtrum illa verba an portenta sint: ut Aeschini ne Demosthenes quidem videatur Attice dicere. Adde Brodaeum IV. Miscell. 26. TAYLOR.

Ibid. κίαιδ] L. KINADDOΣ. Demosth. περὶ τῷ Στεφ. [pag. 562. l. 1.] Τὸ τοῦ δὲ καὶ φύσει KINADDOΣ ἀνθρώπων ἐστὶν. Aristophanis σχ. 755 OI δὲ πᾶν μὲν θηρίον KINADDOΣ ἀξιοῦσι καλεῖσθαι, ἰδίως δὲ, τὸν ἀλώπηκα. BRODAEVS.

Ibid. Alibi etiam emendarat Brodaeus, scil. IV. Miscell. 26. atque eo ritu typis suis descripsit H. Stephanus. Demosthenem enim non Cinaedum, sed Hominem vafum et astutum, vulpeculas similem,

appellare voluit. Errat ergo Magister, id praenotante Brodaeus; En locum! KINADDOΣ ἀριστοκράτης, ὁ πρῶτος — KINADDOΣ δὲ ἐδδλίγως ὁ ἀναίδης καὶ ἀναίσχυλος. (Potius Vafus et Astutus) Σοφοκλῆς ἐν Αἰῶνι,

Η τῶν πτερίων KINADDOΣ ἐξήν μ' ὄν; Καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῷ Στεφάνου, Τὸ τοῦ δὲ καὶ φύσει KINADDOΣ τὰνθρώπων ἐστὶν. Scholiastes Aristophanis, quem Brodaeus laudauit, ita se habet, ad Nub. 447.

Κύρις, Κρόταλον, KINADDOΣ, Τρύμνη. sc. Κίναδος] ἰδὲ τῶν θηρίων. Καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Στεφάνου. Τὸ τοῦ δὲ καὶ φύσει KINADDOΣ τὰνθρώπων ἐστὶν. Οἱ δὲ πᾶν μὲν θηρίον KINADDOΣ ἀξιοῦσι καλεῖσθαι ἰδίως δὲ, τὸν ἀλώπηκα. καὶ Σοφοκλῆς,

Η τῶν πτερίων KINADDOΣ ἐξήν μ' ὄν; Κακῶς γὰρ ἐν φησὶν, ὡς ἀλώπηξ. Iterumque ad istud Auium, 429.

— Πικροδίαλον KINADDOΣ Σόφισμα, Κύρμα, Τρύμμα, Παιπάλημ' ὄλον. KINADDOΣ, αἰὶν τῷ πᾶν φρόνιμος. KINADDOΣ γὰρ ἡ ἀλώπηξ. Vtitur etiam et alibi Demosthenes, sc. de Cor. p. 513. l. 16. Οὗς ζῶντας μὲν, ὃ KINADDOΣ, κολακίζων παρεκλογέθεις, τιθινώτας δ' ἐν αἰσχρῇ κατηγορεῖν. Dinarchus item c. Demosth. Αἰεὶ σύμβουλοι, καὶ ἡγεμόνες ὅμων, καὶ τῷ δήμῳ, καὶ δὲ; τὰ τοιαῦτα KINADDOΣ. Corrige ergo Wolfi versionem. KINADDOΣ interea recte se habet in Orat. Aeschiniis π. παραπρεσβ. pag. 270. l. 16. Vide et confer 274. 4. et c. Timarch. 58. 12. TAYLOR.

Ibid. 11. σὺ γὰρ ἂν κώμην ἀποστήσεις] Pro his verbis scribitur in Coisl. et Mead. ΕΥ ΘΕΤΤΑΔΟΥΣ ΑΠΟΣΤΗΣΕΙΑΣ. Iam mihi certo certius esse videtur, et haec et illa simul olim obtinuisse. Librarius deceptus commate similiter ordiente et similiter exeunte quoque, nae illud facile transuolare potuit. Norunt haec qui tractant membranas. Ecce autem, et mihi in hoc loco forte fortuna contigit, ut similem ludum luderem. Nam ob similitudinem τῶν impulisse et impelleres, eam particulam Wolfi versionis negleximus quae sequitur. Tu vero vel pagum ad defectionem impelleres? Quod nollem sane. Sed erit condonandum tamen. TAYLOR.

Ibid. 13. πρῶσις] In Bern. additur Redditivum, ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ. Bene est. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 14. συμῶν] ΕΥ συμῶν. MARKLAND. ΚΑΛΩΣ Bern. TAYLOR.

Ibid. ult. δι] Vel ΔΗ. MARKLAND. Et mox Ε-
γὼ μὲν ΓΑΡ. IDEM.

Pag. 430. l. 4. θωρήσαι] Scribe, ΘΕΝΡΗ-
ΣΑΤ'. MARKLAND. Et l. 5. ΟΜΟΛΟΓΗΣΑΙ.
IDEM.

Ibid. 7. πρὸς τὸ γίνεσθαι] [Vti edi solebat.] Ma-
lim, ΠΕΡΙ τὸ γίνεσθαι. Sic paulo post, ΠΕΡΙ τὴν
δυσίαν. Et [l. 15.] τὴν μὲν δianoian ΠΡΟΠΑΙ-
ΣΘΑΙ. Et si τὸ ΠΡΟΑΙΠΕΙΣΘΑΙ recte legitur, si
ἐν γινώσκουσιν exponas ἢ φρόνησιν, ἀλλ' εἰς νοῦν.
WOLFIVS.

Ibid. 7. δι. ΠΕΡΙ τὸ γίνεσθαι. STEPHANVS. Ita
legitur in MSto Reg. I. TAYLOR.

Ibid. 15. προεραστῶν] Nimis audacter hic se
opponit Wolfius Codd. fidei atque auctoritati, in
quibus, credo, omnibus scribitur Προαιρεῖσθαι.
Interea vertit contra ac emendauerit. Eleganter
fatis et fideliter Lambinus: Deinde, ut integrita-
tem ac probitatem habeat cum eloquentia coniun-
ctam. Praeclarum est enim oratorem consilio et ra-
tione res optimas suscipientem ac sequentem easdem,
doctrina politum, dicendique facultate instructum,
auditoribus explicare ac probare posse: sed si alte-
ruto carendum sit, bona mens anteponenda eloquen-
tiae est. In hoc loco τὴν δianoian — παιδείαν
— λόγον aliter ac Wolfius, accipio, et potius
cum Lambino sentio, sc. subintelligens vocem
κατὰ, vel vim vocis istius, et post λόγον igitur
comma vel punctum leuissimum constituo. In
Cod. Mead. defunt haec verba, καὶ τὸν λόγον πεί-
θειν. Non recte. TAYLOR.

Pag. 431. l. 1. δίκαιοις] Vir literis optimis o-
ptime excultus I. Toup legendum censet λογισμὸς
ἔγω — ΔΙΚΑΙΟΣ. Quod verum arbitror. Ta-
met si commode vertant, Brodaeus, omni cum
aequitate: Wolfius, ratio subducatur aequissimis
condicionibus. TAYLOR.

Ibid. 5. Νύμφαιον] Citat h. locum Harpocratio.
Vide in Νύμφαιον. Vide etiam Valesium. Memi-
nit Strabo lib. 7mo. non semel, et Stephanus By-
zant. Vide notas ad Dionem XLI. 45. in postrema
et nitidissima Editione. TAYLOR.

Ibid. 6. φυγὰς κ. τ. λ.] Aretinus: ob hoc exsu-
lauit, non expectata poena iudicii quae contra eum
parabatur. Melanchtho: capitali iudicio damna-
tus, non expectata poena iudicii, concessit in exsi-
lium. Perionius: fuga ex urbe elapsus est, cum
capitis damnatus, iudicium non expectasset. Me-
letus: Factus est exsul, non expectans iudicium,

cum capitis damnatus esset. Ego existimo, cum
absentem capitis esse damnatum, quod se iudicio
non stitisset; vt et Alcibiades. WOLFIVS.

Ibid.] Alii tamen aliter intelligunt et interpre-
tantur, no aspettando la pena, et, non expectata
poena iudicii. Quasi in perpetuum exsilium abierit,
quod cum capite erat damnatus, sese in pedes conie-
cit, et fuga sibi salutem conquisiuit. Cod. Bern.
habet, θανάτω ΔΕ καλῶς θνήσκει. ΑΥΤΟΣ ΑΠ'
ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. φυγὰς — ἐγὼ δὲ, ΚΑΙ θανάτω καλῶ-
ς θνήσκει αὐτῷ, τὴν κρίσιν ἔχ' ὑΠΟΜΕΙΝΑΣ, Α-
ΦΙΚΝΕΙΤΑΙ εἰς Βόσπορον. MARKLAND.

Ibid. 9. κήποι] Κήποι. (ΚΗΠΟΙ rescribit Valesius)
Αἰσχίνης ἐν τῇ κατὰ Κτησιφῶντι. πῶλις δὲ
ἐστὶ κατὰ Βόσπορον καλυμένη Κήποι. (Κήποι). Har-
pocrat. Strabonis MSS. pariter ΚΗΠΟΙ, in nu-
mero multitudinis. Memorant Plinius et Mela.
Diodorus XX. 24. scribit, vt Noster, τὰς καλυμένους
Κήπους. Vbi eruditissimum Linguae Graecae Sta-
torem consules, P. Wesselingium. Vocabulum ergo
videtur eorum esse ex numero, quae inter Pro-
pria et Appellatiua aequaliter librantur. TAYLOR.

Ibid. 10. καὶ χειρῶν ΕΞΦΕΡΟΜΕΝΗΝ πολλῶν.
Et [Ibid. et 14.] ΕΞ ΗΣ [Aldus enim vtrobiq[ue]
ἐξ ἧς]. Et [p. 432. l. 4.] ΕΠΙΚΕΚΑΤΚΕ ab ἐπι-
κλύζω. WOLFIVS.

Ibid. ἐπιφερομένην iniuria sollicitauit Wolfius.
Vid. Lyzam, pag. 335. ἐκείνῃ — παρὸν μὲν
πολλῶν χειρῶν γῆμαι ἄλλην, τὴν ἰμὴν μὴ ἴσα
ἴλασθαι ἔστιν ΕΠΙΦΕΡΟΜΕΝΗΝ. TAYLOR.

Ibid. 13. παρὶ δὲ τῆς πῶλιος νόμους] Qui-
bus cautum erat, ne quis peregrinam mulierem in
uxorem duceret. BRODAEVS.

Ibid. 14. ὁ περιέρχεται] Videtur deesse ἔτος. Sc.
ἐξ ἧς ὁ μὲν ΟΥΤΟΣ ὁ περιέρχεται — MARKLAND.

Ibid. Vers col. 2. l. 8. maiores eius] i. e. unum
ex maioribus eius. MARKLAND.

Pag. 432. l. 3. βασιλικὸν χειρῶν] Ei a Rege
Persarum datae pecuniae. Diodor. XVII. ἔστι βα-
λόμην (Demosthenes) τῇ βασιλεῖ τῶν Περσῶν
ἀμειψίον αὐτὸν διαφυλάττειν· πολλὰ γὰρ χεῖ-
μαῖα φασὶν αὐτὸν εἰληφέναι παρὰ Περσῶν ἵνα πο-
λιτύνηται κατὰ Μακεδόνων. BRODAEVS.

Ibid. 4. ἐπικύκλησι] [vt operae Aldinae vicio-
sissime] L. ΕΠΙΚΕΚΑΤΚΕ. Euripid. in Troad.
[994].

— τὴν Φρυγῶν πῶλιν
Χερσὴν εἶσαν ἡλπίσας ΚΑΤΑΚΑΤΥΞΕΙΝ
ΔΑΠΑΝΑΙΞΕΙΝ. BRODAEVS.

Ibid.

Ibid. *Nondimeno hora i danari del Re hanno coperto la sua spesa, ne questi bastano.* Etruscus. *Nunc vero aurum regium sumptus eius effusus irrigavit, atque alluit: sed ne hoc quidem satis est.* Lambinus. *Eius sumptus nunc aurum regium supplevit.* Anonymus. Metaphora tracta est ab Aestu reciprocante. Nos h. fere modo dicemus, *His Affairs were at a low Ebb, till the Tide of the Persian Exchequer flow'd in.* Lambinus irrigavit. Quam impotenter! quam insipienter? quam ridicule! TAYLOR.

Ibid. ἱρι.] Malim ESTAI. Et [l. 5.] ὁδὺς γὰρ πῶπὸς πλεῖον. WOLFIVS.

Ibid. Vtrumque MSti Reg. 1. Bern. et Steph. Vox autem πῶπὸς abesse, sed non recte, solebat. Bern. autem, ESTAI δὲ ΑΥΤΩΙ ὁδὸν τῶν ἱκανόν. TAYLOR.

Ibid. 8. διῶς — κακῶς] F. ΔΕΙΝΟΣ — ΚΑΚΟΣ. MARKLAND. Ita MSS. Steph. et Bern. Feliciter! Prius etiam reperitur in *Coisf.* et *Mead.* hoc tamen neutiquam. TAYLOR.

Ibid. 12. ἀνδρείαν] γρ. ΑΝΑΝΔΙΑΝ MS. Steph. TAYLOR.

Ibid. 13. ἡμεῖτο μὴ διλὸς εἶναι] Graeca negationis conduplicatio. WOLFIVS.

Ibid. 15. ἐπιιδὴ δὲ] ΕΠΕΙ δὲ Cod. Bern. TAYLOR.

Ibid. 16. περὶ τέτων] τῶν διλῶν sc. *Andocid. de Myster.* Τέτῃς ἴδῃ καὶ αὐτὸς καὶ τὲς ἐκ τέτων ἀτίμους εἶναι, καὶ ὅσοι λίποιεν τὴν τάξιν, ἢ ἀρεαλίας, ἢ διυλίας ὅφλοιν, ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβάλλοιν. Hoc etiam indicat *Lyfias* c. Alcibiad. Λιπολαξίω. BRODAEVS.

Ibid. vlt. ἵνα ἱκατοῦ ἡμῶν κ. τ. λ.] Hinc Plato ait τὲς πολίτας δέει ἀνδρείως εἶναι. WOLFIVS.

Pag. 433. l. 4. ἀγορᾶς] ἔξω τῶν περιεργατηρίων ΚΑΙ τῆς ἀγορᾶς. Bern. Quod non negligendum. Quasi arcendus esset ab omnibus congressibus tam sacris quam ciuilibus. Vti alicubi scripsit *Demosthenes*, μηδὲν τῶν κοινῶν μετίχων. Verum *N. c. Timarch.* μηδ' ἐν τῶς ΤΩΝ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΕ περιεργατηρίων πορευίσθω. pag. 19. l. 4. Vt potius deliberandum censerem. TAYLOR.

Ibid. 5. εἰφάνωλον] [Ald.] ΑΣΤΕΦΑΝΩΤΟΝ. Et [l. 12.] ἵως ΕΤΙ μέμνημαι. BRODAEVS. WOLFIVS. Olim ἱρι. TAYLOR.

Pag. 434. l. 4. καλὰ] F. ΑΘΛΑ *praemia* sc. τῆς ἀρείῃς, quae vox assumenda est ex sequentibus: σπάνια τὰ ἀθλα [τῆς ἀρείῃς] καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἀρείῃς τίμιον. Nam τὰ καλὰ pro ornamentis ni-

mis ambiguum videtur. Sic p. 459. l. 7. τῆς ἀρείῃς ἀθλων. MARKLAND.

Ibid. 5. καλαπίνωλαι] Τὸ καλαπίνωσθαι, ἀλλ' τῷ τοῖς τυχεῖσι δίδωσθαι parum placet. ΚΑΤΑΛΕΑΥΤΑΙ videtur paulo commodius. Sed nec ipsum arridet. Aretinus: *virtutis nomen in precio erat: nunc iam vilescet.* Melanchtho: *nunc contaminantur praemia virtutis.* Perionius: *nunc res ipsa neglecta est.* Meletus: *At nunc etiam ipsum opus virtutis sordescit.* WOLFIVS.

Ibid. Qualis et quantus est *Wolfius* ἐν τῇ μαυτικῇ, ostendunt haec verba *Pollucis* desumpta ex lib. VII. cap. vlt. quod titulum habet, *Ὅσα ἀπὸ τῷ ΠΛΑΥΤΕΙΝ ΤΑΣ ΕΞΘΗΤΑΣ.* scil. καὶ τὸ ὁδινὸς ἀξιόν τι ἀποπιφάνθαι, ΚΑΤΑΠΕΠΛΑΥΣΘΑΙ ὁ ἔκτωρ ἱφθ Αἰσχίνης. Nemo ex interpretibus metaphoram attigit: Non Lambinus, *nunc res ipsa sordibus obsolecit, atque adeo ludibrio est.* Contrarium fere sentio. Nihil hic de sordibus: Verum vt Vestis quae acu et arte pingitur, nimia lotione nitorem suum amittit, et elegantiam, adeoque facta est obsoletior, similiter de praemiis publicis statuendum est. Attigit fere *Cornelius Nepos* in *Miltiade* versus finem: *Vt populi nostri honores quondam fuerunt rari et tennes, ob eamque causam gloriosi, nunc autem effusi atque obsoleti, sic olim apud Atheniensis* — TAYLOR.

Ibid. 9. οἰσθῆ] Restituit *Stephanus*, οἰσθ' AN πὸς — *Marklandus* autem ἰθαλῆσαι AN τινά. Alterutrum fane necessarium. TAYLOR.

Ibid. 10. Παναθήναια] γρ. ΟΑΥΜΠΙΑ *Coisf.* Reg. 2. *Mead.* item vetustus Cod. *Fulu.* *Vrsini*, vt testatur *P. Faber* I. *Agonist.* 30. TAYLOR.

Ibid. 13. ὁδὲπὸς] ΟΥΔΕΙΕ πὸς. MARKLAND. et Cod. *Vrsini* iuxta eundem *Fabrum.* TAYLOR.

Ibid. antepen. καὶ καλὰ ἡ. v.] Rectius hoc, quam legitur in *Stobaeo* Serm. XLI. sine ista Coniunctione. TAYLOR.

Ibid. vlt. διαφειῖτι] [vt Ald.] Placet ΔΙΑΦΘΕΡΕΙΤΕ. BRODAEVS. Ita quoque excudi fecerunt *Stephanus*, aliique. TAYLOR.

Pag. 435. l. 3. τῇ — ναυμαχίᾳ] Lege THN — ΝΑΥΜΑΧΙΑΝ. Ita pag. 450. l. 15. Ἀθηναῖοι THN ἐν Νάξῳ ΝΑΥΜΑΧΙΑΝ Λακεδαιμονίους νίκησαν. MARKLAND. Iuxta etiam, eodem ritu, sc. l. 5. Μιλιάδης ὁ THN ἐν Μαραθῶνι ΜΑΧΗΝ τὸς βαρβάρους νίκησας. Et pag. 398. l. 12. ὅθεν μὴ νίκησας ΜΑΧΗΝ δὲ ἦν ἀναχώρησις. Similiter, *Demosthenes* 544. vlt. εἰ κρατήσαι συνίθη

Φιλίππῳ

Θ.λίπῃ THN MAXHN. Cod. autem Bern. hic EN τῇ ——— ναυμαχίᾳ. TAYLOR.

Ibid. 5. ἴτι ——— καὶ αὐτοῖς] Vide infra ad pag. 437. l. 15. TAYLOR.

Ibid. 6. δ'] Αἰγισίδης Θ' ὁ δίκαιος. WOLFIVS. Sed errat. Μιλτιάδης ΔΕ ——— l. 4. ἴτι Δ' οἱ ἀπὸ Φουλῆς ——— l. 5. Αἰγισίδης Δ' ὁ δίκαιος. Vnus est tenor Orationis, neque interpellari debuit: potius ab eo praemonstrari singularis et rarior vsus istius particulae δέ. TAYLOR.

Ibid. 7. ὁ τὴν ἀνόμεον] Sic supra, c. Timarch. pag. 20. l. 12. Αἰγισίδης, ὁ τὴν ἀνόμεον ἔχων ἰππομύαν Τιμάρχῳ τὴν δὲ δίκαιος ἰπποκλύμενος. MARKLAND.

Ibid. 8. ταῖς αὐταῖς ἡμέραις] Quibus ad Salaminem, quibus ad Marathonem superati sunt Persae. His quippe diebus, tanquam sacris, bona verba dicenda sunt, non inauspicata, nec exercenda, vti nec inter sacrificandum. BRODAEVS. Infelicitur sane. Recte verterunt Wolfius ceterique. Concordat apte Locutio a nostratibus vsitata, quam adducere non est opus. TAYLOR.

Ibid. 13. ἀξιοί] ΑΝΑΞΙΟΙ Cod. MS. Mead. Quam veram et sinceram lectionem esse arbitror. Quod cum incredibile dictu primum videri posset, ea res quo pacto se habeat, fac sis attentus. Cum Miltiades, Themistocles, Aristides, Thra-sybulus etc. non coronarentur, reliquum est, vt aut Ciuitas immemor et ingrata, aut illi immerentes fuissent. Αχάριος ἄρ' ἦν ὁ δῆμος; ἢ, ἀλλὰ μεγαλόφρων. Id erat prius. Sequitur; καὶ κείνοι ΔΕ, οἱ μὴ ἔτω τίμημαίνοι, τῆς πόλεως ΑΝΑΞΙΟΙ; Similiter cum Interrogatione. Si quae-ras Redditium, inuenies in nota viri praestantis-simi ad Demosth. π. Παραπερισσ. p. 210. l. 15. et in hac Orat. 373. 4. TAYLOR.

Ibid. 17. χερόν] An ΠΟΝΟΝ, vt pag. 434. l. 16. ταλαιπωρίας ὑπομείναντες? MARKLAND.

Ibid. Ita restituit, dubium an repperit, Stephanus. Atque ita etiam Bern. habet. Fortasse alia via aggrendendum est. Exaratur enim in vetustis exemplaribus pro πολὺν, ΠΟΛΛΟΥΣ. Hoc illud est. Nam, sine importuno isto vocabulo χερόν, lege mecum, οἱ ΠΟΛΛΟΥΣ ὑπομείναντες καὶ μεγάλως κινδύνους. TAYLOR.

Pag. 436. l. 1. τῇ τοῦ τῇ τῶν Ερμῶν] Vid. Meurs. VI. Attic. Lect. 18. et I. Athen. Attic. 3. Vales. ad Harpocr. pag. 78. TAYLOR.

Ibid. ἴφῃ τῇ] [Nam Ald. ita] Forte, ΕΦΗ τῇ VOL. II.

sc. ὁ δῆμος. Παρὰ τὸ Εφίημι, τὸ Επιστρέφω, ἀορ. Β. quia praecedit ἦτησαν, ἰδωκεν. Aretinus: cum haec exceptione. Videtur legisse ἴφ' ἡτι. WOLFIVS.

Ibid. Recte sane Aretinus: Et similiter ea lege Lambin. Et Stephanus securus ita dedit in sua Editione Auctoris nostri. Mendose Mead. ἴφῃσι. TAYLOR.

Ibid. 5. Η, ἀντὶ τῷ ἦσαν. Et [l. 11.] ANT' ἰνιεργισίης. WOLFIVS. Quod corruptum est in Aldinis. TAYLOR.

Ibid. Qui commentatus est ad Lycophronis A-lexand. § 417. haec habet: Περὶ δὲ τὴν Ἡϊόνα ταύτην καὶ Ἀθηναῖοι τὰς Μήδους ἐπέκησαν, καὶ ἔστησαν τοῖς νικησασιν οἱ λοιποὶ Ἀθηναῖοι Ερμῶς τρεῖς λι-θίους, καὶ ἐπίγραψαν,

Ην ἄρα καὶ κείνοι ταλακάρδιοι, οἳ ποτὶ Μήδων
Πασιὼν ἐπ' Ἡϊόνι Στρυμόνῳ ἀμφὶ ῥοαίς,
Λιμόν τ' αἰθώνα, κρατερὸν τ' ἐπάγοις Ἀρηά
Πρῶτοι δισμυῖων εἶδον ἀμνηχανίην.

τάτων δὲ τῶν ἐπιγραμμάτων Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ μέ-μνηται. Ita Tzetzes. In Plutarchi Cimone recen-sentur tria haec Epigrammata, verbis fere iisdem quibus ab Aeschine recitantur. Pauca discrepan-tias notabo:

I. 3. κρατερὸν	κρατερόν.
II. 1. τὰδ' ἰδωκεν	ἐπιδωκεν MS. Bodl.
2. μεγάλως ἀρέϊς	μεγάλων ἀγαθῶν.
vti Bern. habet in Aes-
schine.
4. ξυνοῖσι
μόχθον	περὶ ξυνοῖς.
δῆριν.
III. 2. ἀμπεδίον	ἐς πεδίον.
3. χαλκοχιτώνων	θωρηκείων, vt Bern. hic.
4. Κοσμήτωρα
ἄνδρα	Κοσμητῆρα.
ῥήτα. Ita Bern.
6. Κοσμητῶς	Κοσμηταῖς.

Ibid. 12. Μᾶλλον] Forte: TAYLOR.
ΜΕΛΛΟΝ τίς τὰδ' ἰδεῖν ἢ' ἐπισσομένων,
ΕΘΕΛΗΣΗ. MARKLAND.

Ibid. ἐπισσομένων] τῶν μὴ τὰ ταῦτα ἰσομένων. WOLFIVS.

Ibid. 13. Ἀμφὶ] Ante hanc vocem substrauit aliam Cod. noster Mor. sc. ΧΑΙΡΟΝ. Quasi le-gendum esset,

Χαίρων ἀμφὶ ξυνοῖς περάγματος μόχθον ἔχων.

In MSto Mead. γρ. vna voce Ἀμεινοῖσι. Quod nihili est. Ἀμφὶ τοῖς ἔγνοις Cod. Bern. TAY-LOR.

Ibid. 16. ἀμπιδίου] ἀνὰ πιδίον, vt δεῖς ἀμ-
βολάς, ἀλλ' τῷ ἀναβολάς. WOLFIVS. γρ. εἰς πιδίον MSS. Steph. et Bern. TAYLOR.

Ibid. antepen. Κοσμήτωρα] Καὶ ἀνιστοίχῃαν, ἢ ἑλῆσσιν, κοσμήτωρα, vt fert verbalium in τῷ analogia. WOLFIVS. Κοσμηῖνα MSS. Steph. Bern. et Mor. TAYLOR.

Ibid. penult. αἰκίς] F. AHΘEE insolitum. MARKLAND.

Pag. 437. l. 1. δδαμῷ] Siquis velit discere, quis fuit ille Dux, seu στρατηγός, cuius nomen supprefferunt haec Epigrammata, sciat fuisse Cimonem Miltiadi filium, et adeat *Plutarchum* in eius vita. PALMER.

Ibid. 2. προσέλθῃς] ΠΡΟΕΛΘΕΤΕ MS. Mead. προσέλθῃς ΔΗ Κοisl. Reg. 2. non δν. TAYLOR.

Ibid. ἀπάντων] Videtur statuas in Foro, picturas in Poecile, visi spectarique significare: et fortasse Praetorium fuit Foro vicinum. WOLFIVS.

Ibid. 5. μάχην γίγνασθαι] Vid. *Pausan. Attic. Meurs. I. Athen. Attic. 5.* aliosque quibus huiusmodi negotium datum est. Vtile erit conferre Nepotem. Namque huic Miltiadi, qui Athenas, totamque Graeciam liberavit, talis honoris tributus est, in porticu quae Poecile vocatur, cum pugna depingeretur Marathonica, vt in decem Praetorum numero prima eius imago poneretur, isque hortaretur milites, proeliumque committeret. TAYLOR.

Ibid. 15. κλισίῃς εἰφανῶσαι — ἱκαστοί] Atqui supra pag. 435. l. 6. videtur dicere, nulli scriptum esse, horum virorum aliquem corona donandum esse. Forte igitur voces χρυσῷ εἰφάνω ibi defunt, et legendum, τινὰ τέτων τῶν ἀνδρῶν εἰφανῶσαι [χρυσῷ εἰφάνω]. Αἰχάριστος, etc. Vide et Epigramma pag. 439. l. 1. et pag. 441. l. 2. Nisi verius sit, totum istud κῶλον [ἴτι δ', οἱ ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντα τὸν δῆμον καταγαγόντες] spurium et infititium esse. MARKLAND.

Ibid. 17. χρυσός] [vt Editi] F. ΧΡΥΣΟΥΣ. S. εἰφανῶ. Praecedit enim ὁ θαλλῷ εἰφανῶ. Et [p. 438. l. 3.] ΠΑΡΑΝΑΓΝΩΘΙ.. WOLFIVS. Menda haec operarum Aldi, quam expunxit quoque Ask. ΧΡΥΣΟΥΣ autem in margine Stephani, et in Cod. Bern. TAYLOR.

Pag. 438. l. 3. παρανάγνωθι] Nimis tenuiter Wolfius, recita. Istud erat ἀνάγνωθι. Iubet Aeschines conferri, comparari, contra, vel iuxta, re-cisari decretum Ctesiphontis, vt τῇ πρὸς ἄλληλα θέσει, statuerent iudices de praemiis τοῖς ἀπὸ Φυλῆς, et praemiis Demostheni, decretis. De hoc

vsu vocis παρανάγνωθι, aliquando vberius sum dicturus. TAYLOR.

Ibid. 6. ἴδ' ἔχει] [Aldus ita] F. ΕΙ ΤΟΥΤ' ἔχει καλῶς. WOLFIVS. Vti et edi fecit H. Stephanus. TAYLOR.

Ibid. 9. φήσι] Recte vaticinatur Aeschines. Plenus est in hac argumentatione Demosthenes. Vide de Coron. pag. 589. exeuntem. Sed ibi exaratur Φιλάμμων, vt debuit. Hunc Senarium produxit Aristoteles III. Rhetor. 11.

Πρωτὶ Φιλάμμων ζυγομαχῶν τῷ Κωρύκῳ

ex Poeta incerto. Iste Philammo, teste Suida, πύκνης erat Αθηναῖος, δὲ πάντα τὸν χρόνον ἰσῆκα τὰς ἀντιπάλους. TAYLOR.

Ibid. 15. Παλαικίων] Varinus: Παλαικίων ὄνομα. κλίπης καὶ τοιχωρέχῳ. BRODAEVS.

Ibid. Ονομα κλίπης καὶ τοιχωρέχῳ. Vide Suidam. Qui, cum mea opera etiam Latine (quamuis parum emendate impressus) exstet, nolo chartas frustra implere illo transcribendo. Idem etiam intelligi volo de explicatione obscuriorum verborum, et locorum inter sese collatione. Petant illa, quibus opus est, a Lexico Roberti Constantini, aut siquid forte melius (vt spero) ab Henrico Stephano fuerit editum. Mihi satis est curare, vt, quantum licet, vera Aeschini et Demosthenis sententia intelligatur. WOLFIVS.

Ibid. De hoc homine nonnulla congeffit eruditissimus Valesius ad Harpocr. Vid. Notarum pag. 153. Vide Dion. Chrysostom. supra a me adductum ad 417. 11. TAYLOR.

Ibid. 16. ἀνδραγαθίας] Deesse credo post hanc vocem, fortasse nomen illustris cuiusdam Ciuis: μή ἔν' ἡμῖν ὡς Παλαικίωνος ἄμεινοι ποιοῦνται, διέξῃ, ἀλλ' ἰφικόμενοι τῆς ἀνδραγαθίας * * *, ἔτω τὰς χάριτας τὸν δῆμον ἀπαίτι. Tale aliquid suadet loci et argumenti tenor. Sed fortitudinem tuam recense: Anonymus Venetus. Liberius aliquanto Lambinus: Sed hoc ostende, te ex administratione reip. probitatis atque integritatis laudem esse consecutum: ita demum etc. Etruscus fere vt Wolfius. Sed qui consulet σχ. ad h. locum, aliter atque Ego, sentire potest. Nam iuxta eius interpretationem nihil in textu desiderari videtur. TAYLOR.

Pag. 439. l. 4. Ἡξάν] ἀλλ' τῷ, Ἡξάνθῳ. καὶ γὰρ ΤΟΙ lege [l. 8.] WOLFIVS. Atque ita MS. nostri, et marg. Steph. TAYLOR.

Ibid. 6. ἡαυλοῖ] Elegans locutio et satis rara. Est

Est autem Metaphora sumpta ab iis, quibus post tibiarum sonum aures adhuc personant. Id est, *notum est et inculcatum auribus, ut tibiarum sonus.* PALMER.

Ibid. 10. ὅς;] F. ΟΥΞ. MARKLAND. Vel ΩΞ credo: quo modo legitur in Bern. TAYLOR.

Ibid. 11. εἰσὶν γράφῃ] [Ald.] ΓΡΑΦΗ. Possit et subiunctive legi, ΕΙΣΙΗΙ. WOLFIVS.

Ibid. ΕΙΣΙΟΙ Cod. Mead. γράφῃ etiam Bern. Idem quoque adnotavit H. Stephanus, et confirmat ex 441. 14. TAYLOR.

Ibid. 12. ὁμοῖον τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔργον] Est aenigmati instar, quo significat, ut opinor, statim fuisse condemnatos reos: quod aliquid dicere aut scribere contra leges, aequè vindicandum censerent ac facere. Melanchtho: *dictum factum: reus statim condemnatus est.* Perionius: *in eodem scelere et nomen ipsum fuisse et factum.* Meletus: *nomen fuisse simile ipsi crimini.* WOLFIVS.

Ibid. Anonymus: *Siquis in forum aliquam illicitam rogationem attulisset, perinde reus habebatur, ac si eam tulisset.* Nae ille, cum in prima parte versionis offendisset, nihil mirum, si postea ceciderit. Ferrus ita porro: *Se alcuno veniva in giudicio ad accusare chi haueffe scritto contro le leggi, parimente il nome e i fatti di tal querela erano in odio.* Sensus est manifestus: et explicari potuit ex linea sequente. *Perinde esse παράνομα λίγιν et παράνομα πρᾶξιιν. Legem legibus contrariam ferre, aequè incivile est atque leges ipsas re violare.* Modo, l. 13. Τί γὰρ AN EETIN ἀνοσιώτερον MS. Mead. TAYLOR.

Ibid. 15. ὡςπερ] F. ΟΝΠΕΡ. Infra pag. 443. l. 11. ἀξιόσας — τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπολογισθῆναι, ΟΝΠΕΡ καὶ γὰρ κατηγόρηκα. Et περὶ Παπαρησοβ. p. 275. l. 2. et passim. MARKLAND.

Ibid. 17. ἀντιπρόδίζον] ἀντὶ τῷ, ἀνικάλῳ reuocabant. WOLFIVS.

Ibid. ἀντιπρόδίζον δὲ τὸν γραμματεῖα, Αἰσχίνης εἰπεν ὁ ῥήτωρ, ἐπὶ τῷ πάλιν ἀναγινώσκειν ἱστοίαν. καὶ ἀναπρόδίζομενα δὲ Αἰσίων τὰ πάλιν ἐξιλάζομενα. Pollux II. 4. TAYLOR.

Ibid. penult. παρακηδήσαι] ΥΠΕΡΠΗΔΗΣΑΙ Cod. Bern. TAYLOR.

Pag. 440. l. 4. αἰσχρὸν] Ista verba ita legit Sext. Empiric. in lib. adu. Rhetor. scil. Οθεν καὶ ὁ Αἰσχίνης, Κακὸν ἔθῳ, φησὶν, εἰς τὰ δικαστήρια παρελθὼν ὁ μὲν γὰρ κατήγορος ἀπολογυῖται, ὁ δὲ φεύγων τὴν γράφην, κατηγορεῖ. TAYLOR.

Ibid. 5. ὁμῶν] TMIN opinor. MARKLAND. HMIN MS. Steph. TAYLOR.

Ibid. 12. Αἰσίου] Harpocratio, vbi h. locum Auctoris nostri citat, est a me emaculandus. Αἰσίου. Δῆμος Φυλῆς τῆς Ἰπποθουρίδου. καὶ ὁ ΦΥΛΕΤΗΣ Αἰσίου. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Annon ΔΗΜΟΤΗΣ potius? TAYLOR.

Ibid. antepen. διαπολιτευόμενοι] [vti semper edi solebat] F. οἱ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΟΙ. WOLFIVS.

Pag. 441. l. 1. τῷ] F. delendum. Sic pag. 443. l. 17. γράψαισα Δημοσθῆνι εἰφάν. Vide tamen pag. 370. l. 1. MARKLAND.

Ibid. Certe minus necessarium est istud τῷ, γράψαισα τῷ, cum sequitur istud ipsum quod scripsit, sc. εἰφάν. Interea tamen Vox illa εἰφάν deest in MSto Mead. Quod licet non valde probem, tollit tamen eam asperitatem, in qua iam laboramus, atque ita locum constituit. Αρ-χῆος ὁ ἐκ Κοίλης ἱγράψαισα παρανόμων Θρασύβου-μον, γράψαισα τῷ παρὰ τῆς νόμου, [Θρασύβουλον inquam] ἵνα τὸν συγκαταλήθῃται αὐτῷ ἀπὸ Φυλῆς. Verum hoc de loco et meritis Thrasymbuli nimium detraheret, qui primas in hac re partis egit, non secundas. TAYLOR.

Ibid. 3. ὑπολογίζομαι] Potius cum Cod. Mead. ἂς δὲ ΕΛΟΓΙΖΟΝΤΟ οἱ δικασταί. TAYLOR.

Ibid. 10. τίμημα — πῶλον] Desunt hae quatuor voces in eodem exemplari. Non recte tamen absunt, licet bene procederet Sententia, si adiuti MSto deleeremus. Pro τοιαύτη MS. Steph. ΘΙ ΑΤΘΙ. Quod multo acceptius: Et Tu proinde ita leges. TAYLOR.

Ibid. 12. ἀποδίδικται] Non valde condemno eam lectionem, licet infinceram, et ab Aeschini manu minime profectam. Scripsit tamen ille ΑΠΟΔΕΔΕΙΚΤΑΙ, vt locus et ratio postulat. Confer has voces literis maiusculis exaratas,

ΑΠΟΔΕΔΕΙΚΤΑΙ
ΑΠΟΔΕΔΕΙΠΤΑΙ,

et condonabis librario, qui vel somno vel festinatione inter se permiscuit. Simile fere occurrit mendum apud Demosthenem de Cor. 518. 2. εὐσιβὴς καὶ δικαία ψῆφος ἅπασι ΔΕΔΕΙΚΤΑΙ. Quod est improbandum; vt ibi admoniturus ero. TAYLOR.

Ibid. 13. δικαίῳ] Anne ἀνδρὶ δικαίῳ, an δικαίῳ συνηγόρῳ? Tanta Αμφιβολογία a tanto et tam accurato Auctore excidere non potuit. Sed te-

neo: Illud ἀνδρὶ insinuatū est a sciolo, qui non intellexit quid Graeci voluerunt per δίκαιον συνήγορον. Nimirum δίκαιος ille est, qui eam rem rite exsequitur in qua occupatur. Ita *Lucianus de Histor. conscribenda*, Xenophontem vocat ΔΙΚΑΙΟΝ συγγραφέα, id est, idoneum et historiae conscribendae parem Auctorem. §. 39. Ad eam normam scriptum reperimus apud *Longin.* Cap. extrem. παιδομαθεὶς δολείας ΔΙΚΑΙΑΣ. i. e. perfectae, et absolutae. Latini multa cum liberalitate voce *Iustus* ad eam rem vtuntur, vt *Volumen*, *Proelium*, *Exercitus* dicuntur *IUSTI*. Quicquid scil. functionem suam recipit; quicquid suo muneri respondet, et omnibus numeris est absolutum, id apud eos Scriptores *Iustum* dicitur. Ecce enim auctoritatem, vt hac ipsa phraseologia utar, *iustam*. *Priscianus* scribit, Σοφοκλῆς Αἰανί. Δίκαιος γίνεσθαι, pro *Vero*. *Nostri* quoque *Verum* pro *Iusto*, et *Iustum* pro *Vero* frequenter ponunt. *Virgilius* in XII.

Quaecunque est fortuna, mea est, me verius unum

Pro vobis foedus luere, et decernere ferro.

Verius dixit pro *Iustus*. Haec ille. l. II. col. 1180. Videtur *Priscianus* respexisse ad illud *Sophocleum* in *Aiace* §. 547.

Εἴπερ ΔΙΚΑΙΩΣ ἐστ' ἡμῶς τὰ παλαιοῖν.

Sed pergo in Graecis: Ἡ μὲν τοίνυν τῷ ΔΙΚΑΙΟΥ πολίτῃ. *Demosth. de Cor.* 543. 11. boni ciuis, et patriae amantissimi. Non agitur de *Iustitia moralis*. Et rursus, εὖνός κ' ΔΙΚΑΙΟΣ πολίτης. Idem ibid. 580. 2. Vt iam me fere poeniteret eorum quae adnotaui ad *Tom.* III. pag. 258. l. 5. TAYLOR.

Ibid. 14. ἡμέρα] Qui commentantur ad *N. F.* scil. 1. *Cor.* III. 13. et ἡμέραν per iudicium exponunt, ex hoc loco proficere possunt, et ex iis quae meditor dicere, vbi *Tempus* et *Ocium* ad eam rem tulerint. TAYLOR.

Ibid. 17. ἐπειδὴν δὲ κ. τ. λ.] *F.* ἐπειδὴν Δ' EN τῇ πρώτῃ ψήφῃ. MARKLAND.

Ibid. antepen. λυθῇ] μὴ δυνηθεὶς ψευδὲς δὲ ἀποδιδῆναι τὸ ἔγκλημα. ἰὰν μὴ ἀποψηφισθῇ ὁ φιύγων. *Aretinus*: Si primis sententiis non absoluitur reus. Sic et *Melanchtho*, et *Perionius*. *Meletus*: Postquam prima iudicium sententia reus condemnatus fuerit, nec crimen obiectum solui potuerit a reo. WOLFIVS. Recte. Ita infra scribit *Noster*. 444. 14. ἐπὶ τελευτῇ τῆς ἀπολογίας ΛΥΣΕΙ τὸ παράνομον. TAYLOR.

Pag. 442. l. 4. διωγκίῳ] Si rite olim distinxi ad *Lyfiam* inter ψῆφον διδόναι, et διαδιδόναι, crediderim idem obtinere posse inter ψῆφον ἐπιγκίῳ, et διωγκίῳ. Nam illud, non hoc, dici ab Auctore nostro arbitror. TAYLOR.

Ibid. 12. σανίδιον] Tabellam, in qua percripta fuit *Accusatio*, puto intelligendam. WOLFIVS.

Ibid. 14. δικάσαν] Forte, in parili significatione, ac modo exposuimus. Et similiter pag. prox. l. 3. et 4. Mox pro παρακαλίς *Steph.* excudit ΠΑΡΑΚΑΛΗΣΙΣ. TAYLOR.

Ibid. 15. κακῶργον] ΠΑΝΟΥΡΓΟΝ *Cod. Bern.* Iterumque pag. prox. l. 6. TAYLOR.

Ibid. κλέπτεις τὴν ἀκρόασιν] *Aretinus*: Decipere nos quaeris. *Perionius*: Auditorum iudicium fallis. *Melanchtho*: Conaberis nos decipere. *Meletus*: Furaris animos audientium. WOLFIVS.

Ibid. 17. περισιθῶν] Legendum ΠΡΟΕΛΘΩΝ, ex iis quae admonuimus supra ad hanc *Orationem*, pag. 411. l. 6. TAYLOR.

Pag. 443. l. 7. ΕΠΙΑΝΕΠΟΜΕΝΟΥ. WOLFIVS. *Ald.* et *MSS.* ἐπιανερμίνου. TAYLOR.

Ibid. 8. καλίστοι] *F.* ΚΑΛΕΣΣΕΙ. Et *ANABOHEHI*, propter αἶν. *MARKLAND*. Vtrumque praestat *MS. Mead.* ἐπιανερμίνου Κτησιφῶντος, ἢ ΚΑΛΕΣΣΩ Δημοσθένει. *Cod. Bern.* TAYLOR.

Ibid. 9. ἐπὶ σανίδι καλίῳ] *F.* addendum, ΚΑΛΩΝ ΓΑΡ ἐπὶ σανίδι καλίῳ. Et [l. 11.] ὄπις καὶ καληγόρηκα, ὧΔΕ ΠΩΣ. Et [l. 17.] τὸν ἔχτορα ΕΞΗΛΕΓΘΑ. Et [l. ult.] πρὸς ΤΑΥΤΑ [*Ald.* mendose ἐξίλιγξα et ταύτας]. WOLFIVS.

Ibid. Citant haec *Demetrius Phalereus*, et *Dionys. Halic.* ἴσ. Τρίκωλον ἐν τοῖς πᾶσι ἐπιανόμενον. Ista fane καλὴν γὰρ videntur pene esse necessaria. At tamen non protinus in *Textum*, mi *Wolff.* Cur insolefcis, destitutus fide *Membrarum*? TAYLOR.

Ibid. 11. ὄπις κ. τ. λ.] Antiquiora Exemplaria habent, ὄπις καὶ καλὴν γὰρ ὧΔΕ ΠΩΣ καληγόρηκα, ἵνα κ' ὑπομνήσω ὑμῶς. Ita *Ald.* cum *MS. Mead.* Vnde nobis protulit optimus *Stephanus* bellissimam fane lectionem, quam eius auctoritate repraesentavi, τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπολογισθῆναι ὄπις καὶ καληγόρηκα. ΕΓΩ ΔΕ ΠΩΣ ΚΑΤΗΓΟΡΗΚΑ; Excidit enim incuria librarii *Vox* illa tam cito recurrens καληγόρηκα. Solet hoc fieri. Quod cum mihi concesseris, cetera prono alueo fluunt. Interea *Cl. Marklandus*, puncto tantum Interrogationis translato, scitam istam lectionem scitio-

tem

rem etiamnum facit: ἰγὰρ δὲ πῶς κατήγορεῖται (ἵνα καὶ ὑπομνήσω ὑμᾶς); Verte igitur; *postulate*, ut Demosthenes eodem modo se defendat, quo ego accusavi. Ego autem (ut id vobis in memoriam reuocem) quo pacto aut modo accusavi? Postremo, Cod. Bern. ita: ὁππὺ κατὰ κατήγορεῖται. KAI πῶς κατήγορεῖται; ΠΔΕ. TAYLOR.

Ibid. penult. πασιλῶς] Iuxta monitum Cl. Marklandi, distinguendum est post istud vocabulum, nempe ὅδιν προβαλλόμενον (Stephanus dedit προβαλλόμενον,) ὅδιν προσιγγράφῃσιν verba ista ΕΠΕΙΔΑΝ ΔΝΙΤΑΣ ΕΥΘΥΝΑΣ, ἀλλὰ πασιλῶς, καὶ ὑμῶν καὶ τῶν νόμων καταπιφρονηκότες. Et verte, verum absolute, sine clausula, aut exceptione, ideoque vos et leges despererit. Porro: MS. Mead. ΠΡΟΓΡΑΨΑΝΤΑ, quod cum ferri potest, scil. nulla praemissa clausula, tamen aliter nostri Auctores scribere malunt. N. ΠΡΟΣΕΓΓΡΑΦΟΥΣΙ πρὸς τὰ ψήφισμα, φαίνων τὸν ὑπὸ ὑμῶν, ἰπιδαν λόγος καὶ ὑθύνας τῆς ἀρχῆς δῆ. Aesch. 370. 1. Τὸ δὲ μὴ ΠΡΟΣΓΡΑΨΑΝΤΑ, ἰπιδαν τὰς ὑθύνας δῆ. De Cor. 490. 3. Rursus Noster, pag. 377. 1. 12. γίγγραφι τὸν ὑπὸ ὑμῶν φαίνων, μὴ ΠΡΟΣΘΕΙΣ ἰπιδαν δῆ λόγος καὶ ὑθύνας. TAYLOR.

Pag. 444. 1. 9. λίγω] F. delendum. MARKLAND. Abest a nostris quidem, Mead. et Coisl. TAYLOR.

Ibid. 11. τρίτον] Scribendum τρίτον δὲ (τὸ τρίτον λίγω) ΩΣ ΑΣΙΟΣ ἔστι τῆς δωρεᾶς sine negetiua. MARKLAND.

Ibid. MSti nostri habent, ὡς ΟΥΔΕΝ ΑΝΑΣΙΟΣ ἔστι. Quod perinde est. TAYLOR.

Ibid. 15. πάλαισμα] Aretinus: Hanc esse artem quandam ad iudicium evertendum. Melanchtho: Nec ignoretis, eum insidias struere iudicio. Perionius: Hoc ad tollendum supplantandumque iudicio pertinere. Meletus: Hoc esse strategema quoddam et fraudem iudicii. WOLFIVS.

Ibid. Fori artificium: Luctam ad eludendum iudicium, Interpretes nostri. Verbum hoc erudite explicat, atque hunc textum egregie illustrat, P. Victorius II. Var. Lect. 10. πάλαισμα τῶν ἑστῶν τοῦ δικαστηρίου legit Marklandus. TAYLOR.

Ibid. βέλῃαι] ΒΟΥΛΕΥΕΤΑΙ Mead. Id erat ΒΟΥΛΗΣΕΤΑΙ, quod reperitur in Bern. TAYLOR.

Ibid. penult. εἰσὶν] de loco, maxime ne soli oppositus sit. BRODAEVS.

Ibid. vlt. τάξις] Nonnulli putant Aeschinem et hic quoque vsurpasse vocem istam εἰσὶν, sed incuria describentium hodie male repraesentari.

Moti autem sunt auctoritate Quintiliani III. 6. init. cuius verba refero: *Statum Graeci εἰσὶν* vocant: quod nomen non primum ab Hermagora traditum putant, sed alii ab Naucratis Isocratis discipulo, alii a Zopyro Clazomenio: quanquam videtur Aeschines quoque in Oratione contra Ctesiphontem uti hoc verbo, cum a iudicibus petit, ne Demostheni permittant euagari, sed eum dicere de ipso causae statu cogant. Inter eos, quos duxit auctoritas Quintiliani, est Petrus ille ex numerosa et Critica Gente Fabrorum ad Cic. pro A. Caecin. TAYLOR.

Pag. 445. 1. 1. καὶ μὴ ἴαται κ. τ. λ.] Plinius IX. Epist. 26. legit cum quodam discrimine, Καὶ μὴ ἴαται αὐτὸν ΕΙΣ ΤΟΥΣ τῷ παρανόμῳ λόγος περιττασθαι, ἀλλὰ ἰγκαθήμηναι καὶ ἰνδριεύσιν ἐν τῇ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ, ἰσιλαύνει αὐτὸν εἰς τὰς τῷ ΠΑΡΑΝΟΜΟΥ λόγος, καὶ τὰς ἱεροπᾶς αὐτῷ τῶν λόγων ἰπιδιηρεῖται. TAYLOR.

Ibid. 2. ἰγκαθήμηναι — ἰνδριεύσιν] Aretinus: Sed assiduitate ac diligentia audiendi fugas eius custodiat. Melanchtho: Compellite eum intra causam, assiduitate et vigilantia vestra. Perionius: Sed insidentes et insidiantes in eo audiendo, cogite eum de re ipsa verba facere. Meletus: Rei auditae immorantes atque incumbentes reducite eum ad orationem quaestionis. WOLFIVS. Stando vobis allerta. Italus. TAYLOR.

Ibid. 3. λόγος] Putarem ΟΡΟΥΣ terminos, ex sensu, et ut vitetur ingrata repetitio eiusdem vocabuli. Orat. c. Timarch. pag. 75. 1. 14. εἰς τὸν τῷ πρᾶγμα αὐτὸν δρόμον ἰσιλαύνει. Vide tamen Demosth. w. Παραπερισσ. p. 149. 1. 1. MARKLAND.

Ibid. Ingratum certe auribus eruditissimis, τῷ παρανόμῳ ΛΟΓΟΥΣ — τὰς τῷ πρᾶγμα ΛΟΓΟΥΣ, καὶ τὰς ἱεροπᾶς αὐτῷ τῶν ΛΟΓΩΝ ἰπιδιηρεῖται. Elegans Interpres, Ferrus, quasi anticipare voluisset solertem coniecturam Amici mei praestantissimi, rimettetelo dentro i termini del caso. TAYLOR.

Ibid. 3. ἱεροπᾶς] Vid. Victor. XIV. Var. Lect. 5. TAYLOR.

Ibid. 5. τῶν τὸν τρόπον] Diuinabam olim, ἰὰν ΟΥ τῶν τὸν τρόπον κ. τ. λ. Vel, ἰὰν ΜΗ — In ea mente plane fuit doctissimus Lambinus, qui ita exponit, meo officio non alienum esse puto, vobis exponere ac praedicere quae sint vobis euentura, nisi Demosthenem hoc modo audietis. Tandem ita in Bern. scriptum repperi, ἰὰν ΜΗ τῶν τὸν τρόπον — TAYLOR. Ibid.

Ibid. 7. ῥαδίως] [Ita enim *Ald.*] Lego PAION. WOLFIVS. Ita *Bern.*

Ibid. 9. εἰ μὴ αὐτὸν ἀλλόμην· κ. τ. λ.] Aretinus: *Nec admirarer, si in istos qui circumstant, conuersus eis malediceret.* Melanchtho: *Et haud scio, an etiam his, qui circumstant, conuiciabitur.* Perionius: *Nec vero mirer, si in eos qui circumstant, mutato animo dicit.* Meletus: *Nec mirabor, si in transeundo, eos qui foris stant, contumelia afficiat.* WOLFIVS.

Ibid. Lambinus: *Neque mihi mirum acciderit, si repente sese immutans, et a ploratu ad conuicia transferens, in eos qui foris circumfistunt, maledicta congeret.* Anonymus Venetus: *Nec enim admirarer, si de causa digrediens, eis qui extrinsecus circumsteterint, conuicium fecerit.* Ferrus: *È non mi marauigliero, se mutandosi dirà villania a coloro, che stanno intorno ad ascoltare.* Istud μὴ αὐτὸν ἀλλόμην· Brodaeus interpretatur, *immutatus*, et addit, quoniam oligarchiae primus studuit. Cod. *Mead.* hic legit τοῖς ἐξω τῆς πόλεως. Sed hoc nihili est. Sequitur ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας διηγεῖσθαι, quod varie itidem interpretantur. Plurimi, *a veritate seiunctos, siue, remotos.* In quo numero sunt Brodaeus, Itali. Nugatur Lambinus: *Et hoc numero ab ipsa veritate habitos.* Solus Wolfius habet quod intelligi potest: *Aliquid eiusmodi dictum a Cicerone meminisse videor: Cohibete istum susurrum, testem paucitatis.* TAYLOR.

Ibid. 16. τὸ κάλλιστον κ. τ. λ.] Perionius: *Honestissimo ex disciplina verbo vsi.* Meletus: *Locuti erudite pulcherrimam illam dictionem.* Φησὶ δὲ αὐτοὶ ἐν παιδείᾳ, τυτῆρι, πεπαιδευμένοι, ὡς πεπαιδευμένοι ἄνδρες. Vel ῥῆμα δεινὸν ἐν παιδείᾳ. Sic *Isocrates Paragraphico*, Atheniensis propter seditionem dementissimos, ob ἀμνηστῶν sapientissimos esse habitos. WOLFIVS.

Ibid. *Quel bellissimo detto cauato dalla buona disciplina, che essi haueano:* Ferrus. *Pulcherrimo illo et ab humanitate doctrinaque profecto verbo usurpato:* Lambinus. Interea Aretinus prudens omisit. TAYLOR.

Ibid. 17. ἐλκοποιεῖς] Recte. Atque ita citat *Plinius*, in loco toties laudato. ΛΟΓΟΠΟΙΕΙΣ Codd. *Coisl.* et *Mead.* Frigide. TAYLOR.

Ibid. antepen. αὐθιγερὸν] Quaere, ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ, *quotidie*, ex pag. 450. l. 3. vel, ΕΦ' ΗΜΕΡΑΝ, ex *π. Παραπρὶς*. p. 261. l. vlt. MARKLAND. τῇ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ῥατῶν καὶ σχολῇ διαλαζομένων. Dem. de Cor. 486. 2. Τὰ μὲν τῷ

ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ βίῳ συμβέλλουσι. Id. ibid. 551. 3. Οἱ δὲ τῶν συνοφαιλῶν λόγοι πρὸς τὰς ΕΦ' ΗΜΕΡΑΝ καιρὸς λίγος. Aesch. *π. Παραπρὶς*. 261. vlt. αὐθιγερὸν excudit *Stephanus*. Atque ita habet MS. *Mead.* a manu secunda. TAYLOR.

Pag. 446. l. 3. κινῶν] KAINOYΣ dedit *Stephanus*, adiutus, vt arbitrator, membranarum *Parisiensibus*. KAINOYΣ etiam Cod. *Bern.* Cuius in Cod. quod latet Scholium, verba haec *Euripidis ex Medea* producit,

Ορχων δὲ φράδῃ πῖστις, ὅδ' ἔχω μαθῆναι
Ἡ θιὸς νομίζω τὸς τότ' ἐκ ἀρχῆν ἔτι,
Ἡ καὶ αὖ κείσθαι θῖσμι' ἀνθρώποις ταύτην,
Ἐπὶ σύνοισθ' αἰς ἐμ' ἐκ εὐορκῶν ὦν.

In Editis *Euripidis* rectius legitur,

Ἡ θιὸς ΝΟΜΙΖΕΙΣ — vt oportuit.

TAYLOR.

Ibid. 5. περιγράφει] ἀντὶ τῷ ἀπαλείφει, καὶ ἐξορίζει· ἵαν μὲν περιγράφει. Δεῖ γὰρ τὸ προστάτικόν ὑποτακτικῶς ἐκλαμβάνειν. Aretinus: *Circumscripsistis me a Rep.* Melanchtho: *Quo me conferam, ciues, si me ciuitate excluseritis?* Perionius: *Eiecistis me ex republica.* Meletus: *Tolletis me ex ista politia?* WOLFIVS.

Ibid. Odiosum pariter et friuolum coaceruare Interpretes, qui sensu non discrepant. Et ille facilis sane et expeditus: et Locutio Auctoris satis proba. Non igitur amplector quod habent MSti *Stephani*, περιγράφει, et καὶ περιγράφει. Hoc posterius forte erat olim ΚΑΙΝ ΠΕΡΙΤΡΑΥΗΤΕ, fortasse nota margini adiecta, siue Canon Grammaticalis, qualem utique produxit modo *Wolfius* in sua Adnotatione. Vel potest esse varia Lectio, quemadmodum γερταῖ in *Bern.* Et περιγράφει. TAYLOR.

Ibid. 6. ΑΝΘΥΠΟΒΑΛΛΕΤΕ. BRODAEVS. WOLFIVS. Nam *Aldus* erat incuriosior. TAYLOR.

Ibid. 9. βεβλήισαι] An ΠΡΟΒΕΒΑΘΕΑΙ? MARKLAND. Recte, credo, vt continetur Allusio, quam attigit *H. Valesius* ad *Harpocr.* p. 160. Pronum est, inquam, et facile, τὴ ΠΡΟΒΑΛΛΟΜΕΝΟΝ ὑπὲρ τῷ δόμῳ — ὑπὲρ σιαυτῷ ΠΡΟΒΕΒΑΘΕΑΙ. TAYLOR.

Ibid. 10. ἐξορμῆς] ἐκχωρεῖν μολιῆς καὶ ἀποφύγειν. Aretinus: *Sed ex urbe euadis.* Melanchtho: *Sed ex urbe seducis te.* Meletus: *Sed in altum a ciuitate soluisti.* WOLFIVS.

Ibid. ΕΞΟΡΜΑΙΣ *Eman.* Vide Nostrum *π. Παραπρὶς*. 272. 1. Vtrumque probum. Sed hoc praeferendum. Haec verba *Aeschini* non patiuntur

tur Interpretem. Describo igitur, non verto. Tibi cauisti et fugam adornas. Eo igitur consilio, relicta urbe, domicilium tibi parasti in Piraeo. At, mi homo, illud non est habitare in Piraeo, ut de te existimari velis, sed protinus vela dare, quum tempus ad eam rem tulerit. Dum in littore habitas, iam relictae sunt illae tuae Athenae: relicta Attica. Anne ad hunc locum adludit Priscianus l. 18. col. 1171. cum scribat, Αἰσχίνης· Εξορμήσας ἐκ τῆς πόλεως? TAYLOR.

Ibid. 13. τίς — τίς] F. ΤΙΔ' — ΤΙΔ'. MARKLAND.

Ibid. 14. ἀτίμητος] Τελίγιν, ὃ καὶ τιμήτος ἐστὶν ὁ ἄγων, τῆς ζημίας ἐκ τῶν νόμων ὤρισμένης, ἀλλ' ὅτι ἐπὶ τοῖς κατηγοροῦσι καὶ δικασταῖς ὅσης. Multae pecuniariae constitutae legibus fuerunt tolerabiles fere: sed iracundia iudicum in aestimanda lite formidabilis, ut qui Miltiadem 50 talentis, Demosthenem 30 damnarint. Sed et Aeschines litem hanc Ctesiphonti 50 talentis aestimauit. Unde apparet, τῶτον τὸν ἄγωνα ἀτίμητον εἶναι, et aestimationem litis pendere a sententiis iudicum. Melanchtho: Cum reus sit Ctesiphon, et iudicium exerceatur tantum de multa. Perionius: Causa autem non est non aestimata. Meletus: Et iudicium poenam habet propositam. Suidas et Harpocration: ΤΙΜΗΤΟΣ ἄγων, ὃ πρότερον ἐκ τῶν νόμων ὤρισμένοι τίμημα, ὡς μηδὲν διὸν τὸς δικαστὰς διαλύσασαι. ΑΤΙΜΗΤΟΣ, ἰφ' ὃ τίμημα ὤρισμένοι ἐκ τῶν νόμων ὃ καίται, ἀλλ' οἱ δικάζοντες ἐτιμῶντο, ὅτι διὰ παλαιῶν ἢ ἀποτίσαι. WOLFIVS.

Ibid. De ea Re disputant bene multa Salmasius et Heraldus, hic in libro tertio *Animaduersionum* in Salmasium, maxime autem cap. 2do. istius libri §. 4. ubi legendum censet, vel, ὃ δὲ ἄγων ΟΥΧΙ ΤΙΜΗΤΟΣ: vel, quod eodem recidit, deleta priore Interrogationis nota, hoc modo, Οὐχ ὃ μὲν τὴν γραφὴν φεύγων ἐστὶ Κλησιφῶν, ὃ δὲ ἄγων ὅτι ἀτίμητος; Vide eum pluribus exponentem locum hunc, ut vocat, *obscurissimum*. Addantur Salmasius in *Observat. ad Ius Attic. Petitus*, alique. Meum non est hodie tantarum litium participem fieri, neque in breuib. his notis locum mihi dari video, ut vel istam controversiam dirimam, vel Iurisprudentiam Atticam quae est de *Litibus aestimandis* exponam. Maxime autem, quoniam Locus et Tempus opportunius ad eam rem dabitur. Interea, quod ad Aeschinem spectat, sana esse potest Sententia Heraldici, qui ita explicat, *Annon est haec Actio, (quae*

tamen non Tibi, verum Ctesiphonti intentata est) ex earum numero, quae τιμήτος vocat Iurisprudentia Atheniensium: ubi non additur poena legibus definita, et rigore itaque summo exercenda, verum eiusmodi, quae Actor ipse taxat, vel ἀπολύματα, adeoque in ea moderanda Gratiae, Misericordiae, aliisque mitigandae poenae rationibus locus esse potest? Haec fere Heraldus, quantum ad τιμήτος atque ἀτίμητον ἄγωνα differentiam adinet. Aeschines superius ait, pag. 441. in actionibus παρανόμων, iudicium in tris partis diuidi, quarum unam accusatori dari, reo aliam, et tertiam denique (si tamen condemnatur reus) τῇ τιμῇ, καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς τῶν δικαστῶν. Scil. quia Accusans taxat poenam, legibus non definitam, verum Iudicum arbitrio relictam. Sententiam suam confirmat Heraldus auctoritate Harpocratonis, qui ad hunc locum, de quo disputamus, respexit: Ατίμητος ἄγων, καὶ τιμητός. ὃ μὲν ΤΙΜΗΤΟΣ, ἰφ' ὃ τίμημα ὤρισμένοι ἐκ τῶν νόμων ὅτι ἐστὶν, ἀλλὰ τὸς δικαστὰς εἰς τιμᾶσθαι ὅτι, καὶ κατὰ τὴν ἀποτίσαι. ὃ δὲ ΑΤΙΜΗΤΟΣ τὸ παλαιόν, ὃ πρότερον (corrigendum ex Cod. MSto Harpocrat. Bibl. Reg. Cant. ΠΡΟΣΕΣΤΙΝ) ἐκ τῶν νόμων ὤρισμένοι τίμημα, ὡς μηδὲν διὸν τὸς δικαστὰς διαλύσασαι. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶν. Bene est. Sed sine modo ut Ego et Heraldus Auctoritates solummodo inter nos permutemus; permittite ut Ego Suidae verba producam pro iis quae Ille ex Harpocratonis produxit, iam contendam, alia prorsus obtinere; et lectionem vulgatam Aeschinis esse sinceram, adeoque sinceram, ut si oliter legeretur in Codd. ad eam normam, qua hodie scribitur, esse reuocandam. Ita enim noster Lexicographus: ΑΤΙΜΗΤΟΣ ἄγων, ἰφ' ὃ τίμημα ὤρισμένοι ἐκ τῶν νόμων ὃ καίται, ἀλλ' οἱ δικάζοντες ἐτιμῶντο τί διὰ παλαιῶν ἢ ἀποτίσαι: ὃ δὲ ΤΙΜΗΤΟΣ, ὃ πρότερον ἀπὸ τῶν νόμων ὤρισμένοι τίμημα. Nimirum sunt haec et talia concoquenda ab iis qui Iurisprudentiam Atticam susceperint illustrandam. TAYLOR.

Pag. 447. l. i. ἐκείνου] Ita *Lyfias* in *Epitaph.* pag. 59. Αξίον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ τότε ΚΕΙΡΑΣΘΑΙ τῇ ἑλλάδι, καὶ ποιῆσαι τὸς ἐνθάδε κειμένους. Inscriptio antiqua apud *Pausan. Boeotic.* §. 15.

Ἡμετέροις ἐλευθεῖς Σπάρτῃ μὲν ΕΚΕΙΡΑΤΟ ΔΟΞΑΝ,

Μισσηνὴ δ' ἰσθὰ τίκτω χρόνῳ δίχλας.

Quae occurrit et alibi. Vid. *Aristid.* Edit. vlt. Tom. II. pag. 400. *Plutarch.* De non suauiter viu. iuxt.

iuxt. Epicur. Hunc morem lugendi tangit Cicero III. Tusc. 26. Hinc ille Agamemnon Homericus, et idem Accianus,

Scindens dolore identidem intonsam comam.

In quo facietum illud Bionis, perinde stultissimum regem in luctu capillum sibi euellere, quasi calvitio moeror leuaretur. Theodoret. Quæst. in Deuterom. cap. 13. Τινὲς μὲν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἰθὺν τὰς μὲν κεφαλὰς ΑΠΕΚΕΙΡΟΝΤΟ τρεῖς, καὶ ταύτας προσέφερον τοῖς νικροῖς. τινὲς δὲ τὰς τῶν γυναικῶν, ἄλλοι τὰς τῶν ὀφρῶν. Ταῦτα γίνεσθαι ὁ Διὶ ἀπηγόρευσε νόμος. Homer. Odys. 4. 198.

Τὸ τοῦ καὶ γέρας οἷον διζυροῖσι θεοδοῖσι,
ΚΕΙΡΑΣΘΑΙ ΤΕ ΚΟΜΗΝ, ἑαλίην τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.

Alia exempla corrasit Tourrellius, et multi prae-
terea, qui de antiquo more lugendi scripserunt.
TAYLOR.

Ibid. 1.3. καθαγμα ζηλοῦπὲν ἀρετῆς. Aretinus:
Monstrum aliquod quod virtuti obrectaret. Melanchtho: Sed oratio tua confclerati hominis est, et obrectantis virtuti. Perionius: Piaculum, quod virtuti inuidet. Meletus: Tu vero, quas dices, catharma diceret, quod virtutis splendori inuideret. WOLFIVS.

Ibid. Anonymus: Furia virtutis aemula. Etruscus: uno scelerato, che ha in odio la virtù. Lambinus: scelerati hominis, virtuti obrectantis, eiusque inanem imaginem umbramque confectantis. Arbitror hunc solum rem attigisse; et opponi hic veram et simulatam virtutem: distingui inter hominem ὅπως βεβιωκότα μετ' ἀρετῆς, et monstrum ζηλοῦπὲν ἀρετῆς. Aliter tamen Lexicographi, et in diuersa prorsus abeunt, dum hunc textum citant, Harpocratio, Photius, Suidas, quos Turba Interpretum sequitur. ΖΗΛΟΥΠΕΙΝ certe, ratione suae compositionis, est, Zelum suae emulationem fingere. Atque is Sensus huic loco optimè concordat. TAYLOR.

Ibid. 6. διαχρήσθαι] Aiakis exemplo Achil-
lis armis spoliati. BRODAEVS.

Ibid. 7. μικρὰν] [Ald.]. MIAPAN haud dubie
legendum, vt notauit H. Stephanus. Sed venia
danda iis est, qui eam lectionem, quae nihil ab-
furdum habet, retinuerunt. Auctore enim Aristotele, ὑδμία μιν κεφαλὴ μικρὰ, ἀγαθὴ. ἢ καὶ ἐξ ἀ-
γαθῆς δ' ἀγαθὴ, ἢ μεγάλῃ. Aretinus: Detestabile

illud et obnoxium caput. Melanchtho: Vt hoc ex-
secrabilis capite saepe vulnerato contumeliam pecu-
nia pensauerit. Perionius: Paruum caput istud.
Meletus: Vt hoc paruum caput. Me quoque fe-
sellit error librarii ὁ ἑρῶσα ἡ τῆς συνήθους μαλ-
κῆς. WOLFIVS.

Ibid. Lector meus habeat quae de hac re ad-
notauit Vir summus, H. Stephanus Thes. L. Gr.
T. II. col. 148. "Hic vero mihi a risu tempe-
rare nequeo, quum recordor Ioachimi Perionii Be-
nedictini Cormoeriaceni (viri monachice docti)
qui quum se Ciceronianae Eloquentiae vicarium
in vertendis celeberrimorum Graeciae Oratorum
aduersariis orationibus appellare non dubitasset,
nactus mendosum exemplar (vt fit) Orationis
Aeschinidis, in quo μικρὰ κεφαλὴ legebatur pro
μικρὰ κεφαλὴ, minime illius exemplaris fidem
suspectam habuit (quam alioqui interpret alius,
vel tantillo iudicio praeditus, et qui literas Grae-
cas a limine saltem salutasset, non solum suspec-
tam exemplaris fidem habiturus, sed eam prorsus
illi derogaturus fuisset) quin potius hanc lec-
tionem cupidissime arripiens, Demostheni par-
uum caput affinxit, vt videlicet Demosthenicum
caput ad Therfiticum proxime accederet, si ta-
men Therfites ὀξυκάρην. simul et μικροκάρην.
fuit. Huius autem tam insignis erroris non me-
minissem, nisi lectores admonitos cuperem, vt
ab illius interpretationibus sibi caueant, vtpote
quae aliis erroribus etiam multo grauioribus sca-
tent." Haec Vir ille doctissimus. TAYLOR.

Ibid. 12. πρόσδοι] Ita ad me scripsit Vir do-
ctus, I. Toup. "Iocus frigidus atque inficetus,
neque Aeschinem sapiens. Ego vim atque acule-
um dabo. Scribe, ὁ γὰρ ἀνθρώπος ὁ κεφαλὴν, ἀλ-
λὰ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κείνην (nam illud πρόσδοι ex
glossa natum est). Quae latine vertere non pos-
sis. Haud aliter lusit Demades in Demosthenem a-
pud Polluc. VII. 24. Δημάδης σκώπῳ Δημοσθένῃ
ἢ ΣΥΝΑΓΧΗ λίγος ἐλκῆσθαι, ΑΡΤΥΡΑΓΧΗ δέ.
Ita scribendum. Vulg. ἀγγυρίσθαι δέ. Plutarch.
in Demosthene, οἱ δὲ ὑφ' αὐτοῦ χλευάζοντες, ὃς ὑπὸ
ΣΥΝΑΓΧΗΣ ἔφραζον, ἀλλ' ὑπ' ΑΡΤΥΡΑΓΧΗΣ
ἐλκῆσθαι νόμιμον τὸν δημαγωγόν. Quare ita sine
dubio restituendus Pollucis locus." TAYLOR.

Ibid. 14. βραχία βέλομαι ἰπῶν] ΠΡΟΕΙ-
ΠΕΙΝ. WOLFIVS.

Pag. 448. l. 15. ἰνδικύμιον Ἀλεξάνδρῳ τὴν πρὸς
αὐτὸν ἔχθραν lege. Τὸ ΔΙΑ redundat. Τὴν πρὸς
αὐτὸν, scil. τὸν Δημοσθένῃ. Et [p. 449. l. 2.] τὰ
αὐτὰ

αὐτὰ ΤΟΥΤΩΙ δημηγορήσας. Et [l. 12.] ἴτι Φιλίππῳ ζῶντι. Et [l. vlt.] ἰν δὲ ταῖς δημοκρασίαις. Et [pag. 450. l. 4.] ὑπὲρ δὲ τῷ μηδὲν κικρίσθαι. WOLFIVS, in his postremis corrigens Aldi σφάλματα typographica. TAYLOR.

Ibid. Non infeliciter vertit vulgata Brodaeus: sed operam Alexandro venditans propter odium quo ipse Demosthenem prosequitur. Lambinus: sed ut me Alexandro ostentarem, propter inimicitias quae illi cum isto intercedunt. Male ergo, ut arbitror, locum istum sollicitavit Wolfius. Sequitur enim, Πῶς ἂν ἔν ἡγὼ ΠΡΟΕΝΔΕΙΚΝΥΜΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡῳ? 449. 15. quod recte ille idem ibi vertit, quo pacto Alexandro me venditavi? Eodem sensu scripsit Noster ibid. l. 12. τῆς εἰς ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ ἐνδείξιως. TAYLOR.

Ibid. 16. αὐτὸν] Lego ΑΥΤΟΝ, seipsum. Φίρει τινὰ αἰτίαν (Demosthenes), λίγων ὡς ἡγὼ τὴν γραφὴν — ἡγεσάμην — διὰ τὴν πρὸς ΑΥΤΟΝ ἵχθραν. Aliter ea vox ad Alexandrum pertineret. Quod esset absurdum. TAYLOR.

Ibid. penult. σκενὴ] Decipitur valde Cl. Valerius ad Harpocrat. pag. 168. cum agi hic arbitratur de Phryce, qui fuit locus Athenis Senatus habendi. Nihil minus in hoc loco agitur. Recte vertit Lambinus, non assidue versatus. Infra scribit: μὴ συνίχθας, ἀλλὰ διαλύων, per intervalla, πρὸς τὸν δῆμον προσίχθουμαι. pag. 449. l. 17. Ita Aeschines vocatur a Demosthene, ἔχτωρ ἐξείχθης ἐκ τῆς ἡσυχίας de Cor. 586. 12. TAYLOR.

Pag. 449. l. 2. τῶν] [Ald.] Scribendum ΤΟΥΤΩΙ. Sic Demosth. de Coron. pag. 489. l. 16. τὸν γὰρ αὐτὸν ΤΟΥΤΩΙ ποιησάμενον τῶν γυμνασίων τάξιν. Haec Vir de Graecis studiis optime meriturus, literis ad me datis I. Toup. Ita etiam praeter Wolfium emendavit Brodaeus, et impressit quoque H. Stephanus, et legit Bern. TAYLOR.

Ibid. 5. βουλευσάμενον] F. BOYLAMENOS. Vid. l. vlt. et p. 450. l. 1. MARKLAND.

Ibid. 8. δοκεῖ] ΔΟΚΗΙ. STEPHANVS.

Ibid. ὁπόταν] Cod. Bern. pulcerrime, ἔχ ὁπόταν σοι δοκεῖ, ἢ δ' ἂν θέλῃ, ἀλλ' ὁπόταν, ΚΑΙ Α, οἱ μισθοδότης σοι προσέτιθωσιν. TAYLOR.

Ibid. antepen. ἀξίωσιν] Varie vertunt, vitae rationem — rogationem — institutum — sententiam. Vide H. Steph. Thes. L. Gr. T. I. p. 483. Nos dicemus, a Maxim, or, Principle. TAYLOR.

Pag. 450. l. 2. ΕΠΙ τῷ συμφέροντι, et ἀν- VOL. II.

δρὸς ΠΕΠΟΑΙΤΕΥΜΕΝΟΥ mauult Brodaeus. Illud quibus rationibus adductus, nescio. Veruntamen ΕΣΤΙ τῷ συμφέροντι Bern. Quod est vestigium certe τῷ, ΕΠΙ. Interea Aldus ad posteriorem forte emendationem ducit, qui habet infecerum istud σολισμῶν. Id vtrum in ΠΟΑΙΤΕΥΜΕΝΟΥ cum Bern. et Wolfio, an in ΠΕΠΟΑΙΤΕΥΜΕΝΟΥ Brodasi facilius et rectius mutetur (mutari enim necesse est) diiudicet Lector meus. TAYLOR.

Ibid. 4. ὑπὲρ κ. 1. λ.] ὑπὲρ δὲ τῷ ΣΕ μηδὲν. Bern. TAYLOR.

Ibid. 8. ἰν οἷς] Melius haec interpretatur Hieron. Ferrus: essendo stati alcuni tempi, in mezzo da che fosti da me apertamente convinto. ἰν οἷς, during which time you stood convicted. Male Wolfius, ceterique. TAYLOR.

Ibid. 12. ἐπιστάτην] Credo huc respexisse Harpocratem in v. Επιστάτης. TAYLOR.

Ibid. 16. Πόλιν] [vt Ald.] Lego ΠΟΛΛΙΝ, et Pollim classis praefectum. Cuius Hellenic. 4. meminit Xenoph. BRODAEVS.

Ibid. Alii ΠΟΛΛΙΝ, cui necandum Platonem a Dionysio traditum scribit Laertius. Significat, opinor, aut Lacedaemonios in magna illa clade tot naui non amisisse, quot Atheniensium classi Demosthenes subtraxerit: aut, Atheniensem victricem classem non tot habuisse naui. [Recte hoc.] Melanchtho: quam quantum erat collatum in classem, qua ciuitas nostra Lacedaemonios in Naxo vicit. WOLFIVS.

Ibid. Omnino ΠΟΛΛΙΝ. Eundem errorem sustulit ex Polyaeo Vir doctissimus, P. Leopardus VIII. Emend. 22. quem de hac re consulere erit operae precium. Decepit interpretes, Aretinum et Perionium, mendosa illa Lectio, quae ante Stephanum inueterauerat. TAYLOR.

Ibid. vlt. αἰ τὸ παρὸν] F. αἰ MEN τὸ παρὸν. WOLFIVS.

Pag. 451. l. 1. ἔτω — καλασκειάσας] Quanto melius exhibuit in nitida sua Editione H. Stephanus? ΟΥ' ΤΟ τελευταῖον ἐσαγγέλλισθαι μίλλων ὑπ' ἡμῶν, τὴν Αναξίνου σύλληψιν τῷ Περικτῆ ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕ; Annon denique — com- prebendisti? TAYLOR.

Ibid. 2. ἀγοράσματα] Aretinus: qui mercis Olympiadi emebat. Melanchtho: ementem mercis Olympiadi. WOLFIVS. ΟΑΥΜΗΛΑΙΝ Cod. MS. Mead. TAYLOR.

Ibid. 3. διστροβίλωσας] Ita punge, ἄνδρα διε- 4 N τρέβλωσας

σεβλυσας, τῇ σαυτῇ χρεὶ γράψας αὐτὸν θαλάτῃ
ζημιῶσαι. MARKLAND.

Ibid. 8. εἰ τὸ ΑΣΕΒΗΜΑ ἡγήσω [Ald. mendo-
sus erat] Et [l. 12.] ἐπ' αἰτίας ΑΓΕΝΝΗΤΟΙΣ.
WOLFIVS. ἀγνήτοις voluisse credo. TAYLOR.

Ibid. 12. ἀγνήτοις] [Ita excudit Aldus] Forte,
ΑΓΝΩΤΟΙΣ, vel ΑΝΟΗΤΟΙΣ. Quid si ἀγνι-
στοὺς exponamus? Hermogenes: Εἰ μὲντοι με-
θεδύεις τινὰ πρὶν ἀγνιστικῇ, ἢ καὶ ὁτιῶν ἴτερον,
ὥς μεταπιστῶν εἰς ὅσον σχῆμα τὸ τοῖστον. BRO-
DAEVS.

Ibid. Mira sane et vberior adhuc varietas.
Nam in marg. Eman. scribitur quoque ΑΝΟΗ-
ΤΟΙΣ, ΑΓΝΟΗΤΟΙΣ, et in Ask. etiam ΑΓΕΝ-
ΝΗΤΟΙΣ, et in Bern. notatur scribi olim ΑΝΑ-
ΥΠΝΗΤΟΙΣ, ΑΓΝΩΤΟΙΣ, ΑΓΕΝΝΗΤΟΙΣ, ΑΓΝΟ-
ΗΤΟΙΣ et ΑΓΝΩΤΟΙΣ. Sed Stephanus, Wol-
fiusque videntur exarasse id quod res est, et quod
scripsit Aeschines. TAYLOR.

Ibid. 16. Εἰσα] Εἰσα] puto fuisse nouendiale
epulum, quod post nouem dies a cadauere con-
dito dabatur confanguineis. PALMER.

Ibid. Exsequias, nouendialia proprie sacra. Pol-
lux [VIII. 14.] Προβίους, Εκφοράς, Τείρα,
Εἰσα, etc. Νομίζοντα Demostheni π. Στα-
φύλου. BRODAEVS. scil. pag. 562. Edit. nostrae,
vbi id exsequitur Demosthenes, quod hic Aeschi-
nes vaticinatur. De voce Εἰσα erudite agunt
Viri docti ad locum laudatum Pollucis. Adde
Mourfium de Funere cap. 29. Seruius, indicante
Tourellio, ad illa Virg. V. Aen. 64.

Praeterea, si nona diem mortalibus alium
Aurora extulerit

haec habet. Apud maiores, ubicunque quis fuisset
extinctus, ad domum suam referabatur: unde est
illud in VI.

Sedibus hunc refer ante suis, et conde sepulchro,
Et illic septem erat diebus: octauo incendebatur:
nono sepeliebatur. Vnde Horatius,

Nouendiales dissipare pulueres.

Vnde etiam ludī, qui in honorem mortuorum celebra-
bantur, Nouendiales dicuntur. Hinc et illud li-
quebit, quam acerbè contra Demosthenem dixit
Aeschines supra, 394. vlt. ΒΒΑΘΜΗΝ δ' ἡΜΕΡΑΝ
τῆς θύραδος αὐτῆς τῆς ἀποθανούσης, πρὶν ἀποθῆναι,
καὶ ΤΑ ΝΟΜΙΖΟΜΕΝΑ ποιεῖν, τὴν ἀποθανούσαν.
TAYLOR.

Ibid. Melanchtho: Mortui inferiis interfuit.
Serianius: veniens ad funus. Meletus: accedens

ad nouendialia sacrificia. Vocis huius explica-
tionem non reperio in veteribus lexicis. Rober-
tus Constantinus τὴν ἐνάτην ἡμέραν, ἐν ᾗ τὰς κε-
δείας ἐποιεῖτο. WOLFIVS.

Pag. 452. l. 3. ἐκ τῆς πολυλλίαν] διὰ τὴν πο-
λλίαν. WOLFIVS. Nescio an emendans, an il-
lustrans. TAYLOR.

Ibid. 5. ἀποκρίνοισι] Recte hoc sane, neque fol-
licitandum. H. Stephanus interea, nullo negotio,
dedit ΑΠΟΚΡΥΠΤΟΙΤΟ, quasi aut hoc probum
effet, aut illud improbum. ἀποκρίνοισι ΔΗ Cod.
Bern. TAYLOR.

Ibid. τὸ πάλιν τελευτῶν] Hinc apparet non-
nulla excidisse. Prior enim pars huius responsi
non apparet. MARKLAND.

Ibid. 10. ὡς] ὡς Bern. TAYLOR.

Ibid. 11. ἀγανακτῶ] Scribe ΑΓΑΝΑΚΤΩ.
BRODAEVS.

Ibid. ΑΓΑΝΑΚΤΩ, vel, ΑΓΩΝΩ. MARKLAND.
Prius Bern. TAYLOR.

Ibid. 12. Σιγήσει] Hoc non est in Oratione
Demosthenica. WOLFIVS. Sed vindicatur Aeschi-
nis esse a Dionysio Halic. qui ea legisse videtur.
TAYLOR.

Ibid. 14. σιγήσει] Lege ΣΕΙΡΗΝΩΝ. BRO-
DAEVS. Ita exhibuit Stephanus. Ita Bern. siue fu-
erit Scaliger. TAYLOR.

Ibid. Recte fortasse. Et omnes hi viderunt
id quod erat necessarium. Laudo igitur quod
praestiterunt: et gratias ago vberimas, quod
nonnihil nostrae quoque solertiae reliquerunt
vindicans. Nam potuissentne haec verba ab
Aeschine proficisci, scil. Audio eum comparatur-
um meam vocem Sirenium cantibus, quibus non
demulcetur, aut delinitur qui audit, sed ad mortem
adigitur: ΔΙΟΙΤΕΡ ΟΥΚ ΕΥΔΟΚΙΜΕΙΝ ΤΗΝ
ΤΩΝ ΣΕΙΡΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΗΝ? Quid ea obser-
uatione futilius? quid ab hoc loco alienius, eti-
amsi non esset futilissimum? Nimirum hoc erat
Χρησμομανία, ut dicitur, ociosi alicuius lectoris in
margine scriptitantis. Est hic, quem vocant locum
communem: NOTA BENE DE SIRENIEVS. Tolle
igitur miserrimum istud colon, et connecte ea
quae sunt Aeschini. Nam haec non sunt, si diui-
nare possum, aut sapere. TAYLOR.

Ibid. 15] καὶ ΟΥΤΩΝ δὲ Bern. TAYLOR.

Ibid. 15. ἐμπροσθίαν] ΕΥΠΟΡΙΑΝ MS. Steph.
Quod non erat leuiter aut perfunctorie adnotan-
dum. Ita etiam Bern. Demosthenes enim, qui Ae-
schini silentium exprobrauit (p. 448. 10, 11. 449.
3. alibique) et dicendi raritatem, non potuit e-
tiam

tiam multam et diuinam meditationem, non longam experientiam, perpetuamque exercitationem ei quoque obliuere. Lectio itaque est *εὐπορίας*, uerborum volubilitatem, siue copiam. Et nescio sane, annon et haec Vox Longino sit restituenda, §. 1. Nam *ἱμπυρίαν* τῆς *εὐρίσκειας*, ut ibi scribitur, experientiam inuentientis, Ego adhuc intelligere non potui. Verum videntur Oratores nostri *ἱμπυρίαν* vocare Facultatem dicendi, naturale istud eloquentiae munus, siue exercitatione et usu alatur, necne. Vide *Demosthenem* p. 574. TAYLOR.

Ibid. 17. τῆς αἰτίας — τὸ ἔργον] *Criminationem* id: hoc *Factum*. Supra dixit, 427. 12. eodem animo, ὁμοίον ἐστὶ τὸ ΠΡΑΓΜΑ τῇ Αἰτίᾳ. Hic tamen horridiuscule dixit τὸ ἔργον τῆς αἰτίας. Immo confragosa est tota Parenthesis, τῆς αἰτίας αἰσχροὺς τὸν αἰτιώμενον ἐστὶ τὸ ἔργον μὴ ἔχειν ἐπιδειξάιναι. Deinde istud αἰτίας totum continetur in v. αἰτιώμενον. Vtinam sane abesset! Vide quam recte! αἰσχροὺς γὰρ τὸν αἰτιώμενον ἐστὶ τὸ ἔργον μὴ ἔχειν ἐπιδειξάιναι. TAYLOR.

Ibid. penult. ΜΕΤΑΛΛΑ μὲν τῇ σ. κατιεργασμένη. WOLFIVS. Nam *Aldus* incorrecte. TAYLOR.

Pag. 453. l. 4. ἐξ ὀνομάτων συγκαίμεν] Vid. *Dionys. Halic.* σ. διωτό. *Demosth.* §. 35. 55. 56. TAYLOR.

Ibid. 6. αὐλῶν] Videntur *Monachi, Antonius et Maximus*, in nomine cespitate, cum scribant, *Serm. XXVIII.* fin. Δημάδης τῶς Αθηναίους εἰκαζεν αὐλοῖς, ὃν εἴ τις ἀφίλοι τῶν γλῶτταν, τὸ λοιπὸν εἰδὲν ἐστὶ. TAYLOR.

Ibid. 8. Ζῆλῶ] F. ZHΛΩ, et mox, ΑΠΟΨΗΦΙΣΑΙΣΘΕ. MARKLAND.

Ibid. Hoc excudit *Stephanus*, et confirmat *Bern.* Codex autem *Mead.* a *Wolffo* stat, et ab antiqua scriptura. Porro: ΑΠΟΒΑΕΥΑΝΤΕΣ Cod. MS. *Steph.* TAYLOR.

Ibid. 17. μὴ τὰυτὰ] Per ista intelligit statim, mox, sc. *hodie*, non aliquando. MARKLAND.

Ibid. ἐπισταγόντων] [Ita enim perpetuo exarari solet] S. τὰ δράμαλα. Sed malim, ΕΠΙΣΤΙΟΝΤΩΝ. Et [pag. 454. l. 10.] τὰς ΤΩΝ Διονυσίων, ἰὰν μὴ δικαίως τὰς ΕΓΚΥΚΛΙΟΥΣ χορὰς κρίνωσι [Ald. enim *κυκλίας*]. Sic et paulo post fortassis [l. prox.] αὐτοὶ δ' ἐκ ΕΓΚΥΚΛΙΩΝ χορῶν. WOLFIVS.

Pag. 454. l. 6. καλῶς ποιεῖς] Καλῶς αὐτὸ τῷ Δικαίως. marg. exemplar. *Eman.* Καλῶς ποιεῖς, merito, *Brodaeus*. Dicitis vos fortunatos esse, ut estis, et esse debetis: *Lambinus*. Voi dite

esser felici, come voramenti sets, che buon pro vi faccia. Ferrus. TAYLOR.

Ibid. 10. καὶ τὰς τῶς ἐκ Διονυσίων] Περὶ τῆς αἰτίας ἐκδοθέντων εἰ πολλὰ, καθάπερ τραγῶδων ἢ κωμῶδων καθήκοντος δικασαί. I. Chrysostom. *Orat. de Episcop.* Liquet eos omnino iudicium ferre de omnibus quae recitabantur, aut agitantur in ludis publicis, aut in Theatro, vigente eorum potestate: ita ut cuiuscunque generis erat noxa aut maleficium, ea non in aliam Curiam traheretur. Exemplum dabo. Euripides, qui Impietatis postulabatur ob notissimum illum senarium in *Hippolyto*,

Ἡ γλῶσσ' ὁμώμοχ' —

dixit ἀδικεῖν τὸν ἀντίδικον τὰς ἐκ Διονυσιακῶν ἀγῶνος κρίσεις εἰς τὰ δικαστήρια ἀγοῖα. EKEI γὰρ αὐτὸν διδασκίνας λόγον, ἢ δάσιν, εἰ εὐλαίαι καταγορεῖν. Vid. *Aristot.* III. *Rhet.* 15. TAYLOR.

Pag. 455. l. 2. παρακινδυνύειν] Vtrum, παρακινδυνύειν εἰς τὴν πολέμιαν, an, εἰ σωφρονῶντες εἰς τὴν πολέμιαν? Prius magis placet, τὴν πολέμιαν εἰς κίνδυνον καθιστάειν. Aretinus: *Videmi mihi et feliciter euassisse, et in periculum venisse, parum consulte.* Melanchtho: *Videmur, ciues, inconsulte tum incidisse in pericula, tum euassisse.* Perionius: *Mibi quidem videmur utrumque perfecisse, Athenienses, ut et feliciter omnia gereremus, et remp. in certum discrimen satis inconsiderate deduceremus.* Meletus: *Vtrumque mihi videmur esse, Viri Athenienses, et felices et infelices, dum nostra imprudentia periclitamur de democratia.* WOLFIVS.

Ibid. 3. εἰ σωφρονῶντες] Hoc pertinet ad vltimum membrum praecedentis sententiae, non sapienter agentes: et dicitur eodem more, quo καλῶς ποιεῖς, iure, merito, εἰ σωφρονῶντες, imprudenter. MARKLAND.

Ibid. *Lambinus* ad vtrumque membrum istius sententiae, tam καλῶς, quam παρακινδυνύειν, videtur referre: *Mibi porro videmi, Athenienses, et consiliorum incautorum prosperos euentus habere, et in rep. administranda omnia fortunae temeritati permittere, nihil considerate facientes.* Venetus innominatus ita: *Videmi etenim mihi, Athenienses, non modeste admodum in horum utroque vos habuisse, et in Rep. cum prosperitate administranda, et in eius periculis subeundi.* Longe a mente Auctoris. Etruscus ita: *A me pare, o Atheniesi, che a noi intorruengan due cose contrarie, cioè, che siamo felici, e portiamo pericolo di rouinare* nll

nell' amministrazione della città per nostro ma-
gouerno. TAYLOR.

Ibid. 7. κατέλυσας] Quid audio? ἔγωγε ἔγω
KATELYSEAN τὸν δῆμον — ἔπειτα KATE-
LYSEAN? Repone, auctoritate mea, ἑμῶν ὄντων
KATEKHAHEAN τὸν δῆμον. Sequitur enim, ἰ-
χαιρα γὰρ ἰ. ε. ἰ δῆμον, ΚΟΔΑΚΛΥΟΜΕΝΟΕ.
Vox ista κατέλυσας, licet a nullo Scriptore
Graeco, ex iis qui exstant, quantum scio, vsur-
petur, attamen proba sit necesse est. Pollux IV. 6.
p. 49. Κολακίῳ, ὑπερχολακίῳ, Θεραπείῳ —
ὑπάγισθαι — ὑποτρέχειν — ΚΑΤΑΚΗ-
ΛΕΙΝ, Καταθίλγειν — Θωπίζειν etc. Hefy-
chius item: ΚΑΤΑΚΗΛΟΥΜΕΝΟΙ, Καταθιλόμε-
νοι. Etym. denique M. in v. Κηληθμός. Καὶ ΚΑ-
ΤΕΚΗΛΗΣΕΝ, ἀντὶ τοῦ, κατεπράυνε, καὶ κατέθι-
ξε. TAYLOR.

Ibid. 8. εἴχ' ὅς ἐφοδεῖτο] εἴχ' Οἱ ὅς ἐφοδεῖτο.
BRODAEVS.

Ibid. 9. ἴναι] Mallem, si cum Codd. Εἴναι δὲ
ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ τῶν Τριάκοισι ἰγνίσθαι. MARKLAND.

Ibid. 10. ἀκρίτως] Idem est, quod περὶ ἀκρί-
τως. Quod si non e scholio irrepfit, ἰμφαλῆκος
πλοῖνασμός αὖ ἐστίν. WOLFIVS. AKPITΩΣ Bern.
TAYLOR.

Ibid. 17. ΑΝΑΛΟΓΙΣΑΙΜΗΝ. BRODAEVS. Ita
WOLFIVS. Et [p. 456. l. penult.] ΔΙΕΛΕΧΘΗ.
IDEM. Ald. ἀναλογησαίμην et διηλέχθη. TAYLOR.

Ibid. penult. λίγεις] Forte, ΔΕΞΕΙΣ, vt mox,
ἤξει. MARKLAND.

Pag. 456. l. 1. τῷ γὰρ etc.] Ita: τῷ γὰρ ΕΠΑΙ-
ΝΟΥ ΤΟΥ ΤΑΥΤΑΕ ἔμεγαλυνται καλῶς, τὸ γι-
γνῆσθαι ΤΗΣ τότε ΧΡΕΙΑΣ (vel ἰνδίας) αἵτιον,
μείζω καλῆς ἰσχύος ἔχει. Tale aliquid sensus vide-
tur postulare. Laus enim Demosthenis in fossis
probe ducendis minor est, quam culpa eiusdem,
cuius opera factum est, vt fossis indigeremus.
MARKLAND.

Ibid. ἐμεγαλύνθη] ΕΞΕΙΠΤΑΣΘΑΙ MSS.
Bern. et Steph. Τὸ γινῆσθαι ΤΟΥΤΟΝ αἵτιον
Cod. Bern. TAYLOR.

Ibid. 2. αἵτιον] Haec enim fieri solent, cum
iam potentiores hostes timerentur. BRODAEVS.

Ibid. 4. ἀνελόβη] Alii excitavit: alii diruerit.
Quid sequemur? Dicam. Nam Aeschines, vbi
laudari maxime debuit, ibi ne intelligitur qui-
dem. Et certe haec Sententia aculeum habet in-
signifimum. Si muros vallo cinxerit, vel fossa
munierit Demosthenes, vel, potius, vallum et fossam

refecerit: Si, inquam, ad eam rem conficiendam
opera eius et industria vasa sit Resp. nostra, utilis
quidem ea, sed leuicula, Gratia. Idcirco autem
petet ea praemia quae conferuntur iis solis qui Remp.
bene et salutariter administrant? Ille est Tenor
Argumenti. Sit sane. Sed addit τὰς δημοσίας
ταφὰς ἀνελόβη. Laudibus illis quibuscunque ad-
dit opprobrium maximum, nimirum Ius Sepul-
chrorum violatum et imminutum. (Nam de di-
ruendis, non excitandis intelligamus oportet.) Et
bene quidem addit et amarulente. Norunt qui-
dem omnes, qui Graecas et antiquas literas tra-
ctant, Schema esse, quod dicitur παρ' ὑπὸ τοῖς.
Eo Aristophanes vsus est plurimo et falsissimo.
Verba gratia; In aditu primae Fabulae occurrit,

ΑΛΛ' ὅς ἐκέρχον τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκτῶν

Πιγρότατον ἡγῶμαι σι — ΚΑΙ ΚΑΕΠΤΙΣΤΑΤΟΝ.

Verum faceta haec quidem Scurrilitas Comoe-
diam proprie spectat, et in risu excitando occupa-
tur: vbi autem ea Figura ab Oratoribus frequen-
tatur, adhibetur ad Vehementiam, et Impetum:
ad lacerandum, non ad deridendum. Ecce enim
vt Demosthenes conferat suae vitae rationem, eam-
que quam egit Aduersarius, pag. 570. Orat. de
Corona. Εδίδασκες γράμματά: ἰγὰρ δ' ἰφοίτων. ἰτί-
λεις ἰγὰρ δ' ἰτελέμην. ἰχόρευεις ἰγὰρ δ' ἰχορέην.
ἰγραμμάτις ἰγὰρ δ' ἰκκλησίαζον. ἰτερίστωίς
ἰγὰρ δ' ἰδιώτην. Hucusque serio expendit, quid inte-
rerat: Verum comparatione elatior factus, et ipso
cursu quasi incensus atque inflammatus, iis quae
praecedebant, addit cum quadam διονότῃ — scil.
ἐξέπνις ἰγὰρ δ' ἰστέριον. Ibi enim pergit quidem
in comparando vtriusque vitae instituta, sed com-
parationi praeter expectationem, vt dicitur, vehe-
mentiam quandam adiecit atque amaritudinem.
Porro, pag. 559. eiusdem Orationis, vim et com-
moditates Philippi confert cum rationibus, cum
cunctatione, et focordia Atheniensium: Πρῶτον μὲν
ἤρχε τῶν ἀκολουθῶν αὐτὸς ὡς αὐτοκράτωρ —
ἰὸ' ἔτοι τὰ ὅπλα ἔχον ἰν ταῖς χερσὶν αἰ. ἰπει-
α χερμάτων ὑπὲρ, καὶ ἰπρατίν αὐ δόξειν αὐτῷ, ὅ
περὶ ἰγὼν ἰν τοῖς ἰηφίσμασι (vt mos erat Athe-
nensium) ὅδ' ἰν τῷ φανερῷ βεβαιούμενος: Deinde
inopinato addidit illud amarum, ὅδ' ὑπὸ τῶν συ-
κοφανῶν κενούμενος, ὅδ' ἰγὰρ φεύγων παρ-
νύμων. Iam vt ea quae dicta sunt ad hunc ipfissi-
mum locum accomodemus: Themistoclis consilio
factum est et periculo, vt ait Nepos in vita, vt ii
muri exstruerentur, quibus iam reficiendis praepo-
nitur

nitur Demosthenes: Qui praecepit (hominis ipsius verbis vtor) ut omnes serui atque liberi opus facerent, neque ulli loco parcerent, siue sacer esset, siue profanus, siue priuatus, siue publicus: et undique, quod idoneum ad munendum putarent, congererent. **QVO FACTVM EST, VT ATHENIENSIVM MVRI EX SACELLIS SEPVLCRISQVE CONSTARENT.** Iam, cum necesse fuerit, ut, qui eos muros repararet, ille a monumentis temerandis abstinere non potuit, primo quidem loco dixit, *παρακαύσαντα τὰ τείχη, καὶ τὰς τάφους*, sed, quod potuit etiam, et quod licebat, ex natura operis, addidit seuerissimum illud et inexpectatum, **ΤΑΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΦΑΣ ΑΝΕΛΟΝΤΑ.** TAYLOR.

Ibid. τὸν ——— *πολιτευμένοι*] Τὸν ὁρθῶς ΠΕΠΟΛΙΤΕΥΜΕΝΩΝ δωρεὰς Cod. MS. H. Steph. Vide annon praestet! Non potest dici, quantum. TAYLOR.

Ibid. 8. τὴν ψήφισμα] EK τὴν ψήφισμα. pag. 404. l. 2. MARKLAND.

Ibid. vlt. *χρυσίου*] Confule Brodaeum I. Miscell. 36. TAYLOR.

Pag. 457. l. 3. *τριακόσια*] ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ Cod. Bern. TAYLOR.

Ibid. 7. *ἐνοχλίς*] ἐνοχλίς HMIN αὐτὸ λίγων. MS. Steph. TAYLOR.

Ibid. 9. οἱ ξίνοι τοῖς Θεβαίοις τὴν ἄκραν] τὴν Καδμείαν, ὡς οἶμαι, ὑπὸ Μακιδόνων καὶ σχομένην. WOLFIVS.

Ibid. 11. *Αρχάδων*] L. *πάλιν* Τὸν Αρχάδων. MARKLAND.

Ibid. 16. *ἰγκωμασία*] F. ΕΓΚΩΜΙΑΣΕΙΕ, vt *τολμήσει*. MARKLAND.

Ibid. antepen. *ὅταν δὲ*] F. delendum ΔΕ, nisi supra legatur ——— *γίνεσθαι, ὅταν ΚΑΙ τὸς* etc. MARKLAND. ὅταν ΔΗ ἀνθροπ. Bern. TAYLOR.

Pag. 458. l. 1. *ἀποστήση*] ΑΦΙΣΤΑΣΟ Bern. TAYLOR.

Ibid. 5. *συναχθισθησόμενοι*] ΣΥΝΑΧΘΗΣΟΜΕΝΟΣ. Cod. MS. Mead. TAYLOR.

Ibid. 10. *τις*] Opinor, *ἀν μὴ ΑΥΤΟΣ*, ex sensu et superioribus. MARKLAND.

Ibid. *συνίποι*] ΣΥΝΕΙΠΗΗ dedit H. Stephanus. TAYLOR.

Ibid. 14. *μοῖραν*] [Vulgo.] F. MOPAN. Aemilius Probus: Hoc exercitu moram Lacedaemoniorum interceptit (Forte, interfecit) quod ipsum maxime tota celebratum est Graecia. Hesychius: Μόρα, μίση τι-

νά. καὶ μίση τὴν στρατὸν, ἢ τάγμα. Παρὰ γὰρ Λακεδαιμονίους οἱ Πατρίλοχοι μόρα αὐτοῖς ὀνομασθέντες. Vide Xenophontem in Republica Laconica, vel Suidam in v. Μορῶν. Aretinus: Iphicrati, quod cohortem Lacedaemoniorum peremit. Melanchtho: quia exercitum Lacedaemoniorum vicerit. Meletus: Iphicrati, quod partem exercitus Lacedaemoniorum interfecerit. Est et in Aristocratea, *Ἰφικράτης τὴν ΜΟΡΑΝ κατέλαβεν*. WOLFIVS.

Ibid. De hac Lectione, atque de hoc negotio, disputat bene multa Stephanus Thes. L. Gr. T. II. col. 844, 845. Et praestantissimus Criticus, Hemsterhusius ad Lucian. Timon. §. 50. fin. MOPAN legitur in Bern. TAYLOR.

Ibid. 15. *δὲ*] F. OTI. MARKLAND.

Ibid. 16. *Δημοσθένι*] Δημοσθένι δ' ANTEPOΥ, διὰ τὴν ΔΩΣΕΤΕ; MS. Steph. TAYLOR.

Pag. 459. l. 1. *ξύλα* etc.] Vid. Brod. V. Miscell. 12. qui memorabilem hanc particulam Iurisprudentiae Atticae illustrat. Et Nos quoque attigimus in Elementis Iuris Civilis, pag. 116. TAYLOR.

Ibid. 2. *τινα*] *siquem, dum forte fortuna decident, interimunt.* BRODAEVS. ΕΙΤΝΙ ἰμπισόβια MS. Steph. *ιδὲν* ΤΝΙ ἰμπισόβια Codd. Coisl. et Reg. 1. 2. Aldus mendosissime, *ιδὲν* τις ἰμπισόβια. Pro quo Bern. TINA habet, cum Wolfio. TAYLOR.

Ibid. 5. *πανουργίαν ἔξοδοι*] In qua fusus est ac deletus a Philippo Atheniensium et Thebanorum exercitus. BRODAEVS.

Ibid. 10. *κρηνῖτι*] [vt Ald. habet, et Mead.] F. τί ΑΠΟΚΡΙΝΕΙΣΘΕ; Et [l. 14.] ΕΥΝΟΙΑΣ. Et [p. 460. l. 1.] *τοῖς νῦν μὲν ἐπαρῶσι*. Ordo verborum hic est, *φίξις τὴν ψῆφον, εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς νῦν μὲν ἐπαρῶσι* etc. WOLFIVS. *Τοῖς μὲν νῦν* Ald. TAYLOR.

Ibid. 12. *κρηνύματα*] Haec vox proculdubio deprauata est. Exempla enim, quae sequuntur, huic non conueniunt. Forte, τὰ δημόσια ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ. Sic *πολλὰ καὶ παραδείγματα*, Orat. adu. Timarch. p. 39. l. 11. Hoc verum arbitror, (vide quae praecedunt, *πρὸς ποῖον παραδείγμα* etc.) et errorem Scribae esse, coniicientis oculos in vocem subsequentem, *κρηνύσις*. Demosth. π. Παραπρισ. pag. 193. Καὶ τίς ——— τὴν ἰδὴν τὸ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ, δίκαιον αὐτὸν παρασχέειν ἰθαλήσι; MARKLAND.

Ibid. 14. *ἀσχήμων ὦν*] Reg. 1. ΕΥΤΕΧΗΜΟΝΩΝ. F. legendum ΑΣΤΗΜΟΝΩΝ. TAYLOR.

Pag. 460. l. 3. ἔτι] F. ΕΣΤΑΙ, vt δόξει. MARKLAND.

Ibid. 12. Locus intricatus, et haud scio an corruptus. Quid si ita legas et ordines? κελύβει αὐτὸν ἱκανάγειν, καὶ ποιῆσθαι τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιοχρεῖων καὶ τρέπον σώφρονα, ὥσπερ ὁ νόμος κελύβει ποιῆσθαι τὰς βεβαιώσεις τῶν κηρυγμάτων. Sin genitium retinere placet, καὶ τῶν λόγων τὰς βεβαιώσεις, ὥσπερ τῶν κηρυγμάτων, ὁ νόμος κελύβει, ποιῆσθαι εἰς βίον etc. Aretinus: *Probationes verborum ex vita et moribus eius exigatis*. Melanchtho: *Vocate eum in iudicium, ut scriptum de se factum, re et factis confirmet, sicut leges iubent*. Perionius: *Facite, ut eius etiam oratio, quemadmodum praescripto legis praeconia, ex vita moribusque spectetur*. Meletus: *Hunc referre se iubete ad vitam fide dignam et ad mores modestos, et verba confirmare, quemadmodum lex renunciationis praecipit*. WOLFIVS.

Ibid. Ita Ald. ἱκανάγειν αὐτὸν κελύβει, καὶ τῶν λόγων ὥσπερ τὰς βεβαιώσεις τῶν κηρυγμάτων ὁ νόμος κελύβει ποιῆσθαι εἰς βίον ἀξιοχρεῖων καὶ τρέπον σώφρονα. Ita Stephanus: ἱκανάγειν αὐτὸν κελύβει καὶ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ (ὥσπερ τὰς βεβαιώσεις τῶν κηρυγμάτων ὁ νόμος κελύβει ποιῆσθαι) εἰς βίον ἀξιοχρεῖων καὶ τρέπον σώφρονα. Nisi quod Typothetae incuria κτημάτων pro κηρυγμάτων expresserit. Si sit Incuria, et Stephanus non ex suis Codd. extra-herit. Exstat enim in Bern. qui aliquando cum Stephanicis conspirat. TAYLOR.

Ibid. Επανάγειν αὐτὸν κελύβει καὶ τῶν λόγων τὰς βεβαιώσεις, ΚΑΙ τῶν κηρυγμάτων, ὥσπερ ὁ νόμος κελύβει ποιῆσθαι, εἰς βίον ἀξιοχρεῖων etc. MARKLAND.

Ibid. antepen. ὃ ΠΑΡΑ τῶν τυγχόντων ἀνθρώπων [non περὶ, vt Ald.] Et [p. 461. l. 5.] ὥσπερ ΚΑΤΑΓΕΓΗΡΑΚΩΣ, pro παραγεγενηκώς. WOLFIVS.

Ibid. penult. καὶ ἰφ' οἷς] Aliter ac distinxit, Wolfius vertit. In hoc vero culpandus, non in illo. TAYLOR.

Pag. 461. l. 8. τὰ περιόδια νειμάμενοι] Vtrum, πρὸς ἑαυτοὺς, ἢ τοῖς πῖνσι? Aretinus: *Tanquam reliquiis reip. diuisis*. Melanchtho: *Disceditis e concionibus, non tanquam ex deliberatione, sed tanquam ex diuisione reliquiarum fisci*. Perionius: *Ex concionibus disceditis, non consiliis captis, sed tanquam ea quae ex collatis pecuniis restant, distribueritis*. Meletus: *Ve ii qui reliquias conuiuiorum com-*

munium inter se partiuntur. Τὰ Περιόδια, εἴτε χρηματικά, εἴτε ποτά καὶ βρωτά. Pendet hoc a consuetudine veterum conuiuiorum, cum de symbolis edebant, et videtur alludere ad theatralis pecuniae distributionem. WOLFIVS.

Ibid. 11. μόνος] F. ΜΟΝΟΝ. TAYLOR.

Ibid. ἐγχειρήσας] ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΑΣ Bern. et proxime τῆς ΕΝ ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩΙ habet. TAYLOR.

Ibid. 14. ἴσαι αἱ ψῆφοι] Harpocr. in v. ἴσαι ψῆφοι. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶν, Ετεροὶ δὲ πλείους ἰδιώτης εἰς Ρόδον, ὅτι τὸν φόβον ἀνδρῶς ἦεν, πρὶν μὲν πῶς εἰσηγείσθην, καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἰγνώσθω, εἰ δὲ μία ψῆφος μάλιστα (γρ. ὑπερίπτεσιν in Cod. Cantab. et ita habet Suidas, et Photius MS.) ὑπερέτετο αὐτῷ, καὶ ἀπείθαν. Corrige Η ἀπείθαν. Is erat Leocrates, vt monet Scholiastes Aeschini, et nos monuimus ad Lysurgi Orationem de ea ipsissima re habitam. In Photio legitur hoc modo: ἴσαι ψῆφοι. Τὸν νόμον τῷ ἀπολύσθαι τὸν κατηγορούμενον ἰὰν ἴσων τύχη ψήφω. Επὶ τῶν παρ' ὀλίγων ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀλίσκομενοι. ἀναλύσθαι (corrige ἀπολύσθαι) γὰρ οἱ δυνάμενοι ἐπὶ (lege ἀπὸ) τῶν δικαζομένων, καὶ (l. αὐ) ἴσαι γίνωσθαι ψῆφοι. Εἰ αἱ ἀπολύσαι ὁ ἰσκαλύμενος. Αἰσχίνης etc. Haec produxi, vt ostenderem, quatenam sit Sors et Ratio veterum Lexicorum. Confuta enim et confarinata est haec Glossa ex tribus diuersis, voces (ἴσαι ψῆφοι) enarrantibus: sc.

Τὸν νόμον (vel κατὰ τὸν νόμον) τῷ ἀπολύσθαι—
ψήφω.

Επὶ τῶν παρ' ὀλίγων — ψῆφοι.

Εἰ αἱ ἀπολύσαι ὁ ἰσκαλύμενος.

TAYLOR.

Ibid. ult. ἡ συλλα.] F. ΟΥ συλλαβῆς καὶ τ. λ. MARKLAND.

Ibid. ὀνομάτων] γρ. ἐπ' ΟΝΟΜΑΤΙ ΔΕ πολιτίας καὶ τ. λ. Bern. TAYLOR.

Pag. 462. l. 1. τιμαρῆσις] Οὐ, quod ἀποπέμψῃ praecedit, fumendum. BRODAEVS.

Ibid. 10. ὥσιν] ΣΩΜΑΣΙΝ Cod. Mead. Ego sane et τοῖς ὥσιν, et τοῖς σώμασιν iuxta intelligo. Id est, neutrum intelligo. Et perinde hanc locutionem quoque, scil. βελύσασθε τίνες εἰσιν οἱ βοηθήσοις Δημοσθένει. Certe haec parum sunt fincera. TAYLOR.

Ibid. 16. ἀποβλέψαντες] F. ΑΠΟΒΛΕΨΑΤΕ. Nisi

Nisi placeat ὑπερφανὲς, aut ἀναίσιμα πόδες, aut ἀπο-
σώπῃσι, sc. τῶτον ἀπολύσει. Aretinus: *Vanam*
insuper eius arrogantiam intelligatis. Melanchtho:
Considerabitis etiam eius iactantiam, quando dicet.
WOLFIVS.

Ibid. ΑΠΟΒΛΕΨΑΤΕ Bern. Sed non est ne-
cesse ea Correctione, aut Wolfii Figuris, uti.
Iuxta monitum Cl. Viri Ier. Marklandi, vocibus
[οἷσαι γὰρ — in τῇ πόλει, 462. penult. —
463. 1.] parenthesi inclusis, et deleta interroga-
tione post vocem δημηγορήσας, ita procedet Ora-
tio, scil. ΑΛΛ' εἰς τὴν ἀλαζονίαν ἀποβλήψαίνε, ὅταν φῇ — ὅταν — παρακαλῇ, ὑπολαμ-
βάνει ὁρᾷ κ. τ. λ. Adcommode quidem vertebat
olim Lambinus, Interpres, diffusus quidem, sed
non inelegans: *Sed vos iactantiam hominis arro-*
gantiamque spectantes, quum dicet se Byzantium
sua legatione Philippo ademisse, Acarnanas ad de-
fectionem perpulisse, Thebanos concionibus suis per-
terrefecisse (vos enim usque ades stultos et credulos

esse existimat, ut haec credituri sitis, proinde quasi
suadelam in urbe vestra, non sycophantam alatis)
quum denique in extrema iam orationis parte, pra-
darum suarum ac pecuniarum captarum socios sibi
aduocabit, fingite vos intueri, etc. Eam rationem
etiam secutus in vertendo, et necessaria ista distin-
ctione usus, optimus et diligentissimus Interpres
Etruscus. TAYLOR.

Pag. 463. l. 2. δωροδοκημάτων] ΔΩΡΗΜΑΤΩΝ
MS. Mead. TAYLOR.

Ibid. 17. κομισαίᾳ] Addit idem Codex, ΕΙΣ
ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ. TAYLOR.

Pag. 464. l. 2. ὃ γῆ, καὶ ἡλίοι etc.] Vid. Bro-
daeum VI. Miscell. 18. TAYLOR.

Ibid. 4. βιβούθηκα] *Dinarchus* adu. Demosthe-
nem, Εγὼ μὲν δὲ ὅσοι ἐς τὸ μίεθ' αὐτὸν τῆς κατη-
γορίας ἦμι, ΒΕΒΟΥΘΗΚΑ. Aeschines κατὰ Τι-
μάρχου. Εἰ τι τῶν αἰσχίρων ἡγησάμην εἶναι, μὴ
ΒΟΥΘΗΣΑΙ τῇ τι πόλει πάσῃ, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ
ἐμοὶ αὐτῷ. BRODAEVS.

NOTAE

AD

ORATIONEM DEMOSTHENIS

ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ.

NON multa sunt, quae restant huic Orationi praefanda, quoniam de Historia istius Controuersiae satis liberaliter egi ad initium harum Adnotationum. Plene ibi inter cetera egimus de Tempore, quo instituta fuerit haec Causa, quo autem acta. Iis cum nihil habeam quod addi velim, nihil quod refecari istud diligentiae meae exemplum Lectoris beneuolentiae commendo, committo et relinquo.

Vtrum haec *Demosthenis* Defensio ΥΠΕΡ ΚΤΗΣΙΦΟΝΤΟΣ, an ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ, an *utrumque*, recte inscribi debeat, ambigi video. A nonnullis enim, sc. *Dionysio Halic. Vlpiano, Harpocrate, Suida*, etc. omnibus fere his modis citatur, vt citari potest. Titulus tamen *pro Ctesiphonte* vsitatus est, et adcommodatior fere, quo pacto laudant *Cicero, Quintilianus, Plinius*, alique.

Multa habet optimus ille Scriptor, *Dionysius Halicarnassensis*, quae Lector vtiliter conferet, in hac Oratione legenda. Multus utique est Ille in *Epistola*, quae ad *Ammaeum* scribitur, vt probet *Demosthenem* non ab *Aristotele*, verum vicissim hunc ab illo, Praecepta et Artificia Rhetorica mutuo sumpsisse. Vide potissimum istum tractatum exeuntem, vbi legitima quasi nomenclatura appellatur haec Oratio Η ΠΡΟΣ ΑΙΣΧΙΝΗΝ ΥΠΕΡ ΚΤΗΣΙΦΟΝΤΟΣ: et ostenditur etiam eam ab *Aristotele*, in *Rhetoricis* laudari. Quae cum vltima fere fuerit ex *Demosthenicis*, satis sane constat, parum *Demosthenem* ex *Arte Aristotelis* proficere potuisse.

Nimirum Scriptor ille felix, sagax, eruditus atque curiosus (*Dionysium* volo) non solum *Demostheni* multum affert lucis atque adiumenti, verum ceteris etiam Oratoribus Graecis, a quibus similiter *Aristoteles* (vt ipse ait in loco proxime a me laudato) artem suam et praeceptiones derivauit, quorumque ex imagine futuros quoscumque Oratores ad laudem effinxit, atque expressit ad excellendum. Verum fortasse *Demosthenis* paulo ille studiosior, eique addictior quam par erat, inclementer cum *Aeschine* agit; quem verba fastuosa et ridicula *Demostheni* exprobrantem reprehendit, quoniam ea verba sedulo et cum cura, in reliquiis *Demosthenis*, ab eo quaesita, reperiri non potuissent. Quasi necesse fuisset, vt aut omnia quae magnus ille Orator in Concionibus dixerit, literis consignarentur, aut omnia quae consignabantur, ad aetatem *Dionysii* peruenirent. Exscribo tamen quae de hac re reliquit *Dionysius*, cum ob alia, tum quia ad hanc causam, atque ad hanc *Aeschinis* accusationem, pertineant. Ita Ille ad finem *πρὸς τῆς λεξικῆς Δημοσθένους διονότητος*. Scil. τὸ δὲ φάσκων φοβηκοῖς καὶ ἀηδέσι τοῖς ὀνόμασι αὐτὸν [*Demosthenem*] χειρῶσθαι, πῶθεν ἐπῆλθεν αὐτῷ λίγειν, ὅτι παῖς ἴσως τιθαύμακα. ἔδιν γὰρ εὐρίσκω τέτων παρὰ Δημοσθένει κείμενον, ὃν εἰρηκίαι φησὶ αὐτὸν Αἰσχίνης. εἶον, ὅτι “Ἐδὲ τῆς φιλίας ἀπορῆξαι τὴν συμμαχίαν” [Vid. *Aeschin.* supra, pag. 392. l. antepen.] καὶ ὅτι “ἀμπιλεγῶσι τινὲς τὴν πόλιν.” καὶ “ἐπὶ στήμῃ τὰ νῦν τῷ δήμῳ.” καὶ “φορμὸς ἀφύμειθα” καὶ “ἐπὶ τὰ

γινῶ

εἰς τινὲς ὥσπερ τὰς βολύνας διείρουν." οἷς αὐτὸς ἐπιτίθησι διακυμῶδιν, "ταῦτα δὲ ἐκινάδες τις ἐστὶν ῥήματα ἢ θαυμαστά;" [Aesch. pag. 429.] ὁ δὲ γὰρ ἄλλα τινα φοβικά καὶ ἀπὸ τοῦ νόμου ἐν ἑδνὶ τῶν Δημοσθένους λόγων εὐρεῖν διδύμηται· καὶ ταῦτα πάλιν ἢ ἐξ μυριάδας εἰχὼν ἐκείνῳ τῷ ἀνδρὶ κατὰ λιλιοπότη. Interea tamen, an Verba illa *Aeschini* aliquod illustrationis ceperint ex hoc loco *Dionysii*, secum contemplantur studiosus lector. Certum est, huius textum ab illius esse corrigendum non vno in loco; et falsum esse animi Editorem, doctum licet virum, qui ad *Demosthenem* lectorem remittit pag. 562. huius Editionis, ad Textum scilicet quem *Dionysius* in animo habere non potuit. Verum quidni hac aut simili phraeologia aliquando delectaretur *Demosthenes*? Quidni, ut *Sylburgius* recte observavit, diceret ὑποτίμηται τὰ νῦν τῷ δήμῳ, qui in *Olynthiaca* III^a dixit, ὑμῖς δὲ ὁ ΔΗΜΟΣ ΕΚΝΕΥΡΙΣΜΕΝΟΙ, καὶ περιηρημένοι χρέματα?

Multis sane modis, multisque nominibus praedicanda est haec insignissima Oratio, totius Eloquentiae istius Populi (apud quem et nata est, et ad iustam magnitudinem excrevit Ratio dicendi) Flos ipse et Medulla: Opus nunquam e manibus deponendum, non solum propter ciuilibus rationes quibus abundat, atque optimum exemplum Reip. administrandae: (Nam, ut inquit Scriptor non negligendus, κάλλιστος δημοσίων λόγων [Demosthenis] ἴσθιν ἐν οἷς περὶ νόμου τὴν ψηφισμῶν ἀμφισβηλεῖται, λίγῳ δὲ τὸν τι περὶ Σιφάνου, καὶ τὸν κατὰ Ἀνδροπίου, καὶ Τιμοκράτους, καὶ Αἰριτοκράτους) Non propter summam Eloquentiam, cum in hac Causa magnus ille dicendi artifex maior se ipso pene constitutus est: verum potissimum ob hanc rationem a *Panaetio* et *Plutarcho* allatam, dignam sane, quae a tam grauib. Scriptoribus commemoretur; et quam adeo *Plutarchi* verbis proferre liceat, qui sapientissimum istud monitum conferuauit. Παναίτιος δ' ὁ φιλόσοφος καὶ τῶν λόγων φησὶν αὐτῷ ἔγωγε γιγνέσθαι τὸς πλείους, ὡς μόνον τὸ καλὸν δὲ αὐτὸ αἰετῶς εἶναι, ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ, τὸν κατὰ Αἰριτοκράτους — ἐν οἷς πᾶσιν ἐπὶ πρὸς τὸ ἡδίστον, ἢ ῥᾶρον, ἢ λυσσιλέγειον ἄγει τὸς πολίτας, ἀλλὰ πολλαχῶς τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν σωτηρίαν οἶσαι διὸν ἐν διυλίῳ τάξει τὸ καλὸν ποιεῖσθαι, καὶ τὸ πρὶ ποιεῖν. Haec ille praestantissimus Auctor in *uita Demosthenis*.

VOL. II.

Verum in excellentissima hac Oratione nihil excellentius, nihil quod *primores Critices* magis adripuit, quam ΣΧΗΜΑ istud ΟΜΟΤΙΚΟΝ, ut vocatur, quod occurrit infra, pag. 550. et nemini ignotum esse potest, qui de *Demosthene* inaudiuerit. Οὐκ ἔστιν, ἐκ ἔστιν ὅπως ἡμᾶς εἴτε, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν ὑπὲρ τῆς ἀπάλης ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι· ἢ μὰ τὸς ἐν Μακεδῶνι προκινδυνεύσας et quae sequuntur. Istius Artificii vim et felicitatem optime expressit *Longinus*, cap. 16. Ἀπόδειξιν ὁ Δημοσθένης ὑπὲρ τῶν καταπολεμούντων ἰσφύρει. Τίς δ' ἐν ἡ κατὰ φύσιν χρεῖσις αὐτῆς; Οὐχ ἡμᾶς εἴτε, ἢ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι· ἔχθρῳ δὲ οἰκείᾳ τέττα παραδείγματι· ὅτι γὰρ οἱ ἐν Μακεδῶνι ἡμᾶς, ἢ οἱ ἐν Σαλαμῖνι, ἢ οἱ ἐν Πλαταιαῖς. ΑΛΛ' ἐπειδὴ καθάπερ ἐμπνευσθεὶς ἐξαίφνης ὑπὸ θιῶ, καὶ οἰοῖται φοιβεῖσθαι γινόμενον, τὸν τῶν ἀρετῶν τῆς Ἑλλάδος ΟΡΚΟΝ ἐξισφύειν, ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΠΩΣ ΗΜΑΡΤΕΤΕ, ΟΥ ΜΑ ΤΟΤΕ ΕΝ ΜΑΡΑΘΩΝΙ ΠΡΟΚΙΝΔΥΝΕΥΣΑΝΤΑΣ, φαίνεται δ' ἐν τῷ ὁμοιωτικῷ σχήματι, ὅτι ἐνθάδε ἀποπροφθὴν ἐγὼ καλῶ, τὸς μὲν προγόνους ἀποθεώσας, ὅτι δι' αὐτῶν ἀποθαυμάσιος ὡς θιῶς ὁμιλεῖται παρὰ πάντων, τοῖς δὲ κρείνους, τὸ τῶν ἐκείνῳ προκινδυνεύσας ἐν τῇ φρόνημα, τὴν δὲ τῆς ἀποδείξεως φύσιν μεθιστὰς εἰς ὑπερβάλλον ὕψος, καὶ πάθος, καὶ ξένον, καὶ ὑπερφυῶς ὀγκῶν ἀξιοπρίστην, καὶ ἅμα παλαιότερον τινα, καὶ ἀλεξίφάρμακον εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀκροῶν καθεῖς λόγον, ὡς κυφίζομένους ὑπὸ τῶν ἰγκυμίων, μηδὲν ἔλαττον τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Φίλιππον, ἢ ἐπὶ τοῖς κατὰ Μακεδῶνα καὶ Σαλαμῖνα νικητῶν παρὰ πάντας φρονεῖν· οἷς πᾶσι τὸς ἀκροῶν διὰ τὸ σχηματισμῷ συναρπάσας ἄχθω. Καίτοι παρὰ τῷ Εὐπόλιδι τὸ ὅρκον τὸ σπέρμα φασὶν εὐρεῖσθαι,

Οὐ γὰρ μὰ τὴν Μακεδῶνι τὴν ἡμῶν μάχην, Χαίρει τις αὐτῶν τὸ μὲν ἀλγυνὴν κίερε.

Cetera ibidem consulenda. Nam plurimum conferent ad Auctoris nostri διονότῃ explicandam. Neque vnquam bonus et magnus Scriptor tam fidelem et accuratum nactus est Interpretem, μεγαλήγορος μεγαλήγορον. *Aristides*, Rhetor itidem, et ingenio Critico praeditus, summa arte trutinat verba haec *ardentia*. Παραδείγματι· ἵνα καὶ ἔγωγε νόημα αὐτὸ καθ' αὐτὸ, ἐκ τῆς ἰστορίας, σιμωτότητος· μάλιστα καὶ ἢ μὰ τὸς ἐν Μακεδῶνι — ἵνα αὐτὰ τὸ μὲν ζητῶμεν ἢ — τὰ δὲ καὶ

ὁμοῖαι ὡς καὶ διῶν, τῶν προγόνων, τὸτο ἔχοι τὴν
 ὑπερβολὴν τῆς σεμνότητος. De dictione ciuili §. 8.
 Adiungam et alios. Et Demosthenes iurando per
 interfectos in Marathone et Salamine, id agit, ut
 minore inuidia cladis apud Chaeroneam acceptae la-
 bore. Quintilian. II. 9. Nec meretur fidem, qui
 sententiolae gratia iurat, nisi si potest tam bene,
 quam Demosthenes. Id. ibid. Tales sunt illae in-
 clinaciones vocis, quas inuicem Demosthenes atque
 Aeschines exprobrant, non ideo improbandae: cum
 enim uterque alteri obiciat, palam est utrumque
 fecisse. Nam neque ille per Marathonis et Platae-
 arum et Salaminis propugnatores recto sono iurauit,
 nec ille Thebas sermone defleuit. Id. XI. 3. Quid
 denique Demosthenes? Non cunctos illos tenuis et
 circumspectos, vi, sublimitate, impetu, cultu, compo-
 sitione superauit? Non insurgit locis? Non figuris
 gaudet? Non translationibus nitet? Non oratione
 ficta dat carentibus vocem? Non illud iusiurandum
 per caesos in Marathone ac Salamine propugnatores
 reip. satis manifesto docet praeceptorem eius Plato-
 nem fuisse? Id. XII. 10. Ita Geminus Antholog.
 Gr. Lib. 4.

Οὗτος ὁ Κικροπίδαισι βαρὺς λίθος, ἀγρίῳ κίμαι,
 Αἰῶνι, Φιλιππίνης σύμβολον ἡγορήεις,
 Ὑβρίδων Μαραθῶνα, καὶ ἀγχιάλῳ Σαλαμῶν.
 Ἐργα, Μακεδονίῳ ἔγχρῳ κικλιμένα.
 Οἶμι νῦν ἵκευας, Δημόσθηνι, αὐτὰρ ἔγωγε
 Καὶ ζῶντι ἴσομαι, καὶ φθιμένοισι βαρὺς.

Nonnulla similiter σχ. Apollon. Rhod. II. 259.
 Εμπάθειςτος γίνεσθαι ὁ ἔρεος, ὅταν τις κατὰ τῆς ἰδί-
 ας ὁμῆς συμφορᾶς — καὶ Δημοσθένις μὰ τῆς
 ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσας, καὶ τῆς ἐν Πλαται-
 αῖς παραλαβάνης. Adiungatur Plutarchus de
 Gloria Atheniensium: — τὸν Δημοσθένους πε-
 ρὶ τῷ τιφάνῳ παραβάλλωμι· ἐν ᾧ τὸτο λαμπρό-
 ταιον καὶ λογιώτατον ὁ ἔχτωρ ἀποποιήσιν, ὁμοῖας τῆς
 ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσας τῶν προγόνων. Item
 Hermogenes p. 260. Edit. Crispin. Μισθὸν λαμ-
 πρῆς, καὶ τὸ τὰ ἱδοξὰ ἱδοξοῖς λέγειν, ὥσπερ ἰ-
 κλῖν· τὸ, ὃ μὰ τῆς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαν-
 τας τῶν προγόνων, καὶ τὰ ἐξῆς. Τὸτο γὰρ παρὰ
 διγμὰ μὴ ἱδοξόν· οἷον ὁρθῶς ἐν ἰβύλιον αὐτῆς ἰ-
 λυθιρίας τῶν Ἑλλήνων κινδυνεύειν, ἔτω γὰρ ἰποῖον
 καὶ οἱ ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντες· ὁ δὲ εἰς τὸν ἔρ-
 κον αὐτὸ ἀναγαγόν, ἱδοξότερον αὐτὸ ἰποῖον, καὶ
 λαμπρόν· ἔχῃ ἡμεῖς ταῦτα συμβαλέμεν, ὃ μὰ
 τῆς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσας, καὶ τὰ ἐξῆς.
 Idem iterum, περὶ μισθῶν. διονότ. p. 424. Cap.

περὶ ὄρεον: scil. Πρῶτον δὲ ὄρεον ἡδὲκον Ὀμηρος
 ὤμοσιν, ἔτα Πλάτων ἱμνήσας· ἔτα Δημοσθέ-
 νης ἐκληροδόμησι πάντων — Δημοσθένις δὲ ἡδὲκον
 πολισικόν· ὃ μὰ τῆς ἐν Σαλαμῶνι παραλαβάνης,
 καὶ τῆς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσας. Adde Pau-
 san. in Attic. c. 32. Hartung. Decur. II. Capp. 3.
 et 9. apud Gruter. F. A. Tom. II. pagg. 677.
 697. Per deridiculum tractat Athenaeus l. 9. Διο-
 μέων δὲ ἡμῶν καὶ λιπαρέων δεικνύει τὴν σοφίαν, ἐκ
 ἑρῶ, φησι, τῆς, μὰ τῆς ἐν Μαραθῶνι κινδυνεύσαν-
 τας, καὶ προσέτι τῆς ἐν Σαλαμῶνι ναυμαχίας.
 Et Lucianus etiam in Encomio iuxta finem: Ἀγ-
 ρὴ δὴ τῶτον, ἔφη, πρὸς Ἀλίπαρον, Δημοσθένην δὲ ἐκ
 ἄλλης, ὃ μὰ τῆς — καὶ μὴ μὴ ἰφαινεῖτο προσ-
 θῆσιν, τῆς ἐν Μαραθῶνι ἀπλοκτότας. Haec, le-
 ctor, volebam nescius ne esses. TAYLOR.

NOTAE ad Argumentum LIBANII.

PAG. 465. l. 5. τῶν συνήθων τέτων] Συνήθων
 Συνήθων postulat analogia. Sed eorum Nom-
 inatiui in ης penacutum desinunt, eorum geni-
 tiuos pluralis, et aduerbia inde ducta, toties vi-
 deo, et in tam diuersis Codd. penultima acuta
 scribi, ut dubitem an id culpa librariorum acci-
 dat. WOLFIVS.

Ibid. 8. ὠχρώσα] Alii ΟΧΥΡΩΣΕΝ. Construc-
 tio postulat ΟΧΥΡΩΣΑΣ. WOLFIVS.

Ibid. ὠχυρώσας] Hoc Wolfianum est, non E-
 ditorum, aut MStorum. Renoua autem ex iis Ω-
 ΧΥΡΩΣΑ: Demosthenem enim quasi loquentem
 fingit, orationemque eius adducit, ὡς αὐτὸς ἔρη-
 κιν. Locum, ad quem adludit, vide pag. 583. 8.
 TAYLOR.

Ibid. 11. εἰς ὧς ἴδῃ τὴν ἱπιμέλειαν περιέσθαι
 τῷ ἔργῳ] Pro δι' ἃν. Et sic fortasse legendum. Sed
 Feliciani Editio [et MSti nonnulli] ἀνευ σοφῶν
 φαρμάκων habet ὧς [fine εἰς] ἴδῃ τὴν ἱπιμέλειαν
 ΨΙΑΗΝ ΠΑΡΕΧΕΣΘΑΙ τῷ ἔργῳ. WOLFIVS.

Ibid. Εἰς ὧς ἴδῃ κ. λ. λ. habent nonnulla
 Exemplaria, sc. Aldina, Parisiensia, Linden-
 brogii. Recte quadantenus. Quod fortasse mi-
 reris. Sed vide ut flammam ex isto filice excu-
 tiam. Ait Libanius huic operi curando dari de-
 nos viros e singulis tribubus. Itane? Vix credide-
 rim. Non centenis ciuibus ea res erat perficien-
 da. Non tanti erat. Verum vnaquaeque Tri-
 bus suum Tribulem ad id muneris emitit. Lege
 ergo, correctione nunquam poenitenda, quam
 subiecit ora exemplaris Bodleiani, ἡγεῖσθαι ἐπὶ τὸ
 ἔργον ἄνδρες δέκα, φυλῆς ἑκάστης Εἰς ὧς ἴδῃ κ.
 τ. λ. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 15. *προμύθια*] [vt ab Aldo et Feliciano edebatur] ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΝ [*Benenati*] per η in antepultima, id est, *πρόμοια*, ferri potest: Sed melius est ΠΡΟΘΥΜΙΑΝ. WOLFIVS. Ita Regg. β. γ. ζ.

Pag. 466. l. i. η *πόλις*] F. η *πόλις* ΣΥΜΠΙΑΣΑ, *ἀρετῆς ἵνακα*, etc. MARKLAND.

Ibid. 2. ο *φθόνος*] Articulum debemus liberalitati *Wolffii*: Itemque Praepositionem *κατά* in linea proxima: Quae tamen pene est necessaria. *φθόνος* ΑΥΤΟΥ ἡ *ψαῖς* MS. Ven. sc. *Demosthenem*, vt vertitur quoque. TAYLOR.

Ibid. 4. ἀνήγγειλε] ΕΠΗΓΓΕΙΑΕ. Et [l. 5.] νόμος δὲ *κλειύει*. Lego cum *Obsopeo*, ΝΟΜΟΝ δὲ ΚΕΛΕΥΕΙΝ. Et [l. 6.] pro, τὸν *κλειύοισα*, τὸν ΛΕΓΟΝΤΑ. Et [l. 10.] καὶ τάξει γι ΤΑΥΤΗΙ τῆς *κατηγορίας*. WOLFIVS. Nam ταύτης; vbique: quantum inuestigare potui. TAYLOR.

Ibid. 5. νόμον δὲ *κλειύει*] Pro νόμος *κλειύει*, MS. ΝΟΜΟΝ ΔΕ ΚΕΛΕΥΕΙΝ, in accusatiuo, quae recta videtur Lectio. Deinde pro τὸν *κλειύοισα*, antiquum habuit τὸν ΛΕΓΟΝΤΑ. OBSOPEVS. Νόμον δὲ *κλειύει* etiam exhibent Editi a *Benenato*, et *Feliciano*. ΛΕΓΟΝΤΑ etiam idem *Felicianus* cum MSto Reg. i. TAYLOR.

Ibid. 15. *μίση*] Similiter, in Argumento, quod sequitur, Τὸς μὲν γὰρ δύο νόμοι, τόσι τῶν ὑπειθύνων, καὶ τὸν τῷ *κηρύγματι*, εἰς τὸ μίσην τῷ λόγῳ ἀπέρριψε, *στρατηγικῶς* τὸς *κακῶς* εἰς μίσην ἰλάσας. Quintilian. VII. 1. *Demosthenes* atque *Aeschines* — in iudicio *Ctesiphontis* diuersum secuti ordinem, cum Accusator a lure, quo videbatur potentior, coeperit: Patronus omnia, vel pene omnia, ante ius posuerit, quibus iudicem quaestioni legum praepararet. Καὶ γὰρ ἐν τῷ *πολίμῳ*, inquit *Xenophobo Memorab.* l. 3. in principio, τὸς τι *πρώτους* ἀρίστους διττά τῶν, καὶ τὸς *τελευταίους*, ἐν δὲ *μίση* τὸς *χειρίστους* cetera. TAYLOR.

Ibid. 16. τῆς] Lege cum vniuersis, καὶ τῷ MEN *περὶ τῶν ὑπειθύνων* — Cui familiariter respondet, τῷ ΔΕ *περὶ τῶν κηρυγμάτων*. Nescio vnde *Wolffio* displiceret. Video esse necessarium. TAYLOR.

Ibid. ἀντίθεσις *διανοίας*] Hoc est, a scripto recedens, voluntate legislatoris nititur. WOLFIVS.

NOTAE ad Argumentum posterius.

PAG. 467. l. i. τοῖονδε καὶ ἡ] [Editi et MSti] Forte, ΤΟΙΤΑΡΟΥΝ καὶ ἡ. Et [ibid.] *πρὸς* ΤΗΝ *χρεῖαν*. WOLFIVS.

Ibid. 2. *μισαδιδόμενον*] F. META TA ΔΕΔΟΜΕΝΑ ὑπὸ τῆς *πόλεως*. WOLFIVS. Ita Reg. α. Ceteri omnes *μισαδιδόμενον*. TAYLOR.

Ibid. 7. *δηθίς*] ΠΡΟΣΔΕΗΘΕΙΣ *Benenatus*, vt legimus supra, l. 2. Et membranæ quoque *Regias*, si Cod. ζ. excipias. TAYLOR.

Ibid. 8. *διδόχθαι*] Ita *Wolffius* solus et silens. ΔΕΔΟΧΘΕΝ enim constanter in Impressis, quibus consentiunt o. l. f. Subiecit quidem ο *δύνα* in Exempl. *Altemps.* ΔΕΔΟΧΘΑΙ. Plura fortasse ad pag. 479. TAYLOR.

Ibid. 9. *τραγῳδιῶν ἀγομένων καινῶν*] In *Aeschine* legitur ΤΡΑΓΩΙΔΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ *καινῶν*, et ΤΡΑΓΩΙΔΟΙΣ. Vtrum autem eo tempore noui Tragici Athenis exstiterint, an tantum de nouis Histronibus fiat Sermo, nostra parum interest. WOLFIVS.

Ibid. 13. *διδώκει*] αἰνὶ τῷ, *ιδιδώκει*. WOLFIVS. *διδώκει* in *Aldinis*. *ιδιδώκει* Editorum ceteri. TAYLOR.

Ibid. 16. Πουκὶ *εμφανῆσθαι*, ἢ ἐν τῇ *ἐκκλησίᾳ*] F. ἢ ἐν ΤΩΙ ΘΕΑΤΡῳ. Aut, omiſſa negatione, Πουκὶ *εμφανῆσθαι*, ἐν τῇ *ἐκκλησίᾳ*. Πουκὶ enim locus fuit legitimæ Concionis, διὰ τὸ *πουκὰ* *ἐκτὶ* *συνελθῆναι*, ἢ διὰ τὸ *πιπνῆσθαι*. Καίτοι *μυρίων* *ἐκτὶ* *ἀνοήτων* καὶ *βδελυγῶν* *πολλάκις* *ἐκκλησιασάμενοι*, καὶ *βλαβερὰ* τῇ *πόλει* *ψηφισαμένοι*. WOLFIVS.

Ibid. *Wolffius* conuertebat iuxta priorem diuinationem, non in *Theatro*. Quae Correctio quanto durior est et horridior, non opus est dicere. Delenda est importuna ista Negatiua: et bene ista verba, ἐν τῇ *ἐκκλησίᾳ*, adduntur ad explicandum insolitum istum vocabulum, Πουκὶ. Vide omnino *Aeschinem* c. *Ctesiph.* p. 378. l. 6. et annotationes ad locum. Similiter in *Libello Aeschinis* infra 489. 12. Εὰν μὲν ἡ *Βουλὴ* *εμφανῶς*, ἐν τῷ *βουλευτηρίῳ* *ἀνιπτεῖται*, ἰὰν δὲ ἡ *Πόλις*, ΕΝ ΠΝΥΚΙ, ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ. In hac quoque sententia est Vir doctissimus qui nuperrime euulgauit *Petit. LL. Attic.* Quem vide ad *Lib. III. Tit. VI.* pag. 378. Nam *Petitus* ipse, qui aliter emendare studuit, est ex ea Schola Criticorum, quae mendum subodorari potest, tollere autem neutiquam. TAYLOR.

Ibid. antepen. *περὶ τῷ κατηγόρῳ*] [Ita enim omnes] F. ΚΑΤΑ. Et [l. ult.] *στρατηγικῶς* ΚΑΚΟΥΣ ΟΝΤΑΣ, Vel, ΤΟΥΣ ΚΑΚΟΥΣ. Et [468. 3.] ΑΝΕΔΗΝ pro *ἀναιδῶς*. Et [l. 5.] *πρὸς* ὅν ο *ἐν τῷ* ΑΠΟΚΡΙΝΟΜΕΝΟΣ. WOLFIVS.

Pag. 468. l. 1. κακῶς] Dedit Benenatus, quasi Poetae alicuius stichum protulisset, τραγητικῶς

— κακῶς Δ' εἰς μέσον [μέσσον] ἰλάσας.

Porro ἀναιδῶς istud, quod praecipitavit Wolfius, o. est l. s. et optime se habet. *Artificium summum adhibet Demosthenes, non tamen eo utitur ἀναιδῶς, sine pudore et moderatione. Aliquando enim orationem suam, non arte, sed utilitate, πρὸς τὸ συμφέρον, metitur: uti in ea instantia, quam statim adhibet Scriptor huius Argumenti. Nempe cum τῷ νομίμῳ Aeschinis τὸ νόμιμον, non τὸ τεχνικόν, aut artificiosum, opponere debuit, effecit sane ut Ratio eius administrandae Reip. utiliter in locum istius τῷ νομίμῳ succederet. Ad eum locum confugit, non arte, aut calliditate aliqua, sed ratione et necessitate. Praestant haec multo, siquid Ego sapiam, et Correctioni et Versioni Wolfianae.* TAYLOR.

Ibid. ἀκρα] in extremis. Oscitanter versum. Tu, in utraque acie. TAYLOR.

Ibid. 5. ἀποκρινόμενος] ΥΠΟΚΡΙΝΟΜΕΝΟΣ in o. l. s. et editis. TAYLOR.

Ibid. 9. τῆς δὲ γραφῆς — ἀποδείξεως] F. ΑΠΟΔΟΘΕΙΣΗΣ, sc. τῷ Ἀρχοῦ, ἢ τοῖς Θέσμο-βίταις. [Male hoc: Vide *Vlrian.* ad pag. 514. l. 9.] Et [l antepen.] εἰληπταὶ μὲν ΕΚ τῷ ψηφισμῶ. WOLFIVS.

Ibid. antepen. ix] Ita Wolfius emendare fatebatur, cum Aldus EPI dedit, pariter ut *Felicianus*, et *Reg. Cod. Paris.* ζ. Facilius erat et proclivius, ΑΠΟ, uti Operae dederunt Lutecianae, auctoritate, credo, exemplarium *Regiorum*. TAYLOR.

Ibid. penult. αὐτῆς μέλισσαι] F. ΕΧΕΤΑΙ. Aut αὐτὴ τῷ, ἐπιμελεῖται positum est insolentius. WOLFIVS. Constantissime exarari video μέλισσαι. TAYLOR.

NOTAE ad ORATIONEM.

PAG. 469. l. 4. ΛΟΓΟΣ] *Philostratus Isocratis Panegyricum* κάλλιστον λόγων appellat: Sed *Dionysius Halicarnassensis*, τὸν ὑπὲρ Κτησιφῶντος ἐγὼ κρατίστον ἀποφαίνομαι πάλιν λόγων. WOLFIVS.

Ibid. 5. Πρῶτον] Laudatur hoc Exordium a multis antiquis Scriptoribus, et a nonnullis illustratur quoque. Est et ille *verecundae Orationi aptissimus*, quo quatuor primis leuiter in summum coeuntibus digitis, non procul ab ore aut pectore

fertur ad nos manus, et deinde prona ac paululum prolata laxatur. Hoc modo coepisse Demosthenem credo in illo pro Ctesiphonte timido summissoque principio. *Quintilian.* XI. 3. Adde IX. 2. IV. 1. bis. Sunt et alii, quos recenset Nota MS. ad oram Exemplaris *Altempsiani*, sc. *Dionysius Halic.* *Plutarch.* *Lucianus*, *Isocrates* (quod summo iure mireris) et *T. Magister*. Horum liquet plurimos aliquid de hac Oratione consignasse, non exordium attigisse solum. In eo certe numero est *Plutarchus*, qui in tractatulo Περὶ τῷ εὐλόγῳ ἱππικῶν ἀντιφθόνως, Ed. Gr. Bas. pag. 295. multa habet vtilia, eoque iudicio plena, quo valere dignoscitur Scriptor ille praestantissimus. Cui adiungas quae de eadem re habet *Quintilianus* XI. 1. Existimarunt Antiquiores, *Demosthenem* aliquatenus in hoc exordio fuisse adiutum his verbis *Aristophanis*, *Equit.* 760.

Τῇ μὲν δισποίῃ Ἀθηναίῃ, τῇ τῆς πόλεως μισείῃ, Εὐχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων γινόμεται

Βίλις, ἀνὴρ μὲν Λυσικλῆα, καὶ Κύναν, καὶ Σαλαβάκχαν,

Ὡσπερ νυνὶ μὴδὲν δρᾶσας, διπλοῦν ἐν τῷ Περίανθῳ.

TAYLOR.

Ibid. In hoc exordio quatuor res potissimum conficit *Demosthenes*. 1. Audientiam postulat cum commendatione suae erga Remp. benevolentiae. 2. Praejudicio anteactae vitae suae accusationem refutat. 3. Accusatori fidem abrogat. 4. Viam sternit laudibus suis citra auditorum offensam commemorandis, ἀνταχθῶς εὐλόγῳ ἱππικῶν φιλοτιμύμῳ. Qua de re *Plutarchi* libellus exstat. Summa et cardo huius Orationis in eo maxime versatur: *Se, qui in gerenda Rep. dignitatem potius et perpetuam securitatem cum periculis pariendam, quam praesens ocium, nec in longitudinem duraturum, et cum turpitudine coniunctum, sit secutus, officio bonis civis esse functum, nec fortunam sibi praestandam esse.* Privatam autem vitam suam cum *Aeschinis* recriminatione defendit: ac legibus ab illo citatis partim alias leges, partim exempla opponit, ἐνηγορίως μίλοι, ἱμοίγι δοκίῳ, ἢ ἀληθεύει. Ratio etiam illa de dignitate et imitatione maiorum ab *Aeschine*, et in Oratione περὶ Παραπρωσίας, et vltima Epistola eiusdem labefactatur: quod *Athenienses* nec iisdem animis neque viribus iisdem praediti, quibus olim, res consimilis gerere non potuerint. WOLFIVS.

Ibid.

Ibid. 9105.] ΤΟΙΣ 9105 MSS. vtputa Regii C. i. ζ. η. et Aug. ex nostris Vind. et Harl. Codd. item quos excussit Aldus. Ita etiam laudatur ab Antiquis, *Dionysio*, sc. *Halic. Quintiliano* IX. 4. *Servio* ad *Virgil.* XI. *Aen.* 301. *Hermogene*, T. *Magist.* σχ. *Aristoph.* *Equit.* γ. 762. aliisque. Vide *Hermogenem*, Edit. Crispin. pagg. 113. 280. 292. 344. Sed quorsum, inquires, morosa haec diligentia in articulis expendendis? Quid confert ad mentem aut spiritum *Demosthenis*? Ad numeros fortasse, et periodorum structuram multum. Nam *Dionysius* ille, qui exordium hoc celebratissimum in rhythmum et pedes diuidit, vel unam syllabam aegre patietur auelli: et *Dionysius* ille alter, *Longinum* volo τὸν περικώτατον, multum interesse arbitratus est, vtrum pag. 543. l. 10. ΩΣΠΕΡ, ἴφθ, an ΩΣ ἴφθ, vel denique ΩΣΠΕΡΕΙ ἴφθ legeremus. Vide Tractatum περὶ Τύπῳ, cap. 39. Et, quanquam auriculas nostras non omnis hodie ferire potest Gratia Constructionis Atticae, multum tamen operae in ea re elaboranda, atque in iis minutiis positum olim fuisse, et existimare par est, et docent Rhetorum Monumenta, quae ad aetatem nostram peruenere. Verbi gratia, cum scribitur p. 475. l. 4. ὃ γὰρ δὴ ἔγωγε ἰπολιτεύμεν ΠΩ τότε, Quis est nostrorum hominum, qui rotunditatem rite capiat istius periodi, aut quem offendere potuit ista Particula, si desideraretur? Attamen dicitur ab *Vlpiano* ad locum *παράλειπεν* τὸ ΠΩ, χάριν τῷ κώλυ μόνον. Adicere possem constructionem istam 471. 2. ἀξιώ κ' διομαί πάσι δμοίως ὁμῶν, ἀκῶσαι μὲν περὶ τῶν κατηγορημένων ἀπολογουμένων. Quae fefellit Interpretem. Rhythmus fortasse postulauit, vt verba ita ordinarentur, πάσι δμοίως ὁμοίως: Sed Series et ratio Grammaticae τὸ ὁμοίως cum τῷ ἀκῶσαι coniungit. Vt dicitur in hoc Exordio, verbis ritualibus, et ex Lege sumptis, τὸ ΟΜΟΙΩΣ ΑΜΦΟΙΝ ΑΚΡΟΑΣΘΑΙ. Teretes erant et religiosae aures Atheniensium, vt tota *Theatra* exclamarent, si fuit una Syllaba aut breuior aut longior, vt ait *Cicero* in *Bruto*. Et, iuxta eundem Auctorem, Non *Demosthenis* fulmina tantopere vibrassent illa, nisi numeris contorta ferrentur. Quam curiosi erant Antiqui, vt etiam prosam Orationem digitis et arte callerent, docet *Dionysius* ille saepe a me laudatus, de *Composit. Verbor.* §. 18. Εὐδὲς ἔτι παραθήσομαι λίξιν, ὃ τὰ ἀρεσιεῖα τῆς ἐν λόγοις δεινότητις καὶ αἰσθάνωμι. ὅρος γὰρ δὴ τις ἐστὶν ἐκλογῆς τε ὀνομάτων κ' κάλλους συνδίστις ὁ Δημοσθένης. ἐν δὲ τῷ περὶ τῷ Στιφάνου

λόγῳ τρία μὲν εἰσὶν ἃ τῇ πρώτῃ περιόδῳ συμ- πληροῦν κῶλα· οἱ δὲ ταῦτα καὶ αἰσθάνωμι οἶδε εἰσὶν οἱ ῥυθμοί. ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ Ω ΑΝΔΡΕΣ ΑΘΗ- ΝΑΙΟΙ ΤΟΙΣ ΘΕΟΙΣ ΕΥΧΟΜΑΙ ΠΑΣΙ ΚΑΙ ΠΑ- ΣΑΙΣ. Αρχει δὲ τῷδε τῷ κώλυ Βακχίδῃ ῥυθμῶς, ἔπειθ' ἔπειθαι Σπονδαῖον, ἔπειθ' Ἀνάπαιον, κ' μὴ δὲ τῶτον ἕτερος Σπονδαῖον, εἴθ' ἔξῃς Κρητικοὶ τρεῖς. Σπονδαῖον δὲ ὁ τελευταῖον. Τῷ δὲ δευτέρῳ, ΟΞΗΝ ΕΥΝΟΙΑΝ cetera, quae eadem fide et diligentia exsequitur, in pedes et numeros digerendo. Rur- sus Idem in eodem libello numeros huius exordii attingit, sc. §. 25. et deinde ad tantae ἀκριβοῦς atque sollicitudinis *defensionem* se accingit, quam meam pariter, atque huiusce Adnotationis, quam maxime cupio fieri. TAYLOR.

Ibid. 9. παραρῆσαι.] Disputatur quid id esset, quod precatur *Demosthenes* τὸς θεὸς παραρῆσαι: Vtrum, scil. τῷδ' ὅπῃ ἢ ὑπὲρ τῆς Αθηναίων εὐσι- βείας, an illud demum, μὴ τὸν ἀνιδίκον σύμβουλον ποιήσασθαι. In hac sententia est Interpres, adeoque verba (ὅπῃ ἐστὶ — δόξης) in quadam quasi parenthesi concludit. Ego tamen aliter sentio. Nam pag. 471. vers. fin. vbi hanc preca- tionem instaurat, legimus, ὅ,τι μίλλαι συνοίσειν κ' πρὸς εὐδοξίαν κοινῇ, κ' πρὸς εὐσίβειαν ἰκάσθαι, ΤΟΥΤΟ παραρῆσαι τὸς θεὸς πᾶσι ὁμῶν. Et mecum est Interpres *Italus*. TAYLOR.

Ibid. vlt. Πολλὰ μὲν ἐν ἔγωγε ἱλατῆμαι.] *Vlpia- nus* in Praefatione, μηδέπω συστήσας, πότιρον αὐ- τὸν ἢ Κτησιφῶντα ἀπολογήσασθαι διττῇ συναρπά- σας τῷτο, ὡς ὁμολογέμενοι, ἀξιοὶ τῆς ἀκροῦσας ἐπιτρέπειν αὐτῷ, καθ' ἣν βύληται τάξιν προάγειν τὸν λόγον. WOLFIVS.

Pag. 470. l. 4. ἀλλ' ἰμοὶ μὲν.] *Suidas* exponit, ἰγὼ μὲν περὶ τῶν ἰσχυρῶν κινδυνῶν. WOLFIVS.

Ibid. Vertit *Aquila Romanus* in libro de *Figur. Sentent.* iuxta init. Adde *Quintilian.* IX. 2. *Hermog.* pagg. 352. 410. TAYLOR.

Ibid. 5. ἔτ' ἐκ περιουσίας κ. 7. λ.] *Catilina* apud *Sallustium*: Nos pro Libertate, pro Patria, pro Vita certamus: Illis superuacaneum est pugnare pro potentia paucorum. Επεὶ οἱ δ' ἐκ περιουσίας ἀ- γωνίζονται ὑπὲρ τῶν ὀλιγαρχικῶν, ἢ, ὑπὲρ τῶν ὀλί- γων δυνατείας. WOLFIVS.

Ibid. ἐκ περιουσίας.] ex abundantia. Nollem istud superuacaneum Wolfii et Lambini: multo minus, ex nimia rerum affluentia, quod dedit *Anonymus*: omnium minime, quod *Etruscus*: e costui m'accusa per tempo che gli auanza. Nos forte diceremus, The Odds are on the Side of *Aschines*. Or, the Difference of the Account. Con- tentio

sentio inter nos inaequaliter admodum est comparata. Vide Harpocr. Suidam. v. Ex περιωσίας, et Demetr. Phaler. §. 265. TAYLOR.

Ibid. 9. ὡς ἐπὶ εἰπῶν] Aretinus: ut ita dicam. Melanchtho: quod fere omnibus ingratum est. Perionius: quod omnis solet offendere. Meletus: Ut uno verbo dicam. WOLFIVS.

Ibid. καὶ μὴν ἐλαβόμενος τὸτο] Cicero, siue quis alius, in Sallustium: Quo me vertam P. C.? Vnde initium sumam? Maius enim mihi dicendi onus imponitur, quo notior est uterque nostrum. Quod si aut de vita atque rebus nostris huic conuiciatori respondebo, inuidia gloriam consequitur: aut si huius facta, mores, omnem aetatem nudauero, in idem vicium incidam procacitatis, quod huic oblicio. WOLFIVS.

Ibid. vlt. τῷ] τινί. WOLFIVS.

Ibid. μάλιστα δὲ — ὅσῳ περ] ἀλλὶ τῷ, τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ. WOLFIVS.

Pag. 471. l. 3. κατηγορημένων] KATHGOTOY-MENON MSti Vind. Harl. Guelpherbytanus optimus cum Regg. α. ε. ζ. TAYLOR.

Ibid. δικαίως] Satis erat ὁμοίως ἀκούσαι μὴ ἀπολογυμένους, sine δικαίως. Et arbitror esse glossam τῷ, ὁμοίως, cum supra dicitur, in Lege περὶς τοῖς ἄλλοις ΔΙΚΑΙΟΙΣ καὶ τῷτο γέγραπται, τὸ ΟΜΟΙΩΣ ἀμφοῖν ἀκροῦσθαι. Vide autem 489. 16. TAYLOR.

Ibid. 8. πρότερος] ΠΡΟΤΕΡΟΝ Cod. Guelph. cum Regio ζ. et Vind. Sed non habeo necesse. Infra, 557. 7. Σὺ τοσούτον ὑπερῆρας ῥώμην καὶ τολμὴν τῶς ἄλλης, ὥς πάλιν ποιεῖν ΑΥΤΟΣ; TAYLOR.

Ibid. 9. παρελθεῖν] Suid. in v. et Vlpian. ad Orat. de Rebus Chersonesitanis: Vbi ait Παρελθεῖν in hac Oratione sumi ἀλλὶ τῷ νικῆσαι. Add. Vales. ad Harpocr. pag. 153. TAYLOR.

Ibid. 10. ὕστερον] ΥΣΤΕΡΟΝ Codd. Vind. Guelph. Ital. Ven. et Reg. α. TAYLOR.

Ibid. 11. προσδίδεσθαι — ποιήσονται] Editi omnes, et MSti, (nostri certe) ΠΡΟΣΔΕΞΕΤΑΙ et ΠΟΙΗΣΕΤΑΙ. TAYLOR.

Ibid. 12. διάγνωσιν] γρ. ΔΙΑΓΝΩΜΗΝ, Ἀττικῶς. Ita σχ. Vlpiani. TAYLOR.

Ibid. 13. ὡς ἴοικε, λόγον δίδοιαι] Aretinus: ut videtur. Meletus: sicut conuenit. Ceteri praeter miserunt. WOLFIVS.

Ibid. vlt. κατηγόρησιν] EKATHGOTPEI Reg. α. Et mox, 472. 2. ΑΝΗΛΩΚΕ Ask. Harl. Regg. α. ε. ζ. Lind. et Obsop. approbante ipso Obsoporo. TAYLOR.

Pag. 472. l. 11. καὶ ἐκ βελτιόνων] Formula. Lysias Orat. IX. κατὰ Θεομνήστου, p. 118. Ed. Steph. ΑΛΛ' ὅτι βελτίων, ΚΑΙ ΕΚ ΒΕΛΤΙΟΝΩΝ ὁ φιλῶν ἑμῶν; MARKLAND.

Ibid. 17. τὸτο παλιν εὐθὺς ἐκείνης] ἀλλὶ τῷ, εὐθὺς. WOLFIVS.

Ibid. penult. τιτύφωμαι] Vide Harpocrat. in v. et Vales. pag. 187. TAYLOR.

Pag. 473. l. 1. πομπείας] Vlpian. ὧς εἰς, λοιδορίας, διὰ τὸ ἐν ταῖς πομπαῖς κωμῶδειν καὶ λοιδορεῖν ἀλλήλους. Deinde sequitur Scholion aliud, alterius, ut puto, Scriptoris, quod tamen non longe distat sensu et interpretatione. Infra scribit Noster 517. 10. Ταῦτα τοῖνον εἶδός Αἰσχίνης, ἔδδεν ἤτοιν ἑμῶν, ΠΟΜΠΕΥΕΙΝ ἀλλὶ τῷ κατηγορεῖν εἰλεῖο. Vbi rursus consules σχ. ad locum. Adde porro Hermogenem π. μεθ. διωδ. statim ab initio, Harpocr. v. Πομπείας, Suid. quoque v. Πομπεία et Πομπείας, Magist. et Ammonium v. Πομπή. σχ. Aristoph. Plut. 1015. TAYLOR.

Ibid. τῆς ἀναίδης ἑταῖρος] Cum non significet ἀναίδως, sed ἀπαρκακαλίπως, rectius scribi videtur per ε, ΑΝΕΔΗΝ, παρὰ τὸ ἀνιδναί, sicut συσάδην, βιάδην, παρὰ τὸ συσιδναί, βαναι. WOLFIVS.

Ibid. Iterum audi σχ. ἡν nostrum. Εὰν μὴ διὰ τῆς διφθόγγου γράφῃται, τῆς ΑΝΑΙΣΧΥΝΤΟΥ λέγει, ἀν δὲ διὰ τῷ ε, ὅπερ καὶ βίβλιοι, τῆς ΠΟΛΛΗΣ, ἐκ τῆς ἀνίσως, ἀθρόας τε καὶ σφοδρᾶς. Et Ego sane cum Vlpiano potiorē esse hanc lectionem iudico. Obsoni et literarum affinitatem iterum MSS. discordant circa has voces, ad initium σχ. Orationis Timocrateae. Ἀναίδην praeter Parisinam Benenati, Ald. Ven. et Ital. Ἀνίδην MSS. Ald. C. γ. ex Regiis, Harl. Vindob. Editio optima Feliciani, et Cod. Aug. TAYLOR.

Ibid. 7. τῶν μέλλοι] F. τῶν μὴ ΤΟΙΝΥΝ. WOLFIVS.

Ibid. 8. καὶ ἡ] Malim, καὶ ΕΝΗΝ. WOLFIVS.

Ibid. εἰδ' ἑγγύς.] Sc. τῆς ἀξίας δίκης. WOLFIVS.

Ibid. 9. εἰ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ — εἰδ' ἐν ἰπνεύας] Forte, ΑΛΛ' ἐν vel, ΤΟ Δ' ἐν ἰπνεύας, aut εἰ ΔΗ ἀφαιρεῖσθαι. Aretinus: Non enim decet auferri ius populum adeundi, nec in odii ac malevolentiae loco istud ponere. Non enim rectum, nec iustum, nec ciuile est fieri, Athenienses. Melanchtho: tanta vero crimina cum mihi obiecerit, ut ne pares quidem poenae inueniri queant, audent petere, ne mihi docendi potestas concedatur. Injustissimum est autem, et nequaquam ciuili societati conueniens, odio et petulantiae cuiusquam largiri, ne

ne reus audiatur. Perionius: *Neque enim eripienda est potestas veniendi ad populum: Nec causae dicendae facultas: Nec id in obrectationis aut inuidiae loco ponendum: Nec fieri recte atque ordine potest: Nec id aequum est quidem, Iudices. Sed cum oportuit, etc.* Meletus: *Ne in ipso quidem recenti facto.* (sic τὸ ἄδ' ἰγνὸς interpretatur) *Non enim priuandus est aditu populi et potestate dicendi Aeschines. Sed ut hoc ex petulantia atque inuidia faciat, neque per Deos est rectum, neque civile, neque iustum, viri Athenienses, sed in quibus, etc.* Locus est obscurus et controuersus, proptereaque suspectus. Ego meam interpretationem si non veram, at perspicuam esse puto. Connexio periodorum habet obscuritatem, τὰ μὲν ὅν κατηγορημένα πολλά, etc. — Τῶν μὲν τούτων κατηγοριῶν etc. — Οὐ γὰρ ἀφαιρῆσθαι δεῖ etc. — Αλλ' ἰφ' οἷς etc. — Est Commemoratio quaedam in questione iniquitatis: et Confessio, maxima esse crimina, et omni supplicio vindicanda, recteque delata ad iudices, si vera essent. Eum enim esse iudiciorum usum ut causae cognoscantur, et nocentes mulcentur. Sed abuti iudicium benignitate ad criminandos ex odio atque inuidia infontis (id quod nunc Aeschines faciat) id vero nequaquam esse ferendum. Sed in hac quoque sententia me nonnihil turbat, quia ait προσελθεῖν τῷ δήμῳ, ut non de iudiciis, sed de concionibus loqui videatur. Eodem pertinet etiam τὸ λόγῳ τυχεῖν. Queritur enim Isocrates, τὸς πολλὰς ἂν τῆς φωνῆς τῶν ἐναυσιμάνων ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτῶν ἰθὺς αἰσασχίσθαι. Quid ergo si sic connectas? Si crimina mihi obiecta vera essent, nec dignas poenas, neque dignis proximas, de me sumere possit Resp. Quae cum mihi adeundi populi habendarumque concionum potestatem dederit, ea ego potestate sim abusus ad explendum odium meum aduersus inimicos atque inuidiam. Id quod neque rectum est etc. Atqui si me tantis in rebus Aeschines, quantas eas facit, pestem et perniciem reip. moliri videbat, cur non statim in iudicium adducebat?

Cum via multa patet, nulla est bona; qua fit eundem,

Ipse tibi monstret ductor Atlantiades.

TAYLOR.

Ibid. Εἰ τῶτοις τοῖς ἔργοις, ut conquestus est Vlpianus, ἀσάφειά ἐστι πολλή. Et merito sane. Interea Voces ipsae sunt satis perspicuae: sed

Sententiae non recte cohaerent, neque apte distribuuntur. Ego igitur primum lectoris oculis subiiciam eum ordinem et sequelam, quam ex Demosthene auctore profectam esse arbitror: deinde meam de ea re exponam sententiam, et iis rationibus quas habeo enitar vincere, simul et turbatum esse in Textu quo vtimur vulgo, atque istius infelicitatis causam a me esse deprehensam. Ad hunc modum igitur loquitur Demosthenes, si me audias, sc.

Τὰ μὲν ὅν κατηγορημένα, πολλὰ, καὶ διὰ τὴν ὅν ἐνὶ τῶν μεγάλων καὶ τὰς ἐσχάτας οἱ νόμοι τὰτῶν τιμωρίας.

Τὰ δὲ παρόντων ἀγῶν, ἢ προαίρεσις αὐτῇ, ἔχοντες μὲν ἐπὶ τῇ ἐξῆς, καὶ ὕβρις, καὶ λοιδορία, καὶ προσηλακισμὸν ὁμῶς, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα.

[Ο'] ἔτι μὰ τὸς θεοὺς ὁρῶς ἔχον, ἔτι πολλοὺς, ἔτι δικαίους ἐστίν, ὃ ἀνδρες Ἀθηναῖοι.

Οὐ γὰρ ἀφαιρῆσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ, καὶ λόγῳ τυχεῖν, ἂν ἐν ἐπὶ τῇ ἐξῆς τάξει καὶ φθόνῳ τῷ τοιοῦτον.

Αλλ' ἰφ' οἷς ἀδικησά με ἰώρα τὴν πόλιν, ὅσι γε τηλικέτοις, ἢ λίγα νῦν ἰτραγῶδι, καὶ διέξῃ, ταῖς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίαις παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα χρησθαι.

Εἰ μὲν ἰσαγγελίας ἀξία γραττοῖά με ἰώρα, ἰσαγγιλλοῖα, καὶ τῷτοι τὸν τρόπον εἰς κρίσιν καθιστάτω παρ' ὑμῶν, εἰ δὲ γραττοῖα παρανομα, παρανόμων γραφόμενοι.

Καὶ μὴ εἴτι τῶν ἄλλων, ὅν νυνὶ διέβαλλε καὶ διέξῃ (scil. γραττοῖά με ἰώρα) ἢ καὶ ἄλλ' ὅτι, ἂν ἀδικησά με ὑμᾶς ἰώρα, ἰσὶ νόμοι περὶ πάντων, καὶ τιμωρίαι, καὶ κρίσεις — καὶ τῶτοις ἐξῆς ἅπασιν χρησθαι.

In his interpretandis, versione utar propemodum Lambini: Nam ille quadantenus in hac causa processit, et pariter translationem instituit:

Crimina igitur mihi illata sunt multorum atque atrocium facinorum, quibusque poenas sunt acerbissimae legibus constitutae: sed tota haec Accusatio nihil aliud habet propositi, quam improbam inimici calumniam, petulantiam, conuicium, probrum et contumeliam, ceteraque generis eiusdem. [Omitto hic quae repeti arbitror.] Quod medius fidius, Athenienses, neque rectum, neque civile, neque iustum est, ne vlla quidem ex parte. Non enim ius adeundi ad populum, causaeque dicendae potestatem cuiquam eripere, non in ea re dolori suo seruire, neque maledicendi et petulanter alterum infectandi occasionem ex ea quaerere oportet: Sed quae me facinora

facinora committere in remp. videbat; quum praefertim essent tanta, quanta modo voce pene tragica clamabat, eorum poenas a legibus constitutas, recentibus etiam tum maleficiis, expetere, iudicioque persequi debebat: si res delatione nominis dignas admittere videret, nomen meum deferre, et hac via me in iudicium vocare: siquid contra leges scribere ac decernere, accusationem mihi de decretis contra leges factis intentare: denique siquid omnino me contra remp. admittere videret, cuiusmodi esset, sunt leges, sunt iudicia, sunt actiones, quibus omnibus uti licebat.

Profecto si eo ordine et nexu non scripsit Demosthenes, optandum pene fuit (absit verbo invidia) ut ita scripsisset: Adeo nitide, adeo luculente, adeo disposite procedunt omnia. Verum quid de fugitiuis istis commatibus statuam, proximum est ut ostendam. Ab huiusmodi Propositione satis recte orditur: nempe

Τὰ μὲν κατηγορημένα, πολλά, καὶ δεινὰ, καὶ περὶ ἂν ἰνίαν μεγάλας καὶ τὰς ἰσχυράς οἱ νόμοι τάττωσι τιμωρίας.

Bene est: et huic Sententiae aduersatiue apponitur ea quae sequitur, satis proba et luculenta: sc.

Τῷ δὲ παρόντι ἀγῶνι ἡ προαίρεσις — ἰπήμεριαν ἔχει — καὶ λοιδορίαν κ. τ. λ.

Esto: Sed et aliud Aduersatiuum video,

Τῶν μάλιστα (i. e. δι) κατηγοριῶν etc. l. 7.

Et, quod merito displicere potest, nihil aliud hic in Redditiōe dicitur, quam quod in Propositione dictum erat prius. Age, ἐξέτασον παραλλάγηλα, ut scribunt Graeci, et ut scribit Noster, ut eo fitu dispiciamus quid interfuit:

Τὰ μὲν ἂν κατηγορημένα
πολλά καὶ δεινὰ, καὶ περὶ
ἂν ἰνίαν μεγάλας καὶ τὰς
ἰσχυράς οἱ νόμοι τάττωσι
τιμωρίας.

Τῶν μάλιστα κατηγοριῶν καὶ
τῶν αἰτιῶν τῶν ἐξημένων,
ἐπὶ τῇ ἴσας ἀληθείας, ἢ
ἐν τῇ πόλει δίκην ἀξίαν
λαβεῖν, ἢ δ' ἰγγύς.

Conferas, Trutines, Metiaris, Executias, Excrucies, quiduis fac periculi: Solertem dabo, qui quiduis ex hac posteriore Oratione expresserit, quod non interceptum erat in priore.

Multa mihi crimina obiecit Aeschines, quorum de singulis grauissimae quae possunt poenae statuuntur: Vltimum sc. supplicium: grauissimum quidem quod Sors humana patitur, verum ob delicti naturam leue: Interea tamen tot et talia mihi crimina ob-

iecit Aeschines, ut poenas dignas a me repetere Civitas nullo modo possit.

Hiccinē est quem dicunt Demosthenem! Haec cine ea quae contorqueri aiunt Fulmina! Atqui, ut in instituto pergā, haec Confusio non simplici vice Auctori nostro contigit. Infra pag. 491. cum Aeschine ita agit:

Quando in eo statu essent Res Graecae, et Philippus cunctorum seruitutem palam meditaretur, a Te, Aeschine, vel ab alio quouis qui mea consilia reprehendit, rogarem, quid in ea Fortuna, Civitatem nostram agere oporteret? Vtrum eam decuit, quae toti Graeciae saluti esse solebat, iam dignitatis atque istius praerogatiuae immemorem, Philippum in consiliis exsequendis adiuuare, ut Thessali et Dolopes faciebant? An, (quod leuius fortasse) istud quidem non agere, sed domi sedentem, atque ociosam, finire Philippum ea per se facere, quo pacto Arcades, Messenii, et Argivi se gesserunt? Age dic mihi, ποίας μερίδος, ἐν τινὶ τάξει, in qua classe, expediebat fuisse Remp.? Nam, si meis consiliis usa non fuisset, necesse est eam vel in hac vel in illa parte omnino fuisse constitutam. Recte. Sed videas, quaeso, quo pacto eam rem exsequitur:

Pag. 491. l. 14.

Πότερον αὐτὴν ἔχειν, Αἰσχίνη, τὸ φρόνημα ἀφίσταν, καὶ τὴν ἀξίαν τὴν ἑαυτῆς, ἐν τῇ Θετταλῶν καὶ Δολόπων τάξει, συγκατακταῖσθαι. Φιλίππου τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀρχὴν, καὶ τὰ τῶν προγόνων καλὰ καὶ δίκαια ἀναιρεῖν; ἢ τὸτο μὲν μὴ ποιεῖν· δεινὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς· ἃ δ' ἰώρα συμβεησόμενα, ἐμὴς κωλύσει, καὶ προσησθάνει, ὡς εἰκιν, ἐκ πολλῶν, ταῦτα περιιδεῖν γινόμενα;

Pag. 491. l. antepen.

Ἀλλὰ νῦν ἔγωγε τὸν μάλα ἐπιβλήμα τῶν περιβλήμεναι, ἢ δὲ ἂν ἰροῖμαι, τῆς ποίας μερίδος γινέσθαι τὴν πόλιν ἐξέλι' αἰ; πότερον τῆς συναιτίας τῶν συμβεησόμενων τοῖς Ἑλλησι κακῶν, καὶ αἰσχυρῶν, ἢς ἂν Θετταλῶν, καὶ τῶν μετὰ τούτων ἴποι τις; ἢ τῆς περιωρακτικῆς ταῦτα σιγόμενα ἐπὶ τῇ τῆς ἰδίας πολιτικῆς ἐλπίδι, ἢς ἂν ἀρεκάδας καὶ Μεσσηνίως, καὶ Ἀργείως δεῖναι;

Posterius fane Incisum, siquid est in ea Observatione quod prodesse potest, non erat in Vlpiani Codd. quantum ex eius scholiis augurari fas est. Verum siue ille inuenerit, necne, a me nunquam impetrare possis, aut haec, et similia, non nisi deploratissima ad nos peruenisse, aut multum me aberrare in ea diuinatione, quae omnem hanc molestiam amoliri posse videtur. Scilicet utroque

que in loco, vbi vides iterari Commata illa ἰσοδυναμία, si alterum tollas (neque id agre feres), defaecabitur Textus, eumque colorem *Demostheni* restitues, quem ille exoptauerit. Vnde autem, dices, per tot saecula interpolatum sit? Duae nimirum ab vltima vetustate exhibant *Demosthenis* quae vocantur *Εκδόσεις*. Solebat id apud Antiquos fieri; atque ea Cura iis Scriptoribus impendi, quorum in libris expoliendis recensendisque aliorum opera vtiliter collocari poterat. Ita Homeri alia erat Editio κατὰ Φιλήμονα, alia κατὰ Ῥιανόν, Σωσιγένη, alia Αἰγιάρχου, Ζηνοδότου, alia Cypria, Sinopica, alia κοινή, et nominantur etiam κοινὰ, et χαρίεργα, alia denique ἐκ νέου, vt ceteras omittam, quae erant numeroae. Quod legitur hodie *Apollonii Rhodii*, est ex secunda Editione istius Scriptoris. Scholiastes enim, qui latus eius cludit, eum diligenter ad *Περικλέου*, siue Editionem priorem, recensuit, quae quantum ab hodierna distet, intelliges ex σχ. ad hos versus 1^{ml}. libri, sc. 285. 515. 543. 725. 788. 801. Et similis *Fortuna*, vt dicebam, obtigit Auctori nostro. Quod quoniam alibi a me animaduersum est liberius, hic sufficiat memorare, vnam ab *Vlpiano* vocari *Αρχαίαν*, siue *Antiquiorem* *Demosthenis* Editionem, *Δημόδην*, siue *Popularem*, alteram. Vide *Vlpian.* ad Orat. contra *Midiam* saepiuscule. Hinc fortasse liquebit, cur multa hodie non legantur in nostro Auctore atque hac Oratione, quae citarunt ex ea Antiquiores. Verbi gratia: Nullibi per totam hanc Orationem occurrunt haec verba,

Τῶν δὲ πολλῶν τὰ μὲν συλβεύμενα ταῖς ἀπογραφαῖς.

Attamen ea diferte profert *Vlpianus*, et exponit, ad *Philipp.* I. ex Oratione quae erat ὑπὲρ Κτησιφῶντος, et *Suidas* etiam citat, in v. Απογραφαί, sed Auctore dissimulato. Nimirum in altera Editione legi poterant: in altera non ita. Et sic de aliis quoque statui posse et debere arbitror.

Et quoniam ea res iam agitur, non videbor esse importunus, si locos deperditos ex hac Oratione colligam. Interea tamen non omne quod laudatur ex Oratione περὶ Στιφάνου, ad eam classē protinus redigo. Nempe, aliquando errat ille, qui citat, et *Demosthenem* intelligit, non in causa Ctesiphontis, siue ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ, verum in earum alterutra quae exstat, inscripta ΚΑΤΑ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ψευδομαγιστρῶν. Ita *Suidas* v. Καλαψευδομαγιστρῶν: quem tamen facile argueret *Harpocratio*, Vol. II.

qui ΚΑΤΑ ΣΤΙΦΑΝΟΥ diferte habet; quin et Initium istius Orationis ita scil. conceptum, Καλαψευδομαγιστρῶν, ὃ ἄνδρες δικασταί, et quae sequuntur. Idem dicendum est de voce Παρωπηνικῶν, quae in harum quoque priore legitur, non in ea de *Corona*. Ita etiam statuendum est de v. Φαρμακῶνα. Vid. *Suid. Harpocr.* v. Φαρμακός, atque etiam *Etymol. M.* Atque huic simile exemplum mox subiungam. Haec igitur erat vna Erroris ansa in citando. Sequitur alia. Nempe ob Causae non magnam dissimilitudinem, confundere solebant hanc nostram cum illa π. Παρωπρινείας. Vtraque enim grauis, spectabilis, et ad Remp. pertinebat. Id *Tb. Magistro* aliquoties vsu venit. Aliquando memoria freti Antiquiores sensum solummodo adducebant, verbis aliquantulum disparibus et diuersis. Haec omnia fortasse, vel plurima, perseveranti in legendis iis quae scribimus, plana fient. Denique alia de causa abesse poterant nonnulla, quae olim hic legebantur, sc. quia obelum Criticorum perpeffa sunt. Qua de re audi *Hermogenem*, p. 317. Εκείνα μύθοι διὰ τὸ ἀγαθὸν ὑπερβαίνειν καὶ ὑπερβαίνειν τοὺς ὑπερβαίνειν τοὺς ὅρους ὁρῶντες ποιεῖν· λίγω τὸ, ΚΥΑΜΟΥΣ ΕΦΘΟΥΣ ΒΟΝΕΑ, καὶ, ΚΑΤΑ ΠΑΝ ΤΟ ΘΕΡΟΣ ΕΠΙΛΑΝΑΤΟ, καὶ τὰ ἑξῆς. Ταῦτα γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐν μὲν ἰδιωτικοῖς λόγοις ἴσως ἀνὰ ἀρεσκείαν· ἐν δημοσίῳ δὲ, καὶ τηλικούτοις ἔχοντι ἀξίωμα λόγων ἢ προσώπων, ἢ πράξεων, πῶς ἀνὰ ἀρεσκείαν; His praemissis, haec citantur, quae sequuntur:

Τῷ μὲν τὸν πατέρα ἡταιρημένα, τῷ δὲ τὴν μητέρα σκοπεῖν.

T. Magist. v. Εταιρεα.

Λογογράφος τοῖνυν καὶ ὑπερβαίνειν ἀποκαλῶν καὶ τοιαῦτα ὑπερβαίνειν.

Id. v. Λογογράφος.

Exstant in π. Παρωπριν.

Ο δὲ καὶ τῷ δεινῷ τὸν δεινὰ ἰσχυρίσθαι.

Id. v. Ο δεινὰ. Si hoc fit

verba Oratoris laudare.

Τὸ δὲ καὶ ἡ ἰλιθιζον εἶναι διαφέρει;

Id. v. Τὸ διαφέρει.

Vide Not. ad pag. 549.

Φιλάλας Λυκιστρίτης δὲ.

Athen. XI. 12.

Vide *Leopard* XI. *Emend.* 18.

Συνάκη.

Harpocr. in v.

Συσυλήμθη τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ τέτων, Φασηλιτῶν ἔβην, ὥσπερ δεδομένον σέλωι Φασηλίταις κατὰ Αθηναίων. ἰπιδαν γὰρ μὴ ἰθίλωσιν ἀποδύναι ἃ ἔλαβον, τί ἄλλο τις ἔχει νόμα δίδοι τοῖς τοιούτοις, ἢ ὅτι ἀφαιρῶνται βίᾳ τὰ ἀλλότρια;

Haec et plura laudant ex *περὶ Στιφάνου*, tum *Suidas*, tum *Etym. M.* Leguntur tamen hodie in *Orat.* *περὶ τῆς Λακεῖντι παραγραφῆς*: Et vox quidem *Σόλας* (id est, *Συλήσεις*) in ea Oratione quae inscribitur *ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ τῆς τριηραρχίας*. Vides his verbis quae subiicimus istius erroris originem. Nam recte se habet Harpocratio: *Σύλας. Δημοσθένος ἐν τῇ περὶ τῶν Στιφάνου [τῆς τριηραρχίας, καὶ τῇ περὶ τῆς Λακεῖντι. Εξελόμενος δὲ πῶται μὴ σύλαι εἶναι Αθηναίους.] ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς ὥσπερ ἐξηγόμενος αὐτό φησιν, Συσυλήμθη τὰ ἡμέτερα κ. τ. λ.* Verba Harpocratonis, quae vncis inclusimus, deerant in *Etymologo*. Atq; haec hactenus: Redeo.

Aio autem porro, fieri etiam potuisse, vt binae istae Editiones, quibus fruebantur Antiqui, aliquando per incuriam describentium, aut quavis alia ex causa, conflarentur, ad hanc nostram, quae sola hodie obtinet, concinnandam. Ita constabit, quare plurimae identidem Sententiae verbis aliquantulum diuersis ab Auctore nostro iterentur (vide quaeso quae praefatur ad *Midianam*): licet *Photius* arbitretur magis, eas quasi abortiuas excidisse ex scriniis *Demosthenis*, priusquam ultimam manum Auctoris expertae fuissent, aut secum ille statuisset, vtri parti Orationis eae elegantius conuenirent. Ex hac etiam Hypothefi expedimus fortasse, vnde toties turbatum sit per Orationem *de falsa Legatione*, tot repetantur, commisceantur, tot ex improviso inchoata, statim etiam ex improviso relinquuntur imperfecta. Vide notata ad p. 265. l. 11. p. 233. l. 12. et quae praemisimus isti Orationi, pag. 309. Verum age, exemplis et rationibus hanc rem transigamus. Scribit *Demosthenes* c. *Aphob.* l. n. 14. Edit. Lutet. Καὶ ταῦτα μὲν ἐν ἐργῷ κατέλιπον, ὥς καὶ αὐτοὶ εἶποι ἐμολογήσεσιν, ὅτι γίνεσθαι τῷ μὲν ΑΡΧΑΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ τίτλαρα τάλαβλα, καὶ πινιακισχίλια. Vt in transcurso id moneam, istud *πινιακισχίλια* erat *PENTAKTIXIAIAI*, sc. *Drachmae*, non *Talanta*. Nam hoc fuisset incredibile. Verum ad me propius pertinet in isto loco *Budaei* sollicitudinem leuare, qui merito miratur quare praeter omnem consuetudinem *Demosthenes* scriberet ἀρχαίω κεφαλαίω, cum vtrumvis vocabulum recte

per se stare possit, et *Sortem*, i. e. vti nos appellare solemus, *The Principal*, denotare. Nimirum Vox *haec* in vno Exemplari, in altero *illa* exstabat. Plurimos proferre potui Auctores, qui τὸ ἀρχαίω de ea re dicunt, plurimos etiam, qui τὸ κεφαλαίω, ni ea res esset a Lexicographis praecoccupata: sed qui vtrumque adhiberet, et τὸ ἀρχαίω et τὸ κεφαλαίω, praeter *Demosthenem* in hoc loco, vidi neminem. Neque sane nata est ea locutio ex glossemate, quod vocant. Non enim solent rara vocabula aequae raris explicari et exponi. Nimirum opera ista luderetur. Et quo iure diceret τὸ κεφαλαίω elucidare τὸ ἀρχαίω, eodem, illud ab hoc elucidari contenderem. Porro, c. *Aphob. falsi testimon.* n. 11. Edit. Lutet. Μαξιρυῶν γὰρ πλείον ἢ πάνυ πολλῶν τῶν ἀπασῶν ἀναίσθησιν et quae sequuntur: Nimirum scribebatur

μαξιρυῶν πλείον ἢ ** (Numero abrafo)

et rursus,

μαξιρυῶν πάνυ πολλῶν.

In *Philip.* l. n. 11. dicitur

συνιλόβη δ' ἀπλῶς εἰπῆν,

Quae vox ἀπλῶς in nonnullis desideratur. Sc. dixerunt Antiqui eodem animo,

et συνιλόβη δ' εἰπῆν

et ἀπλῶς δ' εἰπῆν.

His fortasse coniungenda sunt et ea in Oratione in qua occupamur, p. 493. l. 12.

Τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας [αὐτοπαγίλτης] [ἰθιλονίας] παραχωρῆσαι Φιλίππῳ. Vide locum.

Et *Phil.* l. n. 18. Ed. Benen.

Ὡς μὲν ἐν δεῖ τὰ προδρόμοις ποιεῖν [ἰθιλονίας] ὑπάρχον ἀπάσις [ἰτοίμης].

In Oratione *de Corona* ter legitur,

Οὐκ ἔστι ταῦτα, ἐκ ἔστι. πόθιν; πολλὰ γὰρ καὶ δεῖ.

Sensus optime perficeretur, si legamus vel

Οὐκ ἔστι ταῦτα, ἐκ ἔστι. ΠΟΘΕΝ;

Vel,

Οὐκ ἔστι ταῦτα, ἐκ ἔστι. ΠΟΛΛΟὺ ΓΕ ΚΑΙ ΔΕΙ.

At vtrumque dici, inficetum et molestissimum. Vnde a nostris MSS. vel hoc vel illud abesse solet. Verum quod omnium maxime memorari et animaduerti volebam, incredibile dictu est, quanto aestu laborant nonnulli, cum Aeschines ait *decem* legatos, *Demosthenes* *quinque* tantum, ad

ad Philippum fuisse missos: porro ei numero *Demosthenem* accenseri ab *Aeschine*, excludi a se ipso: Vel, quod potius, quandoque a se ipso in eo coetu numerari, quandoque autem praetermitti. Attigi ad *Argumentum* Orat. *ω. Παρα-
πρωστ.* Attamen ubi, ais Tu, sibi in ea re ad-
versatur *Demosthenes*? In ea Causa, quam hodie
tractamus. Nam aliquando exaratur de ea Le-
gatione *παρόλιν* ΗΜΩΝ — *μή* ΑΠΙΩΜΕΝ
in Μακεδονίας — *ἀπαγγιλάσιν* ΗΜΩΝ
— *ἀπαγγιλλόσιν* ὑμῖν ΗΜΩΝ, cum in aliis
Codd. constanter *παρόλιν* ΤΜΩΝ — ΜΗ
ΑΠΙΩΕΙΝ in Μακεδονίας — *ἀπαγγιλάσιν*
ΑΥΤΩΝ — *ἀπαγγιλλόσιν* ὑμῖν ΤΟΥΤΩΝ.
Vide modo, pag. 480. Nimirum consarcinata
est Editio, quae ad nostram aetatem peruenit,
ex prioribus, quarum haec vnam, illa alteram
partem in hac disceptatione tuebatur. Nam
in Editorum nullis, prout hodie circumferun-
tur, ea est Constantia, qualem iure expectare
potuissimus, si ex vno Exemplari deprome-
rentur. Et proinde in eo, quod memoravi, Ar-
gumento Orationis de falsa Legatione habitae,
cum tenor loci, atque res ipsa tulerit ad eam
Hypothesin, ut *Demosthenes* secunda vice ea le-
gatione defungi crederetur, ait, — *ἴσious* δὲ ὅτι
Δημοσθένης ἀπῆλθεν in τῇ διούλῃα *πρωστία* pag.
111. 21. Adhaesit tamen ex altera Hypothesi in
libris quamplurimis, *ἴσious* δὲ ὅτι *Δημοσθένης* ΟΥΚ
ἀπῆλθεν. Plura fortasse alibi. Iam, ut telam per-
texam, si istud impetrauero, repeti hic nonnulla
atque inconsiderate interferi ex diuersis exem-
plaribus, atque semel coeptum esse iuxta hunc
locum perturbari; nemo cetera mihi inuidebit,
sc. permisceri potuisse, atque ex suo ordine mo-
veri, Comma vnum atque alterum, quibus Nos
postliminium dedimus, et de quibus mox plura
dicemus.

Scio equidem auctoritatem *Hermogenis* pag. 279.
contra me facere, qui iteratas illas Interroga-
tiones (de quibus egimus, pag. 664.) Πότερον
αὐτὴν ἔχον — ; et ΑΛΛὰ οὐκ ἔγνω ἡδῶς αὐ-
τοῖς, τῆς ποίας μερίδος — ; exemplum ad-
fert istius Figurae, quae *Επιμονή* dicitur a Te-
chnicis, et solerter ab Oratoribus antiquis ali-
quando adhibetur. Ita Ille: Ταύτην τῇ νομοίᾳ
ΠΑΕΟΝ Η ΤΕΤΡΑΚΙΣ in τῇ αὐτῇ τόπῳ κί-
χῃται — Διὰ γὰρ τὸ ἰνδοξόν τῆς νομοίας
ἐπιμένει, καὶ διωκὼς ἐπικρίσιναι τῇ ἔχοντι, ταῖς ΣΥ-
ΝΕΧΕΣΙΝ ΕΡΩΤΗΣΕΣΙ ὅδὲ ἀναπνέειν ἔω. Non
nego feliciter olim vibrasse ea fulmina *Demosthe-*

nem, et saepissime pertundi et *καταξέχοντο* iis
artibus aduersarium quem nactus est. An id hoc
loco praestare voluerit, vehementer dubito. Iudicet
aequus lector. Ego interea acumen *Hermogenis* de-
fidero, qui *plus quam vicibus quaternis* hic ait in-
geminari a *Demosthene*. Teneo quid hominem
impulerit ut ita scriberet. Sed in eo decipieba-
tur. Et nihil amplius ex istius auctoritate effi-
citur, quam ut constaret, inueterasse iam inde
ab *Hermogenis* aetate duos istos paragraphos,
quorum alterum eliminandum pronunciam. Neque
ego mendii diurnitatem valde disputo. Verum
de tota hac causa plura contendam ad pag. 479.
l. 13. ubi, (si nondum vicisse videbor) causa vi-
cero. Et lectorem meum magnopere oro et ob-
testor, ut adiungeret huic disputationi ea quae
ibi dicturus ero. TAYLOR.

Ibid. 9. λόγῳ τυχαῖον] Si hic sit locus quem
voluere *Harpocratio* et *Suid.* ubi has voces ex no-
stra Oratione citant, errant sane in expositione:
Neque enim, per λόγῳ, intelligendum est ΕΠΙΛΙ-
ΝΟΥ, quod illi praedicant. Et in ea mente est
Valesius. Forte ΕΠΙΕΙΝ, inquit Ille. TAYLOR.

Ibid. 10. ὅτι καὶ λ. Adponam correctionem
Lambini, ut intelligat lector quantum ille pro-
fecerit: — *δικὴν ἀξίαν λαβεῖν*. Ὅ, ὅτι, καὶ τῶς
δικῆς, ὁρθῶς ἔχον, ὅτι *πολλοὶ* καὶ, ὅτι *δικαίως* ἔχον,
ὁ *ἀνδρὶς* *Αθηναῖος*, ΟΥΔ' ΕΓΓΥΣ. ὁ γὰρ ἀφαιρεί-
σθαι διὰ τὸ *προσολογῆναι* τῇ δήμῳ, καὶ λόγῳ τυχαῖον.
— ἀλλ' ἵφ' οἷς ἀδικεῖται καὶ λ. Haec
Vir doctus. Et quis contra sentiet, cum ea Trans-
positio vnus Sententioe textum optime com-
planat, atque sensum ubique connectit, qui olim
conclamabatur? Solent haec res fieri in exempla-
ribus antiquis: Cuius rei illustre exemplum da-
bo. Legitur in *Themistoclis vita* a *Cornelio Ne-
pote* descripta,

Scio plerosque ita scripsisse, *Themistoclem Xerxe*
regnante, in *Asiam* transiisse: Sed Ego potis-
simum *Thucydidi* credo, quod aetate proximus
erat, qui illorum temporum historiam re-
liquerunt, et eiusdem ciuitatis fuit.

Acute sane! An potuit scribi *miserius*? Nam
si haec verba ita sunt sumenda, sc. *Thucydidem*
proximum esse aetate etc. iis qui illorum tempo-
rum historiam reliquerunt, *ridicula* sunt: Sin
Themistocli proximum, ex numero eorum, qui illo-
rum temporum historiam reliquerunt, *obscura*.
Aliquid subesse argumenti crediderim, si ideo
Nepos Thucydidem sequeretur, propterea quod et

aetate erat coniunctus Themistocli, et ex eadem vrbe. Id quod res erat, et verissime dici potuit. Age,

Scio *plerosque*, qui illorum temporum historiam reliquerunt, ita scripsisse, Themistoclem, Xerxe regnante, in Asiam transiisse: Sed Ego potissimum Thucydidi credo, quod aetate proximus erat, et eiusdem ciuitatis fuit.

An potuit scribi *luculentius*? TAYLOR.

Ibid. 13. ἰσχυρόν] *Obsop.* ΔΙΕΤΡΑΓΩΙΔΕΙΣ. WOLFIVS. Potius 477. 4.

Ibid. 14. παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα] εὐθὺς ὅτι ἡδίκων ἰγὼ ταῦτα. Feruentibus delictis, et flagranti crimine, vt Icti loquuntur. WOLFIVS.

Ibid. παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα, *Recentibus delictis*, Eo ore omnes fere Interpretes. Ita scribit *Iosephus Antiq. Iud.* pag. 416. Ἰνα γινῆς ὅτι κερδαίνουσιν ἂν οἱ κακοὶ, μὴ ΠΑΡ ΑΥΤΑ ΤΑΔΙΚΗΜΑΤΑ κολασθῆναι, scil. poenam ex continente adiectam sceleri, τὸ ἀμύνεσθαι τῷ παθῶν ὅτι ἰγυλάτω κίμνον, vt verbis vtar Thucydidis, III. 38. Sed et aliam habet et maiorem Emphasin, nempe poenam iuxta formam criminis, vt dici potest, subeundam; verbi gratia, si Εἰσαγγελίας ἄξια commiserit, vt l. 14. eas poenas daret, quae lege isti culpa affiguntur: si παράνομα γέγραφε, l. 16. eas quae competeabant παράνομα γεγράφει, denique (continuatur enim argumentum in l. penult. fine importunitissimo isto commate, quod in l. 16. et 17. inueterauit) cuiuscunque demum criminis argueretur, erant leges, erant supplicia, quae in vnumquemque facinorosum peculiariter statuisset Maiorum Diligentia. Iurisprudentia enim Attica accurate distinxit, quo animo, quo gradu maleficii, et quanto cum damno Reip. committeretur vnumquodque facinus: et eadem pariter fide et diligentia trutinavit supplicia quoque. Qui Graecos scriptores euoluit sine eo monito et delectu, multa frigide leget, quae illi exactissime scripserunt. At Namque arrepta ea opportunitate, sumere liceat, p. 565. huius Orationis, vbi, quae cum summa proprietate scripsit Demosthenes, vel leuissime, vt dixi, feriant lectorem, Fori Attici hospitem, rerum istarum indiligentem, et in eo Iure minus exercitatum.

Εν οἷς εἰσαγγεγμένον, ὅτι ἀπιψηφίσθη μὲν, καὶ τὸ πῆμνον μέρος τῶν ψήφων τοῖς δῆμοις καὶ μὴ τοῖς ἡγετοῖς, τότε ἰψηφίσθη τὰ ἄριστα μὲν πρῶτον.

Ea erat Εἰσαγγελίας Condicio et Natura. Atque ad istum ritum pertinent solennia ista, ἰψη-

φίσθη — ἀπιψηφίσθη — τὸ πῆμνον μέρος τῶν ψήφων. Sequitur Criminis et Processus Species altera:

Εν οἷς δὲ τὰς γεφῶδας ἀπὸφυγον, ἵστομον καὶ γεφῶδον καὶ λίγιν ἀπιδιεύωμεν.

Ecce vt stylum vertat? γεφῶδας φεύγειν — ἀποφύγειν — ἀποδιεύωμεν ἵστομα γεφῶδον. Quae non temere aut inconulto variantur. Sequitur,

Εν οἷς δὲ τὰς εὐθύναις ἰπισσημαίνεσθαι, δικαίως καὶ ἀδωροδοκῆτως πάντα πεπερχθαί μοι προσωμολογῶνται.

Erat et haec quaedam quasi Accusationis Species, sed in se recepit calculi quandam rationem, eosque ritus qui in scrutando, ponderando, inquirendo atque computando fere exercebantur. Dixit ergo ἰπισσημαίνεσθαι: quod de Rationibus subscribendis atque obsignandis dicitur. Iterumque dixit προσωμολογῶνται: quae pariter Vox solenniter et quasi ritualiter adhibetur, cum rationibus probe subductis, FELICITER, aut ACVRATE, pronunciatum. Aesch. c. Ctesiph. p. 387. Ἀλλ' ὅμως ἰπισθαὶ ὁ λογισμὸς ΣΥΓΚΕΦΑΛΑΙΩΘΗ, ἡ δὲ ὁμῶν ἰσιν ἔστω δύσκολον τὴν φύσιν, ὅστις ἐκ ἀπέρχεται τῷ ΟΜΟΛΟΓΗΣΑΣ, καὶ ἰπισύσας ἀληθὲς εἶναι, ὅτι ἂν αὐτὸς ὁ λογισμὸς (vel, vt vertente pagina scripsit, ὁ τῆς ΑΛΗΘΕΙΑΣ λογισμὸς) αἰετ. An eo dico quae lectori probari possunt? Nondum tamen omnia, quae videor deprehendisse. Nam cum ibidem concludit Demosthenes, et rem ad quandam quasi ἀνακινουμένην reducit, ibi distinctionis, proprietatis et decoris memor, accurate subiungit,

Τί προσήκον ἦν — τοῖς ὑπ' ἐμὲ πεπερχμένοις θίσθαι τὸν Κτησιφῶντα νόμον: ἔχ' ὁ τὸν ΔΗΜΟΝ ἰώρα τιθέμενος: ἔχ' ὁ τὸς ὁμωμοκῶτας ΔΙΚΑΣΤΑΣ: ἔχ' ὁ τὴν ΑΛΗΘΕΙΑΝ παρὰ πάνσι βεβαιῶσαν;

Non est vtique temere factum, quod ad Εἰσαγγελίαν, τὸν ΔΗΜΟΝ, ad γεφῶδας, τὸν ΔΙΚΑΣΤΗΝ, ad εὐθύναις denique τὴν ΑΛΗΘΕΙΑΝ ad commodaret. Ita cum scripsit Demosthenes pag. 517. Εξίλιπες ἐν ταῖς ΕΥΘΥΝΑΙΣ, ἐν ταῖς ΓΡΑΦΑΙΣ, ἐν ταῖς ἄλλαις ΚΡΙΣΕΣΙ, bene subiungit *Vlrianus*, sc. ΕΥΘΥΝΗ ἰσιν ὡς δημοσία τις ἰπισυῖθη: ΓΡΑΦΗ ἰπὶ τῶν παρὰ νόμων: ΚΡΙΣΙΣ δὲ ἰπὶ ἰγκλήματι. Ita scriptum est c. *Stephanum* II. Μαξιμῶν γὰρ οἱ νόμοι ἐκ ἰσῶν αὐτὸν αὐτῶν, ἔτ' ἰπὶ ταῖς ΓΡΑΦΑΙΣ, ἔτ' ἰπὶ ταῖς ΔΙΚΑΙΣ, ἔτ' ἐν ταῖς ΕΥΘΥΝΑΙΣ. Idem tamen pag. 564. huius-

iufce Orationis distinxit propius ad ea quae proferimus, scil. καὶ ΓΡΑΦΑΣ, ΕΥΘΥΝΑΣ, ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ, πάντα ταῦτα παρόντων μοι. Sed haec a me sunt alio loco expendenda.

Atque isti vsui, quem dixi, commodè inferuit Praepositio ΠΑΡΑ. Quae comparationem quandam (iuxta positionem vocant technice) repraesentat: atque monet rationem esse institutam inter poenam et maleficium. Licet ergo haec et similia in leuiori sensu nonnunquam accipiantur, et statim, confestim, etc. significant, nempe pag. 557. l. 1. Διότι τὰς ΠΑΡ' ΑΥΤΑ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ἰλίγγῃς φύγῃ — Et similiter, modo, 474. 5. Ἐπεὶ δὲ τῆς ὁρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ, καὶ φύγῃ τὰς ΠΑΡ' ΑΥΤΑ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ἰλίγγῃς, veruntamen ad nostram sententiam prope et probe accedit id quod dicitur 509. 14. Φίλει δὲ ΠΑΡΑ ΤΟΥΤΟΝ, τὸν ἐκ τῆς ἡμῶν νόμου κατὰλογον: Age conferas, adponas vtriusque nostrum catalogum, ut quid intersit, dispicere possimus. Eo igitur animo saepissime in his Orationibus reperitur ΠΑΡΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΙΝ τὰς νόμους, sc. τὰ ψήφισμα, aut aliquid eiusmodi. Age recita causam, quae in ius deducitur, et iuxta quoque recita leges. Ὑπομνήσας αὐτὸν ἀνὴρ δορυβὺς τὸ στανίδιον λαβὼν, καὶ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ Τῷ ΨΗΦΙΣΜΑΤΙ ΠΑΡΑΝΑΓΙΝΩΝΑΙ. Aesch. c. Ctesiph. 443. 1. Similiter p. 438. l. 3. ἀναγνώσθαι ὑμῖν τὸ ψήφισμα ΠΑΡΑΝΑΓΙΝΩΘΙ καὶ ὃ γέγραφε Κτησιφῶν. Adde eundem p. 260. l. 6. pag. 271. l. 16. et notas ad loc. ubi Lector meus consulere admonebatur, quae Vir doctissimus habiturus erat ad Aeschinē pag. 439. 17. Cl. enim Marklandus in eo loco pro ΠΑΛΙΝ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΙΝ, fretus iis exemplis quibus in hac re modo vtimur, ΠΑΡΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΙΝ legi iusserat. Quod cum optima fide praestare potui, deterritus tamen iis verbis quae ex Polluce ibidem adduxi, ab ea Correctione abstinui, licet peritissime iudicauit Vir praestantissimus; atque ad eam normam, in qua iam laboramus, summa cum proprietate dici ab Aeschine potuisset ΠΑΡΑΝΑΓΙΝΩΘΙ τὰς νόμους καὶ τὸ ψήφισμα. Denique ea Locutio extra Forum deprehenditur quoque: ut ubi ait Demosthenes p. 571. l. 4. Φίλει δὲ καὶ τὰς τῶν λισυργῶν μαζυρίας, ὧν λισυβέργηκα ὑμῖν ἀναγνῶν πάσας ΠΑΡΑΝΑΓΙΝΩΘΙ δὲ ἡμῖν καὶ σὺ τὰς ἐρήσεις ὡς ἰλυμαίω. Recitentur monumenta meorum in Remp. benefactorum, et vna quoque, iuxta, comparandi gratia, Senarii, quos ille infelix Actor recitando labefactauit. Porro: a ΠΑΡΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΙΝ recta de-

ducimur ad ΠΑΡΑΓΡΑΦΕΣΘΑΙ. Quod cum significet, non nude et simpliciter describere, verum eo animo, ut in contentionem veniat, atque ideo opponi possit, id quod describitur, idcirco de Exceptoriis in Iure Attico vsurpatur, de qua re disputaui in Tom. III° p. 344. col. 2. Haec autem si vere dicantur, et arbitror esse verissima, hallucinatur Wolfius aliquoties in vertendis nostris Auctoribus. Ait Aeschines c. Ctesiph. pag. 442. l. 12. Quomodo in architectonica rectitudinem et obliquitatem discernimus, normam adplicando, ὅτω καὶ ἐν ταῖς γραφαῖς τῶν παρανόμων παράκλιται καὶ τῷ δικαίῳ, τὸν τὸ στανίδιον, sc. haec Tabella litis institutae, (Libellus) καὶ τὸ ψήφισμα, Decretum quod tulit Ctesiphon, καὶ οἱ ΠΑΡΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ νόμοι, sc. Leges quas describi fecimus, iuxta apponi curauimus, et quibus ut exceptoriis vtimur contra ius quod Ctesiphon sua rogatione statui voluit. Ita verito liberius, et iustius credo, quam Wolfius, qui habet miserrima haec verba, scil. leges, quibus fraus facta est. Neque hilum proficit Interpres Etruscus, le leggi pubblicamente scritte. Rursus in hac Oratione pag. 511. Λόγωι, ὅς ἐστι αἷον καὶ κάτω διακινῶν ἰλιγι περὶ τῶν ΠΑΡΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝ νόμων: de violatis legibus ait Wolfius: Et Ferrus, iam sibi dispar, delle leggi ingiustamente scritte. Neuter recte. Neque quidem Scholiastes ad locum: Qui quid intellexit per haec verba, ΝΟΘΩΝ νόμων, ὧν ἐστὶν Ἀσχίνης, παρ' ὅς ἐστι παράγραφα τὸ ψήφισμα, ipse viderit. Tantum scio, locum ipsum non ab eo fuisse intellectum. TAYLOR.

Ibid. 17. ὃ γὰρ δὴ πῦρ κ. 1. λ.] Ita suum scholiolum curiosus aliquis lector adleuit ad oram Exemplaris Altemphani: Ταῖς μὲν κατηγορίαις καὶ ταῖς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίαις πολλοὶ καὶ τότε, καὶ δίκαιοι ἅμα παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα χεῖσθαι καὶ ὁ νῦν. ὃ γὰρ δύναται ἐκ τῆς κρίσεως καὶ δίκης ἡμῶν, ὥς ἐστι κατὰδικάσασθαι τὸν Κτησιφῶνα. Wolfius, perinde ac legisset Εἰ γὰρ δὴ πῦρ Κτησιφῶνα μὲν δύναται δίκην δὲ ἡμῶν, ΕΜΕ Δ', ὡς περ ἐξελίγῃς ἰνόμους, ΑΥΤΟΝ ἐκ αὐτῶν ἰγράψας, ita vertit: Cum enim Ctesiphontem propter me persequi iudicio possit, ipse mihi profecto, si conuinci posse consideret, non percipiet. Venetus ita: Non enim Ctesiphontem iure accusare valet mea causa, me quidem ipsum si conuincere posse putasset, non accusasset? Etruscus: Percioche non puo esser questo, che egli per amor mio habbia accusato Tetsfonte; e me, se egli hauesse sperato di conuincermi, non mi hauesse accusato. Alius: Non enim utique Ctesiphontem

tem quidem potest iudicio persequi propter me: me vero, siquidem convincere existimabat ipsum, non accusasset: Et similiter Lambinus. Harum vero nulla Versionum vel minimum sensum exhibet, neque si verba per se ipsa contemplerur, neque si eam relationem aut nexum, quem habere debent cum iis quae praecedunt, aut iis quae sequuntur, et quem hodie infeliciter sane interpellant. Ita Πόνος πόνον φέρει: et labes labi materiam praebet. Si hoc videbitur, dele: mox restituemus in suo loco. Vide statim ad 474. 15. TAYLOR.

Ibid. antepen. ἰμὶ δ' — αὐτὸν] αὐτὸ τῷ, ἰμαυτὸν δι, Attica Tmesis, et interpositis aliquot vocibus. WOLFIVS. Perperam.

Pag. 474. l. 2. καὶ τέτοις] In plerisque et melioribus, καὶ τέτοις ἐξ ἡν ΑΥΤΩΙ ΠΑΕΙ χρῆσθαι KAT' EMOY. TAYLOR.

Ibid. 15. ὑπερβολή — τῷτόγῃ] Istam ὑπερβολὴν ἀδικίας, quam in Aeschine reprehendit, potuit luculentius descripsisse, si comma istud turbulentum pag. 473. l. 17. [ὃ γὰρ δῆπν — ἐκ αὐτῶν ἐγράψατο.] hic sequeretur. Scilicet Vtrumque est iniustum et incivile, Ctesiphonti quidem litem intendere: me autem per totam causam accusare. Meae enim Criminationes ad istius condemnationem pertinere non possunt aut debent, ὃ γὰρ δῆπν Κτησιφάντα μὲν δύναιτο δῶκεν δι' ἰμὶ. Illud prius: Proximum est, neque rursus confidit posse, ut me reum perageret, aliter contra me actionem instituisset, non contra Ctesiphontem: vel, ut Graeca sonant, ἰμὶ δ' ἐπὶ ἐξιλέγχιον ἐνόμει, αὐτὸν ἐκ αὐτῶν ἐγράψατο. Nihil certius quam ut ἰμὶ ad ἐξιλέγχιον (vel ut Codd. Vindob. Guelph. et Harl. ΕΞΕΛΕΓΞΕΙΝ) iure sit referendum, αὐτὸν ad ἐγράψατο. Et si non pro vero venditem, vero tamen simile haberi velim, erraticum istud Comma hic iure optimo fisti oporteri. Ita infaustissimo huic Paragraho valedicere liceat: quem alii forsan felicius vindicare possint; Nemo sollicitius exploravit. TAYLOR.

Pag. 475. l. 3. τῷ γὰρ Φωκικῷ κ. τ. λ.] Certatim hoc Comma a Rhetoricis laudatur, a Quintiliano V. 2. fin. ab Hermogene pagg. 281. 286. 287. 307. a Demetrio Phaler. §. 322. 323. Aquil. Rom. pag. 16. TAYLOR.

Ibid. 8. Πιλοπόνησθαι] Vide Longin. Cap. 24. TAYLOR.

Ibid. 10. εἴθ' οἱ πρότερον κ. τ. λ.] Significat τοῖς δικαδάρχεις (de quibus vide Isocratis Panegyricum et Panathenaicum) magistratum fuisse abrogatum. WOLFIVS.

Ibid. 11. ἀκρίβειαν] Vide Harpocr. in v. et Suid. qui per ἀδιάκριτον exponunt, Adde H. Steph. Thes. Gr. L. T. II. col. 430. qui de vi et vsu istius vocabuli disputat. Exponere liceat Contentionem tacitam et obductam, quae nondum in apertum bellum erupit. TAYLOR.

Ibid. τοῖς ἄλλοις] Rescribe iuxta probatissima exemplaria, καὶ παρὰ τέτοις, καὶ ΠΑΡΑ τοῖς ἄλλοις ἀπασιν ΕΛΛΗΕΙΝ. Sunt autem Reg. a. Guelph. Vindob. Aug. et Harl. qui conspirant amice. TAYLOR.

Ibid. 14. ταυτὲς] Ibidem Codd. cum Regg. a. et C. habent ΑΛΛΗΛΟΥΣ. Tu diiudica. TAYLOR.

Ibid. ἐτάρατῃν] ΕΞΗΡΑΤΤΕΝ vel ΕΠΗΡΑΤΤΕΝ ab Ἀράτῳ. MARKLAND.

Pag. 476. l. 12. ὁδὸν ἐστὶ] ὁδὸν ἐστὶ ΤΟΥΤΩΝ δῆπν παρὰ ἰμὶ. MSS. Regg. a. i. Aug. Harl. Vindob. et Guelph. TAYLOR.

Ibid. 13. ὑπὲρ] Omnes fere l. s. vno ore μνησθῆναι ΠΕΡΙ τῆς ἐξουσίας. Sunt autem Ven. Guelph. Aug. Ital. Vindob. et Parisiensis Regii a. C. i. ζ. η. Adnotavi de hac re ad Aeschinē pag. 389. l. 9. Noster quod in vna pagina, sc. 471. penult. ait, παραστήσαι πᾶσιν ὑμῖν ΠΕΡΙ ταυτῶν τῆς γραφῆς γνώμαι, idem vertente, l. 6. habet, ἀλλοτριώτερον τῶν ΥΠΕΡ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκούειν. Seruius ad Virg. IV. Aen. 233. SUPER sua laude] Id est, PRO sua laude, et Graecum est Schema. Sic enim Demosthenes, ΥΠΕΡ τῷ στεφάνῳ, id est, PRO Corona. Ita minus erit necessarium semper ad emendationem confugere, sicubi hae voces turbare et inter se commisceri videantur. Vide Not. Tom. III. p. 175. col. 1. et p. 180. 2. TAYLOR.

Ibid. 16. διαξέταγχε] ΔΙΑΡΡΑΤΕΙΗΣ, Regg. a. γ. Guelph. Harl. Vindob. TAYLOR.

Ibid. vlt. τολμᾷ] ΤΟΑΜΑΙΝ Ven. et Regg. ζ. ΕΤΟΑΜΑ Guelph. Aug. Vind. et ex Regg. Parisiensibus Cod. a. Neutrum credo necessarium. Aesch. c. Ctesiph. p. 448. l. 8. ὅτω γὰρ ἐστὶ δεινὸς — ΝΕΤΕ ἐκ ΑΠΟΧΡΗ κ. τ. λ. Et Noster infra, 481. 10. ὅτω δ' ἢ ὁ Φίλιππος ἐν φόβῳ — ΝΕΤΕ πάλιν ΜΙΣΘΟΥΤΑΙ τετοί. TAYLOR.

Pag. 477. l. 3. εἴτ' ὧ, τί αὐτῶν εἰπὼν] Recte hanc figuram dicendi cepit Wolfius: nonnullos perterrefecit. Neque bonus Etruscus vidit quidnam rei hic ageretur. Suidas v. Ω μηδαμῶς. Τὸ τοιούτον σχῆμα Αποσιώπησις λέγεται. ἔστι καὶ παρὰ Δημοσθένει τὸ ὅμοιον. ΑΛΛ' ὧ, τί αὐτῶν εἰπὼν ἐρῶς προσείποι; Εἰρηκότες γὰρ αὐτὸν μηδαμῶς, εἰπὼν, Ω μηδαμῶς. Vt postrema haec intelligantur, conseras

feras *Aristoph. Acharn.* 333. ad quem verba haec olim adnotantur, et cuius $\sigma\chi\epsilon\tau\iota\varsigma$ compilauit *Suidas*, vt solet. Adde *Hermogen.* pag. 179. 352. TAYLOR.

Ibid. 4. $\sigma\epsilon\alpha\lambda\iota\varsigma$] Quid si ΠΑΡΑΤΑΞΙΝ, *Apparatum*? Recte coniungitur cum voce $\sigma\upsilon\mu\mu\alpha\chi\iota\alpha\upsilon$. Et credo, tamen neutiquam corroboretur a MStis, eam esse lectionem vnice veram. TAYLOR.

Ibid. $\iota\tau\epsilon\alpha\gamma\gamma\delta\iota\varsigma$] ΔΙΕΤΡΑΓΩΓΑΙΕ Cod. Reg. 1. *Obsop.* et *Lindenb.* TAYLOR.

Ibid. 10. ταύτην] I. ταύτην τὴν φωνήν. $\epsilon\iota\kappa\acute{o}\tau\omega\varsigma$. $\epsilon\tau\iota\ \gamma\alpha\rho$ — WOLFIVS.

Ibid. 11. $\delta\delta\iota\varsigma$] Subiicitur in optimis Exemplaribus et plurimis, *Guelph. Harl. Vindob. Regg. a. c. 1. 2.* et Edit. *Felician.* ΕΙΚΟΤΩΣ. Recte. TAYLOR.

Ibid. $\delta\delta\iota\alpha$] ΟΥΔΕΝΑΕ Codd. Ven. *Vindob. Guelph.* et *Regii*, a. 7. TAYLOR.

Ibid. 11. $\epsilon\lambda\eta\lambda\iota\gamma\mu\epsilon\iota\sigma\iota$] Recte *Wolfius*. Item *Etruscus*: *gran tempo era che ci erauamo chiariti de gli animi di tutti loro*. Plurimi offendunt: *Αποδιδυμῖνοι* recte, *Vlpian.* TAYLOR.

Ibid. 14. $\alpha\lambda\lambda\alpha\upsilon$] Deest in MSS. a. 1. *Guelph. Harl. Vindob.* Ceteras etiam hic colligo varietates, quae sunt paulo notabiliores. Mox l. prox. deest $\omega\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\iota\varsigma$ in *Reg.* 1. Et l. penult. Ven. pro $\iota\kappa\alpha\lambda\iota\sigma\theta\iota$, ΕΠΡΕΣΒΕΥΕΤΕ habet. Laudatur totum hoc Comma ab *Hermogene* $\omega\epsilon\iota\ \mu\epsilon\theta\delta\delta\iota$. *διονότ.* pag. 424. vbi vulgata lectio constantissime retinetur vbique. TAYLOR.

Ibid. vlt. $\iota\epsilon\alpha\chi\eta\varsigma$] *Vlpianus* haec illustrat, ad *Demosth. w. Παρὰπρῶτ.* pag. 145. l. vlt. Vide *Aschwin.* 388. 9. TAYLOR.

Pag. 478. l. 1. $\epsilon\tau\iota\ \tau\omega\upsilon\ \alpha\lambda\lambda\omega\upsilon\ \delta\delta\iota\alpha$ — $\delta\delta\iota\alpha$] Licet Graeci negatiuis saepenumero gaudeant, (de qua re *Priscian.* col. 1196. Vide supra pag. 470. l. 4. huiusce Orationis), haec tamen omnem modum superant, et prius $\delta\delta\iota\alpha$ recte ideo abest a Codd. *Regg. a. 1. n. Aug. Harl. et Vindob.* TAYLOR.

Ibid. 2. $\delta\iota\kappa\alpha\lambda\iota\sigma\iota$] ΦΑΙΝΕΤΑΙ *Guelph.* et *Vindob.* Quod satius est. Modo pro $\iota\kappa\alpha\lambda\iota\sigma\iota$, ΕΚΑΣΤΟΣ iidem: et proxime pro $\iota\sigma\iota\sigma\theta\iota$, ΟΥΕΣΘΕ *Guelph. Reg. a. Aug. Harl. Vindob.* TAYLOR.

Ibid. 8. $\delta\epsilon\kappa\alpha\varsigma$] Additum est in nonnullis Exemplaribus, scil. iisdem, quae modo citauimus, $\kappa\alpha\iota\ \tau\omega\varsigma\ \delta\epsilon\kappa\alpha\varsigma$ THN TAXIETHN ἀπολαμύσαν. Quod *Simo Fabricius*, qui *Augustanum* Codicem excussit, irrepsisse arbitrat huc ex superioribus. Id quod ego verisimile esse credo. Vel potuit etiam ex inferioribus. Vide l. antepen. TAYLOR.

Ibid. 15. $\epsilon\sigma\alpha$] F. ΟΣ' AN. MARKLAND.

Ibid. vlt. $\epsilon\lambda\eta\lambda\iota\sigma\iota$ — $\mu\alpha\phi\iota\sigma\iota$] Vide *Fales.* ad *Harpocr.* pagg. 288. et 130. MYPTTHON *Guelph. Harl. Regg. a. 1.* Quo fere pacto legit *Harpocrat.* Neque longe abest MYPTENON *Ven.* neque MYPTHKON Cod. *Aug.* Vide *Harpocrat.* v. $\mu\upsilon\epsilon\tau\alpha\tau\alpha\iota$ et *Suid.* v. $\mu\upsilon\epsilon\tau\alpha\tau\alpha\iota$. *Maur.* VI. *Attic. Lect.* 28. TAYLOR.

Pag. 479. l. 9. $\iota\sigma\iota\ \tau\omega\upsilon\ \delta\upsilon\omega\iota\ \delta\epsilon\sigma\lambda\omega\iota$] $\alpha\lambda\iota\ \tau\omega\upsilon\ \delta\upsilon\omega\iota\ \delta\epsilon\sigma\lambda\omega\iota$, pro genituo precii, vt $\delta\ \Delta\eta\mu\omega\sigma\theta\iota\varsigma$ $\omega\iota\sigma\iota\ \tau\alpha\lambda\alpha\sigma\iota\omega\iota\ \sigma\iota\gamma\eta\sigma\alpha\iota\ \lambda\acute{\iota}\gamma\iota\sigma\iota\alpha\iota$. WOLFIVS.

Ibid. Vide *Etymol. M. v.* $\Theta\epsilon\omega\phi\iota\lambda\acute{o}\varsigma\ \delta\epsilon\gamma\gamma\upsilon\epsilon\iota\omega\iota$, vbi hunc locum citat et illustrat, *Casaubon.* item ad *Theophrast. Charact.* pag. 100. Edit. *Needham.* TAYLOR.

Ibid. 12. $\omega\alpha\epsilon\iota\sigma\iota$] ΕΚΩΝ $\omega\alpha\epsilon\iota\sigma\iota$. Cod. *Reg. Paris.* 1. TAYLOR.

Ibid. 13. ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΜΝΗΣΙΦΙΛΑΟΥ] *Mnesiphilus* Archon Eponymus non inuenitur in *Olympiadum Recensione*, nec apud *Diodorum*. Sed hoc anno videtur *Theophilus* fuisse Archon Eponymus. At idem *Mnesiphilus* repetitur in alio psephismate infra pag. 482. Item pluribus in locis infra nomina Archontum praefixa decretis non concordant cum anno Eponymorum. Ideo dubita, an nomina Eponymorum praefigi solerent decretis eiusdem anni, an vero alterius Archontis nomen, qui praefidebat ecclesiae et suffragiis. Erant enim Archontes IX numero. Ideo $\iota\pi\acute{\iota}\chi\omega$. PALMER.

Ibid. ΕΚΑΤΟΜΒΑΙΩΝΟΣ ΕΝΗΙ ΚΑΙ ΝΕΑΙ] $\epsilon\iota\tau\iota\ \tau\eta\ \tau\epsilon\tau\alpha\kappa\alpha\delta\iota\ \epsilon\kappa\alpha\tau\omicron\mu\beta\alpha\iota\omega\iota\omega\iota$, $\omega\pi\omega\varsigma\ \epsilon\iota\kappa\acute{o}\tau\epsilon\iota\omega\iota$ $\epsilon\iota\tau\iota\ \tau\eta\ \nu\omicron\mu\eta\iota\alpha$. *Melanchtho*: *Mensis Iunii die primo*. *Perionius*: *Pridie Cal. Iulii*. *Meletus*: *ultimo die mensis Hecatombazonis*. WOLFIVS.

Ibid. *Mnesiphilus* Praetor in *Fastis Atticis* non occurrit. Et memini me alibi monuisse, pluris istius Farinae in hac vnica Oratione occurrere, (scil. in Decretis quae recitantur a Scriba, aliisque Monumentis publicis), quam in quouis vno libro qui a Vetustate descenderit. Nescimus, inquam, quis fuerit ille *Demonicus*, qui memoratur, pag. 513. *Euthycles*, p. 514. *Heropytus*, p. 532. *Mnesibides*, p. 529. *Nausicles*, p. 540. *Neocles*, p. 495. *Nicias*, p. 522. *Polycles*, p. 509. *Nicoles*, p. 496. Quos omnis, inquam, nescit *Chronologia Attica*, similiter atque hunc *Mnesiphilum*, qui rursus occurrit infra, pag. 482. Non audeo sane haec Monumenta infimulare, aut eorum derogare fidei. Totam fere Iurisprudentiam Atticam, quae hodie remanet, ea res quasi radicitus euelleret. Sunt tamen ex his Actis alia

alia aliis suspectiora. Susceptorum tamen numero ideo accenseri non debet Decretum hoc, in quo haeremus. Nam in vulgata serie Praetorum Atheniensium *Eponymorum*, quam hodie habemus, et quae multos annos complectitur, fieri vix potuit, ut ne vnus suum haberet vel *Vicarium*, vel quouis modo *Substitutum*. Quali quidem artificio, seu malis, *honesta oratione*, huic difficultati Archontum *Pseudonymorum* iamdiu est responsum. Atque ei Quaestioni eruditissimus longe *Corfinius* Dissertationem VIII^{am} *Fastorum Atticorum* assignauit, in qua omnium istiusmodi *Archontum Series atque Aetas demonstratur*. Age autem: maius opus mouetur. Res enim gestas de *Legatione obita*, de *clade Phocensium* etc. vno et constanti tenore narrant Oratores nostri, (neque enim vnquam vel leuissime dissident): verum cum de iis ipsis rebus *Acta publica* perspicimus, quae hic et pag. 482. recensentur, in alia anni parte, incredibili discrepantia, eas res gestas et conclusas esse deprehendimus. Primum igitur eam seriem Temporis describo, qua ab *Aeschine* et *Demosthene* traduntur esse transactae:

OLYMP. CVIII. 2.

Praetore Athenis Themistocle.

Aesch. c. Ctesiph. pag. 389. l. 2.

Philocrates decretum tulit, ut X Legati ad Philippum mitterentur de pace ineunda: quique eum orent, ut suos quoque legatos cum plena potestate vicissim Athenas mitteret ad eam rem transigendam. Eunt. Impetrant. Redeunt domum.

Argumentum Orationis Demosthenis w. Παράπρωτος. Secundum.

Aeschines c. Ctesiph. pag. 389. et passim.

Demosth. pro Cor. pag. 476.

M E N S I S

ELAPHEBOLIO = MARTIVS

praeterpropter.

VIII. ASCLEPIA Festum. Concio. Decretum Demosthenis de recipiendis Philippi legatis.

Aeschines c. Ctesiph. pag. 390. l. 15.

Id. pag. 258.

XVII. DIONYSIA IN VRBE.

Aesch. 391. 9. 260. 8.

XVIII. Pax cum Philippo sancita.

Aeschines ibid.

XIX. Societas etiam, siue Συμμαχία, inita cum Philippo.

Aeschines ibid.

Dem. w. Παράπρωτος. 134. 17.

XXIV. Concio. Demosthenes Proedrus. Philocratis Decretum. Socii Atheniensium qui aderant iureiurando pacem confirmant cum legatis Philippi.

Aeschines w. Παράπρωτος. p. 268. 271.

Id. c. Ctesiph. pag. 393.

Hoc die, vel nudiustertius potius, iuxta *Corfinium*, die scil. XXII^{to}, decernuntur Legati ad exigendum pariter a Philippo iusiurandum. Potest tamen fieri ut die huius Mensis XIX^{to} ea res transigeretur. Idque constare arbitror ex Decreto ipso in quo versamur. Et quid tam verisimile, ut die crastino istius diei quo Pax cum Philippo rata est et sancita, iterum Concione siue Senatu habito, quod factum esse nouimus, vellent iuberent Athenienses decerni legatos ad Philippi fidem de ea re iureiurando postulandam?

XXV. Cerfobleptes imperio exiit a Philippo.

Aesch. w. Παράπρωτος. 271. 10.

MVNYCHIO = APRILIS.

III. Decernitur, ut Legati confestim, et sine mora, proficiscantur.

Demosth. 478. 18.

Aeschin. 271. 17.

Absunt Legati per Spatium trimestre.

Demosth. 134. 18. 480. 9.

THARGELIO = MAIUS.

SCIRRHOPHORIO = IUNIUS.

XIII. Redeunt Legati.

Demosth. w. Παράπρωτος. 134. penult.

XVI. Concio. Renunciatur Legatio.

Id. ibid. 135. 4.

XXIII. Interitus Phocensium.

Idem 135. 8.

XXVII. Senatus in Piraeo. Nunciatur Athenis Clades Phocensium.

Idem 135. 12.

Bene

Bene est: Conspirant felicher. Age autem: Videmus quid Monumenta publica, quid Decreta atheniensium recensita:

HECATOMBABO = IVLIVS.

Practore Athenis Mnesiphilo.

XXIX. Decretum de Legatis, qui iusiurandum a Philippo exigent.

Demosth. pro Ctesiph. pag. 479.

METAGITNIO = AVGVSTVS.

BOEDROMIO = SEPTEMBER.

MAEMACTERIO = OCTOBER.

XXI. Decretum Callisthenis, de Ciuitate tutanda, audita Athenis Phocensium clade.

Demosth. pag. 482.

Ergo Decretum de maturanda Legatione ad exigendum a Philippo iusiurandum, quod narrant Scriptores latum esse III° Munychionis (siue fuerit Decretum de constituendis legatis, quod latum esse vidimus mense priore exeunte, sc. die XXII°. *Elaphibolionis* vel etiam XIX°) iam non eo mense aut die, verum, si fides habenda sit Decreti verbis disertis, quae producantur hic, p. 479. *Hecatombaeonis die postremo*, siue XIX° latum erat. Porro autem Decretum a Callisthene de excubiis latum, in summa trepidatione ciuium ob deletam urbem Phocensium, ponunt *illi* contigisse *Scirrhophorionis die XXVII°*: *Hoc vero Maemacterionis die XXI°*.

Quid de his turbis Chronologicis fiet? Certe ad eas molestias tollendas vtile et expeditum esset Commentum (eo tamen non vtor) Stratoclis cuiusdam, ut memoriae traditur a *Platarcho*, qui, ut *Demetrium* captaret *Polioresten*, tali consilio Kalendarium Atticum mutauit. Demetrius Athenas mense Munychione appulsus Mysteriis initiari voluit. Id lege non licuit, nisi priuatis et minoribus, quae mense Anthesterione celebrabantur, prius fuisset receptus; post id tempus, eosque ritus, mense demum Boedromione, magna illa, ut vocantur, vota susceptrurus. Quid ergo fieret? Tulit Populus, hoc quem dixi suatore, ut Munychio, pro hac vice, Anthesterio: deinde peractis sacris quae isti Mensi competeabant, protinus Boedromio

Vol. II.

vocaretur. Verum de causis, quae in Athenis, inquam, non vtor. *Demosthenes* *Callisthenis* in *Fastis Atticis*, *Disertissimus* *Callisthenis* Monumenta publica quaedam item notanda et suam istam Temporum quam prius exhibuerat, rescribens, hic scil. 479. 13. pro *Hecatombeonis die*, *scil. 19*, *MOTNYEIONOS TPITHI*, aut potius, *ΕΛΑΦΗΒΟΛΙΩΝΟΣ ΟΘΙΝΟΝΤΟΣ ΕΜΜΑΤΗ*. Rursus, 482. 17. pro *Maemacterionis die*, *scil. 21*, *ΜΑΕΜΑΚΤΗΡΙΩΝΟΣ ΤΕ ΤΡΑΔΙ ΟΘΙΝΟΝΤΟΣ*. Adde eundem *Disert.* II. §. 15. Verumtamen, cum expresse exaratur in utroque loco, verbisque disertissimis, Mensium dierumque nomina, quae non facile, vel ob litterarum ductum, vel ob soni similitudinem a librariis et descriptoribus permutari poterant: Cum, siquid erat innouandum, Narratio potius ad Registrum conformanda erat, quam *Hoc ab illo* emendandum: Cum nullus Temus fieri esse potest, si verba Supputationis tam distince enarrata, et tanta fide memorandarum munita, in tam aliena et tam disparia protinus mutarentur, eo sine, ut unus ex utroque loco computus eliceretur: Cum denique non temere, non casu, aut exemplarium vicio, sed summo consilio factum esse deprehendimus, ut simile pene interuallum temporis intercederet inter *Decretum de constituendis Legatis*, et *Decretum de excubiis subactis*, quale iuxta historiam intercedere necesse fuit, quemcumque demum computum inueniamus: id est, siue id fiat iuxta *superiorem* calculum, quem ex Oratorum verbis elicimus, siue iuxta *posteriorem*, quem Decreti verba repraesentant: Cum ita, inquam, se res habeat, nollem sane, patre eruditissimi atque amicissimi Viri dixerim, eam defensionem fuisse paratam, licet nonnulli fortasse qui nostram legerint, neque probabiliorem multo, neque elegantiorum aut accuratiorum existimarent. Hoc vero ut felicius expedire possim, liceat repetere atque ingeminare quae nuperrime dixi, scil. *posteriorem* calculum feliciter satis esse subductum, neque temere factum videri, aut talem quem a temerario, aut oscitante Scriba profectum deprehenderis. Quid enim? In superiori Computo excitantur Legati ad proficiscendum, *Munychionis die III°* Proficiscuntur. Spatium ultra bimestre terunt. Reuertuntur. Et paulo post reditum, scil. *Scirrhophorionis die XXVII°* narratur Athenis clades Phocensium. Quod intervalum est dierum circiter LXXXIII. Iam autem, si

iuxta hunc Computum numeres, scil. ab Hecatombaeonis die ultimo, ad Maemacterionis diem XXI^{um}, Dies iterum sunt LXXX. leuissima, vel potius nulla, differentia. Vtrique ergo conueniunt Rationes, atque accuratius quidem, quam in tali re fas erat expectare. Aliquid igitur latet, quod iis, quas dixi, machinis expugnari non potest. Et profecto, si Kalendarium Attici Ratio vna fuisset et perpetua, neque Stylo renouata, neque interdum ad *Solis Lunaeque vias*, atque ad accuratiorem amussim diligenter reformata, crediderim illud fuisse inexpugnabile. Verum solebat id aliquoties fieri: atque Anno Ciuili Atheniensium, qui indiligenter satis erat confectus, vti opus erat maxime, ita vsu venit saepissime, vt Intercalationibus, nouisque Supputationum artibus, pristinam antiquamque formam, moremque numerandi, subinde verteret. Ea ratione contigisse potuit, vt, immutata paulatim facie Computi Ciuilis, siue, quod verum esse arbitror, id auctoritate publica simul factum fuerit, praeter ἀρχαίαν illam, et vetustam horum Oratorum Ἐκδοσιν, quae iuxta eorum aetatem describi poterat, prodiret illa, quam δνμῶδν Vlpianus vocat, (de quibus supra ad hanc Orationem verba habuimus) ad *vulgarem* sc. vsu concinnata, atque ad eam Fastorum rationem adcommodata, quae tum increbescebat, et vsu quotidiano peruehatur. Vnde non alia et diuersa anni parte hae res geri describuntur, in vtroque Calculo, siue Kalendario, sc. de *projectione Legatorum*, et de *excidio Phocensium*; neque aliter scribunt Oratores, aliter loquuntur Monumenta publica: Sed vterque Computus verus esse potuit, si Aeram in vno casu antiquiorem, in altero *vulgarem* inspicias. Exemplo populari illustrabo: Ego, qui hunc Commentarium scribo *Aprilis die II^{ae}* puta, Anni Anglicani MDCLVII. si ante quinquennium hoc scripsissem, (quod oportuit fortasse, et potui, si hoc solo labore defunctus essem) non vti-que *dedissem* eo mense atque die quo iam vtor, verum *Martii die XXII^{ae}*. Ita tulit Vtilitas publica, et Kalendarium nostri Redintegratio. Ad Kalendarium Atticum reuertor. Inconstantiam Annorum Graecorum multa arguunt. Ante Olymp. LXXVII. a Gamelione mense ordiebatur Annus Atheniensium, circa solstitium hibernum, post ea tempora, ab Hecatombaeone, diuersa et opposita anni parte. Neque eo ritu semper de-

prehendimus *magnos procedere Mensis*. Nam ex Marmore Sponiano, in *Populis Attic.* Artic. 4. solerter argumentatur optimus *Corfinius Fast. Attic.* Dissert. XIV. §. 6. mensium ordinem ea aetate, qua Saxum istud exarabatur, non ab Hecatombaeone, sed a Boedromione potius profluxisse. Quod si illa Computandi Ratio inuecta erat, ob discordiam Temporum Tempestatumque, ex imperitia Atticae Chronologiae enatam, quis non videt Hypothesi nostrae multum roboris accedere? Praeterea: Inualuit diutius, vt nouus Annus hoc ordine procederet, sc.

Hecatombaeo.
Metagitnio.
Boedromio.
Maemacterio.
Pyanepsio.

Et iuxta illam sane periodum, iure optimo, per totam hanc disputationem calculum meum constitui. Deinde Menses illi 4^{ti} et 5^{ti} locum inter se permutarunt,

Hecatombaeo.
Metagitnio.
Boedromio.
Pyanepsio.
Maemacterio.

Et in ea consequentia memorantur ab Antiquioribus, ab *Harpocrate* videlicet, qui Maemacterionem *quintum* mensem appellat: eumque ordinem seruauerunt Marmora et Inscriptiones satis antiquae. Vid. *Dodwell. de Cyclis.* Dissert. II. §. 5. et 16. et *Corfinium* l. c. Porro autem: In Saxo illo, quod descripsit *Sponius*, iam a me memorato, Ordo Mensium ita instituitur:

Boedromio.
Pyanepsio.
Maemacterio.
Posideo I.
Posideo II.
Gamelio.
Anthesterio.
Munychio.
Thargelio.
Scirrhophorio.
Hecatombaeo.
Metagitnio.

Ecce *Posideo* bis ponitur, et *Elaphebolio* deest.

Et

Et quanquam ea res expedita sit a viris doctis, ex intercalandi ratione, atque ex Anni Embolimaeci natura, veruntamen Inconstantia et nimia Incertitudo istius Calendarii satis inde patet. Pergo autem: Atheniensium Fasti non adeo Mensium ratione, quam Prytaniarum serie deducebantur. Prytania autem fuit Spacium illud Temporis, quo vnaquaeque Tribus, quae X numero erant, in Senatu praesidebat, pro totius Anni portione. Constat autem, non longe post aetatem *Demosthenis*, sc. Olymp. CXVIII. inclinatis rebus Atheniensium, duas novas fuisse Tribus adiectas, *Antigonida* atque *Demetriada*, in memoriam *Demetrii*, qui Athenis eo tempore potitus est, eiusque Patris *Antigoni*: Eae autem, tempore procedente, illa *Attalis*, haec *Ptolemais* ab Attalo et Ptolemaeo Regibus nominabantur. Verum omissa omni argumentatione, quae ab auctis Tribubus ad Calendarii innouationem deduci poterat, ad id quod potius est et propius festino. In Decreto illo de Legatis excitandis, in hac nostra Oratione, pag. 479. vbi legitur *φωλῆς περιανιεύσεως ΠΑΝΔΙΟΝΙΑΔΟΣ*, in exemplari *Regio Parisensi* quinto, siue litera denotato, (quod singulari admodum ratione describitur, et a ceteris omnibus longe distare solet, quasi ex quadam profapia deductum, quae nullam aliam vel genere vel propinquitate attingit,) in eo, inquam, exarari videmus non *φωλῆς περιανιεύσεως ΠΑΝΔΙΟΝΙΑΔΟΣ*, sed *φωλῆς περιανιεύσεως ΔΙΟΝΥΣΙΑΔΟΣ*, vel *ΔΙΟΝΥΣΙΑΔΟΣ*. Istiusmodi quidem Tribus alibi nunquam, quod sciam, memoratur, non certe inter denas illas quae ab vltima vetustate vigeant: non in iis, quae postea additae fuerunt in honorem eorum qui Athenas vel armis vicerunt, vel beneficiis demerebantur, qualis modo vidimus. Verum auctoritate istius Exemplaris abunde constat, et Tribum fuisse *Dionysida*, vel *Dionysada*, a Dionysio, quem nescimus, nominatam, et quae Pandionidis locum in curia occupasse videtur. Id vt a meo lectore impetrem, nullum erit negocium. Ante *Sponii* aetatem nemo erat quisquam, qui de Tribu *Hadriana* Athenis inaudiuerit. Postea vnus marmoris fide nititur istius Tribus historia, et nemo est qui eam auctoritatem in dubium vocare velit. Sero igitur describebantur ea Exemplaria, quae decreta publica in Orationibus hisce complectuntur: Sero sane ea Exemplarium Familia, ex qua originem duxit Cod. MS. *Regius*, de quo agitur.

Exarabantur sc. ad Pastorum aeram *vulgarem*, ad *popularem* Tribuum recensitionem, ad seram, atque, vt ita dicam, *moderniorem*, Reip. habendae rationem, ad vsum *communem et publicum*, ea denique fide, iis rationibus, ea arte, vt *Εκδοσις ΔΗΜΩΔΗΣ* reuera esse poterat, atque ita nominaretur. Hisce a me obseruatis vnum atque alterum addere liceat. Haec, et eiusmodi *Psephismata*, *Leges* et *Monumenta* aliquando in antiquis Membranis defunt, aliquando in margine minio aut atramento describuntur, vt *Lindenbrogiano* nostro MSto contigit. Ita quidem, si verba *Lindenbrogii* rite interpretor: *Τὸ το τὸ ψήφισμα λείπει ἐν παλαιῇ* (quod similiter verum est de omnibus) *ἀλλ' ἐν ΣΕΑΙΔΙ, ὅπου ἄλλου τοῦ ἀναγινώσκουται*. Doctissimus ergo *Contarenius*, qui in *Variis Lectionibus* disputat de fide huius Psephismatis, tum quia Praetore latum esse dicitur, qui Fastis ignoratur; tum quia has turbas Chronologicas dederit, in quibus extricandis iam occupamur; postremo denique quoniam in eo de *quinis* solummodo Legatis agitur, cum *decem* fuisse perhibentur, potuit sublestatam et hanc quoque fidem suis suspicionibus addidisse, quoniam e marginali atque aliena manu proficisci videtur. Verum, vt dixi, latius serperet ea Dubitatio, et multum detraheret ex auctoritate eorum Actorum, quibus hodie fere innititur Attica Iurisprudentia. Et obtinere quidem pluries animaduerti, vt vna MStorum Series et Familia sine publicis istis Instrumentis deduceretur, alia in margine haberet descripta: Quae deinde in Textum infinuarentur. Alteram, quod dico, est eiusmodi. Cum in Cod. nostro *Vindob.* ad vocem *Εκατομχαίων* adnotatur, expositionis loco, *Μαρίω*, eumque computum vt plurimum teneat *Vlpianus*, ideoque a viris eruditis corrigi solet, potuerunt tamen haec esse veriora iuxta Chronologiam, quae ista aetate obtinuit, sc. redintegrato Calendario Atheniensium; et iuxta meam Hypothesin fieri potuit, vt verna *Ισχυρία*, quae apud priscos Atheniensis in *Ελαφβολιον* incidebat, iam, nouo ordine introducto, iuxta *Hecatombaeonem* caderet. Verum haec non constanter dico. Neque enim semper secum concordat *Vlpianus*, neque eius conspirant Exemplaria. TAYLOR.

Ibid. 16. ΠΡΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥΣ] Defunt haec Verba in Codd. *Ven. Guelph. Harl. Vindob. Lind. et Regg. a. s.* Et in iisdem fere post *συνθήκας* legimus *πρὸς τοὺς ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΔΗΜΟΝ*. TAYLOR.

Ibid. 17. ΔΕΔΟΧΘΑΙ] Vide secundum Argumentum huiusce Orationis, pag. 467. l. 8. vbi ΔΕΔΟΧΘΑΙ itidem exarari fecit *Wolfius*, contra fidem Impressorum MStorumque. Hic Cod. *Guelph.* ΔΕΔΟΧΘΩ habet, vt ibi constantissime describebatur. Ita etiam *Vindob.* noster. Vide *Demosth.* 500.9. 503.3. 514.1. 515.4. *Aesch.* π. Παραπρεσβ. 259. vlt. Et vtraque Lectio proba esse poterit. Cum *Infinitius* dicitur (ΔΕΔΟΧΘΑΙ, *Placere*,) talis est constructio, qualem video in *Rogatione* inferius producta pag. 495. vbi *Clausula*, quam *Legislatiuam* vocant in nostro Iure, ita concipitur, ΕΠΙΜΕΛΗΘΗΝΑΙ τὰς Περὶ τῶν καὶ τὰς Στρατηγῶν. Istud etiam addere liceat: Vbicunque legitur ΔΕΔΟΚΤΑΙ (nam et hoc legitur quoque, vt in celeberrimo isto ψήφισματι *Demosthenis* infra 541.8. et pariter apud *Lucianum* in *Timone* §. 51.) ibi sane leuissima et facillima emendatione, reponerem ΔΕΔΟΧΘΑΙ. Nam verbis, vt aiunt, *precatius*, non *categoricis* aut *enunciatiuis*, *Rogationes* concipi solent, vt earum fert natura. TAYLOR.

Pag. 480. l. 3. ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ] ΣΥΜΠΑΡΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ Codd. *Guelph.* *Vindob.* *Aug.* et *a.* Vide 484. l. 497. 12. TAYLOR.

Ibid. 4. ΠΡΕΣΒΕΙΣ] Απορητίον περί τῶ τῶν πρεσβύων ἀριθμῷ. *Altemps.* TAYLOR.

Ibid. 8. τὸ] ΤΩΙ ΦΙΛΙΠΠΩ ζῆντος Editi constanter. ΤΟ ΦΙΛΙΠΠΟΥ *Lind.* *Ven.* *Harl.* ΤΑ ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ *Guelph.* ΤΟ ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ *Vindob.* *Aug.* et ita citat *Hermog.* pag. 294. Denique MSS. *Felician.* vti a *Wolfio* nobisque editur. TAYLOR.

Ibid. 9. καθῆτο ἐν Μακεδονίᾳ] αὐτὸ τὸ ἐκάθητο. WOLFIVS.

Ibid. καθῆτο] Κάθητο κάλλιον, ἢ Κάθη. καὶ Κάθητο ἢ Εκάθητο. Αἰρεῖσθης· δικαστὴς αὐτὸς τῷ Περικλείϊ καθῆτο. καὶ ΚΑΘΗΝΤΟ ἢ Εκάθητο. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ· ΚΑΘΗΝΤΟ ἐκπεπληγμένοι. καὶ Καθῆσθαι, ὁ Καθισθῆναι. T. Magister. Κάθητο edebatur a *Morelio*: quod ab *Vlpiano* defenditur. ΕΚΑΘΗΝΤΟ habet Cod. *August.* *Priscianus*, qui haec verba citat, Auctoris nomine dissimulato, legit ΕΚΑΘΗΝΤΟ. Vide lib. 18. col. 1177. TAYLOR.

Ibid. 11. μᾶλλον] ΟΜΟΙΩΣ libri nonnulli ex melioribus, *Ven.* *Guelph.* *Reg. a.* et *Aug.* Quod *Simoni Fabricio* displicuit: Ego non intelligo. TAYLOR.

Ibid. 13. ἡμῶν] ΥΜΩΝ *Guelph.* et *Reg. a.* TAYLOR.

Ibid. penult. ὁμολόγησι] Codd. vno ore ὁΜΟΣΕ, *Ven.* *Guelph.* *Obsop.* *Aug.* *Ital.* *Harl.* *Vindob.* et *Regii a.* C. s. Vide notata ad *Lyfiam*, pag. 194. Edit. Lond. Animaduertet Lector meus, in nonnullis, qui legunt ὁμοσι, deesse ἰξιν. Sunt scil. *Guelph.* *Harl.* *Vind.* et Cod. *a.* TAYLOR.

Ibid. προλαβὼν] ΠΡΟΣΛΑΒΩΝ *Harl.* *Vind.* *Regg. a.* s. TAYLOR.

Pag. 481. l. 1. μὴ ἀπίσω ἐν Μακεδονίᾳ] Sc. οἱ πρεσβύτες. Alii eosdem decem, qui in prima legatione fuerint, et in hac vna cum *Demosthenem* fuisse tradunt, et legunt ΑΠΙΩΜΕΝ: quaecunque ratio aut causa sit, vt hic tantum quinque legati nominentur. Vide τὸν περὶ Παραπρεσβ. Δημοσθένους. Etsi difficillimum est, ἐκ τῶν ἱστορικῶν ψευδολογῶν τάλῃθις ἐξυρεῖν. ὁ μὲν γὰρ φησιν, ὁ δ' ὁ φησιν. ἀμφω κακοὶ κοράκοι κακῶ ὡς οἱ. WOLFIVS.

Ibid. ἀπίσω] ΑΠΙΩΜΕΝ *Guelph.* *Aug.* *Vind.* cum *Reg. a.* Quod notari velim. In ea classe est Cod. *Ven.* qui habet, sed inemendatius, ΑΠΙΩΜΕΝ. Vide infra Not. ad l. 6. TAYLOR.

Ibid. 2. στρατίας] ΣΤΡΑΤΙΑΣ *Guelph.* et *Reg. a.* Vide Cl. *Marklandum* ad π. Παραπρεσβ. 113. antepen. TAYLOR.

Ibid. 3. αὐτῶν] ΗΜΩΝ *Guelph.* *Aug.* *Vind.* Pariter Cod. *Reg. a.* sed inaccuratius, ΕΜΩΝ. TAYLOR.

Ibid. μίλλαι καὶ παρασκευάζει] ἀπὸ κοινῆς, μίλλαι πορεύεσθαι, τὸ πορεύεσθαι, καὶ παρασκευάζει πρὸς τὸ πορεύεσθαι. Hoc noto, nequis τὸ μίλλαι, vt I. *Philippica*, αὐτὸ τὸ ἀναβάλλειν καὶ χρονίζει accipiat. WOLFIVS.

Ibid. 4. ἐξέλθοιτε] Codd. MSti *Vindob.* et *Guelph.* ΕΞΕΛΘΕΤΕ. Quod quale tibi videatur, nescio. Interea non dubito quin exaratum fuerit olim ΕΞΕΛΘΗΤΕ. Sequitur enim in iisdem, necnon *Harl.* *Aug.* et *Reg. a.* eadem syntaxi, ΚΑΕΙΣΗΤΕ. Sequitur item in *Guelph.* sed solo, ΑΚΟΥΗΤΕ pariter et ΕΧΗΤΕ. TAYLOR.

Ibid. 5. πορθμὸν] τὴν σιτὴν θάλασσαν. WOLFIVS.

Ibid. Cl. *Wolfius*, vocem hanc, vt *Appellatiuam*, vt dicitur, et hic et alibi excudit. Nempe pro *freto* sumpfit, vt ex eius annotatione liquet, tametsi non eadem mente interpretetur. Credo equidem hic intelligi *angustum* istud mare, vulgo *the Straights*, quod *Euboeam* a Terra continenti

tinenti diuidit. Erat tamen etiam Ciuitas eo nomine, seu Promontorium, istius Insulae. *Vlpian.* ad *Philip.* III. Πορθμός. Επώνιον (corrigere ΕΠΙ-NEION) τῆς Ερετρίας. ὁμωνύμως δὲ ἐκλήθη τῷ πωλάγῳ τῷ μετὰ αὐτῷ καὶ Ἀθηνῶν. Et confirmat Textus *Demosthenis*, ad quem illa verba *Vlpiani* adnotantur, scil. πύργῳ δὲ ξένος, τὸς μὲν εἰς Πορθμὸν, τὸν δὲ μὲν ἐκβαλὼν τῶν Ερετρίων. Adde *Vlpianum* iterum ad *Demosth.* π. Παραπρίστ. pag. 145. l. 2. Ita infra, κατὰ λαμψάνων Νεῖδον, καὶ κατασκάντων Πορθμὸν. 494. 6. Ad quem, vt arbitror, locum alludunt *Suidas* et *Harpocratio*, cum Porthmum, Euboeae ciuitatem ex Oratione de Corona excitant. Codd. MSS. *Guelph. Aug.* et a. *Regiorum*, pro πορθμὸν, ΤΟΠΟΝ. Quod non satis intelligo, nisi esset Notulae aut Scholii initium, quod ulterius non esset productum. TAYLOR.

Ibid. 6. ὁμῶν] ὁμῶν *Guelph.* Id erat ΗΜΩΝ, vt liquide *Aug.* a. 5. atque idcirco τῶν in aliquibus desiderabatur. Hoc adnoto propter istam fedulitatem, qua nonnulli Codd. de his Legatis in prima persona, nonnulli constantissime in *tertia* loquuntur. Hoc nihili non erat. Aliter, et, vt arbitror, perperam, haec accepit *Vlpianus*: Σκόπει τὸ λόγῳ τὴν ἀσφάλειαν, ὅτι ἡνίκα μὲν περὶ προδοσίας ἦν ἡ μήμη, τὸ ἐνίται πρὸς αὐτὸν (lege ΠΑΡ' ΑΥΤΩΝ) ἵπτοι, ὡς ἐκ αὐτὸς περὶ σκευτῆς. ὅτι δὲ κακὸν ἔδιν ἦν, συνῆψιν ἰαυτὸν, ἱππῶν, ὅπως μὴ ἀπίωσιν (lege ΑΠΙΩΜΕΝ) ἐκ Μακεδονίας. Ita ille ad has voces 481. 1. πάλιν ἀνιῖται παρ' αὐτῶν. Mirandum fane, atque iis qui membranas tractare non consueverunt, incredibile dictu videri potest, adeo hallucinari potuisse librariorum, tantam in describendo fieri peruersitatem, vt *duplicem* in vna sententiola describenda errorem errarent, neque eum leuem, aut condonandum, sed in altero loco, ex duabus lectionibus eam potissimum fumerent, quae *Vlpiani* crisin confodiat. Certe in illo articulo oculatiores esse debuerunt. Nihil enim magis ridiculum esse potuit, quam Vox ΑΠΙΩΜΕΝ in illo loco Scholiastae. TAYLOR.

Ibid. 9. Ψηφισαίσεθι] ΨΗΦΙΣΕΘΕ *Ven.* ΨΗΦΙΣΕΘΕ *Guelph. Harl.* et a. i. *Regiorum*. Mox ΕΚΦΥΓΗ. et ΜΙΣΘΟΥΣΘΑΙ η. Vide supra ad 476. vlt. TAYLOR.

Ibid. 16. καί μοι] KAIME MSS. *Guelph. Aug. Vindob.* Modo autem *Guelph. Harl. Vindob.* et i. ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ (Vide ad pag. 471. l. 3. notata) iidemque fere cum a. et f. *Lutecianis*, ΑΠΟΚΡΙΝΑΣΘΑΙ. TAYLOR.

Ibid. 18. δ;] ΩΝ ante, eodem sensu, l. 12. MARKLAND.

Ibid. penult. βάλισθ'] Emenda ΒΟΥΛΗΣΘ'. OBSOPOEVS. Ita MSS. *Felician.* et *Lindenb.* Mox pro ἔχθη' ἡσυχίαν, scribitur in *Guelph.* in *Aug.* in *Harl.* et *Vindob.* ΑΓΘΗ' ἡσυχίαν. Vide 482. 8. TAYLOR.

Ibid. vlt. δυοῖν καὶ ἑ. λ. λ.] Laudat *Priscianus* col. 1185. Non moror Codd. qui hic pro φίλων, ΦΙΛΙΠΠΙΩΝ, obuiro errore. Plurimi autem et praestantissimi mox vtrumque αὐτὸν excludunt. Rotundius. TAYLOR.

Pag. 482. l. 1. δ γὰρ καὶ ἑ. λ. λ.] Vide *Harpocr.* et *Suid.* v. Ονομαζων, qui ad hunc locum, dubium, an ad 516. vlt. respiciunt. Adiunge *Hermogenem* pag. 245. Τοῦτόν ἐστι καὶ τὸ παρὰ τῷ Δημοσθένει ἐκθῆναι τι ὁμῶν, καὶ διωρεθῆναι ὑπ' αὐτῶν. Δίγω τὸ, Οὐ γὰρ τὰ ἑήματα καὶ ἑ. λ. λ. TAYLOR.

Ibid. 3. ὁμοίως] Addunt ΚΟΙΝΩΣ MSS. *Ald.* et *Reg.* 6. Glossa fortasse fuerit, vel Varia Lectio olim. TAYLOR.

Ibid. 4. τῆς ἀναληγῆς] Aretinus: *Vt insolentia ac petulantia Thebanorum comprimeretur.* Perionius: *Vestra omnium interesse, immanitate et superbia Thebanorum liberari.* Meletus: *Liberari a duricia atque superbia Thebanorum.* Hesychius: *Ἀνάληγοι, ἀνηλιεῖς, ἡ ἀμίξιμοι.* *Suidas*: *Ἀναληγῆς, ἀναισθησίας, ἀσυμπάθειας, σκληρότης, τὸ δυσμετῆδες, ἀπάθεια, ἀπορία.* WOLFIVS.

Ibid. 6. μετὰ ταῦτα εὐθὺς;] Legendum, τί ἂν συνέβη μετὰ ταῦτα; εὐθὺς, ἐκ τῆς μακρᾶν — MARKLAND.

Ibid. 15. ΨΗΦΙΣΜΑ] De hoc decreto nuper a me dictum. Vide *Contareni Var. Lect.* c. 17. *Corfinii Fast. Attic.* Tom. I. pag. 43. 80. 134. et 482. TAYLOR.

Ibid. 16. ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ] Vide *Vibon. Emmium de Rep. Atheniensium*, et *Spanheim. ad Iulian.* pag. 76. Habebatur hic Senatus σύγκλητος, siue extra ordinem, permisso Magistratu Civilium, iussu autem Militarum, quorum erat de Excubiis atque de praesidio Urbis providere. TAYLOR.

Ibid. 17. ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΩΝΟΣ ΔΕΚΑΤΗ ΑΠΙΟΝΤΟΣ] Φθινόπωρο, λέγουσι. Melanchtho: *Menſe Septemb. die 21.* Sic et Camerarius, ἡ πρώτη ἐπὶ ἐκάδῃ: Eadem δὲ κατὰ τὴν Φθινόπωρον, τῆς 21, πρὸ τῆς Φθινοῦ. Perionius: *XI. Cal. Octob.* Meletus: *die tricesimo Mensis Maemacterionis.* WOLFIVS.

Pag. 483. l. 3. ΑΔΥΝΑΤΩΝ] περι δὲ τοῦ ΑΔΥΝΑΤΟΥ olim deprehendi veram esse lectionem. Confirmant MSti *Ven. Guelph. Aug. Harl. Vindob.* cum Regiis C. f. i. n. TAYLOR.

Ibid. 4. Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΠΑΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ] Quisnam ille fuerit, multum ambigi video. Vide *Corfinii Fast. Attic.* Dissert. I. §. 35. seqq. *Petit. LL. Attic.* pag. 333. *Spanheim. ad Iulian.* p. 77. Recte olim a Viris doctissimis ad *Pollucem* est animaduersum, στρατηγὸν ἐπὶ τῶν ὁπλῶν, siue τῶν ὁπλιτῶν, eum esse Imperatorem qui pedestribus copiis praefuerit, ut discerneretur ab eo, qui equestribus erat praepositus. Vterque occurrit infra pag. 513. in vno decreto, Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΠΑΙΤΩΝ l. 17. (modo l. 8. scripsit, τὸν ἐπὶ τῶν ΟΠΑΩΝ) et Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΙΠΠΕΩΝ l. proxima. Neque est quod quemuis laedat ea Locutio ὁ ἐπὶ τῶν ὁπλῶν. Nam apud *Thucydidem* et *Xenophontem* aliquoties deprehendi ΤΑ ΟΠΑΑ dici pro ΤΟΥΣ ΟΠΑΙΤΑΣ. Vides interea errare *Wolffium* in his verbis interpretandis. TAYLOR.

Ibid. 11. ἐπηγεῖσθαι] ΕΠΗΓΕΛΛΕΘ' Plurimi vno consensu. Deinde λίγες δ' αὐτὴν ΤΗΝ ἐπιστολὴν, nonnulli, et λίγες ΔΗ ΤΗΝ ἐπιστολὴν. Proxime, l. 15. γὰρ τὰ non ut vulgatur, sed ΚΑΙ ΤΗΝ Φωκίδα ὑφ' (vel ΕΦ) ΗΜΑΣ ΑΥΤΟΥΣ ποιημένους. Vide paulo post 484. 12. et 485. 15. TAYLOR.

Ibid. αὐτὴν ἐπιστολὴν] αὐτὴν ΤΗΝ ἐπιστολὴν. MARKLAND. Ita infra 516. 5. λίγες δ' αὐτὸν μοι ΤΟΝ ὁμῶν λαβόν. TAYLOR.

Ibid. 15. ΥΦ' ΕΑΥΤΟΥΣ] ὑφ' ἡμῶν. WOLFFIVS.

Ibid. 17. ΕΙΣΑΓΗΟΧΟΤΑΣ] Addit, et recte addit, Editio *Feliciani*, cum Codd. *Guelph. Obfop. Vindob. et Parisinis* α. i. εισαγχοτάς ΕΙΣ ΑΥΤΑ. TAYLOR.

Ibid. 18. ΚΑΤΕΣΚΑΨΑΜΕΝ] Nonnulli coniiciunt ΚΑΤΑΣΚΑΨΑΝΤΑΣ. TAYLOR.

Ibid. antepen. ΠΛΕΙΟΝ] ΕΠΙ ΠΛΕΙΟΝ, vel ΕΠΙ ΠΛΕΟΝ plures. Deinde ΤΟΥΤΟΙΣ μὲν γὰρ ΟΛΩΣ *Ven. Guelph. Aug. Vindob.* et α. ζ. TAYLOR.

Ibid. penult. ΤΟΙΣ ΜΕΝ ΓΑΡ ΟΛΟΙΣ] καθόλου. WOLFFIVS.

Ibid. vlt. ΟΜΟΙΩΣ] F. ΟΜΩΣ. MARKLAND.

Pag. 484. 10. λαβόν] F. ΛΑΘΩΝ. MARKLAND.

Ibid. λαβόν] ΒΑΛΩΝ *Lambin.* Scil. βαλὼν εἰς τὸ μηδὲν προορῶν. Coniecit in eam securitatem. TAYLOR.

Ibid. 12. ὑφ' αὐτῶν ποιήσασθαι] Modo 485.

15. δυνάμεις πολλὰς καὶ μεγάλας ΕΠΟΙΕΙΤΟ ΥΦ' ΕΑΥΤΩ. Et, 487. 3. ὥς Θισσαλίαν ΥΠΟ ΦΙΛΙΠΠΩ ΕΠΟΙΗΣΑΝ. Et 494. 8. similiter. De qua constructione agit *H. Stephanus Thes. L. Gr.* Tom. III. col. 428. TAYLOR.

Ibid. antepen. ἐκείνων] F. ΕΚΕΙ. MARKLAND.

Ibid. vlt. ὅς αὐτίκα μᾶλλον] Variatur in MStis. Vbi inter alia deest ἴσως. A vulgatis discedit, quod non solet facere, *Hermogenes*, p. 350. ΑΛΛὰ γὰρ ἐμπέπλωκα εἰς λόγους, ὅς αὐτίκα ΜΑΛΛΑ Τ-ΣΤΕΡΟΝ ΑΡΜΟΣΕΙ ΛΕΓΕΙΝ. ΜΑΛΛΑ etiam *Guelph. Aug. Vindob.* *Hermogenis* lectionem vindicat *Rutilius Lupus de Fig. Sentent.* lib. 2. iuxta initium: vbi haec verba ita vertit: Sed nimirum inopinans incidi in causam temporis huius alienam, de qua posterius dicendum. Quapropter ad illud, quod paulo prius agendum, reuertor. TAYLOR.

Pag. 485. l. 4. τῶ Φιλίππῳ] Desunt istae voces in *Guelph. Vindob.* et α. Recte. Consule auriculas. TAYLOR.

Ibid. 15. ὑφ' αὐτῶ] *Hermogenes*, qui hunc locum laudat pagg. 185. interumque per plura 189. habet maxima cum constantia ΕΠΟΙΕΙΤΟ ΥΦ' ΕΑΥΤΩΝ (Vide supra 483. 11. 484. 12.) — τότε ΔΗ, ΤΟΤΕ πάντες α. γ. λ. TAYLOR.

Pag. 486. l. 1. καὶ πολλῶν] Desunt in *Harleyano* nostro. Et fortasse prius fuerit Glossa τῶ, τῶν ἰδιωτῶν. Consule quae adnotavi liberiori calamo ad π. Παραπρωστ. *Demosthenis*. Vnde liquebit etiam quam infeliciter hic verterit *Wolffius* τοῖς πλῆθυσιν, infra l. 6. TAYLOR.

Ibid. 11. ἀκύνειν.] Solita ἀκρίβεια post finitam periodum Codd. *Guelph. Aug. Vindob.* et Regii γ. i. ζ. addunt ΕΙΚΟΤΩΣ. Distincte et Emphatically. TAYLOR.

Ibid. 15. πῶθιν:] Abest a *Ven.* et η. TAYLOR.

Ibid. 17. ἀποδομίνων] ΑΠΟΔΙΔΟΜΕΝΩΝ. *Ven. Ital. Lindenb.* et *Obfop.* Codd. approbante *Obfopoeo*. Ego tamen ἐπίχω. TAYLOR.

Ibid. τὴν δὲ] F. ΤΩΝΔΕ. MARKLAND.

Ibid. vlt. τέτυ] F. ΤΟΥ, i. e. τῷ, cum Interrogatione. MARKLAND.

Pag. 487. l. 12. ἀπολαύειν] ΑΠΟΛΑΛΑΤΕ in *Aldo* et *Benenato*: ΑΠΟΛΑΛΗΤΕ Codd. *Regii* i. ζ. η. At ΑΠΟΛΑΛΕΙΤΕ, ut dedit *Felicianus*, ceteri fere omnes. TAYLOR.

Ibid. 14. ἐωλοκρασίαν] In numero τῶν αὐθαδῶν καὶ τολμηρῶν διανοημάτων recenset *Hermogenes* pag. 409. Vocem istam elucidat *Scholias* noster ad locum, *Suidas, Photius MS. Etym. M.* pag. 352. et

et Aemilius Portus Cap. 5. de Computatione Veterum Grascorum. TAYLOR.

Ibid. penult. ξύλα] ΦΙΛΙΑΝ Guelph. Harl. Vindob. et Reg. 1. Et Codex hic etiam in sequentibus, ἰγώ σοι ΦΙΛΙΑΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ; TAYLOR.

Pag. 488. 1. ξύλον — φίλον] Forte mutandae sunt sedes harum vocum. Οὗτε ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΦΙΛΑΟΝ, ἔτ' ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΞΕΝΟΝ etc. ut sibi constet Obiectio, quae erat ξύλα Alexandri, non φίλα. MARKLAND.

Ibid. 3. ταῦτα] MSti Guelph. Aug. et Vindob. ἀλλ' ἐκ ἑστέ ταῦτα. ΟΥΚ ΕΕΤΙ. TAYLOR.

Ibid. 7. μίσθω] Neminem fugit, qui de Accentibus scripsit, Fabula illa, quam contexuit de hac re Vlpianus noster. Quibus ut satisfaciam, moneo scribi hanc vocem cum accentu in antepenultima, in Edit. Ald. Felician. Heruag. 1ma. Benenat. et MSS. Ven. et Guelph. Cum accentu vero in ultima, μισθωτός scilicet in Hernagiana posteriore, in MSS. Paris. Reg. 6. Harl. et Ask. Εὐδὸν ἰσαεράεισιν, inquit Vlpianus, in voce μισθωτός, ideo ut, eius pronuntiationem emendante Curia, eam ab iis vocem elicere quam vellet. De ea re agit Robertellus in Variis Lectionibus. Huc spectasse nonnullis videntur verba Quintiliani V. 13. Ita vero aduersus omnis et recepta, et non inhumana Conquestio, si callide quid tacuisse, breuiasse, obscurasse, distulisse dicuntur. Nbi acuisse omnes veteres Codd. Quintiliani. Ego profecto Vlpiani isud commentum non valde probo: Erat tamen in eo populo Aurium quaedam Religio, quae non longe abhorreret a tali historia. Atheniensium, inquit Cicero Orat. 5. 8. semper fuit prudens sincerumque iudicium, nihil ut possent, nisi incorruptum audire et elegans. Eorum religioni cum seruiret Orator, nullum verbum insolens, nullum odiosum ponere audebat. — Ad Atticorum igitur aures teretes et religiosas qui se accomodant, ii sunt existimandi Attice dicere. Idem etiam III. de Orat. 50. (non in Bruto, ut nuper laudavi, et minus accurate) At in his si paulum modo offensum est, ut aut contractione breuius fieret, aut productione longius, Theatra tota reclamant. Idque non Athenis solum, verum etiam Romae. Quibus addere liceat lepidam istam narratiunculam de Theophrasto, quae ab eodem ibid. memoratur, §. 46. Ut Ego iam non mirer illud Theophrasto accidisse, quod dicitur, cum percontaretur ex anicula quadam, quanti aliquid venderet, et respondisset illa, atque addidisset, Hospes, non pote minoris: tulisse eum

molesto, se non effugere hospitis speciem, cum aetatem ageret Athenis, optimeque loqueretur. Iam quid illud, quod legitur apud Plutarchum in Demosthene inter vitas x. Oratorum: Ωμνυ δι καὶ τὸν Ασκληπιόν, προπαροξύνων Ασκληπιόν, καὶ παρδίδικυν, αὐτὸν ἐρῶς λίγοντα· εἶναι γὰρ τὸν θῆδι ἥπιον. καὶ ἐπὶ τούτῳ πολλάκις ἰδορυθήθη. σχολάσας δὲ Εὐκυλίδης τῷ διαλεκτικῷ Μιλησίῳ, ἱπανερῶσατο πάντα. Adhuc etiam de eleganti Auditione Veterum. Scribitur in Oreste Euripid. ver. 279.

Εκ κυμάτων γὰρ αὐθις αὐ γαλήν' ὄρω.

Vbi σχ. Κικυμύδεται ὁ γίγχο· δι' Ἠγίλοχον τὸν ὑποκριτὴν. ὃ γὰρ φθάσαίνα διελθὼν τῇ συναλοφῇ, ἐπιλείψαντο τὸ πνεῦμα, τοῖς ἀκροαμένοις τὴν ΓΑΛΗΝ δόξαι λίγιν, τὸ ζῶον, ἀλλ' ἐχὶ τὰ ΓΑΛΗΝΑ. Haec eo libentius adnoto, nequis temerarium nimis iudicium de Pronuntiatione, atque de Auribus Antiquorum ferat. Quis de Numeris eorum, quis de Accentibus, quis de modulatione Vocis digne scripserit? Grammaticorum praestantissimus, ex eorum numero qui citra renatas literas scripserunt, profitetur se multa horum nescire. Ego me nescire profitebor, donec aliquis ea expedierit quae modo ex Euripidis Scholiaste protulimus. Ut iure scriberet Cicero, Aurium iudicium fuisse superbissimum. TAYLOR.

Ibid. 9. ἀπολογίσασθαι] ΑΠΟΛΟΓΗΣΑΣΘΑΙ Editi et MSS. Nescio vnde Wolfius adriperit. Solus enim, et lectore non admonito, ita excudi fecit. Non enim arbitror eum hac glossa Suidas adductum recessisse a membranarum. Απολογίζω. Τὸ ἀποδιῶναι, καὶ ἀποβάλλω, ὅτι καὶ προσδίδωμαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀπολογαριάζω. καὶ τὸ ΑΠΟΛΟΓΙΣΑΣΘΑΙ, τὸ ἐπιτελεῖν ἱκανά. Δημοσθένους. Anne hic est locus, de quo Lexicographus? Vide Not. ad Tom. III. p. 630. l. 4. TAYLOR.

Ibid. 13. ΧΑΙΡΩΝΙΔΟΥ] Variant plurimum MSti in nomine Chaerondae, siue Chaeronidae. Vide Varias Lectiones. TAYLOR.

Pag. 489. l. 8. ΘΕΩΡΙΚΩΝ] ΘΕΩΡΙΩΝ Reg. 6. καὶ τῷ ΘΕΩΡΙΚΩΙ Codd. Guelph. et Vindob. Vide ad Aeschin. c. Ctesiph. pag. 375. l. 2. et 9. De Theoricis pecuniis, de eo qui καὶ τῷ Θωρικῷ dicitur, agit doctissimus Valesius ad Harpocrat. pag. 90, 91. Item Petit. ad LL. Attic. III. 2. et IV. 10. Pollux VIII 9. TAYLOR.

Ibid. 10. ΔΕΙ] Absurde hanc vocem infinuauit Wolfius. Cum abest ab omnibus. Neque vlla necessitate adductus hoc intulerit. TAYLOR.

Ibid. ΤΡΑΓΩΙΔΩΝ ΘΗΙ ΚΑΙΝΗΙ] S. εισόδη. Paulo

Paulo ante, τραγωδοῖς καινοῖς. In *Aeschine*, τραγωδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν. WOLFIVS.

Ibid. ΤΡΑΓΩΙΔΟΙΣ ΤΟΙΣ ΚΑΙΝΟΙΣ Cod. Reg. i. qui fere est solitarius, non tamen ideo reprobatus. ΤΡΑΓΩΙΔΩΝ ΚΑΙΝΩΝ Reg. a. et Aug. ΤΡΑΓΩΙΔΙΩΝ ΚΑΙΝΩΝ *Guelph.* ΤΡΑΓΩΙΔΙΩΝ ΚΑΙΝΗ *Vindob.* ΤΡΑΓΩΙΔΩΝ ΤΗΙ ΚΑΙΝΩΝ *Obsop.* Quod libri istius Possessor rectius esse arbitrabatur. Vide supra adnotata ad p. 362. l. 7. TAYLOR.

Ibid. 12. ΕΝ ΠΥΚΝΙ ΕΝ ΤΗΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ] Millies erratum est in hac voce apud Auctores, credo, eo quod forte crediderunt exscriptores ob multitudinem confertorum hominum, et quasi *πυκνότης* sic dictum eum locum fuisse. Sed quod scribendum sit ΠΥΚΝΙ, non vero *πυκνὴ*, argumentum est rectus casus, ἡ Πυκνὴ, a quo *πυκνός*, et *πυκνὴ*, et *πυκνὰ* inclinatur. Nam qualis foret rectus casus dativi *πυκνῇ*? Πυκνὴ nimirum, non pronuntiabile. Ergo vbiq; et hic et in aliis auctoribus reponendum semper ΠΥΚΝΟΣ, et ΠΥΚΝΙ, et ΠΥΚΝΑ. Quae lectio etiam reperitur in melioribus editionibus. PALMER.

Ibid. ΕΝ ΤΗΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ] Quanquam his vocibus vsus sim pag. 467. 16. ad eam rem faciendam quam ibi volui, veruntamen si quis dixerit hic esse interpolatum in Textu, ex Glossa in margine, Ego non intercedam. Πυκνὴ quidem Vox insolentior, sed non auribus Atheniensium. Vide Not. ad 378. 6. TAYLOR.

Ibid. 13. ΤΙΜΗΜΑ ΤΑΛΑΝΤΑ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ.] Hinc *Aeschines* negavit *ἱερωνικῶς*, vt apparet, τὸν Κτησιφῶντα ἀγῶνα ἀγωνίζεσθαι ἀτίμητον [*Aesch. c. Ctesiph.* pag. 446. l. 14.] cui propositum fuit, et Ctesiphontem, qui tantam multam soluere non posset, notare ignominia, et Demosthenem in idem discrimen adducere. Superato enim Ctesiphonte, haud dubie praedictio illo vsus, operam daturus fuisset *Aeschines*, vt et Demosthenem vel ignominia notaret, vel eiceret ciuitate; actione laesae maiestatis et perduellionis in eum instituta. WOLFIVS.

Ibid. ΚΛΗΤΟΡΕΣ] ΚΛΗΤΗΡΕΣ o. fere l. s. *Guelph. Regii a. c. γ. i. Obsop. Aug. Vindob.* Sunt vt plurimum ex amicis Accusatoris, qui Reo de nunciant, et diem dicunt, vel saltem praesto sunt Viatoribus, et Accensis, vel iis Ministris, quorum erat id exsequi. Κλήτορες, ait *Vlpianus* ad hunc locum, οἱ μαρτυροῦντες τοῖς καλῶσιν εἰς δίκην. Rursus ad *Midianam* pag. 118. l. 6. Editionis huiusce,

Ο δίδδς τὴν γραφὴν προσίγραψεν, ὅτι κατηγορεῖ τῷδε, καὶ προσκαλεῖται (vel ΠΡΟΣΚΑΛΟΥΜΑΙ potius) τῷτον διὰ τῷ δεινῷ εἰς τὸ βουλευτήριον. Vide *Vales. ad Harpocrat.* pag. 112. *Sigon. III. de Rep. Atheniens. 4. Salmas. Obsop. ad Lus Attic. et Rom.* pag. 858. qui hunc ministrum ex *Aristophane* aliquoties describit. Adde *Harpocratem*, et *Lexicographos*. TAYLOR.

Ibid. 18. τῶν γιγγραμμένων] Recte se habet. *Lambinus* hallucinatur legendo ΤΩΙ ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΙ. TAYLOR.

Ibid. antepen. τῷ Legunt *Guelph. Reg. a. Aug. et Vindob.* ΤΟ μὲν δὲ — In *Aug. et Vindob.* deerat γράψαι. TAYLOR.

Pag. 490. l. 1. ἐν τοῖς ΕΜΟΙ πολιτευμένοις lege. WOLFIVS.

Ibid. ἐν τοῖς ΕΜΟΙ πολιτευμένοις crediderim. Vide infra l. 14. Addunt *Guelph. Aug. Vindob.* post *ἴσως*. TAYLOR.

Ibid. 6. τῆς ἐν τέτοις] Quid hoc? Anne *δαικτικῶς*, apud *hos* ciuis, vt *Wolfius*, et *Etruscus* interpretantur? An aliud latet? Desunt quidem hae Voces *Ven. Harl. Lind.* TAYLOR.

Ibid. 12. τῷ ψηφίσματι] F. ΤΑ τῷ ψηφίσματι. MARKLAND.

Ibid. 15. τῇ γραφῇ] Δολικὴ ὀργανικὴ, διὰ τῆς γραφῆς. Nam alioqui dicendum fuisset οἰκίως τῇ ἀπολογίᾳ. WOLFIVS.

Ibid. ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ videtur legisse *Vlpianus*. TAYLOR.

Ibid. 16. ΕΛΛΗΝΙΚΑ] Sic p. 510. l. vlt. distinguit inter τὰ κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύματα et τὰ ΕΛΛΗΝΙΚΑ. Scil. ἐν τε τοῖς κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύμασι καὶ ἐν τοῖς ΕΛΛΗΝΙΚΟΙΣ. MARKLAND.

Pag. 491. 4. καὶ τοσαύτη] Deest καὶ in MSS. et apud *Theonem*, qui haec verba *Demosthenis* citat, pag. 18. TAYLOR.

Ibid. 5. λαβῶν] Ο ΦΙΑΙΠΠΟΣ addunt Codd. *Ven. Guelph. Aug. Harl. Vindob.* Regiusque i. TAYLOR.

Ibid. 10. ἔτι] F. ΤΗ. MARKLAND.

Ibid. ἀπάντων] Sen(i) videtur deesse τῶν ΑΛΛΩΝ ἀπάντων, vt 492. 7. τῶν ΑΛΛΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ. Nam τῶν ἀπάντων ΕΛΛΗΝΩΝ includit Atheniensis, contra suam ipsius Hypothefin. Sic 545. 5. μὴ μόνοι ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἄλλων ΕΛΛΗΝΩΝ. Vide tamen supra hac pag. l. 2. et 6. MARKLAND.

Pag. 492. l. 8. τῶν ἐναντιωθέντων] κατὰ τῶν ΟΥΚ ἐναντιωθέντων, addita negatione. WOLFIVS.

Ibid. Necessaria ista Negatiua deest quidem in

in Editt. Aldi et Benenati. Deest etiam in Lindenb. et MSS. Feliciani. Heruagius autem post Felicianum reduxit, et agnoscit Reg. n. aliique, Guelph. Vindob. Harl. Ask. et Aug. Miror sane abesse potuisse. Verum omisit quoque Hermogenes, qui pag. 268. ita laudat hoc comma Demosthenis: Καὶ γὰρ, εἰ μὴν ὡς ἐκράτῃσι Φίλιππος, ὅχι δὲ ΕΥΘΕΝΕ ἀπὸν, καὶ μὴ τὰ αὐτὰ ἦν ἡσυχίαν, ΜΗΔΕΝΑ μῆτι τῶν αὐτῶν συμμάχων, μῆτι τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἈΔΙΚΩΝ, ὅμως ἢ ἂν τις ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΕΝΑΝΤΙΘΕΝΤΩΝ οἷς ἔπραττεν ἐκείνῳ, μίμψις καὶ κατηγορία· εἰ δὲ ὁμοίως ἀπάντων τὸ ἀξίωμα, τὴν ἡγεμονίαν, καὶ τὰ ἐξῆς. Restituit etiam optimus P. Victorius XI. Var. Lect. 14. TAYLOR.

Ibid. 17. ἀφ' ἧς] ΕΦ' ἧς Cod. Obsop. et Ask. Quod praestat. TAYLOR.

Ibid. penult. ἀναλκκυῖαν] ANHΛΩΚΥΙΑΝ, ut olim, praefurunt MSti Ven. Guelph. Vindob. ut proxime ANHΛΩΚΑΕΙΝ habent Ven. Aug. et Regii i. n. Modo, deletis οἱ τὰ, quae in plurimis et praestantioribus defunt, restitue ἡ τῶν ΑΛΛΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ὑπὲρ αὐτῶν ἀνελώκασιν ΕΚΑΣΤΟΙ. TAYLOR.

Pag. 493. l. 2. ἡμῖν] πρὸς ὃν HN ἡμῖν ὁ ἀγὼν Codd. Harl. et Parisiensis a. n. TAYLOR.

Ibid. 3. κλιῖν] Vide Etym. M. 518. 25. qui hunc locum laudat. Laudat quoque Herodianus Grammaticus, qui Phrynicho subiungi solet, et Pollux X. 4. TAYLOR.

Ibid. 10. θωρήμασι] Forte, ΘΕΑΜΑΕΙ. Nam τὰ θωρήματα sunt τῶν τεχνικῶν. WOLFIVS.

Ibid. 11. ἀρετῆς] ΑΡΧΗΣ Cod. s. Quod notatu dignum est. TAYLOR.

Ibid. 12. αὐτεπαγγέλως] Vide supra pag. 314. col. 2. H. Steph. in Thes. L. Gr. T. I. col. 21. locum hunc merito habet suspectum, et miratur unde profluxerit istud ἰθιολόγας. Dixi nuper, pag. 666. col. 2. Εθιολόγας habuit, corrupte, Editio Luteciana. Quod in Regiis, C. f. i. ζ. η. reducitur. TAYLOR.

Pag. 494. l. 1. ὅδ' εἰ γίγονιν οἶδα] ὃ προσποιῶμαι εἰδέναι, ἀφίημι, ἐπιλανθάνομαι. WOLFIVS.

Ibid. 3. ἐνχειρῶς] ὃ λίγων ἐνχειρῶς ΠΑΝ ὅ, τι ἂν βυλῆθῃς Cod. Reg. s. TAYLOR.

Ibid. 4. ὅδ' ὅδ' πρὸς τῶν ΝΥΝ ΩΡΑ. Cod. Ven. TAYLOR.

Ibid. σφιγερὸς ἐξέμειν] Citatur a Demetrio Phaler. §. 293, 294. et ab Hermogene passim. TAYLOR.

VOL. II.

Ibid. 8. ὅφ' αὐτῶν] ΕΦ' αὐτῶν Cod. Reg. s. Vide adnotata ad pag. 483. l. 11. TAYLOR.

Ibid. 9. τινὰς — τινὰς] ΑΣ — ΑΣ. Vide Var. Lect. TAYLOR.

Ibid. 13. Μουσὴν λείαν] Explicant Paroemiographi, et Vlpianus ad locum. TAYLOR.

Ibid. 14. ὅντων] F. ζῶντων Ἀθηναίων, καὶ ἸΑΩΝΤΩΝ. Vid. Homer. Iliad. A. 88. Heliodor. IV. 2. MARKLAND.

Ibid. Non intelligo quid interfit inter ζῶντων et ὄντων. Diu est quod correxeram ζῶντων Ἀθηναίων, καὶ ὄΝΩΝΤΩΝ. TAYLOR.

Ibid. 15. πρὸς τῶν τοιούτων] πρὸς ΤΟΥΤΩΝ εἰπὼν Tu deinceps leges, cum MSS. Ald. et Felician. Ven. Guelph. Ital. Vindob. Lindenb. Harl. et Regg. α. C. f. i. TAYLOR.

Ibid. antepen. ἄλλων] τίνα ΜΑΛΛΩΝ — πρὸς ἧς. γρ. Cod. Reg. ζ. TAYLOR.

Ibid. Ἀθηναίων] τὸν ΤΩΝ Ἀθηναίων. MARKLAND.

Ibid. προσήκει γινώσθαι] Μ. ΠΡΟΣΗΚΕ, quia antecedit ἴδι. Et [495. 2.] αὐτὰ τὰ ψηφίσματα. WOLFIVS.

Ibid. ΠΡΟΣΗΚΕΙ Editi omnes. ΠΡΟΣΗΚΕ Guelph. Aug. Reg. i. TAYLOR.

Ibid. vlt. πρὸς ἴσθαι] ΠΡΟΕ'ΣΘΑΙ Guelph. Reg. a. ΠΡΟ'ΕΣΘΑΙ Vindob. TAYLOR.

Pag. 495. l. 1. Φιλίππῳ] — πρὸς λίγων καὶ διδάσκων μὴ πρὸς ἴσθαι ταῦτα Φιλίππῳ ΔΙΕΤΕΛΟΥΝ. Ita optimi manu descripti, Guelph. Aug. Vindob. et Regii a. ζ. TAYLOR.

Ibid. 2. τὰ] Deerat in Editorum nonnullis. Restituunt ex Regiis Quinque. TAYLOR.

Ibid. 5. ΝΕΟΚΑΕΟΥΣ] Proxime 496. 7. ΝΙΚΟΚΑΕΟΥΣ. Quod si haec ad Olymp. CIX. 4. referenda sunt, ut contendit Cl. Corfinius in Fastis Atticis, Tom. I. pag. 353. Praetor eo anno Athenis fuit ΝΙΚΟΜΑΧΟΥΣ. Verum totam istam Dissertationem VIII^{um}, impendit Vir doctissimus Archontibus Pseudonymis expendendis. Qua in disputatione minus strenue rem gessit diligentissimus licet Meursius in libro ei rei destinato. TAYLOR.

Ibid. 6. ΥΠΟ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ] Deest ΤΩΝ in omnibus Exemplaribus. Quatenam, quaeso, Religio Wolfsum inuasit? Deest ΣΥΝΑΧΘΕΙΣΘΕ in Ven. Harl. Regg. γ. η. Et in Guelph. et Vindob. legitur ΓΕΝΟΜΕΝΗΣ. TAYLOR.

Ibid. 7. ΕΥΒΟΥΛΟΣ — ΚΥΠΡΙΟΣ] Alter Eubulus fuit Αναφλύγιος. Fortasse fuit et Κῶπος τις τῶν παρ' Ἀθηναίοις δέμων. WOLFIVS.

4 R

Ibid.

Ibid. ΚΥΠΡΙΟΣ] An ΚΥΘΗΡΙΟΣ? Vid. *Sceph. Byzant.* MARKLAND.

Ibid. ΚΥΘΗΡΙΟΣ restituit Cl. *Valesius* ad *Harpocr.* pag. 80. Κύθηρον erat δῆμος. Tribus Pandionidis, ut confirmat *Harpocratio*. Inscriptio apud *Sponium*:

ΕΠΙΚΤΗΣΙΣ ΟΝΑΣΟΥ ΚΥΘΗΡΙΟΥ
ΘΥΓΑΤΗΡ.

TAYLOR.

Ibid. 8. ΛΕΩΔΑΜΑΝΤΑ] Vtrum is est, qui in τῷ κατὰ Τιμάρχου exagitur? WOLFIVS.

Ibid. ΛΑΟΜΕΔΟΝΤΑ Codd. *Guelph. Aug. Ven. C. 1. Regiorum*: quo nomine vocatur mox ab *Vlpiano*, in σχολ. et in *Epistola Philippi* quae sequitur. TAYLOR.

Ibid. 10. ΕΙΣ ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΝ] ΕΞ ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΥ *Lambinus*. Inscite. Non potuit inscitius. Est sc. σκάφη ἀπογαλίστα εἰς Ἑλλάσπονδον ἐπὶ τῇ τῷ σίτῃ παραπομπῇ. TAYLOR.

Ibid. 13. ΟΠΩΣ Η ΒΟΥΛΗ ΣΥΝΑΧΘΗΣΙ] ἀπὲρ τῷ, οἱ βουλευταί. WOLFIVS.

Ibid. ΣΥΝΑΧΘΗΣΙ] ΣΥΝΑΧΘΗ *Guelph. Aug. Vindob.* cum a. et i. TAYLOR.

Ibid. 14. ΟΙ] οἱ περὶ Φίλιππον παραγινόμενοι Cod. *Harl.* ΟΙΤΙΝΕΣ παραγινόμενοι MSS. *Guelph. Aug. Vindob.* et a. et i. ex *Regiis*. Et modo, pro ναύαρχον Cod. γ. ΑΡΧΟΝΤΑ habet. TAYLOR.

Ibid. antepen. ΕΙ ΔΕ ΤΙ ΠΑΗΜΜΕΛΟΥΝΤΑ] S. τὸν ναύαρχον Διοδώρου λαβὼν ὁ Ἀμύντας. WOLFIVS.

Ibid. penult. ΕΠΕΣΤΑΔΜΕΝΑ] ENTETAD-MENA *Lambinus*. TAYLOR.

Ibid. ΟΤΙ] λαβὼν, ΤΟΥΣ ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΤΩΙ ΦΙΛΙΠΠΩΙ ΛΕΓΕΙΝ, ὅτι κ. τ. λ. *Altemps*. Et similiter deinde 496. 2. κ' ΤΟΥΣ ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ τῷτο γράψαι. Explicat scil. et exponit, non emendat. TAYLOR.

Pag. 496. l. 1.] Η Ο ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΣ] Siue *Philippus*, siue *Amyntas*. WOLFIVS.

Ibid. 2. ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΓΡΑΨΑΙ ΛΕΓΕΙΝ] Mendosus videtur locus, quocunque te vertas. Ego verti, quasi scriptum esset, κ' τῷτο γράψαι ΔΕΙΝ. S. τὸς πρέσβεις. *Melanchtho*: Id quoque exponatur. *Perionius*: Etiam hoc indicandum esse. *Melletus*: Dicant legati, ut hoc etiam scribat *Philippus*. WOLFIVS.

Ibid. Deest ΓΡΑΨΑΙ in *Ven.* in *Regg. C. Γ. η*. Quod fortasse locum complanare potest. Inter ΓΡΑΨΑΙ et ΛΕΓΕΙΝ varie olim lectum fuerit. TAYLOR.

Ibid. 4. ψήφισμα] ΒΟΥΛΕΥΜΑ Cod. MS. 1. Mallem hoc ad eandem vocem l. 7. De ea re statim. TAYLOR.

Ibid. 7. ΝΙΚΟΚΛΕΟΥΣ] Archon erat eo nomine CXIX. 3. sc. post fata *Demosthenis*. Verum hic ΝΕΟΚΛΕΟΥΣ sine dubio est restituendum. Ita sine litura *Felicianus*, et qui eum sequuntur. Vide 495. 5. Vbi *Neocles*, non *Nicocles*. Eodem sane Praetore, eodem mense, haec duo Acta habentur: siue sint *Concionis* vtrumque; siue illud *Concionis*, hoc vero *Senatus*. Profecto in hoc nonnulla continentur quae id suadere possunt: verum non novi ita consueisse fieri Athenis, ut *Populus* Senatui praeiret et praescriberet. Et quaedam rursus hic dissuadent. TAYLOR.

Ibid. 8. ΒΟΥΛΗΣ ΓΝΩΜΗ] Si scriberetur vlibi ΓΝΩΜΗ in recto casu, tum profecto arbitratus essem, hanc olim fuisse huius Decreti Appellationem, loco τῷ, ΨΗΦΙΣΜΑ, quod deest in aliquibus. Nam si haec agerentur in *Senatu*, tum ΨΗΦΙΣΜΑ dici non potuit: ΒΟΥΛΗΣ ΓΝΩΜΗ recte dici potuit. TAYLOR.

Ibid. 10. ΤΑ ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΑΝΕΝΕΓΚΟΝΤΕΣ] Quia et Acta *Senatus* ad *Concionem*, et *Concionis* ad *Senatum* referebantur: ut de communi et *Senatus* et *Populi* sententia res conficerentur. Vnde etiam literae inscribuntur ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ. WOLFIVS.

Ibid. ΑΝΕΝΕΓΚΟΝΤΕΣ] sc. εἰς τὴν Βουλὴν. *Altemps*. ΕΝΕΓΚΟΝΤΕΣ habent *Regii β. γ. 1.* ΑΠΕΝΕΓΚΟΝΤΕΣ *Guelph. Aug.* et *Reg. a.* TAYLOR.

Ibid. 12. ΕΚ] Abest a membranarum quamplurimis, ut modo pariter, l. 9. Legebant sc. τὰ τῆς Ἐκκλησίας ψήφισματα. TAYLOR.

Ibid. 15. ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΙ] ΠΡΥΤΑΝΕΤΟΥΣΗΣ coniecit quidam ad oram Exemplaris *Altempfani*. ΠΡΥΤΑΝΕΑ *Regg. ζ. 1. Guelph. Aug. Harl. Vindob.* Scilicet Librarii male excipiebant vocem Recitantis. Nam in ea aetate, quae his rebus atque isti operi vacabat, *Aurium iudicium* non fuit adeo *superbum*: neque quidem *Lingua loquentis* adeo accurata. TAYLOR.

Ibid. vlt. παρίσχε] ΠΑΡΕΣΧΕΣ *Regg. a. ζ.* TAYLOR.

Pag. 497. l. 1. ἐπιστῶν] ἐπιστῶν ΤΗΝ τῷ Φιλίππῳ, Plurimi, ut passim solent. TAYLOR.

Ibid. 6. ΑΦΕΣΕΩΣ] ΑΦΑΙΡΕΣΕΩΣ *Harl.* solus. Praestat sane *Vulgata*. Id erat munus lega-

legatorum, vt in posteriori Decreto legimus, agere
 πρὸ τῶν τῶν πλοίων ANAKOMIAHSE. TAYLOR.

Ibid. ΛΑΟΜΕΔΩΝ] ΛΑΟΔΑΜΑΣ Felician.
 ΛΕΩΔΑΜΑΣ Regg. C. F. TAYLOR.

Ibid. 8. ΕΙΤ' ΟΙΕΣΘΕ] F. ΕΙΓ' οἰεσθε. WOLFIVS.

Ibid. ΕΙ οἰεσθε nonnulli: ΕΙ ΤΟΥΤ' οἰεσθε optima Editio, quam procudit Felicianus. TAYLOR.

Ibid. ΛΑΝΘΑΝΕΙΝ] Accuratus Interpres Etruscus, quam Latinus, sc. *se pensate cb' io non sappia*. TAYLOR.

Ibid. 9. ΠΡΟΦΑΣΙΝ ΜΕΝ — ΒΟΗΘΗΣΟΝΤΑ ΔΕ] S. τῷ ἔργῳ. WOLFIVS.

Ibid. ΠΡΟΦΑΣΙΝ] ΠΡΟΦΑΣΕΙ Ven. Ital. TAYLOR.

Ibid. 15. ΙΔΙΩΤΩΝ ΜΕΝ ΝΥΝ ΟΝΤΩΝ] Ex hoc numero nihil vetat fuisse et Demosthenem. WOLFIVS.

Ibid. antepen. ΦΙΛΟΤΙΜΟΥΜΕΝΟΝ ΤΟΥΤΟ ΣΥΝΤΕΤΑΧΘΑΙ] Pro συνίστασθαι legitur etiam ΣΥΝΤΕΛΕΣΑΙ. Forte ΦΙΛΟΤΙΜΟΥΜΕΝΩΝ legendum, vt referatur ad ἀρχόντων, nisi placeat ἀνακλόουθον. Melanchtho: *Quibus multo maiori curae est, vt nos committant*. Perionius: *Aut potius gloriae cupiditate ducti hoc malunt sequi, quam Selymbrianis auxilium ferre, sibi quoque hoc tale utilitati fore existimant*. Meletus: *Et hoc vt perficiatur, multo magis laborant, quam vt Selymbrianis opem ferant*. WOLFIVS.

Ibid. ΦΙΛΟΤΙΜΟΥΜΕΝΩΝ habet praestantissima ea Editio, quam toties laudo, cum MStis Harl. s. ζ. Ask. In Vlpiano ὅ. ΦΙΛΟΤΙΜΟΥΜΕΝΩΝ. TAYLOR.

Ibid. ΣΥΝΤΕΛΕΙΣΘΑΙ] ΣΥΝΤΕΤΑΧΘΑΙ in Edit. Ald. et Lutec. et MS. Ital. ΣΥΝΤΕΛΕΣΑΙ MSS. Ald. γ. ΣΥΝΤΕΤΕΛΕΣΘΑΙ et ΣΥΝΤΕΛΕΙΣΘΑΙ C. ζ. s. η. Coniecit Lambinus ΦΙΛΟΤΙΜΟΥΜΕΝΩΝ τούτο ΣΥΝΤΕΛΕΣΑΙ. ΣΥΝΤΕΛΕΙΣΘΑΙ Ask. TAYLOR.

Pag. 498. l. 11. παρεισδύε] An ΠΑΡΕΙΣΔΥΕΤΟ, id est, *inrepsit, clam et astute*. Vide Victor. IV. Var. Lect. 23. Ad similem locum similiter olim admonuit Cl. Marklandus. TAYLOR.

Ibid. 15. ἀποσώλυσ] Vide inferius, pag. 510. Vlpiani σ. ad Philip. I. Laudat hunc locum Suidas v. Αποσώλυσ. TAYLOR.

Pag. 499. l. 5. μηδὲν ἐξελίχισθαι] non patefierent, Wolfius. Vide supra 477. 11. ΕΛΕΓΧΕΣΘΑΙ plurimi Codd. Ven. Guelph. Aug. Ital. Harl. Regii α. s. Cum quibus sentire quoque video, et bene vertere, Etruscum: *non hauesse potuit*

esse conuincto dell' altre cose. Haec tantum inter se distant, quantum *palam fieri, et examen subire*. TAYLOR.

Ibid. 8. καίλων] Haec verba adducit T. Magister, v. Περίων, ex Orat. πρὸ Παράπρεσβιας, errore solito. TAYLOR.

Ibid. 14. τήμαρον] Non intelligo quid velit Cod. Reg. γ. qui post hanc vocem addit ΠΕΡΙ ΤΟ ΒΗΜΑ. TAYLOR.

Ibid. 17. τέτυ] Ambiguum, vtra Praeconizatio, vt dicitur, fuerit secunda, an illa Aristonici, an haec Ctesiphontis? Atque id quoque video ambigere Interpretes: *Et secundum hoc mihi nunc sit praeconium*, Wolfius. *Et essendo stato* quello il secondo bando *cb' io haueua hauuto*. Ferrus. Arstinus omisit. Aliquid de hac re Vlpianus non praetereundum. Siqua fides Pseudo-Plutarcho, nemo tulit hos honores Demostheni ante Aristonicum: ΠΡΩΤΟΣ, inquit ille, ἔγραψεν τὴν φανερὰν αὐτῶν χρυσῶν τιμὰν Ἀριστόνικῳ Νικοφάνους ΑΝΑΓΥΡΗΑΣΙΟΣ. Ecce vt caespitet! Domo non fuit Anagyrhastus. Vide 501. l. TAYLOR.

Ibid. penult. ΧΑΙΡΩΝΙΔΟΥ] Iterum variatur in MSS. ΧΑΙΡΩΝΙΔΟΥ tamen plurimi. Consule de hoc Praetore eruditissimum longe Corfinium Fast. Attic. Tom. I. pagg. 74. et 358. Iam quid istud, quod sequitur ΗΓΗΜΟΝΟΣ? Anne nomen Patris? Ita Wolfius, ita Lambinus, ita Perionius intelligere videntur, vti ex eorum Interpretationibus liquet. *Nella Signoria di Cberonide di Ege-mone*. Ferrus. *Chaeronida praefecto praetorio praesidente*. Anon. Venetus. Anne olim contendebant Codd. vtrum hae res gestae sint Cbaeronda an Hegemone Praetore, et deinde ad nos peruenit vterque? Potuit et hoc quoque fieri. TAYLOR.

Ibid. ult. ΕΚΘΙ ΑΠΙΟΝΤΟΣ] Melanchtho: 26. Iannarii. Camerarius κ, σίμνη ἐνὶ σικάδι, ἔλγ φθινόω. Perionius: 7. Cal. Februarii. WOLFIVS.

Ibid. ΑΠΙΟΝΤΟΣ] ΙΣΤΑΜΕΝΟΥ. Ven. Aut hoc aut illud sit, necesse est fere: quanquam in isto Cod. vtrumque exaretur. Quod est absurdissimum. TAYLOR.

Pag. 500. l. 1. ΦΕΡΑΠΠΙΟΣ] Ita Suidas, Harpocratio, etc. qui ad hunc locum Auctoris nostri respiciunt. ΦΕΡΑΠΠΙΟΣ MSS. Ald. item Regg. C. η. hic et in sequentibus. Verum non ita Marmora, quibus fides habenda est potior. TAYLOR.

Ibid. 8. ΑΥΤΩΝ] αὐτῶν ΤΩΝ Αθηνάων. MARKLAND.

Ibid. 17. γίλῳ] γίλῳ, H à τῷ ἔτε —
Obsop. Harl. Ask. Regg. β. et γ. TAYLOR.

Pag. 501. l. 3. πρᾶτῳ] ΠΡΑΤΤΩΝ. WOL-
 FIVS.

Ibid. 10. ἐπισίχισμῳ] Confer 494. 5. Et
 tum addes *Harpocr.* et *Suid.* v. ἐπισίχισμα, et
 quae habet *Vlpianus* ad *Orat. de Chersoneso*,
Hemsterbus. ad *Luciani Nigrin.* §. 23. TAYLOR.

Ibid. 15. χαρακώμα] ΧΑΡΑΚΩΜΑ potius,
 vti habent *Guelph.* et *Vindob.* Atque id etiam
 suadent *Suidas* et *Harpocratio*: Quos consule,
 illum in v. *Χαράκωμα*, hunc in *Χάρακα*. TAY-
 LOR.

Ibid. 17. ἐκίτ' ἐρωίῳ] ΟΥΚ ΕΠΕΡΩΤΗΣΩ
MSti Guelph et Vindob. Mox vterque cum *Aug.*
ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΘΗΝΑΙ. TAYLOR.

Pag. 502. l. 6. διήγαγῳ] Sic *Isocrates* *Nicocle*:
 τὰς πόλεις διάγειν ἐν εἰρήνῃ, καὶ τὰς ἰδίους οἰκῶν.
 WOLFIVS.

Ibid. τῆς τῷ εἰρήνῃ] Hac siue *Pace*, siue *Ser-*
uitutis specie, quam Athenienses habent ab *Alex-*
andro concessam. Vtile erit *Vlpianum* de hac
 re consulere, atque etiam addere, quae exeunte
 Oratione scribat *Noster*, Εξω δὲ βλέψουσι, καὶ ἐν
 οἷς ἀτυχῶσάντων τῶν ἑλλήνων εὐτύχησιν ἔτιτος,
 ταῦτ' ἱκανῶσι, καὶ ὅπως τὸν ἀπᾶντα χρόνον διαμνῶν,
 φασὶ δὲ τῷ ΤΗΡΕΙΝ. TAYLOR.

Ibid. 11. ΙΕΡΟΜΝΑΜΟΝΟΣ] Haec Vox ali-
 ter hic videtur usurpari, quam supra, cum de
Amphictyonibus ageretur. *Melanchtho*: *Sacer-*

dote Bosporicho. *Perionius*: *Hieronymemone Bospo-*
ri. *Meletus*: *Pontifice Bosporicho.* *Dorica Dia-*
lectus latissime patuit extra *Graciam.* WOL-
 FIVS.

Ibid. 12. EN TEAAIAI] Fortasse is locus
Concionis fuit *Byzantii.* WOLFIVS.

Ibid. ENTEAAIAI] Vt edi solebat ante *Wol-*
fium. Vir ille, de *Demosthene* multum meritus,
 a mente tamen eius aberrat, cum crediderit TEA-
 AIAN fuisse nomen proprium loci. Neque mi-
 nus errat *Lambinus*, qui legit Δαμάγῳ. O EN-
 TEAAIA, quasi diceretur *Entealiae* filius. Le-
 ge EN THI AIAI cum *Cod. Guelph.* et *Altempi*,
 sc. in *Coetu*, in *Concione.* *Εκκλησίαν* dicerent
Athenienses, qui suam habebant *Concionem po-*
pularem, a *Senatu* diuersam, et quodammodo in-
 feriolem: Cuius erat consilia prius agitata ab
 isto *Senatu* (περὶ ἐκκλησίᾳ) excipere et rata fa-
 cere; similiter vt hic *Byzantii* *Demagetus* ad
populum tulit, ἐν τῇς Βουλῆς λαβὼν ἔησαν. Prae-
 iuere in hac restitutione *Viri* longe doctissimi,
Van Dalius *Dissertat. IX. C. 3.* *Valesius IV. Emend.*
 9. *Scriptor* eruditus in *Miscell. Obseru.* Tom. II.
 pag. 355. et *Tourellius*, *Gallicus* *Interpres*,
 qui vtilem et felicem operam in hoc *Decreto*
 collocavit. Et ex iis qui praeiuere, nonnulli eti-
 am admonuerunt simile fere *Monumentum* ser-
 vari in opere *Gruteriano* CCCC. Simile inquam,
 si vel materiam spectes, atque grati animi signi-
 ficationem, siue etiam *Dorensium* *πλῆθος* δύν-
 των dialectum; *Scriptum* enim fuit *Agrigenti.*

ΕΠΙ

ΝΥΜΦΟΔΩΡΟΥ
 ΠΑΡΑΠΡΟΣΤΑ
 ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑΣ
 ΤΩΝ ΥΠΑΛΕΩΝ

ΤΟΥ
 ΤΑΣ

ΙΕΡΟΘΥΤΑ

ΦΙΛΩΝΟΣ
 ΒΟΥΛΑΣ
 ΤΑΣ ΦΥΛΑΣ
 ΠΡΟΑΓΟΡΟΥΝΤΟΣ

ΔΙΟΚΛΕΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΚΛΕΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣ ΑΔΡΑΝΙΩΝΟΣ ΑΔΕΦΑΝΔΡΟΥ

ΑΔΙΑΣΜΑ ΕΣ ΤΑΣ ΔΙΜΗΝΟΥ ΚΑΡΝΕΙΟΥ ΕΞΗΚΟΤΟΣ ΠΑΝΤΑΙ

ΥΠΕΡ ΠΡΟΞΕΝΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΩΙ ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΕΙΩΙ

ΕΔΟΞΕ ΤΑΙ ΑΔΙ ΚΑΤΑ ΚΑΙ ΤΑΙ ΣΥΓΚΛΗΤΡΩΡΙ ΕΠΕΙΔΗ ΑΝΑΓ-
 ΓΕΛΛΟΝ ΟΙ ΠΡΕΣΒΕΕΣ ΟΙ ΕΣ ΡΩΜΑΝ ΠΟΡΕΥΘΕΝΤΕΣ ΠΑΣΙΩΝ
 ΠΑΣΙΩΝΟΣ ΚΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΕΞΗΝΙΑΔΑ
 ΔΗΜΗΤΡΙΩΝ ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΕΙΩΝ ΠΟΛΛΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑΣ ΧΡΕΙΑΣ
 ΠΑΡΕΙΣΧΗΣΘΑΙ ΤΩΙ ΑΜΩΙ ΔΑΜΩΙ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΓΑΘΩΝ ΠΑΡΑΤΙΟΣ
 ΓΕΤΟΝΕΙΝ ΤΟΙΣ ΔΕ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΟΙΣ ΠΑΤΡΙΩΝ ΕΣΤΙ ΚΑΙ ΕΚ ΠΡΟΓΟΝΩΝ
 ΠΑΡΑΔΕΔΟΜΕΝΟΝ ΤΙΜΕΙΝ ΤΟΥΣ ΑΓΑΘΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΙΣΤΑΜΕ-
 ΝΟΥΣ ΤΟΥ ΑΜΟΥ ΔΑΜΟΥ ΤΑΙΣ ΚΑΤΑΞΙΟΙΣ ΤΙΜΑΙΣ.

ΔΕΔΟ-

ΔΕΔΟΧΘΑΙ ΕΠΙ ΑΓΑΘΑΙ ΤΥΧΑΙ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΙΑΙ ΤΟΥ ΔΑΜΟΥ ΤΩΝ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ

ΕΙΜΕΙΝ ΠΡΟΨΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΣΙ
ΟΝ ΟΠΩΣ ΠΑΣΙ ΦΑΝΕΡΟΝ ΠΟΤΙ Ο ΔΑΜΟΣ ΤΩΝ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ ΕΠΙ
ΣΤΑΤΑΙ ΧΑΡΙΤΑΣ ΑΠΟΝΕΜΕΙΝ ΚΑΤΑΒΙΑΣ ΤΟΙΣ ΕΥΕΡΓΕΤΕΙΝ ΠΡΟΑΙ
ΡΟΥΜΕΝΟΙΣ ΑΥΤΟΝ ΤΟ ΔΕ ΔΟΓΜΑ ΤΟΔΕ ΚΟΛΑΨΑΝΤΑΣ ΕΣ ΧΑΛΚΩ
ΜΑΤΑ ΔΥΟ ΤΟ ΜΕΝ ΕΝ ΑΝΑΘΕΜΕΙΝ ΕΙΣ ΤΟ ΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΟΝ ΤΟ ΔΕ
ΑΛΛΟ ΑΠΟΔΟΜΕΙΝ ΔΗΜΗΤΡΙΩ ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩ ΥΠΟ
ΜΝΑΜΑ ΤΑΣ ΠΟΤΙ ΤΟΝ ΔΑΜΟΝ ΕΥΝΟΙΑΣ ΤΟΥΤΕ ΔΕ ΤΑΜΙΑΣ
ΕΦΟΔΙΑΣΑΙ ΕΣ ΤΑ ΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑ ΟΣΟΝ ΚΑΧΡΕΙΑ Η ΚΑΙ ΦΕ
ΡΕΙΝ ΤΑΝ ΕΦΟΔΟΝ ΔΙΑ ΤΩΝ ΑΠΟΔΟΓΩΝ.

ΟΜΟΓΝΩΜΟΝΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΠΑΝΤΕΣ.

Idem ille Demetrius Diodoti F. Syracusanus
de Melitenfibus quoque eodem tempore bene
meritus gratias quoque habuit istius Populi publi-
ce consignatas: quarum memoriam, a *Grutero*

descriptam pag. CCCC. cum et illud superius
Monumentum Agrigentinarum, et nonnulla quo-
que apud *Demosthenem* illustret, hic adiicio:

ΥΠΕΡ ΠΡΟΨΕ		ΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΥ
ΕΡΓΕΣΙΑΣ	<i>Hic</i>	ΔΗΜΗΤΡΙΩ
ΔΙΟΔΟΤΟΥ	<i>exaratur</i>	ΣΥΡΑΚΟΣΙΩ
ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΕΓ	<i>Corona</i>	ΓΟΝΟΙΣ ΑΥ
ΤΟΥ	<i>lemniscata.</i>	

ΕΠΙ ΙΕΡΟΘΥΤΟΥ ΙΚΕΤΑ ΙΚΕΤΟΥ ΑΡΧΟΝ
ΤΩΝ ΔΕ ΗΡΕΟΥ ΚΑΙ ΚΟΤΗΤΟΣ.

ΕΔΟΞΕ ΤΗΙ ΣΥΓΚΛΗΤΩΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ
ΤΩΝ ΜΕΛΙΤΑΙΩΝ ΕΠΕΙΔΗ ΔΗΜΗ
ΤΡΙΟΣ ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΣ ΔΙ
ΑΠΑΝΤΟΣ ΕΥΝΟΥΣ ΥΠΑΡΧΩΝ
ΤΟΙΣ ΔΕ ΔΗΜΟΣΙΟΙΣ ΗΜΩΝ ΠΡΑΓ-
ΜΑΣΙΝ ΚΑΙ ΕΝΙ ΕΚΑΣΤΩΙ ΤΩΝ ΠΟΛΙ
ΤΩΝ ΠΑΡΑΙΤΙΟΣ ΑΓΑΘΟΥ ΠΟΛΛΑΚΙ
ΓΕΓΕΝΗΤΑΙ.

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ ΔΕΔΟΧΘΑΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ
ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ ΠΡΟΨΕ
ΝΟΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ ΤΟΥ ΔΗ
ΜΟΥ ΤΩΝ ΜΕΛΙΤΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΓ-
ΓΟΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥ ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΕΝ
ΚΑΙ ΕΥΝΟΙΑΣ ΗΣ ΕΧΩΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΕΙΣ
ΤΟΝ ΗΜΕΤΕΡΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΗΝ ΔΕ
ΠΡΟΨΕΝΙΑΝ ΤΑΥΤΗΝ ΑΝΑΓΡΑΨΑΙ
ΕΙΣ ΧΑΛΚΩΜΑΤΑ ΔΥΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΝ ΔΟΥ
ΝΑΙ ΔΗΜΗΤΡΙΩ ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΣΥΡΑ-
ΚΟΣΙΩ.

Addam

Addam vero et tertium Gelanorum monumentum, superioribus etiam ad rem nostram atque ad Decretum Byzantinorum adhuc accommodatius: Euulgabatur primo ab Illustriss. *Scipione Maffei*, Veronae 1734. in *Galliae Antiq. Selectis*:

ΕΠΙ ΙΕΡΑΠΟΛΟΥ ΑΡΙΣΤΙΟΝΟΣ ΤΟΥ ΙΣΤΙΕΙ
ΟΥ ΚΑΤΕΝΙΑΥΣΙΟΥ ΣΟΣΙΟΣ ΤΟΥ ΝΥΜΦΟΔΟΡΟΥ
ΒΟΥΛΑΣ ΑΔΙΑΣΜΑΤΑ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΕΞΑΜΗΝΟΥ ΚΑΡΝΕΙΟΥ ΤΡΙΑΚΑ
ΔΙ ΠΡΟΣΤΑΤΑΣ ΙΠΠΟΚΛΗΣ ΙΠΠΟΚΛΕΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΙ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝ
ΕΔΟΞΕ ΤΑ ΑΔΙΑ ΚΑΘΑ ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΙΔΑΙΣ ΕΠΕΙΔΗ Ο ΑΙΡΗΜΕΝΟΣ ΓΥΜ
ΝΑΣΙΑΡΧΟΣ ΤΟΝ ΚΑΤΕΣΕΝΙΑΥΤΟΝ ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΣ ΖΟΠΥΡΟΥ ΕΠΙΜΕΛΙΑΝ
ΠΕΠΟΙΗΤΑΙ ΤΟΝ ΤΕ ΕΦΕΒΟΝ ΚΑΙ ΝΕΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΛΛΟΝ ΤΟΝ
ΑΠΟΔΙΟΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΤΑΚ ΑΛΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΓΥΜΝΑ
ΣΙΟΝ ΚΑΛΟΣ ΔΙΑΣΠΡΑΓΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΑΔΙΑ ΠΡΑΞΕΟΝ ΑΥΤΟΥ ΤΕ
ΚΑΙ ΤΑΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΙΝ ΑΡΕΤΑΣ ΚΑΛΟΣ ΟΥΝ ΕΧΟΝ ΕΣΤΙ ΣΤΕΦΑΝΟΣΙ
ΕΝΕΝ ΤΑΙ ΑΔΙΑΙ ΤΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝ ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΝ ΖΟΠΥΡΟΥ
ΕΛΛΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΙ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΠΟΝΙΑΣ
ΤΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΤΟ ΔΕ ΔΟΓΜΑ ΤΟΔΕ ΚΟΛΑΦΘΕΝ ΕΙΣ ΣΤΑ
ΔΑΝ ΑΝΑΘΕΜΟΙΝ ΕΙΣ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΕΙΣ ΔΕ ΤΑΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΝ
ΤΑΣ ΣΤΑΔΑΣ ΕΒΟΔΙΑΣΑΙ ΤΟ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΜΕΡΟΣ ΚΑΘΑ ΚΑΙ ΒΟΥΛΑ
ΚΑΤΑΝΑΓΡΑΦΗΝ. Ο ΔΑΜΟΣ ΤΟΝ ΓΕΛΟΙΟΝ ΕΠΑΙΝ
ΕΙ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΟΙ ΤΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝ ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΝ ΖΟΠΥ
ΡΟΥ ΕΛΛΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΙ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΠΟΝΙΑΣ
ΤΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ.

Nemo igitur hoc Monumento perlecto negabit Decretum hoc vere esse emendatum ab iis qui in τῇ ἀλίᾳ legerint, siue in τῇ ἀλίᾳ ob Dorismum, vt *Altemps*. habet. Confer τὸν μίγον *Casaubon*. ad *Athen*. 11.3. atque inclytum *D'Oruillium* ad *Chariton*. *Aphrodis*. pag. 71. TAYLOR.

Ibid. EK ΤΑΣ ΒΟΥΛΑΣ ΔΑΒΩΝ ΡΗΤΡΑΝ] τῆς Βουλῆς προβαλυσσάμενης. WOLFIVS.

Ibid. 16. ΧΡΕΙΑΣ] ΧΑΡΙΤΑΣ MSS. *Ald.* et *Felician*. Hic vicissim debemus Inscriptioni isti *Agrigentinae* l. 13. vt huius Decreti Textus integer a mutatione conseruetur. TAYLOR.

Pag. 503. 1. AME] F. AMMAΣ, τὸ ἡμᾶς. Vt in illo Laconico,

ΓΕΡΟΝΤΕΣ. Ἀμμις ποκ' ἡμεις ἄλκιμοι νεανίας.
NEANIAI. Ἀμμις δι' γ' ἰσμέν' αἱ δὲ λῆς, πειζαν λάβει.
ΠΑΙΔΕΣ. Ἀμμις ποκ' ἰσόμεσθα πολλῶν κἀρῶν.
WOLFIVS.

Ibid. EME *Ven. Harl.* Id erat ineptum. KAIME *Ital.* Non promouemus. AMME *Lambin. Altemps.* et *Harl.* quoque a manu 2^a. TAYLOR.

Ibid. 3. ΔΕΔΟΧΘΗ] ΔΕΔΟΧΘΑΙ *Felician. Harl. Altemps.* TAYLOR.

Ibid. 5. ΕΠΙΓΑΜΙΑΝ] Vide quae adnotauimus ad *Leptineam* 27. 7. *Van Dalium* pag. 780. Dissertationis modo laudatae. TAYLOR.

Ibid. EK ΤΑΣ ΓΑΣ] ΚΤΑΣΙΝ γᾶς. WOLFIVS.

Ibid. ΚΤΑΣΙΝ ΓΑΣ] Recte fortasse. Opinatur tamen nonnulli, melius dici ΕΚΤΑΣΙΝ ΓΑΣ, vt habent libri quamplurimi, *Ven. MSS. Ald.* et *Felician. Ital. Harl.* et *Regii β. γ. ζ.* Alii tamen pressius et accuratius adhuc legere malunt ΕΚΚΤΑΣΙΝ vel ΕΓΚΤΑΣΙΝ γᾶς. Hoc confirmo ex Marmore, quod adduxit eruditissimus *Van Dalius*, et legitur in *Append. ad Marm. Oxon.* CLVI.

ΕΙΝΑΙ ΔΕ ΑΥΤΟΙΣ ΕΝ ΔΗΛΩΙ ΓΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΙΑΣ ΕΝΚΤΗΣΙΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΟΔΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΠΡΟΓΟΙΣ ΜΕΤΑ ΤΑ ΙΕΡΑ ΥΠΑΡΧΕΙΝ ΔΕ ΑΥΤΟΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΛΛΑ ΠΑΝΤΑ ΟΣΑ ΔΕΔΟΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΑΛΛΟΙΣ ΠΡΟΪΕΝΟΙΣ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

Eadem

Eadem Formula occurrit in duabus Inscriptionibus pone sequentibus, scil. CLVII. CLVIII. In *Demosthene* corrupte edebatur EK TAE TAE ab *Aldo* et *Parisiensibus*. KTAEN TAE praetulit *Felicianus*, et qui eum sequantur, cum MSS. *Aug. Vindob.* et *Guelph.* Errant ergo qui existimant eam lectionem a *Wolffii* diuinatione profectam. *Εγχεσθαι γὰρ καὶ ΟΙΚΙΑΝ*, ius comparandi agros et domos. Ita *Valesius* in *Emendatt.* Quid autem interfit inter KTHEIN et EKTHEIN erudite ibi docet Vir ille doctissimus. TAYLOR.

Ibid. ΟΙΚΕΙΑΝ] ΟΙΚΙΑΝ *Harl.* omnino recte, ni legatur potius *οἰκίαν* γὰρ καὶ ΟΙΚΙΑΣ. Quod confirmatur a Marmore Oxoniensi, modo a me laudato. Vide *Van-Dalium* pag. 779. TAYLOR.

Ibid. 6. ΠΟΘ' ΟΑΟΝ] F. ΠΟΤΙ ΤΑΝ ΘΟΑΟΝ. *Obsop.* ΠΟΤΙ ΘΟΑΟΝ. Sed quid si conflatis vocibus scriptum fuerit, ΠΟΤΘΟΑΟΝ? *Θέλει* Hefych. *τρογγυλοῖδης οἶκος*, καὶ εἰς ὃν ἀπολύγισται ἔχον τὴν εἴη καὶ σκευασμένην. *Suidas* addidit, *τόπος*, ἵθα ἰδεῖται οἱ Περίαντες. *Θέλει* δὲ, τὸ τῆς σηπίας μέλαν, ὅθεν *δολερός*, *δολώω*. WOLFIVS.

Ibid. ΠΟΘ' ΟΑΟΝ] Apertissima menda est, librariorum incuria commissa, ubi pro *ποθ' ὅλον*, proculdubio, sicut nostrum exemplar habuit, ΠΟΤΙ ΘΟΑΟΝ legendum est: id quod docti pro germana lectione facile agnoscent. Vsurpant enim Latini Auctores hanc vocem: Vt *Virgilius* in nono:

*Si qua tuis unquam pro me pater Hyrtacus aris
Dona tulit, signa ipse meis venatibus auxi
Suspendiue tholo.*

Παρ' Ἀθηναίων τε καὶ Φωκίων ὁ τόπος ἦν, ἵθα ἰδεῖται οἱ Περίαντες. OBSOPOEVS.

Ibid. Audi virum eruditissimum, quem toties laudaui: "Totum illum locum corruptum censeo. Corrigit illum quidem Latinus Interpres, [Wolffius] ac textum ita mutat, ut loco *ποθ' ὅλον* [quae erat lectio *Aldinorum* et *Parisiensium*] legat ΠΟΤΙ ΤΑΝ ΘΟΑΟΝ, ac vertit, *apud Tholium*. An autem tale quid in vilo Cod. MSto reperit, valde dubito. Certo mihi Prytanes ob oculos habuisse videtur, quia in Tholo (ut pag. 211. ostendi) Prytanes conuiuabantur. Sed talem, aut fere similem Tholum et apud Byzantios vel Perinthios locum habuisse minime constat, aut mihi credibile est. Melius certe, ac re-

cte quidem legit, pro ΠΕΡΙ ΤΟΙΣ ΠΑΡΑ ΤΑ ΙΕΡΑ, hoc modo, ΠΑΡΑ τοῖς ΠΕΡΙ τὰ ἱερὰ, veritque iuxta *Sacerdotes*. Quare totus locus ita restituendus est: *προσδράν ἰν τοῖς ἀγῶσι, ΠΡΟΣΟΑΟΝ πρὸ τὰ βωλὰν, καὶ τὸν δῆμον, ΠΑΡΑ τοῖς ΠΕΡΙ τὰ ἱερὰ* etc. ΠΡΟΣΟΑΟΝ nempe reposui, pro *ποθ' ὅλον*, quod hic sane nullum commodum sensum exhibet: quum contra *πρόσοδον* habeamus in illa Inscriptione, quam iam supra ex Classe VII. *Reinesii* N° 23. attuli, tum et in ista, quae ipsam N° 24. sequitur: ΚΑΙ ΠΡΟΣΟΑΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΟΤΑΗΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ, et in ea quam ex *Gruteri* pag. 319. modo exhibui, ΕΦΟΑΟΝ ΕΠΙ ΤΗΝ ΒΟΛΗΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ. Quae clare euincunt et in hoc Decreto legendum esse ΠΡΟΣΟΑΟΝ." Haec *Van-Dalium* p. 779. ΠΟΤΙ ΤΑΝ ΘΟΑΟΝ clare legitur in Editione *Feliciani*, in MStis libris, quorum Collatio instituitur iuxta eam Editionem, scil. *Aug.* et *Lindenb.* Item in *Harleyano* nostro, *Vindob.* et *Guelph.* Adde quae habet *Tourrellius* ad locum, *Regii* Codd. *Lutecianis* accuratius inspectis. Interea *Petrus Burmannus*, nam eum esse auguror, in notis ad *Miscell. Obseru.* Tom. II. p. 355. obseruato paulo religiosius Dorismo, pro ΠΟΘ' ΟΑΟΝ correxit, non ΠΡΟΣΟΑΟΝ sed ΠΟΘΟΑΟΝ, vix vnica literula immutata aut detorta. Id tamen, ut cetera fere omnia, praeccepit Cel. *Valesius*: cuius *Emendationum* liber delituit vsque ad annum 1740. TAYLOR.

Ibid. 7. ΠΕΡΙ ΤΟΙΣ ΠΑΡΑ ΤΑ ΙΕΡΑ.] Notatus est asterisco hic locus. Si omittatur τὸ, *πρὸς τοῖς*, sententia plana est. Aut, si transponantur verba hoc modo, ΠΑΡΑ τοῖς ΠΕΡΙ τὰ ἱερὰ, id est, *παρὰ τοῖς ἱερῶσι*. *Perionius*: iuxta eos qui sacris praerant. Meletus: In sacrificiis. WOLFIVS.

Ibid. ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΠΕΡΙ ΤΑ ΙΕΡΑ] Ita *Wolffius* edi voluit, in quo accuratum istum Editorem, *Felicianum*, sequebatur, cum ΠΕΡΙ τοῖς ΠΑΡΑ τὰ ἱερὰ exhibebant *Ald. Benenatus*, et similiter *Ital. Linden.* ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΤΑ ΙΕΡΑ. *Ven.* et ex *Regg. β. γ. η. ζ.* ΠΑΡΑ τοῖς ΠΑΡΑ τὰ ἱερὰ. *Harl.* Ceteri fere cum *Wolffio* conspiciant, eamque lectionem sua interpretatione adiuvat doctissimus *Van-Dalium*. Scriptor tamen Anglicanus, T. R. *Miscell. Obseru.* loco saepe laudato, mauult pro *παρὰ τοῖς πρὸς τὰ ἱερὰ*, ΠΑΤΟΙΣ ΜΕΤΑ τὰ ἱερὰ. Nempe, *peractis sacris*, quae solebant fieri ante initam Concionem vel *Sena-*

Senatum, statim, et ante ceteros admitti. Ingeniose admodum et acute. Vide Inscriptionem De hacam a me adductam, ad l. 5. sc. inter Arundell. CLVI. Cui adiungas CLVIII. eodem orationis tenore constructam. Verum et hanc quoque emendationem praecepit Cel. Valefius. TAYLOR.

Ibid. 8. ΑΛΕΙΤΟΥΡΓΗΤΟΙΣ ΗΜΕΝ] αὐτὸ τῷ, εἶναι. Et [l. 9.] ἱκανοδικαπήχους, ὅφιν legatur. WOLFIVS.

Ibid. ΠΑΣΑΝ] F. ΠΑΣΙ. MARKLAND.

Ibid. ΠΡΟΣ] Deest Ven. et C. Vellem sane. ἀλλ' ὑπεργήτοις ἡμῶν πᾶσαν λειψυγίαν intelligo, illud neutiquam. TAYLOR.

Ibid. 10. ΕΝ ΤΩΙ ΒΟΣΠΟΡΙΩ] F. ΒΟΣΠΟΡΩΙ. Nam Βοσπόριον [502. 12.] videtur proprium esse viri, ut Athenis, ἐπὶ Νεοκλίου ἀρχοῦ. Perionius: in Bosphoro. Sic et Meletus. WOLFIVS.

Ibid. ΒΟΣΠΟΡΩΙ] Alii ΒΟΣΠΟΡΙΩΙ. Ita Aldus sc. excudit: ita Morelius, et exaratur ita in Harleyano nostro. ΒΟΡΙΩΙ Cod. Paris. γ. Sed vulgata bene se habet. Statim post hanc vocem in Ven. subiungitur Vox ΔΕΓΩ. Quid vero? aut Quamobrem? Anne id adnotauerat aliquis inter εἰκόνας et γιφάνεμον τὸν δᾶμον, ut vicem sustineret τῷ, Nempe, vel Scilicet? Credo id equidem. TAYLOR.

Ibid. 11. ΥΠΟ ΤΩ ΔΑΜΩ fine, subscripto, pro, ὑπὸ τῷ δᾶμῳ. WOLFIVS.

Ibid. 12. ΔΩΡΙΑΣ] F. ΔΩΡΕΑΣ. WOLFIVS.

Ibid. ΔΩΡΕΑΣ] Varie scribitur: Benenatus, ut Nos, et Wolfius. ΔΩΡΙΑΣ Ald. Lind. MSS. Felician. ΔΩΡΙΕΥΕΙ Felician. et MSS. Ald. ΔΩΡΙΕΑΣ Altemps. Vide Tournellium ad locum. TAYLOR.

Ibid. ΕΝΤΕ ΕΛΛΑΔΙ] Rescribo, ἐν ΘΗΙ ΕΛΛΑΔΙ, cum MSto Ven. TAYLOR.

Ibid. 14. ΤΟΝ ΣΤΕΦΑΝΟΝ] ΤΩΙ ΣΤΕΦΑΝΩΙ. ἄμα, ἢ σὺν, τῷ γιφάνῳ. WOLFIVS.

Ibid. ΤΩΙ ΣΤΕΦΑΝΩΙ Ald. Benenat. Harl. Lindenb. ΤΟΝ ΣΤΕΦΑΝΟΝ excudit optimus Felicianus, et coniecit Lambinus. Melius, deletο ἰω-ῖα subscripto, ΤΩ ΣΤΕΦΑΝΩ, scil. duas Coronas, Byzantinorum vnam, alteram Perinthiorum. Vide quae habet Tournellius. TAYLOR.

Ibid. ΕΥΕΤΕΦΑΝΩΤΑΙ] ΕΞΕΤΕΦΑΝΩΤΑΙ Cod. Paris. η. Rectius. Vide iam: ἀνακαλύξαι τῷ γιφάνῳ, ΟΙΝ (vel ΟΙΣ) ΕΞΕΤΕΦΑΝΩΤΑΙ ὁ δᾶμος ὁ Αθηναίων. TAYLOR.

Ibid. penult. ΕΛΕΟΥΝΤΑ] Alii per αι, ΕΛΑΙΟΥΝΤΑ. WOLFIVS.

Pag. 504. l. 2. ΜΕΤΙΣΤΟΝ] ΜΕΤΙΣΤΑ τῷ ἀγαθῷ. MARKLAND.

Ibid. 3. ΠΡΑΤΤΕΙΝ] Videtur in nonnullis Codd. desiderari ΠΡΑΤΤΕΙΝ, et substitui αἴτιον. Lau- do sane et accipio lubens, modo rescribamus eti- am πάλιν ΜΕΤΙΣΤΩΝ ἀγαθῷ, quo ritu MSti. Interea Lambinus ita hariolatur: ὅτι τοῦ πάν- των μέγιστον ἀγαθὸν πρᾶττεν ΑΙΤΙΟΣ γίγνεται. E- ditio Feliciani cum Cod. Reg. β. ὅτι πάλιν μέ- γιστον ἀγαθὸν ΠΡΑΤΤΕΙΝ αἴτιον γίγνεται. TAY- LOR.

Ibid. ΓΕΓΟΝΕ] ΓΕΓΟΝΕΝΑΙ MSS. Ald. Te- neo. Scribebatur ΓΕΓΟΝΕΝ ΑΙΤΙΟΣ. Adnota- tur in Altemps. ΓΕΓΟΝΕΝ ΑΙΤΙΟΣ. TAYLOR.

Ibid. ΕΞΕΛΟΜΕΝΟΣ — ΚΑΙ ΑΠΟΔΟΥΣ] αὐτὸ τῷ, ἐξελομένῳ ἐκ τῆς Φιλίππου βίας, καὶ ἀπο- δότος. S. τῷ δᾶμῳ τῶν Αθηναίων. WOLFIVS.

Ibid. ΕΚ ΤΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ] ἐκ τοῦ Φιλίππου MSS. Ald. Ven. Ital. et Reg. β. TAYLOR.

Ibid. 6. ΟΥΚ ΕΛΛΕΙΨΕΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩΝ] S. ὁ δᾶμος τῶν Χερσονησίων. WOLFIVS.

Ibid. ΕΛΛΕΙΨΕΙ καὶ λ. α.] ΕΛΛΕΙΨΟΥΣΙ — ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΝΤΕΣ — ΠΟΙΟΥΝΤΕΣ — ΔΥΝΩΝΤΑΙ. Lambin. TAYLOR.

Ibid. 7. ΚΟΙΝΩΙ] EN ΚΟΙΝῷ βουλευτηρίῳ Codd. Ven. Harl. Regii β. γ. ζ. η. TAYLOR.

Ibid. 14. ἡμεῖς δ' οἱ καὶ μιμψόμενοι] διὰ τὸν συμμαχικὸν πόλεμον. WOLFIVS.

Ibid. antepen. εὔνοια] δόξαν ΚΑΙ εὔνοιαν. MARKLAND.

Ibid. δόξαν ΚΑΙ εὔνοιαν Reg. η. δόξαν, TIMHN, εὔνοιαν, vel δόξαν, εὔνοιαν, TIMHN plurimi, iique e praestantioribus, Ven. Guelph. Aug. Harl. et Reg. α. TAYLOR.

Ibid. penult. πεπολιτευμένων] ΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕ- ΝΩΝ Ven. Guelph. Ital. Vindob. et Regii Pari- sienses α. β. γ. η. TAYLOR.

Pag. 505. l. 4. ὑπάρχον ὑμᾶς ἰδόντας] Id est, προϊδόντας. WOLFIVS.

Ibid. 13. ὁ παῖς καὶ λ. α.] Omisit Wolfius in sua Interpretatione, Tu restituas: Vrbe tum non classem, non moenia habente. TAYLOR.

Ibid. 16. μνησικακήσαι] πολλὰ αὖ ἐχούων ΕΓΚΑΛΕΙΝ καὶ Θεαίοις καὶ Κορυθίοις Codd. Ven. πολλὰ αὖ ἐχούων ΚΑΙ ΚΟΡΙΝΘΙΟΙΣ ΕΓΚΑ- ΛΕΙΝ, καὶ Θεαίοις Cod. Guelph. TAYLOR.

Ibid. 17. ἀλλ' ἐκ ἰσότητος τῆτο, ὅδ' ἰγγύς.] Sic in exordio, ἐκ ἐν τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν, ὅδ' ἰγγύς. Aretinus: Sed nequaquam ita fecerunt: nec

nec prope erant, ut facerent. Meletus: *Sed non fecerunt hoc Atheniensis, non fecerunt.* Hic tractatur Stoicorum dogma, *Οτι τὸ καλὸν δι' αὐτὸ αἰετὶν καίτοι τῷ παρὰ τοῖς ἑτέροις καλὸν δόξῃ μᾶλλον, ἢ φύσει δοκῇ ὑπάρχειν.* Qua de re plurimis egimus in nostris in *Ciceronis Officia Commentariis.* WOLFIVS.

Ibid. *ὡς ἐποίησεν τῷτο*] In nostro *ὡς* ΕΠΟΙΟΥΝΤΟ: Et videntur duae dictiones in vnum conflatae, aut contra. OBSOP.

Ibid. penult. *πρόσωπο*] ΠΡΟΕΪΝΤΟ Regii β. γ. η. ΠΡΟΙΕΝΤΟ *Hermogenes*, qui hunc locum pag. 174. per semipaginam laudat. TAYLOR.

Ibid. ult. *ἰφ' ἰαυδῆς*] ΕΠ' ΑΤΤΟΥΣ MSti *Guelph. Aug. Vindob.* et *Hermogenes* loco laudato: qui proxime etiam ΕΚΔΙΔΑΝΑΙ habet. TAYLOR.

Pag. 506. l. 2. *πύλας μὲν γὰρ ἀπασιν*] Hunc locum *Philostrophus* τῆς Δημοσθένους σιμωότης exemplum adfert. WOLFIVS.

Ibid. Hoc loco mihi temperare nequeo, quin pulcerrimam sententiam his Annotatunculis inferam, quam omnium oculis obuerfari subinde par erat. Πύλας μὲν γὰρ, inquit, ἀπασιν ἀνθρώποις ἰσὶ τῷ βίῳ ὁ θάνατος, καὶ ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθύπερθε τηρεῖ. δι' δὲ τὰς ἀγαθὰς ἀνδρας ἰσχυρίζῃ μὲν ἀπασιν αἰὶ τοῖς καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένης ἰλπίδα, φέρει δ' ὅτι αἱ ὁ θῆς διδῶν γινώσκων. Hanc Nos exercendi styli gratia sic Latinam fecimus carmine,

Horrida cunctorum mors certo funere vitam

Claudit, fatalis saeva ministra coli.

Quamvis se clausum quis muris seruet abenis,

Mors tamen ex illis in caua busta trahit.

Fortis ergo viros claris incumbere factis

Semper, et ingenti mente vacare decet:

Nec rerum ambigue euentum sperare secundum,

Nutet in incertum fors malefida licet.

Sed quaecunque Deus conanti caelitus offert,

Omnia magnanimo pectore ferre decet.

OBSOP.

Ibid. Laudat inter alios insignissimam hanc γνώμην, quouis philosopho dignam, *Plutarchus* ad finem libelli de *Fortuna Alexandri I.* Nimirum Noster Πλάτωνίῳ, vt saepe obseruatum fuit a plurimis. Dixit enim ille Magister, *Αλλὰ καὶ ἰσχυρίζῃ τοῖς καλοῖς καλὸν, καὶ πάσχοι ὅτι αἱ εὐμενῆς.* *Harpocr.* v. Οἰκίσκῳ, ἀπὸ τῷ, μικρῷ τινι οἴκῳ. *Δημοσθένης* ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. *Εκάλον* δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ἐπιθρονον, οἰκίσκῳ. Vol. II.

σκοι. *Αριστοφάνης Πιλαργοῖς, Μίλωνος Αὔραις.* ἐν τέτῳ δ' οἰκίᾳ πλανώμενος ὁ Δίδυμος καὶ τὸ Δημοσθένει ἐξηγιῶσθαι. Qualis fuerit error, quem *Didymus* in exponendo *Demosthene* errauit, et quem hic notat *Harpocratio*, crederent nonnulli non potuisse hac aetate innotescere. Ecce autem perennem et immortalem fecit *Vlpianus*, dum his verbis vtitur, vtitur enim, *Didymi*: *Φασὶ τὸν ΟΡΝΕΩΝ ΟΙΚΟΝ* ἔτῳ καλεῖσθαι παρὰ Ἀττικοῖς. λέγει ὁ [Demosthenes] ὅτι καὶ μὴ ἀλλά τὴν διαίταν, καὶ ὅπως εἶναι νομίζῃται, ἀποθανεῖται παθῶς, καὶ μὴ διὰ τὸν οἶκον, ἀλλ' ἔτῳ πρὸς τὸν οἶκον. Vide *Mausiac.* ad *Harpocr.* qui plura de hac re: quem tamen credibile est non intellexisse suum Auctorem. Ita Etruscus vertit: *Fine a tutti gli huomini della vita è la morte, se ben l'huomo nella piu secreta parte della casa stia rinchiuso.* Anon. *Venetus: cubiculo.* Et eodem pacto, *Aretinus.* Alii, vt *Perionius* etc. *in domum conclusus.* Adde de hoc loco *H. Stephan.* v. *Schediasm.* 4. qui haec *Propertii* adduxit,

Ille licet ferro cantus se condat et aere,

Mors tamen inclusum protrahit inde caput.

TAYLOR.

Ibid. 3. *ἰσχυρίζῃ*] ΕΠΙΧΕΙΡΕΙΝ. MARKLAND.

Ibid. 4. *προβαλλομένης*] Legendum omnino ΠΡΟΒΑΛΛΟΜΕΝΟΥΣ: Vt recte procurauit optimus *Felicianus*. Ita exaratur in *Aug.* in *Vindob.* nostro, et *Regiis*, ζ. η. Ita laudat *Hermogenes* pag. 243. *Stobaeus* pag. 90. et *Vlpianus* ad loc. Adde *Suid.* et *Harpocrat.* v. *Προβαλλομένης.* TAYLOR.

Ibid. 6. *ταῦθ' ἡμῶν οἱ περισσότεροι*] Per v. Sequitur enim *διὰ τὸν οἶκον*. WOLFIVS.

Ibid. ἡμῶν] ΥΜΩΝ. MARKLAND.

Ibid. ΥΜΩΝ *Harl.* γ. ΥΜΙΝ et ΥΜΩΝ in *Codd. Regiis.* Vt modo pro ἡμῖν plurimi MSti praeferunt ΥΜΕΤΕΡΟΙ, *Guelph. Harl. Vindob.* a manu secunda, *Regiorumque* β. γ. TAYLOR.

Ibid. οἱ Λακιδαιμόνιος] Pendet Sententia. Neque sequitur Verbum per totam hanc periodum, quod sustentare potest istud Accusatiuum, *Λακιδαιμόνιος*. Simile aliquod et germanum obseruauimus ad *π.* *Παραπρισς.* *Demosthenis*; vbi ingenii vis et impetus Grammaticorum cancellis concludi noluit. TAYLOR.

Ibid. 13. *ἔχῃ*] ΕΞΕΤΕ. MARKLAND.

Ibid. 16. *σφιγριζομένης*] Vox ea superius a *Demosthene* vsurpata in hac Oratione. Erudite explicat

explicat Illustris. *Spanheimius* ad *Julian.* pag. 25. TAYLOR.

Ibid. antepen. ἀλλ' ἐβουλόσατο καὶ τέτοις, τῶν ἱεροῶν τριερέχων τότε πρῶτον γινόμενων τῇ πόλει] Sic distinguendus est hic locus. Ἐβουλόσατο τριερέχων, ἢ τριερέχων, non ἱεροῶν. WOLFIVS.

Ibid. ult. τὸ — τὸ —] ΤΩΙ — ΤΩΙ — *Markland.* et *Lambin.* TAYLOR.

Pag. 507. l. 5. πεζὺς γραταίας] ΠΕΖΗ γραταί, ὡς Δημοσθηνος, καὶ παλαιοί, καὶ μὴ ΠΕΖΙΚΗ, ὡς Θεοφύλακτος· ἐν γρατῇ ἄρμηται καὶ ναυτικὴ καὶ πεζικὴ. Ποιητικώτεροι γὰρ τῶτο· ὡς Ἀίσχυλος ἐν τοῖς Ἐπτά ἐπὶ Θήβαις,

— πεζικὸς ἄρμηται λιός.

Pro γραταίας Cod. *Guelph.* ΣΤΡΑΤΙΑΣ. TAYLOR.

Ibid. 6. ἄλλων] Deest in Codd. *Guelph. Vindob.* et *Reg. a.* Supra ad 491. 10. TAYLOR.

Ibid. 9. αὐτῆς] ΑΥΤΗΣ. MARKLAND.

Ibid. 10. τῆς ΣΥΜΒΟΛΗΣ ὕψους. WOLFIVS.

Ibid. συμβολῆς] ΒΟΛΗΣ plurimi, *Ven. Guelph. Aug. Ital. Lindenb. Vindob. et Reginorum a. C. f. η.* ΣΥΜΒΟΛΗΣ in exemplaribus *Aldi* et *Morel.* Sed hoc nihili est. TAYLOR.

Ibid. 11. μνησικακήσιον] F. ΜΝΗΣΙΚΑΚΗΣΑΙ. WOLFIVS.

Ibid. ΜΝΗΣΙΚΑΚΕΙΝ Codd. *Ven. Guelph. Obfop. Ital. Harl. Lindenb. Vindob. Aug.* cum *Lutecianis a. C. η.* ΜΝΗΣΙΚΑΚΗΣΑΙ coniecit *Simo Fabricius.* De phrasi ista μνησικακήσιον ΠΡΟΣ τὸς βελονίους σάζεσθαι, consule *H. Steph. Thes. II.* 958. Superius paulo dixit *Noster*, 505. 16. μνησικακήσαι Κορινθίους καὶ Θηβαίους. TAYLOR.

Ibid. antepen. τὸ] F. τί ΤΟΤΕ τῇ πόλει. MARKLAND.

Pag. 508. l. 4. τῇ πόλει] Comma hoc in vertendo praetermisit *Wolfius.* Supple ex *Lambino*: Denique perfeci, ut omnis commeatus, omnis belli apparatus, quod erat utilissimum, suo tempore ciuitati suppeteret. TAYLOR.

Ibid. 6. τῶτον] ἀγῶνα ΤΟΝ ΤΩΝ παραγόμενων. MARKLAND.

Ibid. 7. πόσα] F. πόσ' ΑΝ, vel διδόναι ΑΝ l. 9. vt pag. 510. 2. 499. 2. MARKLAND.

Ibid. 8. ἡγούμενας τῶν συμμοριῶν] Totus hic locus illustrabitur ab *Harpocrate* v. Συμμορία. Quem etiam consule v. *Ηγούμεν Συμμορίας. Val.*

not. ad *Harpocr.* pag. 86. et 179. De his rebus in *uita Demosthenis* tractavi copiosius. TAYLOR.

Ibid. 10. καὶ ἀναλόβημι καὶ ἴσθ' ἐν ὑπωμοσίᾳ] *Aretinus*: Vel ut saltem eam promulgatam deferuissim. *Melanchtho*: Sin minus, ut depositas legis mentionem prorogarem. *Perionius*: Sin minus, ut certe ut promulgationem eius differri paterer. *Meletus*: Sin autem non facerem, ut saltem dilationem eius impetrando impetrarem. ὑπωμοσία interpretantur ὁρκον τῆς δίκης ἀναβολὴν (vt et alibi notavi) εἶπε διὰ νόσον, ἢ τι δι' ἀδυνατίαν τι περὶ αὐτὸν ἐν. Sed *Julius Pollux* hunc locum vere et perspicue declarat his verbis, ὑπωμοσία ἴσθ', ὅταν τις ἡ ψήφισμα ἢ νόμος γράφῃται γράψῃται, ὡς ἀντιπρόθεσις. Τῶτο γὰρ ὑπωμοσασθαι λέγουσι, καὶ ἐκ τῆς, μὴ τὴν ὑπωμοσίαν, τὸ γράφειν, περὶ κριθῆναι, κύριον. At quo pacto impune tulisset *Demosthenes* praevaricationem istam? Si collusisset cum aduersario: is actionem non persecutus esset, ac *Demosthenes*, anno elapso, indemnis fuisset. Vide τὸν περὶ *Διπλήν.* Quod paululum antecedit, τὸ πρὶν πρὶν μὲν τῶν ψήφων ὁ δίκων ἐκ ἑκάστης, significat illustrem absolutionem, et cum accusatoris ignominia et calamitate coniunctam. WOLFIVS.

Ibid. ὑπωμοσία] Ita *Vlpianus*: ὑποβίσις (corrigere sodes ΥΠΕΡΘΕΣΕΙ) σκήψι, προφάσις. Εἰ γὰρ ὑπωμοσία, τὸ ΥΠΕΡΤΙΘΕΣΘΑΙ δίκην, ἢ γὰρ ἀναβάλλεσθαι. Συμμοσία δὲ — Vide ad *Midianam* p. 117. l. 9. Tom. III. et ad *Orat. c. Theocrin.* p. 544. l. 5. *Val.* ad *Harpocrat.* p. 192. TAYLOR.

Ibid. 13. μικρὰ] μικρὰ Η καὶ ἄδιν. MARKLAND.

Ibid. 14. ἀναλίσκωσι — ἐπιτερίβωσι] δοτικαὶ μισοχικαὶ εἰσι. WOLFIVS.

Ibid. 15. τὸ γινόμενον κ. l. λ.] τὸν μὲν πολλὰ κακισμένον, πολλὰ, τὸν δ' ὀλίγα, ὀλίγα κατεβάλλειν. WOLFIVS.

Ibid. ἕκαστον] ἕκαστον ΕΔΕΙ τιθῆναι. *Lambin.* TAYLOR.

Ibid. 16. δύοῖν ἰφάνη τριερέχων] S. τριερέων. Si cuius magnae opes fuerunt. *Aretinus*: Qui prius sextus et decimus contributor unius fuerat, ex mea lege duarum nauum praefecturas subiit. *Melanchtho*: Etiam duas nauis instruebat unus, qui antea cum aliis quindecim instruebat unicam. *Perionius*: Atque ita trierarchus duarum existit, qui antea unus decimus sextus collator existisset. WOLFIVS.

Ibid. antepen. συλλεῖς] Hic *Tourrellius* se exserit, a recenti lectore *Demosthenis*, ad hunc locum vtiliter conferendus. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. penult. ὅ,τι] ὅ,τι AN ἐκ ἰδίδου. MARK-
LAND.

Pag. 509. l. 2. ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΠΟΛΥΚΛΕ-
ΟΥΣ] Iterum hoc loco, et infra 513. 5. vbi legi-
tur ἀρχὸν Δημόνικον Φλυδῆ, nomina Eponymo-
rum non concordant, vnde augetur nostra suspi-
cio. Et sic in pluribus locis infra, quod notare
superfedeo. PALMER.

Ibid. ΠΟΛΥΚΛΕΟΥΣ] Praetor Athenis anno
quo hae res gestae sint, sc. Olymp. CX. 3. erat
Lyfimachidas. Vide *Corfinium* loco toties laudato,
Tourrellium ad hunc locum, *Meursium de Archon-*
tibus. TAYLOR.

Ibid. 5. ΕΙΣ ΤΟ ΤΡΙΗΡΑΡΧΙΚΟΝ] Quod fu-
isset in lingua nostra vernacula, *The Admiralty*.
In *Lindemb.* MSto autem defunt duae voces εἰς
τὸ, et dicitur ergo νόμον τριηραρχικόν. TAYLOR.

Ibid. ΚΑΘ' Ο] Optimus *Felicianus* solus excu-
debat καθ' ΟΝ, vt oportuit. Ita MSti *Obsop.*
Harl. Parisenses Γ. ζ. Accedit item Γ. qui pro
ὅ, ΟΝ repraesentat. TAYLOR.

Ibid. 6. ΚΑΙ ΕΠΕΧΕΙΡΟΤΟΝΗΣΕΝ] καὶ ΕΠΕ-
ΥΗΦΙΣΑΤΟ ἢ Βυλῆ, καὶ ΕΠΕΧΕΙΡΟΤΟΝΗΣΕΝ ὃ
Δῆμος. Lambin. TAYLOR.

Ibid. 7. ΑΠΗΝΕΤΚΕ — ΔΗΜΟΣΘΕΝΕΙ]
κατὰ Δημοσθένους. WOLFIVS.

Ibid. 8. ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΡΟΣ] S. τὸ πῖμπλον τῶν
ψήφων. WOLFIVS.

Ibid. ΠΕΜΠΤΟΝ] Primus typis exaravit
Wolfius noster, tacitus quidem, sed non refragan-
tibus MStis, *Ven. γ. ζ. Vindob.* et *Harl.* in curis
secundis. Margini enim allinitur. Ecce autem.
Vides reposuisse *Wolfium*, post finitam eius Inter-
pretationem. TAYLOR.

Ibid. 11. ΣΥΝΕΚΚΑΙΔΕΚΑ] Τὸ σὺν distribu-
tioni, vt et τὸ ἀνὰ vim explet, sedeni. WOLFIVS.

Ibid. ΕΚ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΛΟΧΟΙΣ ΣΥΝ-
ΤΕΛΕΙΩΝ] Melanchtho: *E manipulorum contri-*
butionibus. Perionius: *Ex iis collatoribus qui in*
classis descripti sunt. Meletus: *Ex iis contributio-*
nibus quae sunt in eadem cohorte. Λόχοι στρατιω-
τικοὶ satis noti sunt: οἱ δὲ τριηραρχικοὶ καὶ πολεμι-
κοὶ λόγοι apud Atheniensis qui fuerint, amplius
quaerendum censeo. Fortassis hic idem sunt,
quod αἱ συμμορίαι. De quibus alibi. WOLFIVS.

Ibid. 12. ΛΟΧΟΙΣ] ΛΟΓΟΙΣ *Reg. γ. et Altemps.*
TAYLOR.

Ibid. 13. ΕΠΙ ΤΕΩΝ ΘΗΙ ΚΟΡΗΓΙΑΙ ΧΡΩΜΕ-
ΝΟΥΣ] τῇ δαπάνῃ καὶ τῷ ἀναλώματι. WOLFIVS.

Ibid. ΧΡΩΜΕΝΟΝ] ΧΡΩΜΕΝΩΝ Lambin.

Restitue ΧΡΩΜΕΝΟΥΣ cum fidelissima Editione
quam comparavit *Felicianus*. TAYLOR.

Ibid. antepen. ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΤΙΚΟΥ] ὑπηρετι-
κῷ per si in secunda syllaba scribit *Suidas*, παρὰ
τὸ ὑπηρετῶν. WOLFIVS.

Ibid. ΥΠΗΡΕΤΙΚΟΥ] De his *Scaphis* luculente
agit *Tourrellius*. TAYLOR.

Pag. 510. l. 2. τοῖς πόντοις ὁμῶν] F. ΥΜΩΝ.
Nisi forte soli pauperes fortiti sint iudicia. WOL-
FIVS.

Ibid. ὁμῶν] ΥΜΩΝ credo cum Editis omnibus.
Nempe pertinet ad δούκω, sicuti τοῖς πόντοις ad
βοηθῶσαι. Quo ritu interpretatur *Wolfius*. Alii
aliter: *Parui egli ch' io habbia fatto poco beneficio*
a coloro ch'erano poveri tra voi? Italus. Et ΥΜΩΝ
habent *Ven. Vindob. Aug. Harl.* et *Regii Γ. Γ.*
Hermogenes item pag. 358. TAYLOR.

Ibid. ἀναλῶσαι αὐ] ΑΝΑΛΩΣΕΙΑΝ *Altemps.*
Qua recepta correctione, delebimus τὸ, ΕΘΕΛΕΙΝ.
Et sane delent *Felician. Aug. Obsop. Harl. Vindob.*
Παρίλιον videbatur ea vox *Wolfio*. Non utique
παρίλιον, sed abesse impone potest. TAYLOR.

Ibid. 3. τὸ μὴ τὰ δίκαια ποιεῖν ἰδίῳ] F. ΤΩΙ
μὴ ἰδίῳ: aut τὸ ἰδίῳ abundat, τὸ μὴ ποιεῖν
ἰσκα τὰ δίκαια. Alias aptius esset, τὸ μὴ ἀναγ-
καζέσθαι ποιεῖν. WOLFIVS.

Ibid. 7. ἐκτελέσαι ἰθὺς — παρ' ὁμῶν] ἐκ-
τεύσειν ὁμῶς. WOLFIVS.

Ibid. τριηραρχῶν] ΤΡΙΗΡΑΡΧΗΣ *Cod. Reg. i.*
Supra 506. penult. vbi vulgatur τριηραρχῶν,
eadem differentia *Felician.* et *Cod. Guelph.* ha-
beant ΤΡΙΗΡΑΡΧΩΝ cum accentu in penultimam
retracto. TAYLOR.

Ibid. 8. καὶ ἐν Μενυχίᾳ ἐκτελέσει] In Oratione
παρὰ τῷ ἐπιτρηταρχίᾳ est διδῆναι ἐπὶ τῷ χα-
μαί. Ritus supplicandi et mulctandi in re nau-
tica hic describuntur. WOLFIVS.

Ibid. Μενυχία] *Suid.* et *Harpocr.* huc respi-
ciunt v. Μενυχία. Vide *Valesium* ad *Harpocr.*
pag. 129. *Meurs. I. Attic. Lect. 14. Lysiae*
Orat. c. Agorat. Vlpian. ad h. l. *Demosthenis.*
TAYLOR.

Ibid. 9. ἀποστολίαν] ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ *Codd. Regg.*
γ. η. Inscite. *Αποστολῆς*, inquit Scholiastes noster,
οἱ ἐπιτάται τῶν πλεούων. Ονομα Ἀρχῆς παρὰ
τοῖς Ἀθηναίοις, ἐξ ὧν ἰχθύος τὸ φραζέσθαι τῆς ναυ-
τικῆς δυνάμεως, καὶ τὸ ταχίως ἐξελθεῖν. Et paria
fere *Harpocr.* in v. *Suidas*, v. *Αποστολῆς*. TAYLOR.

Ibid. κατὰ ἀληθείαν] ΚΑΤΑΛΕΙΦΘΕΙΑ *Edit.*
Felician. et *Paris*. Restituere volebat cum *Wol-*
fio

fo Lambinus. Credo vocem feliciter satis esse restitutam, verum *Wolffius* non curauit pariter versionem suam adornare. *Niuno stette* otioso nel porto, Ferrus. *Foris comprehensa*, Lambinus, iuxta eius restitutionem. *Aldus* recte, ΚΑΤΑΛΗΦΘΕΙΣΑ, si tamen recte sit, nam adhuc dubito. TAYLOR.

Ibid. 12. τὸ λυσιγυῖν] M. T. N. WOLFFIUS.

Ibid. τὸ] Ita olim perpetuo excudi solebat. Reformauit *Wolffius*, ut vides, Lambinus, et *Altemper*. TAYLOR.

Ibid. 17. βάσκανον] *Vlpianus* ad Orat. de *Rebus Chersenes*. haec habet: Οὕτω καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος, καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς· βάσκανον δὲ καὶ κακίης, ἔδεν ἐστὶ πελάγιμα ἱμῶν, φησὶν, ἀλλ' οὐ φιλαίτιον, καὶ συκοφαντικόν. *Ibidem* fere verbis *Etym. M.* v. βάσκανον, *Harpoer.* v. Βασκαίνου: quorum vterque hunc locum laudat. Infra 561. vlt. TAYLOR.

Pag. 511. l. 12. διακυκῶν] ΔΙΑΚΥΚΛΩΝ MSS. *Ald.* et *Regii* C. Γ. ΚΥΚΛΩΝ s. ΚΥΚΛΩΝ *Reg. a.* *Harl. Vindob. Obsop.* TAYLOR.

Ibid. 13. παραγυῖζαμίνων] Vide quae adnotauimus nuper ad pag. 473. l. 14. TAYLOR.

Ibid. 14. συνῖναι] ΣΥΝΙΕΝΑΙ *Ven. C.* *Altemper.* et proxime, τὸς πολλὰς ΑΥΤΩΝ *Ven. Ital. Harl. Lind.* Vbi *Obsopoeus* notat ex suo, ut autumo, Codice, "In *Aldino* verbum deest: sic enim legendum est, συνῖναι τὸς πολλὰς ΑΥΤΩΝ. Id quod vel mediocriter docti intelligent." TAYLOR.

Ibid. penult. ἐπαγυῖζαμίνων] ὑποσχόμενον interpretatur Scholiastes. Vide notas ad init. *Demosth. w.* Παραγυῖζο. TAYLOR.

Pag. 512. l. 4. εἰς δὲ] ἀπογεῖν, ΚΑΙ τὸς συκοφάντας ἄγειν *Harl.* εἰς δὲ ΤΑΣ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑΣ ἄγειν *Ven.* εἰς τὸς συκοφάντας δὲ ἄγειν *Guelph. Vindob.* TAYLOR.

Ibid. vers. col. 1. l. 5. libertatis] liberalitatis. TAYLOR.

Ibid. 8. ἐπίμισον] Ita laudat *Maximus Sophista*: Αἰὼν ἐκπινε με στεφανοῦ ο κθειῶν, ὃ περὶ τούτων κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. 12. ἱξήσασθαι] — ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΩΝ. *Guelph. Aug. Vindob. Reg. a.* TAYLOR.

Ibid. 14. ἔχει, καὶ] Desunt in quamplurimis, in *Ven. Guelph. a. n. Vindob.* ὅτι δ' ἔτω ταῦτα ὃ μόνον ἐν τοῖς νόμοις, ἀλλὰ —. In *Veneto* decerant etiam et ὃ μόνον, non pari felicitate. TAYLOR.

Ibid. 15. ὁρίσαι] Εἰσῶνται *Lindenb.* Et mox, pro δὲξω, ΔΙΔΑΞΩ *Reg. n.* TAYLOR.

Ibid. 17. ἰφ' οἷς ἀπὸ τῶν ἰδίων περὶ τοῦ] Παρὰ τὸ Προίμα καὶ τὸ δαπανῶ καὶ ἀναλίσκω. WOLFFIUS.

Ibid. περὶ τοῦ] ΠΡΟΟΙΤΟ *Reg. a.* ΠΡΟΕΪΤΟ *Guelph. Ital.* cum *Regiis* β. γ. i. n. TAYLOR.

Ibid. antepen. ὅτι] ΟΤΙ erat hariolatio *Dion. Lambini.* Confirmatur a *Guelph.* et β. *Reg.* TAYLOR.

Ibid. penult. ἰσχυρῶς] ΕΣΤΕΦΑΝΟΥΤΟ, (scil. Charidemus) *Harl. Vindob. Regius a.* Atque ita *Obsopoeus* intelligo. γρ. ΕΣΤΕΦΑΝΟΥΜΕΝΟΣ HN in *Reg. ζ.* TAYLOR.

Pag. 513. l. 1. τῷ] τῷ, i. e. τῷ. MARKLAND.

Ibid. 3. ἰφίξιν] ΥΦΕΞΕΙ. MARKLAND.

Ibid. ΥΦΕΞΕΙ *Ven. Guelph. Aug. Ital. Vindob. Lind.* cum *Parisiensibus*, α. γ. Vides Viri sagacissimi diuinationem feliciter corroboratam. TAYLOR.

Ibid. 4. τέτοις] τὰ ΕΠΙ τέτοις. MARKLAND.

Ibid. 5. ΑΡΧΩΝ] In solito stylo, proinde quasi narrationem occoeperisset, haec dedit *Felicianus*: sc. Αρχων HN Δημόνικος Φλυσις — ΟΤΕ γνώμη βελῆς κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. ΕΚΘΙ ΜΕΤ' ΕΙΚΑΔΑ] 25th die. Retrogrado numero 30. 29. 28. 27. 26. 25. WOLFFIUS. Dies erat vicessimus sextus. Neque in hac locutione, μὴ ἱκάδα, retrogrediuntur. Quo pacto enim fieri potest? Infelicissimus semper fere *Wolffius* in tertia decade. Alibi enim errorem huic errori contrarium errauit. TAYLOR.

Ibid. 6. ΓΝΩΜΗ] ΓΝΩΜΗΝ *Ital. Cod.* Nescio annon aliquanto rectius. Sc. γνώμη B. καὶ Δ. Καλλίας ἔπει, recitauit nempe, aut pronunciauit, ea quae *Senatus P. q. A. tulerat*. Haec malui cum ab multa, tum propter ista quae in *Psephismatis* exordio occurrunt, nempe ΟΤΙ ΔΟΚΕΙ τῇ Βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ: Visum est, Placet. Statuit S. P. Q. A. TAYLOR.

Ibid. 10. ΑΘΗΝΑΙΩΝ] ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ *Cod. Harl.* TAYLOR.

Ibid. 11. ΚΕΧΕΙΡΟΤΟΝΗΜΕΝΟΥ] Inductus est *Wolffius* hoc vocabulo locum ita vertere, *Phialo Quaestor designatus*. Certe noue dictum χειροτονήμενος ἐπὶ τῆς διοικήσεως. Hoc intelligo Φιλάωνος τῷ ἐπὶ τῆς διοικήσεως, quo pacto habuimus, Δημοσθένης δ' ἐπὶ τῷ θωρηκῷ. Vide *Vales.* ad *Excerpt. Polyb.* pag. 23. TAYLOR.

Ibid. 15. ΨΗΦΙΣΜΑ] Deest in *Reg. a.* Alii sunt liberaliores, nempe ΕΤΕΡΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ. Ita *Harl.* cum *Regiis* β. i. TAYLOR.

Ibid. 16. ΛΕΓΟΝΤΩΝ] ΣΥΛΛΕΓΕΝΤΩΝ. Ea est

est hariolatio Lambini, qui ita vertit, *moderatoribus civitatis de sententia senatus convocatis*. Quod ego sane ambigerem. Translator Italicus cum *Wolffio* consentit. Ceteri ita: *Prytanibus* — *Administratoribus* — *de Senatus sententia verba facientibus*. Aretinus Decreta nulla conuertit, credo, quia exemplaribus vsus in quibus desiderabantur. Interea tamen noua est Forma loquendi, et Monumentum satis inusitatum. ΠΡΥΤΑΝΕΣ *Ald. Ven. etc.* TAYLOR.

Ibid. ΒΟΥΛΗ] Adde ΚΑΙ ΔΗΜΟΥ, vt mox, et supra l. 6. MARKLAND.

Ibid. antepen. EN THH EPI TOY ΠΟΤΑΜΟΥ ΜΑΧΗ. Sc. ἐν τῇ Σαλαμῇ. Fluuii nomen apud *Pausaniam* et *Plinium* non reperio. WOLFIVS.

Ibid. EPI TOY ΠΟΤΑΜΟΥ] Vide *Corfin. Fast. Attic. Dissert.* III. §. 23. et *Demosthenem* infra pag. 553. TAYLOR.

Ibid. penult. ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΤΙΝΩΝ] Pro τῶν στρατιωτῶν τινων, Nostrum sic habuit, τῶν ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ὑπὸ τῶν πολιτῶν. Atque haud scio annon multo emendatius. OBSOPOEVS.

Pag. 514. l. II. ἐπίδωκα, ἢ Δία.] Restitue, ἐπίδωκα. Νῆ Δία, ἀλλ' — MARKLAND.

Ibid. ἢ Δία] Νῆ Δία, ἀλλ' ἀδίκως ἤρξα. Ita *Benenatus*. Feliciter. TAYLOR.

Ibid. 12. λογισαί] *Harpocr.* hunc locum Auditoris nostri spectat. Consule *Valesium*. Mox διὰ τί desideratur in quibusdam, in Edit. *Felician.* in Codd. *Guelph. Obsop. Harl. Vindob.* et *Reg. a.* optimis sane, et fide dignis. Sed est pene necessarium, et agnoscit *Hermogenes* cum MSS. *Felician.* Proxime ὅτι αὐτὸς ΟΥΤΟΣ *Felician. Benenat. Harl. Vindob.* TAYLOR.

Ibid. 14. οἷς γὰρ ἐκ ἰγρέψατο, — τότε] τῷ μὴ γράψασθαι, διότι ἐκ ἰγρέψατο τὸ ψήφισμα, ἢ τὸ ψήφισμα. WOLFIVS.

Ibid. 15. τότε] EN τότε *Lambin.* Cuius haec est Paraphrasis, non Versio: *Ex iis enim quae de SCto in iudicium non vocauit, se ipse aperiet et indicabit; atque in iis quae iudicio persequitur, improbius calumniator reperietur. Quanto pressius, quanto accuratius, quanto elegantius Hieron. Ferrus? Percioche per quelle cose, che non ha accusato del decreto, apparirà calunniatore di quelle, che accusa.* TAYLOR.

Ibid. 16. ΠΥΑΝΕΨΙΩΝΟΣ ΕΝΝΑΘΗ ΑΠΙΟΝΤΟΣ] 22. Octob. Sc. 30. 29. 28. 27. 26. 25. 24. 23. 22. WOLFIVS.

Ibid. ΕΝΝΑΘΗ] ΕΝΑΘΗ *Feliciani* Editio, et *Benenati*. TAYLOR.

Pag. 515. l. 2. ΕΠΕΔΩΚΕ ΤΟΙΣ Κ.Λ.Λ.] ἴσως τοῖς τὰ θωρικά λαμβάνουσι, τῶν, τοῖς πῖνσι. Nam ditiores contempsisse binos illos obolos consentaneum est. *Melanchtho*: *Largitus est iis qui theatriali pecunia fruuntur*. *Perionius*: *Centum libras ad sacrificia iis qui ex omnibus tribubus sacra procurabant, largitus sit*. *Meletus*: *Spectaculis quae ad omnis tribus pertinent, donauerit 100 minas ad sacrificia*. WOLFIVS.

Ibid. 16. ὅχ' ὁ τοῦτο;] F. ΟΥΧΙ τοῦτο; WOLFIVS.

Ibid. penult. δύνασθαι] ΔΥΝΑΣΑΙ *Guelph. Aug. Vindob. Regii a. n.* TAYLOR.

Pag. 516. l. 3. μᾶλλον ἰπανῶσι τῷ ἰπανυμένῳ] ἢ τὸν ἰπανύμενον. Quod ideo noto, quia imperitior possit exponere, ἢ ὁ ἰπανύμενος sc. ἰπανῶ τὸς ἀποδιδόσας χάριν. Est enim Constructio per se ambigua. WOLFIVS. *φανυμένῳ*, non *πανυμένῳ*. Errauit in describendo. TAYLOR.

Ibid. 9. ΑΝΑΤΟΡΕΥΕΣΘΑΙ] ΕΤΕΦΑΝΟΥΝ *Ven. ΕΤΕΦΑΝΟΥΣΘΑΙ* Cod. *Paris. γ.* ΕΤΕΦΑΝΩΣΘΑΙ. *Lindenb.* TAYLOR.

Ibid. 11. *φανώσθαι*] ΨΗΦΙΣΤΑΙ MSS. *Ald. et Felician. Ven. Guelph. Ital. Vindob. Harl. Lindenb. et Regii a. n.* TAYLOR.

Ibid. 14. ἀδικήματι δίδως] ΔΑΒΕΙΝ ΤΙΜΩ-PIAN deinde addunt *Reg. a. Aug. et Vindob.* Sed haec Appendix, inquit *Simo Fabricius*, requirit participium, cuiusmodi sit σπουδάζων. TAYLOR.

Ibid. penult. ἢ λόγῳ τὸς δημοτικῶς] Locus corruptus. Forfan, ΩΣ λόγῳ — Puto aliquid deesse. Mox, 517. 2. Καί τοι καὶ ΤΟΥΤΩ, de-
leto sequenti τέτῳ. I. ΤΟΥΡ.

Ibid. vlt. γνωσκομένης] Αἰκισμός, ἀλλ' τῷ γνωσκομένην. WOLFIVS.

Pag. 517. l. 1. ἀμάξης] Vide *Vlpian.* supra ad 473. 1. *Harpocrat. v.* Πομπίας. *Aristoph. Plut.* 1015. et *σχ. Sext. Empiric. adu. Grammat.* cap. 3. TAYLOR.

Ibid. 2. καί τοι καὶ τῷ] Pro τῷτο lego ΤΟΥΤΩ, et alterum τέτῳ reicio. *Cicero* pro M. Caelio. *Accusatio crimen desiderat, rem vt definiat, hominem vt notet, argumento probet, teste confirmet*: *Maledictio autem nihil habet propositi praeter contumeliam, quae, si petulantius iactatur, conuicium, si facetius, urbanitas nominatur*. WOLFIVS.

Ibid. τῷτο] ΤΟΥΤΩ Codd. β. ζ. et tum delendum est posterius. TAYLOR.

Ibid. 6. *περγόνης*] *περγόνης* ΤΜΩΝ addunt *Guelph. Aug. Vindob. et Reg. a.* Item γ. ι. ζ. Aut

Aut hi potius ΗΜΩΝ, vt suspicor, atque errauit *Benenatus* in notando. TAYLOR.

Ibid. 7. ὑμᾶς] L. ΗΜΑΣ. Constructio est, ὅχ' ἡμεῖς, συλλέξαντες ἡμᾶς. MARKLAND.

Ibid. ἀπὸ τῶν ἰδίων] *e priuatis aedibus* Wolfius. Dubito. *Leuandoui dalle vostre facende*: Ferrus. Atque similiter, vt ille, Anonymus, *a priuatis negociis vestris auocemus*. Neque alii felicius. Vide quid praestiterit Cod. Ven. ἀπὸ τῶν ἰδίων ΚΑΚΩΝ τὰ ἀπορρήγια λέγωμεν ἀλλήλων. TAYLOR.

Ibid. 10. ἡμῶν πομπεύειν] F. ΚΑΤ' ἡμῶν. Τὸ Πομπεύειν καὶ τὸ ἐξ ἀμάξης satis nota sunt ex vetere consuetudine Comicorum et licentia Festorum. WOLFIVS. Rectius pungitur post ἡμῶν. TAYLOR.

Ibid. 13. εἴτα, ὃ μὲν ἦν] ἢ ὃ τόπω ἐξῆν. δηλοῦσι ἐν τῷ λογιεῖσθαι. WOLFIVS.

Ibid. 17. τῷ κικρίσθαι ———— πρῶτον] Variatur in Codd. Plurimi tamen in hoc consentiunt, τῷ κικρίσθαι περὶ τέτων πολλῶν, τῷ μηδυνώπῳ ———— TAYLOR.

Ibid. penult. ἔλαττον] ὥλῳ ἢ ΟΥΚ ἔλαττον. MARKLAND.

Ibid. περιπατεῖν] περιπατεῖν ΚΑΛΩΣ addit *Lambinus* sua sola auctoritate fretus. TAYLOR.

Pag. 518. l. i. Ἐπειδὴ τοῖνυν κ. l. λ.] Videntur hic Iudices suam erga *Demosthenem* beneuolentiam et aduersus *Aeschinem* indignationem siue vultu, siue acclamatione declarasse. Vnde se absolutum iri non dubitarit *Demosthenes*. WOLFIVS.

Ibid. 2. δίδωμι] Ita constanter. Ego tamen non potui semper non praeferre ΔΕΔΟΤΑΙ. Vid. notas ad *Aesch. c. Ctesiph.* 441. 12. Licet nonnullis videri possim non multum promouere. Dubito multum de integritate huius Paragraphi. Et multis olim negotium faceffit. Laborat in ea causa *Hermogenes*, quem videbis pag. 348. et apud σελ. nostrum. TAYLOR.

Ibid. δι' δέ με] F. δι' ΚΑΙ ΕΜΕ. MARKLAND.

Ibid. δι' με, ὡς ἔοικε, Cod. Reg. i. sine aduersatiua ΔΕ. TAYLOR.

Ibid. 5. τίτων] τίς καὶ ΕΚ τίτων. MARKLAND.

Ibid. 6. διαστέλλει] ΔΙΑΣΤΕΙΝ MSS. *Felician.*

Ven. *Obsop. Guelph. Vindob. Lindenb. Reg. a.* ap-
probante *Obsopoeo*. ΔΙΕΣΤΕΙ *Ital.* TAYLOR.

Ibid. 8. περιμολόγησεν] *Vlpianus*, qui huius Vocis ternas interpretationes adtulit, videtur hallucinari in omnibus. Neque se expedit *Harpocra-*

tio. Alia res est, cum scribit *Plutarchus*, π. Εὐ-

θυμίας h. pacto, τῷ θηρίῳ ἰτέροις ἀφ' ἰτέρων παρισκιάσει τὴν τροφὴν εἶναι, καὶ ὃ πάντα σαρκόφαγόν, ἢ ΣΠΕΡΜΟΔΟΓΕΙΝ, ἢ ἐξωρυχθῆναι ἐποίησιν: alia, cum *Demosthenes*, et *D. Lucas* in *Actis Apostolicis* pro blateratore vtuntur. Vide Interpretes ad *Act. Apost.* XVII. 18. TAYLOR.

Ibid. περιτρίμματα ἀγορεύς] Vide *Ionstom. de Festis Graec.* pag. 285. *Etym. M.* 240. 4. *Suid.* v. Τρίμματα. *Aristoph.* *Nub.* γ. 446. et σελ. ad 259. TAYLOR.

Ibid. 14. τίς μίσθια ἢ μὴ τοιῶτων] F. τίς μετρία; καὶ τῶν τοιῶτων, ἢ μὴ τοιῶτων, τίς διάγνωσις; *Aretinus*: aut honestorum aut turpium vlla cognitio? Videtur legisse τῶν καλῶν ἢ μὴ τοιῶτων. *Melanchtho*: Quod discrimen honestorum et turpium utquam seruasti? *Perionius*: Sed in Te aut in Tuis vt virtutis sit aliqua particula? vt honesta a turpibus interstescas? WOLFIVS.

Ibid. μίσθια;] Lege μίσθια; ἢ ΚΑΛΩΝ ΗΜΗ τοιῶτων τίς διάγνωσις; Dixit enim nuperrime, καὶ τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ διαγιγνώσκονται. Ita edidit *Aldus*, ita fere *Morelius*. Commendant etiam Codd. praestantiores, *Aug. Harl. Vindob. Lindenb.* praeterquam quod in eorum primo, ΚΑΚΩΝ ἢ τοιῶτων. Quod eodem recidit. TAYLOR.

Ibid. 15. λαβὼν] Deest in plerisque, *Guelph. Obsop. Harl. Vind. Lind. et Regg. a. β. γ. η.* TAYLOR.

Ibid. penult. τοιῶτοις] Recte credo. Contra tamen stant MSSi plurimi. ΤΟΙΟΥΤΟΥΣ Ven. ΤΟΥΤΟΥΣ *Guelph.* ΤΟΥΤΟΥΣ *Vindob.* ΤΟΙΟΥΤΟΥΣ MSS. *Ald.* ΤΟΙΟΥΤΟΥΣ denique MSS. *Felician. Obsop. Ital. Regii a. s.* TAYLOR.

Pag. 519. 3. χοῖνας παχέας ἔχων καὶ ξύλον] *Aretinus*: *Compedes ferens et baculum*. *Melanchtho*: *Compedibus vinctus docuit literas*. *Perionius*: *Apud Elpiam, quo is tempore ad Thesei docebat, nexus seruierit? Meletus*: *Craffis pedicis et lignis vinctus*. WOLFIVS.

Ibid. καὶ ξύλον] Desunt in *Guelph.* et *Vindob.* TAYLOR.

Ibid. μεθήμενοις γάμοις] F. ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΙΣ. Omnes interpretantur quotidianas nuptias. Τὸ μεθήμενόν et νυκτερινόν, ἀσπιρ τὸ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν opponuntur. *Perionius*: *Cum noua coniugia quotidie iniret*. WOLFIVS.

Ibid. 4. ἐν τῷ κλισίῳ] *Aretinus*: *In claustro*. *Melanchtho*: *In tugurio*. *Perionius*: *In porticu Clesio*. *Meletus*: *In Clesio*. Est annotatum, legi ἡλισίῳ τῷ προσηύη ἡρώ. WOLFIVS.

Ibid.

Ibid. κλισίῳ] Insignis est differentia in MStis: ΚΑΒΕΙΩΝΙ Ven. Obsep. Ital. Lindenb. ΚΑΒΕΙΩΝΙ Aug. Vindob. ΗΑΙΕΙΩΝΙ MSS. Ald. et Felician. ΣΙΚΑΒΕΙΩΝΙ Reg. 1. Interea non vulgaria habet de hac re, licet fortasse non vbique laudanda, S. Petit. de Legg. Attic. VI. 5. cuius verba describo: "Solenne fuit bonis istis mercibus, ut prostarent, et quotidianos haberent concursus ad illustria ciuitatis loca, Ceramicum, scirum, et τῶν ἀγορῶν. De Ceramico iamdiu monuerunt alii. Quod ad Scirum attinet, elegans est *Demo-sthenis* locus, sed corruptus, de *Aeschinis* matre, ἢ εἰς ἡμίσην αὐτῶν μεθήμενός γάμοις ἐν τῇ κλισίῳ πρὸς τῇ Καλαμίτῃ Ἡρώϊ χειμῶν, neque quidquam, qui laudant, iuuant, *Hesychius* et *Suidas*, quin contra factum, ut alterum insuper mendum occuparet; ΗΑΙΕΙΩΝΙ quippe legunt lapsu facili, ἀλλ' τῷ ΚΑΒΕΙΩΝΙ, quod est genuinum. *Hesychius*: Καλαμίτης, Ἡρώς τῇ ἡλισίῳ πλυσίον. *Suidas*: Καλαμίτης, κύριον ὄνομα καὶ Δημοσθένος ἐν τῇ ὑπὲρ τῷ γαμῶν ἐν τῇ ΗΑΙΕΙΩΝΙ τῇ πρὸς Καλαμίτῃ Ἡρώϊ. Nos legendum coniecimus ἐν τῇ ΚΑΒΕΙΩΝΙ τῇ πρὸς τῇ ΚΥΑΜΙΤῃ Ἡρώϊ. Intelligit Orator τὸ Κλῆσιον, ut puto, *Lycomidarum* (familia erat Athenis *Λυκομήδαι*, γίνετο Ἰθαγενῶν, inquit *Hesychius*) cuius meminit *Pausanias* in *Messeniacis*, c. 1. Hoc Κλῆσιον non puto longe abfuisse a templo Cereis Eleusinae, cuius sacris gens illa dedita; unde *Orpheus* siue *Onomacritus* ἔμνησεν αἰς Δῆμον ἢ Λυκομήδους ποιεῖν, inquit *Pausanias*. Quare etiam colloco iuxta aediculam Κυαμίτου Ἡρώ. *Cyamites* hic *Heros* erat, non *Bacchus*, et a *Baccho* distinguit *Pausanias Atticis*, c. 37. scribitque fuisse hanc aediculam ἐν τῇ χωρίῳ ΣΚΙΡΑ, quod erat inter urbem et Eleusinem. Atqui ἐν τῇ Σκίρῳ, ut legitur apud *Stephanum*, αἱ πόρται ἐκαθίστο. Praeterea inter lenonias personas recensetur *Λυκομήδης* a *Polluce*, lib. 4. cap. 19. quia scilicet ad hoc τῶν *Λυκομίδων* κλῆσιον prostabant hae publicae libidinis victimae: et si forte Vox ΚΑΒΕΙΩΝΙ retinenda, quam *Hesychius* interpretatur πανδοχίον, et *Eustathius* ad *Iliad.* A. pag. 78. δουλικὸν ἐντελὲς οἶκημα. Ita enim *Apolonius* ἐν τῇ εἰς Αἰσχίνην ἐξηγήσει· μνηρὸς δὲ ἦν ὁ Αἰσχίνης Γλαυκοθίας, ἢ, ὡς ἔτιοι, Γλαυκίδης, ἢ φασὶ τὴν πρώτην ἡλικίαν ἡταιρηκέναι, καθιζομένῃ ἐν οἰκῇ αἰς πρὸς τῇ τῷ Καλαμίτῃ Ἡρώ. Sed hic quoque legendum est πρὸς τῇ τῷ ΚΥΑΜΙΤΟΥ Ἡρώ. Tantum Vir doctissimus. Contra haec omnia militat, et strenue quidem, *Tourrellius* in

notis ad hanc Orationem, quas iuuabit consultare: Itemque *Kuster.* ad *Suidam* γ. Καλαμίτης. Κλῆσιον ergo retineo, et *lupanar*, fornicem intelligo. Eam vocem *Vlpianus* noster in scholio interpretatur *πρεσβύον*. Κλισίῳ] τῇ πρεσβύῳ. Itemque *Amerius* apud *Eustath.* ad *Homer. Odys.* Ω. 207. Tale fere σχόλιον deprehendi in textu Auctoris mei. Codd. enim *Lindenb.* et *Regius* α, pro, τῇ πρὸς τῇ legunt τῇ ΠΡΟΣΤΩΝΙ. Et similiter MSS. Ald. κλισίῳ τῇ ΠΡΟΣΤΩΝΙ ΗΡΩΙ, omissa voce Καλαμίτη. Quid hic fiet? Sane qui ita legunt, glossam insinuant, eoque forte facilius insinuaere, quia et verba ipsius Textus viam quodammodo sternunt. Ecce enim! ἐν τῇ κλισίῳ τῇ πρὸς τῇ [ΠΡΟΣΤΩΝΙ] Καλαμίτῃ Ἡρώ. Statuo demum fuisse Herois cuiusdam (Calamitem vocabant) siue Statuam, siue Sacellum, siue Monumentum: iuxta vero porticum siue fornicem, eoque pro lupanari v-fas fuisse quae Athenis prostabant. De Calamite isto Hercoe magnum est silentium. Attingunt h. locum *Valesius* ad *Harpocrat.* et *Victor.* XXI. Var. Lect. 3. locum sane nouum et delicatulum. Denique *methemeros gamas*, quas voces *Wolffius* interpretatur *quotidianas*, atque ut id, salua conscientia facere poterat, *methemeros* in ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΥΣ prius mutauerat, eas, inquam, alii per diurnas nuptias exponunt: *Petrus* ita: *Che tua madre facendo nozze fra il giorno nel portico, ch'è appresso la statua di Calamite, alleudò questa bella figura.* *Cicero* ad *Herenn.* IV. 34. Cuius mater quotidianis nuptiis delectatur. TAYLOR.

Ibid. 5. ἀλλ'] Ante hanc vocem excuditur a *Morelio*, ἐξίθριψι σι; ΑΛΛΑ ΠΑΝΤΕΣ ΊΣΑΕΙ ΤΑΤΤΑ, ΚΑΙΝ ΕΓΩ ΜΗ ΔΕΓΩ. ἀλλ' ὡς — Bene est. Ita *Aug.* etiam et *Vindob.* et, mendo vno atque altero excepto, Cod. *Venet.* TAYLOR.

Ibid. 10. ἐδὲ γὰρ ὡς ἐτυχὲν ἦ] ἐ τῶν τυχεύων εἰς ἦν. ἱερωνία εἰσὶν ὁ λόγος καὶ ἀπροσδοκήτων. *Aretinus*: Num erat ut quiniis? sed ut ii quos populus detestatur. *Melanchtho*: Non enim erat ex eo genere cui se ingerit, sed ex talibus, quos execratur populus. *Perionius*: Et ab iis quae gessit, initium sumam. Neque enim fuerunt obscura aut vulgaria, sed eiusmodi ut ea omnes execrentur. *Meletus*: Non enim fuit de iis, quos populus deuouet. Videtur innuere eum nothum esse et peregrinum, qui falso se ex ciue Athenienfi et matrimonio legitimo procreatum affirmet. WOLFFIVS.

Ibid.

Ibid. ὃν ἔτυχεν] *Non unus de multis, non forte fortuna oblatus homo.* Ita vertit Lambinus. Qui si non bene, peius tamen *Wolfius*, quem ne intelligo quidem: *Neque enim eorum fuit, quorum fuit.* Schema est, quod *παρὰ προσδοκίαν* dicitur. Adduxit *Hermogenes*, in cap. Περὶ τῷ Κωμικῷ λέγειν. Quem vide. Ait *Demosthenes*, *Non ille est ex plebecula, aut e vulgari sorte: Non ignotus vobis, non hospes,* (quo pacto fere laudationes et encomia instituere solent,) *non ita: Sed ea est profapia, ea generis claritudine, ut — P. A. maiores eius saepius esset execratus: Illene ignotus? immo nimis notus.* Vti *Italus: Percioche egli non è stato uno della plebe, ma un di quelli, a' quali il popolo priega male.* Codex est vnicus, scil. *Regiorum* η. qui pro ὃν, ΩΣ habet. *Miranda* sane *Versio Rutilii Lupi*, quam adduco in nota sequenti. *Tourrellius* fudat in harum vocum interpretatione, neque tamen valde feliciter rem gerit. TAYLOR.

Ibid. 11. οἷς ὁ δῆμος καταρᾶται] *Non tam fortasse proditores et planos, qui populum pro Concione decipiunt, quam seruos et nothos et peregrinos, qui se pro ingenuis et germanis ciuibus venditant, intelligit.* WOLFIVS.

Ibid. ὁφεί] *Laudo Vlpianum, Διὶ λαβεῖν τὸ μὴν πρῶτον ὁφεί, ὥσπερ διηγούμειν, τὸ δὲ διότερον, ὡς καὶ ἐρώτησιν.* Atque ita distingui iubeo, ὁφεί γάρ ποτε ὁφεί λέγω; χθὲς μὲν ἢ καὶ πρῶτον. Confirmat *Rutilius Lupus, de Fig. Sentent. lib. 1.* cuius interpretationem subiungo. *Nunc quoniam de me, ut volui, cognouistis, iudicium per ipsius vitia constituam. Nam dum opus est, parentes appellat, quos scitis non ignotos fuisse, sed huiusmodi, ut omnes hos execrarentur. Sed hic bonus vir, grandis natu, atque sero, sero loquor? immo vero nuper, atque bis paucis diebus, simul et Atheniensis, et eloquens est factus.* TAYLOR.

Ibid. 13. δύο συλλαβὰς] *Hic Vlpianum non laudo, neque laudare possum: μίαν μὲν εἰς τὸ ἄνομα τῷ πατρὶ· μίαν δὲ, εἰς τὸ τῆς μητρὸς.* Absurdissimum longe quod vidi vnquam. Nam *Aeschinidis Pater*, qui *Tromes*, iam *Atrometus*, dicitur, duabus syllabis additis, TAYLOR.

Ibid. δύο συλλαβὰς προσθεῖν.] *Laudat hunc locum Hermogenes περὶ μὲθ. διονότ. pag. 438. Ed. Crisp.* Τάτοις δὲ πᾶσι χρεῖται Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῷ Στιφάνῳ, ἐνθ' ὁδηγῆται ὅτι κωμωδῶν ἐπίσταται· τῇ μὲν παρὰ δὲ ἔτῳ, τὸν μὲν πατέρα αὐτοῦ Τρέμηνον· ἐποίησιν Ἀτρώμηον. Latet huius viri

nomen apud *Lucian. in Rhet. praecept.* nunc tandem protrahendum dias in luminis oras. Καὶ ὁ μὲν ταῦτα φήσει, ἀλαξάν καὶ ἀρχαῖον ὡς ἀληθές, καὶ κροικὸς ἀνθρωπίνου, νεκρὸς εἰς μίμησιν παλαιῶν περιθιῖς, καὶ ἀνορέτῃσι ἀξίων λόγους πάλαι καλοῦντο συγμένους, ὡς τι μίγιστοι ἀγαθοὶ, μαχαιροποιῶν υἱὸν, καὶ ἄλλοι ἀτρομήτη τινὸς γραμματικῶν ξηλῶν ἀξίων. Vbi ineptissime *Benedictus: ac si gladiarii fabri vel intrepidi grammatae filium vellet imitari.* Scribendum Ἀτρώμητη. Nimirum intelligit *Lucianus* illud nobile par fratrum, *Demosthenem* et *Aeschinem*; quorum hic γραμματικῶν siue ludimagistri erat filius, cui nomen *Tromes*, vel *Atrometus*. Eleganter *Demosthenes pro Cor. de Aeschine*, παῖς μὲν ὢν μὴ πολλὰς ἰδίας ἰτεράφης, ἀμα τῷ πατρὶ πρὸς τῷ διδασκαλίῳ προσιδρεύων, τὸ μίλαν τρεῖς, καὶ τὰ βάθρα σπογγίζων, καὶ τὸ παιδαγωγῶν κορῶν, οἰκίτη τάξιν, καὶ ἰλιυθίς τε παιδὸς ἔχων. Ille vero, *Demosthenes* scil. patrem habuit μαχαιροποιῶν, vid. *Suid. in v. Cultiellos* venditasse dicit *Valer. Max. III. 7. Quam matrem Euripides, aut quem patrem Demosthenes habuerit, ipsorum quoque saeculo ignotum fuit: alterius autem matrem olera, alterius patrem cultellos venditasse, omnium pene doctorum literae loquuntur.*

1. TOVP.

Ibid. 15. Εμπῶσαν] *Vide Βαλεάχους Aristophanis.* WOLFIVS.

Ibid. Εμπῶσαν] *Vlpianus, Etym. M. Harpocr. Valesius ad Harpocrat. Aristoph. Ran. γ. 295. 307. Kuster. et Spanheim ad loca. Meurs. III. Attic. Lect. 17. TAYLOR.*

Pag. 520. 3. τὸν ἀποψηφισθῆναι] *τῇ διαψηφίσει ἐκκλησίᾳ τῷ δήμῳ καὶ τῆς πολιτείας.* WOLFIVS.

Ibid. ἀποψηφισθῆναι] *Vox ea generaliter, et quasi proprie, sumpta, absolutionis vim obtinet; verum in causa peregrinitatis, ubi quaeritur, an Ciuis sit necne, condemnandi, vel eiiciendi: Ideo vero, quoniam cum Ciuium Recensio fieret, quae Διαψηφίσις vocatur, qui ex eo censu deliceretur, ΑΠΟΨΗΦΙΣΘΗΝΑΙ recte dici potuit. Οὐτὸς δὲ Ἀλιφῶν Ἀθηναῖος ἰδέσθαι εἶναι τὸ πρῶτον, γιγνομένων δὲ τῶν καλυμένων διαψηφίσαι, ὃ ἔστιν ἐξέτασις, ἐν τοῖς δήμοις, ὡς ἴδω, εἰ ἄρα φύσει Ἀθηναῖος· ἢ καὶ ἐν ἰνίγραψιν ἰαυτὸν, ἐκ σπουδῆς τινῶν, εἰς τὸς ἀγῶνας, ΑΠΕΨΗΦΙΣΘΗ δὲ, ἀπιδουκίμασθην, ὡς ἢ καὶ αὐτὸς (f. ΑΣΤΟΣ) καὶ ἐκ ἐκκλησίας, λυπηθεὶς ἢ χεῖρο πρὸς τὸν Φίλιππον, καὶ ὑπὸ χεῖρο αὐτῷ λάθρα τῆς Ἀττικῆς ἐπιβὰς ἐμπέσειν τῆς Ἀττικῆς*

τῷ

τὰ ἰσώρια. Vlpian. ad h. locum. Εἴ τις ξένος ἴδωκεν εἶναι, καὶ ὁ πολίτης, τὸτον ἐν ταῖς διαψηφίσεσι τῶν δέμων ἀπιψηφίζοιτο οἱ δημόται, καὶ ἐλάγιστο ΑΠΕΥΗΦΙΣΜΕΝΟΣ. εἴτα ἐισήγιστο εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἐκρίνιστο ξένιας, καὶ εἰ μὴν ἰάλω, ἐπιπράσκειτο ὡς ξένος. εἰ δὲ ἐκράτει, ἀνελαιμωγάνιστο εἰς τὴν πολίτιαν. ἔτω Δημοσθένης. Τίς γὰρ ὁ μὲν ἀπὸ οἴδιν ἀποψηφισθῆναι Ἀσιφῶν; Suid. v. Αποψηφισθῆναι. Adde eundem v. Διαψηφίσις καὶ Αποψηφίσις. Plura et disertiora ad initium *Eubulidae*. TAYLOR.

Ibid. 4. λαβόντες] ΚΑΤΑΛΑΒΟΝΤΟΣ *Guelph. Vindob.* TAYLOR.

Ibid. 8. ἀνὺν ψήφισμα] Dubito de ratione pungendi: vtrum scilicet referamus duas has voculas ad ἀφισθῆναι, an ad priorem sententiam, ἐπ' οἰκίας βαδίζων. In illa mente est *Wolfius*, vt vides: in hac Editores Parisienses. Item *Etruscus Interpres*, andando alle lor case senza licenza del Senato. Mecum dubitare videtur *Scholias*. TAYLOR.

Ibid. 16. ἀγλῶ] Vide praestantissimi *Doruillii Exercit. de Delo*, Cap. 5. in *Miscell. Obseru.* Tom. VII. TAYLOR.

Ibid. προσηλίσθη] Ita *Wolfius* sua sola auctoritate fretus. Ceteri omnes ΠΡΟΕΙΔΕΣΘΕ. TAYLOR.

Ibid. penult. βωμῶ] Ita *Demosthenes* c. Conon. n. 40. Edit. Paris. πρὸς τὸν ΒΩΜΟΝ ἄγοντες, καὶ ἐξεκρίζοιτες. Add. *Cicer.* pro C. Balbo §. 5. *Athenis aiunt, cum quidam apud eos, qui sancte grauerque vixisset, et testimonium publice dixisset, et, vt mos Graecorum est, iurandi causa ad aras accederet* — TAYLOR.

Pag. 521. l. 5. ΣΥΝΔΙΚΟΝ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ] Vide *Aeschin.* de Amphictyonica legatione. WOLFIVS.

Ibid. 10. τὸτο τοῖστω] Quaere, an horum altervtrum sit varia Lectio. MARKLAND.

Ibid. τὸτο ΚΑΙ τοῖστω Reg. α. Deest τοῖστω *Guelph. Vindob.* Vtrumque agnoscit *Hermogenes* pag. 233. TAYLOR.

Ibid. 11. ὁμοῖον γὰρ (ὁ γὰρ;) οἷς ἐμὲ καλῆσθαι] F. OYK APA. Et si et illud bene habet. ὁμοῖον οἷς pro τούτοις ἂν ἐμὲ. WOLFIVS.

Ibid. 14. καὶ Πύθωνι θρασυνομῶν καὶ Ἰ. λ.] Huc respexit *Philostat.* in *Praefat. ad Vit. Sophist.* p. 482. Edit. Olear. Οἱ δὲ ἀπὸ τῶ Βυζαντίου Πύθωνος, ὃν Δημοσθένης μόνος Ἀθηναίων ἀνασχέειν φησι θρασυνομῶν, καὶ πολλὸν ῥέοισα. Vbi male Cl. Editor malit ΠΟΛΥ ῥέοισα. *Horat.* i. Sat. VII. 28. ex emendatione praestantissimi *Bentleii*:

VOL. II.

*Tum Praenestinus falso multoque fluenti
Expressa arbusto regerit conuicia* —

Atque hinc forsan corrigendus *Philostat.* vit. *Apollon.* VII. 37. Ο Πύθων ταῦτα δημηγορεῖν, ὡς φασιν. MSS. omnes ταῦτα ῥέων. Legendum censeo, ταῦτα ΠΟΛΥ ΠΕΩΝ, quanquam et illud alterum ferri possit. Sed hoc elegantius. Quin et *Polluc.* VI. 35. corruptum puto; vbi legitur, λάβειν, πολλὰ ῥέων. Immo, ΠΟΛΥ ῥέων, ex *Demosthene.* i. TOVP.

Ibid. 15. πολλὰ ῥέοισι] Vid. *Pin.* IX. *Epist.* 26. *Diodor. Sic.* XVI. 85. et *Casaub.* ad *Athenacum* II. 2. *H. Steph. Thes.* III. 679. *Wesseling.* ad *Diodorum.* De *Pythone* alibi. TAYLOR.

Pag. 522. l. 7. ΕΠΙΘΥΜΟΣΑΝΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ] iurando adacti a ducibus, *Wolfius.* *Dauanti i Capitani*, Ferrus. TAYLOR.

Ibid. 13. πολλὰ] πολλὰ ἐγὼ (πολλὰ AN ἐγὼ alii) ΕΠΙ τέτων ἔχοιμι διῆσαι. Cod. Reg. α. TAYLOR.

Ibid. τούτων] Nonne deest Adiectiuum aliquod, διωότερα, vel tale quidpiam? MARKLAND.

Ibid. 15. πὰρ ΤΜΙΝ] πὰρ ΤΜΩΝ forte. TAYLOR.

Ibid. 16. ἴθι τινὲ φάτω] Verba haec commatibus includenda, vt recte *Interpres Italus*, *baute*, per una cattiuu usanza, dato licenza. — TAYLOR.

Ibid. penult. ἀνταλλαττόμενοι] ANTIKATAΛΑΤΤΟΜΕΝΟΙ MSS. *Ald.* et *Felician.* Ven. *Ital. Regii.* α. 6. i. ANTIKATAΛΑΛΕΣΟΜΕΝΟΙ *Guelph. Vindob.* TAYLOR.

Pag. 523. l. 1. πολέμιον, φανερώς] πολέμιον φανερώς, ita distingue. MARKLAND.

Ibid. 5. ἐπορεύετ' ἀνθρώπων] ἐπορεύετ' ὁ ἀνθρώπων. MARKLAND.

Ibid. ἐκίτι καὶ] ἐκίτ' ἐν ἀμφισβ. deleto καὶ, plurimi, et rectius. TAYLOR.

Ibid. 7. ἱαμβογραφῶ] Cedo qui istos *senarios* *Aeschin.* legerit, audiuerit, memorauerit. Non ita est: non. Parum constat, eum *Iambos* scripsisse: recitasse vero in *Scena*, ore rotundo, liquet; et multum ad eum quaestum passum *Demosthenem* adluisse. Scribe ergo, certissima emendatione, ΙΑΜΒΟΦΑΓΟΣ. Aliquoties notauī singularem fidem Cod. *Regii* i. qui me in hac lectione adiunxit. Adiunxit etiam *Etym. M.* v. ΙΑΜΒΟΦΑΓΟΣ, λοιδόρος· ἐπιπλή Ιαμβο· ἱμνιερὸς ἐστὶ λοιδόρια. ὁ φάγων ἐν τῷ στόματι, ὁ ἔχων τὰς ἱάμβους, τείλεται ὁ ἔχων διὰ στόματι τὴν φιλολοιδόριαν. μίμνηται *Δημοσθένης* ἐν τῷ περὶ τῶ σέφαν, τάχα καὶ παραπαίον

παίρων εἰς τὸν Αἰσχίνην, ὅτι τὰ ἱαμεῖα τῆς τρα-
γῳδίας ἔλθου, ὑποκριτὰς ὦν. TAYLOR.

Ibid. 10. ἐπὶ τῷ ἱμῷ ὕδαλι. *Aqua mea ad hoc
utaris licet.* Cicero. MARKLAND.

Ibid. ἐπὶ] EN plures et meliores, *Guelph. Aug.
Vindob.* et a. TAYLOR.

Ibid. 15. ἐμὲν] ἐ μὲν HN ἐν Reg. s. Illustrat H.
Steph. Thes. L. Gr. Tom. II. col. 1532. TAYLOR.

Ibid. antepen. ἀνάλωσι] ANHΛΩΣΕ Ven.
Guelph. Vindob. a. n. TAYLOR.

Ibid. Αμφισσίω] τῶν Δοκεῶν τῶν Αμφισσίων.
WOLFIVS.

Ibid. vlt. πολλὰ γὰρ καὶ διττ.] Defunt in Reg. n.
et *Vindob.* TAYLOR.

Pag. 524. l. 3. παλῶν] De Apolline Patrio,
et de hoc loco, plura H. *Steph. Thes. L. Gr.
Tom. III. 94.* et *Tourellius*, praeter eos, qui de
Diis Gentilium agunt. TAYLOR.

Ibid. 5. καὶ εἶπον] F. εἰ μὲν ἀληθῆ πρὸς ἡμᾶς
εἰποῖμι (καὶ εἶπον — ἔγωγ) εὐτυχίαν μοι δῶναι.
MARKLAND.

Ibid. 9. ποιῆσαι] ΓΕΝΕΣΘΑΙ libri saniores.
Restituet hic lector mendum operatum, et ἀνόνη-
τον pro ἀνόντην rescribet: et in subiecta versione,
Elateam, non *Elatiam*, col. 2. l. 8. TAYLOR.

Ibid. 15. τὸν γὰρ κ. τ. λ.] Hexametrum hunc
versum non inobservatum praeterierunt Antiquio-
res. Vide σχ. ad *Hephaest.* pag. 76. et *Longinum*.
Plura de hac re, ad initium Orat. c. *Neaeram*.
TAYLOR.

Ibid. 17. ὅς] Ὁ Felicianus. Id quod necesse est:
et iam Wolfius recte vertit. Mox τὰ τῶν ΕΛ-
λῶν ΠΡΑΓΜΑΤΑ *Guelph. Aug. Vindob.* et Reg.
a. qui mire consentiunt in Auctore nostro ema-
culando: deinde τῶν μεγάλων αἰτίων κακῶν ΓΕ-
ΓΕΝΗΜΕΝΟΣ iidem cum i et ζ. TAYLOR.

Ibid. vlt. ἄγεις] ΕΙΣΑΓΕΙΣ *Guelph. Obsp.
Ital. Vindob.* cum Regg. a. s. ΕΙΣΑΓΗΙΣ *Harl.*
TAYLOR.

Pag. 525. l. 2. κινῶ] γρ. ΚΑΙΝΗΝ a. ζ. ΚΟΙ-
ΝΗΝ s. Vid. not. ad *Aesch. c. Ctesiph.* pag. 374.
l. 14. Adde modo 527. 4. TAYLOR.

Ibid. 6. ἰσορίαν] γρ. ΣΩΤΗΡΙΑΝ Regii a. s.
TAYLOR.

Ibid. 7. διάσασθε] ΘΕΑΣΕΣΘΕ Ven. vt con-
nectatur cum ἑψισθε, ὠφελήσισθε. Atque ad eam
normam Wolfius interpretatur. TAYLOR.

Ibid. 11. ἴπασχε] Si credamus MSS. *Aug.* et
Lindenb. hoc erat scholium, non e textu genuino:
Ita illi, ἴσχε] ἴπασχε. TAYLOR.

Ibid. 15. κρατῆρι] ΚΑΙΠΕΡ κρατῆρι. MARK-
LAND.

Ibid. 17. τὴ τέτση] ΤΩΝ ΤΟΠΩΝ. MARKLAND.

Ibid. ὑπαρχόντων] ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ addit Cod. n.
nescio quo animo. TAYLOR.

Ibid. penult. ἔδιν' ἀν] ΟΥΔΕΝΑ. MARKLAND.

Ibid. ἔδιν] Vulgo. ΟΥΔΕΝΑ. WOLFIVS.

Ibid. ΟΥΔΕΝΑ. ita scribunt *Guelph. Vindob.* et
Regg. a. s. TAYLOR.

Pag. 526. l. 1. παρακρέσασθαι] ΠΑΡΑΚΡΟΥ-
ΣΕΣΘΑΙ et ΠΑΡΑΚΡΟΥΕΣΘΑΙ MSS. TAYLOR.

Ibid. 4. τῶτον] ΤΟΥΤΟ. WOLFIVS.

Ibid. ΤΟΥΤΟ in quamplurimis, sc. MSS. *Ald.*
et *Felician. Ven. Guelph. Aug. Ital. Harl. Vindob.*
et Regg. a. s. TAYLOR.

Ibid. 5. εἰσηγίτο] ΕΙΣΗΓΟΙΤΟ. MARKLAND.

Ibid. ΕΙΣΗΓΟΙΤΟ Cod. *Aug.* TAYLOR.

Ibid. 7. φυλάξασθαι] ΦΥΛΑΞΕΣΘΑΙ edidit
optimus *Felicianus*, adstipulantibus Codd. *Aug.
Harl. Vindob.* et *Parisenfisibus*, ζ. n. TAYLOR.

Ibid. vlt. ἔδ' ἂ νῦν ἔτο λῆγων προφασίζῃσαι]
M. ἔτο προφασίζῃσαι, λῆγων ἐκ ἀληθῆ. ΕΛΛΗ-
ΠΙΚΩΝ videtur, vt subaudias αἰτιωμένων. WOLFIVS.

Pag. 527. l. 1. γινώσκει] ΘΕΑΣΕΣΘΕ *Guelph.
Vindob.* TAYLOR.

Ibid. προσκαλέσασθαι] ΠΡΟΚΑΛΕΣΑΣΘΑΙ
dedit *Morelius*. Ita Ven. et *Harl.* Sed perperam.
Distinxi, et his verbis certissimos suos terminos
assignavi, in notis ad Orat. c. *Theocrin.* Tom. III.
pag. 530. l. antepen. TAYLOR.

Ibid. 2. συνιλέσασθαι] ΤΕΛΕΣΑΣΘΑΙ MSti
Guelph. Vindob. et Reg. a. TAYLOR.

Ibid. 3. ἀπὸ ποίας ἀρχῆς] τινὸς ἀρχοῦ, ἢ,
τίνα ἀρχὴν ἀρχῶν; *Aretinus*: Aut quando? *Me-
lanchtho*: Apud quem magistratum citatio propo-
sita est? *Perionius*: Quando? *Meletus*: A quo
magistratu? WOLFIVS.

Ibid. Quo praeditus magistratu? Wolfius. Non
arbitror recte esse versum. Credo hanc esse e nu-
mero τῶν ἰμμητῶν δικῶν, vt vocat *Plutarchus*, et
alii, vbi inter duas nationes siue Respub. quae
inter se disceptarent, res non bello geritur, sed
prouocatur ad iudicium alicuius tertiae. Age
ergo: Cedo auctoritatem istius *Reip.* quae nos cita-
uit. Non potes. TAYLOR.

Ibid. 4. κινῶ] γρ. ΚΑΙΝΗ Reg. a. TAYLOR.

Ibid. 8. πρὸς τὰς Αμφισσιῖς ἱταράχθῃ] Alii
ΕΠΙΡΑΧΘΗ. WOLFIVS.

Ibid. ἱταράχθῃ] ΕΤΑΧΘΗ *Guelph. Vindob.* et
Reg. a. TAYLOR.

Ibid. 11. ἡγεμόνα] ΗΓΕΜΟΝΙΑΝ *Lambin.* TAY-
LOR.

Ibid. ἡγον] F. ΑΝΗΓΟΝ. MARKLAND.

Ibid.

Ibid. 16. εὐθὺς] καὶ μὴ τὰυτ' ΕΥΘΕΝΣ Ο ΦΙ-
ΛΙΠΠΟΣ *Vindob.* εὐθὺς etiam alii, *Guelph.* et α.
In quibusdam, post εὐθὺς, sequuntur haec voca-
bula, ὡς τὸτο εἶδον οἱ. De qua varietate proxime
agemus. TAYLOR.

Ibid. 17. ἐγγύσθαι κ. τ. λ.] Vide notas ad *Demosth.*
π. Παραπρεσβ. pag. 200. l. 7. et quae hic eru-
dite congeffit *Tourrellius*. TAYLOR.

Ibid. penult. εὐθὺς] Ita legunt *Ven. Aug. Vin-*
dob. εἰ μὴ ἔν μὴ μὴ ἐγγύσθαι εὐθὺς, ΩΣ ΤΟΥΤΟ
ΕΙΔΟΝ, ΟΙ ΘΕΛΑΪΟΙ, καὶ — Iis quoque *Codd.*
accensendi sunt optimi *Guelph.* et α. i. ex *Regiis*,
in quibus Scriba voce εὐθὺς tam cito recurrente
deceptus, posuit prost εὐθὺς in l. 16. Ni fortasse
id debeamus *Variarum-Lectionum* Excerptoribus.
TAYLOR.

Ibid. vlt. ἐπίπτοι] ΕΝΕΠΕΣΕ MSS. *Ald.*
TAYLOR.

Ibid. τότε] ΤΟΥΤΟ *Aug. Vindob.* Si retinea-
tur τότε, tum operae precium erit *Tourrellium*, qui
nonnulla non infcita aut iniucunda adtulit, de
coniunctione istarum particularum νῦν et τότε con-
sulere. Sed haec omnia optime expediuit et felicis-
sime Vir ingeniosissimus, *Ier. Marklandus* infra ad
pag. 545. Εἰ μὴ ἔν μὴ μὴ ἐγγύσθαι κ. τ. λ. Si igitur
Thebani non mutassent sua consilia — ex eo au-
tem quod matuerint [νῦν], tunc eum represserunt.
TAYLOR.

Pag. 528. l. 5. ταραξασα] Forte ΠΡΑΞΑΣΑ.
MARKLAND.

Ibid. 6. ΕΑΡΙΝΗΣ ΠΥΛΑΙΑΣ] Fortassis Am-
phictyones eodem anno saepius conuenerunt. Et
[l. 11.] καὶ ῥήλαις διαλαβὴν τὴν ΟΡΟΥΣ. WOL-
FIVS.

Ibid. 8. ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΩΝ] Sequitur in non-
nullis ΚΑΙ ΤΩΙ ΚΟΙΝΩΙ ΤΩΝ ΑΜΦΙΚΤΥΟ-
ΝΩΝ. Sunt autem *Regiorum* i. et *Ital. Harl.*
cum *Lind.* TAYLOR.

Ibid. 11. ΟΡΟΥΣ] Pro διαλαβὴν τὴν ὄρεως [vlti
Editi omnes] antiquum ΟΡΟΥΣ, quae germana
lectio est. Facilis autem fuit lapsus, et ὄρεως in
ὄρεως, literarum adfinitate. OBSOPOEVS. ὄρεως *Ven.*
Reg. n. Harl. Guelph. Ask. TAYLOR.

Ibid. 14. ΚΑΙ ΤΩΙ ΚΟΙΝΩΙ ΤΩΝ ΑΜΦΙΚΤΥΟ-
ΝΩΝ] Idem MS. *Regius*, qui supra insinuaui has
voces ad l. 8. post vocem Αμφικτυόνων, hic dele-
vit. TAYLOR.

Ibid. vlt. ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ] Vtrum
ἱστεινμάτισαν, an vero ἱδοξί περισεύσαι τὸν
στρατηγόν? Sed tum, τὸ καὶ abundabit. WOLFIVS.

Ibid. Scrupulosae et leui emendationi *Wolfianae*
merito se opponit *Tourrellius*. Nimis enim arbi-
trarie et licenter hic se gessit *Wolfius*: neque scio
quid ei in mentem venerit. TAYLOR.

Ibid. ΤΩΝ] ΕΚ τῶν Αμφικτυόνων. MARKLAND.

Pag. 529. l. 4. ΚΑΙ ΔΙΟΤΙ] ἀπὸ τῆς, ὅτι.
quod et in *Isocratico Archidamo* notavi. WOLFIVS.

Ibid. 9. ΕΠΙ ΔΕΚΑΘΙ] Infra 540. 3. Σκίρο-
φορίωνος ἔκτη ΕΠΙ ΔΕΚΑ. Vid. Not. ad *Demosth.*
π. Παραπρεσβ. 134. penult. TAYLOR.

Ibid. 10. ὑπὸν] Post hanc vocem deficit
Cod. Harleyanus per plurimas paginas. TAYLOR.

Ibid. 14. ποιεῖ] ποιεῖ habuit *Benenatus*, quod
restituit *Lambinus*. TAYLOR.

Ibid. 17. ΤΟΙΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙΣ] Τῶς ἀρχι-
σιν, ἢ δημαγωγοῖς. Nam Magistratibus apud a-
lias ciuitates alia et nomina fuerunt. WOLFIVS.

Ibid. penult. ΟΙ ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΙ ΟΖΟΑΙ] ὅτι
ὄλοι ἔξουσιν. Alii ἐπιζήφουσι, Alii ἐκπονημίδου.
WOLFIVS.

Pag. 530. l. 4. ΣΥΝΑΝΤΑΤΕ] ΜΟΙ inseruit
sua auctoritate *Lambinus*: συναντᾶτε ΜΟΙ μαιτὲ
τῶν ὄλων. TAYLOR.

Ibid. 5. ΕΠΙΣΤΙΜΟΝ] Iuuabit conferre hos
senarios *Eubuli* ab *Harpocrate* adductos, a *Va-*
lesio autem scite admodum emendatos:

Ἡμεῖς ποτ' ἀνδρας Κικροπίδας ἐπίσταμιν
ΛΑΒΟΝΤΑΣ εἰς Ὑμητιον ἐξελαθεῖν ΟΠΙΔΑ,
Καὶ ΣΙΤΟΝ ἐπὶ μύρμηκας ΗΜΕΡΩΝ ΤΡΙΩΝ,
Ὡς χερυσιτύκτου ψήγματος πιφρότου.
TAYLOR.

Ibid. 7. ΒΟΗΡΟΜΙΩΝΟΣ] Iterum *Corfinius*,
Fast. Attic. Dissert. III. §. 21. 22. et *Agonist.*
in *Nem. §. 14.* Videamus autem primo Menfi-
um feriem disertissimam, atque eam Anni porti-
onem, quam Vir ille doctissimus his rebus assi-
gnat:

Anthesterio. Cui respondet *Februarius* prae-
Elaphebolio. terpropter.

Munychio.

Thargelio.

Scirrhophorio.

Hecatombaeo.

Metagitnio.

Boedromio. circa *Septembrem*.

Videamus porro Rerum gestarum consequen-
am.

ANTHETERIONIS die XVI^{to} Aeschines Pylagoras factus. *Demosth.* 529. 9.

Delphos proficiscitur.

Bellum Amphiffense, siue Amphictyonicum, concitat.

Eapropter Graecorum Imperator desideratur.

Id Imperium, Aeschines astutia, ad Philippum deferitur.

Philippus, eam potestatem nactus, socios, hac Epistola, conuocat quasi contra Locros Amphiffensis.

Iam robustior factus totius Graeciae dominationem meditatur.

Elateam occupat.

Trepidatur Athenis.

Thebanorum Societas consiliis Demosthenis comparata.

METAGITNIONIS die VII^{mo} pugnatum est ad Chaeroneam, atque actum est de libertate Graecorum. *Plutarch.* in *vita Camilli*.

Igitur, vt concludit Vir doctissimus, necesse est, vt exaret Philippus hanc Epistolam inter *Antheterionis* diem XVI^{um} et *Metagitnionis* diem VII^{um}. Non contigit ante istam Aeram, quia haec scripsit iam Imperatoris Amphictyonici munere fungens. Neque rursus post bellum et infortunium Chaeronense: Non potuit enim eos inuitare ad commune bellum inferendum, Societatis iure, quos iam ipse debellauerat, et libertate fortunisque exuerat. Itaque Epistolam *Boedromione*, qui *Metagitnionem* menssem, clademque Chaeronensem sequitur, non dedit. Potuit fieri, vt *Hecatombaeone* scripserit; eumque igitur menssem, rationibus quibusdam ad eam rem ductus, in *Demosthenis* Textu reponit. Verum certissimis argumentis euincam, hanc rem contigisse etiam ante menssem *Hecatombaeonem*, qui anteuenit infortunium Chaeronense. Ecce

Philippus, Amphictyonici belli Imperator factus, primum occulte agit cum Sociis, simulans se Amphictyonicae causae studere.

Bellum parat contra Locros.

Phocide conuentum statuit.

Subito conuersus, Amphictyónico bello valere iusso, contra Graecos nec-opinantis arma vertit, atque Elateam, arcem munitissimam, occupat.

Iam ergo ante captam Elateam, ad Peloponnesensis atque socios literas dedit Philippus. *Demosthenes* enim disertissime scribit, eum, cum haec scripserit, dissimulatis insidiis, quas Graeciae struxerat, videri Amphictyonica mandata exequentem: Ταῦτ' ἐπὶ τῇ Ἑλλάδι, καὶ τὰς Θηβαίους, καὶ ὑμᾶς πρῶτον ἀπεκρύψας, κοινὰ δὲ καὶ τοῖς Ἀμφικλύοις δόξαντα ποιεῖν προσποιεῖτο. 529. 12. Atque eadem pariter ex literis ipsis Philippi colligimus. Iam autem ELATEA CAPTA EST ANTE MENSEM HECATOMBAEONEM. Nam cum nuncius Athenas de ea re esset perlatus, et tanta facta Ciuum Consternatio, Senatum Coss. indicunt. Deliberantibus visum est consultissimum, vt Thebanos, siqua ratione id fieri potuisset, in societatem contra Philippum adsciscerent. Quae res immortale istud Decretum peperit, vbi Demosthenis Fides et Prudentia explorata est maxime, de mittendis Thebas legatis, conseruatum in hac Oratione, verbis expressis, pag. 540. et sequentibus. Id autem S. C. aperte dicitur esse latum *Scirrhophorionis* die XVI^{to}. Ergo ante eum menssem, vel saltem eo ineunte, capta est Elatea, adeoque ante *Hecatombaeonem*, qui *Scirrhophorionem* sequitur, exarata hac Philippi Epistola. Nihil hac argumentatione certius esse possit. Itaque non hic reponemus EKATOMBAIONOS, loco τῷ, Βοηδρομιῶν, vt voluit Vir ille clarissimus. Proximum est, vt dispiciamus, vtrum necesse est, vt faceretur, atque e loco suo cederet, *Boedromio*. Ego omnino aliter statuo. Hae res, non, vt rem reputauit *Corfinius*, intra spatium VIII Mensium sunt concludendae. Non. Nimirum intra Aeschines munus Pylagoricum, et res infelicer Chaeroneae gestas, non VIII sed XX Menses intercedebant. Nam Theophrasto Archonte Olymp. CX. 1. missus est Pylagoras; Archonte autem Chaeronda, Olymp. CX. 3. pugnatum est Chaeroneae.

	Olymp.
Theophrastus	CX. 1.
Lyfimachides	2.
Chaerondas	3.

OLYMP. CX. 1.

Ἐπὶ Θεοφράστῳ Ἀρχόντῳ, Πυλαγόρῳ ὑμῶν ἡλιασθὶ Μειδίας τε ἱκίοντι τὸν Ἀναγνώστῳ καὶ Θεασυκλίᾳ τὸν Λέσβιοι, καὶ τρίτῳ μὴν τῶν ἐμῶν. Aesch. c. *Ctesiph.* pag. 428.

OLYMP.

OLYMP. CX. 2.

Lysimachide Praetore captam esse Elateam differtissime testantur *Dionysius Halicarnassensis* et *Diodorus Siculus*. Ille *Epistol. ad Ammaeum*, hic XVI. 84. Id vero contigit, ut vidimus, iuxta *Scirrhophorionem* siue *Iunium*, menssem Anni postremum; et eadem aestate, anno autem ver-

OLYMP. CX. 3.

Chaeronda Praetore, pugnatum est Chaeroneae: ut omnes norunt.

Ergo mense *Boedromione* Olymp. CX. 2. exarari potuerunt literae Philippi, ea nempe aestate, quae confecta est vernum istum conuentum Amphictyonicum, in quo Aeschines imperium Philippo comparabat, et diutius antequam Elatea occuparetur, et Philippi consilia patefierent. Eo igitur errore, si fas mihi sit homini doctissimo atque accuratissimo erroris dicam scribere, eo tamen abreptus est *Corfinius*, quod munus *Aeschini* Pylagoricum Olymp. CX. 2. non Olymp. CX. 1. ut debuit, assignauerit.

Attamen disputatur, *Lous*, Macedonum menssem non *Boedromioni* respondere Atticorum, sed, quod *Corfinius* voluit, *Hecatombaeoni*. Ecce enim: Natus est Alexander iuxta *Plutarchum* in vita, pag. 7. Edit. Bryan. ἡμεῖς μὲν ἐκατομβαιωνοῦ, οὗ Μακεδόνος ἄλκιον καλεῖσιν, ἔλεγον. Et memoriae etiam proditur, quo tempore de filio nato, eodem de victoria quoque Olympica nuncium Philippo adferri. Mensis autem *Olympicus* erat *Hecatombaeon*. Et proinde constat non alium potuisse, si vellet, *Plutarchum* menssem Atticum Macedonico *Loo* opponere, praeter ipsum *Hecatombaeonem*. Sed mihi videntur bene agere superiores illi, aut Dii, aut Diis similes, Chronologi, *Scaligerum*, *Petauium*, *Vsserium*, *Dodwellum* intelligo, qui distinguunt inter Lunaris Macedonum et Solaris Annos; cuius distinctionis ratione habita, fieri potuit, ut *Lous* Macedonicus hac ratione *Hecatombaeoni*, illa *Boedromioni* adinuicem responderet. Praeterea cum non adeo distent *Hecatombaeon* et *Boedromio* (unicus enim Mensis, *Metagitnio*, interseritur) crediderim sane tum ob imperitiam Veterum in rebus Chronologicis Astronomicisque, adeoque frequentem intercalandi necessitatem, tum vero propter hoc, quod non necesse est, ut suppu-

temus utrosque Mensis, Atheniensium, Macedonumque, pariter, id est, eodem die, incipere, et pariter finire (immo contingere videmus in Calendario Romano, Atticoque, ut vnius Gentis Menses ordirentur, μισῶν τῶν τῆς ἡμέρας) his rebus, inquam, adducor ut crederem, non esse opus ut in Textum *Demosthenis* grauius aliquid statuamus. Vno Mense, vel Attico, vel Macedonico, protruso et promoti, ob accuratiorem calculum introducendum, *Lous*, qui modo *Hecatombaeoni*, iuxta *Plutarchum* obuertebatur, iam aliquot dieculas cum *Boedromione* haberet communicatas. Ille ipse *Plutarchus*, qui in *vita Camilli* Boeotorum *Panemum Metagitnioni* Atticorum adglutinat, pag. 305. Edit. Bryan. Tom. I. idem rursus, in *Aristide*, pag. 315. Tom. II. *Boedromioni* istius Populi respondere ait. Verba eius merentur, ut hic a me describerentur: Ταύτην τὴν μᾶχην (Plataicam nempe) ἡμαχίσαντο τῇ τελευτῇ τῆς *Boedromιωνος* ἡμεῖς καὶ Ἀθηναῖοι, καὶ δὲ Βοιωτοὶ, τελευτῇ τῆς Πανίης φθινοῦσης; maxime autem, propter id quod sequitur — ΤΗΝ ΔΕ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΑΝΩΜΑΛΙΑΝ ΟΥ ΘΑΥΜΑΣΤΕΟΝ, ΟΠΟΥ ΚΑΙ ΝΥΝ ΔΙΗΚΡΙΒΟΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑΙ ΜΑΛΛΟΝ, ΑΛΛΗΝ ΑΛΛΟΙ ΜΗΝΟΣ ΑΡΧΗΝ ΚΑΙ ΤΕΛΕΥΤΗΝ ΑΓΟΥΣΙΝ.

Ante meam Orationem finiam, tria sunt quae lectorem admonitum esse velim. Primum sit: Cum celeberrimo *Corfinio* miror, perspicacissimos illos viros, quas modo memorauimus, arbitrari potuisse, Epistolam hanc Philippi quidquam cum bello Phocenensi siue Sacro habere commune, quod octo ad minimum ante annos confectum erat et conclusum. Deinde, cum *Corfinius* duabus contra *Boedromionem* rationibus pugnet, tum quod Computo Macedonico aduersetur; tum quod ultra Menssem *Metagitnionem* produci non potuit aut debuit ea Epistola, ideoque arbitrabatur eam Philippum consignasse mense *Hecatombaeone*: Ego autem *Hecatombaeone* exarari non potuisse demonstraui, verum ante eum menssem, *Scirrhophorione* putassis, *Thargelione*, *Munychione* aut demum *Elaphebolione*: Cum haec, inquam, ita se habeant, non tamen interea nego, potuisse dari mense quidem *Hecatombaeone*, verum mense *Hecatombaeone* anni Olymp. CX^{mae} 2^{di}, non istius, quo res ad Chaeroneam infelicitate erant gestae. Ego enim Negocio isti Amphictyónico (idque Monumentorum fide certissima) spatium

tium annum vitra assigno, quam assignauerit *Corfinius*. A quo tamen semper inuitus discedo, quod hominis istius insignem modestiam, humanitatem, ceterasque virtutes valde sum admiratus; tum quod illi solertiam incredibilem, atque in his rebus peritiam, longe supra meam sortem modumque, contigisse videam. Denique, (namque erat *Tertium*, quod obseruatum volui.) Constat totum hunc computum a nobis esse institutum atque initum, iuxta Aeram Athenien- sium antiquam et *primaevam*. Nam *Anthes- terione*, *Februario*, proficiscitur *Aeschines* ad conuentum *vernum* Delphis celebrandum: *Scir- rhophorione*, *Philippus* Elateam occupat, *Meta- gitnion* dimicat, id est mensibus *aestiuis*, *Iunio* scil. et *Augusto*. Ergo Monumenta, quae hic occurrunt, non adriperunt eum *vulgarem* com- putum, de quo plura differui ad pag. 479. l. 13. et quem ibi adduxi ad has et similis discordias se- dandas. Noluerim sane dici, *solenter* admodum tale commentum a me esse excogitatum, et ma- chinam esse vtrinque aptissimam, siue eam adpli- cuero, siue ab ea adplicanda abstinuero. Verum lector meus bonus et aequus potius et hoc quo- que adponet iis rationibus, quibus me olim ad- ductum esse confirmaui, vt existimarem hanc *De- mosthenis* Editionem, qua vtimur, e duabus esse confutam, et concinnatam. Adeo saepe, adeo vehementer sibi ipsi contrariatur. TAYLOR.

Ibid. 8. ΤΟΙΣ ΔΕ ΜΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΑΣΙ Κ.Λ.Α.] Conueri ex coniectura: *Qui se autem nobiscum non coniunxerint, eos hostium numero habebimus: eos vero qui consiliis nostris non paruerint, mulcta- bimus*. Siue pro *πανημει* legas ΠΟΛΕΜΙΟΙΣ, siue pro *κρημίοις*, ΧΡΩΜΕΝΟΙΣ, ἢ, ΠΕΙΘΟΜΕ- ΝΟΙΣ, non satis intelligo. Neque etiam placet τοῖς δὲ ΣΥΜΒΟΛΟΙΣ, qui nostris tesseriis *visi* non fuerint. Melanchtho: *Si qui non venient, omnium rebus, vt hostium, utar: auctores vero ni ad nos accedatis, mulctabo*. Perionius: *Qui nobis non oc- currerint, iis passim utemur: qui nobis auctoribus communis consilii non assentientur, eos mulctabimus*. Ego me hunc locum non intelligere fateor. Sed si *Scrimgeri* emendationem sequaris, quae eius- modi est, τοῖς δὲ ΗΜΙΝ συναλήσασσι πανημει, κρησόμεθα συμβόλοις: τοῖς δὲ μὴ ΠΡΟΣΘΕΜΕ- ΝΟΙΣ, ἐπιζημίοις, aliquis sensus elici ex his verbis potest, etsi nec τὸ πανημει, nec τὸ συμβόλοις, satis placet. WOLFIVS.

Ibid. ΤΟΙΣ ΔΕ ΗΜΙΝ κ. λ. α.] Edi solebat, Τοῖς δὲ ΜΗ συναλήσασσι, πανημει κρησόμεθα: ΤΟΙΣ ΔΕ ΣΥΜΒΟΛΟΙΣ ΗΜΙΝ ΜΗ ΚΕΙΜΕ- ΝΟΙΣ ἐπιζημίοις. Ita *Aldus* et *Benenatus*: Ita *Feli- cianus* quoque, nisi quod *κρημίοις*, loco τῷ, κρημέ- νοις. Et *MSti* similiter, omnes fere, *Ital Regii*, *Lin- denb.* etc. In nonnullis deest, vti solet, tota *Epi- stola*. *Dionysius Lambinus*, dum hariolationi in- dulsebat, in vno loco non longe aberat: in al- tero ineptit plane. Τοῖς δὲ ΜΗ συναλήσασσι πανημει, κρησόμεθα συμβόλοις: ΤΟΙΣ ΔΕ ΜΗ ΣΥΓΚΕΙΜΕΝΟΙΣ, ἐπιζημίοις. *Wolffius*, *Scrim- geri* auctoritate fretus, primus sustinuit euulgare id, quod licet longe distet a recepta lectione, ad veritatem tamen prope accedit. Certissimum est tamen diu inueterasse eam, quam damnat *Wol- fius* et eiecit. *Vlpianus* enim, dum exponere vo- luit, ita: Τοῖς δὲ ΜΗ συναλήσασσι] τοῖς μὴ συ- νελθῶσι, κολάσομεν κοινῇ συναθροισθῆναι. Interea Interpretes: *Etruscus: E di quelli, che non ci ver- ranno incontro, ne prenderemo partito insieme con tutto il consiglio*. *Anonymus: His quidem, qui ob- viam ire noluerint, passim utemur: consiliarios au- tem, qui a nobis non stabunt, damno afficiemus*. *Lambinus* sane noluit a sua coniectura recedere: *Eorum igitur, qui non manu facta et multitudine armata, se tamen nobis adiunxerint, consilio ute- mur: qui vero ab hac societate refugerint, eos male mulctabimus*. Denique sic se habebat vetus *Wolffii* Tralatio: *Qui se autem nobiscum non con- iunxerint, etc.* vt modo vidimus. Haec sunt fere, quae lectori ob oculos sisterem, vt intelligat quid omnes, quos consulere potui, de hoc loco statue- rint, siue adnotando, siue interpretando. Nemo erit, qui dubitet de redintegratione prioris mem- bri, inuitis *Vlpiano* et *Codd.* Attamen in posterl- ori, illud ΠΡΟΣΘΕΜΕΝΟΙΣ nimis audax et te- merarium esse crediderim, aliquid tamen erat isti- usmodi. Hoc saltem profecimus, vt animum *Phi- lippi* qualis fuerit, iam certissime deprehendamus (quem enim fugere potest?) licet de vocula vna aut altera restiterit lis et dubitatio. TAYLOR.

Ibid. 11. δ.] HN Reg. 1. Forte vtrumque, τίς ΟΥΝ ΗΝ ὁ ταῦτα ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΑΣ; Nam ita scribunt, non συμπαρασκευάσας, *Guelph.* et *Vin- dob.* TAYLOR.

Ibid. 13. μάλιστα αἰτίαι: δὲ ἔτι: Et [531. 8.] τὰ Φιλίππου ΠΡΑΤΤΟΝΤΩΝ. Hoc malo, quam *ταραττόντων*. Et [l. 15.] καὶ περὶ ΜΕΝ τῶν ἄλλων

ἄλλων πολλὰς ἀνελίγων ἰαυτοῖς, τὸ δ' ὁμογνωμονήσας αἰ. WOLFIVS.

Ibid. penult. ἔτ[ο] Iterum HN habet idem Cod. 1. Οὐτ[ο] HN τῶν φόντων κακῶν αἰτι[ο] Neque detrimento nostro abest a MSS. 6. η. vox ista κακῶν, TAYLOR.

Pag. 531. l. 1. σκόπας] [Vt Aldus] Manifestus error est, cum legendum sit vetusti exemplaris testimonio ΣΚΟΤΟΣ. Quod etiam verborum Sensus requirit. Ait enim multis tenebris veritatem Atheniensibus esse obscuratam. Fortasse nonnulli Codd. habuere ΣΚΕΠΑΣ, quae lectio esset tolerabilior priore: multis tectoriis involutam veritatem. OESOPHOVS. ΣΚΕΠΑΣ. Ask. TAYLOR.

Ibid. 4. ἀκούσας] Ita Wolfius tacite, renitentibus Editis, qui ΑΚΟΥΕΕΤΕ. Interea Guelph. cum Regg. α. 1. ΑΚΟΥΕΑΤΕ. TAYLOR.

Ibid. 8. πρᾶτ[ο]ντων] ΦΡΟΝΟΥΝΤΩΝ MSS. Ald. Guelph. Aug. Vindob. et Regii α. 1. TAYLOR.

Ibid. 11. γινώσκ[ο]νται] ΓΕΝΗΕΝΤΑΙ Reg. γ. ΓΕΝΗΤΑΙ. 1. Quorum hic proxime habet ΒΟΥΛΕΥΟΜΕΝΟΥΣ. THYLOR.

Ibid. 16. τὸ] Εἰς τὸ Regii Codd. α. 1. 5. cum Aug. et Vindob. TAYLOR.

Ibid. κινάδος] ΚΙΝΑΙΔΟΣ Guelph. Aug. Vindob. Regiorumque 1. Vide notata ad Aeschinē pag. 429. TAYLOR.

Pag. 533. l. 2. ΕΥΘΥΔΗΜΟΣ ΦΑΙΑΣΙΟΣ] Rescribe ΦΙΑΣΙΟΣ. Nam Φιλαιδαι fuit demus Aegeidis tribus: at Φλιδες vrbs Peloponnesi, a qua formatur Φλιδάσιος, ea nihil ad Remp. Atheniensium pertinebat. PALMER. Vide Memor. Coffon. pag. 32. TAYLOR.

Ibid. 5. ΑΛΛΟΤΡΙΟΤΗΤΑ] ΑΛΛΟΤΡΙΟΤΑΤΟΥΣ Ven. et Reg. 1. Tum erat fortasse praeterea ΩΣ. Nempe ὡς ἀλλοτριωτάτης. Aliter non bene procederet. TAYLOR.

Ibid. 6. ΠΑΡΕΣΚΕΥΑΣΤΑΙ] ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΖΕΤΑΙ MSS. Ald. et Felician. TAYLOR.

Ibid. 12. ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΩΣ] ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟΝ Ven. Ital. Regg. 1. 5. η. TAYLOR.

Ibid. ΚΑΙ ΓΑΡ ΝΥΝ ΟΥ ΚΕΚΡΙΚΕ ΒΟΗΘΕΙΝ ΕΝ ΟΥΔΕΝΙ ΤΩΝ ΜΕΤΡΙΩΝ] Vtrum Philippus, an Populus? Et quid est, ἢ ἄντι τῶν μετρίων? Vtrum ἑδωκὼς μετρίως? An hoc vult, si Philippus moderate se gesserit, populum ei non aduersaturum? Aretinus magnum fructum cepit sui codicis, qui neque Leges, neque Decreta, neque Epistolas villas videtur habuisse, in quibus non mi-

nimum est difficultatis. Melanchtho: Nunc enim cum non decreuiss[et] opem ferre in ulla re moderata. Perionius: Praesertim cum ipse hoc tempore nulla ex parte aequum auxilium ferre censuerit. Meletus: Nam nunc in nulla re mediocri opem ferre decreuit. WOLFIVS.

Ibid. Ferrus: Percioche l' andare hora a dar soccorfo, non lo reputa in niun conto per cosa modesta. Anonymus Venetus: Cum adhuc non stauerit, an salua modestia auxilium ferre possit. Lambinus: Num nunc quidem non censuit, ne mediocre quidem auxilium esse mittendum. Alius: Etenim nunc non iudicauit opitulari in ullo medicrimum. De Interpretibus tantum. In Cod. 1. deest EN ante ἑδωκ[ο]ν, scil. ἢ κίερινος βοηθῶν ἑδωκ[ο]ν. Tourrellius non inscite ratiocinatur de sensu huius commatis. Attamen deploratus valde est Textus; neque verba, prout exhibentur, aut illius sensum, aut cuiusuis eorum, quos adduximus, interpretationem admittunt. TAYLOR.

Ibid. 15. ΕΚ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ] Desiderantur in MSto γ. Potius desiderari video post has voces. Nam vt recensuit nomina eorum, quos proposuit Senatus, hic sequi debuerunt eorum, quos Populus. Sed Acta publica in MStis valde lacera esse solent. Annon id, mi lector, experti sumus his pauculis paginis? TAYLOR.

Ibid. 16. ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ] ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ. Et rursus 534. 10. MARKLAND.

Ibid. antepen. ΠΡΟΣ ΗΜΑΣ ΑΙΡΕΣΙΝ] ΠΡΟΑΙΡΕΣΙΝ. WOLFIVS.

Pag. 534. l. 6. ΠΕΠΛΗΓΜΕΝΟΙ] ΠΕΠΛΗΜΜΕΑΗΜΕΝΟΙ Ven. Regg. 1. 5. η. cum Aitemps. Ibid. penult. ΤΑ] ΤΗΝ Iidem MSS. TAYLOR.

Pag. 535. l. 5. ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ] ΠΙΣΤΕΩΣ MSS Ald. et Felician. ΠΡΟΑΙΡΕΣΕΩΣ Reg. 1. TAYLOR.

Ibid. 8. ὡς ἂν, ἢ γίνοντο] S. τῶν προτερωμένων ἐν τῇ ὁμόνοια Aretinus: Putans fieri nullo modo posse, ut cum Thebanis posthac conspiraretis. Melanchtho: Sperans nequaquam fieri posse, ut rursus vos et Thebani coniungeremini. Perionius: Quasi nunquam, etsi omnia faceret, iam cum Thebanis unum et idem sensuri essetis. Meletus: Quasi, siquid noui tentaret Philippus, non amplius conspiraturi essetis vos et Thebani. WOLFIVS.

Ibid. Adiungam et nostros quoque. Ferrus: Come che voi e' Thebani, se fosse auuenuto qualche cosa, non hauesse hauuto a far lega insieme. Anonymus: Quasi, siquid fieret, non amplius Vos et Thebani

bani effectis conspiraturi. Lambinus: Proinde, quasi siquid rerum nouarum moliretur, ne tum quidem Vos et Thebani consensuri effectis. Tourrellius: Bien persuade qu'à quelque enterprise qu'il se portast, Vous et les Thébains vous ne conspireriez plus à les transférer. Dubia fane Sententia. Nec enim video quomodo Elateae occupatio Thebanorum Atheniensiumque coniunctionem impedire aut prohibere potuit. Neque fane prohibuit. Legerem quidem, si adiuuarent Codd. ὡς δὲ ἂν, εἴτι γίνονται, εἴτι ANAΠNEYEONTΩΝ ὑμῶν καὶ τῶν Θεβαίων. Philippus, ea arce occupata, existimauit se tantum vtrique populo iniecturum timorem, vt respirare, vel animos resumere, ne quidem, si quid praeter spem acciderit, amplius potuerint. Rursus additur post participium istud, *potentiale* AN in *Guelph.* in *Aug.* in *Vindob.* et *Regio a.* TAYLOR.

Ibid. 10. ἐν τῇ πόλει] Melius sine Praepositione, συμφάντα τῇ πόλει, vt Codd. optimi, *Guelph. Vindob.* et *Reg. a.* TAYLOR.

Ibid. 11. Εσπίρα μὲν γὰρ ἦν] Admirabilis Narratio, ad quam digitum intendit summus Criticus, Longinus, Cap. 10. Vide *Athen.* l. 5. init. Citat hunc locum *Hermogenes* frequenter, scil. pagg. 284. 309. 312. Adde *Diodor. Sic.* XVI. 84. *Dionys. Halic.* pag. *Hudson.* 198. Tom. II. TAYLOR.

Ibid. 14. Εὐ τὰ γέγραπται ἐντίμπερασεν] In quem vsus? quo fine? Num per insaniam? An, vt ne consentus populi impediretur? Romae quidem in seditione et tumultu tabernae claudi solitas, ne diriperentur, non est mirum. WOLFIVS.

Ibid. γέγραπται] ΓΕΡΑ *Guelph. Regg. a.* ΕΡΤΑ η. *Ven.* Absurde. Laudant hunc locum *Harpocr. Suid.* v. Γέγραπται. *Etyim. M.* 228. 50. Disputauimus ea quae potuimus ἀκριβείᾳ de isto ad *Orat. c. Neaer. T.* III. pag. 620. Adde *Suid.* Γέγραπται vbi iterum *Demosthenem* citat, *Meurs.* VI. *Attic. Lect.* 24. Ait *Plutarchus* in *Romulo* pag. 42. Tom. I. Εἰσι δὲ λίγους τῶν εἰς τὸν ἐπὶ πόλεμον φέμεσαν ἐξ ἀγορᾶς πάροδον ἱστῖοις καταπλανῶναι τὰς τὴν θύαν παρέρχοντας. Exponere possumus ἱστία per γέγραπται. TAYLOR.

Ibid. penult. πᾶς ὁ δῆμος ἄνω καθῆτο] ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ συνεκαθίσθη. WOLFIVS.

Ibid. καθῆτο] ΚΑΘΗΤΟ *Aug. Regg. a. i.* ΚΑΘΗΤΟ *Cod. γ.* Vide supra annotata ad pag. 480. l. 9. ex *Magistro.* TAYLOR.

Pag. 537. 5. πάσης] Deest *Guelph. Vindob.* τῆς ΑΛΛΗΣ πολιτείας *Cod. Reg. i.* TAYLOR.

Ibid. 9. ὅλα] ἐν ἑλπίδι NYN ὅλα. *Guelph. Vindob.* et *Regiorum a. i.* TAYLOR.

Ibid. ἰὰν] INA MSS. *Regg.* quantum ex *Benenato* liquet, cum *Guelph.* et *Vindob.* non leui sensus mutatione aut prorsus negligenda. Ma che egli venga accioche metta a ordine le cose appartenenti a Thebani, questo so io certo. Ferrus. TAYLOR.

Pag. 538. l. 2. πάντων] πάντων ΑΥΤΩΝ Φιλιπποῦ πάντων *Cod. Reg. a.* TAYLOR.

Ibid. 5. διὸ] Τὸ ἐν φημι διὸ; πρῶτον μὲν κ. τ. λ. Ita forte distinguendum, propter τὰ δέοντα λίγους. MARKLAND.

Ibid.] Restitue omnino, τί ἐν ΦΗΜΙ ΔΕΙΝ; Ita optima et accurata Editio *Feliciani.* Deest ΔΕΙΝ *Guelph. Vindob.* ΔΕΙ habet *Cod. Obsop.* TAYLOR.

Ibid. 7. ἰγγυλίῳ] ἰγγυλίῳ ΥΜΩΝ, vel, ΥΜΩΝ ἰγγυλίῳ plerique omnes, *Guelph. Vindob. Ven. Aug. Regg. a. i.* TAYLOR.

Ibid. 8. ἐπιβλέπει] ΠΡΟΤΕΡΟΣ lubens praerem. Omnino ita, siqua *Attentio* debeatur MSS. *Ald.* — κίνδυνος ΕΣΤΙΝ Η ΜΩΝ. Scil. *Periculum* propius est *Thebanos*, quam nos. ΕΣΘ' ἢ κίνδυνος *Guelph. Vindob.* et *Regg. a. i.* et prope modum *Augustanus.* TAYLOR.

Ibid. 16. πότι δι' ἐκείνους βαδίζω, καὶ τῆς ἐξόδου] ἐκ παραλλήλου δις ταύτων. WOLFIVS.

Ibid. 17. πῶς χερίσθε κ. τ. λ.] Ερωτηματικῶς, *Vultis mentem?* Vel, πῶς χερίσθε τῇ πράγματι τέτῳ, παραινῶ, πάν μοι προσέχετε. WOLFIVS.

Ibid. 17. χερίσθε] ΧΡΗΣΕΘΑΙ. MARKLAND.

Ibid. Recte: Atque ita omnino legendum. ΧΡΗΣΕΘΑΙ *Guelph. Vindob. Reg. i.* ΧΡΗΣΕΘΑΙ in *Regiorum* aliis, et *Altemp.* Recte haec verti video ab *Etrusco*: E poscia che gli *Ambasciatori* faranno iti a *Thebe*, come io vi configli che eglino habbiano a gouernar questa facenda, statemi molto attenti, che l'intenderete. Monendus est *Lector* meus, *Dionysium Halicarnassensem* ita quoque legere in *Arte Rhetorica*, pag. Edit. *Hudson.* 80. et 101. Verum et ibi alia quoque habet circa hunc locum a me obseruanda, sc. πῶς — παραινῶ, ΤΟΥΤΩΙ πάν μοι προσέχετε τὸν νῦν. Ita *Reg. γ.* Sed istud τέτῳ ad πράγματι omnino est referendum. Et ea mente recte se habent vulgata nostra. Porro *Dionysius* legit ΔΕΙΣΘΑΙ l. penult. et ΕΠΑΓΓΕΛΛΕΣΘΑΙ. Accedunt quodammodo *Felician.* *Guelph. Obsop. Vindob.* cum *Regiis a. i.* et *Ask.* ΕΠΑΓΓΕΛΛΕΣΘΕ. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. penult. αἰσχερός γὰρ ὁ καίριος] Quia putabunt vos metu perterritos esse. WOLFIVS.

Ibid. vlt. ὄντων] ὡς ἰκύνων MEN ὄντων Codd. MSti Guelph. Aug. Vindob. 1. et ζ. cum Halicarnassensi. TAYLOR.

Pag. 539. l. 1. κινδύνους] in τοῖς ἰσχυατοῖς legit Dionysius, excluso κινδύνους. TAYLOR.

Ibid. ἰκύνους] ΕΚΕΙΝΩΝ Idem Dionysius. Quod satius est. Similiter Ven. Ital. γ. 1. et Ask. ΚΕΙΝΩΝ Obsop. In MSS. quibusdam Dionysii vicissim ΕΚΕΙΝΟΙ. TAYLOR.

Ibid. 2. διέκριναι] ΔΕΧΩΝΤΑΙ Dionysius. Verum vide, quo pacto tota haec Sententia ab eo citetur, pag. 101. ἴν', ἰὰ μὴ ΔΕΧΩΝΤΑΙ ταῦτα, καὶ πισθῶσιν ἡμῶν, καὶ ἀβυλόμεθα ἡμῶν ΔΙΟΙΚΟΥΜΕΝΟΙ, καὶ μετὰ ΣΧΗΜΑΤΟΣ ἀξίῳ τῆς πόλεως ταῦτα πράξωμεν. AN δ' ἄρα μὴ ΤΥΧΗ, ἰκύνους μὴ ἰαυτοῖς ἰγκαλῶσιν, ἀν ΤΙ ΕΞΑΜΑΡΤΑΝΩΣΙΝ, ΗΜΕΙΣ δὲ μὴδὲν αἰσχερόν, μὴδὲ ΚΑΚΟΝ ΟΦΘΕΙΗΜΕΝ ΠΕΠΕΙΣΜΕΝΟΙ. In nostris Codd. ΣΧΗΜΑΤΟΣ Guelph. Aug. Vindob. cum Regio α. Pro καλῶσιν, ΚΑΤΑΞΕΙΝ ζ. et σχ. ΚΑΤΑ ΤΥΧΗΝ η. Et ΕΞΑΜΑΡΤΑΝΩΣΙΝ denique Codex Venetus. TAYLOR.

Ibid. 8. καὶ ἔπειτα κ. τ. λ.] Schema notabile, et a multis certatim laudatum. CLIMAX, quod Graeci vocant, Ascensus nominetur a nobis. Malo enim Ascensum, quam Scalam, aut Gradiculos, ut quidam, dicere. Est autem figura perquam decora, et a Demosthene commendata: in qua postremum quodque verbum in priore membro aut parte aliqua Elocutionis positum in inferiorem rursus assumptum iniicitur: atque ita velut gradibus quibusdam connectitur Oratio, ad hunc modum. Ponam enim ipsum Demosthenicum versum: ET NON DIXI HAEC QUIDEM, NON AVTEM SCRIPSI: NEC SCRIPSI QUIDEM, NON PROPECTVS SVM AVTEM AD LEGATIONEM: NEC PROPECTVS QUIDEM, NON PERSVASI AVTEM THEBANis. Hic animadvertis quanto elatius icta sint, quam si simpliciter enunciaffet, Et dixi haec, et scripsi, et in legationem profectus sum, et persuasi Thebanis. Sic M. Tullius pro Milone: NEQUE VERO SE POPVLO SOLVM, SED ETIAM SENATVI COMMISIT: NEC SENATVI MODO, SED ETIAM PVBLICIS PRAESHUIS ET ARMIS: NEQUE HIS TANTVM, SED ETIAM EIVS POTESTATI, CVI SENATVS TOTAM REM. COMMISIT.

Egregie autem, et, ut mihi videtur, feliciter Lici-
nius Calvus in Vatinius, NON ERGO PECVNIA-
RYM MAGIS REPETVNDARVM, QVAM MAIE-

VOL. II.

STATIS: NEQUE MAIESTATIS MAGIS, QVAM PLAVTIAE LEGIS: NEQUE PLAVTIAE LEGIS MAGIS, QVAM AMBITVS: NEQUE AMBITVS MAGIS, QVAM OMNIVM LEGVM OMNIA IV-
DICA PERIERVNT. Aquila Romanus pag. 21. Confer Quintilian. IX. 3. Demetr. Phaler. §. 284. Hermog. pag. 297. Dionys. Halic. pag. 14. Ed. Hudf. Tom. II. In quibus omnibus hoc Comma Demosthenicum aut vertitur, aut illustratur. Adde Cic. IV. ad Herenn. 25. TAYLOR.

Ibid. 15. βάταλον] BATTALON MS. Guelph. Sed de his omnibus ago in Vita Auctorum meo-
rum. Mox l. 17. pro ἰκίτριψας Cod. Reg. ζ. ΣΥΝΕΤΡΙΨΑΣ. TAYLOR.

Ibid. vlt. πάντα ὅσα] APANTA A, eadem, qua semper, harmonia MSti Guelph. Aug. Vind. et Regiorum primus. TAYLOR.

Pag. 540. l. 9. ΕΙΝΑΙ] Deest in Lindenb. TAY-
LOR.

Ibid. ΠΑΡΑΙΠΕΙΤΑΙ] Ita Noster c. Aschbin. π. Παραπρεσβ. p. 206. l. 10. οὐδ' ἔδη καὶ τῆς ἰλιουθρίας ΠΑΡΑΙΠΕΙΤΑΙ. TAYLOR.

Ibid. 14. ΠΟΙΕΙ] ΠΕΠΟΙΗΚΕ Ven. TAYLOR.

Ibid. penult. ΚΑΤΑΚΟΡΩΣ ΧΡΩΜΕΝΟΣ] ΚΑ-
ΤΑΧΩΜΕΝΟΣ. Reg. 1. TAYLOR.

Pag. 541. l. 2. ΚΑΙ ΙΔΙΑΣ] Malim aliud. Si enim eius fuerunt, quomodo interceptit illas? Melanchtho: Barbara et priuata oppida. Hoc est, nulla cum Graecis societate coniuncta. WOL-
FIVS.

Ibid. ΙΔΙΑΣ] Idem atque αὐτόνομος, sui iuris, nullo foederis iure cum Graecis sociatas. Ita sentit Tourrellius. Vertit Etruscus: Pigliana terre barbare, e non sue. Lambinus: Videbat eum urbis barbaras, quasi peculiaris ac proprias, interciperes. TAYLOR.

Ibid. 3. ΕΛΑΤΤΟΝ ΕΙΝΑΙ κ. τ. λ.] Melan-
chtho: Minus in se delinqui putabat P. A. Perio-
nius: Leuiores scelera ea, quae in ipsum admitteret, existimavit. Meletus: Iudicabat rem leuiorem esse, quam ut aduersus eum sollicitus esset. WOLFIVS.

Ibid. Hauca per manco male l'esser offeso da lui: Ferrus. Putabat contemnendum esse P. A. si in ipsum aliquid delinqueret: Anonymus Venetus. Leuius id esse et tolerabilius arbitrabatur, quum ipse in se peccaret: Lambinus. TAYLOR.

Ibid. ΤΟ] ΤΩΙ rescribendum censet Lambinus. TAYLOR.

Ibid. 8. ΔΕΔΟΚΤΑΙ] ΔΕΔΟΧΘΑΙ arbitror. Vide annotata ad p. 479. l. 17. TAYLOR.

4 V

Ibid.

Ibid. 9. ΤΟΙΣ ΘΕΟΙΣ] ΤΩΙ ΘΕΩΙ ΚΑΙ ΠΑΣΙΝ ΑΛΛΟΙΣ ΘΕΟΙΣ ΤΕ, ΚΑΙ ΗΡΩΣΙ τῶν πόλεων κ. τ. λ. Ven. TAYLOR.

Ibid. 11. ΕΝΘΥΜΘΕΙΣΙ] ΕΝΘΥΜΘΕΝΤΑΣ Lambin. ANAMNHΘΕΝΤΑΣ, et ΕΝΘΥΜΘΕΙΣΗΣ alii, iuxta istum hominem. Vide quae diximus ad initium Orationis Demosthenis π. Παραπρεσ. TAYLOR.

Ibid. 15. ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΙΠΛΑΡΧΟΝ] Defunt in Lindenb. Cod. Ven. pariter, quasi olim in eo deessent quoque, legit, ΚΑΙ τὰς πύλας καὶ τὰς ἱππικὰς δυνάμεις ΕΛΙΟΥΣΙΝΑΔΕΙ ΕΞΑΓΥΝ. TAYLOR.

Pag. 542. l. 8. ΕΛΛΗΝΩΝ] καὶ τῆς τῶν ΠΡΟΓΟΝΩΝ δόξης, ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΡΕΤΗΣ. Ven. TAYLOR.

Ibid. 11. ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΙ] ΕΥΓΕΝΕΙΑΙ Reg. γ. Quod amplector. Nam illud alterum vix fere distat ab eo quod sequitur, sc. ὁμοφύλῳ. Et notissimum est, Thebanos cum Atheniensibus de antiquitate generis et nobilitate decertare. Autochthones enim gloriabantur esse et Thebani et Athenienses, ut constat ex Suida, a me emendato ad Leptineam p. 42. l. 7. TAYLOR.

Ibid. 17. ΕΓΓΟΝΟΙΣ] ΕΚΓΟΝΟΙΣ MSS. Lind. et Reg. α. Ceterorum enim plerique omnes in hoc Decreto deficiunt. Vide quae Nos ad Demosthenem, in Oratione praeterita, p. 131. l. 14. TAYLOR.

Ibid. ΚΑΙ ΤΟΝ ΟΙΔΙΠΟΥΝ] Miror hoc commemorari, cum Oedipus probri loco Thebanis obici soleat. Vnde Epaminondas illum a Thebanis eiectionem, ab Atheniensibus receptum esse, conuicatori respondit. Quid si Scurra quispian hoc affuit? WOLFIVS.

Ibid. antepen. ΥΜΙΝ] ΗΜΙΝ edi solebat, et rectius, ut arbitrator. TAYLOR.

Pag. 543. l. 3. ΠΡΕΣΒΕΙΣ] Et hic non est denarius numerus legatorum. WOLFIVS.

Ibid. 9. τὸ τοῦ ψήφισμα] De numero Oratorio huius Commatis, et Rhythmo Dactylico, agit Longinus satis liberaliter Cap. 38. Laudat Hermogenes pagg. 259. 299. 372. Demetrius Phaler. §. 287. Confer Clarkium ad Homer. Iliad. B. 537. TAYLOR.

Ibid. 11. δικαίῳ πολίτῃ] Supra ad Aeschinam p. 441. l. 13. Adde l. antepen. huiusce paginae. TAYLOR.

Ibid. 17. βασκαίνω] Suid. in v. Harpocr. Magister, Ammonius, quorum plerique ad hunc locum

respiciunt. Sed Suidas corrigendus est ex Magistro. Βασκαίνω ἔμεινον ἀντὶ τοῦ θένω (ἐπεὶ πρὸς ΔΟΤΙΚΗΝ συνάσσεται) ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ Μίμφομαι καὶ Διαβάλλω παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐνέχεται, καὶ συνάσσεται πρὸς Αἰτιατικὴν. Vide quantum haec praestant iis quae Suidas habet, consulto prius hoc Demosthenis loco. TAYLOR.

Ibid. penult. ἐπεὶ βολὴ] Sensus est: addo hoc ex abundanti, ex περιουσίᾳ. Supra, initio Orationis, 470. 5. MARKLAND.

Ibid. ult. εἴτε ἄλλο ἐνῆν] εἴτε ἄλλο ΤΟΤΕ ἐνῆν MSS. TAYLOR.

Pag. 544. l. 1. εἴτε] ἰσθ' Ο, ΤΙ ΤΙΣ νῦν ἰώρακιν Aug. Vindob. Alii aliter. Verum utcumque sit, delendum istud inauspicatum Comma ante τις. TAYLOR.

Ibid. 5. ἰποίησα] τὸ τοῖον ἰποίησα ΕΓΩ, Guelph. Aug. Vindob. et Regg. α. 6. 1. Et proxime in tribus prioribus Αἰτιασθαι. TAYLOR.

Ibid. 10. ἐνῆν] Τίς ἡ λόγος, ὅτινα ἰχρὴν ΕΡΕΙΝ, ἡ καὶ τοῖς συμφίλοις, ΟΕΤΙΕ ὑπ' ἡμῶν παρὲν ἰσθ' τῇ πόλει; Vid. 552. 16. MARKLAND.

Ibid. 16. προαίρειν τῆς πολιτείας] Hac fere spectant verba Libanii Epist. 45. Edit. Wolf. Ἐπὶ καὶ Δημοσθένῃ ἔρῳ τὰ ἀρετὰ προαίρειν διενεῶντα τῷ μηδὲ τὸς ἰχθρὺς, ἀ προαίρειν, συνεφαντιῶν. TAYLOR.

Ibid. συμβαίνειν] Potius ΣΥΜΒΑΝΤΑ, ut Ven. Aug. Vindob. TAYLOR.

Pag. 545. l. 4. τότε] ταῦτά μοι δείξον, καὶ ΤΑΥΤ' ἡδὲ καθήγουμαι μὲν lege. TAYLOR.

Ibid. 6. χρεῖ] L. ΧΡΗΝ. Iterumque l. 13. sicut legitur l. antepen. MARKLAND.

Ibid. 17. τῆς χώρας] ΠΑΡΗΣΙΟΝ addunt, vel a fronte, vel a tergo, huius vocabuli Codd. MSSti Ven. Aug. Guelph. Vindob. Altemps. TAYLOR.

Ibid. antepen. οἰσθε] ΟΙΣΘΑ Reg. α. et Altemps. ut ad Aeschinam spectet, ad quem tota haec Oratio conuerti videtur. TAYLOR.

Ibid. εἰς οἰσθε, ὅτι νῦν μὲν] ὅτι νῦν ΕΝΗΝ. WOLFIVS.

Ibid. ἐνῆν] ΜΕΝ in Editis, et MSS. quamplurimis. In Regg. autem α. ζ. νῦν ΜΕΝ ΗΝ ἔφη. TAYLOR.

Ibid. ult. τότε] Cum Apophorosi, hoc modo: l. antepen. νῦν ἐνῆν ἔφη. etc. τότε δὲ — ΑΛΛ' ἔκ αἰῶνος εἰπὴν κ. τ. λ. Scilicet Νῦν in hoc casu, τότε, in isto. Νῦν, ut res ceciderunt, τότε, ut potuissent. Ita p. 547. l. 13. — 15. MARKLAND.

Ibid. αἰ γὰρ μηδὲ πύργον κ. τ. λ.] αἰ γὰρ πύργον, ἡ πύργον λαβὼν non placet. F. ONTE

ΩΝΤΕ μηδὲ πωρεῖν ἰδῶκε. Vel, ΩΝΤΕ μηδὲ πωρεῖν ΔΑΒΕΙΝ ἰδῶκε. WOLFIVS.

Ibid. α γι] ΩΝ γι. MARKLAND.

Ibid. ΩΝ α, γι Cod. Ven. Nimirum ita solens est iste liber. Vtramque lectionem retinere cognoscitur: vti hic fortasse, iuxta emendationem viri clarissimi. Interea tamen solerti isti et accuratissimae disquisitioni Viri istius egregii de NTN et TOTE addam haec *Vlpiani* ad locum: Τὸ NTN ἰνταῦθα τμήμα χρόνου δηλοῖ, καὶ ἔστιν ἐπὶ παλαιολυβότῳ. Et similiter iudicasse videtur idem *Scholiastes* infra ad 547. 15. TAYLOR.

Pag. 546. l. 1. εὐνοία] EYNOIAI legit Cod. Aug. in tertio casu: itemque *Vlpianus*. Iterum perinde ΤΩΙ προβαλίσθαι omnes. Primus innovari fecit *Wolfius*. TAYLOR.

Ibid. καὶ τὸ προβαλίσθαι τῇ πόλει ταύτῃ τῇ συμμαχίᾳ] Obiectu societatis huius. Verbum verbo: *Eo quod Resp. societatem hanc obiecit, vel opposuit, Philippo.* WOLFIVS.

Ibid. 5. ἐξέρκει] ἐξέρκει MOI λόγῳ *Guelph. Aug. Vindob.* TAYLOR.

Ibid. 7. ἀγνοίας] Rectius, ut opinor, quam ANOIAΣ, quae videtur fuisse lectio *Hermogenis*, vbi de Dilemmate agit, pag. 192. Διλήμματον ἐστὶ τοῦτο — ἥδεις τὰ μέλλουσα, ἢ ἔκ ἡδεις; ἰάν τε γὰρ ἔπει, ἥδεις, ἀπαλῶ, τί ἂν εἰς προίλιγας; ἰάντε ἔπει, ἔκ ἡδεις, τί ἂν ἡμῶν ὡς ἰδόντων κατηγορεῖς; εἰ μὴ γὰρ ἥδεις, προσιπνῶ ὥφελις: εἰ δὲ ἔκ ἡδεις, τί τῶν ἄλλων, ὡς μὴ ἰδόντων, κατηγορεῖς; τῆς ANOIAΣ τῶν μελλόντων κοινῆς ἕως πρὸς πάσης ἀνθρώπων. TAYLOR.

Ibid. 15. τὸτο πειστικῶς ἐπὶ τοῖς συμβᾶσιν ἐξήτασαι] *Compertus es facisse, pro, Te facisse constat.* WOLFIVS.

Ibid. 16. ἐξήτασαι] Recte notam instituit *Wolfius*, vertit vero satis infelicitate, post euentum prodidiisti. Pene tenere visus sum, quid hominem abripuit. Bene *Etruscus*: *E quel, che un tristo, e nimpico huomo alla città farebbe, sei stato ritrouato far tu ne' casi che sono auuenuti.* TAYLOR.

Ibid. ἀρίστολας] ΑΡΙΣΤΟΛΕΩΣ *Aug. Vindob. Reg. a. Altemps.* In *Guelph.* pariter ΑΡΙΣΤΟΛΕΩΣ, verum in loco τῷ, ἀρίσταλῳ. TAYLOR.

Ibid. 17. Θάσση] ΘΑΣΗ. Vid. ad *Steph. Byzant.* MARKLAND.

Ibid. ΘΑΣΗ *Guelph. et Lindenb.* TAYLOR.

Pag. 547. l. 6. σπασμαλα] ΣΠΑΡΑΓΜΑΤΑ MSS. *Ald.* Laudat haec *Demosthenis* nostri *Plu-*

tarchus de Discrim. Adul. etc. Οἱ δ' ἀγνοῖς καὶ ταπεινοὶ τῶν εὐτυχῶν πόλας, ὥσπερ τὰ ἐπὶ γμαλα καὶ τὰ σπασμαλά φησι *Δημοσθένης*, ὅταν τι κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖσθαι. TAYLOR.

Ibid. 12. ἡ προγόνων] *Wolfius* interpretatur, perinde ac si legisset εἰπερ ἡ δόξης ΤΩΝ προγόνων, ἢ τῷ μέλλουσιν κ. λ. λ. Quae lectio mihi semper ardebat. TAYLOR.

Ibid. 17. προίλιο] ΠΡΟΕΪΤΟ *Regii* α. ζ. et *Altemps.* TAYLOR.

Ibid. ἀκονί] Sicut ἀναιμῶν, ἀνδρῶν. WOLFIVS.

Ibid. εἰ γὰρ ταῦτα προίλιο ἀκονί] *Aliae Editiones* exhibent AKONHTI. Sed legendum est AKONITI. Vox est palaestrica, et metaphora ducta a luctatoribus, qui sine pulueris insperfectione vincebant, nullo antagonista in medium procedere auso. PALMER.

Ibid. ἀκονί] Vt *Aldus* habuit, et *Benenatus*. Restituunt multi, *Lambinus, Obsop. Ask. et Altemps*, etc. In *Regg.* autem α. β. γ. AKONHTI. Mendose. TAYLOR.

Ibid. antepen. τίς δχ] τίς AN δχ] ΚΑΤΑΠΤΥΣΕΙΕΝ σι; *Guelph. et Vindob.* Et modo μὴ γὰρ ΔΗ *Idem*, cum *Regio* α. TAYLOR.

Pag. 548. l. 1. εἰ τὰ μὴν πρῶτα εἰς ὅπερ νυν] (S. περιέστη) περιέστη. WOLFIVS.

Ibid. νυν] Non est *Temporis*, sed significat, in hoc casu, hac suppositione, i. e. si temp. sine contentione ulla et pugna proiecissemus. Plane fuisset, εἰς ὅπερ νυν περιέστησαν αὐ. Si res eo redactae fuissent, quo, in hoc casu, fuissent redactae. Vide 520. 12. MARKLAND.

Ibid. περιέστη] ΠΕΡΙΕΣΤΗΚΕΝ *Guelph. Aug. Vindob. Reg. a.* Proxime deorat ΔΕ post ἡγμῶν in *Benen.* Quod reuocauit *Lambinus*. TAYLOR.

Ibid. 7. γενομένων] ΓΕΓΕΝΗΜΕΝΩΝ *Guelph. Vindob. Reg. a. Altemps.* TAYLOR.

Ibid. 9. τὸ καλυόμενον] ΥΠΕΡ ΤΟΥ τὸ καλυόμενον ποιεῖν *Lambinus*, adductus, ut existimare fas est, iis quae leguntur infra l. vlt. Sed minime est necessaria ista Correctio, neque adiuuant MSti. Hoc alii melius et dilucidius interpretantur, quam noster *Wolfius*. Quis *Graecorum* non nouit, quisue *Barbarorum*, quod et a *Thebanis*, et ab eis, qui istis antea eo amplius potentes erant, *Lacedaemoniis*, et ab ipso Rege *Persarum*, multa cum gratia illud libenter ciuitati concessum fuisset, ut caperet quodcunque vellet, et sua retineret, si imperata

imperata facere voluisset, ac permisisset, ut alius haberet Graeciae principatum. TAYLOR.

Ibid. 10. ἰᾶν] In marg. Cod. Vindob. γρ. ταῖς καὶ MH ἰᾶν ἑτέρον. TAYLOR.

Ibid. 11. τοῖς Ἀθηναίοις] τοῖς TOT' Ἀθηναίοις in Codd. Ven. Aug. Vindob. Guelph. et Reg. 2. TAYLOR.

Ibid. 15. ὅπῃ] Deest in omnibus. Wolfius igitur, ut sententiam sustentaret, suo ingenio fretus, id inferciuit. Videamus quid adiumenti in Regio Exemplari isto, de quo saepe verba fecimus. ἀλλὰ καὶ ἀγωνίζομένη (ita enim habet) πρὸς πρῶτον, καὶ τμήσας, καὶ διέξας, καὶ κινδυνεύουσα κ. 1. 2. TAYLOR.

Ibid. 17. ὑπελαμβάνει] ΥΠΕΛΑΜΒΑΝΕΤΕ in omnibus, praeter Regios duos α. et β. TAYLOR.

Ibid. vlt. ἐμβάνεις] ΕΚΒΑΝΤΕΣ Guelph. Vindob. Illud, ut arbitror, erat olim ΕΣΒΑΝΤΕΣ. Vide quae diximus ad *Lyfiam* pag. 51. Edit. London. TAYLOR.

Pag. 549. l. 3. Κυρσίλον] ΚΥΡΕΪΛΟΝ Guelph. ΜΥΡΕΙΛΟΝ Harl. De eo Cicero III. Offic. 11. Canter. VII. Nou. Lect. 4. Harpocr. in v. TAYLOR.

Ibid. αὐτὸν] F. ὁ μόνον αὐτὸν ΥΜΕΙΣ, ἀλλὰ — MARKLAND.

Ibid. 8. διαφέρει δὲ τίς] Ecce! Glossa T. Magistri. Τὸ διαφέρει, κάλλιον λέγει, ἢ τίς διαφέρει. Καθὰ καὶ Δημοσθένους ἐν τῷ πρὸς Στιφάνου, ΤΙ ΔΟΥΛΟΝ Η ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΦΕΡΕΙ. Profecto aut hic est locus, quem Glossographus ille memoriter citauit, aut nullus per totam hanc Orationem. Vide not. supra, pag. 665. col. 2. TAYLOR.

Ibid. 10. αὐτόμαλον] Mors naturalis et fatalis, nulla extrinsecus vi coacta, ut rite interpretatur Gellius XIII. 1. vbi hoc Effatum Demosthenis laudat atque explicat. TAYLOR.

Ibid. περιμένει] Lege ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ. MARKLAND.

Ibid. 12. φερεσσίγας] Sc. θανάτου. Quae vox repetenda est ex praecedenti ἀποβήσκειν. MARKLAND.

Ibid. 13. ἀνάγκη] ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ expresse et diserte addunt MSti Guelph. Vindob. Regg. α. 6. 1. 2. cum *Altemps.* et Edit. *Feliciani.* TAYLOR.

Ibid. 14. ὥς] ὥς APA ἰγὼ Guelph. Vindob. et Regg. α. 1. 2. TAYLOR.

Pag. 550. l. 1. εἰς τὸ παρὸν] Omisit Wolfius, quod emphasin habet egregiam. Quando melius ille, qui ita — quia praesenti ornamento me cupit exspoliare, et a vobis sempiternam laudem auferre? TAYLOR.

Ibid. vers. col. 1. l. 3. praefuerit] Restitue praefuerim. TAYLOR.

Ibid. 3. ἐμὲ πολλοῖς σαμίνε ΠΕΙΣΘΕΝΤΕΣ ΥΠΟ τῶν καλαψηφισθῆ. WOLFIVS. Perperam.

Ibid. 5. ἐκ ἑνὸς ὅπως ἡμάριδι] ΑΛΛ' ἐκ ἑνὸς, ἐκ ἑνὸς, ΟΥΔ' ΟΛΩΣ ΗΜΑΡΤΗΚΑΤΕ, ὡς Ἀθηναίοι, Regg. α. 1. ΗΜΑΡΤΗΚΑΤΕ porro Aug. Vindob. TAYLOR.

Ibid. 10. ὅς ἀπαλίας κ. 1. 2.] Vide Longin. c. 16. fin. *Fabrum* et *Pearcaum* ad loc. Quorum ille ΔΗΜΟΣΙΑΙ pro ΟΜΟΙΩΣ substituit; ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΑΞΙΩΣΑΣΑ ΤΙΜΗΣ pro glossa, vel potius glossae glossmate, eiicit; denique pro ΑΥΤΩΝ, vocem ΜΟΝΟΥΣ subrogari voluit. Non certe omnia haec necessaria. TAYLOR.

Ibid. 11. ἑθαψεν] ΕΘΑΥΜΑΣΕΝ MSS. Ald. et *Felician.* et Cod. Ven. TAYLOR.

Ibid. 14. ἀπένιμιν] ΕΝΕΙΜΕΝ optimi, scil. Guelph. Vindob. et α. Ita laudat etiam *Stobaeus* *Ecl. Ethic.* l. 2. pag. 198. TAYLOR.

Ibid. 15. γραμματοκύφων] Optime exponit Etymolog. M. Γραμματοκύφων, ἀντὶ τῶ, γραμματιῦς· ὅτι οἱ γραμματιῦς προσκυφότες γράφουσιν. ἢ ἐν ἀγορᾷ γραμματιῦς· ἐπὶ οἱ ἀγοραῖοι τῷ κύφῳ ματιγύναι. Διὰ τὸτο δ' αὐτὸν εἶπε καὶ περιτριμμά ἀγορᾶς παρὰ Δημοσθένους. Adde *Suid.* v. Γραμματοκύφων et Τρόμησι. Vocem hanc insolentiorum expendit et illustrat *H. Steph.* *Thes. L. Gr.* T. I. col. 862. TAYLOR.

Ibid. penult. λαβόλια] ΑΝΑΛΑΒΟΝΤΑ Guelph. Aug. Vindob. et Regg. α. 1. Mox τὸ ΤΟΥ ΤΕΤΑΝΟΥ Vindob. α. 1. Ad quam lectionem accedunt et alii. TAYLOR.

Pag. 551. l. 1. ἵππῃ] F. ΕΠΕΙ. MARKLAND.

Ibid. 3. ἐπὶ] An ΑΠΟ? Nisi desit aliquid post ἐπὶ. Sed vide 558. penult. Vel forte, ΕΚ τῶν, ut apud *Lyfiam* Orat. XV. p. 147. l. 29. 33. MARKLAND.

Ibid. 5. ἅμα τῇ βακίῃ καὶ τῷ συμβόλῳ] Symbolum illud, seu Tessera, cuiusmodi fuerit, melatet. Aretinus: Simul cum tabella mentem civitatis induere. Perionius: Se pariter cum bacillo et insignibus mentem animumque resp. assumere. WOLFIVS.

Ibid.

Ibid. βασιλεία — συμβόλῃ] *Aristoph. Plat.* §. 272, et 277. σχ. ad loc. Idem *Ecclesiast.* 296. *Valesius* ad pag. 265. *notarum Maussac.* in *Harpocr.* Poll. VIII. 5. *Vlpian.* ad hunc locum Auctoris nostri, *Pet. Faber Agonist.* I. 20. TAYLOR.

Ibid. 6. νομίζω] Magis perspicuus sensus erit, si hae voces παραλαμβάνω et νομίζω locum invicem mutant. Non necessarium, nisi ita MSS. MARKLAND.

Ibid. 7. ὡμῶν] Post hanc vocem addunt ΔΕΙ *Guelph Aug. Vindob. Regg. a. i. et Altemps.* TAYLOR.

Ibid. 10. παραχθίσιν] τῶν TOTE παραχθίσιν. Vel τῶν ΕΜΟΙ παραχθίσιν. MARKLAND.

Ibid. 11. ὡς γὰρ κ. λ. λ.] Laudat *Dionys. Halic.* ad *Anmaeum* §. 11. Quem confer, si lubet. TAYLOR.

Ibid. καταλαμβάνομεν] KATEΛAMBANOMEN *Guelph. et Vindob. MSti.* TAYLOR.

Ibid. vlt. βυλιύσθαι] BOYAEYEAΘAI MSS. *Ald. et Feliciani, Ven. Guelph. Vindob. et Regii Parisenses a. c. i. n.* TAYLOR.

Pag. 552. l. 4. ἱκίνας] Si fidendum sit *Altempfiano* Annotatori, ita legerem, προσῆγον ΘΕΤΑΛΟΥΣ περιέρις, διὰ τὸ τὴν τῶν συμμάχων τάξιν ΕΚΕΙΝΟΥΣ ἔχειν. Εκίνας certe addunt Editi omnes MStique. Interea *Vlpianus* prius istud ἱκίνας interpretatur τὸς Φιλίππων περίσβις. TAYLOR.

Ibid. 9. πειπνῶσθαι] ΠΕΠΝΘΑΣΙΝ *Guelph. Vindob. Harl. Obsop. Ask. et Regii a. i.* TAYLOR.

Ibid. αὐτοῖς] ΑΤΤΟΥΣ potius cum Cod. *Regio i. Altemps.* et Editione praestantissima *Feliciani.* TAYLOR.

Pag. 553. l. i. ὡμῶν — ὡμᾶς — ὡμῶν l. 7. — ὡμᾶς l. 9. κ. λ. λ.] in prima persona Codicum plerique, HMIN etc. TAYLOR.

Ibid. 3. ἐξήτι] αὐτὴ τῷ, ἐξήτις, παρὰ τὸ Εξήμι, τὸ Εξίεχομαι. WOLFIVS.

Ibid. Mira fane Varietas: ΕΞΗΤΕ *Ven. ΕΞΗΤΕ Ital. ΕΞΗΕΤΕ Harl. Altemps.* Et, quod ceteris praestat, in *Parisiensibus*, in *Guelph. Aug. Vindob. ΕΞΗΕΤΕ.* TAYLOR.

Ibid. 4. ὅσιν] Latet hic aliquid, quod turbat sententiam. *Che essendo fuori i lor cavalli, nondimeno nelle case, e dentro la città riceuettero il nostro essercito:* Versio Italica. TAYLOR.

Ibid. ἡπείων ὅσιν] F. deest aliquid. MARKLAND.

Ibid. 7. καὶ ὡμῶν] Vide Not. ad *Aeschin.* 384. 2. ΠΕΡΙ ὡμῶν *Reg. i. Guelph. et Vindob. ΥΠΕΡ* §. TAYLOR.

Ibid. 11. ἡ Φίλιππων] ΦΙΛΙΠΠΟΥ *Ven. Obsop. Harl. Regg. a. i. ζ. et Ask. Deest ἡ Guelph. et Vindob.* Modo τὰ παρ' αὐτοῖς ΔΕ, καὶ τὰ παρὰ πᾶσι in πλείον φ. *Guelph. Aug. Vindob.* TAYLOR.

Ibid. 14. Αθηναῖοι] ΘΗΒΑΙΟΙ *Harl. Alii, vt Ven. et ζ. κατὰ γιν ὡμᾶς ΘΗΒΑΙΟΙ ὁρῶς ἰφάνησαν ἰγνώκότες.* TAYLOR.

Ibid. 16. παρίχισθι] ΠΑΡΕΞΕΤΕ *Guelph. Vindob. a. ΠΑΡΕΧΕΘΕ. Harl. TAYLOR.*

Ibid. 17. τὴν ἐπὶ τῷ ποταμῷ, καὶ τὴν χειμερινῇ] *Diodorus* vnam illam pugnam narrat, qua Graecorum opes conciderunt. Sed res gestae illorum temporum utique notiores *Demostheni* fuerunt, videnturque hae dimicationes potius, quam iusta praelia fuisse. Fluvius vero ille, siue *Cephisus*, siue *Haemon*, siue *Thermodon* fuerit, siue quis alius, nostra nihil refert. WOLFIVS.

Ibid. Non potui melius de *Demosthenes* mereri, quam si verba optimi *Corfinii, Fast. Attic. Dissert.* III. §. 23. describerem. "De priori quidem pugna, quae ad flumen contigisse dicitur, nihil hic differo, quippe quae facile prope *Cephissum*, qui *Elateam*, *Orchomenum*, et *Chaeroneam* ipsam, interiectosque *Phocidis* *Boeotiae*que campos alluebat, committi potuerit. Quid vero de posteriori pugna suspicari, vel diuinare quis poterit, quae *hyberna* vocatur, cum tamen illa, inito iam *Atheniensium* cum *Thebanis* foedere, atque ante *Chaeroneensem* cladem, adeoque *Hecatombaeone* mense, vel ipsa aestate iam adulta, commissa fuerit? Mihi certe suspicio suboritur, *Demosthenis* textum deprauatum esse, neque tamen facile dixerim, qua ratione ille corrigi, sanarique debeat. Id vnum obseruo, quod in *Phocidis*, *Boeotiae*que finibus, inter *Elateam*, *Phocensium* urbem, quae iampridem a *Philippo* occupata fuerat, et *Chaeroneam* *Boeotiae* ciuitatem, quam postremo *Philippus* ingenti Graecorum clade celebrem reddidit, *Orchomenus* urbs reperitur, atque exinde XX stadiorum intervallo, *Aspledon*, siue *Spledon*, *Homero Iliad* II. §. 18. *Pausaniae* l. 10. ceterisque *Geographis* memorata. De *Splendone* vero sic *Strabo*: Εἰτ' Εὐδύϊλον μιννομάσθη καὶ αὐτὴ καὶ ἡ χώρα, ἰδιωμά τι τάχα προσφερομένη ἐκ τῷ διυλινῷ κλίματι, οἰκίον τοῖς κατοικοῦσι, καὶ μάστιγα τὸ ΕΥΧΕΙΜΕΡΟΝ. l. 9. Vide *Eustath.* ad *Iliad.* B. n. 19. Quid ergo si *Splendone* illam, non *Εὐδύϊλον* solum, sed etiam *ΕΥΧΕΙΜΕΡΙΝΗΝ* vocatam esse quis dixerit, aut *ΕΥΧΕΙΜΕΡΙΝΗΣ* nomine urbem illam, finitimamque

namque regionem a *Demosthene* hic indicatam esse coniciat, ut ostenderet Atheniensis Philippo ex Elateae finibus in Boeotiam vel Chaeroneam properanti primo prope Cephissum amnem, aut Melanem, qui Splendonem alluebat, deinde vero prope Splendonem ipsam, aut Orchomenum, acriter restitisse, quamvis postremo apud Chaeroneam profligati illi fuerint? Si eiusmodi coniecturae locus superfit, fortassis *Demosthenes* scriperat καὶ τὴν περὶ τὴν ΕΥΧΕΙΜΕΡΙΝΗΝ, et altero circa *Euchemerinen* conflictu; atque ipsa articuli iteratio imperitum librarium impulit, ut καὶ τὴν χυμμερινὴν, nullo, ut opinor, sensu nobis obtruderet. Sed haec diuinando solum hic protuli." Haec ille Vir praestantissimus. Quod si *Hyems* vna intercesserit inter foedus cum Thebanis initum, et pugnam ad Chaeroneam, quidni recepta lectio confirmaretur? Quod tamen fieri non potuit, si mense *Scirrhophorione*, (aut *Hecatombaeone* demum) icerint istud foedus, et *Metagitnione* proxime sequenti, pugnaverint. TAYLOR.

Pag. 554. l. 4. δυσμενῶν] παρὰ τὸ δυσμενῶν. *Homerus* δυσμενῶν κατ' ἐπίθεσιν τῷ ε. facit. WOLFIVS.

Ibid. 5. καθῆτο] ΚΑΘΗΤΟ *Regii* α. ε. Vide *T. Magistrum* supra a me adductum, ad pag. 480. l. 9. Hunc locum etiam laudat idem Lexicographus v. Ζηλῶ. TAYLOR.

Ibid. 6. ὡς ἀρίστῳ] ὡς ἀρίστῳ ONTΩΝ Codd. α. ε. η. TAYLOR.

Ibid. 12. Θεαῖοι δὲ ἦσαν ἐν τῷ νομίῳ, σισῶσθαι (Latine *ιαυτῶς* addendum) δι' ἡμᾶς, καὶ περιεργῆσαι τοῖς δοκῶσι διήσειςθαι βοηθείας διὰ τί; ἀφ' ὧν ἡγετῶν δότοι S. οἱ προδότηι. τὸ τί; αὐτοῖς βοηθεῖν ἰτίροις. ὅπως αὐτοὶ βοηθῶσιν ἰτίροις, S. τοῖς Θεαῖοις. WOLFIVS.

Ibid. 17. ὅτι] F. O, TI, et delendum τῇ in l. penult. MARKLAND.

Ibid. ὅτι] Deest *Guelph. Vindob.* TAYLOR.

Ibid. antepen. πλάνη] *Discurfus. Concurfatio.* Erudite *H. Steph. Thes. L. Gr.* Tom. III. col. 339. Nuguendolum hic habemus Scholiasten. ΠΑΛΛΟΙ *Aug. Harl. et Regg.* α. η. TAYLOR.

Pag. 555. l. 6. ἀναφορὰν] μεταθίσειν τῆς ἀληθείας. σχ. Vide *Harpocrat. Suid.* in v. *Valef.* ad *Harpocr.* pag. 20. et *Aeschin.* pag. 275. l. vlt. TAYLOR.

Ibid. 9. χάραν] Omnino ΩΠΑΝ, ut olim correxeram. Praesto sunt MSS. *Feliciani. Guelph. Vindobon.* et *Reg. α.* TAYLOR.

Ibid. 12. ἀναισθητῶν] ΑΝΑΙΣΘΗΤΩΣ ζ. ΑΝΑΙΣΘΗΤΟΝ *Guelph. Vindob. Ital. Harl.* cum *Regiis* α. ε. Vulgatam tuetur *T. Magister* v. ΑΝΑΙΣΘΗΤΙΟΜΑΙ. TAYLOR.

Ibid. 14. προθυμότερον] F. γράφοντα — γράφαι βίλτιον — μήτι πρᾶττοντά τι πρᾶξαι προθυμότερον, μήτι πρὶςβύοντα πρὶςβύσαι δικαιοτέρον. Iam omnia pariter procedunt. Et multa sunt quae hanc correctionem suadent. TAYLOR.

Ibid. antepen. τῇ πόλει ἰπαιρόμινος λόγος] Κατὰ τῆς πόλεως ἰπαιρόμινος λαλήσας. *Arctinus: Contra urbem minitatus.* *Perionius: Verba audaciae arrogantiaeque plena iactare solitus.* *Meletus: Cum antea semper multa et superba verba contra hanc ciuitatem efferret.* *Melanchtho: Cum antea superbe multa huic ciuitati minitatus esset.* WOLFIVS.

Ibid. ἰπαιρόμινος] *Vlpianus* per ἰπαιρῶν exponit. Vid. *Harpocr.* et *Suid.* de hoc loco *Demosthenis, Meurs.* III. *Attic. Lect.* 18. TAYLOR.

Ibid. vlt. ὁ δὲ γράψάμηνος Διῶνδας] De hoc et *Plutarchus* in *uita* minore *Demosthenis*, ὑπωμύσατο Διῶνδας. WOLFIVS.

Pag. 556. l. 2. ψηφίσματα — γράφοντα] κατηγορηθέντα explicat σχ. Recte. atque id eo libentius adnoto, quoniam mox l. 7. sequitur γράφοντα τὰ ψηφίσματα in sensu paulo alieniore. Et potius ΟΥ γράφοντα, ut *Harl.* et ε. TAYLOR.

Ibid. 9. τῷ μὲν] i. e. *Ctesiphonti.* At Codd. melius, hoc pacto, μᾶλλον — ἢ τόνδ' ἰδίωκε. ΤΟΥΤΩ ΜΕΝ ΓΑΡ ἰσὺ ἀνιγκῶν κ. τ. λ. *Aug. Reg. α. Vindob. Guelph.* omnium sincerissimi. TAYLOR.

Ibid. 10. εἰ τὸ, τῶν αὐτῶν ΕΚΕΙΝΩΝ μὴ κατηγορηκῆναι, ταῦτα γράψάντων. Et [l. 13.] ἀνέκριντο ἰφ' ἑαυτῶν, πρὶν τι τῶν ΠΡΟΛΑΒΕΙΝ. WOLFIVS.

Ibid. ἐκείνους] ΕΚΕΙΝΩΝ legit *Vlpianus*, sed non eadem felicitate interpretatur, sc. τῶν ψηφισμάτων. ΕΚΕΙΝΩΝ pariter *Aug. Ital. Harl. Vindob.* cum Edit. *Luteciana.* Verum non est accusare decreta, sed eos qui tulerunt, ἐκείνους ταῦτα γράψάντων, ut recte *Wolfius* vertit: et ut recte alii: non hauer costui accusati quelli che haueano scritto il medesimo che costui hora. TAYLOR.

Ibid. 12. τότε δ' αὐτὸ] F. τότε δ' ΑΥ' ΤΟ πρᾶγμα. Tum vero vicissim. Locutio est pura puta Graecanica. Vide ad *Aeschin.* 426. 6. TAYLOR.

Ibid. 13. τέτων] An ΤΟΥΤΩΝ, sc. *Aeschinem?* MARKLAND.

Ibid.

Ibid. *προλαβόν*] ΠΡΟΞΑΛΕΙΝ *Aug. Vind. Reg. a.* Non offendo ancora niuna di queste cose seguite: Ferrus. Antequam aliquod de his praedictum acceptum esset: Anon. Venet. Ac tunc quidem res ipsa per se perenderetur et disceptaretur, priusquam quicquam horum antecessisset, priusquam ullum praedictum factum esset. Lambinus. Vides hominem sibi ipsi fere displicere. TAYLOR.

Ibid. antepen. *αὐτῆς*] F. *αὐτῆς* THE ἀληθείας. MARKLAND.

Ibid. *ἐν αὐτῆς* THE ἀληθείας *Ven. Ital. a. ζ. Regiorum.* Forte ΕΠΙ THE ἀληθείας, ut *Guelph. Aug. Vindob.* atque ut ex lectione Cod. *Italic* coniecturam fecit ille qui istud exemplar contulit. Porro Voces *ἰγνὺς ὄσης* absunt a *Guelph.* et *Reg. a.* et puto glossam olim fuisse. TAYLOR.

Pag. 557. l. 3. *ὀπολαμῶν*] Deest in optimis, *Guelph. Aug. Vindob.* et *Regg. a. η.* Nihilominus, licet *παρίκειν* videatur propter *νομίζων*, atque istorum insuper accedat Codd. auctoritas, retineo tamen, atque ita lego — *νομίζων* — *ποιήσιν ὑμᾶς, καὶ ὑπολαμβάνων λόγων κρίσιν, ὃ τῷ τῇ πόλει συμφέρον, ἴσισθαι.* Plurimi hic per *λόγων, ΛΟΓΟΥ* habent. Sunt autem *Ven. Guelph. Obsop. Aug. Ital. Harl. Vindob.* et *Regiorum a. 6. η.* TAYLOR.

Ibid. 6. *λογίζησθε*] ΛΟΓΙΖΕΣΘΑΙ *Ven. ΛΟΓΙΖΕΣΘΕ Harl. ΑΝΑΛΟΓΙΖΕΣΘΕ Reg. ζ.* TAYLOR.

Ibid. 7. *καὶ καθαρά ὡς αἱ ψῆφοι, καὶ μηδὲν περὶ*] Post utitur verbo, *ἀντανεῖν*, cum par est accepti expensive ratio. Aretinus: Si posito diligenter calculo, nihil ipsi debere reperiat. Perionius: Si ratio constet, nihilque supersit. Melanchtho: *Vt si mercator existimans multum superesse pecuniae, positis calculis inuenerit nihil superesse, mutat opinionem.* Meletus: Calculis puris visis, cum nihil reliquum fuerit. WOLFIVS.

Ibid. 8. *φανομένους*] ΠΡΟΦΑΙΝΟΜΕΝΟΙΣ *Vindob. Deinde, ΠΡΟΣΘΕΣΘΕ Aug. Vindob. et a. ΠΡΟΣΤΕΘΗΝΑΙ. ζ.* TAYLOR.

Ibid. 11. *ἰγνωμένους*] Rarior istius Passiui usus, pro *ἰγνωτάς*, ut probe animaduertit *H. Stephanus Thes. T. I. col. 1830.* Ecce, ut scrupulum tollat Cod. *Reg. ζ.* Praefert enim *ΕΓΝΩΚΟΤΑΣ.* Quod commendo. TAYLOR.

Ibid. 12. *αὐτὸν*] ΑΥΤΟΝ. MARKLAND.

Ibid. 16. *πραγμάτων*] F. ΧΡΗΜΑΤΩΝ. Perionius: Neque enim ea est rerum ratio. Mele-

tus: Non enim ea est computatio rerum gestarum. WOLFIVS.

Ibid. F. ΧΡΗΜΑΤΩΝ. Vide superiora. MARKLAND.

Ibid. Instituitur Comparatio inter Computum de pecuniae rationibus habitum, et Iudicium de rebus gestis factum: Et concludit demum 558. 6. *ἀρὰ σοι ΨΗΦΟΙΣ ὅμοιοι* ὁ τῶν ΕΡΓΩΝ λογισμὸς φαίνεται; Ergo necessario hic requiritur vox ΧΡΗΜΑΤΩΝ. Ait, non calculis, non computo, non abaco rem hanc esse conficiendam: ὃ τοιαῦς ψῆφος: ὃ γὰρ ἐστὶν ὁ τῶν ΧΡΗΜΑΤΩΝ ἔργον λογισμὸς. Et in hac causa adiuuamur a Scholiaste. *Percioche non è di robbe questo conto.* Italus. TAYLOR.

Ibid. penult. *συμμεταλῆν*] ΣΥΝΕΙΣΒΑΛΕΙΝ Plures, scil. *Guelph. Aug. Vindob.* et e *Regg.* Quatuor, α. ι. ζ. η. Et modo ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΑΜΕΝΟΥΣ iidem, exceptis ι. ζ. TAYLOR.

Pag. 558. l. 1. *πόλις*] ΑΤΤΙΚΗΣ Cod. α. solus. Non paruum ea res discrimen adfert ad computum itineris. TAYLOR.

Ibid. 4. *ἐκ θαλάττης εἶναι, πάντα τὰς πόλεις*] Aretinus: *Vt maritima regio omni belli tempore pacata fuerit.* Melanchtho: *Sed toto belli tempore mare pacatum haberemus.* Perionius: *Vt pacata Attica, et tuta; qua ex parte ad mare pertinet, toto belli tempore esset.* Meletus: *Atticam ex mari toto belli tempore tutam fuisse.* Verba sic ordina, *τῇ ΑΤΤΙΚῇ εἶναι ἐκ θαλάττης ἐν εἰρήνῃ πάντα τὰς πόλεις.* WOLFIVS.

Ibid. 6. *ἐκείνους*] Ad finem huius periodi adiungunt MSS, non inseite, vocem ΕΠΟΙΗΣΕΝ. Istud vide. Sunt vero *Guelph. Aug. Vindob.* et *Regiorum a. ι. η.* TAYLOR.

Ibid. *ὅμοιοι*] ὅμοιοι ὁ ΕΜΟΣ λογισμὸς. *Vindob. et Guelph.* TAYLOR.

Ibid. 7. *ἀντανεῖν*] ἀντανεῖσθαι. σχ. Profecto huiusmodi glossa non multum promouemus. Ita vertit Etruscus: *Quero parti egli, che bisogni spegner queste dalla memoria degli huomini, e non operare, come in perpetuo se n' habbiano a ricordare?* Et pariter Venetus ille, cuius nomen ignoratur. Et Lambinus quoque. *Tu has [rationes] contrario iudicio delere ac de medio tollere putas oportere, et non, quomodo earum memoria posteris prodatur sempiterna, videre?* Certe haec non satis sunt sana. Neque tamen in Codd. quidquam est adiumenti. Vide Wolfsum ad 557. 7. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 8. καὶ ἐκείνι προσέθηκεν κ. τ. λ.] Vide *Dionys. Halic. de Thucyd. iudic.* § 54. TAYLOR.

Ibid. 9. καθάπαξ] omnino. Supra, 546. 17. οἱ ΚΑΘΑΠΑΞ ἰχθῆροι τῆς πόλεως. Videatur *T. Magister*. TAYLOR.

Ibid. 11. περιβαλλόμενος] Μηχανὴν περιτιθεὶς περὶ τὰ λοιπὰ τῶν πραγμάτων. σχ. In animo concipiens, moliens, etc. Et profecto cum huiusmodi glossam in *Harpocrate* reperiamus, scilicet ΠΡΟΒΑΛΛΟΜΕΝΟΥΣ ἀντὶ τῶν ὑποτιθεμένων, οἷον περὶ τῆς πράξεως εἰς τὸν νῦν ἐμβαλλομένων ὡς Δημοσθένος ὑπὲρ Κτησιφῶντος, pene adducor, ut credam *Lexicographum* hunc locum respexisse, et textum *Demosthenis* ad eam normam esse reformatum. Certe *Valesius* errat, qui credit hic ab *Harpocrate* intelligi istud τὴν ἰλπίδα προβαλλομένων, quod occurrit 506. 4. Quod longe alia res est. TAYLOR.

Ibid. 16. πάν κ. τ. λ.] Ironice. Sic *Aeschines*, p. 403. l. 14. πάν γὰρ ἴδω διηθῆναι. MARKLAND.

Ibid. παρὰ τῷτο] ΔΙΑ τῷτο Codd. Ven. et Reg. 3. Minus istud probo. Παρὰ inter alia significata, quorum nonnulla sunt exquisitiora, et vulgarem aciem effugiunt, illum in hoc loco habet usum, ut ita fere exponere possimus: *The Fate of Greece did not depend upon my using this Expression or that.* 3 ΠΑΡΑ τῷτο γίγναι τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα. Disputat de hoc loco, et de vi huius locutionis, *H. Steph. Thes.* III. 38. et equipollere censet idiomati Gallico, à cela pres. Cui ego non obtempero. Non longe abest ab usu et proprietate τῷ δια, quod modo vidimus in eius locum substitui. Simile fere mox occurret. 561.

4. εἴπερ ἐνεδέχετο ΠΑΡΑ τὴς παρόλης καιρῆς. If you could do it for the Times. Haec verba ad meam fere sententiam interpretatur *Etruscus*: *Percioche in questo, ben sai* [ironice satis verum] *consiste una gran parte della salute de' Greci, se questo vocabolo, e non quello ho io usato.* Ita *Lambinus*: In hoc enim posita sunt fortunae Graeciae, scilicet utrum hoc an illud verbum in oratione posuerim, huc an illuc manum porrexerim. Adludit ad hunc locum *Cicero Orat.* § 8. Itaque se purgans iocatur *Demosthenes*, negat in eo positas esse fortunas Graeciae, in hoc eum, huc, an illuc, manum porrexerit. *D. Augustinus contra Crescon.* l. 2. init. Si enim *Demosthenes*, clarissimus Oratorum, quibus verborum tanta fuit cura, quanta rerum auctoribus nostris, cum tamen ei nonnullam locutio-

nis insolentiam obiecisset *Aeschines*, negavit ille in eo positas esse fortunas Graeciae, illone an illo verbo usus fuerit, et huc an illuc manum porrexerit. *D. denique Ambrosius in Lucan cap. 2.* Nam si Orator, illorum qui phaleras sermonum sequuntur, negat in hoc fortunas positas esse Graeciae, hoc an illo verbo usus sit, sed rem spectandam putat, cetera. TAYLOR.

Ibid. 17. γίγναι] ἦσαν αὐξήσιν ἰλασθαι. σχ. Dubito multum de ista Interpretatione. TAYLOR.

Ibid. penult. ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων ἀνίσταται] Similem contentionem Regni et Democratiae vide et apud *Isocratem in Nicocle*. WOLFIVS.

Ibid. ἐπ'] F. EZ. Vide notata ad pag. 551. MARKLAND.

Pag. 559. l. 9. προξενισμῶνα] *Vlpianus* habet προαπανημῶνα. Quod non intelligo. *I quali anco erano stati per l' addietro riscossi: Etruscus.* Atque ista [talenta] ante fuerant consumpta: *Anon. Ven. Vectigal erat in singulas ciuitates descriptum circiter quater millies centies, atque haec pecunia iam erat redacta: Lambinus. Exige per advance: Interpres Gallicus.* Si igitur de *Tributis anticipatis et ante diem collectis* intelligamus, fortasse in *Vlpiano* legendum erit ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ. Interea animaduertat lector, vocem hanc προξενισμῶνα *Wolfianam* esse, non *Demosthenis*, siqua Codd. fides. Vbique enim exarari video ΠΡΟΕΞΗΛΕΓΜΕΝΑ. TAYLOR.

Ibid. 15. ὦν] MStis placere video, et *Lambino*, aliquid istiusmodi, ἔρχε τῶν ἀκολουθῶν, αὐτὸς αὐτοκράτωρ ὦν τῶν εἰς τὸν πόλεμον. Ὁ μάλιστα ἐστὶν ἀπαίων. TAYLOR.

Ibid. antepen. ἀ] ἀ AN δόξειεν. MARKLAND.

Pag. 560. l. 6. ἑκατον τόχοι] ΕΚΑΣΤ' AN τόχοι. MARKLAND.

Ibid. 12. δίκαια] Explicat Scholiastes satis erudite. Disceptatio erat de Iure et Proportionione. TAYLOR.

Ibid. 15. τριήρων] προπροξενισμῶνα καὶ Ἀττικισμῶν. Hinc et contractum genitium saepe inuenias προξενισμῶνα scribi τριήρων: cum lingua communis postulet περισπαιμῶνα, περιγῶν, ἀ τριήρων, ob acuti et grauis concursum. WOLFIVS.

Ibid. ΤΡΙΗΡΩΝ Codd. *Guelph. Harl. Vindob.* et Regii α. s. η. TAYLOR.

Ibid. vlt. κινδύν] ΠΟΛΕΜΟΥ Cod. η. Modo ΑΥΤΗ Ven. et Ital. TAYLOR.

Pag. 561. l. 1. *παρὰσχολοῖ*] ΠΑΡΑΣΧΟΙΤΟ *Guelph.*
ΠΑΡΕΣΧΟΙΤΟ *Vindob.* TAYLOR.

Ibid. 2. τί γὰρ νῦν λέγεις] Διαφορεῖται ἡ ἀνά-
γνωσις, inquit σχῆμα. Ἀλλως γὰρ ἀναγινώσκονται,
εἰ γὰρ ἐν τῷ λέγειν [λέγεις] μισθίουμένης, καὶ ἄλ-
λως ἐν μόνῳ τῷ παρὰσχολοῖ τιθεμένης. TAYLOR.

Ibid. 5. βυλάμειθα] ΗΒΟΥΛΩΜΕΘΑ. MARK-
LAND.

Ibid. ΕΒΟΥΛΩΜΕΘΑ Plures, et fortasse rectius,
sc. MSS. *Ald.* et *Felician.* *Guelph. Vind.* α. et η.
TAYLOR.

Ibid. 8. τί αὖ οἴσθι κ. λ. λ.] Τὸ τοῦ γὰρ λαμπρὰν
τῷ Δημοσθένει παρὰσχολοῖ ἰδίᾳ, καὶ τὸν κόρον ἀφ' ἑνὸς
τῶν ἰσχυρῶν, οἷς παρὰ πᾶσι τοῖς λόγοις ὁμῶς τι τὸν
ὕπὲρ τῷ Στιφάνῳ κίχρηται, σιμυνομένης οἷς ἰσχυ-
ραῖτο περὶ τῷ πολέμῳ περισεύμασι καὶ ψηφίσμα-
σιν — καὶ τὰ Δημοσθένους τοιαῦτα. ΤΙΣ Δ'
ΟΥΚ ἈΝ ΑΠΕΚΤΕΙΝΕ ΜΕ ΔΙΚΑΙΩΣ, ΕἴΤΙ ΤΩΝ
ΤΗΙ ΠΟΛΕΙ ΚΑΛΩΝ ΥΠΑΡΧΟΝΤΩΝ, ΔΟΥΛΙ
ΜΟΝΟΝ ΑΙΣΧΥΝΕΙΝ ΕΠΕΧΕΙΡΗΣΑΙ; Καὶ, ΤΙ
ἈΝ ΟΙΣΘΕ ΛΕΓΕΙΝ ΤΟΥΣ ΜΙΑΡΟΥΣ ΤΟΥ-
ΤΟΥΣ ἈΝΘΡΩΠΟΥΣ, Εἴ ΤΟΤΕ ΜΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟΥ-
ΤΩΝ ΑΚΡΙΒΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΥ, ΑΠΗΛΘΟΝ Αἱ
ΠΟΛΕΙΣ; Καὶ ὅπως ὁ περὶ τῷ Στιφάνῳ λόγος
ἐμφανέστατα ταῖς ἀντιθέσεσι καὶ λύσεσι τῶν αἰτίων
ἐπιστάγει τὰς ἰσχυράς. Plutarch. in tractatulo,
Περὶ τῷ, ἑαυτὸν ἰσχυρὰ ἀντιφθ. TAYLOR.

Ibid. 13. εἴτα, τῷ μὲν Ἑλλησπόντῳ] Haec μνη-
στικῶς a *Demosthene* sub persona Calumniatorum
dicta ego verti κατὰ πλάσιον, ἀλλ' ἐκ αὐ-
τοπροσώπου. Quod si displicet, haec reponas lice-
bit: *Itaque* et *Hellepontum* per *Byzantios* obtinuit,
et *frumentum* in *Graeciam* importationem in potesta-
tem suam redegit, et bellum finitimum ac grave in
Atticam per *Thebanos* est illatum, et mare propter
grassantis ex *Euboea* piratas nauigari non potest.
Nonne haec etc. WOLFIVS.

Ibid. 14. καθίστημι] ΚΑΘΕΣΤΗ vel ΚΑΤΕΣΤΗ
alii. Et quidem *Ven.* cum α. et η. *Regiorum*, ad-
iuncta voce ΦΙΛΙΠΠΟΣ. τῷ μὲν Ἑλλησπόντῳ ἐγ-
κρατῆς ΚΑΤΕΣΤΗ ΦΙΛΙΠΠΟΣ. ΜΟΧ, ΕἴΤΟ-
ΠΟΜΠΙΑΣ *Guelph. Obsop. Regii* α. α. η. TAYLOR.

Ibid. penult. ποιητὸν κ. τ. λ.] Vide *Hermogen.*
pagg. 241. 271. Not. supra, ad 510. 17. TAYLOR.

Pag. 562. l. 1. κίναδος] ΚΙΝΑΙΔΟΣ *Guelph.*
Vindob. et *Regii* α. α. Vide 531. 16. et *Aesch.*
c. *Ctesiph.* 429. 7. not. TAYLOR.

Ibid. 2. αὐτοβραγικὸς πῖθος] Διὰ τὸ ἀπαί-
δουλον ὄντα, τῇ φύσει χερόμηνον, ὥσπερ οἱ πῖθοι,
τραγῶδίας ὑποκρίσθαι. WOLFIVS.

VOL. II.

Ibid. αὐτοβραγικὸς πῖθος] Οἰκοθῆν καὶ ἀφ'
ἑαυτοῦ ἔχει τὸ πῖθος. *Vlpian.* Lexicogra-
phi videntur legisse ΤΡΑΓΙΚΟΣ πῖθος. Ita
Harpocr. Τραγικὸς πῖθος. Δημοσθένους ἐν τῷ ὑπὲρ
Κτησιφῶντος. Εοικε λέγειν τὸ τοῦ ἑτέρου, ὡς καὶ
παρὰ τὴν ὑπόκρισιν αὐτοβραγικὸν τὸ Αἰσχίνου, καὶ μι-
μνῆν μᾶλλον τραγῶδου, ἢ τραγῶδου δύναμιν.
Adde *Suidam* in v. et *Pbotium* MS. TAYLOR.

Ibid. ἀερεαῖος Οἰνόμαχος] Διὰ τὸ ἐν ἀερεῖ ὑπο-
κρίσθαι τὸν Οἰνόμαχον. WOLFIVS.

Ibid. Supra p. 539. Vide *Hesych.* v. *Αερεαῖος*
Οἰνόμαχος, qui hunc locum spectat, virosque doc-
tos in postrema et luculentissima Editione istius
Auctoris, *H. Steph. Thes.* I. 544. *Hermog.* p. 356.
et *Tourrellium* ad hunc locum. TAYLOR.

Ibid. 3. παρὰσχολοῖ ἑτέρῳ] Τῷ ποιητῷ κόμμα-
τος ὡς. WOLFIVS.

Ibid. Citatur et explicatur ab *Harpocrate*,
et *Suida*, v. *Παράσχολοῖ*. TAYLOR.

Ibid. 4. ὑπὲρ] ΠΕΡΙ *Ven. Guelph. Vindob.* et *Re-
gii* α. α. η. ΜΟΧ ΑΠΟΦΕΥΞΟΝΤΑΙ *Parisienses.*
TAYLOR.

Ibid. 7. νομιζόμενα] Τὰ κατὰ νόμον φερόμενα
τοῖς ἰσχυροῖς. *Vlpianus.* Non crediderim. Lege
τοῖς ΝΕΚΡΟΙΣ. Nihil certius. TAYLOR.

Pag. 563. l. 7. πολίτικα] ΠΗΛΙΚΑ *Guelph.*
Aug. Vindob. TAYLOR.

Ibid. 9. φίλιαν] Addunt *MSti*, et pulchre qui-
dem, οἷς ὁμόνοια καὶ φίλιαν ΑΓΑΓΕΙΝ. TAYLOR.

Ibid. 10. μή ποτε] L. ΠΟΠΟΤΕ. MARKLAND.

Ibid. 15. εἰδὶ] ΟΥΔΕΝ. MARKLAND.

Ibid. 17. διαφθαρέναι χερόμασι] Sic in *MSto*
verba ordinata erant, καὶ μὴ τῶν διαφθαρέναι
χερόμασι H MH. Quae cum *Aldina* lectione con-
ferre potes. OBSOPEVS. Ita *MSti* quamplurimi,
Guelph. Aug. Ital. Vindob. Lindenb. TAYLOR.

Pag. 564. l. 2. αὖ οἱ πᾶσις ὑμῖν ἴσι] αὖ δ'
ΥΜΕΙΣ Οἱ ΠΑΝΤΕΣ, vel οἱ ΠΑΡΟΝΤΕΣ, ferri
potest. Sed quid si, αὖ ΔΕ ΠΑΝΤΕΣ ΥΜΕΙΣ ἴσι?
WOLFIVS.

Ibid. 4. ἐν αὐτοῖς τοῖς δυνάμει καὶ φοβεροῖς ἰμμε-
νησιν] ἀντὶ τῷ, εἰς αὐτὰ τὰ δυνάμει. WOLFIVS.

Ibid. 5. ἦν] F. *Θαυμαστὸν ἈΝ ἦν. fuisse.* MARK-
LAND.

Ibid. 6. πῶλως] περὶ σωτηρίας τῆς πῶλως
ΒΟΥΛΕΥΟΜΕΝΟΣ *Regg.* α. ζ. η. TAYLOR.

Ibid. 15. ἰκάστη] καθ' ἰκάστην ΣΧΕΔΟΝ ἡμέραν,
vel ΣΧΕΔΟΝ καθ' ἰκάστην ἡμέραν *MSti.* TAYLOR.

Ibid. 16. Διόνδης] Vid. *Corfin. Fast. Attic.*
Dissert. VIII. §. 24. Supra 555. vlt. TAYLOR.

4 X

Ibid.

Ibid. Μελάνω] MEΛΑΝΤΟΥ in *Guelph. et Aug.* in *Regg. a. i. n.* TAYLOR.

Pag. 565. l. 2. γνώων] ΔΙΑΓΝΟΝΤΩΝ ζ. ΕΓΝΩΚΟΤΩΝ *Guelph. Vindob.* ὑπὲρ τῶν ἑνωμοκότων, καὶ γνώων (aut ἰσχυρότων) τὰ εὐρεκα διακρίων, alii, ceteris omisiss. TAYLOR.

Ibid. ἐν οἷς ἐισηγησάμενοι — τὰ ἀριτάτα πρώτων] Ergo ἡ εἰσαγγελία κατὰ τῶν τὰ πολιτικά καὶ καλῶς κρατίζων. WOLFIVS.

Ibid. 5. γραφάς — ἵνομα] Ergo αἱ Γραφαὶ sunt κατὰ τῶν τὰ παραινόμενα λιγύων ἢ γραφόντων. WOLFIVS.

Ibid. 6. εὐθύνας — δικαίως] Ergo Εὐθύνας sunt κατὰ τῶν δὲ δικαίως καὶ ἀδωροδοκίτως πάντα κρατίζοντων. WOLFIVS.

Ibid. ἱετισημῶνισθε] ΕΠΕΣΗΜΗΝΑΣΘΕ *Harl.* TAYLOR.

Ibid. 8. προσήκον] ΠΡΟΣΗΚΕΝ *Aug. Vindob.* Modo pro δίσθαι, ΘΕΙΝΑΙ *Reg. a.* TAYLOR.

Ibid. 12. φυγῶν — φυγῶν] *Guelph. et Vindob.* ΦΕΥΓΕΙΝ: Et, cum α. ΦΕΥΓΩΝ. Obseruanda hic autem lectio *Cod. Obsopoei*, sc. ΚΑΤΗΓΟΡΗΘΕΙΣ. Enata proculdubio e glossa marginali. TAYLOR.

Pag. 566. l. 1. ἰγὼ δ'] ΕΓΩΓ'. *equidem.* MARKLAND.

Ibid. 2. τέχην προφίρει] Vid. *Stobaeum* pag. 583. *Serm. CXI.* TAYLOR.

Ibid. ἡγῶμαι] ἀνόητον ἡγῶμαι ΚΑΙ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ *Guelph. Aug. Vindob.* cum *Regio a.* TAYLOR.

Ibid. 3. ἦ] [Alii ἦ] Legendum ἦ'N, *quam*, sc. Fortunam. MARKLAND.

Ibid. ἦ'N Editio *Benenati*. Quod vnice est verum, atque ita in suo exemplari restituerat optimus *Marklandus*. Corrige ergo *Wolfii* versionem. TAYLOR.

Ibid. 4. εἰ μὴ τοιαύτη μίχρη τῆς ἰσπίρας] Sic *Cato* apud *Ciceronem*, *Quis*, inquit, *est tam adolescens, cui sit exploratum, se victurum usque ad vesperam?* WOLFIVS.

Ibid. 7. ὅσω] ὅσω ΔΙΚΑΙΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ἀληθίστερον optimi *Codd. Vindob. et Guelpherbytanus.* Proxime, ΔΙΑΔΕΞΟΜΑΙ *Ven. Lindenb. Obsop. Ital. Harl.* TAYLOR.

Ibid. 13. κακῶν] ΚΑΙ ΜΕΤΑΛΩΝ additur in *Ven. Guelph. Aug. Vindob. et a. ζ.* TAYLOR.

Ibid. καίρη] ἐν τῷ παρόντι, sine καίρη, *Guelph. Aug. Vindob. et Reg. a.* TAYLOR.

Ibid. 14. οἰνείων] οἰνείων ΕΚΕΙΝΩΝ Ἑλλήνων Edit. *Luteciana*, et MSS. *Guelph. Aug. Vindob.* TAYLOR.

Ibid. 15. εἰ πρόωπο ἡμῶν] F. ΠΡΟ'ΟΙΝΤΟ. *Arg. C. ἐνλικῆς μίσης.* WOLFIVS.

Ibid. πρόωπο] ΠΡΟ'ΟΙΝΤΟ *Guelph. Harl. ΠΡΟ'ΕΓΝΤΟ* *Reg. a.* TAYLOR.

Ibid. αὐτῶν] ΤΟΥΤΩΝ αὐτῶν *Guelph. Aug. Vindob. et Reg. a.* Et in hoc deest *ἰκάνων.* TAYLOR.

Ibid. 16. καὶ ἀγαθῆς τύχης] THE ἀγαθῆς τύχης melius Editi omnes (praeter *Wolfium*) et MSS. TAYLOR.

Ibid. τὸ δὲ προσκεῖσθαι] F. ΤΩΙ ΔΕ. Τέλει, δὲ δὲ τό. WOLFIVS.

Ibid. 17. καὶ τὸ μὴ πᾶν, ὡς ΗΒΟΥΛΗΜΗΘ' *Benenatus.* ΟΣΑ ΕΒΟΥΛΟΜΕΘΑ *Obsop. OSA* etiam plurimi, *Felician. Guelph. Vindob. et Regii a. i.* ΣΥΜΒΗΝΑΙ non aderat in *Obsop.* TAYLOR.

Ibid. antepen. μέγας] Deest *Guelph. Vindob.* In sequentibus tamen, 572. 17. εἰ μὴ τὸ ὅλον, ΜΕΡΟΣ γ' ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ τῆς βλασφημίας ἅπασιν. An recte abesse possit, disputat, vt eruditum hominem decet, *H. Steph. Thes. T. II. col. 576.* TAYLOR.

Pag. 567. l. 9. ψυχρότητα] In nostro erat ΑΙΣΧΡΟΤΗΤΑ, sine dubio rectius. OBSOPOEVS.

Ibid. vlt. προσήλθοι] ΠΡΟΣΕΛΘΕΙΝ *Guelph. et Aug. ΠΡΟΣΗΛΘΕΙΝ Vindob.* Ita euenit, vt ambularent aliquando Codices inter duas lectiones. TAYLOR.

Pag. 568. l. 7. ποῖα] ΟΠΟΙΑΙ *Guelph. Aug. Vindob. Regg. a. i. n.* TAYLOR.

Ibid. ἦ] δ' ΗΣ *Cod. Harleyanus.* TAYLOR.

Ibid. 8. διδασκαλίαν] De hoc loco vide *Pol. lucem Lib. IV. Cap. 2.* TAYLOR.

Ibid. 12. συνισκίωμεν] ΣΥΝΕΣΚΕΥΟΜΕΝ postrema circumflexa, *Guelph.* Melius, quam *Wolfius*, se gerunt, qui haec verba simpliciter vertunt, *reliqua curasti.* *Lambinus:* *reliqua quae ad munus illud pertinent concinnabas et comparabas.* Satis fideliter. TAYLOR.

Ibid. νερίζων] F. NEBPIZΩΝ, παρὰ τὰς νερίδας, καὶ τὰ νῦρα. WOLFIVS.

Ibid. Interpretes, qui veram lectionem nesciebant, et istis fordibus contenti esse poterant, mirum est, quantum laborent, et quam inhoneste se gerant. Corrige ex *Feliciano* optimo, MSS. item *Ital. Harl. et Regg. a. i.* NEBPIZΩΝ. Confirmant Lexicographi. NEBPIZΩΝ. Δημοσθῆνης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. οἱ μὲν ὡς τὸ τελευτῶν νερίδα ἰσημῆν, ἢ καὶ τὰς τελευμῆνας διαζωνῶν νερίσιν, ἐπὶ τῷ νερίδης διασπᾶν, κατὰ τινα ἀγγέλιον λόγον. *Harpocratio.* Quem *Suidas*, vt solet,

solet, compilavit. Ita fere *Vlpius* ad haec verba Auctoris nostri. *Statius* II. *Thebaid.* 664.

Nebridus, et fragilis thyrsos portare putastis
Imbellem ad sonitum.

Omnino consulendi sunt Viri doctissimi, qui simul *Harpocratonem* atque hunc textum *Demosthenis* elucidarunt, *Maussacus*, pag. Not. 63. et *Valsius*, pag. 311. Adde *Euripid. Bacch.* §. 111. 833. et *Phoeniss.* 798. σχ. ad loc. *Aristoph. Ran.* §. 1242. *Lucian. Bacch.* init. TAYLOR.

Ibid. 13. ἀπομάτιον] *Suidas* v. Απομάτιον-σθαι. *Harpocratio* Απομάτιον. Quorum hic: Απομάτιον οἱ μὴ ἀπλοϊκότερον ἀκούσιν, ἀντὶ τῷ ἀποψῶν καὶ λυμαινόμενοι. ἄλλοι δὲ περιεργότερον, οἷον ΠΕΡΙΠΛΑΤΤΩΝ ΤΟΝ ΠΗΛΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΠΥΤΥΡΑ τοῖς τελευμένοις. ὡς λέγομεν ἀπομάτι-σθαι τὸν ἀνδριάντα τῷ πηλῷ, καὶ τῷ πυτύρῃ τὸς μυμίνους, ἐκμυμίνους τὰ μυθολογούμενα παρ' ἑτοίμοις, ὡς ἄρα οἱ Τίτάνες τὸν Διόνυσον ἐλυμνήσαντο, γύψῳ κα-λαπλάσαντες, ἐπὶ τῷ μὴ γνώριμοι γινέσθαι. Τὸτο μὲν δὲ τὸ ἔθνος ἐκλιπτεῖν πηλῷ δὲ ὕδατος καλαπλάτ-τισθαι νομίζουσιν ὅτι. Σοφοκλῆς ἐν Αἰχμαλωσίῃ,

Στρατὶ καθαρῆς, καπομαγμάτων ἰδρις.

Καὶ ὅλιν,

Διόνότατος ἀπομάτιος τε μεγάλων συμφορῶν.

Vir eruditus *Phil. Iac. Maussacus* ritum hunc in *Lectionibus* suis, (quarum frequentem mentionem fecit in notis ad *Harpocratonem*, et magnam omnium spem concitauerat) accuratius pensitavit. Illae autem interciderunt. Vide τὸν μέγαν *Casaubonum* ad *Theophrasti Charact.* c. 16. fin. Omnino igitur corrige cunctas versiones huius loci. Nam si ἀπομάτιον esset *abstergere*, qualis est Constructio, et quatenam mens istorum verborum, ἀπομάτιον τῷ πηλῷ καὶ τοῖς πυτύροις? Απομάτιον igitur est *imitari, effigiare, effingere*, ut illi solent, qui imagines ex cera ducunt. Eam notionem vocis Απομάτι-σθαι erudite explicant et confirmant Viri docti ad *Polluc.* lib. IX. c. 8. Imagunculas intelligit fortasse, *Oscilla* dicta, in *Bacchi* sacris vsurpatis. TAYLOR.

Ibid. πηλῷ] ΠΙΛΩΙ *Lambinus*. Sibi habeat omnino, quocum se oblectet. *Suidas* et *Harpocratio* citant ex Auctore, ut vidimus, incomperto, haec verba Απομάτισθαι τὸν ἀνδριάντα τῷ ΠΗΛΩΙ: Quae contulisset cum his *Demosthenicis* *Lambinus*, antequam ad notandum profilliebat. TAYLOR.

Ibid. 14. ἀναρὰς] Legendum ANIETAS proculdubio, iuxta MSS. *Guelph. Aug. Ital. Vindob.* et *Regios Codd.* α. η. excitans, surgere faciens, i. e. initiandos. TAYLOR.

Ibid. 15. ΕΦΥΤΟΝ ΚΑΚΟΝ κ. 1. λ.] Verba solennia in isto ritu ab iis proferenda, qui huiusmodi sacris nomen dederunt. Confer *Porphyr. de Abstin.* statim in princip. ἔτι, κατὰ τὴν πα-ροιμίαν, ΦΥΓΗ ΚΑΚΟΥ ΤΟ ΑΜΕΙΝΟΝ ΕΥ-ΡΟΝΤΙ: Vbi fortasse Παροιμία non *Prouerbum* denotat, sed *Verbum solenne*. *Apostolius* IX. 37. Εφυγον κακὸν, εὖρον ἀμεινον] Ἐπὶ τῷ μίλαβόλῃ κρείττονα οἰονίζομεν. ὅτι τὴν ἀγρίαν καὶ παλαιὰν διάβην ἐφυγον, εὖρον δὲ τὴν ἡμερὴν τροφὴν, τὸτο ἔλεγον. τὸ γὰρ ἐκ τῶν δρυὼν καὶ ἀκανθῶν πίμμα, κακὸν ἔλεγον. Νόμος δὲ ἦν Ἀθήνῃσι, ἀμφιβαλὴν παιδα ἐγμυμίνους ἀκάνθαις μίλα δρυῶν καρπῶν, λίκον βαρὰζοῖα ἀγρῶν πλύνειν, τὸτο λέγουσιν, αἰνι-σόμενοι τὴν ἐπὶ τὸ κρείττον μίλαβόλῃ. Eadem fere habet *Suidas* in v. Εφυγον κ. 1. λ. Nisi quod addat Ritum fuisse nuptialem. Quod ego vehementer dubito. Adde eundem *Apostol.* XVIII. 52. Huc respexisse putatur *Cicero* II. de *Legg.* 24. Nam mihi cum multa eximia, diuinaque videntur *Athenae* tuae peperisse, atque in vita hominum adtulisse, tum nihil melius illis mysteriis, quibus ex agresti immanique vita exculti ad humanitatem, et miti-gati sumus; initiaque, ut appellantur, ita re vera principia vitae cognouimus; neque solum cum lacti-titia vivendi rationem accepimus, sed etiam cum spe meliore moriendi. Et *Isocrates* quoque *Panegyric.* — δέσσης δωρεὰς διτλὰς, αἵτις μίγεται τυγχάνουσιν ἔσσαι, τῆς τε καρπῶς, οἱ τῷ μὴ θνη-τώδους ζῆν ἡμᾶς αἵτιοι γιγνώσκειν, καὶ τὴν τελευτῇ, ἧς οἱ μίλιχοις περὶ τῆς βίης τελευτῆς, καὶ τῷ σύμ-πασι αἰῶνι ἡδύς τὰς ἐλπίδας ἔχουσιν. Add. *Vossius* I. de origine *Idololatriae* 30. TAYLOR.

Ibid. penult. τὸς καλὰς θιάσους ἄγων] Barba-rica ista Sacra a *Cadmo*, *Inacho* et *Orpheo* ex *Aegypto* in *Graeciam* esse translata docet *Epiphanius de Sectis* lib. I. fol. Gr. II. WOLFIVS.

Ibid. θιάσους] Ὀδηγῶν τὸ ἀθροίζομενον πλῆθος ἐπὶ τελευτῇ καὶ τιμῇ τῶν θιῶν, ὑποκρινόμενοι. Ita negligenter *Vlpius*. Aliquid tamen eiusmodi habet *Harpocratio*, qui adducit hunc Textum Auctoris nostri. Conferri merentur verba *Demosthenis* in *Orat.* π. Παραπρὶς. pag. 182. Οὐκ ἴσασιν ἔτοι, τὸ μὲν ἱεραρχῆς τὰς βίβλους ἀναγνώ-σκοιλά σε τῇ μὲν τωλόσῃ; καὶ παιδα ὅλα ἐν ΘΙ-

ΑΣΟΙΣ, καὶ μὴ ὄντων ἀνθρώπων καλινδύμποι; Euripid. Baccb. 55.

ΑΛΛ', ὃ λιπῶσαι Τρωῶν, ἔρμα Λυδίας,
ΘΙΑΣΟΣ ἰμὸς, γυναῖκες, αἱ ἐκ βαρβάρων
Εκόμενα προΐδρυς, καὶ ξυμπόρευς ἰμοί.

Iterumque 113.

— ἀμφὶ δὲ νάρθηκας ὕδρις
Οσιῦσθ'· αὐτίκα γὰρ πᾶσα χορεύσαι·
Βρόμιον ὅστις ἄγει ΘΙΑΣΟΥΣ
Εἰς ὄρεος, εἰς ὄρεος, ἴθα μῖνον
Θηλυγυνὴς ὄχλον
Αφ' ἱγῶν, παρὰ κερκίδων
Τ' οἰσθητοῖς Διονύσῳ.

Adde eundem in *Phoeniss.* §. 802. et in *Ione* 552. *Athenaeus* V. 7. ἱερεῖς καὶ ἱερίαι, καὶ Ορφεοδιδασκαλῶν, καὶ ΘΙΑΣΟΙ παντοδαποί, καὶ αἱ ΤΑ ΔΙΚΝΑ ΦΕΡΟΥΣΑΙ. Adde eundem, et *Casaub.* VIII. 16. TAYLOR.

Ibid. vlt. μαράθρω] ΜΑΡΑΘΝΙ *Harl.* Vtroque modo scribi solet. *Harpocratio* v. Λιύκη. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Εμφανώμενος τῷ ΜΑΡΑΘΝΙ, καὶ τῇ λιύκῃ. οἱ τὰ βαρχικά τιλούμενοι τῇ λιύκῃ γίφονται, αὐτοχθόνιοι μὲν εἶναι τὸ φύλον. Χθόνιοι δὲ καὶ τὸν τῆς Περιεφόντης Διόνυσον. Τὴν δὲ λιύκην πεφυκέναι φασὶ πρὸς τῷ Αχίροϊ, ὅθεν καὶ Αχίρωϊδα καλεῖσθαι παρ' Ὀμήρῳ,

Ἡριπε δ' ὡς ὅτε τις δρυὸς ἤριπεν, ἡ Αχίρωϊς,
Ἡὶ πῖνυς βλωθρή.

Quae sequuntur verba sunt *Philetæ* apud *Etym.* M. v. Νῦ,

Καὶ ΜΑΡΑΘΟΥ δὲ νήχῳ ὀρεπῆ.

Vide viros doctos ad *Ouid. de Medicam. faciei*, §. 91. Herba est, quam *Fennel* vocamus. TAYLOR.

Pag. 569. l. i. ὅφεις τὸς παρείας] Huiusce loci meminere σχ. *Plut. Aristoph.* 690. *Hermogenes* pag. 317. et *Harpocr.* in v. Παρείας ὅφεις. Vide *Etym.* in Παρείας, et *Ammonium* v. Παρείας.

— κατὰ συρίξας ἰγὼ
Οδαξ ἰλαβόμην, ὡς ΠΑΡΕΙΑΣ ὡς ΟΦΙΣ.

Aristoph. Plut. l. c.

Bacchanalia etiam praetermittamus immania, quibus nomen *Omphagitis* Graecum est: in quibus furore mentito, et sequestrata pectoris sanitate, circumplexis vos anguibus, atque ut vos plenos Dei numine ac maiestate doceatis, caprorum reclamantium viscera cruentatis oribus dissipatis. *Arnob.*

adu. Gent. l. 5. Add. *Panelius de Cistophoris.* TAYLOR.

Ibid. 2. καὶ] βούων Εὐοῦ Σαβοῦ habent Editi et *MSti* sine coniunctione; quae incuria, ut existimo, *Wolffii* irrepsit. TAYLOR.

Ibid. Εὐοῦ Σαβοῦ] Τῶν μὲν Βυθιδίων Πλάτων μέμνηται, τῶν δὲ Φρυγίων Δημοσθένης, διαβάλλων τὴν Αἰσχύνῃ μνήσας, καὶ αὐτὸν, ὡς τιλῶση τῇ μητρὶ συνίστα, καὶ συνδιασύνιστα πολλάκις, καὶ ἐπιφθιγγόμενοι Εὐοῦ, Σαβοῦ, Ὑης, Ατλῆς. *Strabo* l. 10. p. m. 471. Διόνυσον μαινόλην ἐργιάζουσι Βάρχοι, ὠμοφαγία τὴν ἱερομανίαν ἀγοίης, καὶ τιλίσκουσι τὰς κρινωμοίας τῶν φύων, (*ΕΡΙΦΩΝ* legit *Heraldus ad Arnobium*) αἰγισμῖνοι ΤΟΙΣ ΟΦΕΣΙΝ, ΕΠΟΛΟΛΥΖΟΝΤΕΣ ΕΥΑΝ. *Clemens Alexandr. Protrept.* Cap. 2. Vide *Matth. Aegypt. Explicationem* S. C. Marciani pag. 33. seq. *Harpocr.* et *Suid.* in Εὐοῦ et Σαβοῦ. *Hadriani Iunii* IV. *Animadu.* l. H. *Steph. Thes.* I. 1298. 1299. TAYLOR.

Ibid. Ὑης etc] Τὸ Ὑης *Hesychius* interpretatur Ζεὺς Ουρβείης, qui et Ὑτίης dicitur. Ατλῆς, Puer Phrygius, a Rhea adamatus fuisse traditur. Ατθίς αἰὶν τῆς Ατλῆς. Ο δὲ Επιδάμῳ τὴν ἰσὴν ὑπ' Αἰγυπτίων καλεμένην, καὶ Ατθίδα ἱερομασθῆναι. WOLFFIVS.

Ibid. *Matth. Aegyptius* l. c. *Etym. M.* v. Ὑης. *Harpocrat.* et *Suid.* v. Ατλῆς. *Vales.* IV. *Emend.* 6. atque ad *Harpocr.* p. 251. Mendosa est *Glossa Suidae.* Ατλῆς — Δημοσθένης· ΚΑΤΑΡΧΕΙΕ ΤΟΙΣ ΣΑΒΟΙΣ. ΑΤΤΙΣ ΥΙΣ, ΥΙΣ ΑΤΤΙΣ. Praeferunt tamen MSS. *Ald.* et *Felician.* ΥΙΣ ΑΤΤΙΣ, ΑΤΤΙΣ ΥΙΣ. Confer quae habet *Vlpius.* TAYLOR.

Ibid. 3. ἱξερχῶ] Totum hunc locum *Demosthenis* erudite explicat *Mauissacus* in *Dissertatione Critica Harpocrati subiecta.* TAYLOR.

Ibid. κιστοφόρος καὶ λικνοφόρος] Κίστα est *Pica*: Κισσὸς *Hedera.* Λίκνῳ *Vannus.* Λύχνῳ *Lucerna.* WOLFFIVS.

Ibid. κιστοφόρος] Ita *Codd.* constanter. Vtrum vero ΚΙΤΤΟΦΟΡΟΣ an ΚΙΣΣΟΦΟΡΟΣ scribi debeat, disputat idem *Mauissacus.* l. c. et de *Pisce* quodam intelligit. Plane legendum ΚΙΣΤΟΦΟΡΟΣ. *Harpocratio.* Κιστοφόρος. ἵνοι διὰ δύο ΣΣ γράφουσι. MSS. διὰ ΣΤ. Ita MS. *Reg. Cantab.* Κιστοφόρος. Ενοι γράφουσι ΚΙΣΤΟΦΟΡΟΝ. Videatur *Kuster.* ad *Suid.* v. Κιστοφόρος, *Panelius de Cistophoris.* TAYLOR.

Ibid.

Ibid. λιχνόφορος] ΔΙΚΝΟΦΟΡΟΣ rectius Ald. Ven. et Codd. Regii a. β. γ. η. Vide *Athenaeum* modo a me laudatum, ad 568. penult. Τὸ ΔΙΚΝΟΝ πρὸς πᾶσαν τελευτὴν καὶ θυσίαν ἐπιπύδιόν ἐστιν. ὃ τὸτο ἐν φερόμενῳ ΔΙΚΝΟΦΟΡΟΣ λέγουσι δὲ ΔΙΚΝΟΝ, τὸ πύδιον. Harpocr. Suidas. Addatur *Seruius* ad *Virgil.* I. Georg. 166. Quid *Vlpianus* noster interea? Λιχνόφορος] Παραφύλαξι τιμώμενος. Quis haec explicabit, aut emendabit? TAYLOR.

Ibid. 5. ἑθρυσία, καὶ στρεψίς, καὶ νήλαα] Placentarum sunt species, quas habet etiam *Athenaeus* *Dipsosiphist.* I. 14. et hunc locum citat. PALMER.

Ibid. ἑθρυσία] Harpocr. in v. meminit huius loci *Demosthenici*. Erudite de his agit *Cl. Valesius* ad eam glossam *Harpocrati*onis. ἑθρυσία] ψωμοὶ ἦσαν, οἷον βεβεργμένοι, ὡς ἰποῖον εἰς σκάφην ἄρτους διαβρέψαντες, καὶ φακὴν ἐπισκεδάσαντες. Vlpian. TAYLOR.

Ibid. στρεψίς] Πλακῆσις ἰδῶ. Harpocr. qui excitat hanc vocem ex hoc loco *Demosthenis*. Στρεψίς. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. πλακῆσις ἰδῶ ἐστιν οἱ Στρεψίτοι, ὡς καὶ παρ' ἱταίοις. Adde *Athenaeum* XIV. 13. qui locum hunc respicit, et *Suid.* v. Στρεψίς. TAYLOR.

Ibid. νήλαα] Νήλαα. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος κατ' ἑλλησπιν, ἀλλ' ἢ τῶ, νήλαα ἀλφία, τὰ νωστὶ ἀλληλοσμία, ἀ δὲ μέλιτι ἀναδύοις, ἀγαφίδας τε καὶ χλωρὸς ἐρεβίνθος ἐπιμαλόμεναι, τοῖς τὰ ἱερὰ τελευτῶν ἱεροῖς, ἱκάων δὲ αὐτὰ, οἱ μὲν ἀμφοροῖαν, οἱ δὲ μακαρίαν. Harpocr. in v. TAYLOR.

Ibid. 6. αὐτὸν εὐδαιμονίσαι] per, in antepenultima. WOLFIVS.

Ibid. εὐδαιμονίσαι] Non εὐδαιμονήσαι vt *Aldus*, et *Parifini* Editores. Id etiam non neglectum a *Lambino*. TAYLOR.

Ibid. αὐτῷ] ΑΥΤΟΥ. MARKLAND.

Ibid. 7. ἰῶ] ἰῶ γὰρ τὸτο *FE Aug. Harl. Vindob.* et *Regii* a. η. Et deinde ἐπιπύδιον Δ' ΟΥΝ ἐπιγράφης. *Harl. Altemps.* et η. Hoc autem comma, ἐπιπύδιον γ' ἐπιγράφης, totum filetur in *Codd.* praestantioribus, *Guelph. Vindob.* et *Reg. a.* TAYLOR.

Ibid. 9. τοῖς ἀρχιδίοις] τοῖς ἐλάττοις τῶν ἀρχόων. WOLFIVS.

Ibid. Pro τοῖς ἀρχιδίοις, in antiquo, ΑΡΧΕΙΟΙΣ scriptum reperi, quae *Χαρτοφυλάκια* vocant. *OB-SOPOEVS*.

Ibid. Cum *Cod. Obsop.* ΑΡΧΕΙΟΙΣ *Reg. a.* atque

Altemps. Ital. Harl. Vindob. ΑΡΧΑΙΟΙΣ *Guelph. APXIOIS* *Lindenb.* et *Reg. a.* ΑΡΧΕΙΔΙΟΙΣ *Reg. β.* Vlpianus ita: *Αρχιδίοις*] Ἦσαν τοῖς *Χαρτοφυλάκιοις*, τοῖς δημοσίοις οἴκοις, ἔθα οἱ δημοσίοι *Χάρται* ἐκείνοι. Vide *Not.* ad *Iul. Pollucem* VIII. 83. Ὑπερβίον ΚΑΡΤΟΦΥΛΑΚΙΟΙΣ (ita mendosa) ΚΑΙ ἀρχιδίοις MSS. Ald. TAYLOR.

Ibid. 10. κατηγορεῖς] ΚΑΤΗΓΟΡΕΙΣ *MSti Guelph.* et *Aug.* TAYLOR.

Ibid. 13. Σιμύκκα εὐκράται] Notatur [in *Editt. antiquioribus*] asterisco vox *Σιμύκκα*, et iure. Nam *Harpocratio* hunc locum citans legit ΣΙΜΥΛΟΝ καὶ *Σουκράται*. Eum vide in *Σίμυλῳ*, et testatur *Editio Benenati* in margine sic legi in aliis *Codd.* PALMER.

Ibid. Σιμύκκα] ΣΙΜΜΥΚΑΙ *Ed. Benen.* ΣΥΜΙΑΔΑΙ MSS. Ald. ΣΙΜΥΛΟΝ MSS. *Felician. Harl. Lind.* ΣΙΜΥΛΟΝ *Vindob. Altemps.* et *Regii* a. ζ. η. Vtrumque in *Obsop.* Legendum plane ΣΙΜΥΛΟΝ Vide vitam *Aeschin*is ab Incerto conscriptam. Σίμυλῳ. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος φησι· Ἀλλὰ μισθώσας σάββον τοῖς βαρυτέροις ὑποκρίταις, ΣΙΜΥΛΟΝ καὶ Σουκράται. Harpocr. in voce, et *Suidas* etiam, et *Photius* MS. *Mauffacus* ad *Harpocrat.* plura et disertiora ad hunc locum Auctoris mei commentatur. Adde eruditissimum, et de Graecis literis optime meritum, *Albert.* ad *Hesychium* v. Βαρυτέροις. TAYLOR.

Ibid. 14. ὀπωρώτης] Ὀπωροπώλης. τῶθ' οἱ ἀγοραῖοι λίγιστοι, οἱ δὲ πεπαιδευμένοι, ὈΠΩΡΩΝΗΣ, ὡς καὶ Δημοσθένης. Phrynichus. TAYLOR.

Ibid. 16. ὡς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἠγωνίζισθε] *Lucianus* ἀλλ' ἢ. Οἱ ἀθλοῦνται μάστιγι ἐμάθασιν, ἥνεις ὑποκρίτης Ἀθηναῖον, ἢ Ποσειδῶνα, ἢ τὸν Δία ὑποδιδυκῶς, μὴ καλῶς ὑποκρίνηται, μηδὲ κατ' ἀξίαν τῶν θεῶν. WOLFIVS.

Pag. 570. I. 6. ἐτύχσαν] F. *HYTYXHEAN* οἱ ἄλλοι, *Philippus* scil. vel alii *Reip.* inimici. Nam hoc opponi videtur istis ἐτυχεύοντες τῆς πατριδῶς. Eodem modo, pag. 591. ἀτυχεύσαντων τῶν Ἑλλήνων, ἐτύχχον ἱταῖοι. MARKLAND.

Ibid. 9. παραλείψω] ΠΑΡΑΛΕΙΠΩ *Guelph. Aug. Vindob.* et *Reg. a.* TAYLOR.

Ibid. 14. ἰδιδασκεις κ. τ. λ.] Laudant *Demetrius Phalereus* §. 262. *Hermog.* cap. περὶ Ἀλιθίου, pag. Edit. *Crispin.* 420. et *Harpocrat.* v. Ἀλιθίσις. TAYLOR.

Pag. 571. I. 1. ἔτι ἤδη πεπαῦσθαι] S. τῷ *συνκοφανίῳ*. Muletam fuisse 500 drachmarum (et si alibi 1000 fere scribuntur) cum diminuti-

one capitis, apparet, si accusator quintam suffragiorum partem non tulisset. Vnde et *Cicero Aeschinem* propter ignominiam iudicii cessisse Athenis tradit. Nam cum se quinque talentis praedium Rhodi emisse scribat, tantillam pecuniam facile soluisset. WOLFIVS.

Ibid. 4. παρανάγηθι.] Vide notata ad 473. 14. TAYLOR.

Ibid. 5. ἰλυμαίνω] EATYMHINΩ Chorus ille Mistorum tam pulchre concinentium, *Guelph. Aug. Vindob. et Reg. a.* Ita infra, 584. penult. πάλια ταῦτα ἄμα EATYMHINATE. Et 588. 4. ἴφ' οἷς EATYMHINΩ τὸν τριηραρχικὸν νόμον. TAYLOR.

Ibid. 6. Ηκω κ. τ. λ.] In principio *Hecub. Euripid.*

Ηκω ΝΕΚΡΩΝ κινθμῶνα, κ' σκότυ πύλας ΔΙΠΩΝ.

Cod. *Harl.* Ηκων ἰκρὼν κινθμῶνα. Et λινὼν habet in margine. Senarius, qui sequitur, Tragici est cuiusdam, cuius locus mihi festinanti non occurrit. TAYLOR.

Ibid. 10. κακὸν κακῶς] Hunc versum abrumpit, et de suo attexit σὶ μάλισα μὲν etc. ut apud *Aristophanem* vno dicente, Ο Τιμοθέεις τε πυργός, alter interruptus ait, ἱμῖνοις γι σοι. WOLFIVS.

Ibid. Initium est Versus ex aliqua Tragoedia, quam *Aeschines* agere solebat. Sed eum abrumpit *Demosthenes*, et παρὰ προσδοκίαν in exsecrationem ipsius *Aeschinis* transfert et conuertit. MARKLAND.

Ibid. antepen. ἰγῶ] L. κ' γὰρ ἔτω πως ὑπείληφα ἰγῶ. Νομίζω κ. τ. λ. MARKLAND.

Ibid. penult. ποιήσαίη] In antiquo τὸν δὲ ΕΥ ποιήσαίη: ut totum sic legatur, ἰγῶ νομίζω, τὸν μὲν ΕΥ ΠΑΘΟΝΤΑ δεῖν μνησθαι τὸν πάλια χρέον· τὸν δὲ ΕΥ ΠΟΙΗΣΑΝΤΑ, εὐθὺς ἐπιλιθῆσθαι. OBSOPOEVS.

Ibid. ΕΥ ποιήσαίη *Ital. Harl. Vindob. et Regii a. C.* Mox, εὐθὺς ΑΥΤΟΝ ἐπιλιθῆσθαι *Harl. Lindenb.* Ceterum tota haec periodus ita citatur in aureolo libello *Hermogenis* π. μεθόδ. διονότ. pag. 411. Εὐ δὲ τοῖς ἰδίους εἰ μὴ πάντες ἴτε ὅτι ποιὸς, κ' φιλόθεωπος, ΠΑΣΙ τοῖς διομένοισι ἱερὰ κῶ, σιωπῶ, κ' ἂν εἴποιμι, ὅδ' παρασχοίμην αἰ παρὶ τῶν ἑδμῶν μαθητῶν, ἔτι εἴ τις διγαλῆρας ΑΠΟΡΟΥΣΙ συνξέδωκα — ἰγῶ νομίζω τὸν μὲν εὐ παθόντα δεῖν μνησθαι ΠΑΡΑ πάλια ΤΟΝ χρέον, τὸν δὲ ΕΥ ποιήσαίη εὐθὺς ἐπιλιθῆσθαι, εἰ δὲ τὸν μὲν, χρεῖν, τὸν δὲ, μὴ μικροψύχως ποιῶν

ἴτε ἀνθρώπων τὸ δὲ τὰς ἰδίας ἐνέφρονας ΑΝΑΜΙΜΝΗΚΕΙΝ. μικρὸν δὲ ὁμοίον ἴτε τῷ οὐκ ἴδιν. TAYLOR.

Pag. 572. 1. 2. ὁμοίον ἴτε τῷ οὐκ ἴδιν] Quisquamne est, cui non statim in mentem subit simile Effatum *Terentianum*? Vide *Victor. II. Var. Lect. 8.* TAYLOR.

Ibid. 6. ἀθῶς τῆς Φιλίππου — δυνατείας.] ἀντὶ τῷ, μὴ βλαβεῖς ἐπὶ ταύτης. WOLFIVS.

Ibid. 7. δυνατείας] ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ *Ven. TAYLOR.*

Ibid. 11. κατ' ἀνδρα] καθ' ΕΝΑ ἄνδρα *Cod. Reg. ζ.* Deinde malim, ἀλλὰ κ' ΚΑΤΑ πόλιν ΟΛΑΣ κ' ἴθνη. Quantum interfit inter πόλιν et ἴθνη, docebit *Valesius ad Harpocrat.* pag. 51. TAYLOR.

Ibid. 15. τῶν] ΤΟΥΤΟΙΣΙ. WOLFIVS.

Ibid. τῶν] in Edit. *Benen.* Restitutum ab *Aug. et a Regii a. i.* TAYLOR.

Ibid. πολιτινόμενοι] ΠΕΠΟΑΙΤΕΥΜΕΝΟΝ rectius, ut *Guelph. Ital. et Regii a. C. i. n.* Accedunt, et vel inhonesta scriptura ostendunt idem olim obtinuisse in membranarum, vnde describebantur, MSti *Ven. et Vindob.* Ille enim ΠΟΑΙΤΕΥΜΕΝΟΝ: Hic ΠΕΠΟΑΙΤΕΥΟΜΕΝΟΝ. Vide supra, ad pag. 567. 1. vlt. et 589. 12. TAYLOR.

Pag. 573. 1. 8. ὁρῶ κ. τ. λ.] ΟΡΘΗΝ — ΤΙΜΩΡΙΑΝ — ΣΥΓΓΝΩΜΗΝ in quarto casu, (sc. ὁρῶ διωρισμένα κ' τίμασμα ταῦτα) MSS. *Guelph. Aug. Vindob.* TAYLOR.

Ibid. 14. νομίμοις] ΝΟΜΟΙΣ *Obsop. Ital. Lind. Altemps. Ven. et Reg. i.* Vide superius adnotata ad pag. 294. 1. 12. TAYLOR.

Ibid. 15. ὑπερέβληκεν] ΥΠΕΡΒΕΒΗΚΕΝ *Altemps. TAYLOR.*

Ibid. vlt. δεινὸν κ' γόητα] Exclusa Coniunctione, *H. Steph. Thes. I. col. 859.* legere mauult ΔΕΙΝΟΝ ΓΟΗΤΑ. Idque confirmat ex *Platonis Symposio*, vbi scribitur ΔΕΙΝΟΣ ΓΟΗΣ, κ' φαρμακικός, κ' σοφιστής. TAYLOR.

Pag. 574. 1. 9. φρονῖν] Codex solitarius, ε, ἔτως ὁ λίγων ἰδοξί, exterminato isto φρονῖν. TAYLOR.

Ibid. 10. εἰ] ΕΠΙ melius, ut scribitur in *Ven. in Obsop. Ital. Lind.* Et modo, ΙΔΙΑΝ cum *Aug. Vindob. et Reg. a.* TAYLOR.

Ibid. 13. προσέκρουε κατὰ τέτων] τῶν ἰχθύων τῆς πόλιν. WOLFIVS.

Ibid. vlt. ἀνάσκη] L. μάλισα μὲν μὴ ἔχειν — εἰ δ' ἄρα ΑΝ ΕΧΗ. MARKLAND.

Ibid. διακρίμινον] ΔΙΑΚΡΙΕΘΑΙ *Reg. η.* Sed quamplurimi, scil. *Ven. Guelph. Aug. Ital. Harl. Vind.*

Vindob. et Regii 1. ζ. ΔΙΑΚΕΙΜΕΝΑ. TAYLOR.

Pag. 575. l. 2. ἰς οἷς κ. λ. λ.] Constructio, opinor, est: καὶ ἰς οἷς ἰσὶ τὴν πρὸς τοὺς βασιλεῖς τῶν δῆμων: cumque aliquid habet adversus inimicos Status Popularis. Huiusmodi συγχύσεις in *Demosthene* saepe occurrunt. MARKLAND.

Ibid. 3. ταῦτα] ταῦτα γὰρ ΕΕΤΙ γινώσκω Optimi. *Aug. Vindob. Guelph. et a.* TAYLOR.

Ibid. 11. φωνακίας] ΦΩΝΗΣ ΑΕΚΗΣΕΩΣ, Cod. *Obsop.* Glossa est proculdubio. Id, quod confirmat *Vlpianus*. TAYLOR.

Ibid. 14. τίμω] ΚΥΡΙΟΣ MSS. *Ald.* TAYLOR.

Ibid. 15. τοὺς αὐτοὺς] τοὺς ΕΧΘΡΟΥΣ *Guelph. et Vindob.* Et iidem l. penult. habent ΟΡΜΑΙ. Ceterum de eo proverbio consule *Apostol.* XV. 28. qui hunc locum citat. Similiter *Harpocrates* et *Suidas*, v. Οὐκ ἐπὶ τῆς κ. τ. λ. Subintelligitur, αἰὺν, ἀγκύρας. TAYLOR.

Pag. 576. l. 7. καλεῖται] Addit *Felicianus* ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ. Ita *Altemps.* quoque. TAYLOR.

Ibid. 9. ἢ μὴ κ. λ. λ.] ΕΙ (vel ἢ ΕΙ) μὴ ταῦτα κ' ΦΟΝΕΙ κ' ΑΕΓΕΙ. Editio *Benen. Ven. Harl. TAYTA* A Cod. *Regius* primus: Tandem praestantissimus *Vindob.* ΕΙ μὴ ΤΑΥΤΑ Α ΦΟΝΕΙ κ' ΑΕΓΕΙ. TAYLOR.

Ibid. 10. τῶν] διελκυσ, vt saepius per totam hanc Orationem: sc. *hoi* qui adsunt, qui de hac causa sunt indicaturi, τοὺς δικαστάς. Infra 583. 12. Erravit *Vlpianus*, siue potius, qui *Vlpianum* descripsit; τῶν δυνάμεων. Repone ΔΙΚΑΣΤΩΝ. TAYLOR.

Ibid. 13. ἰς τῶν δῆμων] ἰς τῶν ΠΟΛΕΜΩΝ. Consentunt, qui consentire solent, *Guelph. Aug. Vindob. et Reg. a.* in ea lectione. Quae, tametsi non placuerit *Simoni Fabricio*, est tamen observanda. *durante bello.* Credo sane esse amplectendam. TAYLOR.

Ibid. penult. μισθαρία — μετασθίμενα] τὴν μισθαρίαν, φιλίαν, κ' ξενίαν, ψευδονύμως καλῶν. WOLFIVS.

Pag. 577. l. 3. ἔτω φανεῶς αὐτοῖς ἐλημμένον] ὅτι τῶν Ἀθηναίων ἐξελίχθη, ὅτι προδότης εἶ. WOLFIVS.

Ibid. αὐτοῖς] ΑΥΤΟΣ. MARKLAND.

Ibid. αὐτοῖς] ΑΥΤΟΣ lege, vti *Ven. Guelph. Aug. Vindob. et Regiorum a. i.* TAYLOR.

Ibid. 11. Ἠγήμονα] Ἠγήμων. Δημοσθένης ἰς τῶν ἐπὶ Κτησιφώλῳ. Εἰς δὲ ἢ τῶν Μακεδονιστῶν, κ' τῶν ἐπὶ δωροδοκίᾳ διαβέβλημένων. *Harpocrat.* Adde *Suidam* in v. *Etymol. M.* TAYLOR.

Ibid. 14. ἐν ἀμείνοισι] F. ἐν ΜΑΛΛΟΝ. Et [l. penult.] ΕΥΘΗΝΟΥΝΤΩΝ. WOLFIVS.

Ibid. F. ΜΑΛΛΟΝ, vel ΑΕΜΕΝΕΣΤΕΡΟΝ. MARKLAND.

Ibid. penult. εὐθηνώων] Meliores cum *Wolffo.* Edebatur semper ΕΥΘΗΝΟΥΝΤΩΝ. *Supra* 193. 12. TAYLOR.

Pag. 578. l. 3. ἐπιλάμβανον] ΥΠΕΛΑΒΟΝ *Ital. Harl. et Regii* 1. 2. ΥΠΟΛΑΜΒΑΝΟΝΤΕΣ *Ven.* et fere ζ. qui ΥΠΟΛΑΜΒΑΝΟΝΤΟΣ. TAYLOR.

Ibid. 5. γαστριμήμιον εἶναι] I. e. γαστρίσθαι. Sed noluit ea voce vti, quia paulo ante dixerat γαστρίσθαι. MARKLAND.

Ibid. 6. πασιανίζω] ΠΑΙΩΝΙΖΕΙΝ Cod. *Guelph. TAYLOR.*

Ibid. 8. ἐλθόντας] ΕΛΘΟΝΤΑ *Guelph. et Aug.* Mox iidem cum *Vindob. et n.* ΥΠΟΚΡΙΝΟΜΕΝΟΝ. Quorum utrumque diuinauit *Lambinus.* Eiecit etiam idem Vir doctus ΚΑΙ, vt debuit (Vide similem causam l. 6.) Deletur etiam in *Guelph. et Reg. a.* TAYLOR.

Ibid. 13. δίον ποιεῖν αὐτοὺς] Addit Cod. *Vindob.* post αὐτοὺς haec verba scil. ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΠΟΘΑΝΟΥΣΙ ΕΣΤΙΑΣ ΓΙΝΟΜΕΝΟΝ περιδιπνον. Doctissimo *Demin. Bricherio Columbo* qui eas membranas contulit, genuina non videntur esse *Demosthenis*, verum eleganter adiecta. Simile fere adiectum in *Guelph. et in Regiorum* nonnullis, vt liquet ex margine *Benenati.* Nemo dubitat haec fuisse quondam scholiolum τῷ περιδιπνον. Immo confirmo id necessario fuisse, licet inemendate repraesententur Verba: *Etym. M.* 699. 43. Περιδιπνον] ἢ ἐπὶ τοῖς ἀποθανέσι γινόμενη ΕΣΤΙΑΣΙΣ. TAYLOR.

Ibid. 15. τᾶλλ'] Vel ΤΑΥΤ'. MARKLAND.

Ibid. 16. ἐμὲ] quam mihi *Wolffius.* Inscite. Melius multo *Etruscus*: *Percioche di sangue P' uno all' altro attenua ben piu di me.* TAYLOR.

Pag. 579. l. 4. δῆρον] μάχην. WOLFIVS.

Ibid. 5. ἀπισκιδάσαν] ὅσοι ἰγύνιστο ἐπ' αὐτοῖς. προσβυμῆθησαν μὲν γὰρ τὸτο γι, ἐχ' δὲ κ' ἡδυνήθησαν. WOLFIVS.

Ibid. 6. Μαγνάνοι — δέμας] S. Ἰνικα. Διὰ τὸ, τὴν μὲν ἰδίαν ἀρετὴν διαφυλάξαι, δέμα δὲ τοῖς πολέμοις ἱμποῖσθαι. Sed, quid si ΑΡΕΘΗ κ' ΔΕΙΜΑΤΙ legas? Aut subintelligas, μὴτ' ἀρετῆς κ' δέμας? M. Aemilio Lepido Cos. apud *Sallustium* potior visa est periculosa libertas quieto servitio. WOLFIVS.

Ibid. F. ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ. MARKLAND.

Ibid.

Ibid. δειμάλει] φόβος, ὃ εἶχον ἐπὶ τῆς παλαιοῦς. σχ. Eruditissimus longe Valckenaerius ad Ammonium II. Animadu. 15. legit

Μαργάρινοι δ' ἀρετῆς καὶ ΛΗΜΑΤΟΣ —

TAYLOR.

Ibid. — δὲ ἐξ ἐσώσαν

Ψυχὰς —] Τὴν ζῶν, τὸ αἴτιον αἰνῶν τῶ αἰτιατῶ. WOLFIVS.

Ibid. 7. βράζειν] ἀλλ' ἢ τῶ, βραχυλὴν. WOLFIVS.

Ibid. 12. Μηδὲν ἀμαρτιῶν] ἔχ' ἢ τοσούτων τὸ πλεονεξίαν, ὅσον τὸ ἀτυχίαν σημαίνει τὸ ἔγγραφο, καίτοι ἀμφω ταῦτα συγγενῆ ὄντα τῇ φύσει ἡμῶν. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ τὸ καλοῦσθαι τῆς τι ψυχῆς ἐστὶ καὶ τῆς τύχης. WOLFIVS.

Ibid. Μηδὲν ἀμαρτιῶν κ. τ. λ.] Confer Epist. Libanii MDLIV. et quae Vir doctissimus, I. Christ. Wolfius ad eum locum adduxit. TAYLOR.

Ibid. 13. μοῖραν δ' ἔτι φυχῶν ἔπορον] Significat vel fatalem fuisse calamitatem, humano consilio et virtute superiorem. Vnde illud

Τύχη, τὰ θνητῶν περάγματ', ἐκ εὐβουλίας.

Vel, cum etiam ignavis moriendum sit, recte hos mortem pro patria oppetiisse. Pindarus [Olymp. A. 129.]

Ο μίγας δὲ κίνδυνος

ἀναλκιν δ' ὦ-

τα λαμβάνει. Θανὼν δ' οἷσιν ἀνάγκη,

τί καὶ τις ἀνώνυμον γῆρας ἐν σκότῳ

καθήμενος ἔψοι μάταν, ἀπάλλων

Καλὸν ἀμφοτέρω;

WOLFIVS.

Ibid. Ita hunc locum distingue, et emenda

Μηδὲν ἀμαρτιῶν ἐστὶ θῶν, καὶ πάντα καλοῦσθαι.

Εν βίῳ μοῖραν δ' ἔτι φυχῶν ΕΠΟΡΟΝ.

sc. οἱ θεοί. Vide sequentia. MARKLAND.

Ibid. vlt. κατηγορηκότος] KATHΓΟΡΟΥΝΤΟΣ et ΚΑΤΑΨΕΥΣΑΜΕΝΟΥ Codd. Guelph. et Vindob. TAYLOR.

Pag. 580. l. i. ἀναμνησθῆς] ΜΝΗΣΘΕΙΣ rectius Codd. plurimi, Ven. Aug. Vindob. Guelph. et Regii a. ζ. TAYLOR.

Ibid. 4. λαρυγγίζων] ΛΑΡΥΓΚΙΖΩΝ Reg. a. Meminit in ea voce huius loci Harpocratio. Confer Suidam, qui eadem pariter habet, et T. Magistram, qui huc etiam spectat. Aristoph. Equit. 357.

ΛΑΡΥΓΓΙΩ τὸς ῥήτορας, καὶ Νικίαν ταράζω.

Adde etiam σχῆμα nostrum, et Plin. IV. Epist. 7. TAYLOR.

Ibid. 5. ὅτι τοῖς] ὅτι ΕΠΙ τοῖς Cod. Reg. ζ. TAYLOR.

Ibid. 9. τῶν κοινῶν] Quaere, an poni debeant post τῶν νόμων supra, l. 7. MARKLAND.

Ibid. 14. δοθεῖν] ΔΩΡΕΑ addit Reg. a. Proxime deest ΤΟΣΑΥΤΑ in multis, sc. Guelph. Aug. Harl. Vindob. et Regg. a. η. Recte quidem, et pulchre: ἔμοιγ' εἰ τὸτο δοθεῖν παρ' ἡμῶν, sc. τὸ δι' ἐμὰς ἡμετέρας — Fortasse, δωρεὰ ΤΟΙΑΥΤΗ. TAYLOR.

Ibid. 15. μερίζων] ΚΡΕΙΤΤΩΝ Reg. ζ. TAYLOR.

Pag. 581. l. i. καλῶς ψευδισμῶν] ΚΑΤΑΨΕΥΣΑΜΕΝΟΥ Guelph. Vindob. TAYLOR.

Ibid. 3. σκοπεῖσθαι] ΣΚΟΠΕΙΝ Reg. ζ. Et pro καλῶς ψευδισμῶν Guelph. Aug. (cum Vindob. praeterpropter) et Regg. a. ε. η. ΚΑΤΕΨΕΥΣΘΑΙ. Quod non ardebat Simoni Fabricio. TAYLOR.

Ibid. 7. εὖροι τις αὖ] ΕΥΡΟΙΤ αὖ plurimi: Aug. Vindob. Lind. Obsop. Regii a. et η. Similiter legit Dionys. Halic. de Thucyd. iudic. §. 54. qui totam fere hanc periodum laudat, minima cum discrepantia. TAYLOR.

Ibid. 13. Δάοχος] Non necesse est, ut hic ingeminarem horum nominum varietatem quae est in MStis. Atque etiam satis est semel monere, vnumquodque fere citari in Lexico Rhetorico Harpocratonis. Coniunge Vales. Excerpt. Polyb. p. 90. eundem ad Harpocrat. pagg. 37. 57. 108. et Meurf. VI. Attic. Lect. 30. Vir praestantissimus, Obsopoeus, ad locum animaduertit, quamquam haec propria sint nomina, praestare tamen et in his habere lectionem certam et emendatam. Eam itaque curam Variis Lectionibus ad calcem totius Operis assignavi. TAYLOR.

Ibid. 14. Εὐκαλπίδας] Pro Εὐκαλπίδας Pausanias in Arcadicis habet ΕΥΚΑΜΠΙΔΑΣ. Harpocratio vero hunc locum citat in Μύρτις, et legit ΜΥΡΤΙΣ, ΤΕΛΕΔΑΜΟΣ, Μνασίας, et ait Theopompum in l. i. libro Μύρτις et Μνασίας habere ΑΜΥΡΤΑΙΟΣ et ΠΑΣΕΑΣ. Sed forte apud Theopompum male legebatur; nam Αμυρταῖος nomen est Aegyptium, Πασίας raro occurrit. Ideo puto legendum cum Harpocrate, vna literula immutata, ΜΥΡΤΙΣ, ΤΗΛΕΔΑΜΟΣ, Μνασίας. PALMER.

Pag. 582. l. 3. ἀνθρωποι μαζοὶ κ. τ. λ.] Vide Longinum §. 32. Tollium atque eruditissimum Langbaenium ad loc. Plin. IX. Epist. 26. Harpocr. V. Αλλὰ.

v. *Αλάττω*, *Ημερησιασμένοι* et *Προσηπυμένοι*. *Mauffac.* ad *Harpor.* pag. 250. *Suid.* et *Phot.* MS. v. *Πρόπιν*. *Etym. M.* 54. 8. TAYLOR.

Ibid. 16. *ἔτι καὶ ῥος* etc.] Vide *Victor.* XII. *Var. Lect.* vlt. TAYLOR.

Pag. 583. l. 2. *πάντα μοι πείραται*] Desunt in *Guelph. Vindob.* et *Regio a.* Recte fane. Quis enim non videt temere et inconcinne haec esse adfuta *Demostheni*? TAYLOR.

Ibid. 4. *ταῦτα*] *πάντα ὅγῃς* (deleta voce *ταῦτα*) καὶ *δικαίως*, *ΚΑΙ ΑΠΑΝΣ* *ποπολίτευμαι*. Illud dederunt *Guelph. Vindob.* et *Regii a.* Hoc iidem cum *Aug.* et *Ven.* TAYLOR.

Ibid. 7. *ὃ γὰρ λίθοις κ. τ. λ.*] *Plin.* IX. *Epist.* 26. Porro *Plutarchus* in libro *Περὶ τῶ ἰαυλὸν ἱπαινῶν ἀντιπῶν*. vt olim monui, huius Orationis utilis Commentator esse potest: Vti, cum scribat, *Πρὸς δὲ τὸς μίτρους ἐκ ἀποπῶν ἱπὶ χερσὶν* καὶ *ταῖς ἱππορῶσιν τῶν ἱπαινῶν*· ἵτις ὡς λόγιον, ἢ *πλόσιον*, ἢ *δυναλὸν ἱπαινῶν*, *κλεινὸν* καὶ *ταῦτα* *περὶ αὐτῶν λίγιν*, ἀλλὰ *μᾶλλον*, εἰ *χρηστὸς*, καὶ *ἀ-ελαβὴς*, καὶ *ἀφίλιμος*. ὃ γὰρ εἰσφέρει τὸν ἱπαινὸν δὲ τῷ *ποινῶν*, ἀλλὰ *μισαλίσθιν*· ὃ δὲ *χαίρειν* *δοκί- τοῖς ἱγκωμιάζουσιν αὐτὸν*, ἀλλὰ *μᾶλλον*, ὅτι *μὴ* *προσηκόσιως*, *μηδ' ὅς* *δεῖ*, *δυσχεραίνει* καὶ *ἀπο- κρύπτειν* τὰ *φαιλότιστα* τοῖς *βελτίστον*, ἐκ *ἱπαι- νίσθαι* *βυλόμενος*, ἀλλ' *ἱπαινῶν ὡς* *χρὴ διδάσκων*. Τὸ γὰρ, *ΟΥ ΛΙΘΟΙΣ ΕΤΕΙΧΙΣΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ*, *ΟΥΔΕ ΠΑΙΝΘΟΙΣ ΕΓΩ*, *ΑΛΛ' ΕΑΝ ΤΟΝ ΕΜΟΝ* *ΤΕΙΧΙΣΜΟΝ ΒΟΥΛΑΙ ΕΚΟΠΕΙΝ*, *ΕΥΡΗΕΙΣ* *ΚΑΙ ΟΠΛΑ*, *ΚΑΙ ΙΠΠΟΥΣ*, *ΚΑΙ ΣΥΜΜΑΧΟΥΣ*, τοῖσδε *τινὸς* *τοῖσιν* *ἀνίσθαι*. Adde *Hermogenem*, pag. 258. TAYLOR.

Ibid. 12. *τέτων*] sc. *Αθηναίων*. MARKLAND.

Ibid. *pro harum rerum defensione* Wolfius. Incaute. Et similiter deceptus est, qui *Italice* vertit: Et ceteri omnes. *Τέτων*, *δικλινῶς*, *Ἦος* nimirum, qui *adsunt* intelligit, idque porrecto digito demonstrat. Simile habemus infra, pag. 590. l. 10. *ὅμων δὲ ἑδὲς ἢ ἑδαμῶν*, *πλὴν* εἰ *ΤΟΥ- ΤΟΙΣ* *ἱππείας* *τι* *δίοι*. Vide quae scripsimus ad *Midianam* 519. 3. Tom. III. et quae Cl. *Marklandus* ad *Orat. c. Aesch.* w. *Παραπρισ* pag. 140. 16. Ita supra in hac Oratione, 478. 18. Τὸ *ψήφισμα* *ΤΟΥΤΟ* *γράφω*. hoc sc. *Decretum*, digito indicans. Et statim, 479. 12. *Δίγι* *τοῖσιν* *μοι* *τὸ* *ψήφισμα* *ΤΟΥΤΙ* *λαβὼν* κ. τ. λ. Et pag. 494. 2. *Εἰς ἔχθραν ἱμβραλῶν ΤΟΥΤΟΥΣΙ*, *hos qui adsunt*. Adde pag. 544. l. 12. 477. 9. 519. antepen. et vlt. 555. penult. 570. 13. 576. 1. et 10. 577. 3. 582. vlt. 588. 9. et *σχολ.* 589. 7. et Vol. II.

590. 16. Quorum locorum quaedam melius et consultius exponerentur iuxta hanc normam, quam hodie exponi et verti videam. TAYLOR.

Ibid. 14. *τὸν κύκλον*] F. *ΤΗΝ ΚΥΚΛΩ*, vt pag. 505. II. MARKLAND.

Ibid. penult. *προθυμίας*] *ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΕ* Cod. *Harl.* TAYLOR.

Pag. 584. l. 8. *τῷ Εὐβοίᾳ*] Latet nomen loci alicuius sub *Εὐβοίᾳ*, vt mihi videtur. Nam de *Euboea* ante dixerat. Sensui optime conueniret *ΠΕΡΙΠΟΝ*, sed non *Scripturae*. MARKLAND.

Ibid. 10. *ὅμῳ*] *Ociosum* esse videtur vetusti exemplaris testimonio. *ὀσσορῶν*. Item eorum, quae sequuntur, scil. *Reg. a. Lind. Vindob. Aug. Ask.* et *Guelph.* TAYLOR.

Ibid. 14. *παρεθίστα*] *ΕΑΘΕΝΤΑ* ζ. Proxime, pro *προδοθίστα*, *ΠΡΟΘΕΝΤΑ* *Guelph. Vindob. Obsop. Ask.* et *Reg. a.* *ΘΘΑΡΕΝΤΑ* *Altemps.* TAYLOR.

Ibid. antepen. ἢ *πάντα*] Nihil importunius esse potuit, quam ista Coniunctio: quae idcirco a melioribus non agnoscitur, *Vindob.* et *a.* Ni legamus cum *Altemps.* ἢ *ΚΑΙ πάντα ταῦτα*. Ip l. penultima, magnas mihi molestias excitauit istud *ΤΟΙΣ ΟΛΟΙΣ*, quod alii, securi ad *ἱλυμῶν* adplicant, vt cum ea voce constructionem nanciscatur. Quod ego concoquere non possum. Proculdubio *ἀνίτεψ* erat antiquitus varia lectio τῷ, *ἱλυμῶν*, atque id significabatur particula quadam, quae nunc in *ΕΩΣ* degenerauit. In MSS. circa eam vocem variatur: *ΑΝΕΤΡΕ- ΨΑΝ Ven. Ital.* *ΑΝΕΤΡΕΨΕ* *Guelph. Vindob.* et *Reg. a.* TAYLOR.

Ibid. vlt. εἰ δ' *οἷον* ζ.] Deest HN in MSis *Guelph. Vind. Lind.* et *Reg. a.* Deest etiam in *Aristide*, qui hunc locum laudat w. *Παραφθίσμα- τος*. TAYLOR.

Pag. 585. l. 3. *ἴσχω*] *ΕΞΕΝ* plures, *Aug. Regii a. i. η.* et *Vindob.* a manu 2^a. atque i- dem *Aristides*. TAYLOR.

Ibid. *ἑδὲς* κ. τ. λ.] Citatur a *Magistro* v. *Εἴσω*. TAYLOR.

Ibid. 9. *λίσι*] Quid? *ΛΕΓΕ* et *ΑΝΑΓΝΩΘΙ*? Sanant hoc vlcus Codd. *Aug. Vindob.* et *a.* *ΛΑΒΕ* *μοι ταυτὶ*, καὶ *ἀνάγνωθι*. Sed vitata illa *Charybdi*, ecce parata est *Scylla*. Sequitur enim *ἀνάγνωθι* *ΛΑΒΩΝ*. TAYLOR.

Ibid. 11. *ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΜΑ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ*] Absurde! Vox *ΒΟΗΘΕΙΩΝ* tam cito recurrens et haec quoque recurrere fecit, quae delenda sunt omnino: Et recte fecit *Wolfius*, qui ea non cen-

sebat interpretatione digna. In vetusto et optimo Exemplari *Regio a.* defunt, vt oportuit. Ita et in *Altemps.* In *Guelph.* et *Vindob.* legitur ΑΡΙΘΜΟΣ. ΤΗΘΙΣΜΑ. Non male. TAYLOR.

Ibid. 13. ἡ γῆ καὶ θοῖ] In antiquo Codice Exclamatio non aderat; atque haud video, quam hoc loco valde sit necessaria. OBSOPOEVS. Deest etiam in *Lindemb.* et *Ask.* TAYLOR.

Ibid. 14. ἐν μεγίστοις] F. Addendum ΑΓΑΘΟΙΣ. WOLFIVS.

Ibid. ἴσαι] F. ὑπὲρχαν ΑΝ ἴσαι. MARKLAND.

Ibid. 15. ὧς] L. ΩΝ ἰτίρας δι' συμβάσεων. I. TOVP.

Ibid. penult. ἀποτάλα] δ, καὶ Δ', ΟΥΚ ἀποτάλα in omnibus. TAYLOR.

Pag. 586. l. 3. τέτων] μίνον ἐπὶ τέτων ΠΡΟΕΛΟΜΕΝΟΝ meliores, *Guelph. Aug. Vindob.* et *Regg. a. s. ζ.* TAYLOR.

Ibid. 9. δπηνίκα] δπηνίκα ΥΜΕΙΣ ἰσὶ μισοὶ *Aug. Vindob.* et *Parissenses a. s. η.* Et proxime, l. 12. iuxta eosdem, vno excepto η, ΑΝΕΦΑΝΗ. TAYLOR.

Ibid. 13. συνελιχῶς] ΣΥΝΕΙΛΟΧΩΣ *Harl. Vindob.* et *a.* TAYLOR.

Pag. 587. l. 5. ἡ πρῶτη, ἡ δεύτερη] Videtur imitatus oraculum Delphicum,

Υμεῖς δ' Αἰγυῖος μήτε τρίτοι, ὅτε τίτασθαι,
Μήτε δουδίκαιοι· μήτ' ἐν λόγῳ, ἔτ' ἐν ἀριθμῷ.
WOLFIVS.

Ibid. 7. ἔκον] F. ΟΥΜΕΝΟΥΝ. MARKLAND.

Ibid. ὑξάνει] F. ὑξάνει' ΑΝ. MARKLAND.

Ibid. ἔκον etc.] Ita intelligo: In iis tempestatibus, ubi malorum hominum consiliis resistere erat opus, talem se praestitit. Quin et talem etiam, cum Resp. meliore usa sit fortuna. MSS. interea hoc modo: ΟΥΚΟΥΝ α. ΕΠΙ ΟΙΣ *Ven. Ital. Obsop. Ask. Altemps.* et ζ. ΕΠΙ ΓΕ ΟΙΣ ἡ πατρις ὑξάνει *Aug.* et *Vindob.* Et eodem ritu, sc. ΕΠΙ ΓΕ ΟΙΣ laudat T. Magister in v. Αὔξιν. Haec verba ita exponit Lambinus. Nam si ita esset, tuis rebus gestis, tuaque opera, opibus, copiis, honore, dignitate, ciuitas aucta esset, quod de te praedicare non potes. Anonymus ita: Quoniam neque id egisti, cum patria creuit. Interpres denique Italicus: Iddio te ne guardi. Percioche la patria sarebbe cresciuta. TAYLOR.

Ibid. 11. οἷς ἐπίσης] Locus ab Aldo asterisco annotatus, nulla tamen alia lectione indicata, sic in vetusto legitur, ΑΙΣ ἐπίσης, ἐπινώθεισας; Διὰ οἷ, quod sequitur, nusquam vidi. OBSOPOEVS.

Ibid. Ita *Ask.* vti *Obsop.* ΑΙΣ sine ἐπίσης *Ven.*

ΕΘ οἷς ἐπίσης *Reg. G. BΘ A ἐπίσης Guelph. Aug. Vindob.* et *Regii s. η.* TAYLOR.

Ibid. 12. βίλη] Pro ποῖα βίλη, in nostro ποῖα ΒΟΥΛΗ, haud dubie rectius, quanquam et *Aldi* lectio defendi possit. Et mox ποῖοι νόμοις legendum est ΝΕΝΕΗΚΟΙ. OBSOPOEVS.

Ibid. Codd. quidem etiam nostri ΒΟΥΛΗ et ΝΕΝΕΗΚΟΙ. Sed neutrum admittendum est, vel ipso approbante *Obsopoe.* TAYLOR.

Ibid. 13. ἡ] ΓΕΤΟΝΑΞ *Guelph. Aug. Vindob. Regg. a. s. η.* Proxime — χρημάτων; ΟΥΔΕΜΙΑ ΠΕΡΙ ΣΟΥ *Guelph.* et *Vindob.* Et deinde l. 15. ἡ μὲν ΠΑΝΤΩΝ, idem cum *Aug.* et *Regiorum* primo. TAYLOR.

Ibid. 14. πολίτικῃ] F. πολίτικῃ Η καὶ κοινῇ βοήθεια. MARKLAND.

Ibid. antepen. ἐπιθίδουσαν] Vide supra p. 609. col. 2. TAYLOR.

Ibid. ult. οἷς τὴν ἐπιμίαν] Apparet eum fuisse in aerariis, coactamque pecuniam ad dignitatem recuperandam callide ciuitati donasse: vt non soluere debitum, sed in Remp. liberalis exstiteret videretur. Consentaneum enim est, ei mulctam a populo fuisse, post hoc factum, remissam. WOLFIVS.

Ibid. ἐπιμίαν] Supra p. 311. col. 1. Bene hic se gessit Tourrellius, quem consulat. I danari, c' bauta ragunati Aristonico per ritener il suo bonore: Ferrus. Pecuniam incolumitatis amissae recuperandas gratia coactam: Lambinus. Coactam pecuniam ad recuperandam dignitatem: Perionius: Et alii similiter. Διὰ τιμὴν τῆς πόλεως. Vlpian. TAYLOR.

Pag. 588. l. 4. τὸν τετραρχικὸν νόμον] Vide adnotata ad p. 509. l. 5. TAYLOR.

Ibid. 11. τετραρχὸς Θεοκρίτης] Nisi Θεοκρίτης sit κύριον nomen alicuius fabularum Actoris tunc celebris, quod suspicor, videtur haec vox, quae alibi non occurrit, significare, a Deo electus. PALMER.

Ibid. 11. Hunc et Tragoediaurum actorem, et calumniatorem fuisset radit Erasmus. Exstat et Demosthenis nostri Actio in Theocrinem Sycophantam. WOLFIVS.

Ibid. Omnino Harpocratio et Suidas in v. Θεοκρίτης. Apostol. XIX. 49. Brodaeus V. Miscell. 23. TAYLOR.

Ibid. 14. προσλαβόντα] F. ΠΡΟΑΒΟΝΤΑ. MARKLAND.

Ibid. 16. ὑπερ — φθόνῳ] φθονῶνται οἱ ζῶντες.

Pascitur in viniis liuor: post fata quiescit.

Cicero in Sallustium: Neque me cum iis conferri decet,

deceat, P. C. qui iam decesserunt, omnique odio car-
rent et invidia, sed cum iis, qui mecum una in rep.
versati sunt. WOLFIVS. Add. *Victor. XV. Var.*
Lect. 3. TAYLOR.

Pag. 589. l. 1. αὐτῶν] *ONTINA Guelph. Aug.*
Vindob. Regii a. 1. TAYLOR.

Ibid. 2. ἀμύνει σθένει] *Pro ἀμύνει σθένει, πό-
τιρον κάλλιον καὶ ἀμύνει τῇ πόλει διὰ τὰς τῶν
προτέρων εὐεργισίας ὅσας ὑπερμαγίδας, in anti-
quo sic collocata haec verba reperi, ἀμύνει σθένει,
πότιρον εὐεργισίας ὅσας ὑπερμαγίδας etc.*
ORSOPOEVS. Vide Victor. XXII. Var. Lect. 8.
TAYLOR.

Ibid. 4. ὁμῶν] *ΟΥΔΕ ΜΕΝ ΟΥΝ Ven. Obsop.*
*Ital. Scribi debuit proparoxytone, ut Gram-
matici dicunt. De ea re consulantur Budaeus, et
qui post Budaeum istam disceptationem suscepit,
H. Stephanus Thef. T. II. col. 1532. Atque hoc
in superioribus animaduertendum erat, scil. ad.*
523. 15. TAYLOR.

Ibid. 5. ἀχαριστίαν] *AXPHETIAN Ven. et Ob-
sop. TAYLOR.*

Ibid. 11. τοιούτους] *ΑΛΛΟΥΤΕ Guelph. Aug. Vin-
dob. cum Parisiensibus quibusdam. TAYLOR.*

Ibid. 12. οἱ διασώζοντες] *ΟΙ ΔΙΕΣΤΡΟΝ Reg.*
*a. In Augustano Cod. ea lectio videtur pro scho-
liolo fuisse. MSS. Ven. ut aliquando fieri solet,
inter utrumque libratur, ΔΙΕΣΤΡΟΝΤΕΕ scil.*
Supra. 572. 15. TAYLOR.

Ibid. penult. καὶ αὐτὸν] *κατὰ ΕΑΥΤΟΝ*
Guelph. Vindob. Aug. et Regii a. 4. Vide modo
590. 5. TAYLOR.

Pag. 590. l. 1. Γλαύκῳ τῷ Καρυτίῳ] *De hoc vide*
Suidam. WOLFIVS.

Ibid. ΚΑΡΙΕΤΙΟΥ in *Feliciano. Perperam.*
*Vide not. ad Lucian. in Herodoto, fin. in nu-
pera et praecellentissima Editione. TAYLOR.*

Ibid. 5. σαντὸν] *Hic vicissim Guelph. et Reg.*
a. ΑΥΤΟΝ. Vindob. ΑΥΤΟΝ. TAYLOR.

Ibid. 6. ἔδιν ἐξίγαται] *Nota: ὁ Δημοσθίνης
ἔδιν τῶν ῥητόρων ἐξίγαται. et Erasmi Terminus,
CEDIT NEMINI. WOLFIVS.*

Ibid. 8. κράτις] *TA BEATIETA Guelph.*
Vindob. et Reginorum primus. TAYLOR.

Ibid. 10. τούτοις] *huic populo. MARKLAND.*

Pag. 591. l. 3. τῷ δύνασθαι δι καὶ ἰσχύειν, ἰτί-
ρα.] *S. ἡ Τόχη, ἰταίρα ὅσα, καὶ Σιερῇ, καὶ δραπί-
της. WOLFIVS.*

Ibid. 5. ἐκ ἀπιλόντων, ἐκ ἰπαγγιλλομένων]
Quid Επαγγιλία sit, vide argumentum κατὰ

*Τιμάρχῳ. Sed quia ἀπιλλὰ καὶ ἰπαγγίσις oppo-
nuntur, nihil vetat, de pollicitationibus intelli-
gere. Genitiui isti participiorum referendi sunt
ad Macedonas, eorumque factionem. WOLFIVS.*

Ibid. 13. ἀπαγγίλλαν] *ΑΠΑΓΓΕΛΕΙΝ. MARK-
LAND.*

Ibid. 14. ἀκούων] *ΑΚΟΥΩΝ Harl. Id quod satis
est. TAYLOR.*

Pag. 592. antepen. καὶ πρῶτα] *Desunt Guelph.*
*Vindob. et Reg. a. Habuit Vlpianus, qui etiam
exponit. TAYLOR.*

Cum haec scripsissem, reperi chartam, in qua
notaram varias quasdam lectiones τῶν ἀλιπάλων
λόγων [*De Corona* scil.], quas mihi Vir doctissi-
mus, HENRICVS SCRIMMER, Scotus, superioribus
annis, dum apud illustrem virum, HVLDERI-
CHVM FVGGERVM, communem Maecenatem no-
strum, familiariter vna viceremus, exscribendas e
suo Cod. dederat. Eas hic ad verbum subiicere
visum est.

Aeschines

- Pag. Lin.
362. 10. Περὶ ὑσίας. *An sit.*
383. 5. μίջω χάριν ἰδὼ τῶν τριφασίων ὁμῶν, ἡ
τοῖς τριφασί.
387. 4. καὶ ἂν ἰπανάγω ἱμαυτὸν ἐπὶ τῇ εἰρήνῃ.
388. antepen. κήρυκα καὶ πρίστους.
392. 15. οἱ ταῦθ' οἱ Φιλίππου μὴ συμπεριθῆσοις
πρίστους.
393. 9. ἐπρίστους ἐπὶ Μακεδονίαν.
— 11. προκαθιζόμενον, βασιλεὺς ὡς ἐκ παρα-
σκευῆς.
394. 1. ἡ τῶν δημοσίων παραγμάτων φυλακή.
403. 7. μάστιγα ἀξίως ἵσι μαινοῦσθαι, pro μι-
μῖσθαι.
409. 3. μίσηται μαινοῦσθαι δι' ὁ ἰερομνήμων.
411. pen. ὁ τὰς γνώμας ἐπιφασφίξει, qui in *suffra-
gium* mittit.
413. 4. καλῶν γὰρ εἰς τὸν σύλλογον τὸν ἐν Πύ-
λαις.
425. antepen. καὶ τὴν ἀπὸ τῆς πόλεως τριήρη.
— pen. καὶ τὴν Ἑλλήνας ἀργυρολογήσας.
436. 1. ἰφ' ὅτι μὴ ἐπιγράφειν τὰ ὀνόματα τὰ
ἰαυλῶν.
— 5. Ἦσαν ἀρα καὶ οἱ ταλαπάρδιοι.
— 11. Αἱ' εὐεργισίας καὶ μεγαλῶν ἀγαθῶν.
— 16. Τριῖκον εἰς πιδίον.
— 17. Πυκαχαλοχιλῶν.
— 18. Κοσμητήρα.

437. 9. μητρώον] μητραγύτης τις ἰλθὼν Αθήναζε
τὰς γυναῖκας ἰμύει τῇ μητρὶ τῶν
θιῶν Αθηναῖοι δ' αὐτὸν ἀποκλείουσι
εἰς βάραθρον ἐνέβαλον etc.

438. 6. εἰ τὸτο ἔχει καλῶς, ἰκίῃσι αἰσχρῶς.

450. 16. Λακιδαιμονίως κ' Πόλλιν.

451. 1. Αναξίνε] Αναξίλαν Plutarchus.

— 16. ἡνάλα] *Nonendialis. Nouendialis Férias.*

452. 15. τὴν τῶν ἱμῶν λόγων εὐπορίαν.

454. 12. κύκλιοι χοροὶ dithyramborum.

459. 10. τί ἀποκρινέσθαι.

Demosthenes.

Titulus. ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

465. 7. ὡς κ' αὐτὸς εἰρηκεῖ.

466. 3. κ' κατὰ τὸ ψήφισμα τοῦ ἀπηνέχθη.

— 16. ἀνίσθησι διάνοιαν locum a sententia legiflatoris.

467. 10. προεβόλιμα agitatum prius in Senatu.

473. 1. πομπείας Fastus.

487. 12. πάλαι ἂν ἀπολύσει.

489. 10. τραγῶδων τι κινῇ] τραγωδοῖς καινοῖς.

— 13. κλήτορες viatores, praecones.

490. 5. κοινωνεῖν μὲν ἡγῆμαι κ' τὸτο.

— 11. ἀπαρτᾶν, auertere orationem ab his quae sunt huius causae propria.

492. 8. κατὰ τῶν ἐκ ἐναντιοθέτων.

— vlt. ἢ οἱ ἐκ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἕκαστοι, οἱ
τὰ ἰαυτῶν ἀνηλώκασιν.

493. 5. ὥς τὸ λοιπὸν μετὰ τιμῆς.

494. 4. ὅδιν περὶ τέτων ἱερῶν.

— antepen. ἂν τὸν Αθηναίων δῆμον προσήκει
γράφειν.

495. 13. ἢ βουλὴ συναχθῇ.

496. 1. ἢ ἀποσυλήσας ὁ ἀπεγαλμῖν κ' τὸτο
γράψαι.

497. 8. εἴγε οἷσθί μοι λανθάνειν.

498. 17. παρὰ τῶν εὐ ποιηθέντων ὑπὲρχον.

502. 16. μεγάλαις χρεῖαις παρὰσχηται.

503. 5. πολίσιαν τὰς γὰς.

— 6. ποτὶ θόλον.

— 7. παρὰ τοῖς περὶ τὰ ἱερά.

— 10. βοσπορίχην sub. ἰν.

— 13. ἀνακαρῶσαι τὸν εἶφαιον ἢ εἰφαιωθῆ
σθαι.

504. 3. αἰτίᾳ γέγονε Χερσονασίταις.

505. penult. προῖντο τὰς καταφύγοντας.

506. 1. ἤθιλον τοῖς δεινοῖς ἐκδιδόαι ἑαυτὰς.

507. 10. ὑπὲρ αὐτῆς τρέπον τινὰ τῆς βουλῆς.

— 11. μνησικακίᾳ πᾶσι Δία.

510. 2. τοῖς πίνουσιν ὑμῶν.

— 6. κατὰ πάντα γὰρ τὸν πόλεμον.

— 9. ὅτ' ἔξω καταλειφθῆσα.

511. 5. εὐθύναι iudicium repetundarum.

— 11. ὅμως παρ' ὑμῶν ἑκάστου.

515. 3. τοῖς ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν θεωροῖς.

— 6. καλοκαγαθίας κ' εὐνοίας ἧς ἔχων.

519. 4. ἡλυσίῳ] τῷ προεφῶν.

526. 1. παρακρέεσθαι interuertere dolo.

529. 17. Δημιουργοὶ Magistratus.

530. 8. τοῖς δὲ ἡμῖν συναλίσσασιν πανδημί, χρη-
σόμεθα συμβούλοις· τοῖς δὲ μὴ πρὸς-
θεμίνοις, ἐπιζημίους.

— 11. τίς ὁ ταῦτα παρασκευάσας αὐτῶν.

532. 10. τὰς] ἢ τινὰς μὲν.

— 14. κ' λύειν ἐπιβάλλειν τὴν εἰρήνην.

537. 16. ἐπαρᾶν κ' δρασίς ποιῆσαι.

540. 9. πόλις παρέχεται.

541. 2. βαρβαρῶς κ' ἐκ ἰδίας.

— 11. ἐνδυμνθία τῆς τῶν προγόνων.

542. 8. ἀνάξιον εἶναι.

— 12. ἀναμνησκέλαι γὰρ.

545. 1. ὅσα ἱστῶν.

555. 12. τυχὸν μὲν ἀναισθήτως.

566. 15. τῶτον αὐτῶν ἰκίουν.

572. 16. εἰ μὴ κ' τὸ ὅλον μέρος.

WOLFIVS.

ΕΠΙΣΤΟ-

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ.

ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΒΟΛΦΙΟΥ

Εἰς τὰς Αἰσχίνου Ἐπιστολάς

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΟΤΙ Αἰσχίνης, μὴ ἐλὼν Κτησιφῶντα, μᾶλλον δὲ Δημοσθένην, οὗ κατή-
γόρει, μὴδὲ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων μετὰ λαβῶν, τὴν ἀτιμίαν ἔ-
φερων, τὰς μὲν Ἀθήνας ἀπέλιπεν, εἰς δὲ Ρόδον μετώκησεν, παντί που γνώριμον. ἐκεῖ τοί-
νον ταύτῃ τὰς ἐπιστολάς σχεδὸν ἀπάσας γράψας, πῇ μὲν τοῖς φίλοις τὰς τε
ἀποδημίας, καὶ τὰλλα τὰ καθ' αὐτὸν, ἐδήλωσε· πῇ δὲ τὴν τῶν ἐχθρῶν ἐπιχαιρε-
κακίαν ἡμύνατο· πῇ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ὡς μὴδὲν ἑξαμαρτόντος, ἀπο-
λογούμενος, καὶ συμβουλεύων γνωσιμαχεῖν, καθόδε τυχεῖν ἐφίεσθαι.

NOTVM est, Aeschinem ob iudicii ignomi-
niam, quo accusatum Ctesiphontem, vel
Demosthenem potius, reum non peregerat, quin-
ta suffragiorum parte non accepta, celsisse Athe-
nis, ac Rhodum se contulisse. vbi has epistolas
fere omnis scripsit, in quibus partim amicos de

itineribus et statu rerum suarum certiores red-
dit; partim inimicorum insolentiam retundit;
partim innocentiam suam apud Atheniensis,
quos monet, ut temerariis bellis abstineant,
defendit, utque ab eis in patriam reuocetur,
petit.

Α. ΦΙΛΟ-

α'. ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΙ.

ΛΥΣΑΝΤΕΣ ἐκ Μενυχίας ἐσπέρας, λαμπρῶ σφόδρα
 Σκίρωνι, πρὶ μέσῳ ἡμέραν κατήχθημεν εἰς Νηησὸν
 τῷ Κείων. κατὰ δὲ τὴν ἡμέραν ἐννέα σκαῖος γὰρ ἦν ὁ ἀνεμῶ·
 εἴτε πάλιν λύσσωτες, ἅμα τῇ ἑῷ εἰς Δῆλον ἤλθομεν. Δῆλιοι γὰρ
 ἐνόσεν λοιμῶδη πνὰ νόσον. τὰ μὲν πρὸς ὅσα ἐπὶ πλοῦς λού-
 κης, ἐπὶ τὰς τεύχας λουκοὶ ἐγίνοντο, ὁ γὰρ τεράχνηλ' αὐτῶν, καὶ τὰ
 εἴδη ἀνώγει· πυρετοὶ δὲ οὐκ ἐγίνοντο, ἐδὲ ἀλγυδόνες μεγάλαι,
 ἐδὲ τὰ κάτω μέρη παρήλλαπεν ἐδέν. ταῦτα δὲ ἐπύθοντο κατὰ
 μῆνιν Ἀπόλλωνος αὐτοῖς συμβεβηκέναι, ταφέντων ἐν τῇ νήσῳ
 πνὸς τῶν ἐπιφθονῶν, ἐπὶ πρὸς τὴν εἰσόδον· ἐκ τούτου ἐν πρὸς βάλ-
 λειν αὐτοῖς τὸν θεὸν τὴν νόσον ταύτῃ ὑπελάμβανον. ἡμεῖς δὲ
 ὥσπερ ὡς πῖθον ἀλλόφυλον, ἢ νῆσον ἐν τῇ ἑξῶ θαλάττῃ, ἀφι-
 γυμνοί, καὶ ἰδόντες Ἰθαίφνης χροῖμα ποικίλων ἀνθρώπων, νυκτὸς
 ἀποφύγοντες ὠχόμεθα· πωθανόμενοι ἀλλήλων καὶ τὸν πόρον,
 εἰ τὸ χροῖμα ἔχοι ἕκαστος, οἷον ἐκόμιζεν οἶκοθεν, ἐπὶ τὰς τεύχας.
 Ἰάλη γὰρ καὶ ἀνεμῶ Ἰζώσης ἐμπεσὼν ἀπὸ νηγεῖν ἡμᾶς ὑπὲρ Κρή-
 τῳ, πλοῖον Ψαμαθῆν. ὡς γὰρ ἐν ἀπόπῳ ἡμεῖς ἦδη, ἀντιπνεῖ
 πνὸς Λιβυκόν. εἴτε πνὸς ἀντιπνέοντος ἡμῖν ἀπαρκέει, πάλιν ἐφε-

I. AD PHILOCRATEM.

CUM ex Munychia vesperi soluissemus, circa
 meridiem, serenissimo Scirone flante, ad
 Nereium, Ceiorum oppidum, appulimus. ibi
 novem dies ob aduersum ventum defedimus:
 post rursus profecti sub auroram, Delum per-
 venimus. sed Delii pestilenti quodam morbo
 laborabant. nam facies eorum albugine op-
 plebantur, capilli etiam candescebant, col-
 lum autem et pectus intumescebat: ceterum
 nulla febris accedebat, neque etiam dolores
 magni, neque partes corporis inferiores quic-
 quam mutabantur. haec audierant ex A-
 pollinis ira sibi accidisse, quod vir quidam

illustris, contra morem veterem, in insula
 sepultus esset: ea igitur de causa deum sibi
 morbum immittere putabant. nos autem
 quasi ad gentem aliquam peregrinam, aut
 in exteri maris insulam, pervenissemus, et
 subito varium hominum colorem vidisse-
 mus, noctu aufugimus: alius alium inter
 nauigandum seiscitantes, vtrum eum colo-
 rem et capillum, quem domo quisque attu-
 lisset, retineret? sed tempestas exorta, et
 ventus impetuosus, nos supra Cretam prope
 Psamathuntem abstulit. quem locum cum
 iam in conspectu haberemus, restat ventus
 Libycus. deinde cum septentrio nobis spi-
 raret,

ερχόμεθα, πέντε νύκτας ἐν θαλάττῃ γυρόμενοι, ἐν αἷς περιέχομεν
 Αθρήνη· ἵνα μάθωμεν μὴ πολυπραγμονεῖν, εἴ τις ἐν τῇ ἐαυτοῦ
 πατρίδι καὶ οὖν νόμος, ἢ μὴ, σεφανῆται. κακῆθεν τέταρτον ἡμέ-
 ραις, ἀφικόμεθα εἰς Ἀτίνειόν τε ἔ Ροδίας· ὅπως νοσήσά μοι συν-
 ἔβη τὴν αὖτις τὸ αἶμα νόσον. ὥς ᾧ Ἀπμείναντός με αὐτόδι,
 ὅς ἐμεδίδα ἡ νόσος, διέπλευσα εἰς Ρόδον, καὶ ἐδέξατο ἡμᾶς δι-
 μωρῶς ὁ τόπος· αἰδώς γάρ, ὥς διέβην, πολὺ ῥάων ἐγυρόμην. καὶ
 ταυτὶ μὲν εἰχομὲν σοι τέως Ἀπισέλλειν· τὰ δ' ἄλλα ὥς ἂν ἕκαστα
 συμβαίνοι, δηλώσομεν. εὐτύχῃς καὶ μὴ πέρσῃς μήτε τοῖς πλείον
 σῷ, μήτε τοῖς ἐλατίον, διευαμύνας.

Β. ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΙ.

ΕΠΕΣΤΕΙΛΕΝ ἡμῖν Νικόστρατος, ὁ πατρὸς μητρὸς θεῖος,
 ὥς ἐπηρεάζοις μὲν εἰς αὐτὸν καὶ μετῴως, ἐμοὶ δ' ὀνειδίζοις
 τὴν διὰ σέ μοι συμβᾶσαν συμφορὰν. ἐγὼ δ' ἄταυμάζω, πᾶσι
 θῶν ἔξιᾷσι μὲν οἴκοθεν ἡμῖν τοσαῦτα διελέχθης, ὥς περὶ ἀθῆναι
 με, μηδὲν ὦν διελέχθης, πεπλάσθαι σε, μηδ' ἄλλως φρονεῖν, βλέ-
 πων πρῶτον μὲν εἰς τὴν ἐμὴν συμφορὰν, ἣν ὅς ἀπειχὸς εἶναι
 ἐστὶν ἐχθρὸς ἐλεῖν ὑπελάμβανον, ἔπειτα δ' καὶ εἰς τὸ πέρσω-
 πόν σε σκυθρωπὸν ὄν, καὶ ὅμοιον δεδακρυμμένῳ· ὥς ἔγωγε καὶ ἐπέ-

raret, rursus ferebamur, quinque noctis in
 mari versati, quibus Athronae appulimus:
 ut disceremus non curare, si quis in sua
 patria, siue secundum, siue contra leges, co-
 rona donaretur. atque inde quatuor diebus
 in nauale quoddam Rhodium peruenimus,
 ubi in morbum et difficultatem spirandi in-
 cidi. quo in loco dum manebam, cum mor-
 bus nihil leuaretur, Rhodum traieci, ac
 placide nos urbs excepit: statim enim ut eo
 transferam, multo melius habere coepi. at-
 que haec hactenus habuimus, quae tibi
 scriberemus: cetera porro uti quaeque ac-
 ciderint, significabimus. felix sis: et caueas

velim, ne quem te vel potentiorum vel im-
 becilliorum offendas.

II. AD CTESIPHONTEM.

SCRIPSIT nobis Nicostratus, auunculus
 noster, te cum sibi non mediocriter in-
 sultare, tum mihi exprobrare quam propter
 te accepi calamitatem. ego vero miror quid
 tibi acciderit, ut nobiscum domo egressis,
 tam multa colloqueris, ut crederem, te
 nihil eorum quae dixisses, simulasse, intu-
 ens primum calamitatem meam, quam non
 incredibile putabam inimicis etiam esse mi-
 serabilem, deinde vultum tuum tristem, et
 pene

σκηψα ἐνίοις τῶν παροισκούντων ἡμῖν, εἴ τε δέοιτο, παροισκῆναι σοί, καὶ μηδενὸς ὑπερέσκειν ὑπερχόμην αὐτοῖς, καὶ αὐτὸς δὲ ἐπέσειλα πρὸς ὧν ἐχρημάπιζον Αθηνῶσί μοι γυρᾶς πολλάκις· νῦν δὲ ὅκ ἐμποδὼν ἐπὶ ἔσιν ἡμῖν, ἔτε διανοχλᾶσί σοι, ἔτε ἄλλω πινὶ Αθηναίων, ἐπηρεάζεις, ἔτε εἰς τὴν τύχην ἀποβλέπων, ἔτε εἰς ἄλλοι τῶν ἀνθρωπίνων, ἀλλ' ἐπαγωνίζῃ ἐπὶ καὶ ἐκπεπικώσοι τὸ πατρίδῃ, καὶ ἀπεσεσημαμένοις ἑπαιτίας, καὶ πόλεως, καὶ πολιτῶν, καὶ φίλων. καὶ ὅσα μὲν εἰς ἐμὲ ἀπὸντα ἐβλασφήμεις, σοὶ μὲν ἴσως φέροι ἂν ἵνα εἰκότως καὶ φθόνον καὶ μῖσος, ὥσπερ ἂν εἴ ἵνα τῶν τεθνεώτων ἑπὶβάλλοιο βλασφημεῖν, ἐν ἔτῳ χρεῖσθαι καὶ φιλανθρωπῶ πόλει· ἐγὼ δὲ ὅκ ἂν διὰ τοῦτο φαυλότερος νομιθεῖην, ἀπὼν ὑπὸ σὲ λαιδορέμῃς, ἀτυχέστερος μὲν τοι καὶ ἐλεεινότερος ἴσως νομιθεῖν. καὶ πόλε μὲν ἔδεν ἥτιον ἐχρόμην· νῦν δὲ ἑδεμίαν ὑπὲρ ἐμαυτοῦ φωνὴν ἐκπέμπειν, ἀλλ' ἔδε ἀκχεῖν λαιδορέμῃς δυνάμει. τὸ δὲ γέροντα ἑπαικῇ ὑβρίζεας, μηδεμίαν ἐλπίδα ἐπ' ἐχόντα τοῦ δυνήσεσθαι πόλε ἀμυνάσθαι, ὅς γε τὴν σύμπασαν ἐλπίδα ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς ἀκμῶν ἔχει, τοῖς μηδὲ αὐτὰς σώζαν ἐπὶ δυνάμει· πῶς ὅκ αἰχρὲν ἐσιν; ἀλλὰ μὴ, πρὸς τῷ Διὶ, μὴ σίγῃ, ὦ Κτισφῶν, μηδὲ εἰ τὰ μάλιστα ἡμᾶς ἀνιᾶν βέλει, καὶ εἰ μὴ πεπλήρωκέ σε μηδὲν τῶν ἡμετέρων κακῶν, μίσημα τῷτο μὴ παροισ-

pene lacrymabundum (itaque necessariorum nostrorum quibusdam mandavi, si qua re egerent, ut te accederent, eosque quiduis impetraturos esse promisi eis, atque ipse etiam saepe ad te scripsi, iis de rebus quas Athenis consequi cupiebam) nunc vero nobis, qui tibi iam impedimento non sumus, qui nec tibi nec cuiquam Atheniensium obturbamus, insultas, nulla vel fortunae vel ullius humanitatis habita ratione, atque post victoriam certamen renouas contra nos, qui et patria excidimus et dignitate priuati sumus, et ciuitate et ciuibz et amicis. ac quae in me absentem conuicia dicis, ea probabile est tibi quidem aliquid et inui-

diae et odii paritura (non secus ac si mortuum aliquem infectareris) in vrbe adeo leni et humana: ego vero propterea nihilo deterior existimabor, qui absens a te male audiam. calamitosior quidem et miserabilior haberi queam: ut, qui olim nihilo vobis inferior fuerim, nunc autem nullam pro me vocem edere, ac ne audire quidem possim conuicia. iam senem moderatum exagitare, qui nullam vltionis spem habet, ut qui spem omnem in vobis ipsis adhuc habeat, qui eum ne ipsi quidem amplius conseruare possitis, nonne turpe est? ne feceris, obsecro, te, ne feceris Ctesipho, neque si maxime nobis molestus esse studes, neque
vllis

ἧς σαυτῷ τε καὶ τοῖς παισίν, ὧς τρέφεις, βοηθὸς ἔσεσθαι σοι δη-
λονότι ἔστι γήρως σὲ προσδοκῶν. καὶ μέμνησο ὅτι ἐδὲ Αἰχίνης εἰς
τὸτό ποτε ἀφίξεσθαι ἤλπισεν, ἐδὲ ἄλλοι πολλοὶ, καὶ ἐπὶ μάλλον
ἀκμάσθουτες ἐν τῇ ἑαυτῷ πατρίδι, καὶ πολὺ λαμπρότεροι ἐμῷ
τε καὶ σὲ γρόμφοι.

γ.

ΟΙ μὲν ἄλλοι πάντες ὅσοι φεύγουσιν ἀδίκως, ἢ δέον) τῶν
πολιτῶν, ὅπως ἐπανεέλθωσιν, ἢ διαμαρτόντες τῆς, λοιδο-
ρεῖσιν τὰς ἑαυτῶν πατρίδας, ὡς φαύλως αὐτοῖς προσφερομένης·
ἐγὼ δὲ, ἐπεὶ ἀναξίως ὦν ἐπολιτυσάμην ἡτύχησα, καὶ κατηγο-
ρῶν ἄλλων, αὐτὸς ἐάλων, ἄχθομαι μὲν, ὥσπερ εἰκός ἐστιν, ἀγαν-
ακλῶ δὲ ἐδέειν. καὶ γὰρ ἔτι εἰς ἐγὼγε ἡλίθιος εἰμι, ὡς τε εἶξαι ἦς πό-
λεως ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ τὴν Ελλάδα ἐλευθερώσας, εἰς ἡλλάδα, καὶ
ὅπερ Μιλτιάδης, ὅτι μικρὸν ὥφλε τῷ δημοσίῳ, γέρον ἐν τῷ δε-
σμωτικῷ ἀπέθανε· ταύτῃ τῇ πόλει, Αἰχίνῳ τὸν Ατρεμῆτα φεύ-
γοντα ἀγανακτεῖν οἶσθαι δεῖν, εἰ καὶ τῶν εἰωθότων Ἀθηναίων ἐπαθόν.
ἀλλ' ἐγὼγε καὶ λαμπρὸν εἰκότως νομίσαιμι ἂν αὐτὸ γράειν, τὸ μεί-
ζον ἐκείνων ἐν ἀδοξίᾳ παρὰ τοῖς ἐπειθεῖ ἀνθρώποις, καὶ ἄξιον ἔομοια
παθεῖν ἐκείνοις, γεγονέναι.

vllis malis nostris fatiatus es, isto piaculo te
liberosque tuos obstrinxeris: quos ea spe
alis, vt senectutis tuae imbecillitas in eorum
praesidio conquiescat. memento potius, ne
Aeschinem quidem huc se redactum iri vn-
quam putasse, nec multos alios, qui maio-
rem etiam in sua patria auctoritatem habu-
erunt, et splendore me ac te superarunt.

III.

ΟMNES alii qui per iniuriam exsulant, aut
reditum a ciuibz precantur, aut fru-
strati eo, patriae maledicunt, vt quae ini-
que secum egerit: ego vero postquam in
calamitatem actis in republica meis indi-
VOL. II.

gnam incidi, et dum alios accuso, ipse sum
condemnatus, moleste fero equidem, vti
par est, sed nihil prorsus succenseo. neque
enim adeo vaecors ego sum, vt, ex qua vrbe
Themistocles, qui Graeciae libertatem asse-
ruit, pulsus est, atque vbi Miltiades, ob
exiguum debitum senex in carcere mor-
tuus est: ei vrbi, Aeschines Atrometi filius
exsulans succensendum esse arbitretur, si quid
sibi Athenis vsitatum acciderit. imo potius
ego hoc iure praeclarum duco, me cum illis
apud posteros in ignominia esse, et dignum
habitum, qui similem cum eis fortunam ex-
perirer.

4 Z

III.

ΕΠΕΙΔΗ σοι δοκεῖ πωθάνεας ποιεῖ Κλεοκράτης, ὅς τις ἐστὶν ὁ Κλεοκράτης, ἄκκε. παύσῃ γὰρ ἔτι περὶ πολυπραγμονῶν, ἐστὶ δ' ἄπὸ πρὶν μακρῶς ἀκῆσαι διηγήσεως. τὸ μὲν γὰρ γῆϑ ἐστὶν ἀπὸ πάντων ἀνδρῶν Ἑλλήνων οὐκ ἐν ἀφανεστέοις· Αεΐφρονα τὸν ἐκ Δαμαγῆτος εἰ παρὰ πωθάνοιο, ὃν καὶ ὁ μέγας αἶρει Πίνδαρον. ἀλλ' ὅπως μὴ γέλῳται Ὀφλισκάνης ζητῶν, ὅς τις ἐστὶν ὁ Πίνδαρος. τὴν μὲν γὰρ οἶμαι ὅτι καὶ ποιεῖ Μωυσιά τὰ γραμματικῇ ἅμα ἐμοὶ ποιεῖ ἑμάθες τὸ γράμμα· καὶ εἰ μηδενὸς ἐπὶ τῶν ποιεῖ Μωυσιά μνημονεύεις, ἐν γὰρ ταῖς ἐκκλησίαις Μελανίππεος ἐκάστοτε ἀκῆεις λέγοντες, Αἱ τε Λιπαραι καὶ Αοιδιμοὶ Ἑλλάδος Ἐρείσμα Ἀθαναί, καὶ ὅτι Πίνδαρος ἔθιβαίς τὸ ἐπὶ τὸ ἐστὶ λέγοντες, ὅτι ἐζημίωσαν αὐτὸν Θηβαῖοι τὸ ποιεῖν αὐτὸ ἐπὶ τὸ ἐπος, ὅτι ὑμέτεροι ποιεῖτε διπλῶν αὐτῶν τὴν ζημίαν ἀπέδωκαν, μὴ ἔτι εἰκόνι χαλκῇ τιμῆσαι· καὶ ἦν αὐτῇ καὶ εἰς ἡμᾶς ἐπὶ, ποιεῖ τὴν βασιλείαν σοῦ, καθήκον ἐνδύματι καὶ λύρα ὁ Πίνδαρος, διάδημα ἔχων, καὶ ἐπὶ τῷ γονάτων ἀνελιγμένον βιβλίον. οὗτο δὲ ὁ Πίνδαρος Δαμάγητον ἄδει ἐκείνον, εἰς ὃν ἀναλείπει τὸ Κλεοκράτους γῆϑ. λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ Πίνδαρος, καὶ τὰ ποιεῖ οὗτο Διαφορεῖς, καὶ τὰ ποιεῖ τὴν πρεσβύτην, ἥς τὸ μητρῶον αὐτῆς γῆϑος ἄπει. καὶ εἰ

III.

POSTEAQVAM percontari tibi libet de Cleocrate, quis sit Cleocrates, audi. defines enim gratis inquirere: neque abibis, priusquam longam audieris narrationem, nam genere quidem inter omnis Graeciae viros non est obscurissimo: si de Ariphronē, qui est a Demageto oriundus, perconteris, quem magnus etiam extollit Pindarus. sed vide ne ridiculus fias, si quaeras, quis sit Pindarus. nam id scriptum te arbitror aliquando una mecum apud Mantiam literatorem didicisse: et si nihil iam Mantianae doctri-
nae meministi, in concionibus certe Me-

lanippum subinde dicentem audis, BEATAE ET CELEBRES GRAECIAE PROPVGNA-
CVLVM ATHENAE, atque addentem, Pindari esse hoc carmen: ob quod factum a Thebanis mulctatus fuerit: maiores autem nostros duplam ei reddidisse mulctam, praeterquam quod eum aerea statua ornarint: quae quidem etiam usque ad nostram aetatem ante regiam porticum fuit: Pindarus cum veste et lyra sedens, diadema gerens, et in genibus complicatum libellum habens. is igitur Pindarus Demagetum illum celebrat, ad quem refertur Cleocratis genus. mentionem facit etiam idem Pindarus, Diagoriorum et aniculae,

μὴ σφόδρα ἦδεν ποιητῶ ὑπέσφρανα ὄντα σε, καὶ τὰ ἀγοραῖα
ταῦτα, καὶ τὰ ἀπολέσαντα ἡμᾶς ἐπιποδύματα μᾶλλον περιέπον-
τα, καὶ ἀποχεῖν ὑπελάμβανόν σε ὑπομῆσαι μόνον τὰ περὶ
τὰς Διαγορεῖς, εἰπὼν ἐπὶ Πινδάρῃ· νυνὶ δ' οἶδα ὅτι μάττω σοι
ταῦτ' ἐν τῇ λύρῃ λέξομαι. δοκεῖ ἔν μοι ἀνάγκη εἶναι διηγῆσαι
δαί σοι τὸ διήγημα τῆτο. ἄξιον γὰρ ἀκῆσαι, εἰ καὶ μὴ περσῆκε
Κλεοκράτης. λέγει γάρ ποτε γυνὴ πρεσβύτις Ολυμπιάσι παρελ-
θῆσα εἰς τὸ στάδιον, ἐξάναι τὸ ἅμα τοῖς ἀνδράσι, καὶ θεάσασθαι
τὰς ἀγωνιζομένας. ἑπισταμένη δ' αὐτῇ τῶν Ἑλλανοδικῶν, ὅτι ἐτόλ-
μησε παρελθεῖν εἰς τὸ στάδιον; ἀποκρίνασθαι, τίτι γὰρ ἄλλη τῆτο
γυναικὶ δέδωκε καυχῆσθαι ἕτως ὁ θεός; ὅτι καὶ πατέρα καὶ τέρας
ἀδελφὰς Ολυμπονίκας ἔχω, καὶ υἱὸν ἐπ' Ολύμπια ἄγω. ταύτης
ἔν τ' ὑπερσβύτιδος, καὶ τέτρα ἔ' ἡμέρας, ἀπορρώξ' ἐστὶν ὁ Κλεοκράτης·
ὥς ἐστὶ μᾶλλον πάντων ἢ αὐτῆς πυθέας. καὶ πλείω μὲν εἰ βέλομαι
λέγειν· ἵνα μὴ, εἰ μὴνύσαι σοί, ὅπως ἡξιώσας, ὅς τις ἐστὶν ὁ Κλεο-
κράτης, βέλασθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐγκεκωμιακέναι αὐτὸν, ὥσπερ
καὶ Θεασύμαχος τὸν ξένον, σωλετάχθαι, καὶ ἀπολίνην ταῦτ' ἐν τῇ
χάειν τῷ λαμπρῶς ἐστῆας, δοκῶ. τοσαῦτα μὲν τοι εἴποιμι ἂν,
ὅτι ἡ πρεσβύτις ἐκείνη, εἰ τῆτον ἐγνώκει τὸν Κλεοκράτην, πολὺ ἂν
μᾶλλον ἐπὶ τῆτω, ἢ ἐπὶ τοῖς πέντε Ολυμπονίκαις, ἐσεμνεύετο.

culae, quam maternum eius genus attingit. quod nisi compertum haberem, te poeta-
rum esse contemptorem, et circumforanea ista studia, quae nos perdiderunt, magis complecti, satis esse putassem, te admonere tantum Diagoriorum, recitatis Pindari versibus: nunc scio nos frustra tibi lyram illam recitatu-
ros. itaque necessarium mihi videtur, eam tibi rem narrare. est enim audire operae preclum, tametsi nihil ad Cleocratem adtineat. memoriae proditum est, senem olim mulierem Olympiae in stadium progressam, et viris astitisse, et spectasse certamina, cum autem Graecorum iudices eam appellassent, cur ausa esset in stadium pro-

gredi? respondisse: cui vero alteri mulieri deus hanc gloriae praerogativam dedit? nam ego et patrem habeo, et tris fratres, qui Olympia vicerunt, et filium ad Olympia duco. Huius igitur anus, et huius stirpis germen est Cleocrates: idque ex omnibus potius quam ex ipso cognosces. Ac plura dicere nolo: ne non solum indicare tibi, quod voluisti, quisnam sit Cleocrates, sed et laudationem eius instituisse, videar, ut Thrasymachus hospitis sui, et hanc ei referre gratiam pro splendido convivio. illud tantum dico, si anus illa hunc Cleocratem novisset, magis eo fuisse gloriaturam, quam quinque illis Olympiae victoribus.

Ο Μέν Ιαλιάδης, ὃ μάλισ' ἐπεποίθεις, ὅτε, ὅτε ἀφίγμεθα εἰς Ρόδον, παρῶν ἔτυχεν, ἀλλὰ πρὶν Λίνδον ἦν· ὅτε ἐπα- νελθὼν εἰς Ρόδον, πρὶν πῶς ἡσυχίαν ἡμᾶς, ἔξω δὴ ἔτ' αὖ κοινὰ ταῦτα πρὸς αὐτὸν λέγειν, εἰ τινῶν χεῖροισιν. ὁ δ' Ἰκλεοκράτης ἔδ'ε, μὰ τὴν θεῶν, Ἰπσιτάλῃ σοι δυνάμειν ἀν' αὐτάρεκας τὴν ὑπερ- βολὴν τῆς Φιλανθρωπίας, ὅσην κέχρηται πρὶν ἐμέ. καὶ γὰρ οἰκίαν παρε- σκύασέ μοι δημοσίᾳ δοθῆναι, καὶ χωρίον ἐν Καμείρῳ, καὶ αὐτὸς δ' ἐπεμψεν ἡμῖν τὰ ἐπιτήδεια, καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀφθονα, ὅς ἐμοὶ μό- νον, ἀλλὰ καὶ Τύδραντι καὶ Οπλίστῃ· καὶ τὰ μὲν ἄλλα εἰς Φαυλό- τερα τῶν Αθήνησιν, ὥσπερ ἔλαιον καὶ μέλι, ἀλλ' οἷον παρὸν ἔδ'ε ἀν' τῶν ἐκείθεν δεινότητων· οἶνον γὰρ μὴν καὶ πολὺ ἀμείνω ἔτ' παρ' ὑμῖν, καὶ ἐκ σφραγίδος ἅμα καὶ ἀλδύρων καὶ ἀρωμάτων πεποιημένα ἐν τύποις τετραγύμων· ὧν καὶ πέπομφά σοι. ταῦτα δ' ἡμῖν ἐπεμψε, καὶ πυρῶν μεδίμνους, ὅσοις ἐγὼ ἔχ' ὅπως ἐμαυτὸν, ἀλλὰ καὶ πάντας Κοθωκίδας διαρκεῖν ἀν' ἡδυνάμειν· καὶ πολλὰ δ' ἄλλα πρὸς τέτοις, ἀ γράφειν αἰχμύομαι, ἵνα μή τινα δηλῶν ἐμὴν μικρολογίαν δόξω. τὸ μὲν γὰρ τὰ μικρὰ πάλιν ὑπεραπαύξασθαι, μικρολογίας μὲν ἵνα εἴη φημι καὶ ἀπειροκαλίας· φιλοφρονη- μάτων δ' ἐκ μικρῶν πάντῃ ἐγώ γε ἡπιάδ' ὁμολογῶ. παρέχ' δ' ἡμῖν καὶ ἄλλα καλλίως, συνῶλε ἀγρίων, καὶ δορυκάδων τῶν πέραθεν

V.

ΙVLIADES, quo maxime confisus fuisti, neque quum Rhodum venissemus, ad- fuit, sed Lindi fuit: neque Rhodum reuer- sus, admodum nos humaniter accepit, nisi quod vulgaria ista nunciari iussit, si qua re egeamus. Cleocrates autem quam insigni erga nos usus sit humanitate, ita me deus amet, scribendo satis consequi non possum. effecit enim, ut aedes mihi publice daren- tur, et fundus Camiri, atque ipse etiam misit nobis commeatum qui vel in annum sufficiat, non mihi tantum, sed et Teu- thranti, et Oplistiae: qui quidem etsi minus lautus sit quam Atticus, veluti mel et

oleum: talis tamen est, ut hoc instructi, illum non requiramus. vinum autem ve- strati multo praestantius, et bellaria con- fecta ex nuce pinea, farina et aromatibus: de quibus etiam tibi aliquid misi. haec no- bis misit, et tot frumenti medimnos, unde non me tantum, sed omnes etiam Cothoci- das sustentare possim: ac multa etiam alia praeterea, quae scribere pudet, ne minuta quaedam confectari videar. tamen enim res perexiguas maxime facere, pusillitatis cu- iusdam et incitiae esse puto: tamen vel te- nuissimis humanitatis officiis me devinciri fateor. suppeditat nobis etiam exoticorum aprorum et caprearum delicias. praeterea et

ὑπὸ λαύσματι· ἐτι γὰρ καὶ αὐτὸς ἡμῖν σωέσιν ὁσημέραι, καὶ μετα-
 δίδωσι τὴν αὐτὴν σοφίαν, ἢ σοφώτερον ἢ κατὰ ἡμᾶς εἶναι. ἀλλὰ γὰρ ἐγὼ
 παθὼν ἐδιδάχθην, ταῦτα πρὶν παθεῖν φυλάττειν σοφίαν, καὶ
 εἶχον, ὥσπερ ὁ ἀφρονὴς, πείρα διδασκόμενος. καὶ γὰρ πολιδύεσθαι.
 ὅσον γὰρ ἐπὶ Κλεοκράτῃ, ἐδεμῖα πόλεως ἄλλης, ἐδὲ ἀνθρώπων
 ἐπιθυμῶ, ἀλλὰ ὅσον σφόδρα ἀσμερίζω τῇ συμφορᾷ, καὶ δέχῃ δο-
 καῖ μοι ὅτι βίη ἡ ἀπαλλαγὴ τὸ αὐτόδι πολιτείας. καὶ ἔτι μὲν ὑπερ-
 αγαπῶ τὰ παρόντα, ὥσθ', ὅπως φασὶ Σοφοκλέα ἤδη γέροντα
 ὑπὲρ ἄλλης ἡδονῆς εἰπεῖν, ὥσπερ κυνὸς λυτρώσεως, ἀπὸ πηλᾶχθαι
 δοκεῖν τὸ πολιδύεσθαι ἡδονῆς. ὡς καὶ, ὅταν ὁ νεὺς ἐπικρατῇ, τρισυ-
 δαίμων ἐγώ γε ἐμαυτῷ τὴν φυγῆς, ἢ τὴν φεύγω, φαίνομαι· ὅταν δὲ
 αὐτὸς πάλιν ὑπέλθῃ μοι λογισμὸς τε καὶ γνώμη τῶν αὐτόδι, εἶχον
 ἐταίρων μόνον, ἀλλὰ καὶ συγγενῶν, καὶ ἐκκλησίας, καὶ Κολυτίαν, ἐν ᾗ
 πέντε καὶ τετραράκοντα ἐπὶ ὥκησα, καὶ ὅτι Ἀλῆσι χωρεῖς, καὶ τῶν ἐκεί-
 μοι μὲν σὺ καὶ Φιλίαν διατρίβων ἡγομένων, μεταρρεῖ ἅπαν τὸ
 αἶμα ἄλλοσέ ποί τῶν ἀπλάγχμων πάλιν, καὶ μοι δῆποτε καὶ
 λοιδορεῖται αἷς ἐλοιδορέμην ὑπὸ Δημοσθένους, ἡδιστα δοκεῖς, καὶ
 σκώμματα, ἐφ' οἷς εἰδὲς ἔξω Κησιφῶντι ἐγέλασε πώποτε.
 ἀλλὰ γὰρ ἄλλοι μὲν ἡμῖν δακρύων. σὺ δὲ εὐτυχοῖς, καὶ μὴ μόνον
 πολιτείαν ἅπασαν, ἀλλὰ καὶ Λεπρίνῳ φεῦγε, ὅτι πρὸς ἡμᾶς ἔχει
 φιλαπεχθημόνως, ὅτι τὰλλα τοιοῦτός ἐστιν, ὅτε πείσιναι μὲν

et ipse quotidie nobiscum est, suaque nos
 impertit sapientia, quae nostram excellit.
 nam quae ego accepto malo didici, ea ille,
 antequam accipiat malum, sua sapientia
 praecauet, et non, ut vaecordes, experientia
 magistra. neque enim capeffit rempubli-
 cam. ac quantum ad Cleocratem adinet,
 nullam aliam ciuitatem, homines alios nul-
 los desidero, sed admodum mihi placet mea
 calamitas, ac vitae principium videtur A-
 thenienfis reipublicae effugium. et hoc statu
 usque adeo delector, ut (id quod Sophoclem
 iam senem de alia quadam voluptate dixisse
 ferunt) efficiat, ut voluptate reipublicae ge-
 rendae, tanquam rabioso cane, liberatus mihi

videar. unde, cum ratio dominatur, ter
 quaterque beatum me iudico ob hoc exilium:
 cum autem vicissim in mentem venit, non
 tantum amicorum, quos istuc habeo, sed et
 cognatorum, et concionis, et Colytti (quo in
 loco v. et xxx. annos habitavi) et Alefi-
 chorii, et colloquiorum, quae ibi tecum et
 cum Philino habuimus, sanguis omnis in
 alium viscerum locum refluit, ac mihi ali-
 quando et conuicia quae Demosthenes in
 me dixit, iucundissima videntur, et dicte-
 ria, quibus praeter Ctesiphontem nemo vn-
 quam arrisit. sed modus esto lacrymarum
 nostrarum. tu vero felix sis, neque omnia
 duntaxat munera publica, sed et Leptinem
 fugito,

μηδένα λαμπρότερον ποιῇ, ἢ πᾶσι δὲ, ἀδοξότατον. καὶ μάλιστα μὲν
 πῶσιν, φθίγγε τὰς μετ' αὐτῶ διατελέας· εἰ δὲ αὐτὸ συνέλθῃς ἐν
 τύχῃ, ἔκκαθ' ἡμῶν λέγοι πῆ, περὶ σιωπᾶν, ἀν' ἰσχύος, καὶ γελᾶν.
 ἀλλ' ὁ μὲν δίδωσιν ἀποχεῶσαν δίκην, τὸ, πᾶσιν ἀνθρώποις καὶ
 γέλωτι εἶναι δοκεῖν ἅμα καὶ μίσους ἄξιον. σὺ δὲ, εἰ μὴ πάλιν
 φοβῇ τι τὴν θάλατταν, ἀφίκοιο παρ' ἡμᾶς ποιεῖν, καὶ πῶσιν σι-
 αλὸν ἡμῶν ἰδεῖν, ἐπὶ δὴ τοῖς πάλιν.

5.

ΑΡΙΣΤΩΝ ὁδῶν, ὁ κομίζων σοὶ τὴν Ἰππολύν, ὁ πρῶτός
 ἐστὶν ἡμᾶς ὑποδεξάμενος ἐν Ρόδῳ. πέπλονκε δὲ Ἀθήναζε
 καὶ χρεῖαν κηδεῖν γέροντι, δαγύριον εἰσπραξὼν πρὸς τῇ
 πεζίτῃ Χαρμόλῳ. σκόπει δὲ ὅπως αὐτὸν δέξῃ φιλοφρόνως. ἐστὶ δὲ
 κομιδὴν αὐτῆς τὴν δίκην, ἔκκαθ' ἡμῶν. ὃ καὶ τὰ ἄλλα συμ-
 πράξεις, ὡς μάθη, ὡς ἐπὶ πάλιν ἔξῃ φιλῶν ὑπέλαβεν,
 ἀλλ' ἐστὶ πῶς Ἀθήνησιν Αἰσχίνῃ λόγῳ καὶ μνήμῃ.

6. ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ.

ΕΠΥΘΟΜΕΝ τὰ ρηθέντα Μελανώπῳ πρὸς ὑμᾶς, καὶ τὴν μὲν
 ὑμετέρων ἀπεδεξάμενος φιλοφροσύνην. Μελανώπῳ δὲ ἐκ
 ἐπιδουλοῦν μόνον πρὸς ὑμᾶς νομίζω τοῖς βεβαιωμένοις αὐτῷ πρέ-
 πσαν ἀποδώσειν χάριν, ἀλλὰ τυχὸν ἐπὶ καὶ τῇ πατρὶδι ἐξερ-
 γῇ.

fugito, quod et nobis insensus est, et alioqui
 talis ut eum vicisse nihil splendoris, ab eo su-
 peratum esse, ignominiae plurimum habeat. at-
 que in primis moneo, ut eius congressus fugias:
 sin casu in eum incideris, atque ille in nos ali-
 quid dixerit, operam dato ut taceas, si potes,
 et rideas. verum ille quidem satis grauis
 poenas dat, ut qui et risu et odio omnium di-
 gnus habeatur. tu vero, nisi mare penitus ex-
 timefcis, ad nos aliquando venito, factaque
 nobis tui videndi copia, domum reuertitor.

VI.

ΑΡΙΣΤΟ, qui has tibi literas reddit, pri-
 mus nos Rhodi excepit. profectus au-
 tem est Athenas ob negotium senis cuius-

dam affinis sui, pecuniam redacturus a Char-
 mola mensario. eum igitur humaniter ex-
 cipias velim. est autem minime delicatus,
 et nobis dignus, cui ceteris etiam in rebus
 operam nauabis: ut intelligat, se hominem
 excepisse, amicis non plane destitutum, sed
 Athenis nomen adhuc aliquod, et memo-
 riam Aeschinis exstare.

VII.

ΑΥΔΙΝΙ quae Melanopus apud vos dixe-
 rit, vestramque probavi humanitatem:
 Melanopo autem me non modo reuersum ad
 vos dignam acta eius vita gratiam relatu-
 rum arbitror; sed quamuis patria carens ad-
 huc, tamen ut par sim fortassis, operam
 dabo.

μένῳ, ὅμως δ' ἐκέσασα πειράσομαι. ἐγὼ γὰρ, ὦ Μελάνωπε, καὶ
 μὲν τὰς νόμους ὁμολογῶ ταύτῃ κεχεῖν τῇ συμφορᾷ. Φημί μὲν
 τοι βοηθῶν ταῦτα τοῖς νόμοις πεπονθέναι, καὶ ὑπὲρ ὧν μηδένα σε-
 φανῶς παρ' αὐτὰς ἀγωνιζόμενον. ἐμοὶ μὲν ἐν τῷ δεδυσυχη-
 κέναι πολυβουμένῳ κοινόν ἐστι πρὸς Θεμιστοκλέα, καὶ Αἰεσίδην, καὶ
 ἄλλους πολλὰς τῶν λαμπροτάτων ἐν τῇ πόλει ἡγομένων σοὶ δ',
 τὸ μέγεθος μὲν χθὲς καὶ πρῶτον δεσποθεῖν, ἤδη σὲ πρὸς
 σάναί τὴν μητέρα, τοὺς δ' ἐμπεσεῖν τὸν πατέρα σὲ εἰς τὸ δεσπο-
 τίειον, σὲ δ' ἐπ' αὐτῶν διχιλίων δραχμῶν, τὴν ἀκμὴν συνήθειαν
 κέναι τοῖς πρὸ Τίμαρχον νέοις, καὶ κοινὰ ταῦτ' εἶναι πρὸς Θε-
 μιστοκλέα, καὶ Αἰεσίδην τὸν δίκαιον ὑπολαμβάνω. ἀλλὰ Μελά-
 νῳ μὲν αὖτις, εἰς ὑμῖν ποτὶ δόξῃ, διαλέξομαι παρῶν· νυνὶ
 δ' ἔμειν δυνόεις, ἢν δ' ἔπειτα μοι παρέχεσθε, φοβεῖσθαι, καὶ μὴ θέ-
 λοντες ἀκροάσασθαι τῶν λοιδορῶντων ἡμᾶς, πολλὴν χάριν ἔχω.
 δικαιοτέραν μὲν τι καὶ ἄμενον, ἐμαυτὸν εἶσαι πρὸς τὰς λοιδο-
 ρῶντας λέγειν, ψηφισαμένους, ἀ' πολλὰκις πολλοῖς ἤδη ἐψηφί-
 σασθε, τὰ μέγιστα ἀμαρτύνουσιν εἰς ὑμᾶς· εἰ δ' μὴ, τόγχε δούτερον
 ἂν δευθεῖν, ἀνέχεσθαι πολὺ μᾶλλον τῶν λοιδορῶντων ἡμᾶς, ἢ
 χαλεπῶς δοκεῖν, ὅτι τῶν βλασφημιῶν ὅσα ἀκροῶσθε, μείζω
 τὴν ὑποψίαν τῶν δυναμένων λέγεσθαι ποιεῖν.

dabo. nam ego, Melanope, secundum leges
 hac me calamitate esse usum fateor: acci-
 disse mihi tamen hoc leges defendenti, at-
 que id agenti, ne quis contra eas corona do-
 naretur. aduersus igitur in gerenda repu-
 blica casus communis mihi est cum Themis-
 tocle, et Aristide, et multis aliis, quorum
 summus in vrbe splendor fuit: illud autem
 quod iam mater tua tibi praeest, qui non ita
 pridem inter sexuiros fuisti, et pater tuus
 ter in carcerem coniectus est, tu autem bis
 mille drachmis venundatus, florem aetatis
 tuae una cum Timarchi gregalibus adole-
 scentibus prostituisti, haec tibi non iam esse
 communia cum Themistocle, et Aristide

iusto existimo. sed cum vobis aliquando
 visum fuerit, denuo coram cum Melanopo
 agam: nunc autem vobis de beneuolentia,
 quam absenti mihi praestitistis, cum ob-
 turbaretis, et audire nolletis eos, qui nobis
 maledicebant, magnam habeo gratiam. ac-
 quies tamen et melius fuerit, me ipsum si-
 nere respondere conuiciatoribus, iis decretis,
 quae saepe multis iam decreuistis, qui ma-
 xima in vos peccata commiserunt: sin mi-
 nus, secundo loco vos oratos volo, ut potius
 maledicos nostros audiat, quam gratifican-
 di specie conuiciatoribus non audiendis, gra-
 uioris iniuriae faciatis suspensionem, quam
 quae dici verecunde possit.

Σ^{η.}Τ μὲν ἐδέεω καὶ νῦν ἀφίξαι πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ νό-
 σες, καὶ δίκας, καὶ πάντα μᾶλλον ἢ μὴ βέλεσθ' ἐλθεῖν πρὸς
 ἡμᾶς, αἰπᾶ· Νικίας δ' ἀφικ^η πάσαι καὶ Ἀνδρωνίδας. εἰ μὲν οὖν
 νῦν γε σὺν Φιλίνῳ πωθάνομαι γὰρ αὐτὸν ἔξιέναι· διέγνωκας
 ἀφικνεῖσθαι πρὸς ἡμᾶς, τάχα ἂν εἴη σοὶ ἐπὶ λοπλογία, καὶ λυθείη
 ὁ πόλεμος. εἰ δ' ἐδὲ σὺν ἐκείνῳ διέγνωκας ἔξιέναι, σὺ μὲν
 ἔπισελεῖς διὰ παντός ἡμῖν ἀφίξεσθαι, ἐγὼ δ' ἅπαξ ἀνάσομαι.

θ.

Π^{η.}Εραιωθείς ἐπὶ Φύσκον, ἡσυχάσας ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ἔχ
 ὡς δαγίας, ἀλλ' ὅτι μηχανῶν ἐδοξεν ἡ πόλις τὸ ἄσθμα
 νόσθαι, ὡς τὴν νύκτα ἐνέδωκε, καὶ ῥάων ἐγχερόμεν, βαδίσας εἰς τὴν
 Ἀμμον, ἐπαῖδον τὰ χωρία. καὶ μοι ἐδοξε καλὰ μὲν ἄλλως, καὶ
 ποικίλα εἶναι τὰ χωρία. καὶ γὰρ ἐλαιὼν ἦν, καὶ πολλὰ φύλα, καὶ
 ἄμπελοι συχναί, καὶ πόσιμα πλείονα, ἢ νομαὶ καλαί· ἐπαύ-
 λον δ' ἐδὲ μέτερον, ἀλλὰ πάντα ἐρείπια. ἐδέξατο δ' ἡμᾶς ὁ
 Μυρωνίδης φιλοδωρῶπως σφόδρα. τὰ μὲν γὰρ χωρία δυοῖν τα-
 λάντων ἐπειάμεν. καὶ νῦν ἐπαυλίον ἢ μηχανῶμαι τιῆτον, οἷον
 ἂν μηχανώμεν ἐγὼ κεκλημενός· βραχέα, ἢ μέλλον ὅμως οἰκεῖν
 ἐνθάδε, μὰ θεὸν θεός, ἔχ' ἡδέως ἐπὶ τῇ σερήσῃ τ' ἐμαυτῷ πό-

VIII.

TV quidem hactenus non prouenisti ad
 nos, sed morbos, et iudicia, et quae-
 vis potius caufaris, quam non veniendi ad
 nos voluntatem: Nicias vero pridem venit,
 et Andronides, quod si nunc saltem cum
 Philino (audio enim eum abiturum esse) ad
 nos proficisci decreueris, fortassis adhuc ali-
 qua tibi defensio relinquetur, bellumque hoc
 componetur. sin ne cum illo quidem exire
 decreueris, tu quidem subinde scribes te
 venturum, ego vero semel duntaxat moleste
 feram.

IX.

CVM ad Physcum traiecissem, ac diem
 illum quieuissem, non ex ignauia, sed
 quod spirandi difficultas ingrauescere vide-
 batur, ut noctu id malum remisit, atque ego
 melius habere coepi, fundos inspexi. ac illi
 quidem mihi pulchri ac varii sunt visi. nam
 et oliuetum est, et multae arbores, et vites
 crebrae, et sata plura, et pascula pulcra: do-
 micilium vero nullum, vel mediocre, sed
 rudera omnia. excepit nos Mironides valde
 humaniter. fundos igitur duobus talentis
 comparavi. et nunc tale domicilium mo-
 lior,

λεως, καὶ μάλιστα τριαύτης, ἐν ἣ δύναιτο αὐτὸς ἥσασον ἀλγεῖν ὑπο-
λαμβδύων οἰκεῖν.

ι.

Ο Δὲ Κίμων οἷα καὶ πόλιν ἐκάστω καὶ αἰγιαλὸν ἡμᾶς δέ-
δρακεν, καὶ κήδεις, καὶ νόμος φειδόμενος, ὅτε καὶ θεῶν
εἰς Ἴλιον ἀφικόμενος τὸ τε γῆς καὶ θαλάσσης, καὶ ἂν μὲν εἶδον αὐτό-
ν, γράφειν, ἐπεὶ δοκεῖ ὕλῃ ἔχειν ἀφθονον, σιωπήσω· δέδοικα
γὰρ μὴ ποιητικῆς λαβόμενος φλυαρίας, ἀπεργκαλθέας δόξω·
τὰ δὲ Κίμωνος ἔργα, καὶ τὴν ἀρεσάν, οὐδ' εἰ μοι δέκα μὲν
γλῶσσαι, διωαίμῃ δέκεσθαι λέγων. διατρεβόντων γὰρ ἡμῶν πολ-
λὰς ἡμέρας ἐν Ἰλίου, καὶ μὴ πλεγμαμένων τὸ θεῶν τῶν Περγάμων·
ὧν δὲ μοι γνώμη μένειν ἕως ἀπὸ τοῦ διεξέλθω τὰ ἐν τῇ Ἰλιάδι
ἔπη, πρὸς αὐτοῖς ἐκάστοις ὑπὲρ ὧν τὰ ἔπη ἐστὶ γεγνημένα· ἐμ-
πίπτει ἡμέρα, ἐν ἣ πειρώμεθα γάμους, ὧν πλείοι τῶν θυγατέ-
ρων, ὅσων ἐπιτρέψῃ ὁ νόμος ποιεῖν, καὶ ἡ ὥρα. ἐγγύοντο δὲ συχναὶ
αἱ γαμήναι. νενόμισται δὲ ἐν τῇ Τρωάδι γῆ, τὰς γαμήναις
παρθένους ἐπὶ τὸν Σκάμανδρον ἐρχεσθαι, καὶ λασαμένης ἀπ' αὐτῆς,
τὸ ἐπὶ τῷ ὄπασσε ἱερόν, ὡς ἐπλέγειν· ΛΑΒΕ ΜΟΥ ΣΚΑΜΑΝΔΡΕ
ΤΗΝ ΠΑΡΘΕΝΙΑΝ. ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις Καλλιρρόη ὄνομα, παρθένος
μεγάλη, πατρὸς δὲ τῶν ἐπιφανῶν, ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἦκε λασομένη.

lior, quale ego re. tenui moliri queam, qui-
que hic habitaturus sum, non, ita me dii
ament, aequo animo, ciuitate mea priuatus,
præfertim tali, in qua si quis se habitaturum
existimaret, minus dolere posset.

X.

ΣΙΜΟ, vt in qualibet vrbe et littore no-
biscum egerit, nullius necessitudinis,
nullius legis habita ratione, cum ad Ilium
perueni, spectandae et terrae et maris cau-
sa, quaeque ibi viderim, quoniam vberem
suppeditare materiam videntur, scribere su-
perfedebō (vereor enim ne poeticis nugis
instituendis ineptire videar) Cimonis autem
VOL. II.

facinora et immodestiam, non mihi si cen-
tum sint linguae, dicere possum. nam cum
multos Ilii dies versaremur, et spectaculo
Pergamorum non satiaremur, mihi in
animo esset manere, donec omnis Iliadis
versus ad ea contulisset, de quibus illi facti
essent: incidit dies, qua plerique periclitan-
tur coniugia filiarum, quas lex et aetas nu-
bere finit. fuerunt autem complures nu-
pturae. et moris est in Troiana terra, nu-
pturas virgines ad Scamandrum ire, ex eo-
que lotas, verba haec tanquam sacrum quid-
dam recitare: CAPE MEAM SCAMANDER
VIRGINITATEM. inter alias igitur virgo
quae-

Ἐγὼ ἡμεῖς ἅμα τε τοῖς οἰκείοις τῶν γαμικῶν, καὶ τοῖς ἄλλοις
ὄχλοις, πόρρωθεν τῷ ἑορτῇ, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν παρθένων, ἢ θέ-
μις τοῖς ὀξωτέρω ὄρεσιν, ἐθεώμεθα. ὁ δὲ καλὸς καὶ γαθὸς Κίμων
ἐγκρύπτει εἰς θάμνον ὃ Σκαμάνδρου, καὶ σέφει ἑαυτὸν δόναξιν·
ἦν δὲ ἅπαρ δηλαδὴ τὸ σρατήριον τῆτο καὶ ὁ λόχος ὃς ἡμέρας ἐπὶ
τὴν Καλλιρρόην δὴ τρεπῆς. λαοκλήης δὲ, Ἐπὶ τὸ εἰωθὸς ἔπειτα, ὡς μὲν
ταῦτα ἐπυθόμην, λέγεις, ΛΑΒΕ ΜΟΥ ΣΚΑΜΑΝΔΡΕ ΤΗΝ ΠΑΡΘΕ-
ΝΙΑΝ, ἐπυθὼν ἐκ τῶν θάμνων ὁ Σκάμανδρος Κίμων, ἡδέως, ἔφη,
δέχομαι, καὶ λαμβάνω Καλλιρρόην, Σκάμανδρος ὦν καὶ πολλὰ
ἀγαθὰ ποιήσω σοι. ταῦτα ἅμα λέγων, Ἐπελάσας τὴν παῖδα,
ἀφανὲς γίνετο· ἐμὴν καὶ τὸ πρᾶγμα ἀφανὲς γίνετο. ἀλλὰ τέτ-
ταρσιν ὑστερον ἡμέραις πομπὴ μὲν ἦν Ἀφροδίτης, ἐπὶ οὐρανὸν δὲ
αἱ νεωστὶ γεγαμημέναι, καὶ ἡμεῖς τὴν πομπὴν ἐθεώμεθα. ἡ δὲ
νύμφη ἰδῶσα τὸν Κίμωνα, ὡς μηδὲν αὐτῷ κακὸν στυγερὰ ἅμα
ἐμοὶ θεώμενον, προσεκύνησε, καὶ ἀποβλέψασα πρὸς τὴν τρυφὴν,
ὄρεσιν, ἔφη, τίθη, τὸν Σκάμανδρον, ὃ τὴν παρθενίαν ἔδωκα. καὶ τίθη
ἀκῆσασα, ἀνέκραγε, καὶ τὸ πρᾶγμα ἐκπυσον γίνετο. ὡς δὲ οἰκαδὲ
εἰσέρχομαι, καταλαμβάνω τὸν Κίμωνα, καὶ οἶα ἦν εἰκός, ὀργίζομαι,
καλῶν ἀνόσιον, καὶ δι' αὐτὸν ἀπολωλέναι λέγων ἡμᾶς. ὁ δὲ εἶδεν δι' αὐτὸ

quaedam nomine Callirhoe, procera, et
illustri patre nata, ad fluuium venit lauandi
gratia. nos una cum cognatis nuptiarum,
et ceteris turbis, eminus festum, et lauacra
virginum, quatenus fas nobis externis erat,
spectabamus. at bonus iste Cimo se oc-
culit in frutice Scamandri, atque arundini-
bus coronat: instruxerat autem nimirum
de die stratagema illud, atque insidias contra
Callirhoe. cum autem lauaretur, et de
more verba illa pronunciaret, ut posterius
cognoui, CAPE MEAM SCAMANDER VIR-
GINITATEM, proficiens e fruticibus Sca-
mander Cimo, libenter, inquit, accipio,
et sumo Callirhoe Scamander: et multa

in te conferam beneficia. haec cum diceret,
simulque abrupisset puellam, se occultat:
non tamen res etiam occultatur. sed cum
quatrduo post pompa esset Veneris, et re-
cens nuptae ei pompae interessent, nos quo-
que illam spectabamus. sponsa autem Cimo-
nem conspicata, ut nullius mali sibi consciv-
um, una mecum spectantem, honorem ei
praebeuit: et nutricem intuita, vides, inquit,
mea nutrix, Scamandrum, cui virginitatem
dedi. quo illa audito exclamat: itaque fa-
cinus divulgatur. ut vero domum ingredior,
prehendo Cimonem, et ita cum eo ago, uti
par est, vocans nefarium, et dicens per eum
periisse nos. is vero nihil ea re perterritus,

ἔδεισεν, ἐδὲ ἡχύνθη τοῖς πεπραγμένοις, ἀλλὰ μύθους ἐπελάβετο λέ-
γειν μακρὰς, τὰς ἀπανταχόθι τρεχῶν ἄξια εἰσλασμένους κατὰει-
θμύμην. καὶ γὰρ ἐν Μαγνησίᾳ τῷτο φεῖ Μαίανδρον τὸν ποταμὸν
ἔφη γεγονέναι, ὑπὸ πινος τῶν ἐκείνων. ἀφ' ἧς ἔτι σήμερον Ἀτταλὸν
τὸν ἀθλητὴν ὁ πατὴρ, ἔφη, ἔχ' ἐαυτὸν ὦν, ἀλλὰ τὸ Μαίανδρον εἶναι
πέθει. καὶ διὰ τῷτο αὐτὸν ἔτι πάνυ νομίζει σαρκῶν τε καὶ ῥώμης δι-
ἔχον. ἐπειδὴν δὲ πολλὰς λαβὼν πληγὰς ἀπειπάμην. ὁ δὲ ποταμὸν
αὐτὸν ἀντινεμεσῆσαι λέγει, ὅτι νικήσας ἐπ' αὐτῷ ἀνηγόρευσε
αὐτόν. οὐκ ἄρ' ἔλαττεν ἡρώμην. περὶ φάσεως. ἔτι φεῖ Εὔδα-
μνον ὁμοίως πάλιν, Καίωνα ἔφη τὸν Μαιάνδρον ὑπὸ δυνεΐας
πεπεῖσθαι, ὅτι Ηρακλῆος εἴη τὸ ἐκ μοιχῆς γινόμενον αὐτὸν παῖδον.
ἐγὼ δὲ οὐκ ἐπαιδοποιησάμην, ἔφη, ἀπᾶς δὲ διελέχθην παιδὶ
ὑπερώρῳ τε ἤδη, καὶ λαομύτῳ αὐτὸν μὲν μίαν γράνθιν εἶδον. καὶ
ἄλλως δὲ δοκεῖ μοι, ἔφη, ὥς μοι πωλύαπασιν τὰ ἐν Ἰλίῳ τραγικὰ
ἔτι φοβερά ἢ, παθεῖν δεῖν πρὸς ἡμᾶς, καὶ οἷον ἐν κωμωδίαις, φεῖ
τὸν Σκάμανδρον ἐργάσαθαι. καὶ γὰρ μὲν ἄλλο ἔδεν, ἢ ποῖ λήξει
ἡ τσαυτῇ ἀναιχμυρία, περὶ μύθων, λίαν δὲ ὑπὸ ἀπιστίας ἐγε-
γόνειν. ὁ δὲ ἐφ' ἧς καὶ τρέτῃ Ἀπόλλωνος καὶ Διονύσεως μοιχείαν ἐπά-
ξων, ἕως ἰδὼν ἐγὼ ὄχλον περσιόνην τῇ θυρᾷ, τῷτ' ἐκείνο, ἔφην,

neque verecundatus ob ea quae fecerat, fa-
bulas narrare coepit prolixas, vndique eos
connumerans, qui cruciatu digna commise-
rant. nam et in Magnesia idem circa Mae-
andrum fluvium aiebat esse factum a quo-
dam indigena adolescente. ex quo etiam
hodie Attalum pugilem pater, inquit, non
suum, sed Maeandri esse filium, persuasum
habet: eaque de causa illum adeo carnosum et
robustum esse corpore. cum vero multis ac-
ceptis plagis, viribus destitutus abiret, fluvium
ei indignatum ait, quod eum patrem non
proclamasset. cum igitur succumbit, non ei
deest excusatio. et circa Epidamnum rursus
eodem modo Carionem aiebat Musicum

prae stultitia credidisse, puerum ex adultero
natum esse filium Herculis. ego vero, non
procreavi puerum, inquit, sed collocutus
semel sum cum puella iam exoleta, lauan-
tem cum vna anicula conspicatus. praeterea
mihi videtur, inquit, ut res Ilienses prorsus
terribiles et tragicae sunt, nobis etiam ali-
quid esse perferendum, et, tanquam in Co-
moediis, circa Scamandrum patrandum ali-
quid. tum ego nihil aliud nisi, quo tandem
evaderet tanta impudentia expectans, lapis
pene factus sum, adeo mihi res incredibilis
videbatur. ille vero tertium etiam Apollinis
et Bacchi adulterium tentaturus erat scili-
cet, donec ego vidi turbam ad ianuam ac-
cedentem.

καλαπρήστοντες ἡμᾶς πάρεσι, ἔτι δὲ ὁπισθοδόμεν πινὸς διθέως πρὸς
Μελανιππίδην φεύγων ὠχόμεν, ἐκείθεν δὲ ἐσπέρας ἐπὶ θάλασσαν
εἰς τῆς προῦθεν, εἶτα ὡς τὸν ξενῶνα ἀνέμῳ κατήχθημεν, ὃν
μηδεὶς ἂν ἄλλος ἢ φεύγων τὸ Κιμῶνιον ἄγος ὑπομῆναι πλέων.
τῶντα μὲν παθὼν, δεῖν σοι γράφειν, ὡς καὶ ἐμὲ χελιδάσονται
μᾶλλον, ὥμην· σὺ δὲ ἂν ἱκανῶς, οἶμαι, γελάσεις.

ἰά. ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

ΤΑ μὲν ἄλλα δεῖν ὑμῖν ἐπιστέλλειν, περὶ ὧν ἔρολόμην, καὶ
περὶ τῶν ὠμῶν· ἔτι δὲ ἀφηρητὰ γὰρ τῆτο ἀτυχῆσαντα
τῶν παρ' ὑμῖν, ὑπελάμβανον· συμβεβηκέναι δὲ, καὶ πολυπραγμο-
νεῖν, οὐ μικρὰς ἐμοίγε ἀκрасίας ἐφαίνετο ἔργον εἶναι, δεδωκότι
πληκαύτῳ δίκῃ τῷ πολιδεύεσθαι, πλὴν εἴπε δέοι καλῶν ὑμῶν.
ἄλλως δὲ μὴ ῥαδίον πῶς ἐπιτηδείων, ἔχοντι πόλιν, συμβεβηκέναι
ὠμῶν ὑμῖν τε ἑωρων ἄλλας εἶναι καὶ λέγειν καὶ πράττειν δυνα-
μύρας τὰ κοινά. κατέλιπον γὰρ ὅσα ὀλίγοις. ἐπεὶ δὲ ὅτι μὲν τε-
θναῖσι, πολλοὶ δὲ ἡτυχήκασιν, ὥσπερ ἐγὼ, περὶ ἧς δὲ ἡ πόλις
εἰς ἐρημίαν τῶν πολιδυομένων· ἀκέρω δὲ ὅτι μὲν αὐτὰς παρῶν-
τας, τὰς δὲ καὶ δι' ἐπιστολῶν κινεῖν πῶς τῶν τῷ πόλεως πραγμάτων
ἑτοιμός εἰμι, τὰ δοκῶντα τῇ πόλιν συμφέρειν, ὡς μόνως ἔξεσ-
τοι, δι' ἐπιστολῶν λέγειν. εἰ δὲ καὶ νῦν τὰ Μακεδόνων φρονεῖν

cedentem. tum, hoc illud est, inquam, com-
bustum nos adueniunt, et statim per posti-
cum ad Melanippidem confugi, inde ve-
speri ad mare prorsum verfum, deinde ad
hospitium eo vento appulimus, quem nemo
nauigans toleret, nisi qui Cimonium piacu-
lum fugiat. talia cum perpeffus fim, ea tibi
scribenda esse duxi, vt qui grauius etiam
quam ego ipse laturus esses: tu vero, vt ar-
bitror, affatim ridebis.

XI. SENATVI POPVLOQVE ATHENIENSI.

ΑΛΙΣ de rebus quibusvis, prius etiam, ad
vos mihi scribendum esse putabam (ne-

que enim id quoque, ei, cui vestram rem-
publicam calamitas ademisset, ereptum arbi-
trabar) sed dare consilia, et negociis alienis
implicari, non paruae incontinentiae mihi
esse videbatur in eo, qui administratae rei-
publicae tam grauis dedisset poenas, nisi cum
et res postulare, et vos peteretis. alioqui ne
familiarium quidem aliquibus facile esse
suadere existimabam, nedum ciuitati: et
vobis esse alios qui reipublicae, dicendo
agendoque consulere possent. reliqui enim
non paucos. sed quia eorum alii obie-
runt, multi simili mecum calamitate sunt
conflictati, et respublica, eorum a quibus
gubernetur, penuria laborat (audio autem
quos-

ἐρῶσί με, ὥς ᾧ ἀπρεσβείας γράφονταί πινες ἀπόντα με δίκην, ἢ
 περδοσίαν τῇ Ἑλλάδι· ἔτοιμός εἰμι καὶ Ρόδῳ, καὶ γῆς ἀπάσης
 Ἑλληνίδι· πρὸς τὴν φεύγειν, εἰάν βέλων, καὶ πρὸς τὸν ἐν Πέρ-
 σαις ἀπείμι καὶ Μήδοις βασιλέα. καὶ τοὶ τὰ Περσῶν τε καὶ Μήδων
 ἐδεῖς ἔφη μὲ πρὸς φρονεῖν, καὶ πάντων ἤκιστα Δημοσθένους. ἀλλ'
 ἐδὲ ἐκείσε παύσομαι γράφων, ἀ τῇ πόλει δόξῃ συμφέρειν, οὐ
 χαρίζεσθαι μέλλων ὑμῖν, ὥσπερ ἄλλοι πινες, ἀλλ' ἐλευθέρως να-
 θεῖν. εὖ γὰρ εἰδέναι χρὴ, ὅτι πῶν πολιορκουμένων οἱ μᾶλλον ἐπι-
 πλῆθειν ἢ χαρίζεσθαι θέλοντες ὑμῖν δοκεῖν, ἔτοι καὶ μάλιστα πρὸς
 ἡδονὴν λέγουσι, τὴν ὑπὸ πρῶτον παρρησίας ὁδὸν ἔχοντα
 κεύειν ἐλπίδοι· καὶ γὰρ αὕτη τίς ἐστὶ ἔχοντα χαρίζεσθαι πολίταις καὶ ἡγε-
 μόσι πολὺ κακουργοῖα προαίρεσις· ἢ βαδίζοντες πινες Ἀθηναῖς,
 ὥς φησὶν ἐμὲ παρ' ὑμῖν, ἔτω γὰρ με χρὴ λέγειν, καὶ νῦν, ὅσον
 ἐφ' ὑμῖν, τεθνεώτος, αἰπῶν) μὲν ὑμῖν τὴν ὀλιγωρίαν, ὥς ἐκ ἐθε-
 λόντων ἀρχεῖν τῇ Ἑλλάδι, προτεροῦ) ἢ ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν, ὥς
 δυναμύειν. ὑμεῖς δὲ, μὲν ἔχοντα δοκεῖν δεῖν γέγονε, δυνάμει τῶν
 Ἑλλήνων ἀρχεῖν, νομίζεσθαι θέλει μᾶλλον, ἢ μὲν ἔχοντα μένειν ὑμῖν
 τὰς περδοσίας, ἐνδεῖς τῇ δυνάμει. πυνθάνομαι γὰρ, τελευ-
 τήσαντι Ἀλεξάνδρῳ, προτεροῦ πινὰς ὑμᾶς καινοτέρων ἀπείας
 πραγμάτων· ἐγὼ δὲ βασιλεύῳ ἀν ταῦτα συμβεβῆναι ὑμῖν,

quosdam per literas turbare statum ciuitatis)
 iam non recuso, ea quae mihi e republica
 esse videntur, qua sola ratione licet, per li-
 teras explicare, quod si me nunc etiam fa-
 cere cum Macedonibus dicunt, et falsae le-
 gationis, aut Graeciae proditae etiam ab-
 sentem aliqui accusant, paratus sum ultra
 et Rhodum et vniuersam Graeciam fugere,
 si volent, et ad Persarum et Medorum re-
 gem proficiscar. etsi me stare a Persis et
 Medis nemo vnquam dixit, et omnium mi-
 nime Demosthenes. sed ne ibi quidem ea
 scribere defistam, quae vrbi profutura vide-
 buntur, non gratificaturus vobis, vt alii
 quidem, sed libere moniturus. sciendum
 enim est, eos magistratus, qui magis obiur-

gare vos, quam gratiam vestram aucupari
 videri volunt, maxime ad gratiam loqui,
 delecta ea assentandi via, quae sub velamento
 libertatis delitescat (nam haec est gratifican-
 di ciuibz et ducibus via multo maliciofior)
 quam ingressi quidam Athenis, me et ad-
 huc apud vos superstite, sic enim mihi di-
 cendum est, et nunc, quantum in vobis est,
 mortuo, vestram culpant ignauiam, vt qui
 nolitis imperare Graeciae, et ad principa-
 tum adhortantur, vt quem obtinere possitis.
 vos vero malle debetis cum opinione igna-
 viae videri Graecis imperare posse, quam,
 retenta vestra alacritate, viribus destitui.
 audio enim, Alexandro defuncto, quosdam
 exhortari vos ad rerum nouarum studium :

ego

αὐτὰ ταῦτα συμφέρει. καὶ γὰρ ἡγνόουν, μὰ τὸν Δία, καὶ οὐδὲ ἄλλους
 θεοὺς, ὅτι λαμπρὸν ἐπὶ τὸ τίς μὲν βαρβάρους αἰὲν πολεμεῖν, οὐδὲ
 δὲ Ἕλληνας ἐλευθερεῖν, καὶ ταῦτά γε ἔτι τὰς παλαιοῦς ἡμεῖς πολε-
 μοῦμεν· ἀλλ' εἰς μὲν τὸ βλάπτειν τὰ κράτιστα, τὴν γνώμην ἱκα-
 νῶς ἔσαν, εἰς δὲ τὸ δυνάμει, καὶ τύχῃ ἀγαθῇ ὑμᾶς δεομένοισι.
 παρορμήσειν ἔν μιν μεμνησθεσθαι ὑμᾶς ὑπελάμβανον, ὅτι Ἀθηναίοις μὲν
 ἑπταέλλομεν· Ἀθηναίοις δὲ, οὐκ ἐν οἷς Θεμιστοκλῆς ἐπολιόυσσας,
 ἀλλ' οἱ τὰς μὲν γνώμας ἐκείνων καὶ χεῖρας εἰσὶ, τὰς δὲ πρὸς τὰς
 πολέμους ἀφορμὰς ἔχουσιν ὁμοίας ἔχουσιν. ἐπεὶ δότωσαν μὲν ἡμῖν
 τριακοσίας τετρήεις, (4) τὰ δὲ Ἑλλάδος ἀξία γράφοιτες ὑμῖν· δό-
 τωσαν δὲ τρισμύρια τάλαντα ἀργυρεῖς, καὶ χρυσίαι ἀπέφθον τετρί-
 χιλια· δότωσαν δὲ ἀνδρῶν ἐν ἡβῇ νέων ἑσάτον πλῆθος, ἥδη γε-
 γυμνασμένοι ἐν ὅπλοις· ἔτι μὲν συμβεβηκότες, αὐτοὶ γὰρ
 εἰδήσομεν ἂν χρὴ πράττειν, δυνάμενοι τὰ δόξαντα πράττειν, μηδὲ
 ῥαψωδείτωσαν, μάτῳ ἐπαινεῖν ἡμεῖς τὰς παρορμήσεις τε καὶ τὴν
 χάριν, ὅτι ἐχθρόν ἐστιν αὐτῇ, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ ἐχθρόν ἐστιν αὐτῇ (4)
 θεοί. ἐπεὶ, πύθεσθε αὐτῶν, πᾶσι ἐν τῇ περὶ Χαιρώνειαν μάχῃ τὴν
 πόλιν ὥκησε τῶν Ἀθηναίων, ὅτι Ἀρης πρὸς Ποσειδῶνα ὑπὲρ Ἀ-
 λιβρόδιος ἐν Ἀργεῖο πάγῳ ἐκείνη; ἀλλ' εἰ πρὸς Ἀντίπατρον, ἢ ὅς
 τις ἄλλος Μακεδόνων βασιλεὺς, ἱκανοὶ ἐσμὲν ἀγωνίσασθαι· τούτο

ego vero ea me vobis suadere vellem, quae
 in posterum prodesse. neque enim igno-
 rabam (testor Iovem optimum maximum,
 ceterosque deos) magnificum esse, barba-
 ros perpetuo oppugnare, et Graecos in li-
 bertatem vindicare, et hoc patrum etiam
 nostrorum fuisse institutum: verum, ut opti-
 ma quaeque velitis, id in vestris animis esse
 situm, ut autem exsequi etiam possitis, se-
 cunda etiam fortuna vobis esse opus. existi-
 mabam igitur, vos quoque meminisse oportere,
 nos, etsi ad Atheniensis scribamus, ad
 eos tamen scribere Atheniensis, non apud
 quos rempublicam Themistocles administra-
 vit, sed ad eos, qui, cum animis nihilo sint
 illis inferiores, non easdem habeant ad ge-
 rendam bella facultates. nam qui Graecia

digna scribunt: danto vobis trecentas trire-
 mis: danto triginta millia talentum argenti,
 et auri puri puri tria millia: danto virorum
 aetate et robore florentium tantam multitu-
 dinem, in armis iam exercitatorum: et sua-
 dere desinunt (ipsi enim scimus quid sit
 agendum, ubi ea quae probata nobis fuerint,
 exsequi poterimus) neque nugae agunt,
 frustra laudandis maioribus nostris, et regi-
 one, illos in ea et pro ea fuisse natos,
 etiam Deos in ea esse ortos. rogate eos, quid
 in Chaeronensi pugna urbi Atheniensium
 profuerit, quod Mars suam causam cum
 Neptuno in Areopago disceptarit? enim-
 vero illud considerandum est, an ad praelio
 decertandum cum Antipatro, aut quovis
 alio Macedonum rege, iustas viris habeamus.
 quod

χρῆ σκοπεῖν. καὶ ἱκανοὶ ὦμεν, αἰσθῆ πύχῃ ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα, εὐθέως ἐλθούμεν ὅτε Ἑλλήνας. εἰ δὲ τέτα μὲν ὀλιγωρήσομεν, κολακιδόμοιροι δὲ ἡγήθησόμεθα, πῶς ἔ, μὲν δὲ δοκεῖν ἑαυτοῖς αἰτιοὶ γεγονέναι τῷ συμφορῶν, ὃ μόνον ἐδὲ πρᾶμυθίαν ἔχει τοῖς κακῶς πράττεσιν, ἀτυχήσομεν; ἔστι δὲ καὶ πόλεως ἡ ἀνδρῶς εὖ φρονέοντος ἔργον, πρὸς τὰς παρῆσας ἀφορμὰς ὑπὲρ τῷ παρῶν βελεύσασθαι. τὸ δὲ, τὴν μὲν τόλμαν εἰς τὰ πράγματα, οἷς ἐπιχορηγεῖ ἐκ τῆς πρῶτης ἰσχύος, ἔχειν, τὴν δὲ ἰσχύϊ πάλαι ποτὶ ἐχθρὸν μεγαλύνει, ὁμοίον γε φαίνεται, ὥστε ἂν εἴ τις Ὀλυμπιασὶ νικήσας πολλάκις, ὑπερὺν γέρον ὦν ἀπογράφοιτο ἔτι, καὶ προκαλοῖτο τὰς ἀντιγράφοις, ἀναμνησκόμενος ἧς ἐχθρὸν, καὶ τὴν παρῆσας, δυνάμεως. ἄξιον δὲ καὶ ἀ λέγειν αὐτὰς πυνθάνομαι λογίσασθαι μετὰ ὑμῶν, ὡς καινὰ καὶ θαυμάσια, ὅσον εἰς ἀ βάλλον τῇ πρᾶξιν συλλαβεῖν δυνάμειν, φάσκον ὑμᾶς ὁμονοεῖν. ὥστε ὑμᾶς ὅτι ἐπισημαίνετε, ὅτι τέτο μὲν πάση πόλει, ἡ πόλεμειν, καὶ ἐξελύμεν βελονήν, κράτιστον ἐστίν, ἡμᾶς δὲ ἐ τέτο δὲ σκοπεῖν, εἰ ὁμονοητέον πολεμεῖσιν ὁμονοητέον γὰρ καὶ πολεμεῖσι, καὶ μὴ, παντὸς ἕνεκα· ἀλλ' εἰ βελονήν πολεμεῖν καὶ ὁμονοεῖν, ὡς ἴσμεν ἅπαντες, αὐτάρκης ἐστὶν ἡ δυνάμις. ἕως δὲ ἂν μήτε συσχεῖας πολεμεῖν ἐξομεν, μήτε χρημάτων πόρος δεικνύωσιν, ἀλλὰ τῷ Α-

quod si erit, diis approbantibus, sumptis armis, Graecos in libertatem asseramus. sin hoc quidem neglexerimus, assentionibus autem inducti, superati fuerimus, qui fieri poterit, ut in calamitatem non incidamus; praeterquam quod nosmetipsi in mala coniecisse videbimur, quae sola res in miseriis nullam consolationem habet? est autem et reipublicae et viri sapientis officium, de statu rerum pro ratione horum temporum deliberare: audaciam vero, ad res quas gerendas suscipias, ex veteri potentia concipere, qua olim magna praeditus fueris, id perinde esse videtur, ac si quis saepe Olympiae victor, post ubi consenuerit, adhuc nomen suum profiteatur, et scribas euocet, eosque roboris, non quod iam habet, sed quod olim

habuit, commonefaciat. est etiam consideratu dignum, cuiusmodi ea sint, quae ab eis dici audio, quam noua et mirabilia: dum nos concordis esse iubent, tanquam id magnum rebus gerendis afferat adiumentum. quasi vero vos ignoretis, id quidem cuius urbi siue bellum gerenti, siue pacem agentis, esse optimum, illud autem nobis spectandum esse, non an bellum suscepturis concordia sit ineunda (nam concordis esse nos, siue bellum gerentis, siue quiescentis, omnibus de causis oportet) sed an iustas viris habeamus, si et bellum gerere et concordem esse voluerimus, ut scimus omnes. quoad autem non ostenderint, nec quos bellum gesturi exercitus habituri simus, nec quam pecuniae copiam, sed Mineruam belli vadem nobis de-

θηῶν ἔχουσιν διδῶσι ἔ πολέμῃ, μηδὲν διαφέρειν αὐτὰς αὐτίκα
τῷ ἐμπλήκων νομίσομαι. ἀλλ' ἐκείνον μὲν, ὥσπερ ἦν ἄξιός, ᾧ
πλήξ τινὶ δianoian ὦν, κατελύσατε εἰκότως. τῆτοις δὲ ἀπόχρη τὸ
μηδὲν παθεῖν κακὸν ᾧδρόξας λόγους μελείωσι, καὶ μηδὲ λείψα-
νον ἔδωκεν ὑμῖν π τῶν πσαγμάτων, ἀλλὰ καὶ τέτων φθονῶσι, πσατ-
τειν ἂ δὲ βυλομύροις, ἕως ἂν τὸ Θηβαίων πολιεύσων) πολί-
τῶμα, μηδέοτον ὑμῶν γνέας τὴν χώραν, καὶ κατασκαφῆναι τὴν
πόλιν ἀναγκάσαντες. εἰ γὰρ, εἰ κακῶς ἔχει τὰ πσαγμάτα, διὰ τῆτο
μηδὲν, ὅπως μὴ χεῖρον ἔξει, φερνύσειον.

Ἦ. ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

ΕΓΩ περσῆλθον πῶ πολιδεύεας, γεγονώς ἐπὶ τεία καὶ τειά-
κοντα, μα Δί', εἰ τετραγωνισεῖν μαθὼν, ὡς Δημοσθένης ἔλε-
γν, ἀλλὰ καὶ γράφειν ἐλδθερείως, καὶ παιδείας φερνύσας τὰ μέ-
τεια, καὶ λόγων, οἷοις λέγειν ἐν Αθήναις ἐπρεπε. καὶ τέτρες ὅκ εἰς
συκοφαντίαν γυμνάσας, εἰδὲ ἵνι τῶν πολιτῶν δίκην δικασάμηνος
εὐρεθήσομαι, λαβὼν δργύριον, εἰδὲ ὕβρεις ἀποδόμηνος, ἀλλ' εἰδὲ
ὑβριδεῖς ὅλως, εἰδὲ ἀφορμὴν περπυλακισμῶ ᾧδραχῶν, εἰδὲ εἰς
δίκην ἵνὰ τῶν πολιτῶν καλῶσῆσας, ἔξω Τιμάρεχε μόνε. καὶ ὅκ
ἀλαζονεύομαι πρὸς ὑμᾶς, ὡς πολλὰ πάνυ λαβεῖν ἔξόν μοι
χερήματα, μὴ λαβὼν· ἀλλ', ὡς ἦν· περσῆκον, δίκην καὶ ὅκ νόμους

dederint, statim eos nihil ab infanis differre
existimabimus. ac illum quidem, ut mere-
batur, homo nimirum mentis errore affe-
ctus, iure repudiastis: isti autem contenti
esse debent, si nihil mali patiantur, dum
absurdas excogitant orationes, et ne reliquias
quidem villas vobis superesse sinunt, sed has
etiam iis invident, qui fungi officio cupiunt;
donec Thebanorum exemplo republica ad-
ministrata, regionem nostram in ovium pa-
scua converti, urbem everti coegerint. nec
enim eo quod res male se habent, providen-
dum non est, ne deteriores etiam fiant.

XII. SENATVI POPVLOQVE
ATHENIENSI.

EGO ad rempublicam accessi, annos tris
et triginta natus, cum mehercule non

tertias actitare partis didicissem, ut Demo-
sthenes dicebat, sed illud comperietis, me et
scribendi liberaliter, et mediocris doctrinae,
et eiusmodi orationum rationem habuisse,
quas haberi Athenis deceret. atque eas non
ad calumniam contulisse, neque ulli civium,
accepta pecunia, periculum creasse, neque
etiam contumelias vendidisse, sed prorsus
contumeliis non affectum fuisse, neque cau-
sam contumeliae mihi faciendae ulli suppe-
ditasse, ac ne in iudicium quidem ullum ci-
vem adduxisse, extra solum Timarchum.
neque iacto aquod vos, me, cum permultas
apud vos pecunias accipere potuissem, non
accepisse: sed, ut conveniebat, poenas le-
gibus sumpsisse. post etiam Ctesiphontem,
multa ab eo perpeffus, multa item a De-
mosthene,

λαβών. καὶ μὲν ταῦτα πάλιν Κτισιφώνεια, πολλὰ μὲν ὑπὸ αὐτῶν παθόν, πολλὰ δὲ ὑπὸ Δημοσθένους, πρῶτον μὲν ἐγγραφάμην, δικαιοσύνην, ὃ θεοὶ, γραφήν. καὶ ἔδεν θαυμαστὸν, εἰς ἅπαν νόμων πᾶν ὑμετέρων, καὶ πᾶν ἐμὴν λόγων ἢ Δημοσθένους δεινότης κρείσσων ἐγρήθε. ἐφάνη γὰρ ἴσως, ἐφ' οἷς κατηγορήθην πρῶτον ὑπὸ Δημοσθένους· πολὺ μείζονσι δηλονότι τέτων ἔσι, δι' αὐτὸν ἔξεπεσον· ἔμικρον εἰς ὑμᾶς δαίγμα τέτο ἔ' καλῶς ἐμὲ πολιτεύεσθαι, ὅτι ἔδεν Δημοσθένης κατηγορεῖν ἐάλων. μὲν γὰρ ταύτῃ τὴν συμφορὰν, καὶ τέλος καταφανῆ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν, ἔχ' ὅπως μόνοις ὑμῖν, ἐμαυτὸν οἶμαι γεγονέναι. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὅτι, ὡς περὶ δόξανόν-τες ὁ ἀνθρώποι, ἔτω καὶ φεύγοντες ἐκ τῶν πατρίδων, τότε δὴ καὶ μάστιγα, τίνες καὶ ὅποιοι τὰς τρέπας ἐγρήθη, (διαδείκνυν); καὶ γὰρ αὐτὸν στυγερὸν αὐτοῖς πρῶτον, ἐκ μέσων γυμνασίων ἀναφαίνε) καθαρώς· αἰτιάται γὰρ πολὺ μᾶλλον τῶν ἐχθρῶν ἕκαστος αὐτὸς, ἔδεν ἀντιπεῖν δυναμύς. ὁ δὲ δὴ φεύγοντες ἐπὶ τριαύταις αἰτίαις, ὡς τὰ τῶν πολεμίων αὐτὸν πρῶτον, πρῶτον δὲ δεικνύσιν καὶ τὰς τρέπας, καὶ τὰς ἐν τῇ πολιτείᾳ γυμνασίας αὐτοῖς γνώμας καταφανεῖς. καὶ γὰρ ὅπως φέρεται τὰς συμφορὰς, καὶ ὡς διάκειν) πρὸς τὰς ἐαυτῶν πατρίδας, ἔξετάζον) σαφῶς. ἀρ' ἔν ὡς καὶ Φιλίππῳ πρῶτον τὴν ἐμαυτῷ πατρίδα, καὶ πρῶτον πρὸς τοι-

mosthene, violatarum legum reum feci, iustissimo, o Dii immortales, iudicio. neque vero mirum est, Demosthenis eloquentiam et legibus vestris et verbis meis fuisse superiorem. illud autem, non exiguum fortassis apud vos argumentum exstitit bene gestae a me reipublicae, quod, ne Demosthene quidem accusante, illorum criminum, quorum ille me reum fecerat (cum quidem iis ob quae nunc exsulo longe grauiora essent) fu-erim condemnatus. post hanc autem calamitatem, me penitus non vobis duntaxat, sed omnibus etiam Graecis notum esse factum opinor: quis enim nescit, homines ut mortuos, ita etiam patria exsulantis, qui,

VOL. II.

et quibus moribus fuerint, maxime cognosci? nam et quae prius ipsi contegebant, ea illis e medio sublati perspicue cernuntur; et omnes inimici multo magis eos criminantur, cum iam se defendere non possunt. qui autem ob id crimen exsulant, quasi hostium commodis perpetuo studuerint, omnino et mores et consilia in gerenda republica sua euidenter demonstrant. neque enim quo pacto calamitates ferant, et ut erga patriam sint affecti, vlla ratione celare possunt. nunquid ergo, ut qui patriam meam Philippo prodiderim, et in reipublicae fraudem mala fide legationem obierim, quippe Macedonum cultor, ut primum a vobis eiectus abii,

5 B

ad

αὐτὰ καὶ τὴν πόλιν, ὡς δὴ θεραπεύσας Μακεδόνας, ἐπειδὴ τά-
χιστα φεύγων παρ' ὑμῶν ὤχόμην, πρὸς Ἀλέξανδρον ἀπηλλά-
γην, χάριν τε ὧν παρεχόμην αὐτῷ, κομισάμεν, καὶ περμη-
θείας δηλονότι τούτοις παρ' αὐτῶν; καὶ οὐκ ἔστι ὅπως εἴπω
τὰ μὲν ἐν Βοιωτίᾳ πανδοκεῖα Δημάδην ἔχοντα, καὶ χωρία ζευ-
γῶν εἴκοσιν ἀγένητα, καὶ χρυσᾶς ἔχοντα φιάλας, Ἡγήμονα δὲ καὶ
Καλλιμέδοντα, τὸν μὲν ἐν Πέλλῃ, τὸν δὲ ἐν Βερρόϊᾳ, καὶ δωρεὰς
ἅμα εἰληφότας, καὶ γυναῖκας εὐπρεπεσάτας γεγαμηκότας. καὶ
μὴν εἰς πρὸς Θεβαίους, εἰς εἰς Θεσσαλίαν ὤχόμην παρ' ὑμῶν,
εἰς πρὸς ἄλλους τινάς, παρ' οἷς ἢ λαιδορεῖν ἔδει με τὴν πατρί-
δα τὴν ἐμὴν, ἢ λαιδορεμένῳ αὐτὴν ἀκρίειν, ἀλλ' εἰς Ρόδον ἀφι-
κόμενος, ἔτε, μὰ τὸν Δία, δυσμενῶν ὑμῖν, ἔτ' ἄλλως φιλαπεχθη-
μόνων ἀνθρώπων πόλιν. τὸ μὲν γὰρ αἴχιστα τὸ ἑαυτῶν πατρίδος
ἐσάναι, κατεργασμένων ἐμοὶ γε τὴν συμφορὰν εἶναι μᾶλλον, ἢ
σεργόνων ἐδόκει τὴν πόλιν, ὡς πορρωτάτῳ γὰρ μᾶλλον αὐτῆς
ἔχῃν ἀπίεσαι, καὶ μηδὲν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑπόμνημα ἔχειν, ὃ τὴν
γνώμην ἀμύξει. καὶ γὰρ εἰς ἐλπίδα μείνας, ἐν Ρόδῳ φανείην
αὖν, ἀλλὰ τὴν Στερεᾶς ἐλθόντος ἡ μικρὸν φρεσίον, Ἀμμον, καὶ
ταύτα πεισάμενος χωρία τοσούτων ταλάνων, ὥσων εἰκὸς ἦν τὸν
Φιλίππον μὲν πρῶτον, εἰτ' Ἀλέξανδρον μετὰ τὸν ὕστερον γυό-

ad Alexandrum me contuli, ut et gratia pro
meritis ab eo mihi referretur, et rationibus
meis confuleretur? neque vero non vide-
bam, Demadem cauponas Boeotias tenere,
et fundos xx. boum iugis arare, et aureas
habere phialas, Hegemonem autem et Cal-
limedontem, alterum Pellae, alterum Ber-
rhoeae, cum munera accepisse, tum matro-
nas honestissimas, uxores duxisse. neque e-
tiam a vobis ad Thebanos aut in Thessa-
liam abii, aut ad alios quosdam, apud quos
mihi conuicia in patriam aut dicenda, aut
ab aliis audienda essent, sed Rhodum sum
profectus, in hominum urbem, qui nec vo-

bis inimici sunt, nec inimicitiarum appeten-
tes. nam proxime patriam consistere mihi
videbatur eorum esse, qui calamitatem quasi
eluderent magis quam aequo animo ferrent:
cum quam longissime ab ea multo magis dis-
cedendum fuerit, neque vllum in oculis
habendum monumentum, quod animum cru-
ciaret. ac ne Rhodi quidem mansi: sed de-
legi Stereae paruum quoddam castellum
Ammon, ibique emi praedia tot talentis,
duobus videlicet, quot emi ab eo consen-
taneum erat, qui olim Philippi, post Ale-
xandri mercenarius fuerat, quique Macedo-
nibus et Phocensis, et Graecorum prodide-
rat

μυρον, ἔφωκ' αἰσθητόντα, καὶ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίαν Μα-
κεδόσι, κάθημαι μεθ' ἐπὶ τὰ θέραιπόνων ἐνλαύθα, καὶ δυοῖν μόνον
γνωρίμων, ἔτ' μηρὸς, ἢ τρεῖς ἔχουσα ἔβδομηκοσὸν ἔτος, ἔ-
πλαυσε σὺν ἐμοί, μεθέξουσα τ' δι' ὑμᾶς μοι συμφορᾶς γυρομνήας,
καὶ μὴ γυναικὸς, ἢ σπυγέξέπεσέ μοι, κωλύοντος αὐτὴν ἔπαλθ' ἔ-
μένειν ἴσως ἀναγκαζόντων τῶν νόμων, τὸν τρέπον τ' πόλεως μάλ-
λον, ἢ τὰς νόμους ἑπισταμένη, καὶ μὴ τριῶν παίδων ὑδέπω καὶ νυν
τ' ἐαυτῇ συμφορᾶς ἐπαιδομνήων, οὐδ' ὅποιαν αὐτοῖς ὁ θεὸς
ἔδωκε γυρομνήας πατρὶδα τὴν Ἀθῴαιων πόλιν, ὅποιαν δ' δι-
θέως γυρομνήας ἀφῆκεν. καὶ ἔτερεσι μὲν, ὡς εἰσιν, ἔδωκε ἐαυτῇ παῖ-
δας, ἔδωκε ἢ ἐν Βοιωτίᾳ γυρομνήας, ἢ ἐν Αἰτωλίᾳ, πρὸς ὑμᾶς
πέμπουσι τ' αὐτόθι παιδείας μεθέξουσας· οἷς δὲ ταῦτα πρὸς τῆς
φύσεως ὑπερῆξεν, οὐ δημοποιήτα παρὰ ἑσιν, ἔδωκε ἐπ' αἰπῆαις
αἰχραῖς ἐλαγκότας, φεύγουσιν ἐπὶ νήποι, καὶ τρεῖς τ' ἐπὶ πέντες ἐν
ἐρημίᾳ τε καὶ φυγῇ πατρώα. καὶ πρὸς μὲν τῇ Λυκαργεῖ παίδων
Δημοδότης ὑμῖν ἐπιστέλλει, καὶ δεῖται, καλῶς ποιῶν, χαρίζεσθαι
τὸ πατρώον αὐτοῖς ὄφλημα, ἔτ' ὑμεῖς ὑδὲν ἄλλ' ἢ Ἀθῴαιων ἔρ-
γον, ἐλεήσδους αὐτοὺς, καὶ χαρισάμενοι, ἐποιήσατε· ἔτ' γὰρ ὀργί-
ζεσθαι ῥαδίως ὑμῖν ἐστὶ καὶ χαρίσασθαι πάντας· ἐγὼ δὲ ὑπερ-
τῶν ἐμαυτῶν παίδων ὅσα ἀν' ὑμᾶς πειθαίμην, δεόμενός εἰμι ὡς μοι

rat libertatem. hic sedeo cum septem famu-
lis, et duobus duntaxat fodalibus; et matre,
quae anno aetatis tertio et septuagesimo na-
vigavit mecum, particeps futura inflictae
mihi per vos calamitatis; et cum vxore,
quae una mecum ex vrbe excessit, prohi-
bente eam patre, et legibus fortasse manere
cogentibus, magis gnara morum ciuitatis,
quam legum; et cum tribus liberis, qui ne
nunc quidem suam calamitatem intelligunt,
nec qualem sibi nascentibus patriam dii de-
derint Atheniensium ciuitatem, et quali, sta-
tim vt nati fuerant, sint vrbe priuati. ac a-
lii quidem, vt video, suos liberos vel in Boe-

otia vel in Aetolia natos ad vos mittunt, vt
vestra disciplina erudiantur: quibus vero
haec a natura tributa fuerant, cum patris
essent, non populi beneficio in urbem a-
scripti, aut ob turpia facinora condemnati,
hi exsulant adhuc infantes, et in paupertate
educantur, in solitudine et exilio paterno.
ac de Lycurgi liberis ad vos scribit Demo-
sthenes, et recte facit, qui paternum eis
debitum condonari petat, et vos nihil aliud
egistis nisi quod Atheniensis decebat, ac
miserti eorum condonastis (vestri enim mo-
ris est, facile et irasci et redire in gratiam)
ego vero a vobis impetrare non potero, si

μη μόνον ἐν ὀρφανία τραφῶσιν, ἀλλ' ὀρφανοὶ ἅμα ἔφυγάδες ὦσιν, ἔτε ἀδίκησαντες, παῖδες ὄντες, ἀλλ' ἐδὲ ἄλλως ἐαλωκότες, τὰ μὲν τοι τῶν ἐαλωκότεων πάντα πεπονθότες. εἴτα τελευτήσαντες ἀναμνήθητέ με, καὶ χαρίσασθε τὰς δεήσεις, νυνὶ παροσέχοντες ἡμῖν. ἀλλὰ καὶ πειράξαίτε, ἄνδρες Ἀθιναῖοι, καὶ πείσθητε, τὰ σωθήη ὑμῖν αὐτοῖς, καὶ μέτετα ποιεῖντες. ἐγὰρ ἂν δὴ τῶν τρέπων ληψαίητε, ἔκ καταλύσαιτε τὴν τ' πόλεως δόξαν, ἣν ἐπὶ χρηστότητι μείζω ἔκ φιλανθρωπίας διὰ παντὸς ἔχεν, ἢ ταῖς ἄλλαις πάσαις ἦν πόλεσιν. ἐδὲ ἂν Μελάνωπ' ἰσχυροὶ πλείον, κωλύων ὑμᾶς μιμεῖσθαι τῶν ἐαυτῶν χρηστότητα καὶ φιλανθρωπίαν, ἢ παρὰ καλῶν, οἷον Αἰσχίνης ἔδαμῶς μὰ τὰς θεάς· ἐγὰρ αὐτάρεκτος, ἐδὲ δὴ περὶ πείθειν ἔγωγε τὴν πατρίδα τὴν ἐμὴν, καὶ μάλιστα νυνὶ, ἐμαυτῷ χάριν πείθειν δοκῶν· ἀλλ' ὁ τ' πόλεως τρέπῃ, καὶ τὸ πάλαι ὑμῶν ὄνομα, καὶ τὸ τῶν παρόντων ἦθος. ὃ ἀναγκαιότερον δὴ πείθειν, ἢ Μελανώπῳ καθ' ὑμῶν δεομῆν παροσέχειν.

pro meis orem, non modo ne in orbitate alantur, sed ne simul et orbi sint et exsules, cum nihil peccarint, quippe pueri, neque alia ratione sint condemnati, et perpeffi tamen omnia quae condemnatis vsu veniunt. tandem recordamini mei, Athenienses, et precibus meis benigne locum date, nunc nostri rationem habentes. agite ergo, Athenienses, concedite ea, quae vestri moris sunt, et moderatione utimini. neque a vestris moribus receditis, neque gloriam vestram destruetis, quam bonitatis et humanitatis nomine, maiorem quam ceterae vrbes omnes,

estis consequuti, neque plus valeat Melanopus, qui vobis obstat, quo minus vestram bonitatem et humanitatem imitemini, quam qui vos adhortatur, et is quidem non Aeschines (nequaquam medius fidius, neque enim ego satis aut virium aut facundiae habeo, ad persuadendum patriae meae, praefertim cum nunc meam causam agere videar) sed civitatis mos, et antiquum vestrum nomen, et maiorum consuetudo. quae pluris facienda est scilicet, quam Melanopus, qui ea flagitat quae vobis sunt indecora.

NOTAE

AD

AESCHINIS EPISTOLAS.

HABES, mi Lector, EPISTOLAS AESCHINIS, iure optimo subiunctas isti Controuersiae, quae Exilium comparauit Auctori, atque his Literis originem praebuit et argumentum. Quo etiam factum est, ut totum quod scripsit *Aeschines*, atque aetatem tulit, in vno hoc Volumine concluderetur.

Has Epistolas primus typis suis Graece descripsit *Aldus*, Venetiis, Anno 1499. vna cum multorum aliorum Rhetorum, Philosophorum, Sophistarumque Epistolis. Recudebantur deinde saepenumero, scil. *Louanii*, in Officina Rutgeri Rescii, deinde *Parisiis*, per Wechelum, atque alibi saepiuscule. Primus eas Latinas fecit *Petrus Nannius Alcmarianus*, post eum *Renatus Gvillonius Vindocinensis*. Quorum hic notulas quasdam adspergebat, non quidem ineruditas, neque tamen satis dignas ut prelo iterum a me committerentur. Lector enim meus visis semel iis, quas excerpti (vtilibus sane, et melioris notae) non aegre feret se cariturum iis quas praetermissi. Sunt tamen praeterea et aliae Interpretationes praeter *Wolfianam*: sed quarum pleraeque mihi nomine tantum innotuerunt; veluti ea quam concinnauit *Ioannes Caselius Rostochiensis*; Alia porro Scriptoris Locique incerti; ut omittam eam quam *Arctivus* dedit, vnius solummodo Epistolae, in bibliothecarum latebris, ut credo, delitescens, nec, quod sciam, typis publice expressam. His addam XII^{mam} Epistolam Latinitate donatam ab Anonymo, et vulgatam Ven. ab Hieron. Scoto, A. 1545. vna cum *Aeschini* Orationibus, et *Demosthenis* quibusdam.

Harum in Recensione adiutus sum Cod. MSto, bono sane, licet non admodum vetusto, quem possidebat olim *Richardus Mead*, nunc autem *Anton. Askeu*, M.DD. vterque literarum laude nobilitatus. Eius praestantiam vtilitatemque aliquoties deprehendet Lector in Notis quae sequuntur.

Lectae sunt Epistolae *Aeschini* a *Photio*, qui in Cod. LXI. eas honestissimo hoc praefatione ornauit: Τριῖς μόνος αὐτῷ φασὶ γνησίως ἵστας [Λόγους] καὶ Θ. Ἐπιστολάς. Διὸ τὰς μὲν Λόγους αὐτῷ τοῖς ΧΑΡΙΤΑΕ ὁνόμαζον, διὰ τὸ χαρίεν τὸ λόγον, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν Χαρίτων. ΜΟΥΣΑΕ δὲ τὰς Ἐπιστολάς, διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῇ Μουσῷ. De numero harum Epistolarum *Photius* quoque perhibet testimonium idem in Cod. CCLXIV. Hodie habemus Triada quidem Orationum, Epistolas vero DVODENAS.

Quaenam sint igitur abiudicandae, si quaeras, siue tanto Auctore indignae; siue nota aliqua inuistae, quae nouitatem arguere possit, hoc ex me, inquam, si quaeras, aio, praedico, confirmo et pronuncio, omnis XII. proscribendas protinus et eliminandas esse.

Probe scio rem esse omnium difficillimam, disputare de his fallaciis, quae ab Aliorum aut Fraude, aut nimio Ocio profectae, Aetati nostrae obtruduntur: Noui quam lubrico in loco versetur ille, qui id elaborat, ut alium de genere Orationis, de characterē dicendi, de verborum sententiarumque luminibus, ea perscrutari adducat, quae ipse secum experiatur; sibi licet non solum persuadeat, verum etiam medullitus concipiat,

piat, penitusque, et totus ad eum sensum sententiamque componatur. Non quod, cum de Stylo Auctoris, de scribendi meditandique genere, de sententiarum pondere et gravitate, de colore Orationis, ceterisque id genus disputes, leuissimam eam confirmandi rationem esse crediderim, aut potius non in ea vim inesse maximam: verum cum de iis in publicum differas, ea disputatio auditores postulat (id quod non semper fieri solet) eodem literarum genere excultos, ad istiusmodi studia et crisin, auribus, sensu et iudicio conformatos, vsu denique exercitatos, atque eo demum ocio abundantis, quo ipse frueris, qui istos Auctores a teneris vnguiculis edidicisti, atque in iis quasi expendendis fuisses innutritus.

Quamquam istius generis multa fortasse adferri potuissent; atque iure contenderem, me ingenium *Aeschinis*, et sonitum, vim et vehementiam, hic in ipso *Aeschine* desiderare, veruntamen populari potius oratione agere maluerim, atque iis argumentis uti (neque fane iis destituor) quae nemo profiteatur, aut reclamet, se sentire non posse.

Nemo hodie in Re Literaria reliquus est, qui *Demosthenis* Epistolas confictas, atque isti nomini temere adfutas esse non crediderit: Adeo nunquam de ea re vel minima exstiterit Dubitatio. Eas tamen tam presso pede sequitur homo noster, ut planum lecturo fieri possit, has certe exaratas nunquam fuisse, ni illae antea exstissent. Verbi gratia: Quae ille *Pseudo-Demosthenes* de Lycurgi liberis conscripsit, hic *Pseudo-Aeschines* excipit, citat, atque eo argumento cum Ciuibus suis in postrema Epistola agit. Theramenem Ille, Melanopum Hic, excitauit obtrectatores, qui similem ludum luderent, atque vtrumque exfulem et absentem conuiciis domi lacerarent. Adeo *Pecus* illud Scriptorum semper fuit *Μυμήτις*: neque ex isto grege quisquam vnquam exortus fuerit, qui sciret quid sit illud quod dicitur feliciter et solerter excogitare. Simulatus igitur Aeschines, licet ingenio, sermonis elegantia, et nitore orationis longe superet infelicem illum Simium, qui *Demosthenem* imitari voluit, (et mediocrem fane Scriptorem necesse est eum fuisse, qui illum non exsuperet) eo tamen, aetate sit posterior necesse est, quem saepenumero exscribit, et ad quem adludit, cuius denique testimonio atque arte vitur saepissime.

In Epistola vltima, pag. 747. dicitur Aeschines secum matrem grandaeuam in exilium duxisse, sc. quae annum iam agebat 73um. Bene est.

Aeschines ipse ea erat aetate, cum hae res geri, atque hae Epistolae exarari, putantur. De aetate Aeschinis plura in eius vita. Adhuc tamen de Matre. Siquis enim calculum meum aliorumque de Aeschinis natalibus non admittere velit, audiat tamen *Aeschinem* in Epistolis, eidem *Aeschini* in Orationibus aduersantem. Mater Aeschinis Olymp. CXIV. annum agebat 73um. (Epist. XII. pag. 747.) Nam ea tempestate hae literae erant consignatae, mortuo nempe Alexandro. Attamen Mater Aeschinis Olymp. XCIII, oppressa a XXX. Viris vrbe, vna cum marito Corinthum aufugit (Orat. *παραπρ.* pag. 292.). Ab exeunte Olympiade XCIII. ad ineuntem CXIV. Anni sunt LXXX. Quibus si adieceris XX. nubilem nempe aetatem, non nisi centesimum annum agere poterat ea Mulier, ipsius Aeschinis calculo, quae ab Epistolarum scriptore annos nata esse dicitur solummodo *septuaginta*, et quod excurrit.

Post Matrem sequitur Disputatio de Liberis. Nam et hic quoque infelix ille Sorex suo se indicio prodidit. Ait Scriptor, se tris paruulos liberos secum quoque abduxisse, qui per aetatem grande istud infortunium exilii sentire non poterant. Argumentum fane aptum ad animos eorum commouendos, ad quos scribit, sed quo ipse *Aeschines* uti non potuit. Eos utique liberos, *duos* scil. *filios*, et *gnatam* vnica produxit in Causa *Παραπρὸς ἑαυτὸν*. [Vide pag. 294. et 303.] Id erat Intervallum viginti ad minimum annorum. Quid? duos filios, qui iam diutius ex ephebis excefferant, tam plane nihil persentiscere potuisse? Quid? Virginemne tam grandem neminem meminisse Athenis relictum, quocum aetatis quod reliquum erat lubenter transigeret? Atqui isti liberi non tum solum nati erant, cum ea causa perorabatur, Anno scil. Olymp. CIX^{nae}. 2do. verum cum eae res gestae erant, quas insimulabatur in ea Contentione cum Philippo contra patriam agitas: *Ἐρωτῶ γάρ, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ δοκῶ ὑμῖν — τέως τὸς πάντων ἀνδρώπων ἡμῶν φιλάτος προδῶναι Φιλίππῳ*; sc. hos liberos, quos iam produxerat, pag. 294. Necesse est igitur, ut eam Causam aetate aliquantulum anteirent.

In Epistola IV. Homini Atheniensi, et Condiscipulo suo, quasi id nescienti, exponere aggreditur, quis et qualis fuerit ὁ *δραλόμενος Πινδαριος*. An id Graeco, neque, ut videtur, inerudito, ignotum esse potuit? Quonam vero modo id

ex-

exponat? *Memineris*, ait ille, *Te de isto Poeta, sub plagoso Orbilio, qui nostram simul pueritiam rexerat, aliquid inauduisse: Aut, si id te fugerit, memineris saltem Melanippum, rabulam et declamatorem, infigne istud ἔμμα et versiculum Pindari de laudibus Athenarum, saepenumero in Conciombus iactare esse solitum.* Sic notus Vlysses! Non potuit putidius aliquid, aut σοφικώτερον excogitari.

Ecce vero Ingenii Morumque Sophisticorum perillustre Monumentum! Norunt omnes, Gentem istam, praeter ceteros, semper fuisse in re aliena profusam, in sua parcam, sordidam et illiberalem. Et Ego eo vel vnico argumento innixus, quouis pignore contenderem, ab umbratili illa, quam dico, Schola, haec omnia esse profecta, atque ab iis Magistris, qui τὴν Θέλον, vt dicitur, solent προσκυνῶν. Hospes quidam Rhodius, vt legimus in quinta Epistola, Aeschini nostro tantam frumenti vim, liberalissimo quidem animo, misit dono, quantam Populo Cothocidarum vniuerso, id est, δημοσίαις suis qui erant Athenis, sufficere potuisset existimaret. Hic ille est, quem vero dicere possis *frui Diis iratis*, vt loquitur Poeta. Quid Ille interea, cum sua liberalitas erat expromenda? Nempe Rhodo Athenas, itinere non admodum exiguo, scriblitas quasdam et placentas, quarum comestura se magnopere delectari proficetur, munus diobolare fere, et contemnendum, ad amicum mittit. Haec-cine ille, qui conferri cum Demosthene, et cum eo congregi potuit? Hoc annon potius barbatuli alicuius declamatoris fuisse existimes, quam illius, qui fulminibus *Demosthenicis* ἀποφθαλμῶν et poterat, et soleret?

Haec delibanda esse iudicaui: cetera exsequor ad ipsa loca, in quibus istiusmodi nugae meracissimae occurrunt. TAYLOR.

EPIST. I.

EPISTOLA quidem luculenta. Nam et verborum constructione satis ornatur, et est vbi grauitate sententiarum ad Aeschini felicitatem propemodum assurgat. Illud temperare nequiu quin lectori ob oculos ponerem: nempe Scriptorem, quicumque fuerit, dum haec excudit, Aeschinem cum D. Paulo conferre; atque vti iisdem mari, et pene fortuna nauigare voluisse, ita eodem fere Orationis genere istam rem consignasse. Immo Dictio tota cum N. T. locutione

vbiq; conuenit. Vt consenties, si conferre et trutinare velis. Adeo vt, cum vulgo hic legatur σκαῖος γὰρ ἦν ὁ ἀνέμος, in MSto nostro, eodem animo, sed phrasi ad S. S. adcommodatori, γὰρ. ΚΑΙ ΓΑΡ ΗΝ ΑΝΕΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΟΣ, vt legitur Act. Apost. XXVII. 4. Κακίθην ἀναχθῆναι ἐπιπλεύσαι τὴν Κύπρον, διὰ τὸ τὸς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους. Multo adhuc difertius D. Matthaeus XIV. 24. Τὸ δὲ πλοῖον ἦδη μίσει τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων. ΗΝ ΓΑΡ ΕΝΑΝΤΙΟΣ Ο ΑΝΕΜΟΣ. TAYLOR.

Pag. 726. l. 2. Σκίρωνι] Rectius est multo, verba λαμπρῶ σφόδρα Σκίρωνι, ad Δύσαντες, quod praecedat, quam cum Wolfio interprete, ad καλὴ χθῆρην, quod sequitur, referre. Id quod commodè praestiterunt alii. Cum e portu Munychia vesperti soluissemus Cauro apprime luculento, circiter meridiem ad Nereffum, coloniam Ciorum, deuecti appulimus: Guillonius. Vbi ex Munychia luculenter admodum spirante Sciroue vesperti solutum esset, circa meridiem deducti sumus in Nereffum Ciorum: P. Nannius. Scriptor noster ultra modum videtur hoc vocabulo (λαμπρὸς) delectari: πολὺ ΔΑΜΠΠΟΤΕΡΟΙ 729. 4. ἔγνω ΔΑΜΠΠΟΝ νομίσαιμ' αὖ — Ibid. antepen. τῷ ΔΑΜΠΠΩΝ ἰσιᾶσθαι. 713. antepen. Οὗ πιεῖν μὴ ΔΑΜΠΠΟΤΕΡΟΝ ποιεῖ. 724. 1. πολλὰς τῶν ΔΑΜΠΠΟΤΑΤΩΝ ἐν τῇ πόλει. 735. 6. ΔΑΜΠΠΟΝ ἰς τὸ τοῖς βαρβάρους αἰὶ πωλεῖν. 742. 2. Elegans sane vsus, cum de Vento dicitur. Ταῦτα τὰ πλοῖα ἀνὰ μὲν τὸν ποταμὸν ὃ δύνανται πλεῖν, ἢ μὴ ΔΑΜΠΠΟΣ ἀνεμὸς ἐπὶ πλεῖν. Herodot. II. 96. Εὐνὸν ἀσπίρ ἐκ μίλωνος ἀπορέψας τὴν ναῦν, ἰπαφίσει τῷ πειλάγῳ· τίως μὲν ὡς ἰδύνατο, καὶ πρὸς κύμα παραβαλλόμενος. ἰπύλα δὲ καὶ νότος συνεπιλαμβάνει ΔΑΜΠΠΟΣ. Synesius IV. Epist. Utuntur et alii, vt Plutarchus et Polybius. Vide Cl. D'Oruill. ad Charit. I. 11. Scironi, siue Cauro, optimo iure videtur adnecti Vox ista, si conferas has glossas Hesychii: Σκίρων. ΑΡΓΗ ΤΙΣ λέγεται. (F. ΑΡΓΕΣΤΗΣ) δοκεῖ δὲ ἀπὸ τῶν Σκίρωνίδων πλεῖν καλῶν. † Αργεῖα, ἀργῆτα, λιμένα, ΔΑΜΠΠΟΝ, † Αργῆτα κεραυνόν. τὸν ΔΑΜΠΠΟΝ, ὃ ταχύ. Maxime vero, si animaduertat lector, hunc Ventum aliquando ΑΡΓΕΣΤΗΝ nominari. TAYLOR.

Ibid. Νηρησὸν τὴν Κεῖον] S. πόλις. Plinius IV. 12. Cei seu Cae Insulae vrbis recenset, Iulidem et Cartheiam: Coressum et Poseffum intercidisse

tercidisse scribit. Vnde forte ΚΟΡΗΣΕΟΝ legendum. WOLFIVS.

Ibid. Recte *Wolfius*. Vide *Geographos*, *Strabonem*, sc. Vol. II. pag. 745. alioque. ΚΟΡΙΣΕΟΝ *Scylax*, pag. 49. Edit. Gronou. Βακχυλίδης Κεῖος, ἀπὸ Κίω τῆς νήσου, πόλεως δὲ Ἰωλίδος. ἔχει γὰρ πόλεις δ. Ἰωλίδας, Καρθίαν, ΚΟΡΗΣΕΙΑΝ, Ποιήσσαν. *Suidas* v. Βακχυλίδης. Pulcerimum fane principium nobis dedit adueniens MS. noster, qui sine litura ΚΟΡΗΣΕΟΝ exhibet. Quod Tu non dubitabis protinus *Aeschini* restituere. Idem denique Cod. pro Κεῖων, ΚΕΩ. Legebatur olim proculdubio ΚΟΡΗΣΕΟΝ ΤΗΣ ΚΕΩ. Editi ΚΙΩΝ. TAYLOR.

Ibid. 3. σκαῖος] Vox ea in hoc sensu nunquam, quod sciam, et quantum memoria suggerit, apud probos Scriptores reperitur. Ea tamen vititur Scriptor recentior, *Aeneas Gaxaeus de Anim. Immortalitate*, statim ab initio: ΣΚΑΙΟΣ δὲ τις ἀνιμὸς τὴν ναῦν ἐκδιὰζῃναι, καὶ προκαταλύει τὸν πλῆν. Iterumque, Νῦν τῇ τύχῃ συνῶδιν, καὶ ἄκ' ἄρα ΣΚΑΙΟΣ ἦν ὁ ἀνιμὸς, ἀλλ' εὐχαρῆς τε καὶ τῷ ἔργῳ φίλος. TAYLOR.

Ibid. 4. ἄμα τῇ ἰῳ] Rursus oboritur Quæstio, utrum dicatur, iuxta *Wolfi* interpretationem, λύσαντες ἄμα τῇ ἰῳ, an ἄμα τῇ ἰῳ εἰς Δῆλον ἤλθομεν, vt *Guillonius*, *Hieron. Mercurialis*, et *Nannius*. Sed diluitur interuentu MSti nostri, ubi legitur ἵστα ΕΣΠΕΡΑΣ λύσαντες, ἄμα τῇ ἰῳ εἰς Δῆλον ἤλθομεν. TAYLOR.

Ibid. 5. λοιμὸν τινὰ νόσον] De hac siue vitiligine, siue elephantiasi, consule doctissimum *Hieron. Mercurial.* III. Var. Lect. 18. TAYLOR.

Ibid. 8. ἐπύθοιο] Audierant, consulto scilicet oraculo. Vel ΕΠΕΙΘΟΝΤΟ, credebant. WOLFIVS.

Ibid. Forte ΕΠΕΙΘΟΝΤΟ, quod mox est ὑπελάμβανον. MARKLAND.

Ibid. 9. ταφείν] Non probabile videtur, quenquam hoc tentare voluisse. Falsum quoque est ὅτι πρότερον εἰώθε. Vide *Thucyd.* lib. III. c. 104. MARKLAND.

Ibid. 10. ἐπιφανῶν] Quare autem ΕΠΙΦΑΝΩΝ? Cum neminem omnino fas erat in ea Insula sepeliri, vt liquet ex *Plutarcho*, in *Apophthegm. Lacon.* pag. 59. Edit. Mattaire, κατὰ τὸν νόμον τὸν παρ' αὐτοῖς ἔτε αἱ γυναῖκες ἐν τῇ νήσῳ τίξιον, ἔτε οἱ τελευτήσαντες θάπτειν. Vide *Thucyd.* III. 104. et præstantissimum *D'Orvilleum* in *Exercitat. de Delo*, Cap. 3. *Miscell. Obseru.* Vol. VII.

Praeterea, ex ea profanatione Pestilentia quæ Athenas depopulara fuerit circa initium belli Peloponnesiaci (atque eam calamitatem nondum ex animis istius Gentis excidisse credere fas est) ortum habuisse dicebatur. Vide *Thucyd.* I. c. *Diodor. Sic.* XII. 58. *Strabonem* Tom. II. pag. 744. TAYLOR.

Ibid. 12. τῇ ἔξω θαλάσῃ] *Exteriore mari* *Lucan.* X. 30. Ita ab Antiquis a Mari Mediterraneo distingui solebat Oceanus Atlanticus, qui præstigiis et portentis, iuxta eorum philosophiam, scatebat. TAYLOR.

Ibid. 13. χεῶμα ποικίλων ἀνθρώπων] Interpretatur *Wolfius*, quasi legisset χεῶμα ΠΟΙΚΙΛΟΝ ἀνθρώπων. Loco trium horum vocabulorum, MS. ΠΟΙΚΙΛΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ habet. TAYLOR.

Ibid. antepen. ὑπὲρ Κρήτην] *D. Lucas* vicissim *Act. Apost.* XXVII. 4, et 7. ΥΠΕΡΛΕΥΣΑΜΕΝ τὴν Κύπρον — τὴν Κρήτην. Minus recte MS. ἀπήντηκεν ἡμᾶς Εἰς Κρήτην. Vide sequentia. TAYLOR.

Ibid. penult. ἀπόπλη] ΣΥΝΟΠΤΩΙ MS. Sed *Recepta Lectio* præstat:

Ἡμεῖς δ' ἔτ' ἀκλῆς ἐπιβαίνομεν, ἔτ' ἐν ΑΠΟΨΕΙ Γίγνομθα — *Philodemus* in *Antholog.* I. 37. *Antholog. H. Steph.* p. 53.

Longe errat *Guillonius*, Graecæ linguae non bene gnarus: *Iam vero a terra posteaquam fuimus abrepti, atque in altum a conspectu pene omnium abstracti.* Sensus est, *When We were off of Crete, and just within sight of Land.* TAYLOR.

Ibid. ult. πνεῦμα Λιευκὸν] Mira sane locutio. Ille Ventus, in Templo Octo Ventorum, quod Athenis erigebatur, atque hominem Atheniensem latere vix poterat, peculiari et solenni nomine, a regione vnde flabat, ΛΙΥ nominabatur. Porro autem Septentrio ille qui statim sequitur, nomen ΑΠΑΡΚΤΙΟΥ in isto Fano non fortiebatur. MS. quidem noster ΑΠΑΡΚΤΟΥ: Quasi olim fuisset ΑΠ' ΑΡΚΤΟΥ. TAYLOR.

Ibid. πάλιν] πάλιν πάλιν νύκτας ἐν θαλάττῃ ἐφειρόμεθα, sine γινόμενοι. MS. TAYLOR.

Pag. 727. l. i. Αθρών] ΤΟΡΩΝΗ MS. TAYLOR.

Ibid. 7. τόπος] Quare *Vrbs*, mi *Wolfi*? Non enim de *Vrbe* aut de *Cinibus* loquitur, non de *Incolis*, sed de *Loco* et *Regione*, eiusque temperie. Vt *Nannius* bene cepit. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. διέβην] ΑΦΙΚΟΜΗΝ MS. TAYLOR.

Ibid. 9. μὴ πρόσκειναι] Plenius aliquanto MS.
καὶ μὴ ΠΟΛΙΤΕΥΟΥ, ΜΗΤΕ πρόσκειναι κ. τ. λ.
TAYLOR.

EPIST. II.

Pag. ead. l. 15. τοσαῦτα] Annon potius ΤΟΙ-
ΑΥΤΑ cum MSto? TAYLOR.

Ibid. διελίχθης] ΔΙΕΙΔΕΧΘΗΣ *Ald.* iterumque
l. proxima. Sed contempleris mecum elegantiam
Scriptoris, τοσαῦτα (vel τοιαῦτα) ΔΙΕΙΔΕΧΘΗΣ,
ἄρτι πεισθῆναι με, μηδὲν δὲ ΔΙΕΙΔΕΧΘΗΣ, περι-
σθαί σε. Non oportuit tam cito. Iam quid illud,
et quam absonum, in *Epistola* X. ΠΟΜΠΗ μὲν ἦν
Ἀφροδίτης, ΕΠΟΜΠΕΥΟΝ δὲ αἱ ἡμετέρι γαστριμαρ-
μῆται, καὶ ἡμεῖς τὴν ΠΟΜΠΗΝ ἰδόμεθα? Noui qui-
dem Scriptorem, cultum semper habitum et ele-
gantem, qui, si sincerus sit, ab huiusmodi inge-
minatione non abhorret; quae sane castitatem
Latini sermonis parum sapit. *Ut illo statim* —
sibi statim fieri voluerit, quae publice ei —
in foro constituta est. Ex quo factum est, ut
postea Athletae his statibus in statvis ponen-
dis uterentur. Age, Lector, quis ille tam disertus?
TAYLOR.

Ibid. 16. βλάβη πρῶτον μὲν] Ea, quae se-
quuntur, arguunt legendum ΒΛΕΠΩΝ, ut non ad
Ctesiphontem, sed ad Aeschinem referatur. Et
[l. penult.] καὶ εἰς τὸ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΣΟΥ, σκυθρω-
πὸν ΟΝ. Et [pag. 728. l. 5.] ὅτι εἰς τὴν τύχην
ΑΠΟΒΑΛΕΩΝ, non ἀποβλήπω, quia sequitur
ἐπαγωνίζη. Et [l. 7.] τῆς ΕΠΙΤΙΜΙΑΣ, non ἐπι-
θυμίας. WOLFIVS.

Ibid. Insulse Wolfius ΒΛΕΠΩΝ contra fidem
auctoritatemque Impressorum et MSti. Lectio
illa vulgata sollicitari non debuit, πεισθῆναι με
— ΒΛΕΠΟΝΤΑ. Anne periculum erat, ut
quispiam Ctesiphontem intelligeret? An potuit
disertius de Aeschine dici? TAYLOR.

Ibid. penult. τὸς ἰχθὺς] In hanc sententiam
Demosthenes de Lycurgi liberis Senatui P. Q. A.
scribit, ὅς κ' ἂν ἰχθὺς, εἴπερ μέγιστος εἴη, καὶ λο-
γισμὸν ἔχων, ἡλεῖσθαι. Lysias item περὶ τῆς δη-
μιούσιως τῇ Νικίᾳ [pag. Edit. London. 324.] et
alibi, πρὸς τὴν Εἰσαγγελίαν κ. τ. λ. [pag. 408].
CIVILLONIVS.

Ibid. vlt. σκυθρωπὸν] Vtinam hic Wolfius, qui
in inuestigando felix erat et diligens, elegantior
paulo fuisset in emendando! Libri omnes, ἐπει-
Vol. II.

δὲ καὶ εἰς τὸ σκυθρωπὸν καὶ ὁμοιον διδακρυμίνω. Certe
τὸ ΠΡΟΣΩΠΟΝ pene erat necessarium, attamen,
vbi ille rem gessit, nulla arte aut ingenio insinua-
tum, sed vi quadam et imperio intrusum videri
potest. Potius, ἐπει- δὲ καὶ εἰς τὸ ΣΚΥΘΡΩΠΟΝ
ΠΡΟΣΩΠΟΝ, καὶ ὁμοιον διδακρυμίνω. Iste nimirum
est locus, vbi Auctor hanc vocem admitteret lu-
bentissime, et vbi Scriba facillime aberraret. TAY-
LOR.

Pag. 728. l. 3. ἐχρημάτιζον] F. EXPHIZON, vt
Epist. 5. pag. 732. l. 4. MARKLAND.

Ibid. 5. ἀποβλήπω] Satago in *Wolfio* emen-
dando, qui *Demosthenem Aeschinē*que emendare
profitetur. Nam quae hic proponitur Conie-
ctura est omnium importunissima. Bene se habet
ΑΠΟΒΑΛΕΩΣ, et ab omnibus defenditur: scil.
ΕΠΗΡΕΑΖΕΙΣ, ὅτι εἰς τὴν τύχην ΑΠΟΒΑΛΕΩΣ
— ἀλλ' ΕΠΑΓΩΝΙΖΗ. Quo igitur tendit ista
ratiocinatio, *Legendum ἀποβλήπω, quia sequitur*
ἐπαγωνίζη? Sed melius adhuc MS. noster, qui
bellulam istam argumentationem confodit totam,
vbi δὲ — ἐπηρεάζεις, ΚΑΙ ὅτι εἰς τὴν τύχην
ἀποβλήπω, ὅτι εἰς ἄλλο τι τῶν ἀνθρωπίνων, ἀλλ'
ἐπαγωνίζη ἔτι κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. 7. ἐπιθυμίας] Recte *Wolfius*, atque vt ho-
minem eruditum decebat. Et in Cod. nostro ita
diserte exaratur, cum Impressi vndique ἐπιθυμίας.
Vide quae diximus ad initium *Demosth.* π. Πα-
ραπρεσβείας, pag. 311. col. 1. TAYLOR.

Ibid. 12. ἡλιονότιος κ. τ. λ.] Locus hic ita
emendari posse videtur: ἡλιονότιος ἵσως ΝΟ-
ΜΙΣΘΕΙΗΝ· ΚΑΙ ποτὲ μὲν ὅδ' ἦν ΗΤΤΩΝ ΕΓΕ-
ΝΟΜΗΝ, vbi δ' ἄδειαν ὑπὲρ ΕΜΑΥΤΟΥ φωνῶν
κ. τ. λ. WOLFIVS.

Ibid. Lectum olim constantissime, ἡλιονότιος
ἵσως ΝΟΜΙΣΘΕΙΣ, ποτὲ μὲν ὅδ' ἦν ΗΤΤΩΝ, vbi δὲ
ἄδειαν ὑπὲρ ΑΥΤΟΥ φωνῶν ἐκπέμπειν. Fortasse
non longe absfum a Mente Scriptoris, dum ita
recudo: — ἡλιονότιος ἵσως νομισθεῖν· ΟΣ
ποτὲ μὲν ΟΥΔΕΝΟΣ ἦν ἡγεμόνη, vbi δὲ κ. τ. λ.
MS. ποτὲ ΔΕ ὅδ' ἦν ΗΤΤΩΝ, sine καὶ et sine ἡγε-
μόνη. TAYLOR.

Ibid. ὅδ' ἂν ἦν] *Non inferior fuisset: i. e.*
par pari retulisset, vel referre potuisset. Nisi
haec omnia sint a *Wolfio*. MARKLAND.

Ibid. 17. ἀκμή] An ἀκμή alibi ab Aeschine
in vsu sit? MARKLAND.

Ibid. Reprobatur ab Atticistis. Vide *Phrynich.*
et *Moerip.* Iniuria tamen: Vide *Nunnesium* ad
5 C
Phry.

Phrynich. et Wolfium ad Isocratis Paraenesein.
TAYLOR.

Ibid. αὐτὸς] Forte, ἰφ' ὕμιν αὐτοῖς ἀκμὴν ἔχει, τοῖς μὴδ' ΕΑΥΤΟΥΣ. Vt significet actum esse de se, qui spem suam in Atheniensibus collocarit, qui ipsi in periculo excidii versentur, propter et Macedonum inuicta arma, et Oratorum peruersa consilia. Sic monet Ctesiphontem, ut sibi caueat, non insultet calamitosis. Et [l. vlt.] μῖασμα τοῦτο ΜΗ προσθῆς, addita negatione. Et [pag. 729. l. 4.] ΠΟΔΥ, vel ΠΟΛΛΩΙ, λαμπρότεροι. WOLFIVS.

Ibid. αὐτὸς] Recte Wolfius. In MSto nostro disertissime ἰαυλός. Nescio quo Ille animo verterit. TAYLOR.

Pag. 729. l. 1. δηλονότι κ. τ. λ.] Quis non haec expediuerit? Nimirum res ipsa loquitur: Et δηλονότι, quod glossematis solet esse initiale, glossam ipsam prodit. Nequis ignoraret, quo pacto filii Ctesiphontis ipsi essent *praesidio*, curauit ὁ δῖος addendum, δηλονότι, ΤΟΥ ΓΗΡΩΣ ΕΟΥ. TAYLOR.

Ibid. 3. κ' ἔτι] Forte, Οἱ κ' ἔτι. MARKLAND.

Ibid. 4. παλῖδι] ΠΟΔΥ MS. Et mox Idem ΠΟΔΥ λαμπρότεροι, iuxta diuinationem Wolfii: cum in Editis vbique πολλοί. TAYLOR.

EPIST. III.

Pag. ead. l. 6. ἀδίκως] Atqui *Epist.* VII. pag. 735. l. 2. fatetur hanc calamitatem sibi accidisse κατὰ τὸς νόμους. Alioquin haec *Epistola Aeschine* non indigna videtur. MARKLAND.

Ibid. ἐπίπερ] Commendo vt legeres ΚΑΙΠΕΡ, *sametfi.* TAYLOR.

Ibid. 9. ἡτύχησα] *Ipsum enim Exsulis* (vt ait Cicero pro Domo sua) *per se Calamitatis, non Turpitudinis est, nec vnquam turpe reuera putandum, nisi tum demum, cum est peccati poena.* Demades autem ὑπὲρ τῆς δωδικαῖας de *Aeschine* in haec verba loquitur: Ἡ ποῖα δ' ἴσως δύσχεστον μὲν ἔχει, τι κ' χαλεπὸν· κεχώρισται δὲ Αἰσχίνης, ὥς ἂν οἶμαι, τῆς ἀπορίας ἐπὶ πολλῶν ἢ τρέπων κακίαν, ἀλλὰ τύχης ἀγνωμοσύνην ἰλιχέσης. GVILLONIVS.

Ibid. 13. μικρὸν] Non summa erat exigua. Nimirum L. Talenta. TAYLOR.

Ibid. 15. ἐπαθεῖν] L. ΕΠΙΘΕΝ. TAYLOR.

Ibid. penult. ἐν ἀδοξίᾳ] Recte sic legi puto. Nam et iniquum exilium vulgo ἀδοξία habetur: ἀδοξία vix apud Sapientes. WOLFIVS.

Ibid. ἐν ἀδοξίᾳ] Ironice. MARKLAND.

EPIST. IV.

Pag. 730. l. 2. πᾶσι γὰρ ἡ προῖκα πολυπραγμοῦν] Τὸ ΟΥ videtur περιλιν. Si legas ΠΕΥΣΗ γὰρ, cognosces enim te non frustra inquirere, constructio dura est, πολυπραγμοῦν, pro ὅτι πολυπραγμοῦς. Neutra lectio placet. WOLFIVS.

Ibid. *Defines enim gratis inquirere.* Clarius, non enim gratis defines inquirere; i. e. non defines diligenter inquirere, antequam mercedem aliquam tibi dederō. Vfsitior Constructio fuisset, ἡ προῖκα γὰρ πᾶσι πολυπραγμοῦν. MARKLAND.

Ibid. 4. ἐκ ἐν ἀφανιστοῖς] Bene est. Noui figuram dicendi. Erudite de ea differit *Hermogenes* in capite extremo libelli π. μεθὲδ. δινοῖ. Adde viros doctos qui elucidarunt ea verba quibus *Longinus* Mosen ornavit, ἐκ ὁ τυχῶν ἀνὴρ. Et confer *Achill. Statii Obseruat.* C. 19. Notas ad *Leptineam Demosthenis* Tom. III. pag. 65. col. 1. *H. Stephanum de Dialect. Attic.* aliosque. Istius tamen vsus certe hic aliquid habet duriusculum. Familia eius non est inter obscurissimas. Teneo. Et ferri potest, non multum laudari. Verum cum addat, τῶν ἀπάσιων ἀνδρῶν ἑλλήνων ἐκ ἐν ἀφανιστοῖς, vereor, ne hic Scriptor solus ita fuerit locutus. Gens omnium praecellentissima recte diceretur: non vtique Gens omnium non infima aut obscurissima. TAYLOR.

Ibid. 5. αἰεὶ Πινδαρεῖ] Olympiorum Ode VII^{ma}, quam tanti aestimata fuisse scribit *Gorgon Scholiastes*, vt in Lunaris *Mineruae* templo, in honorem vel *Pindari*, vel *Diagorae*, aureis literis scripta, consecrata fuerit. Damagetum autem a iustitia *Pindarus* laudat, quem ἀδοξία δίκην, τὸτ' εἶναι ἀρεσκοῖα τῇ δίκῃ dicit, hoc est, Aequitatis et Iustitiae obseruantissimum. GVILLONIVS.

Ibid. 8. τὸ γράμμα] Videtur esse Explicatio vocis τῆς. MARKLAND.

Ibid. γράμμα] Vox fane suspecta. Vide eruditissimum virum, *Lud. Casp. Valckenaer.* ad *Ammon.* I. *Animadu.* 13. qui etiam legit ΤΟΥΤΥ 1.7. pro τῶν, i. e. huius *Pindari.* TAYLOR.

Ibid. 10. Hunc versiculum, cuius meminit *Aeschines*, in quatuor libris qui conseruati sunt, Olympiis, Pythiis, Nemeis et Isthmiis me legisse non memini. Scripsit vero et alia opera, quae *Suidas* recenset. GVILLONIVS.

Ibid. 16. ἔτε δὲ] Nimis arroganter, et pari cum infelicitate, ita excudit, lectore non admonito,

nito, *Wolfius*. Editi omnes, cum MSto, $\delta\tau\theta$ ΔΗ. Ille, *inquam*, Pindarus —. TAYLOR.

Ibid. antepen. $\delta\delta\iota$] Hic rectius omnino fe-
geffit. Adiuuatur etiam a membranis, cum ΑΙ-
ΔΕΙ pro $\delta\gamma\iota$ reponit. TAYLOR.

Ibid. vlt. Διαγορείης] Dorieus Olympionica
Olymp. LXXXVIII. 1. *Thucyd.* III. 8. Dorieus
Diagorae Fil. *Xenoph.* Hist. Gr. I. 1. init. Vid.
Diodor. Sic. XIII. 45. *Pausan.* V. 6. et VI. 7.
TAYLOR.

Pag. 731. I. 5. ἀνάγκη] Editi ἀνάγκη. MS.
ita, vt *Wolfius* dedit. Proxime ΠΡΟΣΗΚΟΝ o-
mnnes, *Wolffo* solo excepto. TAYLOR.

Ibid. 7. γυνή περισσούτις] *Pindari Scholiastes* in
Olymp. Oden VII^m. scribit, Aristopateiram Di-
agorae filiam, licet receptum non esset mulieres
ad spectacula Olympica admitti, patris tamen et
fratrum status ostensis, Hellanodicōn legem vi-
cisse, atque ad ea introductam fuisse. Quan-
quam *Aelianus* Lib. X. *Var. Hist.* tradat, Phe-
renicen feminam filium suum ad Olympicum
certamen duxisse, ac prohibentibus eam spectare
qui praesidebant, licere id sibi persuasisse, quae
patrem et fratres tris haberet Olympionicas.
GVILLONIVS.

Ibid. 12. ἔχω — ἄγω] Iterum *Wolfius* pe-
de silenti. In Exemplaribus omnibus ΕΧΟΙ et
ΑΓΟΙ. TAYLOR.

Ibid. 15. ἦα] Rursum *Wolfius*, lectore non ad-
monito, nulla necessitate adductus, et contra
Codd. fidem, vocem istam insinuauit. TAYLOR.

Ibid. 17. συνίστασθαι] Pro προηρῆσθαι, consti-
tuisse laudare. WOLFIUS.

Ibid. antepen. τῷ] ΤΟΥ λαμπρῶς ἱστᾶσθαι in
Aldino, in *Louanienfi*, et in MSto nostro. TAY-
LOR.

EPIST. V.

Haec videtur Epistola causam praebuisse ei
quae antecedebat. Multum enim hic de libe-
ralitate Cleocratis: ibi respondet amico scisci-
tanti quisnam fuerit ille Cleocrates. TAYLOR.

Pag. 732. I. 2. — 7. Ρόδον — Λίνδον —
Καμίριον] *Diodorus Siculus* ad Olymp. XCIII. 1.
Οἱ δὲ τὴν Ρόδον ἦσαν καλοικῆτες, καὶ Ἰήλυσον, καὶ Λίν-
δον, καὶ Κάμιρον, μετὰκίσθησαν εἰς μίαν πόλιν, τὴν
νῦν καλεομένην Ρόδον. Non ergo, vt videtur, exsta-
bant *Lindus* et *Camirus*, postquam exstiterit *Rho-*

dus. Adde *Cononem* apud *Photium*, Cod. CLXXXVI.
TAYLOR.

Ibid. 12. - ποιημένα ἐν τόποις τραγῆμα] *Facta* in
formulis bellaria. Fortasse quod in ca-
psulis aut vasculis quibusdam vel asseruata, vel
expressa fuerunt. Sicut et hodie moris est, im-
pressis etiam imaginibus quibusdam. WOLFIUS.

Ibid. 14. πνεῦν μεδίμους] F. καὶ ΤΟΣΟΥΤΟΥΣ
πνεῦν μεδίμους, ὅσοις ἰγὼ ἔχ' ὅπως ἱμανίον,
ἀλλὰ καὶ πάσης Κοθωκίδας ΔΙΑΤΕΙΝ (vel ΔΙΑ-
ΤΡΕΦΕΙΝ, pro διαρεῖν) ἀν' ἡδυάμην. WOLFIUS.

Ibid. ὅσοις] ὅσοις ἰγὼ ΜΕΔΙΜΝΟΙΣ Omnes.
Recte fortasse eiecit *Wolfius*. Illud minus recte,
quod non mentionem fecerit. In proximis, cum
διαρεῖν mutare voluit in ΔΙΑΤΕΙΝ, vel ΔΙΑ-
ΤΡΕΦΕΙΝ, stylum Scriptoris sui non recte cepit.
Graecum videbatur Graeculo Sophistae διαρεῖν
Κοθωκίδας, pro sustentare. Haec sunt illis homi-
nibus offendicula, vt *Neutra* pro *Actiuis*, et vi-
cissim, vsurparent. Ita *Epist.* 9. ineunte, Morbus
μηκύνειν dicitur, quod ab aliis nunquam dici ob-
seruatum est. Aliquando miscet simul. Sic 733.
6. ἀσμένίζω τῇ συμφορᾷ, qui ineunte eadem
Epistola, περιτλῶς ἐσμένισιν ἡμᾶς. Similiter et
illud ex hoc genere insolentius dictum, τὴν ἀκμὴν
συνίσταειν, 735. 9. TAYLOR.

Pag. 733. I. 2. ἡ καθ' ἡμᾶς] F. ΤΗΣ καθ' ἡ-
μᾶς. Nisi fuerit ἡ'Ι σοφώτερος ἡ καθ' ἡμᾶς.
MARKLAND.

Ibid. 3. φυλάττειν] Pungere admonuit Cl.
Marklandus post hanc vocem. Id sane praestat.
Corrige itaque Versionem *Wolffii*. TAYLOR.

Ibid. 8. καὶ, ὅτις —] ΝΕΘ', ὅτις —.
WOLFIUS.

Ibid. 9. ὅτις ἄλλης ἡδονῆς] τῆς τῶν ἀφροδι-
σίων. Quem locum ex τῷ α' Πολύβιου Platonis
in *Catone* citauimus. WOLFIUS.

Ibid. ὅστις κυνὸς λυτρίσης] Error memoriae.
Plato de Rep. I. pag. 10. Edit. Mass. ὅστις
ΛΥΤΤΩΝΤΑ τινὰ καὶ ἀγριοὺς ΔΕΣΠΟΤΗΝ ἀποφυ-
γῶν. Cicero de *Senectute* c. 14. Libenter vero istinc
tanquam a domino agresti ac furioso profugi.
Non a *Cane*. Sophoclis dictum hoc apud vtrum-
que *Platonem* et *Ciceronem*. MARKLAND.

Ibid. 10. ποιεῖ] ΔΟΚΕΙΝ. WOLFIUS.

Ibid. 14. ἀλλ' οὐ χωρεῖ] ΑΛΘΕΙΧΩΡΙΟΥ Editi:
ΑΛΘΕΙΧΩΡΙΟΥ MS. Recte autem edi curauimus.
Αλλὰ erat Δῆμος Atheniensium, vt multa Monu-
menta

menta testantur: atque hunc foedum errorem ante me fustulit doctissimus *Meursius* in libro de *Populis et Pagis Atticis*. TAYLOR.

Ibid. 18. ἔξω Κτησιφώντων] Quaere, an alibi vnquam ita scribat *Aeschines*. Vide *Epist.* 12. p. 744. l. antepen. MARKLAND.

Pag. 734. l. ποῖν] Iterum hoc ex incude *Wolfiana*. Deest enim in omnibus. Tale tamen aliquid desideratur, ni legere malis MHAENI λαμπρότερον. TAYLOR.

EPIST. VI.

Pag. ead. l. 12. πρίπιν ἡμῶν] Quaere, quid velit, per πρίπιν ἡμῶν. An, *similis nobis*? Sed hoc Poeticum est. *Euripid. Alcest.* 1. 1121. αἴτι σοι (vel σὺ) δοκίμ' ΠΡΕΠΕΙΝ ΓΥΝΑΙΚΙ. MARKLAND.

Ibid. 13. ὥς δ'] Rectius MS. ὥς μάθῃ, OTI δ' παρὶ δὲ x. 1. 2. TAYLOR.

EPIST. VII.

Pag. 735. l. 6. σοὶ δὲ — τὴν μητέρα] Verbum verbo: *Tibi autem, usque quidem heri et dudum, cum tu iam sexuir esses, praefuisse matrem*. WOLFIVS.

Ibid. 7. μήχρη μὲν χθὲς καὶ πρῶτον] Significat procuracionem illam rei familiaris maternam fuisse breuem: ideoque minus vituperanda fuit. Itaque referri videtur τὸ, μήχρη χθὲς καὶ πρῶτον δημοτικῶν, coniungendum, vt significetur breuitas Sexuiratus, quo ob flagitia exciderit: et, ἥδη σε προεῖναι τὴν μητέρα, bonis illi interdictum esse ob luxum et rem male gestam. Sed videndum, an tali conciones habere liceat. Προεῖναι ἀλλ' τῇ ἱππικῇ vstitutum est. Quod si prostare, τῇ ἐν ἰππικῇ τῷ σώματι καὶ προαγωγῇ interpretari liceret, sententia esset, *matrem eius, quamuis hircosam anum, scortum esse publicum*. WOLFIVS.

Ibid. προεῖναι] *mater tua tibi praeest*. Immo, *mater tua prostet, prostibulum sit*. MARKLAND.

Ibid. 12. διαλέξομαι παρὸν.] In hanc sententiam *Demosthenes* de Reditu suo verba faciens ait, πρὸς μὲν δὲ πάσης ὑμᾶς τοσαῦτα· ἰδίᾳ δὲ τοῖς ἰμοὶ προσκέρυσιν ἰναίλιον ὑμῶν βέλομαι διαλέχθηναι. GVILLONIVS.

Ibid. 13. παρὶχισθῇ] ΠΑΡΕΧΕΣΘΕ *Ald.* cum MSto. TAYLOR.

Ibid. vlt. μίξω τὴν ὑποψίαν] *suspicionem eorum, quae obiici (vel dici) possint, maiorem facias*. MARKLAND.

EPIST. VIII.

Pag. 736. l. 2. μὴ βόλισθαι] Nisi fallor, deleri oportuit MH. MARKLAND.

Ibid. 6. ὁ πόλεμος] Intelligit, opinor, ἡ μίμψις. MARKLAND.

Ibid. 7. ἐγὼ δὲ ἀπαξ ἀνάσομαι] F. ANIAΘΗΣΟΜΑΙ. Etsi Futurum Medium et passivam significationem habet. Sententia est, *se non curaturum postea tergiuersationes, et excusationes illius: atque etiam eius amicitiam non magni facturum, ut in quo candorem desideret, veramque benevolentiam*. WOLFIVS.

EPIST. IX.

Pag. ead. l. 8. φύσκον] Vide *Steph. Byzant.* MARKLAND.

Ibid. 9. ἀλλὰ μὴκύνειν] ἀλλ' OTI μὴκύνειν. WOLFIVS.

Ibid. 11. Ἀμμος] Ammus Oppidulum, vel Praedium, ignoratur, vt et Sterea, 746. antepen. vbi iterum Ammi facta est Mentio. Anne hinc excogitavit *Photius*, et *Pseudo-Plutarchus*, *Aeschinem*, relicta Rhodo, SAMVM se contulisse? TAYLOR.

Ibid. In Samum Insulam me contuli. Hoc idem *Plutarchus* tradit, eum Rhodo in Samum Insulam nauigasse, et in ea paulo post obiisse. In *Aldino* tamen Codice legitur AMMON. GVILLONIVS.

Ibid. penult. οἷον ἰμνηχανώμην] F. οἷον ἈΝ ΜΗΧΑΝΩΜΗΝ, Optatiui praesenti μηχανωοίμην. WOLFIVS.

Ibid. vlt. ἐχ' ἡδῶς] Longe aliter sensit *Epist.* 5. pag. 733. MARKLAND.

Ibid. ἐπὶ τῇ τριήσει] ΣΤΕΠΟΜΕΝΟΣ MS. TAYLOR.

Pag. 737. l. 2. ὑπολαμβάνων οἰκίῳ] Non intelligo. *Wolfus* vertit, quasi legisset in Futuro, quod tolerabile foret, *postea, olim habitaturum*: hoc est OIKIEIN. MARKLAND.

EPIST. X.

Aristaeneto, quam *Aeschini*, conuenientior haec Epistola. MARKLAND.

Ibid.

Ibid. 3. οἷα] *qualia!* Admirantis, vel Indignantis. MARKLAND. Et Lege ΔΗ cum MSto. TAYLOR.

Ibid. 4. φειδόμενον] Alius dixisset ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟΣ καὶ ὁ νόμος. Vide *Aeschin. c. Ctesiph.* 441. 3. MARKLAND.

Ibid. 5. θαλάττης, καὶ ἡ —] Lege θαλάττης. Καὶ ἡ — Terra et Maris causa! Quae vero ibi etc. MARKLAND.

Ibid. 6. γράφειν — σιωπήσω.] Aut τὸ γράφειν expungendum, aut, pro σιωπήσω legendum ΑΦΗΣΩ vel ΠΑΡΑΛΕΙΨΩ, vel simile quippiam. WOLFIVS.

Ibid. 10. τῶν Περιγύμων] τῶν ΤΑΦΩΝ MS. TAYLOR. Neutrum satisfacit: utrumque bene abesse potuit. MARKLAND.

Ibid. 12. γεγενημένα] Mallem ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑ. MARKLAND.

Ibid. penult. παρθένῳ μεγάλῃ] Καλῇ καὶ Μεγάλῃ apud Scriptores fere coniunguntur in hoc negotio. MARKLAND.

Ibid. vlt. τῶν ἐπιφανῶν] πατρὸς δὲ ΟΥ τῶν ἐπιφανῶν. MS. TAYLOR.

Pag. 738. l. 5. καὶ ὁ λόγος ἐξ ἡμέρας ἐπὶ τὴν Καλλιζέον ἐντρέπῃς.] Εξ ἡμέρας ἐντρέπῃς e die paratae et instructae insidiae. Videtur prouerbiale quiddam esse, vt apud Terentium, apparare de die conuiuium. Quod Donatus exponit, repente, neque ante praedictum, nec pridie constitutum. Quasi esset αὐθήμερον. WOLFIVS.

Ibid. λόγος.] In Cod. MSto ΛΟΓΟΣ. TAYLOR.

Ibid. 10. σοί.] SE *Aeschinis* aeuo congruentius. MARKLAND.

Ibid. penult. ἐργίζομαι] Editi omnes, et MS. ΕΡΤΑΖΟΜΑΙ. Et vertunt, vt par erat facio, vt par erat illum tracto: Immo *Wolfius* ipse, ita cum eo ago vti par est. TAYLOR.

Pag. 739. l. 1. ἐπιλάβῃσι λίγιν] ΕΠΕΒΑΛΕΤΟ λίγιν MS. TAYLOR. Sic ΕΠΙΒΑΛΛΟΙΟ βλασφημῶν *Epist.* 2. pag. 728. MARKLAND.

Ibid. 5. παλῆ] ὁ παλῆς ΑΥΤΟΥ, ἴφῃ, vel, ὁ παλῆς, ἴφῃ, ΑΥΤΟΥ, cum MS. TAYLOR.

Ibid. 6. νομίζῃ] In exemplari nostro exaratur NOMIZEIN — πολλὰς λαβὰς πηλῆας, ΚΑΙ ἀπιπύμενον — νεμισσοῖς ΛΕΓΕΙΝ. TAYLOR.

Ibid. 7. ἐξίσι] Vnde? MARKLAND.

Ibid. 8. ὅτι νικήσας] Forte excidit ΠΟΤΕ: vt *Epist.* 7. p. 735. ὅτι ΠΟΤΕ νικήσας. MARKLAND.

Ibid. 10. κατιὼν δ' ἴφῃ] Verti, *Carionem aiebat Muscum*. Vnde conicio, *Lutecianum* exemplar habere ΚΑΡΙΩΝΑ ἴφῃ τὸν Μουσικόν. WOLFIVS.

Ibid. Καρίωνα] Nulla in libris nostris istius lectionis aut vola aut vestigium. Vertit Guillonius: *In orationis vero decursu narrabat Cimo musicum quendam adeo bardum fuisse cetera*. TAYLOR.

Ibid. 11. γινόμενον] Prope est ΓΕΝΝΩΜΕΝΟΝ. MARKLAND.

Ibid. 12. διελίχθην] Forte subest aliquid a verbo λίγομαι *cubo, iaceo*: quale ΣΥΝΕΛΕΧΘΗΝ *concubui*. Sed quid est ἐπιεῶν? Nam Coetus iste erat Virginum ὠραίων (pag. 737.) non ἐπιεῶν. An, ΕΥΩΡΩΙ? Vide *Hesych.* MARKLAND.

Ibid. 13. καὶ — ἰδών.] Aut καὶ — ΕΙΔΟΝ, aut ΕΞΩΡΩΙ ἢ δὴ λυομένην — ἰδών. WOLFIVS.

Ibid. 14. ὅς μοι — τὰ ἐν ἱλίῳ] Fortasse τὸ ΜΟΙ redundat. Aut ΩΣ ΜΗ, *ne sint res Iliacae*. WOLFIVS.

Ibid. In *Aldino* excidebatur ὡς ΜΗ παλιόπασσι τὰ ἐν ἱλίῳ τραγικὰ καὶ φοβερά ῥ. Ita etiam MS. noster. Id opinatus est *Wolfius* veram esse lectionem. Et est optima. TAYLOR.

Ibid. 15. παθεῖν διὸ καὶ τὴν ἡμᾶς] F. διὸ ΤΙ ΚΑΙ ἡμᾶς. Si τὸ παθεῖν ad amoris affectum referre libet, vertes: *Et nobis aliquid esse indulgendum, concedendum, amori dandum esse ludum quendam*, vt *Horatius* loquitur. WOLFIVS.

Ibid. παθεῖν] Forte, ΠΑΙΖΕΙΝ. Nam ἡδυπαθεῖν minus placebit forte. MARKLAND.

Ibid. vlt. ἐπάξων] ΕΠΑΞΕΙΝ MS. TAYLOR.

Pag. 740. l. 3. ὡς τὸν ξένον ἀνίμω καλίσχθημεν] Ξένον καλίσχθημεν, καλίσχθημεν, καλίσχθημεν. Non puto esse loci proprium. Si de viro loquitur, προπαροξυτόνως scribendum erit, ὡς Ξένον. Τὸ ἀνίμω puto alteram Editionem non habuisse. Verti enim, *Deinde ad hospitium appulimus, quod* etc. WOLFIVS.

Ibid. 4. Κιμώνιον ἄγος] Facete adludit ad τὸ Κυλώνιον ἄγος, quod Athenienses iussi sunt ἱλαύνειν a Lacedaemoniis, vt est in prima *Thucydidis*. WOLFIVS.

Ibid. Erudite, si alludit, quemadmodum videtur, ad τὸ Κυλώνιον ἄγος: quod prouerbiale quodammodo erat. Vide *Hesych. Suid. Herodot.* V. 71. et *Menag ad Laert.* I. 110. MARKLAND.

Ibid.

Ibid. ὑπομνήσαι] ΥΠΟΜΕΙΝΟΙ Cod. MS. TAYLOR.

EPIST. XI.

Pag. ead. l. 11. ἀκρᾶσίας] Forte ΑΚΡΙΣΙΑΣ. MARKLAND.

Ibid. 12. καλῶν ὑμῶν] An probabile est, Senatum Populumque Atheniensem petiisse ab Aeschine, ut exful consilium sibi daret per Epistolas? MARKLAND.

Ibid. 13. ἄλλως δὲ] F. ΑΛΛΩΣ ΤΕ, praeterea, quin etiam. MARKLAND.

Ibid. μὴ ῥᾶδιᾶ τισι] Ποιητικώτερον. Malim μὴ ΠΑΙΔΙΟΝ ΜΗΔΕ τισι τῶν ἐπισηδίων. Et [l. penult.] pro ἔτοιμῳ ἤδη. M. ἔτοιμός ΕΙΜΙ. WOLFIVS.

Ibid. συμβουλεύσει] συμβουλεύσειν ΠΡΟΣΗΚΕΙΝ ὁμόν. Ita Cod. MS. TAYLOR.

Ibid. 16. περιέρηκε] Ασύταλον aliquid hic mihi videtur, si haec conferantur cum antecedentibus et subsequentibus. MARKLAND.

Ibid. 17. ἀκούω] ἀκούω δὲ τὸς μὲν, αὐτὸς κ.τ.λ. Ita distingue. MARKLAND.

Ibid. antepen. τὸς δὲ καὶ δι' ἐπιστολῶν] Demosthenem intelligit, qui ea Epistola, quam περὶ τῆς ὁμοιότητος S. P. Q. A. scripsit, Atheniensis ad libertatem Graecorum retinendam hortatur. GVILLONIVS.

Pag. 741. l. 6. δόξῃ] ΔΟΞΩ MS. TAYLOR.

Ibid. 10. προσχρήματα] F. ΠΡΟΣΕΧΜΑΤΙ THE. MARKLAND.

Ibid. ΠΡΟΣΕΧΜΑ THE Ald. Editio Louanensis, et MS. noster. TAYLOR.

Ibid. 12. κακῆς γοτῆρας] F. ΠΑΙΔΙΟΥ ΠΟΤΕΡΑ. TAYLOR.

Ibid. Si Distinctio ponatur post ἡγούμεσι, et post κακῆς γοτῆρας, forte nihil mutandum. Clarius fuisset ἡγούμεσι, καὶ πολλὰ κακῆς γοτῆρας, προαίρεσις. De voce κακῆς γοτῆρας quaerendum. κακῆς γον ἀνθρώπων occurrit, Aesch. κατὰ Κτησιφ. MARKLAND.

Ibid. 17. νομίζεσθαι θίλῃς] Imperatium esse puto, ut sit παραινετικόν, ἀλλὰ μὴ διηγηματικόν. WOLFIVS.

Ibid. θίλῃς] Vtrum Indicatiui, vel, Imperatiui? Wolfius, opinor, in Imperatiuo cepit, qui vertit, debetis. MARKLAND.

Ibid. penult. τελευτήσαντι] Αλιξάνδρῳ Demo-

sthenes in eadem Epistola de Alexandro verba faciens, scribit, οὗ τῶν τελευτῶν ἐκείνου, ζητεῖ τινὰς ἢ Τύχην μεθ' ἧς ἔσται, τέτρες δὲ ὑμᾶς δεῖ γένεσθαι, τὸς τε ἡγούμενας, δι' ἧς ἀνάγκη τὰ πράγματα πράττεσθαι. GVILLONIVS.

Ibid. Ergo haec Epistola exarata fuit non ante Olymp. CXIV. 1. quo anno mortuus est Alexander. Et eadem fere tempestate, Ea quae sequitur. TAYLOR.

Pag. 742. l. 1. ἀ μὲν ταῦτα συμφέροι] META ΤΟΥ ΤΑΥΤΑ ΣΥΜΦΕΡΕΙΝ MS. TAYLOR.

Ibid. 10. τὰ τῆς ἐλλάδος ἀξία γράφοις] Id est, opinor, si locus recte habet, qui scriptis suis hortantur vos ad suscipiendas res dignas Graecia. MARKLAND.

Ibid. 11. τρισχίλια] ΔΙΣΧΙΛΙΑ MS. Moderatius, fortasse et rectius quoque. Verum an calculum instituit, quam grandis erat pecunia Argenti Talenta triginta millia, Auri autem (quod cur obryzum esset non video) tria millia? Sed nihil hoc ad munificentiam Sophistae. TAYLOR.

Ibid. 12. νῦν] Videtur ex glossemate. MARKLAND.

Ibid. νῦν] Recte vel istud vocabulum, vel ἐν ᾧ, glossematica esse puto. Porro quid est ΤΟ ΣΟΥΤΟΝ? Vbi est redditium? Ait Iustinus XIII. 6. hoc tempore classem parasse Atheniensis navium ducentarum, copias vero terrestres ad Triginta mille. Non contemnendae sane Copiae. TAYLOR.

Ibid. 14. τὰ δόξα καὶ πράττειν] Bene abesse possent. δυνάμει, modo possimus: si possimus. MARKLAND.

Ibid. 16. ὅτι ἐγίνετο ἐν αὐτῇ — καὶ ἐγίνετο ἐν αὐτῇ οἱ θεοί] Adnotare non opus est: Sat est, si digito commonstrem. Verum istud debemus Wolfio. Legebatur enim vbique ὅτι ἐγίνετο ἐν αὐτῇ, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς ΕΙΣΕΓΕΝΟΝΤΟ ἐν αὐτῇ οἱ θεοί. Mendose sane et hoc. TAYLOR.

Pag. 743. l. 3. κολακισμένοι δὲ ἡτληθησόμεθα] Annotatum est in margine, ΗΣΘΗΣΟΜΕΘΑ, si assentatione delectati fuerimus. Quod non admodum displicet. WOLFIVS.

Ibid. ΗΣΘΗΣΟΜΕΘΑ Editt. Aldina et Louanensis, simul cum MS. nostro. Wechelus habuit ἡτληθησόμεθα. TAYLOR.

Ibid. 6. ἔργον] Post hanc vocem, ΔΕΙΝ in omnibus quos consului, additam vidi. TAYLOR. Ibid.

Ibid. 7. οἷς ἐπιχορηγῆναι] Nullum illinc sensum extundes. Nannius et Wolfius neglexisse eas voces videntur in vertendo. Guillonius, qui vertere voluit, non bene se expedit. Sensus interea loci totius est satis manifestus. TAYLOR.

Ibid. 10. ἀπογράφει] Lucillius in *Antholog.* Lib. II. Epigr. 1.

Οὐτὸς ὁ τῶν βίβλων Ολυμπικός ἔχει τὸ πρόσθεν
 Ρῖνα, γίνισσι, ὁφρὺν, ὠτάρια, βλίφαρα.
 Εἴτ' ΑΠΟΓΡΑΨΑΜΕΝΟΣ πύκνῃς, ἀπολύτικῃ
 πάλιν. TAYLOR.

Ibid. 11. προκαλοῖτο τὰς ἀνιγγραφάς] Τὸ ἀνιγγραφόν est exemplum. Ο καὶ ἡ ἀνιγγραφὰ adiective, ut ἀνιγγραφὸς γῆλη, ἀλλ' τῷ, ἀνιγγραφὸν τῶν ἐν τῇ γῆλῃ γινεσθαι μὲν. F. τὰς ΑΝΤΙΓΡΑΦΕΑΣ. WOLFIVS.

Ibid. ΑΝΤΙΠΑΛΟΥΣ in Cod. MSto. Vide quantum praestet et vulgatae lectioni, atque aliorum coniecturis. TAYLOR.

Ibid. 12. δυνάμεις] ΙΕΧΥΟΣ vel ΡΩΜΗΣ visitatus de Viro: ΔΥΝΑΜΕΩΣ de Ciuitate. MARKLAND.

Ibid. 13. ὡς καὶ αὐτὰ καὶ θαυμαστά] Fortasse, ὡς ΚΑΛΑ, quam praeclara et admirabilia! WOLFIVS.

Ibid. ὅσον εἰς ἃ βόλοιαι κ. γ. λ.] F. ΩΣ εἰς ΑΣ βόλοιαι τῇ ΠΟΛΕΙ ΠΡΑΞΕΙΣ συλλαβῶν δυνάμιν, ΔΕΙ ΤΜΑΣ ὁμοιοῦν. Et [l. 16.] ΗΜΑΣ Δ' ΟΥ ΤΕΤΟ ΔΙ' ΟΚΟΠΙΩ. WOLFIVS.

Ibid. Legendum sine dubio, ὡς καὶ αὐτὰ καὶ θαυμαστά ΩΣ ΑΝ εἰς ἃ βόλοιαι ΠΡΑΞΕΙΝ, συλλαβῶν δυνάμιν. Quam noua et praeclara, quasi ea demum ad id quod facere student, plurimum conferrent, non concordare esse iubere. Illud τῇ quod delevimus, ortum habuit ex praecedenti syllaba. I. ΤΟΥΡ.

Ibid. 14. φάσκιν ὑμᾶς ὁμοιοῦν] Sensus videtur postulare tale quidpiam: ΦΑΣΚΟΝΤΑΣ ΔΕΙΝ ὑμᾶς ὁμοιοῦν. MARKLAND.

Ibid. ὑμᾶς] Recte MS. Αλλ' ἡμᾶς. TAYLOR.

Ibid. 16. εἰρηνοῦν] ΕΙΡΗΝΗΝ ΑΓΕΙΝ MS. TAYLOR.

Ibid. penult. μήτε συστράϊας] F. Addendum ΤΙΝΑΣ πολυμήνεις, ἀλλ' τῷ, τίνες συμπαχίας. WOLFIVS.

Ibid. ult. ἔχομεν] An ΕΧΩΜΕΝ? Scio tamen ἀν' inueniri cum futuro Indicatiui. MARKLAND.

Pag. 744. l. 1. αὐτίκα νομίσομεν] F. αὐτίκα ΤΩΝ ΕΜΠΙΑΗΚΤΩΝ νομίσομεν. WOLFIVS.

Ibid. 2. τῶν ἐμπλήλων] Desiderabatur, ut ex Wolfii adnotatiuncula colligere possis, in omnibus. Vide ut Interpretes sine isto emblemate se gerant. Nihil conducere ipsos mox existimabimus: Guillonius. Nihil illos momenti adferre putabo: Nannius. Statim, NOMIZOMEN MS. noster. TAYLOR.

Ibid. ἱκεῖον] Quis hic? MARKLAND.

Ibid. ἀραπλήξ] Ad ἱκεῖον erat in Constructione adplicandum. Porro valde hiat circa finem *Epist.* et soloecissat Sententia. Nec quid rei hic agatur videt lector. Credo sane Wolfum, dum ea vertat, non longe abesse. Adiciam tamen quae alii Interpretes: *Litis autem sufficere debet, quod tantam verborum concordiam impune habeant, qui ne reliquias quidem reip. vobis concedunt, sed in iis tractandis liberum vobis arbitrium inuident, non desituri, donec, etc.* Nannius. Satis autem sibi est, si nihil detrimenti accipiant ii qui admirabilis orationes modulantur, et qui nihil quicquam reliqui vobis faciunt, quantum adinet ad res gerendas in Rep. immo vero qui gestionem eiusmodi negotiorum inuideant iis qui ea praestare volunt, quae ad erigendam remp. ipsos agere decet, donec, etc. Guillonius. TAYLOR.

Ibid. 5. ἀλλὰ καὶ τέτων κ. γ. λ.] ἀλλὰ φθοῦσιν (ὅμιν) βυλομίνους πρᾶττιν ἃ διτ' καὶ τέτων S. τῶν λειψάνων. WOLFIVS.

Ibid. φθοῦσι,] φθοῦσι. πρᾶττιν, deleta distinctione. MARKLAND.

Ibid. 6. ἔως ἃν τὸ Θεαίων πωλίσωσιν αὐτὰς πολίτευμα] Quod vero illud fuit? Ut Vrbes ab Alexandro excinderetur, cum praesidium a Philippo impositum eiecissent. WOLFIVS.

Ibid. Cum mortuo Philippo, Thebani ab Alexandro in apparatu Perfici belli occupato ad Persas defecissent, Alexander captas Thebas eo consilio funditus diruit, ut eo excidio perculsi ceteri Graeci ocium tenerent, et ut Plataeensis, Phocensis, aliisque victoriae participibus et sociis morem gereret. Eorum praeterea agros inter victores diuidit, captiuos sub corona venundedit, Pindari tantum stirpe, sacerdotibus, Macedonumque hospitibus conseruatis. GUILLO-NIVS.

Ibid. 7. μηλόεσος] Haec olim Thebanorum sententia fuit, in Concilio Graecorum, de Atheniensibus a Lyfandro victis. Sed Archidamus noluit τὴν Ελλάδα ἐπεσφθαλμοῖν γινώσκοντες πειρο-εῖν. WOLFIVS.

EPIST.

EPIST. XII.

Pag. ead. l. 12. *τετραγωνιστῶν*] Haec in τῶν ἀλιπαλῶν λόγων cognoscantur. WOLFIVS.

Ibid. 13. *γράφειν*] Insolenter dictum (dictum tamen fortasse) *γράφειν*, pro *componere*. *γράφειν* quidem *Επιστολῶν*, *Υπομνήματα*, *Ψήφισμα*, ceteraque id genus, sunt frequentia. Hic *γράφειν* simpliciter, ut in Lingua nostra, *To write*, vel, *To be a Writer*. Vide Scalig. ad *Aeschin.* π. Παρεκρεσε. 283. vlt. Et ecce, ut vnum ex Interpretibus abripuit: *Pingendi peritus, ut ingenium decuit*: Nannius. Porro autem, quale est id quod sequitur, *παιδείας φροντίδας τὰ μέτρια*? TAYLOR.

Ibid. 14. *λόγων*] ΛΟΓΟΥΣ in omnibus exstat libris quos conferre potui. Haec non *Wolfianam* sapiunt moderationem. TAYLOR.

Pag. 745. l. 7. *πολιτεύσθαι*] *πολιτεύσθαι* NOMIZEIN. MS. TAYLOR.

Ibid. 8. *ἔδδ' Δημοσθένους κατηγορεύειν, ἰάλων*] Demosthenes aduersus Aeschinem *Falsae Legationis* Orationem habuit, quem Idomeneus *παρὰ τριᾶκοσια μόνας ἀποφυγεῖν* dicit. Id quod Plutarcho in *Demosthene* non probatur: nec enim eam habitam a *Demosthene* orationem fuisse putat, cum in Ctesiphontis causa huius iudicii ab utroque nulla fiat mentio. GVILLONIVS.

Ibid. 13. *γενομένων*] EKEINΩΝ addit MS. TAYLOR.

Ibid. Puto esse supplementum. Nam αὐτοὶ et ἐκείνοι de diuersis personis fere dicitur. Αὐτῶν bene intelligi potest post *γενομένων*. MARKLAND.

Ibid. 16. *πανίλειως*] ΚΑΙ πανίλειως MS. TAYLOR.

Pag. 746. l. 2. *πρὸς Ἀλέξανδρον ἀπηλλάγην*] Ita tamen fecisse dicitur, in Vita eius apud Plutarchum p. 840. MARKLAND.

Ibid. 5. *Δημάδην*] Demadis et Hegemonis meminuit *Demosthenes* in τῇ περὶ Στεφάνου: Callimodontem vero, Phocione prodictionis reo, metu percussum se clam ex vrbe surripuisse, atque Antipatro cum Pythea Oratore adhaesisse scribit Plutarchus in *Phocione* et in *Demosthene*. GVILLONIVS.

Ibid. 11. *λοιδορευμένην*] ΛΟΙΔΟΡΟΥΜΕΝΗΣ ΑΥΤΗΣ MS. Et statim ΑΦΙΚΟΜΗΝ rectius. TAYLOR.

Ibid. 15. *ἰδοκέει*] Vel ΔΟΚΕΙ, vel, ΕΔΟΚΕΙ ΑΝ, *visum fuisset*. MARKLAND.

Ibid. 17. *γνώμην ἀμύξει*] Huic absimile non est, quod *Isocrates* scribit, Πολὺ γὰρ ἀθλιώτερον παρὰ τοῖς αὐτῷ πολιταῖς ἡτιμωμένον οἰκεῖν ἢ παρὰ ἰτέροις μίλοις, id est, ut vertit Budaeus, *Longe miserius est apud suos Ciuis ignominiosum viuere, quam apud externos exsulare, nec ius ciuitatis habere*. Et certe non exilio mulctatus fuit Aeschines, quemadmodum tradit *Philostratus* in *Sophistarum vitis*; sed, cum ignominiam, in quam a Demosthene et Ctesiphonte, cum suffragiis destitueretur, adductus fuerat, aequo animo ferre non posset, Athenis clam se subduxit, ac Rhodum se contulit. GVILLONIVS.

Ibid. κ' γὰρ ἔδδ' ἰσταῦθα κ. λ. λ.] Quid est ἰσταῦθα, in Ρόδῳ? Hoc scholion in contextum inrepsit, ut et paulo post, [l. penult.] *τοσούτων ταλάων, δυοῖν*. Vbi τὸ ΔΥΟΙΝ declarandi causa ab aliquo est adiectum ex *Epistola* nona. WOLFIVS.

Ibid. Pro κ' γὰρ fortasse ΤΟΙ ΓΑΡ itaque. Nescio quid sit *φανίην* αὖ, nisi ablegetur in Ρόδῳ: ita, Τοὶ γὰρ ἔδδ' ἰσταῦθα μίνας *φανίην* αὖ· ἀλλὰ τῆς ——— Vt in Ρόδῳ sit explicatio vocis ἰσταῦθα. MARKLAND.

Ibid. antepen. *Στερεῖς*] Rhodus Insula tris praeter Metropolin Rhodum, vrbs habuit, *Λίνδον*, *Ἰήλυσσόν τε*, κ' ἀργυροῦσα Κάμειρον, ut scribit *Homerus*. Videtur igitur *Στερεῖς* locus Insulae quispiam fuisse dictus. WOLFIVS.

Ibid. *Στερεῖς*] Vbinam haec Regio? An, τῆς ΚΑΡΙΑΣ? Nam *Physcus*, quo se traiecit a Rhodo dicit *Epist.* 9. erat *Cariar. Steph. Byzant. Strabo* l. XIV. p. 978. ἀπὸ Φύσκου τῆς Ροδίων περραίας. Vnde hic magis probabiliter scribi potest, ἀλλὰ τῆς ΠΕΡΑΙΑΣ ἰλόμινος etc. Sed cum delegerim paruum quoddam castellum terrae e regione *Rhodi sitae, Ammon*, etc. MARKLAND.

Ibid. penult. *τοσούτων ταλάων*] Ironice sumi potest. Alioquin legendum foret ΟΥ τοσούτων ταλάων. MARKLAND.

Ibid. *τοσούτων ταλάων* ΔΥΟΙΝ habuit *Aldus*. De qua constructione, et loco, vide *H. Steph. de Dialect. Attic.* pag. 127. TAYLOR.

Pag. 747. l. 2. *μόνον*] Sc. Teuthras et Hoplistias, *Epist.* 5. MARKLAND.

Ibid. *μόνον*] ΜΟΝΩΝ MS. TAYLOR.

Ibid. 7. *ἱπισαμένη*] ΕΠΙΣΤΑΜΕΝΗΝ MS. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 9. γινόμενους] TITNOMENOIS MS. TAYLOR.

Ibid. τὴν Αθηναίων πόλιν] Videtur esse Scholion. WOLFIVS.

Ibid. Explicatio marginalis. MARKLAND.

Ibid. 10. γινόμενους ἀνθρώπους] Lego GENOMENON ANHIPHNTAI POAIN in omnibus. Et deinde, H TOYE. TAYLOR.

Ibid. ὁποῖας δ' εὐθείας GENOMENON ANHIPHNTAI POAIN in omnibus. Et deinde, H TOYE. TAYLOR.

Ibid. 15. περὶ μὲν τῶν Λυκούργου παίδων] Hic Lycurgus Orator fuit Atheniensis, temporibus Demosthenis, cuius exstat *adversus Leocratem* prodictionis Accusatio; de quo *Plutarchus* in τοῖς τῶν δικά ῥητόρων βίοις. Quidnam autem de eius liberis S.P.Q.A. scripserit *Demosthenes*, lege eius Epistolam, quae inscribitur περὶ τῶν Λυκούργου παίδων. GVILLONIVS.

Ibid. 16. χαρίζεσθαι] ΧΑΡΙΞΑΣΘΑΙ. MS. TAYLOR.

Pag. 748. 2. ἴστω] Abiiciendum puto. MARKLAND.

Ibid. ἴστω] ONTEE. TAYLOR.

Ibid. 3. ἀποδοῦναι] ἀποδοῦναι. Ita forte distinguendum. MARKLAND.

Ibid. εἴτα τελευτήσας] Suspecta Lectio. Et [1. 6.] εἰ γὰρ αὖ δὴ τῶν τρόπων. Et [1. 9.] εἰ δ' αὖ Μελανίππο· ΙΕΧΤΟΙ πλίου. WOLFIVS.

Ibid. 4. οὐ] Non male NOTN: neque tamen necessarium est. Vide fin. *Epist.* MARKLAND.

Ibid. 6. Deerat τῶν in omnibus. TAYLOR.

Ibid. 8. φιλαυθροπία] In hanc sententiam, *Epistola de Lycurgi liberis Demosthenes* sic scribit: Θαυμάζω δὲ, εἰ μηδὲς ὧν ἰνοῖ, ὅτι τῶν αἰσχυρῶν ἐστὶ τὸν δῆμον Αθηναίων συνίσαι καὶ παιδεία πάλιν προέχουσιν δοκῶντα, ὅς καὶ τοῖς ἀτυχήμασι αὐτὸ ποιῶν ἔχει κατὰ φύσιν, ἀγνωμονίῃ φανισθαι Φιλίππου. Et in eadem, Ὑμεῖς δ' ὅστις Αθηναῖοι καὶ παιδείας μίλιχοις ἢ καὶ τὸς ἀναισθήτους ἀνεκτὰς ποιοῦν δοκῶν γίγνισθαι etc. GVILLONIVS.

Ibid. 9. ἰσχύοι] ΙΕΧΥΕ in Editis. ΙΕΧΥΕΙΕ MS. TAYLOR.

Ibid. 10. εἰ] — παρακαλῶν. ΑΛΛ' εἰ Αἰσχίνης. Ita exarari solebat. Sed laudem meretur *Wolffius*. TAYLOR.

Ibid. 11. εἰ δ' ἐπιτιθῆς παίδων] Fortasse, εἰ δ' ΕΥ ΠΕΦΥΚΩΣ, vel ΕΠΙΤΗΔΕΙΟΣ, παίδων. WOLFIVS.

Ibid. ἐπιτιθῆς] ΕΥΤΥΧΗΣ MS. TAYLOR.

Ibid. vlt. ὧν] *Wechelus* ita cum *Wolffo*. MS. noster, vt *Aldus*, καὶ ἡΜΩΝ διομένην προέχουσιν. TAYLOR.

Lector meus nunc tandem sentit Epistolas, quas plurimi magni fecerunt, dubias omnino et suspectas esse incipere. An hae sint, quas legit *Philostratus*, non liquet. Verum, siquid sapiat ille Scriptor, vix esse potuerunt. Nam *Επιστολαί*, inquit ille, εἰ πολλὰ μὲν, εὐπαιδευσίας δὲ μισαὶ καὶ ἥθες.

Doctissimus Gallus, qui in *Actis Literariis Parisiensibus*, *Aeschini* vitam consignavit, primus eas in dubium vocavit, ea monito contentus, neque amplius progressus. Multa vero contulere ad fidem earum leuandam, quae iam cum lectore communicavi, suspicionibus meis, non tamen omnibus, frequenter interspersis, duo eruditi Viri, Cl. *Ier. Marklandus*, cui haec Editio tantum nitoris suis et decoris debet, et *Thomas Clerkus*, qui Iuris peritiae adiunxit cultissimae literaturae laudem; et qui multa olim in spatiis Academicis, de his studiis differuit, et vna mecum meditabatur.

Variantes Cod. Meadiani.

MS. ille totum *Aeschinem* complectitur. Quia vero ad manus nostras non pervenerit, antequam Oratio prima, quae est contra *Timarchum*, fuerat conclusa, ne deessent in hoc Volumine *VARIAE LECTIOES* istius Orationis, eas visum est hic subiungere; scil. in quantum cum aliis Exemplaribus nostris concordant, aut locum in Adnotationibus nostris fuissent habiturae.

Pag. 12. 1. 7. ὅτι ἂν μέλλω

antepen. ὅμῳ

penult. ἢ λέγοις

13. 14. οὐκ

14. penult. ὅπως

18. 1. ἰγγραφῇ τις

20. 9. ὅστις

21. 3. ὁλίγων περὶ τὸν ἐν τῷ λόγῳ ὑπάρχοντα

12. διὸ λέγει

22. 17. τῷ ἰαυτῷ σώματι

18. λέγει

23. 4. ὅμῳ δ' ἴτι

24. 11. περὶ τὸν ψηφίζον ἐν τῷ βουλευτῷ

25. antepen. αὐτὸ τὸ πρῶτον

26. 14. ταῦτα ποιεῖ

27. 17. ἢ δὴ καὶ πάντων χαίρει

28. 7. deest μὴ

8. ὅμῳ ἀκούσι, et sine τι

29. 6. ὁδμήσονται δυήσονται

15. δοκῶν

30. 6. ἰδιότης

33. 1. ἀπιστία

34. 13. Γλαύκων

vlt. Αἰσχύνη

35. 8. ἀπορίᾳ ἔχει

penult. d. καὶ προσπίμψαι — Ἠγήσανδρος

37. 8. τὰς ἐπιτάξεις

17. ἡκούσας

38. 15. ὅμῳ

17. ἰδόντες

39. 3. διαφύκει

9. ὑψηλότερον

14. ὅστις

15. εἰς τὸ δικαστήριον

18. ὁμόσας

41. 11. πάτριον

16. ἀναλαβεῖν αὐτὸς

42. 11. συνδικάζει

43. 6. ἀμύνεσθαι. In marg. γρ. ὑπονοεῖται

45. 10. εἰ ὁ αὐτὸς

antepen. ἀνέστη ἢ τέταρτος αὐτῶν

46. 14. ἰγνώ

18. ποιητῇ

49. vlt. τῇ βουλευτῇ τῇ ἰαυτῷ

51. 7. μέλα ταῦτα ἔδη

53. 7. ἰφ' οἷς

55. 4. ὅτι εἰ πᾶντα

56. 1. εἰσοικίσθαι

4. αὐτῇ

57. 2. αὐτοῖς

5. d. ἀληθῆς τι

58. 9. ἢ

13. περιελόμην

59. 1. παρὰ φέρων

9. κοινῇ ψηφισθῆναι ὅμῳ καὶ ἰδίᾳ ἑκάστῳ

10. δοκῶν αὐτῷ

62. 3. ὁμολογουμένως

17. ἴτι δὲ τὰ ἴπη

64. 11. ἰσχυρῶς

66. 10. ἰσχυρῶς

67. 2. ὁμολογῶν

16. ὅμῳ δ' ὁμολογῶν

68. vlt. d. μὴ

69. antepen. αὐτομολήσας

71. 14. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς

73. 6. γίνεσθαι

74. 1. φιλαθροπία

2. καλὰ λόγους

75. 5. ἐν τῇ

12. καὶ παλαιᾷ

13. παρὰ κλίματι

15. γίνεσθαι

76. 6. ὅτι χάρις, ὅτι ἔχθρας

78. 4. ἰφ' ὅ

79. 18. γράψαι

81. 2. κικλήσθαι

6. κατασπινύσας

VARIAE

VARIAE similiter Cod. *Harlegani*, ad *Aeschini* περί Παρρησιαίης, quae casu quodam praetermittebantur in Notis ad istam Orationem.

239. penult. ἀδυνατήσῃ		263. 17. βελιύτας	
241. 12. ὁ αὖ		263. 11. καταχρήσασθαι	
Ibid. 14. ἰαν	266. 8. ἀερίτης		
242. vlt. οἶμαι	269. penult. ἀπὸ	11. ὁ πατήρ	
243. 6. ἰαυτῇ	270. 16. εἰ κίταιδον		
8. ἑλισσθαι	271. 16. προσαναγνῶθαι		
vlt. ἐπιγραψάμενοι	273. 5. κατηγόρει		
244. 11. αὐτοῖς	antepen. τῶν περὶ Καραβλίωνων		
penult. ἱατροκλίας	274. 5. ἰκάσθαι τῶν ἐπιτερόμενων		
245. 9. περὶ τῆς ἐξουσίας	275. 4. δοκίμασαι		
Ibid. 16. παραιτήσαντας	277. 5. εὐδοκίμαι		
17. ἐξιμαρτύρησιν	15. διύττειν		
246. 5. παρακλιύσασθαι	17. τρίτον		
6. φυλάξωμαι	279. antepen. παραβῆ		
10. ἤμην	vlt. συνιδῆ		
13. d. ἤμην	282. antepen. ταυτά		
14. Κίμων	283. vlt. ὑμῶν		
vlt. εἰς	284. 10. συγχωρήσει		
247. 7. εἰδὼ αὖ	11. δημόσιον		
15. ἀπράτον	285. 5. τῶν ἰαυτῶ		
248. 14. αὐτῆς	16. δρομοκρήνους		
249. 5. Εὐρυδίκη ἢ σὴ μήτηρ	287. 9. Καλλικράτην		
250. 1. Φιλανδρωπίαν διεξήκει, λίγαν	288. 15. Φαλαίαν		
6. Φιλίππου	292. 13. εἰ γὰρ αὖ τολμήσαιμι εἰπεῖν		
12. ταύτην	antepen. ἀγνοεῖς		
15. ἐπιμαρτύρουν	293. 9. ὡς		
vlt. τέτων	294. 5. ὁ γὰρ δὴ ἐρήσομαι		
253. 4. ἐκ τῶ ἰαντίου	296. 2. d. καὶ κίχρηται		
254. 13. παρ' ὑμῶν	5. πότον		
vlt. διάσασθαι	9. μεγαλόψυχον γένος		
257. 9. δεῖσθαι βέλομαι	15. d. ὡς		
antepen. αὐτῶν	17. καὶ μετὰ τὴν		
258. 6. κοινοσίαν	1. τριακοσίους		
8. εὐρίσκει	7. ἀναφύνητον		
259. 6. ἰφιστάσαι	2. d. ὅλων		
14. παρὰσχῆ	16. d. κακῶ ὄντι		

SYLLABVS

Vocum rariorum, iuridicarum etc. quae in Notis huiusce Secundi Tomi obiter explicantur; quarum nonnullae fortasse accuratius, quam vulgo solet fieri.

Prior numerus *Paginam*, Alter *Columnam* denotat.

A ZHNIEY. 95. 2. etc.

Αθρόως. [351.] 2.

Αλία. 684. etc.

Αλλά. [344.] 2.

Αλιγράφισθαι. 102. 2.

Απαγίλλιν. 314. 1. etc.

Αποδῆναι. 622.

Απομάτισθαι. 715. 1.

Αποστειν. [370.] 2.

Αποφύγιν, *de Lege*. 91. 2.

Αποψηφίσθαι. 696. 2.

Αρχῶν. 610. 2.

Αρχίδια. 717.

Ατίμαρχος. 83. 2.

Ατίμητος ἄγών. 647.

Ατιμῶσαι. 310. 2.

Ατλα. [349.] 2.

Γέζα. 704. 1.

Γνάμη. 604. 1.

Γραμματοκύφων. 708. 2.

Γράφισθαι νόμοι. 91. 2.

Δικάζιν. 99.

Δίος. τῷ δέει τὸν Φίλιππον. 331. 1.

Διαδικασία. 634. 2.

Διάσειτοι. 95. 2.

Τὰ Δίκαια. [342.] 2.

Δίκαιος. 644. 1.

Δοκιμασία. 85. 2.

Δῶναι et Αποδῆναι. 622.

Δρομοκέρυκις. 354. 1.

Ευγράφιν. 92.

Εισιήγεια. [347.] 1.

Εκ πένηθ — μικρῶ — πένχων. [340.] 2.

Εκκλητεύειν. 94. 1. 346. 1.

Εκκλησιαι Δικαί. 99. 2.

Εκφυλλοφορεῖσαι. 102. 1.

Ελιῶν ψήφισμα. 91. 2.

Ενθίδι λίγι. 323. 2.

Ενθρυπια. 717. 1.

Εναία. 650. 1.

Ενὶς τὴν χεῖρα ἔχιν. 90. 2.

Εξυσία. [349.] 1.

Επαγίλλια. 86. 1.

Επαγίλλιν. 314. 1. etc.

Επακλειροκίλης. 108. 1.

Επιδιδόναι. 609. 2.

Επιλιμία. 311. 1.

Επιψηφίζιν. 348. 1.

Ερχιεύς. 634. 1.

Εταιριῶν. 85. 1.

Εταιριῶν, Ερᾶσθαι et Πεπεριῶσθαι. 95. 1.

Ευοῖ Σαβοῖ. 716. 2.

Ευρέταλοι. 632. 633.

Εφίξῃς λίγι. 323. 2.

Ηγίμονια δικαστηρίων. 607. 2.

Ηράκλεια. 331. 2.

Θωρικόν. Οἱ ἐπὶ τῷ Θωρικῷ. 611. 2. 679. 2.

Θιασός. 715. 2.

Θόλος. [355.] 1. [371.] 1.

Ιαμβοφάγος. 697. 2.

Ιερομηρία. 312. 1.

Ιερομήμονες. 628. 2.

Ιερὸν et Οσιον. 90.

Ισα βαίνιν. [371.] 1.

Κατά-

Καθάρετον. 90. 1.
 Κατὰ ἐνέχουσιν. 629. 2.
 Κατακλιῖν. 652. 1.
 Καταπλύνειν. 640. 2.
 Κέρκεις. 609. 1.
 Κίναδος et Κίναδος. 638.
 Κιττοφόρος. 716. 2.
 Κλήτορες. 680. 1.
 Κλίσιον. 695.
 Κολυμβεύς. 634. 1.
 Κυθήριον. 682. 1.
 τὸ Κύρος. [361.] 2.

Λαμπρός. 751. 2.
 Λαρυγγίζειν. 720. 1.
 Λεξιμαρχικὸν γραμματικόν. 89. 1.
 Λιποπόρος. 717. 1.

Μάραθρον. 716. 1.

Νιβρίζειν. 714. 2.
 Νιήλεια. 717. 1.
 Νυί. 707. 2.

Οικόπεδον. 98. 2.
 Ολόν, *pro Parte*. 326. 2. 330. 1.
 Ολόσχοιον ἄερος. 339. 2.
 Ομῶ. [351.] 2.
 Οπλα. 678. 1.
 ὁ ἐπὶ τῶν Οπλων γενητός. 678. 1.
 Οσιον et Ιερόν. 90.
 Οτι. [344.] 2. [353.] 2.
 Οὐδὲ πολλὰ δι᾽. 321. 1.
 Οὗτος. 87. 2. [348.] 1.

Παιπάλημα. 342. 2.
 Παρ' ἵππων καὶ κέρων. 107. 1.
 Παρά. 669. 712. 1.
 Παραγράφισθαι. 669.
 Παράλτοι. 636. 2.
 Παραναγινώσκειν. 669.
 Παρανόμων γραφαί. 605. 1.
 Παραπρισμία. *Nomen Actionis*. 308. 1.
 Πεπνεύσθαι. Vide Εταιρίῳ.
 Περὶ et Υπέρ. 670. 2.
 Περίδιπτον. 719. 2.
 Περίπολόν. 357. 2.
 Πόληξ. 348. 1.
 Πιλίδιον. [356.] 1.

Πλὴν εἶναι μηδὲν. 324. 1.
 Τὸ πλὸν. [362.] 1.
 Ποιῖν. [354.] 1.
 Πόλις. 605. 2.
 Πολλοί. ἴσ. πλεοναί. [348.2.]
 Οἱ Πολλοί. [362.] 1.
 Πομπύειν. 662. 2.
 Πράγματι. 331. 1.
 Προβάλλειν. 597. 1.
 Πρόγραμμα [346.] 1.
 Προπύειν ἐκπύματα. [337.] 2. etc.
 — φιλοποσίας. *ibid*.
 Προφειρῖς. 94. 1.

Σκαίος. 752. 1.
 Σκίρον. 751. 2.
 Σοφισαί. 106. 1.
 Σπαθῶν. 324. 1.
 Σπριμολόγος. 694.
 Σπριμύς. 96. 2.
 Σπριῖν. [370.] 2.
 Σήλη. Σηληνίσθαι. [364.]
 Σηλαία ἐν τοῖς Επινύμοις. 358.
 Στριπτοί. 717. 1.
 Συγγραφή. Κατὰ συγγραφὴν μαρτυρεῖ [345.] 1.
 Σύγκλητος. Εκκλησία. 336. 2.
 Συνδικάζειν. 99.
 Συνφάπτισθαι. 348. 2.
 Συνοικία. 93. 2. 101. 2.
 Συσκινάζισθαι. [369.] 2.
 Συγρίφισθαι. 625. 1.

Τίμαρχοι. 83. 2.
 Τιμητὸς ἀγών. 647.
 Τῦτο, Τῦτοι, Τῦτοι etc. 329. 2. 719. 1. 721. 1.
 Τραγωδοὶ κεινοί. 596. 1. 602. 2. 680. 1.
 Τριταγωνιστής. [354.] 2.
 Τυρεῖν. [369.] 1.

Υπὸς Ατλῆς. 716. 2.
 Υπυμνοσία. 690. 2.

Φέριν. Φέρισθαι. 621. 2.
 Φιόγιν. *de Legē*. 91. 2.
 Φιλοποσίας προπύειν. [337.] 2.
 Φρατρίαί. 355. 2.
 Φρυγῶνται. 632. 633.

Χαίρ. ἐν χιρῶν νόμῳ. 86. 2.

Erratum est ab Operis Typographicis in sequentibus:

Sc.

In Textu.

Pag. 30. l. 12. ἡκε	ἡκε		298. 4. συνάδ	συνάδ	
51. 1. — τας	— τας		302. 5. ἡ	ἡ	
— 9. καταγνῖ	καταγνῖ		367. antep. οἱ	οἱ	
67. 11. περιῖναι	περιῖναι		368. 6. οἱ	οἱ	
75. 12. πάνταχῇ	πάνταχῇ		411. 17. παιδημαῖ	παιδημαῖ	
80. 17. τὸ	τὸν		436. 6. Ηῖον	Ηῖον	
penult. ὑπηρητιῖν	ὑπηρητιῖν		437. 9. γεατιωτάς	γεατιωτάς	
113. 7. ἐξέβαλον	ἐξέβαλον		442. 4. — ως	— ως	
134. 9. ὑπὸν	ὑπὸν		— 13. Δημο	Δη	
141. 9. Φύλας	Πύλας		443. 1. προσποιῖται	προσποιῖται	
182. 6. χιτωνίσκον	χιτωνίσκον		447. antep. ἑαυτὸν	ἑαυτὸν	
210. 12. χεῖμασιν	χεῖμασι		448. 1. φησιν	φησι	
225. 13. λαβῇ	λαβῇ		455. vlt. ἴτα	ἴτα	
226. 17. — λι	— λιν		467. 2. ῥήτορα	ῥήτορα	
233. 16. ἔχ	ἔκ		— 10. Κτη	Κτησι	
251. 5. ἀντιποῖ	ἀντιποῖ		480. 6. — ΦΗΣΙΘΩΝ	ΦΙΣΘΩΝ	
263. vlt. οἱ	οἱ		506. 6. ταῦτ	ταῦθ	
267. 11. γεοτ	γεατ		524. 9. ἀνόντων	ἀνόντων	
272. 16. ἐξομ	ἐξωμ		556. vlt. ἰγίγοντ	ἰγίγοντ	
— antep. τῶ	τὸν		573. 7. ἄλλοις	dele comma	
277. 8. ἀνιτ	ἀνιτ		576. vlt. Αἰσχίνη	Αἰσχίνη	
— 15. σίμπειν	σίμπειν		584. 12. Αθηναῖοι	Αθηναῖοι	
294. 13. κα	καθ				

In Versione.

Pag. 15. col. 1. l. 1. coeperit	ceperit	—	2. 10. Bazigo	Bazygo	
34. 1. 2. factam: esse	factam esse:	377.	1. antep. qom	qui	
47. 2. 8. diffip	diffip	439.	1. 10. aliquid	aliqui	
51. 1. 12. — memoratis.	— memo-	447.	2. 1. vt	et	
	ratis,	452.	2. 5. ea	re	
96. 2. 17. iudicio	iudico	462.	1. 11. distribu	distribui	
235. 2. pen. proditore	proditorem	477.	1. pen. calam	clam	
243. vlt. Licyno	Lycino	486.	2. 4. potius	potitus	
264. 1. 2. naui	mari	524.	2. 8. Elatiam	Elateam	
— 2. 1. — phisepho	— phisopho	553.	1. 5. praeteram	praeteream	
266. 1. 8. pace	pacem				

In Notis.

Pag. 349. col. 2. l. 32. Vide 669. col. 1.

Haec, et leuiuscula alia in punctis etc. errata, item siqua me inuestigantem effugerunt, condonabit Lector: ille certe, qui experiundo nouit taedium atque operosam diligentiam edendi in publicum.

EXCVDEBAT CANTABRIGIAE IOSEPHVS BENTHAM
ACADEMIAE TYPOGRAPHVS
MENSE MAIO M DCC LVII.